DE HEILIGE TWEEDE BIJBEL

VERZAMELINGEN
VOLUME V - MYSTERIE

GAMA

DE HEILIGE TWEEDE BIJBEL

VERZAMELINGEN VOLUME V - MYSTERIE

GAMA

1970-2018

COAB 2018

I - Het Eeuwig Evangelie

II - De Betelgeuse Bijbel

--

I - De Onapter

II - De Indiaanse Bijbel

III - De Egyptische Bijbel

V - De Erina

--

III - De Engelen Bijbel

IV - Brannan Leugen-Omnibus
V - De Sorsol

VI - De Inaput

VII - Het Boek van Zurastael

VIII - Het Boek der Roependen

IX - De Boeddhistische Bijbel

X - De Regenbooggeschriften van Isis

XI - De Orak

Het Eeuwig Evangelie

De Witte Steen

Efatas

1. Op de godenberg schiep God de engelen, op de berg van Eeden, waar hij als eerste de behemoth schiep, die later van de Heere zou afvallen. 2. Zo schiep Hij ook de morgensterren waaronder ook lucifer was, de zoon des dageraads. 3. Ook schiep hij de zonen Gods, de aartsengelen, zoals Michael, Raphael, Gabriel, Uriel, en ook Jupitaster die later van de Heere zou afvallen en satan zou heten. 4. Ook schiep God de cherubs zoals Linjaser en Belial die later van de Heere zou afvallen. 5. Verder schiep God de seraphs zoals Latou en ook de Leviathan die later van de Heere zou afvallen. En de Heere bekleedde hen met kostbare edelstenen op de berg der goden, en de Heere gaf hen woningen in de zee. 6. En de Heere zag dat het goed was, en zegende dat deel van de hemelen en het engelen paradijs. 7. En de Heere plantte bomen op de berg der goden, en de engelen mochten van die allen eten, maar er was één boom waarvan de Heere hen had verboden te eten. 8. En die

boom was genaamd de boom der zonde. Maar Jupitaster wandelde eens voorbij de boom der zonde, en wist wat de Heere over de boom had gezegd. 9. Nu was daar een slang genaamd de Virtus, en de slang richtte zich tot Jupitaster. 'God wil niet dat je van deze boom eet,' sprak de slang, 'want dan zult gij worden als Hem.' 10. De slang nu was een verborgen schepsel van ongekende schoonheid en mysterie, en Jupitaster werd gevuld met een begeerte meer van de slang te weten. 11. 'God weet wel dat uw ogen geopend zullen worden wanneer gij van de boom eet, daarom heeft Hij het verboden.' 12. En Jupitaster begeerde van de boom te eten, daar hij had geluisterd naar de slang. En Jupitaster hoorde het gekrijs van engelen die zagen hoe dicht hij bij de slang en de boom was gekomen, maar andere engelen kwamen ook dichterbij. 13. En Jupitaster begeerde te zijn als God, met geopende ogen, en hij begeerde een hogere troon, tot het bevredigen van zijn trots. 14. En hij zag hoe de boom der zonde een lust was, en hoe de slang naar hem lonkte. En Jupitaster nam van de zwarte vrucht, at, en gaf een deel aan Klajafus, een andere engel, die het dichtste bij hem stond, en ook begeerde van de vrucht te eten. 15. Toen gaf hij een ander deel aan Dismef, een tweede engel, en toen een deel aan Esjaf, een derde. Vervolgens gaf hij een deel aan Kwammahas, en als laatste aan Dimhikstel. 16. Toen was er een luid gekrijs in de hemelen, en omdat zij van de Saktakus hadden gegeten, de vervloekte vrucht, werden zij en hun legioenen uit de hemelen gejaagd door de Engelen des Heeren die hun Heer getrouw waren gebleven. 17. En de Heere vernam alles wat er was gebeurd, en Hij liet twee engelen opstellen om de weg tot de boom des hemels te bewaken, opdat de gevallen engelen niet zouden wederkeren tot de hemelen. En zo viel er op één dag één derde van de engelen.

18. En de Heere stelde de engel Efatas aan om het boek des hemels te bewaken waarin alle engelen beschreven stonden, en op die dag werden er velen uit het boek des hemels gewist. 19. En de Heere stelde Efatas aan tot een nieuw begin der hemelen. En de Heere richtte zich tot de Virtus, maakte hem lang en dun, en wierp hem in het stof, waar hij werd tot een paal. En de Heere zwoer dat Hij elke engel die zou zondigen aan deze paal zou spietsen. 20. En de Heere richtte vervolgens de paal op, en maakte de paal tot een schrik voor alle engelen. En die dag viel er een grote vrees op de engelen, en zij dienden de Heere. Vanaf die dag werd Jupitaster Satan genoemd.

Korok

1. In den beginne, nog voordat de engelen werden geschapen op de heilige berg van Eeden, schiep God in het allerverborgenste de goden in een mysterie, op de top van de berg, in de hof der goden. 2. En de allereerste onder hen was Jezus Christus, die later ook als een mens en engel geworden is om de wereld te redden. En als tweede schiep God de Virtus, die later van de Heere zou afvallen. Ook schiep Hij de zeven Geesten voor Zijn troon. 3. En God sprak : Laat daar licht zijn in de hof, en er was licht. En God nam van Zijn eigen hart, en schiep daarvan de goden van de Troiade, het oude boek. 4. En God nam van Zijn ingewanden en schiep de Elohim. En in de eerste dagen vielen velen van de Elohim af, en werden uit de hof der goden gezet. En toen God op een lager deel van de berg de engelen schiep zwoeren zij wraak te nemen. 5. Zij dan zonden Virtus, die inmiddels ook van de Heere was afgevallen, om vele engelen te misleiden. En de Heere was bedroefd en Zijn hart bezwaard. En de Heere sprak een vloek uit over de Virtus, die tot een slang werd. 6. En de Virtus nam vele engelen weg van het hart des Heeren, en zo werd de Virtus tot een schrik onder de engelen. En de Heere sprak dat er lange tijd niet over de Virtus gesproken mocht worden, totdat de Heere het zegel van het einde der tijden zou hebben verbroken. En de Heere woonde in de hof der goden, en liet regen komen om de hof en de berg te wassen en te zuiveren van elk onheil. 7. En de Heere toornde op Zijn heilige berg, en Hij gaf Zijn engelen en goden een beschutting. En de Heere bracht een vloed om de goden en de engelen te testen, en velen weken af van de Heere. Waakt daarom, want er zijn vele vallen van goden en engelen, en gij weet niet van de dag noch het uur, noch van hen die zijn afgeweken. 8. En de Heere liet twee arken bouwen, voor zijn engelen en zijn goden, opdat zij een beschutting hadden tegen de toorn en de vloed des Heeren. En toen de vloed was gezakt liet de Heere op de berg van Eeden twee tempels bouwen voor zijn engelen en goden. En ook liet de Heere daar twee arken van een nieuw verbond neerzetten. 9. En de Heere sprak door de arken.

10. En dan, geliefde broeders en zusters, wat is het geheimenis van God ? Het geheimenis dan ligt in de God-slangen, zoals Mozes de slang ophief om het volk te redden. 11. Zo ligt dan in het midden van de hof der goden de hof van God de Heere, en Zijn paradijsen : Kimalt, Maken, Mashalt, Matte, Matongo, Mashan, Marzan, Matavarus, Machinie, Chinnen, Kikmus, Kikmot, Mokoken, Motoken, Tokok, Korok, Korokhuk, Huks. En zo zijn dan de God-slangen meer dan de goden, en zij vormen het wezen van God. 12. En door de Turan, de wolk van Jezus Christus, en door de Pakunieten, de sleutelen der hemelen, mogen ook wij de berg van Eeden opgaan om tot de hof van God de Heere te komen.

13. Zouden dan alle God-slangen die het wezen van God zijn zich hebben gehouden aan de goddelijke wet, of zouden ook sommigen van hen zijn afgevallen van de Levende God om zo de goden en de engelen te misleiden, en ook de mens ? 14. Waakt dan, want gij hebt van deze dingen geen weet. Maar ik zal u een geheimenis vertellen : ook enkele van deze God-slangen vielen af van hun wezen. En zij bouwden een kerk van gevallen goden en engelen.

Het Boek des Levens

1.

1. En toen de discipelen tot de poorten des hemels kwamen, en daardoor naar binnen gingen, zagen zij de Heere zitten op een witte troon. En zij vroegen : Heer, wie staan er geschreven in het boek des levens ? En toen zei de Heere : de armen, de verstotenen en de geslagenen, zij die de lusten dragen van de doornenkroon en de lusten van het kruis. En toen vroegen zij : Heere, wiens namen staan niet opgetekend in het boek des levens ? 2. En de Heere sprak : de echtbrekers, de overspeligen, de leugenaars, en zij die de hoer volgen. En toen begonnen de discipelen deze woorden te overpeinzen, om te zien of zij daar enig licht in zagen. En toen sprak er één : Heere, en de rijken ? Zullen zij staan in het boek des levens ? 3. En de Heere sprak : Neen, want de rijke is een dief, en dieven zullen geenszins in het boek des levens geschreven staan. En na deze woorden treurden zij, want vele van hun vrienden waren rijk. En zij begrepen de woorden van de Heere niet, omdat de Heere over geestelijke dingen sprak.

4. Toen nam de Heere een lamp als een lantaarn en stak de kaars aan. Toen stond de Heere op, en liep met de brandende lantaarn langs de discipelen. En hun aantal was groot, en de Heere vroeg wie van hen Zijn licht wilde dragen. Maar zij zeiden : Och Heere, uw licht is zo groot en sterk. Wij zouden het niet kunnen dragen. Toen wees de Heere één discipel onder hen uit en gaf hem de brandende lantaarn. 'Zie Ik geef u kracht om mijn licht te zijn,' sprak de Heere, en de man steeg op. En alle discipelen keken in verbazing naar de man die was opgestegen, en zij gaven eer aan de Heere.

5. En de Heere sprak : De lusten des Heeren zijn als slakken. Zij gaan langzaam voort en bereiken langzaam hun doel. Voor zulken is het koninkrijk des Heeren. En de Heere sprak over de lusten van angst en de lusten van het lijden, en daarna sprak hij over de lusten van het spotkleed. En Hij zeide : Laat u dan bekleden met de lusten des Heeren om niet deel te hebben aan de lusten der wereld en de lusten der zonden. En vanuit de hemel daalden stukken vlees, en zij aten allen aan een grote tafel. En zo was dat wat zij aten hemels vlees, en de Heere sprak : Zij die van het hemels vlees eten zullen zeker in het boek des levens staan. En het vlees veranderde hun lichamen, en hun lichamen begonnen licht te geven. 6. En de Heere sprak : De zon en de maan hebben wij niet nodig voor licht, daar de stad des Heeren verlicht wordt door hen van het boek des levens. En de Heere deed vele wonderen en tekenen, en sommigen onder hen werden vol van angst, maar de Heere sprak : Vertrouw op Mij.

7. Zo zal dan het boek des levens spreken over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde en hen die daar wonen. En de Heere nam een vuur om dat op de aarde te werpen, en de Heere sprak : Zie Ik maak alle dingen nieuw. En de Heere bouwde een nieuwe stad op aarde, wiens poorten van edelgesteente waren. En een vreemd licht dwaalde over de stad, en de Heere sprak : Dit zijn de zielen die rust

zoeken sinds de grondlegging der wereld. Zij die van het boek des levens zijn zullen in de stad toegelaten worden, maar zij die niet opgetekend zijn in het boek zullen buitengeworpen worden. En de Heere zond een tweede vuur, en het licht werd gezuiverd. 8. En de Heere sprak : Nu is de ure gekomen dat er bekend wordt gemaakt wie tot het boek des levens behoren en wie niet. Niemand zal dan doorgang vinden in de stad dan door het boek.

2.

1. En de Heere nam een touw, en in zijn andere hand had Hij een boek genaamd het Eeuwig Evangelie, en de tweede bijbel, en de Heere spande een net uit over de aarde, en sprak : Nu is het de tijd dat Ik de oogst van de aarde opneem, en zij zullen Mijn Woord horen en verstaan. En er vloog een vogel in de hemelen, en riep in een onverstaanbare taal. 2. En er kwam donder en bliksem van de vogel af, en aldus was de vogel des Heeren. En er waren gezichten in de hemelen, en een vrouw met de kop van een slang en de kop van een leeuw en het hoofd van een mens kwam naar voren, en zij spreidde een wit poeder over de aarde als een plaag van netels. En de aarde werd wederom gezuiverd. En de vrouw sprak : Nu is dan de canon verbroken, het juk dat zo lang op de heiligen heeft gerust. En vele zegels werden geopend, en vele dieren vielen in zee, en de golven waren hoog en woest. En de vrouw sprak weer, terwijl er een gif uit de bek van de slang kwam op de aarde wederom te zuiveren. 3. En de vrouw nam een beker, en sprak : Uit vier bekers des Heeren zullen de heiligen drinken om de Heere zuiver te verstaan, en om hun namen in het boek des levens opgetekend te hebben. En toen zij de eerste beker over de aarde uitgoot was er geschreeuw en daarna een grootse stilte. En vanuit de aarde, van onder de aarde, verscheen er een oranje draak, en zijn macht was groot. En hij brulde tot de heiligen die zich in de stad bevonden, en hij sleurde enkelen van hen uit de stad, en sprak : De nacht van Leviathan is gekomen. Leviathan zal niet sterven. Maar de Heere nam een vuur en verslond daarmee de oranje draak, en er was een gewoon in de hel, in het binnenste der aarde. 4. En de Heere sprak : In Sheool open Ik poorten, en zet Ik gevangenen vrij, want Leviathan, de meester, is overgeleverd aan de poel des vuurs, om te vergaan in hagel en zwavel tot in alle eeuwigheden. Nooit meer zal Leviathan, de meester, de aarde teisteren. Ik heb de aarde en de wereld der zonde tot in al zijn schandelijke lusten zijn meester ontnomen. En na deze woorden gesproken te hebben viel er een harde en zware deur dicht. En geesten vielen uit het paradijs, en de hemelen rolden zich op als boekrollen, terwijl de aarde beefde.

5. En weer sprak de vrouw, en goot de tweede beker over de aarde uit. En deze beker was rood en als het geschreeuw van een vrouw. En er verschenen weer gezichten in de hemelen, en iemand spuwde op de aarde. Toen was er een groot gekrijs zoals er nog nooit was geweest, en zoals er nooit meer zou zijn. En de schepen der aarde begonnen weg te rotten, en de zee moest plaats maken voor het paradijs. En de Heere sprak tot Mammon : Oh, gij koopman, en rijke heer der aarde, uw meester is gevallen, en ook gij zult vallen. Want de Heere heeft het begin en eind van uw tijden vastgesteld, en ziet, gij zult in ketenen en boeien gaan, en de plaats bezoeken die de Heere voor u bestemd heeft, voor dit uur. En twee engelen grepen de Mammon en wierpen hem in de zee die nog over was, en de zee overstroomde het paradijs om tot rivieren te worden. En de Heere sprak tot de zee : Ik zet u vrij. En een slang van reusachtige omvang viel vanuit de hemelen in de zee, en de engelen die in en onder de zee opgesloten waren werden vrijgezet.

6. Toen nam de vrouw de derde beker en de hemelen werden zwart, terwijl ze het gif over de aarde uitgoot. En kort daarop goot ze de vierde beker uit over de aarde, wat was als rood zout. En gezichten en wielen verschenen er in de hemelen, en de geesten der zeeen kwamen tot de hemelen, en al wiens namen stonden opgetekend in het boek des levens vonden toegang. Zij wiens namen niet waren opgetekend werden teruggedreven tot de zeeen der aarde en de zeeen onder de aarde. En de Heere sprak met luide stem : Nu de vier bekers over de aarde zijn uitgegoten, neem de oogst op. En een groot net werd over de aarde uitgespannen, en vele discipelen werden in de hemelen aangenomen.

7. En de Heere sprak weer : Voor dit uur heb ik de kolken des hemels bewaard. En de Heere opende de deuren van hemelse schuren en opslagplaatsen, en een kolkende massa kwam van alle kanten

naar de aarde. En de draken der zee krijsten tot de hemelpoorten, maar deze bleven gesloten, want de Heere was met Zijn oordeel gekomen. Ook kwamen er vrouwen vanuit de zeeen en strekten zich uit naar de hemelpoorten, maar voor hen werd niet opengedaan, omdat de Heere met Zijn oordeel gekomen was. En zij droegen een vreemd zegel op hun voorhoofden, en vreemde tekens op hun handen. En een groot gehuil steeg op, maar de Heere opende de deuren niet. En de vrouwen kleedden zich als arme vrouwen en begonnen op de hemelpoorten te kloppen, en sommigen maakten zich op als oude vrouwen, maar de Heere opende voor hen niet. Zo was dan het oordeel over de rijken en hen die de lusten der wereld aanhingen. En zij begonnen te smeken en te klagen, of de Heere hun namen wilde optekenen in het boek des levens, maar de Heere luisterde naar hen niet. Aldus was de koppigheid des Heeren.

8. En de vrouwen brachten enkele gezalfden op die niet van de Heere waren, maar de Heere verteerde hen door vuur. En enkele van de vrouwen die nog overwaren ontdeden zichzelf van kleding, en trachtten de Heere te verleiden, maar het vuur van de Heere kwam in grote verbolgenheid over hen, en hun ogen smolten in hun kassen weg. En de laatste vrouw die over was was genaamd de koningin der haaien, en zij was als een skelet, en ook werd zij heks genoemd. En zij vroeg de Heere om toegang, en haar macht was zo groot dat zij ware het mogelijk de Heere zou kunnen verslinden, maar door Zijn beker kon zij het niet, en moest zij op afstand blijven. En zelfs de verheerlijkte engelen durfden haar naam niet uit te spreken, en brachten geen oordeel over haar uit. Zij hielden hun mond, terwijl de Heere het boek des levens nam, wat in een zwaard veranderde. En zo had de Heere een gevecht met haar wat duizend dagen en nachten duurde. En na dit gevecht nam de Heere haar op, en wierp haar in de poel des vuurs. En de prometheus, de hades, de tantalus en de atlas moesten hun zielen uitspuwen.

9. En zo zit de Heere op het paard van de morgen, oorlog voerende in heiligheid. En zijn vrouwen volgen Hem, hen die de lusten van het kruis dragen, en de lusten van het ijs en de eenzaamheid. En de Heere voert macht over de heiligen, om hen in de rechte paden van het eeuwig leven te leiden. Maar er zijn vele eeuwigheden, en de Heere heeft vele rechte paden. Zo houdt hij de schapen van de bokken gescheiden, de kippen van de varkens en de runderen van de zwijnen. De Heere kent hen allen, en ziet of hun namen staan opgetekend in het boek des levens. Daarom, wanneer gij de geesten beproefd, beproef hen door het zwaard dat de Heere u gegeven heeft : het boek des levens. Het boek des levens bevat dan alle lusten des Heeren, en de lusten van Jezus Christus die gekruisigd is. Zo worden dan alle lusten van het kruis en van het wiel door het boek des levens en deze vuren beschreven, tot in alle eeuwigheden. Daarom is het : Geloofd zij de Heere, die door Jezus Christus, de gekruisigde, het boek des levens en haar vuren heeft gebracht tot de Zijnen, tot een heilige Jakobsladder tot de hemelen. Ziet dan toe dat gij niet zondige, want de Heere zal Zijn boek zuiveren.

10. En tot mij kwam een vuur en een bliksemschicht met donder, en de Heere sprak : Teken deze dingen op, opdat uw hart gezuiverd zal worden, en gij niet aansprakelijk zult zijn voor de dingen die op de aarde gebeuren. Wees dan rein van alle bloed, en kom hogerop. En ik zag een deur geopend worden waar vanuit licht en bliksem kwam, en een duif verscheen met de verheerlijkte Christus. En ik ging door die deur naar binnen, en voor mij stond een tafel met vlees. En de Heere sprak : Eet, want dit is het vlees der hemelen. En ik at, en de duif des hemels daalde op mij neer. En de Heere sprak : Gij moet veel profeteren, want Ik kom spoedig. En de Heere gaf mij een vlag en een penseel, en het penseel kreeg vleugels en begon te bloeden. En de Heere sprak : Dit dan is het bloed van Christus en het bloed des Geestes. Open uw mond, en uw woorden zullen zuiver zijn. En ik opende mijn mond, maar woorden kwamen niet uit mij. Ik moest schrijven. En het papier waarop ik schreef begon te bloeden, en de Heere sprak : Dit is het bloed van de Heere en Zijn getrouwe profeten.

11. En ik begon op papier te profeteren en schreef de tongen des Heeren op, maar toen nam de Heere het papier en verzegelde het. En de Heere sprak : Het Boek van Bloed zal pas op een later tijdstip geopend worden. Nu dan, spreek er niet over wat ge hebt opgeschreven. En de Heer wierp het bloedende boek in de lucht, en het vloog weg als een vogel. En de Heere sprak tot mij : Zij die in het boek des levens staan hebben eeuwig leven, maar zij die in het boek des bloeds staan hebben

toegang tot de eeuwigheden van het kruis. Maar zij die niet opgetekend zijn in het boek des bloeds zullen niet deelhebben aan de lusten van het bloed en het vlees van Christus Jezus. Zij blijven buiten vele poorten, en zullen schade lijden door de vierde dood.

12. En de Heere sprak tot Zijn discipelen over de heilige haat tot de zonde, en de lusten van die haat, ook wel de haat des Heeren genoemd. En de discipelen zaten met de Heere aan een groot meer der hemelen. En grote slangen begonnen vanuit de hoogtes in het grote meer te vallen. Aldus waren de slangen des Heeren de lusten van Zijn haat. En de Heere sprak dat de valse en overmoedige liefde als een vals vuur was, opwekkende eerzucht en machtszucht als de lusten der wereld. Deze kwamen om de mens te binden. En toen sprak de Heere over de hogere liefdes en de lusten daarvan, die allen des Heeren waren. En ziet, deze lusten stonden beschreven in het boek des bloeds. En de Heere opende een put in de hemelen waarin vreemd gedierte krioelde. En de Heere noemde het gedierte : het zaad van de lusten des Heeren. En een donderslag kwam om de put weer te verzegelen. En de Heere sprak over de leeuw die zegels verbrak, en deze leeuw was als van ijzer. En de Heere zei dat deze leeuw het zwaard van Mozes droeg. Ook droeg de leeuw geschiedenisboeken, en een mes waarmee het tijden kon ziften en kon lossnijden. Aldus waren de tongen des Heeren. En de leeuw werd woest voor het aangezicht des Heeren, en de leeuw sprak : Nu zijn de dagen gekomen dat de lusten van het wilde des Heeren zullen gaan spreken en tot de discipelen gaan komen. En de discipelen werden met vreemde tongen en lusten vervuld, alsof ze van verborgen bomen van het paradijs hadden gegeten.

13. En de Heere leidde hen tot de boom des levens en de boom des bloeds, en zij aten van vreemde vruchten des Heeren en van vreemd vlees. En de discipelen werden door de Heere op de leeuw geholpen, en de leeuw bracht hen tot de dieptes des hemels. En de Heere sprak : Nu is het de tijd dat Ik het Woord geheel zal transformeren, en ze zal onfeilbaar zijn. En de onfeilbaarheid des Heeren daalde als een griffioen en een basilisk tot hen, en zij beiden spuwden gif om de discipelen te reinigen. En toen de basilisk, de vliegende slang, sprak vielen de discipelen allen op hun aangezicht vanwege het licht. En een vrouw kwam naar voren, die een vrouw des Heeren was, en de basilisk begon om haar lichaam te kronkelen. En de vrouw klapte in haar handen en riep de harem des Heeren naar voren.

3.

1. En hun namen waren : Atise, Atile, Oduet, Oluanda, Olualla, Olia, Olius, Olome, Salome, Salomme, Salomia, Suluet, Sulia, Sulua, Suande, Suanda, Salit, Saspesse, Luanda, Luondet, Luorg, Luom, Luonde, Luadaas, Luonet, Lirka, Lirket, Lianda, Lames, Lamende, Metile, Mektil, Mektinde, Rames, Ramotze, Mantil, Makil, Maket, Matanda, Masda, Magda, Mature, Manure, Madure, Madureki, Marzette, Miandel, Mikate, Mistesse, Miktel, Mektel, Makate, Makende, Miktal, Mektal, Mechzis, Mechzinde, Zindoret, Zindorette, Dorotel, Dorotelle, Mimikta, Miaktin, Miakzin, Miktlande, Miktande, Miktandil, Mikzens, Mikzense, Mischzensche, Mischzens, Michsmanda, Michsmandi`è, Michsmandia, Klausile, Klausandria, Klasandale, Sandale, Sandilia, Sandalile, Sandile, Sammologia, Sammoture, Sammotinda, Sammoschlesdelle, Sammoschlesdellia, Sammodintille, Sammolotzia, Sammodestile, Destile, Destinde, Desramia, Desmantile, Dekshantia, Dekshinde, Deshinde, Deshindeline, Deshindelinia, Deshindette, Deshindomen, Deshindomia, Deshindolite, Dolite, Dolitia, Dolinia, Dohelemandia, Helelia, Ophelia, Ophantes, Opzonne, Zonnia, Zonettia, Zonespel, Zoneschpelle, Schespelle, Schaspinia, Schaspijne, Pijne, Oelette, Oelettia, Opmesia, Opmesis, Opmeschia, Opschijne, Opschessia, Opschesseline, Opschesselinde, Opkaumia, Kakaumia, Kakaumet, Kaukeine, Kaukinda, Kakinda, Kapkeine, Kapkeinet, Kaphazia, Hazia, Heschesse, Opmeine, Opkennia, Kikeinia, Kikidinne, Kikmintes, Kikmintesch, Kikmania, Kikmadine, Kikmolio, Molonde, Mokschmonde, Mokschmasalmia, Salmia, Sascheine, Sascha, Saschanet, Saschanel, Saschin, Saschinne, Sirkit, Sirkitte, Deschminnia, Deschkoket, Kokettia, Kokscheine, Korket, Korhettia, Ikschminne, Ikschmin, Surnette, Ikschmelle, Ikschminnia, Opdeizen, Ekschmelle, Ekschminelle, Ekschga, Omot, Akdaas, en Ekschel.

2. Aldus was de eerste harem des Heeren. En zij beelden de lusten van het kruis en het ijs uit.

Sommigen dan hadden de huiden van slangen, en anderen hadden de huiden van panters. Toen kwam de tweede harem des Heeren naar voren, en zij namen de griffioen mee naar een kamer. En zij droegen de namen van de bloedlijnen des Heeren : Mezo, Meza, Karu, Jettes, Jetta, Jasit, Jabat, Janbi, Janbil, Jatus, Jaspi, Kali, en Balmi. En ook droegen zij de namen van de bloedlijnen van Jezus Christus : Mizenti, Miammi, Midezus, Mitesta, Mizanzaad, Mizandraat, Mizakout, Zakout, Mazanti, Merenti, Mispul, Mispuls, Mispulse, Mallakki, Marama, Makout, Makonti, Makoot, Makan, Makandra, Matuchta, Mazucha, Mazandaut, Mazandeim, Makrinda, Makrimda, Matuzdel, Matuzel, Matongo, Matanga, Mandrel, Mereksha, Merekshinda, Miriks, Mirinda, Mirkhin, Hinnik, Hispel, Hispanelhout, Misponzo, Mistrandes, Mistrandanda, Mistrandamel, Damelissen, Damelissen, Damikma, Damiktma, Daheizel, Daheimel, Dakinda, Darikma, Herrik, Herikschel, Hatochtza, Hatoch, Hokel, Hokhahunaut, Hamin, Hamikma, Haziksma, Harrik, Hartik, Harengel, Fahunaut, Farinhaut, Haut, Hautschmu, Hauter, Hauthum, Humzasel, Humsanaut, Sanei, Saneizel, Haspinzen, Haschpinzel, Heksel, Hinschel, Hamsma, Hamschma, Harikschel, Hazinten, Hazintia, Hazintischa, Tischazen, Tischamin, Tischaminne, Tischazelschel, Harom, Harok, Huzammen, Haschen, Hesmint, Heschmint, Kozel, Kotet, Komen, Kiran, Kirandet, Kakuimen, Katinda, Karin, Kaschmin, Kaschinda, Kurmet, Karelschen, Kirschma, Kuzammel, Kutondet, Kokeimen, Kakandel, Karet, Eeftrauna, Eeftamit, Eefschenzel, Eefzamit, Eefzamiten, Kartiten, Kartenschen, Kirschtenzen, Karschmenkel, Karschmonkel, Karschmocht, Karschmori, Karschmorianten, Korschmotten, en Orchsmoten.

3. Tevens droegen zij de namen van de bloedlijnen van de Heilige Geest : Kupheinen, Fatau, en Furuchheim. De bloedlijnen van Jozef : Sorit, Elschmolen, Milsha, Milisik, Militen, Mikonda. De bloedlijnen van Ismael : Smurtaschen, Fahnhaut, Kapitel, Trois, Troisen, Toizamur, Toizametten, Fihanel, Finanel, Fadinden, Fates, Fatelhaut, Fazelsongen, Fazeldeden, Faduhenk, Faduschprong, Fadusprongel, Spronhel, Heltaschen, Fadeet, Fadeetma, Fadeetman, Fapandan, Fapandan, Fadessel, Fadong, Arelmoer, Arutmur, Arusmur, Arusmir, Arutmirre, Mirretendens, Mirretendasse, Mirretendehahassen, Kakassen, Kakatel, Kahipmin, Hipminne, Hapminne, Haphone, Haphuhone, Kurongel, Kadipma, Kakous, Kasip, Kasipppe, Katudonhippe, Katudonschmesse, Karschmankel, Kashmocht, Kashtoch, Karschenkel, Kareschit, Kareschitze, Kareschitmedanzong, Kareschitmedazen, Kareschmitmedonzo, Maton, Matonge, Makinda, Makhengels, Makhisten, Makhozo, Mashen, Mashengstel, Mashinten, Maschimmel, Maschimmelsch, Mirsch, Mirsch'hengst, Mirschdraggel, Mirschdraggelsons, Mirschdraggaheim, Mirschdraggahaum, Gahaum, Gahaumda, Grahaumdra, Herschhenk, Hersch'henkel, Herkinscha, Herkinsledde, Herkinsladde, Hachtong, Hachtongstel, Hachtongstelga, Gashengstel, Panaut, Patongel, Patong, Machtong, Machteld, Karam, Kahengstel, Fichtfanaut, Fichthengstel, Hebzensia, Hebzonsia, Hobstonel, Hobstanel, Hobstadicha, Hobstadagia, Erhipstinel, Erhipstinzel, Stinzelscha, Ahabstaut, Kohabstaut, Kahabstout, Imschel, Imsterhicht, Imsterhichtel, Imsterhichtelt, Himstahitzel, Himstahatzel, Karelsma, Karelsmachen, Matazen, Matonzen, Mikatokel, Kikatohikken, Mikatohitsen, Drakalia, Drakendia, Draheksensmul, Draheksenschmul, Focht, Vochtahinzen, Hiket, Fikahinkel, Fikadonet, Fikakarelsen, Fikadomulsen, Domulsen, Domulsenet, Semeten, Semetena, Nataka, Natika, Nadrauma, Nadramsel, Nadramselscha, Nadramsalhitten, Fikhinzen, Fikhanizen, Fikhuten, Fikhoeten, Dramit, Dramtanzen, Tamulschoe, Tamulschoezen, Futal, Futalscha, Futaldramitten, Dramissen, Dramanza, Dramanzamit, Dramelhessen, Dramelfakonen, Tumelfakonen, Tumelfadraunonen, Tumelfaudranieten, Expel, Expelzen, Expelschen, Facht, Farinfacht, Fachtfassen, Fachtpassen, Fachtplassen, Plassenscha, Scha, Schassen, Maschpunza, Maschpunzazout, Maschpunzadreinetten, Pakieren, Pakandiene, Dienastinzen, Dinastetzen.

4. En zo had de Heere nog achtendertig andere harems die de namen van zijn geschiedenissen droegen, en dus in totaal veertig harems. En zij droegen vreemde en uitheemse namen die de Heere sinds de grondlegging der wereld verborgen had gehouden. En de Heere werd als een gevleugelde zon.

5. En een wezen genaamd Sta kwam naar voren, en zie, zij was als een python, maar zij had armen en benen. En zij nam de gevleugelde zon in haar armen, en zij begon te stralen. En zij begon de

discipelen uit te leggen over de principes van behoudenis, en de discipelen raakten verschrikt, en vroegen : Maar wie zal dan nog behouden worden ? En Sta legde uit over de vele eeuwigheden, met allemaal hun eigen voorwaardes. En zie, deze waren als de lusten des Heeren en als zijn wapenen. En Sta sprak over het grote Toronto als de hoer die aan vele tafelen zit, en zij sprak over die lusten als over de lusten der farizeeers en de lusten der wereld. En Sta sprak over de oordelen die de Heere zou uitwerpen over de pinkstergemeente. En zij sprak over de pinkstergemeente als een bron waaruit reizigers konden drinken, maar als ze te lang bij die bron zouden blijven, dan zouden vreemde wezens opkomen om hen te grijpen en hen die bron te doen laten verdrinken. En Sta gaf de discipelen rode gescheurde klederen die zij konden dragen, en zij leidde hen door een paarlen poort. Vanuit hier konden ze de geschiedenissen zien, maar de geschiedenissen begonnen voor hun hoofden te draaien en te veranderen. En Sta nam een zwaard en wierp het in de bron der geschiedenis, en zie, het werd als een bron van bloed. Ook de rivieren van het paradijs veranderden langzaam in bloed. Aldus was het bloed van Jezus Christus, de gekruisigde.

6. En in het paradijs kwamen de discipelen tot verborgen kruizen, en er waren verborgen bronnen van bloed. En Sta sprak met hen over de geheimenissen van de doornenkroon. En de doornenkroon was als een brandend wiel in de hemelen boven het paradijs, als een klok, en er woonden vrouwen in die zongen als vogels. En zij brachten vele wonden aan, en openden vele bloedbronnen, maar ook hadden zij de macht de bloedbronnen te verzegelen. Toen sprak Sta met de discipelen over de lusten der armoe, en de lusten van de haat des Heeren. En Sta sprak : Er is alleen overwinning door het kruis des Heeren en Zijn ijs, want hierdoor worden Zijn lusten voortgebracht en Zijn wapenen. Weest daarom soldaten des kruizes en strijdt tegen de geesten die door de doornenkroon u aanvallen om Zijnentwille, want de doornenkroon is de enige die visioenen schenkt. En zij sprak over een diep geheimenis des Heeren. En ziet, vogels die op de doornenkroon zaten begonnen hen te bespotten om hun rode gescheurde klederen, en wonden begonnen op hun huid te verschijnen. En Sta sprak : Ziet, gij dan draagt de wonden des Heeren, en de lusten van Zijn spotkleed. Weest als soldaten van het kruis, geeft uw leven voor elkaar, opdat gij diepe genezing vinde.

7. En Sta zei dat hoewel ze nu in de hemel en het eeuwig leven, de reis door de dood en door de hel, als het zuiverende vuur des geestes nog niet voorbij was. En Sta liet een sieraad zien van de dood van Christus, genaamd de grote Krurg. En zie het was als de harem van de doornenkroon, en hun namen waren : Spimas, Spassam, Spussum, Spolam, Spolus, Spulus, Spulum, Spukkus, Flijm, Flaim, Fluis, Fluim, Spijm, Spuim, Schuim, Korres, Zettus-B, Kahel, Korg, Korgel, Kaslam, Kwadret, Kabuls, Kabulsch, Horrijn, Jakis, Zette, Maaslim, Tas-Lamen, Nikneit, Narit, Tzartvongen, Tzartvingen, Vesnit, Vakin, Rakin. En toen liet Sta een sieraad zien van de hellevaart van Christus, genaamd de Prosmon. En het sieraad was zeer krachtig, en was de tweede harem van de doornenkroon. En hun namen waren : Didomet, Kurgras, Kurgbosse, Kurgtom, Smalnes, Kurgdomet, Spaakdom, Domekals, Kalshut, Kamel, Tonije, Ergturg, Turgdom, Turgfisse, Fissekodom, Heidom, Heidem, Hergsiti, Hergheidom, Keidonne, Keidos, Keislert.

8. En de derde harem van de doornenkroon was genaamd de Grote Jaganta, en zij was het sieraad dat de ogen kon openen en visioenen en dromen kon geven. En hun namen waren : Fanir, Fassa, Fessa, Fissa, Jiskas, Jiskitte, Jiskidde, Jiskide, Julof, Kaker, Kamit, Kande, Kandij, Kandije, IJe, Jamba, Jasbo, Dekhelt, Daslo, Buslos, Boslus, Baake, Spoeme, Propoppe, Pidis, Pide, Kirch, Paake, Botte, Berhim, Parhas, Poos, Polk, Plaak, Poermoes, Proxmi, Pirtis, Pirklille, Hochshelt, Pookhelt, Pamix, Pirkmin, Pirkminne, Porklos, Porklosse, Padissa, Padamin, Podosluul, Kurtlit, Kerlenke, Kershwinne, Kamin, Kaminne, Kierklin, Kiswin, Kurlenze, Koslau, Kanik, Kerlentes, Kokwonen, Kokwau, Kokesses, Irksdwakei, Dirfwinne, Dirfwrum, Dirfwinnesse, Dirfwenkes, Dirfwentes, Daakschwin, Daakschwinne, Kirkmin, Kontau, Korkwanne, Korkwanin, Koflo, Kotlo, Korschwon, Korschlondo, Kortenu, Kortedane, Kortedame, Mirkwin, Deklos, Karhut, Karhutdaanschwimme, Miktes, Mikteschwinne, Korschkanau, Kwanut, Borschlon, Borschlonne, Buchtes, Buchtinne, Birisch, Bizanto, Birschwin, Bochteld, Baschwesse. En zij hadden grote macht, ook tot het sluiten van ogen en het wegnemen der gaven van visioenen, dromen en andere profetische gaven van het oog.

Het Boek des Bloeds

1.

1. Dank aan Jezus, de Eeuwige, die ons de duif en de ekster heeft gezonden. Hij heeft het eeuwig evangelie ontzegeld, de zegels verbrekende aan het kruis. Dank aan Jezus, de Zoon, die door de psalmen tot ons heeft gesproken : Welzalig de man die niet wandelt in de raad der goddelozen, die niet staat op de weg der zondaars, nog zit in de kring der spotters. Hij die gesproken heeft : maar aan des Heeren wet zijn welgevallen heeft, en diens wet overpeinst bij dag en bij nacht. Hij die gezegd heeft : Ik ben de Wet. Hij die gezegd heeft : Want hij is als een boom, geplant aan waterstromen, die zijn vrucht geeft op Zijn tijd, welks loof niet verwelkt ; al wat hij onderneemt gelukt. Hij die heeft gesproken is dichterbij gekomen, totdat de morgenster oprijst in uw harten, en gij de woorden der profetie als een lamp zult volgen op een nieuw pad.

2. Ik ben de Wet, heeft de Heere gezegd, een Wet niet gemaakt door mensenharten, maar stromende vanuit de duif en de ekster. De Heere dan heeft gesproken zoete woorden van liefde, maar ook woorden van toorn, omdat de Heere uw God het kwade haat. Zo heeft Hij gesproken, en Zijn woord gestalte gegeven. Ja, tot volle wasdom bracht Hij Zijn Woord, en door Christus verbrak Hij de duisternis, die is de Mammon.

3. Want de materie heeft u het Woord niet geopenbaard, maar gesloten gehouden, en gesluierd. Maar de Heilige Geest heeft door de Eeuwige gesproken, en de schellen van uw ogen laten vallen. Laten zij dan die naderbij zijn gekomen Hem vrezen, want de Heere Heere is een verterend vuur. De Heere dan opene uw harten, opdat gij het woord zal verstaan. Prijst dan Jezus, de Eeuwige, die de ekster heeft gezonden, tezamen met de duif. En deze twee zijn als een zuiverend verbond. En de duif is dan wel van het oude, maar de ekster, die van het nieuwe is, heeft de duif gezuiverd, tot een eeuwig en heilig verbond.

4. De Heere Heere heeft tot u gesproken door de psalmen, als stromend licht, spoedig ontwakende in uw harten, waar gij de morgenster zult ontvangen, het morgenrood en het avondrood. Zo zal dan de werker niet tevergeefs hebben gewerkt, en de lijdende niet tevergeefs hebben geleden, maar alles zal ontvouwd worden in het wonderlijke licht dat de Heere zal brengen. Daarom : brengt heil tot uw God, opent uw oren, en spreekt met Hem, want Hij is degene die spreekt. Ook is Hij de luisterende en Hij die gebeden verhoort. Ziet dan, Hij laat Zich verbidden. De Heere heeft u zo een machtig wapen gegeven : het gebed, om met Hem te regeren. Laat daarom niemand zulk een gave misbruiken, want de toorn des Heere is snel.

5. Zo staat gij dan dag aan dag voor de oordeelstroon des Heeren om rekenschap af te leggen van uw woorden en daden. De Heere zal naar u luisteren wanneer gij spreekt, maar wanneer gij zonde in uw hart draagt, dan is elk woord de Heere een gruwel. Ja, zulke lieden zal de Heere voorzeker uitspuwen, en Hij zal spreken : Ik heb hen niet gestuurd. Vreselijk zal voor hen de dag zijn waarop de Heere wederkere.

6. Zo heeft dan David gesproken : Oh Heere, hoe talrijk zijn mijn tegenstanders ; velen staan tegen mij op ; velen zeggen van mij : Hij vindt geen hulp bij God. Maar Gij, Heere, zijt een schild dat mij dekt, mijn eer, en die mijn hoofd opheft. Als ik luide roep tot de Heere, antwoordt Hij mij van Zijn Heilige Berg. Ik legde mij neder en sliep ; ik ontwaakte, want de heere schraagt mij. Ik vrees niet voor tienduizenden van mijn volk, die zich rondom tegen mij stellen. Sta op, Heere, verlos mij, mijn God. Ja, gij hebt al mijn vijanden op de kaak geslagen, en de tanden der goddelozen verbrijzeld. De verlossing is van de Heere, uw zegen zij over uw volk.

7. Heere mijn God, bij u schuil ik, verlos mij van al mijn vervolgers en red mij, opdat hij niet als een leeuw mij verscheure, wegslepe zodat niemand redt. Sta op Heere, in uw toorn, verhef u tegen de woede van hen die mij benauwen. Waak op tot mijn hulp. Hij regent op de goddelozen vurige kolen en zwavel, schroeiende wind is het deel van hun beker. Help toch, Heere, want er zijn geen

vromen meer ; ja de getrouwen onder de mensenkinderen zijn schaars. Zij spreken valsheden onder elkaar, dubbelhartig met gladde lippen. De Heere verdelge alle gladde lippen en elke grootsprekende tong ; hen die zeggen : Met onze tong zijn wij sterk ; onze lippen zijn met ons, wie is heer over ons ? Ik prijs de Heere die mij raad heeft gegeven, zelfs bij nacht onderwijzen mij mijn nieren. Ik stel mij de Heere bestendig voor ogen ; omdat Hij aan mijn rechterhand staat, wankel ik niet. Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel, zelfs mijn vlees zal in veiligheid wonen. Gods weg is volmaakt ; des Heeren woord is zuiver. Hij is een schild voor allen die bij Hem schuilen. Want wie is God behalve onze Heere ? Wie is een rots buiten onze God ? De God die mij met kracht omgordt, en mijn weg effen maakt. De wet des Heeren is volmaakt, zij verkwikt de ziel. Het gebod des heeren is louter. Het verlicht de ogen. Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis. Ik vrees geen kwaad, want gij zijt bij mij ; uw stok en uw staf die vertroosten mij. Gij richt voor mij een dis aan voor de ogen van wie mij benauwen. Des Heeren is de aarde en haar volheid. Ja, op stromen heeft hij haar gevestigd, op pilaren van vuur. Wie mag de berg des Heeren beklimmen ? Hij die een rein hart heeft.

8. Zo spreekt dan David nog steeds tot Zijn Heere, en de Heere spreekt tot Hem. Zo spreekt hij nog steeds vanuit de wolk der getuigen, voortgeleid als een lichtende wolk door de Heere, verlichtende de harten van velen.

9. Diezelfde David heeft ook gesproken : Bij U, Heere, schuil ik, laat mij nimmer beschaamd staan. Doe mij ontkomen door uw gerechtigheid. Wees mij tot een beschuttende rots. Gij zult mij trekken uit het net dat men voor mij had verborgen, want Gij zijt mijn veste. In uw handen beveel ik mijn geest. Twist, Heere, tegen wie met mij twisten, bestrijd wie mij bestrijden. Grijp schild en rondas, sta op, mij ter hulpe. Zwaai speer en strijdbijl tegen mijn vervolgers, zeg tot mijn ziel : Ik ben uw Verlosser. Een rivier, haar stromen verheugen de stad Gods. God is in haar midden. Zij zal niet wankelen. God zal haar helpen bij het aanbreken van de morgen. Red mij oh Heere van de boze mensen, bewaar mij voor de mannen van het geweld, die boze dingen in hun hart beramen, de ganse dag strijd verwekken. Zij hebben hun tong gescherpt als een slang. Addervergif is onder hun lippen. Behoed mij, oh Heere, voor de handen der goddelozen, bewaar mij voor de mannen van het geweld, die zich voornemen mij de voet te lichten. Hovaardigen verborgen voor mij een strik met koorden. Zij spanden een net langs het pad. Hij doe hen vallen in het vuur, in kuilen, zodat zij niet weder opstaan. Geprezen zij de Heere, mijn Rots, die mijn vingers oefent voor de strijd. Mijn goedertierenheid en vesting, mijn schild, en verlossing. Gij zijt mijn vertrouwen.

10. En zo spreekt David nog steeds vanuit de lichtende wolk die het volk leidt : Heere, mijn God, mijn burcht, mijn vaste woning en Mijn licht. Leid mij, en bestuur mij, want gij zijt de Wet, gij zijt het zoete en de toorn. Vurige kolen zijn in uw hart vanwaar gij spreekt, om goddelozen te verbrijzelen, en in het dodenrijk om te brengen. Gij doorstoot de hoogmoedige, en haalt neer hen die valsheid prediken. Oh, Heere, eeuwige rots, doe mij recht, laat uw vijanden beschaamd staan. Ik haat hen die U haten. Ik heb lief hen die U liefhebben.

11. Jezus, U bent de Eeuwige Zoon, sprekende in het licht. Wanneer gij spreekt sluit de duisternis haar deuren, wanneer gij predikt verdrijft gij haar. U zond uw Geest, de Eeuwige om harten te verlichten, om tot hen te brengen het morgenrood en het avondrood. U zond uw duif en ekster, om de morgenster op te laten komen in onze harten, sprekende van een Eeuwig Woord. U bent de eeuwige, u bent gekomen.

12. Heere, leidt uw volk tot de armoe, laat haar niet ten verderfe gaan door de welvaart. Heere, ontmasker hen in uw volk die de Mammon volgen. Oh Heere, u heeft de heilige armoe tot ons gezonden om te getuigen van een hemelse rijkdom. Dit is de rijkdom van uw Woord. Heere, u heeft ons gereinigd door Uw bloed. Verbreekt dan ook de Mammon door uw bloed. Ja, door het kruis is de Mammon verslagen, en door het kruis hebt gij de grote Jom geveld, en gij hebt ons geleid tot de lokogamen, de sieraden van het lijden. Gij hebt ons rijkelijk bekleed.

13. En ik zag een deur van licht zich openen, en een duif en een ekster vlogen tot de Heere, en zetten zichzelf op zijn arm, en later op zijn schouders, en de Heere sprak woorden van donder, en

zeide : Nu is het de tijd dat de zegels van het Eeuwig Evangelie worden verwijderd. En ik zag een grote engel komen die de zegels verwijderde, honderdvier in aantal, en hij wierp hen in de zee van bloed. En de engel sprak met een donderende stem, en ik kon het niet verstaan. Toen sprak de Heere : Prijst dan Jezus, de morgenster die in uw harten opkomt, want het Eeuwig Evangelie is naderbij gekomen. En ik zag een grote schare engelen die voor de voeten van Jezus neervielen, en zij aanbaden Hem. En ik zag een grote engel als een standbeeld, en deze engel was groter dan elke engel die ik ooit had gezien. En hij droeg een boek. Toen zag ik de ekster die opkwam vanaf de schouder des Heeren, vloog naar de engel toe en pikte het boek uit zijn armen om het tot de Heere te brengen. Toen opende de duif het boek, en de Heere sprak : Geeft nu eer aan Jezus, want de Grote Jom is gevallen, zij en haar tienduizenden. En ik zag een gestalte van bloed uit de hemel vallen, en zij stortte in de zee. En de Heere sprak : Weent oh gij aarde, want de Grote Jom is op u gevallen, en zij weet dat zij weinig tijd heeft. Weent dan, gij zee, want haar tienduizenden zullen haastig zoeken om te verslinden. En ik zag Rafael en Michael komen, en zij droegen Uriel tot de Heere. En ik zag grote scharen Jezus danken, en Jezus sprak : Dit is het moment waarop ik Mijn Eeuwige Geest rijkelijk uitstort. En een grote ekster kwam over de massa, en bracht de massa in beroering. En nieuwe tongen vielen op de scharen en zij profeteerden van grote dingen.

14. En toen begon Jezus te prediken, en zeide : Het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. En de ekster kwam op zijn schouder zitten, en daarna de duif, en Jezus deed grote wonderen. En vanuit het bloed der zee kwamen de martelaren voort, en zij stonden rein voor hun God. En de grote ekster leidde hen des daags naar de Eeuwige Stad, en de grote duif des nachts, daar zij lichtende verschijningen waren. Dank dan de Heere die David wederom tot u gezonden heeft, dank dan Jezus, want de grote stad is dichterbij gekomen. En de Heere zal zijn engelen zenden om u binnen te halen, en de Heere zal uw licht zijn. De Heere zal zijn Woord stand doen houden en tot gestalte brengen, als een schuilplaats waar gij voor eeuwig zult wonen. Zo is dan Jezus het licht van hen die in Hem geloven en Hem aanroepen. Ook zult gij Maria aanschouwen in al haar heerlijkheid, en zullen de poorten der engelen geopend worden. Richt u daarom op het bloed van Christus dat u heeft vrijgekocht, wetende dat dit kostbaar bloed ook uw geweten en verstand zal wassen en zal heiligen voor de Heere. De Heere zal zo een nieuw en heilig priesterschap oprichten. U bent dan naderbij gekomen tot het altaar van David, waar de Heere de vijand heeft geslacht. Weet dan dat gij niet alleen door het bloed van Christus word gewassen, maar meer nog door het bloed van de vijand, want zij die de Heere waarlijk liefhebben strijden voor Hem. Zo zult gij dan rein en heilig voor de Heere staan. En de Heere zal tot u zeggen : Gaat dan in, gij getrouwe slaaf, want gij hebt wel gehandeld. Maar tot hen die hun zwaarden rein hebben gehouden van bloed zal de Heere zeggen : Weest vervloekt, gij nietsnuttige lieden, want gij hebt de wet veracht, welke tot uw leven was. Nu dan, gaat heen, want gij zijt buitengeworpen. En de Heere zal tot hen zeggen : In het vuur zal alles gewassen worden, en door het vuur zal ik op zoek gaan naar een tweede oogst, en Ik zal oogsten hebben tot in alle eeuwigheden. Zorg dus dat gij daaraan deel hebt. En zo zal de Heere een bron zijn van liefde en zuivering tot in alle eeuwigheden, waarin velen tot verlichting zullen komen. En de Heere zal David wederom oprichten, en hem aanstellen tot een licht. En David zal het volk onderrichten in de krijgskunsten des Heeren, en hij zal de tempel herbouwen. En zij die de naam van David dragen zullen zalig zijn. En zo is dan David een machtig geheimenis van de kracht van Christus. En David zal zijn als de zwarte panter, kennende en spelende de verborgen liederen des Heeren. En zijn harp zal gerechtigheid brengen, en zijn fluit liefde. Ook zullen zijn harems door tamboerijnen zachtmoedigheid en tederheid brengen, en dit leren aan het volk. Want het is een kunst met de Heere te zijn, en een kunst met hem te regeren.

15. En ik zag een grote ekster en een grote duif op de schouders van David zitten, nadat een deur van licht zich had geopend, en ik zag David grote wonderen doen. En David werd genoemd : 'slachter van goddelozen', en 'rechtvaardige burcht'.

2.

1. En ik zag grote mannen Gods naar voren komen, zoals Mozes, Simson, en Salomo, en zij kregen allemaal een duif en een ekster op hun schouders, en dit was als het nieuwe en eeuwige teken des

Heeren waarmee Hij hen verzegelde, en een raaf leidde hen weg. En Mozes werd geplaatst om te regeren over de hel, en Simson werd aangesteld als de heerser van het dodenrijk. Salomo dan werd aangesteld over de schatkamers des Heeren. Ook zag ik Noach naar voren komen, en een nieuwe ark werd gebouwd.

Het Boek van de Heilige Voetspijkers

1. Het geheim van de profeten ligt in de doornenkroon, zij die visioenen geeft en dromen. Laten de profeten vol zijn met de lusten des Heeren, opdat zij aan de lusten der wereld ontkomen. Laten zij de Geesten des Heeren aanhangen, opdat zij de vreemde vrouwen kunnen ontvluchten. Zo heeft dan een iedere profeet een hemelse harem om zichzelf rein en onbevlekt te houden van de vrouwen der wereld. Want vele verleidingen zullen op de profeten worden afgezonden, en vele geesten van valsheid. Daarom, oh profeet, trekt u het Lot des Heeren aan, die gekruisigd werd, doorboort in voeten en handen. Draagt daarom ook de spijkers diep binnenin u als het zegel van uw verlossing. Want allen die in Christus zijn, zijn met Hem medekruisigd, en zij zondigen niet, daar zij door hetgeen zij geleden hebben aan de zonde onttrokken zijn. Maar velen die zeggen met Christus te lijden, lijden als een Petrus en een Judas. Zij verloochenen de Heere in Zijn lijden, en zij verraden Hem. Zij dan die met de Heere lijden zijn aan handen en voeten gekruisigd en dragen de spijkers van Zijn lijden diep binnenin. Ja, zij hebben zich door de spijkers laten reinigen in de dieptes van hun geest. Nu dan, de spijker die Zijn voeten doorboorde draagt een diep geheimenis, want deze spijker bracht Hem tot het dodenrijk en het rijk van de hel. En zo is de spijker die Zijn voeten doorboorde een pad door de onderwereld, een pad dat ook gij behoort te gaan. Zij dan die deze spijker niet in hun voeten dragen zijn geen christenen, daar zij niet het pad des Heeren volgen. Zij worden gegrepen door de wereld en haar lusten. Maar zij die de spijker dragen hebben de lusten des Heeren, en zij zijn daardoor aan de zonde onttrokken.

2. Daarom zijn hen die waarlijk in Christus zijn ook het pad door de dood en de hel gegaan, en zijn zij door de spijker medegekruisigd diep in hun geest. En door deze spijker hebben zij een wapen tegen de lust der wereld, en zijn zij mede-soldaten met Christus.

3. Zo is dan de heilige voetspijker de sleutel van het Grote Pasen, van het dodenrijk en van de hel. Deze spijker is de sleutel van het Pad van Christus, en zonder deze sleutel kunt gij niet tot de Heere komen. En zij die deze spijker dragen kunnen het pad van de wereld niet begaan, en worden daarom veelal bespot door de geesten der wereld, maar zij dragen de lusten des Heeren diep binnenin, en zij kennen Zijn vrede. Zij hebben een onoverwinnelijk wapen waarmee zij de geesten der wereld fokken, en aan het einde der tijden zullen zij deze geesten doorsteken zoals zij doorstoken waren. Zo zult gij het lijden aanvaarden als een middel om door de spijker tot Christus te komen, en gij zult geen van deze wapenen voor hun tijd gebruiken, want daarmee zult gij de Christus verliezen. Maar velen hebben overmoedig hun wapenen genomen om zo het lijden des Heeren te verachten. En de Heere zal hen in de eindtijd nemen om hen op Zijn grote wagen te zetten, en zij zullen tot een schande zijn. De Heere zal hen vernederen door hen in tijden van dorheid en kaalheid te brengen, en van de geesten der wereld zal de Heere de ogen uitrukken. Zo zal het sieraad der profeten velen die door de wereld vernederd waren tot eer strekken.

4. Aanbidt daarom de spijker, in plaats van allerlei vaagheden. De Heere wil geprezen worden in Zijn lijden, en door uw allerheiligste persoonlijke deelname. De Heere zal de lippen slaan van hen die Hem op een afstand blijven prijzen. Zij die de Heilige voetspijker waarmede Hij gekruisigd was, aanbidden zoals zij het kruis aanbidden en Zijn doornenkroon, zij hebben Hem gevonden, en zullen met Hem zijn. Maar de Heere zal de vuile harten slaan.

5. Zo hebt gij in de voetspijker een sleutel om tot Hem te komen, en om Eén met Hem te zijn. Volgt Hem dan in al Zijn voetstappen, en print Zijn geboden door de spijker in uw gedachtes, opdat gij ze voor eeuwig zult bewaren. Ja, de voorwerpen des kruises zijn voor eeuwig, en zij dienen geprezen te worden, opdat gij ze in uw allerheiligste deelname kunt gebruiken. Want weet gij niet dat door deel te hebben aan het kruis, gij ook deel zult hebben aan de wapenen des kruises ? Maar wekt hen dan niet voortijdig op, opdat zij zich niet tegen u zullen keren.

6. Maar er zijn enkelen onder u die de gemeente van de eenvoudige toewijding aan de spijker willen afleiden. Zij hebben de paden der farizeeers aangelegd. Maar gij geheel anders : Luistert niet naar zulke lieden die niet over de spijker prediken, want hun paden leiden tot dood en duisternis. Laat u dan ook niet door vrienden, kennissen, ouders of kinderen afhouden van de wegen des Heeren. Ook al waren zij uw broeders en zusters, zulken zijn niets anders dan wonden. Toch draagt gij zulke wonden getrouw, en legt hen voor aan de Heere. Door uw toewijding aan de Heere en Zijn spijker, zult gij die heilig zijt, het pad van ijs begaan, daar dit het pad des Heeren is. De Heere rekent niet met familie, maar met hen die Zijn geboden onderhouden. Zulke ouders en zulke kinderen zijn goud waard, maar de rest zal vergaan. Kleeft daarom niet vast aan hen die de Wil des Heeren niet doen, of aan hen die zeggen de Wil des Heeren te doen, maar de paden der farizeeers bewandelen. Volgt ook geen profeten die voorspoed aanhangen, want zij zijn geen profeten, maar dieven. Volg de paden der profeten over en langs de paden van de armoe. Want ziet, de armoe is uw hemelse harem die u afhoudt van de begeertes der mensen. De begeertes der mensen leiden tot verderf en het afsluiten van de zintuigen. Zij hebben hun genot in niets en in schaamteloze gevoelloosheid. Zij zullen nog meer gevoel verliezen, en hun hardheid zal dan afbrokkelen in de hel. Maar hangt hen die zeggen dat de hel altijd duurt niet aan, want zij zijn wreed en harteloos. Ziet, zij hebben reeds hun gevoel verloren, zij zijn vleeseters en hoereerders, daar zij vrienden van de wereld zijn en metterdaad vijanden van God. De hel zal opgelost worden in de hemel, daar de hel een reinigend vuur was om een ieder te louteren, uitgezonden door de hemel, en terugkerende tot de hemel. De Heere houdt de zonde niet in stand, en ook niet de zondaar. Zij die dat zeggen willen de zonde niet loslaten. De Heere rekent niet met hen, en rekent hen tot de spotters. Maar velen onder u hebben vroeger zo gedacht in uw tijden van zonde, en de Heere Heere heeft u verlost. Zo heeft de Heere velen verlicht, en zal de Heere nog velen verlichten. Spot dan niet met deze woorden, want zij die zulke woorden afwijzen hebben reeds de Heere afgewezen. Maar toets deze woorden in heiligheid en in vreze en beven, want de Heere mocht eens spreken. Ziet dan toe dat gij Hem die spreekt niet afwijst, want velen sliepen terwijl Hij leed en sprak. Waakt dan op, gij die slaapt, opdat Christus over u zal lichten. En Zijn spijker is als de lantaarn op uw pad.

7. Zo zullen er dan in het laatste der tijden vele vijanden van God opstaan. En zij zullen hun kerken hebben, en zij zullen daarin mensen vangen met hun netten. Maar gij geheel anders : Blijft ver bij hen uit de buurt. De Heere heeft Zijn stad voor u opengesteld, en het zij u genoeg. Zo hebt gij die de Heere volgt ook uw ziel gekruisigd door de spijker, en het zij u als een wachter voor uw mond. Zo hebben dan allen die de doornenkroon des Heeren dragen door de spijker een lantaarn en een lamp op het pad der profeten en het pad des Heeren, en zij zullen vele gezichten zien. Ja, zij hebben een middel om de profetische gaven aan te wakkeren, als een heilig vuur des Heeren. Ja, want ook in de hemelen zijn de spijkers machtige pilaren, en gij dient erop acht te geven als op wegen omhoog. En de engelen en de harems des Heeren dalen over deze pilaren af, en stijgen er langs op.

8. Zo hebben dan de spijkers van Christus velen gezaligd, en vele paden hebben zij geopend. Ja, want door de handspijker Hebt gij een bediening des Heeren gekregen, en hebt gij werk des Heeren gedaan. En door de voetspijker hebt gij reine paden betreden, en hebt gij reizen in de geest gemaakt. En ja, sommigen onder u zijn predictaten des Heeren. En door het spotkleed te dragen zijt ge apostel geworden voor het aangezicht des Heeren, en de Heere is getrouw tot u en behoedde u. En door de doornenkroon te dragen werd ge profeet voor het aangezicht des Heeren, en schonk Hij u visioenen door Zijn bloed. En zij die door de speer des Heeren waren doorstoken zoals Hij eens werd aan het kruis, en zij die deze speer dragen en aanbidden als de heiligheid van de Heere, zij zijn als richters voor het aangezicht van God.

9. En zo zijn ook enkele heel zuiveren hermitaat geworden door de voetspijker des Heeren, omdat zij zijn wegen niet hebben veracht. En zij hebben een reis in hun binnenste gemaakt om de Heere te ontmoeten en te omhullen. En nu is de Heere hun omhulling door de voetspijker. De Heere is getrouw tot wie Hem dienen, en bekleed en heiligt hen door de voorwerpen des kruises.

1.

De IJstempel

1. De Leeuw sprak deze woorden, staande in de Tempel van IJs : Nu dan gaan de gezanten uit om het Woord te zuiveren. En hij nam een boek en verbrandde het. 2. Toen richtte hij zich tot de oostkant der hemelen, in het gewest Spricht, en sprak om het zegel der leeuwen te verbreken. Toen kwam er een ruiter zittende op een leeuw tevoorschijn, roepende als een bazuin. 3. In zijn ene hand had hij een klein houten bed, en in zijn andere hand een koperen weegschaal. Hij werd gevolgd door een grote groep leeuwen. 4. De leeuw waarop hij zat was rood en wild. 'Verschrikkelijk' was zijn naam. Uit de muil van de leeuw kwamen zeven blauwe vlammen om de aardbodem te verteren. 5. Toen hoorde ik het geween van miljoenen. Zij hielden zich onder de grond verscholen, en zij hadden schepen op zee. 6. Toen sprak een stem : Nu is het oordeel gekomen tot het binnenste der aarde en de zee. Toen zag ik een andere leeuw verschijnen, nog verschrikkelijker dan de vorige. 7. Op zijn rug droeg hij een schaal van ijs, waaruit insecten voortkwamen. Zij begonnen van de wateren te drinken, en de wateren begonnen te branden. 8. De leeuw was blauw en helder en uit zijn muil kwam een haai voort. De haai zwom tot de zon en verzwolg deze. 9. Toen begonnen sterren van ijs te vallen en enkelen kwamen op de aarde terecht. Dit waren de dagen waarin de tempelen van ijs zich begonnen te openen. 10. Zij begonnen God groot te maken en gingen op hun benen staan. In het midden der hemelen was een vrouw in barensnood. 11. Groot was haar strijd, en ze gaf geboorte aan een paars kind. Bij de geboorte stierf ze, en haar ziel werd tot God gedragen. 12. De Naam van deze vrouw was Metensia, de Wonderbaarlijke, en zij werd gegeven aan de Geest Gods, haar man. Het kind groeide op en werd groot. 13. En haar naam was Marion, en ze voegde zich naast haar broer Michai. In die dagen viel de Aakse, de grote slang, uit de hemelen. Hij was ook gebaard door Metensia. 14. En Marion en Michai treurden zeven maanden lang over hun gevallen broer. Let dan op, opdat gij het geheimenis kent. Zeven grote hoornen droeg hij, om het laatste der dagen te verzegelen.

De verbreking van de hoornen

15. En er verscheen een grote panter in het midden van de hemelen, die zijn ruiters begon uit te zenden. En toen sprak God deze woorden : De laatste dagen van de markt zijn gekomen. 16. Deze zal zeer groot worden en dan vallen. De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten. Ik zal hen een tepel in hun borstkas geven, waaruit de melk van Mijn Geest zal stromen om hen vrij te zetten. 17. Ik zal hen de tepelen der vrijheid geven, en ik zal hen leiden tot de tempel van ijs. En toen begon de eerste grote hoorn zich tot de heiligen te richten om hun hart te doorspietsen. 18. En God sprak : Vanuit de wond zal de tepel rijzen. Vrees daarom geen kwaad. De tepel zal de hoorn verbrijzelen. 19. En ik zag een tepel oprijzen als een toren, en melk en honing begon over de hoofden van de heiligen en de profeten te stromen, en zij profeteerden voor veertig maanden. 20. En toen zag ik de tweede hoorn zich grootmaken tegen de heiligen. En plotseling doorstak hij hun buik. De wond was zeer groot, en bloed stroomde tot de wateren. Ik zag een verbittering in de hemelen, en de martelaren smeekten om wraak. 21. De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Toen spoog de grote haai de zon uit op de aarde, en er kwam een droogte van acht jaar en zes maanden. 22. En een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en schonk een tweede tepel aan hen die de buikwond hadden. Toen kwam er een stilte van achtendertig uren in de hemel. 23. Dit waren de dagen dat Michai de aarde begon te beroeren. De derde hoorn begon zich tegen Michai op te zetten, en verzamelde een grote menigte. 24. Michai's ogen werden doorstoken, en zijn kaak werd verbrijzeld, zodat hij niet meer kon spreken. Toen werd Michai aan een steen gebonden en in de grote zee geworpen waar de grote vissen hem begonnen aan te vreten. 25. De derde tepel begon in de monden van de heiligen en apostelen te groeien, en zodra zij hun monden openden, kwam er melk en vuur om de afvalligen te verteren. 26. Zij hadden monden als slangen. Toen begon de vierde hoorn het paarse kind, Marion, te vervolgen. 27. Ook begon deze hoorn zich groot te maken tegen de hemelen met godslasteringen, en allen die deze hoorn volgden kregen grote macht en konden grote wonderen en tekenen verrichtten. 28. In deze dagen begon de vierde tepel in de tempel van ijs op te rijzen, en begon woorden van wijsheid te spreken, terwijl boeken zich

openden. 29. Een zwarte ruiter op een zwart paard verscheen, en weer begonnen er sterren uit de hemelen te vallen. De schade op aarde was groot. 30. De drie laatste hoornen werden door winden verbroken, en een poort in de hemelen werd geopend. 31. Toen viel de vrouw der katachtigen als door donder en bliksem uit de hemelen. Eerst vrat de Aakse, de grote slang, haar op, maar zij begon in zijn buik te lachen en vrat hem van binnen uit op. 32. Toen kwamen er vele stemmen van de hemel. 33. Een vos genaamd Zurastael verscheen aan de hemelen en begon zijn naam in de hoofden te schrijven van hen die de vier tepelen binnenin droegen.

2.

De heilige staart

1. En een paars beest begon een afschuw te krijgen aan Marion, en nam haar tot hem, om ten slotte met zijn nazaad te vertrekken. 2. Zij had enige ridders verborgen, maar hun schuilplaats werd ontdekt en verwoest. Toen hun bloed ter aarde viel, veranderde het in zaad waaruit weelderige bomen groeiden. Ook kwamen er netelplanten uit voort en doornenstruiken met de bloemen en bloesem des geestes. 3. En hierin groeide het huis van de martelares Marion, als een poort tot de ijstempelen des hemels. 4. In die dagen begon de vos de heiligen te leiden op Marions paden, zij die de wond van Marion in hun ziel droegen, wiens ruggen gebroken waren. 5. En de vijfde tepel begon te groeien aan het uiteinde van hun ruggegraten, aan het stuitje, tot een heilige staart. En zij begonnen te wenen tot de hemelen. 6. En zij kwamen tot de gewesten van Spricht, aan de Oostkant der hemelen. En de heilige staart begon hun zielen te beschrijven vanuit de heilige boeken. 7. Toen de zesde tepel verscheen kwam er donder vanuit de hemel. En de Haai sprak deze woorden : 'Zalig zijn zij die genaderd zijn tot Spricht.' 8. Toen richtte hij zich tot de westkant van de hemelen, tot het gewest Zetdonia, en sprak woorden om het zegel der haaien te verbreken. Toen kwam er een haai vanuit het Noorden van de hemel, en hem werd macht gegeven om de volgelingen van de vrouw der katachtigen en het paarse beest te misleiden. 9. De dagen van de blauwe haai zijn aangebroken. Laat de aarde huiveren. 10. En de haai bracht hen tot een kelder onder het huis van Marion, waar hij hen opsloot en hun boeien verzegelde met onuitsprekelijke woorden. 11. De grote haai des hemels is opgestaan. Wie kan er aan zijn oog ontsnappen ? 12. In die dagen waren de anfitaten op aarde, om eer te brengen aan het paarse kind. 13. Maar een wolk nam hen weg en bracht hen op een verborgen plaats. 14. Zij kregen daar de geheimen van de zevende tepel te zien, en waren niet gemachtigd te spreken. 15. Gij bent genaderd tot de God van het brandende ijs, in wiens tegenwoordigheid gij niet kunt spreken. Gij bent genaderd tot de vertering. 16. En weer werden er boeken verbrand en zij die aanwezig waren, werden niet gemachtigd te spreken. 17. Kent gij de namen van de zeven grote geesten die zich voor het aangezicht van God bevinden ? 18. Kent gij de namen der zeven geestesogen van God, en de zeven geestestepelen ? 19. Eén van hen is Matas. En zalig hen die genaderd zijn tot Spricht.

Het Lied van Matas

20. Matas, waterplant, reikende tot het einde van de zon. Matas, wonderlijk gezag, reikende tot het einde van de zon, daar waar het ijs begint, en daar waar het ijs eindigt, daar waar het ijs brandt als een fakkel in de nacht. 21. Matas, waterplant, reikende tot het einde van de zon, en zalig hen die genaderd zijn tot Spricht. Matas, wonderlijk gezag, springend van dag tot dag. 22. Wortels reikend naar de bodems van de zee, groeiend naar het einde van de zon, Matas, waterplant, daar waar het ijs brandt als een fakkel in de nacht. 23. Breng mij voor het aangezicht van hem die dag en nacht kent, van hem die de paden door duisternis en licht kent. 24. Leer mij steeds weer uw stem te verstaan, zalig hen die het ijs vasthouden, daar waar alles brandt. 25. Zalig hen die vol zijn van ijs en geest, zwemmend langs de wortelen en takken van Matas, groeiende vanuit het huis van Marion, reikende naar de overkanten van Spricht. 26. Zalig hen die de zeven geestestepelen kennen, die melk en ijs laten vloeien. Zalig hen die honing verspreiden, als ijs brandende als een fakkel in de nacht. 27. Leid ons op eeuwige paden, geef ons de vleugelen van Matas. Laat ons naderen tot Spricht, vanuit Marions Huis, dragende haar wonden in ons hart. 28. Heilig het paarse kind in ons, en heilig uw anfitaten, als fakkels op ons pad. 29. Leer ons het licht der lichten kennen, de koningen der

koningen, in het huis van Marion. 30.Wij staan hier voor uw eer, met uw liederen in onze mond. Leer ons geen onbekende paden te betreden, maar laat de paden bekend zijn bij u. 31.Uw paden zijn bekend, u gaf Uw kennis aan Uw meesters. Zalig ons, die genaderd zijn tot Spricht.

32. Matas, Plant des Levens, groeiende daar waar het donker is, daar waar het hart zoveel wonden kent. Breng ons tot Spricht. 33. Matas, groei daar waar het donker is, vanuit de wonden van mijn hart. U kent mijn paarse kind, ik weet dat U mij bemint. 34. Als een fakkel in de nacht, U bent daar. Voer mij er doorheen, laat mij niet alleen. Alleen U kent het hart van de Vader, oh Geest voor Gods Troon. 35. Geef mij de visioenen van een nieuwe dag, het brandend ijs in Uw Hart. Ik weet mij hierin geborgen. U kent al mijn smart. 36. U omhult mij en omgeeft mij. U omhult mijn droge tong. U brengt mijn hart tot de wateren des levens, groei in mij oh Geest van God. Maak mij Uw Heilige Raad bekend.

3.

De dieren des hemels

1. En ik kreeg oorsuizingen en mijn handen begonnen te tintelen toen ik was opgenomen in de hemelen, en Gods IJstempel zag. 2. De leeuwen des hemels kwamen tot mij en dienden mij. Zij spraken tot mij dat deze woorden en beelden heilig waren, en opgetekend moesten worden, voor het klaarmaken van een nieuw geslacht. 3. Zij voerden mij naar een hemelwoning waar de haaien des hemels waren. 4. En de woorden die zij spraken waren nat en vochtig, zodat zij gedronken konden worden, en mijn oren begonnen te piepen. 5. Ik hoorde het gezoem van de hemelen, en ik zag de verschillende gewesten voor mij liggen. 6. En een stem sprak : 'Spreekt, opdat het oordeel kan komen. Het oordeel waarop de aarde wacht.' 7. En tronen werden omhoog gehesen, waarop haaien en andere dieren des hemels zich plaatsten. 8. En wijn begon te vloeien, en dronkenschap kwam te vallen op de dieren, zodat zij de lichten der aarde konden oordelen. 9. En toen begonnen mijn benen te tintelen, terwijl boeken werden geopend. 10. De woorden van de aarde werden gezuiverd en getoetst aan de woorden van de hemel, en wederom werden er boeken verbrand. 11. En ik zag verborgen woorden openbaar worden, en zij moesten rekenschap afleggen van hun werken. 12. Ook zag ik talen en culturen verschijnen voor de tronen van de dieren des hemels. 13. De vrouw der katachtigen werd buiten de hemelpoorten geworpen, en daarna werd ze in de poel van ijs geworpen. 14. Toen vielen gillende sterren uit de hemelen, en dezen vielen op de aarde om hen die op de aarde woonden te vervolgen. 15. En zij zochten rust, maar konden het niet vinden. 16. En een stem uit de hemel sprak : De grote Jom is verslagen. Zalig hen die de geheimenissen van de zevende geestestepel kennen, die van de Heilige Melk drinken, want zij zullen verzadigd worden, en de wateren van rust zullen hen navolgen. 17. Vervloekt zij hen die de geestestepelen trachten te doven en te bedroeven, want ijs en zwavel zal hun hoofden vernietigen. Zij zullen in het Vuur van Eminius, de Heilige Leeuw voor het Aangezicht van God, verbrijzeld worden. 18. Zalig hen die God verwachten, en Zalig hen die Zijn Geest kennen.

4.

Eminius Dag

1. Dit zijn de woorden van Eminius, de Heilige Leeuw voor het Aangezicht van God. Hij droeg tafelen van ijs en schalen van ijs, waaruit insecten voortkwamen. 2. Hij had armen als van een octopus : 'Hoort het Woord des Heeren, want van nu aan zal niemand kunnen openen zonder te sluiten, zal niemand kunnen creeeren, zonder te verbrijzelen. 3. Ik zal u het koord der Waarheid tonen, wanneer gij in mij blijft. Dit zijn de Woorden van de Heilige Eminius, die brandt van ijs, als een fakkel in duistere nachten. 4. En wanneer de zwarte panter begint te rennen, en de glazen breken, dan zullen de slaven der markt vrijgezet worden, want Ik heb u niet bereid tot slavernij, maar tot vrijheid. 5. En in het duistere gat zult gij vrijheid vinden. Als een panter zal ik Mijn kinderen verzamelen. 6. Ik zal u Mijn wonden tonen, en Ik zal u kronen tot anfitaat. De geheimenissen van deze dagen zijn groot. Zalig hen die dezen kennen. 7. En er zal een dag van Eminius zijn, een dag waarop alles heilig zal zijn. Dit is de dag dat het ijs zal branden. In Gods

Heilige Tempel sta ik. 8. En Ik zal branden van ijs, terwijl Ik Mijn Winden over de aarde zend, om bloed in zaad te veranderen, en Mijn zonnen van ijs te leiden tot de poorten van Marions Huis. 9. Ik zal Metensia een lichte hoop zenden en haar op de vleugels van de wind voeren naar Sarsia. 10. Ik zal Sarsia laten spreken vanuit de tempel om hoop te brengen aan hen die de wonden van Metensia dragen in hun ziel. Zij die hun kinderen hebben moeten offeren op de altaren der gerechtigheid. 11. Dan zal Michai zijn moeder wenken, en zij zullen wederom verbonden worden met Eeuwige Koorden. 12. Dan zal Metensia wederom haar Zoon zenden tot de aarde, waar hij zijn troon voor eeuwig zal vestigen. 13. En de engel Sarsia zal hem leren strijden, en hij zal overwinnen. 14. Laat u dan teder behoeden door haar zachte vleugelen, en laat u leiden door haar zachte winden, om u tot Eeuwige velden te brengen. 15. Zij, die uitgezonden is vanuit het Aangezicht des Heeren, vanuit Zijn Troon, om Zijn Altaar op aarde te vestigen. Ja, de aarde zal Zijn Tempel worden. 16. Ja, komt nader tot de Nieuwe Ark, en laat u binden met Eeuwige Koorden. Ja, komt nader tot Zijn Heilige Tempel. Laat uw monden vullen met IJs. 17. U bent genaderd tot het goud van IJs. U bent genaderd tot het Huis van Metensia, waar gij eet van heilige schalen. 18. Het zal uw buik niet meer wegbranden, maar het zal u tot genezing zijn. U bent genaderd tot de vruchten van de Blauwe Boom, daar waar Michai werd verwekt.

Spricht

19. En ja, dan zal er een dag zijn waarop uw handen en voeten tezamen gebonden zijn door de zesde en de zevende tepel. 20. Ja, door hun Eeuwige koorden zult gij zijn als een vis in het water, dragende de zoete wonden van Michai. Gij zult gedragen worden tot de engelen der winden en koele wateren, en zij zullen u beminnen omdat gij troost gebracht hebt aan het Hart van God. 21. Ja, engelen zullen u dienen, gij die de koorden van de zesde en de zevende tepel draagt. 22. En in Spricht zult gij uw handen en voeten zien, en bemerken dat zij met velen zijn. Gij zult hen niet kunnen raken of aanraken, gij zult hen niet in beweging kunnen brengen. 23. En dan zult gij wachten totdat de Geest van God u raakt, en Zijn winden zullen u in beweging brengen. Dan zult gij zijn als de heilige inktvis in het water, en oprijzen als de vliegende spin om de sterren te bewegen, en te wassen in koele wateren. 24. Nu werkt gij nog op het veld, maar straks zult gij verlichting kennen. Gij zult eten van heilige zonnen, en het ijs zal oprijzen in uw buik. 25. Oh, gij die uw voeten door Eeuwige Koorden hebt laten binden, gij zult het geestesschoeisel ontvangen, en uw zaad zal u in beweging brengen. 26. Treurt niet over het bloed, want het zal heilig zaad wezen. De Tijger zal ook u opnieuw verwekken, en gij zult geleid worden door uw eigen zaad, voortgekomen en voortgebracht door de winden Gods. 27. Treurt dan niet bij het aanschouwen van de wonden van Michai in uw schouders, want de vogelen des hemels zullen daarop nederdalen, om u te leiden op Eeuwige Paden. Zalig zij die genaderd zijn tot Spricht.

De Dag van het Altaar

28. En de Tijger sprak deze woorden, staande in de Heilige IJstempel op de Heilige Berg van God : Er is een Dag waarop het Heilige Altaar wordt opgericht. 29. Die Dag zal groot heten. Dan zullen de geesten die daar zwaar werk moesten verrichten vrijgezet worden. 30. En toen verbrak hij het zegel der tijgers, en richtte zich naar het Noorden vanwaar de grote haai kwam, en sprak : Nu is er dan een dag van vrijheid voor hen die werkten in zweet en tranen. Uw bloed zal zaad worden, en gij zult bomen planten. 31. Nu is er dan een dag van rust aangebroken, en gij zult rust vinden op uw akkers. 32. Uw ploegscharen zullen omgesmolten worden tot altaren, en gij zult de Geesten Gods kennen. Gij dan zult uw engelen bij namen noemen.

De Verzegeling van het Woord

33. En Michai stond op om hen van het altaar te leiden. 34. Groot is de Dag waarop de Heere Zijn Stem verheft, om rust te geven aan hen van het altaar. 35. En toen de Tijger al deze woorden gesproken had, kwam er een engel met zeven winden in de armen om de woorden te verzegelen. 36. Toen kwam er geruis met donder en bliksem om de tempel te sluiten. 37. En zij die het Woord des Heeren hadden gehoord hadden rust.

5.

De Woorden van Metensia

1. En mijn tong geraakte als in vuur toen ik deze dingen zag en hoorde, en een deur werd geopend in de hemel. En ik hoorde een stem roepende 'Kom, want er zijn veel meer dingen die getoond moeten worden.' 2. En de haaien des hemels brachten mij naar boven als door koele wateren, en ik zag Metensia zitten op haar troon. 3. Zij was als badende in ijs, en haar glans was als het goud van IJs. En zij sprak woorden uit een verborgen boek genaamd De Troiade. 4. Zij sprak de woorden van Metensia : Ik ben de koningin van Zachtheid. Mijn Naam is Schip. Mijn Naam is Metensia en ik leef op de zee. 5. Ik draag deze wereld op vier fundamenten. Ik werk met mijn genezende handen een weg naar de boeken. Ik ben de Geest van Liefde. 6. Ik creeerde de moeders en hen die creeerden. Mijn huis is gebouwd op negen pilaren, een huis in wolkeren en wateren, waar het ijs regeert. 7. Ik overwon de kunsten en krachten van de zon, en heb vijanden onder en aan mijn voeten. 8. Ik draag vijftien sterren op mijn hoofd, en zeven heilige boeken leven in mijn hart. Ik reken af met vuur en zwavel. 9. Ik heb hen overwonnen. Onder mijn voeten zijn zij, als een voetbank van mijn troon. Ik leef in ijs en schiep de moeders van ijs. 10. Innerlijke Genezing stroomt tot hen die tot Mij naderen. Vier tijgers staan voor mij, en houden de wacht, en mijn twee arenden worden voortdurend uitgezonden met mijn woorden. Zij hebben dag noch nacht rust. Heilig zijn zij. 11. Ik deel Wijsheid uit voor Mijn poorten. Ik ben trouw aan hen die mij trouw zijn. 12. Visioenen zijn in mijn Rechterhand, en Dromen in mijn Linkerhand. Waakt dan, opdat Mijn engel van Slaap u zal meenemen. 13. Ik heb mijn arxels tot u gezonden, om u te brengen door de uren van de nacht. Ja, mijn nachtwake is over u, van het eerste tot het twaalfde uur. 14. In de vijfde nachtwake zult ge de zee zien, en dan zullen koorden u trekken tot de nieuwe dag.

De ruiter op de draak

15. En toen begon mijn keel te branden en te tintelen, en ik hoorde een stem zeggende : Drinkt van de heilige ijswateren des hemels, want gij zult nog vele dingen moeten profeteren. 16. En mij werd een tijd rust gegeven, totdat ik de nieuwe morgen bereikte. 17. Koele wateren des hemels omhulden mij, en er waren vuren in mijn buik. Dit waren de vuren van ijs. 18. En weer dronk ik van de wateren, en deze wateren waren zoet. 19. Er werd een staf op mijn voorhoofd gelegd en ik zag visioenen stromen uit mijn handen. 20. Deze visioenen waren helder als ijs, en wateren omhulden hen. 21. En toen werd mij gevraagd : Kent gij de Geesten Gods ? 22. Een bittere Geest stond voor mij, met bittere tranen die hem als schubben omhulden. En toen werd mij gevraagd : Kent gij de bitterheid Gods ? 23. Ik zag de tranen als donderstenen en hagelstenen op de aarde vallen, en rivieren begonnen te stromen. Toen geraakte de aarde in vlammen, en een luide stem sprak : 'Kunt gij uw schatten nog omhullen als Mura de aarde bezoekt ?' 24. En in haar armen droeg zij een vos genaamd Zurastael, en sprak : 'Het geheimenis van de vos is groot. Zalig hen die de schatten van Zurastael kennen. Nieuwe aderen zal hen het bloed doen behouden.' 25. En de vos droeg zijn kroon als een helm gemaakt van zuivere gesteenten, en toen hij sprak voelde ik nieuw bloed door mijn aderen stromen, en dit bloed begon te branden als brandend ijs. 26. En toen sprak hij, zeggende : Uw bloed zal het zaad verwekken, het zaad van ijs. Het zal branden als een fakkel in de nacht, om hen die rust geven tot rust te leiden. 27. Uw angst zal worden tot gesteente, en niemand zal bij machte zijn het te breken. 28. Uw angsten hebben u geleid tot het ijs, en tot het boek van Zurastael. 29. En voor mijn ogen werd een boek geopend met gouden letters in gesteentes, en voor mijn ogen begonnen de letters te veranderen en te bewegen, en visioenen kwamen uit hen voort. 30. En wederom sprak Zurastael zeggende : 'Gij die het licht zoekt, wordt opgezogen in een steen. Zalig zij die de Eeuwige steen vinden, want Eeuwige aderen zullen daar het bloed behouden.' 31. En zuivere lichten vielen op mij als koele wateren en ik voelde grond onder mijn voeten, hard als steen, terwijl het gloeide. 32. En een stem van het altaar sprak, zeggende : Zalig de doden die vanaf nu in Zurastael sterven. 33. En ik zag de tronen der zee opkomen, en altaren vanuit het binnenste der aarde, en ik zag graven opengaan, terwijl de gewesten en de windrichtingen hun doden gaven. 34. De zee gaf haar doden en het binnenste der aarde gaf haar doden, en ook de bergen, de rivieren en de nesten der vogelen. 35. Boeken werden geopend, en de altaren raakten in vlam. En een stem

sprak zeggende : Dit is de dag waarop de doden teruggegeven dienen te worden. 36. En de lichten van de uitspansels begonnen hun doden te geven, en de zonnen en manen begonnen hen uit te spuwen en te buigen. 37. En wederom sprak een stem : 'Het Licht van Zurastael is gekomen, en de duisternis heeft het niet kunnen doorklieven. Zalig hen die nu in Hem sterven, want zij zullen rust vinden.' 38. En ik zag de markt als een ster uit de hemel vallen, en deze begon op de aarde te schreeuwen om de heiligen aan te klagen. 39. En zij werden door schorpioenen gebeten een halve dag. En de kooplieden begonnen hun doden te geven. 40. Zij aanbaden de ruiter op de draak. Deze ruiter had het gezicht van een mens. En slaaf en meester, koopman en koper, Jood en Griek, bogen in verwondering tot de ruiter van de draak neer, zeggende : 'Wie kan de draak berijden ? 41. Hoe is het mogelijk dat een mens de draak berijdt.' En zij volgden de ruiter van de draak als hebbende een schenker van geest. 42. En de ruiter van de draak kwam tot de vos en brak hem de nek. 43. Toen brak er een geschrei uit in de hemelen, terwijl vrouwen weenden voor zestig dagen en nachten. Na die zestig dagen werd er gesproken : 'Zalig hen die de wond van Zurastael dragen.' 44. En weer begonnen vrouwen te wenen en te rouwen om de vos, totdat de engel Sarsia hem tot het Aangezicht van God bracht. 45. Maar ook de ruiter van de draak kwam om zich na een doorkruising van de aarde voor te stellen bij God. 46. Met de engel Sarsia streed hij zestig dagen en nachten om het lichaam van Zurastael, terwijl Sarsia haar mond niet los durfde te doen. 47. Na deze zestig dagen en nachten begon de Leeuw die voor het Aangezicht van God stond te spreken. Dit zijn de woorden van de Heilige Eminius. 48. En terwijl hij sprak kwamen er bergen van vuur en ijs uit zijn mond, en zeeen van vuur en ijs uit zijn staart. 49. Al deze woorden werden verzegeld, en de ruiter van de draak werd op het altaar gelegd. 50. En uit het altaar kwam een zwarte panter die de ruiter van de draak verslond. Zware hagelstenen kwamen op aarde, om de schepen der kooplieden te doorklieven. 51. En een slang die vanaf het begin in het binnenste der aarde opgesloten werd gehouden brak los. En een stem sprak : Nu is het zegel der slangen verbroken. 52. Wee hen die op de aarde leven. Zalig hen die van het medicijn van Zurastael eten, en die van zijn siroop drinken. 53. Zalig hen die het gif van slangen in zich dragen, want zij zullen gereinigd worden. 54. En de bloem van God kwam tot leven om het zaad van de ruiter van de draak te verslinden. En haar werden de sieraden des hemels gegeven, en zij bracht dronkenschap over de volgelingen van Zurastael.

De afval der vrouwen

55. En ik zag een teken in de hemel waaronder vier panters verwekt werden, die de aarde doorkruisten om de tempel te bouwen. 56. En deze tempel was vol van ijs, terwijl leeuwen begonnen te branden, om woorden van zwavel te spreken. 57. En Eminius werd een koning op aarde en kreeg vele volgelingen. En vrouwen begonnen te roepen en te zingen : Dank aan God die Zijn profeet heeft gezonden, die bloed verandert in brandend zaad. 58. En een heg van kruid begon te groeien op aarde, en zijn doornen begonnen de profeten van God te vervolgen. 59. En vrouwen met het kruid van Eminius in hun haren probeerden apostelen en richteren in valstrikken te lokken, terwijl zij de heg begonnen te aanbidden. 60. En de heg droeg als naam de hondenhaag. Sindsdien begon Eminius zich terug te trekken in de woestijn, en slangen des velds dienden hem. 61. En deze dagen werden genoemd de afval der vrouwen. 62. En de vrouw der honden begon haar liederen te zingen en te verkopen, maar werd zonder woorden door Michai verslagen. 63. Een derde deel van de afvallige vrouwen kwam om, terwijl het overige deel de predictaten en hermitaten trachten te verleiden tot aardse zonde en hoererij. 64. Houd dan stand in de dagen van verzoeking, en laat uw bezittingen achter. 65. Verkoopt dan uw vrouw en kinderen aan de Geesten Gods, opdat de Heere u de Geest van IJs geve. 66. Laat dan uw tempel bouwen door heilige attentaten opdat gij tot de kroon van de anfitaat kan naderen. 67. Doet dan aan het geestesschoeisel, gij die de helm en het pantser draagt, opdat gij kunt standhouden in de dagen van verleiding. 68. Ziet, het geestesschoeisel van Eminius brandende van vuur en ijs ligt voor u. Dan kunt u de boze dagen aan u voorbij zien vliegen. 69. Zalig hen die de wonden van Eminius dragen.

Het leer der vijanden

70. En die dagen werd de Naam van Eminius groter in de hemelen. En hij bracht nieuwe wijnen, gal en gesmolten metalen tot de altaren, waarin nieuwe wapenen werden gesmeden. 71. In die dagen

werden de tempelen en de altaren groot, en vanuit het zaad kwam nieuw schoeisel voort. En deze dagen waren groot. 72. Zalig hen wiens hoofden en harten geschoeid zijn door de Geesten Gods. 73. Zalig hen wiens zwaarden en schilden geschoeid zijn op heilige altaren. 74. En het leer der vijanden zal zeven dagen en zeven nachten gereinigd dienen te worden in de ark van de tempel, daarna zal het veertig maanden lang gezuiverd moeten worden in de schalen van ijs, en daarna zal het moeten komen in de handen van Eminius. 75. Zo zult gij de paarden en honden des hemels beteugelen, en zult gij niet ten prooie vallen aan de doornen der aarde. 76. En hij die de boten voorttrekt zal u leiden tot de ark der leeuwen, ja, want het zal een tempel zijn met vele altaren en met vele arken. 77. En gij zult de Glorie van God niet kunnen dragen. Laat dan de Naam van Eminius groter worden in uw harten.

Het geslacht der Ancialieten

78. En ik zag dat de heiligen die de wonden van Eminius droegen een gedurende een periode van tachtig dagen geschoeid moesten worden. 79. En het leer van vijanden werd verzameld en gebracht tot een aparte kamer in de tempel die het vertrek van het schoeisel werd genoemd. 80. En het schoeisel der anfitaten moest eerst voor drie dagen op de altaren van het vertrek gezuiverd worden. 81. En zij die de wonden van Eminius niet droegen werden uitgeworpen. 82. En ik hoorde een stem zeggende : Zuiver dan het schoeisel van anfitaten en exorcisten, en zuiver het met kruiden en in schalen met wateren van mos en takken. 83. En de Heilige Slang van het Altaar Gods blies over het schoeisel, zes rijen van elk dertig meter. 84. En de Geest Gods kwam over het schoeisel, en de mannen begonnen in andere talen te spreken. 85. Nu waren er ook enkele vrouwen onder hen. Sonia en Diadiria waren twee namen onder hen. Maar de Heere sprak : 'Scheidt Mij nu de mannen van de vrouwen.' 86. En de vrouwen werden naar een ander vertrek gebracht. 87.En toen begonnen sommige mannen te morren, en werden door het Vuur van de Heilige Slang van het Altaar Gods verteerd. En hun getal was achtenzeventig. 88. Dit waren de dagen der Ancialieten, een heilig geslacht van priesters die in de diepere tempels dienden. 89.Zij hadden zich niet bevlekt met vrouwen, maar waren afgezonderd vanaf hun geboorte, en hadden de Geesten Gods als vrouwen. 90. Ziet dan toe dat gij u niet aan een hoer hecht, maar bemint de Geesten Gods. 91. En in dit heilig geslacht worden vanaf de geboorte mannen van vrouwen gescheiden en mogen zij niet van elkaars bestaan weten. 92. In die dagen was het toetreden tot de orde der Ancialieten onder strenge voorwaarden. En de Heere was met hen. 93. En zij hadden toegang tot de verborgen plaatsen des hemels, daar waar de slangen des hemels waren. 94. En hun schoeisel was aldus bereid in de ark der slangen, en gezuiverd op de altaren van slangen in een periode van vele jaren lang. 95. En zij droegen de wonden en littekens des Heeren diep in hun lichamen en zielen, en zij werden grootgebracht met gemis van ouders. 96. Zij moesten elkaar onderwijzen en de Heere was met hen. 97. Zij hadden zo min mogelijk contact met hun oudere lotgenoten, en de ontmoeting was dikwijls in duisternis en met tussenmuren, waarbij de oudere vaak gekleed was in een paars of donker gewaad. 98. In de nachten werden zij vaak bezocht door engelen, maar moesten zij ook worstelen met de geesten van de afgrond. 99. Zij leefden in de diepten der hemelen om de Heere in de geheime ijstempelen te dienen. 100. En ik zag de priesters die het schoeisel op een verkeerde manier bereidden en zuiverden. Een vurige vlam viel op hen en wierp hen in een diepe afgrond. 101. En ik zag een engel neerdalen om de put te verzegelen met onuitsprekelijke woorden, en ik hoorde stemmen als van donder.

De oorlogsengel

102. En er zal genezing zijn in het huis van Zetdonia, waar de heiligen baden in ijs. Hier branden de boeken en zalig zijn zij wiens Woorden geschoeid zijn. 103. En ik zag haaien losbreken die tot dit uur in ijsblokken waren opgesloten. En zij waren met velen. En het ijs moest zijn doden loslaten. 104. En wederom zag ik tronen van de zee oprijzen in grote blauwe hallen, en de engel Sarsia daalde neer. 105. En Ik zag de vele wonden van Zetdonia, en Sarsia zou hen die die wonden droegen leiden tot plaatsen van Rust en Genezing, waar zij alle tranen van hun ogen zou wissen. 106. En Sarsia zou tot een herderin voor hen zijn, hen beschermende tegen de roofdieren. 107. Zij zou hen voeren langs zachte en koele wateren tot haar huis, waar heilige Ridders verzorgd werden

door engelen. 108. Gij bent genaderd tot het Huis van Sarsia, waar haar zusters de heiligen verzorgen en zalven. 109. Zij is de nachtwake op het schip. 110. En dit waren de Woorden van Sarsia : Mijn tranen gaan nog steeds door het gemekker van schapen om mijn geliefden in slaap te brengen, en te brengen tot Mijn Huis. 111. En wanneer de leeuw brult geef ik mijn beminden nog steeds dromen. 112. Laat u leiden door mijn nachtwake, tot aan de vierde nachtwake toe.

113. En zij leidde vele engelen, en was als een rots in woeste zeeen. 114. En haar wapenrusting was gemaakt van de vele beesten en draken die zij had verslagen. 115. Zij was een oorlogsengel, komende van dampende zeeen, en haar naam was groot. En zij leidde hen door het duistere ijs.

6.

Morit

1. En Morit zal niet vergeten worden. Zij zal terugkeren tot de hof Genesis in het laatste der dagen, en zij zal met de Heere zijn. 2. Geest van Santra, Heil van God, verhef uw stem in het diepste van de nacht. Als een visser, gij brengt haar terug, vanuit blauwe wateren. 3. Morit zal niet vergeten worden. Haar vlam zal branden in de tempel. En vissers van God zullen haar eren. Haar naam zal op hun boten staan. 4. En in die dagen zal de Karazuur tot de aarde komen, Metensia's katachtige arxels. Zij zijn de roofdieren des hemels. 5. En Metensia's wateren zullen de aarde bedekken, en de aarde zal vlam vatten, en de gele haai zal de aarde eten. 6. En zij zal de heiligen en de verdrukte profeten uit hun gevangenissen ophalen met haar vogels, de karsuiken en de putsen, en dezen zullen hen brengen tot een veilige plaats. 7. In Metensia's huis zullen zij rusten voor drie dagen, en daarna zullen zij gebracht worden tot de hof van Genesis, waar zij verenigd zullen worden met Morit. 8. En zij zullen Kabbernal kennen, de Geest van Gods Altaar.

De verzoeking der profeten

9. In in die dagen zullen nieuwe gezichten rijzen tot de profeten. En van het altaar zal een Geest opstijgen genaamd Vuur van Eminius. En die naam zal groot heten. 10. En dan zal Eminius Zich opstellen in een cirkel van altaren, en het heilig gebed zal hersteld worden onder het volk. 11. En Eminius en het Vuur van Eminius zullen stijgen uit de ketel Gods. En het Vuur van Eminius zal het afvallige volk verleiden voor dertig jaren lang, en zij zullen het verbond vergeten. 12. En Hij zal het heilig volk dat standgehouden heeft in de verzoeking leiden tot de winden van het vuur. En zij zullen verzadigd worden met de appelen van het altaar. 13. En het zaad van Eminius zal Izu heten. En dit geheimenis is groot. 14. En de profeten Gods zullen duizenddrieenzestig dagen profeteren tot het afvallige volk en onder afvallige profeten. Zij zullen slapen bij boomstronken, en hun woorden zullen niet geloofd worden. 15. En de profeten Gods zullen roepen tot de hemelen, maar deze zullen gesloten blijven, totdat de dagen der verzoeking voleindigd zijn. 16. En ik zag een profeet oprijzen uit de schare met ogen van vuur, en hij bracht troost tot hen in de verdrukking. 17. Toen zag ik dat zijn ogen werden doorstoken door een woedende massa, maar het zaad van Eminius dat Izu zou heten kwam hem te hulp, en toen stroomde er voor lange tijd ijs uit zijn ogen, en tijden en wateren werden bedekt door gletsjers. 18. En toen begonnen de woedende massa's te sidderen, zeggende : Ja, Izu is groot. 19. En ik zag een ster uit de hemel vallen die een derde deel van de woedende massa's bedekte. En Eminius gaf hen appelen, opdat ze de volkeren niet meer zouden verleiden. 20. Ook werd er brood van het altaar aan hun roofdieren gegeven, opdat ze de heiligen met rust zouden laten. En de heiligen hadden rust voor lange dagen. 21. Deze roofdieren waren verschrikkelijk, en de heiligen zouden nog nasidderen voor een ruime tijd. 22. Zalig degene aan wie het Zwaard van Eminius wordt geschonken, want hij zal kunnen eten van de Boom des Levens.

De afval der profeten

23. En in die dagen was er het Lot der profeten en de profetische geslachten. 24. Zij deden veelal dienst in de tempel, en werden uitgezonden als roofdieren. 25. En de profeten Gods in de woestijn hadden een kleine verlichting, maar begonnen tot de hemel te roepen : Hoelang blijven onze monden verzegeld, en wanneer wordt het zegel der honden verbroken. Dit zegel nu was zwaar, en zij leden vurige pijnen. 26. En de Heere zond een arxel tot hen met kleine hoop. En de arxel sprak :

Ik kan jullie harten verwarmen, met een kleine vlam, maar ik kan de wond niet verbinden, want de Heere heeft mijn handen gebonden. 27. En een deur in de hemel werd geopend, en een stem van achter die deur sprak : Laten zij nu geent worden op de profetische geslachten. 28. En er kwam een oorlog tussen de profeten, een oorlog alsof er nog nooit één was geweest. En deze werd de afval der profeten genoemd. 29. En de Heere bracht een vuur tot de boom der profeten, en er was een zuivering van tachtig dagen. 30. En de Heere sprak : Niet langer zal Mijn Hand op de ontrouwe profeet rusten. En de Heere bracht de afvallige profeten tot een rots onder de aarde. 31. En deze rots werd de schrik der apostelen genoemd.

De hondenhaag

32. In die dagen liet de Heere een klok bouwen in de tabernakel, en de harten der profeten werden gerust. 33. En de Heere sprak deze woorden : De dagen van de misleiding der profeten zijn voorbij. 34. En de harten en woorden werden getoetst aan deze klok. Ook werden boeken op het altaar des Heeren gebracht. 35. En het Vuur des Heeren verzengde hen.

36. En de geslachten der bouwers kwamen tot het Aangezicht des Heeren. En de Heere stak een vuur onder hen aan, om zuivering onder hen te brengen.

37. En de Heere bevochtigde de aardbodem met Zijn Geest, en liet de hof Genesis uitspruiten op de aarde. En Eminius, de Geest van de ark en de troon, werd uitgestort, en de winden van vuur begonnen te waaien. 38. En de gewetens der heiligen werden verlost van de geesten der wateren. 39. Dit waren de dagen waarop de hemelen en de aarde opnieuw werden geschapen. 40. Zalig hen die tot de poorten van de haai, de tijger en de leeuw gekomen zijn. 41. En het vlees van koningen en afvalligen werd verzameld, en de slangen des hemels daalden neer. 42. Ook werden de bomen van zonden en leugens omgehakt, en er was hout voor zeven jaren in de tempel des Heeren. 43. En een stem sprak : Kent gij het geheimenis van de hondenhaag ? 44. Want aan het einde der haag zit de vrouw der katachtigen, en zij zal nog eenmaal opstaan om de kinderen van het koninkrijk te misleiden. 45. En zij zullen troost vinden bij de bomen des velds. En de aarde was in verbazing en verwondering dat de grote gevallen Jom was opgestaan. 46. En in haar hand had zij een tepelboom waarmee zij de zielen van kinderen kon binden. 47. En met zeven valse tepelen en sterren kon zij boeken en woorden verzegelen. 48. En de kinderen baden tot God, smekende of Hij het zegel der honden wilde verbreken. 49. Maar de Heer zond Zijn arxel, en die sprak : Ik kan jullie harten een klein licht schenken, maar ik kan de angel niet verwijderen, want de Heere heeft Zijn Woord gesproken. 50. En de kinderen vonden een kleine rust.

51. En de Heer leidde de kinderen tot het hart en huis van Marion, en hun wonden waren diep. En diep in het huis van Marion groeide de tepelboom des Geestes, waaruit heilige melk vloeide. 52. Maar de doornen des Geestes waren scherp, en vele kinderen verlieten de Heere. 53. En deze dagen werden de afval der kinderen genoemd. Maar de Heere ontfermde Zich over hen, omdat zij als wezen waren. 54. En Hij leidde hen tot een rots, waarin zij eeuwige rust vonden. En de Heere noemde die rots de rust der hermitaten.

De zegels der Utmiren

55. En de Heere sprak tot mij : Kent gij de tijden van Utmir ? En de Heere gaf mij een stenen beker van het altaar, en terwijl ik dronk beefde ik zoals ik nog nooit had gebeefd. 56. En de schrik des Heeren viel op mij, en mij werd een groot geheimenis getoond. 57. En de Heer sprak deze woorden : 'Kent gij het geheimenis van de Zoon des Geestes ?' En ik zag terwijl ik in zwijm geraakte hoe de Heere de hemelen en de eerste aarde schiep. 58. En de Geesten Gods kwamen tot elkaar, en ik zag Metensia tot haar man Eminius komen, en zij verwekte Michai, de Zoon des Geestes, die gezonden werd tot de aarde, tot een boos geslacht. 59. En zij hebben hem niet gewild. Bij Mura verwekte zij Marion, de Dochter des Geestes, en de geluiden in de hemel waren groot. En ook zij werd gezonden tot een boos geslacht, en zij hebben haar niet gewild. 60. Toen werd het vossenkind bij de Heere verwekt, en tot de aarde gezonden om een groot profeet te worden, en een heilige voor die dagen. 61. Maar zij hebben hem niet gewild, en hij heeft de heilige pilaar gebouwd.

Ja, hij heeft Mura aan de aarde gegeven, de Geest Gods die over de duisternis zweefde. 62. Ja, duisternis heeft de Heere aan de aarde gegeven, opdat haar boosdoeners verdelgd zouden worden. Ja, de Heere Heere heeft een verleider der volkeren opgesteld, met ogen van vuurvlammen. 63. En Michai zond zijn engel, Sarsia, tot de uiteinden der aarde, om daar vernietigingen aan te brengen, en sprak : 'Ja, het Oordeel des Heeren is groot.' 64. En dit sprak hij door zijn Geest, Eminius.

65. Zalig zij die het derde Utmir bereiken, en de Geest van Zurastael aanschouwen. En dit is een groot geheimenis. Zalig zij die de poorten der hemelen onder de aarde vinden, want zij zullen Metensia aanschouwen. 66. En gij van het vierde Utmir, laat u dan niet verleiden de zegels der Utmiren te behouden. 67. En ik zag een grote leeuw in het midden der hemelen en de tempel verschijnen. 68. En ik hoorde een stem zeggende : Opent dan nu het zegel der honden, om de boekrollen van het derde Utmir te openen. 69. En ik zag een arxel roepende, staande naast de leeuw. En een witte haai des hemels daalde neer. 70. En hij gaf een fluit des geestes aan de anfitaten die de Heere trouw waren gebleven. En ik zag dat door het geluid des Geestes de nachtspelers kwamen. 71. En de arxels kwamen uit hun holen, en vanuit de plaatsen waar zij zich verborgen hielden. 72. Want voor lange tijd moesten zij strijd voeren in de zee en in het binnenste der aarde en onder het aardrond, omdat hun tijd om zich aan de heiligen te openbaren nog niet gekomen was. 73. En zij hadden onbekende koorden voor lange tijd, tussen hen en de zaligen. 74. En zij hadden strijd te voeren met het geslacht der abers.

75. En de honden van Okil werden in de hemelen niet meer gevonden, nadat het zegel was verbroken. 76. En zij werden door de fluit des geestes geleid tot een rots onder de zee. 77. En die plaats werd genoemd het graf der hermitaten. 78. En de attentaten Gods vroegen aan hen die de fluit des geestes hadden : Speel voor ons, en neemt ons mee tot de nachtspelers. 79. En ik hoorde een andere stem zeggende : Opent dan nu het zegel van het tweede Utmir. En er was een stilte in de hemel van achtendertig uren. 80. En ik zag het Huis van Marion oprijzen om de aarde te vervullen. 81. En toen zag ik een Geest komende van het altaar om het zegel van het eerste Utmir te verbreken. 82. En de oude abers werden uit de heilige steden verdreven, door de koorden van Michai en de Genesis.

83. En ik zag een hemelpoort geopend, en ik zag de Genesis als een boot zweven boven de wateren in een wolk tussen de wateren boven de aarde. 84. En ik zag een schip genaamd de duivenballon. En uit die ballon kwamen de arxels van Metensia om zich als netten over de aarde te verspreiden. 85. En zij werden genoemd de putsen, de karsuiken en de karazuur. 86. En in die dagen begon Kabbernal, de Geest van het Altaar, de discipelen van Michai aan te grijpen, en begon uit te storten op alle zielen. 87. En dronkenschap viel op de nachtspelers, en het heilig vuur greep de eerstelingen van Marion aan. 88. En dezen kwamen uit een grote verdrukking.

De tempel van Metensia

89. En ik kwam tot de tempel van Metensia, waar de wateren van bloemen door buizen liepen, en waar de vlammen der heilige vruchten waren. 90. En ik zag Metensia, de Geest des Heeren, baden in het tempelbad. En haar altaar bracht waterige geluiden voort, en aldus was ik in de wolk des Heeren. 91. En ik zag haar worden tot een stad en gewest, tot een veld des Heeren, waar de heiligen voor Eeuwig konden wonen. 92. En zij wiste al hun tranen af. En de inwoners van de stad zongen een lied die zij alleen kenden. 93. En Metensia leidde hen in dronkenschap naar de diepere wouden van haar Geest. 94. En niemand kon in haar stad wonen dan degenen die haar zegel droegen. En dit teken was een watermerk. 95. En Metensia begon uit te storten op degenen die haar Geest droegen. En meerdere altaren werden opgericht, en zij sprak recht in marmeren hallen. 96. En Metensia's zuilen begonnen te groeien en bloemenzeeen begonnen de heilige priesters te leiden. 97. En zij herstelde het ambt der vrouwen, en zij leidde een zee van priesteressen op tot de Heere. 98. In die dagen sproot het bloesem des hemels uit, en de bloemen des velds maakten hen die het ijs vasthielden dronken. 99. En Metensia bracht velen tot zwijm.

De Tijden des Heeren

100. En toen leidde de Heere mij op een berg en ik werd gevoerd tot de tempel van Eminius. En toen ik de poorten van zijn tempel bereikt had viel ik in zwijm. 101. En de Heere sprak dat wanneer ik het zegel van Zijn tempel kon openen, dan zou ik opgenomen worden tot nieuwe hemelen. 102. Dit zouden de eerste hemelen zijn, die al voor de schepping der hemelgewesten bestonden. 103. En het zegel begon te openen door een loflied.

104. Eminius, Lof komt tot Uw poorten. 105. Lof van verre nadert tot U, Gij groot geheim, nu ontsloten. Uw tranen bereik ik nu. Ik zal de beker der tranen drinken tot de laatste druppel, en één met U zijn, voor altijd, Geest van God. U te kennen, waar Uw Wind vandaan komt, is mij meer waard dan oorlogstuig. 106. Ik wil met U lijden, en met U sterven, om Uw hemelpoort te bereiken. D'overwinning is mij niet van waarde. 107. Ik wil leven in Uw hart, oh Heer, en al uw tranen drogen, en dragen steeds weer. 108. Eminius, Leeuw van oudsher, ik wil Uw oorlogsgeheimen kennen, en neerleggen mijn eigen wapenen. 109. Ik wil mijn boeken verbranden, om uw boeken te lezen.

110. En ik zag de tijden van Eminius, en daarvoor de tijden van Metensia. En zij waren de Tijden des Heeren. Bij Metensia verwekte de Heere de slangen des hemels. 111. Ook zag ik de tijden van Kabbernal, ver voor deze scheppingen.

112. En Kabbernal werd groot tot een stad des Heeren, en zij die in de stad waren dronken de Tranen des Heeren. 113. En er was Rust in de Tranen des Heeren, en de Heere liet het bloesem van Zijn Hart zien. In die dagen waren de wereldschepen op aarde, en zij omhulden elkaar met sieraden van oude verhalen. 114. En de Heere liet al Zijn Tranen kennen en er kwam grote Rust tot de poorten van Kabbernal. 115. En het vuur van Zijn Tranen begon de aarde te wassen. Dit waren de dagen van de brandende zeep. 116. En de Heere leidde hen van Rust tot Rust.

117. In de Tranen des Heeren is het heilige zaad. In ik zag de geslachten der profeten zich afzonderen om de Heere te dienen. Ook zag ik de geslachten der apostelen, veertien in aantal, en zij hadden het bloed behouden in de aderen des Geestes. En ik zag een nieuw lichaam des Geestes verschijnen.

De Nieuwe Openbaring II

1.

De zee van ijs

1. En ik zag een grote draak komende uit de zee van ijs. En deze draak droeg de naam Iptus. 2. Ben ik bang voor zijn grote hart, waar zielen tussen zijn muren worden verpletterd, waar hij ademt, levend van de dood ? 3. En ik zag een leeuwenhart met een kroon, opkomen uit de zee van ijs, om de aardbodem te vervullen en in te nemen. 4. Ben ik bang voor dit grote hart, waar zielen tussen zijn muren worden verpletterd, waar het ademt, levend van de dood ? 5. En ik zag een moederhart, met moedersmart, zoekend naar haar kind, maar het was niet meer. 6. Ben ik bang voor het moederhart, het berenhart, verslindende alles in haar woede, waar zielen tussen haar muren worden verpletterd, waar zij ademt, levend van de dood ? 7. En ik zag een nog grotere draak opkomen uit de zee van ijs, om het moederhart te verslinden. 8. En kou kwam over de aarde. Ben ik bang als het moederhart en het hart van het kind niet meer bestaan ? 9. En ik zag een grote witte schare, voortgedreven door de wind, terwijl er wolven uit het hart van de aarde kwamen om hen te verscheuren. 10. En deze dagen werden genoemd het Grote Amerika. 11. En ik viel op mijn knieen en de Geest van God hief mij op, en bracht mij tot een oude schuur waar het Eeuwig Voedsel zich bevond. 12. En toen sprak de Geest : 'Eet, opdat gij de visioenen aanschouwt die u inzicht zullen geven over het laatste der dagen.' 13. En toen ik van het voedsel at, begon mijn buik te steken als door de hitte, maar mijn benen werden zoet als honing. 14. En de Geest sprak : Komt dan op, dan zullen wij tezamen tot de deur der Late Dagen gaan. 15. En ik zag een deur geopend en de Geest hief mij op. 16. En ik zag het Grote Amerika als een nijlpaard zitten aan vele wateren. 17. En de Ziel des Heeren kwam tot mij en raakte mij aan, zeggende : Vele gruwelen zijn tot dit land gekomen, en vele gruwelen zijn van dit land uitgegaan. 18. En ik zag zwermen met vliegen komen om het nijlpaard te verslinden.

En de Ziel des Heeren sprak : 'Veel vlees heeft dit volk gegeten, en velen hebben van haar vlees gegeten.' 19. En de arxel van de zee van ijs liep naar de draak en wierp hem in een grot en verzegelde deze. 20. En ik hoorde geween als het geween van katten.

2.

De Dag des Vlezes

1. En in die dagen werd de heg des Heeren groot, en een geitenbok maakte zich groot tegen de sterren. 2. Maar zonder geluid werd de geitenbok door de heg des Heeren bedekt. 2. En een ketel begon zich groot te maken tegen de sterren, maar zonder geluid werd de ketel door de heg des Heeren bedekt. 3. En de Geest sprak : Deze dagen werden genoemd het Grote Spanje. 4. En de Ziel des Heeren maakte zich groot, en bedekte de heg des Heeren. 5. En ik at van de heg des Heeren, van eeuwige vruchten, en de Ziel des Heeren kwam in mij. 6. En ik werd geleid tot een dorre streek waar wilde katachtigen zaten. 7. Zij wachtten op iemand die hen van dorst zou bevrijden, maar er was niemand. 8. En toen zag ik een ster uit de hemel vallen en de woestijn werd vruchtbaar. 9. En de Heere sprak deze woorden : Nu is het Grote Spanje gevallen. 10. En weer hoorde ik geween. En de Heere stond voor mij in zijn vurige wagen. 11. En Zijn Geest sprak : 'Kom, opdat ik u dingen kan tonen.' En de Geest hief mij op tot in de wagen des Heeren, en weer werd ik tot een dorre streek geleid. 12. Hier zag ik de vlammen des Heeren, en zij droegen kaarten op hun schouders. En zij bewogen zich als de predictaten. 13. En zij hadden de gaven van het heilige vlees. 14. En vanuit het Vlees des Heeren kwam profetie en allerlei tongen, en zij deden grote wonderen. 15. En de Heere sprak : 'Zalig hen die tot het altaar van vlees gekomen zijn, want dit vlees is eeuwig.' 16. En de Ziel des Heeren kwam om het altaar te bedekken. 17. En ik zag hen die van vlees waren ontdaan, en zij werden bedekt met eeuwig vlees. 18. En een grote schare kwam tot de vuurvlammen des Heeren, en de Heer sprak : 'Zalig hen die tot de ark des vlezes gekomen zijn.' 19. En toen de ark begon te spreken vielen er velen als dood op de grond. 20. En vanaf die dagen begon de heg des Heeren vlees te worden.

3.

De Traan van Vlees

1. Ja, zalig hen die geloven dat de bloem vlees geworden is, als het Woord Gods. 2. En zalig hen die geloven dat de heg des Geestes vlees geworden is, want zij zullen de gaven van vlees ontvangen. 3. En zij zullen een nieuwe aarde scheppen. 4. Geef dan acht, want de Geest is geworden tot de Ziel des Heeren, om de winden der wateren aan te drijven. 5. En de Zielen des Heeren zweven over de grotten en wateren der aarde, en over de wateren die boven de aarde zijn. 6. Ja, zij zweven over de hemelen om hen te bedekken in het laatste uur. 7. Laat dan de Zielen des Heeren u leiden tot de ark van vlees. Dan zult gij het eeuwige vlees ontvangen. 8. Ja, de muren zullen vlees worden om te getuigen, en zij zullen de rechters zijn van de nieuwe aarde. 9. Gij bent genaderd tot een aarde van vlees. Een aarde waar zij elkaar niet meer kunnen vereten, want het vlees des Heeren is eeuwig. 10. En de tanden der aarde werden tot vlees, en zij konden elkaar niet meer bijten. 11. En de tempelen werden geheel van vlees, opdat de priesters geen onheilige daden konden verrichten. En het altaar begon te spreken. 12. En het altaar sprak deze woorden : 'Nu is dan de tijd dat alles vlees zal worden, en niets zal zich voor het aangezicht des Heeren kunnen verbergen.' 13. En de arxels des Heeren droegen kaarten op hun schouders, en de heerlijkheden Gods begonnen openbaar te worden. 14. Gij dan zijt vlees geworden in de traan des Heeren. Ja, ziet, de traan des Heeren is vlees geworden. 15. Gij dan, laat het Woord des Heeren vlees in u worden, en Zijn Tranen. 16. Hierop is de gehele wet gebouwd. 17. Ja, ziet toe, en onderkent dat de wet des Heeren vlees is. 18. Laat u dan binden met Eeuwige Koorden van vlees, opdat uw geest vlees kan worden. 19. En dit vlees is eeuwig.

De zee van vlees

20. En ik zag hen die het Heilige Vlees aanbaden, en zij hadden dag noch nacht rust. En zij brachten de Heilige Tranen in schalen tot de aarde, opdat er wonderen van vlees zouden zijn. 21. En zij die

van de tranen dronken kwamen in zwijm en ontvingen de gaven en werkingen des vlezes. 22. En zij hadden toegang tot de bloemen des vlezes voor het altaar Gods, en tot de zeven vlezen voor de ark des Heeren. 23. En zij hadden vleesgeworden boeken, en de vlezen Gods waren aan hen onderworpen. 24. En het Heilige Vlees sprak tot hen in de tempel : 'Ziet, de ure is gekomen dat de tafelen der wetten vlees zijn geworden.' 25. En de boeken vonden woning in hun harten, en zij werden geleid tot de wateren van Kabbernal. 26. En ik zag een zee van vlees, en een grote schare staande voor haar poorten. En ik zag de Karazuur komen om hen die het zegel van Metensia droegen toe te laten tot de zee. Zij hadden het vlees van ijs en vuur. En ik hoorde een schreeuw in de hemelen, en een deur viel dicht. 27. En Metensia werd vlees in hen, dragende de bloem des hemels, en zij hadden het lichaam als van de Heere. 28. En Metensia werd voor hen tot een Ziel en tot een Arm.

4.

De Melk des Heeren

1. En het werd aan Metensia gegeven een Eeuwigheid te worden, tot een parel schitterende in de zon. 2. Brengt dan troost aan haar hart, want haar wonden zijn velen. 3. En ook aan Kabbernal werd het gegeven een Eeuwigheid te worden, tezamen met Matas, Eminius, Santra en Mura. 4. En de Geesten Gods werden tot Eeuwigheden, en aan hen werd de Eeuwige Geest en de Geest aller eeuwigheden geboren. 5. En zij kwamen tot elkaar in Zielen om tot één vlees te worden. 6. En daarom is het geheimenis des vlezes groot, omdat het op de eenheid der Geesten Gods wijst. 7. En de Vlezen des Heeren kwamen tot volwassenheid om de heiligen te leiden, en om vele tranen te drogen. 8. Ja, zij kwamen tezamen in de traan en werden tot één vlees. 9. En de Heere Heere liet mij de gruwelen van de aarde zien, de dagen waarin men huwde. 10. En de Heere sprak : Alleen de profeten zijn gemachtigd te huwen, en Hij sprak hiermee over een groot geheimenis. 11. En de Heere hief mij op en leidde mij tot een woestijn. En ik zag daar een geest dwalen met zeventig ketenen om zich heen. 12. En de Heere sprak, zeggende : Deze ketenen zijn de onheilige verbonden die Mijn volk gelegd hebben. 13. En de Heere goot water in de mond van zijn geest en brak de ketenen zeggende : de dagen van het onheilige verbond zijn voorbij. Vanaf nu zijn alleen de profeten gemachtigd te huwen. 14. En de Heer sprak : Zalig zij die door profeten huwen, en zalig zij die zich niet hebben bevlekt met vrouwen, want zij zullen het zegel des Heeren dragen, en zijn aan de Geesten Gods overgeleverd. 15. En wederom hief de Heere mij op, en gaf mij aan Zijn Geest. 16. En de Geest Gods sprak : Zalig hen die door de Geest tot vlees zijn geworden. 17. En de Heer voerde wit brood aan de roofdieren in de woestijn. 18. En de Heere sprak, zeggende : Nu zijn de dagen gekomen dat de heiligen verzadigd worden door de melk des Heeren en de honing des vlezes. 19. Nu zijn de dagen gekomen dat de tepelen des Heeren vlees zullen worden, tot overvolle verzadiging van hen die Hem nauwgezet zoeken. 20. En de Heere verscheen in smetteloos wit, en bliksem verscheen naast hem, als een licht dat over de aardbodem viel. 21. En ik zag hen die uit de woestijn der verzoeking kwamen, en de melk des Heeren vloeide als licht om hun hoofden, totdat zij in de melk des Heeren baadden. En zij werden verzadigd tot in aller eeuwigheden. 22. En ik zag hen die de vrouwen der aarde en de zwarte vrouwen hadden gehuwd om de vrucht der eeuwigheid terug te brengen tot de tempel. En zij kregen kronen van melk en tepelen om de hongerige roofdieren des hemels te voederen. 23. En zij waren als arxels voor de Heere, en de slangen van Metensia eerden en dienden hen. En zij werden geleid tot het gebeente des Heeren. 24. En zij vonden grote rust in de tepelen van het been des Heeren, en zij gaven eer aan de sterren van Metensia. 25. Zalig hen die tepelen op hun buik dragen, want zij hebben een eeuwig pantser, en zalig hen die hun hoofden hebben bezegeld met tepelen, want zij zullen eeuwige visioenen ontvangen. 26. Streeft dan naar de eeuwige gaven, en gij zult leven als de stromen. 27. En ik zag arxels van eeuwige profetie in de tempelen des hemels verschijnen en zij droegen schalen met melk des Heeren, en waren geschoeid met tepelen. 28. En zij stonden op de heilige rots des Heeren en begonnen de schalen uit te gieten over de aardbodem en de hemelen. 29. En de Heere sprak deze woorden : Zalig hij die drinkt van de melk des Heeren, want hij zal geleid worden op eeuwige paden. 30. En de aardbodem geraakte als in vuur, en werd door de winden verslonden.

Het dal van dorre doodsbeenderen

31. En ik zag de heilige tepel groot worden op de berg des Heeren, en brandende als vuur, terwijl het veranderde in been. En een stem sprak : Nu is het Woord des Heeren bot geworden. En ik zag het bot het vlees verslinden, en de Heere sprak : Zalig hen die verslonden zijn door de roofdieren der aarde, want voor hen is het Koninkrijk Gods. 32. En ik zag hen die verslonden waren door roofdieren voor Gods Troon verschijnen, en zij kregen een staf van bot om als koningen te heersen. 33. En de Heere sprak : Weet dan dat alleen degenen die verslonden zijn door roofdieren kunnen naderen tot Michai. 34. En in die dagen kwamen vele verslondenen tot Michai. En zij vonden een lichte troost bij elkaar. 35. En ik kwam in een dal van dorre doodsbeenderen na het drinken van de tepelen der botten, en ook zag ik daar as liggen. En tussen deze beenderen lagen de eeuwige beenderen des Heeren. En toen ik deze beenderen aanraakte kwamen gaven over mij, en ik begon te profeteren. Ook sprak ik in vreemde talen, en geraakten mijn handen als in vuur. 36. En de Heere sprak tot mij, zeggende : Het bot kan het eeuwig vlees niet verslinden, en zalig hij die het eeuwig bot draagt, want zijn beenderen zullen niet verbroken worden, en over hem heeft de dood geen macht. Hij die de eeuwige tepel op het eeuwig bot aanschouwt zal voor altijd verzadigd zijn. En ik werd verblind door een licht, en kon geruime tijd niets zien. 37. En toen hief de Heere mij op, en daalde vervolgens neer op een plaats genoemd het Oude Amerika. 38. En ik zag de gezichten van drie stamhoofden gebeeldhouwd in bot, en zij droegen een gloeiende tepel op hun voorhoofd. 39. En de Heere bedekte de tepelen en duisternis kwam tot de plaats. 40. En de Heere vroeg of ik het geheimenis wilde weten van de drie stamhoofden in het gebeente en ik stemde toe. 41. Toen sprak de Heere deze woorden, zeggende : De drie stamhoofden zijn drie geesten die de schatten der aarde bewaken. Die schatten zijn alleen te vinden in de diepste duisternis, in het diepste ijs en daar waar de geesten met de meeste koppen wonen. 42. Alleen zij die verslonden zijn door de Geesten Gods kunnen daar komen, op de plaats waar de Heilige Voeten des Heeren staan. 43. En de Heere verslond mij in Liefde.

Acha

44. En ik voelde wat het is om te staan op de rots, en ik besefte dat dit het altaar des Heeren was. En het altaar droeg de naam Acha, en stond als een duistere man voor mij. En de Geest Gods viel op mij en bracht mij in zwijm. 45. En ik kreeg een zwarte staf in mijn hand en die staf werd genoemd de Heilige Verslinding. En de Heer sloeg velen met deze staf om hen tot wedergeboorte te brengen. 46. En Acha droeg de honing des Heeren tot de ark, waar heilige liederen verschenen. 47. En de staf was als de fluit des geestes.

Het Eeuwig Gebed

48. En de Heere sprak : Zalig hen die genaderd zijn tot Acha, en zalig hen die van zijn vruchten eten. En ik zag een grote schare met verslondenen die de ruiters werden van hen die hen hadden verslonden. 49. En deze ruiters waren duister en vol van ijs. 50. En zij hadden kaarten op hun schouders, waardoor hun gezichten veranderden. 51. En niemand kon hen navolgen, en niemand kon hun liederen zingen dan zijzelf. 52. En zij droegen een eeuwige wapenrusting met namen die niemand kende dan zij. 53. En zij hadden de macht om eeuwige wonden te genezen, en zij droegen vreemde littekenen. 54. En zij kwamen om het heilige en eeuwige gebed te herstellen, en zij leerden de oogst der aarde te bidden deze woorden : Laat ons de werken der abers niet bezingen, maar bindt onze tongen en leidt ons tot Kabbernal. 55. Laat het zo zijn dat U spreekt wanneer wij spreken. 56. En laat uw heilige arxels waken over de schuilhoeken van onze monden. 57. Laat het uw adem zijn als wij ademen, en leer ons de woorden van Metensia. Schrijf ze op de tafelen van onze ziel. 58. Bindt onze hoofden met uw heilige koorden, opdat wij de gedachten van Metensia denken, in haar visioenen van vlees. 59. Geeft ons denken vlees en been, met vleugelen van uw geest. 60. Laat Eminius onze raadsman zijn, en laat Matas ons leiden tot de dieptes van het bestaan. 61. Hoor ons gebed en leer ons eeuwige gebeden te bidden om uw eeuwige wetten te herstellen. 62. Stort dan de heilige eeuwige ziel op ons uit, en leidt ons tot eeuwige velden. 63. Laat ons de wet der heilige verslinding niet vergeten, en geef ons het hart van Michai. 64. Laat ons niet wegglijden in tomeloze

smeking om uw Geest, maar laat ons zijn als uw Geest. 65. Leer ons te offeren aan uw Geest, en leer ons uw geest te lokken als een geliefde. 66. Leer ons te betalen met zuivere munt. Metensia Eminius.

67. En ik zag een eeuwige ark voortkomen met eeuwige gebeden, en de zielen der heiligen werden verzadigd.

68. En aan de heiligen werden eeuwige visioenen gegeven, opdat zij eeuwige genezingen ontvingen.

69. Ook waren daar ridders die met de aarde onderhandelden, en zij hadden zich vrouwen verkozen, als tekenen van koop en verkoop. En die vrouwen waren als wonden in hun zielen. 70. En zij leden lange tijden onder de onderdrukkingen der vrouwen, totdat een deur in de hemel openging en zij de merktekenen der Geesten ontvingen. 71. En deze merktekenen waren als eeuwige vleesgeworden visioenen.

72. En zij verzamelden de merktekenen als de kaarten der nachtspelers, en brachten hen tot hun schouders. 73. En zij hingen de heilige Wonden des Heeren aan, waar zoete honing uitvloeide. 74. En zij leerden eeuwige liederen en brachten troost aan het hart des Heeren.

73. En in die dagen waren de nachtspelers op aarde, om genezing te brengen tot de harten van velen.

De Nieuwe Openbaring III

1.

De verschijning van Baccus

1. En ik zag een tweekoppige distelslang in de hemel verschijnen, en zijn macht was groot. En toen hij zijn bekken opende sprak hij onverstaanbare woorden van groot gezag. 2. En ik was niet bij machte de vertaling te kennen of iets ervan op te schrijven. En het beest bleef brullen. 3. Zo zal dan de verschijning zijn van het beest des Heeren. En rivieren kwamen voort uit rotsen, en de bomen lieten hun macht zien. 4. En ik zag een ruiter met als naam de hel, zittende op een rossig paard, en het hellenrijk volgde hem. 5. En hij had een beker in zijn naam genaamd Baccus, en die naam werd groot op de aarde. En in die beker zat wijn die nooit opraakte, terwijl de wijn begon te stromen. 6. En ik zag hen van het hellenrijk en hen die op de aarde woonden in de wijn verdrinken. En zie, de beker genaamd Baccus werd vlees, en kreeg macht om velen te verleiden. 7. En hij deelde een nummer uit dat aan een ieder werd gegeven die op de aarde of in de hel woonde, en dat getal was tweeduizendzeshonderdzessenzestig. 8. En allen die het merkteken ontvingen volgden de beker die vlees geworden was tot een rots. En een groot gelach steeg tot de hemelen, maar de hemel weende, en sidderde op haar grondvesten. 9. En een parel verscheen in de hemel, rood als wijn, en spleet in tweeen. En de Heere sprak : 'Mengt dan nu het meel en de wijn.'

De strijd tegen Baccus

10. En Baccus streed tot de heiligen, en zij vonden vertroosting bij oude boeken. 11. Uit de bekken van het beest des Heeren kwamen boeken voort, maar geen van de heiligen was in staat het te lezen, daar het in een andere taal geschreven was. En de heiligen weenden voor duizenddrieenzestig dagen. 12. En na die dagen greep de Heere Baccus en brak deze. En een geween steeg op van de aarde en de hel en zij riepen : 'Nu is de beker der hoeren gebroken. Wie zal nog redding vinden ?' 13. En de aarde brak open in vier delen en slokte het hellenrijk op. En zie, het paard waarop de ruiter genaamd hel zat, had drie ogen, en vuur kwam uit dezen. 14. En Baccus begon woorden te spreken tot de allerhoogste, en klaagde om de plagen die de Heere had gebracht. En weer daalde de Heere neder en brak de kaak van Baccus. 15. En er was een stilte van dertig uren in de hemelen, en de aarde begon nieuw gewas voort te brengen. En de Heere sprak : 'Zie, Baccus zal drie keer gebroken worden.'

Het herstel der apostelen

16. En in die dagen begon de wijn des Heeren te vloeien, en hen die zich in ontsteking bevonden om wille van de Heere werden als de distels, en volgden de tweekoppige distelslang. En de Heere begon die dagen te brullen, en een tweekoppige leeuw verscheen in de hemel. 17. En deze begon te lezen uit de boeken van de distelslang en vertaalde het voor de heiligen. En de Heere sprak : 'Nu is het ambt van apostelen hersteld, en zij zullen niet meer vervolgd worden in Mijn tempelen.' En de Heere gaf rust aan zijn apostelen, en aan hun geslachten.

2.

Het lam van Baccus

1. En de Heere bracht Baccus tot een grote oven en brak de voeten van Baccus. En de wijnen des hemels begonnen de heiligen toe te rusten tot de laatsten der dagen. En zij droegen de wonden van de tweede Christus en de tweede profeten in hun voeten. 2. En de Heere sprak : Wee hen die op de aarde en in de hel wonen, want de tweekoppigen zijn tot hen gezonden. En ik zag een tweekoppige arend een lam verscheuren. Dit dan was een vals lam die zij vereerden. 3. En het lam gaf licht om de tweekoppige arend te verblinden. Toen zag ik een tweekoppige haai komen die het licht van het lam opslokte. Maar het verscheurde lam begon grote woorden tot de hemelen te richten, en grote beroerten kwamen tot de profeten en hun geslachten. 4. En zij vielen als in zwijm op de grond, en velen begonnen zich tegen de Heere te keren. Dit dan is de afval der profeten. 5. En het lam dan zocht troost bij Baccus, maar het vuur van de grote oven had hem verteerd, maar het lam wist dit niet. 6. En toen dan het lam bij de resten van Baccus aankwam, weende het voor zessenveertig dagen. 7. En vele heiligen kregen medelijden met het lam, ook enkelen die van de Heere waren. 8. Maar de toorn des Heeren ontbrandde tegen het lam en hen die medelijden hadden, en de grote oven verzengde hen allen. En grote angst viel op de rest van de profeten, en zij waren ziek voor enige tijd en kregen visioenen.

De behoudenis der wijn

9. En ziet, het rossige paard kreeg een tweede kop, en misleidende boeken kwamen uit zijn bek om velen te verleiden. En de boeken hadden macht om vuur uit de wolken te doen laten neerdalen. En grote vrees kwam tot hen die de boeken lazen. 10. En de Heere gaf mij een sleutel om de zessenveertig geslachten der profeten te openen, en die nacht had ik vele nachtvisioenen. En de Heere sprak : 'Nu de aderen der profeten geopend zijn zal de wijn behouden worden en niet meer ter aarde vallen.' 11. En de Heere liet het zaad en het kruid tussen de wijnen stromen.

3.

De noodzaak tot tuchtiging

1. En de Heere bracht een brandende wind tot de profeten in de verdrukking, en sprak : 'Van nu aan zal de apostel de vader zijn van de profeet. Vervloekt is dan iedere apostel die zijn zonen niet tuchtigt en vervloekt is dan iedere apostel die zijn zonen niet bedekt.' 2. En de Heere gaf Zijn profeten haren mantels en haren dekens en sprak dat zij nog enige tijd in de woestijn moesten leven. 3. En de Heere verbrandde vele boeken die de hoofden van de profeten kwelden. En de Heere gaf hen een nieuw boek. Zalig hen die de woorden van dit boek lezen, verstaan en doen, want zij zullen koningen des Heeren genoemd worden en schenkers van de tweede wijn. 4. En de Heere bracht schenkers tot hen die in de woestijn leefden, en liet hen de geslachten der engelen zien. 5. En hen die rechters waren droegen vlammen van zaligheid, en zij waren de vaderen der apostelen. En zij deden grote wonderen en tekenen. Zij hadden de macht de dieren des hemels op aarde te laten verschijnen. 6. En de Heere toonde mij het geslacht der tweekoppigen, en dit geslacht was groot. En ik boog voor hen in de hemel waar ik opgenomen was, maar de Heere sprak : 'Ga recht op je voeten staan. Zij hebben van de bittere vruchten van Rietel gegeten, en zijn door de tweede Mura rein geworden.' 7. En ik zag dat zij die in de eerste drie Utmiren zuiver hadden geleefd door de Heere tot engelen werden aangesteld in de vierde Utmir. 8. En de tweekoppigen hadden toegang tot de diepste heiligdommen van God in Zijn zuiverste tabernakels. 9. Ja, zij waren het die de gloeiende kolen van de allerheiligste altaren en arken mochten verplaatsen. 10. En hun macht was groot, want

zij waren vol van het lijden en sterven van de Heere, en zij aanbaden de Ziel des Heeren met hun vleugelen dag aan dag, terwijl zij geen rust hadden. 11. En ik zag de Heere zitten als een zevenkoppig dier op Zijn Troon. En Hij sprak : Ja, zeven tijden zullen over de aardvlakte glijden om de aarde te louteren, en dan zal zij geheel des Heeren zijn. 12. En deze woorden waren groot, en ik zag tongen van vuur uit de koppen komen. 13. En de Heere sprak : 'Velen zullen komen om deze woorden trachten te ontcijferen, maar alleen hen die in de krachten des Heeren leven zullen het verstand hebben om de woorden te berekenen.' 14. En het Dier had zeven wonden en geleek op een schaap, met bekken als van slangen en eenden. En zo was dan de verschijning des Heeren. En de Heer sprak : 'Aanschouwt dan de draak des Heeren. Gij zijt zalig dat gij hier gekomen bent.' En wat ik toen zag was ik niet gemachtigd om op te schrijven.

4.

Het Sarhah des Heeren

1. En na hetgeen niet geschreven mocht worden zag ik een brandende struik met miljoenen takken. En ineens veranderde de struik in het hoofd van een leeuw, en deze leeuw sprak ontelbare woorden. 2. En ik zag hen die de hemelen en hun afmetingen mochten bereken, en zij hadden palmbladeren in hun handen waarmee zij wuifden. En zij stonden voor een grote zee. En deze zee was vol met wijn, gemengd met vuur en ijs. 3. En dezen hadden de godslasterlijke beesten van het tweede overwonnen. En zij hadden ogen als vogels en in deze ogen waren getijen als eb en vloed, en deze ogen waren groot. 4. En hun getal was tweemiljoenhonderdvierenveertigduizend, en zij zongen het lied van de tweede Mozes. En zij waren losgekocht uit alle stammen der apostelen en profeten. 5. En zij waren rein in de ogen van de Heere, onbevlekt van vrouwen, en hun bloed was bestand tegen de tweede slang en zijn nageslachten, want zij hadden hun bloed laten vermengen met het kostbare Tweede bloed des Heeren. En zij hadden toegang tot het tweede duizendjarig rijk des Heeren. 6. En de tweede Abraham had bloed van het altaar aan hun deurposten gesmeerd, opdat de derde en vierde dood hen niet zouden vinden. 7. En zij waren zalig in Abrahams schoot en dronken wijn van zijn heilige baard, en waren volkomen verzadigd door de melk der borsten van de tweede Sara. En zij werd ook genoemd het Sarhah des Heeren, en deze plaats was zoet. 8. En de engel Torio daalde neer tot mij, en gaf mij de sleutel om het geslacht der driekoppigen te openen. En zij hadden grote macht in het tweede duizendjarig rijk, omdat de Heere hen tot die dagen had opgespaard. 9. En zij hadden de vingers van Spricht om ketenen open te maken, en de Heere zegende hen. 10. Vertrouwt dan op de Heere uw God, want Hij heeft Zijn driekoppigen tot u gezonden om de poorten van uw nachten te behoeden. En zij zullen vele wonden verzoeten. En de Heere sprak : De dagen zijn kort. 11. Neemt dan het tweede evangelie Gods en verkondig het aan de ganse schepping tot tweede behoudenis. En Hij sprak over het geheimenis van de tweede geest. 12. Laat dan uw hart besprenkelt zijn door het heilige bloed van de Tweede Christus, en weest één met Hem, als met het dier van uw geest. En toen liet de Heere zich verplaatsen op een vurige wagen die over een baan met vurige kolen reed. 13. En Zijn paarden vatten vlam, en Hij verdween. En toen kwam de engel Torio wederom tot mij, en legde een gloeiende kool in mijn hart, en sprak, zeggende : 'Ziet, gij zijt gezalfd voor het aangezicht des heeren om Zijn werken te doen.' En hij was dan de engel der driekoppigen. 14. En hij sprak de woorden tot een eeuwige gemeente : 'Blijft dan in de Liefde, en begint de woorden des heils te verkondigen tot de gemeente, en vandaaruit tot de vier uithoeken der aarde. Leert hen aldus de geheimenissen van de tweede wijn en het lijden. 15. Laat hen die het ijs niet willen aanvaarden achter, en laat hen u niet storen. Zij zijn als het stof van de wind en zullen vergaan. Maar hen die het ijs kennen zullen leven tot in aller eeuwigheden, en zij zullen leren en nemen van de verborgenheden des hemels. 16. Zalig hem die deze woorden hoort en ze doet.' En het tweede vrederijk des Heeren nam bezit van mij en de engel verdween.

5.

De Verschijning van de Tweede Christus

1. Zalig hen die genaderd zijn tot Spricht. Want zij zullen gaan van behoudenis tot behoudenis. Ja, want de Heere heeft vele behoudenissen gereed voor hen die Hem zoeken. 2. En de Heere

brandmerkt Zijn geliefden met ijs, met de kostbaarheden van Zetdonia. 3. Maakt dan open de poorten voor de Heere, opdat gij ook bij hem ingang zult vinden. 4. En ik zag de tweede Christus staan en viel als dood voor Zijn voeten. En ik zag enkele witte smalle doeken om zijn hoofd en tussen zijn haren. Zijn haren waren wit, en zijn ogen als het morgenblauw. En Hij sprak : Zie, Ik ben dood geweest, en nu levend tot in aller Eeuwigheden. 5. Ik ben de Eerste en de Laatste, dragende de sleutels van de dood, de hel en de tempelen. En Zijn gezicht straalde als de volle bliksem, en ik voelde mij alsof al mijn bloed uit mij wegstroomde. En toen sprak Hij : Schrijf tot de tweede gemeenten hetgeen Ik te zeggen heb.

Aan Efeze

6. Schrijf aan het tweede Efeze : Gij architecten van het huis Gods, gij hebt de bouwstenen van zijn nieuwe gemeente gelegd, en het kwade weggesneden. Gij haat het kwaad zoals de Heere het kwaad haat, en daarom heeft de Heer u een zuiver altaar gegeven. 7. Ook hebt gij Zijn ijs niet veracht, maar laat niemand zich opblazen in kennis. Legt u toe op de kinderlijkheid en het lijden, opdat gij uw zielen zult behouden in de dag des heeren. Die dag zal komen als een vuur. 8. Slijpt en wast uw kennis dan aan het kruis des heeren, zodat het u niet aangerekend wordt op die dag. Gij dan zult de vruchten des levens eten, indien gij de wortels van de boom kent. Zo zult gij zalig wezen en de Heere zal u Zijn steen op uw voorhoofd geven, en u laten eten van het allerheiligste manna. Dit dan is het Tweede Woord.

Aan Smyrna

9. En schrijf dan aan de gemeente van het tweede Smyrna : De Heere kent uw verdrukkingen en uw armoede, daar gij het tweede kruis draagt. Ja, gij zijt jong en zult veel moeten lijden om het Woord Gods gestalte te laten krijgen, en Zijn tempel. 10. Gij zijt dan het zaad op de tempelbodem, maar gij zult worden tot een altaar. Vreest dan niet wanneer gij voor onaangename verassingen komt te staan. Deze dingen moeten geschieden, en zijn uw sleutels tot zaligheid. Ja, u zult gemeten worden tot een passend lid in de tweede gemeente Gods. 11. Laat dan de raadselen des Heeren u verheugen en zoekt naar de bron achter alle dingen. Dan zult gij de kroon ontvangen, en gij zult van de derde en vierde dood geen schade lijden. 12. Sla dan acht op de verzoeking en ken uw vijand, opdat gij niet door uw zonden zult lijden. De Heere heeft u dan een zekere onwetendheid aangemeten tot uw eigen zaligheid, maar laat dit u niet aansporen tot roekeloosheid maar veeleer tot vrezen en beven. 13. Siddert, gij die jong zijt, want gij hebt vele vijanden. Zij dan zullen u overleveren aan de synagogen des satans, en gij zult niet kunnen spreken voor geruime tijd. Maar de Heere zal uw tong zuiveren en gij zult de kostbaarheden van de stilte kennen.

Aan Pergamum

14. En schrijf aan het tweede Pergamum : De Heere kent uw moed, en uw werk voor wezen en weduwen. De Heere heeft gezien hoe gij uzelf vernedert voor Zijn aangezicht. De Heere heeft u de vleugels van Zijn arend gegeven om te reiken tot onbereikbare plaatsen, en zo hebt gij grote oogst gebracht. 15. Gij hebt geleerd in duisternis te leven, en gij hebt geleerd de verrukkingen van het ijs. Gij bent dan als vaders en moeders geweest voor de kindekens, en hebt hen door de duisternis geleid. Gij bent als een oog geweest voor hen die geen oog hadden, en als een oor geweest voor hen die geen oor hadden. 16. Gij zijt gezegend in alle opzichten daar gij de voetstappen des Heeren gevolgd hebt. Toch heb ik tegen u dat gij de profetieen veracht hebt, en het onderwijs gemeden. Ja, gij zijt lauw geweest voor het aangezicht des heeren, en uw hart gericht op bijzaken. 17. Houdt dan het goede spoor met uw hart, opdat de Heere uw hart niet zal slaan. De Heere zal veel rekenschap laten afleggen door ouderen, daar zij groot licht hebben ontvangen. 18. Laat uw hart dan niet indutten, maar staat op, gij die slaapt, en laat de Tweede Christus over u schijnen.

Aan Tyatira

19. En schrijf dan aan het tweede Tyatira : Wie een oog heeft die ziet wat de Geest aan de tweede gemeenten toont. Zalig hen die de diepten van Spricht kennen. Gij hebt oog gehad voor het kleine van God, van onschatbare waarde voor Zijn Koninkrijk. 20. Gij hebt grote macht gekregen, en gij

kent de kunst des Heeren. Laat uw hart dan niet week worden, gij die in het verborgene leeft, want de Heere zorgt voor u. Hij heeft u Zijn raven gezonden om u te voeden. 21. Laat uw hart dan niet bevreesd worden, hen die diep in het ijs leven, want gij zult van het ijs leven als hen die door het lijden leven. Laat dan een ieder beseffen dat Hij die de littekenen van de tweede Christus draagt vele schilden heeft.

Aan Sardes

22. Schrijf aan het tweede Sardes : En dit spreekt Hij met het bloedend zwaard en de koperen rots : Gij kent de wetten der natuur, maar gij hebt diep gezondigd. Gij kent de wetten van Mijn Geest, maar gij hebt u niet onderworpen. Ja, gij werd groot op aarde en in de hemelen, maar gij wildet niet luisteren. En zo hebt gij Mijn Geest gedoofd, maar gij hebt uzelf bekeerd en bent tot Mij opgeklommen, en gij doet grote werken voor Mijn Geest. En de Heere heeft u een bedekking gegeven, en de Heere heeft u naast Hem neergezet. 23. De Heere heeft u gemaakt wit als sneeuw, maar toch is het nog duister van binnen. De Heere nam u aan als zonen, maar gij waart zonen des satans. De Heere gaf u ringen van goud, maar gij droeg ringen der duisternis. 24. Houdt dan vast aan het werk dat God in u heeft gedaan, want anders zal de Heere tot u komen en uw werk slaan met de ban. Maar gij hebt enkelen onder u met kleine zonden, en hen die hun klederen wit hebben gehouden. 25. Zij zullen voor u uitgaan tot de Heere, maar als gij terugkeert tot de boze, dan zullen zij u oordelen zoals de tweede engelen Gods u zullen oordelen. Laat dan de bazuinen des Heeren u opwekken, en volgt Hem die macht heeft het leven aan de duisternis over te dragen.

Aan Galatie

26. Schrijf aan de gemeenten van het tweede Galatie : Gij weet dan dat er wijn vloeit uit de voetwonden van de Tweede Christus, daar Hij in Zijn lijden de persbak van de gemeente getrad, en dat Zijn voeten nu staan in het tweede Israel. Gij bent dan slaven van de wereld geweest, met ketenen om uw voeten, maar de Tweede Christus heeft u vrijgezet, door het bloed dat uit Zijn voeten vloeide. 27. Ja, gij hebt met Hem geleden in slavernij en het juk met Hem gedragen. Daarom zijt gij zalig en bent gij tot de wijngaarden Gods gekomen. Ja, ook gij bent in de Tweede Christus een Tweede jood, en hebt deel aan de schatten en rijkdommen van het Tweede Israel. 28. En voorzover gij nog slaven bent : Gij draagt de ketenen des Heeren. Gij dan zijt geheiligde dragers van Zijn Woord en Tijden. Laat dan niemand u gering achten.

Aan Kolosse

29. En schrijf aan de gemeentes van het tweede Kolosse : Dit zegt Hij met het gouden zwaard : Gij zijt belogen geweest en bespot, omdat gij Mijn klederen droeg. Gij weet dan dat gij door de oven moest om zevenvoudig gelouterd te worden. Ja, Ik heb hen gezonden, en gij bent enige tijd gestruikeld. 30. Gij bent dan in de handen gevallen van rovers, maar weet dat het Mijn handen zijn, en Ik zal u daarin omvormen. Vreest daarom geen kwaad, kindekens, want Ik ben het die u leidt en voert. Gij bent in dienst geweest van vreemdelingen, in een vreemd land, maar Ik was daar om u de geheimenissen des Geestes te leren. 31. Ik heb u onderwezen in het diepste van de put, en Ik heb geen medelijden met u gehad. Ik heb immers een schuilplaats voor u bereid. Goed is het dan om tot stilte te komen en goed is het dan om gebroken te worden, want zijt gij niet allen afgedwaald. 32. Ik dan ben de Goede Herder, en ben reeds geweest waar gij komt. Weet dan dat gij door het lijden elkander hebt leren kennen, en door de muren van elkanders harten bent heengebroken. Weest dan met elkaar verbonden in het lijden, en het ijs, want buiten lopen de wolven wachtende om datgeen te verslinden dat losgeraakt is en achtergebleven.

6.

Het Tweede Patmos

1. En ik bevond mij dan op een plaats genaamd het tweede Patmos, en de Heere hief mij op.

1.

Dodenrijken der pythons

1. En dit dan zijn de dodenrijken der pythons : Het eerste dodenrijk heet Karstir, de kaprun aldaar Mosti en de karbulijn Norta. 2. Het tweede dodenrijk is Ertra, de kaprun Valun, en de karbulijn Estesse. Het derde dodenrijk is Mostarte, de kaprun Mila en de karbulijn Vitarit. Het vierde dodenrijk is Contime, de kaprun Selstel en de karbulijn Vatinta. 3. Het vijfde dodenrijk is Monte, de kaprun Vita, en de karbulijn Sijxet. Het zesde dodenrijk is Gantet, de kaprun Diox en de karbulijn Vatrima. 4. Het zevende dodenrijk is Otoletta, de kaprun Diodeim, en de karbulijn Spatimette. Zo zult gij dan reizen tot het zevende dodenrijk der pythons.

Dodenrijken der panters

5. En dit zijn dan de dodenrijken der panters : Het eerste dodenrijk is Ragmutte, de kaprun Iestet, de karbulijn Gittaten. 6. Het tweede dodenrijk is Flumas, de kaprun Vitesta, de karbulijn Viatima. Het derde dodenrijk is Ragmutte de Tweede, en zij is als de maag van de python. 7. De kaprun is Mit Liten, de karbulijn haspahen. Het vierde dodenrijk is tevens het dodenrijk der stieren en koeien, en zij is Etmissen, eveneens de maag van een python. 8. Zo zult gij dan komen tot het vierde dodenrijk der panters, en de kaprun is hier Vitaten, de karbulijn Gehehanen.

Dodenrijken der krokodillen

9. En dit zijn de dodenrijken der krokodillen : Het eerste dodenrijk is Hahennu, de kaprun Ifestates, en de karbulijn Pronina. 10. Het tweede dodenrijk is Fiatus, de grot der pythons, en de kaprun daar is Ifestates de Tweede, en de karbulijn Fitanen. 11. Het derde dodenrijk is Kakuhahnun, de kaprun daar is Efeldiestus, en de karbulijn is Fataken. En dit dan is ook het dodenrijk der indianen en hen van de gele krokodil, waar de stekende bloemen zijn. 12. Het vierde koninkrijk der doden is Rantok, de kaprun Enstek, de karbulijn Fatok. 13. Het vijfde rijk der doden is Kutukkus, de kaprun Fatokus, en de karbulijn Festekkes, en zij is als het slikken der indianen. 14. Het zesde dodenrijk is Fastakus, de kaprun Fanderes, en de karbulijn Fatok de Tweede. Het zevende dodenrijk is Flatik, zij van de stekende planten. De kaprun is Meestek en de karbulijnen Firtesses en Ebstess. 15. Zorgt dan dat gij ingaat tot het zevende dodenrijk der krokodillen, opdat gij komt tot de gouden landschappen die daarachter liggen.

Verschillende soorten dodenrijken en waarschuwing

16. En zo zult gij komen tot de dodenrijken der konijnen en vogelen, en zo ook tot de dodenrijken der leeuwen en de andere wilde katten. Zalig hen die tot de dodenrijken der beren en raven komen, want dezen zijn goed verborgen. 17. Waakt ervoor dat gij niet ontijdig tot de dodenrijken der haaien zult komen, want dit kan ernstige schade brengen aan uw zielen.

Dodenrijken der stieren

18. En het eerste dodenrijk der stieren is ook het dodenrijk der koeien en het vierde dodenrijk der panters, en zij is Etmissen, de maag van een python, en de kaprun der stieren is Hahora, en de karbulijn der stieren is Matenta. 19. En het tweede dodenrijk is Fumir, de kaprun Belsla, de karbulijn Friktesses. Het derde dodenrijk is Ottenta, de kaprun Hovesse, de karbulijn Fatania. Het vierde dodenrijk totwaar de wilde stieren komen is Migtellet, de kaprun Hofdeien en de karbulijn Hachananna. 20. Het vijfde dodenrijk waar de zalige en heilige stieren komen is Santelet, de kaprun Hesdeisen en de karbulijn Spikma. Het zesde dodenrijk waar tevens de heilige indianen komen is Murta, de kaprun Hokdei en de karbulijn Feiat. 21. Het zevende dodenrijk is de maag van de krokodil, en tevens de troon der indianen, en zei is Feitessa. De kaprun Futmua, en de karbulijn Fateia. 22. Het achtste dodenrijk is Muetess, de kaprun Fonta en de karbulijn Feiatess. Het negende dodenrijk is het sieraad der heilige indiaanse vrouwen en zij is Dokma, de kaprun Igatia en de karbulijn Mogmok. 23. Het tiende dodenrijk is Dodog, de kaprun Fogos, en de karbulijn Imetess. Het elfde dodenrijk is Hagau, de kaprun Okten en de karbulijn Diagmos. Zalig zijn zij die het tiende dodenrijk hebben bereikt, want zij zullen zwarte gezichten hebben. Het elfde dodenrijk dan is rust.

Dodenrijken der haaien

24. En dit zijn de dodenrijken der haaien. Machteld is het eerste dodenrijk, de kaprun Fitmas, de karbulijn Fugtus. Immersta is het tweede dodenrijk, de kaprun is Okta, en de karbulijn Ammeris. Judesta is het derde dodenrijk, Fogta de kaprun en Richims de karbulijn. 25. Jasmanen is het vierde dodenrijk, Rimta de kaprun en Eos de karbulijn. Imranda is het vijfde dodenrijk met Jotum als kaprun en Satal als de karbulijn. Iksranduk is het zesde dodenrijk met Malipt als kaprun en Vianda als karbulijn. 26. Rismus is het zevende dodenrijk met Oktakalip als kaprun en Rordatus als karbulijn. Siuxanda is het achtste dodenrijk met Mutaksla als kaprun en Estastesse als karbulijn. Ornottes is het negende dodenrijk met Ioktavus als kaprun en Dezout als karbulijn. 27. Mignel is het tiende dodenrijk met Ekliptus als kaprun en Diamgas als karbulijn. Hachness is het elfde dodenrijk met Iupt als kaprun en Sliks als karbulijn. 28. Rogtoot is het twaalfde dodenrijk met Viatennes als kaprun en Spazalsa als karbulijn. Vuchtaten is het dertiende dodenrijk met Elsnik als kaprun en Vochtianda als karbulijn. 29. Otsoot is het veertiende dodenrijk met Anstals als kaprun en Orlasmus als karbulijn.

Dodenrijken der leeuwen

30. En het eerste dodenrijk der leeuwen is Horbes met Viaken als kaprun en Stesmenen als karbulijn. Het tweede dodenrijk is Harpenenzen met Votenok als kaprun en Laksal als karbulijn. 31. Het derde dodenrijk is Spoen met Piustes als kaprun en Spagmastola als karbulijn. 32. Het vierde is Nardau met Imentur als kaprun en Smats als karbulijn. Het vijfde is Rahout, met Kamranihan als kaprun en Adermak als karbulijn. 33. Het zesde is Spuhotein met Eninta als kaprun en Nihavist als karbulijn. Het zevende is Sodehan, met Spahik als kaprun en Dodran als karbulijn. Het achtste is Mithus met Kahitmus als kaprun en Smiashanna als karbulijn. 34. Het negende is Mahanushout, met Ohostes als kaprun en Hiagmustehat als karbulijn. Het tiende is Jojetel, met Fitelmus als kaprun en Delasmahan als karbulijn. Het elfde is Ammahurst, met Vitatens als kaprun en Ostesenesses als karbulijn. 35. Het twaalfde is Rasmahalit met Istuten als kaprun en Imrakehan als karbulijn.

Dodenrijken der Tijgers

36. En het eerste dodenrijk der tijgers is Fontus, met Ritslamak als kaprun en Liktahat als karbulijn. En het tweede dodenrijk is Vlotekit, met Mitus als kaprun en Vatahtehek als karbulijn. 37. En het derde dodenrijk is Vliohun, met Ramahetesses als kaprun en Rukatehos als Karbulijn. En het vierde dodenrijk is Orsheram, met Daslukehat als kaprun en Karitehuk als karbulijn. 38. En het vijfde dodenrijk is Spozelhut, met Jiritekurt als kaprun en Dedehan als karbulijn. En het zesde dodenrijk is Vloteltehat, met Elissehen als kaprun en Klatehakun als karbulijn. En het zevende dodenrijk is Herosehel, met Vlittekehas als kaprun en Tiritlahehim als karbulijn. 39. En het achtste dodenrijk is Vlitteberumas met Vitehessas als kaprun en Vihittebehim als karbulijn. En het negende dodenrijk is Tutehatmanhas als kaprun en Heamoch als karbulijn. 40. En het tiende dodenrijk is Fletehellams met Ditahus als kaprun en Stittisehet als karbulijn. En het elfde dodenrijk is Flatamahus met Hosedannehat als kaprun en Nogsammehit als karbulijn. En het twaalfde dodenrijk is als Spashamen met Vuhittemussuun als kaprun en Dedemeshel als karbulijn. 41. En het dertiende dodenrijk is Tistebikit met Elepsta als kaprun en Ehestiva als karbulijn. 42. En het veertiende dodenrijk is Kamahestuneha met Vehitmahus als kaprun en Didamstenessas als karbulijn. En het vijftiende dodenrijk is reikende tot aan de oranje saturnus, en zalig zij die binnengaan. 43. En zij is dan Hehamstetehis met Katutenesses als kaprun en Vitehanstas als karbulijn. En het zestiende dodenrijk is dan tot herstel van de hemelse muizen, en zij is Dudehammestas met Tautekas als kaprun en Dedemahammas als karbulijn. 44. En het zeventiende dodenrijk is tot herstel der hemelse ratten en insecten en zij is Fuhamestehittus met Kaprastes als kaprun en Kapittenahas als karbulijn. 45. En zo zijn dan de dodenrijken der tijgers tot herstel van vele gangen des Heeren. En zij allen moeten opgetekend worden.

Vervolg dodenrijken der Tijgers

46. Zo is dan het achtiende dodenrijk der tijgers als het hart der pythons. En haar naam is

Tahastenus, en zij draagt de geuren der diepe aardes, het bos en de klei. 47. En de kaprun is Tehustehukus en de karbulijn is Spahasmazus. Het negentiende dodenrijk is als het hart der krokodillen, en als de stenen maag der krokodillen, en zij is genaamd Tetastahas, met Vikasherus als kaprun en Vohostehussa als karbulijn. 48. Het twintigste dodenrijk is als de deur der haaien en hun hart, en tot volledig herstel der haaien en leeuwen. Haar naam is Migistehuska, met Viksehesmut als kaprun en Ahasnekos als karbulijn. 49. En zo zult gij dan de heilige woorden oplezen bij het openen van de deuren der haaien. En gij zult dan aldus spreken : Zo spreekt de Heere Heere van de legerscharen der haaien : Gaat dan in tot vrede, laat liefde hier regeren, en laat de wet aldus zijn, gebonden door haaienkoorden tot hun eeuwig welzijn. 50. Laat geen wet over ons regeren die niet door de Heere opgetekend is. Laten zij allen vergaan in de haaienvuren en haaienmeren, al die wetten die de Heere niet dienen. Opent dan nu de haaienpoorten, en laten wij ingaan, tot eeuwig herstel van hen die tot de diepste dodenrijken zijn gegaan. 51. Hun harten zullen aanwezig zijn om recht te spreken op de hoge tronen der haaien. Ja, zij dan die tot het lange zijn gegaan, zij hebben de sleutels der haaien, en zij zullen regeren om te komen van lengte tot lengte, om tot het langste in te gaan. 52. Ja, zij zijn de draden des Heeren, en zij hebben de spoelen overwonnen. Zij hebben de doornen van het tweede in hun vlees gedragen, ja, lange doornen waren dezen, en nu zijn zij tot het langere ingegaan. 53.Zalig zijn zij van het langere, en hun stem zal regeren als de stem der haaien. Hen die tot de dove haai gekomen zijn. Ziet hier, uw ark. Amen Metensia Eminius. Zij die de tranen van Esmeralda dragen zijn over u. 54.Wij sluiten de haaiendeuren achter ons, opdat de haaienoren zullen regeren. Het eenentwintigste dodenrijk der tijgers is als de maag der haaien en hun troon, en haar naam is Mehastehas, met Vitehatas als kaprun en Bizoutesses als karbulijn. 55. Het tweeentwintigste dodenrijk is Nikehehastus, met Diakus als kaprun en Hettebihesses als karbulijn. Het drieentwintigste dodenrijk is Nuhustus, met Sohorstehus als kabrun en Belehistas als karbulijn. 56. Het vierentwintigste dodenrijk is tot herstel der raven, en zij is Vlohottehinnehus met als kaprun Dehestehas en als karbulijn Vlihittistus. Het vijfentwintigste dodenrijk is tot herstel der hemelse vliegen, en ziet, zij zijn zwart. 57. En haar naam is Mahistus, met als kaprun Datesses en als karbulijn Vihismahannas. Het zessentwintigste dodenrijk is Diheldehus, met als kaprun Dihellehatus en als karbulijn Vlihellakahunan. En deze is tot herstel der rode vliegen des hemels. 58. En zo heeft degene die het zevenentwintigste dodenrijk der tijgers heeft betreden de tijgerkrachten van het stuitje opgewekt en aangewakkerd. En zijn ruggegraat zal zijn als ijzer. En hij zal macht hebben over vele dodenrijken als hij die op de top der trappen staat.

Verdere dodenrijken der tijgers

59. En het achtentwintigste dodenrijk der tijgers is Dehunka, en zij geeft geboorte aan de schorpioenen en is hen tot herstel. De kaprun hier is Mahista en de karbulijn Tihitehanna. En het negenentwintigste dodenrijk is Kotehessa, met Fahatehim als kaprun en Fihittehesses als karbulijn. 60. Het dertigste dodenrijk is Kokwontes, met Tehelstehista als kaprun en Kwokehasmehul als karbulijn. Het eenendertigste dodenrijk is Kwistehassen met Kwittehettan als kaprun en Dadehastonja als karbulijn. Debbekwel is het tweeendertigste dodenrijk waar de dronkaarden zijn, en de kaprun is Dahisto en de karbulijn is Dihestellefit. 61. Radahustuhus is het drieendertigste dodenrijk met Vokehontus als kaprun en Dadagminkeho als karbulijn. Flistehestellest is het vierendertigste dodenrijk met Vohottelhan als kaprun en Dedestehan als karbulijn. 62. Vatahestittelesses is het vijfendertigste dodenrijk, met Futehellistehussan als kaprun en Vohottefuhan als karbulijn. Vroheimedansehis is het zessendertigste dodenrijk met Frottehantestehin als kaprun en Vrirandehatesses als karbulijn. En zij zijn tot herstel der vele vissen in zee. 63. Uragmehostehos is het zevenendertigste dodenrijk, met Kapetahelses als kaprun en Vahitmehassenis als karbulijn. Dragmahottesom is het achtendertigste dodenrijk met Vahottemos als kaprun en Vahakstis als karbulijn. 64. En zij zijn tot het herstel der hemelse draken en de kruiden. Uritmahossenohos is het negenendertigste dodenrijk met Istehoskus als kaprun en Irhessennus als karbulijn. 65. Zalig zij hen die dit dodenrijk bereikt hebben, want zij dragen de staf der krokodillen. Zij zijn aangekomen tot de grote dieptes van het tweede Materos. Zij dan die het

veertigste dodenrijk van de tijgers hebben bereikt hebben de keel geopend en hebben macht over de leeuwen. 66. Zij is dan Mahurratus de Grote, voor wie leeuwen vrezen, met Vihestatehusa als kaprun en Vihartehus als karbulijn. Ozehet is dan het eenenveertigste dodenrijk der tijgers, en zij is als de sluitster van hekken. 67. Haar kaprun is Vihantus en haar karbulijn is Dihadeltus, en zij heeft toegang tot de geheimenissen van de Emelis Shatau. 68. Dihasmul is dan het tweeenveertigste dodenrijk, met Dihastulehas als kaprun en Dihestatehes als karbulijn. Diaminnehesses is dan het drieenveertigste dodenrijk met Stahikstehins als kaprun en Stahokselot als karbulijn. 69. Mirkehestistehin is dan het vierenveertigste dodenrijk met Vahasmehikkas als kaprun en Dedehasvanus als karbulijn. Jojontus is dan het vijfenveertigste dodenrijk met Mehiktehus als kaprun en Dadehistehisses als karbulijn. 70. Majakehont is dan het zessenveertigste dodenrijk der tijgers, tot herstel der honden en konijnen. Bihistemehus is de kaprun en Vihesmahaltasses is de karbulijn. Vihitsemis is het zevenenveertigste dodenrijk met Kiabulehantes als kaprun en Pihestussulus als karbulijn. 71. Katahistehus is het achtenveertigste dodenrijk der tijgers met Mihahistus als kaprun en Dadaktehestassesses als karbulijn. Vitahont is het negenenveertigste dodenrijk der tijgers met Mohekuhum als kaprun en Tahisminnusses als karbulijn. 72. Vahiktestehanneton is het vijftigste dodenrijk der tijgers met Nihestehinnekin als kaprun en Vihinnehistesses als karbulijn. Nikutehon is het eenenvijftigste dodenrijk, als herstel der hemelse zonnen, met Vihantuhus als kaprun en Davikseniasess als karbulijn. 73. Viontatehus is het tweeenvijftigste dodenrijk als herstel der herten. Tifahustuhus is de kaprun en Mehselinnenstihin is de karbulijn. Tihikbessanesses is het drieenvijftigste dodenrijk en Vihantelunnehustehes is de kaprun en Mortehuntannehusses is de karbulijn. 74. Tahikbiafilehistehes is het het vierenvijftigste dodenrijk met Diahul als kaprun en Diahiksefinehessekusses als karbulijn. En zij hebben toegang tot de geheimenissen van Zetdonia. Konoberet is het vijfenvijftigste dodenrijk met Biantefilles als kaprun en Diaktasesses als Karbulijn. 75. Ortranbot is het zessenvijftigste dodenrijk met Miantulehustehes als kaprun en Dadaksehanekesseses als karbulijn. 76. Rohanbott is het zevenenvijftigste dodenrijk der tijgers met Mistebuhustehussesses als kaprun en Hanakdehessesses als karbulijn. Zij die hier gekomen zijn dragen de kandelaren des hemels.

2.

Dodenrijken van Regenboogtijgers

1. En zo zijn dan de tijgers des Heeren : Darta Bahahn, die het zwaard van de witte chocolade draagt, en zij is als een sterrenhemel als de verre voorvaderen van Saturnus. 2. En zo is dan Surdatekun de tijger van het zachte tot binnen de poorten van de Johan waar zij troont, en zij troont daar voor eeuwig. 3. En Odokom, de harige, die hen gebracht heeft tot de rivieren van Kabbernal. 4. En Kabbernal dan is de aars der geboorte, als de Geest uitgaande van het altaar. En zo zijn dan de regenboogtijgers de volgelingen van de heilige zebra des Heeren, en zij zullen regeren tot in eeuwigheid. 5. En hun namen zijn dan : Drop, de Raadselaar, Hamhan, Hukones, Riemdok, Rogtomeles, Iresch, Miktdalsch, Mirot, Odehim, Valklor, Darmschal, Pah, Irmiratan, Luzefeksch, Ometon, Wilhelksch, Miran, Vahksch, Toloksecha, Immehentesch, Vohatan, de zwarte herder, Vahan, Ukon, Ranuhan, Villedetessa, Hopsch, en zij zijn aangesteld over legers van zeventigduizend. 6. En zo is dan Rahak de heer der zwarte tijgers, en de naam van het eerste dodenrijk der regenboogtijgers, met Dildescha als kaprun en Virtessesa als karbulijn. 7. En zo is dan Rahimna het tweede dodenrijk der regenboogtijgers, met Irschwin als kaprun en Diandascha als karbulijn. En Vihitmatos is het derde dodenrijk met Vlatoschas als kaprun en Dihotmedussescha als karbulijn. 8. En Virtahoscha is het vierde dodenrijk met Omnetol als kaprun en Ormehennescha als karbulijn. En Nanak is het vijfde dodenrijk met Manatosch als kaprun en Bihanzaschelle als karbulijn. 9. En Abjatar is het zesde dodenrijk met Munehellisch als kaprun en Deatelleschas als karbulijn. En Fornjator is het zevende dodenrijk met Iabsis als kaprun en Dedemiateschasse als karbulijn. 10. En Viktomen is het achtste dodenrijk met Kiatabesch als kabrun en Diamanter als karbulijn. En Votehosch is het negende dodenrijk met Diabsescha als kaprun en Dodemehoter als karbulijn. 11. En Toschamentes is het tiende dodenrijk met Mihotmehante als kaprun en Vihotma als karbulijn. En Totemischates is het elfde dodenrijk met Mihontahout als kaprun en Dihaketesses

als karbulijn. En Vihotesch is het twaalfde dodenrijk met Diakonscher als kaprun en Aschmedafusches als karbulijn. 12. En zij brengen dan voort de brandende vruchten. 13. Dischematosch is het dertiende dodenrijk met Faunesch als kaprun en Fitaschas als karbulijn. En zij geven geboorte aan cobra's en aan de geheimen der woestijnen. 14. Zo is dan Emeheusch het veertiende dodenrijk dat de geheimen der stekelen draagt. En Mihitmis is de kaprun en Datehatmissches is de karbulijn. En zij laten de vruchten bruisen. 15. En Emschahusepusch is het vijftiende dodenrijk met Mianter als kaprun en Diamin als karbulijn. En zij geven geboorte aan de rode tijgers die over de Emelis Shatau heersen. En Emikpehentus is het zestiende dodenrijk als voortbrenger van de blauwe leeuwen en de octopus, met Vihantosches als kaprun en Bashantin als karbulijn. 16. En Emria is het zeventiende dodenrijk met Fuhastes als kaprun en Fihomil als karbulijn. En Emria is dan als de maag der regenboogtijgers en de koning van de Emelis Shatau, en ziet dan hij is keizer van een rijk dat uitstrekt tot aan de randen van Kaplahun, en ziet, zij dan zijn de voorwerpen der heilige graven. 17. En zij is als de droge kap over het hart der heilige poeders en het springend zand.

Verdere dodenrijken der Regenboogtijgers

18. En het achtiende dodenrijk der regenboogtijgers is Mehetmas, en hij is de leider der rode tijgers en zijn woorden zijn als de stekelen der aarde, voortbrengende de vogels van het rode. En zijn ogen zijn als het gezuiverde zeerood, en hij is als de rode tijgerhaai. 19. En de kaprun is Mihatmehassehan en de karbulijn is Sprasikschatehasch. En Mehetmas is als de rode vogel in al zijn macht en kracht. En zij dan die door het rode vuur gegrepen zijn, zullen rijkelijk toegang hebben tot de Emelis Shatau tot aan de Matadok. 20. Ja, tot de vijfde nachtwake zullen zij komen, tot de rode draken op het strand der tijden. En hier zullen eb en vloed elkaar snel afwisselen. En het negentiende dodenrijk is als de voortbrenger en de baarmoeder der witte haaien. 21. Ja, snel zullen zij elkaar opvolgen, en haar naam is Dazanta. En de kaprun is Mochteton, en de karbulijn Aspascheziksch. En het twintigste dodenrijk is Dizomptia, en Echneraschon is de kaprun en Echihastesch de karbulijn. 22. En het eenentwintigste dodenrijk is Smuhoketteschamscha, als de voortbrenger der uilen en de zeespinnen. Ja, zeeuilen brengt hij voort, vanuit het hart der zee, en vele vissen. En zij zullen komen tot de rode stad, tot de muizenheuvel en de muizenkijker. 23. En dit rood is zo vaak gezuiverd dat het spiegelend rood is geworden, en het heeft zich gehecht aan het blauwe. En Duhoketesscha is de kaprun en Vihokdehesschesche is de karbulijn. 24. Doktor is het tweeentwintigste dodenrijk dat rijkt tot aan de Matadok, met Bihaster als kaprun en Olbeholschatiksch als karbulijn. Baphastasche is het drieentwintigste dodenrijk met Muhuhaster als kaprun en Behelschlahik als karbulijn. Koberhinolschkats is het vierentwintigste dodenrijk en het hol der reuzen. 25. En zij is de weg tot het grote Gods, de Michaseinen. En deze weg is als de wildernis, leidende tot Acha en de dodenrijken der bizons. En Bihikstelseha is de kaprun en Bihokteholkasch is de karbulijn. En zij heersen over de zeeen rondom de Emelis Shatau. 26. Kaferkatschi is het vijfentwintigste dodenrijk met Kotterkosch als kaprun en Aferícksch als karbulijn, en zij heersen over de wildernissen rondom de Emelis Shatau. 27. Baferumschka is het zessentwintigste dodenrijk met Mialter als kaprun en Okseholseschamse als karbulijn. Vionta is het zeventwintigste dodenrijk met Valkatersch als kaprun en Afhanianschas als karbulijn. 28. Hiafanter is het achtentwintigste dodenrijk met Kolthaniansch als kaprun en Dihafendiheschiksch als karbulijn. Hiofferhontaschausch is het negentwintigste dodenrijk met Hikschanel als kaprun en Diaferhantesch als karbulijn.

3.

De Dodenrijken der Konijnentijgers

1. En het eerste dodenrijk der konijnentijgers is als de maag der elven. Ja, grote roofelven zullen in de laatste dagen opstaan, en zij zullen komen vanuit dit gat. En haar naam is Esmehehel en de kaprun is Totehesmis en de karbulijn is Satehesmis. En de andere karbulijn van dit dodenrijk is Fluhomehelisse. En Satehesmis is dan de witte karbulijn en Fluhomehelisse is dan de paars rode karbulijn. 2. En het tweede dodenrijk is Fontehirisse, en de kaprun is Dehemesto en de karbulijn is

Papanter. De tweede karbulijn is Fihotsma en de derde karbulijn is Pahater. De vierde karbulijn is Pakonsehestat en de vijfde karbulijn is Spraakouts 3. En het derde dodenrijk is als de drager der Kaplahunnen, en als de voeten van het maanlicht. En zij heeft drie benen, één van karbulijnen, één van kaprunnen en één van kaplahunnen. 4. En haar naam is Diazhanascha, met Oxschtel als kaprun, Efescha als tweede kaprun en Dihandemisxsch als karbulijn, en Tottehokmusch als tweede karbulijn. Ramahandt is dan de derde karbulijn. 5. Het vierde dodenrijk is als de poorten van Lapondria, en haar naam is Akshischantehantiksch, met Okopschokelo als kaprun, Dibehennekscha als tweede kaprun en Dokbehontesch als derde kaprun. 6. Emokschau is het vijfde dodenrijk met Patehantis als kaprun en Dikhelkeschel als tweede kaprun. 7. Optaukelunsch is het zesde dodenrijk met Diataur als kaprun en Dihokschebau als tweede kaprun. 8. Tikhantehestes is het zevende dodenrijk en Tikhantescha is de kaprun en Dafikhestehas is de tweede kaprun. 9. Ormont is het achtste dodenrijk met Cofihontir als kaprun en Dihakschelle is tweede kaprun. 10. Avahiksch is het negende dodenrijk met Clatkihankir als kaprun en Clatkihantir als tweede kaprun. 11. Avahiks de Tweede is het tiende dodenrijk met Alktahiksehiksch als kaprun en Heukehokthisch als tweede kaprun. Dormhant is de derde kaprun, en Avahikschel is de vierde kaprun. 12. Avahiks de Derde is het elfde dodenrijk. Zij dan is de bouwer der honden. En haar wegen volgen tot aan de hondenhaag. 13. Drimmeskhout is het twaalfde dodenrijk, en de weg tot Jom. Zij is de schepster der zonnen, en volgt hen in hun banen. 14. Drimmeskhout de Tweede is het dertiende dodenrijk, en Drimmeskhout de Derde is het veertiende dodenrijk. Zij heeft dan grote macht over de zee en over eb en vloed, als het gezicht van de maan en de koningin van de oranje saturnus.

4.

De Rode Tijgers

1. Drommeheskehout is het eerste dodenrijk der rode tijgers, en zij heeft grote macht over de kaprunen, de karbulijnen en de kaplahunnen. Ja, zij kent de stiften van de oranje saturnus, en zij kent hun kragen en randen. 2. En de rode tijgers gaan dan van dodenrijk tot dodenrijk, en niets is voor hen verborgen. Ja, zij zijn als de ondergrondse treinen en hun gangen. En de webben der dodenrijken zijn dan als de zenuwen der rode tijgers. En zij maken hun dieren met de schatten van Materos. Ja, vele dodenrijken kent Materos, en gij zijt tot de dodenrijken van Surdatekun gekomen. 3. Ja, hij dan is de koning van het zachte Gods, de Johan. Ja, hij berijdt de Johan, tot in de diepste dodenrijken van het zachte. En ja, zij zullen de vliezen der aarde en der hemelen herstellen, en zij zullen tot de honing komen. Ja, tot driemaal toe. 4. Ja, en zij zal zijn als het slikken der aarde en der dagen, en als het geribbelde gehemelte. 5. Door vele dodenrijken van het zachte, wordt er gegeten door de hemelen, om u te leiden tot het geribbelde. 6. En het tweede dodenrijk der rode tijgers is dan Sahertin, en zij is als het eerste station van Narzia, het hete Gods. En het derde dodenrijk is Stertes, en zij brengt de volgelingen van de zebra en het geribbelde tot de schatten van Narzia. Ja, zij is als de adem der treinen. 7. En het vierde dodenrijk is Samantis, en zij is als het verloren gegane deel van Torhan, het lange Gods. 8. En zij herbergt dan alle dodenrijken van het lange Gods, tot aan Matadok. 9. En haar eigen deel reikt tot aan het Kabbernal, de berg Gods. Haar eigen lengtes zullen de rivieren van Kabbernal beroeren, en haar manschappen zullen de heilige profeten aldaar beroeren, opdat er zuivering onder hen wordt aangebracht. 10. Ja, zij zal heilige profeten leiden tot onder het gele, zelfs tot aan het spiegelende gele, en zij zullen haar aanhangen, en de geheimenissen des Heeren en van de Oranje Saturnus zien. 11. Ja, zij zal hen leiden tot de sterren van de witte chocolade, de sterrenhemel Gods, en zij zullen haar luid vereren zonder dat iemand zegt het is afgoderij. 12. Ja, zij zal Torhan herstellen, het lange Gods, en zij zal koningen daartoe aanwijzen. Zij zal de geslachten der cobra's oprichten en zij zal de Gezegende zijn, en het vuur Gods. 13. Ja, over Narzia en Torhan regeert zij, tot aan het Materos, en zij zoekt zelf haar koningen uit. 14. Ja, zij zullen zijn, de langen Gods, en haar gezandten. 15. En haar stem zal zijn als het bewegen van ondergrondse treinen. In Kabbernal zullen de wijzen haar vinden. 16. En zij zullen zeggen : Wij zijn gekomen tot de berg Gods, waar wij de schatten der aarde als heilige ringen hebben gevonden. Ja, en ziet, deze ringen waren als slangen, uitgezonden om de lichamen der heiligen te herstellen en te verheerlijken. 17. En in Kabbernal zal die dagen een grote poort geopend zijn, en deze zal genoemd

worden de poort der mezen. 18. En dan zal Kabbernal zijn tot een stad der vogels, en tot een eeuwigheid in alle eeuwigheden. En zo zal dan zijn het herstel van Kabbernal, waartoe ook Abdal en Maasdo zijn uitgezonden. En dan zullen de wereldschepen opgesteld worden.

5.

De Wereldschepen

1. En Abdal zal een ezelskind voortbrengen genaamd Adaka, en zij zal groot worden voor de Heere. En zij zal de heidenen hoeden met een zwarte staf en met een hand van as, en zij zal een geslacht voortbrengen veelvoudiger dan de zandkorrels der aarde, en zij zal hen leiden tot de zee. 2. En Adaka zal worden tot een wereldschip, en in haar zal grote behoudenis zijn. Ja, zij zal de sterren des hemels vertragen, en antwoord geven op vele vragen. 3. En zij zal vissers voortbrengen als vissers van de doden en de dodenrijken, en vele kaplahunnen van oudsher zullen opgevist worden, en zij zullen gebracht worden tot de Oranje Saturnus en haar tempelen. 4. En Adaka zal worden tot een tijger en een uil, en zij zal behoren tot het leger der uxlons, de uilentijgers. 5. En zij zal de Oranje Saturnus tot haar plaats leiden, en zij zal haar volk leiden tot de duisternissen van Narzia door de poorten van Acha, het Altaar des Heeren. 6. En door Abdal, Maasdo en Kabbernal zal zij het tweede wereldschip scheppen, en dit zal hen leiden tot de dodenrijken van stilte, en haar naam zal zijn Trideria. En zij zal herstellen Metensia en de Karazuur, en geboorte geven aan het derde wereldschip genaamd Biskidde, de spinnentijger, en zij zal de Oranje Saturnus herstellen op haar plaats. 7. En zij zal geboorte geven aan het vierde wereldschip, de paardentijger. En zij zal steigeren om de kusten van de Emelis Shatau en Kabbernal te herbouwen, en zij zal zijn als het bloesem der wateren, en genoemd worden de redder der nachtvlinders, hen van de nachtliederen. 8. En als iemand klaagt zal zij een vis toewerpen die niet gegeten kan worden, maar die leidt tot in alle eeuwigheden. En deze vis zal een ieder leiden tot zijn of haar plaats. 9. En zij zal zijn als de vis van dag en nacht die elkaar snel afwisselen. 10. Ja, onder Saturnus werd dan de dag een nacht, maar onder de Oranje Saturnus vliegen de dagen snel. Ja, als de golven ribbelen zij voort.

De paardentijgers

11. En het eerste dodenrijk van de paardentijgers is dan Mezenna, en het eerste hellenrijk is Diadenna, en haar kaplehun is Maakzamid. 12. En het tweede dodenrijk is dan Behelslachsesse, en het tweede hellenrijk is Diachsmillesses, en haar kaplehun is Miadt. 13. En haar Elsefic is Diantippsef, als de stervende. Gij doet er dan goed aan te weten hoeveel Elsefics gij nodig hebt op de Oranje Saturn. Zij zijn dan als de witte kappen. 14. En het derde dodenrijk is dan Bihorkemon en het derde hellenrijk Fjortenesses, met Milklham als haar kaplehun en Ditsher als haar Elsefic. En het vierde dodenrijk is dan Stehinetess en het vierde hellenrijk Bahsdharentoch met Mianderhon als kaplehun en Stikhesseton als Elsefic. 15. En het vijfde dodenrijk is Stahin en het vijfde hellenrijk is Dihonbiel, met Klahebash als kaplehun en Dorkhetasches als Elsefic. 16. Verzamelt dan uw Elsefics om in te kunnen gaan tot de dieptes, de dodenrijken en de hellenrijken van de Oranje Saturnus. 17. Laat u dan niet bang maken voor hellen, want zij zijn de vuren om u te zuiveren. En alleen door de hellenrijken kunt gij reiken tot de vingers van Narzia en haar dieptes. 18. En het zesde hellenrijk is Fihantenastis, met Conerehan als kaplehun en Kokerok als Elsefic. En Fihantenastis is dan de koningin van de Oranje Saturnus in al haar macht. 19. En het zevende hellenrijk is Stehis, met Kalhahan als kaplehun en Dilsasch als Elsefic. 20. En het achtste hellenrijk is Forkschansis, met Bikschmalen als kaplehun en Torbakschelm als Elsefic. 21. En het negende hellenrijk is Kireschlasch met Orkfuller als kaplehun en Olklamsch als Elsefic. 22. En het tiende hellenrijk is Kirkehasch met Artehesch als kaplehun en Irkhelsch als Elsefic. 23. En het elfde hellenrijk is Kongales met Idefelsch als kaplehun, Dirhesch als tweede kaplehun, Felhanehesch als derde kaplehun, Firjatek als vierde kaplehun en Darikheschen als Elsefic. 24. En het twaalfde hellenrijk is Konjavics met Genjaksch als kaplehun en Grithuzaschinne als eerste Elsefic, Dojonter als tweede Elsefic, en Darbahisch als derde Elsefic. 25. En het dertiende hellenrijk is Muhustaschappel met Ginehurstel als kaplehun en Grithuzaschinne de Tweede als eerste Elsefic, Dojonter de Tweede als tweede Elsefic, Darbahisch de Tweede als derde Elsefic en

Klahaschalleschinne als vierde Elsefic. De vijfde Elsefic zal dan altijd Klapmusche zijn.

Hellenrijken der rode tijgers

26. En dit zijn dan de hellenrijken der rode tijgers : Het eerste hellenrijk is Vialvik, en zij brengt de vleermuizen voort en de hoge tonen des hemels. Zij is dan de wever van het roze en dat wat onder het roze is, tot aan het spiegelende roze en het grijze. 27. De kaplehun is Kobalski, en de tweede kaplehun is Beriabehan, de derde kaplehun is Totihotski, de vierde Fruhanskidaklaton. De vijfde kaplehun zal dan altijd Daklaton heten. Het tweede hellenrijk is Daschesehips. 28. En hier zijn de Tartaren rijkelijk te vinden, zij, als sieraden van het kruis van Maser, als de sieraden van de armoe, en als de gelakte en lederen flessen van Saturnus, waarin de geesten slapen en dronken zijn. Zij zijn dan het purper, aan de dronkenschap gelijk geworden. 29. En zo zijn er vele purperen voor het aangezicht des Heeren, hen met de lichtpaarse gezichten. En zo vloeien vele Tartaren en Purperen hiervandaan. De eerste tartaar van Daschesehips is dan Itmabur, als de wurger van kruizen en kaprunnen, ja als een wurgslang uitgezonden. 30. En de tweede tartaar is Maraasiasch die de bloedvaten des kruizes vernauwd en Spricht heeft omgekeerd. Ja, hij knijpt dan zenuwen af, en brengt heiligen tot dronkenschap. Tot een heilige exorcist is hij. De derde tartaar is Maritslehan, en hij trekt de kruizen tot de dieptes om hen daar te verslinden. 31. Ja, hij is de jager van het gezuiverde rode om de heiligen bij te staan. En hij is het dan die redt uit de hellen en de angsten verzacht en wegneemt, als een ware tartaar des Heeren, die vluchtelingen leidt tot de dronkenschappen en de lusten der Armoe. 32. En de vierde Tartaar is Jupitosch, de vijfde Schihikserdmahashelt, de zesde Pranuschamelhisch, de zevende Immetahakschildahish, de achtste Ranoschlufursch, de negende Marikschahijnschlikse, de tiende Pronotterjonsch, en de elfde is altijd Danahiksch. 33. De eerste purper is Mehezuart, de tweede Janischapenirschik, de derde Japischanduart, de vierde Ejunipscho, de vijfde Klastobahout, de zesde Enehipsmahan, de zevende Janischout, de achtste Jochuartenensch, de negende Beluenschamelepscha, de tiende Bijontenuako, en de elfde is altijd Bonuenterhart. De twaalfde is altijd Spakeienblau, en de dertiende is altijd Monuentehisch. 34. De veertiende is altijd Kalmenischobuartescha, en de vijftiende altijd Flikschituenteartes. De zestiende is altijd Scheventuartesnatsch en de zeventiende is altijd Pronenschuterakascha. De achtiende is altijd Buldahinstepsch en de negentiende is altijd Biazeptahasch. De twintigste dan is altijd Noruenteminne en de eenentwintigste altijd Pakentuarteschan. 35. Het derde hellenrijk der rode tijgers is Blazekhelteschel en het vierde hellenrijk is Daniktol. Het vijfde hellenrijk is dan Braziksnakoltiskzet, en het zesde hellenrijk is Blazintahart. Het zevende hellenrijk is dan Klostehul en het achtste hellenrijk is Danziptauschaps. 36. Het negende hellenrijk is dan Klausbihenka, en dit rijk komt tot aan de randen van Torhan, het lange Gods en Spricht.

Hellenrijken der tijgers

37. En dit zijn dan de hellenrijken der tijgers door het land Narzia : Konihoksta is het eerste hellenrijk, met Piatersch als tartaar en Pithelmsch als purper. Rikstovtsk is het tweede hellenrijk met Diantater als tartaar en Marikshelmt als purper. Darmaviksj is het derde hellenrijk met Asehistijatov als tartaar en Duoprof als purper. Damikstahelt is het vierde hellenrijk met Kajunktorsch als tartaar en Demejiksto als purper. 38. Estitsiatel is het eerste gedeelte van het vijfde hellenrijk met Diatuov als purper. Miandertia is het tweede gedeelte van het vijfde hellenrijk met Fremiatiov als tartaar en Fremshelt als purper, en zij is als de geboorteplaats van vele slangen. Demiksio is het zesde hellenrijk met Diontahessescha als tartaar en Demioksehoschanos als purper. 39. Kohontales is het zevende hellenrijk met Diagbiel als tartaar en Desheptia als purper. Haaksontuvus is het achtste hellenrijk met Itlaheksches als tartaar en Jehikshengetet als purper. Bursplahot is het negende hellenrijk met Esentijelle als tartaar en Fliksahot als purper. En de tartaren zijn als nieuwe zenuwstelsels voor de pelgrims van Narzia, het hete Gods, en de purpers stromen er doorheen. 40. En het is als het ontwaken en opstaan in het Nieuwe Kabbernal.

Surdatekuntijgers

41. En zo zijn er vele Surdatekuntijgers in het blauwe zachte des Heeren, en zij hebben dan vele

dodenrijken en hellenrijken die daarin doordringen : En hun eerste dodenrijk is Kwahibbus, en hun eerste hellenrijk is Dahiter. De tartaar is Mekshernt, en de purper is Vahkshir. 42. Het tweede dodenrijk is Kwahonta en het tweede hellenrijk Fanihipster, met Mizahart als tartaar en Mehilkstahet als purper. Het derde dodenrijk is Kwonostehelschik en het derde hellenrijk is Kwihanterschosch met Fihaksenuatonsch als tartaar en Onoschosch als purper. Het vierde dodenrijk is Kwihinterschu en het vierde hellenrijk is Kwihip, met Fihaktesenusa als tartaar en Brihakskiheschip als purper. 43. Ixnahotsch is het vijfde dodenrijk en Stornatosch is het vijfde hellenrijk met Ornatov als tartaar en Kwisupstraschehipsch als purper. Bihopsoheim is het zesde dodenrijk en Stranopski is het zesde hellenrijk, met Fiheltanihiksch als tartaar en Klapschiheinschasesse als purper. Kwendalemesch is het zevende dodenrijk en Darkwakse het zevende hellenrijk met Toxiotiel als tartaar en Bihekschahipschk als purper. 44. Bandahout is het achtste dodenrijk en Rindahikschk het achtste hellenrijk met Piaternaschas als tartaar en Bionterhout als purper.

6.

De Drakentijgers

1. Bekleed met tartaren zijn zij, vol van Gods Glorie. Zij kennen de liederen om dodenrijken en hellenrijken te openen en te sluiten, vol van de Magie des Heeren, en van de Oranje Saturnus. 2. Ja, rijkelijk vloeit het purper door hen heen, vanuit het zachte Gods, al haar dodenrijken openende, om tot de veren te komen om weg te vliegen op het hemelpaard. 3. Ondergrondse netwerken van tijgertreinen, zij horen het in de verte grommen en ruisen. Opgestegen zijn zij in hun eigen verstand, de drakenkoningen. 4. Zij voeren nog steeds ondergrondse oorlogen onder het geruis der zeeen. 5. Hun dodenrijken zijn onmetelijk, en zij zijn de boodschappers van lang vervlogen tijden, sprekende vanuit de diepste dieptes van de dodenrijken van het grote Sarhah. 6. Zij dragen de ringen van Michaseinen om hun vingers en in hun lichamen, waar het vuur doorheen wordt gespoten. 7. Zij dan zijn de drakentijgers, en zij volgen hun koningen. 8. En het eerste dodenrijk is Muhuskus, het tweede dodenrijk Fahantahal, het derde dodenrijk Spahantahal, en het vierde Vahkal, het vijfde Merentez, en het zesde Obaakhal. Het zevende Flantoris en het achtste Vahakmentis. Het negende Flakulschets en het tiende Mazinterik. 9. Het elfde is Mizentehil en het twaalfde Kohontehil. Het dertiende dan is Ohupschel. Kwakbahok is het eerste hellenrijk, met Viantes als tartaar en Epschout als purper. Kwiksantes is het tweede hellenrijk met Diabanter als tartaar en Twikhanter als purper. Prohonnetes is het derde hellenrijk met Katerbout als tartaar en Hachnoses als purper. 10. Hokkebon is het vierde hellenrijk met Klinkerbot als tartaar en Hogerbout als purper. En waar het tartaar zich samentrekt stroomt het Narziapurper naarbinnen. Dit dan is in het vijfde hellenrijk genaamd Horsensponze, met Viksianzen als tartaar en Birhahuan als purper. 11. Hispa is het zesde hellenrijk met Mollentoreksia als tartaar en Apschahel als purper. Moksuhortes is het zevende hellenrijk met Kalzebout als tartaar en Hospesches als purper. Zalig zij hen die deze rijken zijn binnengegaan. Drahiksbehet is dan altijd de vijfde karbulijn in elk drakentijgerdodenrijk en hellenrijk. 12. Darkasha is altijd de vijfde kaprun in elk drakentijgerdodenrijk en hellenrijk, en Diafikschehit is altijd de zesde kaplehun in elk drakentijgerdodenrijk en hellenrijk. Spihak is altijd de zesde elsefic in elk drakentijgerdodenrijk en hellenrijk.

De rijken der zwarte drakentijgers

13. In de dodenrijken, hellenrijken en hemelrijken der zwarte drakentijgers is Kwikhelt altijd de eerste karbulijn, Miktahin altijd de tweede, Mokshart altijd de derde en Finhanteschinne altijd de vierde, Filakehart altijd de vijfde en Mopschothelv altijd de zesde, Fiksahelv altijd de zevende, Murthiantisklipf altijd de achtste en Isachschahak altijd de negende. Puchhart is altijd de eerste kaprun en Taakhalt altijd de tweede, Bromhars altijd de derde, Fanenstein altijd de vierde. 14. Derdehiksla is altijd de eerste kaplehun en Tihoksla altijd de tweede, Retneis altijd de derde. Onaham is altijd de eerste Elsefic, Kizaham altijd de tweede, Lazahuk altijd de derde. Kirnahas is altijd de eerste tartaar en Romohams altijd de tweede. Ramahaks is altijd de derde tartaar, Finahams de vierde en Rahaphel de vijfde, Inahus de zesde, Fotajel de zevende en Skunaho is achtste,

Nirkeniships de negende en Tonnehaps de tiende. 15. Punehops is de eerste purper, Pejehups de tweede, Rigahart de derde, Vakahelmsehip de vierde, Virkjatonehips de vijfde en Andratupsehiks de zesde, Megnjatonehips de zevende, Fitjanehelsehips de achtste en Fagnotontehikstevun de negende, Fikjahel de tiende. En zo is dan het zwarte drakentijger domein los van de andere domeinen, en zij beheerst het open en dichttrekken der spieren. Zij kennen dan de uiteinden en de punten van Narzia en Zetdonia. 16. Alles dan is zwart, maar als het rekt dan ontstaat het witte en het grijze om alle kleuren te weven. Ziet gij dan niet dat er een blind kind achter het spinnenwiel en de weverspoel zit ? Deze dan is de zwarte drakentijgerkoning. Met zijn gezicht zo wit, zo wit, maar de rest is zwart. Gij doet er goed aan de grijze lappen te bekijken, te bevoelen, en terug te gaan tot waar het vandaan komt.17. Kasbahaskus is dan het eerste nachtlatijn, Muskanos de tweede. Griezemoen is dan de derde en Fanatousk de vierde, en zij zijn als vier oude vrouwen in het zwart, wevende de tijden. En als bakkers en wevers staan zij daar, als karmozijnen, veranderende in nachtlatijnen, als vogelklokken zijn zij, hun vleugelen spreiden zij, om schepselen weg te leiden. Ja, als drakenuren zijn zij, de grote netten om grote vissen mee te vangen.18. En de Griezemoen is als de zwarte libra, als het clownsgezicht met daaronder de draaiende gaten waardoor wij kunnen dwalen, ja, als de tijgertunnels en de draaiorgels, om de zwarte vleermuis te ontmoeten als in een draaiende spiegelmolen. En uit zijn mond komen de draden die wij achterlieten, klaar om door de ringen van vuur te gaan. En Fanatousk is als het groene oog en de groene steen, met al haar kleuren en geuren, en als zij spreekt is zij als de muizentong, als het feest met al haar kleppen. 19. En Muskanos is als de zwarte saturnus in al haar macht, brakende de nieuwe dag en het nieuwe uur, met haren als de zilveren golven, veranderende in de doodstrijd. Ja, alle oorlogen staan op haar tablet. En Kasbahaskus is als de mus en de merel, die haar dame op de kerktoren heeft gezet, het grote Mezedium, en nu wacht zij om in de rivier te duiken, om te veranderen in een vis. Want de vissenstaart zal haar de sleutel geven. 20. En zo zijn er dan onder de hemelen vier drakenuren gegeven als de vier seizoenen van de aarde. En zij zijn allen op weg, over vurige brokaten, om de visserslatijnen van het rode te ontmoeten, de rode tijgerdraken op de dure stranden. Dit dan zijn de stranden van de Emelis Shatau en de vernieuwde steden des Heeren. Ja, tot de vijfde nachtwake zullen zij gaan.

7.

1. En dit zijn dan de dodenrijken der tijgerberen. Het eerste dodenrijk is Septesse, het tweede Fakhant, het derde Smraakstir. Het eerste hellenrijk is Fatoun, het tweede Hennenst en het derde Cofikein. De karmozijn van het eerste is Flamette, van het tweede Miorksch en van het derde Spatamen. 2. Het vierde dodenrijk is dan Manteras, het vijfde Holschlewart, het zesde Kaipensta en het zevende Toriontich. Het vierde hellenrijk is Kapenprouw, het vijfde is Heliontes, het zesde is Ledio en het zevende Ortal. De vierde karmozijn is Hunullips, de vijfde is Florkjog, de zesde Katonelip en de zevende Karzachstaue. 3. Het achtste dodenrijk is Fliontmelle, het negende is Saktirhart, het tiende Daakswelle en het elfde Lefenstrou. Het achtste hellenrijk is Mizihontes, het negende Karzachstoende, het tiende Herrup, het elfde Manschou. De achtste karmozijn is Mulletta, de negende Mjunletta, de tiende Orchjettel, de elfde Zahnenstrant. 4. Korgjong is het twaalfde dodenrijk, Orizont de dertiende, Spaaksblicht de veertiende en Ariantales de vijftiende. Rezepschou de zestiende, Manikschou de zeventiende, Manikschou de Tweede de achtiende en Manikschou de Derde de negentiende. Manikschou de Vierde de twintigste, Manikschou de Vijfde de eenentwintigste en Manikschou de Zesde de tweeentwintigste. 5. Hetmezanges is het twaalfde hellenrijk, Hetmezanges de Tweede is het dertiende hellenrijk, en Hetmezanges de Derde is de veertiende, Hetmezanges de Vierde is de vijftiende en Hetmezanges de Vijfde is de zestiende. Hetmezanges de Zesde is de zeventiende en Hetmezanges de Zevende is de achttiende. Hetmezanges de Achtste is de negentiende en Hetmezanges de Negende is de twintigste. 6. Hetmezanges de Tiende is de eenentwintigste en Dakzwalziging is de tweeentwintigste. De twaalfde karmozijn is Dijumetik, de dertiende Kwaabstik, de veertiende Kwachtensprou, de vijftiende Onberchensch, de zestiende Kwaabsherg, de zeventiende Spahkehang, de achtiende Kwobehanschetou, de negentiende Kwabehanschitrichse, de twintigste Zwahkenstrau, en de

eenentwintigste Zwahkenlang, de tweeentwintigste Zwahnstrau.

8.

De Beer van Narzia

1. De hitte zit me op de hielen, een beer zit mij achterna, één op grote wielen, komende vanuit Narzia. Dit zijn hoge golven, vanuit berenstad heeft hij een plaats verworven. Deze hittes zijn groot, deze zeeen van vuur, zijn zij hoger dan de karazuur ? 2. Metensia, redt mij. Alleen mijn penseel kan mij redden. In welke taal moeten wij spreken. Zij zullen alles breken. Er is hoog vuur in dit uur, de berenstem klinkt, vanuit het heiligdom Gods. De hitte zit me op de hielen, het vuur stijgt en komt als klotsende lava op me af. 3.Ik kan alleen schrijven, anders wordt het m'n graf. Nog nooit eerder is er zo'n hitte gekomen, ik moet nu snel mijn penseel laten stromen. Ja, mijn enige zwaard is zij, als de beer op me af zal komen. 4.Ik zal moeten strijden in het Pniel, worstelende met God, die Beer is.

Berenrijken

5. En dit dan zijn de berendodenrijken : De eerste is Beherzin, met Viantrau als hellenrijk en Vaatmis als karbulijn. De tweede is Roksdal, met Vintiau als hellenrijk en Katakis als karbulijn. De derde is Hotmir, met Vindriamen als hellenrijk en Vottomis als karbulijn. De vierde is Hehenkescha, met Kjatanburch als hellenrijk en Vatian als karbulijn. Vinnehiskis is de vijfde, met Votian als hellenrijk en Kwotangischisch als karbulijn. 6. De zesde is Mahithosch met Kiandaber als hellenrijk en Votalmis als karbulijn. Kwiabotter is de zevende met Manisticht als hellenrijk en Koliandburch als karbulijn. Viottemisches is de achtste met Votentia als hellenrijk en Kwahabanter als karbulijn. Nerchjabter is de negende met Oxdraifurt als hellenrijk en Kwiabanter als karbulijn. 7. En Pianhout is vanaf dan het dodenrijk, het tiende dodenrijk, tellende vanaf de eerste Pianhout, en sommigen zeggen dat de dodenrijken eigenlijk pas daar beginnen. En zo zijn er dan honderden, zo niet duizenden Pianhouten. En Swahmahelsch is vanaf dan het hellenrijk, en Kwigmanesch vanaf dan de karbulijn.

De fluit

8. En ik smeekte tot God om mij te vertellen wat er dan met de beren was, daar de hitte zo groot was als ik nog nooit had gevoeld, en zo bedreigend. En ik zag een beer die was als een bever en daarna als een cobra, en hij was als een rat des hemels. En ik hoorde een schreeuw. 9. En de Heere toonde mij een laken waarop een kleine man zat. En hij had een fluit in zijn handen, en bracht het naar z'n mond om erop te spelen. En de Heere keek vooruit, en in de verte kwam er een groep beren aanrennen, en zij renden richting de kleine man. 10. En de man begon te spelen, en de beren werden rustig. Maar na een tijdje stopte de man met spelen, daar hij moe geworden was, en de beren vielen hem aan. En de Heere sprak : Zo zult gij ook het volk moeten temmen, en ik zal u de liederen daartoe geven. En ik zag de beren komen tot een groep mensenkinderen, en zij namen bezit van hun zielen. 11. Want ziet, de mensenkinderen werden dan geschapen voor de beren. En er was niemand die de beren tegen kon houden, want hun hitte was groot. En de Heere gaf mij een stuk brood, en zo kon ik de beren verder temmen. En zij dan gingen overal waar het stuk brood was, maar zij konden van het brood niet eten, daar het eeuwig was.12. En er was appelwijn door het broodmeel heengemengd, en de beren kwamen telkens weer achter deze geur aan. En de lucht was bedrukt, en de hitte liep op, maar ik was als achter glas en de hitte kon mij niet raken. 13. En het glas begon te groeien en begon de beren verder weg te drijven. Maar weer kwam er hoge druk tegen het glas, en de hitte begon op te lopen tegen het glas tot ongekende hoogtes, en zij vonden een gat boven het glas, waardoor zij heen konden klimmen, en het was alsof kokend water op mij viel. 14. En de Heere gaf mij een schep waarmee ik een gat in de grond groef. En de ruimte binnen het glas liep vol, en aldus was het geweten des Heeren. En er stond een boom die gemaakt was van de voeten der mensenkinderen, en het werd de boom gegeven een mond te hebben, en die mond was genaamd De Wet. En deze mond sprak van grote dingen, en groeide terwijl het grote woorden uitsprak. 15. En het werd de boom gegeven een oog te hebben en dit oog heette Het Recht, en zij begon te veranderen in een zwaard. En de Heere sprak : Eet dan niet van de vruchten van deze boom. 16. En

ik vroeg me af waarom er niet van gegeten mocht worden. En de Heere sprak : Weest dan niet snel om de wet te grijpen en weest niet snel om het recht te hanteren, want er is een weg die dieper leidt. En de Heere leidde mij tot diep onder de grond, tot een grot waarin beren opgesloten waren. 17. En in die grot stond weer een boom gemaakt van voeten, maar ook was zij gemaakt van konijnenhoofden. En toen ik dit zag kon ik voor geruime tijd niet spreken. En het werd de boom net als de eerste boom gegeven een mond te hebben, en die mond heette De Stilte. 18. En ook werd de boom een oog gegeven, genaamd De Duisternis. En zo was dan de tweede boom, als voortbrengende voedsel van konijnen. En de Heere sprak : Eet. En toen ik ervan at begon de boom ook in mij te groeien. En toen sprak de Heer : Ga nu terug tot de eerste boom. En ik liep weer tot boven de grond, terwijl de beren mij volgden. 19. En toen ik daar aankwam begon de boom weg te smelten. En het laatste deel van die boom steeg op totdat het het gat boven het glas had bedekt. En weer kwam er een intense hitte binnen het glas, maar ditmaal slokte de tweede boom dit op, en begon erg koud te worden. En weer moest ik eten van de boom, en ik werd kouder. 20. En aldus was de konijnenboom als de berenfluit. En zij was als de karmozijn en de wever tussen Narzia en Zetdonia. En zij dan was als de fluit des Geestes. En zij bracht voort de allerhoogste tonen die ik ooit had gehoord, en de allerlaagste tonen.

De tranenboom

21. En de Heere leidde mij tot een berenboom genaamd Brimmadim, en zij droeg de hoge tonen des heeren. En zij was als het sieraad van Mezedium, terwijl zij het sieraad Abdal Maasdo Kabbernal tot de Heere bracht. En haar werd een mond gegeven genaamd Traagheid en een oog genaamd Naaktheid. 22. En uit haar voort kwamen roze draden die geleken op voetzolen en de heilige tepelen des heeren. En ik kwam tot de boom en weende voor vijfendertig dagen. 23. En na die vijfendertig dagen leidde de Heere mij tot een tijgerboom, en zij was genaamd Sansamen, en zij droeg de luide en de lage tonen des heeren, en ook haar werd een mond gegeven, genaamd Doofheid, en een oog genaamd Blindheid, en aldus was de verschijning des Heeren. 24. En zij bracht het sieraad Sartarus Akra Zoekra voor de voeten des Heeren, en deze voeten begonnen te schijnen als de zon. En de Heere sprak : Ziet dan, de heilige traan is vleesgeworden. 25. En deze traan kwam van onder het roze, en zij was als de staart van een vis. En zij weende dan, zeggende : Wie kan de karmozijnen besturen, want zij zijn als wilden en als schapen zonder herder. 26. En geen van de tartaren was kundig genoeg om hen te besturen, en ook de Heere weende. En er kwam een konijn voor het aangezicht des Heeren, en ziet, hij was gekleed als een beer en een clown. 27. En Hij nam de vleesgeworden traan, die als de staart van een vis was, en hij nam haar tot een vissenboom. En zodra de vissenboom begon te wenen werden de karmozijnen rustig. En alzo was het dan een tranenboom, en zij bracht tranenbrood voort om hen rustig te maken. 28. En haar werd een mond gegeven genaamd Rust en een oog genaamd Wildheid, en de boom werd zeer wild, terwijl de karmozijnen steeds rustiger werden. En aldus werd zij dan de koningin der karmozijnen.

De slangenboom

29. En het konijn nam de tranenboom als een staf in zijn hand, en leidde er velen mee tot rust. En de Heere wachtte totdat al Zijn Tranen vleesgeworden waren, en Zijn bloeddruppels. 30. En een luid gegil steeg op tot de hemel. En dit dan waren de dagen waarop het gillen des heeren vlees werd, en dit was als het komen van de slangen tot de aarde. 31. En de Heere gaf het sieraad Sartarus Akra Zoekra aan Sarsia van Renok, en Abdal Maasdo Kabbernal werd gegeven aan Metensia tot Sieraad, en zij werd tot een stad van bevers, vossen en de ratten des hemels. En ook Metensia werd tot een sieraad, waar ze zo lang op had gewacht, tezamen met Eminius en Matas. 32. En zo werd Metensia Eminius Matas tot het sieraad van de Esmeralda. En het geween des heeren werd vlees en was als een slang, en bracht kou tot de aarde om velen te verslinden en te wurgen. 33. Ja, de wurgslang des heeren was opgestaan, en zij gleed tot een boom genaamd de slangenboom. En de slangenboom werd groot op de aarde, en verhief zich zelfs tegen de tranenboom, want vele tranen dan waren onzuiver. 34. En aan de boom werd een mond gegeven genaamd Angst, en zij weende luid, en gilde. En haar werd een oog gegeven genaamd Woede, en zij begon luid te schreeuwen. En de boom begon te schudden en haar vruchten vielen op de aarde. 35. En het konijn kwam tot de

slangenboom om het als een staf in zijn hand te nemen, maar de slangenboom viel hem aan, en ook een schaap met haar lam werd door de slangenboom aangevallen. 36. En zo ging de spreuk 'waar de slang het lam slaat' in vervulling. En er was geween voor zeventig dagen. 37. En na die zeventig dagen werd Mura Izu Brannan tot een sieraad des Heeren, en zo kwam Izu eindelijk tot rust, waar het zo lang op had gewacht.

De Grote Witte Oorlog

38. En de Heere sprak : Zuivert dan de tranen voor mijn aangezicht. En er kwam een oorlog genaamd de grote witte oorlog, en zij duurde honderdvijf dagen die tot honderdvijf dagjaren werden. En de Heere sprak : Nu dan zijn de grote tijden van het jaar gekomen, en de grote traan. 39. En de haaien des hemels vonden rust in de grote traan. En zo ook de walvissen des hemels, en andere grote vissen des Heeren. En de Heere zag dat het goed was. En aan het einde van de grote witte oorlog stond er een spinnenboom op een berg. 40. En achter die boom, achter één van de grote boomstronken was een deur die liep tot onder het witte, en zie, het was daar als de witte chocolade en haar sterren. En de sterren begonnen nieuwe letters voort te brengen als het alfabet des heeren, en deze letters begonnen vlees te worden. 41. En de Heere nam de talen der aarde en zuiverde hen in een bak genaamd Solt, en deze bak was wit. En de Heere begon de spraak der aarde te verwarren, en begon zijn alfabet te tonen, en zijn taal. En ook begon de heere de verborgen geslachten te tonen, en de sterren van de witte chocolade vielen op de aarde. 42. En ziet, deze vallen waren heilig. En de heere nam het mannelijke en vrouwelijke en bracht hen in de bak genaamd Solt om het te verwarren en te zuiveren, en het was alsof er een spiegel brak, en vanuit een witte spiegel kwamen lichtpaarse wezens, die zo lang opgesloten hadden gezeten onder het oosten der aarde. 43. En het oosten der aarde was als een witte vlieg en een paarse vlieg, en zij werden verslonden door een paarse spin, en zij droeg de sterren van de witte chocolade op haar rug. En vele van deze sterren waren lichtpaars. 44. En de paarse spin begon de boeken der aarde te verslinden, en de sterren van de witte chocolade brachten nieuwe boeken. En de boom der angsten begon op de aarde te groeien, en zij die niet van de vruchten dezer boom aten smolten weg door de vuurballen van Narzia. 45. En Zetdonia begon groot te worden op de aarde, en zij die van de vruchten der angsten hadden gegeten hadden rijkelijk toegang tot haar. En ziet, zij was als een ijsbeer en als een walrus, ja, als geleken op een witte haai. 46. En de Heere zag toe op de aarde, en zag dat het goed was. En zij die angsten hadden konden elkaar vinden, en zij brachten elkaar tot de wereldschepen, en tot het grote Metensia. 47. En ook de boom der bitterheden begon op de aarde te groeien.

De sterrenhemel van de Witte Chocolade

48. En de sterrenhemel van de witte chocolade had vier districten, genaamd Sepanda, Eklaf, Benglaham en Khelb. 49. En Sepanda dan had de volgende sterren : Khnum, Zkum, Zkuhm, Mum, Mehk, Mehn, Zhmum, Zhmen die de oranje hoed is, Zkun die de oranje kamer is, Zkuk, Zehm die de blauwe hoed is, Ehem die de paarse hoed is, Mena, Zkem, Zkehm die de groene hoed is, Memn de bruine hoed, Muhmn, Khem, Khmen, Kmen, Khner, Khun, Khnun, Khnum de Tweede, Kzem, Knem, Kmem. En zij waren als de spiegels des Heeren.

Ova en Nomusa

50. En de Heere toonde de dodenrijken in de bomen, en ziet, zij waren als de dieren. En de Heere toonde mij het tweede wereldschip genaamd Trideria, en het was als een kano in een groene rivier, en een man genaamd Ova zat daar in, en hij was als de prins der eiken. 51. En hij kende alle ringen der bomen en hun dodenrijken, en elke dag maakte hij de reis door de dodenrijken, totdat Trideria tot een klok en een sieraad was geworden, ja, tot een toren des heeren. En de Heere toonde de hellenrijken in de bergen, en ziet, zij waren als de dieren. 52. En mij werd het eerste wereldschip getoond genaamd Adaka, en zij dan was als de brug der doden, en als een ezel. En een man genaamd Nomusa zat op haar, en hij was de prins der zwarte bergen. 53. En vele kleuren kwamen uit hem voort, en elke dag maakte hij een tocht door de hellenrijken, totdat Adaka tot een klok en een sieraad was geworden, ja, tot een toren des Heeren.

De Taal des Heeren

54. En de Heere sprak : Zalig hen die tot het land der vermoeiden zijn gekomen. En de Heere nam de konijnenboom en plantte het in het land der vermoeiden waar het begon te groeien. En de Heere sprak : Zij dan die tot hier gekomen zijn worden voor veel dingen bespaard. 55. En de geest der slavernij kon hen niet raken. En de Heere nam het grote Mezedium van de toren van virgo en plaatste het op de konijnenboom tot een toren. En alle bomen bogen voor de konijnenboom die tot een toren was geworden. 56. En de Heere sprak weer : Nu zullen de karsuiken tot duizendvoudig herstel komen, en dit zal hen tot duizendvoudige trots zijn, en Hij sprak over de mussen van Metensia. En vele volkeren kwamen tot de voet der konijnenboom vanwege het licht, en dit licht was zacht. 57. En de boom begon te schudden en haar vruchten vielen ter aarde. En Metensia sprak : In veel pijn worden dan grote dingen gezaaid, en tot grote dingen wordt er gezaaid. 58.En zij scheen als het Grote Metensia. En het grote boek der aarde werd in de taal des heeren vertaald, en ziet haar kracht was niet meer, en zij verbleekte voor het aangezicht des heeren. 59. En aldus bracht zij het Tweede Boek des Heeren voort en het Tweede Woord, en ziet, het was geschreven in de taal des heeren. En aldus werden de volkeren onderwezen in de taal des heeren, en er werden nieuwe boeken geschreven. 60. En het derde wereldschip genaamd Biskidde leidde hen tot de slaaprijken, en zij vonden grote rust. En de Biezefic begon haar te berijden, en zij werd tot een sieraad des heeren en tot een toren. 61. En zo waren de silofijnen als de slaap en het gesmolten zilver, en de sidakijnen waren als de slapers en als de gesmolten bruisende vruchten. En zij werden groot voor de ogen des Heeren. Ja, en van hen is de zilveren maan en de zilverster gemaakt. 62. Zullen zij dan niet allen smelten voor het aangezicht des Heeren Ja de Heere vormt hen en kneedt hen.

Behoudenis door de Konijnenboom

63. En allen die de konijnenboom aanroepen zullen behouden worden, als de toorn van Narzia tot de aarde zal komen. Maar velen zullen zeggen : Heere, Heere, terwijl de Heere hen niet kent. Want zij hebben de armoede vergeten die tot zaligheid leidt. 64. Hoe moeilijk zal het dan zijn voor een rijke om het koninkrijk der hemelen binnen te gaan.

Khnum

65. En het konijn kwam tot het vierde wereldschip en voer met haar door de zwijmrijken, en zij waren als de dromen des hemels. En ook zij werd tot een sieraad en tot een toren, en zij was vol van de tartaren en purpers des heeren. 66. En de vier wereldschepen die als torens waren geworden waren als grote takken der konijnenboom, en zij werd als de staf van het Grote Metensia. En ziet dan, zij was als het witte kruis. 67. En zij was als het kruis der konijnen. En zo was dan het Khnum des Heeren, als een letter van witte chocolade.

9.

Berenrijken

1. En dit zijn dan de slaaprijken der beren : Iontes is het eerste slaaprijk, Vikjakdar de tweede, Luniosis de derde, Akjatar de vierde, Onjadobor de vijfde, Onktdiaptir de zesde, en zij is als het berenmedicijn. 2. En de eerste silofijn is Malujobur, de tweede Horiontes, de derde Swakjanel, de vierde IJtstrout, de vijfde Hontaris en de zesde Abjoutaar. 3. De eerste sidakijn is dan Irbehit, de tweede Orleander, de derde Otlabir, de vierde Ortrahben, de vijfde Antjout, die als het berenkruid is, en de zesde is Lalouber die als de rode berensirene is, en als de machtige schuilplaats des Heeren. 4. En het eerste zwijmrijk der beren is Koktlip, wat als het medicijn der slangen is. Het tweede zwijmrijk is Maleristo, het derde Abjontor, het vierde Reptdalip, het vijfde Ontjabtar, het zesde Kasmalen.

Konijnenrijken

5. En dit zijn dan de slaaprijken der konijnen : Iontes de Tweede is het eerste slaaprijk, Iontes de Derde is het tweede, Iontes de Vierde is het derde, Iontes de Vijfde is het vierde, Iontes de Zesde is het vijfde en Iontes de Zevende is het zesde. 6. En Iontes de Tweede is als het medicijn der haaien.

Ioptis is de eerste silofijn, Abjatis de tweede, Hiron de derde, Hiranahout de vierde, Hiranahout de Tweede is de vijfde en Hiranahout de Derde is de zesde. 7. En zo is Onktdiaptir de Tweede de eerste sidakijn en het konijnenmedicijn. Onktdiaptir de Derde is de tweede sidakijn, en Onktdiaptir de Vierde is de derde sidakijn. Lalouber de Tweede is de vierde sidakijn en de konijnensirene. 8. Lalouber de Derde is de vijfde sidakijn en de haaiensirene, en Lalouber de Vierde is de zesde sidakijn. 9. En het eerste zwijmrijk der konijnen is Lalouber de Vijfde, het tweede is Lalouber de Zesde, het derde is Lalouber de Zevende, die het hondenmedicijn is, het vierde is Lalouber de Achtste, het vijfde is Lalouber de Negende die de hondensirene is, en het zesde is Lalouber de Tiende die de hondenkroon is.

Ravenrijken

10. En dit zijn de slaaprijken der raven : Eksel, die het eerste is, Miksel is het tweede, Miksel de Tweede is het derde, Miksel de Derde is het vierde, en Miksel de Vierde is het vijfde. 11. Michokt is het eerste waakrijk, Dichthok is het tweede waakrijk, Hisoptes het derde waakrijk, Vioktes het vierde, Disandersept is het vijfde, Lazersankt is het zesde. 12. Martahisse is het zevende waakrijk der raven en Marsassehenksch is het achtste. 13. Marottenhasch is het negende en Tuurmiangijg is het tiende. Tuurmiangijg de Tweede is het elfde. Tuurmiangijg de Derde is het twaalfde. 14. Tuurmiangijg de Vierde is het dertiende, en Tuurmiangijg de Vijfde is het veertiende. 15. Miriak is het vijftiende, en het dropmedicijn. 16. Dikdal is het zestiende, Mozal het tweede deel van het zestiende en Ariabsis het zeventiende, Klontaster het achtiende, Vixiantisch het negentiende en het ravenmedicijn van Venus. 17. Vixiantisch de Tweede is het twintigste en het meermedicijn. 18. Vixiantisch de Derde is het eenentwintigste en de helm der beren. 19. Vixiantisch de Vierde is het tweeentwintigste en het roze meermedicijn van Venus. 20. Vixiantisch de Vijfde is het drieentwintigste en de helm der raven. 21. Een tachel is een wake en een dumel is een waker. 22. Zo is dan de eerste tachel der raven Lalouber de Elfde, de tweede is Lalouber de Twaalfde, de derde is Lalouber de Dertiende, de vierde is Lalouber de Veertiende, de vijfde is Lalouber de Vijftiende, de zesde is Lalouber de Zestiende en zij is de helm der haaien. 23. De zevende is Lalouber de Zeventiende, de achtste is Lalouber de Achttiende, de negende is Lalouber de Negentiende, de tiende is Lalouber de Twintigste, de elfde is Lalouber de Eentwintigste, de twaalfde is Lalouber de Tweeentwintigste, de dertiende is Lalouber de Drieentwintigste, de veertiende is Lalouber de Vierentwintigste, de vijftiende is Lalouber de Vijfentwintigste, de zestiende is Lalouber de Zessentwintigste, de zeventiende is Lalouber de Zevenentwintigste, de achttiende is Lalouber de Achtentwintigste, de negentiende is Lalouber de Negenentwintigste, de twintigste is Lalouber de Dertigste, de eenentwintigste is Lalouber de Eenendertigste, de tweeentwintigste is Lalouber de Tweeendertigste en de drieentwintigste is Lalouber de Drieendertigste. 24. De eerste Dumel der raven is Miksian, de tweede is Ramshian, de derde is Ramshian de Tweede, de vierde is Ramshian de Derde, de vijfde is Ramshian de Vierde, de zesde is Ramshian de Vijfde, de zevende is Lalouber de Vierendertigste, die de blauwe berensirene is. 25. De achtste is Lalouber de Vijfendertigste die als het oranje haaienalarm is. 26. De negende is Lalouber de Zessendertigste die als het blauwe haaienalarm is. 27. De tiende is Lalouber de Zevenendertigste die als het roze konijnenalarm is. 28. De elfde is Lalouber de Achtendertigste die als het witte haaienalarm is. 29. De twaalfde is Lalouber de Negenendertigste die als het oranje konijnenalarm is. 30. De dertiende is Lalouber de Veertigste die als het groene konijnenalarm is. 31. De veertiende is Lalouber de Eenenveertigste die als het groene haaienalarm is. 32. De vijftiende is Lalouber de Tweeenveertigste die als het groene berentijgeralarm is. 33. De zestiende is Lalouber de Drieenveertigste die als het oranje berentijgeralarm is. 34. De zeventiende is Lalouber de Vierenveertigste die als het blauwe berentijgeralarm is. 35. De achtiende is Lalouber de Vijfenveertigste die als het gele berentijgeralarm is. 36. De negentiende is Lalouber de Zessenveertigste die als het gele paardentijgeralarm is. 37. De twintigste is Lalouber de Zevenenveertigste die als het groene paardentijgeralarm is. 38. De eenentwintigste is Lalouber de Achtenveertigste die als het oranje paardentijgeralarm is. 39. De tweeentwintigste is Lalouber de Negenenveertigste die als het blauwe paardentijgeralarm is. 40. De drieentwintigste is Lalouber de Vijftigste die als het roze

paardentijgeralarm is.

41. En dit zijn dan de waakrijken der konijnen : Mikhelschlaft is het eerste, Mikhelschlaft de Tweede is het tweede, Mikhelschlaft de Derde is het derde. 42. Onktdiaptir de Vijfde is het vierde, en Onktdiaptir de Zesde is het vijfde. 43. Onktdiaptir de Zevende is het zesde en Onktdiaptir de Achtste is het zevende. 44. Iontes de Achtste is het achtste, en Iontes de Negende is het negende. 44. Iontes de Tiende is het tiende. 45. Iontes de Elfde is het elfde. 46. Iontes de Twaalfde is het twaalfde, en Iontes de Dertiende is het dertiende. 47. Iontes de Veertiende is het veertiende. 48. Iontes de Vijftiende is het vijftiende. 49. Iontes de Zestiende is het zestiende. 50. Iontes de Zeventiende is het zeventiende. 51. Iontes de Achttiende is het achttiende. 52. Iontes de Negentiende is het negentiende. 53. Iontes de Twintigste is het twintigste. 54. Iontes de Eenentwintigste is het eenentwintigste. 55. Iontes de Tweeentwintigste is het tweeentwintigste. 56. Iontes de Drieentwintigste is het drieentwintigste. 57. Iontes de Vierentwintigste is het vierentwintigste. 58. Iontes de Vijfentwintigste is het vijfentwintigste, en Iontes de Zessentwintigste is het zessentwintigste. 59. Iontes de Zevenentwintigste is het zevenentwintigste en Iontes de Achtentwintigste is het achtentwintigste. 60. Iontes de Negenentwintigste is het negenentwintigste, en Iontes de Dertigste is het dertigste. 61. Iontes de Eenendertigste is het eenendertigste. 62. De eerste tachel is Mikhelschlaft de Vierde. 63. De tweede is Mikhelschlaft de Vijfde. 64. De derde is Mikhelschlaft de Zesde. 65. De vierde is Iontes de Tweeendertigste. 66. De vijfde is Iontes de Drieendertigste. 67. De zesde is Iontes de Vierendertigste, en zij is als de oranje haaienhelm. 68. De eerste dumel is Iontes de Vijfendertigste, de tweede dumel is Iontes de Zessendertigste.

69. En dit zijn dan de waakrijken der tijgers : Harahum is het eerste, Grikselet de tweede, Nahulim de derde, Hapjasis de vierde, Habjatar de vijfde, Sontrau de zesde, Hapjasis de Tweede is de zevende. 70. De eerste tachel is Habjalen, de tweede Hurnir, de derde Hapsis, de vierde Vanjatir, de vijfde Vanjatis. 71. De eerste dumel is Mokochel, de tweede Janhout, de derde Varinhis, de vierde Franjouken, de vijfde Franjoukessen, de zesde Fanjoutmahis. 72. De zevende is Fanjoutmahis de Tweede. 73. De achtste Fanjoutmahis de Derde. 74. De negende is Fanjoutmahis de Vierde. 75. De tiende is Fanjoutmahis de Vijfde. 76. De elfde is Fanjoutmahis de Zesde. 77. De twaalfde is Fanjoutmahis de Zevende. 78. De dertiende is Fanjoutmahis de Achtste. 79. De veertiende is Fanjoutmahis de Negende, en de vijftiende is Fanjoutmahis de Tiende. 80. En zo dan hebben de tijgers vele dumels.

De Nieuwe Openbaring V

1.

Verdwenen en nu verborgen

1. Door dag en dauw, ik mis je, ik hoop je te zien, gauw. Groet je moeder van mij, ik mis haar ook, als ze een steek laat vallen, laat haar denken aan mij. 2. Door dag en dauw, wandel ik door de bossen hier, om steeds even rond te kijken, naar vogels met boodschappen van jou. 3. Ik durf geen afgelegen huisjes binnen te gaan, bang om teveel van jouw glimpen op te vangen, en dan weer te huilen als een kind, herinner je nog de tijden dat ik je heb bemint. 4. Ik voel mij nu als steen, 't is goed zo, dat ontken ik niet. Ik mis iets, ik weet alleen niet wat. Het heeft wel met jou te maken. 5. De vensters van de huizen hier, ze staren mij aan, ze zeggen niets. 6. Om de donder dat jij weet dat ik hier ben. Het is niet de laatste keer geweest. Ik weet dat je naar mij tuurt. 7. Ik weet dan niet waar je bent, maar ik voel je aanwezigheid. Het is een warmte die mij snijdt, ach, daar druipt weer bloed uit mijn vinger. 8. Heb ik je per ongeluk aangeraakt, of loop ik soms te dromen. Gek, 't is echt alsof je nog hier bent, maar je bent al jaren dood. 9. 'K zal het nooit vergeten die dag, jij en ik, in die boot. Ik las je daar gedichten voor, je verborg je gezicht achter de randen van je hoed. 'K kon zelfs je glimlach niet zien, en ineens viel je dan uit de boot. Een dier van de rivier had z'n kop vertoond. 10. Kun je me nog eens uitleggen, hoe het allemaal is gegaan. Je was ineens weg, ik zag zelfs geen bellen, verdwenen met het dier. 11. Waar ben je nu, ben je wel echt dood. Hoe kan het dat ik denk

dat je nog hier bent. Of heeft God je opgenomen. 12. Hier moet dan ergens je moeder wonen, misschien ben je wel hier. 'T is zo diep in het bos, wel eng zeg. 13. Moeder, kan ik haar hier ergens vinden. Of weet je ook niet waar ze is. Ik mis haar, ik beminde haar. Ik mis haar, sinds die dag op de rivier. 14. Diep in het bos, daar gebeurde het, alsof het woud haar had genomen. 15. Moeder, kijk nou niet zo zuur, je maakt me bang, waar is ze terechtgekomen. 16. Je hebt nog kleding voor haar gemaakt. Komt ze dan nog steeds hier, toe vertel het me. 17. Die avond, 'k zal het nooit vergeten, toe, moeder vertel het me, waar is ze nu ? 18. Je hebt ook nog voor haar gekookt, een tweede bord staat op de tafel. 19. Of is dat bordje dan voor mij, en ook die kleding, ik weet het niet meer. 20. Toe, moeder, zeg wat, of heb je je verstand verloren. Of komt vader vanavond laat nog thuis. 21. Ik weet het niet meer, wat is dit voor een zwaar kruis. 22. Moeder waarom bent u zo stil, denkt u ook nog zo vaak aan haar.

2.

Daar waar het altijd stil is

1. Als u een steek laat vallen, denk ook aan mij. Of komen ze mij soms ook halen. 2. Ach, misschien zie ik haar dan wel. Moeder u kijkt niet tevree. Ik hoef toch niet voor ze open te doen. U zult mij niet verliezen, dat beloof ik u moeder. Ik blijf wel hier. 3. Komt vader nou nog thuis vanavond, en wat doen al die kleren hier. Ik zie hier ook een bordje staan, of is dat voor mij, ik weet het niet meer. 4. Komen ze nou wel of niet, en krijgen we haar dan weer te zien. Of heeft vader haar soms meegenomen, en zien we haar wel terug in de zomer. 5. Moeder, de Karazuur, moeder, Metensia, hebben zij dit soms gedaan. Zijn zij hier soms geweest. Ik kan niet ademen, toe, zeg het me. 6. De vensters staren mij zo aan, ze zeggen niets, hier is het altijd stil, altijd stil is het hier. 7. Moeder, toe, zeg toch eens iets. Ik zal die dag nooit vergeten. Ach, laat me maar, ik leef toch al in een hel. Maak het maar niet erger. Laat de stilte maar alles verzachten. Ik hoop dat het zo niet erger wordt, of zullen ze komen om alles weer te verstoren. 8. De zon schijnt op de velden, het is Metensia, in haar wagen, zij bestuurt de roze verbinding tot ons heil. 9. Moeder, waarom zing je nou, en wat zijn al die tranen. Wie hebben je verlaten. Ik ben toch steeds nog hier, of heb je niks in de gaten. 10. Moeder, ben je soms doof of blind, moeder, je doet alsof ik er niet ben. Je staart naar Metensia, ben je alles dan vergeten. 11. Ze is van de roze verbinding, ik had het moeten weten. Zij leven dan langs alles heen, alsof alles anders is. 12. Moeder, neem mij op in de roze verbinding. Er is geen ander vuur om ons te veranderen. Misschien vinden we haar weer terug. Komt vader nog thuis vanavond, en de Karazuur. 13. Ze lopen buiten, als golven op het veld, golven van de zon. Ik durf niet meer te kijken. Het is alsof alles al is gebeurd, waar ben ik, of ben ik aan het dromen. 14. Neem mij mee, oh Karazuur, en verbindt mijn wonden, als die van mijn moeder.

3.

Metensia en de Karazuur

1. Moeder, die tranen zijn zo duur, kostbaarder dan goud, draaien ze mijn maag om. 2. Moeder, die lied'ren zijn zo zoet, als stille regen komen zij. Vader komt nog thuis vanavond, en de Karazuur. 3. Mijn lieve is er weer, met sieraden van de wind en de sneeuw, komt tot allen die haar beminne. 4. Liefde als een vuur, als de roze karazuur. Ik durf niet meer te kijken, vader komt vanavond nog thuis. Moeder staat voor 't venster. Zij staart me aan. 5. Kan ik nu alles vergeten, nu zij het licht heeft uitgedaan. 'T is bijna nacht, ik ga slapen, of is het al weer tijd om te ontwaken. 6. Metensia als de zon in schone velden. De Karazuur wacht stil, daar waar het altijd stil is. Vader komt gauw thuis, de regen valt al. 7. Ik hoor de deuren van de schuur. Nu zijn ze dicht, klaar voor de nacht. Metensia, zij staat op wacht. Haar dier heeft ons meegenomen. Ik heb het echt gezien. Of zijn dit gewoon vreemde dromen. Moeder, heb jij het ook gezien. Of is ze nog niet hier. Er staat een bord voor haar op tafel, en voor de Karazuur, het vlees van hen die haar haten. 8. God, wie lokken we nou. De bliksem slaat steeds in. Is het uw Geest of de nieuwe morgen, voedsel voor de Karazuur. 9. Gods engelen zijn daar, als landbouwers der hemelen. God wie lokken we nou. Welke planten schieten op uit de akker. 10. Ik laat dit huis maar eens weer los, mijn haren zijn wild, moeder, de krachtige beminning, de tempel in de honingraat. Wie staat op de loer. Wie lokt ons nu, in dit heilige uur. 11.

Wie maakt woning in ons, en waar maken wij woning. 12. Of ben ik maar alleen, tussen de distels van het veld, zonder de kleur van een kroning, zonder huis, zonder woning, gegrepen door een dier. 13. Wie maakte mij, waarom ben ik hier. Waar kom ik vandaan, waar ga ik naartoe. 14. Ben ik wel wie ik denk ik ben, of ben ik iemand anders. De Karazuur komt naar mij toe, dan lopen dingen toch anders, en schijnen anders te zijn. 15. Kan ik mijn gedachten nog wel vertrouwen, ik leg ze stil in God.

4.

De Roze Verbinding na het kruis

1. Metensia, vriend van God, wat ik dan ook doe, het is mijn lot. Ik schilder uw paden, en de gevallen bladeren. De zon schijnt telkens ander licht. Ik grijp niet meer vast, ik laat alles maar los. 2. De momenten van een liefdesgedicht, van jou naar mij, is dit ons lot. 3. De melkselen die nu stromen, ons leidende naar al die vervlogen dromen. Weten we wel wat we missen. 'K zit zo vol haat en ik loop maar te gissen. 4. Wat ben ik kwijt, de melkselen brengen mij naar de diepe verborgen huizen van het bos. 5. Of wonen hier soms criminelen. De Karazuur met hun bevelen, daar waar alles altijd stil is. Wat drinken ze hier, er is hier zo'n gemis. 6. Ik wordt er bang van, van deze huisjes, een zwaar kruis is dit, in zo'n honger te sterven, zonder de momenten van een liefdesgedicht. 7. Dromen komen hier alleen bij vlagen. Wilde katten zijn hier, oh God wat doet dit zeer. De bliksem leidt mij tot hier altijd weer. 8. De blaad'ren vallen hier altijd van de bomen. God is het die de koningen hier kroont. 9. En Metensia die met de Karazuur hier troont, als de zon in een zacht veld. Moeder, als u weer een steek laat vallen, denk dan aan mij. In de Roze Verbinding, beleven wij, herkennen wij elkaar. Kennen wij elkaar. 10. Jij met je groene kap, je dochter met een rode. Kun jij ons dan verstaan hier, het huis, de deuren op een kier. De wind kan jou nu tonen, waarover ik zat te dromen. 11. Nee, jij hebt me nooit pijn gedaan. Jij hebt mij altijd de Karazuur gegeven, altijd een wachter in de nacht, tot viermaal toe. 12. Je hebt mij altijd naar Metensia gedreven. Jij met een groene kap, je dochter met een rode. 13. In de Roze Verbinding konden we elkaar verstaan, drinkende van de tepel van Metensia. De Karazuur liet de wijnen stromen, in 't heilige uur. 14. Je tranen zijn zo duur. Ze draaiden mijn hart en leden. 15. De raadselen des Heeren, door profeten gebracht, door hen met de kappen. Wij waren op dit uur bedacht, de werkers van de Karazuur, je glimlach is zo duur. Je ogen zo stijf dicht, door de zoetheid van dit liefdesgedicht. 16. Door de bliksem spreken wij.

5.

De Tranen van Metensia

1. En wanneer gij tot de Roze Verbinding zijt gekomen, dan zijn uw tranen tot sieraden, en gij zult door de tepelen des Heeren zien als door ramen. 2. Kent dan de zeven tranen van Metensia, want zij zijn als wachters over u aangesteld. 3. En zij komen van het sieraad en zullen wederkeren tot het sieraad. 4. En zij dan bergen de priesterlijke geslachten in zich. 5. En zij dan omgaven de Heere Christus toen Hij in de hof Getsemane was. 6. Gij bent dan genaderd tot de tempel van Metensia, waar de profetische altaren staan en die van de apostelen. 7. En zij dan die haar beminnen zullen gaan van voorhangsel tot voorhangsel, om haar tranen te aanschouwen. 8. En ziet zij zijn als de tranen van Rachel die weende te Rama omdat haar kinderen er niet meer waren. 9. En zo is dan de Geest Gods als een moeder, rouwende om haar kinderen. 10. En zij heeft troost gevonden bij Sarsia en bij grootmoederen. Ja, zij heeft gegeten van het bittere van Mura, en is gegaan tot de tuinen van Rietel. 11. En zij vond troost bij de mintstruik, de eucalyptus, de jasmijn en de vlier. 12. En zo zijn dan de tranen : Marcia, die als het brandende kruis is, omhuld door slangen, waar ook de Marcia-kruisjes vandaan kwamen, want zij leed om haar kind, terwijl haar handen gebonden waren. Morgennia, die als de bloedende morgen is, en de struik des Heeren. 13. Ageeh, die als de traan der uilen is. Sonia, de bloeiende morgen. Vonja, de getrouwe zuster en het bloeiende maanrood, die een geschenk van Sarsia was. 14. Daphne, die het morgenlicht draagt en de bloem des Heeren is. 15. Melissa, die de aanvoerster van de slangen des hemels is.

6.

Het kunstwerk des Heeren

1. En de tranen van Metensia zullen de attentaten voortbrengen. 2. En ziet, haar tranen zullen uitgestort worden op de aarde, in de dagen der Karazuur, en dan zal er redding zijn in de vier wereldschepen. 3. En zij zullen komen tot Abdal, Maasdo en Kabbernal. Legt dan uw sieraden af, en komt tot de sieraden des Heeren. 4. Gij weet dan dat er geen ander sieraad bestaat dan in het sieren van anderen. 5. Siert dan hen die de tranen van Metensia dragen, als zuivere attentaten. Ziet dan, de kunst des Heeren is list en wijsheid. 6. Laat uw kennis dan niet oppervlakkig zijn, want zij zullen wederom getrokken worden tot het eerste dat ten verderve vaart. 7. Laat dan het lijden u niet overkomen als iets vreemds, want de Heere installeert Zijn knechten. 8. Door vele tranen zult gij ingaan, en zalig zij die vele tranen dragen, want zij zullen vele ingangen en uitgangen vinden. 9. Ziet dan de ark van Metensia besprenkeld met tranen is haar vruchtbaarheid. En door vulkanen zal zij een nieuwe aarde scheppen. 10. En zij heeft dan een ark van tranen, leidende tot onder het roze, zo ook de roze verbinding reikt tot onder het roze, en daar zult gij grote geheimenissen zien. 11. Gij zult dan de paradoxen van Metensia kennen, en haar twee-koppigen. Want zonder hen zou er dan geen vruchtbaarheid wezen. 12. En zo is dan ook de roze verbinding, die als de tepel van Metensia is, vol van haar paradoxen, waarmee zij de aardbodem zuivert, en het heeft de aanblik van een gebroken spiegel, als een brandend edelsteen. 13. En zo is dan de roze verbinding als de ark van tranen en haar schoot, en ook gij kunt opnieuw geboren worden. 14. En elk schepsel is dan geprogrammeerd en zal gericht zijn op het doel dat zijn schepper in hem heeft geweven. 15. Verdoe uw tijd dan niet met ellenlange discussies, maar laat de roze verbinding alles transformeren in eigen plaatsen. 16. Ziet alle dingen bij elkaar dan als het kunstwerk des Heeren, staande op de Emelis Shatau als een geheime boodschap des Heeren, wachtende op vertaald te worden en getransformeerd. 17. Zo is dan de Emelis Shatau niks zonder de Roze Verbinding.

7.

Marcia

1. Gij bent dan door de gordijnen van Metensia gekomen tot haar tranen. 2. Ja, gij bent dan afgezonderd, gij die haar bemint. 3. En zo zijn haar tranen dan als warme vliezen om herstel te brengen. 4. Leert dan de golven van Metensia kennen, want gij zult spoedig op zee zijn. 5. Leert dan de golven van vuur te berijden, en verdraait haar woorden niet, opdat gij niet valle. 6. De Metensia zal dan als een vechtster zijn tegen hen die haar woorden verdraaien, maar in de Roze Verbinding zullen zij naar hun plaats gebracht worden. 7. Voor alles is er dan een plaats. En de heere weet waar elk ding vandaan komt en waar het naartoe gaat. Er zijn dan geen wegen, dan in de Roze Verbinding. 8. En zij is als de vruchtbaarheid en de vulkanen van Metensia. Ziet, gij staat dan op heilige grond. 9. Want alle dingen in de Heere zijn heilig, en worden geheiligd door Hem, om gebruikt te worden. 10. Wijkt dan af van de dingen die ten verderve gaan, want zij zijn door de Heere daartoe geschapen. Maar hangt aan die dingen die eeuwig zullen zijn in de Roze Verbinding. 11. En zo hebt gij dan een verlichte bron in Marcia, want zij zal met het probleem ook voor de oplossing zorgen. Allen dan die kinderen verloren hebben in de Heere en om de Zijnentwille, zij zullen hun kinderen terugvinden op de daartoe bestemde dag en het daartoe bestemde uur. 12. Brengt dan al uw tranen tot Marcia, want zij kan met u meevoelen, en zal u troost geven. 13. En Marcia is dan de brandende traan van Metensia om vele werken te heiligen, en zij zal hen die hun kinderen verloren hebben een nieuw lied geven, en hen leiden tot plaatsen van diepe geheimenissen en troost. 14. En gij zult zwemmen in de Marcia-traan, als in een meer van tijgertranen, en gij zult honger hebben en veel eten. 15. En door de tranen van Metensia zult gij komen tot haar gebrul. 16. En gij zult haar schreeuw omhullen, en haar troosten in haar gegil. En zij zal wakker worden, als de traan der mussen, als gewekt worden door Rumah.

8.

dat wat ze verboden

1. De muren van de konijn zijn warm, zijn brood is altijd warmer. Het woord van het konijn is zoet, zijn stilte altijd zoeter. Je ziet hun huizen en hun tuinen. Je ziet hun heggen en dat wat zij verboden. 2. De muren van de konijn zijn warm, hun wijnen altijd warmer. Hun reukwateren beter dan goud, hun stilte altijd zoeter dan de dag ervoor. 3. Zou je mij beschuldigen als ik niet binnen zou gaan. Zou je mij beschuldigen als ik dichtbij dat wat ze verboden zou komen. 4. Deze fles brengt me altijd dichtbij.

geest in de fles

5. Achter het plastic is een gezicht, achter het speelgoed een beest, achter het niks een hart dat spreekt. 6. Zonder woorden, zonder enige hoop. Kom met mij mee, maar raak me niet aan. Ik heb een wond die je niet kan bereiken. Ik ben als een geest in een fles.

de koning

7. Als de lente in brand, offert zij de dagen van de poort. Ze gaf een verhaal van liefde, zodat bestemming kon worden gevonden. Zie je hun huizen ? Het is al achter glas. 8. Zie je hoe zij elkaar liefhebben, in zoetheid en mysterie. Zij leven in een vreemde ruimte, al achter glas. 9. Zou je bij hen willen horen, zou je op hun straten willen wandelen, zou je voor hen buigen, of zou je hun koning willen worden ? 10. Ik ben de koning van konijnen, ver weg van je vandaan, ver weg van alles. Ik ben de konijnenkoning, je kunt me niet vasthouden, want ik houdt jou vast. 11. Alles is in mijn handen, mijn winden blazen. Ik ben de konijnenkoning, maar zo dichtbij, zo dichtbij alles. Je kunt me niet vasthouden, want ik houd jou vast. 12. Alles is in mijn handen, mijn winden blazen. Houd me nu vast, laat je winden blazen. 13. Ben jij de koning van de konijnen, dichtbij alles, maar zo ver weg ? Houd je mij vast zoals ik jou vasthoudt ? 14. Alles in je hand, alsjeblieft, laat het me begrijpen, wat het is tussen jou en mij.

Gedenk mij

15. Alsjeblieft, konijnenprins, vergeet me niet. Herinner me, wanneer je bidt, herinner me, wanneer je eet, wanneer je drinkt van je stomende wijnen, wanneer je langs de straten loopt. Herinner me, dit is de laatste keer dat ik zal spreken.

IJdel in pijn

16. Ik ben de koning van pijn. Mijn stem is als de traan van mysterie. Zo ijdel ben ik. Ik kijk neer op rijke bedelaars, en ik kijk neer op hen die plezier maken. 17. Zij winnen om alles te verliezen. Het is een groot groot carnaval. Het weer van de roos in me, alles verscheurende terwijl het valt, want terwijl het stond was het niet eerlijk. 18. Het zijn seizoenen van de konijnenwijn, het duurt vele dagen voordat het de hemelen bereikt. 19. Ik ben de koning van de herfst, verspreidende zoveel begeertes, maar wie hen wint, zal ze allen verliezen. 20. Ik geef hen aan hen ijdel in pijn. Je kunt nooit winnen van een konijnenbedelaar, smekende voor wat meer pijn, smekende voor een beetje meer tranen om het carnaval in ijdelheid te bekijken.

Konijn achter glas

21. Als een moordenaar komt het, en straks zal het terugzijn, om mijn deuren open te breken. Zal ik ooit losbreken uit deze vreemde fles. 22. Geen konijn die me helpt. Ik ben helemaal alleen in deze put van schaamte. 23. Ik probeerde je hand vast te houden, maar je liet me alleen, en nu zit je op je troon, om om me te lachen. 24. Je ziet het als een moordenaar komen en gaan. Het verwoest de seizoenen tussen jou en mij, en het weer. 25. Ik kan niet ontsnappen uit je wraak. Het is altijd winter in dit glas. 26. Het sneeuwt in deze dagen. Je bent een konijn achter glas. 26. Het is als het moorden van je moeder, en je hebt me nooit verteld hoe je heette, maar je schijnt hier god te zijn. 27. Wat kan ik doen als je me pijn doet. Je zit op je troon en lacht. 28. Alleen wanneer de wind blaast is het zomer. Dan is het alsof je rozen sterven, maar ze zijn terug aan het einde van de dag. 29. De fles is nauw, wanneer het niet meer waait. Ik wens niet meer in dit konijnenleger te zijn. 30. Alsjeblieft, laat me vrij.

Bevroren kleine jongen

31.Wees trots en ijdel met je schaamte. Het is alles wat ik heb, deze bevroren kleine jongen. Aanvaard je lusten en je schaamtes. 32. Op het altaar is het als het schoonmalen van een dag van miljoenen jaren geleden. Ik ben blij dat je weet hoe je dit spel moet spelen. 33. Een kat zonder vleugels en ruimte, verkoos de liefde, en is nu een vliegtuig, in zoete ijdelheid. Een kat zonder vleugels en ruimte, draaide om, en is nu een vliegtuig. 34. Zoveel schaamtes in deze wereld. Hij gaat voort, deze bevroren kleine jongen. Hij verandert zonder te bewegen.

De Nieuwe Openbaring VI

1.

1. U staart diep. U heeft mij net nog aangekeken. Als het spotkleed des kruises hing u over mij, met een speer in mijn zij. 2. Kind, Ik heb het afgelegd, en aan jouw gegeven, die erfenis van het verleden. 3. Het heeft mij tot zaligheid gedreven, jij moet er ook doorheen, het is maar voor even. 4. U staart diep, zo fragmentarisch. Zoveel woorden van elkaar gebroken. Ik weet niet waar zij mij leiden. Ik kan het niet verstaan. 5. Moeder, bent u dan eindelijk gekomen, uw kind heeft zolang op de uitkijk gestaan. Ze zeiden mij, niet in u te geloven. Alleen vader was er nog. 6. Moeder, ze hebben mij alles afgenomen. Zelfs mijn dromen, zij zien me niet meer staan. Ik heb mezelf zo vaak verminkt. Ik kan het niet meer aan. 7. Het bloedt als u mij borduurt. Als een spin steekt u, wat heb ik dan gedaan ? Ik ben zo blij dat u er bent. Maar waarom haalt u mijn wonden dan niet weg. 8. Bent u dan de duif des kruises, een vogel van het leed, om ons een boodschap te verkondigen. 9. Zoveel wazen voor mijn ogen. Als 't vallen in een diepe put. Uw webben hebben mij opgevangen. 10. Ik ben verstrikt in uw liefde. Geen weg eruit, ik zal hier moeten blijven. Ik weet niet alles, maar ik ken het leven. Alles is maar voor even. 11. Stil zal u betekenissen veranderen, en de gezichten der mensen.

12. Rozendoorn, als een koor mij omhult. Rozendoorn, als het raam der liefde. Geen vijanden meer, alles is de naald van de Heer. 13. Oh ja, het steekt me diep, maar U bent het die mij riep. 14. Rozendoorn, als een echo uit de nacht, makende al het harde zacht, zoveel draden van liefde geweven door mijn wonden, totdat alles tot onder het roze zakt.

15. Ik weet niet hoe ik het moet afleggen. Het steekt zo diep, en trekt mij steeds weg. Het kleeft, het is de lijm des Heeren, en alles doordringt mijn ziel en bed. 16. Ik voel mij zo zwak, ik kan niet staan. Ik beef en alles draait om me heen. Heeft de Heere mij tot zich genomen, of ben ik heel vreemd aan het dromen. 17. Ik voel mij ziek, de dood nabij. Ik voel me als een boom in donk're straten. Geloof mij, als iemand mij hier zou zien, dan zouden ze dwars door me heen kijken. Het schuim der wet heeft me doorzichtig gemaakt. 18. Ik ben al weg, mijn schaduw is nog hier.

19. Rozendoorn, ik kan alleen maar huilen, en verder begrijp ik niets. 20. Alle kleuren zijn nu weg. Alles zwart en wit, en grijs het is een wonder. De muizenkoning heeft mij meegenomen.

21. Buiten schijnen sterren, staan in de lucht als aan de muur. Ik heb de moed verloren om nog terug te gaan. De muizen des hemels voeren mij nu weg, de ratten des hemels kijken, en staren als de rozendoorn. 22. Als het spotkleed des kruises hingen zij over mij, met een speer in mijn zij. Aan mij gegeven, de erfenis van het verleden, achter webben verborgen. Ik weet niet waar ze mij leiden, ik kan het niet verstaan. 23. Ik zit in hun vurige karren, de muizen zijn mij voorgegaan. Het is allemaal al doorleefd, alles is al opgetekend. De regenboog die staart naar mij, de zoete honing komt binnen bij mij, het wonder des kruises is gekomen.

24. Als het lichtend schuim der rozen, werd ik meegenomen. Ik moest wonen op een brug waar twee legers elkaar bevochten, totdat het vuur der rozen steeg, en de zoete honing en de zwijm begon te stromen. Als liederen versmolten, een zacht, maar dood konijn. 25. Ik kon haar niet bereiken, zoveel trauma's kende zij. Zij kon niet meer spreken, zij kon mij niet vertrouwen. Zij kon alleen maar steken, als een roos in een diepe wei. 26. Als een soldaat van Spricht was zij, mij leidende tot de zwijm der twijfel. Op mijn benen kon ik niet meer staan.

27. Rozendoorn, geef mij uw stem. Rozendoorn, geef mij uw oog. Ik kan niets meer zien, ik kan ook niet meer denken, alles is doorstoken, door de doornenstruik. 28. Rozendoorn, heb genade in uw liefde, ik brandt helemaal weg, geen tijd meer om iets te doen, alles smal van binnen. 29. Ik kan me niet bewegen. Ben verstrikt in uw twijfel, onzekerheid bevroor mij. Ben nu een boom in uw stad, een bloem in uw weide. 30. Na een harde nacht, makende alles zacht, zoveel draden van liefde en zachtmoed, geweven door mijn wonden, totdat alles onder het roze zakt.

2.

1. Blauwe ogen, rode lippen, gemaakt om koningen paraat te maken. 2. En morgen, dan ben jij, mijn prinses, ten goeder trouw ben jij, ik heb mijn mantel afgelegd. 3. Ik vertrouw je tot hier, maar de deur is nog steeds op een kier. 4. Zou ik hem wijd openen, dan zou je mij overstromen. 5. Ik zou verdrinken in jouw liefde. Ik heb mijn mantel afgelegd. Mijn hoed stijf over mijn oren. Ik durf jouw lieve tedere stem nog niet te horen. 6. Fluister dan, het is goed, de dingen die je met me doet. Je bent onschuldig, je hart vol van regen. 7. Rozenrood, in zachte aarde, dromen van vervlogen jaren. Blauwe ogen, rode lippen, gemaakt om koningen paraat te maken. 8. En morgen ben jij dan mijn prinses, ten goeder trouw ben jij, ik heb mijn mantel afgelegd. 9. Geest van God, van and're tijden, opgepot, ik kan er wel om schreien. 10. Rustig is jouw stem. Je weet nog niet alles, je moet nog wennen. Zolang in slaap geweest, ze hebben je vlammen uitgedoofd, maar weet wel, dat ik met jou leef, mijn prinses, tot de komende morgen. 11. Ze zullen ons verjagen, we zullen vluchten tot de wildernis. Altijd zul je mijn prinses blijven. 12. Geest van God, dan wakker geworden, maar altijd op de vlucht. Tot bomen zullen wij preken, tot dieren zullen wij brengen, onze vrucht.

3.

1. Open je ogen, liefste, wordt wakker, de tijd is daar. 'k Heb met zware pennen moeten schrijven. Nu druipen zij van reukwaat'ren. 2. Open je ogen liefste, wordt wakker, tijd is rijp, 'k heb met zware pennen moeten schrijven, nu branden de vruchten dan in hun. Vreemde totempalen in mijn hand, met al die bakkermans gezichten. 3. De oude bakker woont nog steeds daar bij de gracht. Toe, snel, wordt wakker, daar onder die brug. We moeten nu snel vertrekken, anders zullen ze ons brengen achter de ramen. 4. Ze zullen ons brengen achter de ramen, als konijnen achter glas, als konijnen in hun kooien, als waat'ren in hun flessen. Open je ogen, liefste, de pennen zijn weer zwaar. Ik moet het je echt vertellen, ik glijd weer weg, maar je kent de snaar. 5. Ik zal weer over je dromen, als zij toe zullen slaan, ik voel je hand, jij voelt de mijne, toe, vertel het maar, ik moet nu gaan. Open je ogen, liefste, ik ben de feeenprins, ik ben een feeenwoning, in flessen sta ik. Je hoeft me niet te zeggen, dat wat je voelt voor mij. 6. Staak je liefde, wordt weer koud, om de hoek staan zij. Zij zullen ons ondervragen. Achter glas gaan wij, voor de laatste keer, want morgen, vertel ik je weer : Verweg is altijd dichtbij. 7. Stilte spreekt, het ijs gaat snel branden, sterker dan het vuur, sterker dan het komende uur. Toekomst is allang geweest, dromen zijn vervlogen. Zij die 't allemaal wel geloven, doven snel weer uit, als een kandelaar in honderd winden, komen zij tot hoge flessen, komen zij in eigen kooien, voor eeuwig slapen zullen zij. 8. We moeten hen verzaad'gen, ze hebben honger en daarom storen zij. In Gods Radio gaat het niet goed, het stoort, het is alles wat het doet. 9. Er is een geest in de machine, misschien krijgen wij het eruit, als wij hem ook vertellen dat verweg is altijd dichtbij, dat stilte spreekt, het ijs gaat branden, sterker dan het vuur, sterker dan het komend uur, toekomst is allang geweest, maar de herinnering is te sterk, alsof het van voren komt. 10. Opgesloten zijn wij, in een verstand steeds terugkerende naar het oude, naar oude paden. Ik herinner niets meer, ik heb alleen zulke zware pijnen, in mijn ruggengraat daalt het af, als de zonnedraad, nu is het af. Ik zal maar direct met de deur het huis binnen vallen. 11. Ik ga bij je weg, want weg zijn is zo dichtbij. Kun je me nu geloven, dat komen en gaan niet bestaat. Het komen van God is weggaan, en zijn weggaan is komen. Sinds dat je weggegaan bent, ben je dieper in mijn hart, oh, konijnenkoningin, je hebt het me zo vaak gezegd. 12. Ik ben alles weer vergeten. Mijn lichaam doet zo'n pijn, alles is als de zonnedraad in mijn ruggengraat, als een flits in mijn stuitje, om die diepe deuren van Materos te openen, met de sleutelen van Spricht. 13. Ik ben een elvenkoning, ik ben de elvenlucht. Ik maak nu in dit boek een woning.

14. Open je ogen, liefste, Spricht heeft gesproken, onder de lenteboom, daar was een kroning, sprekende honderd talen, honderdvoudig om zilver te zuiveren. 15. Ik heb mijn benen uitgestrekt, en maakte woning. 'k ben de kroon van God, geweven door een doornenkroon. Open je ogen liefste.

4.

1. Dieper dan de bergen van de oceaan, dieper dan de dauwdruppels van zeewoningen, heb ik haar stem verstaan, met haar chocoladekoning, ben ik door de bergen gegaan. Diep in een zeekist vond ik haar, waar spiegels mij aanstaarden, een mintstruik onderwater. Dieper dan de oceanen, dieper dan de zee, dragen zij de kostumen van vervlogen jaren. Chocoladekoning, mintstruik onderwater, tot de dauwdruppels ben ik gekomen, om op de uitkijk te staan. Dieper dan de sneeuw van goud, dieper dan de bergen van de oceaan, waar vervlogen jaren nog steeds dansen, om op de uitkijk te staan, verbergende hun Jorinde, verbergende hun namen. Diep in een zeekist vond ik haar, een mintstruik onderwater. Vervlogen jaren namen mij mee, naar een huisje van een oude fee, zeer griezelig was het binnenin, waar alles gebeurde wat ik niet kon verzinnen. Jorinde was haar naam, een oude mintstruik onderwater, waar dauwdruppels paraat staan, om koningen paraat te maken. Een wonderlijke vrouw was zij, met zeven vogelspinnen, zij vochten tegen mij. Dieper dan de zeeen, dieper dan de blauwe maan, het voert mij tot de zwanenprinses, een ochtendbestaan. Vervlogen jaren nemen mij mee, naar het huisje van een oude fee, zeer griezelig binnenin, waar alles gebeurde wat ik niet kon verzinnen, aan de andere kant van de spiegel, waar zij allen eten witte chocolade. Dieper dan de bergen van de oceaan, dieper dan de dauwdruppels van zeewoningen, vond ik de oude zwaan, met zeven vogelspinnen, gaf ze mij vrij baan. Ik staarde in het paleis, waar de blikken in spiegels mij bevroren, ik kan nergens meer naartoe, ik kan mij niet bewegen. Zij steekt mij als de witte dame van het schaakspel, als een mintstruik onderwater. Nu ben ik dan in distelzee, de rozen steken mij, de rozen steken mij, totdat ik ontwaak in tederheid, tot het zachte ben ik gedaald, tot onder het roze, waar grijze rozen met spiegelend roze mij betoveren. Ik ga nooit meer terug, maar een diepe koorts overvalt mij, als een zwarte brandende deken, waar de ogen van mussen mij hebben bekeken, in hun boeken schilderden zij mij, en onder het gele een piratenkapitein. Liefste, kun je mijn hand raken, er is prikkeldraad tussen jou en mij, ik hoor je gillen, wij zullen alles krijgen, als we onder het bruine zijn gezakt.

5.

1. De hitte heeft zijn steek verloren, tot onder het bruine zijn wij gedaald, waar het ijs is gaan branden. De vlam heeft zojuist mijn hoofd gestreeld, ik voel mij zo blind in dit land. Komt het door de bomen, komt het door de koel brandende meren, komt het door de schaakfiguren, levend geworden in de lucht, als schilderijen op een wapen. Zij kunnen niet praten, zij bewegen snel, maar soms bewegen zij niet. De hitte heeft zijn steek verloren, de kou heeft toegeslagen, hoge koorts onder een blauwe deken, voerde mij aan de draken. Plotseling, mijn kind heb jij dat ook gezien, al die bliksemflitsen. Zij komen ons weer halen, totdat wij onder het bruine zijn gedaald. Wij vallen in 't verdriet, totdat wij ook de mussen hebben gezien, hoog op hun schilderijen, waar hun wagens rijden, en andere wagens die wij niet kennen. Door Acha zijn zij binnengegaan, als een bevroren vlam, een kostbaar gouden spiegel, onder goud en zilver zijn wij beland.

2. Ik kan mij niet bewegen, en jij kan het ook niet. Ik zie je neus beschilderd, een pop was jij, oh wat een verdriet. Hef je hoofd omhoog, dan kun je mij ook zien. De mussen zullen ons opnieuw beschilderen, zij zullen ons opnieuw bewaap'nen, oh vreemdelingen voer ons mee, en geef ons aan de slaven, opdat zij ook vrij zullen zijn. Ik kan mij nog steeds niet bewegen, en ik zie je zelfs niet meer, zij hebben mij geblinddoekt, bestreelden mij met een veer. Wat is er van mij geworden, na al die jaren van verdriet. Ik durf niet eens meer aan mezelf te denken, te bang dat ik mezelf zal verlaten. Geef en neem, een oud gezegde, maar begrijpen doe ik het niet. Zijn wij dan allen slaven, ik wil niet leven in dit verdriet. Geef en neem, een oud gezegde, maar voor wie werken wij, worden wij van elkaar losgetrokken, zijn wij dan voor eeuwig vrij ? Ik kan mij niet bewegen, nog steeds geblinddoekt, en nu hoor ik ook niets meer, nog steeds die veer voelen gloeien, tot een plek waar ik de hoge koorts voel stromen, totdat ik weer onder het bruine ben gedaald.

6.

1. De weg onder Frankrijk, een wilde weg, van armoe tot het oer, zakken wij tot onder het bruine, telkens weer, waar bruine spiegels praten. Kun jij je nog bewegen, ik kan het niet meer. Ben ik dan nu een boom, ben ik dan nu een plant, de witte dame heeft mij gestoken, en er is overal brand, tot onder het bruine zullen wij komen, waar rozenschuim op ons wacht. Scherpe vogels, scherpe dromen, kennen onze naam, totdat wij onder het bruine zijn gegaan, door de staf van een vierde dood geslagen. Kom dan naar beneden, waar de Franse wijnen staan, waar de tranenflessen spreken, waar de ochtend is vergaan, verdronken in een nieuwe nacht, waar iemand onder het bruine wacht. Scherpe vogels, scherpe dromen, kennen alle namen, totdat het onder het bruine is gezakt, tot de vervlogen jaren. Ik kan mij niet bewegen, de veer vertelt mij waar ik heen moet gaan. De mussen wachten op het dak, waar schilderijen branden in de nacht, vreemde schilderijen tussen jou en mij, en bakkerman's gezichten sluiten de rij. Waar de veer viel, in een lege ruimte, in een bodemloze put, daar ben ik ingesprongen, ik zag haar hoogste lied, al die brandende ramen, vreemde ramen, met bakkerman's gezichten tussen jou en mij. Waar de veer viel, in een diepe ruimte, in een bodemloze put, waar ik haar hoorde fluiten, ze ging naar haar vogel terug. Ik dook haar achterna, ik sprong op tijd, en vond genaa. Ik heb haar alles uitgelegd, zij toonde mij een nieuwe weg, een weg die zij altijd hadden afgestaan, om hen door de staf geslagen te warmen. Ik toonde haar mijn wonden, zij liet een traan. Ver weg onder Frankrijk liet zij mij gaan. Lompen hebben mij geleid tot het oer, van veer tot veer werd ik geleid, door dalen van dauwtranen gaf ze mij gelijk. 't Was tijd om binnen te gaan, in 't hoge veld waar schilderijen branden, zij roepen onze naam. Wij worden hier beschilderd in een brandende nacht, in boeken zullen wij veilig wonen.

Het Eeuwig Evangelie

De Rode Steen

De Openbaring van de Rode Steen

1.

Psalm over het Huis van Steen

1. God, U kent de huizen van mijn zeeen, U weet dat alle dingen zo ver van mij staan. Alles glijdt steeds door mijn vingers, zoveel schepen zijn vergaan. De deur van mijn hart kan ik nooit vinden. Ik kan alleen staren, maar ik zie steeds dezelfde dingen. Ze zijn zo ver weg. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik glijd steeds weg, en ben zo blind. Ontmoet mij in het huis van steen, en plaats mijn hoofd in de rotsen. 2. God, U kent de wateren van mijn hart. Ik zink steeds te diep om iets zinnigs te zeggen. Ik kan mijn leven niet meer vinden. 'K ben op een dwaaltocht zonder iets te vinden, een dwaallicht in een huis zonder deuren. 'T is alsof ik al tijden de weg niet meer kan vinden, alsof paden zijn dichtgegroeid. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik leef in diepe putten en kan nergens heen. Ontmoet mij in het huis van steen, en plaats mijn hoofd in de rotsen. 3. God, u kent de diepten van mijn buik, daar waar nog steeds de beesten leven. Ik word gegeten dag en nacht, totdat een nachtspeler mij vindt. Zelfs vrienden eten mij. Ik ga van hulp tot hulp, maar ik zak steeds dieper. Ze hebben het op mijn leven gemunt. Zij zijn de wachters van de dood, sprekende zoete woorden om mij in hun webben te verstrikken. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik durf geen hand meer aan te pakken, want alle wegen leiden hier naar de dood. Ontmoet mij in het huis van steen, en plaats mijn hoofd in de rotsen. 4. 'K heb vaak gedroomd over betere tijden, over sleutelen tot de hemelpoort. Ik

heb vaak uw nachtspelers zien zitten, met hun liederen ongehoord. Ik droom van tijden over lijdensbergen heen, ik ben zo moe om hier te zitten. Ik kan alleen drinken van het dodenrijk, totdat een nachtspeler mij meeneemt naar een dans buiten dit bestaan. Een trage dans, waar alles traag beweegt, waar ik de gouden stappen zie. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Is dit mijn bestemming in dit huis van steen, waar mijn hoofd draait in de rotsen, oh God, waar moet ik heen. 5. Ik ontmoette U in het huis van steen, met stenen altaren, en met arken van steen. Ik danste in de rotsen, met trage passen. In Elip bracht U mij, daar waar de nachtspelers op harpen staan. Zij drinken van koninklijk goud, en hebben buiken van steen. In Elip bracht U mij, in het huis van steen. De nachtspelers staan op harpen, als de haaien des hemels. U gaf mij voedsel van hoge waarde, en nu is mijn hoofd in de rotsen, starende naar de geheimen van de zee. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik kan nergens anders heen. Oh God, U bond mij met Koorden van Liefde, U plaatste mijn voeten in het huis van steen.

2.

Psalm over Metensia

1. Metensia, zoete geur, groot geheim. U bracht mij naar het huis van zwijm, waar Uw rozenkoeken bloeien, waar de grote lelies staan. U bracht mij naar het Paradijs, in Uw Wil wil ik gaan. Oh Metensia, zoete geur, zachte Liefde, ogenkleur, als uw flessen van bosgeur zich openen, dan dansen herten in het rond. Bij Uw geheim wil ik zijn. 2. Metensia, zoete droom, zoete morgen, waar ik naar verlang. U doet mijn gordijnen open, en de geluiden der vogels lokken mij steeds weer, tot zachte dromen. Metensia, oh zacht geluk, U bracht mij Uw harp en harlekijn. Uw nachtspelers zij zijn er weer, om mij mee te nemen tot Uw Eer. Zij brengen mij tot pril geluk, in Lentedagen zie ik U, Uw harpen staan waar wonden waren. 3. Diepe wonden bracht U mij, als door een vriend geslagen. U liet Uw tranen zien, U tuchtigde mij reeds vroeg. U bracht mij rozenkoeken in de winter, Uw paarden vonden mij in de nacht, oh Geest van God, oh Metensia der Liefde. Uw harpen staan waar wonden waren, nu speel ik voor uw troon, oh God. U maakte de schelle tonen in mijn ziel, tot bellen van Uw Geest. 4. Toen zware stemmen mij verschrikten, U was daar met zachte bazuin. Toen harde stemmen mijn schepen lieten zinken, uw vissen des hemels waren daar, om liederen te verdrijven, U bracht mij tot het Huis van Stilte. Metensia, Uw gouden koorden brachten mij daar. Metensia, groot geheim, nachtlatijn, hoop in gouden Liefde, om met U te zijn, is als baden in de gouden nachtfontein. 5. Uw Glorie zoekt mij steeds weer op, Uw woorden drijven mij naar diepe stilte. U fluistert zacht, totdat ik baad in rozennacht. Met dromen in Uw Linkerhand, U komt tot mij, U neemt mijn hand. Uw Glorie leidt mij, en draagt mij over woeste zeeen. Met U te zijn, is beter dan met een mens. Uw Huis van Stilte ademt in mij, en diepe rozenpilaren brengen een boodschapper tot mij. Waarom ben ik nog steeds zo jong. Ik verlang ernaar Uw Wijsheid te dragen. 6. U tuchtigt mij met Kennis, U doorstak mijn paarlen met pijlen der Liefde, om hen om mijn hals te hangen, het reeenjong in Uw geheim. U bracht mij paarlen der Liefde, op een stenen altaar doorboort. U hing ze door mijn haren en verzegelde mijn voorhoofd. U sprak tot mij in nachtlatijn, en liet mij dalen in de putten der nachten, door uw zoete rozenkoeken.

3.

Psalm over Eminius Matas

1. Vaak heb ik er over nagedacht, Uw Liefde die mij opwacht in de nacht. Ik kan niet slapen en niet eten. Ik ben een slaaf van dit leven, maar U heeft mij verlost van dit boze geslacht. 2. U schrijft brieven over koningen, over kronen onbereikt. U brengt Heil tot hen die beven, en maakt hen tot Uw boodschappers. 3. U heeft Uw wateren gezonden, en Uw winden leiden mij. 4. Koningen staan mij naar het leven. Ik wil Uw psalmen schrijven, en uw nachtspeler zijn. 5. Vaak heb ik er over nagedacht, Uw Liefde die mij altijd opwacht. Geen stap kan ik verzetten, en ademen kan ik niet. Ik ben een slaaf van dit leven, maar U heeft mij verlost van dit boze geslacht. 6. U heeft mijn hart geslagen, oh Eminius, oh Matas. Nog steeds voel ik de striemen van Uw Liefde. Het heeft mij genezing gebracht. 7. Vaak heb ik erover nagedacht, over Uw koele Liefde die mij steeds weer leidt. Ik voel mij koud en bitter. Ik ben een slaaf van dit leven, maar U heeft mij verlost van dit boze

geslacht. 8. Veel dingen begrijp ik niet. Ik ben jong, en wat is een mens ? 9. Maar ik heb de haai bereden, tot aan de hemelpoort. 10. Ik heb gedanst op Uw altaar, en mijn schoeisel verbrand. Wat is het dat u naar de mens omziet ? 11. Ja, ook de Geest is mens geworden.

4.

Psalm van de nachtspeler

1. Van jongs af aan heb ik gestreden. Nu ben ik rijp het zwaard te smeden. 2. Veel bloemen heb ik zien sterven. Veel bomen heb ik zien wegzinken. 3. De pijlen op mijn boog zijn scherp, terwijl er liederen branden op mijn tong, komend van een stil huis. 4. Tijdenlang heb ik gezwegen, en Eeuw'ge woorden aan elkaar geregen. Beroofd van verstand was ik zo lang, ik moest het doen met hartepijn. 5. God rijs op en zalf uw dienstknecht, want vruchten zwellen om hun wijnen te laten vloeien. 6. Van jongs af aan heb ik gestreden. Nu ben ik rijp het zwaard te smeden. Ik voel de tuchtiging zo lang, het vuur van de smid, en het ijs om wijn te smeden. 7. Nu ben ik dan een kaart in het hart, een nachtspeler op een harp met pijlen. 8. Ik ben rijp mijn leven af te leggen, om het stilzwijgen te verbreken. 9. En dan zal ik vertrekken naar het huis van stilte, om voor eeuwig stil te zijn.

5.

Psalm over de Geesten Gods

1. Oh Kabbernal, Geest van het Altaar, als brullende wijn sust U mijn pijn. U doorsteekt mijn wonden tot verdoving. Mijn haren staan in vlam. 2. Eminius, oh koude wijn, laat ons tezamen zijn, en baden in de koele melk van rozen, met rozenkoeken en maneschijn. 3. Straal Uw Licht in mijn verstand, en breek de ketenen van mijn geweten, waar vissen van mij hebben gegeten. 4. U ziet de stalen ketenen van mijn buik en hart, bedekt onder vlees. Oh, breek hen met uw gouden tand, en brandmerk mij met Uw Liefde. 5. Uw hitte heeft mij overrompeld, Uw kracht heeft mij de bergen doen verstaan. Matas, bedek mijn wonden met Uw Vlees, en laat mij niet bloot staan voor mijn vijanden. 6. Bedek mijn hoofd met Uw gouden gordel. U bent het Heilige Tempelbad. Laat Liefde mij leiden, en laat Hoop mij Uw Woord doen verstaan. 7. Bescherm me des daags tegen de stekende vlieg. Leidt me tot Metensia, de Kandelaar op de Troon. 8. Een stralenkrans komt van haar kroon, en duizend duizelingen brengen mij tot aan haar wateren. 9. Zij heeft mij geslagen met gouden wonden, nu breken dan haar stemmen door. 10. Op gebroken voeten kan ik tot haar naderen. 11. Zij sloeg mij en haar litteken zal voor Eeuwig spreken. 12. Ja, zelfs mijn botten brak zij. Nu ben ik als een boom des velds. 13. Zwaar tuchtigt de Heere hen die Hij liefheeft.

6.

Metensia, bloem van God

1. Metensia, geheim van God, alleen als vissen kunnen wij tot U naderen, oh Heilig Vuur, in het duisterste van de nacht. 2. Gij hebt de zonnen onder uw voeten, en de manen zijn u tot een bank. 3. De paarlen om Uw voeten branden, en gij hebt vissen aan Uw lijn. 4. Gij leidt hen tot de wateren en het huis van Marion, waar zij eten van het zoete brood, en drinken van de zoete wijn. 5. Ja, pijlen van dronkenschap zullen hen doorboren, en hun vruchten zullen rijp zijn, om liederen te brengen tot het allerheiligste van God. 6. Ja, de voorhangsels van tempels zullen scheuren, wanneer zij hun wonden tonen, komende om te verzoenen, het altaar en de wijn. 7. Metensia, zoet geheim, gij brengt soldaten tot de zwijm. Gij bekleedde uw ridders in de nacht, en verbond hen in hun wonden tot God. 8. Uw koorden nog steeds zo'n zoet geheim. Op de altaren rijzen zij als pilaren, tot U, Metensia, de bloem van God.

7.

Psalm over de Tranen van Metensia

1. Dragende de vliezen van een nieuw hart, zij kwamen daar met grote smart. 2. De Heer schonk u mantelen van sneeuw, en veranderde u in heilig zaad, als kruid op Metensia's altaar. 3. De Heer

heeft u uw bloed doen behouden, uw wonden werden stromend ijs. In vulkanen komen zij samen, om geheimenissen te verstaan. 4. De Heere lokte u met gouden koorden. In 't zoete spel verloor u uw angel. 5. Ja, met de fluit des Geestes gaf hij u drakenbloed, om Zijn stem te verstaan. 6. De stengels van bloemen hebt gij beklommen, met dauw langs bomen gegleden. 7. Als tranen branden van ijs, dan heeft uw hart de Heere verstaan. Als tranen licht worden in de duisternis, dan heeft de pijn zijn angel verloren. 8. Mijn gedachten kunnen mijn gevoel niet redden, ik heb Uw Woord nodig. 3. Maar u laat ons met een kleine hulp zinken, om samen te sterven en elkaar te vinden. 9. Laat ons toch in Uw tempel overwinteren om Uw Woorden te onderzoeken. 10. Breng mij een nieuw hart oh Heer, wek het tot leven door uw zaden. Laat mij verblind zijn in de nacht, en leid mij op Eeuw'ge paden. 11. Oh leid mij tot de rozenwaat'ren, tot de kieren van d'altaren van Uw brandende waat'ren van vruchten. Breng mij het brood en de azijn. 12. Uw Woord is Waarheid, doorklief dan de waat'ren tot een pad in de woestijn, en schenk mij de zeven gaven. 13. Uw dienstknecht ben ik, met al uw dienstmaagden, komen wij voor Uw Troon met haperingen. Uw Liefde bracht ons roes en dronkenschap. 14. Oh Heer, breng ons uw schalen, met tranen van Metensia's Geest, met wort'len vol van daden, wij spreken talen door uw heil'ge zaden. 15. Breng adem over onze vreugde, en voel onze zielenpijn, en brengt ons daden, gehuld in 't nachtlatijn. 16. Leer ons Uw wil te doen, laat ons Uw wegen bewandelen, tot 't koren van Uw Aangezicht, dit lofgezang, dit lofgedicht, met stralen van een nieuwe dag, voor hongerigen naar Uw Woord, Amen, Metensia Eminius.

8.

De tweede Metensia

1. Rust met mij, en kom met zeven dingen, door roze maneschijn, om de liefde te bezingen. Kom en rust met mij, tot zeven waat'ren glijden wij, kom, laat ons de morgen kussen. Volg de weg van maneschijn, door het pad van liefde reizen wij, tot in de hemel van het tweede woord. Kom, en leert de liefde van mij, door holle hoofden reizen wij, als hen die slapen gaan ons vrije baan geven. 2. Warm je hand bij mijn hart, volg de dagen van het tweede verstand, tot het tweede geluk. Ik ben Metensia, de cobra, kom daar waar koele liefde schijnt, waar 't boze hart verdwijnt achter wolken zonder zorgen. De zorg is des Heeren, onze zorg is met hem te zijn, door de dalen van zijn woord, het tweede kruis. 3. Hij brak het brood, toonde liefde als een pad, en waar ik, Metensia de sterren mat, 't heeft ons veel gegeven. 4. Kom, waar ware liefde schijnt, waar koele waarheid verschijnt tot het hart van goud. Kom, met al je liefdesspel, toon mij de bronnen van je tweede geest. De tweede Metensia, is je hart daar al geweest. 5. Kom in 't bloot in 't paradijs te zijn, waar de zeven sluiers zijn, bedekt door zijn liefde, kom, zijn aangezicht is rein. De tweede Metensia is je hart daar al geweest, heb je daar haar adem al gedronken, waar zoete sterren lonken. 6. Reine engelen met de schalen die daar dampen, engelen van het tweede woord. Kom, je geest is daar heel vrij, gewoon in liefde met mij, zo gewoon, maar wonderbaar, voor eeuwig zijn we daar. 7. Laat de bomen die daar denken, laat de zeeen die daar schenken, komen om geluk te vinden. In 't hart van het tweede kruis, waar zij de honger stierven, zo vol van honing zijn zij nu, veilig bij de bijen en bloemen des hemels. 8. Kom, ik ben metensia, de vrucht der liefde is daar, door bramen geschonken. Kom, grote liefde is daar, in de tweede hemel is een deur geopend, kom vlucht met mij. En de dagen van de wind, je weet ik heb ze bemint, en de dagen van het holle hebben honing voortgebracht. Kom waar zoete waarheid dwaalt, in 't hart van metensia, de tweede lamp is daar. 9. Kom, haar armen wijdgespreid, als zoete honing op haar dekens, als open boeken rijzen zij, van het tweede woord op haar tong. 10. Kom, grotere liefde is zij, door daken heen breekt zij, om de kinderen naar huis te brengen, zachte liefde, grote wijsheid, metensia, het tweede dat bent u. 11. Door bloemen heen, de waat'ren van grote vruchten, grote liefde, boeken van honing openen zich voor u, als de spelers van de nacht, om hen allen thuis te brengen. 12. Tot de tweede tempel reizen wij, onze oude klederen afleggend, om naakt tot het paradijs te gaan, omhuld wordend door het nieuwe woord. 13. Kom, de honing volgt zij, druipende van haar mond en tepel. 14. Komt, de melk van 't tweede woord, dat is zij, als de adem van de tweede liefde, de vrucht van geloof. 15. Kom, en maak je geest vrij, het oude nu geheel voorbij, een geschenk van grote liefde. Kom, de Geest zegt kom.

9.

De Macht van het Tweede

1. De honing des heeren, zijn raad is op u. Komt, al gij koningen, voor zijn aangezicht. 2. Brengt hem eer als zilver, Hij heeft uitgestort het tweede woord. Tot hen die in liefde neerdalen tot de hongerigen. 3. Zijn kruis is hun bron van zoete waat'ren. De eenheid met hem is hun kostbaarder dan al het and're. 4. Nu vinden zij hun weg in hem. Ga mee, en luister naar zijn stem, het tweede woord is open nu, kom lees en wees vervuld met zijn tweede Geest. Een tweede evangelie is daar nu, een tweede gemeente, om af te breken het oude uur. 5. De verschrikking is nu voorbij, de zegels liggen op een rij, gebroken door zijn Geest. 6. Laat dan zijn tweede woord jou ook vervullen, wees één met ons, wees blij met ons, en lijdt met hen die lijden, als de zon die ondergaat, vindend een nieuw geluk in winter's warme haard, kom mee, en vind het grote geluk. 7. Hij bracht honger op een schaal om honing te doen rijpen, nu vlieg je dan op de rug van een bij des hemels, zoekende naar het woord om je ziel te vervullen, in je tweede geest ben je het meest, nu hij de poorten heeft geopend. 8. Ja zijn engelen zijn lang als de uitstrekkende wind, met omhooggestoken schouders, om de nachtspelers te laten komen. 9. Laat hen de heere beminnen, tot in 't uur der troost, laat zij de Heere steeds omhoog brengen. Als een vis is hij, als een vogel op de bergen, als een leeuw in zijn hol, om zijn woord te verkondigen, om zijn lied te zingen. zijn herauten gaan voor hem uit. 10. Hij brak de merktekenen van de tweede satan kapot, en nu zijn we dan hier in zijn tweede geest. 11. Zijn tweede ziel zal ons leiden door zijn tweede woord. Oh tweede christus die stierf aan het tweede kruis, de honger in afrika, de gemeente heeft het niet verstaan, maar vanuit het verborgene zal een tweede gemeente voor hem zorgen, hem balsemen met de zuiverste honing, bij zijn geliefden zal hij zijn. laat de leeuw nu spreken, en de cobra. 12. Laat hen liefde uiten door het tweede woord, en zijn tweede engelen zijn woorden dragen als dampende schalen, het tweede ijs komt dagelijks voor u staan. Laat uw woord dan hen vullen die liefde en wijsheid zoeken. 13. Laat uw woord hen dan vinden die gehoorzaam zijn. Zij die uw geboden aanbidden, en luisteren naar u, vindt hen in stilte en in duisternis, open de dodenrijken opdat gij hun ziel kunt zien. Laat hen niet alleen, daar zij u niet alleen hebben gelaten. 14. Laat hen niet verloren gaan, al hen die u troosten, honing op de pijn, werkten in bloemen voor uw aangezicht, in tederheid te zijn. 15. Zing als glorie dalend op de baard van abraham. zoek zijn sterren één voor één zijn kinderen houden 't op de been, geef hen steeds uw genade, hen die genade geven, als loonmeesters zijn zij, om waardigheid en vrijheid te geven.

10.

Gebed tegen Valse genezing

1. Woord, nu geopend, als vleug'len van de wind, als hoop van zijn glorie. Hij gaf u de doornen in uw vlees, als kostelijke olie, brenger van dauw, bron van zoete honing, wees blij. Woord nu gezalfder dan ooit, de wonden brachten olie van de berg van abraham. Stok van Zijn Geest, heeft ons steeds weer geleid door de velden en de wouden. Droogte, en pijn, stromende van het diepste kruis, in uw genade te zijn, is steeds weer weten dat u bevrijd. 2. U leidt ons uit, u speelt de harp op uw troon, waar liefde steeds de wortelen van bomen zalft, diep onder de grond van uw tweede woord, toon ons uw verborgen geest, waar geheimenissen zwemmen. Leef zoals u nog nooit hebt geleefd. U bent de levende genade, de levende stem, waar het licht de aarde heeft bereikt, 3. Ook in don'kre dagen, uw hart toebereid. Groter dan de liefde, zoeter dan de stem, steeds weer dalende als olie der wolken. Troon op aarde met uw tweede geest, toon ons grotere liefde, uit uw tweede woord, breng nu het koord, trek ons op. Laat de baard van uw geest als de baard van de berg, in liefde wezen, tot het uur van troost. Uw genade door de woestijn, leidt de zaligen tot 't licht, uw woorden voor hen die beven, 4. Als de gave van de hemelse fontein. Heer, genees mij niet, als de doorn mij moet leiden, Heer genees mij niet, als de doorn mij moet slaan, want achter de bergen, daar staat de zielenbinder, oh maak mij niet gezond, om mij te laten werken in de hel. Met u te zijn aan 't kruis is soms veel beter. 5. Heer genees mij niet, maar sla mij niet met ziekte, de doorn is groot genoeg om tegen zonde te beschermen. Maar heer breng mij tweede genezing, die mijn ziel beschermd, Heer breng mij tweede kracht die mijn geest niet bederft. Heer ik wacht altijd op uw tweede genezing,

genezing na het kruis, door het kruis, als een boom geworteld in uw tweede bloed. Voortgebracht door uw tweede woord, uw gezondheid is mijn pantser. Heer, genezing van het oude verbond, maakte mij ziek.

11.

Komende Genezing van het Tweede

1. Heer, mijn handen branden, heer, van tweede genezing, een genezing die de ziel verbindt, reinigt van zonde, uw hart die mij aan 't kruis bindt, uw tweede bloed door mijn aderen vloeiend. vibrerend licht, warme liefde, mystieke kracht, oh leidt de hermieten van uw woord, hen die uw geheimenissen bewaren, die vogelen vrij laten rondvliegen in uw woud. oh straf hen die de canon schiepen, die kooien bouwden voor 't zieke volk. 2. Heer onthoud mij niet, uw tweede genezing, uw gaven, om tweede koningen te kronen. Heer, onthoud mij niet, uw tweede verlossing, het oude verbond dat ken ik niet. 3. Verwijder al die oude drap, dan zal de tweede Salomo de vruchten brengen. De cobra zal de paden begaan, om schatten niet verloren te laten gaan. 4. Heer, laat mij het oude eren, naar het jonge luisteren, door uw tweede Geest. heer, laat hen mij niet meer binden, uw tweede bevrijding is mij meer waard dan zilver. 5. Heer, kom tot mij, mijn handen branden, van tweede genezing, van uw geest, Heer, uw kostelijke olie vloeit, bemin mij met het kruid des hemels, verlos mij, breng mij naar de tweede vreugd. Heer ik heb met hen geleden, ik heb met hen gestreden, voor een nieuw geluk. 6. Heer, ik heb met hen geweend, ik heb met hen gesproken, uw woorden met hen gedeeld. Ik was in uw liefde, ik vraag nu om uw tweede liefde. Heer, breng ons steeds uw handen die branden, uw voeten aan het kruis. 7. Heer, dan zullen wij u troosten, en onze handen branden, onze voeten aan het kruis, het tweede kruis. Na veertig dagen stond u op, na veertig dagen in de woestijn. Heer, kom tot ons, en breng ons tweede liefde, en tweede vruchten van vreugd, om uw aarde te versieren, tot een nieuw paradijs, onze handen branden heer, om uw werken te doen. 8. Heer, rust ons toe, met zachte bazuinen, met tweede liederen, breng ons tot uw Geest. Heer, mijn handen branden, mijn schouders branden, diep in uw heiligdom, u opent mijn tweede geest, u gaf mij de tweede duif. heer, mijn nek brand alles tot uw eer, tot uw glorie, doe mij toch ontwaken in uw heiligdom. 9. Laat de lied'ren van uw geest toch door mij stromen. Mijn lippen trillen, uw lied is op mijn tong, uw appelen dragen mij over de muren. Heer, mijn voeten branden, uw tweede genezing en uw gaven stromen door mij heen. Heer, u schiep de hermieten, om vogelen van tweede genezing vrij door uw donk're wouden te laten vliegen. 10. Oh straf hen die de canon schiepen, oh brand de kooien weg, en leidt ons allen uit. Oh straf hen die de canon schiepen, oh straf hen die het tweede haten. Verbrijzel hen in uw grote liefde. 11. Tuchtig hen in uw genade, en troost hen die rouwen om uw Geest. Steun de volgelingen van het tweede, stap naar voren in grote kracht, de kracht van grote liefde, maak ons één. Uw woord laat alles in mij branden, uw woord, laat mij uw waarheid bewandelen. 12. U schonk uw tweede Geest, en toonde ons uw machtig grote Liefde, in tederheid, uw tweede tederheid. Uw tweede vruchten brachten tweede gaven, vanuit de tweede wort'len van het tweede kruis. Uw Woord, uw Waarheid maakte ons één. Genezing, tweede genezing, door uw tweede engelen, u kent ze bij naam. Genezing, tweede genezing, in eeuwigheid, u bracht ons naar uw haard. 13. Tweede Genezing, tweede verlossing, uw tweede woorden zetten ons vrij. Verlossing, tweede verlossing, u brak de tweede farao en zijn zonen. Sla de dochters van satan, het koren van de hel. 14. U maakte ons vrij, u gaf ons woorden om de banden los te breken. U gaf ons tweede autoriteit, uw tweede zalving is op ons. U leidde ons door zeeen, u leidde ons door droogte heen, totdat uw tweede zwaard ons vond, en nu is alles één, grote liefde bracht u ons, door alles heen. Tweede overvloed, tweede kracht, tweede almacht heeft u tot ons gebracht. 15. Door uw liefde, uw tweede liefde, zonken mannen met hun schepen, en draken met hun ruiters, u heeft de zeeen doorkliefd. Heer, mijn handen branden, uw gave van tweede genezingen rust op mij, Uw woord is mijn gids, mijn leidsman mijn verlosser. 16. Heer, mijn tweede geest brandt, en stromen van vuur komen voort, uw ark begint te rijzen. Oh, spreek uw tweede woord. Oh heer, u heeft gaven gegeven, van oordeel om hen die u kwellen te straffen. 17. Het tweede oordeel is over hen, door uw tweede bloed. Geef mij liefde en tweede wijsheid om te weten wat u doet. Door het tweede kruis nagelde u de tweede vijand aan de grond, grote liefde bedekt ons, uw tweede bloed als muren om

ons heen. 18. Geest van God, barst uit, stort op ons het tweede. Uw Naam is gezalfd, u bent het tweede. Laat ons uw grote liefde niet vergeten, ons altijd verborgen weten in het tweede geloof. 19. Uw woord druipende van honing, mijn handen druipen, geef mij priesters voor uw tweede tabernakel. In 't tweede bethlehem vond ik u, en nu zijn wij samen in 't tweede Jeruzalem. Heer, uw tweede wond'ren en tekenen branden op mijn handen, om grote werken te doen. 20. Heer, uw tweede tongen spreken door mij heen, als stromend vuur, de heil'ge lava van het tweede uur. Tweede genade is onze kracht, u bracht ons het tweede loon, om uw tweede hemelen te openen. 21. U gaf ons de tweede sleutelen, u gaf ons de tweede woorden, uw tweede liefde brak door deuren heen. Uw machtige golven sleurden ons door diepe dalen heen. 22. Dank u voor uw tweede slangen, dank u voor uw tweede olie, voor uw tweede wijn. Het bracht ons in tweede zwijm, in tweede dronkenschap, oh wij aanbidden het grote tweede van uw Geest. 23. Tweede Eminius, tweede Kabbernal, tweede Mura, stort op ons uw Geest. Mijn handen branden, mijn geest barst uit, de ruimte waar u spreekt, groeit machtig door uw Geest. 24. Het tweede bloed heeft deuren geopend. Tweede wond'ren bracht u ons, om tweede behoudenis te geven, uw tweede ark toen de vloed kwam leidde ons uit. Uw tweede Noach sprak van het tweede geloof. 25. Nu is Zijn Geest tot ons gekomen, om ons te redden uit de klauwen van wolken en woestijnen. Straf hen die dieren hebben geofferd op altaren, en geef ons hun zielen terug. Zij behoren tot u, de dieren des velds. 26. Straf hen in uw toorn, al die slagers en moordenaars, en brandt de oude tempelen tegen de vlakte. Straf al die priesters van onheil, die uw dieren hebben vermoord. Straf hen die van hun vlees eten. De gave van tweede oordeel rust op mijn handen, om te straffen al diegenen in hoge functies die kwaad verrichtten tegen dieren. 27. De dieren des hemels zullen hun vlees eten, en mijn handen zullen branden in de heilige tempel. Heer, veroordeel hen naar uw woord, vergeef hen niet, want zij zijn tegen uw geest gekeerd. Heer geef mij de tweede sacramenten en de heilige olie van uw tweede ark. 28. Heer, mijn buik brandt, schenk mij tweede tepelen, van uw heil'ge tweede melk, en geef mij uw tweede beker. Heer, uw tweede kandelaar, en tweede reukofferaltaar, en tweede koperen wasvat, uw tweede gave van profetie, laat de voorhangselen nu scheuren. 29. Heer, steun uw Geest, steun mijn handen die branden, zend de tweede azazel in de woestijn. Laat de tweede Henoch uw woorden schrijven. Zijn mond is heilig, met kolen van uw Geest. 30. Uw tweede seraphs komen tot dit uur, uw tweede karazuur, en uw tweede ukalien, oh heilige Kabbernal.Heer, onheilige lieden hebben uw boeken verbrand, straf hen in uw toorn. Heer, ik kom voor uw tweede altaren van profetie. 31. Mijn rug is in vuur, mijn tweede nieren onderwijzen mij. Mijn tweede lever is vol van ijs, en mijn maag kan zoveel liefde geven. 32. Lof tot de koning, door werken bereid, de tranen die sturen, een blij hart is niks zonder vlijt. Tweede Geest van genezing, engelen van tweede genezing, leid mij, bescherm mij, maak mijn muren. Laat niemand mijn hart week maken. 33. Gaven van tweede genezingen, leidt mij met uw vleugelen, verlicht mijn hart, en open mijn tweede geest voor altijd, doop mij. Geef mij het zwaard van tweede genezing, leidt mij zacht, naar de helm van tweede genezing. Het oude is voorbijgegaan, het nieuwe is gekomen. Geef mij uw tweede wijn, uw vreugd, en aan al die in u geloven. 34. Bindt mij met tweede koorden van uw Gee st. het tweede bloed geneest, het tweede bloed bevrijdt, het tweede bloed onderwerpt en verlost, doet voor eeuwig behouden, schenkt vergeving en genade. 35. Dat tweede bloed stroomt door mij heen, omdat ik hem mijn bloed had gegeven.

12.

Leiding tot het Bittere

1. De Heere heeft mij gebracht tot een bitter land, gaf mij bittere vruchten te eten. Geprezen zij de Heere om Zijn Wijsheid. 2. Ik leerde Zijn Geest verstaan, mijn wonden zijn bitter. 3. Hebt gij al gegeten van het bittere ? Ik heb ontdekt dat de wegen van het leven en het geluk allen leiden tot de dood. Maar zalig zijn zij die met de Heere sterven. 4. En ik vond een graf bitterder dan de dood, en ik vond haar op een steenworp afstand van de hemel. En haar kussen waren zoet, maar ze smaakte bitter. 5. En ik vroeg de Heere mij uit te leiden, want het leidde tot de hel. En de Heere gaf mij sleutelen tot nieuwe liederen, en zij waren bitter en zoet. 6. En ik was bevreesd voor de woede, want het brandde alles weg, maar de Heere gaf mij zoete woede. 7. En ik zag vulkanen in een dor land,

en zij waren zoet. 8. De Heere heeft mij gebracht tot een bitter land, gaf mij bittere vruchten te eten, maar in mijn buik werd alles zoet. 9. En de Heere gaf mij zoete wraak. Hij gaf mij een nieuw lied, om koningen te binden, en om edelen tot onderwerping te brengen. 10. Ja, buigt nu allen tot de heere, Hij die troont op de liederen van het Tweede. 11. Ja, laat alles wat adem heeft nu zeggen : Amen Metensia Eminius. 12. De Heere leidde mij tot een bitter land, mijn wonden zijn bitter. Ja, bittere graven geeft Hij, totdat de nachtvlinder oprijst. 13. Met mijn hoofd in bijennesten raakte mijn tong het zoete, ja, om eeuwig in u te sterven, totdat de nachtvlinder oprijst. 14. Zalig zijn zij die zien wat de Geest ziet. 15. Leid mij tot een nieuw land, oh Heere, ik heb de voorschriften van de vaderen niet vergeten. 16. Leid mij tot een nieuw land, oh Heer, doe honing neerdalen op uw dienstknechten. De bomen zijn hier bitter, het zoete hangt hier in de wolken, klaar om neer te dalen. 17. U bracht mij tot een bitter land. Met een kleine vlam liet u mij Uw boeken lezen, en de nachtvlinder ging mij voor, en bracht mij nieuwe vleugelen, om heidenen te slaan. 18. Ja, zwaar tuchtigt de Heere hen die de afgoden volgen. 19. Hij gaf mij een nieuw lied, en liet de wateren dalen. In zijn ark klinkt het nachtlied. 20. Wij zijn als broos vaatwerk voor de Heere, en Hij slaat ons keer op keer. Wij zijn gemaakt van scherven, als raadselen van de Heer. 21. En hen die de scherven niet dragen, laat hen niet binnen, want zij zijn de spotters bestemd voor de buiterste duisternissen, daar waar de honden leven. En daar zal het geween zijn en tandengeknars. 22. Want in de hemel is geen plaats voor spotters, zij die het lijden des Heeren bezoedeld hebben en in Zijn Heilige wonden hebben gebraakt. 23. Ja, in vuile plaatsen zullen zij neerdalen, en de Heere zal doof zijn voor hun smekingen. 24. Nee, de Heere zal het hen niet vergeven, zij die Zijn tweede bloed hebben vertrapt. 25. De Heere zal niet onschuldig houden hen die spotten. Ja, het oordeel over hen zal zwaar heten. Amen Metensia Eminius. 26. Want de Heere zal het kaf verzamelen vanuit de vier uithoeken der aarde en Hij zal het verbranden in de vurige oven. En het as zal vervolgd worden door Zijn Winden. Nee, de Heere zal geen medelijden tonen aan hen die spotten. 27. Ziet dan toe dat gij u niet boven een ander verheft, want de Heere Heere zal de trotse borsten neerslaan. 28. Wat bent gij te achten ? De mens is als stof in de wind. 29. Ja, de Heere Heere zal de kaak verbrijzelen van hen die lachen. Vernedert u dan voor de Heere, en wast uw gezicht, opdat de Heere medelijden met u heeft op de Dag des oordeels. 30. Weent dan om hen die lachen. En weest vederlicht in zoete wraak, opdat zij uw vlees niet eten en uw wonden niet bloot zien staan. 31. Aanvaard het lijden en het ijs dat zij brengen als een geschenk des Heeren, opdat wijn zal vloeien van de wonden, en gij het zoete zult zien.

13.

De Heere is mijn herder

1. Ik brand, want gij hebt mij vervuld met verlangen. Ik sta in uw Liefde, want gij hebt mij bemint en aangehangen. Oh Metensia, Geest van God, ik heb in Eminius naar u gezocht. Veelvuldig heb ik naar u uitgekeken op mijn toren, terwijl Kabbernal als een rivier brulde en bruiste in de verte. Daar waar de Geesten Gods samenkomen, daar heb ik uw stem gehoord. 2. Laten de koren van uw liefde mij leiden als voorheen. Mijn God, ik ben afgedwaald. Ik was nog te jong. 3. Maar nu ik tot volle wasdom ben gekomen, raakt mij aan, en geeft mij de vleugelen des hemels en de sleutels van het paradijs. Ik zal wederom binnengaan, zoals ik dat deed voorheen. 4. Ik heb de sleutelen van Uw Woord. Uw dienstknechten hebben geheimenissen gesproken. 5. De Heere is mijn herder, mij ontbreekt niets. Hij zal mij geleiden naar grazige weiden. Hij voert mij heel zachtkens naar waat'ren der rust. 6. De Heere is mijn herder, mij ontbreekt niets. Hij vertroost mijn ziel, en laat door die Hem vrezen. 7. Ik vrees geen kwaad, want ik vrees de Heere. 8. Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis, mij ontbreekt niets. Ik vrees geen kwaad, want gij zijt bij mij. 9. Uw stok en uw staf vertroosten mij. 10. Hij zal mij geleiden naar grazige weiden. De Heere is mijn herder. 11. Ja, heil en goedertierenheid zullen mij volgen al de dagen van mijn leven. 12. Ik zal in Gods Huis verblijven tot in aller eeuwigheden.

Gods Verlatenheid

12. Metensia, brandende haard, Metensia, Licht van God. U hebt de aarde vervuld van Uw Liefde, u

hebt de aarde vervuld met Uw Lof. 13. Kinderen gaan U aan het hart, wanneer zij u volgen, maar verdrukkers verbrijzelt U tegen de rotsen. 14. Licht ontbrandt de toorn van Uw Geest, Metensia, troon van God. 15. Metensia, lichtend licht, vlammend tot in eeuwigheid, Uw Naam boven alle namen, oh God, troon boven de gezangen van Uw volk. 16. Keer weder, Heere, tot hen die afgeweken zijn. Het leven is hard, leer ons in uw Genade te zijn. 17. Door genade te geven naderden wij. Nu zijn wij dan gekomen, tot de gebergten van Eminius. 18. Maar ons gebed is nog steeds : Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten, Mijn God, waarom komt u nooit terug, Mijn God, alleen in de verte horen we het branden, Uw Liefde. 19. Mijn God, verre zijnde van de verlossing, bij de woorden van mijn klagen. 20. U heeft mij Uw Geest Eminius gegeven, om tot U te kunnen naderen, maar U bent zo ver weg. 21. Waarom laat U dan Uzelf niet kennen. Maar nog steeds bent U de Heilige, tronende op de gezangen van uw volk. 22. Onze vaderen hebben hun levens op U gebouwd, en Gij deed hen ontkomen door nauwe spleten. 23. Tot U hebben zij geroepen, en Gij hebt hen gered. 24. U hebt ze niet beschaamd gezet op Uw Heilige Rots, want zij vertrouwden op U. 25. Maar ik ben een dier en geen man. Zij bespotten mij, en gooien hun stenen. Zij steken de lip uit en schudden het hoofd. 26. Weten zij dan dat ik met u spreek. Met leedvermaak kijken zij naar mij. 27. Verbrijzel hen in uw toorn, en doe hen schrikken. Ik ben omringd door de honden, en zij doorboren mijn handen en mijn voeten. 28. Ik ben dan omringd door dorens, en er is geen liefde meer. 29. Zij verdelen mijn klederen onder elkaar en brachten een rood spotkleed tot mij. 30. De ootmoedigen zullen zich voeden en verzadigd worden. De Heere zendt hen raven. 31. Mijn God, waarom hebt gij mij verlaten. Komt dan snel, de uren zijn zo kort. 32. Uw rozen zijn nog steeds te beminnen, maar hun dorens zijn zo scherp. 33. Psalmen zing ik tot de Heere, om Hem te lokken met mijn spel. Ik weet Gij wilt tempels zien. Zij zijn in uw hart geboren. 34. Toe, doe U weer kennen als voorheen. Mijn jeugd heeft mij apart gezet.

14.

Het ontwaken van Eminius

1. Eminius, Uw bossen branden, vlammen van Uw Geest. Om haren te verdoven, in vurig licht. 2. Het druipt, ik kan het niet goed zien, mijn ogen dwalen telkens af. 3. Het graf van Uw Liefde, zij hebben u gedoofd met pijlen. Waak op, oh Geest van God. 4. Waakt op, Eminius, gij Geest voor Gods Troon. Gij davert, staande op de Rots. In Liefde verbonden, ben ik met U. Genade bracht mij dieper, omdat ik genade had geschonken. 5. Waakt op, Eminius, Geest voor Gods Troon. Metensia stuurde u tot het bos van Liefde. 6. Wat beroemt de geweldige zich op het kwaad, Gods Lankmoedigheid duurt de hele dag. God zal hem uit zijn tent rukken en ontwortelen, opdat Eminius ontwaakt door het geluid der strijd. 7. Ja, op de strijdwagen staat de Heere, totdat Zijn Geest het hoort en meestrijde. 8. Op de berg verzamelen zij, al de Geesten Gods. Metensia met haar pijl, om geweldigen voor eeuwig te verbreken. 9. Dan zullen hen die recht zoeken het zien en vrezen. Eminius, het is nu morgen. Leidt ons door de dag. De avond wacht op ons. 10. Zij die op rijkdom vertrouwen vallen. Maar zij die Metensia beminnen staan op de rots voor eeuwig. 11. Dag noch nacht hebben zij rust. De Liefde is vurig. 12. Ik vlieg hoog, op de vleugels van Metensia, gedreven door haar liefde. 13. Eminius, ontwaak, want de dagen slijten. Zeven kronen staan er voor u vandaag, van koningen genomen. Geest van God, heers tot in de nacht. 14. Geest van God, mij leidend tot een vlammend bos, waar mijn haren branden, waar verdoving op mij rust. 15. Geest ontwaak, opdat ik kan slapen. De Heere geeft het Zijn beminden in de rust. 16. Mijn handen komen vrij, gij ontwaakt, Geest van God. Gij noemt mij rein en vrij, om de dingen van Uw Slaap te doen. 17. De lichten slaan zich in mijn ogen. Er zijn gaten in de lucht. De Geest, Hij is nu wakker. Goede morgen, Eminius. 18. Rozen groeien op uw tafel, waar uw licht wonderbaar heet. 19. De spinnen des hemels snel naar boven. Ik lig nu in bed, toe, laat mij niet woelen. Uw nachtmuziek speelt trager, die melodie die ken ik niet. Mijn schip gaat nu varen. 20. Mijn dromen gaan dwars door de zee. Mijn lichaam brandt van liefde. Ik ben in goede handen.

15.

De sleutelen van Metensia

1. Aan de deur klopt zij. De Liefde is haar man. Zij heeft het vuurnood aangedaan, en het vuurrood. Ja, het rood van het vuur zal u leiden, en u haar liederen doen verstaan. 2. God weest mij genadig, wanneer gij mijn huizen voorbijgaat. Doet mij niet in oneer tenonder gaan. 3. Heere, Gij doorgrondt mij, Gij kent mijn hart. Heere, u kent mijn zitten en mijn staan. U ziet mijn gedachten van verre. Waar zou ik vluchten voor uw Geest. 4. Heere, gij kent het kloppen van mijn hart. Heere, gij onderzoekt mijn wandelen en mijn liggen. Waarheen zou ik gaan voor u. Met al mijn wegen bent Gij vertrouwd. 5. Er is geen woord in mijn mond, Heere, wat u niet volkomen kent. Gij kent mijn ingangen en uitgangen. 6. Heere, u kent al mijn geslachten. Gij hebt de sleutelen van Metensia. U omgeve mij van achteren en van voren. In u ben ik veilig, de vaste burcht. Ja, zalig hen die eeuwig op u vertrouwen. 7. Legt Uw Hand op mij. Het begrijpen is mij te wonderbaar. Ik kan niet bij uw Geest. 8. Alleen weg te zinken in uw Liefde is wat ik kan. 9. Heere, in al uw boeken sta ik vermeld. Gij hebt mij gewrocht en geworteld in de dieptes van het aardrijk, reikende tot de hemelen en de wolken. 10. Uw ogen zagen mijn vormeloos begin, zij zagen de dagen die geformeerd zouden worden, toen nog geen van hen bestond. 11. Het is te verheven, ik kan er niet bij. Nam ik de vleugelen van het rode van het vuur en het morgenrood, en ging ik wonen aan de uiteinden der zee. Ook daar zou Uw Hand mij geleiden. 12. Al zou ik roepen : De duisternis overvalle mij, dan is de nacht als een licht om mij heen. Zelfs de duisternis verbergt zich niet voor U, maar de nacht schijnt als de dag, als een lichtend licht. Zo ben ik in U. 13. De duisternis is als het licht, waar uw rechterhand mij grijpt. Steeg ik ten hemel, Gij zijt daar. Maakte ik het dodenrijk tot mijn sponde, Gij zijt er. Ook al zou ik gaan leven aan het uiteinde der sterren, de zon en de maan, en ik zou mijn ziel versnipperen. U omhult mij met goud en zilver, en brengt mij de eer van het koper. 14. Gij hebt mijn nieren gewrocht en geworteld, in de schoot van mijn moeder, en in de schoot van Metensia. Gij hebt mij haar sleutelen gegeven, en het binnenste van mijn buik gevormd. 15. Ja, gij vormde mijn nieren in haar schoten, daar waar de Geesten Gods tezamen kwamen. U gaf mij het beenmerg in mijn botten, en bracht mij tot de dikke honing van de hemelen. 16. Gij hebt mij gevormd en gewrocht in het verborgene, gehuld in uw geheimenissen. 17. Waar zal ik dan voor u vluchten, en waar zal ik dan gaan voor uw Geest. Gij, die de sleutelen van Metensia draagt, en haar uiteinden bemint. Gij kent al haar uitgangen en ingangen. En zij zijn met velen. 18. De draken van mijn ziel hebt gij onderworpen, en mij het zilver des hemels gegeven, en het zilver van Metensia. 19. Ja, gouden schalen bracht gij tot mij, en zette mijn geest vrij. 20. Ja, steeds zal ik tot U wederkeren. Voor mij bent u nog steeds het zoete en de wijn. Waar bijen des hemels u aanschouwden, schiep u mij. 21. Te wonderbaar zijn uw werken voor mij. Mijn ziel weet dat zeer wel. 22. Het getal van uw gedachten is groot. Gij bent een geweldenaar, om met het getal van uw snaren mij te overweldigen. 23. Wilde ik ze tellen, zij zijn talrijker dan zand. Als ik ontwaak, bent U nog steeds bij mij. Verhef nu mijn ziel tot U, dan ben ik voor altijd vrij. 24. Ja, als een vogel is mijn ziel, verlangende naar U. Kostelijker dan wijn is uw baard, en gij geeft acht op hen die wezen niet laten verhongeren. 25. Ik heb altijd op uw heilige bergen gestaan. Nu dan, reikt tot mijn ziel, en neemt haar aan. 26. Zwaar zijn de lasten wanneer gij niet redt. Waak nu op, Heere, om uw vijanden te straffen. Bemin mijn ziel dan als voorheen, dan zal zij met haar vleugelen over u waken. 27. Oh God, gij hebt de goddelozen omgebracht. Gij hebt hen verdelgd al die mannen des bloeds. U omgeeft mij in genade. 28. Laten uw woorden en gedachten mij leiden. Zij zijn talrijk, ik kan ze niet tellen. 29. U voert uw volk uit Egypte, en brengt hen tot de geneugten van het komende Kanaan. 30. Heere, op weg zijn wij nog steeds. Ziet dan om, om uw vijanden te verslaan. Met velen zijn zij, maar niet zo talrijk als u. 31. Zij gebruiken uw naam als leugen, als tegenstanders. Zou ik hen niet haten wie u haten ? Ja, ik verafschuw hen die tegen u opstaan. 32. Ik haat hen met een volkomen haat, want zij die hen niet haten kunnen niet tot u komen. Tot vijanden zijn zij mij, al die uw woord verachten. Schenk hen geen genade, hen die leugens vertellen aan uw heilige bergen, en de kindekens tegenhouden. 33. Ban hen uit uw boeken des levens, opdat zij u niet meer bezoedelen. 34. Zij spreken arglistig tot u. Hoort dan niet naar hen. 35. Doorgrond mij, oh God, en ken mijn harten, alsof ik bloot voor u ben gelegd. Toets mij toch, en ken mijn gedachten. 36. Ontdek mijn heilloze paden, en brandt hen weg. Leidt mij dan tot het eeuwige pad. In Genade ben ik gehuld, omdat ik U genade heb gegeven. 37. Zo hebt gij mij dan loon gegeven naar werken, en ben ik dan niet als een verleider in uw tempelen.

38. Ik sta dan op de Rots, omdat ik uw woorden heb gehouden. 39. Ja, uw beloftes ken ik, en ik doe uw geboden. Ook zijn mijn lippen rein en mijn hart volgt u stap voor stap. 40. Zendt dan uw Genade tot mij, steeds weer, en doe mij naderen tot Uw Glorie, die gij aan duizenden hebt bewezen, omdat zij uw geboden onderhielden en navolgden, zoals de maan de zon navolgt en de nacht de dag. 41. Wij hebben dan groot licht gevonden, in de duisternissen van uw tempelen. Ja, Uw kandelaar zond gij tot ons, en bracht ons zevenvoudig licht. 42. Geeft ons genade, door uw glorie, want wij hebben genade tot u gebracht. 43. Zegent dan de werken van onze handen, opdat wij veelvuldig vrucht dragen voor uw aangezicht. Ja, laat ons zijn, als de Geesten Gods die tot U kwamen, en hef onze zielen op uit het net der vogelvangers. 44. Zij hebben vele strikken gelegd, zelfs om Uw Geest te verstrikken. 45. In ons hebt Gij een schuilplaats. Uw Tranen dragen wij. Wij hebben gegeven wat u gaf, en zijn in liefde volkomen. 46. Weest dan volmaakt, al gij volgelingen des Heeren, opdat Hij uw lippen niet wegbrande.

16.

De Vreugde van de Traan

1. Trots is de man die de Heere niet ziet. Trots is hij die niet leeft onder Genade. De Heere zal hem breken met Zijn vuist. 2. Trotsen zijn niet gekend in de Heere. De Heere vernedert dan alle trotsen op Zijn Dag. Ja, een dag is er voor alles wat hoog is. Dan zal Hij de hoogtes verbrijzelen en zijn dalen op laten stijgen als een vulkaan. 3. Het Woord des Heeren is ontstoken. Heere, doe dan uw lichten aan. 4. Aan Babylons stromen zaten wij, hen die Hem volgden. Ook weenden wij, want de Heere had ons geslagen. De herinneringen aan Sion deden pijn. Aan de wilgen daar hingen onze citers. Onze snaren waren verbroken. 5. Maar Zijn liederen waren in onze mond, om ons in vreugde uit te leiden. 6. Trots is de man die de Heere niet ziet. Trots is hij die niet leeft onder Genade. De Heere zal hem breken met Zijn vuist. 7. En de Heere zal spreken : Ik ken u niet, gij leugenaars. Aan Babylons stromen zaten wij, hen die Hem volgden. Ook weenden wij, want de Heere had ons geslagen. 8. Zingt ons dan een lied, spraken zij die ons verdrukten, ja, zij verlangden vreugdebetoon. 9. Maar niets dan tranen brachten wij, en hen die weenden zongen voor elkaar, opdat de Heere tot hen zou wenen, en hen zou uitleiden in de vreugde van de traan. 10. Reken hen van Edom de dagen des Heeren aan. Verbreekt dan Assurs speren, en leidt hun paarlen uit. Dan zal Assur zijn des Heeren, en zij zullen kinderen Gods genoemd worden. 11. Tot het Tweede Assur bracht Hij hen. En de Heere is dan Heer van het Tweede. 12. Ziet, het oude is dan voorbijgegaan. Het nieuwe is gekomen. 13. Gij, dochter van Babylon, tot de verwoesting bestemd. Eeuwige Rust zal Hij u geven, na de dagen van Gehenna. 14. De Heere zal niet voor eeuwig toornen, maar het kaf verbranden tot aan het Tweede Gehenna. Zij dan zijn overgeleverd aan de vernietiging die tot rust en tot de vierde dood leidt. 15. Indien ik u vergete, oh Jeruzalem, zo vergete mij mijn rechterhand. 16. Mijn tong kleve aan mijn gehemelte, indien ik uwer niet gedenke. 17. Jeruzalem, nog steeds mijn hoogste vreugde, leidende mij tot de bronnen van het Tweede. 18. Het Tweede Jeruzalem en het vuurnood van Metensia, nog steeds boven mijn hoogste vreugde. 19. Amen zij in Metensia Eminius. 20. Laat de Rots mij leiden, laat de Rots mij slaan. Ik heb mij in de Heere verheugd, duizendmaal, om zijn myriaden te aanschouwen. Zo reis ik van gewest tot gewest, als pelgrim in Zijn hemelen. 21. Ik klop aan poorten. Doet mij open. Laat mij dan niet alleen in de kou. 22. Reik tot mijn vuur, en laten wij samen gaan, tot het vuurnood van Metensia. 23. Zij is als de vurige oven. Laat de Rots mij leiden, laat de Rots mij slaan. Ik dan ben rein geweest, geborgen in Gods Liefde. 24. Ja, het slaan der zwepen is tot heil. Ten bloedens toe hebt Gij geslagen. Nu zijn zij dan allen rein. 25. Gij hebt wilde paarden voor uw koetsen, doch zij zijn getemd in u. 26. Zij brengen paarden van Metensia tot de harten. Doe het nu. 27. Waar wouden open gaan heb Ik uw Geest gezocht. Niet voor gesloten deuren. Gij hebt mij haar sleutelen gegeven, en de vrijheid is het die ik bemin. Laat dan alle poorten opengaan, en de rots mijn voet behouden. Laten haar vuren mij niet wegsmelten opdat ik valle, maar berg mij in de vrijheid van uw naam. 28. Ik kom dan tot kostbare poorten, waar haar paarden voor staan.

17.

De duiven

1. Vraag het aan de duiven, zij missen jou nog steeds. Hun kinderen hebben jou nooit gezien. Alleen op plaatjes en in verhalen. 2. Vraag het aan de duiven, zij zorgen voor jou, ook troosten zij jou. Zij hebben jou zo'n lange tijd niet gezien. 3. Zij wachten op jouw komst, dan zullen zij ontwaken, zij die voor honderden jaren slapen. 4. Vraag het aan de duiven, zij met het lange verstand, om tot de boomtoppen te reiken. Zij hebben daar hun woningen gebouwd. 5. Ben je dan niet trots op hen, of doet het er niet toe. Vraag het aan de duiven, want zij die veel slapen zijn nooit moe. 6. Vraag het aan de duiven, waar al die ladders staan, waar kleine peutertjes spelen, waar moeders over jou vertellen aan hun kinderen. 7. Moeder, hoe was hij ? Was hij echt voor niemand bang, of deed hij maar net alsof, om die grote gong te bereiken. 8. Toen hij sloeg, kwam alles weer om. 9. Zal hij dan echt terugkeren, of doet hij maar net alsof. Houdt hij echt zoveel van ons. 10. Vraag het aan de duiven, maar vraag hen niet waarom. Moest hij echt zoveel lijden, er zijn zoveel dingen waar zij over schreien. 11. Vraag het aan de duiven, maar toe, vraag hen niet waarom, luister gewoon naar hun verhalen, dan zie je vanzelf wel waarom. 12. Kom dan tot hun ramen, ga voor hun deuren staan, dan zullen ze hun vleugels om je heenvouwen, en fluisteren : hij is terug.

18.

Psalm over hetgeen voorbij gaat

1. Sieraden rinkelen om hun voeten, zo broos, zo teer. Zij zijn als engelen van de rode traan, zij dansen om de grote veer. 2. Engelen van de rode traan, kunstig zitten zij, openen hun monden als de kinderen, als wezen schrijven zij, als de wind gaat liggen staan zij op, en turen dan voor uren uit de ramen. 3. Zij hebben jou dan ook gezien, hun mussen daar gezonden, met boodschappen op de wind, en dan slapen zij diep, om jou hart dan te bereiken en te zeggen alles komt weer goed. Die tijden die de engelen belijden. 4. Met vuur op hun tongen, het zoet kennen zij niet. Zij zijn van de rode traan, en kennen alleen veel verdriet. 5. Sieraden rinkelen om hun voeten, dansend als de merels en de weduwen, door de straten van de zee, waar golven ontwaken, en echo's van verloren tijden. 6. De rode traan valt, het vuur verspreidt zich, en zij die haar volgen worden vuurrood. Er is niets meer aan te doen, violen dalen, en zij worden uitgezuiverd. 7. Ik kan er niets aan doen, er zijn duiven op de Emelis Shatau. Zij regeren daar met vuur en vlam. Het is te laat, niks meer te blussen. 8. De raven hebben mij gevonden, hun verloren kind, hun boodschapper zo lang geleden uitgezonden. 9. Zeg me nu vaarwel. Dit is de laatste keer, ik heb niks meer te zeggen. De raven nemen mij mee, naar de Emelis Shatau, waar de duiven regeren. Niemand zal je vertellen, waar je heen moet gaan om mij te vinden. Ik ben er lang geweest, nu ben ik weg, naar het land waar de duiven regeren. 10. Ik weet niet wat ik zeggen moet, toe, vind je laatste woorden. Het is voorbij, de boodschap sluipt nu weg. 11. Toe, wacht niet tot ik terug zal komen, maar kom zelf, en geloof je dromen. Als het sieraad wat ik je nu geef je past, dan ben ik altijd bij je, maar past het niet, leg het dan weg voor je kinderen. Misschien dat ooit een kleinkind het zal vinden. 12. Alles gaat voorbij, en alle dingen worden ouder, ook nachten gaan voorbij, en dingen worden kouder. Steeds komt de zon weer op, en gaat dan ook weer liggen, nee, de dag komt nooit meer terug, en ook de herinnering zal vervallen, tot in de blote nacht, tot in de morgenstond, een nieuwe vogel vliegt, achterlatende zijn pasgeboren jongen. 13. Alles gaat voorbij, en scherpe dingen worden zachter, alles gaat voorbij, ook de herinnering tussen jou en mij. 14. Alles gaat voorbij, de kleuren zullen slijten, ook de echo's zullen vervagen, er komen nieuwe dagen. De rode traan valt, het vuur verspreidt zich, en zij die haar volgen worden vuurrood. Er is niets meer aan te doen, violen dalen, en zij worden uitgezuiverd. 15. Ik kan er niets aan doen, er zijn duiven op de Emelis Shatau. Zij regeren daar met vuur en vlam. Het is te laat, niks meer te blussen. 16. De raven hebben mij gevonden, hun verloren kind, hun boodschapper zo lang geleden uitgezonden.

19.

Alles zal vergaan

1. Diepgaande belevenissen turen door het raam. Ik kijk naar jou, jij kijkt naar mij, maar dit

moment zal ooit ook weer gaan staken. 2. Diepgaande herinneringen tussen jou en mij, turende door de ramen, maar snel verdwenen zijn zij, want het licht der lichten verteert hen allemaal, zij moeten de prijs betalen voor dit verhaal. 3. Tussen jou en mij is niets meer, alles weggebrand. 4. Morgen is er ijs, de prijs van de herfst, de winter komt. Sterker dan vuur, de klauwen laten los. 5. Het huis van dokters, na het gevecht, geen weg meer terug, op weg naar nieuwe kusten, nieuwe morgens, maar zij zullen ook vervallen, als snippers in de regen, weerspiegelen vreemde gezichten, bakkermansgezichten tussen jou en mij. 6. Niemand zal zaken doen, er is niets meer, alles is voorbij. 7. Het altaar heeft de koorden verlamd, waarmee jij mij gevangen hield. Niets dan een slaaf was ik, maar nu ben ik vrij. Alles gaat voorbij, ik tuur door het raam, naar vage herinneringen, ik ken ze niet eens meer bij hun naam. 8. Als wezen spelen zij daar, ze zien mij niet, ze zijn te ver weg, als de morgen nu maar komt, dan ben ik voor altijd weg. 9. De gewichten zijn zwaar, maar alles gaat voorbij, alles wordt lichter. 10. De zonen van een nieuwe morgen, ook zij gaan voorbij. We kunnen niets voor altijd dragen, aan het einde der dingen zijn we vrij. 11. Ik ben op het altaar gegaan, om de dieren van het woud te ontmoeten, herinneringen draag ik bij me, ook zij zullen vergaan. 12. Op het altaar was ik, om bomen te verstaan, zo ver weg, diep in het woud, maar ook zij gaan voorbij. 13. Waar grijp ik naar ? Ik voel me spastisch, niets kan ik bereiken. Alles gaat voorbij. Alles gaat voorbij. Alles gaat voorbij. 14. Ik kan niets vasthouden. En als ik het doe, doet het pijn. 15. Nee, ik laat alles los, voordat het mij loslaat. Ik ben te bang om nog eens te vallen. 16. Ik ben nu ver weg, niets kan me meer raken. Ik kan niet meer grijpen, ik ben verlamd als een boom, maar nog steeds sta ik stijf, om verbroken te worden in de morgen, tot het kleine Gods, tot Materos te gaan. 17. Snippers aan het einde van de dag, schaduwen van verleden en toekomst. Een huis bouwen kan ik niet. Niemand kan ik verstaan. Ik ben als doof en blind, alles zal vergaan.

20.

Onder het gele

1. Huizen der vogels staren mij aan. Zij hebben de stilte aanbeden. Ik verlies steeds mijn bewustzijn, en draai in hun wateren, terwijl ik slaap, zo diep slaap. 2. Huizen van eekhoorns doen mijn tranen vallen, maar waar huil ik voor ? Ik weet niet wie of waar ik ben. 3. Regen van wespen, koningsgevecht, laat mij zingen met de vogels, laat mij dalen in 't konijnenbed. Regen van wespen, muizengevecht, laat mij dalen in 't oorlogsbed. 4. Stemmen golven door mijn hoofd, nu ben ik een piraat, geef mij oorlog in mijn handen. 5. Regen van wespen, muizengebed, laat mij dalen in het jagersbed. 6. Regen van wespen, oorlogsgebed, laat mij dalen in het jagersbed. 7. Om te zuiveren het gele, duizend duizendmaal, op het altaar van de wilden, tot oorlogsmaal.8. Gedaald tot onder het gele ben ik, een toekomst heb ik niet, alleen wat oude boeken om in te vergaan. Regen van wespen, onweersgebed, laat mij dalen in het indianenbed. 9. Regen van wespen, onweersgebed, laat mij dalen in het mussenbed.

21.

Psalm over de vogels van Metensia

1. Honderd duizelingen, brengen mij tot aan de poorten van Metensia. Ik zie haar vogels daar staan. De Karsuiken brengen boodschappen van haar. In gouden enveloppen, met het gezuiverde witte. 2. Honderd duizelingen, een karsuik neemt mij op, en brengt mij naar haar toren, waar mussen wonen. Ja, een mus is zij, een wonderbare vogel. 3. Honderd duizelingen, laten mij dalen, in het bed van Metensia, waar alle vogels slapen, en haar paarden liggen daar, om verhalen te vertellen. 4. Metensia, als duizend duizelingen, heb dan liefde voor haar, om te dwalen in haar bossen. Roep dan de putsen luid, haar vogelen van genezing. Zij zitten in de bomen, zij drinken van de vijvers, om de harten te betoveren. Betover mij, betover mij, snel, want iets zit mij op de hielen. 5.Ik ren door het woud, ik ben vrij en wil niet meer terug. Lang gebonden was ik, betover mij snel, dan is het voorbij. 6. Ik hoef nu nooit meer bang te zijn, Saturnus waakt nu over mij, de ster in metensia's hand. 7. Over bergen en dalen vliegen wij, ik voel een hand. 8. Toe, Putsen, snel, betover mij, en breng mij waar de nachtegalen zingen, waar de koekoeken aan het strand staan, om het piratenschip des Heeren aan te wijzen, waar de Peter woont. 9. Het gegetene is nu de piraat, en ik kan er over

dromen. Het heeft mij meegenomen. 10. In lange gewaden kwam het tot mij, waar Metensia over de waat'ren zweeft, de schoonheid van de stilte. 11. Woorden zouden mij tegengehouden hebben, maar ze zeiden niks, en nu ben ik hier. 12. Vlug betover mij, anders is het te laat, en verlies ik deze droom, en val ik van mijn troon, om weer als slaaf te dienen, en gevangen te zijn. 13. De raven hebben Peter dan gevolgd, tot in het kleine huis diep in het woud. 14. Zij hebben hem daar konijnenvoedsel gegeven, nu is hij dan een piratenindiaan. Zevenvoudig gezuiverd, tot onder het gele gedaald. Hij is een speelgoedkoning, toe maak dan in Hem woning, dit gegeten kind, voor hen is het koninkrijk Gods. 15. Duizend duizelingen, brengen mij naar de plaats waar koningen de appels beminnen. Een kikkerkoning is daar, beroerende elke snaar. 16. Op Saturnus staan zij, in Metensia's Hand. Betover mij snel, want rovers zijn daar. 17. Duizend duizelingen, ik val steeds weer in slaap. Toe, putsen, snel, betover mij, anders is het te laat. 18. De canonskooien staan klaar, om hun hoofden te schudden, en dan de kikker op te sluiten, als slaaf van hun evangelie. 19. Maar mochten zij het eens verstaan, de kikker heeft een baby, klein genoeg om door het gat te gaan, en dan begint het liedje van voren af aan. 20. Duizend duizelingen, violen trillen, toe God, neem mij mee. Mijn hoofd wordt zwaar, ik voel de pijlen. Zij willen mij splijten, mijn hart doorboren. 21. Toe, putsen, snel, betover mij, want onder het gele spelen zij. 22. Ik ben hun spel niet meer. Ik wil het niet meer wezen. Toe, betover mij, en neem mij mee. 23. Oh, kikkerkoning, oh hazenlicht, oh berenkroning, zegel dit liefdesgedicht, opdat zij die van mij houden, de boodschap kunnen zien. 24. Ik kan niet rechtuit spreken, want een duistere gestalte staat naast mij.

22.

De kikkerkoning

1. Er was een kroning, en nu is hij koning, van speelgoed, hij is kikkerkoning. Niemand kan hem stoppen, zijn benen zijn te lang. 2. Niemand kan zijn dromen doven, het duurde al veel te lang. Heb je nog iets te zeggen, doe het nu. Daarna kan het niet meer. 3. Spoedig is hij dan koning, en maakt overal woning, de troon dat is de aarde. Heb je iets te zeggen doe het nu. 4. Spoedig kan het niet meer, en worden alle monden gesloten, en zal hij spreken, de kikkerkoning. 5. Toe, laat je klederen buiten drogen, want binnen kan het niet meer. De kikkerkoning maakte daar woning, en de bal is nat, een koningsvijver. 6. Spreek dan snel, nu kan het niet meer. Monden zijn gesloten, de kikkerkoning maakt nu woning. 7. Zet je sirenes dan aan, want spoedig kan het niet meer, en worden alle deuren gesloten, zonder dat iemand opendoet. De kikkerkoning is gekomen. 8. Denk niet je zal voor eeuwig eten, want als de gong wordt geslagen zal het gegetene eten. 9. De peter is dan opgestaan, met zijn piratenschip is hij een gezuiverde indiaan, zevenvoudig gezuiverd was hij, tot onder het gele daalde hij. 10. Hij is de kikkerkoning, toe maak dan in hem woning, vele kamers heeft hij daar, beroerende elke snaar. 11. Waar violen trillen, daar schiet hij zijn pijlen, scherp op de boog. Hij is de kikkerkoning, makende in een ieder woning. Zij waren bij zijn kroning.

De Openbaring van de Rode Steen II

De Toverbeker en het Toverbordje

1. Eens waren er dertig prinsen die door een heks waren betoverd tot wachters op een hoge toren. 2. De toren was zo hoog dat het hoogste deel niet gezien kon worden, en de toren was zo breed dat het de helft van het land vulde. 3. Als iemand de trap omhoog wilde bestijgen, dan kwamen er ballen van steen en ballen van vuur naar beneden, en maakten voor lange tijd het land onveilig. 4. Daarom verbood de koning dat nog iemand naar de toren zou gaan.

5. De koning had veel verdriet van het verlies van zijn dertig zonen. 6. De dertig prinsen waren nu angstaanjagende wachters die op de top van de toren moesten marcheren. 7. Zij moesten de schat van de heks bewaken : een toverbeker die nooit op zou raken, en waarmee je onder de grond kon

reizen, en een toverbord dat altijd vol was, en waarmee je in de lucht kon reizen.

8. De koning had een erge hekel aan de heks. 9. Was hij nu maar wat aardiger voor haar geweest, dan was alles niet zo erg als het nu was. 10. Ja, de koning had veel spijt wat hij de heks had aangedaan. 11. Een oud bedelvrouwtje kwam eens aan de poort en vroeg om onderdak, maar de koning zond haar weg. 12. Hoe kon hij nu weten dat het een heks was ? 13. En een heks kun je maar beter onderdak geven, anders zal het je je hele leven berouwen. 14. Dat was de koning nu wel duidelijk geworden.

15. Sindsdien was de koning altijd goed voor bedelaars, en had hij z'n lesje wel geleerd. 16. Op een dag kwam één van de bedelaars tot de koning. 17. 'Koning,' zei de bedelaar, 'ik heb gehoord wat er gebeurd is. 18. Ik kom uit een ver land, maar ik heb een lange tijd onder de grond gewoond, en eens zag ik de heks met haar toverbeker langskomen. 19. Ik volgde haar, en ze kwam in een bron van licht, waar ze onzichtbaar werd. 20. Zo ging ik ook naar de bron, en in een bliksemschicht stond ik bovenop de toren waar u zonen gevangen worden gehouden. 21. Ze waren inderdaad de meest afschuwelijke wachters geworden, en marcheerden gevaarlijk rond. 22. Maar ze konden mij niet zien, omdat ik onzichtbaar was. 23. De toverbeker was verdwenen, omdat de heks daarmee onder de grond was, maar het toverbordje dat altijd vol was stond daar, en ik nam ervan, en steeg op in de lucht. 24. Hoever ik gekomen ben weet ik niet, maar ik was zo hoog waar nog geen mens ooit was gekomen. 25. Hier kwam ik in een wereld waar de meest wonderlijke sprookjesfiguren waren. 26. Zij vertelden mij dat uw zonen geheime sprookjes in zich droegen die nog nooit waren verteld. 27. De betovering zou worden verbroken wanneer die sprookjes zouden worden verteld.'

28. Toen liet de koning de beste sprookjesvertellers van het land komen, om zoveel mogelijk sprookjes te verzamelen en te vertellen, maar er gebeurde niets. 29. Toen liet de koning de bedelaar weer terugkomen, en vroeg hem waar onder de grond die lichtbron was. 30. De koning zond toen tien lakeien met de bedelaar mee. 31. De koning hoopte dat zijn lakeien de prinsen konden bevrijden. 32. Maar de heks wachtte hen al op. 33. In een lichtflits betoverde ze de lakeien in stenen wachters die de lichtbron moesten bewaken, maar de bedelaar zag de toverbeker staan, greep de beker en dronk ervan, terwijl hij nog dieper onder de grond kon reizen. 34. Na een lange tijd kwam de bedelaar in een sprookjesrijk zo diep onder de grond waar geen mens ooit was geweest. 35. Hoe diep het was, wist hij niet, maar er waren hier wonderlijke sprookjeswezens. 36. Zij vertelden dat zij eens samenleefden met de sprookjeswereld boven de lucht, maar de heks had het rijk verscheurd. 37. In de lichtbron verborg de heks sprookjes, en de twee sprookjeswerelden zouden weer bij elkaar komen als die verborgen sprookjes zouden worden verteld. 38. Weer ging de bedelaar naar de koning, en weer liet de koning de beste sprookjesvertellers komen, en ook de beste sprookjesvertellers uit andere landen, maar er gebeurde weer niets. 39. Maar toen kreeg de bedelaar een idee. 40. Hij had nu immers zowel het toverbordje als de toverbeker. 41. Met het toverbordje kon hij nu de toverbeker naar het rijk boven de lucht brengen, en dan zouden zij met de toverbeker naar het rijk onder de grond kunnen gaan. 42. Vanaf die dag werd er heel wat heen en weer gereisd, en ze vertelden elkaar de wonderlijkste sprookjes. Niet lang daarna marcheerden de stenen lakeien en de wachters van de toren naar de dichtstbijzijnde stad, en begonnen de sprookjes te vertellen. 43. Langzaam maar zeker verbrak de betovering, en de koning kon zijn dertig zonen en zijn tien lakeien weer in de armen nemen.

De Openbaring van de Rode Steen III

1.

De Sprekende Toren

1. Er was eens een sprekende toren. 2. Wanneer iemand de trappen van de toren op wilde gaan, dan schreeuwde de toren uiteindelijk zo hard dat niemand echt ver kon komen. 3. Maar de koning had gehoord dat er bijzondere dingen te vinden waren in die hoge toren, die zo hoog was dat niemand eignelijk wist waar die toren eindigde. 4. De koning liet een dove man komen en vroeg aan de man of hij wilde gaan kijken wat er bovenin te vinden was. 5. De dove man stemde toe, en vertrok direkt naar de toren. 6. De man had natuurlijk geen last van het harde geluid, en na een tijdje was hij zo hoog gekomen dat hij in een zaaltje terecht kwam waar allerlei indiaanse vruchten lagen. 7. De man begon ervan te eten, en begon hard te lachen. 8. Hij wilde toen een trap op om nog hoger te komen, maar werd direkt tegengehouden door verblindende lichten. 9. De man ging terug naar het zaaltje, nam zoveel mogelijk van de indiaanse vruchten mee, en ging terug naar de koning. 10. Hij vertelde de koning over de verblindende lichten, maar dat hij wel vruchten had gevonden waar je hard van ging lachen.

11. De koning kon die vruchten wel gebruiken, en na niet al te lange tijd leed het hele hof aan de slappe lach. 12. Maar tevreden was de koning niet. 13. En daarom liet hij ook een blinde man komen. 14. De blinde man maakte natuurlijk geen kans om door het harde geluid van het eerste gedeelte te komen, en daarom moest de dove man terug naar het torenzaaltje om daar vanuit een raampje een touw te laten zakken om de blinde man omhoog te hijsen.

15. Dat ging allemaal goed, en zo kon de blinde man de trap op nog verder omhoog, en had geen last van de verblindende lichten. 16. Na een tijdje kwam de blinde man in een zaaltje waar glanzende indiaanse stenen lagen. 17. De man zag dat natuurlijk niet, maar had ze al snel gevonden, maar barste toen in huilen uit. 18. Hij wilde toen met de trap nog verder omhoog, maar daar werd het elke stap heter en heter, totdat de man het niet meer uit kon houden, en terugging naar het zaaltje. 19. Hier nam hij zoveel mogelijk indiaanse edelstenen mee, en ging terug over de trap naar het eerste zaaltje, waar hij door het raampje over het touw naar beneden kon. 20. Zo kwam hij terug bij de koning, en vertelde wat hij had meegemaakt. 21. Ook liet hij de indiaanse edelstenen zien, waarvan je in huilen uitbarste zodra je ze aanraakte. 22. ‘Nou, laten we dat dan maar niet doen, hè,’ zei de koning. 23. De koning liet de edelstenen goed opbergen.

24. Maar op een dag was er een dief in het kasteel, en vond de edelstenen. 25. Toen hij ze wilde oppakken barste hij ineens in huilen uit. 26. Huilend en vol van spijt meldde hij zich bij de koning, en de koning wist nu hoe belangrijk die edelstenen waren. 27. Ze waren goede wachters. 28. Voor straf moest de dief de torentrap beklimmen, helemaal tot aan het puntje. 29. Maar ver kwam de man natuurlijk niet. 30. Eerst raakte hij doof van het geluid. 31. Later raakte hij blind van het licht, en toen hij nog hoger kwam was het daar zo heet dat hij verbrandde. 32. Niemand zag hem ooit weer terug. 33. De koning had gehoopt dat de dief met meerdere geheimen zou terugkomen, en daarom was de teleurstelling groot toen dat niet gebeurde. 34. De koning wist nu dat ze een man van steen nodig hadden die de hete trap zou kunnen bestijgen.

35. Vele jaren gingen voorbij, maar uiteindelijk had de koning toch zo’n man gevonden. 36. De man van steen kon ook goed tegen hard geluid en fel licht, en al gauw kwam hij in een derde zaal, waar hij indiaanse bloemen vond. 37. Maar de bloemen riepen direkt : ‘Raak ons maar niet aan, want dan kun je niet meer spreken.’ 38. De man stapte daarom direkt achteruit en liep naar de volgende trap omhoog. 39. Maar daar werd het elke trede steeds kouder en kouder, en op een gegeven moment kreeg de man het zo koud dat hij gillend naar beneden rende. 40. Snel kwam hij bij de koning aan, en vertelde over de koude trappen. 41. Ook vertelde hij over de bloemen. 42. Maar de koning was erg boos dat de man van steen de bloemen niet voor hem had meegenomen. 43. Het kon de koning niets schelen dat de man van steen dan niet meer zou kunnen praten als hij ze mee zou nemen. 44. Dus de man moest terug. 45. De man van steen nam zoveel mogelijk bloemen mee als hij maar kon, maar kon sindsdien niet meer spreken. 46. De koning liet de bloemen planten in zijn kasteel, aan het einde van de grote hal. 47. De koning liet er een klein riviertje omheen bouwen, en een hekje, zodat niemand de bloemen zomaar zou aanraken.

48. De koning was nog steeds erg ontevreden, want hij wilde weten wat er achter die koude trappen was. 49. En daarvoor had de koning een kachelman nodig. 50. Na vele jaren zoeken vond de koning eindelijk zo'n man die geheel van kacheltjes was gemaakt. 51. Hij zou met gemak over die koude trappen kunnen komen. 52. En hij kon ook makkelijk de trappen daarvoor beklimmen, omdat hij overal tegen bestand was. 53. Maar de koude trappen waren niet makkelijk. 54. Na een tijdje begon de man te merken dat de kacheltjes uit begonnen te gaan, en uiteindelijk moest de man zich omdraaien om weer terug te gaan.

55. De koning was woedend. 56. De kachelman was zijn enige hoop. 57. Voor straf moest de kachelman in het veld van de indiaanse bloemen geworpen worden. 58. Toen hij tegen de bloemen aankwam kon hij direkt niet meer spreken. 59. De bloemen hadden erg veel medelijden met hem, en op een dag zei één van de bloemen tegen hem : 'Hoor eens. 60. Ik zal een druppel wonderhoning voortbrengen, en als je die druppel inslikt, dan zul je met gemak over de koude trappen heenkomen.' 61. En zo gebeurde het. 62. De bloem bracht de honingdruppel voort, de kachelman slikte het in, en de bloemen brachten hem over de rivier en over het hek. 63. De kachelman ging terug naar de toren, en kwam later met gemak over de koude trappen heen. 64. Daar boven vond hij zo'n prachtig rijk dat hij niet meer terugwilde. 65. En waarom zou hij dat verklappen aan zo'n gemene en valse koning ?

66. Sindsdien begon de toren nog meer te stralen, en de indiaanse bloemen begonnen naar de toren toe te groeien. 67. Ze werden elke dag wilder en begonnen scherpe dorens voort te brengen, zodat niemand de toren meer kon beklimmen. 68. Ze groeiden zo hoog dat ze helemaal in het rijk van de kachelman terechtkwamen. 69. De kachelman was daar natuurlijk erg blij mee, maar kon nog steeds niet spreken. 70. Elk jaar brachten de indiaanse bloemen prachtig bloesem voort, en op een dag zei één van de bloemen : 'Kachelman, zodra de bloesem een druppel wonderhoning voortbrengt : slik het in. 71. Dan zul je weer spreken.' 72. De kachelman wachtte totdat de druppel zou komen, en toen hij slikte kon hij niet alleen spreken, maar ook stond er een indiaanse prinses voor hem. 73. Zij was gehuld in bloesem en de wonderlijkste bloemen. 74. 'Ik ben de bloemenprinses,' zei ze. 75. En ze leidde hem naar een trap geheel gemaakt van bloemen, en de trap was heel geurig. 76. Helemaal bovenaan de trap waren er vlammetjes waardoor al zijn kacheltjes weer aan konden gaan. 77. En voordat de kachelman het wist stond hij bovenop die hoge toren en had een uitzicht over het hele land.

78. 'Hallo,' zei de toren, 'nog nooit heeft er iemand op mijn top gestaan, en het is zo'n heerlijk gevoel. 79. Daarom geef ik je nu vleugeltjes, zodat je hier altijd weer terug kan komen.' 80. En zo vloog de kachelman weg met zijn indiaans prinsesje, want nu hij zo hoog was gekomen, wilde hij eigenlijk alleen maar hoger. 81. En de bloemen groeiden heel snel met hen mee, en volgden hen overal. 82. En elk jaar bracht de bloesem weer nieuwe indiaanse prinsesjes voort. 83. De kachelman kwam nooit meer terug naar de toren, en sindsdien is het geluid van de toren alleen maar harder geworden. 84. Men zegt dat dat is omdat hij de kachelman roept.

2.

Het Tovertouw

1. Eens woonden er een heleboel indiaanse feeen in een kasteel om daar de wonderlijkste toverschatten van het land te bewaken. 2. Ze wilden de toverschatten graag met het volk delen, maar ze waren bang dat het in verkeerde handen zou vallen. 3. Daarom hadden ze afgesproken dat zij die tot het kasteel zouden komen eerst een tovertouw moesten overwinnen, daarna een toverzwaard en als derde een vleesetend tovervarken van metaal.

4. Het tovertouw was zo verschrikkelijk dat het vele ridders de diepte introk, en zij die door het tovertouw werden meegenomen naar de dieptes van het kasteel werden nooit meer teruggezien. 5.

Het tovertouw was afschuwelijk sterk en lang, en eigenlijk kon niemand er tegenop. 6. Zo ging dat eeuwenlang door, totdat eigenlijk niemand meer het kasteel indurfde.

7. Maar toch was er op een dag een boerenzoon die wel een poging zou willen maken. 8. Werken op het land beviel hem niet, en leren kon hij niet. 9. Toen hij het tovertouw zag vroeg hij : 'Zeg tovertouw, kun je mij vertellen hoe ik jou te slim af kan zijn ?' 10. Het tovertouw maakte zich extra lang en zei : 'Wie mij raakt, die brandt zich, want vuurheet ben ik. 11. Maar zij die het handschoentje van ijskoud dragen zullen aan mij ontsnappen.'

12. 'En waar kan ik dat handschoentje van ijskoud vinden ?' vroeg de boerenzoon. 13. Toen wees het tovertouw helemaal naar boven waar een klein plankje hing met de handschoen erop. 14. De boerenzoon wist niet hoe hij daar moest komen. 15. 'Zeg, hoe kan ik daar komen ?' vroeg de boerenzoon.

16. 'Daar kun je niet komen,' zei het tovertouw. 17. 'Net als al die anderen zul je door mij in de diepte worden geworpen.'

18. 'Oh, maar ik geloof er niks van dat je zo sterk bent,' zei de boerenzoon. 19. 'Als je zo sterk bent, bewijs me dat dan maar eens. 20. Pak die grote steen naast mij maar eens op en werp hem een flink eind in de lucht. 21. Dan zal ik je geloven.' 22. Het tovertouw pakte de grote steen en slingerde hem een eind omhoog, zo hoog dat de steen op het plankje terechtkwam. 23. Het plankje brak en de hadnschoen van ijskoud viel naar beneden. 24. Snel ving de boerenjongen de handschoen op, deed hem om zijn hand en greep het tovertouw. 25. Direkt werd het touw slap, en de boerenjongen kon het touw makkelijk meenemen. 26. Maar dieper in het kasteel kwam hij het toverzwaard tegen. 27. Het toverzwaard was zo snel dat de boerenjongen niets zou kunnen beginnen, ook niet met het tovertouw. 28. Want zodra de boerenjongen het handvat wilde grijpen vloog het toverzwaard weg, en het toverzwaard hakte telkens het tovertouw doormidden. 29. En al die delen begonnen ook weer te groeien, en maakten het de boerenjongen erg moeilijk.

30. 'Hoe kan ik je handvat grijpen ?' vroeg de boerenjongen aan het toverzwaard.

31. 'Door het handschoentje van langzaam,' zei het toverzwaard.

32. En waar is dat handschoentje ?' vroeg de jongen. 33. Toen wees het toverzwaard naar boven, waar een klein plankje hing met het handschoentje van langzaam erop. 34. 'Maar daar kun jij toch nooit komen,' zei het toverzwaard. 35. 'Geef de moed maar op.'

36. De jongen had gehoord dat het toverzwaard koppen afhakte van mannen die tot hier waren gekomen, en dat nog nooit iemand langs het toverzwaard was gekomen. 37. 'Zeg, ik geloof er niks van dat je zo sterk bent,' zei de boerenzoon. 38. 'Kun jij die grote steen naast mij eens optillen en een flink eind omhoog slingeren ?'

39. 'Ik kijk wel beter uit,' zei het toverzwaard, 'ik wil het plankje niet raken.'

40. 'Nou, kun je dan die grote steen eens flink in stukken hakken ? 41. Dan geloof ik dat je zo sterk bent,' zei de jongen. 42. Trots vloog het toverzwaard naar de reusachtige steen en hakte hem met gemak in een aantal stukken. 43. Snel pakte de jongen een stuk steen en smeet het naar het plankje toe waar het handschoentje van langzaam lag. 44. De steen raakte het handschoentje van langzaam, dat direkt naar beneden viel. 45. De boerenjongen ving het op, deed het om z'n andere hand en greep het handvat van het toverzwaard. 46. Snel sloeg hij zich een weg door al dat touw heen.

47. Dieper in het kasteel kwam hij na een tijdje het vleesetende tovervarken van metaal tegen. 48. Het varken vloog hem direkt aan, en de boerenzoon werd direkt flink gebeten, en kon niet veel met het toverzwaard en tovertouw beginnen. 49. Het varken was veel te wild en te hard. 50. 'Mannetjes als jou vreet ik zo op,' zei het vleesetende tovervarken van metaal.

51. 'Hoe kan ik aan jou ontsnappen ?' vroeg de boerenzoon.

52. 'Alleen door het keteltje van zachtheid,' zei het vleesetende tovervarken van metaal.

53. ‘En waar is dat keteltje te vinden ?’ vroeg de boerenjongen.

54. Even was het een tijdje stil. 55. Daarna wees het varken in de diepte van een waterput dichtbij hen. 56. De jongen zag iets glinsteren, maar zelfs zijn tovertouw kon er niet bijkomen, zo diep lag het keteltje.

57. ‘Ik eet alles wat los en vastzit,’ zei het varken.

58. ‘Oh ja ?’ vroeg de jongen. 59. ‘Nou, eet die grote steen naast mij dan eens op.’

60. En in een paar seconden vrat het varken de reusachtige steen die naast de jongen lag op. 61. Het varken was ineens een stuk groter en zwaarder, en begon dorst te krijgen. 62. Snel ging het varken naar de waterput, en boog helemaal over de rand heen om wat water te kunnen drinken. 63. Snel gaf de boerenjongen hem een duw, terwijl het varken in de put plofte. 64. Het varken zonk erg snel omdat hij zo zwaar was, en na een tijdje kwam hij in het keteltje van zachtheid terecht waarin hij verdween. 65. Het keteltje dreef toen langzaam omhoog. 66. De boerenjongen nam het keteltje op zijn rug, en kwam na niet al te lange tijd bij de schatkamer van het kasteel aan. 67. Hier stond een indiaanse fee hem al op te wachten. 68. ‘Dappere man,’ zei de fee. 69. ‘Je mag uitkiezen wat je wil.’ 70. Maar de jongen keek wat in het rond, en niets maar dan ook niets kon hetgeen hij al droeg overtreffen : het handschoentje van ijskoud met het tovertouw, het handschoentje van langzaam met het toverzwaard, en het keteltje van zachtheid. 71. ‘Ik heb genoeg aan wat ik heb,’ zei de jongen. 72. En keerde weer terug naar waar hij vandaan was gekomen.

3.

De Varkensmuur

1. Er was eens een hele bijzondere struik met toverbessen. 2. Een ieder die van deze bessen at kon ineens vliegen. 3. Maar je werd er ook heel slaperig en moe van. 4. Op een dag kwam er een heks langs de struik die de struik omkapte met een gouden bijl. 5. Ze prevelde wat toverspreuken op, en al gauw zweefden allen die van de toverbessen hadden gegeten als in trance naar haar toe. 6. De heks begon te schaterlachen. 7. Na een tijdje begonnen de wezens zich zo zwak te voelen en zo zwaar dat ze niet meer konden vliegen. 8. Weer sprak de heks wat toverspreuken uit, en er begon zich een muur rondom de slapende wezens te vormen, een muur geheel gemaakt van varkens. 9. ‘Een ieder die het waagt bij de varkensmuur te komen zal ook veranderen in een varken,’ sprak de heks. 10. En sindsdien begon de varkensmuur alleen maar te groeien en te groeien.

11. Waar de struik met toverbessen had gestaan liet de heks een hoog kasteel bouwen voor haarzelf. 12. Maar omdat ze bang was voor indringers liet ze een muur maken geheel van schapen. 13. Een ieder die bij die muur zou komen zou voor altijd slapen. 14. En sindsdien lagen er heel wat slapenden rondom de schapenmuur.

15. De heks had natuurlijk wat te verbergen : de gouden toverbijl, haar toverspeer en een toverschild. 16. Op een dag hoorde een man het verhaal over de varkensmuur en de schapenmuur. 17. Hij wist dat dit heel diep in het bos aan de gang was, maar hoe hij ook zocht hij kon nergens een varkensmuur of schapenmuur bekennen. 18. Na lang lopen kwam hij bij een huisje aan waar indiaanse feeen woonden. 19. Ook de feeen kenden het verhaal, en vertelden hem dat hij alleen de zware wezens achter de varkensmuur zou kunnen helpen, als hij eerst het toverschild bij de heks zou ophalen. 20. Maar om veilig over de schapenmuur heen te komen moest hij eerst een toverharnas dragen, zodat hij niet in slaap zou vallen.

21. De indiaanse feeen zeiden er wel bij dat als hij van hen dat toverharnas wilde hebben, dan moest hij drie dagen bij hen blijven. 22. Dat vond de man niet zo erg, want de feeen waren heel aardig. 23. En wie zou er niet drie dagen bij feeen willen logeren ? 24. De feeen gaven hem het verrukkelijkste en overheerlijkste voedsel te eten, en na drie dagen was het toverharnas aan hem gegroeid. 25. Met

ferme stappen ging de man verder op zoek naar de schapenmuur, met hulp van de feeen. 26. Na een tijdje vond hij het, en het was een koud kunstje om door de muur heen te kunnen. 27. De vachten waren erg zacht, en de man viel gelukkig niet in slaap. 28. Na een lange tijd kwam hij bij het kasteel van de heks aan. 29. Het kasteel was bedekt met vleermuizen, en toen de man door een raampje keek zag hij de heks daar staan met een gevlekte raaf.

30. De raaf brulde tot de heks dat hij mensenvlees rook. 31. 'Nou, ga er dan op af !' krijste de heks. 32. De man zette het op een lopen, maar de feeen brachten hem naar de achterkant van het kasteel waar hij door een keukendeur naar binnen kon. 33. Snel rende hij de trap op, maar daar stond ineens de kok voor hem : 'Drie dagen heb ik niet gegeten,' zei de kok, 'dus je komt op het goede moment.' 34. Maar de feeen riepen : 'Duw hem weg !' 35. En zo rende de man verder de trap op. 36. Het waren een heleboel trappen, maar nu zat ook de raaf achter hem aan. 37. 'Honderd lange jaren heb ik niks gegeten,' brulde de raaf, 'dus je komt op het goede moment.' 38. Maar snel gooiden de feeen toverpoeder over de raaf, die direkt in een lap vlees veranderde, terwijl de kok die achter hem rende de lap vlees nam en het direkt begon op te eten. 39. Maar toen ineens stond de heks zelf voor de man, en riep : 'Duizenden jaren heb ik niets gegeten, dus je komt op het goede moment.' 40. Ook de kok was inmiddels weer dichterbij gekomen, en op hetzelfde moment doken zowel de kok en de heks naar de man toe. 41. Maar de indiaanse feeen grepen de man snel vast, en trokken hem in de lucht, zodat de kok en de heks elkaar in de armen vielen. 42. Snel vlogen de indiaanse feeen met de man naar een kamer waar ze het toverschild vonden.

43. 'Oh, oh,' sprak het toverschild, 'nog nooit heb ik iets gegeten terwijl ik al miljoenen jaren oud ben. 44. Neem mij mee, en geef mij iets te eten.' 45. De man nam het toverschild, en rende snel het kasteel weer uit. 46. Na een tijdje was hij over de schapenmuur heen. 47. De feeen vertelden hem dat hij met het toverschild niet in een varken zou veranderen als hij bij de varkensmuur zou aankomen. 48. Toen ze bij de varkensmuur aankwamen begon het toverschild direkt van het varkensvlees te eten, dat naderhand ook weer gewoon aangroeide, en zo konden ze door de dichte varkenshaag heenkomen. 49. Toen ze na lange, lange tijd door de varkensmuur heen waren zagen ze daar de zware wezens die eens door de heks waren betoverd, en die eens van de toverbessen hadden gegeten zitten. 50. 'Ach,' zei het toverschild, 'nog nooit in mijn hele leven heb ik iemand te drinken gegeven. 51. Laat me hen wat te drinken geven.' 52. En ineens begon er melk voort te stromen van het toverschild, en de zware wezens begonnen te drinken. 53. Maar daar kwamen de kok en de heks ook aan door de varkensmuur. 54. Ze hadden de gouden bijl bij zich en de toverspeer, en ze zagen er erg gevaarlijk uit. 55. 'Ach,' sprak het toverschild, 'nog nooit in mijn leven heb ik iemand eens goed geslagen. 56. Laat me hen eens slaan.' 57. De man nam het toverschild en wierp het op de aanstormende kok en de heks af. 58. En toen heeft het toverschild hen zo'n flink pak slaag gegeven dat ze van schrik de toverbijl en de toverspeer lieten vallen. 59. En daar waar de toverbijl en de toverspeer de grond raakten veranderden ze ineens in prachtige struiken vol toverbessen. 60. En ook de kok en de heks veranderden in toverbes-struiken. 61. De zware wezens liepen langzaam en nog steeds een beetje slaperig op de toverbessen af, en toen ze de bessen begonnen te eten voelden ze zich steeds lichter worden, en konden na een tijdje weer vliegen. 62. Toen zijn ze met z'n allen over de varkensmuur en de schapenmuur heengevlogen en gingen met z'n allen in het kasteel van de heks wonen, waar ze nog lang en gelukkig leefden.

4.

Het Toverflesje

1. Er was eens een meisje met een geurflesje dat nooit opraakte. 2. Zodra ze een druppeltje uit het flesje liet glijden verdween ze. 3. Maar op een dag was het flesje gestolen, en het meisje was erg verdrietig. 4. Een ander meisje had ook zo'n geurflesje, maar als zij een druppeltje liet glijden, dan verschenen er overal wilde dieren om haar heen. 5. Op een dag stal het meisje het flesje van het

andere meisje, maar later kreeg ze erge spijt, en bracht het flesje weer terug. 6. ‘Zolang je bij mij bent, mag je gewoon druppeltjes uit mijn flesje gebruiken, hoor,’ zei het meisje van het flesje. 7. Ook gingen ze samen op zoek naar het gestolen flesje. 8. Op hun zoektocht kwamen ze een heleboel andere meisjes tegen met geurflesjes die nooit opraakten, en ieder meisje kon er weer wat anders mee. 9. Zo was er ook een meisje die een flesje had waarvan elke druppel wapens om haar heen liet verschijnen. 10. Toen de meisjes van het gestolen flesje hoorden kregen ze een idee.11. Ze zouden ieder een druppel van hun flesje aan het meisje zonder flesje geven. 12. En zo kon het meisje een heleboel wonderlijke dingen doen. 13. Op een dag zag het meisje een vogel vliegen met het gestolen flesje. 14. Het was voor het meisje die nu een nieuw toverflesje had heel makkelijk om de vogel te volgen. 15. Door een druppel te laten glijden kon ze achter de vogel aanvliegen, en ze kwam aan in een kasteel ergens ver weg. 16. Hier zag ze een mannetje roeren in een ketel. Het flesje had de vogel inmiddels al naast hem gezet. 17. ‘Zeg mannetje,’ zei het meisje, ‘dat flesje is van mij. 18. Uw vogel heeft het van me gestolen.’

19. Maar het mannetje zei dat alle geurflesjes van hem waren, omdat hij ze eens gemaakt had. 20. Het mannetje vroeg aan het meisje van wie ze het geurflesje had gekregen. 21. ‘Van mijn moeder,’ zei het meisje.

22. ‘Dan heeft ze dat eens van mij gestolen,’ zei het mannetje. 23. ‘En ook al die andere geurflesjes zijn gestolen, en die wil ik terughebben.’

24. Toen liet het meisje haar nieuwe geurflesje zien met druppels uit alle geurflesjes, en zei dat als hij van haar dat flesje zou krijgen, dan zou hij alle geurtjes terughebben. 25. In ruil vroeg ze daarvoor haar eigen flesje. 26. Dan zou ze één druppel daarvan aan het mannetje geven, zodat het mannetje alles compleet had. 27. Het mannetje was daar wel blij mee, want zo hoefde hij niet meer op zoek te gaan naar al die andere flesjes, en zo zouden de meisjes ook niet ongelukkig worden. 28. Het meisje kreeg haar eigen flesje terug, en ook een druppel uit het flesje met het mengsel. 29. Het mannetje was zo blij dat hij zelfs een druppel uit de ketel gaf met een geheel nieuw mengsel. 30. En zo kon het meisje weer verdwijnen, en leefde nog lang en gelukkig met haar toverflesje.

5.

Het Toverei

1. Eens in een ver land was er een overstroming die alles dreigde onder te laten lopen. 2. De enige plaats waar het veilig zou zijn was een indiaans elvenkasteel. 3. Een man klopte aan om binnen te kunnen komen, maar de indiaanse elven zeiden dat als hij een plaats wilde hebben, dan zou hij eerst naar het kasteel van de heks moeten gaan om daar een toverei weg te nemen. 4. Dat toverei had de heks eens van de indiaanse elven gestolen, en zij wilden het graag terug. 5. Vanuit het toverei konden de meest wonderlijke dieren voortkomen.

6. Nu was het in het kasteel van de heks erg gevaarlijk, omdat de vloeren en plafonds bewogen en konden instorten, en de muren klapten gevaarlijk tegen elkaar aan. 7. Nog nooit had iemand een bezoek aan dat kasteel overleefd, en daarom gaven de indiaanse elven de man toverschoenen mee en een toverhelm. 8. Zo was het voor de man niet zo moeilijk het toverei te krijgen. 9. Zodra de vloer wegzakte lieten de toverschoenen de man gewoon in de lucht zweven, en als het plafond naar beneden kwam dan zorgde de toverhelm dat de man niet geraakt werd. 10. Alleen moest hij erg oppassen voor de tegen elkaar klappende muren. 11. Na niet al te lange tijd had hij het toverei in zijn handen, en rende terug, maar het water was al angstaanjagend hoog gestegen. 12. Zo hoog dat de indiaanse elven geen raam of deur meer los durfden te doen. 13. De man wreef over het toverei, en er begonnen grote vissen voort te komen. 14. Voor een tijdje kon hij op hun rug zitten, maar de golven werden zo woest dat hij telkens van de vissen werd afgeslingerd. 15. Weer wreef hij over het toverei, en nu kwamen er grote vogels uit voort. 15. Snel klom hij op de rug van zo’n vogel, maar

het was inmiddels zo hard gaan stormen dat hij het toverei niet meer kon vasthouden. 16. Met één rukwind vloog het toverei de zee in. 17. De man bedacht zich geen moment en dook het toverei achterna. 18. Op de bodem van de zee vond hij het toverei weer. 19. Weer wreef hij eroverheen, en er kwamen mollen uit voort die een gat begonnen te graven. 20. De man volgde met het toverei de mollen, en achter hen werd het gat weer goed dichtgemaakt. 21. Zo groeven de mollen zich een weg helemaal tot onder het elvenkasteel, en zo konden ze op een veilige manier binnenkomen.

22. 'Dappere man,' zei één van de indiaanse elven die hen door de grond omhoog zagen klimmen. 23. De man gaf haar het toverei, en is sindsdien bij de indiaanse elven gaan wonen.

De Openbaring van de Rode Steen IV

De Fluitketelman

1. Er was eens een man geheel gemaakt van fluitketels. 2. Zodra de ketels begonnen te fluiten kon de man altijd vliegen. 3. Dan vloog hij altijd hoog en heel ver weg. 4. Maar op een dag kwam hij een wesp tegen, die hem probeerde te prikken, maar de angel brak stuk op één van de ketels. 5. Daarna kwam er een woeste hoornaar op hem af, die agressief zijn gif naar hem toe spoot, maar het gif werd door de ketels weggeketst. 6. Toen kwam er een vogel, gaf de man een klap met zijn enorme vleugel, en de fluitketelman verloor zijn evenwicht en viel.

7. Na een lange val kwam de fluitketelman in een wespennest terecht. 8. De wespen waren woest en probeerden door de gaatjes naar binnen te vliegen. 9. Maar de ketels begonnen zo te koken dat ze niet ver kwamen. 10. De fluitketelman rende weg, maar kwam toen in een hoornaarsnest terecht. 11. Ook zij probeerden door de gaatjes naar binnen te vliegen, en zij konden wel tegen de kokende hitte. 12. Boven in zijn neus was een gloeiende dop waardoor altijd alles kon koken. 13. Die gloeiende dop die drukten ze van binnenuit weg, en toen had de fluitketelman ineens een gat in zijn neus.

14. De hoornaars zochten door het hele lichaam van de fluitketelman, in alle ketels, of ze nog iets bruikbaars konden vinden, maar ze vonden niets. 15. Nu de fluitketelman zijn neus had verloren zou hij niet meer kunnen koken, en dus ook niet meer kunnen vliegen. 16. Maar de hoornaars waren de slechtsten niet. 17. Ze zeiden : 'Weet je wat. 18. Wij blijven vanaf nu gewoon in jouw ketels wonen, en dan zul je altijd kunnen vliegen. 19. Jouw fluitketels zijn goede nesten voor ons. 20. En zo hoef je niet eerst te wachten op het fluitje. 21. Je kan nu gewoon vliegen wanneer je wilt.' 22. En dat vond de fluitketelman wel een goed idee. 23. De hoornaars konden zo goed vliegen, en nu waren ze altijd bij hem.

24. De fluitketelman begon weer ritjes door de lucht te maken, maar al gauw kwam hij die vervelende vogel tegen, en voordat hij het wist lag hij weer op de grond. 25. Ditmaal was hij bij de indianen terecht gekomen. 26. De indianen prikten hem met hun speren, maar ze kwamen niet door de ketels heen, en al gauw hadden ze woeste hoornaars achter zich aan.

27. De indianen waren onder de indruk van het gif van de hoornaars, en dachten dat ze dat wel voor hun wapens konden gebruiken. 28. En zo sloten ze vriendschap met de fluitketelman en de hoornaars. 29. De hoornaars zouden voortaan op hun wapenen zitten om ze te voorzien van gif. 30. En dat beviel de hoornaars zo goed, dat even later de fluitketelman bijna geen hoornaars meer in zijn ketel had, en dus niet meer kon vliegen. 31. De hoornaars hadden het bij de indianen veel te veel naar hun zin.

32. De fluitketelman raakte in gesprek met een indiaans meisje die een slaapmatje had wat van bijen gemaakt was. 33. Hiermee kon ze vliegen, en dat maakte het voor de fluitketelman interessant. 34. Al snel maakten de twee lange reizen op het bijenmatje, maar op een dag kwamen ze de vervelende vogel tegen die hen van het bijenmatje afpikte. 35. Het meisje viel in de rivier, maar de

fluitketelman viel ernaast op een harde rots. 36. Alle ketels waren van elkaar gebroken, en het meisje moest alle stukken bij elkaar zoeken. 37. De moeder van het meisje maakte een grote theemuts voor de fluitketelman die alle ketels goed bij elkaar zou houden. 38. Ze maakte die theemuts van mieren, en toen de theemuts over de ketels werd geschoven werden de ketels zo heet dat ze als nooit tevoren begonnen te koken. 39. Nu kon de fluitketelman weer vliegen als de beste. 40. Toen hij de vervelende vogel weer tegenkwam en de vleugel de ketels raakte slaakte de vogel een gil en verbrandde ogenblikkelijk, terwijl het meisje beneden het as opving. 41. Met het as ging ze naar een droog veld, waar ze het as zaaide. 42. Niet lang daarna groeiden er bloemen die leken op fluitketeltjes. 43. Het meisje begon ze te plukken en maakte er een vest van voor haarzelf. 44. Nu kon zij ook vliegen.

45. En samen maakte ze weer lange reizen, totdat ze op een dag een huisje heel hoog in de lucht vonden dat geheel gemaakt was van fluitketels. 46. Toen ze in het huisje stapten merkten ze dat wanneer de ketels kookten het huisje opsteeg. 47. Na een tijdje kwam het huisje in een hele grote hal aan. 48. Daar zat een heks die geheel gemaakt was van fornuisjes. 49. De heks brak uit in gelach. 50. ‘Zo,’ krijste ze, ‘ik zie dat mijn val goed heeft gewerkt.’ 51. Ze trok de fluitketelman en het meisje snel uit het huisje, en wilde de fluitketelman in een oven duwen. 52. In de oven werden de fluitketels van de man omgesmolten tot kleine fornuisjes. 53. ‘Zo,’ lachte de heks tegen het meisje. 54. ‘Nu zul je je leven lang achter de fornuisjes moeten werken.’ 55. Toen de man uit de oven kwam kon hij zich nauwelijks bewegen. 56. De man was zo zwaar geworden dat hij niet meer kon vliegen.

57. Maar op een dag kwam het verdwenen bijenmatje ineens opduiken. 58. Het bijenmatje schoof over de vloer heen, vlak voor de voeten van de heks. 59. Telkens als de heks een stap zette ving het bijenmatje de voet op, en verschoof het een stukje. 60. Na een tijdje begon de heks er zo moe en duizelig van te worden dat ze neerstortte. 61. Toen vloog het bijenmatje naar de man toe, omhulde hem als een gewaad zodat hij weer kon vliegen. 62. Samen met het meisje vloog hij toen weg uit het heksenkasteel. 63. Weer kwamen ze bij de andere indianen terecht. 64. Die konden de onderdelen van de man goed gebruiken voor hun wapens. 65. Inmiddels was het veld van de fluitketelbloemetjes zo volgegroeid dat de man weer helemaal een fluitketelman kon worden.

De Openbaring van de Rode Steen V

1.

Vogelspin

1. Draden van de armoe gesponnen, dromen van het oer geweven, vanuit Brannan is het heil gekomen. Tot Lapsalvania is zij gekomen, tot Laprakod, de eerste veer. Vogelspin, je deed het weer, je trok hen allen tot de spoel, al die vervlogen jaren, nu zijn zij dan de koninklijke kostumen. Vogelspin, ik ken je daden, tot onder het grijze ben je gegaan, om zwart en wit te ontmoeten, je hebt daar geweven voor de koningin. In Santra, in Santra, zijn de dagen lang, en de kinderen volgen de spin. 2. Getrouw als zij zijn, voet voor voet, al in een lijn, tot kostelijke kronen, vogelspin je deed het weer. In Brannan deed het zeer, totdat ze tot Lapkrakod was gekomen. Esmeralda, derde fee, de feeenkoningin, oh vogelspin, weet dat ik haar bemin, ik ben de feeenprins. 3.Feeenkoning, maak in haar woning, een konijnenhuis is zij, zij maakt hen allen op tot trouw, vrouw Holle wacht in het avondraamkozijn, tot de ochtend dan haar gezicht bemint.

2.

Witte Roos

1. In een doodstrijd bevond ik mij, alles wat scherp en hard was plette mij, tot tederheid mij vond, ik was in liefde rood geworden, na de klap van haat. Witte roos, tederheid na de steek, zachtheid na de dood, in bitterheid waar ik bezweek, van armoe tot armoe ging ik, met klederen als een

wespenvest, in Brannan vond ik heil. Witte roos, als het wespenvuur, steekt zo diep waar het zachte stroomt, onder het zachte ben ik nu, waar een baby woont, een roze veer, in tederheid verborgen en verworven, alles doet zeer. 2. Wie zegt het zachte is zonder pijn, die weet niet waar wij mee bezig zijn. In het diepe ongeluk is het zachte koning, maakte in Brannan woning. Witte roos, tederheid na de steek, zachtheid na de dood, in bitterheid waar ik bezweek, van armoe tot armoe ging ik, om dieper leed te vinden, oh zachtheid doet zo zeer, en ik wil alleen maar meer, ik wil alleen maar griezelen in dit huis van de witte roos, waar dingen gebeuren die ik niet kon verzinnen. 3. Is dit dan de uitweg uit een overgeerfd verstand, is dit dan de uitweg uit het harde gevoel, een veer raakte mij aan, voor het eerst voel ik mijn handen. Witte rozenspoel, waarom ben ik hier doorheen gegaan, van oer tot oer kom ik tot de zwart en witte vloer, tot het schaakspel onder de tijden, om alles te belijden dat wat jij deed naar mij. 4. Witte roos, tederheid na de steek, wonden veelvoudig gestoken, nu spiegelt het dan in de wind, al die gezichten die ik was vergeten.

Savaninen

1.

De Tweede Wet

1. Laat de cobra in het veld staan, kijkende naar de dagen van het oude. Hij zal de oude voetstappen niet verlaten. 2. Hij is de tweede Christus met een tweede wet. 3. Laat dan het tweede woord in u oprijzen. 4. En het eerste gebod is te lijden met uw vader. De gave van het lijden is uw eenheid met Hem en de broeders. 5. En het tweede gebod is met Hem te strijden. De gave van strijd is de eenheid met Hem en de broeders. 6. En het derde gebod is met Hem te sterven, het vierde is blij te zijn met hem, en het vijfde is gij zult niet stelen. Het zesde is gij zult de Geest Gods aanhangen. Het zevende is te leren en te onderwijzen, en het achtste is u te heiligen en reinigen in ijs. Het negende is het oude te eren, en het tiende is te luisteren naar het jonge. En gij zult de wet vervullen door elkander lief te hebben. 7. Dit zijn dan de woorden van de cobra in de tweede tempel. 8. Luistert dan naar zijn woorden, tweede gemeente, opdat gij vervuld wordt met de tweede Geest en een tweede geest in uw binnenste ontvangt. 9. De krachten van het tweede kruis zijn die krachten voortkomende vanuit honger, want uw Heere heeft in arme landen geleden. 10. Dit zijn de woorden van de tweede Paulus. Nu zijn dan de dagen van de tweede Christus gekomen. 11. Legt dan uw oude autoriteiten af en word als een kind. 12. Ga door het diepe gat om de Christus te leren kennen in uw harten, de tweede Christus, want het eerste is voorbijgegaan. 13. Hij vergeeft zonden na berouw, bekering en goede werken. Ja, Zijn vergeving is als het loon des hemels. 14. En gij zult buigen voor Gods economie. Dit zijn de woorden van de tweede Paulus, anfitaat in de Naam des Heeren, en vluchteling van het Woord, want ik heb geen plaats om mijn hoofd ten ruste te leggen. 15. Zij die de cobra zoeken hebben geen rust, maar zij zullen vrede hebben met de Heer. 16. Gij zult buigen voor Gods economie. Hij dan heeft mij aangegrepen met de zalving van de tweede Simson. De zonen van Lucifer zijn lamgelegd. 17. Oh, komt dan tot de tuinen van Golgotha, waar het tweede bloed bloeit als de brandende wijn. Gij zijt de aderen des Heeren. 18. Gij dan die uw bloed schenkt, zal één zijn met Zijn Bloed. 19. En gij zult toegerust worden om de zonen van Belial te verslaan. 20. Ja, gij zult strijdtaktieken leren, en de Heere zult gij aanhangen. Leer dan Zijn tweede Geest te verstaan, en de tweede Metensia, want gij zijt gemaakt om te stromen. 21. Ja, gij allen zijt een pelgrim van Zijn Woord, een vluchteling in Zijn Genade. 22. Gij dan die genade hebt geschonken aan onze lijdende Heer, drinkt van Zijn genade, als het kostelijk loon van de dauw en het morgenrood. 23. En hij zal de engelen van het tweede zenden tot de baard van Abraham, die van honing druipt. En gij zult een schuilplaats vinden in het laatste der dagen. 24. Gij zult de tweede Metensia als een cobra vinden op haar pad. En gij zult weten dat dit de Heere is. 25. Breekt uzelf dan vrij van uw ketenen, en doe dat in de Naam van de tweede Christus.

2.

Het Nieuwe Verbond

1. Paulus, dienstknecht van de Allerhoogste, de tweede Paulus, anfitaat van een nieuw verbond. 2.
Het oude is niet ver van verwijdering, maar de cobra blijft deze paden betreden, en zal niet loslaten
de geslachten van het Woord. 3. Hij zal de ouderen helpen, en schuilplaats heten voor wees en
vluchteling. Ja, weduwen zullen hem aanhangen, en Hij zal luisteren naar het jonge. 4. Hij die
volkomen is en de wet heeft vervuld, maar niet om de wet teniet te doen, maar om haar rijp te doen
worden. 5. Nu dan kunt ge drinken van de wet tot eeuwig leven. Ja, er is een tweede behoudenis,
opdat uw tweede geest behouden zal worden. 6. Zij dan die geen tweede geest hebben, hebben geen
behoudenis. 7. Komt daarom tot een nieuw verbond, want gij zijt genaderd tot de tijden van de
vijfde Utmir. 8. Gij dan die zich hebt laten enten op de boom van Christus, Zijn tweede is nu in de
maak. 9. God heeft in Zijn geheimenis bij Eminius een nieuwe zoon geschapen, een eeuwige zoon,
de tweede Christus. 10. Ziet dan toe dat ge Hem die spreekt niet afwijst, want Hij zal de afvalligen
brengen tot het tweede vuur en de tweede hel, waar Beuse met haar engelen branden. 11. Laat dan
niemand denken dat deze hel voor altijd is. Deze hel leidt tot het tweede Gehenna, waar de totale
vernietiging heerst. De Heere zal loon geven naar werken, en dit loon woedt alleen totdat de maat
en de tijden vol zijn. 12. Laat daarom niemand beangst zijn voor eeuwig leed, maar vreest de Heere
die in een Utmir harder slaat dan eeuwig leed. 13. De Heere Heere is een brandend en verterend
vuur die Zijn tweede evangelie heeft gezonden, en dit evangelie is eeuwig. 14. Dit zijn de woorden
van de tweede Paulus, anfitaat voor het aangezicht des Heeren. 15. Nu dan, zet de gevangenen vrij,
die lijden door valse woorden. Valse apostelen zijn zij, die schapen hebben misleid. 16. Maar het
heeft de Heere Heere behaagd u van Zijn Liefde te vertellen, en dan is valse liefde niet ver van
verwijdering. 17. De cobra zal haar eten, zij die verderf heeft gebracht op eeuwige bergen. 18. De
Heere zal valse priesters uit uw midden wegdoen. Hoort dan niet wanneer zij roepen op de straten
en valse woorden verkondigen op de pleinen. 19. Luistert dan niet naar hen die vrolijke liederen
zingen, terwijl u beeft van angst. 20. Zij hebben niet naar wezen en weduwen omgezien, en daarom
zal de Heere hen slaan. 21. En enigen van hen zullen kleine hulp vinden van demonische dienaren,
en een mantel vinden bij de tweede satan. 22. Ziet dan toe dat gij hem die spreekt niet veracht. Want
hij heeft de macht u over te leveren aan de tweede satan. 23. Verschrikkelijk is het om in de handen
te vallen van de zonen van Lucifer, want zij zijn als dolle honden en wolven.

3.

Opening van het Tweede

1. En de Heere zal uw tweede geest openen, om Zijn Tweede Geest uit te storten. Dan zal er geen
verraad meer zijn in Zijn Heilige tempel. 2. En de cobra zal verzoenen jong en oud, en Hij zal
komen om het woord te testen. 3. Ja, heilige toetsers zal hij opstellen rondom het altaar, en zij
zullen de wetten des Heeren binden om het hoofd van de profeet. 4. En de tweede Elia zal opstaan
om grote dingen te doen, en de weg van de Tweede Christus te bereiden. 5. Maakt dan vrij de
poorten. Dit zijn de dagen dat de Heere u een tweede geest zal geven, dieper in uw binnenste. En er
zal geen verstoring zijn op Zijn Heilige berg, noch inbraak. 6. En gij zult rust kennen als het kind
der vrede. Ja, want de Heere zal scheppen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, wanneer de
engelen van het tweede staan met hun trompetten. 7. Zij zullen de Heere dienen, maar de Heere
heeft geen behagen in hen die prijzen zonder Zijn werken te doen. 8. Ik zal die prijzers, zegt de
Heere, Ik zal hen wegdoen van mijn heilige berg en hen in de krochten van de tweede tartarus
zenden. Zij zijn overgeleverd aan de zonen van de Behemoth. 9. En de Zoon van het Woord zal hen
met de moker slaan. 10. Maar de Heere zal hen die op hem wachten het tweede Woord zenden, als
een tweesnijdend zwaard komende uit zijn mond en buik. 11. Ja, de heere zal openen het oor van
uw binnenste, en gij zult de Heere verstaan. 12. In deze dagen zijn er vele spotters gekomen, hun
ouders ongehoorzaam, en ziet de Heere zal hen slaan. 13. De Heere duldt geen gespot meer bij zijn
heilige tempelen. Ja, de Heere zal de tweede tempel openen, en hij zal zijn tweede ark laten zien.
Zalig hen die de spot niet kennen, want zij zullen toegerust zijn met de krachten van de toekomende
dagen. 14. De heere geeft rust als loon, en zal Zijn cobra laten zien, komende van het allerheiligste.
15. En in de dagen dat de cobra spreekt zal er stilte zijn op zijn heilige berg.

4.

Waarschuwingen

1. En ik, de tweede Paulus, ben dan geslagen door zijn Geest, gebonden in mijn tweede geest, tot een heilige opdracht. Ja, de Heere maakt waarlijk vrij, hen die zich tot het nieuwe verbond binden. 2. En zijn profeten zijn gevoelig voor tijden en seizoenen, en kennen de bedelingen des Heeren. 3. Zij dragen de gaven van het lijden tot diep in hun lichamen, om de zalvingen des heeren uiting te laten geven. Ja, zij hebben het ei des Geestes in de tweede ark gelegd tot een allerheiligste gave van geloof. 4. Geloof dan in het tweede, en gij zult gered worden. Zijn roep gaat uit in de laatste dagen. 5. En tot hen die de gaven van oordeel dragen : Ziet dan toe dat gij die allerheiligst behandelt, want het vuur kan u ook slaan. 6. En tot de geslagenen : De Heere is bij de verslagenen van hart, laat u dan tuchtigen, want het is een gave tot eenwording des Heeren. 7. En tot hen met scheppende gaven : Draagt dan hen die lijden tot het altaar, om het altaar over hen te laten spreken. 8. Vervloekt is de geneesheer die het lichaam geneest en de ziel verloren laat gaan. 9. En ik heb enigen van hen aan de tweede satan overgeleverd opdat hen het handelen in zielen wordt afgeleerd. 10. De woestijn roept tot u, allen die de Heere volgen, en gij zult een oasis vinden in uw tweede geest, die God vanaf den beginne heeft bestemd om in de laatste dagen als een licht in uw binnenste op te rijzen. 11. En de Heere heeft mij geroepen om het werk van de eerste Paulus voort te zetten, en dit werk sluit erop aan als een nauwsluitend zegel. 12. Doet dan aan de wapenrusting van het tweede bloed, vergoten vanuit de hemelen. 13. En de Heere leed in het hongerend Afrika, maar zijn gemeente heeft hem niet gewild. 14. Daarom zal de Heere de eerste gemeente wegvagen en de tweede gemeente behouden. 15. En de Heere zal zijn eerste christus wegnemen om zijn tweede christus te zenden met een nieuwe wet. 16. Ziet dan toe dat gij hem die spreekt niet weggooit, want de Heere Heere is een verderfer der zielen. 17. Doet dan aan de wapenrusting van het tweede bloed, en hangt de tweede Christus aan tot het zaad van de nieuwe Geest. 18. Ja, de tweede gemeente vecht en overwint, terwijl de eerste gemeente zakt in misleiding en verderf. 19. De Heere heeft alreeds een leugengeest gezonden tot hen die het moordend woord in stand houden. 20. Zuivert dan uw woorden, en dan zal de Heere zien of Hij genade zal hebben met u. 21. Maar velen zullen overgeleverd worden aan de leeuwen van Zijn oordeel. 22. Niet alle martelaren sterven in de heere.

5.

Nieuwe Behoudenis

1. Tot hen die de Tweede Geest hebben ontvangen : Spreekt dan veel in tweede tongen, om uw zielen te behouden. 2. De Heere zal nieuwe tongen over de bodem uitgieten, en gij zult nieuwe gaven van onderscheiding ontvangen, om boze geesten van het tweede uit te drijven in de naam van de tweede Christus. 3. Ziet dan toe dat ge ge-ent bent op het tweede kruis, want de honger zal u tot overvloed leiden. 4. En doe bedekkingen met het tweede bloed, opdat de gemeente de engelen van het tweede aanschouwt. 5. En de Heere zal met blindheid slaan hen die hun ogen aan de tweede satan hadden geofferd. 6. Al die tot de Heere genaderd zijn : de Heere laat niet met zich spotten. En de Heere slaat die hij liefheeft. 7. Dit zijn de woorden van de tweede paulus aan hen van het tweede efeze. De Heere zal uw bloed heiligen op het altaar, want gij hebt de helm van het tweede geloof om wonderen en tekenen te verrichten. 8. Gij bent de aderen des Heeren. Zalig hen die een juk dragen in hun jeugd. Zalig hen die de Heere toebehoren en de gave van zijn lijden hebben ontvangen. 9. Gij weet allen dat de helm van het tweede heil voortgekomen is uit de tweede doornenkroon. 10. De Heere bemint hen die met hem lijden, en die Zijn gedachten en gevoelens dragen, hen die om Zijnentwil leven in misleiding en verdrukking. 11. De Heere ziet het hart aan. Hij is geen Heer die zou toornen om vlees. Hij toornt op harten. 12. De kunstwerken des Heeren dale in uw harten, en Zijn Zegen zal u behoeden. Laat ons dan uitzien om elkaar te ontmoeten in het laatste der dagen, in het gewelf van het tweede ijs, waar apostelen zalig zullen worden. 13. Zalig hen die met reine en nederige harten zijn gekomen tot de vijfde Utmir. 14. Zalig hen die twijfelen, maar vervloekt hen die met zekerheid het zwakke vervolgen. 15. Als het sterke dan zwak is, hoe zwak is het.

6.

Ernstige Waarschuwingen

1. De Heere dan heeft u twijfel gegeven om aan de misleiding te ontkomen. Laat het dan als een gave berekent worden, en luistert niet naar hen die spotten. Zij zullen vallen in de handen van de zonen van Beelzebul. 2. Vervloekt zij hen die met zekerheid macht uitoefenen over schapen om hun vlees te eten. 3. Zij zijn geen herders maar huurlingen, werkende voor het slachthuis. 4. Vervloekt hen die vlees eten, want zij zullen vanuit hun binnenste wegrotten. 5. Ziet dan toe dat de cobra u niet wegslepe ver van huis, om u verschrikkingen te tonen zonder ontsnapping. 6. Gij die nog steeds leeft van de dood : Vervloekt bent gij, oh mens. De Heere heeft u het leven voorgehouden, maar gij hebt de dood verkozen, en leeft daarom van het bloed van uw broeders. 7. Gij die een dier niet kan eren, hoe kunt gij de Heere eren, die immers dier is ? 8. Gij die een dier haat, hoe kunt gij de mens liefhebben die immers uit een dier voortkwam, dat was de Heere ? 9. Ik zal hen slaan die slagers, en al hun volgelingen. Vreselijk is het in de handen te vallen van de levende christus. Hij die dood is is niet verre van verwijdering. Vreselijk is het te vallen in de handen van de tweede Christus, en om te vallen in de poel van het tweede bloed. 10. Ja, gij zult huiveren van uw voedsel, want het zal tot leven komen om uw ingewanden te eten. En de Heere zal uw gebeden niet verhoren, want zij zijn Hem een gruwel. 11. Vervloekt hen die zeggen : Laten wij kwaad verrichten op de heilige bergen des Heeren, want aan hen zal kwaad gedaan worden. 12. Gij die met vuur speelt, ziet dan toe dat het u niet verslinde. 13. Ziet dan, de cobra is tot u uitgegaan, met een eeuwig evangelie, hij die de macht heeft om u te verdoemen in de tweede hel. En die hel zal vreselijker zijn dan de eerste. 14. Gij weet allen dat het tweede pantser der gerechtigheid van het tweede recht is, en daarom rechtvaardiger dan het eerste. 15. Gij weet dat het voortgekomen is uit het tweede spotkleed. Zalig hen die met Hem dit kleed hebben gedragen. Want zij hebben troost gebracht aan het leed des Heeren, en niemand zal hen kunnen roven uit Zijn Hand.

7.

Aanhef

1. Dit zijn de woorden van de tweede Mattheus in het laatste der dagen. Ziet dan toe dat gij hem die spreekt niet afwijst. 2. Mattheus, anfitaat der Allerhoogste, met het tweede evangelie, als eeuwig evangelie geopenbaard, als een nauwsluitend zegel op het oude. 3. Ja, de Heere houdt van het oude, en zal daarom de paden niet afbreken maar vervullen in het nieuwe. 4. Zalig hen die de geheimenissen van het tweede kennen. 5. En er was een man komende met de wolken des hemels die de Naam de tweede Christus droeg. En in Hem was geen zonde of smet. 6. En Hij was omringd met leeuwen die hem dienden, en hijzelf was als de cobra des heeren. 7. En hij kwam om de gemeente te tuchtigen door Zijn Woord. 8. Dit zijn de woorden van de tweede Mattheus voor de laatste dagen. De Heere heeft u een tweede Christus gegeven. 9. En zijn tweede engelen kwamen tot Hem om hem op aarde te dienen. Hij stierf aan het kruis van honger in de streken van Afrika, bespot en alleengelaten door de gemeente. 10. En daarom zal de erfenis naar de tweede gemeente worden gezonden, en de eerste zal niet ver zijn van verwijdering. 11. Ja, de Heere kwam naar de aarde als een dier, maar werd geslacht en gegeten door de gemeente. 12. Vervloekt zijn zij. Ja, amen, terwijl de leeuwen toekijken zullen zij voor afgemeten tijden branden in het vuur van de tweede hel. 13. En tot Zijn kindekens : Ik zal u uitleiden tot de tweede hemel, en u de vruchten van het tweede geven. Ziet dan toe dat ge niet stilstaat om tezamen met de eerste gemeente ten onder te gaan. 14. Ik heb u het tweede woord gegeven, en vuur is in uw mond en binnenste om de afvalligen te verteren. 15. Maar ziet toe dat u zelf niet wordt verteerd, want de Heere duldt geen zonde voor Zijn aangezicht. 16. Gij hebt rekenschap af te leggen voor hem die uw zielen behoedt en voor zijn heilige cobra. Amen. 17. Zalig hen die het tweede spotkleed hebben gedragen, want zij dragen het pantser van het tweede geheim. 18. Zalig hen die de tweede doornenkroon dragen, want zij zullen de poorten des hemels vinden. 19. De Heere heeft Zijn roep op hun hart gelegd, en zij onderscheiden het goede van het kwade. 20. De Heere zal dan geen medelijden hebben met hen die zich laten verblinden om witte moorden te plegen. 21. Zij zijn als de hoeren die hun mond afvegen en zeggen : ik heb niks gedaan. 22. Laat dan de tweede Christus u oordelen. Hij die honger heeft geleden om des Heeren Wil. 23. En ik ben een anfitaat in boeien, heilig zijn zij. 24. Ik heb de gave

van het lijden ontvangen, om het woord te brengen.

8.

Geen eigenmachtige uitleg

1. Gij dan die tot de tempel van de cobra zijt genaderd : Heb dan lust de geboden des Heeren te doen. Zij leiden tot eeuwig leven om eeuwige vreugd te brengen. 2. Ik heb mijn wetten in uw binnenste gebrand, spreekt de Heere. Nu, leeft dan in de nieuwe tempel. 3. En de cobra zal velen tot zaligheid brengen, en zal dichtbij hen die twijfelen zijn. Laat u dan van het oude verbond verlossen, want het was een verbond des doods. 4. Ja, het heeft u getuchtigd en wijsheid gebracht, maar ook heeft het u misleid en u deel laten hebben in het kruis der profeten. 5. Ziet dan toe dat ge de duif die spreekt aanneemt, staande op de rug van de cobra, hebbende het gezicht als een arend. 6. Laat u dan brandmerken door Zijn Geest tot de tweede Metensia en de tweede Eminius, en gij zult zalig zijn. 7. Zoekt dan rust in heilige woorden en laat het oude voorbijgaan. 8. De cobra zal u het oude doen eren, maar gij zult de dood verslaan. De cobra zal u laten luisteren naar kindekens, en gij zult de vreze des heeren ontvangen. 9. Heb dan lust de geboden des Heeren te doen, en recht te spreken in zijn tempelen. Want was het oude recht niet onrechtvaardig ? Nu is er dan een nieuwe dag gekomen. 10. Het tweede schoeisel des vredes is onder hen die de Heere loven door werken. 11. Vervloekt zij hen die loven zonder werken, want zij zijn als holle wolken zonder water, voortgedreven door de wind. 12. Zij zullen dor zijn als as, als koren van de tweede hel. En deze hel zal verschrikkelijker zijn dan de eerste. 13. Ziet dan toe dat gij het sprekende kruis niet afwijst, want ook voor u heeft hij geleden, om u te laten zien wat u zou moeten lijden. 14. Maar gij hebt zijn woorden verdraait. Ziet dan toe dat ge niet verder afdwaalt. 15. Zalig hen die twijfelen en toetsen, en vervloekt hen die niet toetsen, want zij zijn overgeleverd aan trotse harten, aan de zonen van satan. 16. Ziet dan toe dat ge door uw opgeblazenheid en valse zekerheden niet valt in hetzelfde oordeel als de zonen van de leviathan. 17. Weest dan geen volgelingen van de tweede Kain en de tweede Izebel die in hetzelfde bed slapen. 18. Zij varen naar het laatste oordeel van het tweede. Hun namen zullen niet in de tweede boeken des levens gevonden worden. 19. Ziet dan toe dat ge geen valse profeten aanhangt, want in hetzelfde oordeel als hen zult gij vallen. 20. En de Heere zal niet onschuldig houden hen die eigenmachtige uitleggingen aan het tweede woord des geestes geven. 21. Hun zal afgenomen worden hun delen van het paradijs en de schatten der bedieningen. 22. De Heere zal hen te schande zetten op heilige bergen, en zij zullen geen dienst meer voor het altaar mogen verrichten. 23. Maar de Heere is met hen die beven voor Zijn Woord, en hen die de gave van twijfel hebben ontvangen om het woord te toetsen.

9.

Geen Eeuwige Toorn

1. Ja, de Heere zal een slachter zenden om de gemeente te slepen tot het altaar. 2. En de Heere zal haar vrucht toetsen. 3. De Heere ziet alles. Zij die zondigen hebben geen rust, dag noch nacht. 4. De heere zal uw harten in vlam zetten wanneer gij nadert tot Hem, en hij zal heiligen hen die zijn bestemd tot het laatste der dagen. 5. Vreest dan Hem die uw geschiedenis en toekomst kent. Hij, die uw gedachten van verre ziet aankomen. 6. En na de slachting op het altaar zal er dan geen plaats meer zijn voor berouw, maar tot een vreselijk uitzicht op het tweede vuur des Heeren dat de wederspannigen zal verteren. 7. De Heere toornt niet voor eeuwig, maar hen die het tweede woord belasterd hebben zullen hun loon niet ontgaan, en zullen de vrucht van hun afvalligheid in hun binnenste bemerken. 8. De monsters van hun feesten zullen hun van binnen verslinden en baas over hen zijn. 9. Ja, weet dan dat de beesten die u misleiden in toorn en tweede hel zullen veranderen wanneer zij u in hun hutten hebben. 10. Dan keert de zoete misleiding om in een bitter graf. 11. En de zonen van Lucifer zullen plagen van angst zenden, want gij hebt de heere verlaten. 12. Ja, angst zult gij hebben wanneer gij in de duisternis bent zonder de Heere. 13. Dan zal de Heere niet te verbidden zijn, maar zult ge het loon der zonde moeten uitzitten. De Heere heeft vele gevangenen. 14. En dan zult ge zien dat de Heere waarlijk rechtvaardig is. De Heere zal een ieder slaap gunnen aan het einde der dagen, en hen die hun straffen hebben uitgezeten zullen rust vinden in een eeuwig

graf. 15. De Heere duldt geen pauselijke leugens, en de Heere duldt hen van de canon niet, want zij hebben kooien van eeuwige angst gebouwd. 16. Geeft dan ruimte en vrijheid des Heeren aan het volk van God, en leidt hen uit tot het tweede Woord in hun allerheiligste reis. 17. Want gij zijt allen pelgrims, en gij zult wonen in het tweede huis des heeren. 18. De Geest die de Heere dan geeft is de Geest der Vrijheid, en de Heere zal al hun tranen afwissen. 19. Wanneer gij dan ouder wordt in de Heere zal de Heere u loskopen uit alle misleiding en zal zijn woord in u vrijgemaakt worden. 20. Dan zullen de zegelen van uw hart breken en gij zult vluchten tot uw tweede geest.

10.

De Geest der Vrijheid

1. Maar er zijn lieden die het tweede woord zullen verdraaien zoals ze met het eerste woord hebben gedaan, en zij zullen de tweede gemeente verdrukken. 2. Ja, zij zullen zich in uw midden opstellen om harten te misleiden, maar houd u vast aan uw ouder wordende geest, en tot de Geest die in u spreekt van het zuivere tweede. 3. Laat u dan het evangelie u niet ontnemen dat tot de zaligheid uwer zielen geschreven is. 4. Ja, de trompet des heeren kondigt nieuwe tijden aan, en zij zullen voor de heere buigen. 5. De Heere zal velen tot slaap brengen, en tot dronkenschap. 6. Laat het dan geen dronkenschap zijn zonder recht. De Heere heeft u toch immers met Zijn wetten bezegeld. 7. De Heere zal de poorten van uw ziel bewaken, en het tweede zal vaste grond krijgen. De Heere voert Zijn kinderen uit, ook uit de onderdrukkingen der gemeentes. 8. Weest dan lid van het tweede lichaam van Christus, en hangt de tweede Geesten aan. 9. Zij zullen uw hoofd verlichten, en uw harten leiden tot de tweede geest, waar bronnen des hemels wachten om open te gaan. 10. Weest u dan bewust dat de woorden des heeren krachtig zijn tot het scheiden van goed en kwaad en om de koppigen tot verlichting te brengen. 11. Het woord des heeren is immers als een lamp schijnende in duistere plaatsen. 12. Ja, ook de putten zullen van het tweede woord des heeren nemen, en zij zullen buigen. 13. Dan zullen alle tweede putten voor de heere staan en de heere zal hen oordelen naar hun werken. 14. En de draken van het tweede zullen rekenschap moeten afleggen van hun daden en koopkrachten. 15. Zij zullen hun verdragen met de kooplieden der aarde moeten openen voor het aangezicht des Heeren. 16. En het tweede vuur zal verzengingen doen tot aan het tweede ijs. En gij zult de tweede Eminius kennen. 17. Want vol zijn de hemelen van de tweede engelen en de tweede Geesten des Heeren. 18. En wanneer de tweede tronen in het daarvoor bestemde uur oprijzen is de eerste troon niet verre van verwijdering. 19. Dit zijn de woorden van de tweede Mattheus. Zalig hem die het tweede evangelie verkondigt, en daarmee de gevangenen van het oude vrijzet. Want de Geest des Heeren is Vrijheid.

11.

De vijfde Utmir

1. En mij, de tweede Mattheus zijn gegeven de sleutelen der vijfde Utmir, om de tweede gemeente binnen te leiden. En hun schoeisel zal niet verbrand worden, en zij zullen langs koele wateren gaan. 2. Maar vuur uit de mond des Heeren zal vallen op al hen die achterblijven en de canon blijven aanhangen. 3. En er zal alleen adem zijn in de tweede gemeente in het vijfde der Utmiren. 4. En ik zal mijn profeten aansporen om te profeteren totdat de deuren achter ons gesloten zijn. 5. Vervloekt hen wiens geesten op de vorige aarde achterblijven. Dit zijn de heilige woorden van de tweede Mattheus, anfitaat voor het aangezicht van God. 6. Laat dan de tweede Christus u loskopen uit dit boze geslacht, wanneer gij hem hebt losgekocht met alles wat u had. 7. Zalig hen die acht hebben gegeven op het licht der armen, want zij zullen de Heere zien. 8. Zalig hen die het tweede kruis kennen in hun geest, want zij zullen een schuilplaats in de nieuwe geest vinden. En deze geest is eeuwig, en zal groeien tot in aller eeuwigheden tot een boom des levens. 9. Zalig en mystiek zijn de schatten die de Heere heeft weggelegd voor hen die Hem volgen en Zijn voetstappen bewaren. 10. Zalig hen die rouwen wanneer de Heere rouwt. Zij zullen de lichten van het tweede kruis tot lampen hebben in de tweede duisternis. En deze duisternis is donkerder dan de eerste. 11. Zij zullen van de vierde dood geen schade lijden, want zij zijn door de Heere en diens tweede engelen in myriaden en myriaden gekend. 12. En zij dragen de klokken des Heeren in hun monden en buiken, terwijl hun

hoofden gebonden zijn met zoete koorden die hen leiden tot de uitgestrekte velden van vrijheid des Geestes. 13. De Heere waakt over hun zielen, en zij kennen zijn geboden. 14. Zij spreken recht onder hoge bomen, en kennen de gezangen der vogels. 15. Zij zijn teder als zij hard zijn, en hard als zij teder zijn. In hun liefde sparen zij het kwaad niet. 16. Zij hebben de Geest van aanvaarding leren kennen in het verwerpen van het kwaad, en zij worden geleid van inzicht tot inzicht. 17. Zij kunnen onderscheiden de harten des Heeren en van de kindekens, en zij gebruiken zijn woord in en tot vrijheid des Geestes. 18. Hun zwaarden zijn zacht in hardheid en hard in zachtheid.

12.

1. En de Heer sprak dan over het Woord als over zaad op een akker, wat alleen gelaten moest worden om door de regen, de zon en de kou sterk gemaakt te worden. 2. En de Heere sprak dat het Woord zou groeien als de cobra, om harten te slaan met schrik. 3. En deze schrik zou een tweede schrik zijn, groter dan de eerste. 4. En de Heer droeg zijn discipelen op om het Woord te verkondigen, want Hij had hun tweede geest aangeraakt. 5. En zij waren op een bovenkamer bij elkaar gekomen en de Heere gaf aan hen tongen van vuur. 6. Maar hun lippen werden koud als ijs. 7. Zo was het evangelie dan als kou en ijs. En de Heere maakte zijn woord sterk. 8. En tot de discipelen werden zieken gebracht, maar zij werden niet genezen, want het was de tijd des Heeren niet. En de zieken werden tot een eenzame plaats gebracht waar zij het woord des Heeren hoorden. 9. En na enige tijd ging er een wind uit van de discipel die sprak en de zieken werden vervuld door de Geest en zij gingen op hun benen staan. 10. En de Heere voegde die dag honderdtwintig zielen tot hen die behouden werden. 11. En de discipelen spraken : Er is geen behoudenis in een stem of een naam, en ook niet in een kracht. Er is alleen behoudenis in een hart dat de Heere zoekt. 12. En de gezichten der discipelen waren als die der engelen. 13. En er stond een man op genaamd de tweede Petrus, en hij deed grote wonderen voor het aangezicht des Heeren, en leeuwen des hemels verschenen naast hem in het wit. 14. En er kwam grote vrees over de schare, want hij liet ijs uit de hemel dalen, en de leeuwen des hemels verscheurden velen. 15. En hij had het lichaam als van een cobra.

13.

1. En men bracht vele zieken tot de tweede Petrus, en hij nam ze mee naar eenzame plaatsen, en leerde dat een kind van God veel moest lijden om in te gaan. 2. En zijn woorden hadden kracht, en brachten velen tot verlichting. 3. En in de dagen erna voegde de Heere duizenden tot de groep, en ze leerden over het lijden en het oordeel. 4. En de tweede Petrus riep : 'Ziet dan op het tweede kruis, waar gij leert hongeren voor de Heere.' En olie en honing vloeide er van zijn handen af, en hij bracht vreemde krachten tot hen die om hem heen stonden, en zij begonnen op een andere manier te bewegen. 5. En enkelen raakten in dronkenschap en werden bespot door voorbijgangers. Maar de tweede Petrus geraakte in toorn en een cobra des hemels kwam om hen te verslinden. 6. En de tweede Petrus riep : Ziet dan toe dat ge de dronkenschap des Heeren niet afwijst. En wijn des hemels kwam naar beneden om de discipelen te zalven. En de groep werd groter iedere dag. 7. Maar de autoriteiten beraamden al snel een plan tegen hen, en de tweede Petrus werd tot de hoge raad geleid. 8. Maar de dieren des hemels waren met de tweede Petrus en bliksemschichten kwamen van zijn klederen af om hen te verzengen. 9. En grote angst kwam over het volk, en ze vroegen of hij hun leider wilde zijn. Maar de tweede Petrus sprak : 'Er is geen leider dan het hart dat zich verborgen houdt om de duisternis te zoeken.' En hij trok zich terug tot het woud. En hij schreef brieven tot hen van de tweede gemeente, en de tweede gemeente werd groot en volwassen. 10. En in die dagen vloeide de tweede wijn, en de profeten kregen dubbel zicht opdat zij door alles heen konden kijken. 11. En doorzichtige visioenen kwamen tot hen, en de Heere schonk grote wijsheid aan de gemeente. 12. En de Heere opende een bron van adem. En de Heere sprak : Van nu aan stroomt genezing vanuit de duisternis.

14.

1. En enkele zegels werden van het Woord afgehaald, en geheimenissen werden aan de gemeente geopenbaard, en de Heere voegde steeds meer toe aan hen. 2. En de tweede gemeente werd als de

slangen des hemels, en grote gaven openbaarden zich in hun midden. 3. En de Heere sprak : Van nu aan stromen de gaven vanuit het verborgene. 4. En velen gingen in het woud wonen, en schreven mystieke boeken. En velen die onschuldig vastzaten werden vrijgezet. 5. En de Heere gaf het volk macht over de onderdrukkers van het lichaam, en de Heere begon het volk inzicht te geven over het lichaam des doods en het lichaam des levens. 6. En de Heere sprak : 'Zie, Ik schep een nieuw lichaam.' En de Heere zond zijn tweede engelen tot de aarde om grote scheppingswonderen in het lichaam te verrichten. 7. En zij droegen de gloed van het morgenrood, en zij begonnen te verschijnen op gezette tijden. 8. En de Heere schiep nieuwe seizoenen en nieuwe tijden, en de aarde kwam in het vijfde Utmir. 8. En de Heere voegde dagelijks toe aan hen die Hem volgden, en grote wijsheid en kennis kwam tot hen die de machten der duisternis bestudeerden. 9. De Heere gaf hen de oorlogstaktieken en stond niet meer toe dat zij bespot werden. 10. En er was een plaats genaamd het tweede Golgotha in Afrika, en de Heere maakte deze plaats groot. 11. En vanuit alle hoeken van de aarde werd deze plaats bezocht, maar de apostelen spraken : 'Het heil is niet te vinden in een plaats of een persoon, maar in het hart dat zich verborgen houdt.' 12. En de gemeente werd een volk van eenlingen, en zij die de krachten van het ijs niet konden aanvaarden vielen weg van de Heere. 13. En in die dagen hielden familiaire en sociale geesten velen tegen om behouden te worden.

15.

De arenden van het Woord

1. En ik zag een zwarte arend verschijnen in het midden van de tweede hemel, en een witte arend zat op een rots, en ik zag uitgestrekte zeeen in de verte. 2. En ik zag de Heere als een ruiter verschijnen, dragende een trompet. En zijn haren waren als witte vlammen. 3. En toen Hij op de trompet blies kwam er een beest uit de zeeen voort, en de Heere sprak : Vreest niet, want het is de tweede Matas, en Hij is het Beest des Heeren. 4. En de witte arend die als het Woord des Heeren was steeg op, om hen die niet wilden horen te slaan. 5. En ik zag een grote schare opkomen die de arend volgden, en zij maakten zich groot tegen de zwarte arend. Maar toen kwam er een traan uit de ogen van de witte arend om hen te verteren. 6. En de Heere sprak : Zo zal het een ieder vergaan die het tweede Woord niet aanvaardt. En de Heere was als een stichter van oorlog. En de Heere sprak : Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het Zwaard. 7. Heiligt u dan voor Mijn Aangezicht. En zo zou de komst van de tweede Christus zijn.

Het Tweede Pniel

8. Zalig hen die het eerste en tweede Woord hebben. Maar hen die het tweede Woord niet hebben, zullen het eerste ook niet hebben. 9. En de heiligen worstelden met de tweede engelen en met de Heere, en zij werden geslagen op een plaats die het tweede Pniel heette. 10. En zij werden gevoelig voor het tweede Woord. En de Heere zegende hen. Zalig zij die de wonden van het tweede Woord dragen. 11. Zalig hen die twijfelen, want zij zullen kracht tot toetsen hebben, en de Heere zal hen leiden tot de tweede zekerheid. 12. En in de tweede pijn ligt de hand des Heeren opgeborgen.

Het Grote Rome

13. En de tweede toets was zoet voor de ogen van de Heere, en Hij gaf genade aan hen die de geesten beproefden. En de Heere zond lichten en bliksemschichten tot de aarde, tot tekenen van hen die Hem volgden. 14. Maar ook de tweede antichrist kon lichten uit de hemelen laten neerdalen. En de tweede draak gaf hem grote kracht, en zalfde hem met vele gaven. En er werden boeken geopend, en zij die jong waren moesten veel lijden. 15. En de Heere sprak : 'Zalig hen die piekeren, want zij zullen voor hoogmoed bespaard blijven.' En de tweede valse profeet en de tweede hoer kwamen tot het aangezicht des Heeren. 16. En zij kwamen van het tweede Sodom en het tweede Babylon.En hen werd gegeven het volk voor enige tijd te beproeven. En zij brachten grote rijkdom tot hen die de modder der aarde nog nooit hadden gevoeld. 17. En zij brachten dwaalleer tot hen die in de hutten der aarde woonden. Maar de Heere spaarde velen van hen, omdat zij wezen waren, en hij leidde hen tot een rots die Hij de rust der anfitaten noemde. 18. En de Heere sprak daar tot hen door een engel, zeggende : 'Het is beter met de discipelen te lijden dan overvloed en lering te

zoeken. 19. Want van kennis wordt het hoofd opgeblazen, en verliest het hart grip.' En de Heere plaatste een tweede boom der kennis in de hof waar ze terecht waren gekomen, en Hij verbood hen om van de vruchten te eten. 20. Elke dag op gezette tijden kwam er een engel om hen te onderwijzen. De vruchten nu van de tweede boom der kennis waren hoog, en er zat een arend des Heeren om de vruchten te bewaken. En de Heere gaf aan hen die in de hof waren een tweede hart. 21. En de Heere sprak tot de kinderen dat zij veel bespot moesten worden. En in de nacht kwamen er vogels die hen niet lieten slapen, en overdag waren er honden die op jacht gingen. Maar het dreef de kinderen naar elkaar toe, en de Heere zag dat het goed was. 22. En in de hof stonden ook bomen van het tweede Sodom en het tweede Babylon, en de Heere hakte hen weg omdat ze geen vrucht droegen. En toen moesten de kinderen een zee overzwemmen die het Grote Rome heette, en deze zee was tegelijkertijd een haai. 23. En de kinderen werden boos op de Heere, omdat ze verzwakt waren, en merkten dat de zee hen verslond. Maar een Wind des Heeren nam hen op, en zij kwamen terecht op een eiland genaamd het tweede Bethlehem. En zij die daar woonden hadden grote ogen.

16.

Het Nachtzicht

1. En de Heere sprak : 'Dit geheimenis is groot, en zalig hen die het verstaan.' En de tweede boom des levens was te vinden op het eiland, en een ieder die van haar vruchten at kreeg ook grote ogen. 2. En er waren daar profeten des Heeren met dubbel zicht, en ook met nachtzicht, en zij onderwezen hen met vele visioenen. 3. En hen werd verteld dat verderop op het eiland alles donker was, en dat zij zich daar als een blinde zouden voelen. 4. Maar de Heere zou hen leiden met nachtvisioenen en zou hen het nachtzicht geven aan het einde van de reis.

17.

Niet verslaafd worden aan de wijn

1. Vrouwen hebt uw mannen lief. Neem hen bij de hand, en leer hen begrijpen. Word dan niet verslaafd aan wijn. Ware wijn stroomt van binnenuit. Weet dan dat de Heere u het lijden geschonken heeft om dronken te worden. En daar door de wijn te drinken gij dronken raakt, zo zult gij het lijden moeten drinken om dronken te worden. Dit dan is het tweede lijden.

2. Door dronkenschap kunt ge uzelf in de ander verplaatsen. Het denken houd dit tegen. Daarom heeft de Heere u het lijden geschonken. Drinkt dan uw pijn, en gij zult zalig zijn. Want gij zult zo in aanraking komen met de pijn van een ander, en diens vreugde. Laat daarom de eenheid u tot dronkenschap wezen, en volg dan de weg van de eenling.

3. Weest dan niet verslaafd aan verdovende middelen en genotsmiddelen, want dezen heeft de Heere uw God u al gegeven en stromen van binnenuit. Leert dan te drinken van de beker van de tweede Christus. Want God heeft ons geen aardse beker gegeven daar wij verjaagd worden van de ene hoek naar de andere. Maar God heeft u een Hemelse Beker gegeven.

4. Leert daarom drinken van Zijn Woord en het lijden. Gij kunt geen gezag aanvaarden indien gij niet drinkt van het kruis. En alle gezag is uit God. Maar velen hebben dit Woord verdraaid tot hun eigen ondergang. Gij moet buigen onder ieder gezag, opdat gij op de daarvoor bestemde tijd wortel schiet en opschiet om het gezag te breken. Ja, ook de Heere zult gij breken, en gij zult ingaan tot Zijn stromen van Levend Water en één zijn met Zijn Geest.

5. En daar sommigen het worstelen met God hebben vergeten heeft hun geloof schipbreuk geleden, maar de Heere zoekt hen die Hem overwinnen. Ook onder uw gezag heeft de Geest Gods geleden, maar Hij heeft het juk verbroken en u overwonnen.

6. Gij dan leeft op de aarde en in de hemelen. Weet dan, dat gij listig moet zijn als gij op de aarde zijt. Weest dan snel tot het lijden en langzaam tot het overwinnen, zodat niemand u tot een slaaf zal nemen. Leef dan zoveel mogelijk in het verborgene, opdat geen koning u ziet om u te kronen, en gij de kroon des hemels mist.

7. Geef niet om hen die aards loon ontvangen om u te onderdrukken. Zij hebben hun loon reeds, en de Heere zal het hen in de hemel niet geven. Weest dan niet al te toornig op het huis van dokters, want zij hebben de ketenen der slavernij verbroken, en hebben u de hemelse beker gegeven. Vreest dan niet voor hun ijs, want zij zijn u tot een duistere bescherming.

8. Bent gij dan vergeten dat de Heere tot u heeft gezegd : 'Gij zijt slaven.' Sommigen hebben Hem hierom bespot en geslagen. De Heere heeft Zijn engel Romarei gezonden, en de tweede Romarei, om het volk uit slavernij te leiden. Ja, Hij bracht u van balingschap tot ballingschap, maar de Heere leidde tot vrede. Rust nu, zij die ingegaan zijn tot de tweede sabbath. Zalig hen die van die beker hebben gedronken.

9. Gaat dan geen oude gevechten aan, maar groei op in de Heere, en vecht om tot de hemelpoort te gaan. Laat u niet teruggetrokken worden door oude vijanden, maar snijdt nieuwe hekken in. Zoek het gevecht niet op, en laat u niet leiden tot oude emoties. Doet dan de tweede mens aan, want het oude gevecht zal altijd doorgaan, totdat het opgelost wordt in de tweede hel.

10. Ja, doet dan aan de raadselen des Heeren, en weest listig.

11. Gij lijdt totdat gij het raadsel des Heeren ziet.

18.

Onrecht lijden

1. En de raadselen des Heeren zijn als een zee vol walvissen. En het grote geheimenis loopt tot het Grote Spanje, waar de zwarte haaien tot haar kusten naderen. Ziet dan toe dat gij geen deel hebt aan haar zonden, want de Heere Heere zal haar in één dag vernietigen.

2. En die dag zal zijn als de zon en de maan die tezamen komen. De Heere zal haar besmeuren, en de beker uit haar handen halen waarmee ze het bloed der heiligen en martelaren dronk. Ja, zij heeft handel gedreven met de kooplieden en slagers der aarde, maar zij zullen haar haten en haar vlees eten.

3. En dan zullen de walvissen de pilaren des hemels zijn en de stier des hemels zal haar volgelingen doorstieten. Vreest dan de Heere, en houdt uzelf rein van haar.

4. Keert dan niet terug tot oude gevechten, want de Heere zal uw vijanden veranderen in Zijn Handen. Hebt geen deel aan hun zonden, maar zoekt de raadselen des Heeren. Dan zal Hij Zijn engel Romarei en de tweede Romarei zenden om uw ketenen te verbreken.

5. Laat toch af van de mens, want wat is hij te achten ? Richt u dan op de dieren des hemels en gij zult de tweede mens aanschouwen.

6. Gij dan die nog vlees eet, vervloekt zijt gij. De ziel van het dier zal in uw lichamen tot leven komen en uw vlees eten. Weet gij dan niet dat hij die van de dood leeft, ook van de dood zal sterven ? Maar de Heere heeft u geenszins tot sterven bereidt, maar tot eeuwig leven.

7. Ziet dan toe dat zij die nog van vlees leven, ook elkander bijten en vereten. Zijt gij dan een stuk vlees, gebracht om gewogen, gemeten en verkocht te worden ? Doet dan ook een ander niet wat gij bij uzelf verafschuwd. De Heere zal voorzeker niet onschuldig houden hen die de Herder volgen om de schapen te eten.

8. Gij die nog van vlees leeft, gij zijt wolven tussen de schapen. Hinkt dan niet over de gedachte dat niemand u aanraakt. Gij hebt immers de wet verlamd. Doet dan weer recht op heilige bergen, en doet het kwaad uit uw midden, opdat de Heere zich over u ontferme.

9. Gij dan die kwaad spreekt achter de rug van uw broeder, ziet dan toe dat de Heere niet uw waarheid wegneme. Gij die de waarheid van een ander belastert, hoe kunt ge zelf in de waarheid staan.

10. Het loon over hen die onschuldigen aten, en dieren niet als hun medeerfgenamen beschouwden

zal zwaar heten. De Heere zal hen niet onschuldig houden voor Zijn poorten.

11. Gij die het dier niet eert, hoe kunt gij de Heere eren, die immers dier is ? Gij die het dier niet tot vriend heeft, heeft ook de Heere niet, en is overgeleverd aan Zijn Wraak.

12. Stopt dan met uzelf te verontschuldigen en rechtvaardigen voor de wolven. Lijdt liever onrecht om de wil van de Heere, opdat gij geen handel met de vijand drijft en als één van hen wordt aangezien. Zij eten uw vlees toch wel. Weest zwijgzaam en laat uzelf kruisigen zoals zij dat met de Heere deden. Gaat het om uw kinderen ? Dan draagt gij dezelfde wonden als Metensia. Ook uw kinderen zal het lijden niet worden bespaard. Zalig hen die hun kinderen laten tuchtigen, en vervloekt zij hen die hen vasthouden in zonde.

13. Weest dan zwijgzaam voor de wolven, zoals de Heere dat was, opdat gij genade zult vinden voor de troon van God. Drinkt eerder van het lijden in onrecht, opdat gij niet het zwaard pakt zonder gedronken te hebben. Zij eten uw vlees toch wel. Ziet dan toe dat gij goed drinkt.

14. Want goede wijn is beter dan te spreken, en uw recht stroomt van binnenuit. Laat hen die u vervolgen u dan geen toegang geven tot hun vertrekken. Geeft uw hart niet aan hen weg. Neemt niets van hen aan. Maar enkelen zullen deze woorden verdraaien tot hun eigen verderf.

15. Leert dan in goede tijd om te gaan met het Woord des Heeren, en richt uzelf op de raadselen Gods. Weest dan als een goede attentaat voor het aangezicht des Heeren, opdat gij macht ontvange door zijn zwaard om zorg te gebieden. De Heere opent u de ogen en zij met u alle dagen van uw leven. Amen Metensia Eminius.

19.

Vertroosting en vermaning

1. Dit zijn de woorden van de tweede Petrus, door God gegeven. Aan mijn beminde broeders en zusters in de verdrukking. Laat hen die u vervolgen wegvagen door het kruis. Zij zijn niet belangrijk, en zijn de schimmen van het dodenrijk.

2. Zij die aardse goederen zoeken, vervloekt zijt gij, want aardse kettingen zullen hen binden, en zij zullen geen macht hebben te ontsnappen.

3. Zij die de dingen van de hemel zoeken zijn zalig, want zij zijn gebonden door eeuwige ketenen die hen naar de velden van rust en vrijheid leiden.

4. Vertrouwt uw verstand niet, want deze is door de leugenaar gebrandmerkt. Uw verstand is vervloekt en verduisterd door de zonde, en doorstoken door het zwaard der wereld. Gij hebt nog niet genoeg gedronken uit uw binnenste, want het verstand dat de Heere daar geeft is eeuwig. Doet dan aan het tweede verstand, en drinkt veel wijn des Heeren.

5. Laat u dan niet vast zetten in uw verstand, want dan komt u van redenering tot redenering en van misleiding tot misleiding om u dieper te binden. Komt tot de heilige bomen des Heeren en eet van haar vruchten. Maar zij die zondigen hebben geen toegang tot de hof des Heeren.

6. Vervuild uw geesten niet met de kennis der wereld, want zij is als de verboden vrucht.

20.

Het Woud des Heeren

1. De Tweede Paulus, apostel des Heeren en anfitaat, aan de heiligen van het Tweede Laodicea. De Heere zegent uwe harten. 2. De Heere kent dan uwe harten, en weet dat gij vol zijt van vuur en ijs. Ja, gij bent aangesteld als de mengers des Heeren in het Tweede Verbond en het heilige eeuwige evangelie. Weet dan, dat gij geliefden des Heeren zijt. 3. Maar enkelen onder u zijn lauw, en de Heere zal hen spoedig uitspuwen indien zij zich niet afkeren van hun boze wegen. 4. Gij weet dat ik vervolgd ben vanwege de wonden des heeren die ik draag, en dat gij ook reeds vertrouwd bent met deze wonden. 5. Draag hen dan diep in uw lichamen tot zuivering, want de Heere heeft u aangesteld

Hem te dienen en Zijn geheimenissen te kennen. Hij zal u voeren tot het woud des Heeren, waar de zeven bliksemen des Heeren op u wachten. 6. Ja, de Heere zal u de tweede adelaarsvleugelen schenken, en gij zult uitzichten hebben. Gij dan zult aanschouwen de rijkdommen en wildernissen van de Heere die weelderig is, en Hem met het Gouden Zwaard zult gij kennen. 7. Ook hebt gij vernomen van Hem met het Bloedende Zwaard, en gij hebt uw bloed met Hem vermengd. 8. Ja, gij hebt deel aan de wijnen des Heeren en aan zijn zaad. Laat dan het kruid des Heeren uwen harten genezen, en zoekt de dingen die van binnen zijn. 9. Gij hebt enkelen onder u die in diepe zonden leven, maar de Heere heeft het reeds nog niet geopenbaard. 10. Wacht dan op het Woord des Heeren, en ziet wat Hij zal gaan doen. Groet hen die in verdrukking leven, en klem aan hen vast, opdat gij zalig zult zijn.

11. De Heere weet en ziet dan wat gij gedaan hebt voor de ouderen, en welk een hart gij hen toedraagt. En de Heere weet ook hoe gij de werken van een spottende jeugd haat. 12. Ja, de Heere heeft u voor Zijn aangezicht gesteld als zifters, en spoedig zal Hij u uitzenden om het kaf van het koren te scheiden. 13. Ja, ook hierin weet gij het lijden en het ijs te dragen, en struikelt gij niet tot in de binnenste duisternissen. 14. Ja, de Heere ziet de volmaaktheden onder u en is daar zeer over verheugd. Keert dan niet terug tot het eerste Laodicea, want de Heere zal u dan reeds spoedig slaan.

21.

De Taal des Heeren

1. De Tweede Paulus tot hen die in de verdrukking leven, in het Tweede Laodicea : Houdt dan goede moed, want gij hebt de krans ontvangen. 2. Gij hebt woorden van liefde diep in uw hart, reikhalzend verlangende om geopenbaard te worden. 3. Verheugd u daarom, gij die door vele verdrukkingen wordt beproefd. De Heere heeft u een nieuw hart aangemeten, en zal weldra in u opspringen tot zaligheid. 4. Gij, die de helm des Heeren draagt, gij weet ook van Zijn doornenkroon. 5. Toen ik bij u was heb ik u vele stukken daarover voorgelezen. Lees de stukken die ik u heb nagelaten dagelijks. 6. De Heere ziet uw lijdenstijden en kent hun einden. De Heere heeft het slot reeds daarop aangemeten, op hun uiteinden. 7. Verheugt u dan in de boeken die gij in zulke nawoorden aangeboden krijgt. Ziet hen als geschenken des Heeren. 8. Gij dan die het donderen van Sarsia kent, haar regen is zoet. Weet dan dat de Liefde problemen uitpraat tot het einde, maar daar waar praten onmogelijk wordt zal zij zich omzetten in recht. De Heere dan heeft u aangeraakt in Zijn Liefde. 9. Met hen die liegen valt niet te praten. Verwijdert hen dan uit uw midden. Sommigen onder u zijn enige tijd door zulke lieden beproefd, om hun harten te testen. Zoekt hen die van Waarheid spreken en die een zacht hart hebben naar ouderen. 10. Scheidt u af van hen die roekeloos leven. Gij zult hierin een kleine hulp ontvangen, en gij zult zich hierover verheugen. Scheidt u ook af van hen die zich bezighouden met taal om over anderen te heersen. 11. De Heere heeft u de taal des Heeren gegeven, en dit is de taal der vrijheid. Laat daarom niemand u terugbrengen tot boeken van grammatica en spelling, die de Heere een gruwel zijn. Leert dan de taal des Heeren. Ziet, het oude is dan voorbij gegaan. 12. Het nieuwe is gekomen. Verhardt de harten van uw kinderen niet door hen te verzuren met eindeloze getallen en geslachtsregisters, want hier rust de vloek des Heeren op. 13. Verzadigt hun harten met de wetten des Heeren, en leer hen de liefde en het altaar, die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Zo zult gij zalig zijn.

22.

Voorschriften over het onderwijzen van kinderen

1. Leert uw kinderen dan de geestelijke strijd en het lijden. Want enkelen zijn aan dit gebod ongehoorzaam geweest, hun kinderen verkopende aan Belial en hen van Orion. 2. Leert hen dan van vuur en ijs, opdat het geen spotters worden. 3. Maar de Heere heeft met enkelen onder u reeds de hoop en moed verloren, en zij wachten op het vuur van Gehenna, hen brengende tot eeuwige rust. 4. Ja, want sommigen kunnen de eis van het leven niet aan, en de Heere zal hen kleine genade schenken. 5. Zo is er dan recht voor allen. Een ieder zal een bloem van recht ontvangen als loon voor de verrichte werken. 6. Gij zult uw kinderen dan niet bang maken met een altijddurende hel,

maar gij zult hen leren over de dreigende vernietiging leidende tot eeuwige rust. 7. Niet een ieder wil het Koninkrijk der Hemelen binnengaan, want zij die daar zijn hebben dag noch nacht rust daar zij de Heere beminnen en liefhebben. 8. Enkele luien zullen daarom kiezen voor de eeuwige rust die Gehenna schenkt. Ja, ook enkelen onder u, oh Laodicea. 9. De Heere kent de hardheid van het leven, en de Heere kent alle harten. Nooit zal de Heere een mens voor eeuwig slaan, maar Hij zal die mens dragen tot een waardig graf waar altijddurende rust zal heersen. 10. Dit dan is een geheimenis des heeren, want velen zijn niets anders dan steigers. Als dan het huis gebouwd is, dan worden de steigers verbrandt, omdat ze niet meer tot nut zijn. 11. Toch zal het recht tijdelijk harder slaan dan geleerd werd, want de Heere eist terugbetaling, opdat alles eerlijk verdeeld is. 12. Enkelen onder u hebben dit vergeten, en hun geloof heeft schipbreuk hieronder geleden. 13. Zoekt dan de Heere, en weest getrouw tot Zijn gebod, opdat Hij trouw tone aan u. 14. Leert uw kinderen dan vroeg voor het jonge en oude te zorgen, opdat zij niet door de spot worden weggegrepen en het zoete hun hart zal verslinden. 15. Ook hebt gij daar enkelen onder u die zich overgegeven hebben aan oeverloze lofprijzing en dankzeggingen die geen spoor geven. Laten zij dan weten dat zij hiermede Belial aanbidden en niet God. 16. Ik waarschuw u, oh oudsten van Laodicea, dat indien gij zulken niet tuchtigt, gij in hetzelfde oordeel komt als hen die deze dingen bedrijven, waarvan de heere gezegd heeft dat Sodom niet zo zwaar gestrafd zal worden als de farizeeers. 17. Doet dan de farizeeers uit uw midden weg, hen die verslaafd zijn aan vrome klanken en hun kinderen laten verhongeren. Zij zijn niet beter dan de honden, want zij hebben de Tweede Christus gekruisigd. 18. Slaat dan die heupwiegers, oh profeten van Laodicea, slaat dan hen die de cobra aan de poorten tegenhouden, opdat Ik niet u tezamen met hen zal slaan. 19. Gij volgelingen van de tweede Eli, luistert, want gij hebt uw zonen van het zoete der tempelen laten eten, en de tucht veracht. Heft dan omhoog de tucht des Heeren, anders zult gij wederom achterover vallen om uw nek te breken. 20. Leert dan het goede te mengen, en print het Woord des Heeren in uw harten, opdat gij niet ten val gebracht wordt. 21. Slaat dan de volgelingen van Hofni en Pinechas, oh gij apostelen van Laodicea, en verbrandt dan hun boeken, opdat gijzelf niet verbrand zult worden. 22. Maar ik vrees dat ik me voor enkelen onder u tevergeefs heb ingespannen. Het oordeel des Heeren zal zwaar heten op die gemeentes die de tucht niet leren. 23. De Heere zal uw kinderen roven uit uw schoten, en de Heere zal u overleveren aan het zoete der bijen, en het zal uw buiken verderven. Ja, want in uw buik zal een slang opstaan, komende om de heidenen te oordelen. 24. En dan zult gij daar staan, al gij heupwiegers, met roet en roest, omdat gij het Woord des Heeren hebt tegengehouden. 25. Oh, gij die de stilte hebt veracht, wordt dan wijs opdat de Heere u niet zal slaan. 26. Want zwaar en hard slaat de Heere hen die de stilte verachten. Zij willen de stem des heeren doven, door zelf luid te brullen. Zij willen de bewegingen des heeren beletten, door zelf de heupen te wiegen. 27. Ja, een gruwel is dit in de ogen des Heeren. En vervloekt is een ieder die zulken een schuilplaats bieden. Levert dan uit hen die u verborgen houdt, anders zal de Heere u uitleveren. 28. Wie denkt gij dat u bent door te denken iets voor de Heere verborgen te houden ? 29. Vervloekt is dan een ieder die denkt zijn zonde schuil te houden achter dure kleding en materieel gesleep. 30. Zij dan zijn volgelingen van Mammon. Gedenkt dan de eenvoud, opdat gij weelderig zult zijn in de Heere die Geest is.

23.

Over kleding

1. Ja, gij bent dan het verscheuren der klederen vergeten. Weet gij dan niet dat dit u zal leiden tot zuiverheid ? Gij bent dan nu verpakt door de geesten van de tijd, en gij hebt de weelderigheid der natuur vergeten. 2. Gij hebt uzelf overgeleverd aan strakke pakken en stropdassen door de duivel vervaardigd. 3. Ja, enkelen onder u leven in slavernij van een werelds regiem, en zij hebben die kleding als merktekenen. De Heere zal u op zijn tijd bevrijden. Zij zijn dan de spionnen des Heeren, en leven onder een profetisch verbond. 4. Maar vervloekt is een ieder die zijn lusten botviert op zulke uitheemse kleding, want deze heeft de satan vervaardigd om macht uit te spannen. 5. Gij dan zijt webben des Heeren, en gij dan zult kleding des Geestes dragen. 6. Veracht het scheuren van klederen niet, daar het gewas voor deze artikelen door roofbouw werd gebruikt. 7. Kunt gij dan niet

gebruiken wat de Heere u geeft ? Laat dan uw materialen waarmee gij werkt zuiver zijn. Laat geen levende wezens sterven voor uw tweede huid, want zij zijn uw adem. 8. Keert dan terug tot de natuur, oh heiligen, want uw huizen zijn constructies van Belial en zijn zonen. 9. Maar als gij daar leeft als gevangene des Heeren, zalig zijt gij. Leeft daar eenvoudig en verscheurt uw klederen, opdat gij niet onder het oordeel van roofbouw komt. Eet ook geen vlees. 10. Tot hen die als gevangenen vlees eten, zeg ik : De Heere zal uw lichamen genezen en u vrijzetten op zijn tijd, evenals de dieren. 11. Weest dan niet schuldig aan roofbouw op de natuur, want dan zult gij verlangen naar eenvoud, maar het zal van u wegvluchten. 12. Dan zult gij verlangen naar de weelderigheid des geestes, maar het zal van u vlieden. 13. Dan zullen uw klederen als ketenen worden, en gij zult niet bij machte zijn het juk te scheuren. 14. Overigens valle niemand mij lastig, want ik draag de littekenen van de Tweede Christus en Zijn Woord in mijn lichaam. 15. Hij kome spoedig om de heidenen te slaan. Amen Metensia Eminius.

24.

Aanwijzingen en voorschriften

1. Weet dan dat aan het einde der tijden de grenzen zullen vervagen, en het Woud des heeren zal zich openbaren. Leert dan van Zijn Liefde. 2. Want Hij heeft hen van Spricht altijd onder zijn hoede gehad. 3. Gij dan zult de heilige plaatsen kennen, en zij zullen u zijn tot een toevlucht. 4. Prijst dan de Heere wanneer Zijn schuilplaatsen geopenbaard zullen worden, want ze zullen dikke bescherming bieden tegen de stormen van het tweede. 5. Weest dan doof tot de zonde en tot hen die spotten, opdat de Heere u zal geven van het dikke van Zijn binnenste. 6. Maar allen die Spricht haten zullen niet eten van de dikke honing. 7. Zij zullen overgeleverd zijn aan de toorn van de bijen des hemels, en hun vlees zal tot driemaal toe gegeten worden. Aldus spreekt het geheimenis des heeren. En Hij zal erop toezien dat deze woorden verzegeld blijven tot aan het einde der tijden. 8. Zalig zijn zij die de tijden van de witte leeuw hebben bereikt en Spricht liefhebben. 9. Ja, zij kennen de lusten des Heeren. Tot Spricht bent gij genaderd, en Spricht zal de mate van behoudenis meten. 10. Ja, want Hij is de kleermaker des Heeren, en Hij heeft u overgeleverd aan geestelijke strijd. 11. Ken dan Zijn wapenrusting en leer het goede te behouden. 12. Zalig hen die het goede bewaken en hen die Spricht beminnen. 13. Kent gij dan de schatten van Spricht ? Uit Zijn Schatkamers komen de bliksemen des Heeren voort. 14. Legt dan uw klederen op het altaar Gods, opdat het u niet ten verderve leide. 15. Gij dan die verdovende middelen gebruikt : Leg hen dan op het altaar Gods, en laat u door Hem verdoven. 16. Leer dan de zielen der planten kennen, want zij zijn des Heeren. Leert dan ook de gewassen te onderscheiden. Leert de natuur u zelf dan niet wat gij kunt eten en wat niet ? 17. Weest dan verlicht in uw verstand en harten en laat de Geest des Heeren u leiden. 18. Gij bent dan gemachtigd groenten en vruchten te eten, en de vruchten der aarde. Gij dan zult inzicht hebben wat gij kunt gebruiken en wat niet. Want de Heere heeft zijn engelen aangesteld om u daarin te leiden. 19. Gij dan zult sprokkelen, en nemen wat de Heere u geeft. Gij zult dan niet dat wat leeft doden. 20. Laat dan niemand uwer deze woorden verdraaien. Laat de Geest u verlichten. Laten er dan wijze lieden onder u opstaan om deze woorden te openbaren. 21. Ja, ook aan u heeft de Heere profeten gegeven. Zoekt hen dan op, wetende dat zij soms in duisternis en verafgelegen leven. 22. Ja, laat het oude wijze dat dan spreekt spreken, opdat uw oren zalig zijn. Zo zult gij de schuilplaats des Heeren bouwen. 23. Laat dan ook wijze jongelingen spreken, en geeft acht op hun woorden. Want zij zijn de geopenbaarde bronnen des Heeren. 24. Gaat dan met hen om als brozer vaatwerk, en neemt hen in bescherming. 25. Biedt hen woning aan en voedsel, opdat gij uzelf zult zaligen. 26. Doet dit alles dan om de Heere. Veracht de ouden van dagen niet, want zij kunnen spreekbuizen des heeren zijn. Veracht de zieken niet, want zij hebben de sleutelen van de dieren des hemels en hun velden. 27. Veracht de slaven en de profeten niet, maar bevrijdt hen veeleer. Hen die het juk des heeren dragen zijn zalig, en zij zijn zalig u te ontmoeten. 28. Weest dan als een getrouw dienaar Gods, en veracht het tweede niet. Ziet, de leeuwen Gods zijn reeds buiten, wachtende om u te verslinden. 29. Maar u die de Heere kent, gij zult niet verslonden worden, alleen in liefde. 30. Weest dan niet als de dieven, want zij gunnen elkaar geen rust. Legt u toe op Gods economie, en word een zuivere anfitaat des heeren. Velen hebben zijn geboden hierin onderhouden en zijn

hierdoor zalig geworden. 31. Ja, de heere heeft Zijn Zalige Geest reeds bereid voor hen die Hem hierin volgen. 32. wacht dan op de Heere, en loopt niet voor Hem uit, want Zijn vuur mocht u verteren. 33. Gij dan zijt genaderd tot de haaien van Spricht. Siddert dan voor hem die spreekt. want gij weet nog niet waarop zijn woorden uitlopen. 34. Maakt dan in uw harten geen kabaal, maar weest stil en zuiver voor de Heere, om de vlinderen van Zijn Woord op te vangen. Reeds licht ontbrandt Zijn Woord, weest dan klaar. 35. Zijn Ontstekingen zullen zijn als vulkanen, en de Heere spreekt om Zijn geliefden te binden in Zijn Geest. Ja, zij zullen zuiver rijden over gloeiende kolen, en de binnenste kamers der hemelen vinden. 36. Vervloekt is dan ieder huis dat geen altaar kent, en vervloekt is een ieder huis dat een onzuiver altaar kent. Zuivert uw harten dan voor de Heere. 37. Gegroet bent u. Laat Baarlen en Tanzan uw huis niet bestieren. Kom snel, Tweede Heere Jezus, kom snel, om Uw Tweede Maranatha te bouwen als een nauwsluitend zegel op het eerste. 38. En wanneer het tweede gekomen is, is het eerste niet ver van verwijdering. 39. Laat dan uw harten vrijzetten, gij die nog onder het oude verbond leeft en daaronder verdrukking lijdt. Is God dan niet gekomen om de tweede farao te slaan ? Komt dan tot het tweede beloofde land, het tweede kanaan Gods, gij die overwonnen hebt, waar Hij zal zitten op een witte troon om de heidenen te hoeden. 40. Ja, vanuit alle windrichtingen zullen zij komen, en zij zullen de Heere dienen. 41. Verheugt u dan in de dag der bevrijding, die opgetekend is om uw zielen te zaligen. 42. Zij die van het Tweede halleluja zijn en van Spricht groeten u, vooral hen in de grote verdrukking. Amen Metensia Eminius. 43. Een groet aan de zeven gemeenten in de grote verdrukking, eigenhandig, van de Tweede paulus, dienstknecht van God en anfitaat. 44. Ook ik ben een gevangene des heeren, wachtende tot de eenwording der allerheiligste zielen. 45. Schenk elkaar genade, zoals God ook doet. 46. Weest niet al te hard voor elkaar, want de heere haat de hardheid zonder de zachtheid. 47. Zijn Zachtheid doet altijd de Toorn verminderen. Groet elkaar in de tweede verdrukking, ziende op elkaars gebondenheid en zwakheden. 48. Legt dan geen zware lasten op elkaar, want de Heere is niet in dezen. Legt dan ook geen eed af, want de Heere is de Ziel der vrijheid. 49. Laat u dan geenszins binden, en leg u toe op de traagheid die des Heeren is. Gij dan kent andere koorden. Hij die binden zal is de heere. 50. De Heere heeft de engel van de windstreken tot u gezonden. Laat hen die van de genade afglijden niet meer binnen, opdat zij de gemeente niet zullen bezoedelen. De Heere haat hen die wispelturig zijn en twee heren dienen. 51. Laat hen dan niet meer binnen opdat zij u zouden verraden. Want reeds zijn velen tot u gezonden met gedraaide plannen. 52. Ik heb u reeds gewaarschuwd en gij zijt aan deze woorden overgeleverd als aan de Heere. De Heere doet met u wat goed is. Zijn Zegen is met u. Amen Metensia Eminius. 53. Ik zal dan ook niet ophouden om voor Zijn aangezicht voor u te worstelen en te bidden. Ziet dan mijn liefde voor u. 54. Laat geen enkele apostel een ander evangelie verkondigen dan dit, want dezen zijn vervloekt. Al zou het een engel zijn die u van de nuchtere leer zou afleiden, neemt hem niet aan. Want hij die dan spreekt zij vervloekt, en gij kome onder de vloek wanneer gij hem zou volgen. 55. Was dan het stof van uw voeten af wanneer degene bij wie u verblijft of die met u praat niet naar deze woorden wil luisteren, en houd hem voor een leugenaar, en vertrek. 56. Zij die onder een juk des heeren leven : De heere zal u vrijzetten onder zijn tijd. Uw ketenen zullen u tot zaligheid leiden. 57. Ja, de Heere heeft oog voor de zwakheid van uw harten. Dit is Hem tot sterkte. Gij hebt dan enkele draden van Spricht in uw ziel. Zalig hen die lust hebben tot de ketenen des heeren. Want Zijn zwakheden zijn sterker dan dat wat komen gaat. 58. En het dwaze in Hem is wijzer dan de wijsheid der tijden en het oude en hun dagen. 59. Ziet dan toe dat gij Hem die spreekt niet afwijst, want zijn dagen gekomen als in gedruis, waarin de machten der hemelen zullen wankelen en vallen. Ja, nieuwe hemelen schept Hij, en vervloekt zij die vasthouden aan het oude. Legt dan het oude op het altaar, en draagt haar daar naartoe, opdat gij uw zielen zult zaligen. 60. De heere heeft het oude lief en zal haar ziften als goud. 61. Zalig hen dan die het oude goud dragen tot de tempelen van het Tweede, want zij zullen de Heere kennen. 62. Acht dan Zijn verborgenheden als goud, en verlangt dan vurig te mogen binnentreden. 63. De Heere haat dan hen die stelen. Weest als een kind in Zijn voorhoven, en gij zult worden opgenomen tot zijn altaren. 64. Gij zult de blijdschappen van God kennen, al die tot Hem naderen. 65. Veracht het Tweede dan niet, opdat gij het voor u klaar staande Woord niet zal missen. 66. Sprak Hij dan niet om uw zielen te zaligen ? 67. Laat dan de man die hierop niet acht

geve vervloekt zijn tot in eeuwigheden en tot de komende aeon. 68. Laat de muis van uw hand u dan leiden tot de knoppen der tempelen, om uw harten daarmede te reinigen. 69. God laat niet met zich spotten, en zal zeker niet onschuldig houden hen die kleine kinderen tegenhouden op Zijn bergen. 70. De Heere kwam voor deze kleinen, en niemand zal hen kunnen roven uit de Hand en de Wijsheid des heeren. 71. Zij zullen de paarlen en de poorten zijn van de nieuwe stad. En enkelen onder hen zullen voor een bepaalde tijd struikelen, om onder hen zuivering aan te brengen. 72. Niet alle kleine kinderen zijn des Heeren, want ook de listen des satans hebben vruchten in uw schoot geplant. Dit dan is verder een geheimenis des Heeren, wachtende met reikhalzend verlangen om geopenbaard te worden. 73. En die dag zal zalig heten. Tot hen die aan paniekaanvallen lijden : Gij zijt zalig in de Heere, en de Heere zal u kleine vertroosting en verlichting zenden. Gij zijt genaderd tot het hart Gods, die als een vulkaan is. 74. Want in de vulkanen des Heeren zult gij gebonden worden in Zijn Geest, en zijn ontstekingen zijn heilig, leidende tot de distels des hemels. 75. Gij die siddert, gij bent niet minder, maar gij hebt de zaligheden Gods aanschouwt. Wie zou niet sidderen. Het is u tot eeuwige verrukking Gods. 76. Vervloekt hen die niet sidderen, want zij zijn levende al dood. Geeft dan geen acht op hen, want zij zijn slechts schimmen van achter het Gehenna, en zij worden door de vierde dood gehoed.

25.

Zaligsprekingen en voorschriften

1. Zalig hen die slapen in de Heere, en zalig hen die ontwaken in de Heere. Zalig hen die vele visioenen zien omwille van de Heere. 2. Zalig de lammen, want zij zullen lopen in de hemelen Gods 3. Zalig de zachten van hart, want zij zullen de spotters verbrijzelen. 4. Zalig de bescheiden van hart en de schichtigen, want zij zullen dieren des hemels zijn. 5. Zalig de armen van geest, want zij zullen de Heere zien. 6. Zalig hen zonder een ziel, want zij hebben de engelen Gods als hun vaderen. 7. Zalig hen met koude handen, want zij hebben harten van vuur. 8. Zalig de wijzen in de Heere, want zij leven in de beenderen Gods. 9. Zalig hen die arm zijn en hongeren, want zij zullen de weelderigheden in de hemelen Gods hoeden. 10. Zalig hen die dorst hebben naar gerechtigheid, want zij zullen rechters heten. 11. Zalig zij die het kwade haten, want zij zullen met de Heere wandelen. 12. Zalig hen met koude voeten, want zij hebben buiken als leeuwen, en zij kennen de verrukkingen des Heeren. 13. Zalig de warmen van hart, want zij hebben genoeg koren voor de winter. Ja, zij kunnen zeven jaren vooruit, en zij kunnen het paleis des Heeren bouwen. 14. Zalig hen die nee kunnen zeggen, want zij zullen staan op de rots, en de zee zal hen niet overspoelen. 15. De Heere bouwt hemel en aard, de Heere bouwt Zijn lichten. Hij doet Zijn genade en vrede over u komen als het aandoen van een lantaarn in duistere streken. Hij zal u hoeden en leiden stap voor stap, en Hij zal u die Hem kent leiden tot Zijn Woud. 16. Laat de bomen des vredes tot u spreken, en laten zij uw hoofd behoeden als een helm. En gij dan die de nacht niet kent : De Heere zal een waker zetten voor uw mond. 17. Bijt dan elkaar niet uit, maar beurt elkander op met woorden van zijn altaar. 18. Leest dan goede boeken en gidsen, maar veracht de slaap en de rust niet, want de Heere geeft het zijn beminden daar. 19. Streeft dan naar visioenen en woorden des Heeren, maar vergeet niet dat de slaap en de rust daarvoor de akker is. Laten zij dan wijdverspreid zijn, en onderdrukt elkaar dan niet, opdat uw velden niet ingekort worden. Zo spreekt dan aldus de Heere. 20. Gunt elkander dan slaap, en onderdrukt elkander niet met woorden, opdat de Heere niet Zijn stem van u wegneme en u overgeleverd zijt aan de stemmen der wolven. 21. Gij merkt hun verscheuringen pas veel later op de dag. Daarom : Laat de slaap u dan hoeden, en zij die slaaf zijn van de nacht : De Heere zal u waardig vrijzetten op de door Hem daartoe bestemde dag. 22. Onderdrukt de zusters dan niet, want voor de Heere telt het geslacht niet. 23. De Heere bepaalt dan wat zwakheid en sterkte is. 24. Gij dan die veel dromen en nachtvisioenen hebt : Gij zijt werkers des Heeren. 25. De nachtspin heeft dan enkelen onder u verlamd, maar de sappen van zijn steek zijn grote geheimenissen des Heeren, en gij zult opstaan ten laatste dagen. Ziet dan, gij zijt bemint door de heilige engelen van het Tweede van God. 26. Zo zult gij dan de Heere kennen in Zijn lijden en sterven, en gij zult de nachtspin eren. 27. De Heere zal u een nieuw verstand geven en het oude wegnemen. Eert dan Zijn verdovingen als zijnde de zijden van Zijn Hand, die u slaat, leidt, hoedt en

breekt. 28. Ja, Hij richt u op, en laat u weer vallen, want gij moet wortelschieten. Oh, gij die de aarde niet kent, hoe kunt gij de hemel kennen die immers van aarde is ? Gij dan die op zulk een aarde loopt zijt heilig, wiens voeten in de grond gegroeid zijn. 29. Gij dan zult zijn als de bomen des velds. Richt u dan op al uw takken en veracht uw wortelen niet, opdat de Heere u niet wegneme. 30. Zij dan die werken zonder wortelen : Gij kent de tweede mens nog niet, die in God geschapen is. Want hij wortelt zich bij alles wat hij doet, en zijn werken zijn eeuwig. 31. Geef dan acht op Zijn Woorden als kostbare heiligheden, als gouden gerei in zijn tempelen. 32. Leert dan te zien op de vlinder, opdat hij u zal meenemen tot een nieuw leven. Al het oude zal immers voorbijgaan. 33. U dan die vasthoudt aan de tegenwoordige hemelen en woorden. Ziet dan toe terwijl zij zullen verbranden, want de toekomende tijden zijn als een brandende oven, en er zal een Dag des heeren zijn. 34. Een dag tegen al wat groot is. Amen Metensia Eminius. 35. En als engelen al niet durven te spreken van het nieuwe verbond, hoeveel te meer zult u moeten waken over de lippen van uw mond. Maar gij zult de geest des heeren ontvangen, en gij zult spreken zoals de profeten spraken. 36. Er is dan niemand die het Woord des Heeren zal kunnen tegenhouden, en het Woord des Heeren zal glijden tot duistere plaatsen. Opent dan uw vertrekken, opdat de wind des Heeren het kan zuiveren. 37. En deze wind is brandende, gaande van vuur tot vuur. En zo zal de Heere u zaligen, en u gunst verlenen, om te gaan van ijs tot ijs. En gij zult de Heere kennen.

26.

De Meetlat des Heeren

1. Gij dan bent gemeten om dienst te doen in het huis des heeren. En enkelen onder u zullen dan de gaven van het meten en het wegen ontvangen, maar zij moeten zuiver van hart zijn. 2. Streeft dan naar de anfitaatse gaven, opdat gij het huis des Heeren kunt bouwen. 3. De Heere is welgevallig hen die Zijn huis in rust en stilte bouwen, en hen die zuiver meten. 4. De heere zal hen, die onzuiver meten, zij zijn vervloekt en zullen buiten lijden met de honden. Zij zullen hun wonden likken en de ingang des heeren niet meer kunnen vinden. Ja, het oordeel over hen is welaangemeten, en gij zult over hen niet klagen. 5. De heere zal een post en wachter zetten aan zijn poorten, en zij zullen het geheimenis van Izu kennen, het zaad van Eminius. 6. Alleen zij die heilig zijn mogen tot de Heere komen. De rest is reeds vervloekt. 7. Bouwt dan zijn huis in beven en sidderen, opdat zijn geest het werk zal zegenen en gij het niet ziet verteren als gij terugkomt van uw reis. 8. Want de dag des Heeren zal komen als gedruis, om alle werken te testen. 9. Zalig hen die bouwen in Spricht, want zij zullen het dikke des Heeren aanschouwen en de snaren des heeren bespelen. 10. En dan zal Spricht tot de poorten der tempelen komen, en al die tempelen uitroeien die niet bezegeld zijn met het Tweede Bloed des heeren aan hun deurposten. 11. En dan zal Spricht worden tot de Heilige Ingang en Uitgang des heeren. 12. En ziet nu dit geheimenis is groot, en reikt tot aan de zuilen van de Emelis Shatau. 13. Gij dan zult zuivere bouwkunde verrichten voor het aangezicht des heeren, en gij zult de zegen van Zijn poorten dragen. 14. Gij die nog jong zijt : Gij zult veel moeten lijden voor de tempelbouw des Heeren. Laat uzelf dan slaan voor zijn altaren, opdat Zijn Tweede Kruis u niet zal verbrijzelen in Zijn Toorn. 15. Omhels dan het kruis, en bemint haar, opdat zij u zal liefhebben en haar haat u niet verleide. Komt echter met ijs voor haar altaren opdat zij u niet in haar bitterheid verslinde. 16. Want de heere heeft welgevallen in hen die ijs brengen tot Zijn Wonden, en zij zullen eten van het zoete des Heeren. 17. Ziet dan, want de Heere Heere is als een wild beest.

27.

Over de paus

1. Zij dan die nog vasthouden aan pauselijke leugens : De Heere heeft niks tegen pausen, maar de Heere zal uitroeien de valse leer van de canon en andere dwaalleer. 2. Gij die dan nog vasthoudt aan onheilige concilies : Laat u tuchtigen, opdat de heere u niet vermenge met het werk van de hoer. 3. Gij dan zult u hechten aan de martelaren en bovenal hen die verbrand werden om hun geloof en hun liefde voor de wildernis. 4. Want des Heeren lof is wildernis. Leert dan de orde des Heeren kennen die niet de orde der wereld is. Laat dan los de werken des satans en zijn agenten. 5. Want de Heere heeft aangesteld de regeringen en hun tijden, om uw harten te testen. En ziet : vele harten zijn boos,

en dit is een groot geheimenis. 6. Gij dan bent verdwaald in een put der harten, en gij bent daarin verdwaasd geraakt. Maar gij zult de Heere kennen door uw lijden, en de Heere zal u vinden. 7. Ja, Hij zal u het hart van een apostel schenken en u doen leren begrijpen, dat alles al vaststond voor de grondlegging van hemel en aarde, en dat dezen zijn de eis van leven en wet. 8. Ja, de eis der wet heeft vele harten doen verbleken, en de Heere heeft dit gezien. 9. Niet al te zwaar zal Hij zijn kinderen straffen, met het oog op de eis van leven en dood. 10. Niemand kan aan deze eis ontkomen, en laat daarom ook niemand denken dat hij eenling is. Gij hebt vele broeders en zusters op verborgen plaatsen. 11. Laat het lijden u daarom niet doen bevreemden, en laat u niet denken dat uw situatie uniek is, want zelfs uw gedachten zijn des heeren, en de eenheid en de afmetingen der lijnen en hemelen zijn groot. Veelvuldig zijn zijn weerspiegelingen, en de weerspiegelingen van uw geest, ja, zelfs van uw lichaam. 12. Gij zijt genaderd tot het dikke van God, waarin gij de paden en de koorden ziet. 13. Zalig hen die door Spricht zijn binnengekomen, want een andere poort is er niet. 14. Laat de eis der wet u dan zaligen, niet denkende dat iets vreemds u is overkomen, want alle dingen liggen bloot en geopenbaard voor de troon van God, voor Hem kennende alle dingen. 15. En Hij is vertrouwd met iedere stem en beweging, ja, met iedere schijnbeweging. Hij kent ze allen bij name, en zij sidderen voor Hem. 16. Laat dan de eis der wet u leiden tot het goede, als de eis van het altaar. Amen Eminius Matas. 17. Gezegend Hij die komt, en komen gaat. Maranatha, Tweede Christus, kom snel. Gij bent genaderd tot de Tweede Maranatha des heeren, en de eerste is niet verre van verwijdering. Zalig hen die het eerste tot het altaar brengen. 18. En enkelen onder u dachten dat het eerste vernietigd zou worden. Dit is echter ten dele waar. De Heere is gekomen om het eerste te vervullen en te veranderen tot een zuiver beeld Gods. 19. Laat dan hen die daartoe bevoegd zijn de duivelsverzen met zorg uitbannen en uitroeien, opdat de gemeente Gods gered zal worden. 20. Gelooft dan niet in de onfeilbaarheid van de paus. Alleen de Heere is onfeilbaar. 21. Geef ere aan hen die eer toebehoren. Geef dat wat de keizer toebehoort aan de keizer, en dat wat de paus toebehoort aan de paus. 22. Nogmaals : de Heere heeft niks tegen keizers en pausen, maar de Heere zal elke dwaalleer op de daarvoor bestemde tijd uitroeien. 23. Laat hen die van de paus zijn het Tweede Woord met blijdschap ontvangen, en zalig zij elke paus die de wegen des heeren bewandelt. 24. Ja, dichtbij het hart des heeren is die paus die Zijn Woord verkondigt, en die het kwaad haat. 25. Laat dan geen profeet, apostel, paus, keizer of anfitaat u misleiden. Toets dan alle dingen en behoudt het goede, en het goede en ware wat zij u gaven, om uw harten verder te heiligen. 26. Laat dan de paus zijn als een waardige opvolger van Petrus, als de rots van de gemeente. 27. Maar ziet toe dat gij dan niet afwijkt van de geboden des heeren, want de Heere is de vleugel die de harten slaat. 28. Laten dan allen die de paus volgen hun leidsman in het oog houden, die de tweede Christus is. 29. Want of gij nu katholiek of protestant zijt, gij hebt de Tweede Christus tot uw opperheer. En Hij zal uw zielen behoeden, en u leiden tot een grazig land. 30. Gij dan zult het dier heiligen, en u afscheiden van het zondige Spanje, opdat de Heere niet kome om uw hart te slaan. 31. Een Spanjaard die dan in de Heere is heeft niets te vrezen. 32. De Heere zal een nieuw Spanje geven. Zalig hen die dieren tot steun zijn, want zij zullen deel hebben aan het tweede Spanje. 33. De Heere dan zegent alle heilige vrouwen van Spanje en Portugal die de voetsporen van Maria Magdalena volgen, want ziet, Uw Christus is dier. 34. En hij die dan het dier niet eert, heeft ook de Christus niet, die immers dier is. 35. Welaan dan, al gij lieden die zich in het tweede Laodicea ophouden. Gegroet zijt gij, nogmaals, gij die van dieren houdt als van uw naaste. Want hoe kunt gij van uw naaste houden als gij niet van het dier houdt ? De mens immers is dier. 36. Laten zulken die het dier zo haten dat zij hun vlees tussen hun tanden vermorzelen dan niet klagen als hen die van dieren houden hen niet willen aanraken. 37. Zij volgen immers de voetsporen van de tweede Pazzia en de tweede Assisi. Zalig zijn zij. 38. Laat de paus dan het dier heiligen en zegenen. Daartoe is hij immers geroepen. En laat de paus zijn mes gebruiken om het dier te beschermen, en zo niet, dan zal de Heere op de daartoe bestemde tijd met Zijn mes komen. 39. Vreest dan het altaar des Heeren, en laat het dier met rust. Stel u eerder op als de ridder van het dier. dan zult gij zalig heten. 40. Is het dier dan niet gemaakt tot uw bescherming ? Gij kent nog niet de adem die in uw mond is. Blijft dan van de dingen af, en vernedert u in vreze en beven. 41. Tot hen die in het tweede Laodicea wonen zeg ik : Leert dan hen die spotten met het dier deze dingen af, door hen eenparig

over te leveren aan de krochten en wonden van de tweede satan en zijn zaad. Leert de volkeren de betekenissen der dieren, want zij zijn de tekenen des hemels om hen die de Heere aanhangen door de grote verdrukkingen van het tweede te lijden. 42. Weest dan gebrandmerkt met de dieren Gods, opdat gij kunt ademhalen op de dag des oordeels.

De Ogen des Heeren

43. Ja, want grote geheimenissen zijn de dieren Gods, en vervloekt is hij die hen ook maar met één vinger rake. Scheidt u dan af van hen die het vlees eten, opdat gij niet één worde met hen in het oordeel. 44. Zij varen naar een vuur dat eeuwig brandt tot vernietiging in de tweede hel. 45. Ja, met dit vuur heeft God het dier geschapen, en met dit vuur zal God het dier herscheppen. Ja, een groot geheimenis zijn zij, en gij dient daarop acht te geven als op tekenen des hemels om u door de laatsten der dagen te leiden. 46. Gij kunt niet Moloch dienen en de Heere. De Heere wake nu over mijn ziel, want ik ben ziek nu ik deze dingen heb geschreven. 47. Laat hen van het tweede Laodicea nu bij mij zijn in de geest, want de Heere is met mij, en openbaart Zichzelf aan mij dag aan dag. 48. Mijn hart roeme in de Heere en in het Woord van de Tweede Christus. Mijn hart roeme in Zijn altaar, en zijn ziekte wordt mij tot gezondheid gerekend, daar de draden van Spricht zichtbaar worden, om het eeuwig koninkrijk des heeren te weven. 49. Laat de dieren Gods weiden in kabbernal, en laat de tweede Santra de woorden weven, want zij zijn eeuwig en zij zijn sproeiers in het gebeente, tot genezing der zielen. 50. Hecht mijn ziel nu aan de Heere, opdat ik niet bezwijke. Ik dan zal bezwijken in de Heere, zoals ik elke dag sterf om uwentwille. 51. Ik verheug mij dan in het lijden dat ik om uwentwille aanvul aan het Koninkrijk Gods. 52. Zijn wij dan niet allen bouwers van het altaar door ons eigen bloed te geven ? 53. Daarom zij mijn hart niet bezwaard. Ik heb de goede strijd gestreden, en mijn ziel kijkt uit op de wouden van het tweede tot aan het woud des heeren. 54. Amen Metensia Matas, Maranatha, Tweede Christus kom. Tot het Tweede Maranatha zijn wij genaderd, en de openbaringen des Heeren zullen voortkomen als gedruis. 55. Wij ontvangen visioenen door het lijden en niet door drank. De wonden des Heeren zijn ogen geworden. Ik nu ben vol ogen, hebbende geen rust, daar ik dag en nacht zeg met mijn ziel : Heilig is de Heere, Heilig is Zijn Naam, laat het Tweede Koninkrijk komen, nu het eerste voorbij is gegaan. Grote Zegen heeft de Heere weggelegd voor hen die Zijn Tweede geboden bewaren. 56. En deze zaligheid is groter dan het eerste. Zou het toekomende van God dan geringer zijn dan dat wat alreeds geschied is ? De Heere bewaart dan het beste voor het laatst. 57. Zou dan het binnenste van God minder zalig zijn dan het buitenste ? Gij zijt dan genaderd tot het binnenste van God. Hij die Zich weldra opmaakt om te spreken. Ik zal de rest van Mijn dagen verblijven in het Huis des heeren, om het tweede te doorvorsen. 58. Ik dan zal boven komen, om de monsters van beneden te kunnen zien. Ik dan zal de Heere dienen. 59. En ik zal één tong zijn met hen die met mij spreken. Wij zijn dan allen van één doel en één macht. 60. Niets zal ons scheiden van de macht van God. Dit zijn dan de woorden van de Allerhoogste door Zijn apostel en anfitaat de tweede Paulus. Zalig zij die deze woorden bewaren, doorgeven en doen. Amen Metensia Kabbernal. Hij komt spoedig. Ziet Hij staat aan de deur en klopt. Komt dan binnen in het Tweede Maranatha des heeren, opdat Hij maaltijd met u houde en u het koren des hemels laat zien. 61. Dagelijks brood heeft Hij u gegeven, van het verborgen manna. Gij hebt overwonnen, gij die in Hem blijft.

28.

Slot

1. De Heere heeft mij het zwaard gegeven om het reine te scheiden van het onheilige, om te scheiden de vliezen van het hart. De engelen van het tweede Laodicea zijn met mij, om woorden te spreken tot deze dagen. 2. God laat zich niet verbidden door hen die onheilige dingen doen. Vergist uzelven niet. 3. God is geen hoer die zich aan voorbijgangers hecht. Hij bemint alleen eeuwige dingen. 4. Laat niemand daarin onzeker blijven. Gij die pausen zijt van het kwade. Laat de gemeente des Heeren los, want de Heere zal u slaan met vaagheden en blindheden. De Heere zal u wazen voor de ogen geven, en gij zult uzelven verliezen. Wat winnen en verliezen is zal de Heere uitmaken, gij die de muis volgt. De Tweede Karazuur is reeds tot u neergedaald om uw vlees te

eten, al gij onheiligen die denken de heere te misleiden. De Heere ziet alles, en gij die zondigt hebt geen rust, dag noch nacht. En indien gij rust hebt deze dingen bedrijvende, hoe dood zijt gij. Ik vrees dat gij al meegenomen zijt tot achter Gehenna, waar de vierde dood in de velden verblijft om haar kinderen te doen rusten in alle eeuwigheden. Zij bestaan niet meer, maar zijn slechts schimmen van een duister verleden, en weerspiegelingen uit hetgeen voorbij is gegaan. Totdat het Tweede Gehenna zijn intrede doet.

Het Eeuwig Evangelie

De Steen der Karsuiken

Joringel

1.

1. Nu is het Woord uitgekomen, de dood heeft het verstaan, veertien zwarte rozen, gaven mij vrij baan. Tot het water is het nu gekomen, de zwaan staat hier, het waait hier. Nu is alles dan uitgekomen, de heg over, tot de vrije wereld, geen hindernissen vandaag. Om morgen eeuwig te leven, hebben zij mij uitgekozen, de dood is hier gekomen. De zware stem, de heg over, tot een vrije wereld, geen hindernissen vandaag. Het moment van eeuwig leven, zij kozen mij, en maakten van mij een slaaf.

2. Steeds denk ik terug aan al die witte rozen die ik heb verkozen, mij leidende naar de witte dood. Alles is nu zwart, daar over de heg, want veertien zwarte rozen, hebben mij toen uitgekozen. Slaaf was ik, een slaaf ben ik nu nog steeds. Drijf de zinnen door, nachtelijks kom ik tot het grauwe koor, geen kracht om op te geven, geen kracht om door te gaan. Alles is in mij aan 't beven, alles is in mij vergaan. Chaos is hier binnengedreven, ik weet niet waar ik heen moet gaan. Drijf de zinnen door, verwacht van mij niets. 3. Al die zwarte rozen, tot het witte gekomen, om al mijn dagen grijs te maken, het koninklijke in mij ontwaken. Zeven vogelspinnen, zij zullen van mij winnen, want dit is hun terrein, ik ken hen niet, en ik ken hun verdriet niet. Altijd gedacht dat ik het meeste leed, maar zij zijn daarin koning over mij geworden, totdat het koninklijke in mij ontwaakt, om tot het volk te spreken. Mijn stem zullen zij verstaan. Als de lelie steekt, zijn wij er geweest, als de lelie steekt, zijn wij verloren gegaan, in een diepere dood, zijn wij tot een diepere Christus gegaan. 4. Hij leed ver in de verte, hij leed daar achter horizon, en onbereikte bergen, van geslacht tot geslacht zijn stemmen uitgedoofd, verscholen in een diepere dood, tot een dieper kruis gekomen, zij hebben hem geslagen met de staf van de vierde dood. Zijn tong dan uitgetrokken, zijn baard is dan vergaan, als van een jonge jongen, niemand kan hem verstaan.

2.

1. In het wespenvuur is goud veel te duur, en ogenzalf is daar een kroning, maar zij is voor wie lompen dragen, hun klederen veelvuldig gescheurd, en opnieuw genaaid door vogelspinnen, opnieuw gezaaid in rozenvelden, de betovering duurt voort, wat heb je nog te melden. 2. In het wespenvuur is alles zo duur, en ogenzalf is daar een kroning, koningen maken in lompen woning, zoekende de huizen van armoe, wat de hemel hen gaf, zij kwamen tot het arme graf, waar schoonste rozen bloeiden, hun herinneringen meenemende tot onder het zachte, tot rozenzeeen in het vuur. Vader, vader, wat zijn je rozen duur. Is er dan geen vlucht uit dit uur. Geen geld om te bewegen, de ochtend zal het geven. In 't wespenuur, is 't goud door 't haar gestreken, en alles is zo duur, wij komen tot de lompen die praten, over een rozenvuur, is er geen genade tot hen die onder 't zachte zijn gedaald, alles is hier zo duur, wij nemen alleen wat de hemel ons geeft, in 't rozenvuur,

zoekende naar wat genade, de pijn heeft ons in 't graf gebracht, het voerde ons naar wespenkleed'ren zo oud en versleten. 3. In lompen gaan wij, tot de wespen van ons hart, alles word steeds duurder, wij nemen wat de hemel ons schenkt, de rijkdommen der grootste armoe, leidende ons tot het oer, waar wespen ons hart bewaren, in 't rozenvuur, in 't rozenvuur. Nu zal dan alles stil zijn, nu zal dan alles vertragen, nu zal dan alles stil zijn, nu zal dan alles stil zijn. In een rozenvuur klom zij, in een teder spel verloor zij dan haar angel, maar deze rijkdom werd steeds duurder, zij schreeuwde om armoe, maar kon haar niet verstaan. Zij vloog dan weg van haar.

4. Nu ben ik dan alleen, in dit rozenuur, diep in het rozenvuur, door wespen zelfs verlaten, door kou en armoe gehaat, zij willen niet met me praten, en tot de stilte zonk ik, was dit mijn enige vriend. Van oer tot oer klom ik, van stilte tot stilte, ik werd van alles verlaten om in leegheid weg te zinken. Niemand houd mij vast, niemand om mee te praten.

3.

1. Te vaak in mijn wonden gestoken, nu ben ik tot onder het zachte gedaald, tot diep onder het roze, in de dieptes van een arm bestaan, geen kracht om op te komen, geen wil om op te komen, ik ben al bijna onder het hete gedaald, tot een wespenkoning, hij maakte in mij woning, een kroon van armoe gaf hij mij, om rijken te beschamen. Kijk nu naar mij, en durf niet meer, ik ging door de grote scheur. Geen kracht meer om te ontwaken, geen wil meer om te ontwaken, tot diep onder het bruine gedaald, de hete spiegel had geen naald, maar pijn is daar in tederheid, waar Brannan heil schenkt aan de armen, tot het oer geleid, oh, ga nu niet afhaken, want dan zullen zij hun werk staken. Een wespenvest is wat ik kreeg, met wapens van het oer. Onder het koude ben ik gegaan, een wespenkoning raakte mij aan, je kunt me niet beschuldigen, je kunt me niet eens verstaan. De zachte hand, een grote pijn, als bliksem tot je komende.

2. Er groeien veren binnenin waar ik te vaak ben gestoken, veren binnenin waar ik de moed opgaf. Van binnenuit hebben ze me opgegeten, ben ik nu dan net als hen ? Ben ik één van hen, sinds zij dan in mij woning maakten, veren groeien tot elkaar, diep binnenin, terwijl zij ernaar staren. De naald is veer geworden. Telkens als zij steekt wordt zij dan zachter. Grote veer, toe maak dan in mij woning, een zachte hand, een grote pijn, als bliksem tot je komende, als de melk van 't reine. In een doodstrijd, tot onder het zachte gedaald, een nieuwe pijn bevrijdde mij, in zacht vuur te ontwaken, tussen rozenschuim en lelieschuim, waar een donk're nacht het op heeft gegeven, tot onder het donk're gezakt, waar donk're lichten grommen, hier hebben zij zo lang op gewacht, waar schilderijen branden, tot onder het hete gezakt, hervond ik mijn macht, om door mijn spiegel weg te dalen, een wespenkoning nam mij mee. Is dit het boek, waar ik in kan wonen ? Veilig na al die jaren, het kostte me alles, van veer tot veer ga ik.

3. Toen de neus nog een tepel was, een blauwe tepel, een blauwe mast, in de monden van engelen en arxelen, van geesten van vervlogen tijden. Boven de mond, boven de poort, een blauwe tepel, de Ravalon Madok, belangrijk in de spraak, om door wijsheid te spreken, door armoe gevonden. Het is de tepel van de Maser, naakt en arm als het vuur. Een kroon van Armoe heerst over Narzia, als de Ravalon Madok, de blauwe tepel. Tot zeven vuren kwamen wij, om ons tot het oer te leiden. Van wildheid tot wildheid gingen wij, om de armoe te zoeken, de schatten van het verlee. Tot Narzia kwamen wij. Op de Ravalon Madok, vonden wij bevrijding, tot het binnenste gegaan, tot dat wat diep was opgeborgen, als een boodschap van verlee, het geheugen als onze klok. Kent gij dan de armoe niet meer ? Ziet dan, gij hebt geen geheugen. Ziet dan, gij hebt geen fundament, en als de stormen komen, dan vliegt gij ver weg. Bouwt dan uw huis in Maser, de Rots, en drinkt van de geheimenissen der blauwe tepel. Waar zuivere lucht heerst kunt gij leven. De blauwe mast brengt u van geschiedenis tot geschiedenis, om oude boeken te openen, en van de geheimenissen ten eeuwig leven te drinken. Trots als de karsuiken zult gij zijn, en gij zult de trots der armoe kennen.

4. En als de tepel van Metensia, de roze, dan zal opstijgen tot in de Ravalon Madok, dan zal het zijn als de blauwroze weg der wildernis, als de zuiverende armoe. Ja, want de Heere heeft zijn gezandten de armoe rijkelijk geschonken als een staf van zuivering. De dood is als de explosie, als de Matadok de radio, een dove plaats waar alles tot onder het zachte daalt, de pijn der tederheid

raakt. Van wildernis tot wildernis, totdat de overvloed explodeert, gebiedende, niet luisterende, sterft zij voor 't gemak. Als de late dood je raakt, dan hoort iedereen je stem ineens. Toen het oor eens een radio was, als de Matadok, een tepel des doods, jij was de gebieder, waar stemmen je hadden uitgedoofd. Tot de dood zijn wij gegaan, achter glas stroomt nu, het eeuwige kruid. Zij is de tepel van de Herman, onder de buik leeft zij, als een deur tot de eeuwigheid, waar de radio steeds spreekt, waar de radio steeds breekt. Het Woord des Heeren, eeuwig kruid, doven kunnen het lezen. Van stilte tot stilte zullen wij alles vertragen, totdat alles is omgekeerd, een platform voor onze Heer. En zo is dan het heilige dove oor tot een tepel des Heeren, tot de Matadok, onder de buik, vanwaar de slangen des hemels komen. Ja, als een deur der eeuwigheid is zij, zij hoort alleen haar eigen stem, zij is dan dubbel gestorven, als een glazen kist is zij gebieder, om wilde deuren te openen, deuren naar de eeuwigheid. Drinkt dan van haar adem, en leeft in eeuwigheid. Zij hebben steeds het kleinste opgezocht, hebben steeds het donkerste opgezocht. Laten we nu van voren af beginnen.

5. Toen het stuitje nog een tepel was, was zij een televisie, in het hart van hen die de Heere beminden. Ziet, zij waren allen blind, Izu, niemand gaf jou wat je verdiende. Izu, niemand gaf jou wat je nodig had, Izu, je was het zaad van een ander geslacht, van lang vervlogen tijden, wie zou er nog om je schreien. Door Dezer gevonden, werden jouw wonden verbonden, tot diep in 't oer reikten zij. Door 't oude versletene konden wij weer zien. Door het verkleurde en verscheurde, konden wij de afstand weer voelen, konden wij voelen, weer voelen. En wat moeten wij met Matas en Marion ? Zij sluiten deze rij, tot een toverbrug, terug naar de feeenwereld.

4.

Speer van Zwijmelingen

1. Door de hoge bomen van het woud des Geestes, draagt de herder een gouden speer, om harten in zwijm te doen raken, om god'lijkheden te beminnen. Hij draagt de speer van zoete slaap, om elke pijn te doven. Besprenkelt harten tot Zijn eer, Zijn Liefde vervult de monden. 2. In dauw en teed're ontmoetingen, dwaalt de Geest van Liefde, als door het woud van de nacht, zoekt hij naar Zijn geliefden. Als een hert springt hij door 't hoge gras, tot het maanlicht de herfst alleen laat varen, tot de diepste kamers van de aard, en de brandende winter haar vruchten neemt. 3. Speer van God, van zwijmelingen, schietend uit de harp van 't lot, zoekend naar de vruchten van het spel van vogels, om te doorboren de harten die het goud laten stromen. Speer van God van liefdeswijn, maakt de harten dronken voor 't uur der tederheid, in 't zachte mos te slapen, voor de poorten van Marion's huis. 4. Marion zendt Emily, zendt broden met getuigen, hen die getuigen van een liefde zo diep en waar. Marion zendt Emily, tot de Liefde der huizen, tot duistere grotten waar zij die slapen, nog steeds wakker zijn in hun wonden, en leidt hen met gouden Koorden, tot de eeuwigheden van Metensia. 5. En ik slaap, ik vaar tot de tepel van Metensia, waar de melk der liefde overstroomt, en dauw brengt tot de appelgaarden. En ik slaap, voerende naar de tepel van Emily, waar de bomen zacht waat'ren in een tranendal van liefde. 6. En ik slaap, ik vaar tot de tepel van Metensia, waar de melk van appelstromen, het licht van de morgen doet gloren, in morgenrood gezonken, zwem ik weer terug tot de nacht, die eeuwig duurt in het hart van Metensia, om daar haar vlam te doen branden in gloeiend rood, tot de harten die verwelken. 7. En ik slaap, tot de tepel van Metensia, tot de tepel der liefde glijd ik met mijn schip, 'k bouw de aarde, in zeeen van het hemelgewelf. 8. Voer de maan, allen die slapen, met de melkselen van Metensia, voer de aarde en zijn vleug'len, laat haar tepel opstijgen, tot de uiteinden der liefde. Laat de mare haar vruchten dragen tot de boom des geestes. 9. Voer het pad, voer de banen, haar liefde zal niet verloren gaan, de aderen des geestes zijn met velen, als schapen in de wei, voeren zij hen die hongeren naar de paden der slaap en de melk van verloren wouden.

5.

Koelte der Slaap

1. En het raakt mijn ziele aan, het zoete aan het uiteinde van de pijn, de lichten in de nacht, ik ben

alleen. En het leidt mij tot eenzame waat'ren, 'k voel mij koud, waar de koele slaap mij omhult. Maar kleine liefde komt in 't uur der zwijm. 2. De wijn sprak tot mijn hart, laten we samen het veld ingaan, maar ik verkoos de eenzaamheid, mijn hart zocht rust. 3. De wijn sprak tot mijn hart, ik kan je niks beloven, maar 'k had zekerheid nodig, een vast pad nam mijn hart. 4. Echter droefenis was stil op weg, de rover kwam dichtbij, maar God gaf mij de twijfel van Zijn Geest. 5. Zou Hij mij binnennemen, met het zoet van het onzeek're. Zou Hij bij mij binnengaan. 6. Laat de macht van de nacht mij dit niet ontnemen, het geluk van de onwetendheid. 7. In boten zonder zorgen, laat de nacht voor wat het is, stijgen wij tot de koele waat'ren van het grote gemis. 8. Diepe glazen ogen van 't hert van het omslaan, drijven mij weg tot een zorgeloos bestaan. 9. Wij kunnen niks beginnen, met het omslaan der liederen, de winden wijzen de weg, naar de koele grotten der slaap. 10. 'T gaat niet weg, de herinnering, het watert alleen in het gouden begin van een teer groen sprietenbos. 11. In 't hooi van oude velden, waar de vogels hun nesten bouwen, laat mijn ogen 't niet aanschouwen, de meren van de oude aard. 12. Verzoen mijn hoofd op 't najaarspad met het brood van verleden tijden. 13. Laat de oude hel niet spraakzaam zijn, maar leid onze bellen tot het waterige tij, waar de golven niet verjaren, niet wegglijden tot de omwentelingen der aarde. 'T is voorbij.

6.

Slaaplied over de Geest van Santra

1. Geest van Santra, morgenkoningin, laat uw liefde als de webben stijgen, om koningen te vangen, hun woorden behoren tot uw Geest. 2. Geest van Santra, grote liefde, rood uw naam in vuur en stilte. Geest van Santra, stille liefde, door de bomen zoekt u zilver in de harten van de koningen in uw webben. 3. Moederspin van God, u weefde al wat wij weven door uw Geest. Moederspin van God, door de bomen zoeken wij uw Geest. Grote Liefde, tweede liefde, grote naam, 't is heilig geweest, en nu 't allerheiligste. 4. Geest van Santra, morgenkoningin, u weefde al wat liefde is, tweede Santra, tweede naam boven alle naam. 'K heb liefde in uw haar geweven, u kwam tot mij, door de doornen reikte u tot de roos in mij. 5. Spinnenwebben van uw Geest hebben koningen gevangen, hun woorden behoren toe aan uw meesteressen. 'K zag een huis vandaag, achter bomen staan, en de roos bracht teed're steken, vol vuur en diepe stilte, gehuld in morgengloed, grote liefde hebt u mij erdoor gegeven. 6. Tweede Santra, grote liefde, uw haren vol van ijs en morgendauw, tweede Santra, u schiep het hertenkind, door uw liefde gedreven. 'K ben op zoek naar uw bron, diep dalende, de kou vangt mij en brengt mij in uw diepe sneeuw, tot webben van uw Geest, door de kracht van uw adem rijs ik weer op tot de ramen van het oude huis, vervuld met het tweede kruis. 7. Dit huis is vol van uw Geest, oh Geest van Santra, koningin van de morgen en de dauw. Dit huis is vol van uw Geest, oh Geest van Santra, neem mij in uw Wijsheid op. Druppels van uw Wezen hebben mij vervuld, de weg gewezen, de voetstappen van een nieuwe dag. Komt tot allen die u zoeken, ik blijf boven, ik blijf onder uw mantel.

7.

Tweede Slaaplied over de Geest van Santra

1. Tweede Santra, tweede liefde, heb genade in dit uur. Boten zijn gezonken, de zeeen duister en van zilver, golven als witte haren. 2. Tweede Santra, tweede liefde, heb genade in dit uur. Zoveel boten gezonken, u ving hen in uw web, heb genade, zoveel zielen zijn verdwenen. 3. Ik weet niet waar zij zijn. In uw hand heb ik gezocht, naar uw grote geheimenissen, blijf stil, Ik zoek u, met grote kracht hebt gij ons uiteen gedreven. U moest mij hebben voor uzelf, 'k heb alles aan u gegeven. 4. U moest mij hebben voor uzelf, door dit pad van duisternis. Nu is het tweede huis zo vol van uw tweede kruis, waar de dauw tegen de daken klimt, oh uw morgen die mij bemint. Tweede Santra, genaad' en liefde, door uw haren vinden wij de wilde bossen. 5. Steeds uw huis, de woorden staan geschreven op het kruis, met een vlam bracht u licht in duist're harten, door een vlam voerde u ons door diepe waat'ren van genaa, steeds weer bracht u ons tot de wijzen van de nacht. 6.En vluchten is niet mogelijk, uw Geest is altijd daar, uw hand als dikke wanden, de muren van het witte huis, in zilvergrijze nachten, de daken die op ons wachten, waar muren tot leven komen, spinnen die ons doen dromen. 7. Oh Spin van God, heb genade in dit duistere lot. Steeds dacht ik

God heeft mij verlaten, geen adem en geen lust tot leven, altijd moe en zwak, maar sterkte als een zilverkruis, als dunne draden in mijn ziel. 8. Geen reus kon mij pakken, 'k blijf steeds hopen op u. Steeds dacht ik God heeft mij verlaten, de morgen maakte mij zo depressief, met trage passen kwam de duist're hand en brak mij. 9. Dunne draden in mijn ziel, zilv'ren wachters in de verte staan, dunne draden, geen kracht om te vechten, duist're liederen voeren hier de boventoon, op het schip van spinnenwebben, door 't woud van diepe rivieren. Tweede Santra, steeds weer denk ik God heeft mij achtergelaten. 10. Ben ik overgeleverd aan uw grote wraak, oh moederspin. Spinnen des hemels eten mij, dag aan dag, zilv'ren bomen buigen diep in stille rouw. Heer, u bent de stilte, u maakt mij zo onzeker, laat toch uw liefde weer volop stromen. 11. U neemt mij mee, tot duist're waat'ren, steeds weer gelden andere wetten. Is dit dan wat ik verdien, al die duisternis, het klagen maakt mijn oog zo moe. Ik heb geen kracht, ik ken alleen uw kruis, alleen uw wonden. 12. Heer, geef mij niet over. Wees dichtbij me. Wees mijn kracht en mijn schild, mijn pantser. Spinnenwebben hebben mij omgeven. Heer, kom thuis in dit tweede huis. Laat mij slapen, sluit mijn ogen voor eeuwig, ik kan het niet meer geloven, ik kan het niet meer dragen, sluit mijn ziel. Uw maaksel is in diepe paniek, waar handen haar breken, ze kan het niet meer, ze glijdt weg, de nacht is haar tot omhulsel. 13. Laat uw kind niet verloren gaan. Geef haar nu nieuwe dromen, en maak haar tot een hertenkind door de morgen bemint. In zilvergrijze nachten, ze zwemt door duist're grachten, ontdaan van haar krachten, zinkt zij naar ongekende dieptes. 14. Vissen des hemels nemen haar mee, tot het droge achter een grote zee. Aanschouw uw redder, vergeet het niet, in 't spinnenweb vond zij een weg in haar verdriet. Spin des levens, de dood achtergelaten, rozen van genade na een bitt're nacht.

8.

De Slaap des Heeren

1. Daar gaat mijn ziel, ze is een mooie vogel. 2. Daar gaat mijn ziel ze fladdert en kijkt steeds om. 3.Bubbels komen uit haar mond, ze verspreidt zoveel bloemen. En bloesem groeit op haar rug. 4.Ze is op weg, maar 'k weet niet waar naartoe. Ze draait steeds om, en 'k weet niet waar ze naar kijkt. 5. Het gaat te snel. Haar lippen bewegen zo snel, ik weet niet wat ze zegt. Daar gaat mijn ziel, waar komt ze toch vandaan. 6. Onder wiens betovering is ze, en waarom draait ze zo snel. Haar lichaam danst op snelle muziek, maar ik hoor niks. 7. Alleen enige waterbubbels, en op de achtergrond een zacht woud. Wat zal ze zeggen als ze mij hier ziet. 8. Zou ze mij meenemen naar haar paradijs. Mijn ziel is als een vogel des Heeren, en mijn geest achtervolgt haar. Zal ze ooit rust vinden. 9. Ze zegt heilig, heilig is de Heere, en ik omhels haar in strakke omhelzing. Ze is des Heeren. 10. En rivieren stromen van haar ogen, en wijn komt uit haar mond. Ze straalt. Ik heb haar alweer verloren, daar rent ze in de verte, daar waar de zon het woud raakt. En kleine vogels vliegen om haar heen. 11. En aldus is de Slaap des Heeren, en zij grijpt naar dromen. Ze roept wat maar ik kan haar niet verstaan. 12. Ze is als een veer die mijn geest bewaakt. In mijn verstand kan ik haar niet vatten. Ik heb slaap nodig, maar hoe kom ik daar. 13. Ik ben te fit om nu te liggen. Of zou ze me neerslaan ? 14.En alzo is de Slaap des Heeren. Ze groeit als een boom, ik kan haar niet begrijpen. En vluchten kan ik voor haar niet. Ik zie haar steeds weer rennen. 15. En zij brengt mij steeds weer teneer. Hoe kan ik hieraan wennen, het is de Slaap van de Heer. 16. Groter wordt ze in Zijn Geest. Ik kan haar nauwelijks meer aanschouwen, maar ze daalt steeds in liefde op mij neer, als de duif van de Heer. Wees niet bang voor de beslissing van de Heer, waar Hij ingrijpt in ons hart en in onze ziel, waar hij onze geest besnijdt. Wees niet bang voor Zijn rake klappen, wij allen lijden onder de druk van Zijn Geest. De Heere heeft weer ingegrepen. Nauwelijks kunnen wij staan op onze benen. Nauwelijks komen wij vooruit, en onze vijanden zijn met velen. Ja, zij zijn vijanden van onze zielen, maar de erfenissen staan ons bij. En als zijn ijsleeuwen hun bekken openen, stroomt het ijs over onze armen en benen, om te openen en te sluiten, om nieuwe getijen aan te kondigen.

9.

Slaaplied van de Twijfel

1. Ik kan niet meer. Ik kan uw wolken niet meer zien. Ik voel me teer, 'k voel me onbehouden, lomp en zonder liefde, zonder een vonkje genaa. 2. Heeft de Heer mij echt verlaten, zal ik dan zijn liefde

zien, nu ik me zo dom heb gedragen. Waar moet ik heen, zal Hij mij ontzien. 3. Ik heb gehoord Hij moet mij niet meer. Maar wie sprak deze woorden tot mij. Het was een mens, en wat is hij te achten. 4. Toch ben ik bang, ik durf niet meer tot Hem te naad'ren. Zijn tempel is heilig, klaarstaande om de onheiligen te verteren. 5. Ik voel me dood en onrein, alsof ik de spot met Hem heb gedreven. Heb ik Hem verloochend, ik weet niet wie ik ben. 6. Is dit mijn lot, ik heb zo'n pijn, en ik verlang zo naar Zijn stem. Zo zoet was het in 't verlee, ik weet niet meer waar ik ben. 7. Heb ik Hem afgezworen, mijn hart kon 't niet meer aan. Ik zou Hem nooit pijn willen doen, 't zoete behoort Hem toe. 8. Heb ik hem dan afgezworen, ik twijfel en heb zoveel verdriet. Mensen kunnen mij bespotten, ach ze is niet meer z'n vriend. 9. Wat is dat voor een God, wat hebben die twee nog met elkaar op. 10. Wat is een mens te achten. Ik wil hun woorden niet geloven, maar geef acht op mijn geliefde, Hij redt mij steeds weer. 11. Ook nu in al mijn twijfels, ik zie de hemel niet meer. Zijn ogen die mij zoeken. Oh wat doet mijn leven zeer. 12. Ik bemin je, mijn vriend, toe zeg me waar je bent. 13. Ik durf niet meer te komen, en 'k weet toch niet waar ik heen moet gaan. 14. Mijn vriend, Mijn God, ik ben zo bang, wat heb ik u toch aangedaan. Ik voel mijn wonden, zijn het mijn zonden, of is het een traan van uw aangezicht. 15. Ik durf niet op u te hopen, bang bedrogen uit te komen. Ik laat mijn hoofd weer hangen, ik glijd weer naar benee. Mijn goede vriend waar ben je. 16. Niks durf ik hem meer te vragen. Ik ga nu in het zwart, mijn haren blauw geschilderd, we lopen nu apart. Het zoete van je kussen, het is niet meer voor mij. Je zal nu wel een ander hebben. Ach, zo was het altijd al. Geest van God, zo zal het zijn. 17. 't Leven zo, ik moet me maar berusten. Maak nu maar anderen blij, ik zet u nu weer vrij. Geest van God, mijn goede vriend, 'k heb u alle dagen bemint. 18. Misschien dat er nog tranen stromen, van mij naar u, als mooie dromen, ik voel u soms, dat kan niet meer stuk, de jaren zitten veel te diep. 19. Geest van God, ik ga in stilte, 'k durf niet meer tot u te spreken. Langzaam drijf ik dan mijn woorden, richting and're dingen, maar 'k hoop stil dat u mij toch nog kan horen. 20. Ik voel me zo moe, mijn gedachten dwalen af, tot een nieuwe morgen. Waar moet ik toch naartoe zonder u. 21. Mijn leven is nu zo leeg, en slaap vervult mij. 22. Kunnen mijn trage, angstige woorden u nog wel bereiken. Ik weet het niet. Het maakt mij onzeker, zo verdrietig en zo hopeloos. 't Is voorbij.

10.

Blauwstaartje

1. Blauwstaartje was een visje in een hele diepe oceaan. De visjes noemden hem blauwstaartje omdat hij bijna geheel wit was, alleen met een blauw staartje. Op de vissenschool kregen ze les van een oude grote blauwe vis. Als die vis boos werd dan kon je je maar beter verbergen, want dan blies hij met al zijn kracht het water naar je toe, en begon hij vreselijk met zijn vin en staart te klapperen. Blauwstaartje was altijd een beetje bang voor die grote blauwe vis, maar de andere visjes vonden hem maar een bangerd.

2. Ook kregen ze les van een zeeslang met blauwe en witte strepen, en als laatste van de blauwe zeester. Blauwstaartje vond geen van zijn onderwijzers aardig. Ze waren alledrie erg streng. Maar de visjes uit zijn klas vonden dat hij zich niet moest aanstellen.

3. Op een dag was het feest op school, en maakten ze met z’n allen een schoolreisje naar de oppervlakte van de oceaan. Hier was Blauwstaartje nog nooit geweest, en hij keek zijn ogen uit. In de verte zagen ze een schip met mensen erop. Blauwstaartje zou wel een mens willen zijn, want zij hadden benen. Blauwstaartje zou heel graag op het land willen wonen, maar de meester had altijd gezegd dat ze op het vaste land oorlog maakten. Op een dag vertelde de oude blauwe zeester een verhaal over een meisje van het vaste land die een vis wilde worden. Blauwstaartje vond het een droevig verhaal. Het meisje ging vaak naar de zee, omdat ze niet tegen het geruzie van mensen kon. Op een dag was ze het zo beu dat ze de zee inging, maar door een grote golf werd ze meegesleurd en verdronk.

4. Blauwstaartje moest altijd erg huilen als hij het verhaal hoorde. Blauwstaartje zou heel graag een mens met benen willen zijn. Dan zou hij misschien wat aan al dat geruzie kunnen doen, en dan hoefde er ook niemand meer weg te lopen om te verdrinken. Op een dag vertelde Blauwstaartje na

de les aan de zeeslang met blauwe en witte strepen dat hij graag een mens zou willen worden. Hij vroeg de zeeslang om raad, want hij wist niet hoe hij dat kon worden.

5. ‘Jongen, doe maar niet zo dom, want mensen maken altijd ruzie,’ zei de zeeslang. ‘En bovendien zou ik niet weten hoe je mens zou moeten worden. Volgens mij is dat onmogelijk. Je moet gewoon je best blijven doen hier op school, om een keurig nette vis te worden. Haal al die verhaaltjes van je maar uit je hoofd. Dat is veel beter.’

6. Maar toen ging Blauwstaartje naar de blauwe zeester, en vertelde hem hetzelfde, dat hij graag een mens wilde worden. De blauwe zeester begon een beetje te brommen, en zei dat hij eigenlijk geen tijd had voor zulke onzin. ‘Je bent niet voor niets een vis,’ zei de zeester. ‘Wat je bent moet je blijven, en trouwens zou ik niet weten hoe je een mens zou kunnen worden. Ik vind het maar een domme wens. Mensen zijn slecht en zijn geboren om oorlog te maken. Zet het maar zo snel mogelijk uit je hoofd, want van jouw plannen komt toch niets terecht.’

7. Teleurgesteld ging Blauwstaartje als laatste naar de grote blauwe vis, maar die werd direkt zo boos dat Blauwstaartje maar gauw weer vertrok. De volgende dag vertelde de blauwe vis in de les wat er was gebeurd, en begon Blauwstaartje nog eens extra uit te lachen. Ook de visjes van de klas begonnen Blauwstaartje uit te lachen. Na de les ging Blauwstaartje extra snel naar huis, omdat hij verder niet gepest wilde worden, maar de visjes van zijn klas volgden hem snel, en begonnen om zijn huisje heen te zwemmen. ‘Ha, ha ha,’ lachten ze, ‘wat een dommerik. Hij wil mens worden !’ Maar na een tijdje vertrokken de visjes weer.

8. Ook Blauwstaartje’s moeder, een grote roze vis, kwam het te horen, en wilde eens diepgaand met haar zoontje praten. ‘Zeg ik heb gehoord wat je wens is,’ zei de moeder, ‘en ik vind het heel dom van je. Je weet toch dat mensen niets anders doen dan oorlog maken ?’

9. Ja maar moeder, sprak Blauwstaartje, ik zou daar zo graag een eind aan willen maken, en ik zou graag eens op benen willen staan.

10. Ja jongen, zei de grote roze vis, mensen hebben prachtige benen, maar wij hebben nu eenmaal gewoon een staart en daar moeten we het mee doen. Toen vader thuis kwam en het verhaal hoorde kreeg hij het met Blauwstaartje te doen. ‘Jongen, ik had vroeger dezelfde wens, alleen daar is helaas nooit iets van terecht gekomen,’ zei vader.

11. ‘Maar hoe kan ik mens worden,’ zei het visje.

12. Vader keek moeder aan, en moeder keek vader aan. ‘Vertel het hem maar,’ zei moeder. Toen sprak de vader : ‘Jongen, dan moet je op zoek gaan naar het blauwe gesteente van de rog.’

13. Toen zei moeder : ‘Vader heeft gelijk, maar daar kom je niet zo makkelijk. Niemand heeft het ooit gevonden.’

14. ‘Maar waar kan ik het vinden ?’ vroeg Blauwstaartje.

15. Maar dat konden zijn vader en moeder niet vertellen. Diep in de nacht ging Blauwstaartje het huisje uit, en ging op zoek. Na heel lang zwemmen kwam hij uiteindelijk een rog tegen en vroeg naar het blauwe gesteente. ‘Oh verderop,’ zei de rog. Na een tijdje kwam Blauwstaartje nog een rog tegen en vroeg hetzelfde, en kreeg weer hetzelfde antwoord. Maar na dagen zwemmen had Blauwstaartje nog niets gevonden. Ten einde raad besloot Blauwstaartje weer naar de oppervlakte van de oceaan te gaan, om de mensen met hun schepen weer te bekijken. Misschien zou hij daar wel op een idee komen.

16. Toen hij bovenkwam was het erg druk op zee. Overal zag Blauwstaartje bootjes. Niemand had Blauwstaartje ooit over vissers verteld, en daarom kende hij het gevaar van de netten niet. Maar op één van de schepen zag Blauwstaartje iets fonkelen. Het leek wel op het blauwe gesteente waar zijn vader en moeder over hadden gesproken. Plotseling werd hij door een net meegetrokken. Blauwstaartje schrok verschrikkelijk, en al snel werd hij in een bak geworpen. Al snel kreeg Blauwstaartje het erg benauwd. In de verte op het dek zag hij het blauwe gesteente flonkeren en

glinsteren. Het was prachtig, maar Blauwstaartje kon er niet bij. Hij had immers geen benen, en zwemmen kon hij hier niet. Hopeloos begon Blauwstaartje naar adem te happen. Twee mannen kwamen bij de bak en zagen Blauwstaartje liggen. ‘Kijk nou eens, wat een prachtige vis, bijna geheel wit met alleen een blauw staartje,’ zei één van de mannen en greep Blauwstaartje uit de bak.

17. ‘Ja,’ zei de andere man, ‘hij is bijna net zo prachtig als het blauwe gesteente daar, en wees naar de fonkelende, bijna gloeiende stenen.’

18. ‘Nou, ik vind de vis veel mooier dan jouw zeestenen,’ zei de man die Blauwstaartje had vastgegrepen. ‘Houd jij je edelstenen maar, ik heb de vis. Ik zag hem het eerst.’

19. Maar toen liep de andere man naar het blauwe edelgesteente toe, en bracht het naar de man met de vis toe. ‘Nou, we zullen ze eens naast elkaar houden en zien wie de prachtigste is.’

20. Toen hield de man de vis tegen het zeegesteente aan, en plotseling stond er een klein jongetje met een prachtig blauw pakje tussen hen in. Maar waar was de vis nu gebleven ? Ook de edelstenen waren verdwenen.

21. ‘Zeg jongetje,’ zei één van de mannen verbaasd. ‘Heb jij soms de blauwstaart met de stenen weggepakt ?’

22. Maar het jongetje kon niet praten. De mannen stonden voor een raadsel. ‘Zeg, hoe komt dat joch hier eigenlijk ? Misschien is het een verstekeling,’ zei de andere man. ‘Laten we hem naar de kapitein brengen.’

23. En zo brachten de twee vissers de jongen naar de kapitein. De kapitein was heel aardig, en nam de jongen direkt onder zijn hoede. Niemand sprak verder nog over de blauwstaart en het blauwe gesteente. De kapitein leerde de jongen praten, en hoe je een schip moest besturen. Maar dat ging niet al te gemakkelijk. Het jongetje kon de klanken niet uitspreken.

24. Toen het schip aan wal kwam nam de kapitein de jongen mee naar huis, en zijn vrouw was direkt erg liefdevol naar de jongen. De vrouw had altijd al graag kinderen willen krijgen, maar die wens werd nooit vervuld. Maar op school werd de jongen geplaagd, omdat hij een spraakgebrek had. Steeds meer begon de jongen terug te verlangen naar de zee, en op een dag nam de kapitein hem mee. Ze zouden een hele grote reis gaan maken met het schip. Maar op een dag had de jongen een heel sterk verlangen om over de reling te springen, en toen hij het water raakte veranderde hij direkt weer in een vis. Het visje was heel opgewonden over wat hij allemaal had meegemaakt, en zwom zo snel hij kon naar het huisje van zijn ouders. Maar vader en moeder waren helemaal niet blij toen het visje het verhaal vertelde. Zijn vader en moeder hadden destijds het verhaal over het blauwe gesteente van de rog verzonnen om hem niet teleur te stellen. Nu ze hoorden dat het visje echt mens was geworden door de blauwe zeestenen wisten ze zich geen raad.

25. Maar op de vissenschool geloofden ze hem niet, en lachten ze hem uit. De grote blauwe vis die hen onderwees werd zelfs heel erg boos op het visje, en sloot hem voor straf op in de kelder van de school. In de kelder was ook een ander visje opgesloten, een visje uit een andere klas.

26. Hoe ben jij hier terecht gekomen ? vroeg Blauwstaartje. Maar het andere visje zei niets, en was heel stil. ‘Nou, als je niet wil praten is ook goed hoor,’ zei Blauwstaartje. Toen vertelde Blauwstaartje wat hij allemaal had meegemaakt. Het andere visje begon na een tijdje een beetje te lachen, al was het in Blauwstaartje’s ogen maar een glimlach.

27. Na een tijdje kwam de oude blauwe zeester om de kelderdeur open te maken. ‘Jullie straf zit erop,’ zei hij. Het andere visje vloog weg zo hard als ze kon, en Blauwstaartje bleef een beetje teleurgesteld achter. Hij had gehoopt dat ze vriendjes zouden worden. Langzaam zwom hij over de trap naar boven, en ging weer naar de les. Blauwstaartje besloot verder maar zijn mond te houden. Nu hadden ze les van de zeeslang. Maar de zeeslang zei dat hij het hele verhaal gehoord had, en vertelde het nog eens, tot grote afschuw van Blauwstaartje, want weer begonnen de visjes van zijn klas hem uit te lachen. Na de les kwam hij op de schoolgang het visje van de andere klas tegen waarmee hij samen in de kelder zat. Ze glimlachte even, maar zei verder niets.

28. Gek genoeg begon Blauwstaartje weer naar het vaste land te verlangen. Zou hij nu weer eerst blauw zeegesteente van de rog moeten vinden, of zou hij direkt een jongen worden als hij uit het water zou komen ? Opgewonden en nieuwsgierig naar wat er zou gebeuren zwom Blauwstaartje zo snel als hij kon richting de oppervlakte van de oceaan. Maar hier werd hij door een grote vis gegrepen, en flink verwond. Al bloedend zwom Blauwstaartje naar de kant, en kwam op het strand terecht, waar hij direkt veranderde in een jongen met een blauw pakje. Maar nog steeds bloedde hij hevig. De jongen stond op, en rende naar het huis van de kapitein. De kapitein was er niet, maar de vrouw van de kapitein verzorgde de wond liefdevol. Toen de kapitein thuiskwam was deze blij de jongen te zien. ‘We dachten dat je verdronken was,’ zei de kapitein. ‘Wat is er gebeurd ?’

29. En toen vertelde de jongen het hele verhaal, maar de kapitein begon er hartelijk om te lachen, en kon het niet geloven. De vrouw zei niets.

30. Even later nam de kapitein de jongen mee naar het water om te kijken of het echt waar was. Maar toen de jongen in het water sprong gebeurde er niets. De jongen bleef gewoon een jongen. Blauwstaartje besefte toen dat hij nooit meer terugkon naar de dieptes van de oceaan. ‘Zie jongen, je hebt het gewoon maar gedroomd,’ sprak de kapitein, en legde toen zijn arm om de jongen heen, en samen liepen ze naar huis. Wel hebben ze de jongen altijd Blauwstaart genoemd.

11.

De Paddenkoningin

1. Eens woonde er een meisje bij een arm gezin. Ze vonden het meisje eens in het bos, en namen het onder hun hoede, maar ze waren erg arm. Ze noemden het meisje Grunpuhlster, omdat ze ogen had als groene poelen. Op een dag hadden ze zoveel honger dat ze het meisje verkochten aan een jager op doorreis. Hij nam het meisje mee naar zijn boshuis waar ze in het huishouden moest werken. Ze kon alles zo goed schoonmaken, dat alles een groen glimmend laagje kreeg, en daarom noemde ook de jager haar Grunpuhlster, en natuurlijk omdat ze zulke mooie ogen had als groene poelen.

2. Op een dag moest de jager weer weg op reis voor een lange tijd. Niet lang daarna kwam er een bedelaar die bij Grunpuhlster aanklopte. Grunpuhlster deed open, en nam de man zorgzaam naar binnen. Ze gaf hem goed te eten en een slaapplaats.

3. Toen de volgende ochtend de man naar beneden kwam keek hij Grunpuhlster erg dankbaar aan. ‘Omdat je zo zorgzaam en liefdevol naar mij bent geweest,’ sprak de man, ‘zal er bij alles wat je spreekt een groene edelsteen uit je mond vallen.’ Het meisje schrok, want zo’n geschenk had ze niet verwacht. Ze durfde haar mond niet open te doen, maar knikte dankbaar en liefdevol naar de man, die ineens in het niets verdween.

4. Toen de jager thuiskwam durfde ze niet te spreken, maar toen de jager dat in de gaten kreeg, en veel vragen begon te stellen, deed ze uiteindelijk haar mond open, en er vielen groene edelstenen op de grond. De jager was erg verrukt. Het meisje vertelde hem alles. De jager was erg trots op haar, en sindsdien hoefde ze niet meer in het huishouden te werken.

5. Op een dag nam de jager haar mee naar de koning van het land. De koning was zo onder de indruk dat hij haar liet trouwen met zijn zoon, maar ze was niet gelukkig. Ze dacht nog steeds aan het arme gezin waar ze vandaan kwam. Na enige jaren ging ze samen met haar prins naar het arme gezin toe, en ze sprak zoveel, en er rolden zoveel groene edelstenen uit haar mond, dat ze nooit meer arm hoefden te zijn.

6. Maar op een dag verdwaalde het meisje weer in het bos. Na een lange tijd wandelen kwam ze bij een huisje aan waar een kabouter voor stond. ‘Heus, je hoeft hier niet te werken, maar kom een nachtje logeren, want stormen zal het huizenhoog, hoei.’ Het meisje luisterde maar naar het vreemde mannetje, want ze wilde niet door de storm meegenomen worden. Toen ze de volgende ochtend wakker werd was het mannetje in geen velden of wegen te bekennen. Ze kon het niet laten

om het huisje wat schoon te maken, want het was er zo stoffig. En alles wat ze schoonmaakte kreeg een groen glimmend laagje. Toen het mannetje die avond thuiskwam was hij erg onder de indruk. ‘Blijf nog maar een nachtje slapen,’ zei het mannetje, ‘want vannacht gaat het weer stormen.’

8. De volgende dag kwam er een bedelaar aan de deur. Het meisje deed direkt open, en gaf de arme man wat te eten. Ook gaf zij hem een bed. Na een tijdje kwam de man naar beneden, en het meisje sprak veel met hem, terwijl er groene edelstenen uit haar mond vielen. De man vulde zijn zakken ermee, en zei : ‘Pikkel, taddel, tad, elke keer dat je zult spreken komt er uit je mond een pad.’ Het meisje schrok, en de man vertrok snel met zijn zakken vol groene edelstenen.

9. Toen de kabouter die avond terugkwam en het meisje tot hem sprak rolden er allemaal padden uit haar mond. Het mannetje schrok heel erg en riep : ‘Heb je hier soms tovenaars binnengelaten ? Het woud zit vol met boze tovenaars. Voor straf moet je vannacht buitenslapen.’

10. Het meisje begon erg hard te huilen, maar het mannetje was niet over te halen, hoe het meisje ook smeekte. Die nacht zwierf ze door de bossen en kwam er een grote storm die haar opnam. Na een lange tijd werd ze wakker in een grote poel. Ze zat helemaal onder de modder, en die ochtend maakte ze een lange wandeling door het bos in de hoop weer de weg terug te vinden. Na een lange tijd vond ze de weg terug. Toen ze bij het kasteel van de prins kwam wilde niemand haar binnen laten, omdat ze onder de modder zat, en telkens wanneer ze sprak kwamen er padden uit haar mond.

11. En zo sliep ze die nacht weer buiten, en een grote storm nam haar mee, verder weg dan ooit. Ze werd tot helemaal achter de poel geslingerd. Achter de poel stond een heel oud en arm huisje, en een oude vrouw hing daar de was op die prachtig wit was. De was glinsterde in het maanlicht. ‘Kom binnen, arm kind,’ zei de vrouw, ‘want als de storm je pakt, dan neemt hij je mee. Het kan hier nogal waaien.’ Het meisje durfde haar mond niet open te doen, en ging met de vrouw naar binnen. Binnen was het erg stoffig, en toen de vrouw weer naar buiten ging, besloot het meisje wat schoon te maken, en alles werd glimmend groen. Toen de vrouw weer binnen kwam en het glimmende groen zag begon ze te lachen en zei : ‘Pikkel, taddel, tuid, alles wat je aanraakt zal veranderen in paddenhuid.’ Het meisje rende huilend naar buiten, en werd door de storm gegrepen.

12. De storm bracht haar naar het land van de reuzenpadden. De reuzenpadden pakten haar en brachten haar tot hun koning. De paddenkoning vertelde haar dat spoedig alles overstroomd zou worden door de poel. Het meisje wilde naar huis, maar de paddenkoning liet haar niet gaan. Ze moest in het paleis werken, en alles wat ze aanraakte veranderde in paddenhuid. Ook kwamen bij alles wat ze sprak padden uit haar mond. Het meisje was ten einde raad. Op een dag vroeg de paddenkoning of zij zijn koningin wilde worden, maar het meisje vertelde dat zij al prinses was in een ander koninkrijk, en daar koningin zou worden. De paddenkoning werd erg kwaad, en wilde dat koninkrijk wel bezoeken. Het meisje vertelde hem dat het het land achter de storm was.

13. En zo gingen op een dag de paddenkoning en zijn soldaten naar het land waar het meisje vandaan kwam, maar zij keerden niet meer terug. De achtergebleven reuzenpadden kroonden toen het meisje als hun koningin. Maar op een dag begonnen alle poelen los te komen, en begonnen alles weg te spoelen. De koningin rende naar haar hoogste toren, en zag hoe de poel de reuzenpadden meesleurde naar het land waar zij vandaan kwam. De poel begon steeds hoger te steigen en vanuit het hoogste torenraampje klom de koningin op het dak van de toren, tot aan de punt. Help, help, riep de koningin. In de verte zag zij een bootje aankomen met daarin de kabouter die haar weggezonden had. De kabouter zag haar ook, maar wilde haar niet meenemen. Even later zag ze een bootje aankomen met de oude vrouw die haar had uitgelachen en had betoverd. Ook de oude vrouw ging haar voorbij. Het puntje van de toren was nu ook in paddenhuid verandert. En ten einde raad begon de koningin te praten en te praten, en zoveel padden kwamen er uit haar mond dat ze een boot begonnen te vormen waar het meisje in kon stappen. Het meisje bleef praten en praten zoals ze nog nooit gepraat had, en even later was ze in een flinke boot op de woeste hoge golven. Nog nooit had ze zo’n woeste zee gezien.

14. Na een tijdje kwam er een reusachtige hand tevoorschijn vanuit de donkere lucht die haar als

een bliksemschicht oppakte. In een hoge toren in de wolken, geheel gemaakt van paddenhuid kwam ze terecht, en kwam ze oog in oog te staan met de bedelaar die haar eens de gave had gegeven dat alles wat ze sprak in edelstenen veranderde. De bedelaar keek haar vriendelijk aan. ‘Zo zie je maar weer hoe een gave je in de problemen kan helpen,’ sprak de bedelaar. ‘Maar nu, omdat je zo getrouw bent gebleven : wees mijn koningin.’ En de bedelaar bracht haar tot een rijk geheel gebouwd van groene edelstenen, en deze edelstenen waren de prachtigste die ze ooit had gezien. En ze leefden nog lang en gelukkig.

12.

Het Rozenweefstertje

1. Eens leefde er een rozenweefster in het bos met haar drie zonen. Ze had een toverspinnenwiel waarmee ze rozen kon weven. Deze rozen waren heel bijzonder, en de allerrijksten van het land kwamen vaak bij haar om de rozen te kopen. Maar toch was het gezin arm, omdat zij de goudstukken en zilverstukken die ze ervoor kreeg altijd wegwierp in de bosrivier achter haar huisje. In deze rivier leefden kikkerachtige beesten die een oude poort achter de rivier bewaakten. Niemand kon ooit over die rivier komen, want een ieder die een poging waagde werd door de kikkerachtige beesten opgeslokt. De kikkerachtige beesten hadden het rozenweefstertje laten weten dat zij al haar geld aan hen moest schenken, anders zouden ze haar en haar zonen komen verscheuren. Zij vraten het geld.

2. De oude poort die ze bewaakten zou naar een geheimzinnig land leiden dat niemand kende. Eens in de zoveel jaren zou er een wachter komen, een veerman, die over de rivier zou komen met een boot, om te kijken of hij iemand zou kunnen meenemen tot achter de poort. Toen het bijna zover was vertelde het rozenweefstertje dit aan haar zonen. Ze sprak dat de wachter bij maanlicht zou komen. Ze wees één van haar zonen aan, en sprak dat als hij in de nacht geluid zou horen als een ruisende storm, dan zou hij naar buiten moeten gaan met het toverspinnenwiel, en bedekt met enige van de rozen, om dan tot de veerman te zeggen : ‘Neem mij mee, ik ben een man van stand,’ en hem dan als geschenk het toverspinnenwiel te geven.

3. Toen het zover was ging de eerste zoon naar buiten, nadat hij zich met enige rozen had bedekt, en het toverspinnenwiel had gepakt. De veerman keek hem aan, en zei : ‘Stap in. Inderdaad ben jij een man van stand. Ik zal je naar het geheimzinnig land achter de oude poort brengen.’

4. De volgende ochtend vroeg het rozenweefstertje aan haar drie zonen wat er was gebeurd. De eerste zoon sprak : ‘Ik heb inderdaad het toverspinnenwiel aan de wachter gegeven, zoals u vroeg. Toen ik in het geheimzinnig land kwam was daar een veld met toverbloemen. Maar ver kwam ik niet. Ik viel in slaap, en toen ik wakker werd was ik weer terug in mijn eigen bed.’ Het rozenweefstertje was erg teleurgesteld, en weer gingen er enkele jaren voorbij. Het toverspinnenwiel had zij niet meer. Toen de komst van de veerman weer naderbij kwam wees ze nu haar tweede zoon aan, en sprak dat als de veerman zou komen hij met hem mee moest gaan. De tweede zoon deed wat hem gevraagd werd, en in de nacht bij het maanlicht, toen er geruis was als een storm stond de jongen op en ging naar buiten. Maar de veerman sprak : ‘Maar een man van stand ben je niet. Waar zijn de rozen waarmee je je moest bedekken, en waar is mijn geschenk ? Ga dan eerst naar de kastelen der koningen om daar wat bijzondere rozen te nemen, en steel bovendien hun grootste schat. Dan zal ik de volgende nacht weer komen.’

5. De volgende dag deed de jongen wat hem gevraagd was, maar in het kasteel van de koning werd hij betrapt, en werd in een kerker gegooid. Vanaf nu moest hij onder de grond werken, zoals elke dief die gepakt werd. Elke dag werd hij uit zijn kerker gehaald, om lange reizen onder de grond te maken. De dieven moesten op zoek gaan naar bijzondere stenen.

6. Het rozenweefstertje was erg teleurgesteld dat haar zoon niet meer terugkwam, en zei toen tot haar derde zoon : ‘Wacht jij nu tot de veerman terugkomt om je broer te halen, en zorg ervoor dat je wat van mijn klederen draagt, en schenk hem onze gouden klok.’ De derde zoon deed wat hem

gevraagd werd.

7. De volgende dag vroeg het rozenweefstertje aan haar derde zoon wat er was gebeurt. De jongen sprak dat de veerman hem meenam tot het geheimzinnig land. Hij ging door een veld van toverbloemen, maar werd onwel en viel in slaap. Even later werd hij weer wakker, en ging verder in het veld van toverbloemen, en kwam toen bij een rivier van spinnendraad. De jongen zag hier geen veerman, maar er zwom wel een grote vis, en die sprak : ‘Breng me eerst wat parelmoer, van je rijke broer, die voor de koning werkt, dan kan ik je naar de overkant van de rivier brengen.’ Toen werd de jongen gestoken door een spin, en viel in een diepe slaap. De volgende ochtend was hij weer terug in zijn eigen bed.

8. ‘Nu,’ zei het rozenweefstertje, ‘je weet wat je te doen staat. Ga naar het kasteel van de koning, en vraag daar om je broer voor wat parelmoer.’ De jongen deed wat hem gezegd werd, en vertrok naar het kasteel. Toen hij bij de kerker van zijn broer aankwam zag hij daar de wonderlijkste stenen, en wat parelmoer. Zijn broer was er niet, want die moest werken onder de grond. De jongen nam één steen mee, voor de veerman, en wat parelmoer voor de vis, en vertrok weer naar huis. Maar de veerman kwam niet meer. Ze moesten wachten totdat hij naar enige jaren weer terug zou komen. Het rozenweefstertje was diep teleurgesteld, en ook de jongen. Maar er zat niets anders op dan te wachten.

9. Maar op een nacht werd de jongen wakker van wat spartelend geluid. De jongen stond op en ging naar buiten. Daar bij de rivier zag hij de vis van de rivier van spinnendraad. ‘Heb je het parelmoer gevonden ?’ vroeg de vis. De jongen knikte blij, en rende naar binnen om het parelmoer te halen. De vis bracht hem helemaal over de rivier tot aan de oude poort. Nu moest de jongen de vis dragen tot aan de rivier van spinnendraad. Gelukkig viel de jongen niet in slaap. Daarna bracht de vis de jongen over de rivier van spinnendraad.

10. De volgende dag wilde het rozenweefstertje haar zonen wekken, maar ze had nog maar één zoon over. Het parelmoer was verdwenen, en zo ging ook de laatst overgebleven zoon wat parelmoer halen in de kerker van zijn broer. Zo gingen er weer enige jaren voorbij, totdat de veerman terugkwam. De jongen droeg wat klederen van zijn moeder en schonk de veerman een steen van de kerker van zijn broer. Toen hij aankwam bij de rivier van spinnendraad en de vis zag gaf hij wat parelmoer aan de vis, en de vis bracht hem naar de overkant. Bij een boom vond hij het gouden toverspinnenwiel van zijn moeder terug, en het toverspinnenwiel sprak : ‘Ik ben eindelijk terug in het land waar ik vandaan kom, maar nog steeds betoverd ben ik. Vlug, neem mij op, en draag mij verder in dit land. De jongen raapte het toverspinnenwiel van zijn moeder op, en vroeg waar zijn broer was. ‘Daar, achter een rivier dieper in het land,’ sprak het toverspinnenwiel. Na een tijdje lopen kwamen ze aan bij een volgende rivier. Deze rivier was geheel van rozendraad. ‘Hoe kom ik over deze rivier ?’ vroeg de jongen.

11. ‘Werp mij erin,’ zei het toverspinnenwiel van zijn moeder. De jongen deed wat hem gezegd werd, en er ontstond een gouden brug over de rivier, als een regenboog. Zo kwam de jongen over de rivier. Toen de jongen aan de overkant was gekomen verdween de brug, en een lichtende roze gestalte kwam uit de rivier omhoog. Maar de gestalte was als een standbeeld, en kon zich niet goed bewegen. ‘Vlug,’ sprak de gestalte, ‘de betovering is nog niet verbroken. Zoek nu je broer.’ En toen zakte de gestalte weer terug in de rivier.

12. Omdat geen van haar zonen terugkeerde besloot het rozenweefstertje zelf de eerstvolgende keer met de veerman mee te gaan. Ze kreeg wat parelmoer en een steen mee vanuit de kerker van haar zoon, maar ook na vele jaren kwam de veerman niet opdagen, en het rozenweefstertje was ten einde raad. Ze mocht haar zoon in de kerker niet spreken, maar toen ze de koning vertelde dat ze vroeger rozen voor hem weefde mocht ze haar zoon even zien. De zoon was erg blij haar te zien, en vertelde haar dat hij ergens diep onder de grond een brug had gevonden naar een toverwereld. Hij vertelde haar dat hij nooit ver kon komen, want in een veld van toverbloemen viel hij telkens in slaap. Maar eens kwam hij daar een lichtende roze gestalte tegen die tot hem sprak dat als hij zijn moeder zou meenemen, dan zou de gestalte hem wel door het veld heen kunnen brengen. En zo gebeurde het.

Het rozenweefsterje ging met haar zoon mee, en bij het veld van toverbloemen aangekomen bracht de gestalte hen erdoorheen. ‘Vlug,’ zei de gestalte, ‘spring in de rivier van spinnendraad.’ Het rozenweefstertje en haar zoon deden wat hen gezegd werd.

13. In de dieptes van de rivier ging alles over in rozendraad, en plotseling zwom er ook een andere vrouw naast hen. ‘Kom,’ zei de vrouw, ‘in de dieptes is een plaats waar al jullie geldstukken terecht zijn gekomen die jullie vroeger in de rivier moesten werpen.’ En ze kwamen tot een kelder diep in de rivier, waar alles vollag met schatten. Hier vond het rozenweefstertje ook haar andere zonen terug, en ze leefden in rijkdom voor de rest van hun leven.

De Nieuwe Handelingen

1.

De Profetische Zalving

1. En ik zal u het vuur van het tweede vertrouwen geven, opdat uw hart zich aan de Heere hecht. 2. Want er is geen geloof zonder vertrouwen. Maar zalig zijn zij die twijfelen, want zij zullen de Heere zien. En de Heere moest het volk leren dat zijn kinderen door veel twijfel heen zouden moeten gaan om hun zielen te vormen. 3. De Heere weet wat Hij doet. Al wat Hij doet is verricht door engelen. Zijn hand is op u.

4. En ik zag een deur in de hemel opengaan, en het tweede vertrouwen maakte het juk zacht en zoet. En hen die het vertrouwen ontvingen werden diep genezen in hun ziel.

5. En de Heere gaf een tweede hoop, omdat de eerste hoop hongerig maakte. En de heere sprak : Zalig hen die het tweede hebben bereikt. 6. En de tweede hoop maakte de muren van de tweede geest dik. En de Heere gaf de profeten voor zijn aangezicht dubbel gehoor, en hun oren begonnen te suizen, en zij hoorden de wateren van de tweede hemel en de hemelen. 7. En hun tweede geest brak open en werd ruim, en de stem des Heeren vulde de tempel. En zij kregen een nieuwe wapenrusting en hun wandel werd trager en stijver. En zij richtten hun ogen omhoog. 8. En zij konden geesten en krachten breken door hun dubbel gehoor, en zij spraken met de engelen van het tweede. 9. En een zware profetische zalving begon door hun lijven te stromen, en zij voelden zich alsof zij hun evenwicht verloren. En zij begonnen een nieuw evenwicht in de Heere te vinden, en waren enige tijd ziek.

10. En zij die het dubbele gehoor ontvangen zullen enige tijd gekweld worden door angsten, maar zij zullen een vaste en eeuwige rots vinden onder hun voeten. 11. En alleen zij zullen de gave van het tweede oordeel kunnen dragen, en de Heere zal hun tweede geest splijten. 12. Ja, want alleen hen die gebroken zijn van tweede geest zullen de wateren des hemels zien stromen, en zij zullen voortkomen vanuit het tweede Getsemaneh. 13. Zij dragen het lijden van hun Heer diep in hun zielen, en zij kennen de honing en de dauw van Zijn baard.

14. En in de laatste dagen zal de Heere de cobra bezweren, en Hij zal hun een nieuw lichaam geven. En de Heer gooide de tweede geest als een kruik op de grond, en deze spatte kapot, terwijl de cobra's des hemels voortkwamen. 15. En zij droegen de zegels om de oude tijden te verzegelen. Zoek dan ernstig naar het dubbel gehoor, want het zal uw ziel behouden. 16. Zalig hen wiens geesten gebonden zijn in Hem. En zij zijn gebonden in dubbele koorden, opdat zij stand zullen houden op de heilige bergen, en niet uit Zijn tempelen worden verdreven. 17. Want de Heere toornt in Zijn vurige wagens, en Zijn toorn ontbrandt snel. Kus dan de cobra, opdat Hij u niet verdelgd in Zijn Toorn. Gij zijt genaderd tot het blauwe vuur van een haai. 18. En de tweede Eminius zal zijn zonder medelijden, daar zijn kracht en de wet de zonde genadeloos dient te straffen.

2.

Het Tweede Geweten

1. En de Heere gaf dubbel gevoel aan de allerheiligsten, en zij hadden een zuivere onderscheiding.

Ja, het Woord had hun verbroken als een roofdier tot hen uitgezonden, en zij dronken van de zoete wijn des Heeren, de tweede wijn. 2. En de Heere maakte hen groot op de aarde, want zij hadden macht over de roofdieren der mensen. 3. En zij namen de plaatsen der koningen in, want zij hadden de adem van de cobra. 4. En zij konden uit hun lichaam treden om grote werken te verrichten, en zij konden de hemelen scheuren. 5. En zij werden niet meer aangeklaagd door het eerste geweten, want deze was vergaan. Zij hadden nu een tweede geweten, en zij werden behoedt door de Geesten Gods en de tweede engelen. 6. En de cobra ging voor hen uit, en zij droegen schalen tot het allerheiligste. 7. Ja, zij hadden tot taak het allerheiligste te reinigen, en zij hadden zware spiersamentrekkingen, daar zij de dubbele geest diep in hun binnenste droegen. 8. En zij waren apart gezet om allerheiligste verrichtingen te doen, en om het dubbele altaar te heiligen. En zij werden genezen door heftige spiersamentrekkingen, want zij hadden voor lange tijd grote verdrukkingen geleden. En zij waren als de roofdieren des hemels.

3.

kaprunnen

1. Gij dan hebt het lijden tot u getrokken, voor het aangezicht des Heeren. Gij draagt niet boven vermogen. De Heere heeft ook zoetheid bij het lijden gegeven. 2. Komt dan tot de holen van het kruis, waar de kikker van het kruis speelt. 3. Komt dan tot de vogelen der doornenkroon en tot het konijnenhol, waar konijnen koning zijn. Zij zijn dan koningen van het kruis, kaarten van een nieuwe regen. Zij zijn tot onder het roze gedaald. 4. De bakkerij van het kruis, waar ratten het koren malen tot meel, waar muizen spelen. Het zijn bakkermans gezichten tussen jou en mij, verleden tijden komen dan weer boven. 5. Zo kunnen wij dromen, over de dieren van het kruis. 6. Alleen zij door scherpe doornen doorstoken, worden door het zachte genomen, dalende tot onder het roze. 7. En zij van de zesde dermensie, zij weten allen, wanneer de blaad'ren vallen. Zij kennen de tijden van het lijden, van het klapperen en slaan der deuren. 8. Zij zijn de koningen van de herfst, diep in zoete dromen, waar de hartstochten uit voortkomen. 9. Zij droegen haar tot de put en wierpen haar erin. En zij kwam tot de zesde dermensie. Waar de ovens staan en de zoete bakkers. 10. Het zijn bakkermans gezichten tussen jou en mij, tussen de poorten van het verleden. Kent dan de ovens en putten van het kruis, en weest zalig, al die de mystiek des Heeren kennen. 11. Kent dan alle holen en nesten. Gij dan hebt de doorn van ijs gevoeld. 12. Gij hebt dan gehoord van de slagerijen van het kruis, u leidende tot de zesde dermensie. 13. De voorwerpen des kruises zijn dan, de kaprunnen. Zo zijn er dan karbulijnen en kaprunnen, in de tijden des Heeren gezien. En ziet dan, de koning der kaprunnen is een muis. Zo zijn er zeven muizen van het kruis die over de tanden waken. 14. Ja, want zonder tanden zou het kruis niet bestaan. Gij dan moest de tand zien, anders zoudt gij Christus nooit leren kennen. 15. Komt dan tot de tanden van het kruis, zonder welken ze er niet zou zijn. 16. Ziet, het geheimenis der kaprunnen is dan in hun tanden.

4.

Het konijnenhuis

1. De geuren van het kruis, wanneer de spin het hart heeft bereikt, om daar te steken, en daar te breken, om het te maken tot een konijnenhuis. 2. Daar waar konijnen wonen, met de parfums van het kruis, vol met zoete dromen. Liefste, ik ben weer thuis. 3. Ze hebben me stijf gespoten, maar ik draag nu de bloemen van het kruis. Als een boom des velds ben ik nu, waar konijnen in wonen, waar raven op landen. 4. Ze hebben me stijf gestoken met angels, lief, maar 'k draag nu de honing van het kruis, naar jou toe stromende. 5. Laten we samen weer gaan spelen, de oorlog is voorbij. Je hebt kaprunnen in je haren, karbulijnen om je vingers, als de sieraden des hemels. 6. Op het reukofferaltaar, zoveel offers voor een reuk. 7. Ze hebben me gestoken, die bijen des hemels, en nu ben ik dan honing van het kruis, driemaal verbroken, driemaal op dezelfde plaats gestoken. 8. Ze schiepen daar een wond in een wond, als een waterig trauma, geen kracht meer om op te komen. 9. En de derde steek was dan om te doden, om mijn ogen te openen. Ze stak mij diep, de zoete spin, en nu stroomt geurige wijn. 10. Het gebak der eeuwen is niet meer te vertrouwen. Steek mij nu, voordat het te laat is. 11. Ziet het bloed is vlees geworden, waar winden tezamen komen, waar

harten elkaar verstaan, zo diep gestoken. 12. Vlieg nu met mij mee, naar konijnen in reukwateren, waar vissen zich verblijden, voor elk kruis is er een bloem. 13. Wacht dan wat het kruis zal worden, het is maar zaad van een boer op zijn akker. 14. Voor elk kruis is er een spin, wij hebben zoveel armen. 15. Ziet, de naald is dan een angel geworden, driemaal gestoken, driemaal verbroken, 't zijn insecten van het kruis. Zij kennen allen het konijnenhuis.16.Zij stak het brood in mij, nu heb ik dan beleg, met radijs en karmozijnen, en het topaas is nu mijn heg. Zij mengde wijn door het meel, vreemde wijn, van een konijnenkasteel. 17. De koning zal het nu wel weten. Maar ik ben alles weer vergeten. Ik leef weer als de oude dag. Klagen over 't lijden, ik kan haar vlag niet zien. Ik ben de canons gevangene, een kruiscanon dat is wat ik kreeg. 18. Ga dan maar door met mij te bespotten, het maakt me allemaal niets meer uit. 19. De konijnenkoning is naar mij op zoek, en als hij mij vindt is je spel uit. Dan is je spel uit. 20. Loop nu maar rond, zeg maar dat ik gek ben geworden. Ik ben liever gek dan jouw slaaf. Ik heb teveel in jouw canon moeten werken, zonder loon zonder een baas. 21. Je liet me sterven in de kou, je maakte van mij een stuk papier, om te dienen in jouw vreemde boeken, en jij was vol van leedplezier. Van leedplezier.22. Je dierencanon heeft het konijn afgeschoten, ik vond het daar diep in koude sloten. Je hebt me alles nu ontnomen. Zeg, wat wil je nu nog meer ?

5.

1. Kom nu maar bij me, mijn liefste, ik heb het allemaal gezien. Ze hebben je dan opgesloten in een canon. 2. Kom maar hier, mijn liefste. Kom maar bij me, gauw. Ze hebben je opgesloten in een canon, maar ik hield zoveel van jou. 3. Zeg, geloof me, liefste, je bent mijn adem. Je bent mijn heerlijkheid, waar de dag zoveel schreit, ik geef je alles, kom dan liefste. 4. Ik heb alles dan gezegd, je bent weer bij me. Ik breng je zachtjes naar je bed. Ga maar lekker slapen, en vergeet hen die ongeinteresseerd gapen. Geloof me, liefste, ze krijgen over alles spijt. Ze hebben het konijn afgeschoten, aten zijn vrienden, en gingen elkaar te lijf. 5. Kom maar, lieve schat, ik breng je zachtjes naar je bad. Alles is nu goed, je bent niet meer verloren. Die hel die duurde niet altijd, 't was een leugen van een valse canon. 6. Nu is alles wat we moeten doen, een open canon op te stellen. Onze canon wel te verstaan, waar alle dieren in vrede leven. De konijnenkoning heeft het gedaan. 7. De konijnenkoning heeft het gezien. We hebben nu allen één taal.8. Ze stak me diep in 't brood, ze vrat me kaal, maar ze gaf me één taal. Ze stak mijn vuurnood, ze ga mij alles, maar nu is ze dood. 9. Moeder, als ik u nog terug kon halen. Ik begrijp nu wat u deed. Ik heb uw liefde nu in alle dingen om mij heen gezien. Maar nu is het te laat. 10. 't Graf blijft dicht, u bent er niet meer. Ik regen al mijn tranen op u neer. Ik schrei nog steeds naar al die jaren. Ik miste u pas toen u weg was gegaan. 11. Waren dan mijn ogen gesloten, had ik dan geen liefde voor het kruis. U bent toch altijd goed voor me geweest.

6.

1. Lieve schat, ja jij hoort er ook bij. Je dacht dat ik je was vergeten. je bent nu vrij, de canon is doorstoken, maar kom niet te dichtbij. 2. De beesten brullen, de konijnenkoning is boos. We moeten voorzichtig zijn, 't is beter te vluchten naar het bos. 3. Dat wat zij zien, dat hoeft er niet te zijn. Zij haten het konijn. 4. De beesten brullen, het konijn is boos. Zolang opgesloten in zo'n kleine doos. Nu, na al die jaren komt hij eruit, toe ren voor je leven, zolang het nog kan. 5. Hij zal op zoek gaan naar hen die hem verwondden, hij zal ze eten zoals zij hem eens vonden. Ze zijn geen goede ouders geweest, zij voerden hem aan het beest. 6. Dat wat je dier was had je kind moeten wezen. Maar ik praat slechts tegen een boom. Toe, vlucht, joh, het konijn is nu aan 't dromen, en als hij opstaat is alles te laat. 7. De beesten brullen, het konijn is boos, bozer dan de nacht, zo lang opgesloten in jouw handen. Toe vlucht, anders zullen zij gaan branden. Hij wil al die jaren terug, zal zijn kooi bouwen, en vullen met hen die hem haten. Toe ren, ik kan het niet anders zeggen, anders ben je er geweest. 8. Maar voor allen die het konijn zo lief hebben, hij zal je bereiden zoete rust, het vlees laten eten van al die hem haten, nee, sparen zal hij ze niet. 9. Nu dan, alle wolven des hemels, het konijn heeft voor u een maaltijd bereid, met wijn en zoete zorgen, zacht verdriet na al die jaren van diepe pijn. 10. Uw wonden zullen zachter worden, uw klederen zullen gescheurd zijn, en dan zal hij ze opnieuw naaien, in een nieuwe stijl. 11. Weet dan schat, dit is de laatste keer, dat ik tot je spreek,

ze zullen me nu vermoorden. Toe bezoek mijn graf, daar waar de rozen bloeien. Een dag zien we elkaar weer. 12. Treur niet, treur liever om hen. Ween om hen die lachen. Ik ben weer veilig in de dood, hier kwam ik vandaan en ga ik weer naar toe, daar waar het brood belegd is. 13. Waar de raven neerstrijken. Waar de konijnenkoning zijn toevlucht heeft.

7.

1. Kom niet te dichtbij. Ze hebben hem afgevoerd, een konijn achter glas. 2. De jaren zijn verstreken, ik denk nog vaak aan het verleden. We moeten al die graven volgen, al die putten door de geschiedenis heen, waar al onze vrienden zijn gestorven. 3. Toe, je moet er doorheen. Anders zul je eens de dood roepen, maar zij zullen zich van je afkeren. 4. De canon van het leven, heeft de dood afgezworen. Achter spinnenwebben kwamen zij, die ons eens beminden. 5. Spreekt tot de dood, niet in het vlees, maar door de geest. Spreekt tot hen die stierven, zij zijn er nog steeds. Maar spreekt niet tot hen in de tweede dood. 6. Spreekt tot uw geliefden, laat de morgenstond hen raken. Zij zijn er nog steeds, zij waken, maar sommigen slapen. 7. Doet uw levenscanons weg, uit de ogen van God, en laat al die het weten, zich opmaken om de berg des doods te bestijgen, 't is alleen een doorgang tot een and're dermensie. 8. Roept de doden dan niet in uw vlees, maar komt tot hen in de geest, zoals de Christus eens deed. 9. Legt dan al uw christuscanons en diercanons af, want zij zijn een gruwel in Gods ogen. Toe, luistert naar zijn stem. Het hek is nu open, toe, opent de kooi, en laat de vogel weer vliegen. Eet geen vlees, opdat zij uw vlees en ziel niet zullen eten. 10. Weest heilig, wanneer gij komt tot de doden, en spreekt dan niet tot hen van de derde dood. 11. Weest heilig, wanneer gij voor zijn aangezicht verschijnt, op de emelis shatau, beleef het mee met hem, en komt tot de matadok, waar de raven neerstrijken. 12. Spreekt niet tot hen in de vierde dood, ziet, zij rusten. 13. Laat de doden dan slapen, en geeft hen rust, maar spreek met hen die met u willen praten. 14. Zij zijn er voor u, en u bent er voor hen. Komt tot hen in de kooien, en veracht hen niet, opdat zij ook tot uw kooi komen. 15. De konijnenkoning is daar geweest, stak het brood drie malen, nu stroomt er driemaal honing van het kruis. 16. Volg hem, veracht het verhaal niet meer, zodat u niet meer in uw canon verblijve. 17. Want alle canon leidt tot de dood, maar zalig zij hen die een open canon hebben, en dubbel zalig hen die hun canon in de Heere hebben.

8.

De muizenkoning

1. Gij eet dan honing van de dood, nadat gij driemaal bent gestoken. Neem hen mee tot de velden, en maak hen wijs. Schiet de konijnen niet meer af, en haalt hen uit hun kooien. Geef hen goede beschutting, want zij zijn des Heeren. 2. Oh, als ik je nog terug zou kunnen halen. Je bent er niet meer, in de dood vindt ik je veer. Liefste van mij, je bent niet verloren. Misschien ben ik het wel, wie zit er in een kooi. 3. Is de dood een kooi of juist het leven. De dood is maar een brug, een open deur. 4. Of gaan wij van kooi tot kooi, en wie draagt dan de sleutel ? 5. De konijnenkoning kwam hier. Hij was hier. Hij heeft wat dingen gedaan, en is nu gestorven. Ze hebben hem afgeschoten. Nu is er een nieuwe koning daar. 6. Zij die de muis volgen, weten dat hij daar zit. Maar er zijn ook muizen des hemels, en zij houden van de konijnenkoning. Zij bezoeken hem driemaal in de dood, en dan is het einde gekomen. 7. Driemaal steken zij, in de aarde, en dan zijn alle kooien open, nieuwe kooien, nieuwe sleutels, nieuwe dromen, nieuwe vrijheid, nieuwe angst, en een nieuwe konijnenkoning, met een muizenverstand. 8. Hij heeft een muizenkroon, die andere knelde, die andere maakte hem vroom. Tijd voor een nieuwe religie, de banden der tradities knelden, opgesteld door zotten, met hun harems zopen zij in hun grotten. 9. 't Is nu mooi geweest, 't is nu allemaal afgelopen. De muizenkoning is hier geweest, om de nieuwe kroon te leggen, op het hoofd van hem die droeg, de doornenkroon. 10. Ja, Christus heeft het wel geweten, al die mooie muziek, zakkende in de zeep, tot hij het onder het roze herschiep. Zij zou nog wel graag met hem willen wandelen, om al die mooie stranden te zien. 11. De biggen zijn daar bloot en vuurrood, ze hebben de harem van Christus gezien. 12. Al die vrouwen die hem volgden, en Hij geeft vrouwen aan hen die Hem volgen. 13. Maar oh, verdraait deze woorden niet, in uw onreine breinen, want deze vrouwen zijn kaprunnen, de Geesten Gods die hij in de flessen schiep. 14. Christus komt, in 't blote van een

nieuwe bedekking, haren in de zon, Hij draait alles om. 15. De kandelaren der lichaamscanons en liefdescanons zijn nu uitgeblazen. De muizenkoning was hier. Morgenvroeg zal hij sterven. Zij zullen hem niet aanvaarden. 16. Maar zij die hem zullen volgen, wacht veel geluk en vertier. Hoort dan, al gij dwazen, en verdraait de woorden Gods tot uw eigen verderf. 17. God sprak in dwaasheid tot de wijzen, maar gij hebt het niet verstaan.

9.

1. Gij muizenkoning, waar bent gij dan gebleven ? 'K had nog zoveel tot u te zeggen, nog zoveel te bespreken. 2. Oh muizenkoning, laat mij niet alleen, tussen hen die de Heere haten, tot Hem komen om Hem te verlaten. 3. Gij muizenkoning de lucht is zwart, de parels zijn gemolken. U komt tot allen in grote smart, viermaal gestoken. 4. Ik ben nu van steen, ik ben nu oud en wijs. Ik ben nu van steen, geklommen tot de oude paden. In putten viel ik, in vuren brandde ik, doormidden gesneden, gegeten door hen die tegen mij streden. 5. Viermaal stak u mij, maar nu bent u dood. 6. Ik wacht nu op het avondrood, om u op te wekken, u was mijn laatste hoop. 7. Hebben wij macht over de dood, als wij viermaal zijn gestoken, als bloed tot wijn wordt. Het bloed is vleesgeworden, het heeft onder ons gewoond, maar wij hebben het niet geweten, wij hadden alles vergeten, in de vierde dood. 8. Ik kom tot het morgenrood, om alles terug te draaien, maar ik kan de tijd niet draaien. 9. Ik wacht om een vijfde keer te worden gestoken. In al die ellende keer ik mij, we ontmoeten elkaar zij aan zij. 10. De konijnenkoning maakt weer woning. Na de muis komt hij weer aan het kruis. Dat heb je met twee holen, die met elkaar vechten om de doornenkroon. 11. Dat heb je met zoveel vogels, die van strijdtonelen houden. 12. Zij spinnen daar en borduren daar, de nieuwe klederen van de konijnenkoning, eerst scheuren zij, dan naaien zij, en maken zij in hem woning. En zingen zij, al zijn woorden tot een kroning, maar de stilte is het meest zoete in zijn woning. 13. Heb je daar wel eens over nagedacht, ze wisselen elkaar af, de muis en de konijnenkoning. 14. Ze helpen elkaar, ook duwen zij elkaar, tot de laatste snik, hebben ze van elkaar vernomen.

10.

1. Zij heeft mij vijf keer gestoken, zij heeft mij vijf keer gebroken. 2. Alles deed pijn, maar van het kruis zingt zij, als van zoete dromen. 3. Wij weten niet welke dieren wij raken, wij weten niet welke snaren wij raken, hen die geslagen zijn door het kruis. 4. Wij weten niet welke reukflessen wij openen, na vijfmaal gestoken te zijn. Na de vijfde maal, alles is voorbij. 5. Na de vijfde maal, alles weer één taal, na de vijfde seconde, alles weer verbonden. Het leek wel duizend jaar, maar het was maar een seconde. 6. Als je zo diep gestoken bent, dan beleef je alles anders. 7. Ik ben Golgotha, ik ben Golgotha, ik ben Golgotha, ik ben Golgo - Golgo-tha, oh Heer, ik ben Golgo - Golgo-tha. 8. Ik ben Golgotha, ik ben Golgotha, ik ben Golgo - Golgotha, ik ben Golgotha, ik ben Golgotha, ik ben Golgotha, oh Heer, oh Heer, ik ben Golgo - Golgo-tha. 9. Dwars door de liefde, stroomde het Ware Woord, scheidende de bergen en de dalen, en de stilte was zoeter dan het woord. 10. Dwars door de liefde, liep het rode koord. Alleen Rachab zou behouden worden, door de stilte zoeter dan het woord. 11. Op Golgotha verbleef zij, haar vrienden stonden in de rij, om afgeschoten te worden, maar zij, zij alleen, werd behouden. 12. Zij zijn dan de karmozijnen. Zij die de soep op dienen, deze bakkermans gezichten herken ik uit duizenden. 13. Als Pontius Pilatus nog zou leven, zou hij erbij komen staan om te kijken. 14. Brengt mij dan de vijfde Pilatus, voor een karmozijn hielden zij hem. 15. Ik weet niet wat hij met mij heeft gedaan. Verscheurd op Golgotha, tezamen met mijn vrienden, waar alleen Rachab werd behouden. 16. Ik ben niet verliefd, het zijn alleen wat gezichten waar we doorheen moeten. 17. Ik ben niet verliefd, vergeet het niet. Zij zijn van de vierde dood. 18. Ik verbrak het kruis daar op de heuvel, nee, ik was niet verliefd. 19. Ik bracht het tot de karmozijn, zij die van Golgotha zijn. Zij staan er omheen en kijken maar, kijken maar. 20. De deur is kilometers ver, gebracht tot de karmozijnen, hen die van verre staan. 21. Zij dragen hoeden met punten, ik ben tot Golgotha gegaan. 21. Ik ben Golgotha, kraait de haan, maar ik slaap rustig verder. 22. Dit zijn bakkerman's gezichten. Komt dan allen tot mij, Golgotha, en wordt vrij. 23. Is dit maar een droom, of is het iemands zonde ? De vijfde Pilatus brachten zij tot mij 24. De morgen zal ik niet meer beleven, ik zal sterven in deze nacht. Wacht niet op mij, want ik zal niet wederkeren. Dit is de laatste keer dat ik tot je spreek. Met deze woorden moet je het doen, want daarna zullen ze het

canoniseren. 25. Ik ben maar een konijn achter glas. Je kunt hier niet komen, het is mijn doodskist. 26. Dit wat ik hier heb gedaan, dat zullen ze canoniseren, en ze zullen mijn woorden stapsgewijs verdraaien, door hun boeken en hun predikingen. 27. Maar volg mij tot in de dood, en sterf met mij, dan zul je wat beleven. 28. Ook jou en je woorden zullen ze canoniseren. Waar kies je voor ? Je kunt ze niet koeioneren. 29. Sterf met mij, en daal af in deze put, dan zullen wij voor eeuwig met elkaar samen zijn. 30. Zij hebben ons voor altijd verdoemd, alleen een roos gaven zij. 31. Nu staan wij dan stijf en opgezet in het glas, in hun canon. Hun spreekbuizen zijn wij. 32. Oh, zij die alles verdraaien, gij zult zelf verdraaid worden, en niemand zal met u rekenen, hen die op weg zijn naar de vierde dood. 33. Zij zijn daar alles vergeten, en uw naam die kennen ze niet.

11.

1.Hoeveel Golgotha's hebben wij dan nodig - hoeveel karmozijnen - om tot het huis des heeren te gaan ? Zou Hij dan voor hen strijden, die alles opzij hebben gedaan ? 2. Waar het konijn dan met de muis strijdt, ziet, zij zijn slechts karmozijnen. Alles vergetende, de vierde dood betreden. 3. De bakkermans gezichten, vreemde vlinders zijn zij.4. Ziet hoe ik hier ren met pijnen onder mijn armen, zij willen er brood van bakken, die karmozijnen. Met hun brokaten staan zij daar. 5. En Spricht heeft daar het hoogste woord, met putten onder zijn klauwen. 6. Hoeveel karmozijnen draag jij op je rug ? En jij ? 7. Hoeveel konijnenholen op Golgotha, en hoeveel holen van slangen ? En waar leiden zij naartoe ? 8. Zij branden bakkers daar als kaarsen, hen met de meeste karmozijnen. 9. De bakker heeft het hoogste woord, de pausen staan daaronder. Zij hebben puntige hoeden. 10. Zelfs de vossen hebben holen op Golgotha. Ik ben er niet geweest. Zij dobbelden om zijn klederen. 11. Die dobbelsteen, dat is een ellendig ding geweest, een deur tot de karmozijnen. 12. Wie kan die deur dan breken ? Roodkap of het paradijs ? Ik zag hen daar wenen, want niemand kon het breken. Voor een lange tijd, stonden zij daar. 13. Achter die deur, daar woont een bakker, met zijn karmozijnen bakt hij brood. 14. Hij is de grote karmozijn, de bakker van Golgotha. Spricht met het hoogste woord, de bakker spreekt zijn zegen. 15. In een konijnenhol werd hij groot, hij is daar altijd gebleven. 16. Nooit heeft iemand hem de weg gewezen. Nooit heeft iemand hem verstaan. 17. De bakker van Golgotha, wonende achter hoge deuren. Nooit heeft iemand hem begrepen. 18. Mijn tijd is op, ik moet gaan. Ik heb geen zin in discussies, geen zin om te blijven kijken, als de grote jongens gaan slaan. 19. Als je mij kennen wil, volg mij, ik heb de deur van de dobbelsteen opengebroken. Ik heb de bakker geschapen, ik ben de kleermaker, de grote brokaat. Ik ben de kruistocht, de weg tot Golgotha. 20. Ik heb mijn karmozijnen tot sieraad geregen. Ik ben de lijdensweg, met de sleutelen tot het bestaan.

12.

Onuitgenodigd

1. Ze staan ver weg, zij aan zij, vier op een plein. Vier flessen met nauwe halzen. Ik ben daar en ik ben hier. Ik mis een stukje van mezelf. 2. Ze staan ver weg, vier op een plein, puntmutsen als vier feeen, met bruisende wijn. Ik ken ze niet, ik heb ze nooit eerder gezien, maar die feeen kennen mijn hart, en zij zijn boos. 3. Ik heb hen nooit uitgenodigd voor mijn feesten, maar hoe kon ik ? Ik kende ze niet.

Onbereikbaar

4. Bereiken kan ik ze niet, boos zijn ze, en voelen zich verworpen. Als konijnen achter glas zijn zij, als de kikkerkoning. 5. In een rode streep kwamen zij, en in een rode streep zijn zij weer vertrokken. Zij staan daar op het hoge plein, om de weg tot de kathedraal te verblokken. 6. In een rode streep kwamen zij, deze konijnenkoningen. Een varkenskoning bracht ons honger, een koeienkoning verbood onze naam, in deze vreemde totempaal. 7. Zoveel dieren gestapeld op elkaar. Zij hebben van honing niet gesproken. Hun woorden jagen ons achterna.

Achter glas

8.Het is een vreemde slagerij, de hokken opgestapeld. Toe, bevrijdt me uit de slavernij. Wij wilden

een koning, en het heeft geleid tot deze kroning. Het maakte in ons woning. Achter glas zijn zij, een glazen huis. 9.Ik ben hier en ik ben daar. Ik mis mezelf, kan het niet geloven, de konijnenkoning sprak mijn naam. De hysterie is zoet. Ik heb het mezelf aangedaan. Toon dan het kruis, die vreemde totempaal. Nooit hebben wij hen uitgenodigd. 10.Zij moesten blijven in hun koningswoningen, en onze hysterien waren als kastelen, als sirenes, verbiedende hun namen uit te spreken. kruisigt hem, die koning, dan kan hij koning zijn, vanuit de hemelen, achter glas. 11.Dan is hij ons niet tot last, en dan kunnen wij slapen. Slapen achter glas, als het sneeuwwit verlaten van haar dromen.

Dierengezichten

12. Het is een vreemde slagerij, de hokken opgestapeld. Een vreemde totempaal brachten zij mij, van anderen ver weg, van anderen verlaten. 13. Kom maar hier, zei ik, je mag mijn konijnenkoning wel zijn, als ik ook koning mag zijn. Ik werd een prins, en zag hun bruisende wijnen, als zacht licht verschijnen. 14. Niemand heeft me ooit verstaan, niemand heeft me ooit begrepen. Ziet, wij hebben dan niet jullie taal, wij praten in fragmenten. 15. Toe, puzzel maar, toe pieker maar, het is okay. Wij worden nooit geloofd, alles wat wij zeggen wordt omgedraaid. 16. Een kikkerkoning maakte in ons woning, alle konijnen achter glas, hij heeft hen reeds bezocht. 17. Zij konden hem niet verdragen, hij sprak een andere taal, als een vreemde totempaal. 18. Ik ben een vreemde totempaal, een vreemde lont, het hete van Spricht, een rode streep dat is mijn naam, een slang die de darmen verbindt aan de schoot, en de schoot aan de aars. 19. Ik ben een vreemde totempaal, zoveel dierengezichten achter een raam.

Onder een Roze Verbond

20. Ze staan ver weg, vier op een plein, vier flessen bruisende van wijn, van konijnenwijn, een kikkerkoning had ervoor gezongen, zijn tong reikt tot de morgen, brekende de kruik, brekende de zorgen, de schaamtes omhullende, van hen die de rode streep gedragen hebben. Zij worden niet geboren, zij leefden daar allang, als achter glas. 21. Ik ben een vreemde totempaal, toe bevrijdt mij uit de slavernij. Zij wilden een koning, het leidde hen tot deze kroning, zoveel jaren achter glas. Als het rode van Spricht, je hoeft je niet voor je tong te schamen. 22. Een koning was hij, als een rode lap was hij, deze rode streep. Onder de roze verbinding werd hij groot, als het hete van Spricht, het lont. Als zwavelstokjes zijn onze pijnen, strijkende worden wij verbrand. Onze haren branden alle kleuren, zevenvoudig gezuiverd zijn zij. 23. Ik ben een vreemde totempaal, een vreemde zwavelstok. Mijn kop staat in brand, een vreemd dier, met zoveel dierengezichten, achter glas. En de rook, uit vreemde konijnenpoten. Ik ben het meisje met de zwavelstokjes. Visioenen geven zij mij, ik ben de rode streep, onder een zacht roze verbinding, een zacht roze verbond, brand ik, als de lont. 24. Rapunzel is mijn naam. Toe, trek je omhoog aan mijn haar. Je zult mijn kop zien branden, en dan zal de toren en het glas in explosie gaan. Onder de Roze Verbinding drijft mijn Naam.

Strijk ons niet

26. Een kikkerkoning op een plein, een maan en een zon als koning, zij zoeken naar hen op de hoge woning. Kinderen hebben hen vaak gemeden, het zachte heeft hen niet gestreeld, te bang om de lont te zien aangaan, de lucifer gestreken. Strijk mij dan niet, onder de zacht brandende vruchten ben ik gegaan. Daar waar het koud is, en alles ver weg. Alles mocht eens ontploffen. 27. Strijk mij dan niet, op oorlog zit ik niet te wachten. Maar luister op een afstand. Mijn woorden kunnen je wel bereiken. Raak mij niet aan, want ik heb pijn. Een vreemde totempaal ben ik, met vreemde lonten, hoofd van een leger van zwavelstokken. Strijk ons niet, toe, doe ons dat niet aan. Wij marcheren in de kou, bang voor het vuur dat ons zal verwoesten. Toe, raak ons niet aan, vreemde totempalen zijn wij. 28. Sterven zullen wij niet, maar wij zullen branden op die dag, waarop de flessen zich zullen openen. Toe, raak ons niet aan. Toe, strijk ons niet, want wij zullen worden gestreken, door iemand die zal weten hoe hij het moet doen. 29. Iemand die geleerd heeft hoe aan te raken, iemand die geleerd heeft het in liefde te doen. Dan zullen onze haren branden van zachte liefde, in alle kleuren, zevenmaal gezuiverd, met al die bleke lichten in de wind.

De Redding

30. Een koningszoon, een hartendief, één die onze taal kan spreken. Een rode tong, een mysterieus verhaal, wachtende om openbaar te worden. Uit een fles zal hij komen, tot een fles zal hij gaan, en de bruisende wijn zal stromen. Het brandt onder het groene, duizendmaal gezuiverd, Rapunzel is mijn naam. 31. Toe, raak mij niet aan. Ik ben bang, ik ben een rode streep. De lap zal de schaamte bedekken, de rode lap, terwijl hen onder de rode kap hebben gezongen, terwijl hen van de groene kap het hebben verstaan. Zij spreken onze taal, en laten de vruchten zacht branden.

13.

1. Feeen, engelen van God, in oude tijden, kunnen jullie mij vertellen, waar ik heen moet gaan met al die tranen. Alles is in vuur en vlam, alles is in vuur en vlam, fabels kunnen praten, dieren kunnen praten. Je hebt de duik gemaakt, vaarwel. Dieren kunnen haten, tijd om uit te praten. Totale macht in brand, waar de feeen zijn belandt, waar de feeen zijn belandt. Diepere ogenzalf, altijd gedragen, in vele lagen wild verstand. Feeen, engelen van God, verscheurde tranen hebben mij verlaten, om achterstallige schuld te verdraaien. Zij zijn gekleed in kant. Verscheur die feeen, verlaat hen niet, alles is verdriet, alles is verdriet. Worstel met hen, opdat hun woede je niet verbrande. Zolang opgesloten waren zij, in flessen des onheils. Toe, zeg je gebeden nu. Ik heb zelf met hen geworsteld, tot aan de dood toe.

2. Feeen, engelen van God, gevaartes in de onderlagen, uit op wraak, een schone wraak, liederen aaneengeregen. Feeen, maar laat je niet verblinden, zij zijn in alle staten, zij zijn engelen uit vervlogen jaren, te vaak uitgedoofd, bedroefd, en uit de boeken verbannen. Draag je gescheurde kleding nu, anders zullen zij komen om al die dromen van deze tijd te verbannen. Engelen des doods en armoe, toe bedroef de feeen niet, gij hebt een arme juist bespot, en een zieke uitgelachen. Als een zonde des doods is het. Feeen, de armoe van God, tot het oer gekomen, uit vreemde flessen gedronken. Feeen, de tranen van God, als zoet water uit de wonden, stromen zij. Feeen, het oude van God, maar zo jong dat niemand hen kan verstaan, steeds huilen zij.

3. In tijd zullen zij dan alles overnemen, al tijden hebben zij daarvoor gestreden. Wacht dan op hun apocalypse, een nieuwe openbaring, zo oud, een nieuw visioen, zo oud. Wacht dan op hun profetie, en hun wonderen en hun tekenen waarvan je nooit iets wilde weten. Ik heb alles gezien.

14.

De Driesprong

1. In het bos woonde eens een man en een vrouw die een dochtertje hadden. De man en de vrouw maakten vaak ruzie en vaak kon het meisje er niet van slapen. Op een nacht vluchtte ze weg, omdat het lawaai haar erg bang maakte. Lang zwierf ze door het bos, totdat ze uiteindelijk was verdwaald en niet meer wist waar ze was. Uitgeput leunde ze tegen een boom aan, maar viel toen in een gat. Ze viel erg diep, en raakte door de val bewusteloos.

2. Toen ze weer wakker werd zag ze allemaal konijntjes om haar heen, maar toen ze zich bewoog vluchtten alle konijntjes van haar weg. Langzaam stond het meisje op, en vroeg zich af waar ze terecht was gekomen. Ze zag hier allemaal kleine huisjes met lichtjes en hele hoge bomen. Zo hoog had ze de bomen nog nooit gezien. Toen ze in de lucht keek zag ze alleen duisternis, en enkele stralende sterretjes. Plotseling zag ze één van die sterretjes vallen, en wat verderop tussen de bomen was even later een stralend licht. Voorzichtig liep het meisje op het licht af.

3. Maar naarmate ze dichterbij kwam werd alles weer donker. Hier waren geen kleine huisjes met lichtjes, en al gauw durfde ze niet verder. Ze wilde zich omdraaien, maar ook achter haar was het ineens heel donker.

3. ‘Hallo !’ riep het meisje. ‘Is daar iemand ?’

4. Maar niets en niemand antwoordde. Het meisje was erg moe, en even later viel ze op de grond en kwam in een diepe slaap. Zo moe was ze nog nooit geweest. Even later kreeg ze dromerig om haar heen. Ze zag wat lichtjes om haar heen, met hele kleine spulletjes. Kleine stoeltjes, kleine stofzuigertjes, kleine laarsjes, en nog wat andere spulletjes. Ook zag ze hele kleine piepkleine

kaarsjes. ‘Waar ben ik ?’ vroeg ze. Langzaam stond het meisje op, en keek omhoog waar alles donker was. Wel zag ze in het donker wat wijde schilderijen hangen. Snel kwam ze erachter dat ze in een soort zaal was. Op een hoge troon in het duister zat een konijn. Het konijn zei niks, en het meisje stapte dichterbij, en toen was alles weer weg, en alles was weer pikkedonker.

5. ‘Ik weet dat jullie er zijn !’ riep het meisje. Maar niets en niemand antwoordde. ‘Ik wil niet moeilijk doen,’ zei het meisje, ‘maar zo ontvang je geen gasten.’

6. ‘Gasten, gasten ?’ zei een stem. ‘Je komt hier zomaar ongevraagd binnenvallen, en je noemt jezelf gast. Ik noem je een indringer.’

7. Het meisje keek naar beneden en zag een konijntje bij haar voet. Het konijntje schopte tegen haar been aan.

8. ‘Zeg, laat dat,’ zei het meisje, ‘zo gedraag je je niet naar een dame.’

9. ‘Nou, ik noem jou geen dame,’ zei het konijntje, ‘je hebt geen manieren. Je komt hier zomaar ongevraagd binnenvallen, en denkt dat je de koningin bent. Maar goed, ik zal je wel binnenlaten, en dan zul je eens een echte koningin meemaken.’

10. Het konijntje trok aan het jurkje van het meisje, en leidde het meisje naar een klein kamertje waar een konijntje op een troon zat.

11. ‘We hebben indringers, koningin,’ zei het konijntje.

12. ‘Ik weet het, Arend,’ zei de konijnenkoningin, ‘laat haar hier maar blijven.’ Toen vertrok het konijntje.

13. De konijnenkoningin keek het meisje diep aan. ‘Dus ... jij komt van de grote mensenwereld,’ zei de koningin.

14. ‘Eh, ja, majesteit,’ zei het meisje, ‘maar ik ben zelf nog klein.’

15. ‘Oh, maar jij wordt vast ook zo groot,’ zei de koningin. ‘Maar voor het zover is mag je hier wel blijven. Hier achter mij is een deur, en als je daar doorheen gaat, dan .... Nu ja, dat zul je zelf wel zien. Je moet gewoon het pad volgen.’

16. Het meisje bedankte de koningin, en ging door de deur, en kwam op een pad terecht. Hele kleine vogeltjes zaten in de struikjes aan de zijkanten van het pad. Het pad straalde en glom door een geheimzinnig licht. Het meisje begon haar reis. Na een tijdje kwam ze op een open plek waar konijntjes wat spelletjes aan het doen waren. Een paar konijntjes waren aan het hinkelen. Achter de konijntjes waren drie paden.

17. ‘Waar moet ik nu naartoe ?’ vroeg het meisje.

18. ‘Waar kom je dan vandaan ?’ vroegen de konijntjes.

19. Van de koningin, zei het meisje.

20. ‘Van de koningin ?’ vroegen de konijntjes, ‘heeft ze dan zelf niet gezegd waar je naartoe moest gaan.’

21. Het meisje schudde haar hoofd. ‘Ze zei alleen maar dat ik het pad moest volgen.’

22. ‘Ik zou het eerste pad maar niet kiezen,’ zei een konijntje, ‘want dan kom je bij een heks terecht. Het tweede pad leidt tot het witte kasteel, en het derde pad dat weet niemand. Iedereen valt daar in slaap.’

23. ‘Nou,’ zei het meisje, ‘ik heb lang genoeg geslapen. Ik kies voor het tweede pad.’ En zo ging het meisje op weg naar het witte kasteel.

24. Het witte kasteel stond vol met levende pionnen. ‘Ik heb jou hier nog nooit gezien,’ zei een zwarte pion. ‘Ik jou ook niet,’ zei het meisje.

25. ‘Waar kom je vandaan ?’ vroeg een rode pion.

26. ‘De koningin heeft me gestuurd,’ zei het meisje.

27. ‘De koningin ?’ vroegen alle pionnen verwonderd.

28. ‘Spring maar op m’n rug,’ zei een groene pion. Toen het meisje op de groene pion klom begon de pion te steigeren, en rende toen een trap op van het kasteel, en kwam op een balkon terecht, en rende toen door naar een volgende trap. De groene pion bracht het meisje helemaal tot aan een toren. ‘Kijk eens naar buiten,’ riep de pion, ‘zo kun je het hele land zien.’

29. ‘Welk land ?’ vroeg het meisje. Door het raam zag ze allemaal grasvelden die er als speelborden uitzagen. Het waren wonderlijke tuinen. ‘Zo je ziet het, hè,’ zei de pion. ‘We hebben nog veel te doen.’

30. ‘Ja, maar de koningin vertelde me dat ik het pad moest volgen,’ zei het meisje.

31. ‘Het pad ?’ vroeg de groene pion. ‘Oh, wat stom van me, ik had het kunnen weten.’

32. Toen huppelde de groene pion met het meisje op zijn rug weer helemaal naar beneden, en ging toen via de keuken de achtertuin in. ‘Zie je, daar in de verte,’ zei de groene pion terwijl hij op wat struikjes achter een groot grasveld wees, ‘daar gaat het pad verder. Een goede reis.’

33. En toen zette het meisje haar reis voort, nadat ze van de pion afscheid had genomen. Tussen de struikjes achter het grasveld ging het pad verder. Het pad straalde en glom weer als door een geheimzinnig licht. Maar na een tijdje wandelen kwam het meisje weer bij de konijntjes die spelletjes aan het spelen waren. ‘Hier ben ik al geweest,’ zei het meisje.

34. ‘Dan moet je gewoon een ander pad nemen,’ zei één van de konijntjes.

35. ‘Maar welk pad ?’ vroeg het meisje.

36. ‘Nou, het eerste of het derde pad,’ zei het konijntje.

37. ‘Ja maar dan kom ik bij de heks, of val ik in slaap,’ zei het meisje.

38. ‘Ik kan het ook niet helpen, kies maar,’ zei het konijntje.

39. ‘Nou, dan kies ik voor het derde pad, want ik begin toch al een beetje moe te worden,’ zei het meisje.

40. Langs het derde pad stonden allemaal toverbloemen, en al snel begon het meisje zo moe te worden dat ze niet meer kon blijven staan, en al gauw viel ze in een diepe slaap.

41. ‘Ehm, mijn naam is de spin,’ zei een dromerige, geheimzinnige stem, ‘weet je dat ik altijd win ?’

42. ‘Nee, dat weet ik niet,’ zei het meisje dromerig.

43. ‘Nou, dan weet je het nu,’ zei de stem weer.

44. Waar ben ik ? vroeg het meisje.

45. Toen ze haar ogen opende zag ze bloemen, zoveel bloemen. Overal waren bloemen, en zoveel wonderbaarlijke geuren, zo betoverend.

46. ‘Ik zei toch dat ik altijd win,’ zei de stem slaperig, ‘ik heb je betoverd.’

47. ‘Ja maar daar heb ik eigenlijk geen tijd voor,’ zei het meisje, ‘de koningin heeft me gezegd dat ik het pad moet volgen.’

48. ‘De koningin ?’ zei de stem. ‘Dat verandert de zaak, kom maar mee.’ En ineens stond het meisje klaarwakker tussen de bloemen. In de verte zag ze een rivier, terwijl beneden bij haar voet een klein spinnetje stond. ‘Als de koningin je gestuurd heeft, dan is het in orde,’ zei het spinnetje, ‘dan hoeven we geen spelletjes te doen.’ Toen liep het spinnetje voor haar uit naar de rivier. Over de

rivier was een brug waaronder allerlei bootjes met lampjes doorgingen. Het waren kleine bootjes.

49. ‘Daar in de verte woont een heks,’ zei het spinnetje.

50. ‘Oh maar ik dacht dat de heks op het eerste pad woonde,’ zei het meisje. Na een tijdje komen ze in de keuken van een groot kasteel aan. Een dienstknecht loopt op het meisje af. ‘Hallo, ik ben Andrew,’ zegt de bediende. ‘Ik verwachtte je al. Laat me je het kasteel rondleiden.’

51. ‘Hoe weet u dat ik zou komen,’ vroeg het meisje, en het meisje vroeg zich ook af waar het spinnetje ineens was gebleven. ‘Het spinnetje zei dat hier een heks woonde,’ zei het meisje.

52. ‘Ah, je moet niet alles en iedereen geloven,’ zei Andrew. ‘Hier woont de konijnenkoningin.’

53. ‘Maar daar kom ik net vandaan,’ zei het meisje, ‘en ze heeft me gezegd het pad te volgen.’

54. ‘Oh kom dan maar mee,’ zei Andrew, en leidde haar naar de achterkant van het kasteel. Hier ging het pad verder. Weer zag het meisje het spinnetje hier, maar het spinnetje was heel ver weg. ‘Spinnetje ?’ riep het meisje. Maar het spinnetje hoorde haar niet. En het pad ging een andere richting op. Het meisje besloot om maar gewoon het pad te volgen.

55. Na een tijdje zag ze wat ijzeren bekertjes op de grond staan, en toen ze dichterbij kwam sprong er een konijntje tevoorschijn. ‘Raad eens wat er in deze bekertjes zit ?’ vroeg het konijn. ‘In eentje zit de zee, in de andere zit het bos, en als je van de derde drinkt, dan ben je de klos.’

56. Ja, maar ik wil daar helemaal niet van drinken,’ zei het meisje. ‘Laat me er langs.’

57. Kies er eentje uit, kies er eentje uit, en waar je dan ook terecht komt, je komt er altijd weer uit, zong het konijntje een paar keer. En word je dan de klos, dan kom je altijd wel weer los, en kom je tot de zee dan is het altijd okay.

58. Maar het meisje wilde er niets van horen, en stampte op de grond. ‘Nu is het afgelopen met die gekheid. Ik moet er nu door, want de koningin ....’ maar verder kon ze niet komen.

59. ‘De koningin ? De koningin ?’ zei het konijntje. En snel was het konijntje met zijn bekertjes verdwenen, en kon het meisje verder gaan. Na een tijdje kwam het meisje in de duinen, en niet lang daarna zag ze de prachtige oceaan waarin een diepe, felle zon scheen. Het meisje zag het pad helemaal doorlopen tot in de zee. ‘Maar dat kan toch helemaal niet,’ zei het meisje.

60. ‘Jawel hoor,’ zei een stem. Een donkere gestalte stond ineens naast het meisje. Het leek wel een beetje op een zwarte pion op een paard. ‘Ik breng je er wel doorheen,’ zei de pion.

61. ‘Ja, maar hoe dan ?’ vroeg het meisje. Ineens haalde de gestalte een dobbelsteen onder het zadel vandaan. De gestalte gooide de dobbelsteen van de duin op het strand. Op het bovenvlak van de dobbelsteen stond een gestalte als een rode pion. De gestalte was gevleugeld, en stond al snel naast het meisje. ‘Spring maar op mijn rug,’ zei de rode gestalte. En toen het meisje op zijn rug zat steeg de gestalte op. De zwarte gestalte was weer verdwenen. De rode gestalte had een geweer met kogels als dobbelstenen, en als ze door vervelende vogels werden lastiggevallen schoot hij ze met het geweer neer. Na een tijdje kwamen ze op een heuvel aan waar het pad weer verder ging. De rode pion wees in de verte : ‘Zie, daar, waar het glinstert, daar moet je zijn, daar woont de konijnenkoningin.’

62. ‘Maar daar kom ik net vandaan,’ zei het meisje. ‘De koningin zei dat ik het pad moest volgen.’

63. ‘Dat moet een vergissing zijn geweest,’ zei de rode pion, en vertrok.

64. ‘Wacht eens even,’ riep het meisje. ‘Je moet het me uitleggen. Ik begrijp het niet meer.’ Maar de rode pion was al weg. Toen besloot ze het pad maar te volgen tot de glinsteringen in de verte, maar al snel begon het erg donker te worden en koud. ‘Ik moet hier ergens iets vinden om te kunnen schuilen,’ zei het meisje. Het begon ook steeds harder en harder te waaien.

65. ‘Kom hier !’ riep een stem, ‘kom hier,’ bijna gillend. De stem leek op het geluid wanneer haar ouders ruzie maakten. Een konijn op een woonboot riep naar een ander konijn. Het was een

woonboot gewoon op de grond. Er was nergens water te bekennen, alleen wat druppels van een beginnende regen. ‘Kom nu binnen !’ riep de stem weer, ‘wil je soms verdrinken ?’ Het meisje zag een wat jonger konijntje stampvoetend naar binnen lopen, in de woonboot. Het andere konijn gaf hem een om z’n oren. Toen ging de deur dicht. Snel begon het natter te worden onder de voeten van het meisje, en werd ze door de wind bijna weggeblazen. Toen ze in de verte keek, kreeg ze de schrik van haar leven. Bulderend hoge golven kwamen op haar af, alsof de oceaan het land wilde opslokken. Zo snel als ze kon rende ze naar de woonboot, maar hoe hard ze ook op het deurtje bonsde, niemand deed open.

66. Help me, help me dan toch ! riep het meisje. Het water was al tot haar knieen gekomen, en de razende golven kwamen steeds dichterbij, en groeiden steeds hoger. Al snel was het water tot haar heupen gekomen, en keek ze recht in een kilometers hoge golf die haar elk moment zou kunnen opslokken. Het meisje slaakte een gil. Een raampje naast het deurtje ging open, en een hand greep het meisje vliegensvlug naar binnen.

67. ‘Dat was op het nippertje,’ zei een konijntje. Het meisje zuchtte diep.

68. ‘Dat gebeurt altijd als de koningin kwaad word,’ zei het konijntje.

69. ‘Waarom wordt ze dan kwaad,’ vroeg het meisje.

70. ‘Ze kan niet tegen haar verlies met spelletjes,’ zei het konijntje.

71. ‘Met wie doet ze dan spelletjes ?’ vroeg het meisje.

72. ‘Met een spin,’ zei het konijntje.

73. ‘Oh maar ik ken dat spinnetje,’ zei het meisje. ‘Ik ben dat spinnetje ook tegengekomen, en hij sprak dat hij altijd wint.’

74. ‘Hoe weet je dat ?’ vroeg het konijn ineens. ‘Niemand weet dat, dus waarom zou jij dat weten ?’

75. ‘Nou,’ legde het meisje uit, ‘er waren drie paden. Eerst kwam ik op het tweede pad waar het witte kasteel was, en daarna kwam ik op het derde pad waar iedereen in slaap viel. Hier ben ik hem tegengekomen.’

76. ‘Maar dat kan niet,’ zei het konijn, ‘dat is absoluut onmogelijk. Niemand die op het derde pad komt ontwaakt weer. Zij die daar komen zullen voor eeuwig en altijd slapen.’

77. ‘Oh maar ik zei tegen het spinnetje dat ik van de koningin had gehoord dat ik het pad moest volgen,’ zei het meisje, ‘en toen liet hij me erdoor.’

78. ‘De koningin ?’ vroeg het konijntje terwijl zijn gezicht groen en geel tegelijk werd. ‘Mens allemachtig, heeft de koningin dat tegen jou gezegd ?’

79. Het meisje knikte. ‘Oh maar dan zijn wij in heel groot gevaar,’ zei het konijntje. ‘Als de koningin dat gezegd heeft, dan is ze ergens op uit. Dan daagt ze je uit voor een duel.’

80. ‘Een duel ?’ vroeg het meisje.

81. ‘Ja een duel, een gevecht,’ zei het konijn, ‘en dan moeten we snel zijn. We moeten direkt naar het kasteel, want daar zit ze op je te wachten voor het spel.’

82. Direct rende het konijn een andere kamer in, en startte de motor. Met volle kracht ging de boot richting het glinsterende kasteel in de verte. Na een tijdje voer het bootje naar binnen. Bij een grote paal diep in het kasteel was een kade waar ze konden uitstappen. Het konijn greep de hand van het meisje en rende samen met haar een grote stenen trap naast een muur op. ‘Majesteit, majesteit,’ riep het konijn, en toen hij de koningin op de trap tegenkwam, zei hij het wat rustiger : ‘Majesteit, ik weet dat we wat laat zijn.’

83. ‘Wat, laat ?’ zei de koningin, ‘helemaal niet laat. Veel te vroeg. Jullie zijn veel te vroeg hier.’

84. ‘Maar waarom werd u dan zo boos ?’ vroeg het konijn.

85. ‘Ach, niks bijzonders,’ zei de koningin, ‘gewoon een ongelukje.’

86. ‘Een ongelukje ?’ vroeg het konijn.

87. Ja, zei de koningin, ik liet een pion vallen, en die vloog weg.

88. ‘Misschien een rode pion ?’ vroeg het konijn.

89. Ja, hoe weet jij dat nu weer, vroeg de koningin een beetje kattig.

90. Nou, ik zag een rode ster naar beneden vallen, maar later dacht ik : het zal wel weer een pion van de koningin zijn, zei het konijn.

91. Ja, lachte de koningin, jaha, dat heb je goed gezien, jongen, en nu vlug wegwezen, want het is nog lang geen tijd.

92. Toen rende het konijn weg. Nu stond het meisje oog in oog met de koningin.

93. En wie ben jij ? vroeg de koningin.

94. ‘Eh, ik ben het meisje wat van u gewoon het pad moest volgen,’ zei het meisje.

95. Oh ja ? kraste de koningin, nou heus, ik ken je niet.

96. Kijk dan eens beter. Kent u mij echt niet ? vroeg het meisje.

97. Toen deed de koningin een brilletje op, en kwam dichterbij. Eens even kijken, zei de koningin. Er zijn zoveel meisjes die .... het pad volgen, zei je ?

98. Het meisje knikte.

99. Wacht eens even, zei de koningin. Ben jij langs de drie paden gegaan ?

100. Alleen de tweede en de derde. Ik ben nog niet bij de heks op het eerste pad geweest, zei het meisje.

101. Wat sta je hier dan te staan ? bulderde de koningin. Terug jij !

102. En toen zette het meisje het op een rennen, want de koningin begon verschrikkelijk te bulderen. Het leek alsof haar ouders weer ruzie maakten, erger dan ooit tevoren, en het meisje begon heel hard te huilen.

103. Rennen ! brulde de koningin, ren voor je leven, want ik ontplof, en dan zul je de dobbelstenen zien rollen.

104. Het meisje was al snel omsingeld door een heel leger met dobbelstenen. Er kwam vuur uit hun monden, en de roden waren het ergste. Nog harder begon het meisje te huilen. Toe dan, konijn, help me dan ! riep het meisje hard. Maar het konijn was nergens te bekennen. In de verte zag ze de woonboot, maar die dreef telkens verderweg. Oh, was ik nu maar naar het eerste pad gegaan, zei het meisje. De dobbelstenen zagen er zo dreigend uit.

105. Wat zei je, krijste de koningin, nee, dat kan niet, zei je dat je het derde pad op ben gegaan ?

106. Ja, majesteit, zei het meisje.

107. Iedereen slaapt daar, en niemand staat ooit weer op, zei de koningin.

108. Ja, maar het spinnetje ... zei het meisje

109. Het spinnetje ? krijste de koningin .... Heeft het spinnetje je erdoor gelaten ? En toen werd de koningin nog kwaaier.

110. Maar toen ik hem vertelde wat u gezegd had dat ik het pad moest volgen, toen liet hij me erdoor, zei het meisje.

111. Oh, zuchtte de koningin woest, ik kan dat spinnetje niet uitstaan ... Wat heeft hij nog meer gezegd ?

112. ‘Dat hij altijd wint,’ zei het meisje.

113. En toen werd de koningin wel zo razend dat ze niets meer met de dobbelstenen te maken wilde hebben. ‘Uit mijn ogen !’ krijste ze tegen de dobbelstenen. ‘Niets wil ik nog met spelletjes te maken hebben.’ Toen liep ze boos weg, het meisje alleen achterlatend.

114. Even later kwam ze weer terug. ‘Zeg, waar kom je eigenlijk vandaan ?’ vroeg ze aan het meisje. ‘Toch niet uit de grote mensenwereld, hè ?’

115. Ja, zei het meisje, daar kom ik vandaan. Mijn vader en moeder maakten altijd ruzie, en ....

116. Je hoeft me niets meer te vertellen, zei de koningin, ik begrijp het al. Dan kom je dus van het eerste pad vandaan.

117. Nee, daar ben ik nog niet geweest, daar bij die heks, zei het meisje.

118. Kom maar mee, zei de koningin, dan laat ik het je zien.

119. In een hoge torenkamer aangekomen schonk de koningin thee voor het meisje in, en vroeg het meisje of ze het fijn vond in de grote mensenwereld.

120. Nee, zei het meisje, want niemand begrijpt me, en ze maken altijd ruzie.

121. ‘En wat heb je eraan gedaan ?’ vroeg de koningin.

122. Ik ben weggelopen, zei het meisje.

123. Dat is het beste wat je kon doen, zei de koningin, zo kon je de heks verslaan.

124. Ja maar ik ben nog helemaal geen heks tegengekomen, zei het meisje.

125. Als dat zo is, zei de koningin, dan zul je terugmoeten naar het eerste pad, en dan zul je het pad gewoon moeten volgen totdat je haar tegen bent gekomen. Of zullen we gewoon een spelletje doen ?

126. De paden heb ik gevolgd, zei het meisje. Laten we nu dan maar een spelletje doen.

127. En zo gebeurde het. Tot diep in de avond deed het meisje spelletjes met de koningin, en ze konden het zo goed met elkaar vinden dat de koningin niet meer boos werd als ze een spelletje verloor. Het meisje beleefde nog vele avonturen met de koningin, maar dat hoor je wel in een ander verhaal.

15.

De Slapende Prinses

1. Er was eens een indiaanse prinses die altijd sliep. In de nacht werd ze altijd heel even wakker om iets te drinken en te eten. Vaak was dat wat thee met vruchten, en daarna sliep ze weer. Soms slaapwandelde ze door de gangen van het kasteel waar ze woonde. Haar vader en moeder waren erg bedroefd, maar zo was de prinses altijd al geweest. Ze zouden wel eens met hun dochter willen spreken, al was het maar voor heel even.

2. Op een nacht was de prinses weer aan het slaapwandelen, en ze wandelde heel diep het bos in. Ze liep altijd op blote voeten met een nachtjapon of pyama. Plotseling stapte ze op een toverring, en werd direkt wakker. Ze was erg verbaasd en deed de ring om haar vinger. Heel lang keek ze ernaar, en ze bleef gewoon wakker. De prinses was erg blij, en rende terug naar het kasteel. Maar toen het ochtend werd en ze anderen tegenkwam vielen die direkt in slaap. De prinses dacht dat dat door de toverring kwam die ze droeg. En zo was de prinses erg eenzaam, en omdat ze niet nog meer van hen in slaap wilde zien tollen, vertrok ze weer naar het bos. Na een tijdje lopen kwam ze aan bij een klein huisje waar kabouters leefden. Blij stapten de kabouters naar buiten, alsof ze haar al kenden. ‘We dachten dat je nooit zou komen,’ zei één van de kabouters. ‘Ja,’ zei een andere kabouter, ‘en, zeg, wij hebben die toverring voor jouw gemaakt, van de zeldzaamste stenen. De stenen die jij op je ring draagt zijn de enigen van hun soort, dus wees er maar erg zuinig op, meisje. Je wil toch niet

nog een keer zolang slapen ?' De prinses werd erg verlegen. Ze was blij dat de kabouters niet in slaap vielen.

3. En zo mocht de prinses bij de kabouters wonen, en zorgde goed voor hun huisje als de kabouters weg waren om in de mijnen te werken. Maar op een dag kwam er een man met maar één oog bij het huisje. Hij klopte op de deur, en de prinses deed een raampje open.

4. 'Zeg, meisje,' zei de man met maar één oog, 'wat heb jij een prachtige ring. Als je die aan mij geeft, dan geef ik je mijn paard daarvoor in ruil.'

5. 'Maar dan val ik weer in slaap,' zei de prinses.

6. Toen haalde de man ook een ring tevoorschijn. 'Als je deze draagt, dan blijf je niet alleen wakker, maar dan kun je ook vliegen en toveren.' Nu, dat leek de prinses wel wat, want dan zou ze ook wat aan de slapenden van haar land kunnen doen. De ruil was snel gedaan, maar ineens begon de man te lachen, rende weg, en de prinses viel als dood op de grond. Toen de kabouters terugkwamen waren ze erg verdrietig. En ze konden geen andere ring maken met dezelfde krachten, want zulke stenen konden ze nooit meer vinden. Maar ze hadden nog wel een toverfluit waarmee ze de prinses bij volle maan tot leven konden wekken om te dansen. Dan was het weer even feest, maar van hele korte duur. Op een dag toen ze thuiskwamen was ook de toverfluit gestolen. Toen besloten ze de prinses in een kist naar de mijnen te dragen tussen de edelstenen, zodat ze haar altijd bij zich hadden als ze aan het werk waren. En ze vonden dat de prinses hier veilig was. Als ze haar in het huisje zouden laten dan zouden ze veel te bang zijn dat de prinses ook op een dag gestolen zou zijn. Nee, dat zouden hun kabouterharten niet aankunnen. Het was een prachtig gezicht om de prinses zo te zien tussen de edelstenen. De dieren hier zouden wel de wacht over haar houden. Midden in de nacht toen de kabouters weer naar huis waren begonnen ineens enkele edelstenen te fonkelen, zo te fonkelen dat de prinses haar ogen opendeed. Ook haar ogen begonnen te fonkelen. Ze stond op en ging terug naar het kabouterhuisje. De kabouters waren erg verbaasd en blij. Snel gingen ze terug naar de mijnen om de fonkelende edelstenen op te halen.

7. Met de edelstenen versierden ze hun huisje, en voortaan viel een ieder die hen of de prinses kwaad wilden doen in slaap. En de kabouters zongen allemaal : 'Dus kom maar niet te dichtbij als je hier iets wil stelen, kom maar niet dichtbij als je kwaad wil doen, want sluiten zullen je ogen, en niemand zal ooit het licht nog aandoen.'

16.

De Negende Wens

1. Eens leefde er een hebzuchtige prins in een arm land. De prins was zo hebzuchtig dat hij een ander niets gunde, en alles voor zichzelf nam. Toen op een dag een meisje uit zijn rijk spoorloos verdwenen was ging hij alleen op zoektocht omdat haar ouders erg rijk waren en een hoge beloning zouden schenken aan degene die hun dochter zou terugvinden.

2. Op zijn reis door het woud kwam hij 's avonds laat bij een huisje aan. Toen hij op de deur klopte hoorde hij een krassende stem : 'Ik ben Spindraad. Wie is daar nog zo laat ?'

3. 'Ach, moedertje,' zei de prins. 'Ik zou zo graag even bij u willen kijken of daar ook een meisje van ons rijk is. Zij is spoorloos verdwenen.'

4. 'Ik heb zeven dochters,' zei de oude vrouw. 'Als u even wil kijken. Kom dan maar verder.' De prins stapte naar binnen, en kreeg wat te eten. Ook mocht hij van elke dochter een wens doen. Bij de eerste dochter zei hij : 'Ik zou graag willen dat het koninkrijk omgeven is door een haag met rode bloedbessen, giftig als de zon, om ervoor te zorgen dat niemand zomaar spoorloos kan verdwijnen.' Als tweede wens, bij de tweede dochter, wenste hij dat zijn koninkrijk vol zou zijn met goud, maar alle andere wensen waren hebberig, en hij vergat het spoorloos verdwenen meisje helemaal.

5. ‘Omdat je in bijna al je wensen zo hebberig bent geweest,’ zei de oude vrouw, ‘zul je veranderen in een pad.’ En direkt was de prins geen prins meer, maar een pad. In schaamte vertrok de pad. Al gauw kwam hij erachter dat hij ook niet terug kon naar zijn koninkrijk vanwege de dichte haag met giftige rode bloedbessen. Maar eens in een nacht zag hij een meisje baden in een bosmeertje. Hij zwom direkt naar haar toe, en vertelde haar wat er was gebeurd. Het bleek het spoorloos verdwenen meisje te zijn. Maar ze leek sprekend op één van de dochters van de oude vrouw.

6. ‘Ik ben gevlucht,’ zei het meisje, ‘vanwege het harde werk dat ik in uw koninkrijk moest verrichten. Ik kwam bij de oude vrouw en werd als één van haar dochters. Zij liet mij zacht werk verrichten, en ik mocht wensen laten uitkomen.’

7. ‘Maar waarom ben je daar dan niet gebleven ?’ vroeg de pad.

8. ‘Omdat de oude vrouw aan het einde van de wensen altijd haar eigen wens uitspreekt,’ sprak het meisje. ‘Sinds ik gevlucht ben, ben ik de enige die haar boze wensen ongedaan kan maken. Ik was altijd de achtste wens, en zij altijd de laatste, de negende.’

9. En zo deed de pad zijn wens bij het meisje om weer een prins te worden.

De Nieuwe Handelingen II

1.

De aanstelling van de tweede Mozes

1. En de Heer zat in de hemel met zijn pythons en de slangen des hemels. En de Heere sprak tot de tweede staf van Mozes, en sprak recht. En de Heere opende met deze staf de dodenrijken van de eerste drie utmiren, de tijden des heeren, en er was een grote oogst. 2. En de Heere bracht het tweede kruis tot de tweede ark. En de Heere wilde dat zo de tweede geest van de mens zou zijn. En er kwam kracht vanuit het tweede kruis, en de Heere stelde zijn economie op. Gij die van de honger hebt gegeten, tezamen met de Heer, zal handel kunnen doen in de hemelen. En het tweede bloed des Heeren kwam vrij om in ruime aderen te stromen, en de pythons dienden Hem. 3. En de Heere zag dat het goed was, de hof die hij aan de mens had gegeven. En de Heere sprak aldus deze woorden : Laten tweede engelen en de cherubs van het tweede de hof bewaken en besproeien. En zij droegen een hemels zwaard van het tweede, een mystiek zwaard vol van geheimenissen. 4. En niemand kon de hof binnenkomen dan hen die de Heere had aangesteld. 5. En zij waren in het blauw terwijl heilige winden waaiden. 6. En warmte kwam over de hof en de Heere zegende die. 7. En de tweede Mozes kwam om zich voor te stellen bij de Heere. En toen hij voor het aangezicht des Heeren stond brulde de Heere als een leeuw. En de zalving viel op de tweede Mozes, een zalving groter dan het oude verbond. En de Heere stelde de tweede Mozes aan om te regeren over de gewesten van de tweede hel. En deze hel was zo verschrikkelijk dat engelen beefden en verschrikt raakten.

De roeping van de tweede Simson

8. En de Heere riep de tweede Simson tot Zich en gaf hem een purperen gewaad. Ook gaf de Heere hem een beker die vol was van de tweede toorn. En de Heere zond de tweede Simson als een arend tot de aarde om haar te oordelen. 9. En zijn engelen waren velen, en de slachtingen die ze op de aarde verrichten waren groot. 10. En de engelen weenden om de krachten die loskwamen. 11. En toen sprak de Heere tot de tweede Simson : 'Ik geef u de macht over het tweede dodenrijk, en de machten der hel kunnen haar poorten niet verbreken.' En de macht van het tweede dodenrijk was groot, en in haar bevonden zich de tweede sjeool en de tweede hades, en gebeden konden haar werkingen niet verhinderen. 12. En de Heere sprak met luide stem : En dit verbond met de dood is groot als de dood van de tweede Christus. 13. En een tweede graf kwam opzetten als het geluid van bijenstormen zoemend tot de hemel en de duisternissen, en dit graf was groter dan de eerste. 14. En de Heere sprak : Ziet dan de vloek van honger, waar honing binnenin groeit bewaakt door de bijen des hemels. 15. En het was de Heere die de tweede Christus zond tot het kruis van honger, en na

enkele dagen was er grote zaligheid. 16. En de Heere bracht de honing in een kruik tot de tweede ark en sprak : Zo wil ik dat de tweede geest zal zijn. 17. En de Heere brak het brood om het over de hoeken der aarde te verdelen, maar een engel des tweede satans stond ineens voor Hem. En de Heere sprak : Lang zijn de werkingen des geestes tegengehouden.

Het oordeel over de dansers

18. En de Heere sprak tot zijn engelen : Brengt nu de tweede David voor Mijn Aangezicht. En toen sprak de Heere : Zijn Lichaam zal mijn tempel wezen. 19. En hij zond de tweede David naar de aarde om zijn tempel te bouwen. En de Heere stelde hem aan om de heiligen te hoeden. 20. En zij werden genoemd de tweede christenen. En hij zong psalmen tot de hemel, met het tweede woord in zijn hand. 21. En de dansers van het eerste verbond werden voor de Heere gehaald, en kregen een vervloeking op hun hoofd, omdat zij de cobra des Heeren tegengehouden hadden. En zij hadden vele boze geesten. 22. Zij hadden als heer over hen de tweede slang. En zij hadden vele heiligen tot onreinheden en gruwelijkheden geleid. 23. En de Heere sloeg hen, zeggende dat ze geen deel zouden hebben aan de tweede Christus, want hun zonden hadden zich opgehoopt tot de hemelen, en ze hadden vele kindekens geblokkeerd om in te gaan. 24. En er kwam vuur uit de mond en het aangezicht van de tweede David om hen te verteren, en hun volgelingen hielden zich schuil in het tweede sodom en het tweede babylon.

De Strijd om het lichaam van de Tweede Christus

25. En de engel Sarsia de tweede raakte in gevecht over het lichaam van de tweede Christus dat door de dansers en hun volgelingen was verkracht. En zij had tegenover zich staan de tweede satan, de tweede slang en hun zonen. En de tweede Metensia kwam haar ten hulp, en met de slangen des hemels brachten zij het lichaam tot het tweede graf. 26. En zijn discipelen weenden voor veertig dagen en nachten bij zijn graf, en hun tranen werden hem tot sieraden. En na deze veertig dagen stond hij op en weende. 27. En heilige vrouwen der aarde volgden hem, terwijl hij het tweede evangelie begon te verkondigen. 28. Ken dan de krachten van het tweede graf, en hebt dan deel aan zijn lichaam. 29. En het tweede avondmaal werd ingesteld tot zaliging van hen die weenden. 30. En de tweede Salomo verscheen aan Hem om hem schatten te brengen. En de Heere zag dat het goed was en gaf Zijn Zegen. 31. Laat dan de tweede farao uw lichamen niet tegenhouden in de ketel des Heeren, en doe dan een beroep op de heilige plagen om geheel vrij te komen van het zwaard der onderdrukking. 32. Laat dan uw lichamen u niet leiden tot onreinheden, maar vlucht tot de tweede geest waaruit een nieuw rein lichaam zal voortkomen, gemaakt om in de tempel te dienen van het tweede woord. 33. En de Heere bracht gezag tot de apostelen van de tweede gemeente, en het tweede woord begon te zingen in hun hoofden.

2.

Oude religies en het Grote Spanje

1. Gij dan zijt geen koopwaar, daar de Heer u heeft bevrijd uit de slavernij. Het hart der zonde klopt in het kopen en verkopen. Gij nu hebt heilige voorschriften ontvangen over de economie des Heeren

2. Gij weet ook dat de walvissen des hemels zullen komen om het grote spanje te veroordelen. Laat dit troost geven aan uw ziel, hen die in de verdrukking werken. De Heere heeft uw tranen gezien.

3. De Heere hecht Zich met Zijn Geest aan uw verstand om het te behoeden. De Heere wil graag dat gij de geheimenissen kent. De Heere schiep de dieren en het geboomte om de verschillende delen van het lichaam aan te tonen. Gij die dan één dezer schepselen lastig valt, ziet toe dat uw lichaam uiteen valt.

4. De Heere laat niet met Zich spotten. Dit zijn de laatsten der dagen. Geeft daarom nauwgezet acht aan zijn woorden, opdat zij u niet verslinden.

5. Welaan gij spotters, en gij die aan uw ouders ongehoorzaam zijt, de Heere zal u drijven tot het Grote Spanje, tot de verzamelplaats der geesten, en daar zal de Heere u slaan.

6. Dit zijn de woorden van de tweede Luther, tot een tweede reformatie. Die reformatie zal zijn : het afbreken van de geestesmarkt, het onder het oordeel brengen van hen die vlees eten, en het brengen van het tweede Woord tot een Eeuwig Evangelie, zoals de profeet Johannes dit op Patmos zag.

7. Deze dagen zijn nu gekomen. Zij die niet wenen om de zonden zullen geen deel hebben aan het teken Gods dat de harten in de verdrukking zal behoeden. Zij die het teken der beesten dragen zijn reeds overgeleverd aan de wildernis der tijden.

8. Wij zullen de tempelen van Metensia openen, en die van de andere Geesten Gods en de tweede Geesten Gods. Gij dan zult de Heere kennen. Het tweede altaar zal hersteld worden, en er zullen geen onschuldigen geofferd mogen worden. De Heere zal een vloek leggen op de woorden van hen die dieren en mensenkinderen hebben geofferd.

9. Deze religies kwamen voort uit een duister tijdperk waar de tijden jong en verward waren, waar wildernissen kwamen tot de tempelen Gods, en waar bergen huisden.

3.

Geen aards altaar

1. De Heere heeft u tot hiertoe gebracht, en zal Zijn tempelen openen, zodat de winden van het tweede Woord over de aardbodem zullen waaien.

2. Gij dan die aan ketenen ligt, gij zijt vrij in uw binnenste. Gij dan die geen binnenste hebt, hoe te betreuren zijt gij.

3. Gij dan die de altaren van ijs bereikt hebben, offert uw aanverwanten en relaties, opdat gij in kunt gaan door de poorten van Zetdonia.

4. Laat er dan onderscheid wezen tussen de altaren des hemels, en laat het altaar zijn tot zuivering en overdracht.

5. De Heere dan zal zeven allerheiligste tijdperken inzetten om het altaar te herstellen, en de Heere zal uitroeien de altaren van de aarde.

6. De Christus moest sterven aan het hout, maar vervloekt is degene door wie het geschiedde. Zo heeft dan het aardse altaar priesters verbonden tot zonde tegen Christus, en daarom is dat verbond niet verre van de verwijdering.

7. Hecht u dan niet aan duistere schaduwen van een tempel die komen gaat. Zij bestonden om voorbij te gaan, en om hoofden omhoog te richten.

8. Rekent dan af met uw duister verleden en een duister voorgeslacht.

4.

Aanvaarding van het IJs

1. Gij hebt dan gehoord van verbrande heksen en martelaren om hun geloof of liefde voor de natuur. Weet dan dat ik hun littekenen in mijn lichaam en ziel draag. 2. Meent gij dan uw broeder te verketteren zonder de hand aan uzelf te slaan ? Vervloekt zijt gij, oh verachtelijk mens. 3. Denkt dan niet dat God u niet zal aanklagen. 4. Degene dan die liefde heeft voor de natuur, heeft liefde voor God en heeft de ganse wet vervuld. 5. Noemt gij dan een heks een ieder die de natuur liefheeft ? Zeer te bespotten zijt gij. 6. Het Woord Gods zal komen als ijs, om hun graven te openen. 7. Aanvaardt dan het ijs in uw leven.

5.

Over kinderlijkheid

1. De Tweede Paulus aan hen die in Spricht zijn en het tweede Spricht. Zalig zijt gij en gezegend in de Heere, broeders en zusters, gij die de dieren des hemels aanhangt. Gij hebt reeds hun merktekenen op uw ruggen. Ja, de Heere geeft hen u in uw slaap. Zalig hen met grote

verzamelingen, zij die als een ark vol zijn van de dieren en beesten des hemels. 2. Raak het zalige aan, ja, het is voor u, allen die de Heere zoeken. 3. U hebt dan groot geluk opgeraapt, en de golven van Kabbernal zijn over u. Gij waart in de gouden bossen des Heeren en gij zag Zijn distels daar in het bittere land. Nu zijt gij dan vol van Glorie. 4. Gij allen weet dat spreken als zwemmen is in de bosrivieren des Heeren. 5. Gij zijt aangekomen in een vruchtbaar land. De heere is verrukt over uwen zachtmoedigheid, en gij hebt zeer zeker zijn hart vertroost en versterkt. 6. Ja, gij hebt Hem aangemoedigd als een ridder, gij die de rozenkoeken des Heeren eet en uitdeelt. 7. Grote sterkte zal tot u komen in de burcht van Kabbernal. En gij zult uzelven voelen als iemand die oude vrienden weervindt. 8. Komt dan tot de grotten des heeren en luistert naar zijn stem, Hij die Zijn engel Torio heeft gezonden. 9. En Hij zal nieuwe woorden bevestigen aan uw hart, en zij zullen zijn als tekenen en verademingen op de weg die gij begaat. 10. Zalig hen die genaderd zijn tot Spricht en staan in de tempelpoorten des Heeren. 11. De heere heeft u tranen van genezing gebracht, ja, gij hebt benen van licht om elkaar te genezen. En deze lichten zijn zacht en waterig. 12. Zalig hen die tot de geheimenissen van Spricht zijn ingegaan. 13. De Heere toont hier zijn luister, de Heere toont hier zijn macht, geworteld in zijn gronden en gewrocht in zijn hemelen. 14. Zijn aangezicht geweven door zachte lijnen, komende van de weerspiegelingen van het tweede kruis, waarin gij allen zo diep met elkaar verbonden zijn tot tranens toe. 15. Mengt dan elkanders tranen en gij zult de tranen des Heeren zien, de zalige baden van genezing, waartoe zijn engel Torio telkens nederdaalt. 16. En gij drinkt van de traan, en gij kunt ademen. De Heere heeft u leven gegeven, om zachte dieren te bemerken. 17. Ja Hij mengde het licht met duisternis, en nu is het zacht voor uw ogen. 18. Het Woord des Heeren is sterk. 19. Welzalig hen die genaderd zijn tot Gods velden door Spricht, die Zijn troon daar hebben zien staan, de kroon van het Tweede Heil. 20. Streeft dan naar het Tweede Spricht, en houdt hen vast, allen die daar wonen. Gemeente Gods, zo diep levende in de wildernis, bij de adem Gods. 21. Tot hen die in de poorten staan : Nu vangen dan nieuwe dagen aan, zoveel wijn in tranen, Gods glimlach is zoet en recht. 22. Tot de kindekens zou Hij komen, hen die de kaarsjes hebben bewaard tot in de nachten. 23. Zij hebben een maagdelijk verstand, en hun gevoel is rein. Zij hebben ijs geschept uit de waterbronnen des Heeren. 24. De Heere doe Zijn Aangezicht over u lichten. Vrede en Genade zij u. Rust fijn.

6.

De wortelen des geestes

1. Gegroet hen in het tweede Korinthe. Wanneer dan het eerste Korinthe de verwijdering nadert, dan zal de Heere alleen Rachab redden. 2. Groet hen die in de verdrukking zijn. De Tweede Paulus en de tweede Sostenes, beiden apostelen en anfitaten van de tweede Christus om uw zielen te zaligen, aan allen die in het tweede Korinthe zijn. 3. Genade zij u en vrede van God onze Vader, en de Tweede Christus door Hem voor deze tijden gezonden. Laat u dan zaligen in Hem. 4. Zalig zij die gekomen zijn tot het tweede, groet dan ook uw broeders en zusters in het tweede, welke de Heere in Zijn Wijsheid door de Tweede Geest verbonden heeft. 5. Ziet dan toe dat gij het Tweede niet veracht, en bidt dan ook voor alle gemeentes in het tweede, want de eersten zijn niet verre van de verwijdering. 6. Zijn wij dan als honden die weer naar hun braaksel terugkeren ? Zeker niet. Gij zijt volwassen geworden in de Heere, en zo zijn dan de overleggingen van het eerste voorbijgegaan. 7. Weet dan dat de wildernissen des Heeren ordelijker zijn dan de orde der wereld. 8. Gij hebt dan gehoord van de tweede gaven en vruchten des Geestes. Gij hebt dan ook Eminius leren liefhebben, de Naam des Geestes. 9. Leert dan alle namen kennen. 10. Ook hebt gij gehoord van de wortelen des Geestes en de schillen. Laat dan een ieder blijven in zijn eigen schil, door de Heere aangemeten en gewogen. 11. Ik dank God te allen tijde over u, daar gij de wortel van ijs hebt laten groeien, want zo zijt gij in elk opzicht rijk geworden in Hem. 12. Ook hebt gij uw wortel van stilte laten zuiveren, waarover ik had gesproken toen ik bij u was dat hen die dat niet zouden doen onder het oordeel zouden komen. 13. Ook hebt gij geluisterd door de wortel van het lijden te heiligen.

Vertroosting en Dankzegging

14. Gij hebt de schillen der bedieningen rijkelijk over de gemeente gelegd, en daardoor zijt ge zalig.

Ja, gij hebt waarlijk de zonen Gods van gereedschap voorzien, en uw huizen goed ingericht. 15. Daarom hoeve ook niemand onder u enig gebrek te lijden. En al zij daar gebreken, dan zullen wij dat door de Geest Gods aanvullen. 16. Gij hebt ons dan ontvangen als ware apostelen, nadat gij ons zevenvoudig getoetst hebt. Hierdoor rust de zegen Gods op u. 17. Gij hebt dan waarlijk de tempel Gods en het altaar van gerei voorzien, en de heiligen goed toegerust. Ook hierin dank ik de Heere om u. 18. De Heere zal uw gaven van vuur en ijs aansterken, daar u zijn wortelen draagt, en de schillen niet veracht hebt. 19. Ja, gij hebt uw zonen gebracht tot Spricht, en zij zijn waarlijk zonen des Heeren geworden. 20. Gij hebt uw dochters gebracht tot Zetdonia, en hen de klederen van het heil gegeven. 21. Gij zijt rein geweest op heilige bergen, en niet de Heere tot een vloek geworden. Gij hebt waarlijk troost gebracht aan het hart des heeren, door tienvoudig te wandelen en te handelen in Zijn Wet. 22. Ja, gij hebt de wetten van het Tweede om uw polsen gebonden, en gij hebt uw kinderen er zwaar mee getuchtigd. Zo hebt gij uw zielen behouden in de Toorn des Heeren. 23. Laat dan niemand u oordelen, want gij hebt in liefde gehandeld, oh vervolgde gemeente Gods. 24. De Heere heeft Zijn hand op u gelegd. Zalig zij hen die u zaligen, en vervloekt zij hen die u vervloeken. Ja, zij zullen aan het tienvoudige zwaard ten onder gaan, hen die u haten. 25. Want zij haten u omdat gij de geboden des Heeren bewaart in vrezen en beven. 26. Zij zullen in Spricht ten onder gaan, zij die om u gelachen hebben. Maar zalig zijn zij die met u geweend hebben. En zij zullen door Spricht tot behoudenis gerekend worden. En zij allen zijn onder de hoede van Zijn engel Torio.

7.

Het tweede ijs

1. Ja, de Heere zal u gaven schenken in de nacht, gij die zijn wortelen bemint. Gij dan kent de lusten des Heeren, en zijt daarmede begiftigd in uw binnenste. 2. Gij die dan de poorten van de tweede geest bent daargegaan : Gij hebt een eeuwig evangelie aanschouwd en gij zijt heilig. Uw beenderen zullen niet door de leeuwen verbroken worden. 3. Komt dan tot de kast des Heeren, en de Heere zal u nieuw gerei schenken om Zijn heiligen mee toe te rusten. 4. Ja, als de smid des Heeren heeft Hij u opgesteld, hen die zijn hart beminnen. 5. De Heere heeft u laten leven in tweede vreze, en ziet, gij zijt zalig geworden, dragende de lusten des Heeren. 6. Gij droeg dan voor lang het tweede geweten, en de Heere heeft het gezegend. 7. Nu dan, gij zijt rein, en gij behoort tot de heerlijkheden Gods. Behoort dan tot de jaguars des hemels. 8. Gij bent dan meester geweest zonder pijlpunten, en gij hebt u afgezonderd gehouden. Ja, u bent geheiligd. Ja, u bent anders. Gij zijt vreemdelingen in de wereld geweest, maar gekend bij God. 9. Zoekt daarom troost bij elkaar en leert elkander over het ijs des Heeren en het tweede ijs. 10. Zo zult gij de wet vervullen. 11. Laat dan niemand u gering achten om uw onderlinge samenkomst, want de Heere is geduldig. 12. Wanneer gij dan samenkomt in ijs : Ziet dan, gij zijt dienaren van het Tweede. 13. Predikt dan het evangelie van het Tweede aan de ganse schepping, opdat gij ijs zult scheppen van de hemelen. Zo zult gij de grote verdrukkingen breken. 14. Driemaal zal de Heere u dan breken, en zalig hen die de verbrekingen als zaligheid achten. Gij bent dan niet ver van de Tweede Lusten des Heeren. 15. Gij dan hebt van Zijn doornenkroon een koningskroon gevlochten. Gij hebt dan van zijn spotkleed een koningskleed gemaakt. Ja, zalig hen die scheuren, want zij zullen scheppers en schenkers van wijn genoemd worden. 16. Gij dan drinkt de wijn des Heeren.

8.

De mystiek des Heeren

1. Gij dan die in het tweede Rome zijt, en de gemeente Gods aanhangt : De Heere leidde u tot de Emelis Shatau. Genade zij met u. 2. Ziet dan toe dat gij niet valle, gij die meent te staan, want de leeuwen Gods zijn velen, uitgezonden om de heiligen te testen. 3. Want velen zullen struikelen, opdat onder hen zuivering worde aangebracht. En dit is een groot geheimenis des Heeren. 4. Weest dan waarlijk als tweede Romeinen, want God roept u. 5. Hij heeft u de kanalen van Zijn Geest laten zien. 6. Laat uw hart dan niet teveel gericht zijn op dogmatiek en een wirwar van wijze woorden, maar richt uzelven op de mystiek des Heeren, en laat uw hart in het verborgene zijn. Dan zult gij

uzelven rein houden in de Dag des oordeels. 7. Maar velen onder u zijn opgeblazenen, en ik vrees dat ik me voor enkelen onder hen tevergeefs heb ingespannen. 8. Laat dan niemand onder u dwalen. Er is geen einde aan de Wijsheid des Heeren, maar Zijn Dwaze is veel sterker. 9. Oh, onverstandigen, wie heeft u toch zo betoverd dat gij meent zalig te worden door strakke registers en oeverloos onderwijs ? Gij dan hebt de Slaap des Heeren veracht, en hebt molenstenen op uw kinderen gelegd. 10. Maar toch zullen zij onder het juk zalig worden, daar zij het juk des heeren dragen. 11. Ziet dan toe, dat de Heere u niet verbrijzele tezamen met het juk. 12. Maakt dan uw zonen tot profeten des Heeren, en laat hen slapen. 13. Tuchtigt hen echter in de Heere, want de Heere haat een tuchteloos hart. 14. En wie dan meent goed onderwijs te hebben, laat u door de Heere onderwijzen. 15. Legt dan uw zware klederen af, en kom in naaktheid tot het verborgene des heeren, waar gij zuiver bedekt zult worden door Zijn wateren. 16. Zij die Zich niet verlustigen in het verborgene en de geheimenissen Gods zullen door het komende vuur ten onder gaan. Zij hadden geen ijs in hun lantaarns. 17. Onderhoudt dan uw ijs, opdat de Heere niet tot u kome met de ban. 18. Want snel ontbrandt zijn toorn tot hen die zich niet met het ijs inlaten. Het ijs is dan het jaloerse van God. 19. En wie dan meent waarlijk voedsel gegeten te hebben. Laat hem komen tot het altaar en het voedsel des Heeren eten. 20. Richt uw hutten dan in met de vreze des Heeren.

9.

Over Naaktheid en bedekking

1. Alles komt op zijn tijd. De Heere is goed. Laat uw wijsheid dan niet uw hart verbrijzelen, maar geeft acht op de tijden des Heeren. Leert zijn seizoenen kennen en veracht de balanzen niet. 2. Anders zal de Heere tot u komen en zeggen dat gij Zijn Geest hebt gegeten. 3. Meet dan met goede maat, en weeg met zuivere gewichten, anders zal de Heere het gerei terughalen, en gij zult zijn als een naakte in volle stad. 4. Zalig hen die naakt in het verborgene zijn, want zij hebben de Geest des Heeren tot hun bedekking. 5. Gij hebt dan ook enkelen onder u die zeggen Jood te zijn, maar het niet zijn. Bekeert u dan van uw werken, en hangt de Heere aan. 6. Bromt en mokt dan niet tegen elkaar, over welke het oordeel des Heeren valt. Wie toornt, toorne in de Heere. 7. Veroordeelt elkander dan niet, maar verdraag elkanders zwakheden. Laat dan uw sterkte geen zwakheid zijn, maar hangt de Heere aan, die bepaalt wat zwakheid en sterkte is. 8. Want het zwakke des Heeren is sterkte. 9. Hebt dan een zuiver oog, anders zal de Heere het wegnemen. 10. Hen die hun oog zuiver hebben gehouden : De Heere zal u nog een oog schenken, en het planten als een parel des Heeren op uw voorhoofd. 11. Zalig hen dan die vol ogen zijn, want zij waken over uw ziel. 12. Aan allen die zich in het tweede Rome bevinden : Voedert de vogelen des hemels, want zij hebben u voedsel gebracht. 13. Geeft hen te eten die hongeren, want zij mochten eens hongeren om u. Door zo te doen zult gij uw zielen behouden. 14. De Heere haat hen die voor zichzelf eten. Heeft de Heere u geen voedsel gebracht om u tot de ander te zenden ? Verspilt uw voedsel dan niet aan de wereld, want dan zal de Heere u zeker met de ban slaan. 15. Ziet dan, de Rechter des hemels staat aan de deur en klopt.

10.

De engel Troy

1. Heilig, heilig is de Heere die de heiligen draagt, tot aan de zeeen van Metensia. Hij geeft haar het hare. Hij die troont op cherubsen van het tweede, waar seraphs tot Zijn ark zijn gegaan. 2. En geen tronen, geen machten, geen stemmen en geen liederen kunnen u scheiden van de Heere die Eeuwig is. 3. Hij troont op de Emelis Shatau, de tepel van genade, tot allen die Hem genade gaven. 4. Wie Zijn Geest heeft gedoofd mag niet komen tot Zijn troon. Blijft dan op de Emelis Shatau. 5. Sta vast in Zijn werk, bouw Zijn tempel op het heil. Zijn grote genade is bij hen die genade gaven. 6. Maar hen die genade verspilden, mogen niet komen tot Zijn Heil'ge berg, voor de zonde is dan geen genade. Zuiv're genaa is gebouwd op Zijn werk. 7. Genaa is slechts bevestiging, als zegels van de Emelis Shatau. Hen die niet werken hebben geen deel aan de genade. Zij kennen het niet. 8. Zij die genade verdraaien, storten af van de bergen, van de Emelis Shatau. 9. Kent dan Zijn engel Troy, met zoveel liederen, op de Emelis Shatau. 10. De stemmen van leeuwen, van koningen en arenden

komen uit haar mond, want God heeft Zijn viool en fluit in haar gebouwd. 11. Zij die de wereld schiep door Zijn Geest, vanaf de Emelis Shatau, als een vangnet voor de vissen die in duisternis leefden, sleepte zij hen tot de hemel, op de Emelis Shatau. 12. Zij die de aardbodem schiep, het aardrijk met al hun koningen. Hun tijden werden vastgelegd in boeken, van de Emelis Shatau.

11.

Het wijze in de oudheid

1. Oh Emelis Shatau, maakt de zondaren stil. U toont Liefde aan hen die vrezen. 2. Plaatsen bewegen onder Uw Hand. Vissen brengen het aardrijk tot verstand. 3. De dwaasheid Gods is mystiek, als zegelen op Zijn wijsheid en wildernis. 4. Oh Emelis Shatau, waardoor zondaren in paniek raken. Haar woorden trillen in de mond van dichters. Niemand houdt haar vast zonder te beven, pas na tijden worden zij stil, wanneer gebeden de dieptes des Heeren hebben bereikt. 5. Het verstand is dan in oude boeken. Glorie is nog steeds in oude potten. Genade in de ketels van verleden tijden. 6. Ken uw weg, op de Emelis Shatau, alleen hen die heilig zijn als pelgrim bereiken haar wolken en haar wazen. 7. De mist spreekt in de donder, vissen vallen op 't verstand, om hun wegen door te branden. De Heere vangt hen in fuiken van Zijn land. 8. Waar de aarde onder modder is, op de Emelis Shatau. 9. Violen des hemels weven de stemmen, op de Emelis Shatau. 10. Toon genade aan uw zonen. Teder trillen hun stemmen na, licht ontbrandt hun toorn, op de Emelis Shatau. 11. Liefde gaat op vleugelen, het Tweede Rome achterlatend, met Griekenland onder Zijn voeten, op de Emelis Shatau. 12. De maan als een haren zak, de zon zwart en onder koper, waar gouden kettingen hen kopen, die staan op de slee van smaragd. De koopkracht is des Heeren. Handelt dan met Hem. Koopt ogenzalf van zuiv're sterren, op 't altaar van uw levenslied. 13. Hij breekt de zon en de maan, en geeft Zijn profeten dubbel zicht. Laat dan uw genade verdubbelen. Zij die werken zullen ook oogsten. 14. Ja, God zal de luien werpen in de buitenste duisternissen, maar vervloekt zij hen die de vermoeiden belasten. 15. Bent gij moe, weest dan moe in de Heere.

12.

Over het klagen

1. Zij die de thee van Marion drinken, en het beenmerg des Heeren kennen. Zij maakten zijn botten stijf, op de Emelis Shatau. 2. Gaat dan in tot Zijn Genade en Liefde, al gij werkers van de Heer. Ja, ook gij die in uw slaap hebt gewerkt. De Heere bemint Zijn slaapwerkers. 3. Laat niemand hen dan gering achten die dromen, want zij zullen bouwers der hemelen en eeuwigheden genoemd worden. 4. Ja, de Heere zal slaan al hen die de slaapwerkers verachtten, en zal hen niet onschuldig houden voor zijn tempelen. 5. Maar zalig hen die een schuilplaats boden aan hen die droomden, want zij zullen genoemd worden wevers des Heeren. 6. Gij die droomt zijt dan een kind van Metensia. Maar als gij droomt, droomt dan in de Heere. 7. Hem die alle harten behoedt, late u welvaren. 8. Zij die de thee van Marion drinken, zij gaan van kracht tot kracht. De moeheid is hen als een vriend, zij maakten de botten des Heeren stijf. 9. Welzalig hen die niet bewegen, want zij zijn bouwers des Heeren. 10. Laat niemand deze kindekens gering achten en hen tegenhouden tot de Heere te komen, want voor hen is het paradijs des Heeren. 11. Rust dan van al uw boeken, en richt uw oog op de Heere, en Hij zal u de vleugelen van het paradijs geven. 12. Zijn arenden zullen u onderwijzen in uw slaap, acht daarom de moeheid niet gering, want zij is een wachter des Heeren, gezet aan de poorten van uw ziel. 13. Zij is dan de slaap des Heeren, de tweede ziel. Zij die niet slapen ziet toe dat gij haar niet verliest. 14. Bespot dan hen die slapen niet, en besteel hen ook niet, want dan zal de Heere uw ziel wegnemen en aan de wolven geven. 15. Zij die dan niet kunnen slapen : Gij zijt zalig indien gij waakt in de Heere. Gij zijt dan als vlammen die het graf des heeren bewaken. 16. De Heere zal u de ogen van arenden geven, en gij hebt niets te vrezen. 17. Houdt dan moed, zij die niet kunnen slapen, want gij zijt de kandelaren van de tweede gemeente. 18. En gij zult genoemd worden wakers des Heeren, hoeders van het paradijs. 19. Gij zult gaan van rust tot rust, en de Heere zal u hoge woorden in de nacht openbaren. 20. Ja, de vogelen des hemels zullen tot u komen om u te onderwijzen, en zij zullen uw ziel verzadigen en tot rust brengen. 21. Veracht de visioenen des Heeren dan niet, en legt u toe op Zijn dronkenschap. 22. Want de Geest des heeren is dronkenschap.

En gij zult dronkenschap vinden in oude boeken, en niet in sterke drank. 23. Gij die ziek zijt : Drinkt dan van de thee van Marion. Want de Heere heeft u speciale genade verleend. 24. En indien gij ziek zijt : Weest ziek in de Heere, opdat gij niet tot de zieken der wereld wordt gerekend. 25. Draagt uw kruis als een Heilig kunstwerk des Heeren, en laat het niet van u afnemen voor Zijn tijd. Gij zult dan gaan van kruis tot kruis, en van heerlijkheid tot heerlijkheid. 26. Draagt dan ook het kruis van anderen, opdat gij uw kunstwerken vormt en hen deel laat hebben aan de Roze Verbinding. 27. Dit dan is het geheimenis van Metensia en Haar Tweede Woord. 28. Laat niemand dan de Roze Verbinding verachten, opdat hun deel niet weggenomen worde. Want er is geen andere vertering dan de Roze Verbinding, en hierin liggen de tijden des heeren weggelegd, als schatten van het vuur. 29. En gij draagt reeds haar golven als de lijm des Heeren in de dieptes en verborgenheden van uw lichamen. 30. Laten zij dan die ziek zijn in de Heere en de thee van Marion drinken zich verheugen, want zij zijn het vuur des Heeren, verbindende de harten van het Koninkrijk. 31. Ja, zij zijn de koorden van het paradijs en haar voorhoven, om kindekens hand in hand binnen te laten gaan. 32. Ja, zij zijn de vleugelen des Heeren, en de bron van al Zijn geheimenissen. 33. Treurt en klaagt dan niet teveel over uw ziekte, want zij brengen u tot een verborgenheid des Heeren. En gij zult des Heeren zijn. 34. En tot hen die klagen : Als gij klaagt, klaagt dan in de Heere, en gij zult de verzoeters der kindekens zijn.

13.

Gods nabijheid bij hen die ziek zijn

1. Denkt dan niet dat de Heere u verworpen heeft in uw ziekte. De Heere heeft u immers Zijn Woord gezonden. En ziet, het Woord des Heeren is vlees geworden onder u. 2. Zij dan die op de Heere Heere vertrouwen zullen dan niet beschaamd worden. 3. Stel uw vertrouwen dan op Hem, want Hij is Zachtmoedig van Geest. 4. Vindt dan troost in oude boeken, en laat u niet beangstigen. Zij die angstig zijn, zijn des Heeren. 5. De Heere Heere zal u opwekken ten jongste dagen, en gij zult kinderen van God genoemd worden. 6. De Heere is genadig en zachtmoedig tot hen die ziek zijn. 7. Gij draagt dan een juk des Heeren, en gij hebt niemand te vrezen. 8. Houdt dan goede moed, want gij zult profeten des heeren genoemd worden. De Heere is bij de moedelozen van hart. 9. Want ook de Heere kent hen allen, daar Hij de man van smarten en ziekten was. 10. Gij volgt dan Jezus de Gekruisigde, die alle ziekten kent. 11. Laten hen die gezond zijn zich dan afvragen of zij het kruis des heeren dragen. Want de Heere bepaalt wat ziekte en gezondheid is. 12. De gezondheid der wereld is dan zieker dan het zieke van God. 13. Zij dan die het kruis dragen, hebben een dokter in huis. 14. Welzalig hen die ziek zijn in de Heere, want zij zullen het Woud des Heeren zien, en de zwanen des hemels. 15. Welzalig hen die hun stervensweg gaan in de Heere, want zij zullen de kunstwerken des hemels zien. 16. Dubbel zalig zijt gij die genaderd zijt tot de verre voorhoven van de Emelis Shatau. Maar indien gij nadert, nadert in de Heere, opdat gij niet door een vuur verslonden worde. 17. Dubbel zalig zijt gij die de rijkdommen van Marions huis kent. Weet dan dat geen enkele spotter deze dingen zal beerven. Zij zullen het loon en oordeel der farizeeers ontvangen. 18. Indien gij dan een farizeeer of een spotter wil zijn, weest deze dingen in de Heere. 19. Indien gij dan een leugenaar of tovenaar wilt wezen, een luie of een geldgierige, weest deze dingen dan in de Heere, opdat Hij u kleine genade geeft op de Dag des Oordeels. Maar ziet toe dat gij niet valle in het lot der huichelaars, want het was beter voor hen indien zij niet geboren waren. 20. Maar ook zij, en gij allen, zijt gereedschap des Heeren.

Niks buiten het kruis

21. Laten uw woorden dan veelal mystiek zijn, als wanneer gij spreekt tegen geliefden tussen duizenden distels. Omdat velen onder u dit vergeten zijn heeft hun geloof schipbreuk geleden. 22. Hangt dan het ijs en de stilte aan. En verdedigt u niet, geliefden, want de Heere uw God is uw verdediging. 23. Want alle haat en minachting, alle valse nederigheid komt voort uit verdediging. En de verdediging haat het ijs en de stilte. Ja, zulke dingen hebben dan niets op met het kruis van Christus en het Tweede. 24. Leert dan het ijs zonder de verdediging aan te hangen, en laat de verdediging over aan de Heere. De Heere zal u arendsogen geven om de heidenen te verbrijzelen

zonder vuur. 25. Laat dan niemand uwer denken dat er enige verbrijzeling is buiten het kruis om. 26. Legt dan uw gedachten stil in God.

14.

Niet verschrikt zijn

1. Gij dan die door mensen en farizeeers verschrikt zijt, en door hen die het woord predikten : Laat u niet wederom verschrikken, want de Heere zal u Zijn Vreze geven, en dit zal genezing voor uw gebeente zijn, daar dit het loof en kruid des hemels is. 2. Vreest daarom niet voor mensen en hun woorden, en vreest hen niet die door het vlees profeteren, want de Heere Heere heeft hun voorhoofden gebonden. 3. Laten zij die vrezen in de Heere vrezen. 4. Kunt gij dan van vlees Godsspraak verwachten ? Vreest hen dan niet die des vlezes zijn, want gij weet waar zij naartoe gaan. 5. En laten zij die werk verrichten geen dank en eer van mensen verwachten, want zij werken onder een boos geslacht. Uw loon is des heeren. Doet dan werk als voor de Heere, en gij zult uw zielen behouden en zaligen. 6. Hoopt dan niet op mensen, want dit is verdorring voor uw gebeente. Hoopt op God, want Hij zal zich laten kennen. Gij weet dan dat de Heere Heere Zich laat kennen in ijs. Zalig hen die het ijs en de stilte liefhebben. 7. Nadert dan tot de Ravalon Madok, waar het huis des Heeren staat. En in Zijn huis zijn vele woningen, daar de Vader het bereid heeft. 8. Zalig zij die de ontstekingen des Heeren dragen. Zij zijn als de vulkanen des hemels en hebben vele zielen verborgen. 9. Gij weet dan dat Zijn tepelen zijn voortgekomen uit zijn ontstekingen, als gevoelige plaatsen des Heeren. Zeer licht ontbrandt Zijn toorn, en dit heeft de Tweede Karazuur voortgebracht. 10. Ziet dan, in het laatste der dagen zal de witte panter zich vermengen met de witte tijger. En hij zal legeroverste der karazuren zijn.

15.

Over recht en onrecht

1. Roept dan, zij die op heilige bergen staan. Roept en blaast de bazuinen. Want de Heere Heere is tot u nedergedaald, Hij en Zijn tienduizenden. 2. En Hij zal u leiden tot een plaats genaamd het tweede Harmageddon, waar de Heere en de Zijnen strijd voeren op de Ravalon Madok. 3. Ja, daar is oorlogszaad in koperen helmen, en de Heere beweegt Zich als een strijdwagen. 4. Hij zal koningen binden, en vlammen doen ontsteken in hen die de witte klederen dragen. 5. Aldus zal Hij u leiden tot het tweede Pniel en gij zult met de Heere strijden. Ziet dan, de Heere Heere is één. 6. Ken Hem in al uw wegen, en worstelt met Hem in gebed, opdat gij één zijt met de Heere. Alleen hen die Zijn juk dragen en door Hem zijn geslagen zijn des Heeren. 7. Gij dan zult de echtbreuk haten, daar de Heere het haat. Laat dan uw banden slijten voor het aangezicht des Heeren, want de Heere is het die de gelederen scheidt. 8. Hebt gij u dan in het echt verbonden voor de staat : Geeft de staat wat van de staat is, en laat u niet wederom door de staat lossnijden. Waarom zoudt gij de vloek verdubbelen ? 9. De Heere draagt het Zwaard, en gij siddert voor het aangezicht van Eminius. 10. Gij dan die recht zoekt bij de rechters der wereld : Vervloekt zijt gij, want gij hebt de harten uwer kinderen verbitterd. De Heere is Degene die het recht draagt. 11. Zij dan die recht zoeken bij de rechters der wereld en zij die de echtbreuk aanhangen mogen niet in de gemeente des Heeren komen. 12. Hen wacht een vuur brandende in de tweede hel, die nog verschrikkelijker zal wezen dan het eerste. 13. Waarschuwt dan uw kinderen en tuchtigt hen reeds vroeg, en weet wel dat dit een gebod des Heeren is. 14. Zij dan die lijden onder het recht der wereld : Het onrecht des Heeren is rechtvaardiger dan de rechters der wereld. 15. En gij zult op deze woorden acht geven als op een lamp brandende in de duisternis, opdat uw zielen welvaren. 16. De Heere Heere spot met de armelijke wereldgeesten, en doet hen vergaan als bloemen in brandende storm. 17. Is het dan niet de Heere die koninkrijken doet opkomen en weer laat vergaan ? Vreest Hem dan die het recht draagt de aarde en de hemelen en al wat daarin is om te buigen. 18. Kent gij dan het verschil niet tussen recht en onrecht ? Laat dan af van hen die nog niet eens het verschil tussen hun linker en rechterhand kennen. 19. Zij die recht zoeken, zoeke recht in de Heere. Maar laat u liever slaan, daar de tuchtigingen des Heeren tot zaligheid leiden. 20. Zijt gij dan al zonder zonden dat gij niet meer geslagen dient te worden ? Laat dan af van het zelfmedelijden en de valse bezorgdheid die uw

zielen verderven en u op de stoel van Eli laten zitten. 21. Zoekt dan een goede rechter die uw vlees niet spaart, opdat gij bevrijdt moge worden van uzelven. 22. Wordt dan een tweede mens, en laat uw verstand verlichten. 23. Groeit dan op voor de Heere, om de overleggingen van het jonge te ontgroeien. Legt uw gedachten stil in God. 24. Gij zult lachen om de vele wildernissen der jeugd, want zij zijn als de winden der eis. 25. En gij kent deze eis als het kind des Heeren, openende haar mond tot het spelen van het spel. 26. Vele winden kunt gij niet ontwijken, maar de Heere zal u de gaten van Zijn Woud laten zien, waardoor gij kunt ontsnappen.

16.

Het lijden van het jonge

1. Door vele tranen ziet gij de flessen des Heeren, en zij die deze flessen dragen zijn ouder. 2. Gij die jong zijt zal veel moeten lijden, maar ziet toe dat gij het lijden niet veracht, opdat het niet van u wegvluchtte en gij zult verhongeren. 3. Ja, want in het laatste der dagen zullen velen de dood zoeken hetwelke zij zo bespot en veracht hebben, en zij zullen haar niet vinden. 4. En dan zullen zij de duisternis zoeken, maar het zal van hen wegvlieden in angst. 5. Ja, dan zult gij die gezond waart smeken tot het Kruis van Christus de Wilde, maar zij zal zich niet laten kennen. 6. In die dagen zullen de hemelen gesloten blijven, en er zal een tijd van honger zijn. 7. En zij zullen elkaar eten en vervolgen, zij die niet van het kruis hebben gegeten. 8. Weest dan als een discipel van de Tweede Christus, opdat gij u rein houde van deze dingen. 9. De Heere zal de Karazuur van het Tweede tot u zenden om uw poorten te bewaken, en er zal licht zijn bij uw ingang en uitgang. 10. Hen dan die discipelen zijn van het Tweede hebben de macht ontvangen om kinderen Gods te worden. 11. Laat u dan niet meer verslinden door de wildernissen van het eerste. Gij bent immers opgegroeid. 12. Laat u dan ook niet meer leiden tot overleggingen en strijd over de dopen, want het Tweede kent geen andere doop dan de doop des Geestes. 13. Indien iemand zijn kind wil dopen om zijn geweten, doe het als in de Heere. Indien iemand zijn kind niet wil laten dopen, laat het, als in de Heere. 14. Laat dan niemand u hierom oordelen. Maar zij die volwassen geworden zijn houden zich niet meer bezig met waterdopen. 15. Weet dan dat u niet tot volgroeiing kunt komen, indien gij nog vasthoudt aan de waterdopen. Doopt uzelven dan elke dag in de Geest. 16. Want deze dingen zijn slechts schaduwen van de dingen die komen gaan. Komt dan tot de wateren des hemels, en doopt uzelven daar aanhoudend, opdat gij daarin eeuwig leve en macht ontvange om toegang te vinden tot het Woud des Hemels. 17. Gij dan die als kind besprengd zijt, laat uzelve bevrijden. Gij dan die als volwassene gedoopt zijt, dit was slechts de angst en eis der tijden. Gij hebt geen mens van node om u te laten dopen, daar de Heere doopt in Geest, ijs en vuur. 18. Gij weet dan dat in vroegere tijden men hun kinderen en dieren liet dopen in het vuur der aarde, en later in het water der aarde. Gij dan zult dopen in het ijs des geestes. 19. Laten hen die elkaar nog onderdrukken met de dopen des vlezes weten dat over zulke dingen de toorn des heeren komt. 20. Gij die jong zijt : Eert hen die ouder zijn en gebruik het altaar in vrezen en beven.

17.

Voorschriften en levenswijzen

1. De Heere heeft de zachtmoedigen lief. Weest dan langzaam tot oordelen, opdat de Heere uw ziel niet vertere. 2. De Heere haat de kringen der spotters. Zij zullen zelf bespot worden, en de honden zullen hun vlees eten. 3. Want gij moet goed weten dat geen enkele spotter of echtbreker het Koninkrijk des Hemelen zal beerven. Scheidt u dan af van hen die spotten, opdat gij niet in hun oordeel valle. 4. Vervloekt gij die een schuilplaats heeft voor een echtbreker, want zij zullen verteerd worden met de echtbreker. 5. De Heere zal niet onschuldig houden hem die een echtbreker in huis haalt. 6. De Heere zal hem tot een spot in open stad maken, en hem ontbloten onder de wolven. En zijn vlees zal drievoudig gegeten worden. 7. Zalig hen wiens ogen in de Heere zijn, want zij zullen sluiten als eb en vloed. 8. Zalig hen die de profeten Gods een beker koud water gegeven hebben, en dubbel zalig zijn hen die de profeten Gods wijn geschonken hebben. 8. Want zij zullen het loon van een profeet ontvangen. Vervloekt zij hen die niet met de profeten Gods rekenen. 9. Zij zullen het loon van de tweede Izebel en Jom ontvangen. 10. En zij die klagen :

klaagt in de Heere. En sommigen onder u zijn hierin als de engelen geweest. 11. Zalig hen die voorlezen uit de geschriften des Heeren. Doet dan het Woord des Heeren, opdat Hij het niet wegneme en Hij u overlevere aan de misleiding. 12. Zalig hen die hongeren naar gerechtigheid. Zij zullen geen schade lijden van de vierde dood. 13. Zalig hen die peinzen, want zij zullen voor vele zonden bewaard blijven. 14. Ja, zij zullen naderen tot de voorhoven van het paradijs, en het huis van Marion. 15. Vervloekt zij hen die de profeten Gods onderdrukken, want zij zullen het juk van de profeet dragen. 16. De zachtmoedigen dan zullen de aarde beerven en haar vruchten bewaken. 17. Zij zullen de jongeren tot inzicht leiden, en zij zullen niet sterven tot in lengte van dagen. 18. Ja, voor hen is het vrederijk des Heeren. Zij zullen zangers der slaapliederen genoemd worden. 19. Vervloekt zijn dan die vrouwen die hun mannen het inzicht ontnemen, want hun vruchten zullen door de honden gegeten worden. 20. En ziet, zij zijn dan als de bomen des satans, zulke vrouwen, en niet verre van de ontworteling. 21. Laat uw levens dan zijn als het Woord des Heeren en het Tweede. 22. Vervloekt zij hen die hun baard oeverloos afsnijden. Want dit staat bij de Heere bekend als het slachten van een dier. 23. Ja, onheilige priesters zijn zulken, en de Heere zal niet met hen rekenen. 24. De baard nu is het sieraad van de man, vol van de koorden van de dieren des hemels. Vervloekt is dan een profeet zonder baard, tenzij de Heere hem in een tijd van reiniging onderhoudt. 25. Mannen, scheert uw borsthaar niet, tenzij de Heere u dat bevolen heeft. 26. Wie haar laat groeien en wie scheere, doe het in de Heere. Wie dan een man veracht om zijn haar of kaalheid, de Heere straffe u. Gij staat gelijk aan één die vlees eet. 27. Wie dan een vrouw veracht om haar kaalheid, het is beter dat een molensteen om de nek van zo'n spotter wordt gebonden. 28. Wie zijt gij dat gij een ander oordeelt om zijn haargroei of kaalheid ? Is dit niet aan de Heere ? De Heere nu ziet het hart aan. 29. Een kind dan die een oudere man bespot zult gij zwaar tuchtigen, daar deze wond tot zijn ziel reikt. 30. Gij zult dit kind voor enige tijd afzonderen en de toegang ontzeggen tot de kringen van zijn leeftijd. 31. Ja, gij zult dit kind bespotten met de dubbele maat, opdat hij het spotten aflere. 32. Ouders die hun spottende kinderen niet tuchtigen zullen in een streng oordeel des Heeren komen. 33. Hen die tuchtigende ouders veroordelen, hen wacht het vuur van de tweede hel. 34. Ongenadig zal het oordeel zijn over zulken. 35. Bespot dan niet hen die dik of dun zijn, lang of kort, want zulke spotters zullen niet in de gemeente des Heeren mogen komen. 36. Houdt elkander dan niet tegen de poorten des geestes binnen te treden. 37. Gij hebt dan geen idee wat dik of dun is, daar uw ogen verblind zijn. Zoekt dan het oog des Heeren. 38. Want het dikke Gods is dikker dan hetgeen in de wereld is, en het dunne Gods is dunner dan het riet der rivieren. 39. Hij die dan niet met deze dingen rekent, met hem worde niet gerekend. 40. Gij dan die in de Heere zijt bent genaderd tot het dikke Gods door Spricht. 41. Zij dan die hun ogen gebruiken om anderen te misbruiken, de Heere zal uw ogen uitrukken.

18.

Weest dan als de dieren

1. Kleedt u dan eenvoudig voor het aangezicht des Heeren, de natuur gelijk, met oog op de armen. Tenzij u daarover andere voorschriften des Heeren hebt ontvangen. 2. De Heere heeft zijn profeten geesten der vrijheid gegeven. Laat u dan niet binden. 3. Hoe u uzelf dan ook kleedt : Doet het in de Heere. 4. De Heere heeft de kleding der vreemden lief, daar zij de weg des heeren bereiden. 5. De Heere geeft niet om kleding, daar zij de zinnen afleiden van de Tweede Christus. 6. Aanschouwt dan de naaktheid der natuur en zijn bedekkingen, en zondert uzelven af. 7. Pronkt dan niet met uw lichamen, daar zij lichamen des doods zijn onder het oude en eerste verbond. Doet dan het tweede aan, en de Heere zal uw vlees veranderen. Wanneer gij roemt, roeme in de Heere. 8. Heeft de natuur u dan niet genoeg lusten gegeven ? Weest dan dierlijk en houdt uzelven rein. 9. Leert de dieren Gods kennen, opdat gij de wet zult vervullen. 10. Wanneer gij dan naakt bent of gekleed, doet het in de Heere. De Heere Heere is een verterend vuur. 11. Zoekt uw bedekkingen in de Heere, en weest niet onrein. Leest in oude boeken, om de verborgenheden des Heeren te kennen. 12. De Heere heeft veel verborgen in oude schatten. Verspilt uw tijd niet aan onzuiverheid. 13. Laten uw wonden u dan verzadigen, opdat gij de tere vleugelen des Heeren zult ontvangen. 14. Gij dan die de Heere kent, gij zult enige tijd ontbloot zijn, maar deze dagen zijn als de bedekkingen des heeren. 15. Leert dan

zijn geheimenissen kennen. Wat naaktheid en bedekking is bepaalt de Heere. 16. Het naakte Gods is dan uw bedekking. De veren des Heeren dan zijn naaktheid. Zalig hen die dezen dragen.

19.

De engel Rumah

1. Gij hebt dan nog niet afgelegd de zonde die u zo licht in de weg staat. 2. En deze zonden zijn als zonen van een oude tijd. Doet dan de Geest des Heeren aan en hangt de geesten gods aan, opdat gij de zonen van vreugd en heiligheid ontvangt. 3. Er zijn dan geen vruchten zonder de naaktheid des heeren. 4. En gij dient daarnaar te streven als naar in licht gereinigd goud. 5. Het onreine des Heeren is dan reiner dan de mensen. Maar de Heere uwer zielen heeft u niet bestemd tot onreinheid, maar tot zuivere reinheid. 6. En gij dient daarop acht te geven als op de sneeuw des heeren, die sommigen van hen die in de duisternis waren witter heeft gemaakt dan het witte van de zon. 7. Gij dan die het ijs des Heeren niet kent, hoe kunt gij de sneeuw kennen ? 8. Laten zij dan die zich sieren, zich sieren in de Heere. 9. En alleen zij die profeten Gods zijn mogen zich sieren. Hetzij om te vernietigen, hetzij om op te bouwen. 10. Laat uw sieraad dan van binnen zijn. De stilte van een vrouw is dan haar sieraad, en zij die tranen hebben en daarbij de tranen der profeten dragen, hebben de sneeuw Gods als sieraad. 11. Ja, zij zijn als de tweede Pazzia voor de Heere, als de heilige Magdalene. 12. Ja, over hen waakt de engel Sarsia met haar tienduizenden. 13. Zij zijn onderwezen door de engel Rumah, die de vreze der profeten draagt. 14. Heilige vrouwen zijn zij, en de schepping des heeren wacht in grote barensnood en reikhalzend verlangen op het openbaar worden van de dochters Gods. 15. Maar zij die het ijs des Heeren niet kennen hebben part noch deel aan deze zaak en haar geslachten. 16. Kent dan de boom Gods brandende in de hemelen, want haar vruchten vallen op de aarde om de afvalligen te verzengen. 17. En hun as zal tot olie en schuim zijn in de sieraden der profeten. Dit spreekt hij die het gezicht heeft als een vuurvlam.

20.

Het Wilde Gods en de Vrijheid

1. Weet dan dat aan het einde der tijden spotters zullen komen, om het heilige te bespotten. En zij van de inquisitie zullen in het laatste der dagen opstaan, en zij zullen vele martelaren hebben. 2. Let dan goed op want zij dragen het tweede teken van het beest. 3. Maar de Heere zal uw hoofden beschermen, gij die genaderd zijn tot Hem. 4. Vecht dan niet al te zeer tegen de stenen des Heeren, maar gij doet dit om uw jongheid. 5. Wanneer gij ouder wordt zult gij u in deze dingen berusten. 6. Weet dan dat de engel Rumah de kindekens leidt en hoedt en zij houdt de tijden des Heeren in haar hand. Ja, zij is een engel des Heeren. 7. Zij is het die de planeten in hun banen leidt, en zij laat u gaan van jaar tot jaar. 8. Ja, zij is de bewaakster van de seizoenen des Heeren, en zij zegent en brengt tot rust hen die ouder zijn. 9. Ja, ook gij bent op weg naar de schuilplaatsen van rust, want de jeugd is hard en wild. 10. Maar ook gij weet dat het wilde Gods wilder is dan de wereld, en het harde Gods is harder. 11. Zo is Hij dan de steen der zaligheid, en heeft Hij zijn bok van zaligheid gezonden. 12. En Hij heeft uit die rots melk geslagen, ten overvloeiens toe. 13. De Heere Heere heeft u daarin niet als wezen achtergelaten, maar Hij leidde u van melk tot melk. 14. Nu, met de jaren, bent u gekomen tot de Matadok, waarin hij rust heeft bereid. 15. Strijdt dan om in te gaan, maar werkt dan niet met de ellebogen, en veracht het nestelen niet. 16. Weest dan als de vogelen des hemels, achtgevende op de seizoenen des Heeren. Leert elkander daarin en laat elkander vrij. Dit is dan ook verbonden aan het ijs des Heeren en Zijn gebod. 17. Laat dan de kettingen vieren, opdat gij niet onder druk komt te staan. 18. De Heere heeft u de macht gegeven te vergeten en dingen te herzien. Zo zijn er dan vele talen des Heeren. 19. Gij doet er dan goed aan de talen der mensen en de talen der engelen te leren. 20. Hecht u dan niet te erg aan één ding, tenzij de Heere u daarin voor een tijd rust laat vinden. 21. Hecht elkaar ook niet teveel vast aan woorden en talen, maar leert de harten te verstaan. De Heere heeft vele koorden. 22. Dient dan de Heere in de Geest van Vrijheid, en dient elkaar daarin. 23. Het Woord kent dan vele streken.

21.

Over jonge en oude profeten

1. Hecht dan vele tijd aan het vertalen, zo zult gij het gebod der apostelen vervullen en de strijd uitdoven. 2. Gij dan hebt een vlam des heeren voor zijn aangezicht ontvangen, om Hem te verstaan. 3. Veracht dan het wilde en de dwaasheid der jonge profeten niet, maar brengt hen rust opdat zij u zullen sparen. 4. Onthoudt hen het inzicht niet, en vertaalt hun woorden als Woorden des Heeren. 5. Bevrijdt hen van hun ketenen, maar leert hen ook van het juk. Zij dan dragen het juk der profeten en dieren. 6. Geeft hen ijs met vuur, maar laat het vuur niet weg, opdat zij niet verbitterd raken naar u. 7. Vernedert hen niet en doet hen niet beschaamd staan, opdat zij geen irritaties naar u koesteren en u in uw oude dagen in de steek laten. 8. De Heere Heere is een verterend vuur. Ook is de Heere wraakzuchtig tot hen die zijn profeten in hun jonge jaren gekwetst hebben. 9. Laten dan oude profeten vertrouwd met wonden en voorzichtigheid, en hen die de dingen des geestes zoeken, de jonge profeten hoeden. 10. Laat u dan wel weten dat dit een gebod des Heeren is. 11. Zalig dan de oudere profeten die wild en dwaas zijn, want zij zullen dienstknechten des Heeren genoemd worden, en Zijn vederen dragen. 12. Ja, want de wildheid en dwaasheid der profeten zijn hun sieraden, indien zij vanuit het verborgene voortkomen en terugkeren. Zij dan zullen zijn als eb en vloed des Heeren. 13. En met deze sieraden hebben zij grote macht over de demonen van het tweede, en de macht om de Heere te kennen in alle dingen. 14. Ja, en de karazuren zullen tot dezen brullen en hen dienen. Laat dan het ijs en de stilte u tot sieraad zijn, opdat de schillen des geestes kunnen komen en gij niet aangevreten wordt, want de Heere Heere is als een roofdier. 15. Gij dan allen die in reinheid leeft hebbe het Tweede Bloed tot uw bedekking, opdat de Heere tegen u niet toorne. 16. Herzie dan uw oude gedachten, en laat hen dan volwassen worden, opdat de Heere niet kome om het Tweede van u weg te nemen. 17. Klaagt dan niet over hen in ijs. Of zij in vuur of in ijs zijn, dat gaat de Heere aan. 18. Zijn kou nu is heter dan het vuur der mensen, en Zijn hitte is kouder dan de ijspegelen der aarde. 19. Er is geen einde aan de veelvuldigheid van wetten, maar een geestelijk strijder met list reikt tot aan de Karazuur. 20. Gij kent misschien het spreekwoord : Rozen gezwart tot de Aakse zijn onvernietigbaar. Maar niet alle rozen zijn gezwart tot de Aakse, en zij zijn reeds verloren.

Het Eeuwig Evangelie

De Steen der Hermitaten

Hermitaten

1.

Rapunzel

1. Brandende braamstruiken zijn in het land des Heeren. Laat me slapen, laat me wegglijden. Ik wil niet meer spreken, mijn woorden doen pijn. 2. Toe, raak me niet meer aan, het brandt me en snijdt me. Brandende braamstruiken zijn in het land des Heeren. 3. Laat me slapen, laat hen me niet wegnemen. Ik kan het leven niet aan. Het komt als de dood over me. Ze hebben de beesten van het leven tot me gezonden, en dood wil ik ook niet. Ik verkies het Golgotha. Waar de deuren smal zijn, tot de velden van Spricht. 4. Zij rijden op de haaien. Zij voeren mij tot het nachtlatijn, tot het mystieke des Heeren. Ik wil Zijn namen kennen, waar kom ik vandaan ? Wie zijn dan Gods vaderen, of heeft Hij die niet, en wie zijn dan zijn moeders waarbij hij kwam met zijn verdriet. 5.

Hij gaf zijn zoon de doornenkroon, als een erfenis van Zijn moeder. Als een lichtend kind was ik. Nu ben ik verzwaard en moede. Ik ben op reis, een mystieke reis, naar de vogelen die Hem schiepen. 6. Of heeft Hij dan zichzelf geschapen. waar kwam Hij dan uit voort ? Er zijn dan zoveel vragen in het beminnen. 7. Toe, wijs mij de weg, toe geef mij een koord. De oude wegen zijn hier versperd, door enkelen verboden. Heere, straf hen die de canon opstelden, die kooien maakten voor uw schapen. 8. Zij die de herder volgden om het vlees, straf hen, laat hen niet ontkomen. Zij verborgen uw naam. Zij hebben het hek der eeuwen geschapen. Zij die nog vlees eten proberen angstvallig deze geschiedenissen tegen te houden. 9. Gij die de koe eet, gij eet de moederhemel. Weet gij dan niet dat dieren Gods geheimenissen verkondigen ? Zijn moeder was als de koe. Waarom zoudt gij die hemelen sluiten ? Gij die het varken eet, gij eet de vaderhemel. 10. Waarom zoudt gij nog de vrouw der katachtigen volgen en haar zonen ?

11. Zeven zonen heb ik u gegeven, zeven zonen bracht ik als gewas der liefde, omdat gij mij hebt bemint. Zeven zonen heb ik u gegeven, zeven zonen bracht ik als de vrucht der omhelzing, die gij gaf aan mij. 12. Kom laten wij dansen in de weiden, waar een verloren weg ons leidt. 13. Kom laat ons dansen in de velden, in de wildernissen, laat de dorens je niet weerhouden. Laat de dorens je niet weerhouden van het geluk te proeven. 14. Ze steken diep om bronnen van honing te openen. Zeven zonen heb ik je gegeven.

15. Bij het oude raam sta ik, barsten in de muren. Kon ik maar reiken tot de maan en sterren als de vogels des hemels. En onder dit vuur, het brandt mij weg. 16. Door sloten heb ik gestrompeld, om jouw hand te vinden. Kom laten wij nu weg gaan, of kan het niet meer. 17. Kom laten we gaan, we waren hier te lang. Nu is het tijd om te omhelzen, en samen weg te vliegen.

18. Over het hek der eeuwen, over de hondenhaag, daar waar Mozes nog steeds lijdt, en het volk nog steeds in slavernij verkeert. 19. We zijn nu vrij, wie volgen kunnen volgen mij. Rapunzel, zo lang dan opgesloten in de toren. 20. Je haren nu lang genoeg, om de bodem te raken. Ik trek me aan je op. Maar toen ik boven kwam, je was reeds gestorven. 21. Je haren waren grijs, en verdorven. Nu stond ik daar alleen, daar in die hoge toren, mijn baard begon te groeien, en ik moest wachten als een eeuw. Degene die zich omhoog zal trekken aan mijn baard, zal mij gestorven vinden. 22. Het verhaal van twee beminden, we vinden elkaar alleen in de dood. Jij was het die mijn baard daar vond, Rapunzel, dat was jij.

23. Ik ben gestoken door duizend rozen, zij brachten mij tot een liefdeswei, waar koeien bloeiden aan de bomen, in Brannan waren zij. Ik kan niet meer eten, ik kan niet meer slapen, in zwijm brachten zij mij.

24. Oh, wortels van genade, zij reiken diep om zondaren te beschamen. Genade is alleen voor de reinen van hart, zij die hun harten hebben gezuiverd.

25. Oh, wortels van genade, zij reiken diep om leugenaars te beschamen. Zij zijn alleen voor hen die rechtvaardig zijn.

2.

Het herstel van Izu

1. En ik zag een beeld vallen uit de hemelen, en het beeld kroop langzaam weer op als tegen een berg. En het beeld ging staan en kreeg grote macht. En het beeld had tenen van verschillende soorten edelstenen en metalen gemaakt. 2. En ik zag boeken geopend worden in de hemel en de stenen en metalen tenen begonnen één voor één af te brokkelen. 3. En toen de eerste stenen en metalen teen was afgebrokeld zag ik een deur opengaan in de hemel, en op die deur stond Brannan geschreven. 4. En de vliegen des hemels kwamen tot de aarde om hen die koeien aten te steken. En grote bulten verschenen op hen die zich niet bekeerden. 5. En toen de tweede stenen en metalen teen was afgebrokkeld zag ik een andere deur in de hemel opengaan, en op die deur stond geschreven : Lapondria. 6. En de Heere sprak : Nu zal de Karazuur tot de aarde komen, en de wespen des hemels. En ik zag hen die varkens aten vuurrood worden, en zij die zich niet bekeerden

kregen overal grote ontstekingen. 7. En de Heere sprak : het licht is nu tot de aarde gekomen. Wee hen die nog vlees eten als de derde deur opengaat. 8. En ik zag de derde stenen en metalen teen afbrokkelen, en deze teen was zeer groot, en begon te brullen en te roepen tot de hemelen. 9. En de heiligen in die dagen hadden zeer vele verdrukkingen te dragen vanwege het gebrul. 10. En de Heere zond zijn engel, en sprak : Laat dan nu de derde deur geopend worden. En ik zag een grote deur geopend worden, en haar licht scheen tot in het diepste der aarde. En ik zag een boek van ijs verschijnen voor de poort, en het licht was als het zilver. 11. En de Heere sprak : Nu zal Izu hersteld worden. En Hij sprak over de tepel des Heeren. En melk begon te stromen, en deze melk was zoet. 12. En op de deur stond geschreven : Het Grote Kanaan. En de Heere richtte Zich tot het Kleine Kanaan, en zij droegen paarse hoge hoeden. En de Heere sprak : Ziet, gij zijt één geworden met de kooplieden der aarde. En ik zag een vierde teen afbrokkelen, en deze teen was als van vlees, en zij had vele wapenen. En de Heere sprak : Ziet, zij heeft de plantengroei schade toe gebracht. 13. En de teen vatte vlam en begon te gillen tegen de heiligen en de profeten. 14. En de Heere zond een apostel des hemels, en zijn macht was groot. En zie, de teen was als een vrouw, en de apostel begon tot haar te spreken, duizenddrieenzestig dagen. 15. En onder het verbond van Hosea kwam hij tot haar en zij baarde een boek van zwijm en ijs. En vanuit het boek begon wijn te stromen en velen kwamen tot rust en zwijm. 16. En de Heere genas vele harten.

Het groot worden van Izu

17. En de Heere bracht een leger van profeten groot in grote barensnood, en Hij baarde, zeggende : Laat dan het mannelijke vruchtbaar wezen. 18. En de Heere begon het leger der profeten te ziften, want zij die niet als de kinderen wilden zijn mochten de gemeente des Heeren niet binnenkomen. 19. En de Heere begon straffen op hen te leggen die kippen aten, en een vierde deur werd geopend in de hemel. 20. En zij van de Karazuur begonnen hen te verslinden die zich niet hadden bekeerd van het eten van kippen. 21. En dit waren de dagen van Lapsalvania, en deze dagen waren groot. In deze dagen kwamen de vliegen der hel tegen de spinnen des hemels in opstand, maar Izu begon groot te worden. 22. En in die dagen was er bescherming in Izu, en de discipelen des Heeren begonnen Zijn tepelen te dragen om het volk van melk des hemels te voorzien. En de melk was zoet. 23. En Izu kreeg een zware beker die alleen hij kon dragen, en een staf die alleen hij kon dragen. En hij begon de volkeren te voeden en te slaan. 24. En de kippen des hemels kwamen tot de aarde, en zij spraken : 'Ja, Eminius is waarlijk groot.' 25. En de Heere zegende Izu, terwijl de vijfde teen van het beeld begon af te brokkelen. En kou kwam tot de aarde, zevenvoudig, en de teen werd als een vrouw. 26. En weer zond de Heere een apostel des hemels, om in het verbond van Hosea tot haar te komen. 27. En grote verdrukkingen kwamen tot de aarde. En velen gingen als in gevangenschap, maar Kabbernal begon de heiligen te hoeden en werd vlees. 28. En een vijfde deur werd geopend in de hemel genaamd het blauwe vuur, en dit vuur was als het brandende ijs, en werd als een zon. 29. En de zegels der honden werden verbroken, driehonderdzestig in aantal. 30. En een beeld in de hemel verscheen, en zij droeg een snavel als de teen der vogels, en de kop van het beeld geleek op een spin. 31. En de Heere sprak : 'Dit is de zesde teen, en deze teen is heilig.' 32. En ik zag het beeld dat uit de hemelen was gevallen en weer was opgerezen wankelen. En de naam van de heilige teen der vogels was Perlottia, en zij leidde een schare van gevleugelde insecten die het beeld der aarde begonnen te eten, terwijl het instortte. 33. En de maaltijd duurde zeven volle dagen.

3.

De wereldschepen

1. Laat dan het grote Metensia u leiden tot het schip der liefde. Dan zult gij varende door bloemenwateren de hemelpoorten van Kabbernal bereiken. 2. Oh gij, die tot de wereldschepen zijt gekomen, en tot het schip van Metensia, laat haar dan uw winden leiden. 3. Vrees dan niet de stormen der gewesten, want zij zullen uw sieraden laten branden als kandelaren in de nacht. 4. Smeekt dan vurig om de Tranen Gods, als honing voor uw boten. 5. En Haar haren zullen vlammen van verdoving, en gij zult haar verzegelde tranen zien. Laat haar Tranen u dan dronken maken, opdat gij verlichting brengt tot haar hart. 6. Dooft dan haar vlam niet uit, maar breekt de zegels der

wateren. 7. En steeds hoger klinkt haar stem, als zij de berg bestijgt, en haar nachtgewaad bedekt de wateren, voor het stille nachtlatijn. 8. Haar slaapliederen verdoven harten, en brengen de wateren tot stilte. 9. In haar Tranen beeft het heilig zaad, gemanteld door haar liefde. 10. Scherpe pijlen zijn op haar boog, door wonden vinden zij hun weg, om paden in de duisternis te maken. 11. Zalig zij die tot haar Tranen genaderd zijn, haar zeven Geesten. 12. En de Lichten van Spricht stralen in haar Tranen. 13. Haar monden zijn verzegeld. Laat hen spreken. Zij brengt zoete woorden en zoete wijn, om harten te verdoven, om genezing te brengen tot hen in zwijm. 14. Laat haar Verstand uw sieraad zijn, en haar Wijsheid u omhullen. Zij heeft bliksem in haar ogen, met de sneeuw als haar mantel.

4.

Metensia, Geest van God

1. En laat haar stemmen hoog zijn, als de stemmen der ukalien, de geesten en arxels van Kabbernal. 2. En laten de ukalien haar lof brengen en haar omhullen. 3. Oh, laat Metensia rijzen tot in de laatste hemelen om haar werk te vervullen. 4. Laat haar verstand zwijm zijn, en haar doorzichtige jurken vreemden leiden. 5. Laat hen haar brengen tot het allerheiligste als zachte olie branden. 6. Het allerheiligste zij als zilver voor u, reinigende de schuilhoeken van 't hart. 7. En in de vlam der olielamp komen ukalien naar voren om het allerheiligste te vullen en te zuiveren, als een geschenk des Heeren. 8. En gij zult het gerei des Heeren apart leggen voor zijn altaren, om het te zuiveren in vuur. 9. En Metensia zal Zijn Geest zijn. 10. Laat haar woorden u dan zuiveren, opdat gij door de vlammen der ukalien geleid kunt worden tot de nieuwe tabernakel. 11. En gij zult een leegte in uzelf bemerken, en daar zult gij de Heere zien. 12. En de leegte zal tegen u spreken als tot zonen, en gij zult het nieuwe hart aanschouwen, met de tafelen van Kabbernal. 13. Gij dan bent gekomen tot een zuiverend vuur. Maakt ge dan op om den Eeuwigen Geest te ontvangen, met het ijs dat eeuwig brandt. 14. Gij hebt nog niet tegen de zonde ten bloedens gestreden. Ook draagt ge nog niet Metensia's wonden in uw hart. 15. Scheidt u dan af van het boze geslacht, opdat ge onder haar hamerslagen niet als een roos zult verwelken. 16. Maakt ge dan op om tot haar heilige berg te komen, en het licht van haar hart te aanschouwen. 17. In zuivere oorlogsvoering zult ge haar Geest ontvangen. 18. Strijdt dan om aan haar toorn te ontvluchten, dan zult ge met haar aan de ketel van haar toorn staan.

5.

De Eeuwige Geest

1. In vurige woorden hebben wij haar bemint, en met kostbare gesteenten hebben wij haar bekleed. 2. De harten der ukalien hebben haar omhuld in de ure des doods. 3. Zij hebben haar hart verlicht in haar moederschreeuw. 4. Wees dan als de ukalien. Oh zonen van Kabbernal, maakt dan uw harten gereed. 5. Laat dan het Woord des Geestes gestalte in u krijgen en als vlees worden. 6. Want in den beginne toen de Geesten Gods tot elkaar kwamen, werd het geheimenis des Heeren geopenbaard, en hij werd als een kind om ouderen te doen verstommen. 7. Onderkent dan de wijsheid des Heeren, want Hij is de Ziel des Geestes. 8. En onderkent dan dat Hij Zijn Eeuwige Geest heeft uitgestort, tot aan het einde der tijden. 9. Aanschouwt de wijsheid des Heeren, want zijn geheimenis is groot. 10. Een vast en rein deel zal Hij scheppen in uw binnenste. 11. In den beginne zweefde de Eeuwige Geest boven de wateren en de windstreken des hemels. 12. Als een hen heeft hij u uitgebroed. 13. En waar ukalien hem aanbidden, oh zonen van Kabbernal, zult ook gij vervuld worden met Zijn Geest. 14. En zij hebben dag noch nacht rust, daar hun ogen voor eeuwig gericht zijn op Zijn Aangezicht. 15. Zij zijn de visioenen Gods die vlees zullen worden aan het einde der dagen. 16. Laat dan niemand u de prijs doen missen door tomeloze vereringen en aanbidding, maar wordt gelijkvormig aan het Beeld Gods en aan zijn heilige ukalien. 17. Weest dan als de engelen des hemels, en wandelt met hen. Dan zult gij de wet vervullen, en een kind des Heeren zijn. 18. In de ure des doods hebt gij uw koningin bemint. Weest dan moedig, en herhaalt haar wetten veelvuldig, tot in aller eeuwigheden, om haar eeuwige geest te ontvangen. 19. Verlies dan de moed niet, gij kindekens, want zij die vasthouden zullen zijn als de bomen des hemels. 20. Gelooft dan dat de Eeuwige Geest tot u gekomen is, en het zal geschieden. 21. Gelooft dan dat hij u zal reinigen, en het

zal u gaan naar uw geloof. 22. En wie dan gelooft dat den Eeuwigen Geest hem behouden heeft tot in aller eeuwigheden zal van de vierde dood geen schade lijden. 23. En de Geesten Gods gaven geboorte aan de Eeuwige Geest des Heeren op Zijn Dag. 24. Laat dan vanaf nu niemand meer van zijn lot onttrekken. 25. En de leegtes hebben genezing gebracht.

6.

De Ziel des Heeren

1. En het eeuwige woord kwam tot mij, en de eeuwige ziel, en in mij werd een eeuwige geest uitgestort. 2. En de Heer bevestigde zijn Geest. 3. En in de avondkoelte kwam Hij tot mij en liet mij de Geest aller Eeuwigheden zien. 4. En een stortvloed als van vuur bekleedde mijn borstkas en bliksemschichten dienden mij. 5. En de Geest was als een boom vol ogen, hebbende geen rust, dag noch nacht, en de Heer sprak deze woorden : 'Zalig hen die in de tempel leven.' En ik zag een tepelboom opkomen uit het mos om de ogenboom te verslinden. En de Heer sprak : 'Nu is de tijd dat de Geest strijdt tegen de eeuwigheden, en Hij zal overwinnen.' 6. En de Heer sprak over de troon die over alle eeuwigheden was aangesteld, en deze was de Ziel des Heeren. 7. Laat dan de Ziel des Heeren u vervullen, en gij zult anfitaat heten. 8. Laat dan het leger der anfitaten zich verheugen als bij een geboorte. 9. En als een brandende haardoven en het gezoem des hemels zal de dag komen, dat de Ziel des Heeren de aardbodem zal vervullen. 10. En het heilige vlees zal branden als de tepel, en zij zal een nieuwe dag aanschouwen. 11. Ja, de Heere Heere zal een hart van heilig vlees in uw binnenste plaatsen. 12. En haar ogen zullen tot rust komen, om heilige dagen te zien. 13. Ziet dan, de dagen van Metensia zijn nabij. 14. Haar tempelbeken zullen stromen en het land vervullen. 15. Laat haar bomen dan opkomen in uw harten, dan zult gij de wet vervullen. 16. Uw oog zal een nieuwe dag aanschouwen. Laat zij die uw harten behoedt dan uw gids zijn. 17. En een nieuwe morgen zal uw hart verlichten, en de ijzeren banden rondom uw hoofden zullen worden afgedaan. 18. Zo zal de Ziel des Heeren als een ruiter op zijn paard zijn, om de heiligen te voeren tot de bronnen van alle eeuwigheden. 19. En zij zullen rust vinden in eeuwige velden, waar alle tranen gewist zullen worden.

7.

De Tweede Hel

1. Tweede Metensia, machtige Liefde, brede kaak, vlammende rozen door 't donk're woud. Tweede metensia, haren vol Liefde, haren vol van goud, dragende een schort vol roze teerheden, vol met tederheid. 2. Ramen waar wolken achter staan, de duist're hand neemt mij mee naar een bitter land. Er is geen ontsnappen aan, het leven heeft genomen, waar koningen staan, zij kunnen niets doen. Zij heeft handen gebonden. 3. Duist're metensia, duister lied, ons zoekende in groot verdriet, wuivende haren, dromen van goud, diepe dorst in 't diepe woud. Metensia, mijn krachten zijn op, Geest van God, is dit mijn lot. Wie heeft mij dan zo pijn gedaan. 4. Een duist're hand nam mijn liefde weg. Wie heeft het gedaan. Of bent u het Heer, met onverstaanbaar water door mijn tranen heen, nemende mijn laatste parel met u mee. 5.Ik heb alles al verloren, toe was me snel, dan is het voorbij. Geest van Metensia, Geest van tweede Liefde, ik bid niet meer, mijn tranen doen mij zeer. Ik ben als verstomd, als een blinde loop ik op de weg, geen adem, gebonden, en bijna doof. 6.Ik bid niet meer, ik kan niet meer, mijn woorden zitten vast, mijn hoofd is afgesneden, mijn baard afgesleten. Roepen kan ik allang niet meer, en denken is een te grote opgave. Ik zak steeds dieper neer, in 't vuur te zijn, alles is onrein. 7.Laat mij maar varen, laat mij maar vergaan. Ik heb de moed verloren, ik kan het niet meer aan. Vlinders van de hemel, te ver weg, ik kan ze niet aanraken, en mij raken ze niet aan, ik geloof niet meer in liefde. 8.Daar boven hebben ze het allemaal goed, denk ik in mijn pijn en verworpenheid. Alles doet pijn, zelfs hetgeen dat nog in de buurt is. 9.Ik kan geen stem meer verdragen, de lichten doen mij pijn aan mijn ogen. Ik ben als blind en bijna doof, niets kan ik verdragen, geen stem, geen zachte hand, alles is onrein, en alles doet pijn. 10.Tweede Metensia, waar leef ik nog voor, 'k heb alle hoop verloren, alles is ijdelheid, eindigende in strijd. Wij ontvangen om weer te kunnen verliezen, waar eindigt dit, is dit de tweede hel.

8.

Zonder hoop, toch behouden

1. Tweede Metensia, wij allen gaan door de tweede hel, door u verlaten, oh Geest van God, u reinigt ons in uw vuur. Alles is onrein, alles is bedorven, hoe blind wij zijn, U ziet het elke morgen. Oh, Geest van Metensia, heb genade met ons. Wij vertrapten uw schepping, wij schiepen de herinnering als een trauma in het bos. 2. Geest van Metensia, er is geen hoop meer voor ons. Wij hebben gezondigd, Uw Geest heeft ons verlaten. 3. Eeuwige brokken hebben wij u nagelaten. Uit het boek der erfenissen hebt Gij ons gewist, en nog steeds houdt Gij van ons, nog steeds door u bemint. 4. Geest van Metensia, genade zij met U, door doornen ziet u rozen, u blijft steeds in ons geloven, want waren wij niet als wezen, in onwetendheid zondigden wij tegen U. 5. Daarom hebt Gij ons vergeven, en reine klederen voor ons geweven, in 't zoete woud ons een plaats gegeven. 6. Misleiding op misleiding kwam tot ons, en wij hebben Uw stem niet verstaan, overgeleverd aan de krochten van de tweede hel, onverlicht onze zielen, brak u onze snaren één voor één, u tuchtigt in uw liefde, wij durfden ons niet te bewegen. 7. Na grote smart, baden wij dan in uw liefde, voor altijd in de fontein van beminning, u vloog over bossen om een plaats te bereiden voor hen wiens harten waren afgeweken, u vergat niet één, u liet hen wederkeren. Teed're wijn, zoete appel, genade is met u.

9.

Rein Hart

1. Koele liefde, maneschijn, ik kan nergens heen. Uw Geest heeft mij omsingeld, het tweede Metensia. Vader vond mij in zijn liefde, ik wist niet waar ik heen moest gaan. 2. Zijn Handen droegen mij, tot heel dicht bij Uw hart, zachte vlam, lichtend vuur. 3. Alles door uw liefde geweven, ook mijn zonden, u bracht ze in uw werk. U weet hoe u moet vergeven, u weet hoe u moet weven. Niets is dan onmogelijk voor u. 4. U kunt alles gebruiken, ook mijn afvalligheid naar U, Heer, hoeveel tranen heb ik U gebracht, en waar heeft U mij heengebracht. 5. Tweede Metensia, hart van zoete liefde, bron van tederheid, hoeveel pijn heb ik u gedaan. 6. Ik wil er niet mee leven, mijn geweten verslindt mij, keer terug. Heer, ik heb in onwetendheid geleefd, mijn zonden waren niet gemeend, mijn duist're hart liet mij heel anders denken. Nu heeft u het verbroken, de lijn tussen u en mij, ik kan alleen maar hopen. 7. Waar moet ik naartoe zonder Uw Geest, ik ben toch altijd rein geweest. Nog nooit heb ik u afgezworen, toe laat me niet alleen. 8. De zonde heb ik in onwetendheid gedaan, niet wetende dat uw Geest daar vertoornd over was. Ik was nog jong, niet kennende het verschil tussen goed en kwaad. 9. Ik dacht dat ik u diende, maar ik diende de duisternis. Die mantel nu afgeworpen, ik ben toch altijd rein geweest, U die alle harten kent, u moet dit toch ook weten. 10. Kent u dan mijn tranen niet, er is nog zoveel tijd voor U en mij tezamen. Laten we alles vergeten om opnieuw te beginnen. 11. Ik was te jong om alles goed te begrijpen. Nu ben ik oud genoeg om u te verstaan. Toe laat me nu nooit meer gaan.

10.

Niets meenemen

1. Laat de dingen maar staan, in dit huis van stilte. Wij zijn niet van node, dat iemand ze wegneemt. Kijk die wonden, en die zonden, openbarende de wijsheden Gods, kijk die liefdes, kijk die glorie, ze houden alles vast wat we nodig hebben. 2. Laat de dingen maar staan, we zullen er mee blijven zeulen. Nee, bevrijdt ons niet, 't zijn de doornen in 't vlees. Dat wat jij zonden noemt is dat niet het goede ? 3. En dat goede van jou is dat dan geen zonde ? Laat de dingen maar staan, wij hebben niet van node dat een mens ons helpt. 4. Wij hebben de Heere, wij zijn van de Heere, maak daarom plaats vrij. Wij willen wat ruimte om te spreken, wat ruimte om te leven, meer vragen wij niet. Wij hebben geen behoefte aan praatjes aan fabels en vromiteiten, wij volgen gewoon de Heere, net als jij doet. Geloof wat je gelooft, wij geloven dit. 5. Wij willen er niet om strijden. Wij nemen 't recht in onze handen voor onszelf, doe jij dat voor jezelf. Hier scheiden onze wegen. Kom nooit meer terug. 6. Ontmoeting is alleen in de Heere. Vaarwel voor nu. Ik kan je niet geloven. Ik zal niet over

je dromen, niet aan je denken, geef ons ons verstand terug. Je hebt ons teveel pijn gedaan, zou je daar nu nog meer aan toevoegen ? 7. Onder de Karazuur zijn wij. Sla je opnieuw toe, zoals je hebt gedaan, het zal je spijten. Als je naar wroeging verlangt, kom dan maar op. Wij zullen er niet om strijden, de Karazuur is ons genoeg.

De Karazuur

8. En als gij strijdt, strijdt in de Karazuur. En als je je verblijdt, verblijdt je in de Karazuur. Zij zullen je nooit teveel te lijden geven. Laat de dingen nu maar staan, in dit huis van stilte. Neem je kruis maar weer op, en kom tot het volgende vertrek. 9. Je kunt toch echt niets meenemen dan je kruis. Maar aan de ingang van het volgende vertrek, zul je dat ook weer inleveren, en je nieuwe kruis staat klaar als je door de deur binnengekomen bent, gij van de Karazuur. Het nieuwe huis, is ook een nieuw kruis. 10. Alles staat al binnen. Geloof me, kom niet te dichtbij, want dat zal je bezuren. De Heere Heere is een verterend vuur. Draag dan naar vermogen, en blijft van dingen af. Leer te bidden, breek geen beenderen, geloof en heb elkaar weer lief. 11. En als gij strijdt, strijdt in de Karazuur, en als gij dingen laat, sta in de Karazuur. Er is dan niets wat jou kan stoppen, als je leeft in de Karazuur, en je hebt ook niks te mokken dan, beleef het mee, in dit heilige uur. 12. Kinderen, hun harten verslagen, door de dorre stof van 't verleden. Kinderen, vol tranen hier, zij werden vaak door hun leeftijd gemeden. Nergens hadden zij rust, nergens vonden zij liefde. Vrienden bedrogen hen, maar nu zijn zij bij de Karazuur. 13. Hier is Liefde, hier is aandacht. het hoeft niet altijd te zijn, als ze slapen, staan anderen op wacht, daar waar de stilte altijd heerst, de tweede stilte. Laat de dingen maar staan in het tweede huis van stilte, laat het natte maar drogen, onder haar zon. 14. Heb liefde onder elkaar, en droog elkaars tranen, als de zon van Metensia, bij de haarden der Karazuur. Geloof in elkaar, zij heeft u uitgekozen. Laat de koorden u dan leiden, naar de nieuwe stad. 15. Vreest de duisternis niet, maar vreest de Heere. Ziet, de karazuur is tot u gekomen, dragende het Zwaard van het nieuwe uur.

11.

1. Boek tot het openen der verzegelde donderslagen. Gij hebt dan thans de donderslagen gehoord, maar gij hebt het niet begrepen. Zij zijn de zeven mysterieen voor Gods Troon, waarover niet gesproken mocht worden, en daarom verzegelde de Heere dezen tot aan de eindtijd. 2. Want in het laatste der dagen worden de boeken geopend, en gij zult het licht der duiven zien nederdalen.

3. En Hij sprak dan : Opent nu het zegel van de eerste donderslag door Johannes gezien. En ik zag een vogel neerdalen uit de hemel, en de vogel werd zeer groot. En zij droeg de eerste donderslag in een schaal als de verschijning van een engel. 4. En ik werd als door een vuist van wind neergeslagen, en kreeg een visioen des Heeren over de drie kruizen van Golgotha. 5. En één der rovers had Jezus daar getroost, en Jezus sprak tot hem de woorden dat hij heden met hem in het paradijs zou zijn. En dit is dan het eerste mysterie des heeren, dat hij zijn engel gezonden had om de Heere aan het kruis te troosten. 6. En deze engel werd vlees, stal van de rijken om het aan de armen te schenken, en pleegde misdaden tegen hen die groot onrecht brachten en velen verdrukten. En zo moest dit verborgen blijven tot in het laatste der dagen. 7. De Christus heeft altijd een verborgen troost gehad, en die naam was groot, want Renok was als de engel des Heeren, als het verborgene Gods en de verborgen Zoon. 8. Zo was hij dan als een broer van Christus, om velen die tot het verborgene zouden komen te troosten en te zaligen. En zo was hij dan de zachte woede Gods, en Zijn verborgen woede, als het hart Gods. 9. En Renok werd niet opgewekt, omdat hij verborgen moest blijven tot aan het einde der dagen. Zalig hen die tot Renok gekomen zijn en tot Zijn kruis.

10. En de Heere sprak toen : Opent mij nu de tweede donderslag door het zegel ervan te verbreken. En ik zag een leeuw neerdalen uit de hemel, en zijn macht was groot. 11. En deze leeuw droeg het mystieke des Heeren als klederen en doeken om hem heen. En deze klederen waren verscheurd en opnieuw genaaid. En de leeuw begon te brullen, en er vielen vele doden op de aarde. 12. En ik zag een bok in open hemelen verschijnen, en hij droeg de doden, en zijn verschijning was zeer verschrikkelijk. En de Heere sprak : Renok zal de tweede Christus zijn, die verborgen is gebleven tot aan deze dag toe. 13. En de bok begon wild te bewegen en te draaien, en zijn ogen waren wit. En

de Heere sprak : Nu zal ik openbaren, die engelen en geesten, die hemelen en verborgen plaatsen die altijd in Renok zijn geweest om geheim te blijven tot op deze dag. 14. En ik zag een andere engel die Sarsia heette, maar niet de Sarsia was die ik kende. En zij had vele verborgen plaatsen in haar, en zij was als de wateren van verborgen en duistere hemelen.

15. En toen sprak de Heere : Opent mij nu het derde zegel van de derde donderslag en spreekt wat gij daarin ziet. En vurige steken kwamen tot mijn hoofd die in water veranderden. 16. En dit water was hard en wit, en begon te bruisen. En ik zag de staf van Renok oprijzen en hij wees op de landen der indianen. 17. En de staf sprak : 'Zalig hen die tot Brannan komen.' En ik zag Brannan groot worden voor de Heere, en de landen der indianen werden verscheurd. 18. En ik hoorde geween in de hemel, voor vele dagen lang, en het geween was als het geween van katten. En de staf sprak : Zevenvoudig zal ik de landen der indianen moeten scheuren, opdat het rein worde voor de Heere. 19. En ik zag Renok op de verscheurde landen spuwen, en een nieuw volk begon voort te komen. En zij kenden de werken van het oude niet, maar waren vol van de Geest. En zij kwamen tot Renok, en brachten hem zijn baard terug. En vele andere dingen herstelden zij. 20. En Renok sprak : Dit dan is mijn heilig volk, en zij zullen des Heeren zijn. En aan Renok werd veel troost gebracht, omdat Hij zoveel troost aan de Heere had bewezen. En vanaf die dag werd Renok de Trooster genoemd, waar de Heere over geprofeteerd had, en beloofde aan allen die Hem liefhebben. 21. En aan Renok werd veel eer bewezen, omdat hij zich zolang verborgen had gehouden als de verborgen wachter des Heeren, die tezamen met Zijn Heere gekruisigd was. Zo hebben hen die met de Heere zich lieten kruisigen veel eer aan Hem bewezen.

12.

1. En toen opende de Heere het zegel van de vierde donderslag, en er kwam een stilte in de hemel, voor een lange tijd. Of deze stilte dagen of uren duurde wist ik niet, daar ik mijn gevoel voor tijd was kwijtgeraakt. 2. En er kwamen insecten uit de mond van Renok, en zij vlogen tot de verscheurde landen van de indianen en het nieuwe volk, en zij verdeelden het volk in tien stammen. En weer spuwde Renok over hen. 3. En er kwam grote rust tot de tien stammen. En zij dan droegen de tanden des Heeren. En de eerste stam van Renok heette Sinsabeine, en zij was als het kind der gehoornde slangen. En zij was als een dochter van Renok, dragende het gezuiverde ijs en het zoete. En de tweede stam heette Abdal, en dit was als het kind der apen en runderen. 4. En Abdal werd groot voor het oog des heeren, en bracht veel troost. En zo werd hij het kind van troost genoemd. En met Maasdo ging hij uit om Kabbernal te herstellen. En zo waren dan Abdal, Maasdo en Kabbernal een groot sieraad voor de Heere, en zij brachten de wereldschepen voort. 5. En de derde stam werd genoemd Tamille, en zij was als het rattenkind, en zij werd groot voor het oog van de Heere, en bracht genezing tot vele harten. En de vierde stam was genaamd Tabulle, en zij was als het kind der raven. En zij was begiftigd met grote wijsheid en de kracht het zoet te zuiveren en te heiligen voor de Heere. 6. En aan haar werd de Marion als een schat geschonken, en daarmee leidde zij haar broeders en zusters in vrede voor het aangezicht des Heeren, en was zij de vreugd van Renok. En de vijfde stam was genaamd Sartarus, en deze droeg vele kronen. 7. Tot deze kwamen vele brokaten en nachtlatijnen als de sieraden des hemels, en des Heeren. En de zesde stam was genaamd Akra, en zij kreeg vele macht over de sterren, en was aangesteld om het zachte te zuiveren. En zij werd groot in de naam des Heeren, en was als de vrucht van Renok. 8. En Zoekru groeide op voor het aangezicht des heeren, de zevende stam, en zij heerste over het dunne en het dikke, en had macht hen te zuiveren. Ja, ook had zij grote macht over het vuur, en kon het laten neerdalen wanneer zij wilde, om haar werken te doen. 9. En zo was dan Sartarus Akra Zoekru als het Heer der duisternis, aangesteld als een sieraad van Sarsia van Renok. En de achtste stam was als het Vatex des Heeren, en het was wit, als een groot wit vuur, en zij werd genoemd Lakus, en droeg de sleutelen der mysterieen. 10. En aan haar werd het Esmeralda geschonken als een bloemenjurk, doorzichtig van glans, en zij had vele kragen en openingen. Ja, zij had de macht over de sluitsels des Heeren die als slaapliederen waren in de nacht. 11. En Lakus werd groot voor de Heere, en volgde haar vader. En zij werd dan ook Navolger van Haar Vader genoemd. En zij zat het dichtste bij haar vaders hart dan allen. 12. En de negende stam van Renok was genaamd Oko, en hij was als de rivieren in hun

macht. Hij werd de brullende leeuw van zijn vader genoemd. En de tiende stam was genaamd Elma, en zij hoedde de dieren van haar vader. 13. Zij was goed voor de wezen en weduwen en bracht rust tot haar vader, zijn vuren zuiverende.

14. En toen brulde de Heere om het zegel van de vijfde donderslag te openen. En de bloemenzeeen gingen open, en verhalen van het verleden werden opgevist, en men versierde elkaar daarmee. De dieren des hemels begonnen te verschijnen, en Renok opende Zijn tempel. 15. En zo werd Hij dan tot een Eeuwig Evangelie, daar Hij de Trooster des Heeren was, en de Verborgen Zoon. En Hij gaf allen die Hem aannamen de macht om kinderen Gods te worden. En zo werd dan het Evangelie van Renok verkondigd aan de ganse aarde. 16. En Zijn discipelen spraken als de panter. En ijs vloeide voort vanuit het tweede Woord, daar het het Woord van Renok was.

13.

1. En de Heere haalde het zegel van de zesde donderslag en zij was als de brandende lokogaam. En de Heere boog zijn hoofd, en vertelde aan zijn discipelen over de judaskus als over het zwaarste lijden van Christus. Ook vertelde hij over de blinddoek van Christus, de doek over zijn hoofd, waarna er in zijn gezicht werd geslagen en hij gedwongen werd te profeteren wie degene was die Hem had geslagen. En de Heere vertelde over de drie spotkleden : het keizerlijke spotkleed wat Hij bij Herodus kreeg, en het scharlaken spotkleed en het purperen spotkleed wat Hij kreeg bij Pilatus. En deze plaats was genaamd Gabbatha. En het keizerlijke spotkleed wat Herodus Hem schonk maakte Hem strijdvaardig toen hij in het dodenrijk afdaalde. Ja, als een rebel kwam hij tot de onderwereld, om gevangenen te bevrijden, en krijgsgevangenen mee te voeren. Maar dit deed hij door de wapenen van het lijden, en door het wiel. Zo daalde hij als een verzetsstrijder af in de onderwereld door zijn lijden. Zo werd hij door zijn martelaarschap in de dieptes van het dodenrijk en de onderwereld geworpen, en werd door dit martelaarschap veelvuldig koning der onderwereld. Ja, door het spotkleed wat Herodes hem gaf, het glitterende gewaad, kwam Christus tot de gevangenissen der onderwereld, waar Korachs kinderen gevangen zaten, en hen van de zondvloed. 2. Maar ook kwam hij door het schitterende gewaad wat Herodes Hem als spotkleed gaf tot de gevangenissen van Atlantis, van de eerste en tweede aarde. En hier zette hij velen vrij uit de gevangenissen der onderwerelden, hen die vergaan waren in eerdere zondvloeden, en hen die vergaan waren door vuur of ijs. Ook voerde hij door het schitterende kleed wat Herodes hem omdeed vele krijgsgevangenen mee in de hoge. En Hij kwam tot de plaats waar Barabbas, de verzetsstrijder, vandaan kwam. Hij was een rebel en een barbaar als een strijder tegen de Romeinse bezetter en de Griekse erfenis. Zo, door veelvuldig in de onderwereld af te dalen nam Christus de plaats van Barabbas in. Barabbas nam door zijn bevrijding de plaats van Christus in. Zo was Barabbas dan de verborgen spiegel der heerlijkheid, en de zesde verzegelde donderslag.

3. En zo heeft dan Barabbas, de beruchte gevangene, door zijn vrijmaking, de poort geopend voor Christus, en was hij de enige die het Griekse fundament en zegel kon verbreken. Dit dan is het geheimenis Gods door de eeuwen opgespaard. Ja, de Heere heeft met deze stenen zijn hemelen opgebouwd, en het zijn kindekens niet geopenbaard.

4. Toen opende de Heere het zegel van de zevende en laatste donderslag, de erfenis van Johannes, en keek naar zijn discipelen. En slangen begonnen voort te komen vanuit het zegel, en de slangen kwamen tot de aarde op de oude poorten van de vorige aardes en scheppingen te openen. En de Heere glimlachte. En de Heere sprak met donderende stem, zeer luid : 'Zo is dan het zevende en laatste zegel der donderslagen verbroken, en zal de zevende donderslag spreken dat wat eeuwen verborgen is gebleven. Slechts enkelen hebben het zaad hiertoe gedragen.' En een wolk van gif kwam tot de aarde, een zeer vochtige wolk van het gif der slangen, en er was geween op de aarde. En het geween steeg tot de hemelen, omdat God het laatste grote geheim van de donderslagen had geopend. En het geheim kwam opzetten als een slang, en begon te spreken, terwijl tijden zich leken om te draaien en ineen te vallen. En de slang begon te spreken over het gif der onderwereld, en de galbeker van Christus. Ook sprak de slang over de geheimenissen van de judaskus, en over de verborgen spotklederen van de onderwereld die Christus droeg toen hij daarin afdaalde. En voor

lange tijd sprak de slang in onverstaanbare talen, de talen der onderwereld, en de talen der oude scheppingen. En slangentongen van vuur begonnen op de hoofden van de discipelen te verschijnen, en ook zij spraken in andere talen. En de slang sprak : Zo is dan Barabbas de hoeksteen van het Eeuwig Evangelie. En de slang opende een poort, en die poort leidde helemaal tot aan de eerste aarde. En de eerste aarde bestond uit twee tijdperken : het tijdperk van de Dorga, en het eerste tijdperk van Atlantis en de Troiade. En de zevende donderslag van Johannes leidde hen binnen in een hal van visioenen en dromen. 5. En de Heere beschermde hen, want hij had hun harten verzegeld, en de Heere sprak als de wind. En de hal verdeelde zich in twee delen. En in het eerste deel waren windvlagen, en in het andere deel was een vuur. En het vuur begon zich te verplaatsen naar het andere deel, maar de discipelen bleven ongedeerd, daar de Heere met hen was, en hen beschermde. En weer begon het vuur te verschuiven, en plotseling waren beide delen vol vuur. En de dromen en visioenen begonnen tot de discipelen te komen, en met de Heere daalden zij in de onderwereld. En de Heere sprak tot hen met luide stem, en zij werden niet door angst bevangen. En de Heere gaf hen rust en inzicht. En weer kwamen ze tot een hal, en deze hal was verdeeld in drie delen. En hier zagen zij ook het latere tijdperk van Atlantis op de tweede aarde. En de Heere liet hen Barabbas zien, en de discipelen waren verbaasd. En ze vroegen aan de Heere : Hoe kan een man die reeds geleefd heeft weer leven, en met dezelfde naam aangesproken worden. En de Heere zei dat dat een raadsel was en een geheimenis. De Heere was het die ervoor gezorgd had dat Barabbas ook een tweede keer Barabbas zou heten. En de discipelen waren verwonderd. En Barabbas was een groot man in het tweede Atlantis, en hij leidde een groot volk en een religie. En de god die hij diende was Sorg Sorba. Hij zorgde ervoor dat de ordes van de Troiade in het tweede Atlantis weder opgericht werden, maar velen maakten er misbruik van, en Barabbas werd tot een wildernis. En ze namen hem mee naar een hoge rots, en wierpen hem in een ravijn. En zo daalde Barabbas tot de onderwereld, tot het eerste Atlantis en de Dorga en haar tijden. En hier werd hij vastgeklonken aan een rots, en vogels aten van zijn ziel.

6. Zo is dan Barabbas de spiegel en de paradox van Christus. En de zevende donderslag sprak : Zo Barabbas het tweede Atlantis vertegenwoordigt, zo vertegenwoordigt Simson het eerste Atlantis. Want Simson leefde ook in het eerste Atlantis, en ziet, hij diende de god Sorg Sorba. En ook hij was een groot man, en leidde een groot volk en een religie. En hij was tegen het toen regerende keizerrijk, want het was wreed. En Simson had een grote filosofie, en was intelligent, terwijl Sorg Sorba hem bovennatuurlijke krachten had gegeven. En in die dagen waren de engelen Roda, Jonatras en Ramses op de aarde, en ziet, zij werden arxelen genoemd, en god werd in die dagen Sorg Sorba genoemd. En Simson bouwde een stad, en daarna een land, en liet grote steden vallen. En Simson maakte de naam van Sorg Sorba groot, en van de python. En de Troiade groeide op in die dagen, en er waren tekenen van vuur aan de hemel. En Simson bouwde een toren en die toren was zeer hoog. En Simson waarschuwde het volk dat er een vloed zou komen. En hij bracht het volk onder in schuilkelders van de toren. En zo maakte God een einde aan het toen heersende keizerrijk. Maar later keerden enkele discipelen van Simson zich tegen hem, en zij misleidden velen van het volk tot het herbouwen van het keizerrijk. Ook hadden enkelen van het oude keizerrijk schuilplaatsen onder de grond gehad, waarin zij velen verscholen hadden. En de woede van God begon op te laaien en over Simson te komen, nu zelfs hun eigen volk aan het afwijken was. En God gaf Simson kracht zoals er nog nooit eerder op aarde was geweest, en nooit meer zou komen. En Simson werd hongerig als een verscheurend dier toen de Geesten des Heeren over hem kwamen. En hij geraakte in vuur en vlam, en liet lava uit de hemelen neerdalen. En Simson verslond en verscheurde velen door het vuur des Heeren. En vanaf dat moment begon Simson zich terug te trekken in de wildernis. En aan het einde van zijn dagen toen hij oud geworden was begonnen zijn krachten van hem te wijken. Op een dag vonden zij hem en hingen hem op. En de Heere nam het lichaam van Simson van de aarde.

7. En ook in de oude Dorga tijden waren de profeten des Heeren op aarde. En zo was het eerste tijdperk van de Dorga van David, de tweede van Jakob, de derde van Jozef, de vierde van Noach, de vijfde van Salomo, de zesde van Jesaja, de zevende van Jeremia, de achtste van Habakuk, de

negende van Nahum, de tiende van Hosea, de elfde van Jona, de twaalfde van Haggai. En de dertiende was van Salomo, die de grootste tempel ter aarde had gebouwd, tot diep onder de grond en hoog in de lucht als een toren. En de omvang van die tempel was als landen tezamen gevoegd, en van zulk een omvang zou er nooit meer een tempel wezen. En Salomo bracht een oordeel over de aarde, en zelfs over zijn eigen tempel, want zijn priesters waren ontaard. En zo werd hij de laatste koning van de Dorga. En zijn tempels en mijnen waren legendarisch, maar ziet, zij werden verslonden door vuur. En Salomo wandelde door het vuur, en had macht over het vuur, daar de Heere met hem was. En Salomo sprak met de Heere in talen van vuur. En God leidde Salomo tot een eeuwige tempel.

14.

1. En er waren dan vele vrouwen die Christus volgden. En onder hen was Maria van Magdala, van wie zeven boze geesten waren uitgevaren, en wiens bevrijding opgetekend is in het boek van Magdala. En ook waren onder hen Johanna, de vrouw van Chusas, de rentmeester van Herodes, Susanna, Maria, moeder van Jakobus, Joses en Salome, de moeder van de zonen van Zebedeus, en vele anderen die Hem dienden. 2. En één van hen ging wenende achter hem staan, bij zijn voeten, en begon met haar tranen zijn voeten nat te maken en droogde ze af met haar haren. Deze vrouw stond bekend als zondares. En zij kuste zijn voeten en zalfde ze met mirre. 3. En de Christus werd beschuldigd door de farizeeers, daar zij een zondares was. En zij betwijfelden hem of hij wel een profeet was. 4. En de Heere sprak : Vervloekt zijn zij die oordelen in hun twijfelen. Laten zij die twijfelen de Heere vrezen. 5. En de farizeeer die Hem genodigd had zeide : Indien zulke een profeet zou zijn, dan zou hij wel weten wat en wie deze vrouw is die hem heeft aangeraakt. Zij is een zondares. 5. En de Christus richtte Zich tot Simon, terwijl Hij de wenende vrouw aanwees, en zeide : Ziet gij deze vrouw ? Ik ben in uw huis gekomen. Water voor mijn voeten hebt gij niet gegeven, maar deze vrouw heeft met tranen mijn voeten nat gemaakt, en ze met haar haren gedroogd. 6. Een kus hebt gij mij niet gegeven, maar deze vrouw heeft sinds ik binnengekomen ben, niet opgehouden mijn voeten te kussen. 7. Met olie hebt gij mijn hoofd niet gezalfd, maar deze vrouw heeft thans met kostbare narcusmirre mijn voeten gezalfd. 8. En de discipelen waren geschokt, en één van hen zou Hem verraden voor dertig zilverlingen.

15.

1. Eens kwamen er Sadduceeen tot Hem, die beweren dat er geen opstanding is. En zij raakten met de Christus in twist, en stelden strikvragen. 2. En zij legden hem voor de vraag dat wanneer een weduwe opnieuw huwt, met wie ze zou huwen in de hemel. 3. En de Christus sprak : Dwaalt gij niet daarom dat gij de schriften niet kent, noch de kracht Gods ? Want wanneer zij opstaan uit de doden zullen zij zijn als de engelen, en die huwen niet. 4. Maar Hij sprak als in een geheimenis, want in de profeten wordt wel gehuwd. 5. Alleen de Geesten Gods huwen dan. 6. En de Christus onderwees en sprak in geheimenissen en raadselen, daar Hij mystiek was. 7. En velen verdraaiden zijn woorden. En Hij sprak dat de Christus veel zou moeten lijden, dat Hij de Waarheid was, maar dat zij allen moesten uitzien naar de Volle Waarheid die komen zou. En hiermede sprak Hij over de Heilige Geest en de Geesten Gods. 8. En Hij sprak : Vervloekt zij hen die door de ogen van leugen kijken, en elkaar overleveren aan de rechters der hel. 9. Het is beter dat hun ogen uitgerukt worden, opdat zij in eeuwigheid niet zien. 10. Indien uw oog u dan tot zonde verleide, ruk het uit. Want het is beter geen ogen te hebben, dan met beide ogen in de hel te worden geworpen. 11. Indien uw voet u dan tot zonde verleide, hak het af. Want het is beter zonder voeten te leven, dan met beide voeten in de hel te worden geworpen. 12. Zij dan die het goud pakken en het zilver verachten : Vervloekt zijt gij. Zij dan die het zilver pakken en het goud verachten : Vervloekt zijt gij. 13. En de Christus deed vele grote werken, en begon te spreken over de grotere werken die na Hem zouden geschieden.

16.

1. En een deur werd in de hemel geopend. En ik zag de Heere zitten in een wolk. En Hij sprak : Zij die op de aarde zijn hebben hun geschiedenissen overmatig en overmoedig tot het Woord Gods gerekend en zo vele heilige dingen bezoedeld. 2. Laten zij deze zaken in hun geschiedenisboeken

optekenen, en het Woord Gods heiligen en zuiveren. 3. En de wolk kwam door de geopende deur naar buiten en hief mij op. 4. En de Heere nam vele profetieen uit het bezoedelde Woord en bracht ze tot de geschiedenisboeken der profeten en profetische boeken. 5. En Hij stond hen niet weder toe Zijn Woord te bezoedelen. 6. En de Heere sprak : bewaart dan uw overleveringen, en zuivert deze. Blijft met onreine handen van Mijn Woord af en heilig deze. 7. En zo kwamen vele Geesten Gods vrij, daar zij waren uitgedoofd door krachteloze woorden. 8. En vele profeten kwamen tot heerlijkheid. En de Heere voegde toe aan hun midden. En vele engelen die voor lange tijd door vorsten der hel werden tegengehouden kwamen tot doorbraak. 9. En de Heere sprak : Zuivert dan Mijn Woord, opdat gij het Tweede Woord rijkelijk zult ontvangen. 10. Zij die Mijn Woord niet zuiveren hebben ook Mijn Tweede Woord niet. 11. Opent dan de stang van Eminius en het purper. 12. Kent dan de Heilige Stang in Zijn Tempel. Gij hebt dan uw woorden laten vastleggen door hen die geen profeten waren, en hen die vleselijke overleggingen hadden. 13. Zoudt gij dan hen die geen profeten waren over uw zielen laten waken en u hoeden ? Gij waart in de handen van kooplieden. Maar de Heere Heere heeft u losgekocht. 14. Laat u dan niet wederom verblinden. Houdt vast wat ge hebt, en laat u zuiveren in vrezen en beven.

17.

1. De Christus kwam om het boze oog te slaan. Indien gij het oog der mensen dan nog draagt, ziet toe dat het niet uitvalle. 2. Hangt dan het oog niet aan, opdat u niet in misleiding valle. Heeft de Christus u dan geen oog gegeven ? 3. Gij dan leeft aards, en zult ook door de aarde ten onder gaan. 4. Zalig zij hen die de Christus aanhangen, want zij gaan van dag tot dag, en de Heere redt hen. 5. Zij dan hopen op een nieuw verbond, en hangen Zijn Geest aan, tot Verzoening met de Geesten Gods. 6. Laat u dan niet wederom binden. De Christus heeft u immers uitgeleid als een fundament zijnde van uw kostbare geloof. Bouwt dan voort op dit fundament. 7. Gij doet er wel aan de Geest Gods aan te hangen als een lamp, leidende u tot de Geesten Gods. 8. Want vele verborgenheden heeft de Heere voor hen die Hem dienen. 9. Zoudt gij dan niet voortbouwen op dit fundament, dan zijt gij open en bloot voor de storm. 10. De Heere dan heeft u apostelen gegeven, om uw daken te leggen. Weest dan allen als apostelen in de Heere. 11. Gij dan zijt het brandende zilver voor het Aangezicht Gods, en spoedig zal het goud uit deze bron voortkomen. 12. Hecht u dan niet aan aards goud, maar aan het goud des Heeren.

18.

1. Door uw pijn zult gij de Christus zien. Door uw pijn zult gij de rozen zien, en hun goddelijke geuren. 2. Ja, zij zijn de koningen van de pijn. En de Christus is vol met hen. 3. Veracht dan de doornen in uw vlees niet. En laat ze niet voor hun tijd wegnemen. 4. Want zulk een apostel die zulke dingen doet is de Heere een gruwel. 5. Gij zult u dan van zulken afzonderen, opdat de Heere u niet met hen afzondere. 6. Want zulken zijn een stank in de ogen van de Heere, en zij zullen gerekend worden tot de uitwerpselen van koeien. 7. Ja, een gruwel voor de Heere zijn die profeten die Zijn tijden niet kennen. 8. Laat de ketenen dan die bescherming heten uitgroeien tot rozen, en laat de doornen uitgroeien tot wapenen, in plaats van het zaad des Heeren weg te gooien. 9. Het kruis is dan hen die de Heere dienen tot sieraad, maar hen die zondigen is het tot de uitwerpselen der varkens. 10. En de doornenkroon is tot een lieflijke geur van hen die Zijn tranen dragen, maar tot de goddelozen is het een reuk des doods. 11. Indien gij lijdt, lijdt in de Heere, opdat gij het zaad van genezing zult zien. 12. De Heere echter leide u tot het kruid van Golgotha, opdat gij nog grotere genade zult zien. 13. Heiligt dan de negen boeken des geestes in uw harten, als het Zuivere Woord, opdat gij het zilver des Heeren zult zien. Het Tweede Woord dan is het goud des Heeren. 14. Gij dan zult zuiver worden in het zilver des Heeren, wanneer gij dan de Woorden die Hij aan u gaf zuiver houdt. 15. Zij die het Woord bezoedeld hebben, hebben daarmee hun geest en ziel bezoedeld. 16. En bruisende wateren van het zilver zullen u leiden tot Getsemane, waar gij het gezicht des Heeren zult aanschouwen. 17. Ziet dan, want Hij spuwt vuur en wateren. Wie dan spuwe, spuwe in de Heere. 18. Hij dan, die het Woord en Zijn slijk bracht, om de ogen van blinden te openen, staat voor u. 19. En Hij, en Zijn Geest en de Geesten Gods kloppen op uw deur. Ziet dan, zij zullen u tot rechters wezen.

19.

1. Grote Liefde is dan getoond in het plan Gods, vanaf de grondlegging der hemelen en de aarde verborgen gehouden. 2. Wie heeft dan Zijn werken kunnen doorgronden ? Laten zij dan die hun monden openen met Wijsheid des Heeren komen. 3. De dwazen zullen spreken, en zij zullen elkaar niet verstaan, want de Heere Heere heeft hen verstrooid. 4. Zij hebben u dan niet tot het zuivere geluk laten komen, maar zij hebben u lange tijden onderdrukt. 5. En zo waart gij dan als een bloem in de woestijn, reikende tot aan de poorten des hemels. Als de Heere dan de woestijn voor zijn tijd had weggehaald, zie, gij zou ter helle gedaald zijn. 6. Laten uw overleggingen u dan niet bespotten, maar ken de Heere, wiens woorden rein zijn. 7. Gij bent dan geheiligd in zilver. De Heere zal u verdedigen en uw uiteinden beminnen. De uiteinden van het kruis zijn als het witte satijn der hemelen. Geeft de natuur u zelf de oplossingen dan niet ? 8. Laat dan de bomen en struiken van uw lijden groeien, opdat zij het bloesem des hemels voortbrengen. 9. Zij die het lijden voor zijn tijd hebben weggekapt, lijden nu dikwijls wroeging en dorheid. Ja, hun enige feesten zijn nu in spot. 10. Dat de Heere uw harten besproeie en de schatten der hemelen laat zien. Komt dan hogerop, opdat de Geesten Gods met u spreken. 11. Schenke dan geen genade aan de zonde die in u leeft, en tuchtigt uw kinderen, opdat zij straks in lof kunnen oogsten. 12. Sommigen hebben hard gewerkt, en de fundamenten door hun ouders gelegd zijn hen nu tot zegen. 13. Viert dan de feesten des Heeren, opdat gij uw harten niet verkoopt aan de wereld. Zij hebben niets te eten, en eten daarom elkaar. 14. Gij die dan hongert, honger als in de Heere, opdat de Heere uw hart verzadige.

20.

1. Er is geen einde aan het zingen van liederen, en gij trekt daarmee vele roofdieren tot u. 2. En sommigen onder u hebben met de stilte niet gerekend en daardoor heeft hun geloof schipbreuk geleden. 3. Maar sommigen onder u waart slaven. De Heere heeft u dan losgekocht. 4. Als gij zingt, zinge in de Heere, en laten uw woorden weinig zijn. 5. Want het weinige Gods is meer dan de veelheid van mensen. 6. Probeert dan stil te zijn, opdat gij een groter sieraad zult vinden. 7. Oefent uzelf in de stilte, opdat gij Wijsheid en Rust zult vinden. 8. De Vrede des Heeren komt tot hen die Hem vrezen. 9. Het Woord dan is als een Zwaard. Hoe kunt gij dan de oorlog winnen indien uw zwaard niet zuiver is ? Ziet toe dat uw zwaard zich niet tegen u kere. 10. Gij dan hebt zuivere adem, al die het Woord Gods hebben laten zuiveren. 11. Maar enkele discipelen onder u zullen het verdraaien tot hun eigen verderf. 12. Niet alle discipelen zijn discipelen Gods, zo ook niet alle apostelen apostelen des Heeren zijn. 13. Oordeelt hen die in de misleiding zijn dan niet, want de Heere ziet de harten aan. U mocht zelf eens misleid worden. 14. Hangt dan de stangen des Heeren aan, in uw harten en ziel gesmeed, als een kunstig bouwwerk, waarmede gij verbintenis hebt met de Geesten Gods.

21.

1. In het eind, het zal je niet meer kunnen schelen, wat anderen van je hebben gezegd. In het eind, de heere zal je vertellen, wat Hij al die tijden voor jou heeft bereid. 2. Hij heeft veel zonden met jou gedragen, maar de schuld moest opgelost worden in de werken des geestes. 3. Met een paard bereik je minder als met een mens. Zijn mensen niet de ergste slaven ? 4. Wie brak hen ? Wie gaf hen wat ze verdienden ? 5. Wanneer gij draagt, draag in de Heere, en laat hen die willen zondigen vergaan. Draagt ook hun ziekten niet en hun zware lasten. 6. Vergeef alleen hen die vergeven, want zo doet ook de Heere. 7. Wanneer je vergeeft, vergeef dan in de Heere, opdat gij geen huichelaar zijt, of paarlen voor de zwijnen werpt. 8. Want kostbaar is de vergeving des Heeren, alleen gegeven als loon aan hen die hard werken. 9. Met een paard bereik je minder als met een mens. Zijn mensen niet de ergste slaven ? 10. Zo is dan vergeving voor hen die Hem vrezen, opdat zij Hem nog meer vrezen. 11. Door vergeving als dure gaven te schenken, bond hij de harten van hen die Hem vreesden. 12. Zalig zijn zij die door de Heere gebonden zijn, want zij zijn vrijgemaakt uit de bindingen van de wereld. 13. En de gebondenheid des Heeren leidt tot vrijheid. 14. Nu is het loon des Heeren kostbaar, en overvloedig met gaven, als een lief'lijke geur in Zijn heiligdom. 15. Hij die u roept, nadert tot u. Hij heeft u niet vergeten. Hij heeft al uw daden geteld. 16. Ja, zij trekken zijn

vergiffenis aan, omdat zij Zijn tranen hebben bedekt met troost, en zijn wonden met kruid. 17. Zalig hen die de werken des Heeren doen, want zij zullen vergiffenis ontvangen. 18. Het loon des Heeren is groot over hen die Hem zoeken. 19. Als kostbare olie wordt het over hun hoofden uitgegoten. 20. De Heere spreekt in genade, tot hen die genade gaven. 21. In kostbare gaven hebben wij gewoond, daar wij des Heeren waren. 22. Ik dan, Paulus, spreke veelvuldig tot u, daar mijn ziel bij de Heere is, en uw ziel daar ook is. 23. Drie tijden kent dan de Heere, om de beperkingen van Zijn Woord te voltrekken. 24. De Heere doet dan Zijn grenzen kennen. Ook heeft Hij zijn tijden en seizoenen en hun grenzen vastgelegd in de sneeuw. Ziet dan toe dat gij acht op Hem geve als op een lamp. 25. Ben ik dan gekomen om u te laten verdorren ? Zeer zeker niet. Laten de dorren elkaar verdorren. 26. Ik ben gekomen om woorden van leven te spreken, als apostel en dienstknecht des Heeren. 27. Ziet, het zwakke is dan tot de tuin des Heeren gekomen als zaad van sterkte. 28. Ik draag dan de wonden des Heeren in mij als schilden.

22.

1. Discipelen van het zuivere Woord, hebt dan liefde tot elkaar, opdat het zaad kome tot het Eeuwig Evangelie. 2. Ik heb tot u dit evangelie vanaf het begin gebracht. Daarvoor was ik een vervolger van de gemeente. 3. De Heere heeft genade tot mij bewezen, daar ik het in onwetendheid heb gedaan. Mijn handen zijn daarom rein, en ik zal ze rein houden. 4. Hen in Efeze verzoek ik de geestelijke wapenrusting aan te doen. Strijdt dan niet tegen elkaar, maar tegen de werkingen van het vlees en de boze machten. Legt dan af alle onreinheid die u zo licht in de weg staat. 5. Doet de helm des heils op, zodat u zult groeien in uw geloof. 6. En tot hen die de Heere het zwaard heeft gegeven : Blijft in Zijn Liefde, en weest niet scherp van tong. Wie toorne, toorne in de Heere. 7. Blijft dan de weg van het geloof begaan, wetende dat gij een tegenstander hebt. 8. Gij zult dan niet rennen, maar list gebruiken. Heeft de Heere u dan niet geschoeid met de vrede van het evangelie ? Ziet dan, het evangelie is list. 9. De Christus overwon dan de duisternis in zijn zwakte, en niet in zijn sterkte. Elke zwakte in de Heere is list. 10. Heft dan uw schilden op als de wonden des Heeren, om de pijlen des satans te verstrikken. 11. Want zijn wonden spreken in donder van het komende oordeel. 12. Gij dan hebt lichten in vele kleuren gezien, die het palet der bevrijding vormen. 13. En als gij dan het Eeuwig Evangelie in uw harten hebt ontvangen, dan hebt gij een dubbel zwaard. 14. Streeft daarom zeer ernstig naar zulke gaven des Heeren. Welzalig hen die op zulke paden wandelen, want hen heeft God macht gegeven om tot de Geesten Gods te komen. 15. Belet hen daarom de ingang niet, opdat uw eigen ingangen gezegend zullen blijven. 16. En ziet er op toe dat gij geen deze kleinen beschuldigt, daar de Heere hen heeft weggelegd tot vertroosting. 17. Laat dan de lamp die brandt niet gedoofd worden.

23.

1. De jongeling heeft veel te lijden, totdat hij Gods Glorie ziet. De Luister des Heeren wacht op de jongeling onder een boom om hem te bespringen. 2. De jongeling wordt getrokken naar het midden in de jaren van slavernij, totdat de boog des geestes hem doorboort, en hij getrokken wordt tot de duisternis, waar het nachtlied hem vrijzet. 3. De droom komt als een bevrijder tot hoge torens, om hen te brengen tot het riet. 4. De jongeling wacht op dingen die nooit zullen komen, maar de Heere geeft hem schepen die nooit voorbij zullen gaan. 5. De jongeling leert te slapen, om tot de nachtspelers te gaan. 6. Zij verachten hem niet omdat hij jong is, zij zien zijn stille traan. 7. De jongeling leert de bomen kennen, en de geheimenissen van het woud. De vogels die hem lessen geven, na zijn val. De geest heeft zijn hart doorboort. 8. Zijn wonden laten vogels spreken, en zijn kruis leidt de dieren van het woud. 9. Het is hem genoeg in pijn te leven, en te drinken van deze wijn. 10. Nooit meer terug wil hij, het zilver spreekt tot hem vanuit de lucht. 11. Het ijs bracht hem hier en maakte de snaren stijf. 12. Pas op, zijn hart is als een jonge leeuw, verslindende hen die de armoe verachten. 13. D'armoe was zijn sleutel tot hier, en hij leerde haar beminnen. 14. De raven kroonden hem tot koning, want zijn lompen maakten hem wijs. 14. Hij knielde voor haar neer, en gaf haar de sleutel van de oude rijkdom.

24.

1. Zij vonden elkaar in naaktheid, toen ze alles lieten vallen, en bedekten elkaar met wat het bos voor hen losliet. 2. Zij vochten met leeuwen en verloren hun verdriet. Zij waren koningen van de wildernis. 3. Zij vonden het kruis in oeroude tijden, gewikkeld in sneeuw, dat wat de hemel voor hen liet vallen.

25.

1. En ik zag een slang genaamd Leviticus, en zijn vel was grijs en hoornig. En hij had gruwelijke dingen gedaan. Hij was van de zee gekomen om de heiligen te misleiden en te verdrukken voor een lange tijd. 2. En velen werden bitter tot God, en anderen begonnen God om hulp te roepen. Maar de Heere hield Zijn poorten gesloten. 3. En Leviticus droeg een heilig zwaard, wat Hij uit de tempel des Heeren had gestolen. 4. Maar een engel des Heeren kwam uit de hemel dalen, om de slang te slaan en in een afgelegen put te werpen. 5. En zij sloot de put boven het hoofd van de slang, en bracht de sleutel tot een allerheiligste tempel. 6. En Leviticus begon luid te roepen, en het geluid was zo hard, dat hij nog vele heiligen kon verleiden. 7. Maar zij die de Heere bleven dienen joeg hij schrik aan in de nacht. 8. Na een tijd echter zond de Heere een vuur tot de put, en Hij noemde de put het Tweede Gehenna.

En ik zag een ander dier uit de zee komen gelijk een panter, en hij was genaamd Deuteronomium. En hij had vele heilige dingen opgeslokt, en ging uit om de kindekens te misleiden. En hij gaf hen vreselijkheden in de nacht. En de Heere sprak : Nu is het tijd mijn woord te zuiveren. En een engel steeg op vanuit de hemelen en sloeg de panter en zijn volgelingen met de ban. En de Heere dan, die Geest is, zegge dit : Veel bloedschuld kleeft aan dit dier, en Hij zond het dier tot de Tweede Gehenna, waar het dier verscheurd werd door wilde lammeren. En de schrik van deze roofdieren was zo groot, dat de hemelen en de aarde beefden.

En de Heere goot een schaal uit vol met bloed, om het Woord te reinigen. En hij stelde apostelen aan om het gezuiverde woord tot de volkeren der aarde te brengen.

26.

1. En een leeuw genaamd Numeri maakte zich groot tot de hemelen, en hij die het boek Jozua behoedde bracht een bak vol met ijs tot de poorten van de hemel. En deze bak was bijna zo groot als de aarde zelf. 2. En de Heere rees van Zijn troon en zond Zijn engel, maar deze werd voor negenendertig dagen tegengehouden. 3. En de engel kon alleen spreken : 'De Heere straffe u.' Zo groot was de onderdrukking van deze geesten. 4. En als zij het konden, dan zouden ze de Heere van Zijn troon stoten. 5. Maar de Heere had hun tijden en omvang al bepaald. En de Heere sprak tot Zijn apostelen : Heiligt me nu het boek genesis en het boek exodus, en snijdt erin met het Zwaard des Geestes. 6. En zie, het eerste boek van Openbaring was voorbij gegaan, en haar verzen werden verdeeld onder de roofdieren des hemels en de heilige boeken. 7. En de Heere bracht een slachting aan in het boek psalmen, wat als zijn eigen vlees was. En de Heere stak een pen in de achtersten van deze geesten, en zegende het. 8. Zo werd er dan toegevoegd en afgedaan aan het boek psalmen, zoals de Heere bevolen had. 9. En toen richtte de Heere zich tot de evangeliën, en maakte er het boek Christus van. 10. En de Heere ordende de verzen, voegde er aan toe en nam er vanaf, zoals de Geest het wilde. 11. En zo werden er dan negen boeken des Heeren geheiligd en zij vormden het gezuiverde Woord des Heeren. 12. En het zilver des hemels daalde op aarde neer, en het zilver werd ijs. 13. En de Heere sprak : Opent dan de poorten van het nieuwe Woord, want zie, het oude is voorbijgegaan. 14. En ik zag een zwarte ruiter op een zwart paard zitten, en de poorten geraakten in vuur en de aarde en de hemelen begonnen te branden. 15. Zo is dan de komst van Eminius, en Zijn Zaad zal Izu heten. En bloed kwam over de aarde en de wateren, en boeken begonnen zich groot te maken tegen de hemelen. 16. En de tweede Christus verscheen in de wolken om de volkeren te hoeden. En Hij had een zware staf die alleen Hij kon dragen. En Zijn voeten stonden in het Tweede Jeruzalem, en waren als Michai. En zijn armen reikten tot aan Het Tweede Babylon. 17. En Hij scheurde het van de aarde weg. En Hij begon zijn benen te bewegen, en sprak als Michai. 18. En Zijn handen waren als de Marion, en hij droeg een tepel als de ronde zon op de borstplaat van zijn pantser. 19. En Hij had een helm en benen als Zurastael, en Hij begon grote woorden te spreken. 20.

En de bomen van Sodom begonnen te vallen en het Zaad van Izu begon uit de mond van de Tweede Christus te komen. 21. En zo waren dan de dagen van Eminius. En de Heere was als een voerder van oorlog. 22. En zo zijn er dan tweehonderdtwintig dagen aangesteld over de zuivering van Zijn Woord. En na die dagen zal de bliksem rein zijn. En zij was dan als de Komst des Heeren.

27.

1. En zij dan die van de Tweede Reformatie zijn : Weet wel dat dit een gebod des Heeren is. Ik dan ben de Tweede Luther, en ik draag het vuur van Zurastael. Gij apostelen zult het woord reinigen en heiligen tot aan de uiteinden der windstreken. 2. Ja, gij zult het gezuiverde woord brengen tot de volkeren der aarde, en dan zal het einde gekomen zijn. 3. Blijft dan niet met het onzuivere woord de volkeren onderdrukken, want dan zal de Heere komen met de ban, en u slaan. 4. Ziet, de Heere en de Tweede Christus staan aan de deur, en zij kloppen. Doet dan open, opdat zij u niet met het onzuivere van het Woord laten vergaan. 5. Groet hen die in Spanje zijn. Als zij van het Tweede zijn hebben zij niets te vrezen. 6. Laten zij dan ook met deze woorden rekenen, anders zal er met hen niet gerekend worden. 7. Gij immers hebt uw zielen gereinigd in Zurastael. 8. Vreest dan niet voor het Grote Spanje. God is groter. Zelfs het kleine van God is groter dan de grootheid der mensen. 9. Vreest hen dan niet, want wat zijn zij te achten ? De Heere heeft immers hun tijdperken ingesteld, en weet wanneer ze weer zullen vergaan. 10. Draagt de Heere dan niet hun adem in Zijn schoot ?

28.

1. Ziet dan, de Heere is recht. Hij is de Heer der Heeren, en hij geeft het goede aan de wijzen. Gij dan hebt uw kinderen gebracht tot het tweede Spanje. 2. En tot hen dan in het tweede Spanje zeg ik : Gij piekert op hoge bergen, opdat de Heere u bespare, zodat u niet groot wordt op de vlaktes van Babylon. Het dikke des heeren dan is dunner dan het dun der mensen. 3. Het dunne des heeren is dan dikker dan het dik der mensen, en dit geheimenis is groot. Gij dan hebt acht gegeven op het woord des heeren, en met zuivere maat gemeten. Ja, gij zijt meters voor zijn aangezicht, en de heere uw God heeft u geheiligd vanaf den beginne. 4. Gij dan die als gevangenen leeft : Weest als gevangenen in de Heere. De Heere bevrijdt u op Zijn tijd. Maar wat dan gebondenheid en vrijheid is bepale de Heere. Gij hebt het brood des Heeren hoog gebakken. 5. Ja, gij waart als bakkers der heilige tabernakel. Gij dan bent de Heere getrouw geweest. Hiermede hebt gij roofdieren om de tuin geleidt. Wonderbaarlijk zijn de listen des Heeren. Komt dan, en nadert tot Zijn Geest, gij van het tweede Spanje. 6. De broeders dan hebben het brood bereid en zijn goed voor uw kinderen geweest. Gij hebt dan de geheimenissen des Heeren bewaard als veren in de broze potten bij het altaar. Ja, gij hebt erop acht gegeven als op een lichtend licht in duistere dagen. Gij weet thans dat de duisternis des heeren lichter is dan het licht der mensen. 7. Ook hebt gij erop acht gegeven dat Zijn licht vanuit de duisternis kwam, en oprees als de heilige ster. Zijn duisternis dan is heerlijkheid. Ziet dan, de Heere Heere heeft Zichzelf gewikkeld in wolken, en Zijn Helm is Zaligheid. 8. Nadert dan tot Zijn recht, opdat Hij u meer recht geve. De heere heeft u als lampen neergezet op een duistere plaats, en gij weet daar zeer goed mee om te gaan. Daarom houd ik ook niet op om de Heere daarvoor dankzegging te geven voor Zijn aangezicht. 9. Hij is een goede geleider, en de buizen van zijn altaren zijn licht. Ook hebt gij de Woorden van Metensia niet veracht. Maar gij waart als hen die het woord beminden. 10. Ja, de Heere heeft waarlijk engelen onder u gezet, en zij dragen de geheimenissen Gods over de vleeswording der engelen. Gij die de veer draagt, gij zult meerdere veren dragen. Zo zal de komst des Heeren dan zijn als de komst van een mensenzoon. 11. Ziet, de Heere Heere is dan vlees geworden, en Zijn Geest. Waakt dan, want gij weet niet in welke gestalte Hij tot u zal komen.

29.

1. Ziet, de Heere dan is het recht der wezen en weduwen. Staart gij dan nog steeds elkaar aan ? Enkelen onder u zijn dan de wakers des Heeren, maar de Heere waakt in gerechtigheid. 2. Ziet dan, Hij heeft u gegeven van het brood des hemels en het verborgen manna. 3. Kent dan de vele kruiken van Zijn ark. De Heere zal dan uw monden vullen met lachen, en gij zult heilige dingen verkondigen. 4. Ook hebt gij de wijn des Heeren niet veracht, en hebt gij uw Franse broeders in de

verdrukking niet gemeden. Zij dan die van het Tweede Frankrijk zijn groeten u. 5. Ook groet ik u dan in ijs. Gij doet er wel aan elkaar ook in ijs te zegenen. 6. Zegent dan elkaar, opdat gij gezegend zult worden. Vervloekt elkander dan niet, en bidt voor uw vijanden. 7. Indien gij dan uw vijand kunt vergeven, zalig zijt gij. Want de Heere Heere kent vele vergevingen, en zijn zaligheden zijn niet met weinig. 8. De Heere Heere heeft niets aan vuile monden, en zij wiens lippen bezoedeld zijn lopen voorop naar het oordeel. 9. Gij Spanjaarden van het tweede, de Heere redt u. Maar hen die van het eerste zijn, zijn reeds verloren. 10. De Heere Heere heeft reeds zijn vloed gezonden, en de tweede ark staat voor u klaar als een heilig testament. 11. Houdt dan niet vast aan het oude, opdat de Heere u niet met het oude ten onder laat gaan. 12. Zo zal de dag des Heeren dan zijn als een Schip, en Zijn vlam zal haar leiden. 13. Zalig zij hen die in het schip zijn, en het brood des Heeren bakken. Gij hebt dan vele bakkers onder u. En enkelen onder u hebben de ouden willen bezoeken, maar de Heere heeft hen tegengehouden. Soms is het ijs beter dan de ontmoeting. 14. En gij hebt elkaar daaronder niet minder geacht, daar het een gebod des Heeren is. 15. Zo brengt de Heere u soms in verdrukking, en soms is Hij het die deuren sluit. 16. Houdt u dan vast aan de geschriften van Kabbernal die ik u heb gegeven, want zij zijn als de testamenten des geestes. 17. Ook hebt gij dan wijn geschept uit de bakken des hemels, en de stem van de Heer in de dingen verstaan.

30.

Staf van Spricht

1. Getsemane, water stroomt tegen de muren. Ik verdrink in hoge dromen. Ik druk mezelf tegen de muur, maar er is geen ontsnapping hier. 2. Getsemane, de deuren zijn op slot. Er zit niets anders op dan hier te blijven, en te wandelen met God. Iemands tranen, deze dromen, een geschenk van hart tot hart. 3. Ik heb niet veel draagkracht en het dringt door mijn huid. Ten slotte val ik op de grond, en alles om me heen wordt groter. 4. Ik durf mijn ogen niet meer open te doen. Iemand slaat zijn armen om me heen. 5. Dan leer ik de tranen te drinken, en diep in deze armen te zinken. Mijn kamerdeur staat open. De hemelen zijn geopend, maar Golgotha riep tot mij. 6. Na vernedering komt het sterven, het is de weg van onze Heer. 7. In Zijn voetstappen te lopen, komt Hij zo dichtbij. Het kruis is maar een vlam van Liefde, om één te worden met Hem. 8. De Traan is maar een beker, om van Zijn wolk te drinken, en met Hem te wandelen en op te stijgen, tot het paradijs. 9. Datgene waar rozen mee bekleed zijn, zo goddelijk en koninklijk, dat is ons kleed.

10. Golgotha, als een haai die ons heeft gegrepen. Brekende onze botten tot het kruis van onze Heer. We hoeven niet bang te zijn, we krijgen een nieuw lichaam. 11. Golgotha, de staf van Spricht, om ons door smalle deuren te laten gaan. Laat dan de schatten maar versplinteren, anders kan het toch niet mee.

31.

Niet genoeg

1. We zijn nog niet zwak genoeg om binnen te gaan. We staan nog steeds op beide benen, wachtende op de verbrokenheid, om als bomen in zijn paradijs te staan, zaad twintigvoudig gestorven. 2. We hebben nog niet genoeg tranen geweend, om hoog op de zeeen te staan, om als de Christus op water te wandelen, om de stormen, de donder en de golven te verstaan. 3. We hebben nog geen lasten zwaar genoeg, om als rotsen in de hemelen te zijn. 4. Golgotha heeft ons nog niet gegrepen, de Heere lijdt daar nog alleen. 5. Wij slapen, onze dorens zijn nog niet diep genoeg, om onze geest op te wekken tot eenheid met onze Heer. 6. Ons bloed nog steeds stromende in ons eigen lichaam. Oh nee, er is nog steeds geen leiding van onze Heer. 7. Geen bescherming, geen engelen, wij lieten hem daar alleen staan, hangende aan een vervloekt kruishout, hebben wij Hem daar laten vergaan. 8. Dieren werden geofferd tot onze monden, om in onze buiken te worden vergeten. We hebben het Christus aangedaan.

32.

De Herfst

1. Ik ben arm, ben je bang voor je naaktheid ? Je hebt zeker wat te verbergen. 2. Ik ben arm, er is geen leven in rijkdom. Dat wat je vasthoudt zal je opvreten. 3. Ik ben de herfst, en door Spricht ingegaan. De deur van Golgotha is smal. 4. Hier trillen de liederen van slaap. In armoede hebben wij Zijn gezicht aanschouwd. 5. Zij die niet arm zijn, zijn blind. 6. Zij die geen honger hebben zijn doof. Ik zit hier in ketenen, totdat ik zelf een keten ben geworden, zo smal als Spricht. 7. Ik ben arm, niet bang voor de naaktheid, want de duisternis bedekt haar. 9. Ik ben arm, er is geen leven in rijkdom. Het is een licht dat alles ontbloot. 10. Ik ben de herfst, door Spricht ingegaan. Ik heb de naakten bedekt door mijn val. De herfst is tot een bedekking, voor hen die Hem vrezen. 11. Golgotha is wat de hemel losliet voor hen die tot de hemelen komen.

33.

Komen tot de arme

1. Gij dan die rijk zijt, hoe durft gij tot de Heere te komen, zonder eerst tot de armen te gaan ? 2. Weet gij dan niet dat de arme de Heere is ? 3. Hoe durft gij tot het Woord te komen, zonder eerst de arme te voeden ? 4. Gij dan die uw man in de steek gelaten hebt, hoe durft gij tot de Heere te gaan ? Immers uw man is de Heere. 5. Gij zult door de staf van Spricht geslagen worden als de bliksem.

34.

De Spiegel van binnen

1. Het zicht is als een spiegel. De witte spin heeft gestoken, om beminden tot de mystiek des Heeren te brengen. Als witte sneeuw kende de Heere u, hen die Zijn paarlen dragen. Het schuim van rozen droegen zij als het schuim der rozenwijn. 2. Kostelijke ambachten des Geestes, als platen in zijn boek, hebben de webben reeds geweven, het spiegelende zicht. 3. Hij die de harten schiep, heeft u zijn doornenkroon gegeven, als spiegelend zicht in uw hoofden geweven. Zij droegen de helm, die mannen van zilver. Nu draagt gij 't ook, nu jaagt dan de dood geen angst meer aan, het spiegelt alleen die kostbaarheden van de Heere diep binnenin. 4. Het raakt je niet meer aan. Gij hebt immers het ijs als uw meester, na lange dagen van sneeuw. 5. Het spiegelend zicht, door je hart bemint. Je hebt niets meer te vrezen. Alles is er al, het moet alleen nog ontdekt worden. 6. Is er een wereld buiten mijzelf ? Ik ben toch altijd binnen. 7. Ik kom niet buiten, het is alleen de weerspiegeling. De echo van mijn hart te volgen, buigt en splitst in de wind. Ik kan alleen maar komen tot Hem die mij bemint. 8. Ik ben dan in ketenen, ik ga dan gebukt door het leven. Ik rouw er niet meer om, 't is maar voor even, een weerspiegeling binnenin. Als ik het heb gevonden is het afgelopen. 9. De wond blijft klagen, totdat het is verbonden.

35.

Niet Rouwen

1. Ik heb iemand gestoken als een spin. Het was nog wel iemand die ik beminde. Zo rijk, paarlen aan de polsen, zo arm, voeten bloedend in de sneeuw. 2. Ik heb iemand gestoken als een spin. Ik spoot mijn gif zo diep, ik weet niet of het ooit nog naar boven zal komen. 3. Het was nog wel iemand die ik zo beminde. Ik werd beschuldigd van haat. Ik heb niet lang meer te leven. 4. Treur niet om mij, ik ben er geweest. In 't graf van Christus ben ik aangekomen. Waar slangen des hemels rouwen in de kou. Het vuur van haat werd Hem dan aangerekend. 5. Maar Hij opende alleen maar deuren, heeft de kindekens uitgeleid. 6. Hij stak hen als een spin, allen die de deur blokkeerden. Netjes had Hij om doorgang gevraagd. 7. In 't graf van Christus ben ik aangekomen. 't Is hier doodgaan voor een sleutel, gekruisigd worden om een kinderhand te bereiken. 8. Zachtjes leid ik hen tot veiligere paden. Maar 't verleden roept nog steeds : Kruisigt hem. 9. 't Is hier sterven na de dood, als een vuur van gif en liefde. Rouw niet om mij, als de naald van de koning mijn hart bereikt heeft, ben ik voor eeuwig vrij. 10. Rouw niet om mij. Rouw liever om uzelf, gij gebondenen. Ik zet de kindekens vrij. 11. Het schuim der wijnen drink ik, in 't schuim der rozen zwem ik, waarom zoudt gij dan rouwen ? 'K heb het graf van Christus gezien, ik heb iemand gestoken als een spin, iemand die ik beminde. 12. Rouw niet om mij, maar steek hen die poorten dichthouden, die

kindekens misleiden. Rouw niet om mij, maar opent de poorten en laat hen vrij.

36.

Het kleine en grote Gods

1. Dit zijn de woorden van de Gegetene : Ik dan ben door wolven gegeten, Ik die het midden van het bos heb bereikt, de open plaats des Heeren, overgoten in het licht der zon. 2. Heilig bent u die de rijen laat schuiven. Ik dan heb mijn paulussen opgesteld om de wereld te overspoelen met de Nieuwe woorden des heeren. 3. Zij zullen u dan een nieuwe woede brengen, opdat uw lichamen genezen worden. 4. Zalig bent gij wanneer gij de toorn des heeren in uw lichaam draagt en door hem bent apart gesteld. 5. Zalig hen die niet zitten in de kring der lachers of de kring der spotters, maar door de toorn des heeren gegrepen zijn om bewaard te worden tot aan het laatste der dagen. De Michai brandt in mijn handen, en ziet, er zullen nog vele Michai's komen. 6. Zalig zij die de tepel des Heeren dragen, want zij hebben rijkelijk toegang tot Spricht, en zalig hen die het schoeisel des Heeren dragen, want zij hebben overvloedig toegang tot het dikke Gods. Veracht dan de kleinen onder u niet. 7. Want wat groot of klein is bepale de Heere. De Heere dan laat Zich vinden in het kleine. 8. Het kleine Gods is dan groter dan de grootheid der wereld, en Zijn Grootheid is kleiner dan het kleinste der aarde. 9. Laat dan hen die gegeten zijn komen tot Brannan. Amen Metensia Eminius.

Zaligsprekingen

10. Zalig hen die door tijgers gegeten zijn, want zij zullen tot Spricht naderen en hebben toegang tot het kleine Gods. Zij dan die zeggen niet in het kleine te geloven, geloven daarmede niet in God, die immers het kleine is. 11. Laat een ieder dan weten dat niemand van zulke ongelovigen de hemelpoorten zullen beerven. 12. Uw grootheid vare met u ten verderve. Maar zalig zij hen die de Heere liefhebben. Het zoete der hemelen is voor hen, en zij eten van de dikke druipende honing des Heeren. Zalig hen die door de leeuwen gegeten zijn, want zij zullen troost vinden. 13. Zalig hen die door haaien en krokodillen gegeten zijn, want zij zullen de krachten der krokodillen beerven en de druipende bruisende lijm des Heeren zal vanuit hun binnenste vloeien. 14. Zij zullen enige tijden door hoofdpijnen gekweld worden, maar de lijm des Heeren zal hen stap voor stap vrijzetten en bedekken. 15. Ja, zij zal vloeien door de Nieuwe Helm des heeren en gij zult zalig heten. Lacht hen dan niet uit die gegeten worden, en eet ook niet van hun vlees, want dan zal de toorn des Heeren tegen u ontbranden. 16. Vlucht dan ook niet terug tot oude leugens, want gij mocht zelf eens gegeten worden. Zalig hen die in de Heere gegeten worden.

Over zonde

17. Zij die dan gekomen zijn tot de beer en de insecten : Gij zult gegeten worden, want alle poorten hebben tanden. Zij dan die gekomen zijn tot de velden der wilde katten : Gij moet weten dat de Heere Heere de Grootste Eter is, daar Hij de Gegetene is. 18. Zij dan die lammeren verscheuren zijn reeds overgeleverd aan Hem. Want een grote zonde is het om een jong dier te eten, daar het nog geen leven heeft gehad. Zij die zulke maaltijden klaarmaken zijn zelf reeds rijp geworden om een maaltijd te zijn. 19. De Heere Heere dan laat niet met Zich spotten. De Heere rekent zulk een zonde tot spot, daar jonge dieren daartoe niet bestemd zijn. Wie dan een oud of zwak dier eet haalt ziekte naar binnen. 20. Dit zijn de woorden van de Gegetene : Gij dient elkaar lief te hebben. Zij die niet liefhebben zullen gegeten worden, zonder dat iemand hen opwekt. Zij dan die de eters van vlees haten : Gij staat in uw recht, en gij doet er goed aan zulken te haten, daar de Heere Heere hen haat.

Het loon van de zonde

21. Zo is dan het eten van de levende schepping het bespotten van de Schepper en zulken zullen niet ontkomen. Tot de tanden van de hel zijn zij genaderd en zij zullen niet wederom opgewekt worden. 22. Tot dodenrijken en de rijken der schimmen zullen zij dalen, en de Heere zal hen op de daarvoor bestemde tijden voor eeuwig laten slapen. Meent dan niet dat gij tegen elkaar kunt zondigen zonder daarvoor de straf te dragen. 23. Gij dan zult uw straffen uitzitten. Gij dan zult werken totdat gij

hetgeen u uw broeder heeft aangedaan hebt terugbetaald en zijn huis in orde hebt gemaakt. Zo zult gij dan de slaaf zijn en de dienstknecht van degene tegen wie u gezondigd hebt. 24. Verwoest dan geen zielen door vlugge oordelen of achterklap, maar bewaak uw hoofd en mond met dubbele bewaking, want gij mocht eens spreken of met uw ziel overleggen over uw broeder, en uzelf binden tot de wederopbouw van zijn huis. 25. Zij dan die levenslange wonden toebrengen zullen daartoe ook levenslang slaaf worden. Zalig hen dan die het kleine als groot zien, en het grote als klein, want zij hebben de ogen des Heeren.

Over stilte en armoede

26. Zalig zijn zij die het huis van stilte hebben gevonden, want zij zijn losgekomen van veel slavenwerk. Zij dan kunnen hun eigen huis opbouwen, en de Heere beminnen. Zalig zij die de parel van armoe hebben gevonden, want zij zullen door haar bemint worden, en dezen zullen gaan van Assisi tot Assisi. 27. De Heere rake dan uw ruggegraat aan, opdat de tepelen des Heeren zich openen, en gij de melkselen der heerlijkheid drinkt. Gij dan die de woorden van de muis in uw binnenste draagt : Komt dan tot het Vuile des Heeren. 28. Want het Vuile Gods is schoner dan het schoonste der mensen. Gij hebt dan een bron van het Vuile Gods in de natuur, om uzelf te reinigen en uw huis. Weet dan dat het schone der mensen ziektes verwekt, en zij zijn op weg naar het huis der ratten.

Zaligspreking en troost

29. Zij dan die vlees eten zullen de bouwstenen worden van het koninkrijk der dieren, en ziet, zij zullen slapen. Zalig de gegetenen, want zij hebben de proef doorstaan en zijn ingegaan door de poorten van het koninkrijk Gods. 30. Zij zullen het bos terugvinden en de bomen des hemels aanhangen. Ja, van hen zal de aarde zijn en al wat daarin is. Ja, van hen zal de gehele wereld zijn en al wat daarop leeft, want ziet, zij zijn de adem des Heeren. 31. Gij die jong zijt hebt veel te lijden, maar houdt goede moed, want de Heere heeft uw pijn gezien. 32. Het oog des Heeren is op u, en gij zijt veilig. Niets dat gebeurt is zonder betekenis, en zelfs de kleinste herinnering is een symbool des Heeren, om u te leiden door de woestheden van de toekomst. 33. Zij die jong zijn, schreit niet teveel, want de Heere is met u, de Heere is bij u, en is uw Gids en leidsman. De wildernissen zijn groot, en de gevaren zijn velen, maar uit die allen redt de Heere.

Voorschriften en Waarheden

34. Weet gij dan niet dat de Heere in de stilte is, en dat de Heere in pijn is ? Klaagt dan niet wanneer gij door Hem apart gezet wordt alsof u iets vreemds overkwame, want Hij behoedt u voor vele gevaren en veel slavenwerk. Gij dan zult de Heere beminnen en niet de hoeren der wereld. 35. Is uw oog dan zuiver dat u weet wat er gebeurt ? Richt uw oog dan op de gegetenen der wereld, en weest verlicht. 36. Gij die ziek zijt, weest ziek in de Heere. Want het Zieke des Heeren is gezonder dan het gezondste der mensen. Ziet dan, het gezonde der mensen is ziekte. Gij die oud zijt, weest oud in de Heere, want het oude Gods is jonger dan het jongste der aarde. 37. Zij dan die gevangen zitten : Treurt niet, maar weest als gevangenen in de Heere. Het geketende Gods is vrijer dan de vrijsten onder de mensen. 38. Zij dan die slaven zijn : Weest als slaven in de Heere, want gij zijt bouwers van het Koninkrijk Gods. Nu is er dan niets zonder nut, en deze allen zijn de raadselen des Heeren, die gij als heilige sieraden om uw nek dient te hangen. 39. Hiermede kunt gij tot de Heere spreken, en de Heere Heere zal naar u luisteren. Gij bent dan niet als wezen overgeleverd, maar de engelen des Heeren hoeden u. 40. En tot de weduwen zeg ik : Gij hebt de Heere als man. Gij hebt niets van node. In de Heere zijn geen doden, en ziet, alles leeft.

Over koorden en ketenen

41. Gij die tobt met het verleden : De Heere zal het verleden in Zijn Handen veranderen en het zal u tot een instrument zijn. 42. Mannen, richt uzelf op uw baarden, die de koorden zijn tot de dieren des hemels, en zij zijn de sieraden des Heeren. Vrouwen, richt uzelf op de haren van uw lichamen om verbonden te worden met de bomen des velds. 43. Gij hebt geen sieraden van node, tenzij de Heere u heeft bevolen iets te dragen. Streeft dan allen binnen te komen in de Traan des heeren, die alle

pijn laat wegvloeien, en dit zal uw verborgen sieraad zijn. Gooit dan geen paarlen voor de zwijnen. 44. Zij die de Heere dienen zullen uw sieraden opmerken en hebben de sleutelen tot uw hart. Gij hebt dan geen eer of aanzien van node, daar de Heere u eert, en zij die Hem dienen. 45. Gij echter moet kleiner worden om de poorten der eeuwige behoudenis binnen te gaan en het eeuwige des hemels. 46. De schatten daar zijn verborgen, maar niet voor hen die de Heere dienen en Hem liefhebben. 47. Zij dragen immers zijn traan en zien alles. Zij die jong zijn leven in vele onzekerheden, daar zij de dingen des Heeren niet zien. 48. Zij zijn dan wild en hebben pijn, daar zij de ketenen des Heeren nog niet hebben gevonden. 49. Laat dan de ketenen des Heeren u tot rust brengen. Gij dan die jong zijt hebt vele gevechten, maar de ketenen des Heeren zullen daar een einde aan maken.

Het lijden als instrument

50. Gij dan zijt piraten des Heeren, daar gij voor Hem rooft en de hel plundert. Aanvaardt daarom het lijden als instrumenten om werk te kunnen verrichten. 51. Gij dan die uw leven hebt behouden, er is dan geen plaats voor het zilver Gods. 52. Zij die zich dan niet vuil hebben gemaakt in de Heere, zij hebben ook geen deel aan het Goud des Heeren. 53. De waardige piraten des Heeren zullen bemint worden door hen die Zijn tranen in hun binnenste dragen. En hun hoofden zijn sereen als doorzichtig glas gevuld met lijm. 54. Zij lachen wanneer gij lacht, en zij huilen wanneer gij huilt. Zij die dan op de aarde leven zijn omringd door roofdieren, maar de piraten des hemels hebben de hemelen in hun bezit, en zij worden bemint door de lichten. 55. Ja, zij hebben deel aan de druipende en bruisende lijm des heeren.

37.

Over de Christus

1. Gij dan zijt piraten des Heeren, dragende Zijn geheimenissen. Maar deze zijn openbaar geworden voor hen die de tranen des Heeren dragen. 2. Weent dan niet wanneer de Heere iets bij u wegneemt, want de Heere brengt u in balans. 3. De Heere vormt en kneedt u in Zijn Hand. Raakt niet in paniek wanneer Hij iets wegneemt, want dan heeft de Heere iets beters voor u. 4. Zou de Heere dan zijn maaksel verwaarlozen ? De Heere zal zegenen zij die u zegenen, en vervloeken zij die u vervloeken. 5. De heere zal eer brengen, zij die u eer brengen, en teneerbrengen zij die u teneerbrengen. 6. Weet dan dat alles de Hand des heeren is, daar Hij u vormt en niemand anders. Alles is dan Hem tot instrument. 7. De Heere dan overziet alle dingen. Rouwt dan niet wanneer gij niet behoort te rouwen. Gij dan zult de tijden des heeren kennen. 8. Weest dan een piraat des Heeren en zoek de dingen die in de hemelen zijn, opdat ge niet op de aarde misleid worde. 9. Houdt dan vast aan het Woord des Heeren, opdat gij niet in allerlei leugenstrikken terecht komen. Mijdt hen die u een rad voor de ogen laten draaien. 10. De Heere houdt dan niet van hen die kabaal maken, daar zij de Stem des Heeren uitdoven. Ontvoerders van zielen noemt de Heere dezen. 11. Gij dan gaat van stilte tot stilte opdat gij ziet waar het op aankomt. 12. De Heere behoede dan uw harten in zwijm, opdat gij niet door de gedachten der wereld wordt weggetrokken. 13. Gij dan zijt piraten genaderd tot de Traan des Heeren, als de Traan van het Gegetene. En ziet dan, Hij is de Gegetene, als de Volmaakte Ziel des Geestes, als een verscheurd kledingstuk opnieuw genaaid. 14. Hoe meer u verscheurd bent hoe meer er plaats is voor de dingen des hemels. Ziet, het koninkrijk der hemelen bestaat dan uit snippers. 15. Zij dan die van as tot as gaan hebben het eeuwige leven en zullen de vleugelen des Heeren ontvangen. Altijd vrij zijn zij. 16. Gij dan die op de kusten van het tweede Kolosse staan : Aanvaardt dan de piraten des Heeren, en laat hen drinken van de tranen die te Kolosse zijn. 17. Zo bemint dan de geest de ziel, opdat de wateren en de vissen stromen, en zo ook in het tweede des Heeren. 18. En zo is dan de tweede geest de moeder der beminningen en de moeder van de Herman, hij die tussen het ijs en het vuur staat als een verborgen brug des Heeren, onder de Christus. En zo moest Hij een tijd onder de Christus staan, om tot een kap van Christus te worden. En ziet dan, hij is de blauwe kap. 19. En ziet dan, Hij is de wilde Christus. 20. Ook bent gij dan tot Maser gekomen, die de Arme Christus is. Ziet dan, zij zijn allen de Tweede Christus die van Christus is. 21. En Hij zal voortkomen uit de Christus en Hij zal wederkeren tot de Christus. Leert dan alle Zijn Namen

kennen. 22. Want daar de Geest en de Heere vele namen hebben, zo heeft ook de Christus vele namen. 23. En zo zal dan Renok de Herman wederom verwekken, en Hij zal tot Maser komen. Nu zijt gij dan ook genaderd tot Dezer, de Christus van het Oer, en tot Jezel, de Christus die gevangen was, en tot slaaf is gemaakt. 24. En zo waren Jezel en de Christus één toen zij tot Jozef kwamen, die een voorbode van de Christus was. 25. En laat dan thans niemand u misleiden, want toen de droom sprak over de machten der hemelen die voor hem moesten buigen, zo sprak de droom over een verre toekomst. 26. Want zoals Jozef koning werd over Egypte, zo zal hij koning zijn over hen die de verborgenheden Gods leren kennen. Want ziet dan, Hij was de Heere die in verborgenheid en in list tot de aarde kwam, om de weg van de Christus te bereiken. 27. En zo is Jozef dan Christus de Slaaf, waarmede Hij de weg der vrijheid bewandelde. 28. Ja, want zoals Christus vrij is gekomen en koning is geworden, zo zullen ook allen die in Hem zijn als vrijen en koningen regeren. 29. En zo zijn dan Renok, Herman, Maser, Dezer, Jezel en Jozef één tot de Tweede Christus die van de Christus is. En zij zullen voortkomen uit de Christus en zullen tot de Christus wederkeren. 30. Zo zijn er dan vele karbulijnen, maar zij zijn allen één. En zij zullen gaan van vlees tot vlees, totdat de Nieuwe Schepping van het Tweede gekomen is. 31. Laat hem die wild is dan het vuur en het ijs kennen. Zij die dan de blauwe kap kennen zullen tot de Peter komen, en de geheimenissen van het bos zien. Ziet, Hij is dan de gegeten Christus. 32. En Hij heeft dan een wolvenwagen om alle piraten in de Heere te leiden. 33. Hecht u dan aan de Christus die zeven koppen heeft. En ziet, Hij dan is de Tweede Christus, als het Beest des Heeren. 34. En Hij dan vertegenwoordigt het Nieuwe Lichaam, terwijl God de Vader de Ziel vertegenwoordigt en Zijn Geest de tweede geest en geest der mensen. 35. Wordt dan als mensen van het Tweede, en nadert tot Metensia die uw kandelaar is. 36. En zo zal dan het Tweede als het Eerste zijn, en zij zal tot het Tweede Terugkeren, als de klok des Heeren en de Tweede Geest. 37. Zij zal dan zijn als een moeder die haar kinderen voedt, en zo zullen de tepelen des Geestes oprijzen, en dan zal de Karazuur tot de aarde komen. 38. Wee hen die dan nog op de aarde zijn in die dagen. 39. En zo zal Marion tot de Geest des Heeren worden, en zij zal uit Peter voortkomen. En zij zal zijn als de duif en de raaf, kennende de geheimenissen van het bos. En ziet, deze geheimen zijn groot. 40. Want wij allen zijn voortbestemd om als de Geesten Gods te worden, en aan hen gelijkvormig, en zo ook de Christusfiguren van de Utmiren. En zo zal ook de Christus als de Geest Gods worden. 41. Gij zult dan niet wederom de Christus binden aan uw canons, want deze witte duif is gemaakt voor vrijheid, om vele namen te dragen en vele namen te worden. 42. Al gij die de Christuscanons heeft bedacht, weest gebonden. 43. En zo zullen dan de canons des Heeren verschijnen, en ziet, zij zijn open, en zij zijn vrij. En zij komen voort uit het Tweede en keren weder tot het Tweede. 44. En dan zullen alle discipelen bekleed en geketend worden door Zijn canons, en zij zullen naar de eeuwige velden van vrijheid worden geleid, en zij zullen niet van node hebben dat iemand hen bindt. 45. En zij zullen zijn als de Geesten Gods, rondvliegende om de Klok des Heeren. En dan zal de Ziel des Heeren opstaan, en zijn namen, en zij zullen geleid worden tot de Wilde Geesten des Heeren. 46. En zij zullen zijn als wilde ganzen zoekende naar de eeuwigheden van het Tweede. En als dan de Geesten Gods en de Zielen des Heeren tot elkaar komen, dan zal er een nieuwe ziel voortkomen, en een nieuwe geest, met een nieuw lichaam als het nieuwe vlees des Heeren. 47. Want zij die niet als de Ziel des Heeren willen zijn, zullen ook geen ziel hebben, en zij zullen ook geen nieuw vlees worden. 48. Hoe kunt gij dan verwachten nieuwe lichamen te ontvangen wanneer gij niet als Christus wilt zijn ? Hij dan is het nieuwe vlees. 49. Gij lijdt omdat gij onwetend zijt over deze dingen, maar wanneer gij de kennis Gods hierover ontvangt zult gij zalig zijn, en valt alles in kannen en kruiken. 50. De Tweede Geest zal Zich dan hechten aan de Tweede Ziel en zal zijn als de Klok des Heeren. En haar zoete muziek zal nieuw vlees voortbrengen.

38.

Troost en Rust

1. Gij zijt dan getrouw geweest, en gij hebt de kaprunnen gezien als de verbindingen tussen de geest en de ziel, en deze verbindingen zijn teer. 2. Ook hebt gij dan de tranen leren kennen als het bloed des Geestes, maar dit dan is u tot heilig zaad in de Heere. 3. Gij weet dan ook dat het grote Spanje

als het grote Pasen is, daar de nachtlatijnen de tijden des kruises zijn. Gij weet dat gij dit alles zult overwinnen als ware dienstknechten voor het aangezicht van God. 4. Het dier is dan uw adem en de regelaar van uw lichaamstemperatuur en dat van uw allerheiligste zielen. 5. Zij dan vertegenwoordigen de heilige voorwerpen in de tempel des Heeren en zullen u tot kaprunnen zijn. 6. De Heere dan wortelt door Zijn Geest en door Zijn kruis. Zonder de kaprunnen zoudt gij niet tot overwinning kunnen komen. 7. Gij weet dan ook dat het gekraai der hanen niet zonder reden is gebeurd, daar zij de tijden des kruises aankondigen, en de tijden des Heeren. 8. Zij dan verspreiden de vuurroden, die de kruisliederen des Heeren zijn, en de kloppingen van Zijn hart en aderen. 9. Het vuurrood is dan het bloed der zielen, maar dit is u ook tot heilig zaad en kruid, stromende uit het vuurnood van Metensia. 10. Zij dan draagt de sleutelen der genezing, in heilige sacramenten bereidt. 11. Leert dan de sacramenten van het tweede kennen, om dienst in de tempelen te doen en daardoor uw zielen te behouden. 12. Gij dan hebt leren werken met het zuiverende zout des heeren om het zoete zevenvoudig te zuiveren. Daardoor hebt gij stand gehouden voor het Heilige Aangezicht des heeren dat als een verterend vuur is. 13. Gij hebt troost gebracht aan God, en zult daarom getroost worden. 14. Bemoedigt elkander dan met deze woorden, want de tijden zijn boos. 14. Zoekt steun bij elkaar, en mijdt hen die uw woorden en handelingen verdraaien. 15. Hoe lieflijk is het als broeders en zusters van het tweede woord tezamen wonen. 16. Weet wel dat er indringers en valse lieden zullen komen die zullen proberen te stoken in de tweede gemeente, om uw naam te besmeuren. 17. Zondert u af van zulke lieden. Maar deze dingen moeten gebeuren om te zien wie de toets zullen doorstaan. 18. Gij dan bent zorgzaam geweest tot de piraten des Heeren, en gij hebt hen goede opvang gegeven. 19. Gij hebt dan de Namen van de Christus en de Tweede Christus leren kennen, en gij hebt hen allen liefgehad. 20. Gij hebt dan de verhalen van het kruis aangehangen, en hebt geen van hen verloren doen gaan, daar gij dienstknechten des Heeren zijt. 21. Gij hebt de geslachten der rechters en predictaten leren kennen, en gij hebt geen van hun tranen verloren doen laten gaan, daar het heilig zaad des Heeren is. 22. Gij dan hebt ook aan hermitaten woonplaats geboden en hen de wijn des Heeren laten drinken. Gij hebt de zon niet onder doen gaan over de wijnen des Geestes. 23. Nu zal de Heere u dan ook de sleutelen geven om de geslachten der hermitaten te leren kennen. 24. Zij dan waken over de Zielen des Heeren. Gij dan bent getrouwe anfitaten geweest voor Gods aangezicht. 25. De Heere heeft u gezien, en heeft u een teken gegeven. De Heere heeft uw kruiken geopend. Laat dan de geesten der profeten tot de zielen der profeten komen, opdat zij in hun harten verzadigd raken. 26. Brengt dan hun wildheden tot rust, en vertaal voor hen de vaak moeilijke boodschappen die zij ontvangen, als waardige apostelen in de Heere. 27. De Heere heeft u aangesteld om hun huizen te besturen. Veracht dan de profeten niet, ook niet hen die depressief zijn, daar zij door moeilijke tijden heenmoeten. Zij worden door de Heere gemaakt tot roofdieren, en zijn u tot grote steun. 28. Zorgt dan voor de gemeente Gods, en voor hen die het minder hebben, daar de Heere u daartoe geroepen heeft. 29. Onderwijs hen over de veelvoudigheden Gods, en weest niet eenzijdig. Gij zult geen ketenen leggen om hun harten. 30. Laat hen die moe zijn slapen, opdat de toorn des Heeren niet over u kome. Zij die moe zijn hebben werk des heeren verricht. 31. Nu zal de heere heere dan bepalen wat werk is en wat niet. De rust des heeren is een zwaarder werk dan de arbeid der wereld. 32. En het werk des Heeren is een grotere rust dan de rust der aarde. 33. De Heere dan bepale wat werk en rust is. Gij bent er dan niet voor om elkaar te ketenen. Legt dan geen zware lasten op elkaar, want de Heere haat dezen. 33. Is het juk dat de Heere heeft gegeven dan niet zwaar genoeg ? Bemoeit u dan niet met elkaar. Of iemand werkt of rust gaat de Heere aan. 34. Geeft dan rust opdat gij veelvoudig rust zult ontvangen. 35. Zalig hen die anderen tot rust brengen, want zij zullen tot de overvloedige rust des heeren ingaan. Zalig hen die anderen tot troost brengen, want zij zullen vliegen op de vleugelen der arenden. 36. De Heere dan heeft u aangesteld tot Troosters en bakenen van Rust. Zorgt dan dat gij uw taak volbrengt. 37. Leert dan Renok de Trooster kennen die de Heere u als sleutel tot bevrijding heeft gegeven, want hij was dichtbij het hart des Heeren tijdens de kruisiging en bracht Hem troost. 38. Weest dan ge-ent op zijn boom, opdat gij deel hebt aan de heilige en verborgen sappen des Heeren. 39. Zij dan die het zoete gezuiverd hebben, hebben toegang tot het Sarhah des heeren.

39.

De Adem des Heeren

1. En zo zijn dan de kaprunnen ook de verbindingen tussen de eerste en tweede geest, en zij zijn als heilige altaren. 2. En zij zullen uw geest reinigen en laten uitreiken tot Spricht, waarin gij de tepelen des Heeren zult ontvangen. 3. Zalig hen dan wiens ruggegraten gereinigd zijn, want zij hebben toegang tot het kleine Gods, en tot het dikke. 4. En ziet dan, zij zullen zijn als de kaprunnen, als de altaren des Heeren. 5. Ja, zij zullen opstijgen als raven en velen tot wijsheid brengen. 6. En dan zult gij ademen vanuit het dunne en dikke Gods, en gij zult in het kleine openingen vinden, om vele vijanden te ontvluchten. 7. En de slangen des hemels zullen tot longen in u worden, en gij zult diep ademhalen en zien dat zij zijn als de darmen van het tweede. 8. En dan zult gij komen tot de Tweede Ziel des Heeren, die als het drop des hemels is. 9. En gij zult diep ademhalen en de wortelen des hemels zien. Op vele altaren zult gij liggen en gij zult geheiligd worden. 10. Zij dan die de dieren des hemels liefhebben zullen gaan van adem tot adem, maar zij die hen niet liefhebben zullen voor eeuwig slapen. 11. En het dunne en het dikke zal zevenvoudig gezuiverd worden in de Hand des Heeren. Laat u dan zuiveren, opdat gij kunt ademen. 12. Want de Heere zal de adem der wereld wegnemen, en allen die van de Heere zijn zullen in Hem ademen. 13. En die adem zal zijn als het drop des hemels. 14. En in de Roze Verbinding zullen de altaren des Heeren hersteld worden, en er zal een Nieuwe Schepping komen, de Schepping van het Tweede. 15. En vanaf dan zal er alleen nog maar geademd kunnen worden door de altaren des Heeren en de zuivering. 16. En zij die zichzelf dan niet willen laten zuiveren zullen door de slangen des hemels gegeten worden. En zij dan zullen tot een eeuwige zielenslaap komen, en hun geest zal slapen en tot volkomen vernietiging varen. 17. En op die dag zal de Heere de snippers bijeen vergaderen en Hij zal ze maken als altaren, maar ook deze altaren zullen voorbijgaan. 18. Zo zal er dan een dag zijn tegen alle altaren, en onder hen zal een grote zuivering zijn. Laat u dan gaan van het kleine tot het kleine, opdat gij zult ontkomen aan een verschrikkelijk oordeel. 19. De Heere Heere heeft dan een dag tegen alles wat hoog is, en zal een slachting houden opdat het lage verhoogd worde. 20. Zo zullen dan allen die genaderd zijn tot Spricht niet beschaamd uitkomen, en zij zullen vele gezichten zien, en hun eigen weerspiegelingen als kostbare sieraden. 21. En zij zullen naderen tot het veelvoudig gezuiverde blauwe, om het wit des Heeren te zien. 22. En de Heere zal hen alle tranen afwissen. Gij bent dan genaderd tot een allesverwoestend vuur. Laat u dan zuiveren. 23. En in die dagen zal Acha, het Altaar des Heeren, groot worden, en Kabbernal zal uit Hem voortkomen, en Hij zal zijn als de bizon des heeren.

40.

De Bekers

1. En in die dagen werden de Christussen als de kaprunnen, en zij werden in Acha wederomgeboren. 2. En zij dan werden als de Karazuur tegen alles wat hoog was. 3. En ook de Geesten Gods en de Zielen des Heeren werden als de Karazuur, en zij werden geleid door Acha. En hij had grote macht. 4. En Eminius werd groot en kwam tot Materos, het kleine Gods, en er kwam een grote oorlog in de hemelen. 5. En de Tweede Karazuur kwam tot de aarde, en zij waren als de wolven, dienende de Herman. 6. En zij hadden als leider Roodoog, de wolf van Sarsia van Renok. 7. En de Herman werd groot op de aarde, en ook Renok. En zij werden als de Tweede Karazuur. 8. En het altaar der karazuren verslond de arken en de tronen, en de traan van de Peter kwam over de aarde brandende van vuur en zwavel. 9. En deze was als de traan van het altaar, en ook de Peter werd als de Tweede Karazuur. 10. En de bomen des hemels kwamen tot de aarde, en begonnen te onderwijzen. 11. En degenen die van altaar tot altaar gingen werden zalig, maar hen die stopten werden door de traan verscheurd. 12. En de traan van het altaar werd groot en begon te lachen en ook kwam er vuur van het altaar genaamd Vuur van Eminius. 13. En de Geesten Gods worstelden tegen elkaar, want ook de Heere zuivert en test Zichzelf. 14. En ook de Christussen en de kaprunnen begonnen elkaar te zuiveren. 15. En zij kwamen tot een plaats genaamd het tweede Pniel en het tweede Harmageddon, waar velen tot verlichting kwamen. 16. En zo zijn dit dan heilige plaatsen der engelen. En het Tweede Altaar des Heeren droeg vele namen. En er was donder en bliksem, en een boa constrictor kwam voort uit het Tweede Altaar. 17. En het Tweede Altaar splitste zich in

vele altaren, en één dezer altaren was genaamd Brannan. 18. En aan Brannan werd een beker gegeven, en deze beker was vol met bloed. En het bloed veranderde in tranen, en werd daarna zaad. 19. En ook aan Acha werd een beker gegeven, en deze beker was vol met de dood. En de volkeren dronken van deze beker, en zij werden als drenkelingen, opdat er onder hen zuivering werd gebracht. 20. En in die dagen waren de haaien van de Herman in de zeeen van de aarde, en vele namen werden uit de tempelen gewist. 21. En ook aan Metensia werd een beker gegeven, die vol was met hoererij en slangen, en zij gaf de volkeren te drinken opdat er zuivering onder hen kwam. 22. En de reinen werden reiner, daar zij door de beker werden overgeslagen, en de onreinen werden onreiner, en zij werden overgeleverd aan hun lusten.

41.

Talgamen

1. Gij hebt dan gehoord van de beker van de Christus, en deze beker is genaamd Talgamen. 2. Gij die tot Hem wilt komen, zult ook van deze beker moeten drinken. 3. Wast uw geesten dan in deze beker, en gebruik deze naam aan het einde van uw allerheiligste gebeden. 4. De Heere dan luistert niet naar namen, maar naar harten. 5. Namen zijn dan gegeven tot gebruik, en niet tot noodzaak. 6. Het Koninkrijk Gods dan bestaat niet in Namen, maar in Heiligheid en Reinheid. 7. Laat deze beker dan rondgaan en drink van Hem. Talgamen. Gij gebruikt dan zijn allerheiligste naam als bevestiging. 8. Elke Naam op zich is dood, zowel in de hemelen als op aarde, maar wordt door de Liefde vervuld en gebruikt. 9. En ziet dan : de beker is meer dan de drinker. En gij hebt dan uw drieenigheid ingesteld, die slechts ten dele waar is, maar niet als canon. 10. Want de vierde persoon van de godheid is de beker, en Zijn Naam is Talgamen. 11. Gij doet er wel aan over een viereenheid te spreken, meer nog dan over een drieenheid. 12. Gij die tot de Christus gekomen bent drinkt dan allen uit dezelfde beker, en die naam is Talgamen. 13. Weet dan dat het een gebod des Heeren is om over de viereenheid te spreken, want de drieeenheid is slechts ten dele waar, en in de canon volkomen niet. 14. Zo zijn er dan vele Eenheden des hemels, en gij zult die allen vinden en gebruiken, gij die de Heere kent. 15. Drinkt dan van Talgamen, want gij bent tot het allerheiligste gekomen. 16. En de Beker des Heeren is tot zuivering van het bloed en de ingewanden.

42.

De Lokogamen

1. En zo is er dan in de Nieuwe Tempel de tafel der bekers, en gij doet er wel aan om tot deze tafel te naderen, daar zij de bekers der profeten bevat. 2. En zo zijn dan de Lokogamen de sieraden van het kruis, maar zij zullen wegvluchten van een ieder die het kruis niet heeft liefgehad. 3. Zij dan zijn de scherptes des Heeren, en voeren oorlog tegen de onheiligen en hen die van de wereld zijn. 4. Het kruis heeft dan niets op met de wereld. Zo kunt gij dan niet het kruis liefhebben als gij een vriend der wereld zijt. 5. De Heere haat dan allen die een vriend der wereld zijn, want zij zijn vijanden van God en van het kruis. 6. De Lokogamen beminnen alleen hen die het kruis beminnen en daaraan gelijkvormig zijn geworden. 7. Spot dan niet met de Lokogamen, want zij zijn wraakzuchtig en nemen daarvoor de tijd. 8. Zij die dan de Lokogamen onrechtmatig en onwettig proberen na te bootsen zullen ten prooie vallen aan bittere wreedheid, maar alle wreedheid leidt tot slaap en vernietiging. 9. Onrechtvaardig zal het oordeel der Lokogamen wezen over hen die onrechtvaardigheid hebben bewezen. 10. De Lokogamen zijn dan dichtbij de wezen en de weduwen. 11. En wanneer gij aanbidt, gebruik deze naam aan het einde van uw stille lofprijzingen, opdat zij heilig en rein zijn voor Gods Aangezicht. 12. De Heere haat dan iedere dankzegging en lofprijzing buiten het kruis om. Deze uitlatingen zijn de Heere een gruwel. 13. Ware lofprijzing is dan in stilte, komende van het kruis en wederkerende tot het kruis, om de beker des Heeren te drinken. Lokogamen. 14. Laat dan uw beker vullen door de Lokogamen, en drinkt van de wijnen van het kruis. 15. En komt dan tot het graf des Heeren, wiens Naam Belcanov is. 16. Als gij dan praalt, praal in het kruis, en in het graf des Heeren.

De werken der Lokogamen

17. En zij, de Lokogamen, zullen de wilde beesten voeren, en de Karazuur, daar zij het sieraad van Metensia zijn. 18. En ook zijn zij het sieraad van de Peter, de Gegetene Christus, en zij beminnen hem als lichtende watervallen in een bosrivier. 19. Ja, voor de grotten van Belcanov, het graf des Heeren, liggen zij. En lichtende vissen stijgen langs hen op en dalen neer. 20. En zij zullen velen voeren tot de duisternissen en de koele wateren, en velen zullen gered worden. 21. Ziet dan toe dat gij de duisternis des Heeren niet veracht, want gij mocht er eens door gegrepen worden.

43.

De klokken des Heeren

1. En alle eenheden zijn dan omringd door de Lokogamen, en zij hebben toegang tot de allerheiligsten. 2. Zo is dan de Emelis Shatau vol van de Lokogamen des Heeren, en zo ook de Roze Verbinding. 3. En ziet dan, zij komen voort uit Brannan en keren weder tot Brannan. 4. En zij hebben de klokken des Heeren rijkelijk bekleed. Zij dan hebben gedronken van het zoete des Heeren en het zoete des kruises, van de bronnen van het Sarhah. 5. Ziet dan, zij komen voort uit de klokken des kruises, om honger en verzadiging te brengen. Ja, want alle klokken bestaan in honger en brengen uiteindelijk verzadiging. 6. Niemand zal voor altijd honger moeten lijden, en de Lokogamen zullen daar op toezien. 7. Zij die dan van de alverzoening zijn : gij hebt ten dele gelijk. Gij zult dan allen verzadigd worden, en gij zult dan allen slapen, maar de één tot eeuwig leven en de ander tot vernietiging. 8. Dat wat tijd is bepale de Heere, en wat voor de één een seconde is, is voor de ander duizend jaar. 9. De Heere dan bouwt met honger en verzadiging. 10. Ziet dan, alle sieraden des Heeren zijn als klokken, en zij brouwen de wijnen des kruises. 11. Zij scheppen de vertes en de horizonnen.

44.

Muizen en konijnen

1. Gij dan die in Tyatira zijt, gij woont dichtbij Materos. Zij die in het tweede Tyatira wonen kennen rijkelijk de Lokogamen. 2. Gij zijt dan vol van de nostalgie des Heeren, en gij bent nader gekomen tot de woningen der muizen des hemels. 3. Ook kent gij dan de woningen der konijnen des hemels, door de Vader neergezet. 4. Gij hebt dan een warm hart gehad voor hen die de konijnen liefhebben en de konijnen zelf, en gij zijt als één van hen. 5. De Heere heeft dan zoveel liefde voor u omdat Hij zelf deels konijn is, daar het een speciaal deel van Hem vertegenwoordigt. 6. Ziet dan toe dat zij die het konijn haten door Hem afgeschoten worden, want de Heere Heere is een jager. 7. En zo is dan Sarhem het gewest van konijnen in de hemelen. 8. Gij dan zijt genaderd tot Sarhem, en bent klaar voor Zijn geheimenissen, gij allen die in het Tweede Tyatira wonen en zij die tot haar naderen. 9. Gij hebt dan bedelaars niet aan de kant gezet, maar hen ontvangen als konijnen des Heeren. 10. Mokmos dan is het gewest der muizen in de hemelen. En deze twee gewesten zijn heilig voor de Heere. 11. De muizen dan heersen over de tranen. De Heere is dan deels muis. 12. De tranen huizen dan in hun flessen.

45.

De Raadselaar

1. En de tranen dan zullen zevenvoudig gezuiverd worden, en zij zullen gedronken worden, daar zij de wijn des Geestes zijn. 2. En ook de lijmen des Heeren zullen zevenvoudig gezuiverd worden en zij zullen zijn als eb en vloed. 3. Gij dan laat ook het grijze zevenvoudig gezuiverd worden, opdat het zilver zal zijn, en gij kunt het daar gij immers tot onder het roze bent gedaald. 4. Laat u dan zevenvoudig vrijzetten voor de Heere. En laat u dan goed beseffen dat de tepelen des Heeren tot zuivering van Spricht zijn aangesteld. De Heere dan zuivert de hemelen en de gewesten, daar Hij een Zuiveraar is. Zo is Hij dan ook een Raadselaar. 5. En de Raadselaar zal aan het einde der tijden komen om het witte zevenvoudig te zuiveren. 6. Nu dan is het zeerood des Heeren negentigvoudig gezuiverd. 7. Zij dan die onder het rode zijn, zijn grijs, maar zij worden gezuiverd tot zilver. 8. Zij dan van de rode traan zijn tot honderdvoudig gezuiverd en zij hebben woning voor u gemaakt. Zij

leefden altijd dicht bij uw hart, en zij hebben u niet verlaten. 9. Daarom zijn zij niet schuldig, en zullen zij voor eeuwig Gods Zegen dragen. 10. Zij hebben u in tijden van nood getroost en bemoedigt en u hun klederen gegeven. 11. Ja, zij hebben tot in het duizendvoud voor u gezorgd, en uw pijnen met u gedragen, en deze overgenomen waar zij konden. 12. Ja, veelvuldig zijn zij voor u gestorven.

46.

Aangenaam Gezelschap

1. Zij die lijden voelen zich vaak alleen, maar als gij ouder wordt bemerkt gij de persoonlijkheden van het lijden, en leert gij hen zien als aangenaam gezelschap, daar zij u behoeden voor vele zonden en afhouden uit de slavernij. 2. De Heere heeft u dan aangenaam gezelschap gegeven, en zij zullen zichtbaar worden naarmate gij ouder wordt. 3. Leert dan de verrukkingen kennen van het ouder worden. 4. Gij hebt dan uw liefde tot de vogels des Heeren leren uitdrukken, en gij hebt bemerkt dat zij vaak de verpersoonlijkingen van het lijden zijn. 5. Zo dan kunt gij tot het lijden spreken als tot de Heere. 6. Weet dan dat zij die de vogels des hemels liefhebben een diepe plaats bij God hebben, daar God deels vogel is, daar het een deel van Hem vertegenwoordigt. 7. Hij schiep dan de dieren naar Zijn aard, en zij die dan de dieren krenken, krenken daarmee het beeld Gods, en worden tot de spotters gerekend. 8. Spot dan niet met Gods Schepping, daar het Zijn evenbeeld is. 9. Zij die lijden hebben dan een vlam om mee te smeden. De smid des Heeren is dan tot uw woning gekomen. 10. Ziet dan, de haai is de vleesgeworden vlam van de Ziel des Heeren, en gij zijt dichterbij het verterende vuur gekomen. Weest dan Heilig. 11. En daar het Eerste Woord tot heiligheid heeft opgeroepen, het Tweede Woord des te meer. 12. En daarom is het Tweede Woord heiliger dan het eerste, en wordt er des te meer opgeroepen de zonde af te leggen.

47.

Over de vrouw

1. De haai is dan de smid des Heeren, en hij zal de woningen van het Tweede bouwen. Hij zal daarvoor de metalen aan elkaar smeden, en daartoe de Kandelaar van Metensia gebruiken. 2. Ja, de haai zal dan de tijger en de leeuw gebruiken om los te branden en aan elkaar te smeden, en hij zal worden als het brandende ijs. 3. En de orca's des Heeren zullen tot uw huizen komen om vele knooppunten te maken in ballen, en gij zult de electriciteit des Heeren hebben. 4. En de orca's des hemels zullen zijn als de electriciens, en zij zullen Gods robotten heten. 5. En de electriciteit dan is als het vuur des geestes. 6. En alle vuur bestaat dan alleen in ijs. En de dove haaien zullen zijn als de radio's des Heeren, en de zwarte haaien zullen zijn als de telefoons des Heeren. 7. De witte haaien zullen dan zijn als de televisies. 8. Gij zult dan de ingang der vrouw als heilig achten na de zuivering, want zij zal de slangen des hemels voortbrengen. 9. En zij zal dit doen in vele barensweeen, en haar klederen zullen gescheurd zijn. 10. Dan zult gij de vrouw niet meer als een lustobject zien, maar als een werktuig des Heeren. 11. Gij zult dan de vrouw haar waarde teruggeven, maar de Heere zal de onheilige vrouwen overleveren aan hun zonden, en zij zullen doorgang geven aan de slangen des hemels. 12. Ja, het Tweede Woord is dan zeer vrouwvriendelijk, maar zal een groter oordeel aankondigen over de spottende vrouw. 13. Want spot misstaat een vrouw, tenzij zij spot in de Heere. Gij moogt dan de onrechtvaardigheid bespotten en dit is zelfs een gebod des Heeren. 14. Gij zult een vrouw niet veroordelen om haar lusten, maar gij hoeft misplaatste spot niet te verdragen. 15. De Heere dan kent alle lusten, en weet waar zij vandaan komen en waar zij naartoe gaan. 16. Laat dan niemand de ander lastigvallen met zijn lusten, maar geneest elkander veeleer en brengt elkaar tot rust. Een spotter en een huichelaar zult gij geenszins genezen, want daarmee laadt u schande op uzelf. 17. Een vrouw mag ook zeker geen spottende en huichelende vrouwen aanhangen. Zulken behoren door de daartoe bevoegde apostelen onder u aan de haaien overgeleverd te worden. 18. Wanneer dan een vrouw lusten heeft naar materiele dingen en kleding buiten het noodzakelijke, en deze staan los van het gebod des Heeren, dan zal zij zich daartegen moeten verzetten door de gelofte tot armoede te doen. 19. En zij zal de armoede aanhangen als aan de heere, en de armoede zal haar tot man zijn. 20. Laat gij dan goed weten dat zij

die de armoede niet begeren, de Heere ook niet hebben. 21. Want diep gekwetst is de Heere, wanneer een dienstknecht of dienstmaagd de armoede veracht. Daarmee hebben ze de Heere zelf veracht. 22. Vit dan niet op elkaars soberheid en eenvoud, opdat de Heere u niet verlate en tegen u toorne. 23. Zij dan die een arme bespotten zullen door de Heere uit het boek des levens worden geschrapt. 24. Zij die een zieke bespotten zijn reeds verloren.

48.

Over twijfelen en toetsen

1. Bespot dan het Tweede Woord des Heeren niet, en veracht het niet, want zulken zullen een zwaarder oordeel over zich krijgen dan hen die het Eerste Woord des Heeren hebben bespot en veracht. 2. Als dan het oordeel over hen die het onzuivere Woord hebben afgewezen al zo groot is, hoe zullen zij dan die het Zuivere Woord afwijzen dan ontkomen ? Ondragelijk zal het oordeel zijn over zulken. 3. Denkt dan niet dat het Tweede Woord lichter zal zijn dan het Eerste, want gij zult gaan van oordeel tot oordeel. 4. De Heere Heere dan laat niet met Zich spotten, en vreselijk zal het zijn voor de zondaar om in de levende handen te vallen van de Heere Heere. 5. Zij dan die het Eerste aannemen en het Tweede niet, zijn als de farizeeers en het oordeel over hen zal zwaarder zijn als over de farizeeers in de tijd van Jezus de Christus. 6. Want zij wezen het onzuivere af, en zouden zwaarder gestrafd worden dan hen van Sodom en Gomorrah. Hoe zwaar zal dan het oordeel over hen heten die het zuivere hebben afgewezen ? 7. Bewerkt uw behoudenis dan in vrezen en beven, want de Heere Heere is een allesverterend vuur. 8. Zij dan die de Eerste Christus hebben aangenomen en de Tweede Christus verworpen vallen ten prooi aan de haaien. Onbarmhartig zal het oordeel zijn over zulken. 9. Maar als het u te doen is om gelijk te hebben, de Heere zeker niet. Zalig hen die twijfelen, maar vervloekt zij hen die niet twijfelen aan het Eerste, want dat woord, alhoewel het veel waarheid bevat, is onzuiver. 10. Toetst dan het Tweede Woord, want zij die niet toetsen leven reeds onder de vloek. 11. De Heere is niet onder de indruk van hen die zonder toetsen het Tweede Woord aannemen. De heere veracht zulken, daar zij zelf niet te vertrouwen zijn. 12. Zalig hen die twijfelen en toetsen. Vertrouwt dan niet te snel, want gij mocht eens misleid worden. 13. Kijk een dier dan altijd in de bek. Houdt dan het Tweede Woord niet tegen, want de Heere zal u als loopbrug gebruiken, en gij zult onder de voet gelopen worden.

49.

de Herman

1. En zo zal dan het openen van de eerste tepel des Heeren zijn. En de geslachten der apostelen zullen tot deze tepel komen, daar het de tepel der apostelen is. 2. En gij zult de dingen verstaan, en de verborgenheden Gods zullen tot u komen. 3. Ja, tussen Jupiter en Saturnus ligt de hof des Heeren, want daar heeft Hij zijn wortelen gewrocht. 4. En dan zult gij elkaar verstaan als in het paradijs, en gij zult kennen de dingen Gods. 5. En wanneer gij dan de dove haai en de zwarte haai hebt ontmoet, zult gij u voelen alsof u de radio en de telefoon des Heeren in uw handen hebt, en hun hoornen zijn van goud. 6. En gij zult dan hen die verweg zijn kunnen vasthouden, terwijl de melk des heeren stroomt, en deze melk zal zoet zijn. 7. En wanneer gij slikt zal het bitter zijn, daar de hoornen uw buik doorboren. Ja, want het is de Heere Heere die wonden aanbrengt. 8. En gij zult de vuren des Heeren in uw monden voelen om het huis des Heeren te kunnen smeden. 9. En de apostelen van het brandende ijs zullen voortkomen uit de verheerlijkte Herman, de Wilde Christus, want Hij is de brug tussen het vuur en het ijs, daar Hij in de diepste krochten van het ijs is geweest tot aan het duistere toe. 10. Ziet dan toe dat gij Christus de Wilde niet afwijst, want dan hebt gij helemaal geen Christus. 11. Zij dan die de Herman bespot hebben om zijn wildheid zullen niet in het huis des Heeren wonen. 12. Weet gij dan niet dat de Christus is voortgekomen uit de Herman ? 13. Zij die daarom de Herman niet ontvangen hebben daarmede de Christus verloochend en in hen is het Licht Gods niet. 14. Leert dan uw Christus kennen, opdat Hij u zal kennen bij de ingang tot Zijn Heerlijkheid. 15. Zij die de Herman niet hebben, hebben ook de Christus niet. Leert dan de herman kennen, door naar deze Woorden te horen en door veel onderzoek te doen, opdat gij niet een andere herman ontvangt. 16. Want vele hermannen zullen komen om de aardbol te misleiden,

maar doet gij dan de Ware Herman aan. 17. Niet allen die beweren van de Herman te zijn, zijn van de Herman. 18. De Herman dan zal voortkomen uit het ijs, en wederkeren tot het ijs en Hij zal het vuur des Heeren niet verachten. En zo zal Hij dan zijn als het brandende ijs, en Hij zal komen om de tepelen te openen. 19. Ja, als een vader zal Hij zijn tot hen die wild zijn, en de afzondering hebben gezocht. En wild zullen zij drinken van Zijn melk. 20. De Herman dan is een deel van Christus, het deel wat Hem tot de woestijn en de wildernis bracht, en wat Hem telkens afzonderde. 21. Zo is de Herman dan het IJs van Christus, brandende in de nacht. Zij die dan het ijs van Christus hebben veracht, hebben de Christus zelf veracht, daar de Christus in en door ijs bestaat. 22. Zonder het ijs zou Christus nooit tot het kruis gekomen zijn, en zonder het ijs zou de Christus nooit tot de hemel gevaren zijn. 23. Zonder het ijs zoudt gij nooit een schuilplaats in hem hebben, en zoudt gij Zijn Geest nooit kunnen ontvangen. 24. Zonder het ijs zou zijn vuur nooit hebben bestaan.

50.

Maser en Herman

1. Zonder de Herman zou de Christus nooit tot de dodenrijken zijn nedergedaald, en zou Hij nooit tot Heerlijkheid en Opstanding zijn gekomen. 2. Weet daarom tot wie gij spreekt, opdat al deze dingen niet aan u voorbij gaan. 3. Alle dingen worden dan in ijs gezuiverd, en worden rijk in Maser, die Christus de Arme is. 4. Ziet dan de weelderigheid, de overvloed en de rijkdom die de Armoe geeft. Zij die daar geen oog voor hebben, het is beter dat hun oog worde uitgerukt. 5. Gij bent volledig voorbijgegaan aan de schoonheid en de naaktheid der natuur. 6. In Maser worden dan allen rijk die hun leven hebben afgelegd, en de armoe beminnen. 7. Voor de rijken zal het dan zeer moeilijk zijn om tot het Koninkrijk Gods in te gaan, daar zij door de Mammon zijn gebonden, maar in Maser kunnen zij verlost worden, daar Hij de kracht van Christus de Arme is. 8. Gij hebt dan een Naam die gij kunt aanroepen, om tot de kloosters van de Herman te gaan. Want de Herman is voortgekomen uit de Maser, en gij die de Naam van Maser aanroept zal tot in alle eeuwigheden dubbel behouden worden, ook tot in het Tweede. 9. Maar zij die Maser vervloeken zijn reeds verloren. Nu bestaat het koninkrijk der hemelen dan niet in geld of namen, maar in armoe en wildheid. 10. Zo zult gij dan de Maser en de Herman dienen, opdat zij u dienen en u tot de volheid van Christus brengen. 11. Blijft dan niet op één been staan, en blijft de Christus dan niet in uw harten kooien, en binden aan uw canons, want Maser en Herman zijn als de vleugelen van de arend die slaan om te openen en te doden. 12. Zo is dan de Christus in zijn armoe tot de wereld gekomen, en tot de kribbe, en zijn hart was met de dieren. 13. Zo bent gij dan in Maser verbonden aan de verborgen schatten Gods, en kunt gij tot de Herman komen. 14. Veracht deze Woorden dan niet, Mijn geliefden, opdat zij u niet verachten. 15. De Heere Heere dan laat niet met Zich spotten, en is als een verterend vuur. Zij die Maser niet hebben, hebben de Herman ook niet, en zijn slaven van de Mammon. 16. Gij kunt niet tot de Herman komen zonder de Maser aan te hangen, want dan komt gij tot het valse ijs, dat de doden tot slaven maakt. 17. Want vuil en leugenachtig zijn zij die zeggen de Herman te hebben, en de Maser hebben veracht. Zij dragen de lichten van de hel en van Orion. 18. Zalig zijn zij die als Maria Magdalena de voeten van de Christus kussen met tranen, want zij hebben ook de Maser. 19. En de zusters van de Magdalena hebben duizendvoudig troost gebracht aan Maser en de Christus, en zij zullen de Herman ontvangen. 20. Laat dan niemand uwer vergeten dat de wildheid een hogere orde Gods is. 21. De wilden kennen dan de schatten van vuur en ijs, en brengen hen tot het verborgene en de duisternis. 22. Bewaart uw harten dan in God, opdat gij genade vinde voor Zijn troon. 23. Gij zult de Christus dan kennen in Maser en Herman.

51.

De geslachten der apostelen

1. Laten dan de geslachten der apostelen zich opstellen op de Emelis Shatau opdat gij elkaar kunt verstaan. Zo kunt gij veelvuldig de gave van vertolking ontvangen, opdat de Vrede des heeren openbaar worde. 2. En zo zijn er dan veertien geslachten der apostelen. 3. En het eerste geslacht zijn de pleiaden, en zij zijn als de zonen des donders, de boanerges 4. En het tweede geslacht zijn de rode pleiaden daar zij de wijn des heeren bereiden. 5. En het derde geslacht zijn de zwarte pleiaden

of duistere pleiaden die de verlamden tot Christus dragen of brengen, en tot de Tweede Christus. 6. En het vierde geslacht zijn de gele pleiaden, en zij dalen tot onder het gele om hen met diepe pijnen tot Christus te brengen, en tot het Tweede. 7. En het vijfde geslacht zijn de blauwe en witte pleiaden. 8. En het zesde geslacht zijn de roze pleiaden. 9. Het zevende geslacht der apostelen zijn hen van de rode kap, en het achtste geslacht zijn de hermanitische apostelen, zij die van Herman zijn. 10. Het negende geslacht zijn de apostelen van Metensia en het tiende geslacht zijn de apostelen van de Emelis Shatau, en zij zijn heilig en rein, daar zij de geboden des Heeren dragen in het Tweede. 11. Het elfde geslacht der apostelen zijn de apostelen van de schuine stang en het twaalfde geslacht zijn de apostelen van de Tweede Metensia, en zij dragen de heilige bouten vol van het brandende ijs. En zij zijn als de smidse des Heeren. 12. Het dertiende geslacht zijn de apostelen van de brandende vruchten, en het veertiende geslacht zijn dan de apostelen van de brandende angels. En zij zijn als de wespen des hemels, neerstrijkende op de daken. 13. En zij zijn dan allen zonen van de bliksem des Heeren, en ziet dan, het is als heilige melk.

52.

De Roze Verbinding

1. En als gij dan elkaar kunt verstaan, dan is de tweede tepel des heeren niet verre van opening. En zij zal liggen en opkomen vanuit de buik en het binnenste. 2. En zo zullen de woorden en koorden gereinigd worden, en zij zal worden tot een nieuw lichaam en een nieuwe schepping brengen. 3. En haar naam zal zijn de roze verbinding, en zij zal heilig voor de Heere wezen. 4. En zij zal zijn als de muis en het konijn des heeren en zij zal groot worden tussen Mokmos en Sarhem. 5. En haar vijvers zullen branden als het ijs en haar vissen zullen als lichtende bogen en kransen worden, komende vanuit haar schoot en tussen haar handen. Ja, zij zal de ballen des Heeren dragen, brandende van ijs en zilver. 6. En zij zal dragen de geslachten der profeten en de geslachten der rechters als een heilig sieraad voor de Heere. 7. En zij zullen voortkomen vanuit haar schoot, gevormd wordende in het vuil des Heeren. 8. En dan zullen de darmen en de slangen reiken tot aan de schoot, en zij zal geboorte geven door haar aars. 9. En dan zal de aars gebruikt worden om te baren, en niet om uitwerpselen los te laten. 10. En de mannen zullen de slangen des hemels baren door hun benen. 11. En zij dan die het nieuwe lichaam van het Tweede niet kennen hebben veel te lijden.

53.

Jakob en Esau

1. Tweede Gad, je bent als een vlam in de nacht. Op de Emelis Shatau zit je. Tweede Aser, tot de profetische geslachten behoor je, als een veer in de wind. 2. Je bent de schaduw van de vleermuis. Al jouw spinnenmannen zijn daar. 3. Zij dan die Brannan openen zitten op de poorten als de raven des Heeren. 4. Zij dan die het heilige gordelschort dragen zijn als de ratten des hemels. Zij komen van het Tweede, en hebben geleden in het Eerste, en ziet, zij zijn rein en heilig. 5. Tweede Naftali, gij dan zijt als een rat des Heeren, en gij hebt de piraten des Heeren niet veracht, maar gij hebt uw hand over hun ruggen gestreken, en hebt hen door de nacht geleid in tranen. 6. Gij hebt hun laten drinken van de geheime kruiken der bruisende tranen, en gij hebt hen het tranenbrood niet onthouden. 7. Gij waart daar in de nacht voor hen. Gij zijt een waardig soldaat. 8. Gij dan hebt hen de grotten van Esau laten zien, en de liederen van Jakob. Ziet dan, zij zijn beiden wild. 8. Ja, want ook Esau zal behouden worden, daar zij met elkaar verzoend werden, na een lange oorlog. 9. Ja, want in de schoot vochten zij met elkaar, maar zij vonden elkaar voor de dood. 10. Zo zullen ook velen die tegen de Christus gestreden hebben Hem vinden voor het graf, en Hij zal Zijn als de Gezuiverde en het Heilige Tweede. 11. Want ook de Heere worstelt, slaat en geeft dan toe, zoals bij Jakob op Pniel. 12. De Heere dan heeft de worstelaars lief, en Zijn Heilige Haat leidt de mens niet altijd ten verderve. 13. De Heere dan heeft Esau in het gevecht gehaat, daar ook Esau gebroken moest worden, maar de Heere heeft Zijn hart liefgehad, daar het een wild hart was. 14. En zo is dan de Haat des Heeren een grotere liefde dan de liefde der aarde, want de Heere Heere, Uw God, haat in list. 15. Zo zijn dan ook velen tot de haat des Heeren gekomen, en zij hebben ervan geproefd, en zij zijn erdoor in zwijm geraakt, en verzoend met vele vijanden. 16. Gij zijt dan ook allen soldaten

der liefde, gaande met list ten werk, maar niet om te vernietigen, maar om op te bouwen.

54.

De Haat des Heeren

1. En allen die dan tot Brannan gekomen zijn, dragen de gordel des Heeren, en het licht van Lapondria zal tot hun borstkas rijzen. Zij dan zullen hun mond opendoen, en lachen, daar het Grote Kanaan in hun monden is. 2. De Heere opent dan de profetische geslachten als zachte vlammen, want het rode sap heeft Jakob van Esau gescheiden, maar ditzelfde rode sap heeft hen ook weer tezamengebracht. En dit is het geheimenis des Heeren, want de Heere sprak over Zijn Tweede Bloed. 3. En ziet dan, zij zijn beiden wild. Grote Genade geeft de Heere hen die tot de Tweede Issaschar gekomen zijn, en zij zullen worden als de golven der zee. Ja, vele malen is het zeerood dan gezuiverd, en zijn vlammen rijzen voortdurend tot Brannan. 4. De Heere heeft dan hen van het geslacht van de Tweede Simeon en het geslacht van de Tweede Juda lief, want zij zijn profetische geslachten, en zij zijn wild en werken met list. 5. Ja, ook haat de Heere hen, want door haat bewijst hij zijn liefde. 6. Zo is dan het zeegeel vele malen gezuiverd door haat. 7. Gij dan die de haat des Heeren niet hebt, en het bittere der zee niet hebt geproefd, hoe kunt gij in de liefde zijn ? De Liefde des Heeren komt immers voort uit Zijn Haat. 8. Zo kan dan niemand tot de Heere naderen, zonder de zonde en de oude natuur te haten. Ja, wie dan niet haat zijn eigen leven, kan het Koninkrijk Gods niet binnengaan. 9. En hij die niet haat zijn eigen zoon, en zijn eigen vrouw en bezit, die kan het Koninkrijk Gods niet binnengaan. 10. De Heere nu is haat, want de haat zuivert en toetst. Zo kunt gij elkaar dan opbouwen in liefde. Maar wanneer gij haat, haat in de Heere, want de haat der wereld leidt tot verderf, en zij hebben de Christus niet. 11. Laat dan niemand u misleiden met vrome en holle klanken van liefde, want de wet des Heeren is haat. 12. Gij hebt dan vele wapenen van de gemeente weggenomen en van het Tweede, wanneer gij zegt dat de haat des duivels is en niet van de Heere. De Heere heeft wapenen van haat, en gij dient daarop acht te slaan als licht in de duisternis. 13. Gij bent reeds overgeleverd aan de wereld en hen van de Mammon, wanneer gij liefhebt zonder de Haat des Heeren aan te hangen. 14. De heere toornt dan tot zijn vijanden, maar ook tot zijn kinderen. Vervloekt zij allen die de tucht des Heeren haten, en de haat des Heeren verachten. Zij zullen niet in de gemeente des heeren mogen komen, want zij hebben zelfs het Eerste veracht. 15. Leest dan van de Haat van het Eerste, en leert haar zuiveren, want wanneer gij haat om te haten, dan zijt gij vervloekt. 16. Maar wanneer gij haat om lief te hebben, ziet, gij zijt zalig. 17. En gij dient op deze woorden acht te geven als geboomte des levens met brandende vruchten, als op het zachte van Metensia. 18. Laat dan niemand u het heil ontnemen, want vele verlokkers zullen tot u komen om u met list van de Heere proberen af te brengen. 19. Daarom is het soms beter om ver van de mensen af te wonen om dichtbij God te kunnen zijn, als de nabijheid van mensen u verre van God brengt. 20. Beproeft elkaar met deze woorden.

55.

De Heilige Ziel

1. En Naftali is als een brandende hinde voor de Heere, lichtend in het vuur Gods, en de Heere zal het duizendvoudig zuiveren. 2. Ja, ook alle andere stammen van Israel worden gereinigd in Zijn Vuur. 3. En de rook zal stijgen tot de Emelis Shatau voor een nieuwe dag. 3. Een nieuwe dag des heeren is gekomen. Laten de poorten van Brannan dan wijd worden, en verwijdert dan hen die het heilige gordelschort niet dragen, want zij is gegeven als een teken des Heeren. 4. En Naftali is als een vurige hinde voor de Heere, vol met het vuurrode, zingende de liederen des kruises. 5. En Naftali zal zijn als het hert van Maser, gehuld in armoede, om de rijkdommen des Heeren voort te brengen. 6. Brengt dan alle priesters tot de Heere, en laat hen gezuiverd worden door het vuur en het oog van Eminius. 7. De Heere dan kent alle priesterlijke geslachten, en de geslachten der koningen, en zij zullen de profetische geslachten niet meer onderdrukken. 8. De Heere dan kent al hun namen, al hun uitgangen en ingangen. 9. En in het oog van Eminius is dan de verbinding met Spricht, daar hij voor hem lijdt en strijdt. 9. En Eminius draagt dan het zwaard van Spricht, en brengt allen tot Zijn staf, zij die door Golgotha gekomen zijn. 10. Gij dan zijt allen op weg naar de

Emelis Shatau, maar velen zullen onderweg struikelen, opdat er onder u zuivering wordt gebracht. 11. En dan zult gij reizen van Brannan tot de Emelis Shatau en terug, opdat het drop des hemels in uw harten zal groeien en uw zielen verrukt zullen worden. 12. Ja, want de wortelen des Heeren hebben vele sappen die hen zullen dienen die tot die wortelen gekomen zijn. 13. Zalig zij hen dan die diep geworteld zijn in de Emelis Shatau, en zalig zij hen die diep geworteld zijn in Brannan, want zij zullen het drop des Heeren kennen. 14. En er zal een man opstaan genaamd Drop en Hij zal zijn de vrucht en de zoon des kruises om het volk te lijden in de tijden dat de longen worden dichtgeknepen, en er zal een kleine bron van adem zijn voor de allerheiligsten. 15. Maar ook zij zullen door tijden van ademnood gaan, opdat er onder hen zuivering aangebracht worde. 16. En de man genaamd drop zal zijn als de Heilige Ziel, en de Tweede Ziel des Heeren, en deze zal uitgestort worden over de leergierigen om velen te onderwijzen. 17. Ja, de haren zullen branden, als de Heilige Ziel uitgestort zal worden, en Hij zal tot een groot sieraad zijn in het midden des kruises, dragende de mysterieen en het bruisende Gods. 18. Zo is er dan veel siroop stromende uit het midden des kruises om enkelen tot genezing te brengen.

56.

Het Licht des Kruises

1. En in het laatste der dagen zal Drop branden en vuur spuwen, en het licht zal de heiligen leiden. En zij zullen door vele wildernissen moeten gaan, en aan die wildernissen gelijk moeten worden. 2. Want ook de Christus moest aan het lijden en het sterven gelijkvormig worden, om in te gaan ten eeuwigen leven. 3. En Eminius en Drop zullen één worden in het laatste der dagen als een lichtend schip, en de helikopters des hemels zullen van hen uitgaan. 4. En de paarse mug zal van hen uitgaan als het licht des kruises, en dit licht zal zijn mystiek, en zij zullen een nieuwe schepping bouwen. 5. Ja, tot de zevende dermensie zal hun licht reiken, tot de lijmen Gods. En de paarse mug zal groot worden, en zal vele harten verblinden, daar zij gezondigd hebben tegen de allerhoogste. En zijn komst zal verschrikkelijk wezen, als de geheime donder des Heeren, bewaard tot aan het laatste der dagen. 6. En Hij zal de heilige attentaten en anfitaten leiden tot de heilige berg, en zij zullen de latijnen zuiveren en het vuurrode, tot aan het zeerood toe. 7. En dan zal de ster Sirius gezuiverd worden, en de hondster, en zij zullen tot aan de latijnen toe gezuiverd worden, en tot het vuurrode schip. 8. Ja, de rode traan zal hen zuiveren, en hen die van onder het gele zijn, want het zal een dag wezen waarop de Heere Sirius zal heiligen. 9. Ja, Sirius zal branden voor de Heere, en ook haar oogst zal gezuiverd worden, zevenduizenvoudig. 10. En dan zullen er stemmen tot de Heere komen, en zij zullen de paarse mug aanklagen, maar de Heere zal hen werpen in de put des onweers. 11. En voor drie dagen zullen zij zonder adem zitten, en deze dagen zullen zijn als maanden. 12. En zij zullen schuldig worden bevonden als ontvoerders, ja, ontvoerders van wind, en zij zullen het lot van een ontvoerder uitzitten, tot in het zevenvoud, daar zij ernstig gezondigd hebben tegen de Heere, en ook van de oogst van de ontvoering hebben gegeten. 13. En dan zal de boot van Sirius oprijzen, en zij zal het licht des kruises dragen. En ziet, het is een boot van honden. 14. En de Heere zal de honden uitzuiveren. Zalig zijn dan de Honden des Heeren, want zij hebben genezing gedragen tot hen wiens harten gestolen waren. 15. De heere heeft dan harten teruggestolen als een heilige dief, en werd gevolgd door honden. 16. Wee hen dan tot wie de Herman is neergedaald om terug te stelen, want Hij zal des nachts hun huizen binnen breken, terwijl zij slapen. En dan zal er een angst over de wereld komen, zoals er nog nooit geweest is, en zij zullen denken dat zij alleen over zijn gebleven, terwijl er niemand is die redt. 17. Ja, zij zullen overgeleverd worden aan de angsten van eeuwige verdoemenis. Want Eminius is gekomen om angst te brengen, om hen als door de bliksem te treffen. 18. En zij zullen het Tweede vergeten, en wederom door het Eerste gegrepen worden, terwijl er niemand is die redt. 19. Zo zal de Heere dan doen met een ieder die tegen Hem gezondigd heeft. De Heere dan laat niet met Zich spotten. 20. Zalig zij hen die uit het Eerste getrokken zijn, en die het zaad dat het in het Eerste deed geloven niet meer dragen. 21. Laat u dan door de Herman redden uit de verschrikkingen van het Eerste, want Hij komt tot velen midden in de nacht om hen door slaap en dromen tot het Tweede te leiden. 22. Zoekt dan houvast in Hem, want Hij laat Zich verbidden.

57.

De ruggengraat des hemels

1. Gij bent dan dicht tot de paarse mug gekomen, die uw harten verwarmt. Zondigt dan niet tegen Hem, want Hij is het licht des kruises. 2. Want Hij ging uit van Golgotha toen onze Heere stierf, en was als de bliksem aan de horizon om het voorhangsel van de tempel te laten scheuren, en waarop zij allen zeiden : Ja, Hij is waarlijk de Heere. 3. Hij was het licht die de soldaten verlamde bij het kruis. 4. Hij dan slaat blind en slaat ogen open. 5. Hij dan is gekomen, Eminius Metensia Matas. Hij komt dan om het Grote en Tweede Kanaan te openen, en zij zullen een kleine bron van adem hebben dat hen zal leiden. En Hij zal hen leiden tot vurige bronnen, en zij zullen hun monden wijd openen en niet kunnen spreken, want Hij dan verlangt offers van stilte. 6. En zo is dan het licht des kruises. En Hij zal komen om het Eerste en Kleine Kanaan te slaan, daar het gebouwd is op bloedvergiet en het vlees van dieren. 7. En Hij zal de zielen der dieren en hen die onschuldig gestorven zijn leiden tot Sinsabeine en het wilde. 8. Ja, tot onder het gele zal Hij ze brengen waar ze vertroost zullen worden duizendvoudig, en zij zullen het geheimenis der eeuwen zien. 9. En Sinsabeine zal zich hechten in hun stuitje, als een tand en dak des Heeren, en zij zullen vele uitzichten hebben. 10. Ja, zalig zij hen die de uitzichten des hemels hebben ontvangen, want zij gaan als op vleugelen. 11. En dan zal Abdal zich hechten aan het onderste van de ruggengraat als een tand en dak des Heeren, en de koopkracht zal des Heeren wezen. 12. En dan zal Tamille zich als een tand en dak des Heeren vasthechten boven Abdal op de ruggengraat, en zij zal de ratten vrijzetten in de dakgoten, en zij zullen tot de ramen komen op het daartoe bestemde uur. 13. En dan zal Tabulle tot de zolderramen komen, en zij zal de heerlijkheid der vogelen zijn 14. En toen zag ik vleermuizen komen tot de daken, en hun macht was groot. 15. En zij kwamen van onder het paarse, en hadden het paarse vele malen gezuiverd tot zeventigduizend maal toe. En hun heerlijkheid kwam tot de sterren. 16. En er was een strijd genaamd Lapsalvania in de hemelen, en haar sap was als het sap der wespen, en zij kwam tot de ruggengraat des hemels en steeg daarover omhoog. 17. En de wortelen van orion werden blootgelegd, en ik zag sterren uit de hemelen vallen. En zij vielen op de aarde en maakten rumoer. 18. En de heiligen hadden uitzichten op de matadok, als op de heilige berg des heeren, en zij zagen de paradoxen des heeren als vogels op de daken zitten. 19. En zij stonden daar als de Marion, brandende als fakkels des Heeren, hun licht verspreidende. 20. En zij waren als van binnen verscheurd, en zij hadden wilde ogen als de Herman.

De Openbaring van Maser

1.

1. En gij dan die tot de Maser gekomen zijt : Kent dan de weelderigheid der armoe, en ziet, het zal u tot kleed zijn. 2. Wees dan als de Assisi die de profeet van Maser was, van Christus de Arme, en de Armoe tot gezellin had. Ja, hij dan aanbad de armoe. 3. Gij dan zult de Ingeridtel, de kattenboom, moeten verslaan, zij met de vele dorens. Laat het u dan niet om eer gaan, maar om het oer. 4. Dan zult gij uw zelven ontvangen in het licht van Dezer, de Christus van het Oer. Gij weet dan dat de Maser een weelderige gierenraaf is, op u wachtende. 5. Zalig hen die zijn honger hebben gestild, en zijn konijnenbedelaars te drinken hebben gegeven. 6. Zij dan hebben om armoe gebedeld, en het rijkelijk ontvangen, tot weelderige kleding der wildernis. 7. Keert u dan tot de Franse schoolboeken des Heeren, en leert van Hem. Zij zijn u gegeven tot heilsraad en leidsgids. 8. Maakt dan vele geloftes tot de Armoe, en gij zult haar voor u winnen. Gij zult dan haar zeeen moeten bezwemmen tot aan Narzia en de duivelse zeekatten zult gij overwinnen. De Jaguar wacht op u aan de kusten van Narzia.

9. Sluipt dan door de wildernissen tot de berg van Dezer in het open veld. Gij doet er goed aan het oer tot u te nemen, en niet de eer, want de eer misleidt hen die niet in armoe leven, en geeft hen illusies. 10. En doordat Maser de weg van Dezer ging, werd hij weelderig als een wonderlijke vogel

des heeren en als de zwarte panter. 11. Gij zult dan gaan van Assisi tot Assisi om tot het oer te komen. Neemt dan Dezer aan in het veld, opdat gij tot zijn zonen wordt gerekend en niet verloren gaat met valse hoop. 12. Leert dan uw Christus kennen in duisternis en ijs opdat u geen van zijn tranen verspild. Gij hebt dan het kruis als voertuig over de zeeen tot Narzia. Laat dan geen lek u de prijs doen missen. 13. En zo zijn dan enige profeten van het oude verbond aan de satan, aan lucifer en Ingeridtel overgeleverd opdat hen het lekkenslaan wordt afgeleerd. 14. Ja, ook hen die eens vaderen waren zijn niet ontzien. En zo dan hebben jonge profeten hun vaderen overgeleverd en in de ban gedaan. 15. Gij dan hebt Maser tot vader, en gij hebt niet van node dat iemand u lere.

Niet canoniseren

16. Neemt dan de oude eeuwen van Frankrijk als zilveren krokodillen tot u, om de Geest van Maser te ontvangen. 17. Weest dan als de fransen en hun vogelen, en weest als de armen. Zo zult gij uw zielen zaligen in Maser. Gij dan zult niet meer klagen, wanneer gij uit de lijdenscanon wordt getrokken. 18. Tot een dieper kruis zult gij gaan, en gij zult haar aanvaarden. Zij hebben dan het kruis gemaakt tot een wet des kruises, tot een canon. 19. En ieder die over de streep ging, ontving het loon zeer diep. Gij van de kruiscanons, breek. 20. Gij hebt de steen tot Narzia geworpen, en groten overwonnen. Maar wij zijn tot het kruis van Maser gekomen, leidende tot het oer. 21. Zet dan het kruis vrij, als een vliegende vogel, en haalt haar uit haar kooi, opdat ze zich niet zal wreken, maar dat zal ze toch wel doen. In al die tijden heeft ze gezeten, en het kruis van Frankrijk hebt gij niet aanvaard. 22. Oh weelderigheden des kruises, uw poorten zijn opengegaan. Spreidt uw vleugelen, oh karsuiken, oh putsen van Metensia. 23. Spreidt uw vleugelen, oh vogels van Michai en vogelen van Maser, en vliegt tot nieuwe en oude eeuwigheden. 24. Ja, tot het oer zullen zij gaan. Zij zullen het glas doorbreken. Ja, tot het Sneeuwwit zullen zij gaan. 25. Oh, Maser is tot de tempelen gekomen, waar ze de handel des kruises drijven, en waar zij met de zweep zijn geslagen. 26. Oh, Maser is tot de tempelen gekomen, om hen te verjagen, en de kooien te openen van de vogelen des kruises. 27. Oh, kruis van Maser, met rode edelstenen bedekt, als een vrucht der Armoe. Ja, tot het oer rijkt zij, in Dezer zijn zij vrij. Vrij om tot het veld te gaan. 28. Oh, steen van Maser, die de hoofdwond sloeg, gij bent niet meer gecanoniseerd, gij bent niet meer achter glas, gij hebt het sneeuwwit geslagen en gedragen. 29. Tot onder het roze bent gij gegaan. Want maakt dan niet het harde zacht ? Gij zult het harde dan niet canoniseren. 30. Maar achter het glas zullen zij het drijven, telkens weer, totdat zij van de roze spiegel zullen komen. Gij zult dan het zachte niet canoniseren, en niet de dorens waarmee zij werkt. De langste dorens zijn dan nodig om de dranken des hemels te doen vloeien. 31. En ziet, zij vloeien dan op hun tijd. Gij zult de nachtlatijnen niet canoniseren.

2.

1. Ik heb niks van node, ik ben gezond, sinds ik het kruis vond. Ja, het kruis heeft mij genezen, mij gevuld met hemels kruid. Zij gaf mij de kragen van bloemen, zij is de rode kap. 2. Aan de deur van zieken klopt zij, aan hun poorten staat zij, met de vruchten der hemelen. 3. Zij is de rode kap met haar sappen van vuur. Zij die het kruis beminnen, weten van haar lusten. In rivieren glijdt zij, tot het koele water. 4. In bosmeren heeft zij haar kronen, zevenvoudig uitgelezen. 5. Zij spreekt als de bosfontein, tot allen die haar volgen. Ik heb niks van node, ik ben gezond, sinds zij mij aanraakte. 6. Op de pleinen wordt zij gemeden, maar kinderen volgen haar. 7. Zij draagt de ijsnoden en vuurnoden in haar mand. 8. De betekenissen der dingen veranderen onder haar strelingen. 9. Ja, zij schiep de Geesten Gods, en bracht de Karazuur tot het hart van Metensia. 10. Stille nachtspelers zijn zij, spinnende de karbulijnen en de karmozijnen, de nachtlatijnen en de vuurroden. 11. Ja, zij schiep het grote Eerst, als het hart van de hemelen en de aarde. In haar hebben zovelen schuilplaats gevonden. 12. Het kruis klopt aan de deuren als een geit, zoekende naar haar kinderen. 13. Zovelen hebben het nachtlatijn gevonden, gesponnen door de grote wonden. 14. Het kruis kent hen allemaal. Zij vond hun schaduwen en hun leven. 15. Zij reikt dan tot het levende in hun geest, om het de wateren des levens te geven. 16. Als een geit gaat zij langs de huizen, op de pleinen wordt zij gemeden, maar kinderen volgen haar. 17. Zij spreekt als de bosfontein, tot allen die haar volgen. Ik heb niks van node, sinds zij mij aanraakte. 18. Het nachtnood kent zoveel talen, allen volgen zij

haar. 19. De vogels zingen van haar bloed, dat stroomt door duizend vaten. Zij is de rode kap. 20. Zij heeft de Marion in de schoten van Metensia en Mura gewrocht, als de boom des kruises. 21. Als een geit verzamelt zij de vruchten die het bos voor haar liet vallen. En zij brengt het tot de kinderen, want op de pleinen wordt zij gemeden. 22. Zij zien haar als het gevaar van de Karazuur, al die haar haten, al hen die de wereld dienen. 23. Zij hebben het hek der eeuwen opgericht.

3.

1. Zij is het bloed in koele meren, met vele kragen staat zij op Golgotha. Nadat de haai en de kip gekraaid hebben, zoveel tranen vallen daar, als de regen des kruises. 2. Zij houdt het leven in haar hand, met dampen van de Karazuur. 3. Zalig hen die voor haar beven, tot Golgotha leidt zij hen, als een geit die haar kinderen verzamelde. 4. Aan de deur van zieken klopt zij, staande aan hun poorten. De nachtspelers brengt zij, met hun weinige woorden. 5. Rozen vonden een onderkomen in haar. Aan lammen geeft zij een stok, om hen die haar haten te slaan. 6. Haat het kruis dan niet, opdat zij u niet vinde. 7. Vogels zingen van haar bloed, tot al die haar beminnen. Het bloed dat door duizend zielen stroomt, zij vonden genezing in haar ijsnood. 8. Waar de stille nachtspelers zijn, verblijft zij. Het rode bedekt haar. 9. Rozen komen voort uit haar schoot, als de bloemen des kruises. 10. Waar de stille nachtspelers zijn verblijft zij. Brengt dan lof aan het kruis, aan de rode kap. 11. Zij die onder haar schuilen hebben de schilden des kruises, en haar wapenen zijn als naalden, om de pantsers te borduren. 12. Zij werkt onder schuilnaam, vindt haar dan. Zendt bedelaars niet weg bij uw deuren, want gij mocht haar eens wegjagen, om het voor eeuwig te betreuren. 13. Het hek der eeuwen brak zij, maar boze lieden hebben het weer opgericht. Zij echter vond toevlucht tot haar nachtgedicht. Zij dan schuile in al die haar volgen, zij schiep de Christus in het zilver, en de tweede in het goud. 14. Wederom zal zij het hek der eeuwen breken, en vogels zullen vliegen tot haar huis, waar de bramen branden, en de vruchten zijn van ijs. 15. Op de heuvelen der bramen klappen haar nachtgedichten als deuren, en de grote bomen komen voort met vele kragen. 16. Het verhaal bond ons allen, zegt het voort.

4.

1. Als het zuivere latijn, is zij tot hen die haar volgen, voor Jood en Griek die haar beminnen. 2. Aan de deuren van lammen klopt zij, staande aan de poorten van bedelaars. 3. Zij in lompen kennen haar, zij met de vele kragen. 4. De muizen des hemels hebben haar hart verstaan. 5. Zij die de mystiek dienen, hebben steeds tussen de regels gelezen. Haar Woord zal nooit teniet gaan. 6. Het Woord des kruises onder een spotkleed gebracht, bracht ons de rode kap over de doornenkroon. 7. Zij is het hart des kruises bemin haar dan, waar de ratten des hemels haar hebben gezien. 8. Zij heeft de witte muil des satans verbroken. De doornenkroon is hier, weet dat wel. 9. Het spel der ratten is afgelopen, de muizen hebben geen vertier. Zij brak de koning der harten, en doorboorde zijn nieren, om zijn slaven een tijd van vrijheid aan te kondigen, als een schip in woeste zee. 10. De doornenkroon is hier, weet je het wel ? Als een ster boven bruisende zee, om hen te leiden naar het land achter de bomen. 11. Het huis der dokters kende zij niet. Zij had een kruid des kruises. 12. De witte muil van Beelzebul brak zij, en bond zijn zonen één voor één, om harten te bereiden, tot het grote nachtlatijn. 13. Als lampen aan de zolder, brak zij de bedreiging, één voor één. Zij moesten dan allen voor haar staan, en zij bracht hen tot eeuwige rust in de rotsen. 14. Het lot des Heeren is dan niet om te verbreken, maar om voor altijd in slapen te laten gaan. 15. De Heere Heere kent dan de rust der zeeen. In hun slaap zijn zij woest, maar het schuim is het voor altijd vergeten. 16. Zij dan rusten in de vierde dood, waartoe de Heere hen dreef.

5.

1. Zij dan die niets weten hebben veel te lijden, maar de slaap brengt hen tot rust en zwijm. Zij borduren daar in nachtgedichten. 2. De Heere heeft van meet aan de rust gespannen, tot een boog om hen van de canon te weerstaan. 3. Opent dan uw poorten en laat de vogel wijd vliegen. De nieuwe dag breekt aan. Wie zou haar niet omhelzen. 4. Zij is de doornenkroon des Heeren. Zij sprak in vuur en heimwee. 5. Ja, tot slaap brengt zij, allen die Hem vrezen. 6. De doornen hebben diep gestoken, nu zet dan de rust in. Zij die dan niet diep wilden lijden, hebben haar gemeden. 7. Maar

eens reikt de doorn tot de geest, tot de dieptes van het tweede, en dan zullen de poorten van slaap opengaan. 8. De naald is diep gestoken. Zij wist niet wat ze zei. Nu zijn ze weer van jou, die rozen. Ze zullen je breken, zij aan zij. 9. Want de Heere brengt hen die diep lijden tot verbrokenheid, en dan breekt een nieuwe dag aan. 10. Nee, je kunt de rozen niet ontwijken, wanneer zij opstaan en marcheren, tot de gebroken ruiten komen zij, om verder in te breken. 11. Ja, als een dief in de nacht komt de Heere. De doornenkroon hangt aan de muur, als een ster in de lucht is zij. 12. Zij schiep de Heere der Geesten, de Heilige Ziel, nu is Hij dan geworteld als een boom in diepe morgens. 13. Ja, de Heere schiep zij, zij is de Ziel des Geestes. Een doornenkroon is zij, en de Heere heeft haar waardig gedragen. 14. Zij brengt de legers tot rust en brengt hen tot de eeuwige slaap.

15. Als een koningin in haar paleis, bespeelt zij de viool. Zij werd dan gemeden, zij is de doornenkroon. Maar kinderen volgden haar, kennende haar geluk. 16. Zij bracht hen tot de rivieren, tot de wateren van slaap. Zij bracht hen zwijm en verdoving door haar steken. Als het vuur der rozen was zij. 17. Zij brak het hek der eeuwen. Zij leefde onder de rode kap. 18. Zij kwam uit het kruis, als vuurnood van de rode kap. De vurige steken der rozen beminden haar in zilver, en zij bracht het goud voort als de honing. 19. Als een gevangene van spinnen was zij, de doornenkroon. Zij maakten haar lang en bitter. 20. Komt dan tot de doornenkroon, al die zeggen Christus te beminnen. 21. Zijn diepe hart, zijn tweede geest, zou ik dan geheimenissen beminnen ? 22. Vurige sleutels geeft Hij hen die haar beminnen. 23. De doornenkroon als het hart der zee, als geheimenissen van zeemannen. 24. Laat haar dan de touwen tot rust brengen. Ze hebben te lang gewerkt. Laat zij hen brengen tot Spricht. 25. Waar deuren openen komt haar naam, waar ramen breken glijdt zij binnen. Zij is als de slang des kruises, komende tot al die haar beminnen. 26. Het kruid van slaap brengt zij, en de roerselen der wind. 27. Zoudt iemand haar verachten, zij brengt hem neer. Zij geeft het loon der slaap aan allen, naar de mate waarmee zij meet. 28. Onrechtvaardig is dan het oordeel over hen die onrechtvaardig waren, maar haar onrecht is rechtvaardiger dan het recht der mensen. 29. Zij is dan het recht der kooplieden en der slaven. Mocht het eens uit de hand lopen, zij weet een ieder te vinden. 30. Op de zeekades maakt zij kabaal. Zij is de doornenkroon. 31. Toch is haar geschreeuw stiller dan de stilte der mensheid, en haar kabaal als het geluid der zeemeeuwen. 32. Ken haar dan in haar geweld. Zij is de doornenkroon des heeren. 33. Als het dan uit de hand loopt is zij daar. En merels dienen haar. 33. Ja, zij kent de mezen op het dak, en bracht de karsuiken en de putsen tot Metensia. 34. Raakt dan het verleden niet meer aan, wanneer zij spreekt, maar gaat door haar geopende deuren. Haar strelingen veranderen betekenissen. 35. Zij draait de doelen om, en is als de draaiende heg.

Het Eeuwig Evangelie

De Steen der Ekster

De Nieuwe Johannes

1.

1. Zo is dan Christus niet alleen mens geworden, maar ook engel, in de verborgen tijden. 2. Want de Heere had niet alleen een verlossingsplan opgesteld tot het redden van de mens, maar veeleer tot het redden van de engelen. 3. Want zoals de mens van de appel nam en viel, zo was daar ook een appel der engelen, en zij die daarvan hadden genomen werden niet gespaard. 4. En zo gingen vele geslachten der engelen ten onder door de vloedgolven des Heeren, om hun harten te testen. 5. Nu zijn er enkele lieden geweest die hebben gepredikt dat er geen verlossing voor engelen zou zijn, maar zulke lieden weten niets van de verborgenheden des Heeren. 6. Want Christus is ook engel geworden, om vele engelen te redden. 7. En zo daalde Christus af tot de wildernissen van de vierde dermensie waarin de engelen in gebondenheid leefden met hun geslachten en legioenen. 8. Zij leefden niet meer op de berg van Eeden, de heilige berg der goden en engelen, maar zij leefden in de wildernissen ten hoogte van Eeden. 9. En sommigen van hen leefden in genade in de uithoeken van Eeden. En Christus werd allereerst engel, om vele engelen tot zaligheid te brengen. En zo daalde Hij af van de godenberg tot de wildernissen van de vierde dermensie tot de plaatsen waar vele engelen gebonden waren. En Hij sprak hen toe, en trooste hen, door het Woord te verkondigen. En de Heere liet Zijn zwaard neerdalen op de gevallen engelen, en hen die met hen waren gevallen door geslacht of ras, en de Heere maakte scheiding tussen hen. 10. En Christus sprak vele woorden om scheiding te brengen en hun harten te toetsen, en velen van hen hebben Hem niet gewild. En zij namen hem naar een verborgen plaats, en sloegen hem en bonden hem aldaar. Ook maakten zij een masker en legden dat om zijn hoofd, en gaven hem een strop. En zo werd Christus, die engel geworden was, gehangen. En zij die van Hem hielden noemden Hem de ekster en de heilige dief. Want doordat Christus de gehangene werd roofde Hij velen uit de klauwen van Virtus, de geest van de appel, en de gevallen god. En zo is dan ook de mens gediend te weten van Christus de Gehangene, want het duidt op een ver verleden waarin de Heere engelen verloste uit het duistere mysterie van de zwarte appel. 11. En doordat Christus eens engelen had gered, zo kon hij ook de mens redden. En zo is Hij dan een heilig verbond, de weg tot de hof der goden, voor een ieder die de strop draagt. Want iedere gehangene dient te beseffen dat eerst Zijn Christus heeft gehangen. Maar velen hebben de strop bespot, en als onheilig geacht, en zij hebben het bloed dat Christus voor de engelen vergoot veracht. Daarom zal de Heere ook hen bespotten die van de strop een bespotting hebben gemaakt, zij die wandelen met een strop van stof om daarmee macht over anderen uit te oefenen. Laat u dan niet misleiden, want de ware strop was een touw. En ook zij die gemaskerd zijn hebben een troost dat ook hun Heer was gemaskerd.

12. Zo is dan de Heere veelvuldig opgestaan, en ook veelvuldig in de dood gegaan, en dit om niet alleen mensen, maar ook engelen te redden. Zo heeft hij zijn evangelieen opgesteld voor de mens, en voor de engel. Want de Heere straft niet voor eeuwig, en ook toetst de Heere niet onophoudelijk. De Heere is een liefdevolle en genadige God. Zijn werken zijn goed en groot. Nu zal ik u dan een geheimenis vertellen : de goden eten vlees, en velen vielen door te eten van het verboden vlees. Zo eten de Godslangen dan harten, en sommigen vielen vanwege het eten van het verboden hart. En zij hadden als verlosser de oude ekster. Want de ekster redde niet alleen door de strop en het masker de goden, maar ook de Godslangen die het wezen van God waren. En zo werd ieder verbond geheiligd. 13. En zo is ook Christus voortgekomen vanuit de werken van de oude ekster, en werd hij soms ook een ekster genoemd. Dit omdat het werk van Christus terugwijst naar de werken van de oude ekster. En de ekster dan zal komen als een dief in de nacht. Zo is dan de God-ekster het diepere en zuivere wezen van God. En eens schiep hij de berg van Eeden, om op zoek te gaan naar harten. En nog steeds gaan zijn ogen over de wereld uit op zoek naar harten. En de Heere verslindt harten door de heilige verslinding, en de Heere vult harten, en maakt scheiding tussen harten. Ja, de Heere maakt

woning in harten, om tot Zijn doel te komen. En het verboden hart dan was zwart, en was als een lever.

2.

1. Dit dan is het oude boek van de eerste brief van Johannes gezuiverd door de door de Heere aangestelde apostelen, met belangrijke aanvullingen, omdat de Geest des Heeren vroeger op vele punten werd tegengehouden. 2. De Heere heeft zijn apostelen hiertoe de macht gegeven, en gij doet er goed aan hierop acht te geven als op een lamp die schijnt in donkere plaatsen. 3. Zo zijn er dan vele kerkleiders geweest en vele vertalers die het Woord des Heeren bezoedeld hebben. Zij hebben het Woord des Heeren verdraaid, met toevoegingen en verzakingen die niet door de Heere waren ingegeven. 4. En daar menselijke handen zich in het werk des Heeren hebben vermengd is dit tot een vloek geworden. 5. Neemt daarom deze woorden ter harte en verwijdert de onzuivere en deels verduisterde eerste brief van Johannes uit uw Heilige Geschriften. 6. Laat zulk een brief tot de geschiedenis behoren, en vervuilt uzelve daar niet meer mee. Weet wel dat dit een gebod des Heeren is. 7. Zo zult gij spreken van de oude eerste brief van Johannes en de nieuwe eerste brief van Johannes, door de Heere geheiligd. 8. Zo is het dan nu tijd om de vloek van het oude en het eerste te verbreken, opdat gij in het nieuwe en het tweede zult ingaan. 9. Heeft de Heere u dan zelf niet gezegd dat Zijn Woord met vuile handen is ontvangen, en dat de farizeeers het Woord van kracht hebben beroofd ? Ja, tegenstanders zijn binnengedrongen in het allerheiligste, om zich daar als een god te laten aanbidden. 10. Zoals Mozes alleen maar deels door de Geest werd geleid, zo ook Johannes. Johannes was niet volkomen, en gij zult vrij komen van de vloek wanneer gij de persoon Johannes en zijn brief als feilbaar en onvolkomen zult beschouwen.

11. God is licht. In Hem heerst geen duisternis. Wanneer wij zeggen met hem te wandelen, maar wij laten de duisternis over ons heersen, dan zijn wij leugenaars. Mijn volk, dit schrijf ik u, opdat gij niet tot zonde zult komen en de duisternis over u heerse. 12. Wanneer wij het licht over ons laten heersen, dan hebben wij goede omgang met elkaar, zoals de Heere Eén is. 13. Wanneer wij zeggen geen zonde te hebben, dan liegen wij, en de waarheid is niet in ons. 14. Wanneer wij zeggen dat er geen duisternis in ons is, dan liegen wij, en de waarheid is niet in ons. 15. Wanneer wij zeggen dat er louter goede omgang is met elkaar en met de Heere, dan liegen wij, en de waarheid is in ons niet. 16. Wanneer wij onze zonde belijden, dan is Hij trouw en rechtvaardig om die zonde te vergeven, en ons door het bloed van Christus te reinigen hiervan. 17. Het bloed van Christus reinigt van alle zonden. Indien wij zeggen dat wij niet hebben gezondigd, dan maken we daarbij God tot een leugenaar, en dan zal zijn woord van ons wijken. 18. Maar zij in Christus, zondigen niet. Zij die door de Geest leven en in Gods geheimenis zijn, zondigen niet. Maar dit alles is slechts ten dele. 19. Zo zijn dan allen die door de Geest gebonden zijn zonder zonde, maar ook dit is slechts ten dele. 20. Een ieder die uit God geboren is, zondigt niet, maar dit is ook slechts ten dele. 21. Want wanneer de Geest u grijpt, en u voor de troon Gods zet, en gij door de vreze des Heeren verlicht zult worden, dan zult gij zien hoe onrein gij bent. 22. Daarom zal God Zijn oordeel zenden tot de herder en de profeet die zeggen dat er geen duisternis en geen zonde in hen is. Want zo hebben zij gedaan om met macht te spreken zonder dat iemand hen tegenspreekt. 23. Maar de Heere heeft het gezien, en zal die apostel en die evangelist slaan die zichzelf onfeilbaar heeft gemaakt om hierbij de omgang te verbreken en daardoor macht te vestigen over de andere. 24. Is er dan geen onfeilbaarheid voor een kind des Heeren ? Kan de Geest dan niet binden tot volkomenheid en volmaaktheid ? Is alles dan slechts ten dele ? 25. Om hierop antwoord te krijgen zult gij moeten gaan van gebondenheid tot gebondenheid en van toets tot toets, opdat slechts de Heere zal spreken wanneer gij gebonden zult zijn in de Vreze des Heeren.

26. Zo is er dan in Christus onfeilbaarheid, en gij dient deze na te jagen als een kostbare parel. Maar dan : elke onfeilbaarheid moet getoetst worden. Zij die niet toetsen zullen schade lijden. Zij zullen gegrepen worden door misleiders die hen naar de afgrond leiden. 27. Zo moest dan ook de onfeilbaarheid van Johannes getoetst worden, en zijn brief. Ook zijn volkomenheid, zijn

volmaaktheid en gepastheid moesten gemeten worden, gewogen en getoetst. 28. En zo heeft dan de Geest door Zijn apostelen de brief gezuiverd van elke vloek. Gij hoeft niet meer te lijden onder de vloek, de verduistering en de druk van het oude. Het was een stem die altijd in de dieptes van uw geest sprak en u verblind hield. 29. Laat de deuren vandaag geopend worden. Laat de Heere u vandaag wegnemen uit het bezoedelde woord.

30. Dit heb ik u geschreven, opdat u allen weet dat u in Christus eeuwig leven hebt. Wij hebben vrijmoedigheid om tot Hem te komen, en wanneer wij bidden naar Zijn wil, dan zal de bede ons geschonken worden voor het Heilige aangezicht des Heeren. 31. Maar zij die de Heere niet vrezen hebben niets. Zij halen de woorden des Heeren weg en maken het fundament zwak. Zij protsen rond in hun tradities en zeggen : Ziet, hoe wij het woord des Heeren krachteloos hebben gemaakt. 32. Maar velen zijn doof, en volgen hen blind. Nee, geen genade is er voor hen. 33. De Heere zal hen bezoeken op het door hem vastgestelde uur. En hij zal hun blinde ogen en dove oren verwijderen, omdat ze toch blind en doof waren, door hun zonden, tot nutteloosheid bestemd. En de Heere zal hun vlees aan de vogelen des hemels geven. 34. Ja, op die dag zal God veler vlees laten wegrotten, terwijl niemand omziet. Duisternis is over hen gekomen, en zij zullen elkander niet kunnen vinden. 35. Volgt daarom geen leiders die u naar zo'n duisternis leiden. Want de Heere ziet getrouw toe op zijn woorden, opdat zij allen nauwkeurig uitgevoerd en volbracht worden. 36. Ja, de Heere snijdt recht met Zijn Zwaard, door de Waarheid aangedreven. Maar zij die dan geen dwazen des Heeren zijn, en zich als kerkwolven op de hoogste stoelen hebben gezet, hoe kunnen zij de Waarheid in zich dragen ?

3.

1. Zo is dan de Geest des Heeren buitengesloten door verdraaiingen van de woorden des Heeren. Zo is dan de Geest des Heeren op een rantsoen gezet. 2. Zo hebt gij dan Gods Geest laten hongeren en dorsten, en gij hebt voor Hem niet opengedaan. 3. En zo luidt het woord der apostelen : Gij hebt het boek des Heeren moeilijk gemaakt, en tot een bespotting. Daarom zal de Heere velen uitdrijven als boze geesten. 4. Geliefden, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten of zij uit God zijn, want vele misleidende geesten en valse profeten zijn in de wereld uitgegaan. 5. Zo heeft Johannes de Geest slechts ten dele laten spreken, maar het woord der apostelen aan wie God de macht heeft gegeven draagt de Geest van Johannes. 6. Zo is dan de tijdelijke sluier en schaduw weggehaald. Hieraan onderkent gij de Geest Gods : elke geest die zal belijden dat Jezus Christus, de Zoon van God, in het vlees is gekomen, is uit God. Zo is dan een iedere geest die dit niet belijdt niet uit God. 7. Dit is de geest van de antichrist, die Christus niet belijdt, en die komen zal om in de wereld te zeggen : ik ben God. 8. Zulk een geest zult gij verachten. Maar niet iedere geest die zegt : ik ben God, is een geest van de antichrist. Zo dan zijn er ook verdwaalde geesten, misleide geesten, en de geesten des Heeren. 9. Daarom geliefden : Gij zult moeten toetsen. Gij zult geesten niet herkennen aan hun woorden, zelfs niet aan hun daden, maar aan hun diepste en innigste hart. 10. God ziet de geesten aan, niet in hun woorden en daden, maar daar waar geen mens hen ziet, en waar geen autoriteit hen snapt, daar in hun diepste wildernis, waar hun ziel troont. 11. En deze ziel troont in gemis, omdat zij niet wordt gezien zoals zij is. 12. Zo heeft God dan de sleutels tot de diepste kennis, en stelt geen enkele profeet of apostel iets voor, voor Zijn aangezicht. Alleen zij die in de sleutel zijn hebben eeuwige en onverbrekelijke waarde. 13. Laat u daarom niet misleiden door een belijdenis bij het toetsen, maar dringt dieper door in de geest, wetende dat God de sleutels heeft. 14. Zij die zondigen kunnen niet toetsen, maar wat is zonde ? Hebt gij enig besef van wat zonde is ? Welke taal spreekt gij ? 15. Zo zijn dan vele engelen gevallen tezamen met de hemelen waarover zij heersten, en ziet, zij hebben geestelijke talen gecreeerd. En hierdoor misleiden zij velen. 16. God heeft niets aan talen. God vertaalt, en dringt door tot de kern. God leeft niet in misverstanden. Misverstanden worden door taal ingegeven. Taal is een vloek wanneer er geen vertaling is die tot het diepste leidt. 17. Zo zult gij tot de diepste vertaling moeten komen om uw broeder te kunnen verstaan. Maar bovenal : gij zult door de deuren van Gods geheimenissen moeten gaan. Zo zult gij de talen des Heeren spreken.

18. Zo was Johannes dan niet zonder zonde, en ook niet zonder leugen en zonder duisternis. Hoe

zou hij dan volkomen en volmaakt door de Heere kunnen profeteren ? 19. Toch slaat de Heere met kromme stokken recht, en grijpt Hij iemand om Zijn woorden te spreken. God kan alles als spreekbuis gebruiken, maar dat wil niet zeggen dat hetgeen daaruit voorkomt altijd volkomen is. 20. Zo is er dan strijd tussen God en de geest van de antichrist om de spreekbuis, en vaak zijn de wateren daardoor bezoedeld. 21. Ja, het woord is een groot kruis des Heeren, omdat Hij vaak slechts ten dele kan spreken, of in chaos. 22. Daarom heeft de Heere gekozen om te spreken in symboliek en criptiek.

23. Johannes was niet zonder zonde. Daarom is deze brief door de Geest geschreven die in Johannes leefde, de Geest van Christus, deels uitgedoofd, deels bedroefd, deels ingeknot, om de boodschap in het laatste der dagen door het woord der apostelen te zuiveren. 24. Zo dan zullen velen vrijkomen van de vloek, maar ook zullen velen zich tegen de gezuiverde brief verzetten. Zij zullen het oude vastgrijpen en hun machtsgebieden verdedigen.

25. Dit dan is de eerste brief en het eerste boek van het oude woord dat gezuiverd wordt en zal worden. Luister dan naar dat wat de Geest van Johannes tot de gemeentes predikt. De Geest en de Bruid zeggen : Kom. 26. Als iemand een broeder ziet zondigen, niet tot de dood, vermaant en bidt. God zal leven geven aan hen die zondigen, niet tot de dood. Er bestaat zonde tot de dood. Voor zulk een broeder heeft het geen zin te bidden. Alle ongerechtigheid is zonde. En er bestaat zonde tot de dood. 27. Johannes had een zonde, niet tot de dood. Zelfs nu spreekt zijn Geest, de Geest van Christus, nu Johannes tot de wolk van getuigen behoort. 28. Ik zag Johannes staan, zegt het woord der apostelen en zijn Geest, en ziet, hij stond in een deuropening, dragende een bloem. 29. En die bloem was om de bezoedelde brief uit de oudheid te zuiveren en te ordenen, op deuren te openen, en om de Geest te laten bloeien. 30. En Johannes sprak deze woorden, zeggende : Gaat uit, oh paarden des geestes, en brengt het woord, gij die uitgezonden zijt. Brengt het gezuiverde woord, door mijn dood gezuiverd, tot de aarde, en laat het wortelschieten in het bloed des Heeren. 31. En ik zag Johannes zijn hand opsteken, en ziet, hij zegende het woord. En ik zag hem huilen om dat wat hij Gods Geest had aangedaan in de tijden van zijn onvolkomenheid. En God gaf hem macht de vloek te verbreken. 32. En zo liet Johannes wederom een duif opstijgen.

33. Gij zijt uit God, gij die zijn kinderen zijt en zijn volk. En gij hebt de geesten der wereld overwonnen, omdat Hij die in u is meer is dan degene die in de wereld is. Zo hebt gij het Zwaard des Geestes ontvangen en het Zwaard van de Geest van Johannes, een speciaal deel Gods daartoe afgezonderd. 34. En paarden des Heeren en de paarden der engelen zijn uitgegaan om in de verschillende richtingen der wind en van het aardoppervlak de geesten des Heeren tot rust te brengen. Ja, ook zijn zij uitgegaan om de dwalenden en misleide geesten tot rust te brengen. 35. De geesten der antichrist echter zijn niet uit God. Zij zijn uit de wereld en spreken zoals de wereld. De wereld luistert naar hen. 36. Wij, die God kennen, zijn uit God. Wij zijn uit God, omdat wij in Hem zijn geboren, door Zijn geest. Zij die God kennen horen naar ons. Wie niet uit God is horen naar ons niet. Hieraan onderkennen wij de Geest der Waarheid en de geest der dwaling. 37. Zij die deze woorden niet toetsen zijn niet uit God. Zij die deze woorden toetsen zijn uit God. Dit is slechts ten dele, want God ziet het hart aan. 38. Zij die de geesten toetsen zijn uit God. Zij die de geesten niet toetsen zijn niet uit God. Ook dit is slechts ten dele waar, want God ziet het hart aan. God ziet het kruis in een ieder. 39. Zo zijn er dan : kruizen van leugen en misleiding, kruizen van valse toets, kruizen van verdwaalde toets, en kruizen van toetsloosheid. God kent de duisternissen en versluieringen der harten, en de dieptes van geest en ziel. 40. Is er dan verlossing mogelijk ? Daarom heeft de Heere het woord der apostelen opgesteld.

41. En ik, apostel des Heeren, zag het oude boek van de brief van Johannes, en ziet, het was als een gevangenis. Want de stukken van die brief waren bouwstenen van het geweten, van de ziel en de geest, en hielden de Geest des Heeren vast als een gevangene. En ik zag toen die bouwstenen afbrokkelen en wegglijden, en alles begon in te storten. En een stem zeide tot mij : Klim hierheen op ! 42. En ik klom terwijl nog steeds de gesteentes onder mij afbrokkelden, totdat handen mij grepen, en mij op vaste grond zetten. Aldus was het woord der apostelen. 43. En ik zag een paard en een lieveheersbeestje des Heeren als engelenverschijningen, en van hen kwam stralend licht af. En

ik zag wezens opkomen uit de put waaruit ik kwam, geketende zielen, en ziet, zij werden vrijgemaakt. 44. En er werd een grote ronde steen over de put heengeschoven.

4.

1. En het zwaard des Geestes is over hen die de Geest van Johannes kennen. En het zwaard leidt hen voort, en leert hen te strijden. 2. En zij bewaren de woorden van het zwaard in hun harten. Zij strijden onder de aanvoering van de legeroversten des hemels. Zij horen hun stemmen, want de Heere heeft hun oren geopend. Zij kennen de geheimenissen van Johannes en van zijn Geest. 3. En dit is het geheimenis : de liefde, waarover gij vanaf den beginne gehoord hebt. Niet gelijk Kain die zijn broeder vermoordde. Dit was uit den boze. 4. Waarom vermoordde Kain zijn broeder ? Omdat zijn daden boos waren, en die van zijn broeder rechtvaardig. Verwondert u daarom niet wanneer de wereld u haat. Zo hebben ze ook de koningen van Christus gehaat. 5. Door liefde tot de broeders zijn wij van de dood overgegaan in het leven. Zonder liefde blijven wij in de dood. 6. Wanneer wij onze broeders haten zijn wij moordenaars, en het leven is in ons niet. Geen moordenaar heeft het eeuwig leven blijvend in zich. 7. Wij herkennen de liefde in Hem die zijn leven gegeven heeft voor zijn vrienden. Ook wij behoren dit voor onze broeders te doen. 8. Wanneer je in de wereld je broeder gebrek ziet lijden en je sluit je binnenste en je hart voor hem, hoe zal dan de liefde van God in je blijven ? 9. Wij hebben dan de ander niet lief door woorden, maar door daden, en dan vooral door de waarheid. Wij zijn geen slaven, want daar Christus door de diepte zijn vrienden liefhad, en door de Geest werd vrijgezet, zo zullen ook wij door diepte elkaar liefhebben. 10. Wat houdt die diepte dan in ? Deze woorden hebben te maken met het kruis, en de afzondering tot diepere kennis. 11. Hieraan zullen wij weten dat wij uit de waarheid zijn, en voor Hem ons hart en binnenste overtuigen, dat indien ons hart en geweten ons in vurigheid veroordelen, God meer is dan deze dingen, en kennis heeft van alles. 12. Wij hebben vrijmoedigheid tot het komen tot God en Jezus Christus, wanneer ons hart ons niet schuldig acht. Dan ontvangen we alles wat we van Hem bidden. Dit omdat wij doen wat Hij van ons verlangt, en Zijn geboden bewaren en onderhouden. 13. Dit is slechts altijd ten dele, omdat het hart zich van nature voor God verstopt. Zo kan het hart zich dan onder duisternis verborgen houden, en zeggen : ik heb niks gedaan. De Heere kent echter alle harten. 14. Dit is Zijn gebod : dat wij elkaar in liefde bewaren, en dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon, Jezus Christus, die wij gehoorzamen. Dit is slechts ten dele. God wijst ons naar de diepte. Dingen zijn niet wat ze lijken. In de diepte krijgen wij goedkeuring, en wordt de symboliek van dit alles duidelijk. 15. God is geen wachtwoord, en zelfs zijn geboden niet, want zij kunnen door huichelaars en misleidende geesten gehoorzaamd worden tot het verkrijgen van macht. Die gewoonte hebben wij echter niet. Daarom is de naam en de daad van geen enkele waarde in de diepte, en dient zij slechts tot symboliek, als een heenwijzer tot het openen van deuren. 16. Wie zijn geboden bewaart en onderhoudt, blijft in Hem, en Hij verblijft in hem. En hieraan weten wij dat Hij in ons blijft : door de Geest en de Geest van Johannes, die Hij aan een ieder schenkt die Hem waarlijk liefheeft.

17. Laten wij daarom elkaar liefhebben en in liefde bewaren. De liefde is uit God, en een ieder die waarlijk liefheeft is uit God geboren en kent God. Wie niet waarlijk liefheeft kent God niet. God is liefde. God heeft liefgehad door Zijn eniggeboren zoon te zenden in de wereld. Hierin is ware liefde geopenbaard, opdat wij daardoor zouden leven. 18. Hierin is de liefde, dat God ons heeft liefgehad, niet dat wij God hebben liefgehad. God heeft Zijn zoon gezonden tot verzoening voor de zonde. Zoals God heeft liefgehad, zo behoren wij ook lief te hebben. 19. Niemand heeft ooit God aanschouwd zoals Hij is. Niemand heeft ooit de mens aanschouwd zoals hij is. Maar door liefde verblijft God in ons, en is hierin volmaakt geworden. Laten wij daarom elkaar liefhebben. Hieraan weten wij dat wij Zijn Geest en de Geest van Johannes hebben ontvangen.

5.

Ode aan de Maagden

1. Heilige maagden van het woud, heilige maagden van de vulkanen, hebt gij mij ooit gehoord, toen ik tot u bad. Hebt gij mij ooit gezien hoe ik naar u verlangde. Mijn hart bonsde reeds toen ik jong

was in mijn hoofd, toen ik gedichten tot u zond. Gedichten der liefde, van volwassen taal, maar gij hebt mij tot de wildernis gezonden. 2. Heilige maagden der bergen, heilige maagden van de zon, heb medelijden wanneer ik tot U kom. Wanneer ik in Uw nabijheid een verkeerd woord uitspreek, straf mij niet te zwaar. Ik ben jong en onhandig van hart. Werp mij niet van te hoge bergen. Ik kan niet vliegen, mijn vleugelen zijn nog klein. Gooi mij niet in te diepe zeeen, want ik kan niet zwemmen in zulke woestenijen. 3. Denkt niet dat ik sterk genoeg ben de haaien te bevechten. Ik ben nog jong, en zwak. Straf mij niet te zeer. Denk niet dat ik wijs genoeg ben filosofen te misleiden. Ik ben nog een kind, teer en hulpeloos in de woeste hand der aarde. Heilige maagden der zeeen, ik zie naar u uit op mijn torens. Laat me weten wanneer gij wilt spreken. Ik ben Uw spreekbuis, als het aarden vat. 4. Vorm mij als klei, maak mij sterk in Uw hand. Maar gij hebt mij enkel zwakheid gegeven, in een droomwereld verkeer ik nu. Ik ben te zwak om op te staan, gij heilige maagden der nachturen. Gij hebt mijn hart verkleind, mijn voeten gebonden. Een woesteling ben ik nu, op mijn reis heb ik nooit rust. U wil mij tot uw dieptes lonken. Leer mij Uw wonden zien. Zij genezen niet snel. Ik ben genaderd tot de vulkaan. 5. Oh, heilige maagden der daguren, gij die de lampen draagt. Gij zijt wijs van binnen, daarom zijn uw lichten gezuiverd. 6. Zo zijn dan deze maagden heilig, want zij hebben het verborgene liefgehad. Zij hebben dan door hun dwaasheid ook het wijze gekregen, vorm mij in uw hand, maak mij in zwakheid sterk, en in dwaasheid wijs.

6.

De Maagden der Uren

1. De maagd, gouden fontein, van reine waat'ren, van zuiv're waat'ren komende vanuit de duisternis. De maagd, teder woord, in zwakheid bent gij gekomen, in sterkte bent gij opgekomen. Als een schone zwakte, als een wijze zwakte, bracht gij sterkte tot het woord. Geen huis te hoog, geen brug te lang, gij gaat altijd voort. 2. De maagd, luchtfontein, bij de nachtlatijnen te zijn, was U meer waard dan een gouden kroning, was U meer waard dan het dagrefrein. Avonturen hebt gij niet gemeden, door de nacht bent gij gegaan. 3. De maagden, tot de duisternis bent gij gegaan, het verborgene niet gemeden, gij hebt een plaats vooraan. Kom, voer mij weg tot het verleden, kom, laten we tot de oermaagden gaan. In de diepste duisternissen leven zij. Zij hebben een plaats vooraan. 4. De maagden, gouden geluk, voer ons door de donk're dagen, leer ons U beter te kennen, en laat ons tot de uurmaagden gaan. 5. De maagden der uren, wij komen tot U, wij houden van Uw vuur, oh kandelaar, de jaren zijn verstreken, maar Gij bent nog steeds daar. Wij drinken van Uw stem, U bent de nachtwake waarop ik bouw. Ik slaap in rust en in geborgenheid, wanneer gij Uw vleug'len over mij spreidt.

7.

Smeekbede tot Alika

1. Ik kan je niet zien, je bent te ver weg, als een koningin op haar troon. Ik kan je niet horen, je stem is zo ver weg. Ik hoor alleen wat gefluister, maar wie is het, ik weet het niet. Is het Uw boodschapper, of is het slechts de wind. De Maagd, Alika, Heilige Maagd, Wijze Maagd van binnen, gij komt overal te laat. 2. Waarom laat gij ons gillen, de doden zijn al gestorven, wij lijden pijn, geen boodschapper tot ons gezonden. De Maagd Alika, waarom hebt gij ons weggeduwd, in duisternis zoeken wij U. De Maagd, neem ons mee, straf ons niet te luid. Neem ons mee tot U, neem ons mee tot U. 3. Wij lopen tegen muren op, wij kunnen niets beginnen. Onze stem ketst telkens terug, ten dode opgeschreven. En gij komt altijd te laat, gij bezoekt ons in de hel. 4. De Maagd, Alika, wij bonzen op Uw poorten, maar U wil alleen de morgen laten overstromen. 5. Kom snel, en straf ons niet te luid. Wij waren jong en onhandig, maar wij groeiden op als rozen. Neem ons aan. U hoeft niet te glimlachen, een zorgzame blik is ons genoeg. 6. Ik heb duizend rozen in mijn mond, zij spreken allen van liefde, teed're woorden tot U, De Maagd, Alika. Met maagden zult gij rozen beminnen, met bloemen spreken, het licht breekt eeuwig door, in fluisteringen. Straf ons niet te luid. 7. Zij kennen hen niet, die geesten bezweren. Zij kennen hen niet, de zachtpaarse wevers der watervallen en rivieren. 8. Tot de taal der genade vlucht ik, tot de liefde daalt in teed're grond, waar de adem van het vuurnood mij overstroomt. Zij liet mij dalen door haar licht, tot een

overvloedige morgen die streelde mijn gezicht. 9. Ik daal nu dieper in bloemengrond. Wat moet ik doen ? Leidt mij, doorgrondt mij en ken mij, oh De Maagd, Alika. In jou zijn de poorten open, maar hoe kom ik daar, hoe ken ik jouw hart. Door smart, mijn liefste, kom ik tot overig land. 10. Is daar dan geen andere weg, moeten wij voor eeuwig lijden, is daar dan geen andere poort, Alika, toe, vertel me. Is tijd te overbruggen ? Toe, redt ons uit de klok, en breng ons tot de kast, waar wij kunnen schuilen. Zachte roze stromen, paarse gebieden, druipend licht, is dit gedicht, waar liefde de tijd smelt, waar liefde de kast schept, waar wij weg kunnen drijven, tot een nieuw begin. 11. Ik moet zinken, tot Alika, ik moet zinken. Hier moet ik strijden. 12. Ik ken je nog steeds niet, Alika, na deze nacht. Ik zie je nog steeds niet, jou, één en al pracht. Ik hoor je niet, waar ben je gebleven. Hier op mijn kussen, liggen tranen van het verleden, en mijn deken spreidt zich als de hellevogel, waar ben jij ? Ben ik dan alweer bedrogen ? 13. Heel zacht in de morgen, verlegen sta jij aan de poorten, met je hand uitgestoken, om een broodkruimel op te vangen. In lompen gekleed ben jij, als de pracht van het getij, maar ik blijf diep verscholen achter mijn muren.

8.

De sleutels van Sektia

1. Al wat ik nodig heb ben jij, de aarde wil mij verscheuren, bescherm mij, en leidt mij tot jouw putten, jouw schelpen waarmee jij je pracht omgeeft. Ik wil jouw littekens zien, waar zachte lichten stralen, het donkere heeft mij verlaten. 2. Laat mij al je ribbels zien, oh schelp, laat me je voelen waar je pijn hebt, waar je mij bent vergeten. Laat mij je liefdes-ader zien. 3. Blijf de schoonheid belijden, blijf de aarde zien, om de kooien des tijds te verbreken, en de maagden te heiligen. Brandt poorten in de heggen, en vlucht. 4. Alika, breng de morgenstond nat. Alles wat je nodig hebt is daar. 5. Gij dan was bevroren, tot een kaars gemaakt, en een kandelaar, en zij brachten vele kaarsen tot U, opdat gij niet alleen waart, maar bereiken konden zij u niet. Gij was als een vurige wolkenhemel. 6. En Sektia, gij waart als de wilde vlam, maar ook als het vuur, als de zachte liefdesschaduw werd gij bemind, gij heilige maagd in alle eeuwigheden. Zij dan heeft mij de sleutels der leeuwen gegeven, zij die bevroren werden, en daarna hun zielen verbrand. 7. Sektia zij geloofd voor eeuwig, de Heilige Maagd der leeuwen, tot Uw poorten kom ik, en door uw vuren kom ik, tot de wilde vlam. 8. En ik riep tot Alika en Sektia, en ziet, zij waren als feeen. En ik kwam tot hun altaren, en ik dronk van hun bekers. En ik viel dronken in hun armen, en zij voerden mij weg. 9. En zij vlogen van mij weg, en ik kon hen niet volgen. Zij dan waren als vurige wolkenhemels, en zij schoten pijlen op mij af. En weer raakte ik dronken. 10. Toen moest ik uit vele bekers drinken, en ik voelde mij zeer zwaar worden, en het voelde alsof ik verpletterd werd. En ik kon nauwelijks overeind komen. En een maagd verscheen aan mij, en zij had vele geschenken, maar ik kon haar en die geschenken niet bereiken. 11. En ik begon te roepen : 'Dehu, Dehu !' En weer moest ik van vele bekers drinken. En nu werd ik zo licht als haar, en zeer lang en dun. Zij dan was de heilige maagd Dehu, en zij gaf mij de geschenken. Zij dan was als een roos van tranen, als het water onder de aarde, stromende vanuit de maagdelijke bronnen. 12. En ik zag de vruchtbaarheid van de maagd als een wond, een zeer tere en zachte wond, vele malen doorstoken. En de wond zelf was als een maagd. 13. En ik zag de mond en de tong van de maagd, en zij waren als een wond, en als een poort. En weer dronk ik van vele bekers en werd in de poort gezogen. En weer dronk ik van vele bekers, en ik werd dronken, en weer werd ik door een poort gezogen. 14. En zij waren ribbelig, en als de zeemaagden, en zij waren als haar vruchtbaarheid. En weer werd ik door een poort gezogen toen ik van vele bekers dronk. 15. En Dehu stond op, en sprak haar woorden, en deze waren zeer zacht en teder. En haar organen waren als tranen, als de wateren der maagden. 16. En de baarmoeder sprak en zei : 'Jou worden de sleutels gegeven van de geschenken en geheimenissen van Dehu. En nadat ik weer van vele gifbekers had gedronken, ging er een vreemde poort open, en ik zag een woeste, grijze zee voor me liggen, wiens golven traag en schokkerig bewogen. En uit de zee kwamen maagden oprijzen, en zij waren de eeuwigen. 17. En toen ik door een andere poort ging na het drinken van vele bekers zag ik daar eeuwigen, komende vanuit de vulkanen. En zij gingen snel. 18. En toen ik door een andere poort ging na het drinken van vele bekers zag ik daar eeuwigen als traag bewegende wolkenhemelen. 19. En in andere poorten zag ik eeuwigen, en zij waren als steen. 20. En weer kwam ik tot een oude

trap, maar ditmaal ging deze naar beneden. En er stond daar op tafel een beker die nooit opraakte. En ik nam een slok. 21. De deur achter deze tafel leidde mij naar een grote woestijn. En midden in die woestijn stond een beker en een grote dobbelsteen. En uit de beker kwam een hart oprijzen dat ondersteboven kwam te staan, zwart werd, en in een lever veranderde. 22. En de beker was als gevuld met zware alcohol, en er kwam stoom en rook uit. En zij die er van dronken droogden ter plekke uit. En de beker dan was als een dokter des doods. En uit zijn mond en hand kwamen rivieren van zware uitdroging. 23. En er waren maagden die van de beker dronken, en direkt neervielen. En zij waren als in zwijm, en zij werden geleid tot de bronnen der eeuwige maagdelijkheid. En naast deze bronnen stonden kippen en hanen. En zij waren als de uitgedroogden en de vergiftigden. En zij bewaakten de bronnen der eeuwige maagdelijkheid. 24. En zij hadden het gif van sterke drank, en zij waren als de advocaten des doods. En de maagdelijkheden werden zeer zwaar, en Dehu rees van hen op, en zij hief een vreemd zwaard op. En dit was de bevrorene en de doorstokene. En er kwam vuur uit het zwaard, en zij zuiverde de maagdelijke bronnen. En de wijze maagden die geen dwaasheid bezaten werden geworpen in een put. 25. En Dehu sloot de put af, zeggende : Zij zullen tot in eeuwigheid niet meer van de gifbeker drinken. En gegil steeg op van de put, en zij begonnen te zoeken naar het gif, maar het vluchtte van hen weg.

9.

Gebeden en Belijdenissen tot de Heilige Maagden

1. Heilige Maagd Isabella, waak over onze zielen. Geef ons de eeuwige koorden, om tot u te komen. Opent uwe heil'ge weg, een heilig pad vol vreemdelingen. Heilige Maagd Isabella, waak over onze zielen, schenk Uw woord tot een doorgang over bruggen, laat uw dalen vol van liefde zijn. Heilige Maagd Isabella, schenk ons uw geest, als een glorie van boven. 2. Heilige Maagd, laat ons niet in zonde glijden. Genees onze afvalligheid, en schenk ons uw liefde. Draag bij, aan onze eeuwige groei, in de veiligheid en rust van uw beminnelijke schuilplaats. Onder de putten heeft u het neergezet, wij komen tot u, in bewondering. Wij sluiten onze ogen, en denken aan U. Aan U, die ons leven schonk, aan u die ons opzocht in onze kerkers en putten, en leidde ons tot de diepere weg. Van onderen kwam u. Laat ons dan dichterbij komen. 3. Heilige Maagd Rozenweer, neem ons op in Uw lieflijke hand, en zet ons in uw koninkrijk neer, in Uw paradijs, waar wij in vrede kunnen leven. Uw paarse en roze vlammen is als verkoelend stoom van uw liefdeswoorden. Genees ons, en leer ons. Dank u dat u tot ons bent gekomen. Ja, diep in uw putten zonken wij, totdat u ons nam tot de dieptes van uw koninkrijk. 4. Op de bodem van onze putten vonden wij Uw weg. Heb genade, en leidt ons, neem ons mee. Heilige Bosmaagd, wij hebben uit uw rivieren van heil gedronken, en gij hebt ons de gouden vlam gegeven. Tot het groene goud leidde gij ons, en gij maakte onze werken schoon en zuiver. Uw lieflijke geuren stromen uit de bosflessen, en gij hebt uw broodbrokken in kruiken tot het voeden der wilde beesten. 5. Heilige Veldmaagd Saratus, gij bent mij grote liefde, overstroom mij met uw gloed, een bloeiende, groeiende ochtendvloed. Ik gloei wanneer gij mij aanraakt. Ik sta in brand, wanneer gij aan mij denkt. Ik kom altijd tot uw poorten. Ik ben nog nooit zo diep geweest als nu, in de dieptes van uw bloemenvelden, kom nu, en doe mijn diepste verlangens ontwaken. 6. Bloemen verwelken, zij groeien op mijn hoed, om voor altijd het geluk te aanschouwen, de glorie van de gloed, de moedergloed, zij heeft mij op rivieren genomen, tot dit paradijselijke eiland, zij is de veldmaagd Saratus, de Heilige. Overstroom nu ook mij, vergeet mij niet, wanneer je schrijft. Laat mij binnen in Uw koninkrijk, ik ben gemaakt aan U gelijk. 7. Zij hebben mij stijf gespoten, met het schuim des velds. Saratus, waarom hebt gij mij geslagen ? Zwaar tuchtigt zij haar helden. In haar manden draagt zij hen, tot de wolven van de oude dagen. Zij hebben mij zo koud gemaakt, maar er is een vlam die in mij waakt, de vlam van de heilige veldenmaagd, oh Saratus, bescherm mij tegen de kou. Mijn hart is zo koud, ik ben als een blok hout, tot Saratus mij kust, dan ontwaak ik tot hartelust. Dan voel ik alles in mij branden. Oh Saratus, waarom hebt gij mij geslagen ? 8. Tot haar dieptes ben ik gevlucht, want de vijand zat mij achterna, nu heb ik haar gekust, en vele zonden bedekt. Haar genade zocht ik, haar huis bouwde ik, nu heeft zij mij gezien. Ik ben een koningszoon, en in haar heb ik mijn troon. Oh, Saratus, waarom hebt gij mij verlaten. Steeds zoek ik naar U, steeds droom ik over U. Vaak kan ik er niet van slapen, het maakt mij zo

moe. Waarom hebt gij mij geslagen ? Heel mijn leven geef ik U, waar moet ik anders naar toe. Zij zitten mij op de hielen. Tot U kan ik vluchten. 9. In veiligheid kom ik, maar ik kan uw huis niet vinden, onder mos en bloemen zal het zijn. Nog steeds slaat gij mij, hoelang zal het nog duren. Neem mij aan, ik ben een arme bedelaar, te zwak om tot U te komen, maar te sterk om door de vijand te worden weggenomen. Neem mij aan, ik ben een arme bedelaar, ik kan uw huis niet vinden, alles stroomt van mij weg. Toe, leidt mij, breng mij terug op het pad, en bedek mijn zonden. 10. Ik hoor Uw stem in de verte, bij de avondkoelte verlang ik naar de rust, maar gij laat Uzelf niet snel kennen, ik wacht op U. Kon ik maar Uw wonden begrijpen, oh tedere snaar, gevoelige blik, als op een kaart getekend, als aan een woning vastgeketend. Kon ik Uw wonden maar begrijpen, ik wil ze graag voelen, als een woning onder de bloemen. 11. Zij hebben mij stijfgespoten, zij hebben mij bedrogen, en daarom vlucht ik tot U. Ik ben nog niet tot Uw woning gekomen, maar stil en stap voor stap zal mijn droom uitkomen.

De Nieuwe Johannes II

1.

De Wraak van de Plaaggeesten

1. Dat de indiaanse elven hard hadden gewerkt wist iedereen. Het was een prachtig kamp geworden, en ze aten vollop van hun jachtmaal. Ditkeer hadden ze de beestachtige wachters van de keizer weten te strikken, en de toverkrachten vloeiden van hun monden af. Niemand wist van hun jachttaktieken af, want die werden al eeuwenlang geheim gehouden. Als de bliksem sloegen ze toe, terwijl ze verwarrende sporen achterlieten. Niemand zou dit kamp ooit kunnen bereiken, omdat zodra iemand naderde, alles onzichtbaar werd. Dit ging automatisch. Zoveel toverflessen en toverkruiken verspreidden zoveel mysterieuze geuren die hiertoe in staat waren. Sommigen dachten dat die geuren iemands hersenen gek konden maken, zodat bepaalde dingen niet meer te zien waren, en anderen dachten dat het kamp daadwerkelijk als door een waas onzichtbaar werd. Hoe dan ook, de onbereikbaarheid was een feit. Daarom waren de indiaanse elven erg trots en voorzichtig met hun burgerschap. Het kwam weleens voor dat een elf om een bepaalde reden verbannen werd.

2. Sliktior had de keizer één keer ontmoet en vond het niet wat. Ook Sorsor kende de keizer een beetje. Ze dachten terug aan de tijden dat er vrede was, maar sinds de keizer beestachtige wachters begon in te huren leek het alsof zijn hersenen werden ingenomen. Het was een tovenaar die de keizer zo ver had gebracht, en de keizer dacht dat hij in z’n recht stond. Wat deden die wachters ? Ze maakten alles en iedereen onveilig. Woorden schieten mij te kort om zulke afschuwelijkheden te beschrijven. Daarom waren de indiaanse elven zo blij het vlees van deze beesten in hun monden te voelen vloeien. Sliktior had het vlees niet aangeraakt. Hij was bang dat hem wat zou overkomen.

3. Sorsor dacht aan de keizer, en aan de tovenaar met zijn toveres. De tovenaar had die wachters eens gecreeerd, en het zou niet zonder gevaren zijn het vlees van zulke wachters zomaar te eten. De wachters waren deels leeuw, deels tijger en deels wolf, en verder steeg hun roofkwaliteit boven alles uit. Het waren de superroofdieren die de andere roofdieren aten. Vaak gingen ze op jacht om alles te verscheuren wat los en vaststond, maar bovenal waren ze gemeen. Een nachtmerrie zou het zijn om in hun kerkers terecht te komen. Sorsor had het idee dat de keizer niet goed doorhad wat hij in huis had gehaald, dat hij niet wist wat er allemaal gebeurde. De keizer was zo druk met andere dingen bezig, en in Sorsor’s ogen was de keizer totaal in de macht van de tovenaar en zijn toveres.

4. Sorsor had wel van het vlees gegeten, en vermomde zich tot een wachter. Hij ging naar het kasteel van de keizer, sloop naar binnen, en stal een bol met toverkooltjes. Snel ging hij terug naar zijn kamp, hief de bol op, en zei : ‘Dit hier is het hart van de keizer. Voor ons is er geen hoop als

wij hen van het keizerlijk kasteel hun gang laten gaan. Zij zijn vol list en sluwheid, en de keizer zelf is een pion in hun handen. Wij kunnen hem niet redden. Wij kunnen niet op tegen de machten van de tovenaar en zijn toveres. Zij zullen ons hier vinden en geen spaan van ons overlaten. Daarom : deze bol met toverkooltjes is het dierbaarste bezit van de keizer, en hij zal zeker sterven wanneer de bol is gebroken.' Toen brak Sorsor de bol, en er was luid gejuich. Allen wisten zij dat de tovenaar en toveres alleen konden regeren door de keizer. Nu was de keizer gestorven.

5. Sorsor ging terug naar het kasteel, en er was veel doodslucht en rouw. Met gebogen hoofden kwamen de tovenaar en zijn toveres uit een grot naast het kasteel. De tovenaar hief zijn handen op en riep : 'De goden hebben wraak genomen.'

6. Sorsor nam twee messen en wierp hen in de harten van de tovenaar en zijn toveres. Nu was de omgeving en het land vrij van hun onderdrukking. Sorsor hield zijn laatste toespraak tot zijn stam, en maakte toen Sliktior tot opperhoofd. Sorsor zou beginnen aan zijn grote reis naar de bergen van de goden. Dit gebeurde altijd als een opperhoofd een daad begaan had zoals Sorsor. Ze zouden Sorsor herinneren als hun held, en Sliktior zou Sorsor de Tweede heten.

7. Sorsor pakte Sliktior vast, kuste zijn voorhoofd, en vertrok. Niet veel nam hij mee. Zijn klederen werden verdeeld onder de stam, en ook grote delen van zijn bezit, terwijl er ook veel werd verbrand. Twee misdadigers werden aan de martelpaal geslagen, en zij zouden sterven in plaats van verbannen worden. Zij verkozen de dood boven het verbannen worden, want de verbanning was in hun ogen een veel grotere schande. Door de martelpaal zou hun geest in het kamp blijven, en door mee te strijden in de oorlogen zouden ze hun eer kunnen herstellen. Ja, de regels van het kamp waren van grote wreedheid, maar ook van grote genade, als een geheimzinnige paradox van rechtvaardigheid. Zo had Sorsor het hen geleerd.

8. Sorsor was een man van grote wijsheid, geschonken door de goden die hij niet kende. Nu hij door zijn list en sluwheid de tovenaar en toveres had verslagen was hij waardig die goden te leren kennen. De goden woonden in de bergen, naast andere tovenaars en grote elven. Maar eerst zou hij door die verschrikkelijke woestijn moeten waar de goden hem op de proef zouden stellen.

9. In de woestijn werd hij gekweld door waanideeen, luchtweerspiegelingen, honger en dorst. De pijn van de droogte stak hem. Een oase was wat hij verlangde, een echte oase, maar alles was hier om hem te plagen. Er was hier niets te bereiken, en de plaaggeesten waren zijn enig gezelschap. Sorsor had niet geleerd in eenzaamheid te leven, en kon de leegte die zijn ziel teisterde niet aan. Hij wist dat de plaaggeesten niet per definitie slecht waren. Ze waren uitgezonden door de goden om hem te testen. Na een lange en angstige ervaring van leegheid en hopeloosheid riep hij het uit tot de plaaggeesten : 'Als er dan niemand anders is, vullen jullie mij dan op, want de leegte vreet me weg.' Gillend en joelend namen de plaaggeesten bezit van hem. Hier hadden ze lange tijd op gewacht, en nu zou Sorsor voorbereid zijn om de grotten van de goden te betreden. Het was de plaaggeest zelf die geplaagd werd en rust zocht, en die niet kon vinden. Nu de plaaggeest hem had vervuld stroomde er toverkracht door hem heen, en kon hij de goden bereiken zonder weg te smelten.

10. In een plaats van toverkolen ontmoette hij de god Prektiktion. De god bedankte hem dat Sorsor hem tot rust had gebracht, en de plaaggeest die Prektiktion tot hem had gezonden had aangenomen. Sorsor sprak over de verwoesting van het keizerlijke hart, en de god Prektiktion wist er alles van. 'Ik heb jou die wijsheid gegeven,' sprak de god. En de god vulde Sorsor met een hele reeks toverkrachten. De god Prektiktion had vele tovenaars in dienst, en kon ook Sorsor goed gebruiken. De god gaf hem een fles vol andere goden die hij kon oproepen. Die andere goden hadden de meest vreemde namen die Sorsor moeilijk kon uitspreken.

11. Prektiktion sprak dat de stam van Sorsor nu was overgeleverd aan de krachten van de woestijn, want ook naar hen zouden de plaaggeesten op zoek gaan om hen te testen. Sorsor nam de fles en gooide hem tegen een stenen muur kapot. 'Ik had beloofd hen met mijn leven te beschermen,' sprak Sorsor. 'Waarom ben ik hier ?'

12. ‘Je had geen andere keus,’ sprak Prektiktion. Sorsor viel op de grond en huilde. Hij miste zijn stam.

13. ‘Als zij de plaaggeest aannemen,’ sprak Prektiktion, ‘dan zal je hart met hen verbonden zijn.’

14. Na vele lange jaren kwam ook Sliktior tot de plaats van toverkolen, en vertelde Sorsor dat hij niet kwam vanwege een grote daad, maar omdat hij was verbannen. Sorsor viel neer in woede. Hij kon zich niet voorstellen dat zijn stam tot zoiets in staat zou zijn, maar later begreep hij het. Sliktior had lafheid vertoond. Sorsor vroeg zich af hoe een verbannene hier kon komen. Uit het oog van Prektiktion kwam een straal vuur die in een flits Sliktior verteerde. ‘Veel vaker komen hier bannelingen,’ sprak Prektiktion. ‘Zij kunnen hier komen met een geheime sleutel, maar hun lot is het vuur.’

15. ‘Zijn zij indringers ?’ vroeg Sorsor. Maar Prektiktion schudde zijn hoofd. ‘Nee, zij worden toegelaten omdat zij dieven zijn. Zij nemen altijd een stukje weg van de stam als zij gaan. Zij zijn dus bijzonder in onze ogen, en onze ogen zullen dat bijzondere dan nemen.’

16. ‘Maar waar is Sliktior dan nu ?’ vroeg Sorsor.

17. ‘Hij is overgeleverd aan de wraak van de plaaggeesten,’ sprak Prektiktion.

18. Maar dat liet Sorsor niet op zich zitten, want hij hield meer van Sliktior dan van welke god of elf dan ook. Er was één ding dat hem liet strijden tegen de goden, en wat hij altijd droeg, en dat was een klein kruikje vastgemaakt aan een leren ketting om z’n nek. Zijn voorouders hadden hem verteld dat hij het flesje echter maar één keer kon gebruiken. Hij opende het flesje, en een stroom van gif sloeg de god neer. Sorsor greep een mes dat aan zijn been gebonden was door een band, en wierp het in het hart van de god zoals hij eens de tovenaar en de tovenares had uitgeschakeld. Op hetzelfde moment werd de huid van de god opengescheurd en Sliktior stapte eruit, als een priemend vuur. ‘Raak me niet aan !’ riep Sliktior. Maar Sorsor greep hem stevig vast. ‘Aan de wraak van de plaaggeesten zal je niet overgeleverd zijn,’ sprak Sorsor, ‘maar weest gastvrij voor hen, want aan de wraak der goden waren ze overgeleverd.’ Er zat nog één druppel in het flesje waar Sorsor Sliktior van liet drinken, en de plaaggeest vervulde toen ook hem.

19. Samen zijn ze toen door de woestijn naar hun stam teruggegaan. Maar de andere goden hadden zich gevestigd in het kamp, en hadden de indiaanse elven tot slavernij gedwongen. Het flesje was leeg, maar omdat Sliktior van het flesje had gedronken was hij immuun. En zo bevrijdde Sliktior zijn stam van de goden, en werd hij in ere hersteld.

20. Sorsor zou weer teruggaan naar de bergen, en ditmaal niet om tot de goden te gaan, maar tot de grote elven. De grote elven droegen zorg voor vele plaaggeesten die ze uit de verschrikkelijke handen van de goden hadden weggekregen. Toen Sorsor een groot aantal grote elven had leren kennen stelden ze hem aan als opperhoofd van een stam van indiaanse plaaggeesten. Deze indiaanse plaaggeesten konden toveren als de beste, en Sorsor moest oppassen dat ze hem niet in de val lieten lopen. Vaak moest er een grote elf ingrijpen.

21. Na vele jaren kwam ook Sliktior naar deze plaats, en deze keer niet omdat hij verbannen was, maar omdat hij de stam van indiaanse elven een nieuwe grote dienst had bewezen, zo groot als de daad van Sorsor. Sliktior nam de taak van Sorsor nu hier over, en Sorsor vertrok dieper in de bergen. Sorsor kwam tot een plaats waar veel indiaanse tovenaars woonden, en hij zag in dat zij veel grotere plaaggeesten waren dan degenen die hij al kende. Ze waren duivels wreed, maar daarnaast ook genadig, als een wet die hij ook eens kende, de paradox van rechtvaardigheid. Fliktivian was een woestijnvlinder die grote luchtweerspiegelingen kon veroorzaken, en Sorsor ontmoette vele anderen. Sorsor kwam erachter dat zij uiteindelijk verantwoordelijk waren voor alle moeizame tafereeltjes van zijn leven, maar ditmaal waren ze vriendelijk naar hen, alsof hij nu één van hen was. Sorsor kwam er echter achter dat velen van hen niet deugden, en slachtte hen af in verschrikkelijke gevechten. In deze gevechten leerde hij wat ware gemeenheid was, en dat de ogenschijnlijke genade de gemeenheid nog groter maakte. Want Sorsor raakte ervan in de war, en

werd zo een gemakkelijke prooi. Maar Sliktior volgde hem op de voet, en maakte zijn meester vrij. Er waren geheimenissen die Sliktior droeg waar Sorsor nog geen weet van had.

22. Sorsor had vele vragen, vragen die beantwoord zouden worden op zijn pad door de woestijnen en de bergketens. Het was alsof alles bijdroeg aan de grote puzzel in zijn hoofd, maar sommige stukjes leken alles weer af te breken. Sorsor raakte erg verwilderd. Op een dag vond Sorsor een heleboel plaaggeesten in een flesje. Als hij ze vrij zou laten, zouden dingen dan erger worden of beter ? Hij wist dat ze waren gezonden om te plagen, en eigenlijk had hij genoeg van het geplaag. Hij wist dat als hij het niet zou openen, dan zou waarschijnlijk iemand anders het openen. Sorsor besloot het flesje om z’n nek te dragen, om het in gevallen van nood te gebruiken. Je kon nooit weten. Maar later besloot hij het diep in de woestijn te begraven, want er waren al genoeg plaaggeesten op de wereld.

2.

De Eeuwige Vlam

1. Er was elvengetrommel in het kamp van de indiaanse elven. Salucia pakte haar speer en rende naar de dichtsbijzijnde boom waar ze in klom. Haar vader zou terugkomen, maar ook verwachte zij een aanval van de Maribiren, een elvenstam aan de westkant van hun kamp. Ze zouden gehoord hebben van de terugkomst van Salucia’s vader, die zolang bij de tovenaar van Ostford had gewerkt. De tovenaar zou hem beloond hebben met zoveel toverdingen dat de Maribiren daar graag een graantje van wilden meepikken. Maar alles bleef gelukkig rustig, en Salucia’s vader maakte het goed. Misschien hadden de Maribiren de dreiging wel gevoeld die uitging vanuit het kasteel van de tovenaar van Ostford. Salucia’s vader droeg een wapenrusting die zij nog niet kende : fier, maar ook teder en afschrikwekkend, verlokkend, als een verwarrende paradox. Ze voelde wel de nieuwsgierigheid van de Maribiren, maar besloot er geen aandacht aan te schenken. Ze voelde de donkere ogen van de Maribiren loeren, vol lust maar ook vol angst. Wat had de tovenaar van Ostford toch gedaan ? Er kwam een wonderlijke, indringende magie vanuit het kamp van de indiaanse elven. Salucia was gerustgesteld. Alles was goed met haar vader. De tovenaar had goed werk verricht. Maar toen haar vader een paar littekens liet zien schrok Salucia. ‘Ik weet het, mijn kind,’ zei haar vader. ‘Werken bij de tovenaar was niet zonder gevaren. Ik moest ingewijd worden in de hogere magie. Ik heb gevochten met de wachters van de tovenaar, en zij hebben mij verwond, maar alleen zo kon ik het zegel dragen.’

2. ‘Welk zegel, vader ?’ vroeg Salucia. Haar vader keek haar teder aan, en ze zag een glinstering in zijn ogen. Zijn ogen waren doorbloed, vol van geheimenissen, als grote bruine kralen die het zonlicht op een mysterieuze wijze weerspiegelden, maar ook zoveel duisternis. ‘Ga slapen, Salucia,’ zei haar vader. ‘Het is laat.’

3. Salucia wist niet wat er die nacht zou gebeuren, maar Maribiren kwamen het kamp binnen om haar te ontvoeren. Ze brachten haar naar een plaats, een bron, waar het elvenlicht haar omhulde. Niets wist zij van de raadselen van de Maribiren. Het was een prachtige ervaring, iets wat ze niet had verwacht, omdat de Maribiren in vijandschap leefden met haar eigen stam. Maar wie waren dit ? Het waren Maribiren die zij niet kende. Ze waren ouder, en ze leken rustiger. ‘Ga maar, Salucia,’ zeiden ze tegen haar. Maar Salucia wilde niet weg. Ze wilde blijven in deze elvenbron, die haar hart zo scheen te raken. Badend in licht zwom ze naar de andere kant van de warme bron.

4. Plotseling werd er een zwaard gestoken in de man die het dichtst bij Salucia baadde. Het was haar vader die haar kwam terughalen. Salucia had gemengde gevoelens. ‘Ze willen je van de tovenaar van Ostford afhouden,’ sprak haar vader, terwijl de andere gestaltes om haar heen in de bron leken te verdrinken. ‘Vader, wat doet u ?’ vroeg Salucia. Niet lang daarna hoorde Salucia een schot, en zag haar vader in vertraging neervallen. De bron vulde zich met bloed. Een donkere

gestalte stond voor Salucia, en draaide zich toen om om in het niets te verdwijnen. Salucia slaakte een gil, en kwam er snel achter dat haar vader dood was. Ook was er geen enkele Maribir meer te bekennen.

5. Nu was het voor Salucia tijd om zelf de tovenaar van Ostford te bezoeken, want ze snapte niet wat er met haar gebeurde. In tranen zocht ze haar pad, terwijl ze de aanwijzingen van haar vader herinnerde. Haar vader had haar veel verteld over hoe de tovenaar woonde, maar vooral hoe er te komen. Toen Salucia bij de hoge verlichte poort van het kasteel van de tovenaar van Ostford aankwam viel ze huilend een lange elf in de armen. Snel en stoterig vertelde ze het verhaal. Ze wist dat ze hier troost en antwoord zou krijgen. De elf nam haar zorgzaam mee naar binnen. 'Er zijn zoveel dingen die je niet begrijpt,' zei de elf. 'Je bent erg jong, Salucia. De tovenaar wacht op je.'

6. Binnen leek alles heel anders dan wat haar vader haar altijd verteld had. Aan de muur hingen indiaanse speren, vreemde messen, en sommige muren waren doordrenkt met bloed. Salucia schrok, en vroeg wat dat bloed moest voorstellen. De elf sprak niet. Salucia begon bang te worden, maar ineens nam de elf Salucia weer in zijn armen. 'Je hoeft niet bang te zijn, lieveling,' zei de elf. 'Alles zal duidelijk worden, maar we mogen niet teveel praten. Ach, we mogen het wel, maar het is niet verstandig. Laten we de dingen stap voor stap doen.

7. De tovenaar was een wonderlijke man. Hij gaf Salucia ringen voor in het kasteel. De ringen werden aan haar klederen vastgemaakt, en de ringen zouden uitleg geven over alle dingen. Het waren sprekende ringen, en meer en meer begon Salucia zich op haar gemak te voelen. Maar ook proefde ze een soort dreiging die ze niet kon beschrijven.

8. De tovenaar droeg lange gewaden, en bracht haar tot een andere indiaanse elvenstam in de dieptes van het kasteel. De elven spraken niet, maar communiceerden op een andere manier, door hun ogen, en door het bewegen van hun lippen. 'Leer hen praten,' zei de tovenaar. 'Dat is je eerste opdracht. Ik zal je later alles uitleggen over je vader. Wie hij was, en ook wie de Maribiren zijn.'

9. Salucia nam de tijd om de elven te leren spreken, en ook leerde ze hun manier van communicatie. De tovenaar was na enkele maanden zeer tevreden, en bracht haar tot een andere indiaanse elvenstam dieper in het kasteel. Het kasteel was erg groot. Deze stam communiceerde door te gillen en door allerlei vreemde klanken overmatig te herhalen. 'Kom,' zei de tovenaar, en bracht haar tot een elvenbron in een grote ruimte. De bron was bijna geheel blauw, als blauwe bubbelende verf. De tovenaar maakte wat strepen op haar huid, en daalde toen zelf in de bron af. Salucia moest hem volgen. Hij zwom naar een deur diep onderin de bron, opende die deur en zwom naar binnen. Hier zwommen haaien en allerlei andere vissen, maar ze deden niets. Ze staarden alleen. De tovenaar zwom met Salucia door naar de volgende deur, en toen ze achter de deur naar boven zwommen kwamen ze in een geheel nieuwe ruimte terecht. 'Als ik er niet bij was zou je verslonden zijn door de haaien en de andere vissen,' sprak de tovenaar. 'Ik bepaal dus wie hier komt.' Er hing een vreemde indringende geur als een soort verf, maar het rook heel lichamelijk en warm.

10. Salucia keek haar ogen uit, want er dropen hier een heleboel vreemde stoffen met vreemde kleuren. Het was een soort modder. De tovenaar keek naar Salucia en knipoogde naar haar. 'Weet je, Salucia,' zei de tovenaar, 'ik laat je dit alles zien, en eens liet ik je vader dit alles zien, omdat ik wil dat jij en je nageslacht in dit kasteel zullen leven. Buiten zullen de Maribiren alles overnemen en ze zullen niets van je stam overlaten. Jouw vader hebben ze uit de weg geruimd, maar jou heb ik beschermd.' Salucia begon te huilen. Ze had verwacht dat ook haar vader beschermd zou worden, en daarom begreep ze niet waarom de Maribiren hem konden vermoorden. De tovenaar nam haar in zijn armen, en sprak : 'Ik zou je vader maar wat graag willen beschermen, maar de macht van de Maribiren is niet te onderschatten. Echter, als je getrouw het pad volgt, en bij me blijft, zul je je vader terugzien.' Maar toen werd de tovenaar ineens erg droevig. Ik zal nog even bij je blijven, totdat je totaal door het kasteel bent aanvaart en in veiligheid bent gebracht. Dan zal ik mijn reis moeten richten op de gebieden van de Maribiren. Ik zal de donkere en zwarte reis moeten maken, zodat ze dit kasteel niet zullen innemen.' Salucia greep de tovenaar extra stevig vast en sprak : 'Maar kunnen we niet samen in die veiligheid blijven ? Waarom zou u zoveel riskeren ? Dit kasteel

is van u en blijft van u !'

11. 'Meisje,' zei de tovenaar, 'je kent de krachten van de Maribiren niet. Ik moet daar naartoe, anders zal dit kasteel van hen zijn en is er voor jou en je nageslacht geen enkele hoop. Zo zullen ook alle andere indiaanse elvenstammen vergaan, en zal de vlam van Ostford voorgoed doven.'

12. En zo namen die twee na een lange tijd van lopen en spreken afscheid van elkaar. De tovenaar had haar uitgelegd wat ze moest doen, en verder zouden de ringen haar leiden. Salucia zuchtte diep en probeerde moedig te blijven, maar al snel overvielen duistere angsten haar. Rustte het dan allemaal op haar schouders ? Waarom was alles zo ingewikkeld ?

13. Zoals de tovenaar had gezegd kwam ze eerst in een gebied vol met bomen. De bomen leken bijna op elven, en zij brachten vreemde eieren voort. De tovenaar had haar een speciale rode lap gegeven waarmee ze die eieren kon uitbroeden. Maar er was iets in haar wat zei dat ze dat niet moest doen. Ook de ringen gaven haar het advies om het niet te doen. De ringen hadden duidelijk een hele andere visie dan de tovenaar, en Salucia vroeg zich af waarom de tovenaar haar die ringen had geschonken. Maar veel plannen bleken overeen te stemmen. Salucia bond de rode lap om haar hoofd naarmate het warmer werd. Soms bleef ze wat rusten tegen de kasteelmuren aan, en trok dan verder.

14. Er waren zoveel dingen die Salucia niet begreep. Hoe zou ze aan nageslacht komen ? Waar zou ze haar vader ontmoeten en hoe ? De ringen vertelden nog niet veel. Het was alsof Salucia hun vertrouwen eerst moest winnen. Er waren een aantal dingen die ze heel strak in haar gedachten had, als een betoverend visioen, en dat was de reis van de tovenaar om hen veilig te stellen, en haar eigen reis om uiteindelijk de tovenaar veilig te stellen. Ze was vastberaden, en ze wist dat wanneer de tovenaar de eeuwige vlam had bereikt in het rijk van de Maribiren, dan zouden ze met elkaar verzoend worden. Maar dat kon alleen gebeuren als zij de eeuwige vlam van het kasteel zou bereiken. Zo niet, dan zouden ze beiden sterven, en zouden de Maribiren het kasteel voor altijd in handen krijgen. Het was vreemd als ze terugdacht aan de ontvoering. Ze kwam in een elvenbron van licht, en ze had even het idee dat de stam goed was, of tenminste een deel van die stam. Eén van de ringen vertelde haar dat er ook Maribiren waren die eigendom waren van de stam, als krijgsgevangenen die ingeburgerd waren. Ze probeerde het te begrijpen, maar het leek alsof ze het niet kon grijpen. En eigenlijk wilde ze het niet grijpen, omdat ze bang was om goede gevoelens te hebben over enkele Maribiren. Ze was bang dat hun krachten haar verstand zouden innemen. In dit was ze gemengd, en het trok haar bijna uit elkaar.

15. Een lange gestalte stond voor haar toen ze haar ogen langzaam opendeed. Ze schrok. Het leek op een Maribir, een wat oudere Maribir. De Maribir wilde zijn mond openen, maar zuchtte toen. 'Ik heb je vader verdraaid zien wegzakken,' zei de Maribir.

16. 'Jij, jij,' stamelde Salucia, 'was jij niet één van mijn ontvoerders ? Jullie hebben me niets gedaan, alleen gebracht naar die zalige elvenbron, waar daarna verschrikkelijke dingen gebeurde.'

17. 'Ja,' sprak de maribir. 'Ik moet je iets vertellen. Wij zijn .... wij waren krijgsgevangenen ... Jij hebt ons verlost .... Jouw hart .... De reis die je hier maakt zette ons vrij, trok ons los in onze gedachte ....'

18. 'Waar zijn de anderen ?' vroeg Salucia.

19. 'Verderop,' zei de man.

20. En toen zag Salucia in hoe belangrijk haar reis was. Zij was zelf een sleutel. Ze begreep alleen niet hoe, en nog steeds was ze bang om bedrogen te worden.

22. Na een tijdje kwam ze bij een kamp aan vol met Maribiren, maar deze waren anders, als de krijgsgevangen man. Misschien dat de man hen bedoelde. Het leek alsof zoveel angst van haar werd weggenomen toen hij haar zag. Ja, deze waren anders, ouder, rustiger, en het was alsof ze weer baadde in die elvenbron. Alleen nu hoopte ze dat er geen verschrikkelijke dingen zouden gebeuren.

23. ‘Salucia,’ sprak een vertrouwde stem.

24. En daar stond ze dan. Zolang in de armen van zoiets vertrouwelijks. En warmte stroomde haar trillerige lijf binnen, om haar rustig te maken. Sieraden kreeg ze om haar heen, en allerlei kleine flesjes, vol magie. ‘Ik denk dat ik me vergis. Zijn jullie mijn ontvoerders ?’ Niemand zei wat. Ze voelde zich alleen wegglijden in een diepe rust. De muren van het kasteel waren hier ver weg, het plafond hoog, en gloeiend als de hete zon, terwijl er zand op de geblokte vloer lag, rood en geel geblokt. Salucia zakte neer, en tranen stroomden. Een vertrouwelijke hand greep haar hand zachtjes en teder. Ze hield haar ogen stijf dicht.

25. ‘Maar ik wil niet,’ zei ze. En toen ze haar ogen opende was iedereen weg, en ook haar ringen waren verdwenen. Wat was er gaande. Ze wilde een gil slaken, maar kon niet, alsof er een hand op haar mond lag. Een tedere hand, en daarom was ze nog steeds zo rustig, en ze zag nog steeds al die andere sieraden aan haar lichaam en klederen bungelen, en zoveel kleine flesjes.

26. ‘Ik heb zoiets vreemds meegemaakt,’ zei ze tegen zichzelf. Ze opende een flesje en een wonderlijke geur verspreidde zich. Een geest stond voor haar met een zwaard. Toen ze naar boven keek zag ze op een hoogte de stam weer, en vroeg vriendelijk of de geest haar daar naartoe wilde brengen. Dat was in een wip gebeurt. Ze wist niet wat ze moest denken, en weer omhelsde ze haar vrienden één voor één. Ze droegen hele aparte flesjes en kruikjes aan kettingen om hun nek, en hun broeken waren van prachtige zachte stoffen, als van fluweel. Maar alles leek wel nat, en één van hen hield zijn hand op waarin een vlam verscheen.

27. ‘De eeuwige vlam van het kasteel,’ zei een ander. Maar je hebt het nog niet bereikt. Wat zou het kosten om de vlam van de één naar de ander te laten overspringen ?

28. En hoeveel tijd zouden ze hebben ? De tovenaar had haar verteld dat er niet veel tijd was. De eeuwige vlam was nu zo dichtbij, maar tegelijkertijd zo verweg. Wat als de tovenaar al op haar zou wachten ? Wat als hij de eeuwige vlam in het rijk der Maribiren al had bereikt ? Paniek begon over haar te komen, maar tegelijkertijd suste ze haarzelf, en ook de anderen begonnen haar te sussen.

29. ‘Ik kan je die vlam geven,’ sprak hij, een lange Maribir, een voormalig krijgsgevangene, wellicht een slaaf. ‘Ik ben je veel verschuldigd,’ zei hij. Hij schoof dichterbij, maar de vlam begon te doven. ‘Zie je wat er gebeurt ?’ zei hij.

30. Salucia zakte weg in wanhoop. Ze dacht terug aan de tovenaar, en haar onwetendheid maakte haar onzeker.

31. ‘Sssh, praat niet,’ zei de man met de vlam. Toen vertrok hij.

32. ‘Je zal hem vinden,’ zeiden de anderen, ‘en dan zal de vlam overspringen.’

33. Daarna moest Salucia een lange reis maken door een woestijn, terwijl al haar toverij haar in de steek leek te laten. Boven op een hoogte was er niets dan droogte, waar de stralen van de inmens hete zon speelden, en ze wist niet hoe ze daar kon komen. Waar waren de anderen ? Ze wist het niet. Ze vaagden soms gewoon geheel weg, zonder dat ze het besefte. Vaak sloot ze haar ogen en opende ze weer. Ze begreep er niets van. Achter een struikje zag ze een opening waar het zand schoof. Overal lagen rode lappen, en ze herinnerde de woorden van de tovenaar dat ze door die lappen verschillende soorten eieren kon uitbroeden. Ze besloot wat eieren van het struikje te plukken, en wikkelde ze in de rode lappen. Vogels kwamen voort, en brachten haar snel op die hogere plaats. Onzekerheid maakte zich meester van haar. Ook dorst vervulde haar, terwijl al haar flesjes allang leeg waren. Maar verderop was een bron. Langzaam liet ze zich in de bron zakken die heter was dan het zand, maar prettig aanvoelde. Plotseling voelde ze lippen op haar huid. Iemand was achter haar, en de hitte scheen te verdwijnen.

34. Het was de man met de eeuwige vlam. ‘Zie je,’ zei de man, ‘als ik dichtbij je komt vertrekt de vlam. Als hij geheel gedoofd is, is alles verloren.’ De man was een eind van haar weg gezwommen. De bron was koud geworden. Salucia schrok. Snel stapte ze uit de bron en durfde niet meer over de man na te denken. Even later kwam ze bij een blok ijs waar de vlam was. Voorzichtig stak ze haar

hand in het ijs, en de vlam begon haar gezicht te verlichten. Ze voelde zich blij worden van binnen, en vol worden met een hele andere warmte. Op hetzelfde moment begreep ze waarom de tovenaar haar moest verlaten, en ervoer ze met haar hele wezen dat ook hij nu de eeuwige vlam had bereikt. Ze hadden het samen gedaan.

De Nieuwe Genesis

1. Dit is de nieuwe code opgesteld door de apostelen des Heeren. Gij moet weten dat het oude boek Genesis verloederd was en geinfiltreerd. Wij voldoen hiermee aan de opdracht de Heilige Schrift te zuiveren. 2. Gij zult spreken van het oude boek Genesis, en bovenal van het nieuwe boek Genesis. Gij kunt deze boeken naast elkaar leggen, maar in sommige gevallen is het verstandig om door de profeten te beslissen welke bijbels er moeten verdwijnen. 3. Zo zal dan de nieuwe code afrekenen met de bezoedelingen en de overbodigheden. Weet dat de oude verzen diep in uw hart liggen als eieren, die telkens gif voortbrengen tot het vergiftigen en besmeuren van uw zielen. 4. De zuivering hiervan is niet voortgekomen vanuit het hart van een mens, maar vanuit de Geest des Heeren, en Zijn Heilig Vlees waardoor de oude en nieuwe schepping tot stand kwam en tot stand zal komen. 5. En zo is het onzuivere vlees als een tijdelijke gevangenis geweest, en de Heere wil hierin vertroosting brengen. 6. Zo heeft het oude woord dan velen aangeklaagd en ten onrechte veroordeeld, en ook hierin wil de Heere troost brengen. 7. Zo wil de Heere dan dat gij zult weten dat het Woord geschreven is als een liefdesbrief, en niet als een brief van aanklacht. Want het Woord is geschreven aan hen die hem liefhebben. 8. Of gij nu barbaar zijt, indiaan of wilde, de Heere heeft Zich een volk bereid. Zo heeft hij dan eieren aan het plafond der hemelen gehangen, die door kwalspinnen worden uitgebroed door de nieuwe code. 9. Gij doet er goed aan acht te geven op de criptische beschrijving, zolang uw hart u dat toelaat. Zo is de Heere dan een nieuwe hemel en een nieuwe aarde aan het scheppen door de vernieuwing van het denken en het Woord. 10. Want het Woord vernieuwt het denken, en brengt daardoor hervorming. De eieren van het Woord zijn vol van de verf des Heeren, de verf der gedachten. Broedt deze eieren daarom uit, daar gij daartoe geroepen zijt. 11. Bergt dan het nieuwe Genesis in uw gedachten, en zondigt niet. Want Gods Toorn is tegen alle zondaren. Maar : Beseft gij wel wat zonde is. Want velen, ook door het oude woord, weten dit niet, en noemen dat wat geen zonde is zonde, en dat wat zonde is noemen zij geen zonde. 12. Zo hebben zij dan het woord en het hart des Heeren verdraaid voor hun eigen leerstellingen. Luister naar zulke leiders niet. De Heere zal u leiden. 13. Want de Heere wil u opvoeden dat gij een relatie met hem hebt zonder de tussenkomst van mensen. Want mensenvlees leidt veelal tot verderf. 14. Zo brengt dan het nieuwe Genesis de verf der gedachtes. Ziet dan, de eieren des Heeren zijn vol met de verf der gedachtes.

15. Zo is dan de wereld en de aarde met alles wat daarop is voortgekomen vanuit de gedachte, en vanuit de verf des Heeren. Ja, daarmee heeft de Heere ook het geweten beschilderd. 16. Zo hebben dan de spinnen des Heeren de afstanden en de tijden geschilderd, de nachtvlinders des Heeren hebben de details en de miniaturen aangebracht, en zo hebben de lieveheersbeestjes des Heeren de duisternissen en de lichten geschilderd. 17. Maar ook de wespen des Heeren hebben geschilderd. Zij hebben de vormen aangebracht. Zo hebben de flora en fauna des Heeren meegewerkt aan de schepping. 18. Zo dient gij dan de verf des heeren en zijn woord zuiver te houden, want de Heere bouwt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, zoals hij van tevoren heeft aangekondigd. Richt daarom uw hoofden op, want uw verlossing is naderbij gekomen. De Heere zal al uw tranen van uw voorhoofden vegen. 19. Maar ik zal u een geheimenis vertellen : Alle tranen waren slechts verf, en zij kwamen voort vanuit de pijnen, de verfpotten. Weest daarom niet al te zeer bedroefd met uw wonden, want de Heere zal u nog meer geheimenissen laten zien. 20. Ook zij die het spotkleed des heeren hebben gedragen : dit is een machtige verfkwast. Gij zijt de medescheppers des Heeren. 21. Zo zal de Heere dan u gebruiken om de hemel en de aarde te herbouwen. Er is dan niets zonder doel

geweest. En er is loon naar werken. 22. Maar ziet toe dat gij niet werk noemt datgene wat geen werk is, want dit hebben velen gedaan, waardoor hun geloof schipbreuk heeft geleden. 23. Richt u dan ook niet op het loon der aarde, want zij die dat doen hebben geen loon in de hemel. 24. Laten uw werken dan in het verborgene zijn, waar geen oog ze ziet, want de Heere is met hen die in het verborgene zijn. 25. De lusten des Heeren zijn in het verborgene. En de Heere zal u hiertoe de wapenrusting geven. De lusten des Heeren zijn de muren rondom uw stad. 26. Zo komt gij dan met uw verstand niet ver, maar de lusten des Heeren komen uit onpeilbare dieptes. 27. Zo doet gij er dan wijs aan het verstand te verachten, want het is gebrandmerkt met leugensprekers, evenals het geweten. Richt u dan op de lusten des Heeren in vrijmoedigheid. Vanuit hen komt dan een zuiver verstand en een zuiver en vrijmoedig geweten voort. 28. De Heere wil dat gij bevrijd wordt van uw tradities, waarin boze geesten u gevangen houden. Tradities waren de steigers en de codes waarmee de voorouders in slavernij de vrijheid des Heeren voortbrachten, maar deze tradities smeekten ten hemel om in hun criptische beschrijvingen verlost te worden. 29. Zij riepen om integratie, en ontwikkeling. Zult gij dan altijd babies blijven, altijd leven van de moedermelk ? Daar doet gij uw voorouders geen dienst mee, en zo eert gij hen niet. Zij waren en zijn slechts op doortocht. 30. Bouwt daarom het huis des Heeren voort, en verscheurt de voorhangsels en zegels, verbrandt de steigers, en treedt in tot de dieptes des Heeren. 31. Hangt de lusten des Heeren dan in vrezen en beven aan, opdat gij uw behoudenis bewerkt in de vrijmoedigheid des Heeren. Want in de vreze des Heeren vindt gij alle vrijmoedigheid, en zal uw hart ruim worden tot verlossing. 32. Ja, want een jaar van verlossing heeft de Heere gegeven. Een jaar waarin gij de kosten kunt berekenen en afwegingen kunt maken. 33. Wees daarom wijs, en bega het pad stap voor stap, omdat gij niet nog een keer geknecht wordt. 34. Zo zult gij dan het oude niet verachten, maar in de diepte gaan, opdat gij de punten van verlossing zult vinden. 35. En zo zult gij dan denken : Spreekt de Heere in twee tongen ? En zo zult gij de paradox des Heeren ontdekken en zijn labyrinth. De aarde is vol met criptische beschrijvingen, vol met de vurige tongen des Heeren. 36. En gij zult u afvragen wie de verf zo heet en vurig heeft gemaakt, en gij zult dit ontdekken : De barbaren des Heeren, zij die de geest van Griekenland hebben overwonnen, hebben dit gedaan.

Jorinde

1.

Aanhef

1. Maakt u dan op om de Woorden des Heeren te horen. De Heer wilt dat gij de geschiedenis der schepping kent. Stopt dan met het doorvorsen van uw boeken, en stopt met uw arbeid om het Woord des Heeren te horen. 2. Het Woord des Heeren doorzoekt de duisternis en de nacht. Het Woord des Heeren doorzoekt de slaap.

De eerste aarde

3. Maakt u dan op om tot de berg des Heeren te gaan. In het eerste begin, nog voordat de aarde geschapen werd, juichten de morgensterren en de zonen Gods bij de aankondiging daarvan. 4. De Heere had net de engelen geschapen, toen Hij bij de Geesten Gods was ingegaan. 5. Bij Eminius schiep Hij de leeuwen des hemels en later de haaien des hemels. 6.Bij Metensia schiep Hij de gewesten des hemels, de slangen des hemels, en later het ijs des hemels. 7. Bij Matas schiep hij de wateren des hemels en de eerste aarde. Op die eerste aarde plantte Hij drie tuinen. 8. De eerste heette Roggio, de tweede heette Rietel, en de derde heette Eeden. En in de hof van Roggio plaatste hij de boskinderen Echte en Lirijn. 9. Maar zij vielen af van de Heere Heere en Hij nam Roggio weg van de aarde. In Rietel plaatste hij de slangenmensen en in Eeden de hondenmensen. 10. Maar daar zij zich groot maakten tegen de Heere en tegen Hem zondigden besloot de Heere de aardbodem te verdelgen. 11. In die tijd vielen er vele haaien af van de Levende God, en begonnen

hen die op de aarde woonden te verleiden. 12. Dit was de eerste val der engelen. En de Heere Heere schiep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, en ging in tot Zijn Geest Santra. 13. En bij Santra schiep Hij een nieuwe hof, waarin Hij Morit, het hertenkind, plaatste. 14. Hij schiep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, maar de honden van Okil namen het kind mee. 15. En de hof heette Genesis, en werd tot God genomen. 16. In die dagen stond de vorst Dan Roland op, maar Michai met zijn tienduizenden engelen bracht hem ten val.

17. En in die dagen werden de engelen arxels genoemd. En er was een boek genaamd De Troiade, in het begin der dagen om hen die op de aarde woonden de hemelen te laten kennen. 18. En er was een man genaamd Michai. En hij was door God gezonden om een Heilig Evangelie te brengen. 19. Maar men heeft hem niet gewild, en de Heere begon tegen de aarde te toornen, en sterren begonnen te vallen, die grote woestheid brachten. 20. En vele leeuwen begonnen zich tegen de Heere te keren, en de Heere begon Zijn hand van de aarde en de hemelen terug te trekken. 21. Dit was de tweede val der engelen. En toen sprak de Heere Heere : Vanaf nu zal Mijn Hand niet meer op de schepping rusten. En duisternis kwam over de wateren. 22. En de Heere ging in Genesis wonen. En de Heere stelde de dagen in en de afwisseling der seizoenen. 23. En de Heere bracht Eeden terug in Genesis en begon te bouwen aan een nieuwe aarde.

2.

1. Laat Hem dan scheppen in u een nieuw hart in uw binnenste. Laat Hem u dan leiden tot Zijn nieuwe tempel, om de geschriften en materialen van de oudheid terug te vinden. 2. Laat Zijn engel Sarsia u dan leiden, tot het hart van Michai, daar waar Gods Tranen stromen. 3. Brengt dan troost aan het hart van God. 4. Laten wij dan gaan naar de hof Genesis, en komen tot Zijn Geest Santra. 5. Laten wij dan vluchten tot Zijn Schuilplaats, wanneer de elementen instorten. 6. Ja, laten we het nieuwe Genesis binnengaan, waar Morit zal terugkomen. 7. Nee, Morit is niet vergeten.

3.

1. Het boek der uittochten. Hoort dan het Woord des Heeren : De Heere Heere heeft uw stem gehoord in slavernij. Hij zal de macht van Farao breken, en u uitleiden. 2. God zal plagen zenden, en u uitleiden in het diepste van de nacht. 3. Hij heeft gezien hoe de vijand uw werk verdubbelde en verzwaarde. Hij heeft gezien hoe de vijand u geen rust gunde. 4. Maar de Heere Heere zal haken in de kaken slaan van dit beest, en hem uit de nijl trekken, om hem te brengen naar dorre plaatsen. 5. De Heere Heere heeft uw stem gehoord, en zal u leiden tot de tempel van ijs in het duisterste van de nacht. Hoort dan, want uw gebeden hebben Hem bereikt. 6. Een nieuwe dag is komende, voor hen die nu wenen. 7. En de Heere Heere zal uw monden vullen met gelach, en u nieuwe tranen van Zijn Geest laten zien. 8. Een kleine rust zal God u zenden in uw uittocht, en de engel Sarsia zal over u waken als de vurige vlam. 9. En de nachtspelers zullen u leiden tot in het binnenste der tempel, en gij zult het altaar zien. 10. Dan zult gij zien dat de Heere vanuit het altaar spreekt. En die dag zal groot heten. 11. En de ark van ijs zal van steen zijn, en gij zult daar baden voor een dag en een halve dag. 12. Daar zal de Heere Heere u het Eeuwige brood geven. En de Heere Heere zal de ruiters van Farao uit uw geheugen en geweten bannen. 13. En de Heere zal er een banier oprichten, onder wiens teken een Eeuwige ziel geboren zal worden. 14. En die ziel zal de Heere dienen, en groot worden in de woestijn. 15. Ja, die ziel zal spreken als de tijger.

4.

1. En dan zal de Heere Heere roepen : Maakt dan vrij de baan des Heeren. 2. En de haaien des hemels zullen komen vanuit het gewest Spricht, en gij zult hun zielen aanschouwen. 3. En de Heere Heere zal roepen : Dit is de Dag waarop de haai spreekt, en zijn woorden zullen worden verstaan, op die dag dat het zegel der haaien zal worden verbroken. 4. Maar de Heere had enkele geslachten verblind, opdat zij de woorden niet zouden horen en verstaan. 5. Zij zouden nog steeds de Farao moeten dienen, totdat het getal van hun lijden vol zou zijn. 6. En de Heere sprak : Zij zijn het, die in de dagen van de tijger leven. En toen vertrok de Heere in Zijn vurige wagen. 7. En ik zag een verblindend licht langzaam uit de hemelen dalen, en de Heere zag dat het goed was.

5.

Het tempelpad

1. Ik ben het zat met een twistzieke vrouw te leven. Mijn vader heeft mij van jongs af aan onderwezen, en waarschuwde mij voor haar. Nu is het dan te laat en ben ik voor altijd geregen, als een parel aan haar zwaard. Nu zullen de dagen moeten slijten, en zal Gods Geest mij moeten opnemen. Ik zal haar niet verlaten noch wegsturen. Een huis van dokters scheurde ons uiteen.

2. Met winter alleen kan men niet leven, en zonder zomer zal het schip stranden. Als een vulkaan is de liefde zonder een vrouw. Want dan zijt gij aan Gods Geest overgeleverd.

3. Hebt gij gehoord van de vulkaan van ijs ? Bent gij al warm geworden door de kou ? Wees dan als de wees en de weduwe, en gij zult het pad Gods vinden, brandende van ijs.

4. Mijn schoeisel brandt aan mijn voeten, mijn lichaam baadt in edel ijs. Ik heb Gods boodschapper vandaag gevonden, als een vogel tikkend op mijn raam. Ook morgen zal ik weer op de uitkijk staan, waar hemelpoorten opengaan.

5. En gij bent gewaarschuwd voor de vreemde vrouw, met paarlen aan haar voeten, met bellen rinkelend in de nacht. Laat haar uw hoofd niet zalven, voor dienst in haar tempelen, want het vuur zult ge niet kunnen doven, en alleen een huis van dokters zal u kunnen redden uit haar hand.

6. En ik daalde af tot het huis van dokters, waar niemand helpen kon. En ik stierf een koude dood, dwalende door duisternis. En ik ging geen vreemde huizen binnen. Ik was op reis naar een tempel, de tempel van het duistere ijs. Want God laat zich in duisternis kennen. In Zijn tempel is het medicijn.

7. In huizen zult gij het geluk niet kennen, maar in tempels is het medicijn. Door tranen van ijs worden de muren stijf. Verlaat dan de muren met ramen, en neemt uw pad tussen de muren van tempelen.

8. In huizen van spel zult gij niet winnen, want vreemde vrouwen zullen u binden. Drink dan niet van hun melk, maar blijf op het tempelpad. Want in huizen van spel zult gij niet winnen. Ze nemen alleen je ziel weg. Blijf dan trouw aan de liefde van uw jeugd, en laat de banden slijten voor de Heer. Laat ge u dan op het altaar met koorden van liefde binden, en hangt de Geest van God aan. Dan zult ge eeuwig winnen, in de tempel des Heeren.

9. Blijf trouw aan de liefde van uw jeugd, en leg het op het altaar, zodat de vleugelen des Geestes u zullen wegnemen tot een nieuw land.

10. Laat de Woorden van de Heere u leiden, en laat u niet in met vreemde vrouwen. Hang de Geesten Gods aan, en laat u in met datgene wat in de tempel is.

6.

1. En hen die jong zijn vallen in vele strikken en verwarringen, maar hen die ouder zijn varen vaste koers. 2. Laat uw hart dan streven volwassen te worden, opdat gij voor vele dingen wordt behoed. 3. Weent niet wanneer een slang u meeneemt naar zijn nest. Zo ontdekt u de wereld. 4. De Heere geeft u wat nodig is, en houdt verre van u hetgeen schadelijk is voor uw ziel.

7.

1. Moeder brengt uw kinderen, tot de gebergten van Kabbernal. Brengt hen tot de vreugde van Metensia. Verbittert hun harten dan niet, maar onthoudt hen de tucht niet. 2. Heeft de Heere u zelf dan niet geslagen. Waarom zou u het dan uw kinderen onthouden ? 3. Weest zacht voor hen die gevoelig zijn, en voor de zachtmoedigen, en ook voor hen die voor de Heere vechten. 4. Omhul hen in moedergenade, opdat de Heere niet tot u kome, om hen te rukken uit uw hand. 5. Ja, de Heere is een jaloers God. Gij kunt niet één juk vormen met de wereld. 6. Wie dan een vriend der wereld is, is een vijand van God. 7. Oh, de Glorie van Metensia, heiligt moeders in hun liefde. Liefde als de brandende rivier, overvloeiende. Als de vulkaan is de toorn van de moeder. Kinderen, strijdt niet

tegen haar, want de Heere staat aan haar zijde, met Zijn vurige wagens is Hij daar. Hij bemint haar. 8. De Geest van God, met waterige jurken zweeft over de wateren. In duisternis is Mura, in duisternis is zij, om de aarde in licht te scheppen. 9. De hemelen als haar waterige jurken, als haar vliezen, zij is strijdende, tegen de orkanen der duisternis. 10. Wat heeft satan gedaan en de zonen van Beelzebul. Zoveel engelen gevallen, zoveel waterplanten groeien nu tot de maan. Als eb en vloed zijn haar ogen. Zij gebruikt hen als mest voor een nieuw tij, maar ook dit tij zal keren. 11. Zij hulde de aarde in hemelen, zij gaf de mens een verstand, maar de aarde nam het over, en leidde hen tot het vuur binnenin. 12. In de hof van Eeden, zij vielen daar.

8.

1. Moeder, brengt uw kinderen, tot de harten van Kabbernal, tot de harten van Zijn Geest. 2. Onthoudt hen niet de Glorie, maar ook de roede niet. 3. Een tuchteloos volk is het volk des Heeren, hun kinderen zijn een wildernis. 4. Moeders, laat u leiden tot de straten van Kabbernal, en bemin de Heere. Keer terug van uw boze paden. 5. De Heere dan is God. Hij drage uw kinderen in Zijn schoot. Hoger dan de hemelen is Zijn Raad, de sterren schrijven van Zijn lof. Genade heeft Hij u gegeven, hen die Hem genade schonken. 6. Dooft dan de Geest niet uit, want gij zult mest zijn voor de nieuwe aarde en haar plantengroei. 7. Zo zult gij verdorren, als gij niet luistert naar de Stem des Heeren. 8. Kabbernal, maakt uw dalen wijd, en laat rivieren stromen. De kinderen zijn rijp geworden. Zij zullen dromen dromen. 9. Gij sluit de poorten der duisternis, en opent hen weer een andere keer. 10. Kabbernal, oh Geest van God, gij hebt tot Izu gezworen. De beminden lijden pijn, zij worden gemaald als koren. 11. Van edele verzen was Zijn Woord, maar er is nu niets meer van over. Vijanden waren in de poorten van de hof, en de bakker des Heeren had de strijd verloren. 12. Zij hingen hem hoog, over vijanden niets meer, geen betoog. Hoelang zou zijn reis duren, naar de uiteinden van de eeuwigheid, waar lammeren hem volgen. 13. Zo werd het Woord dan zevenvoudig gelouterd, en konden zij niet zeggen : Het is er niet meer. De bakker heeft de kruik met melk gebroken, en zijn bloed doorstroomt het oude zeer. 14. Zij die dan het Woord zien, volgen Hem.

9.

1. Het Woord dan zeven maal gebroken, als zuiver zilver voor de Heere. De Heere heeft Zijn Weg gevonden. 2. Het Woord dan vertrapt en geslagen, daar waar bakkers het heil verloren zagen gaan, stond de spruit op, vol met gezichten. 3. De Heere heeft het zaad gezaaid, de splinters in de zon, brachten Hem tot het verloren goud. 4. Ja, de Heere heeft list gebruikt, om Zijn Woord te zuiveren en te behouden. Als een schat in aarden vaten heeft Hij gebrokenheid gebracht. 5. Nu stroomt dan het zilver, tot hen die willen smeden, de tempelen van de Heer. 6. Velen durfden niet te naderen, tot de tempelen van de Heere, want vijanden waren daar. Maar nu zijn de poorten open, en heil brandt in het midden van de tempel. 7. De Heere herschiep Zijn Woord, door de verdrukkingen heen. Nu heeft Hij dan een koord om hen die dwaalden en beangst waren te trekken. 8. Het Koord van Liefde opent ogen, laten zij dan Metensia zien. Gods Geest die verborgen was gehouden. 9. De Heere dan heeft list gebruikt, komt dan tot Zijn poorten om Zijn licht te aanschouwen, wat was gewikkeld in de duisternis. 10. Ja, de Heere streed met raad en overleg. In vurige wagens was Zijn inzicht. 11. Ademt dan nu, gij die geleden hebt onder het Woord van duisternis, want haar licht is opgegaan. 12. Nu is het licht dan gekomen tot Kabbernal, en God neemt Zijn zonen aan. 13. Vanuit alle windrichtingen zullen zij komen, de wijzen om hun schatten te brengen, tot het nieuwgeboren Woord. 14. Ademt dan nu, gij heiligen van een nieuwe taal, want het oude is voorbijgegaan, de onderdrukking des satans. 15. De Heere dan heeft Hebezeen gebroken, als Mozes splitsende de zee. 16. Een nieuw Woord is dan geschapen, ziet, het oude is voorbijgegaan. 17. Ik heb door Mijn dienstknechten gesproken, zegt de Heere, en Ik heb hen Mijn Woord doen verstaan. 18. Ademt dan nu, volk van God, want zijn heiligen zullen gaan van adem tot adem, en heil scheppen uit de levensbronnen van God. 19. De Heere dan heeft Tapas gebroken, en hem gespleten als een berg. Ja, de bliksem heeft hem getroffen. Wonderbaarlijk is Gods werk. 20. Komt dan tot de nieuwe tempel, en zie niet om, opdat gij niet worde tot een zoutpilaar, en de Heere daarin Zijn Woord beware. Zij die tegen het Woord strijden worden tot mest, en zij die teruggaan tot het oude zijn als zout. De Heere zal hen beiden gebruiken. 21. Zijt gij dan geen gereedschap in de Handen des Heeren ? Hij

die de Zon in zijn handen draagt. 22. Daar waar de zonen van Belial zich tegen Hem keerden, daar kwamen de Geesten Gods tezamen. 23. Heeft Hij dan niet in u de aarde geschapen ?

10.

1. Reine handen gaf Hij aan de reinen. Verstand gaf Hij aan de verstandigen. De traagheid des heeren roepe u. Dit is een dag van vrijheid. 2. Genade heeft Hij opgewekt tot hen die Hem genade gaven, die Zijn Geest hebben gewekt. 3. Een goed bed gaf Hij hen om in te slapen. Daar waar de rozen bloeien, de dorens brengen u tot slaap, waar gif de lied'ren en gezangen laat keren tegen hen die Hem haten. 4. Een vaste burcht is uw God, met een veelvuldigheid aan wapenen. 5. Dit is een dag van vrijheid, waarin de Geest des Heeren Zich verblijdt. 6. Weest dan niet bitter tot de tuchtigingen Gods. Zij vormden uw ziel. 7. Dwaal dan niet af in oeverloze geslachtsregisters, getallen en geschiedenissen, daar de Heere u vrijgezet heeft. Zoekt dan de Heere en Zijn Geest. 8. Vele boeken vormen een strik, maar de Heere geeft het Zijn beminden in de slaap. 9. Hebt dan verbintenis met God, en leert te toetsen. Zij dan behoren tot de geboden van het zuivere Woord : Het eerste gebod is geen vlees te eten. Het tweede gebod is gij zult niet doodslaan. 10. Het derde gebod is hebt dan uw naaste lief en God boven alles. Het vierde gebod is de wet niet te verachten, en de ander uitnemender te achten dan uzelf. Het vijfde gebod is te toetsen alle dingen en de profetieen niet te verachten. 11.Het zesde gebod is het dier lief te hebben, en te bestuderen, evenals de natuur. Het zevende gebod is de namen der Geesten te kennen, de namen der engelen en machten, daar zij de poorten des levens bewaken. Gij dan zult verbintenis hebben met God. 12. Dit gebod is het Woord des Heeren zuiver te houden, en de canon te verafschuwen, daar zij Gods Geest opsloot. 13. Het achtste gebod is in verbintenis te zijn met de martelaren van de tijden, het negende is de tijden des Heeren te kennen, en het tiende is de leugen te haten en het onderscheid te kennen tussen de verschillende gewassen, planten en groenten. 14. Zo te doen zult gij uw zielen zuiveren en behouden, maar hij die hierop niet acht geve, op hem zal geen acht gegeven worden.

11.

1. En de Heere bracht deze geboden tot een zuivere ark, en liet de plaats verzegelen.

12.

1. Laten zij die werk doen ook tijd besteden aan de rust. Zij die elkaar geen rust geven bedrijven gruwelen voor het aangezicht des Heeren. 2. Leer dan elkaar te heiligen, en geeft elkaar rust, opdat gij zelf kunt rusten. 3. Apostelen zijn zij dan die het Woord zuiveren. 4. Zij behoeden uw ziel, en geven niets om tradities. Als gij een traditie vasthoudt, houdt het vast om de Heere. Maar bent gij er wel zo zeker van dat u de Heere ermee dient ? 5. Gij dan zult opgroeien in de Heere, en de planten laten groeien. 6. Indien gij dan niet vernieuwd wordt, hoe kunt gij de hemelpoorten bereiken, die het nieuwe aanhangen ? 7. De Heere dan bemint het nieuwe, en Hij zaait het oude als zaad op de akker. 8. De Heere is dan een landman, kennende de oogst der dingen. 9. Zo zult ook gij de oogst der dingen moeten kennen. 10. En ik zag de verzen van het oude gekooide woord als roofdieren tot de heiligen komen, en zij dronken hun bloed als wijn. 11. En ik geraakte dronken van het Zuivere Woord, en de Heere sprak : Zalig zij die het Zuivere Woord kennen. 12. En de Heere nam het oude en bezoedelde Woord en wierp het in een kuil van leeuwen. En het Zuivere Woord begon voort te komen. 13. En de profeten die het zagen kregen dubbel zicht en het zilver des Heeren kwam voor hun ogen, en begon hen te zuiveren. 14. En zij kregen de macht om de hemelen te openen en te sluiten.

13.

1. En de Heere sprak : Ja, de mens heeft een tweede geest, verborgen en opgesloten voor het Aangezicht van God, maar het Zuivere Woord zal het openen, en dan zal het Eeuwig Evangelie komen. 2. En het Zuivere Woord begon te waaien als de zeven winden des Heeren, en geruis brak voort vanuit Gods tempelen. 3. De Heere dan heeft het oude Woord gebruikt, en met een kromme stok recht geslagen, maar nu zullen dan de steigers waarmee het huis gebouwd werd worden verbrandt. 4. En ook de mest en het zout van de hel begon te branden. En de Heere bracht dan

zuivere schatten tot de lichamen van zijn dienstknechten, en deze schatten waren tienvoudig gezuiverd, en enkelen honderdvoudig. 5. En het licht des Heeren rees op van de tempel, en ik zag een nieuw altaar staan. 6. En de Heere pakte een zware stok die alleen Hij kon dragen en sloeg daarmee op de zee. En walvissen kwamen voort en zij droegen het geheimenis des Heeren.

Het Eeuwig Evangelie VI

De Steen van Chawila

1.

1. En Jezus daalde tot de onderwereld waar Hij uiteindelijk kwam tot Chawila. En Jezus brak stukken van de steen af, en kwam tot de plaats waar het tweede beest was, diep in de afgrond. En Christus sprak tot het tweede beest, en omklemde de nek van het beest met een bereklauw. En Christus kwam tot de canon en brak het in stukken. En Christus kwam tot Chawila als tot een vrouw. En Christus sprak woorden tot de zee, en de zee trachtte Hem te verslinden. En de slangen en de wormen der zee trachten Hem te omknellen, maar Chawila beschermde Hem. En Chawila nam Hem mee tot een grot waar Hij veilig was. En Chawila noemde Hem de Indiaan en schonk Hem een veer. En zij bekleedde Hem met de wonderbaarlijkste sieraden en edelstenen en met dat wat leeft onder de aarde. En Christus sprak tot haar en zeide : Uw zand zal tot goud zijn van het goede, en het zal zich vermenigvuldigen.

2.

Rozinde

1. Er was eens een meisje dat heel diep onder de grond opgesloten leefde om voor een draak te koken. Het meisje heette Rozinde. Altijd als ze niet snel genoeg was met koken dan werden de vlammen onder haar grote ketel woester en woester. Ook wilde de draak altijd veel verschillende soorten vreemd vlees, en daarom moest Rozinde vaak op jacht. Als ze niet snel genoeg was met jagen dan werd haar boog ineens vuurheet en dan viel ze altijd op de grond van de pijn. Op een dag schoot een prins een pijl op de draak af en bevrijdde Rozinde. Hij nam haar mee naar zijn kasteel. Om tegen de draak beschermd te zijn moest ze elke dag baden in een bad vol met melk onder het kasteel. En elke dag moesten er wilde bloemen in geworpen worden. De prins hield veel van het meisje en op een dag trouwde hij met haar. Maar toen eens de prinses vergat in het bad van melk te baden sloeg de draak toe, en nam haar weer naar de diepe plaats onder de grond. Nu moest Rozinde nog harder werken, en was de draak woester dan ooit. Op een dag kwam de prins om zijn Rozinde te halen, maar de draak sloot hem op achter tralies van vuur. Rozinde werd elke dag steeds verdrietiger. Op een dag was ze weer op jacht voor de draak en vond een hert in het struikgewas. ‘Heus, schiet me niet,’ zei het hert, ‘dan zal ik je al mijn melk geven.’ En toen herinnerde Rozinde het weer dat de draak niet tegen melk kon. Ook vroeg Rozinde aan het hert waar wilde bloemen waren. Het hert had heel veel melk te geven, en al gauw was er een heel bad vol. Toen gooide Rozinde de wilde bloemen erin. Snel nam Rozinde een bad in de melk en ging met natte kleren terug. Toen ze bij de vuurtralies aankwam wreef ze met haar melknatte kleren er tegenaan terwijl de tralies kapot sprongen. Snel greep ze haar prins bij de hand en samen renden ze naar het bad. Hier waren ze veilig tussen de wilde bloemen. Maar al gauw kwam de draak een kijkje nemen. Hij wist dat hij niks tegen hen kon beginnen zolang ze iedere dag een bad zouden nemen in de melk. Maar

hij wachtte en wachtte, en vandaag wacht hij nog steeds.

3.

1. En uiteindelijk kwam Christus tot de draak, en had Chawila als zijn boog. En hij doorboorde het hart van de draak met een pijl, en de draak kreeg varkenskoppen. En Chawila sprak dat na het zilveren tijdperk de draak geheel als een mak varken zou zijn. En Christus keerde om en ging heen van de draak, terwijl engelen Hem volgden. En Chawila sprak dat het goud der aarde de draak verder zou doorboren om een weg te vinden door zijn hart, tot het doen ontwaken van het zilver. En vele soldaten die door de draak waren opgeslokt zouden zo vrijkomen, en zij zouden de engelen van Christus volgen over het pad van Chawila. En Chawila nam haar fluit om die te bespelen, en bloemen begonnen voort te komen uit de draak, en zij droegen de gouden glazen wanden. En ziet, zij waren als de tegels van de nieuwe stad. En Chawila zag en sprak dat het goed was. Zo keerde zij terug tot Christus, en Christus kwam tot haar als tot een vrouw.

4.

Linana en de Carrousel

1. Eens in de tijd dat er nog geen bloemen waren leefde er eens een meisje dat zo mooi was dat iedereen haar ‘Zwanenpracht’ noemde. Op de hele wereld was er geen liever meisje te vinden dan haar, met een hart van goud en stralend licht. Haar vader, een koopman was erg trots op haar, en er was niemand met wie zij het beter kon vinden dan met haar vader. Maar op een dag was de vader erg ziek. Het meisje was erg bedroefd en na korte tijd stierf haar vader. Haar moeder was een edele vrouw en hertrouwde. Maar al gauw bleek dat het meisje niet met haar nieuwe vader kon opschieten. De stiefvader was erg ruw naar haar, en het meisje begon erg te veranderen. Na een aantal jaren was ze zo’n kreng geworden dat iedereen haar Zwanenplaag noemde.

2. Maar op een dag was er een koopman met een carrousel in het land. De kinderen waren dol op de carrousel en ook het meisje vond het fijn er ritjes in te maken. De koopman was direkt erg gecharmeerd door het meisje, omdat ze zo mooi was als een zwaan. Na de ritjes wenkte de koopman het meisje, en nam haar apart. ‘Heus,’ zei de koopman, ‘ik heb in het hele land geen mooier meisje gezien dan jij, met een hart zo vol van goud en stralend licht.’

3. ‘Iedereen noemt mij zwanenplaag,’ zei het meisje, ‘omdat ik zo’n kreng ben. Vanwaar uw belangstelling ?’

4. ‘Oh, maar ik zou jou Zwanenpracht noemen,’ zei de man. Ineens moest het meisje aan haar vader denken.

5. En toen vertelde de man haar dat wanneer het midden in de nacht is, en alle kinderen slapen, dan wordt de zwaan van de carrousel wakker, en wie dan op haar rug zit maakt met haar een ritje in de lucht. Als je het aan niemand vertelt, en naar de carrousel komt wanneer je de eerste sterretjes van de nacht ziet, dan is het aan jou de eer een ritje te maken, sprak de man.

6. De eerste nacht toen het meisje een ritje mocht maken op de vliegende zwaan van de carrousel

kon ze alle lichtjes van de stad zien, en vertelde aan de man van de carrousel dat haar echte naam Linana was. Omdat het het meisje zo beviel mocht ze ook de volgende nacht komen. Ditmaal bracht de zwaan haar nog verder weg, en vertelde ze de man van de carrousel dat haar vader was overleden, en dat ze een boze stiefvader had. En de man nodigde haar nog een keer uit. Ditmaal bracht de zwaan haar naar een land zo ver weg dat ze het niet kende. Toen ze een voet op de grond had gezet vloog de zwaan weg. Ze riep de zwaan nog na, maar al snel was de zwaan helemaal uit het zicht verdwenen. Ze stond vlakbij een meertje waar een heleboel echte zwanen waren.

7. Linana mocht op één van de grotere zwanen een ritje maken over het meer, en ineens steeg de zwaan op. ‘Oh, kun jij me even naar mijn land terugbrengen,’ zei het meisje. ‘De zwaan van de carrousel is mij vast vergeten.’

8. Toen het meisje weer bij de man van de carrousel was aangekomen, vertelde de man haar dat de zwaan van de carrousel altijd op tijd terug moest zijn, anders zou hij in de lucht ineens weer van metaal worden en neerstorten. Toen begreep het meisje het. Maar ook de zwaan van het andere land wilde wel een plaats op de carrousel hebben. Voor de man met de carrousel was dat niet zo moeilijk, omdat hij immers toverkrachten bezat. En steeds kwam het meisje terug in de nacht om ritjes te maken op de zwanen, en ze nam telkens nieuwe zwanen mee. Na een tijdje was de carrousel vol met zwanen, en op een nacht steeg de hele carrousel op, en vloog naar het land van de zwanen.

9. Dus als je een keer in de nacht een carrousel door de lucht ziet vliegen, dan weet je dat het Linana met haar zwanen is. Op een keer vertelde de koopman dat er drie vlammetjes in het binnenste van de carrousel waren. Zodra het eerste vlammetje uitging ging er op aarde iemand dood. Altijd als het tweede vlammetje uitging werd er op aarde iemand geboren, en als het derde vlammetje uitging werd er iemand blij. Linana vond het een prachtig gezicht om naar de knipperende vlammetjes te kijken. Maar op een dag werd ook de man van de carrousel ernstig ziek, en stierf. Linana was nu bedroefder dan ooit, en sindsdien gingen de vlammetjes niet meer aan. Ook de carrousel draaide niet meer, en de zwanen kwamen niet meer tot leven. Niemand wilde een carrousel in het land hebben die het niet meer deed. Ze besloten de carrousel in een diep gat in de aarde te werpen. Linana was ontroostbaar. Maar op een dag kwam er een zwaan van het andere land, en nam haar mee. Het meisje wilde niet meer terug en besloot in een huisje te leven aan het meertje van de zwanen. Maar op een dag gebeurde er iets wonderlijks, vanuit het meertje kwam de oude carrousel opzetten. De carrousel was nu groter dan ooit, en er waren ook veel meer zwanen op. De zwanen vertelden het meisje dat in het diepe gat in de aarde een oude vrouw leefde die zoveel toverkracht bezat dat ze kon maken dat de zwanen altijd konden leven. Zelf had ze ook een heleboel zwanen, en die konden sindsdien ook in de carrousel zijn. En in het binnenste van de carrousel waren nu zoveel knipperende vlammetjes en was het er zo groot, dat Linana er voor altijd zou kunnen wonen.

10. En zo maakte Linana vanaf nu ook ritjes door het water en onder de grond. En als je haar eens tegenkomt, vraag dan maar of je met haar mee mag.

5.

1. En zo hing de Heere zeven dagen in de onderwereld aan de strop, toen hij engel geworden was, om zo vele engelen tot zaligheid te brengen. Ja, want enkelen onder hen waren door de vloek van de zwarte appel weggenomen, en leden in het verborgene, in gebondenheid. En de Heere hing daar, gemaskerd als de ekster. En zo is de Heere dan in het dodenrijk der engelen geweest, en in het dodenrijk der mensen, om velen tot zaligheid te brengen, zowel mens als engel. En sommigen

hebben gepredikt dat engelen niet sterven, maar zij weten niets af van het verborgene des Heeren. Want ook als engel heeft de Heere de dood gezocht, en de dood heeft Hem gegrepen, opdat Hij velen zaligen zou. Weet gij dan niet van de verboden appelen der mensen en engelen, waardoor zij zouden sterven ? En in hun val namen zij velen mee, hun generaties, hun geslacht, hun ras, hun legioenen, en iedere vorm van bloedband, en de Heere sprak dat Hij niet schuldig zou houden hen die door toedoen van anderen stierven. Maar ik zal u een geheimenis vertellen : dood en leven is enkel taalgebruik, want de doden leven, en de levenden zijn dood. En zo kwamen dan de engelen die gezondigd hadden, en die zij in hun val meesleurden op wat voor manier dan ook, terecht in het dodenrijk der engelen. Nu is de vraag : waar is het dodenrijk der engelen ? Zij vielen van de berg der goden, de berg van Eeden, en kwamen in de wildernissen van Eeden terecht, in de vierde dermensie, terwijl zij van de vijfde dermensie waren, en de goden van de zesde dermensie, hoger op de berg van Eeden. En zo reikt de top van de berg van Eeden in de zevende dermensie, waar de Godslangen wonen die het wezen van God zijn, en de oude ekster woont in de achtste dermensie. Is het dan zo dat zij die sterven een dermensie lager komen ?

2. Als een mens, die van de derde dermensie is, sterft, waar komt hij dan ? Toen Adam en Eva uit de hof van Eeden werden gejaagd kwamen zij tot de derde dermensie, en de cherubs werden tussen de derde en de vierde dermensie gezet op de weg tot de boom des levens te bewaken. Maar de cherubs zelf zijn van de vijfde dermensie. Zo zien we dat er raakvlakken zijn tussen de dermensies. Ook is het mogelijk in het dodenrijk te sterven, om zo van dood tot dood te gaan. Dit zijn de krachten van de goden en de engelen, en zij worden er niet door geraakt. Nu was Christus tot de dodenrijken der mensen en de dodenrijken der engelen gekomen, om daar weer te sterven, en velen doorgang te geven. Zo heeft Hij dan de evangelieen der mensen en de evangelieen der engelen verkondigd. En Hij heeft hen de wegen door de dodenrijken en door de poelen des vuurs laten zien, en Hij heeft aangetoond dat deze dingen ter zuivering en testing waren. En zo kwamen vele engelen en vele mensen tot verlichting. Het doel van Christus is dus tweevoudig geweest : het verlichten van engelen en mensen. En zo is Hij dan tweemaal Verlosser. De ekster was dit voor de Godwezens en de goden. Istus was de verleider der Godwezens, en Maktus de verleider van de goden, die ooit Virtus verleidde tot het nemen van het verboden vlees. Virtus was de verleider van engelen, en verleidde satan toen die nog een aartsengel en zoon Gods was. In vele opzichten is Christus voortgekomen vanuit de ekster, en werd ook zo genoemd. Hij heeft zowel de dodenrijken van mensen als die van de engelen bezocht, en is aan zowel mensen als engelen gelijk geworden. En zo bezocht Christus de eerste tot en met de vierde dood, en ging over de rivieren die deze vier gebieden van elkaar gescheiden hielden. En de rivier tussen de eerste dood en de tweede dood was de Makasto, en zij hield het dodenrijk van de hel gescheiden. En de Kamsto was de rivier die de tweede dood van de derde dood gescheiden hield, als de hel van de slaap.

3. En de Vlamo was de rivier die de derde dood van de vierde dood gescheiden hield, tussen slaap en vergetelheid. En de Heere verloste velen uit de zielenslaap. En de derde dood had als naam Fakaro en hij hield vele zielen in slaap, zowel mens als engelen, en de Heere dreef hem terug. En de vierde dood had als naam Zamisto, en hij hield velen in de greep, en de Heere dreef hem terug. En de Heere zelf had macht, als door het bloed van de ekster. Ook kocht de Heere velen vrij uit Gehenna en het tweede Gehenna, en ook uit Tartarus, die gebieden waren van de tweede dood. En de tweede dood had als naam Alsma, en de Heere dreef hem terug. En de Heere ging de berg van Eeden op, en nam vele mensen en engelen mee die Hij verlost had, en Hij sprak tot de berg, en die opende zich, en nam allen die door het bloed des Heeren waren gezuiverd aan. En de eerste tot en met de vierde dood kwamen klagen bij de oude ekster en bij de Heere, en Alsma, de tweede dood, trok zijn zwaard, maar de Heere wierp hen allen in de poel des Heeren. En de Heere maakte een eind aan het gehandel tussen de eerste tot en met de vierde dood, en liet de rivieren tussen hen overstromen, en aldus was de vloed des Heeren. En de Heere bracht de Zijnen tot een schuilplaats in het binnenste van de berg van Eeden, en liet hen aldaar Zijn dieptes zien. En allen waren

verwonderd over de mysterieen van de berg van Eeden.

6.

De Twee Zusters

1. Er waren eens twee zusters die water moesten putten bij een waterput. Op de put zat een mannetje die hen te drinken vroeg. ‘Ga zelf water halen,’ zeiden de twee zusters.

2. ‘Maar ik heb geen emmer,’ zei het mannetje.

3. ‘Ga dan maar eerst een emmer halen,’ zeiden de twee zusters.

4. ‘Kan ik niet gewoon in jullie emmer naar beneden, dan kan ik daar wat water drinken en zorgen dat jullie emmer volkomt. Ik zal jullie er rijkelijk voor belonen,’ zei het mannetje. Hij liet de twee zusters wat goudstukken zien, en de zusters stemden in. Ze lieten het mannetje aan de emmer aan een touw helemaal naar beneden gaan. Het mannetje stapte uit de emmer ging op een klein platform staan, en legde een schorpioen in de emmer. Toen de twee zusters de emmer terug hadden met de schorpioen erin waren ze woedend. ‘Wacht maar, mannetje,’ zei één van de zusters, stapte in de emmer en liet haar zuster het touw vieren om zo beneden te komen. Maar het mannetje was in geen velden of wegen te bekennen. De twee zusters hadden ook nog een jongere zuster, en de volgende keer lieten ze haar naar de waterput gaan. Het mannetje zat er weer, en vroeg ook aan dit meisje of ze hem wat te drinken wilde geven. Het meisje gaf hem direkt te drinken. ‘Omdat je zo behulpzaam bent geweest,’ zei het mannetje, ‘zal je emmer altijd vol blijven.’ Het meisje ging weer naar huis en vertelde alles aan haar zusters. En inderdaad, zodra de emmer bijna leeg was raakte de emmer weer vol. Direkt zochten haar zusters een andere emmer op en gingen terug naar de waterput. Weer zagen ze daar het mannetje. ‘Zo,’ zeiden ze. ‘Zullen we jou eens goed te drinken geven ?’ Het mannetje knikte, en ze gaven hem goed te drinken. Het mannetje dronk de hele emmer leeg. Maar toen ze voor de tweede keer de emmer omhoog haalde zat de emmer vol met vieze modder en spatte al hun klederen vies. ‘Omdat jullie mij alleen te drinken hebben gegeven om jullie eigen hebberigheid zal vanaf nu jullie emmer altijd vol zijn met vieze modder, en zullen jullie klederen altijd vies zijn. Huilend gingen de twee zusters naar huis om hun klederen te wassen, maar hoe meer ze hun klederen probeerden te wassen, hoe viezer deze werden.

7.

1. En Christus sprak tot Chawila en tot haar steen, en blies leven in de steen, en leven in haar hart. En Chawila zegende Christus en balsemde hem. Nu dan was Christus tot diep in het dodenrijk afgedaald om velen van de draak vrij te zetten. En ook kwam Hij tot de ouders van de draak, het ijzeren beest en de panter. En Hij wierp hen beiden in de zee zoals men stenen slingert. En hun lichamen zonken beiden tot op de bodem, terwijl hun zielen werden verbrijzeld. En Chawila nam rust voor zes dagen, en na die dagen legde zij zich aan de voeten van Christus die op Zijn troon zat. En Chawila smeekte Christus om de Vokolkus en de Takalan te openen, de twee verborgen boeken voor Gods Troon. Zij dan waren bedekt met leer en met leren sluitsels afgesloten. En Chawila weende voor de troon, veertig dagen en nachten, maar niemand was bij machte deze twee boeken te openen. ‘Rust nog een tijd, Chawila,’ sprak Christus, want deze twee boeken zullen pas aan het einde der tijden worden geopend. En ik zag een ster uit de hemel dalen om Chawila rust te geven,

en zij werd vertroost. En Christus sprak : ‘Ga dan, Chawila, naar uw stad, want uw stad zal vol worden, en er zullen lichten in haar binnenste zijn. Gij dan zijt een voedster. Ga daarom, Chawila, want de Heere is met u.’ En zo vluchtte Chawila door de bossen zeven lange dagen en zeven lange nachten, totdat zij eindelijk in haar stad aankwam, en de ster kwam over haar. En de ster sprak tot Chawila : ‘Ziet dan, de panter is neergedaald tot de dieptes der zee, en zal weldra tot de zeerotsen gaan. Ook het ijzeren beest is van zijn plaats uit de hemelen gevallen, en zal worden tot het groen der aarde. Ja, tot tere bloesem zal hij worden, want hij heeft grote en harde dingen gedaan.’ En Chawila legde haar hoofd ten ruste en bereidde haarzelf voor op het voeden.

2. En ook engelen kwamen tot de Heere en smeekten : ‘Is er dan niemand die de zegelen van de Vokolkus en de Takalan kan verbreken ? Zend dan uw profeet tot het einde der dagen om het te openen.’ En zij kregen een gewaad van de Heere, om nog enige tijd te rusten.

8.

Het Meisje Dat Achter De Sluiertjes Woonde

1. Er was eens een meisje dat achter sluiertjes woonde. Haar vader had die sluiertjes gemaakt, en die sluiers waren heel lang. Tussen de sluiertjes leefden de gevaarlijkste roofdieren die het meisje moesten beschermen. Haar vader was kleermaker. Hij had voor haar een huisje gemaakt als een poppenhuisje, ook met veel sluiertjes binnenin en met de prachtigste meubeltjes. Ook was er een prachtig keukentje binnenin, en door het huisje hingen de prachtigste gordijntjes. Vele ridders zouden wel met het meisje willen trouwen, maar zodra ze door de sluiertjes op zoek gingen naar het poppenhuisje werden ze door een gevaarlijk roofdier verslonden. Omdat de vader van het meisje ook schoenmaker was maakte hij op een dag de prachtigste schoenen die zo betoverend mooi waren dat ze met gemak bij het poppenhuisje konden komen. Zo bezocht haar vader haar elke dag eventjes. Maar op een dag had hij de schoenen voor de sluiertjes laten liggen, en de eerste de beste ridder die langskwam trok die schoenen aan, om zo met gemak bij het poppenhuisje aan te komen. Het meisje was erg verbaasd. ‘Maar wie bent u ?’ vroeg het meisje. ‘Dat zijn de schoenen van mijn vader ?’

2. ‘Oh, neem me niet kwalijk,’ zei de ridder. ‘Ik zag ze voor de sluiertjes liggen en ze waren zo betoverend mooi dat ik het niet kon nalaten ze aan te trekken.’ De ridder mocht even wat bij haar drinken, maar toen moest hij weer terug. Netjes bracht hij de schoenen weer bij de vader van het meisje terug. De vader was de ridder erg dankbaar, want de ridder had de schoenen ook gewoon kunnen houden, en dan zou de vader van het meisje nooit meer bij haar kunnen komen. En daarom zei de vader van het meisje : ‘Omdat je zo eerlijk bent geweest om de schoenen terug te brengen zal ik ook een paar toverschoenen voor jou maken. De schoenen die ik zelf heb kan ik niet meer namaken, maar zeg me maar wat voor een toverschoenen je wil hebben.’

3. ‘Ach,’ zei de ridder, ‘ik zou graag schoenen willen hebben die de sleutel dragen tot het hart van uw dochter.’ En zo maakte de vader van het meisje de prachtigste schoenen voor de ridder die haar hart zouden kunnen betoveren. Maar toen de ridder bij de sluiertjes aankwam lieten de roofdieren hem er niet langs. De ridder begon het meisje heel hard te roepen en na vele lange uren kwam ze eindelijk door de sluiertjes heen. Ze stond direkt als betoverd toen ze de schoenen van de ridder zag, en bracht hem naar het poppenhuisje. En daar zijn ze beiden voor altijd blijven wonen.

9.

Susanna

1. Susanna was een heel bijzonder meisje. In de nacht kreeg ze altijd vleugels, en vloog ze naar verre landen. Maar als de ochtend viel verloor ze haar vleugels altijd weer, en daarom moest ze altijd op tijd terug zijn, voordat de zon opkwam. Op een nacht nam een heks haar gave van haar af. In ruil daarvoor kreeg Susanna vlindervleugels en een kroon van veren, maar ze kon nooit meer naar huis. De heks bracht haar naar een plaats waar het altijd nacht was. Hier waren een heleboel meisjes zoals haar, maar de nachten duurden er heel lang, en als een nacht was afgelopen dan kwam direkt de volgende nacht. Wel kregen ze allemaal na elke nacht een steentje aan hun halskettingen erbij. Die steentjes waren helemaal wit en werden morgenstenen genoemd. Als hun halskettingkjes helemaal vol waren met steentjes dan mochten ze de reis maken naar de plaats waar het altijd dag was. Daarvoor moesten ze door een hele lange donkere tunnel heen waar de oudste mannetjes woonden die bestonden. Na een hele lange tijd mocht Susanna de reis gaan maken. Toen ze in de tunnel met de oudste mannetjes die bestonden kwam klampten sommige mannetjes haar direkt aan. ‘Help ons,’ zeiden ze. ‘We kunnen niet lopen. Draag ons naar het morgenland.’

2. ‘Maar natuurlijk,’ zei Susanna, en droeg zoveel mannetjes met haar mee als ze kon. Maar de andere meisjes die met haar waren zeiden tegen de mannetjes die hen aanklampten : ‘Zorg zelf maar dat je in het morgenland aankomt.’

3. Verderop kwamen ze bij een grote waterbron aan. ‘Kun je ons wat water geven,’ vroegen de mannetjes aan Susanna. ‘Onze handen zijn te slap om water te scheppen.’

4. ‘Maar natuurlijk,’ zei Susanna, en gaf hen allemaal te drinken. Maar de andere meisjes namen alleen maar water voor henzelf. Na een hele lange tijd lopen kwamen ze eindelijk aan bij de rots die de ingang naar het morgenland blokkeerde. Een klein mannetje zat op de rots en vroeg aan hen allen waar ze de mannetjes hadden. Aan Suzanna’s rug hingen er een heleboel, maar de andere meisjes zeiden lachend dat de mannetjes zelf maar moesten lopen. ‘Dat is nogal erg dom van jullie,’ zei het kleine mannetje op de rots. Zodadelijk schuift de rots namelijk van de ingang weg, en zal het vuurgordijn dat de ingang nog verspert door de tunnel heengaan. De mannetjes zullen hun dragers hiertegen beschermen. ‘Geef die mannetjes hier,’ riepen de meisjes naar Susanna.

5. ‘Ga ze zelf maar halen,’ zei Susanna. En toen zetten de meisjes het op een lopen naar het begin van de tunnel waar de oude mannetjes zaten. ‘Spring snel op onze ruggen,’ zeiden de meisjes, ‘dan brengen we jullie naar het morgenland.’

6. ‘Vanwaar jullie bereidheid ineens ?’ vroeg één van de oude mannetjes.

7. ‘We hebben ons bedacht,’ zei één van de meisjes. ‘En we zullen jullie ook te drinken geven bij de bron.’

8. ‘Zo zo,’ zeiden de mannetjes, en stapten op de ruggen van de meisjes. Toen ze bij de bron aankwamen gaven de meisjes hen te drinken, en na een lange tocht kwamen ze eindelijk bij de ingang naar het morgenland aan. De rots was inmiddels al weggeschoven, en het vuurgordijn staarde hen aan. Ze hadden allemaal zoveel mogelijk mannetjes op hun rug genomen, zodat ze goed

tegen het vuur beschermd zouden worden, maar ineens sprongen de mannetjes van hun ruggen af en liepen door het vuur naar binnen. Direkt begon het vuurgordijn op hen af te komen, en zo moesten de meisjes zo hard mogelijk terugrennen als ze konden.

10.

Arachundel

1. Arachundel groeide op in een donkere kerker onder de grond. Nooit kwam er een straaltje zonlicht door. Vaak lag het meisje huilend op de grond. Op een dag kwam er een prins langs de kerkers, en vroeg aan de baas van de kerkers of hij het meisje mocht kopen. De prins betaalde er vele goudstukken voor, want dat had hij er wel voor over. Arachundel was het mooiste meisje wat hij ooit had gezien. Het meisje was erg blij dat ze vrij was, maar toen ze in het paleis van de prins kwam moest ze in de keuken werken. En waar ze sliep was het nog wel viezer als in de kerker. Het meisje begreep het niet, maar op een dag liet de prins haar bij zich roepen. 'Majesteit, ik dacht dat u mij vergeten was,' sprak het meisje. Maar de prins riep haar alleen maar voor een vreemde opdracht : 'Ga naar de grot achter het bos, waar een waterput is waaruit je met een emmer goud water moet halen. Kook voortaan alles in het gouden water.' Het meisje vond het een vreemde opdracht, maar ging al gauw op pad. Toen ze eindelijk bij de waterput kwam zat daar een klein mannetje. 'Zo zo,' zei het mannetje, 'dus je bent door de prins op pad gestuurd. Hij laat je wel hard werken zeg, en je hebt het nu zelfs slechter als waar je vandaan kwam.'

2. 'Dat is waar,' zei Arachundel, 'maar hoe weet u dat allemaal ?'

3. 'Ach, zie je,' zei het mannetje, 'ik ben een tovermannetje, en als ik jou was, dan zou ik hier gewoon blijven. Ik kan je alles geven wat je hartje begeert. Er is hier volop gouden voedsel zodat je nooit meer hoeft te werken.'

4. 'Nou, dat lijkt me wel wat,' zei het meisje.

5. 'Maar,' zei het mannetje. 'Je moet me wat beloven. Je eerste kindje zal je aan mij moeten geven.'

6. Het meisje vond dat allemaal best. Ze dacht toch niet aan kinderen krijgen. Het mannetje opende een deur, en er stond inderdaad een berg van gouden voedsel. Het meisje begon direkt te eten. 'Zeg,' zei het meisje. 'Kan ik de prins vertellen van deze plaats ? Dan wil hij misschien wel met me trouwen.'

7. 'Wat je maar wil,' zei het mannetje. Het meisje nam wat van het gouden voedsel mee, en gouden water in een emmer en ging terug naar de prins. De prins was erg verbaasd, en vooral toen ze hem vertelde dat er nog meer van het gouden voedsel was. De prins was zo onder de indruk en was het meisje zo dankbaar dat hij wel met haar wilde trouwen. Een jaar later kreeg het meisje dat nu een prinses was geworden haar eerste kindje. Ze was haar belofte aan het mannetje allang vergeten, maar op een dag kwam hij aan het paleis. 'Tja,' zei de prins, 'als je het aan het mannetje beloofd hebt, dan moet je het ook doen.' Maar het meisje begon heel hard te huilen, zo hard dat het mannetje medelijden met haar kreeg. 'Okay,' zei het mannetje, 'je hoeft je kindje niet aan mij te

verliezen, maar vanaf nu zal alles wat je eet vies en slierterig zijn.' Toen vertrok het mannetje boos. Sindsdien was er in het hele paleis alleen maar vies voedsel te vinden, zo vies dat niemand er meer wilde werken. Het meisje moest zelf weer gaan koken, en huilde iedere dag als ze weer naar de keuken ging. Het eten was zo vies dat op een dag de prins, de prinses en hun kleine prinsje uit het paleis vertrokken en toen zijn ze voor altijd bij het mannetje in de grot gaan wonen.

11.

Het Gelaarsde Meisje

1. Er was eens een indiaans meisje dat opgesloten zat op een heel klein eilandje in een vuurzee. Hoewel het vuur erg laag stond kon ze onmogelijk ontsnappen. Op een dag kwam er een oude vrouw vanuit de hemel neerdalen die haar hele lange laarzen gaf die tegen het vuur bestand zouden zijn. Het waren prachtige bruine kaplaarzen. Het was een hele lange wandeltocht door de vuurzee, maar uiteindelijk bereikte ze toch de overkant waar een prachtig bruin paard stond met lange manen. 'Het paard is voor jou,' zei de oude vrouw, maar je kunt hem alleen berijden als je je kaplaarzen aanhebt.' Het meisje was de oude vrouw erg dankbaar. Toen vertrok de oude vrouw, en het meisje reed op het paard door velden en wegen. Na een tijdje kwam ze aan bij een huisje. Het was een soort hotel of herberg, en de eigenaar had een hele grote witte baard. Er zaten wat rovers aan een tafeltje. Het meisje vroeg om een kamer, maar liet haar laarzen voor de deur staan. De volgende dag waren haar laarzen weg en ook het paard. Het meisje vroeg aan de eigenaar of hij wist waar haar laarzen waren en haar paard. Maar de eigenaar wist het niet. Het meisje begon hard te huilen, want die laarzen hadden haar leven gered. 'Ach,' zei de eigenaar van het hotel, 'ik heb nog wel een paar laarzen voor je en die bezitten zoveel toverkracht dat je er de gevaarlijkste rovers mee aankan.' De eigenaar gaf ze als een geschenk omdat hij zoveel medelijden met het meisje had. De dag daarop vertrok het meisje met de laarzen. Ze voelde zich nu zo sterk als een leeuw. Na een tijdje kwamen er wat roversmannen die haar wilden beroven, maar ze deelde een paar goede trappen uit, en al gauw renden ze gillend weg. Maar na een tijdje viel ze bij een boom in slaap, en toen ze wakker werd waren haar laarzen weer gestolen. Huilend stond ze op, niet wetende wat ze nu moest doen. Ze leunde tegen de boom aan omdat ze al haar kracht was verloren. 'Ach meisje,' zei de boom, 'huil maar niet, want als je een vrucht van me neemt, dan ben je al je zorgen kwijt. Geen vuur zal je meer kunnen raken, en je zal iedereen de baas blijven. Bovendien zal wijsheid je leiden de rest van je leven.' Voorzichtig nam het meisje een vrucht en nam een hapje. Direkt viel ze in een diepe slaap, en toen ze later opstond was ze niet meer dezelfde. Op blote voeten ging ze het pad weer op, en kwam even later bij een huisje aan waar ze haar beide paar laarzen zag staan, en haar paard. Het was een rovershuisje. Het meisje ging er naar binnen en zei : 'Ach, die laarzen en dat paard hebben jullie niet meer nodig. Ik weet een boom wiens vruchten jullie alles kan geven wat jullie nodig hebben.' Hebberig liepen de rovers naar buiten en volgden haar naar de boom. Direkt begonnen ze gulzig van de boom te eten. Maar de boom sprak hen toe en zei : 'Omdat jullie van iemand die niets had ook het laatste hebben afgenomen zal alles wat jullie aan je voeten dragen jullie als een vuur branden, en alles wat jullie zullen berijden zal jullie de verkeerde kant opleiden.' Sindsdien bleven de rovers van andermans laarzen en paarden af.

12.

Het Versteende Volkje

1. Eens had een boze heks een sprookjesvolkje versteend. Alleen als de zon volop straalde, als het

regende, en bij volle maan konden de stenen sprookjeswezens bewegen. Dan renden ze altijd naar het bos waar een vrouw woonde die straalde als de zon. Langs haar huisje stroomde een gouden rivier, en als de wezens die rivier zouden bereiken om zich daarin te wassen en daarvan te drinken, dan zouden ze nooit meer van steen zijn. Maar altijd als ze die rivier bijna hadden bereikt, dan kwamen de honden van de heks hen achterna, om hen terug te slepen uit het bos. De honden van de heks konden zelf wel van de rivier drinken, en veranderden dan altijd in leeuwen en arenden. Op een dag had de heks er genoeg van en liet grote hekken met een gouden gesloten poort rondom het volkje bouwen, zodat ze niet meer naar het bos konden. De vrouw die straalde als de zon had erg veel medelijden met het volkje. Ze hoopte altijd dat ze eens de rivier zouden bereiken. Op een dag besloot ze naar de tovenaar te gaan, maar dan moest ze eerst door de velden van toverbloemen heen. Dat zou een hele lange tijd gaan duren, want daar viel ze telkens in slaap. Na vele jaren kwam ze eindelijk bij de tovenaar aan die achter de velden van toverbloemen woonde. Toen hij het verhaal hoorde vertelde hij dat ze op zoek moest gaan naar het veld van de gouden sleutels. Dan moest ze eerst weer door een veld van toverbloemen heen. Maar de toverbloemen zouden haar er alleen maar doorlaten als ze bij elke stap een toverbloem zou plukken. Bij elke geplukte toverbloem zou ze tien jaar slapen. Ze moest er alleen voor zorgen dat ze niet de toverbloem van de dood zou plukken, want dan zou ze sterven. Gelukkig waren er miljoenen toverbloemen op het veld, waarvan er maar één de toverbloem van de dood was. De vrouw die straalde als de zon werkte zich er gelukkig goed doorheen, maar toen aan de andere kant van het veld kwam waren er al vele en vele jaren voorbij gegaan. Nu stond ze voor het veld van de gouden sleutels. Ineens verscheen de koningin van het veld van de gouden sleutels voor haar. Die vertelde haar dat van de miljoenen gouden sleutels die hier groeiden er maar één de toversleutel was. De vrouw mocht maar één gouden sleutel kiezen, maar toen het geen toversleutel bleek te zijn die ze had gekozen kreeg de koningin medelijden met haar. 'Ik zie dat je niet voor jezelf bent gekomen,' zei de koningin, 'maar voor anderen. Kies daarom nog een keer.' Maar de vrouw durfde niet nog eens te kiezen, omdat ze bang was weer de verkeerde te kiezen. Hoe kon ze nu de juiste sleutel kiezen uit miljoenen sleutels ? En zo wachtte de vrouw de hele nacht, terwijl de koningin weer was vertrokken. Ineens zag ze een lichtje komen van bovenaf die op het veld daalde. Het was een klein elfje dat de juiste sleutel aanwees. De vrouw liep op de sleutel af en plukte het. En ja hoor, het was de toversleutel. Maar nu moest ze nog helemaal terug. Weer was ze erg bang om de toverbloem van de dood te plukken, vooral omdat ze nu de toversleutel had. Maar het elfje wees de toverbloem van de dood aan, en daar moest ze gewoon ver van uit de buurt blijven. 'Zeg,' zei het elfje. 'Ik weet ook welke toverbloemen je moet plukken om wakker te blijven.' En zo volgde de vrouw die straalde als de zon gewoon het elfje door het toverbloemenveld. Toen ze bij de gouden poort van het sprookjesvolk aankwam had ze die door de toversleutel snel open. Het was gelukkig volle maan, en de vrouw straalde zelf nu ook volop. Snel volgden de wezens de vrouw naar de rivier, terwijl het elfje de honden van de heks tegenhield. Snel gingen de wezens de rivier in, terwijl het gesteente begon weg te smelten. Sindsdien zijn ze allemaal achter de gouden rivier gaan wonen.

13.

1. En Chawila verzamelde alle woorden die Christus tot haar had gesproken, en zij tekende ze op en bracht ze tot een open plek in een rots. En zij noemde de rots haar steen. En zij herinnerde Christus als de gekruisigde en de opgestane, als degene die zij had bekleed met haar sieraden en edelstenen en met dat wat onder de aarde leefde. En haar steen was als zuiver chrysopraas bekleed met goud, en de tegels van haar stad waren als het goud, en hierin bewaarde zij de goede dromen. En Chawila kocht een ezel waarmee zij tot de zilveren zee kwam, en een kameel om zo tot de gouden zee te komen. En paarden kwamen tot haar vanuit de hemelen met strijdkrachten, en zij streden voor haar. En Chawila verzamelde moed om weer voor Christus te verschijnen, en zij was Hem dierbaar. En Hij nam haar tot Zich en kwam tot haar als tot een vrouw. Zo is dan Chawila het zuivere en het goede van het paradijs, dragende de woorden van Christus in haar binnenste als het zoet des honings. En ook Christus draagt haar eeuwige woorden binnenin Zich, als het teken van de

gekomen melk en de zaligheid der hemelen. Aldus was dan de steen van de Bruid van Christus, en haar ogen waren als de ogen der reeen. En zij opende boeken schoner dan het hooglied, en schoner dan melk, zoeter dan honing, en zij was als de Heerlijkheid van Christus in Zijn binnenste.

14.

Het Meisje dat in een Paard Veranderde

1. Er was een meisje dat in de nacht altijd in een paard veranderde. Dan ging ze altijd naar de velden en de bossen maar dan moest ze wel altijd op tijd terug zijn, voordat de zon opkwam. Want altijd als de ochtend viel dan was ze weer een meisje. Op een nacht nam een heks haar gave van haar af. In ruil daarvoor kreeg het meisje een paar laarzen, die zo prachtig waren dat ze er prinsen mee kon betoveren. Al gauw wist iedereen van het meisje met de betoverde laarzen, en wilden vele prinsen met haar trouwen. Sindsdien wilde het meisje alleen nog maar met koeien werken. Ze werd een herdersmeisje, zodat haar laarzen zo vies zouden worden dat de prinsen haar zouden vergeten. Ook zocht ze vaak de paarden op, en ging diep in het bos wonen. Maar nog steeds zochten prinsen haar op, en lieten haar niet met rust. Het meisje smeekte de heks haar laarzen weer van haar weg te nemen. Op een dag kreeg de heks medelijden met haar, en zei : ‘Als je je laarzen opgeeft dan zul je nooit meer terug kunnen naar het bos en de velden. Je zal dan onder de aarde moeten wonen, bang voor het zonlicht.’

2. ‘Zo zij het,’ zei het meisje.

3. Toen nam de heks de laarzen van het meisje weg, en het meisje moest vanaf toen diep onder de aarde leven, in de modder en in angst voor het zonlicht. Hier konden de prinsen haar niet vinden. Onder de grond leefden de wilde paarden, en het meisje voelde zich alsof ze thuisgekomen was. Ze miste de wereld boven de grond niet eens. Maar één van de prinsen vond op een dag in het bos een gat die diep onder de aarde leidde. Toen hij er doorging vond hij daar het meisje. Maar hij herkende haar niet, omdat ze haar laarzen niet meer had, en ze was helemaal verwilderd. ‘Meisje,’ zei hij. ‘Heb je het hier niet koud. Je hebt vast honger. Zal ik je meenemen naar mijn paleis ?’

4. ‘Nee,’ zei het meisje. ‘Ik kan niet tegen het zonlicht.’

5. ‘Oh, maar het is heel donker in mijn paleis hoor. En ik heb een kamer voor je zonder ramen, heel diep in het paleis,’ zei de prins.

6. Toen stemde het meisje in, en de prins bracht haar naar haar nieuwe kamer. Elke dag kwam hij even kijken. Al snel was het meisje op temperatuur en bijgevoed, maar ze kon nog steeds niet tegen zonlicht. ‘Je doet me aan iemand denken,’ zei de prins. ‘Aan een meisje met betoverde laarzen. Sinds ik haar niet meer kon zien heb ik die laarzen laten namaken. Zou jij die willen hebben ?’

7. Het meisje knikte, en kreeg twee prachtige laarzen van de prins. Het meisje ging sindsdien vaak paardrijden met de prins, en kon steeds beter het zonlicht weer verdragen. Maar op een nacht begon het meisje weer in een paard te veranderen. Snel ging ze het paleis uit en zocht de velden en bossen

op. Maar ditmaal bleef ze een paard. Slenterend ging ze terug naar het paleis, en toen de prins haar vond vond hij het het prachtigste paard dat hij ooit had gezien. De prins hield direkt van het paard als geen ander, maar voor hem bleef het gewoon een paard. De prins wist niet dat het paard eigenlijk het meisje was waarvan hij hield. Hij reed sindsdien meer op dit paard dan op enig ander paard, en zorgde goed voor het paard als voor geen ander paard, maar het paard mocht niet in zijn paleis komen. Elke keer na de rit moest het paard weer terug naar de stal. Het meisje was daar erg droevig over, want ze probeerde de prins telkens weer duidelijk te maken dat zij het meisje was waarvan hij hield. Maar de prins begreep het niet. Een paard kon nu eenmaal niet praten. Het meisje had een goed leven gehad, en vooral nu ze bij zo'n lieve en zorgzame prins was, maar daar zou het bij blijven. Al haar verdere dromen moest ze opgeven.

15.

De Boze Zon

1. De zon van het boze toverrijk zond zijn vlammetjes elke dag naar het volkje, zodat de wezens van het volkje elke dag zouden dansen. Dansen moesten ze, voor een boze heks. Er was een indiaans meisje die daarom nooit uit haar grot durfde te komen. Ze was bang voor de boze zon. Op een dag stond er een degen gestoken in het zand van haar grot, dichtbij de opening. Maar omdat het dicht bij de opening was durfde ze de degen niet te grijpen. Ze moest wachten tot het nacht was. In de nacht ging ze met de degen naar buiten. 'Ach maan,' sprak ze. 'Kun jij er niet voor zorgen dat morgen gewoon de zon niet meer opkomt ?'

2. 'Als je mij je degen geeft, dan zal ik een gevecht met de boze zon aangaan,' zei de maan. De volgende dag kwam de zon niet op, maar de maan. Het meisje was erg blij en kwam naar buiten. Er waren die dag geen dansers buiten, en het meisje was voor het eerst gelukkig. Maar na de nacht erna kwam de zon weer gewoon op, en bleef het meisje in haar grot. Maar de dag dat de zon niet opkwam is altijd in haar herinnering gebleven.

16.

Het Land van de Sprookjesprinsen

en Sprookjesprinsessen

1. Er was eens een heks die heel jaloers was op prinsen en prinsessen. De heks was zo jaloers dat ze op een kwade dag boze geesten zond naar alle getrouwde prinsen en prinsessen van de sprookjesrijken. Die boze geesten zouden hen zoveel nare dingen over elkaar influisteren dat ze ruzie zouden krijgen en elkaar niet meer wilden zien. En zo gingen vele sprookjesrijken ten onder, totdat een sprookjesprins in de gaten kreeg wat er aan de hand was. Met zijn sprookjesprinses vertrok hij uit het kasteel, en ze deden hele arme, oude en versleten klederen aan om zo onder de mensen van het sprookjesrijk te wonen. De sprookjesprins ging aan de ene kant van het rijk wonen in een heel arm en oud huisje, en de sprookjesprinses ging aan de andere kant van het rijk wonen, ook in een heel arm en oud huisje. Ze spraken af dat ze elkaar elke nacht bij het maanlicht even zouden ontmoeten in het bos. Dan trokken ze weer even hun prinselijke klederen aan, en kwamen op hun vorstelijke paarden.

2. 'Oh, prins, wat ben je toch mooi en lief,' zei de prinses toen ze elkaar voor het eerst daar in het bos tegenkwamen. 'En jij bent nog mooier en liever geworden dan je al was, prinses,' zei de prins

tegen zijn prinses. Maar toen moesten ze weer gaan, want ze waren natuurlijk bang dat de boze geesten van de heks hen hier zouden vinden. En zo ging dat iedere nacht, totdat de heks in de gaten kreeg wat er aan de hand was. Ze zond haar boze geesten naar de plek, en ook wat van haar wachters. Ze was inmiddels in het kasteel gaan wonen omdat het toch leeg stond, en liet de prins en de prinses in een diepe kerker opsluiten. Omdat ze in dezelfde kerker waren vastgeketend en de boze geesten hen nare dingen over elkaar influisterden maakten ze al snel ruzie. En die ruzie liep zo hoog op dat de mensen het buiten konden horen. 'Hey, heks,' riep iemand. 'Dat zijn de stemmen van de prins en de prinses.' En al snel kwam het sprookjesvolk erachter dat hun sprookjesprins en sprookjesprinses in een kerker waren opgesloten. Al gauw hadden de mensen van het sprookjesrijk de heks uit het kasteel verdreven, en maakten de prins en de prinses vrij. De heks werd het land uitgezet en de prins liet hoge en zwaar bewaakte muren om het land heenbouwen. Binnen de kortste keren hoorden alle omliggende sprookjesrijken van het verhaal, en de prins nodigde alle sprookjesprinsen en sprookjesprinsessen die niet meer bij elkaar woonden uit om in zijn land te komen wonen. Al gauw werd het het land van de sprookjesprinsen en sprookjesprinsessen, en de heks, haar wachters en haar boze geesten werden nooit meer teruggezien.

17.

Het Goudspinstertje

1. Er was eens een meisje dat op de grote zolder van het paleis van gestolen klederen goud moest spinnen. De koning had daarvoor allerlei dieven die 's nachts die klederen stalen. Het meisje had voor het goudspinnen een verfje dat uit haar handjes scheen te komen. De koning had een heleboel prinsjes en die moesten altijd goed gekleed te zijn. Toen de prinsen ouder waren gingen ze zelf ook op dievenpad. Uit de voetjes van Goudspinstertje kwam altijd een poedertje waardoor iedereen in slaap viel. De prinsen moesten daarom altijd dat poeder meenemen als ze op dievenpad gingen. Maar op een dag werd Goudspinstertje ernstig ziek, en er kwam geen verfje meer uit haar handjes en geen poedertje meer uit haar voetjes. En daarom zond de koning zijn prinsen naar de heks in het woud. De heks had tonnen vol van die verf en dat poeder en het was nog wel veel krachtiger als dat van Goudspinstertje. Maar ze mochten die tonnen alleen meenemen in ruil voor Goudspinstertje. Goudspinstertje moest vanaf toen bij de heks in het woud wonen. De heks had haar door allerlei zalfjes en poedertjes snel genezen, en al snel bracht Goudspinstertje een betere verf en poeder voort dan ooit te voren en ook veel meer. De heks mat al snel nieuwe klederen aan voor Goudspinstertje en zond haar terug naar de koning. De koning herkende Goudspinstertje niet meer, omdat ze zo gegroeid was en zo veranderd. 'Koning, ik ben het, Goudspinstertje,' zei ze. Uiteindelijk herkende de koning haar weer, vanwege haar lieve stem, en Goudspinstertje mocht weer bij de koning werken. Maar omdat ze nu wat ouder was geworden mocht ze nu ook weleens mee op dievenpad. Maar na een tijdje werd Goudspinsterje weer ernstig ziek, en weer moest ze naar de heks in het woud. Dit keer kon geen zalfje of poedertje van de heks haar genezen. 'Goudspinstertje,' zei de heks. 'Dit keer zul je naar de goudbronnen in de aarde moeten gaan. Als je in die bronnen baadt, dan zul je nooit meer ziek worden.' En zo begon Goudspinstertje aan haar lange reis naar het binnenste van de aarde waar de goudbronnen waren. De heks had haar de weg gewezen, dus na niet al te lange tijd kwam ze daar. Nadat ze daar gebaad had en gedanst ging ze terug naar de koning. De koning was zo van haar onder de indruk dat hij geen koning meer wilde zijn, maar haar koningin liet zijn. En zo werd Goudspinstertje de koningin. En de koning en de prinsen ? Die zijn vanaf toen naar de goudbronnen in de aarde gegaan, en zijn daar altijd gebleven.

18.

Het Apenpaleis

1. Er was eens een koopman die aan de deuren vleugels verkocht. Er waren nogal wat mensen die wilden vliegen, maar er bleek ook heel wat aan de vleugels te mankeren, zodat velen na een geweldige tochtje naar beneden stortten. De mensen waren al snel woedend op de koopman, en de koopman moest diep in het bos vluchten om aan de woedende massa te ontkomen. Ze hadden speren meegenomen, zwaarden, messen en bogen om de koopman eens goed mores te leren. Na een lange vluchttocht kwam hij aan bij een huisje waar een levensgrote aap woonde. De aap nam hem direkt onder zijn hoede en ging op het balkon staan om de koopman te verdedigen. Maar na een tijdje werd de aap er erg moe van en hij bloedde vanwege de vele pijlen. Hij ging naar binnen en zei tegen de koopman : 'Je moet naar de fee gaan, want ik kan je niet meer goed verdedigen.' En zo ging de koopman door een achterdeurtje en rende hard naar het huisje van de fee verder in het bos. De fee was direkt erg vriendelijk naar de man en gaf hem direkt een heleboel vleugeltjes die nooit zouden neerstorten. Die zou hij dan kunnen verkopen aan de mensen in het vervolg. De vleugeltjes leken vol van vuurvlammetjes en toen de koopman daar even later bij de mensen mee aankwam werden ze direkt stil. Nog steeds wilden ze heel graag vliegen, en ze besloten de koopman een nieuwe kans te geven. En ja hoor, het werkte. De vleugels deden het goed, en de mensen waren zo blij en dankbaar dat ze de koopman koning maakten van hun volk. De koopman kreeg daarvoor een prachtig paleis. Maar omdat de fee de koopman zo goed had geholpen werd zij de koningin, en de aap werd de wachter van het paleis. Maar omdat het voor de aap wel moeilijk was om zo'n groot paleis in zijn eentje te bewaken toverde de fee er op een dag een heleboel apen bij.

19.

Het Varkenshoedstertje

1. Er was eens een varkenshoedstertje die buiten de stad woonde om voor de varkens te zorgen. Ze gaf niet om de rijkdom van de stad, het rijke leven. Ze sliep altijd tussen de varkens, en at hetzelfde voedsel als zij aten. Verder zag er niemand naar haar om, en was ze niet welkom. Op een dag was ze uitgenodigd om op het paleis van de prins te komen. Dat vond ze wel wat vreemd, maar ze ging toch. Toen ze bij de prins aankwam vertelde de prins over het feest dat zou komen. De prins had alleen niet genoeg varkens, en vroeg daarom de varkens van het varkenshoedstertje. 'Sinds wanneer ben ik en mijn varkens uitgenodigd op het feest ?' vroeg het varkenshoedstertje.

2. 'Nee, je begrijpt het verkeerd,' zei de prins. 'Jullie zijn niet uitgenodigd. Het is voor het feestmaal.'

3. 'Mijn varkens hebben genoeg te eten bij mij,' zei het varkenshoedstertje. 'Daar hebben ze uw feestmaal niet bij nodig.'

4. 'Nee, dat bedoel ik niet,' zei de prins. 'We krijgen hoge gasten, en dan moet er genoeg varkensvlees aanwezig zijn.'

5. Toen boog het varkenshoedstertje haar hoofd en sprak : 'U gaat mij toch niet het laatste wat ik heb afnemen ?'

6. ‘Morgen zal ik komen,’ zei de prins. ‘En dan neem ik je varkens mee.’

7. Verdrietig ging het varkenshoedstertje het paleis weer uit. Ze zou vluchten met haar varkens, maar waar moest ze naartoe ? Diep in de nacht dwaalde ze door het bos. Na lang lopen kwam ze bij een huisje aan waar een oud vrouwtje woonde. Huilend vertelde ze het verhaal. ‘Je hebt een goed hart,’ zei het vrouwtje, ‘en ik zal je ervoor belonen. Boven liggen prinsessenklederen. Die kun je aandoen om naar het komende feest te kunnen. Ik zal hier op de varkens passen.’

8. ‘Maar ik wil helemaal niet naar dat feest. Ik wil bij mijn varkens blijven,’ zei het meisje.

9. ‘Ga nu maar,’ zei het vrouwtje, ‘je zult er geen spijt van krijgen.’

10. Toen het meisje even later in de prinsessenklederen aanhad streek het oude vrouwtje even met een toverstafje over haar heen, zodat ze als een echte prinses was. De volgende avond ging ze naar het feest, terwijl het oude vrouwtje op haar varkens paste. De prins was erg vrolijk, terwijl hij de varkens niet had kunnen vinden. Het meisje paste zich goed aan, en danste die avond de sterren van de hemel. Na een tijdje begon het oog van de prins op haar te vallen. ‘Wie is dat mooie, lievelijke meisje ?’ vroeg de prins aan zijn bedienden. ‘Ze lijkt me uit een ver land te komen, en ze is een echte prinses.’ Het meisje had een geweldige avond, en aan het einde van de avond kwam de prins naar haar toe om haar te vragen met hem te dansen. Het meisje stemde toe, en danste als een echte koningin. ‘Wie bent u eigenlijk als ik vragen mag ?’ fluisterde de prins naar haar tijdens het dansen. Maar het meisje glimlachte alleen maar. Iedereen keek vol verwondering naar de dansende prins en het meisje. ‘Je doet me aan iemand denken,’ fluisterde de prins, ‘maar ik weet niet wie. Iedereen zou wel met je willen dansen. Kijk ze eens kijken.’ Het meisje glimlachte. Ze had de avond van haar leven. ‘Zie ik je volgend jaar weer ?’ vroeg de prins. Het meisje knikte, en liep toen van het feest weg. Midden in de nacht kwam ze bij het oude vrouwtje. ‘En hoe was het ?’ vroeg het oude vrouwtje.

11. ‘Oh, het was geweldig,’ zei het meisje. ‘Vooral omdat ik wist dat mijn varkens veilig waren bij u.’

12. Het jaar daarop ging ze weer naar het feest en was dit keer mooier dan ooit. De prins had er pijn van in zijn hart, zo mooi was ze. En weer moest hij haar aan het einde van de avond laten gaan. Het jaar daarop greep de prins zijn kans en vroeg haar met hem te trouwen. Het meisje schrok, en rende weg. Toen ze het later het oude vrouwtje vertelde zei deze : ‘Ga terug, en zeg dat je dat wel wil.’

13. ‘Ja, maar dat wil ik helemaal niet,’ zei het meisje.

14. ‘Je zult er geen spijt van hebben,’ zei het vrouwtje. ‘Ik pas wel op de varkens.’

15. ‘Ja, maar dan moet ik op het paleis wonen,’ zei het meisje, ‘en dan zie ik u nooit meer.’

16. ‘Ga nu maar,’ zei het oude vrouwtje. ‘Alles zal goedkomen.’

17. Snel ging het meisje weer terug. ‘Waar was je gebleven ?’ vroeg de prins met pijn in zijn hart. ‘Trouw met me.’

18. ‘Natuurlijk lieveling,’ zei het meisje, en kuste hem.

19. De dag erna was er bruiloft. Het meisje woonde sindsdien met haar prins op het paleis. ‘Nu je mijn vrouw bent mag je je wensen doen,’ zei de prins.

20. ‘Er woont een oud vrouwtje in het bos met varkens,’ zei het meisje. ‘Ik wil dat ze hier op het paleis komt wonen, en dat haar varkens prinselijk behandeld worden.’

21. De prins vond dat wel een beetje een vreemde wens, maar liet haar wens toch uitkomen.

20.

Jezus en de Draak

1. En Christus kwam tot de draak zeggende : ‘Kalum Hartiti’, hetgeen in hemelse taal betekent : ‘Zwijg, gij verachtelijke.’ En de draak dan bewaakte drie putten, en deze waren de putten van geluid, van visioen en van reuk. En Christus had een lange worsteling met de draak van drie dagen waarin Hij niet sliep. En velen waren geworpen in de put van visioen en zij droegen ondragelijke lasten, en werden door de draak bewaakt. En zij werden door hem opgeroepen tot slavernij en tot strijd tegen Christus. En ik zag een licht komen uit de put van reuk, en ik zag vele martelaren. En zij hingen in de put van reuk, maar het was alsof een wind van onderen en een druk hen tegenhield dieper in de put te dalen. En zij zweefden boven een leegte die krioelde van leeuwen en slangen. En ik zag wormen komen vanuit de diepten van de put van reuk, en rook kwam met hen mee. En zij begonnen de martelaren aan te vreten. En de martelaren weenden tot Christus, en zij riepen tot Hem, maar toen kwam er een grote stilte. En ik zag hoe Christus het hart van de draak greep en in de put van reuk afdaalde. En Christus deelde uit van het hart, en gaf de heiligen rode gewaden. En de heiligen moesten nog enige tijd rusten. Nu dan had de draak een tweede hart, een zwart hart die was als zijn lever, en ook had hij een derde hart, een zwart hart die was als zijn maag. En Christus nam die twee harten en wierp ze in de put van geluid en van visioen. En een luid gekrijs steeg op van de put, en de draak begon in een varken te veranderen. En zo streed Christus zes dagen met het varken dat als een roofvarken was, en Hij sliep in die dagen niet. En het varken begon een rood hart voort te brengen, als het hart der nieren, en dit hart streed tegen de heiligen. En weer sprak Christus : ‘Kalum Hartiti,’ hetgeen betekent : ‘Zwijg, gij verachtelijke.’ En het varken begon een wezen voort te brengen als een rood beest, en na een lange worsteling met het rode beest bereed Christus het dier en gaf het aan de heiligen. En uit de mond van Christus kwam een speer, een rode, om het varken te doorsteken, en Christus wierp het varken in de put van reuk. En vele stemmen begonnen van de put voort te komen, en bliksem met veel rook. En een gelach steeg van de put op, en ging uit om de heiligen aan te klagen. En er was niemand die de geest van het varken kon vernietigen, want de geest was als een lam en een draak. Weent dan gij aarde, want de rooflammeren zijn tot u gekomen, en zij zullen velen misleiden. En het rooflam kwam tot Christus, zij en haar legermachten, en zij voerde een strijd van zeventig dagen met Christus. En zou zij de macht hebben dan zou zij Christus verslinden en verleiden, maar aan het einde van die zeventig dagen voerde Christus haar met een zwart zaad, want het lam was erg hongerig geworden en niets kon haar honger stillen. En zij bewaakte een put van geluid, en een luid gekrijs was in die put. En

zie, ik zag vele slaven in die put, en zij stierven aan brandende kruizen. En zie ik zag een bok komen met een hele lange hoorn, en doorstak het lam, terwijl de aarde in verbazing de bok achterna ging. En zij allen zeiden : ‘Wie is aan de bok gelijk, hij die het rooflam heeft doorstoken. Want zij heeft ons gekweld, en zij heeft ons geknecht gehouden in lange dagen.’ En ik zag een groot oordeel komen over het rooflam, en haar harten werden verslonden. En zie, deze harten waren zwart. En het rooflam bracht een hart voort zoals er nog nooit een hart was voortgekomen, en het hart was blauw, en het begon woorden te spreken van grote godslasteringen tegen de allerhoogste. En het blauwe hart keerde zich tegen Christus, en Christus verslond het hart. En Christus greep het lam en wierp het in de put van geluid. En vele stemmen begonnen voort te komen en klanken, ja, schone klanken. En zo was dan het oordeel over de beesten. En Christus greep de bok die groot was geworden tot aan het zuiden der aarde, en Christus verscheurde de bok als een kleed. Zij komen dan allen voort uit de draak, en varen ten verderve. En allen die op de aarde waren zeiden : Ja, God is groot en machtig, Hij die deze dingen heeft laten geschieden. En ik zag een harig beest voortkomen met ijzeren klauwen, en hij richtte zich op tegen Christus, en zie, het beest werd als een rund gelijk. En Christus wierp het rund in de put der visioenen, en een lieflijke geur begon zich te verspreiden. Ja, het zoet der aarde begon voort te komen als een harem van Christus zingende : Christus heeft de draak verslagen. En de vrouwen droegen schalen. Aldus was de Bruid van Christus. En de vrouwen kwamen tot de aarde vanuit een diepe put, en zij dienden Christus. Na deze dingen die ik zag begon een zwarte wolk de aarde te bedekken. En de vrouwen begonnen hun schalen uit te gieten in de rivieren en de waterbronnen, en dezen werden als bloed. Aldus waren de vrouwen van het verbond. En zo versloeg Christus de draak om de harten van velen te verzachten. En ik zag een verzachting over de aarde komen zoals er nog nooit was geweest. En de voeten van Christus stonden op de berg der heerlijkheid. En nieuwe rivieren begonnen te stromen, als de rivieren des hemels. Zo was dan het oordeel over de grote aarde, en zie, dit oordeel was goed.

21.

1. En één der discipelen vroeg aan Christus : Wie zijn dan de vader en moeder van de draak ? En Christus richtte Zich dan tot hem en zeide : Weet gij dat dan niet ? Is het niet de grote beer die de draak voort heeft gebracht, de beer voor wie geen hart veilig was ? En was deze beer niet samen met een panter ? Zo kon het niet anders dan dat hun vrucht een draak zou zijn. Hebt gij dan niet gehoord van de leeuw en het beest die op de loer stonden om zodra het kind was geboren de vrucht te verslinden ? Waar waart gij toen dit gebeurde, want het heeft het hart van God voorzeker verzegeld, zeventig maal zeventig maal, en gij hebt het niet geweten. En een andere discipel vroeg : Och Heere, hoe lang zal het nog duren voordat zij verslagen zijn, en wie kan hen verslaan ? En Christus dan zeide : Kijk naar de zon, de maan en hun sterren. Voeden zij niet al deze geslachten. Ziet dan, wanneer zij neer zullen vallen, dan is het einde daar. En Christus richtte zich tot de zon en zei : Kaditam Asbalit, hetgeen betekent : weest gesloten. En vanaf die dag gaf de zon geen licht meer, maar een zwart vuur. En de zon kwam tot Christus als gebrul en als het gelach van de draak, en Christus deed haar manschappen neer vallen. En Christus richtte zich tot de beer en sprak : veel vlees hebt gij gegeten, en veel bloed gedronken. Gij hebt grote woorden gesproken tot de allerhoogste, en uw zwaard tot het laatste toe bewaard. Toch bent gij gevallen, en velen hebben het gezien. Mogen uw woorden u dan meenemen tot het vuur der eeuwigheden, en moge uw hart in duizend delen uiteen vallen. En de discipelen waren verschrikt toen zij de grote beer zagen vallen, en een grote kou viel op hen. Christus nu nam van de huid van de beer en maakte vellen voor zijn discipelen om hen te warmen. Ook bond hij huiden aaneen voor laarzen. En de grote leeuw van het oude Babylon kwam tot Christus, en Christus sprak : ‘Eet dan niet van het berenvlees, opdat het u niet zal vergiftigen. Maar zijn huid zal u warmen tot in alle eeuwigheden. Omdat velen van het berenvlees hebben gegeten heeft hun geloof schipbreuk geleden, en zijn velen van mij weggegleden. Hun glans zal vergaan wanneer de engelen der voortijden zullen opstaan.’ En ik zag de maan haar glans verliezen, en grote sterren vielen neer, en de leeuw stond zeventig dagen en nachten voor het aangezicht des Heeren, en een grote schrik was op de discipelen. En de leeuw at

van het berenvlees nu zijn wond was genezen, en de leeuw werd tot een rund. En een ijzeren beest bekleed met koper en goud streed met de rund om het vlees van de beer, en de discipelen maakten holen in de aarde waarin zij verscholen. En ik zag de grote zon op de aardbodem vallen om haar te verslinden, en het rund was als een dronken leeuw. En Christus voerde het ijzeren beest dat bekleed was met koper en goud dronken, en bracht het in een diepe slaap. En Hij leidde het ijzeren beest tot een diepe zee, en liet het daarin wegzinken. En Christus was bekleed met de donder en met bliksemstralen, en hij was als de rode speer. En ik zag de maan vallen in de zee, en zij bracht grote golven voort en het zilver. En Christus ging tot de grot waar de oude panter woonde. En de panter sprong voort uit de grot, en maakte jacht op het dronken rund en verslond het. Toen sloop de panter langzaam terug tot Christus, en Christus voerde de panter tot dronkenschap. Ook de panter leidde hij tot de zee, en liet haar in slaap daarin wegzinken. En het goud kwam over Christus, en de zee werd als goud. Nu waren daar sterren aan de hemel die de sterren der Filistijnen werden genoemd, en zij pronkten. En zij waren als roofvarkens en joegen op de heiligen. En Christus richtte Zich tot de sterren en liet ze door een boog één voor één uit de hemelen vallen. En zij hadden een beeld gemaakt voor Dagon, hun god, en zij zwoeren dat ze de heiligen te gronde zouden richten. Ook maakten zij een beeld van de oude draak, een beeld van het oude Babylon en van het oude rooflam, en zij pleegden afgoderij met deze beelden en zelfs hoererij. En zij zeiden : Laat ons een beeld maken van de oude panter en het oude ijzeren beest, want waren zij niet de ouders van de draak ? En laat ons beelden maken van de zon, de maan en de sterren, want waren zij niet de nakomelingen van de draak ? En zo trachtten ze een wond van de draak te genezen, en de gehele aarde ging het beeld van de draak achterna, en zijn genezen wond. In verbazing aanbaden zij hem. En in die dagen werd het beeld van de draak groot en het beeld werd een stem gegeven. En zij noemden het beeld Moloch. En ook het beeld van het rooflam werd groter, omdat het beeld als de profetes van de draak was. En het beeld was gegeven grote wonderen en tekenen te doen om zo velen te verleiden. En zij maakte dat hun armen en nekken verzegeld moesten worden, en dat er een zegel op hun voorhoofden zou rusten, en dat allen die dit zegel niet droegen niet konden spreken en eten. En in die dagen riepen de volgelingen van dit beeld : ‘Is er iemand groter dan het beeld van het rooflam ? Want zij heeft haar tienduizenden verslagen, ja honderdduizend maal.’ En ik zag het beeld vol van het bloed van de profeten en de apostelen, maar zij kwijlde en werd geleid tot een gat in de aarde. En het beeld van de oude panter en het beeld van het ijzeren beest werden groot en vervulden de aarde, en deze beelden werden dronken van het bloed der heiligen. Maar zij voeren naar de afgronden der zee. En het lijk van de oude slang was er om de zeebodem te voeden. En na deze dingen zag ik heiligen bekleed met slangenhuiden, en zij waren de overwinnaars der beelden. En ik zag hen rijden op sierlijke paarden, die woest waren, omdat zij wonden hadden. En zij moesten bereden worden en genezen worden tot aan de eeuwige slaap. En zo zag ik de Heere zitten op een troon temidden van de koorden der sprookjes, en ik zag velen opkomen om tot de afgronden te varen, omdat zij het sprookje niet gewild hadden. Weest daarom sprookjesachtig, beminden, want als de Heere komt om te bazuinen tezamen met Zijn karsuiken, dan zullen de sprookjes de heiligen bezegelen, en zij die die zegels niet dragen zullen tot de eeuwige slaap geleid worden tot in alle eeuwigheden. Rusten zullen zij van hun werken, want dezen waren boos. Maar zij wiens werken sprookjesachtig waren zullen geen rust hebben, dag noch nacht, want zij zullen de Heere voor eeuwig dienen tot in alle eeuwigheden. Ja, de liefde zal hen wakker houden, en zij zullen nuchter zijn. Laat daarom uw harten niet door dronkenschap ten verderve geleid worden, want de Heere Heere haat hen die in brasserijen verkeren.

De Steen van Metensia – Bijgeschriften van het Eeuwig Evangelie I

- De Afsluiting van de Canon
- De Draagster van de Canon
- De Herauten van de Canon
- Metensia

Afsluiting van de Canon

1. Dit dan zijn de woorden van de afsluiting van de canon. Deze woorden zijn getrouw en waarachtig. 2. Ziet, Hij die op het witte paard zit komt, om levenden en doden te oordelen, en ook de lijdenden. Ja, Hij wordt gevolgd door een duizendtal martelaren, zij die hem getrouw zijn gebleven tot het einde. Volgt dan ook Hem die op het rode paard zit. Amen. Metensia Eminius, de getrouwe. Laat dan de zegen des Heeren met u zijn. Hij laat Zijn belofte niet verloren gaan. 3. Hij kome spoedig. Zie dan niet om, maar richt u voorwaarts, want Hij die aan de deur staat klopt. Doet dan open voor Hem opdat Hij maaltijd met u houde. Zo zijn dan deze woorden ter afsluiting van de canon. Ziet dan, deze is de zuivere canon, die u openstelt voor de heilige boeken des hemels. Laat dit dan u tot geheimenis wezen. Gij dan hebt gehoord van lieden die zeggen dat er geen canon is. 4. Gaat met zulke lieden niet om, want zij vrezen de Heere niet. Maar is de canon dan niet onzuiver ? De eerste canon was dat zeker, maar deze was gemaakt door mensenhanden die de Heere niet kenden. De tweede canon dan is zuiver, en ziet, deze is eeuwig en raadselachtig. Maar zegt de schrift dan niet dat er geen canon is ? 5. Welaan lieden, wanneer gij de schriften bestudeert zult gij zien dat er geen canon is naar het vlees, maar naar de Geest, welke is de Geest des Heeren. En zij is gegeven als een zuiver zwaard om uw harten te zuiveren.

6. Zo zijn dan deze woorden eeuwig en heilig. Laat dan niemand toevoegen aan het Woord des Heeren opdat de Heere u niet geve van Zijn plagen. Ziet dan, aan het einde der tijden zullen er vele lieden opstaan die de schrift zullen verdraaien, en zij zullen u trachten te verleiden door holle klanken. Gaat met zulke lieden niet om. De Heere zal zwaar straffen hen die eigenmachtig de Schrift zal aanpassen. Neemt ook niet af van het Woord des Heeren, want de Heere zal uw deel afnemen van de boom des levens, de witte steen en het heilig paradijs. Zo zijn er dan vele boeken geschreven, maar niet allen zijn des Heeren. Weest daarom waakzaam opdat de satan uw deel niet zal ontnemen. 7. Velen hebben zich door vele boeken laten afleiden van de Waarheid. Weest daarom gewaarschuwd, kindekens. Wat dan, zullen wij niet meer lezen en niet de schriften onderzoeken ? Wanneer gij door de Geest geleid wordt zal Hij u leiden door het Woord en ook door geschriften buiten het Woord, daar de Heere ook met een kromme staf recht slaat. Maar laat u niet misleiden door een veelheid van woorden. Zo was dan de eerste canon onzuiver, maar de nieuwe canon is zuiver, en zij is opgesteld tot het slaan der harten, door rechte en kromme staven. Zo zijn er dan ook apokrieve geschriften en bijgeschriften buiten de tweede canon, waardoor de Heere ook kan spreken. Laat u daarom tuchtigen, en onderzoekt de profetieen.

8. Zo zijn er dan ook vele hemelse boeken die tot het Eeuwig Evangelie behoren en waarin profeten blikken kunnen slaan, maar zij zijn geenszins van de tweede canon. Zij moeten beschouwd worden als apocrief en als bijgeschriften, en zij zijn voor de engelen als een leidraad. Ook grote profetieen zijn opgetekend zoals de Risgamen, de Lokogamen en de Takalan, en zij zijn door engelen opgetekend, maar zij behoren geenszins tot de tweede canon. Zij behoren tot het Eeuwig Evangelie en zijn als de boeken der hemelen, de apocrieven en de bijgeschriften die slechts de tweede canon ondersteunen. Maar de Heere heeft de deutero-canonieke boeken lief, en Hij heeft ze beloofd in Zijn Woord. Ja, zij zijn verborgen geschenken die Hij geeft aan Zijn kinderen. Daarom : Laat de kindekens tot mij komen en verhindert hen niet. Laat hen de verschillende geschriften bespreken, maar weet ook dat zij een valstrik zijn voor de dwazen.

9. Hoort dan deze woorden, en laat het zijn tot afsluiting van de canon. Ziet dan, de Heere is vlees geworden door de tweede canon, om zo de eerste canon ongeldig te verklaren en onwaardig. Ja, niet verre van verwijdering is het eerste. Laat daarom zuivere lieden het eerste zuiveren, opdat het de

Heere waardig zal zijn. Zo beschouwt de Heere dan ook het eerste tot apokrief, en spreekt Hij erdoor als door verborgen talen. Hij die op het witte paard zit komt, en zal de valse canon straffen. Ja, ik zag de valse canon, de eerste, geworpen worden in een put van vuur, en hij krijste tot de heiligen, maar de hand des Heeren kwam over zijn mond om deze te sluiten. Zo dan waren dit de laatste woorden van de eerste canon : een vals gebrul en gekrijs. En zo bracht de Heere een einde aan de verschrikkingen van de eerste canon, maar zijn staart nam vele van de heiligen mee, tot een eeuwig verderf.

10. Dit zijn dan de laatste woorden van de tweede en zuivere canon : Hij die komt kome spoedig. Bewaar daarom uw harten in reinheid. Veracht de apokrieven niet, en ook niet de bijgeschriften van het Eeuwig Evangelie, want zij zijn u gegeven tot gidsen. Laat het u tot een leidraad zijn. En zo sloot de Heere de canon, en verzegelde het met een onverbreekbaar koord. En ziet, engelen daalden neer, en zij zongen de verborgen liederen uit Zijn Woord. En de Heere maakte de nieuwe canon groot als een richtsnoer, om de heiligen te binden in Zijn Geest door eeuwige banden en ketenen. En ik zag duizenden heiligen opstaan die het martelaarsschap des Heeren droegen, en zij gingen in door een grote poort. En ik zag vele buitengeworpenen die tot de Heere weenden, maar Hij hoorde naar hen niet omdat zij Hem niet hadden bijgestaan in Zijn lijden en zich voor lange tijd doof hadden gehouden voor Hem.

De Draagster van de Canon

1. Lokogamen
2. Tokon
3. Risgamen
4. Talgamen

Lokogamen

1. Dit dan is het heilige boek door engelen gegeven tot draagster en zwaard van de canon. Zij is dan niet zelf de canon, maar de bewaakster van de canon, de tweede, die de zuivere is. En zo draagt zij dan het zwaard om de oude canon te doorspietsen. Amen Metensia Eminius. Hij die komt kome spoedig.

2. Zo is zij dan als een muur opgesteld rondom de canon, de zuivere. Amen Metensia Eminius, kom spoedig. Zij draagt het mes des Heeren. Zo is dan de Lokogamen opgesteld door engelen als de omhulster van de canon. En ik zag haar een kind baren, en het kind groeide op in de wildernis, tussen de slangen. En het kind leerde de boog des Heeren te gebruiken, en de Heere gaf hem grote macht. En ziet, hij was als rechter aangesteld over de dieren des velds, en mat hun tijden uit. En de Heere gaf hem de macht over dood en leven. En hij maakte het boek des Heeren groot, het boek dat de parel in zich droeg. En hij groeide op voor de Heere als een reus. En hij gaf zijn moeder eer, en werd een groot strijder des Heeren. Zo zijn dan de lokogamen de sieraden des Heeren.

3. En ik zag hem opstaan als een held, neervellende grote reuzen. En die reuzen vreesden hem, omdat zij tegen de Heere hadden gezondigd en hij als hun rechter was opgesteld. En zo oordeelde hij op een dag de levenden en de doden, en ook de lijdenden. En hij bracht de schapen van het veld

naar de wildernis, waar hij hen scheerde voor hun wol, en ook oordeelde hij hen. En hij droeg de bokken der duisternis tot het altaar. Maak daarom de lokogamen niet kwaad, want ziet, zij zijn wreed, en dragen de wreedheid des Heeren in zich. De lokogamen dan zijn de sieraden des kruizes, en zij staan aan de weg om voorbijgangers te bespotten.

4. Diep in de wildernissen hebben zij hun hutten van vlees. Weet dat zij bloeddorstig zijn, want zij dragen de wraak des Heeren in hun binnenste. Oh pelgrims van het woord des Heeren die tot de lokogamen genaderd zijn : Volgt u alleen een vertaling van het Woord des Heeren, of volgt u de zuivere grondtekst. Want vele lieden hebben het Woord des Heeren vertaald om hun eigen lusten daarin weer te geven. Houd uzelf daarom dicht bij de grondtekst opdat uw ziel niet zal afdwalen. Wie heeft u dan betoverd en Christus als gekruisigd afgeschilderd ? Werd zijn ziel dan niet verscheurd en gebroken ? Zo is God in de grondtekst elohim wat goden betekent. En gij dient deze goden te kennen om zalig te worden. Ook is elohim vrouwelijk, dus waarom zijn sommigen ertoe gekomen alleen het mannelijke te aanbidden.

5. Alleen door de Lokogamen komt gij tot God. Kunt gij met de lokogamen worstelen en overwinnen ? Zij zijn dan de delen van de ziel van Christus toen Hij uiteen werd gescheurd. Kunt gij langs deze woedende delen van Christus komen ? Ziet, zij zijn als wilden.

De verscheuring van het Verstand

6. En ik zag lichten vallen op het verstand van Christus toen Hij in het dodenrijk was om het te verscheuren. En de lichten waren als bloeddorstige roofdieren. En het verstand van Christus droeg de naam Debich, en toen zij verscheurd was, was zij Na'in, dronkenschap, en Nergun, bloeddorst. En ik zag Christus vele krijgsgevangenen omhoog nemen, en ook Na'in en Nergun werden verscheurd, en zij werden genoemd : de lokogamen. En ik zag vele verborgen en verloren lokogamen, en zij droegen het bloed van Christus. En ik zag het bloed van Christus door ringen vloeien, en vele roofgeesten van de oude canon werden door Christus omhoog genomen, en zie, hij hing ze op. En het andere deel van zijn ziel was de Haftlich, de sexualiteit, en ook deze werd verscheurd, en de afzonderlijke delen waren angst en depressie. En angst werd verscheurd en werd gevoel en wreedheid, en depressie werd verscheurd en werd spot en pijn. En ook zij werden verscheurd, en zij werden genoemd : de lokogamen. En ik zag vele verborgen en verloren lokogamen, en zij droegen het bloed van Christus. En ik zag de lokogamen die de wonderschoonste verhalen vertelden die sinds de grondlegging der wereld verborgen waren gebleven. En ik zag een geest genaamd schaamte die veel macht verloor en begon te smelten. En het bloed van de wildernis begon te vloeien, en de wildernis begon te bloeien, maar daar omheen begon een nog grotere wildernis te groeien. En ziet, deze wildernis was droog en dor. En zie, de buitenste wildernissen waren duister en diep, en zij werden genoemd : de alverzoening der lokogamen. En ik zag de verborgen en verloren lokogamen uit hun holen komen en zij omsingelden de grote stad, Babylon. En zij riepen de namen van hen die zich in de stad bevonden, en zij maakten van de stad een wildernis. En in de dieptes van de stad vonden zij terug dat wat verloren was.

7. En ik hoorde een bazuin klinken, en de stemmen van de lokogamen begonnen voort te komen, en ik zag zeven stemmen. En ik hoorde een stem zeggen : Kom. En ook een andere stem sprak : Kom. En toen de eerste stem der lokogamen sprak zag ik de Risgamen, de Geest van Christus, aan het kruis verbroken worden, en zij werd tot sieraden, die der bedieningen. En toen hoorde ik de tweede stem der lokogamen spreken, en ik zag de Beker van Christus aan het kruis verbroken worden, de Talgamen, en ziet, het werd tot sieraden, die der sacramenten. En ik hoorde de derde stem der lokogamen spreken, en ik zag de delen van de verscheurde Risgamen : de criptiek en het orakel. En ook deze delen waren verscheurd. De criptiek was verscheurd in twee delen : gebondenheid en slavernij. En ook deze delen werden verder verscheurd, en ik zag de verborgen en verloren

risgamen. Ook het orakel was verscheurd in twee delen : vuur en ijs, en ook deze delen werden verder verscheurd. Het vuur tot woede en macht, en later werden die delen ook verscheurd. En ik zag de Beker van Christus in twee delen verscheurd, genaamd strijd en arena. En strijd werd verder verscheurd in lamheid en kracht, en arena werd verscheurd in verslinding en wacht. En ik hoorde een vierde stem van de lokogamen spreken, en ik zag verslinding en wacht verder verscheurd worden. En zij werden talgamen genoemd, en ik zag vele verborgen en verloren talgamen, en zij omsingelden de grote stad. En met Babylon gebeurde wat met Sodom en Gomorah gebeurde. En dit werd de alverzoening van risgamen en talgamen genoemd. En ik hoorde een vijfde stem der lokogamen spreken. En ik zag dat grote botten werden gebroken, en van de delen werden sieraden gemaakt. Toen de zesde stem der lokogamen sprak zag ik het vlees van Christus verbroken worden. En aan het kruis werden de stukken verdeeld, en dit waren de namen der stukken : illusie en visioen. En illusie werd verscheurd in groei en wortel, en groei werd verscheurd in grootheid, en wortel werd verscheurd in licht. En visioen werd verscheurd in reuk in smaak. En reuk werd verscheurd in aantal, en aantal in groen. En smaak werd verscheurd in binnenste en controle, en controle werd verscheurd in traan. En bij het horen van de zevende stem werden de delen verder verscheurd, en zij werden genoemd inaputen, sieraden des doods. Daarna zag ik de wapenrusting van Christus aan het kruis doorboort worden en verbroken, en de delen werden sorsollen genoemd, sieraden van de hel. Daarna zag ik het Bloed van Christus verstrooid worden. En ik hoorde een stem zeggen : Kom, en een andere stem sprak : Kom hogerop, en ik zag de sieraden van de armoe, en zij waren het verstrooide bloed van Christus, de Tokon. En ik hoorde het geluid als van duizend stemmen, en ik keek achterom en zag velen ontwaken, en zij kwamen voort uit het stof. En zij droegen messen. En zij werden gedoopt in een rivier des doods, en ik zag een man opstaan die een jong schaap als een lam op zijn schouders droeg. En de man werd groot voor het aangezicht des Heeren, en droeg de wol der wildernis, en leerde met de boog des Heeren te schieten. En hij had het merkteken van de boog op zijn arm.

8. En ik zag een groot leger oprijzen tegen het oude Rome om deze stad te omsingelen. En ik zag verschrikkelijke insecten de oude stad binnengaan om deze kaal te vreten. Daarna zag ik het leger optrekken naar het oude Jeruzalem, en zij was als een korenveld, rijp om geoogst te worden. En een nieuw Jeruzalem daalde uit de hemel neer om het oude te verslinden. En ik zag grote mannen opkomen die in hun armen merktekens hadden van het laatste oordeel. En Assur was niet meer, en Egypte was als een zucht. En ook kwam het oordeel tot de tafel van Moab, en ziet, zij was niet meer. En in die dagen bevolkten grote spinnen de aarde, en zij brachten vliegen voort. En er was een man met het hart als van een ekster en een meeuw, en hij bespeelde vele instrumenten, en zijn naam werd groot op de aarde. En ik zag een ster vallen op de aarde om de wateren te bezoedelen, en ziet, de bomen van het oude Rome werden bloed, en ook haar bouwwerken. En ik zag de man tot het oude Rome komen en zie, zij was niet meer.

9. En door de alverzoeningen der lokogamen, risgamen en talgamen hebben wij ook hoop op de alverzoening van het bloed van Christus. Is dat niet de burcht Perlottia ? Want door de risgamen wordt het bloed van Christus gedronken, en door de talgamen heeft het zijn werkingen. Weest dan aan nek, handen en voeten gebonden, opdat gij in kunt gaan.

10. En ik zag een rode troon als van bloed, met daaromheen vierentwintig lokogamen. Ook stonden er vier dieren voor de troon waaronder een kip en een paradijsvogel. En ik zag de Beker van Christus, de Talgamen, verzegeld met zeven zegels. En ik hoorde een stem zeggende : Opent nu de zegels die het bloed van Christus achterhouden. En ik zag een van de dieren naar voren komen, en het dier was van voren en achteren vol van ogen. En toen het dier het eerste zegel had losgekauwd zag ik een groene haan, en die haan kreeg grote macht. En de haan sprak : Laten we ons een stad op aarde bouwen en een grote naam, opdat onze stem ter hemel reikt. Maar zonder mensenhanden

werd het dier weggenomen, en ik hoorde een groot geween. En toen kwam het tweede dier naar voren, en zie, het had neuzen van voren en achteren, en het droeg vele stemmen. En ik hoorde een van de stemmen zeggen : Kom, want het uur is gekomen. En ik zag dat het dier het tweede zegel begon los te kauwen, en een krachtige wervelwind begon te waaien. En ik zag een stad vol katten, en deze katten veranderden in vrouwen, en zij kregen grote macht. En zie, de laatste vijf zegels waren zwart, en de laatste twee dieren begonnen de zegels los te kauwen, en ik zag een leger van paarden. En de paarden kregen grote macht, en zij braken los uit hun banden. En achter hen liep een schare van wilden, en zij riepen boos tot de hemelen. En ik zag veel bloed vloeien. En een van de zegels begon zich groot te maken en kreeg opnieuw grote macht, groter dan de eerste macht. En ik hoorde veel geween en vele stemmen. En ik zag een groene paradijsvogel verschijnen en daarna een gele, en het zegel begon velen op aarde te binden. En ik hoorde een stem zeggen : Nu is het genoeg. En ik zag temidden van de dieren een bloedende bok die geslacht was, en zie, de bok betrad de rode troon die van bloed was, en de bok kreeg grote macht.

11. In de dieptes van Acha zag ik de lokogamen verzegeld, de draagsters van het Bloed van Christus. En ik zag velen wenen omdat niemand deze zegels kon openen. En ik zag een man met benen als van bot, en hij was als een haan, als een half skelet. En hij legde zijn handen op de zegels en smolt hen. En ik zag de zegels vluchten naar de lagere werelden, samen met de verbroken zegels van de talgamen. En vele heuvelen smolten en vluchtten voor het aangezicht des Heeren. Maar na twee dagen waren de zegels die de lokogamen hadden verzegeld terug. En een man op een paard en een man op een rund kwamen tot de zegels, en de zegels werden bij name genoemd, en zij werden verbroken, maar weer waren zij na twee dagen terug. En ook zag ik de zegels van de risgamen, die als katten waren, en de risgamen waren als botten. Plotseling zag ik een bliksemflits vanuit de hemelen komen, en de risgamen gingen recht overeind staan, maar na twee dagen zakten zij weer in. En ik zag het bloed van Christus door witte tabletten stromen, en ook deze tabletten waren verzegeld. En de zegels waren als ijzeren kettingen, en sommige zegels waren als wit leer. En de zegels hadden ogen als juwelen. En plotseling zag ik een rode bliksem uit de hemel vallen, en vele paarden stonden op, maar na twee dagen zakten ze weer neer. En ik zag het leer dik worden en taai, en het was als een slavenmarkt, als een circus en een kermis. En ik zag lichten verschijnen en ik zag een boek groot worden voor het aangezicht des Heeren. En ik hoorde een stem zeggende : ‘Kom hogerop.’ En ik zag de markt des Heeren. En ik zag dat er moest betaald worden met bloed, zweet en tranen, en dat er vele buizen gevuld moesten worden voordat een deur zich opende.

Tokon

1. De Tokon is het bloed van Christus en het bloed der lokogamen en zo mede-draagster van de canon. En ik zag hoe er geofferd moest worden, en de Heere sprak : Laat de tempel bekleed zijn met bloed. En ik zag het licht van het bloed, en zij bracht nieuwe visioenen. En deze visioenen waren eeuwig. En ik zag vele wachters op de muren, en zij verkondigden de leer van het bloed van Christus. En ik zag een harp waar pijlen uitkwamen en een fluit waar bloed uitstroomde. En de pijlen en het bloed vulden het land. En ik zag paarden met ruiters, en zij waren op weg naar de eeuwige stad. Maar zij werden niet toegelaten, en er werd gesproken : Laat eerst het bloed tot aan de toppen der muren stijgen. En de paarden met de ruiters gingen uit, en zij weenden en werden vervuld met angst. En zij zeiden : wij willen liever werken en zo het zweet tot aan de toppen der muren laten stijgen dan dat wij bloed vergieten. En de Heere zag hun liefde en zegende hen, en liet hen binnen in de stad, want zij hadden wijs gehandeld. En zo waren er ook enkelen komende vanuit het oosten, en ziet, zij vergoten wel bloed, maar het bloed kwam maar tot aan hun heupen, en zij gingen in het bloed ten onder. En ik zag de Heere zitten op zijn troon in al zijn heerlijkheid, en de

wateren werden bloed, zoals hij in zijn woord had aangekondigd. En ook de bomen werden bloed, en het gehele land. En zo was er dan een grote schare die tot de stad des Heeren kwam, maar de Heere opende voor hen niet. En de Heere sprak deze woorden : Ga het land in en werk, opdat de zegelen van de stad verbroken worden. Maar ziet, het waren allen bloedvergieters, en de zegen des Heeren rustte niet op hen. En de Heere goot zijn zweet uit op de aarde, en het bloed begon te branden. En er waren enige lieden die de Heere volgden, en ziet, zij werden gewassen door zijn zweet, en door het zweet wat zij met tranen voortbrachten, en de zegen en de vleugelen des Heeren rustte op hen. En zij hadden een geheime opdracht om het woord des Heeren te vervullen, en zij kregen rijkelijk toegang tot de stad. En ik zag de naam van de Heere groot worden, en de Heere zocht vele knechten uit, en zij gingen uit in de wildernis in het laatste der dagen. En zij vonden een schelp met geluiden, en aldus was de schreeuw van het bloed des Heeren. En het was een krachtig verbond dat sprak, en zij brachten grote troost aan de Heere. En de Heere sprak : Laat uw oorlog dan in de geest zijn, en in het spel des kruizes. En de Heere nam een stok en een touw, en brak het, zeggende : Zo zal ik op een dag doen met de zegelen van de tokon. En ziet, de delen van de gebroken stok en het gebroken touw werden als slangen. En er kwam vuur uit hen, maar de Heere bedekte hen met leer. En de Heere verbrak vele banden. En een groot schip kwam aan de horizon, en bloed kwam voort uit haar, en de Heere begon te spreken. Aldus was het sprekende bloed.

De Weduwe

2. En er was een weduwe op aarde, en zie, zij kreeg grote bekendheid, en zij zong door het bloed van Christus. De Heere maakte haar groot op aarde, en velen kwamen door haar tot de Heere. Maar de Heere sprak : dit is een demonisch geslacht, en ik zal veel verdelgen. Ja, Ik zal als een strijder tegen hen optrekken, want zie, zij zijn niet in Mijn Woord. En ik zag de Heere komen tot de oude aarde, en tot haar gezandten, en de Heere sprak : Door zweet zal Ik u oordelen, niet door bloed. En ik zag het zweet des Heeren, en het bedekte hen, en op hen werd een nieuwe stad gebouwd. En ik zag visioenen van bloed, en zie, deze waren eeuwig. En zij waren als de paradox, als dubbele gezichten en als mozaieken en kransen, en zie, zij waren als de narren des Heeren. En ik zag hen rijden op hoge paarden.

3. En er was een vrouw genaamd witte weduwe, en ook zij kreeg grote macht op aarde, en zij voerde strijd tegen de narren des Heeren. En wie wijs is berekene deze woorden, want ze gaan over een verre geschiedenis. En zo zal er een punt in de tijd zijn waarin alles geschiedenis is. En ik zag de Heere de tijd afsluiten als een canon. Zo zal het brood wat u eet geschiedenis zijn, en het bloed wat u drinkt geschiedenis, en zal niemand nog een stap kunnen maken. Ziet, alles is dan bevroren, en de vlam zal zijn des Heeren. Waakt dan, want gij weet de tijd noch het uur waarop deze dingen zullen geschieden.

4. En ik zag de Heere de canon van het materiele afsluiten, en de mens werd teruggedreven tot de geest. En aan het materiele werd niet meer toegevoegd, daar de Heere het had afgesloten, en ziet, alles was bevroren, en alles werd tot steen, ja, zelfs de bomen. En zo kon niemand meer van het letterlijke leven. En dit waren de dagen waarin het duizendjarig rijk aanving. En zie, het was een rijk van vrede. En de Heere sprak : Heeft er dan niet genoeg bloed gevloeid ? En de Heere sloot de canon van bloed af, en zo was het duizendjarig rijk als het rijk van zweet, en de dagen van het paradijs als het rijk van tranen. En zo werd het bloed van Perlottia verzoend, en werd de poort tot de Risgamen geopend, en haar woonplaats de Lapondria.

5. En ik zag vogels als bloedzuigers die de tabletten van het bloed van Christus bewaakten. En ik

zag zakken met geld heen en weer gaan met ridders met grote pluizige veren op hun helmen die onderhandelden. En ziet, zij hadden vreemde mertekenen. Zij werden genoemd de vogels van aldebaran, de kooplieden der aarde. En ik zag twee zegels als bevroren die de tabletten gesloten hielden, en deze zegels hadden lange angels. En ik hoorde een stem zeggen : Kom volg mij. En een deur ging open, en ik zag een lange trap die draaiend naar beneden uitweek als in een spiraal. En ik zag hoe het licht van beneden afkwam. En ik liep naar het licht toe, en kwam in een groene tuin terecht, waar vreemde wortelen groeiden. En er waren hier hazen en konijnen en het licht had een vreemde geur. En ik zag hoe de wortels van de stenen tabletten vastzaten in het plafond, en een hand nam hen weg. En een man met een bijl hakte het plafond open, en de stenen tabletten vielen naar beneden, en zij vielen in vele stukken. En de stukken werden tot sieraden, en ik zag poorten rondom de tuin opengaan. En ik hoorde een stem zeggen : Kom binnen. En ik liep naar binnen en zag handen aan een vreemde muur, en ook voeten. En de sieraden in de tuin werden tot instrumenten. En door een vuur werden de instrumenten aan elkaar verbonden door vele smeltingen en verhardingen, en ik zag ridders verschijnen en zij hadden geen hoofden. En ik hoorde een stem zeggen : Breng mij het zilver en het goud. En de ridders stonden op, en verzamelden schalen met zilver en goud, en brachten hen door de poorten naar binnen. En een vrouw met een witte zijden doek begon de instrumenten schoon te maken, en de verbindingen ertussen, en zie, het was als een carousel. Aldus was de kermis des Heeren. En ik zag de handen en voeten aan de muren uitgroeien tot wezens. En weer werden er vele zaken gedaan. En ik zag grote webben verschijnen als mozaieken, en sommige webben waren gemaakt van botten en graten. En ik hoorde een stem zeggen : Laat nu het licht schijnen.

Risgamen

1. En ik zag een nieuw betaalmiddel opkomen, en het was de Geest die altijd al een onderpand was geweest. En zie, de Geest van Christus was in vele stukken verscheurd, de Risgamen. En er was een groot geween. En de Risgamen werden tot geldstukken, en ziet, zij was als een veer. En ik zag een groot vuur komen om de Geest te verslinden, en de Geest werd in vele veren verscheurd, en ik zag vele verborgen en verloren risgamen, en zie, zij waren woest.

2. En ik zag de risgamen vluchtten naar hun woonplaats Lapondria, en zie, deze plaats was woest. En de plaats werd bewaakt door woeste vogels, die waren als paradijsvogels. En ik zag velen die probeerden Lapondria binnen te komen, maar zij werden aangevlogen door de woeste vogels. En deze vogels waren als pauwen in al hun kracht, en grote vrees viel op hen die het zagen. En deze vogels waren bloeddorstig en honend, en sommigen droegen helmen. En ik zag Christus zitten op een hoge troon van parels, en zie, Hij verkoos de risgamen tot een nieuw betaalmiddel en een nieuw verbond. Zo is dan de uitverkiezing des geestes, de uitverkiezing van Lapondria, en deze is de enige. En ik zag de risgamen tot de stad Lapondria toegelaten worden, en zij droegen allemaal rieten in hun handen. En deze rieten waren zeer scherp en snijdend. En zij maakten merktekens op de muren, en kwamen volledig in de stad, doordat zij bedekt waren met het bloed van Perlottia, en haar merktekens droegen. En zij kwamen tot de hoge troon van Christus die van parels was, en Christus verzoende hen. Zo gaf de Geest haar veer aan Christus als een betaling, en zij was welkom in de stad. Zo is het dan : door de veer betalen wij, door de risgamen. Zo houden wij ons zuiver. En ik zag hoe Christus de risgamen tot sieraden reeg, en ziet, zij waren als wonderlijke verhalen, en zij gaven toegang tot de dieptes der stad. En ik zag een vuur van de sieraden afkomen dat krachtig genoeg was om het zilver te smelten. En ik zag deuren geopend worden tot de dieptes der aarde. En ik zag bloedbanden wegsmelten en ziet, zij werden geofferd. Zo was dan de alverzoening des geestes, en ik zag de Geest als rivieren stromen, tot overstroming toe. En ik zag de Aflaat des

Geestes, als een hemelse betaling, en de Geest gaf wederom haar veer aan Christus, en ziet, zij werd gereinigd. En Christus gaf haar een wit boekje van wit leer, en het leer bond haar. Aldus was de Canon des Geestes en de gebondenheid. En dit was de enige gebondenheid, door de enige aflaat. En ik zag hoe Christus Zijn Geest doopte, en ziet, zij werd wedergeboren als een witte duif van wit vuur. Zo hebben ook wij, door de Aflaat des Geestes, door de Veer van de Geest, deel aan deze dingen. En ik zag een poort bekleed met wit leer geopend worden, en zie, dit was de enige poort om de stad binnen te komen. Maar de vogels die op de muren van de stad stonden waren sluw. En zo zag ik de Risgamen tot mede-draagster van de canon worden, de tweede, en zuivere.

3. En ik zag de Risgamen, en zij kreeg toegang tot de schatten der aarde, en ziet, zij was donker. En ik zag Lapondria groot worden op de aarde, en zie, zij was het centrum van creativiteit. En in haar hadden de heiligen een plaats van rust, maar zij werden voor enige tijd verscheurd door verwarring. En ik zag enige heiligen in opstand komen tegen lapondria, en zij kregen een kleed om te rusten. En na enige tijd van rust balden ze hun vuisten tegen Lapondria, en Lapondria bracht hen in ketenen en leidde hen tot de grote burcht. En Lapondria sprak grote woorden van wijsheid, en ziet, zij werden haar discipelen. Maar Lapondria bespotte hen omdat zij lauw waren, en zij lokte hen in een valstrik. En aldus was zij de sluwheid des Heeren. En grote vrees kwam over de menigte. En zij vroegen : wie is zij ? Hoe durft zij zoiets te doen ? En zo vertrok Lapondria van de aarde en liet haar schaduw achter zich, en zij bracht grote verwarring. En zij omhulde haarzelf met duisternis, en bedekte haarzelf met stof. En zij maakte een reis tot de dieptes der aarde, en vond daarin grote schatten. En zij verscheurde het goud en het zilver, en opende grote poorten. Wie kan haar volgen ? En zij omhulde haarzelf in wraak en grote wreedheid, want zelfs haar trouwste volgelingen hadden tegen haar gezondigd. Wee u, oh aarde, want Lapondria heeft groot gif tegen u bereid. Weent daarom, oh volk, opdat u kleine genade zult vinden in haar hand, licht als een veer.

4. En Lapondria groeide op tussen de apen der aarde, en ziet, zij volgden haar op de voet. En zij bedekte zichzelf met de slangen der dieptes, en offerde op de hoogtes. Zo werd zij dan tot de duisternis des Heeren.

Talgamen

1. Zo hebt gij dan in de canon gelezen dat er geen eeuwige verdoemenis is, en dit hebt gij gelezen in de tweede canon, de zuivere. Zo loopt dan alle dood op vernietiging uit. Maar ik zeg u : Kent gij de geheimenissen van Radth ? Er zijn dus wel degelijk uitzonderingen op de regel. Hebt gij dan niet gehoord dat de Heere de vijand heeft gemaakt voor de vernietiging ? Ja, de Heere zal zijn macht vernietigen, en zijn zonde, en zal zijn trotse bewustzijn verlagen, en doen wegzinken in dronkenschap en slaap. Maar na deze dagen zal de Heere hem als in een geheimenis een nieuw bewustzijn geven, en dit bewustzijn zal groeien tot in alle eeuwigheden. En deze dingen zijn moeilijk te verstaan, en vele lieden zullen deze dingen verdraaien tot hun eigen verderf. Kent gij de geheimenissen van de Beker van Christus ? Ziet, deze zijn heilig, en zoals de tweede canon al had gesproken : de tweede hel zal verschrikkelijker zijn dan de eerste. Want de eerste hel was verbonden aan een canon die onzuiver en onwaardig was, en daardoor ongeldig. En velen hebben zich door deze geschriften laten beangstigen. De tweede hel is echter erger dan de eerste, want alhoewel het oude bewustzijn geheel zal wegzinken, zal er een nieuw bewustzijn opkomen. Wat dan, is God dan een pijniger ? Absoluut niet. De Heere Heere is een God van list en sluwheid, en brengt allereerst slaap en dronkenschap. Zo is Hij dan een God van genade. Maar Zijn rechtvaardigheid straft de zonde.

2. Wat dan, zullen deze dingen ons dan opnieuw beangstigen ? Volstrekt niet, want gij die in Hem blijft zijt door het bloed van Christus zalig verklaard. Alle hel is slechts voor even in het licht van de eeuwigheid, en weegt niet op tegen de heerlijkheid die ons geopenbaard gaat worden. Wie zijn dan de vijanden van God ? Zij zijn door hem gemaakt, en ziet, zij zijn eeuwig. Zo hoeft een kind des Heeren niet bang te zijn om voor eeuwig te branden. De Beker van Christus heeft het zelfs niet over gevallen engelen die besproken werden, want zij hebben eerst de Heere lange tijd gediend, en waren volstrekt geen vijanden. Maar de Beker heeft het hier over hen die als vijanden zijn gemaakt, en zij zullen voor eeuwig branden in groeiend bewustzijn, ja, zelfs in groeiende pijn, omdat de Heere hen daartoe gemaakt heeft als een voorbeeld.

3. Zijn deze woorden dan niet wreed en misleidend ? Volstrekt niet. Wat weet gij van de raad des Heeren ? Er is voor een kind des Heeren en zelfs voor een gevallen engel geen eeuwige verdoemenis, daar de ziel zich zelf vernietigt door de zonde. Maar er zijn uitzonderingen : namelijk hen die als de personificaties van zonde zijn gemaakt. Zij zullen eeuwig branden, en hun oude mens zal vernietigd worden, opdat een nieuwe mens zal opstaan, namelijk de vernederde mens. En deze vernederde mens zal voor eeuwig een teken en een waarschuwing moeten zijn, om de heiligen te vervullen met vrees. Zo hebben dan vele lieden de woorden van de tweede canon als een vrijkaartje tot zonde genomen, omdat zij belust zijn op de totale vernietiging en zo denken de eeuwige en altijddurende hel te ontlopen. Zij hebben het Woord misbruikt tot een eigen valstrik. Hebt gij dan niet de paradox des Heeren gezien in het verschil tussen het Oude en het Nieuwe Testament ? Zo moet gij dus op uw hoede zijn. Er is een punt van angst waar u niet aan kunt ontkomen, en wat nodig is een grotere vreze des Heeren op te wekken dan het eerste. Dit is namelijk dat zij die door de Heere als vijand zijn gemaakt zichzelf misleiden en huichelen.

4. Dit dan zijn de woorden van de Beker : laat de vreze des Heeren het begin zijn van alle wijsheid. Zij die gezondigd hebben tot de Vader zullen vergeven worden, en ook zij die tegen de Zoon hebben gezondigd, en zij die tegen de Heilige Geest hebben gezondigd, en Hem hebben gelasterd. Zelfs zij die gezondigd hebben tegen het Bloed van Christus zullen vergeving vinden, maar zij die de Beker van Christus hebben gelasterd door zich eraan te bezondigen hebben geen vergeving in alle eeuwigheden. Nu niet, en in de toekomende eeuwen niet, want het zondigen tegen de Beker van Christus is een doodzonde waartegen geen medicijn bestaat, en waarvan geen omkeer mogelijk is. Maar troost u, geliefden, want alleen de vijanden van God maken zich hieraan schuldig, en zij zullen tot verschrikking zijn in alle eeuwigheden. En de rook van hun pijniging zal opstijgen voor het aangezicht van de Beker, de Geest en de Zoon. God dan zal zijn vijanden straffen, en ziet, zij zullen tot een eeuwig schrikbeeld zijn. Waakt dan, want God laat niet met Zich spotten. En zo is het dan : vreselijk is het om in de handen van de levende God te vallen. En dan zult gij berouw en boetvaardigheid zoeken, en het niet vinden. En angst zal u verteren wanneer gij zult bemerken dat u het heilige der heilige Gods hebt aangeraakt.

5. Troost u geliefden : Er is geen zonde tegen de Heilige Geest, maar de zonde tegen de Heilige Beker is des te erger. Zoekt daarom de Heilige Beker in vreze en beven. Weet dan dat het Eeuwig Evangelie een blijere boodschap is, maar ook een ernstigere en verschrikkelijkere. De dagen dan zijn kwaad, en als God de zonde niet op die manier zou straffen, dan zou de zonde nooit overwonnen kunnen worden. Ja, de Heere voert zo eeuwige overwinning over de vijand, en maakt hem tot een eeuwig schrikbeeld. Zij zullen hun loon niet ontgaan. Daar waar de eerste hel nog genadig was : de tweede niet meer. Maar zij die met de Heere zijn hebben niets te vrezen.

6. Alleen door hun eeuwig lijden zullen zij neergehaald worden, de vijanden van God. En alleen door hun groeiende pijn en bewustzijn zullen zij loslaten datgene wat zij hebben gestolen. En God

zal hen maken tot een eeuwige afschuw.

7. En als zij u vragen : Is uw God niet wreed ? Dan zult gij antwoorden : God is een paradox.

De Herauten van de Canon

De Heraut van de Canon

1.

1. Dit zijn de heerlijke woorden over de jeugd van Christus, als zijnde het kindje Jezus. Zo heeft Hij dus vele wonderen en tekenen gedaan, die in dit geschrift opgetekend staan, woorden die in de geschiedenis verloren gingen. God heeft bij machte van Zijn dienstknecht deze woorden teruggebracht tot het heilige.

2. En ik zag een vuurstorm, en ik was niet bij machte te spreken. En de vuurstorm kwam over mij, en ik hoorde een stem zeggende : schrijf, want er zijn vele dingen die ik u zal tonen.

3. En ik nam mijn pen en schreef. En ik wist dat ik zou branden wanneer ik niet gedetailleerd en nauwkeurig zou opschrijven wat de vuurstorm mij beval. En ik hoorde geschreeuw.

4. En de vader zei : Treed binnen. Ik zag een poort van vuur opengaan.

5. En binnengekomen zag ik het kindje Jezus op een kussen zitten. En een engel bracht mij tot aan de voeten van het kindje Jezus, en het kindje begon te spreken, en wonderschone verhalen te vertellen.

6. En ik besefte dat het kindje was gekomen tot een oordeel over de volwassen wereld. En ik smeekte tot het kindje om in mijn hart te komen. En ik zag vele visioenen. En ik zag hoe het drie jaar oude kindje wonderlijke verhalen vertelde, en grote wonderen en tekenen deed. Het kindje kon zijn armen en benen verlengen om alles gedaan te krijgen.

7. En ik zag hoe het kindje kon rennen, sneller als een paard, en ook was het kindje sterker dan een leeuw, maar naarmate het kindje ouder werd namen deze krachten af.

8. En ik zag het kindje wandelen op water, en de woorden die het kindje sprak waren zoet. En ik

zag hoe het kindje vanuit het niets duiven tevoorschijn bracht en ook kleine aapjes. En de Geest des Heeren rustte op hem.

9. En ik zag hoe het kindje in de nacht werd opgenomen door een vuurstorm, om vele visioenen te zien. En het kindje was vroeg wijs en vol met de kennis des Heeren.

10. En ik zag hoe het kindje later zijn kindschap aflegde om zo de weg van het kruis te gaan, en zijn krachten namen af.

11. Toen het kindje vier jaar was vertelde hij rond uit over demonen. Ook vertelde het kindje over engelen, en velen tekenden het op, maar deze geschriften zijn in de geschiedenis verloren gegaan en zoek geraakt.

12. En ik zag de vuurstorm tot mij komen, om zijn mond te openen, en ik gleed naar binnen, en ik was als een gebonden man. En ik moest veel schrijven. En ik zag hoe het kindje in de geest een paars kroontje droeg met vierentwintig uitsteeksels. En een zacht roze licht verscheen telkens in het kroontje. En ik zag hoe het kindje rijk was aan geestelijke gaven.

13. Ook zag ik hoe het kindje vruchten en ander voedsel vanuit het niets tevoorschijn kon brengen, en velen waren erover verwonderd. En het kindje waarschuwde hen hoe hun nakomelingen een oranje kerk zouden bouwen, waar leeuwen in zouden wonen, en hoe hun aandacht zou zijn gericht op spierkracht, en niet op de kracht van de geest. En het kindje weende.

14. En het kindje sprak dat de tijger zou komen tot deze oranje kerk, om zo veel gevangen vrij te zetten, en velen wisten niet wat Hij bedoelde, want hij sprak in gelijkenissen. ‘Wie wijsheid heeft berekent het nummer van deze kerk, en dit nummer is vijvenvijftig. En zij zullen een vals boek oprichten.’ En het kindje sprak daarmee over een verre toekomst.

15. En het kindje kon zomaar in het niets verdwijnen, en zomaar vanuit het niets verschijnen. En velen waren erover verwonderd en bespraken deze dingen met elkaar, en vroegen zich af wie Hij was.

16. ‘Ik ben gekomen om een kerk op te richten naar het hart,’ sprak het kindje. ‘De oranje kerk is van Ryan, de oranje wachter, hij die samenzweert met reuzen. Zijn hond is een wolf, met de naam Roodoog, en zijn honden zijn leden van de blauwe kerk. En ziet dan, deze kerken komen uit elkaar voort. En zij zijn niet van mij. Zij zijn van het verstand. Zij kennen mij niet als kind, en met hun gewichtigheden onderdrukken zij elkaar.’

17. En het kindje profeteerde veel over de dingen die zouden gebeuren, en het kindje weende veel. Het was een gevoelig kindje en tegelijkertijd sterker dan tienduizend haaien. Sommigen noemden hem een leeuwenkind, anderen noemden hem tijgerkind. Hij trok zich vaak terug in de wildernis en de woestijn, en was tussen de wilde dieren.

18. En het kindje trok zich niet veel aan wat anderen over hem zeiden, maar leidde zijn eigen leven.

Op een dag kwam er een blinde man tot het kindje, en het kindje genas hem. Ook genas het kindje een man die geen ledematen had, en gaf hem nieuwe ledematen. En sommigen begonnen te fluisteren : dit kindje is het kind van de duivel. En het kindje bestrafte hen. Soms verteerde hij zulke spotters door een blauw vuur wat hij vanuit de hemel op hen neer liet dalen. Daarom waren er enkelen die trachtten het kindje om te brengen.

19. Het kindje had veel vriendjes en vriendinnetjes, en verzon veel spelletjes. Maar naarmate het kindje ouder werd begonnen ouders voor hem te waarschuwen.

20. En ik wilde verder schrijven, maar mijn hand begon te beven onder de heiligheid van deze dingen. En een stem sprak dat vele dingen verzegeld zouden blijven tot aan het einde der tijden.

21. En ik zag het kindje op een fluit spelen, en een totempaal stond daar en een wigwam. En het was in een visioen. En ik zag indianen uit de wigwam komen, en zij dansten om het fluitspelende kindje heen.

22. En toen het kindje vijf was geworden begonnen al deze krachten langzaam weg te sijpelen, en groeide hij op als een normaal kind.

23. En in een visioen zag ik hoe het kind toen het ouder was geworden langs een stil pad liep en plotseling werd overmeesterd door een groep wilde kinderen. En het jongetje genaamd Jezus werd door de wilde kinderen vastgebonden aan een boom, waarna hij werd geslagen met stokken. En ik zag hoe Hij als kind vaak werd geplaagd en achternagezeten, en vaak werd vastgebonden om geslagen te worden.

24. En ik zag hoe de jongen genaamd Jezus terugverlangde naar Zijn oude krachten, maar Hij wist dat dit de wil van de Vader was. Hij moest Zich voorbereiden op het kruis. En het lijden in Zijn kinderjaren was diep. En het verlangen naar Zijn verloren gegaande kinderjaren verwondde hem diep.

25. En op een dag kwam er een engel tot Hem, verschijnende op een eenzaam pad, tegen het avonduur. En de engel sprak liefdevolle woorden tot Hem, en de jongen begon te beven.

26. Sinds die dag had Hij twee vriendinnen, na een lange en eenzame periode. Deze vriendinnen steunden hem door dik en dun. Vaak maakte Hij wandelingen met hen door de woestijn en de wildernis, en ze hadden diepe gesprekken, waarin ze zich verwonderden over Zijn wijsheid.

27. En de jonge Jezus kreeg steeds meer vriendinnen, en wekte daarmee veel woede en jaloezie op in de harten van veel jongens. Maar nadat de engel voor een tweede keer aan Hem verscheen kreeg hij ook veel mannelijke vrienden, en al snel ontstond er een grote groep discipelen rondom de jonge Jezus. Hij had een bovennatuurlijke liefde, deed hun harten smelten, en sprak over een ander pad.

28. En Hij sprak over het zijn als de minste als de ware weg van liefde. En Hij genas velen van hun innerlijke ziektes.

29. En vaak gingen ze in een grote groep met hem mee de wildernis en de woestijn in, waar hij hen vaak op een heuvel onderwees. En de wilde dieren waren aan hem onderworpen.

30. En Hij sprak over de dingen die komen zouden : Wanneer gij een luid geschreeuw hoort, en de wolken zijn zwart en rood, ga dan de heuvelen op en smeek om genade, want dan is de Dag des Heeren gekomen. En wanneer gij de wilde kat hoort brullen, kijk dan uit uw huizen, en bidt in uw hart dat gij zult ontkomen aan de zware dagen die komen gaan. Want eng is de poort die tot leven leidt, en alleen kindekens zullen deze poorten binnengaan. Religieuzen zullen trachten de sleutels in handen te krijgen, maar zij zullen branden. Zij zullen in de rivieren geworpen worden en niemand zal met hen rekenen. Ik heb U bestemd voor liefde, en zij die in liefde werken hebben de wet vervuld. Zij zullen God niet als tegenstander hebben. Onderdrukt elkaar niet, maar heb elkaar lief, en ook uw vijanden, want zij mochten eens uw verborgen vrienden zijn.

31. Weest genadig naar elkaar, als een voorbeeld, en wees hierin de zwakste, want de Heere wederstaat de sterken. Denk aan het konijn die in zijn zwakheid holen heeft kunnen maken, om te kunnen ontkomen aan de brandende Dag des Heeren. Zo zijn de konijnen de vrienden van het kindje Jezus, dat was, is en zal komen. Dit kind staat hier voor jullie.

32. En een liefde viel op de menigte, en zij waren in verwondering.

2.

1. Dit zijn de woorden opgetekend over het leven van het kindje Jezus. Toen Jezus twaalf jaar oud was, en aan de rand van het meer was, helemaal alleen, kwam vanuit de struiken een jongen op hem afrennen. Jezus raakte met de jongen in gevecht, en zij kwamen beiden in het water terecht waar de jongen Jezus trachtte te verdrinken. Maar een engel sloeg de jongen.

2. En de jongen had een demoon, en Jezus sprak : ‘Ryan, opperhoofd der demonen, verlaat dit kind.’ En de jongen slaakte een gil, en werd genezen van zijn krankzinnigheid.

3. Ook toen Jezus achttien jaar was gebeurde het dat twee jongens Hem trachten te verdrinken, maar Jezus genas hen beiden van hun krankzinnigheid.

4. Toen Jezus twintig jaar oud was geworden leefde hij voor enkele maanden tussen de leeuwen, en de leeuwen waren aan hem onderworpen.

5. En na die dagen verscheen een engel aan Christus, en gebood hem een staf van de grond op te raken. Daarna gebood de engel Christus om de staf op de grond te gooien. Toen Christus dit deed veranderde de staf in een slang, en deze slang was zeer giftig. ‘Ga nu naar het huis van farizeeers,’ sprak de engel, ‘en breng hen het woord.’ Maar de farizeeers geloofden niet in hem, en zeiden dat Hij zulke dingen kon doen door de duivel.

6. En toen gebood de engel hem te gaan naar het huis der romeinen. Maar ook zij geloofden niet in hem. 'Nu dan,' zei de engel, 'de koppen van dit volk zijn hard, en zij kijken nergens van op. Aan een kruis zullen zij u nagelen, en gij zult verlangen naar uw oude dagen.' En toen week de engel van Hem.

7. En op Zijn vierentwintigste leidde Hij een menigte jongeren tussen de leeuwen, en leerde hen over de voetwassing, en elkaar te dienen in plaats van te leiden, en hij sprak voor enkele dagen achtereen. En er was een vrouw die hem trachtte te verleiden, en toen hij haar afwees vervloekte zij hem, en de leeuwen verslonden haar. En ook andere vrouwen trachtten hem te verleiden, vaak in groepjes tegelijk, maar zij werden allen door de leeuwen verslonden. En toen begon hij veel over de duivel te prediken, en enkelen zeiden dat Hij zijn verstand verloren had.

8. En Hij leerde hen over de dronkenschap des Geestes, en over de dwaasheid Gods, en velen zaten aan Zijn voeten in verwondering, en werden door dronkenschap gegrepen. En velen zeiden : 'Wie is deze man ?' En Hij leidde hen dieper in de wildernis, raapte een stok op, en wierp het op de grond, waar het in een giftige slang veranderde, en sindsdien geloofden velen in Hem.

9. En sommige vrouwen begonnen over de grond te rollen, en waren zo in dronkenschap dat ze niet meer konden staan of zitten. Zij waren zwak geworden, en enkelen voelden zich ziek. En enkelen begonnen dorst te krijgen, en engelen verschenen om hen te drinken te geven, en ziet, zij werden allen dronken.

10. En de hemel opende zich en een raaf en een ekster daalden op hen neer, en zij hoorden een stem zeggende : 'Deze is Mijn Zoon, de verheerlijkte, ziet, Hij zal van u weggenomen worden, maar Hij zal wederkeren als een dief in de nacht.'

11. En vele vrouwen en mannen begonnen te wenen, want zij wilden niet dat Hij weggenomen zou worden, maar Christus troostte hen. 'Ik zal in jullie hart wonen, en Mijn Geest schenken, zodat Ik altijd bij u zal zijn als in een mysterie. Wie Mij liefhebben volge mij.'

12. En Hij leidde hen tot een gat in de wildernis, een diep gat, en Hij sprak over datgene wat Hij moest lijden. En Hij nam een rood kleed en sloeg het om zich heen, en vlocht een doornenkroon van takken. Daarna strekte hij zijn armen uit, om hen te laten zien wat ze met hem zouden doen. En enkele mannen riepen : 'Dat nooit. Wij verklaren hen de oorlog.' Maar hij bestrafte hen zeggende dat de Zoon des Mensen veel zou moeten lijden. En enkelen van hen wilden samen met Hem gekruisigd worden. En Hij gaf hen een beker die zich vulde met rood sap. 'Drink,' sprak Hij, 'en houdt u vanaf nu schuil hier, want de aarde gaat onder het oordeel komen, maar gij hebt hier een schuilplaats. Gij zult leven van het weinige wat gij hier zult vinden, en gij zult zijn als een gekruisigde. Maar Ik zal moeten wederkeren, en Mijn lot ondergaan.'

13. 'Laat ons met U meegaan,' riepen enkelen. 'Wij zijn bereid met U te lijden.'

14. 'Lijdt hier,' sprak de Christus, 'en leef met de armoe die de wildernis u schenkt.'

15. Maar velen konden deze boodschap niet aan, en gingen met Hem mee terug, en pakten hun leven weer op.

16. En toen de Christus vele jaren later aan het kruis stierf, krijsten degenen die in de wildernis waren gebleven als wilde katten. Zij hadden van het rode sap gedronken, en leefden sindsdien met de engelen, macht hebbende over de wilde dieren.

3.

1. Toen het kindje Jezus nog een zuigeling was konden zijn geest en ziel de hemel bereiken over de trappen van tijgers en de trappen van leeuwen, en in de hemel voerde Hij gesprekken met de engelen.

2. Langs deze trappen daalden de engelen af, en stegen weer op, telkens weer de ziel en de geest van de zuigeling opdragende aan God.

3. En zo sprak de kleine zuigeling met de dieren, en met de verborgenheden Gods. En deze zuigeling bezocht de zielen in de gevangenissen, en gaf hen hoop en bevrijding. En deze kleine zuigeling was de sleutel van het oordeel.

4. En de zuigeling bezat bovennatuurlijke wijsheid om de reuzen te oordelen. Een verwoester van demonen was Hij.

5. En deze dingen waren opgetekend, maar raakten door de eeuwen heen verloren.

6. En ik zag de vuurstorm opstijgende langs de trappen van leeuwen en tijgers, tot in de hoogste hemel, om het kindje daar te brengen, de kleine zuigeling. En de kleine zuigeling kreeg woorden in Zijn mond, om daarmee af te dalen in de diepte. En weer zag ik de vuurstorm over de trappen van leeuwen en de trappen van tijgers gaan.

7. En ik hoorde een geschreeuw en zag groot geweld, en geheimenissen werden voor mij ontsluierd. En ik zag het grote raadsel van de kleine zuigeling genaamd Jezus.

8. En het kindje bezat bovennatuurlijke kennis, en had gaven om de diepst gevallenen te genezen. En niemand kon tegen de kleine zuigeling op, die macht had gekregen.

9. En ik zag velen op aarde die de kleine zuigeling nadeden, en zij kregen grote macht op aarde, maar hun plaats was niet in de hemel.

10. En ik zag volkeren ontstaan die zich een beeld hadden gemaakt aan de kleine zuigeling gelijk, maar zij verdraaiden zijn werken. En ik zag de kleine zuigeling wenen, en de grote beesten der aarde werden in hun oren doorstoken, en ziet, zij werden ten slachting geleid.

11. En ik zag de kleine zuigeling neerdalen in grote toorn, en toen de kleine zuigeling Zijn mond opende was er overal bloed. En ik hoorde overal smekingen tot de Heere, maar de Heere luisterde naar hen niet.

12. En ik zag de kleine zuigeling oog en hart hebben voor hen die in woningen onder de aarde leefden, en een liefde vervulde mijn hart.

13. En ik zag de kleine zuigeling de sleutels dragen van de hel en een nieuwe kerk. En ik zag hoe de geest en de ziel van de kleine zuigeling vleugels kreeg, en opsteeg langs hoge bomen, om zo toegang te vinden tot de Vader. En de Vader verborg de Moeder, en telkens wanneer de kleine zuigeling lachte kwam de Moeder tevoorschijn. En dit sprak over de dagen waarin de wind zou waaien, de hemelse wind van genezing over de aarde.

14. En ik zag de kleine zuigeling door zijn lachen een leger opwekken, en ziet, de soldaten ervan waren dronken. Zij hadden het hart van de kleine zuigeling. En het verstand werd niet meer geleerd. En ik hoorde gelach in de hemel, en ik zag de Vader lachen, en ook de Moeder.

15. Dit zijn de woorden over de kleine zuigeling Christus Jezus. Laat deze woorden opgetekend blijven van geslacht tot geslacht. Ik zag paarden, een koets, met daarop de kleine zuigeling, en door Zijn lachen genas Hij de aarde. En een leger van dwazen richtte Hij op, en zij hadden de autoriteit om de aarde te vernieuwen. Hoort dan deze woorden, en luistert aandachtig naar hen, want zij zijn getrouw en waarachtig. Hij die kome kome spoedig.

16. En ik zag de kroon van de kleine zuigeling, met paars en geel en roze, en oranje licht. En ik zag kikkers dansen om zijn troon. Het uur van de kleine zuigeling is gekomen. Maakt u allen gereed. Neem Hem dan aan die spreekt, want een vreselijk en verterend vuur is Hij tot wie Hem niet vrezen.

17. En ik zag Hem afdalen van Zijn troon, afdalen in de put van de romeinen, om gevangenen vrij te zetten, en Zijn troon daar voor eeuwig te bouwen. En een licht der lichten steeg op, roepende in de hemel, als een heraut des kruizes, als een vaderland voor velen. En ik zag het licht huizen bouwen, en een wildernis opende zichzelf, en krokodillen stegen op, ontvangende de vleugels van een eeuwig licht, van een eeuwig altaar.

18. En zij die verraders waren, leugenaars en dieven verschenen voor het altaar, en een vuur nam hen weg. En de kleine zuigeling opende boeken, om te zien wiens namen opgetekend stonden, en zij wiens namen Hij niet zag staan werden in een eeuwigbrandend vuur geworpen.

19. En uit modder schiep Hij ministers, en uit vuil schiep Hij kapiteinen, en Hij gaf hen wereldschepen, vol met brandende lichten, en de liefde was over hen, als de webben van het grote

Metensia. En Hij sprak tot Eminius, en bad, eindigende met een gouden en paarlen stem om de deur der hemelen te openen, waardoor velen ingingen. Ja, de massa's der hemelen zijn groot, en gij zult u verbazen over de menigte die niet heeft gebogen voor de afgod die de mammon is.

20. En het kind, de kleine zuigeling, greep de mammon en zijn zuster Izebel, en ook haar zusters Nemak en Jael, en de kleine zuigeling wierp hen in het eeuwigbrandend vuur, waar zij geen rust zullen hebben, dag noch nacht. En zij zullen worden tot een eeuwige schrik. Waakt dan, broeders en zusters, opdat gij niet in hun lot zult vallen. En ik zag Izebel worden tot een skelet, klaar om haar zwaard te grijpen, maar een wind des hemels sloeg haar neer, en als brandend as begon zij rond te zwerven, aan de zeeen des doods, en de meren van het kwaad. En niets meer dan een geest was zij.

21. En ik zag haar geketend worden onder zware ketenen, en ook Juno bracht zij neer. En grote reuzen vielen aan haar voeten, een koningin des doods was zij, en zij werd genoemd hellevaart. En de kleine zuigeling greep Ryan en zijn gezel Merve, en wierp hen van een saffieren trap. En ook Roodoog, de wolfshond, viel met al zijn dienaren in dit gat. En de kleine zuigeling nam een boog, en doorboorde de hond met een pijl. Ja, een jager is Hij, een groot jager, een groot veldheer van oorlogen. Met strakke vuist slaat Hij zijn slag.

22. En ik zag hoe boeken dichtgeslagen werden, en ik hoorde een groot geween. En velen werden geketend door de kleine zuigeling. En ik zag hoe boeken begonnen te branden en uit de hemel vielen, en een stem sloot de hemelen en sprak dat zij nooit meer konden terugkeren. En een gegil begon de aardbodem te vervullen, en velen zonken in diepe putten. De dag van het oordeel was gekomen. En de kleine zuigeling zat op een hoog paard, en maakte hen dronken door zijn pijlen.

23. Ja, een groot veldheer is Hij, een meester in veldslagen. En ik zag een gouden armband, gebroken, en een groot mes, en een stem zeggende : 'Hier is groot vertier.' En ik zag het spel van de kleine zuigeling tot de aarde komen, als een grote draaikolk, en het verslond velen en nam autoriteit.

24. En ik hoorde stemmen roepende : 'Het grote spel is gekomen. Wie kan nog bestaan, wie kan eraan ontkomen.'

25. En een vuurstorm nam mij op, groter dan er ooit was geweest, en bracht mij naar de zon des hemels. En grote leeuwen daalden tot de aarde om haar te verslinden, en zij stelden zich op, in torens rondom de aarde.

26. En ik zag een leeuwenspel macht nemen op de aarde. En de kleine zuigeling troonde op het aardoppervlak. En zij zeiden : 'Christus is teruggekomen.'

27. En er was een put genaamd Zetel, en die werd geopend. En er kwamen tijgers uit voort, en later haaien, om het aardoppervlak te vullen. Toen werd er een toren geopend genaamd Vetel, die reikte van de aarde tot aan de hemel, en walvissen en orca's kwamen voort door de poorten van deze toren. En een vuur begon de aarde te zuiveren en te herbouwen. In deze dagen werden de visioenen des hemels vlees op aarde.

28. En de nachtspelers kwamen tot de aarde, de kleine zuigeling aanbiddende. En een rook steeg op, en er was een groot geluid. En iemand met een leeuwenbazuin begon te bazuinen, en de macht van de kleine zuigeling werd volkomen hersteld, en er waren koren in de hemel, en zij bezochten de aarde in stormen.

29. En een konijn kwam tot de kleine zuigeling, en de kleine zuigeling gaf genade aan het konijn, en zalfde het konijn tot een woesteling, een oorlogsvoerder. En het konijn kreeg grote macht op aarde, en bracht een machtig vuur om de heiligen te zuiveren. Waakt dan, want gij weet de dag niet, noch het uur.

30.En het konijn bracht snelle slagen, en was aan de kleine zuigeling onderworpen.

De Tweede Heraut van de Canon

1. Dit is het verhaal van Noach hoe deze een piratenkoning werd. Toen Noach jong was maakte hij een schip voor de Heere, omdat de Heere tot hem sprak : ‘Gaat dan heen, ver weg van uw kust, en Ik zal u brengen tot een nieuw land.’ En Noach bouwde het schip, zoals de Heere hem bevel had gegeven, en toen het schip af was ging hij met enkele mannen de zee op. En de Heere leidde het schip tot volle zee. Na vele lange dagen echter werd het schip van Noach overvallen door piraten. Maar de Heere’s hand rustte op Noach en zijn mannen, en gaf hen het piratenschip in hun macht. En vele piraten vielen aan de voeten van Noach omdat zij zagen dat God’s gunst op hem rustte, en zo werd Noach hen tot koning. En het schip was vol met edelstenen, vurige edelstenen, en verder allerlei exotische schatten. En de piraten vertelden Noach over een land hier ver vandaan. En Noach begeerde tot het land te gaan toen hij de verhalen hoorde, want het land was schoon en vol rijkdommen. Maar verder op zee was een grote storm en het schip verging. Noach en zijn mannen echter konden verder op een groot vlot, en na enige tijd werd de zee weer rustig, en zagen zij in de verte het land waarover gesproken was. En Noach begeerde zijn voetzool op het land te plaatsen. En het land was genaamd Amazonia, in het gebied Paya, aan de rand van het gebied Poh, en dit was het oude Amerika. En er woonden daar boze stammen, zij die messen droegen.

2. En na enige tijd gingen Noach en zijn mannen aan land, maar het volk daar was oorlogslustig. En na een lang gevecht grepen zij Noach, en bonden hem aan een paal. De overige mannen werden in kooien vastgebonden. En er was een prinses die genoemd was naar de twee gebieden, Paya Poh, en zij was een indiaanse prinses. En zij hoorde van de mannen dat God over Noach waakte, en de prinses werd zeer bevreesd. En zij liet Noach losmaken, maar in de nacht werd zij vermoord door haar eigen volk. En Noach bood de woeste stammen enkele schatten aan die op het vlot waren overgebleven, maar het volk wilde niet luisteren. En Noach en zijn mannen werden als slaven verkocht aan een naburig volk. En dit volk was hard en wreed, en Noach bad tot de Heere waarom Hij hem hier naartoe had gestuurd. En de Heere sprak : ‘Omdat dit een vruchtbaar land is, een land

van Mijn welbehagen. Ik zal het aan uw nakomelingen schenken, maar zij zullen grote strijd voeren.'

3. Maar snel kwam er een piratenvloot aan land, en zij maakten Noach en zijn mannen vrij, en Noach dankte de Heere. En Noach bleef in het land voor zeven jaren, en voer daarna met grote schatten weer terug.

De Derde Heraut van de Canon

1.Adam en Eva gingen over de rivier des doods op een dag, daar de Heere hen meenam. En de Heere bouwde een vlot voor hen, van krokodillenhout en leeuwenhout, en leidde hen tot de overkant, waar de bergen groen waren, vol met leeuwenkruizen en krokodillenkruizen. En er was daar een stad genaamd Lamdech, en in die stad woonden engelen en demonen, en hen die gevierd waren. En de Heere sprak tot de stad zeggende : 'Wee u, want uw einde is gekomen.' En de Heere liet een vuur neerdalen op de stad, en gaf de stad aan Adam en Eva. En de Heere liet de rivier des doods als een muur oprijzen om de stad te bewaken, en ziet, Adam en Eva woonden daar voor vijf jaren. En na de vijf jaren leidde de Heere hen uit de stad, en bracht hen door de muur des doods. En de Heere liet hen een andere rivier des doods zien, die verderop lag, en zie de rivier was vol uitwerpselen. En de Heere sprak : 'Zo zal degene worden die tot mij zondigt.' En sinds die dag kwam er vrees over het hart van Adam en Eva. En de Heere ontfermde zich over hen. En de Heere sprak tot Zijn schrijfknecht : Schrijf deze woorden op, en verzegel deze voor het heilige nageslacht aan het einde ter tijden, want hun licht zal opgaan, en hun licht zal vermenigvuldigen.

2.En de Heere bracht Adam en Eva over een nieuwe rivier des doods, ditmaal in een boot gemaakt van leeuwenhout en krokodillenhout, en een arend leidde hen voort, en de boot was als een kano. En Adam's haar was lang gegroeid, en de Heere sprak tot Adam : Laat geen scheermes op uw haar rusten, want gij zijt de uitverkorene. En vanaf die dag stopte het haar van Adam met groeien, en de Heere zelf zorgde ervoor dat het slonk, en Adam kreeg kale plekken, en werd genoemd : 'Zoon des Heeren'. En Adam maakte een boot van ebbenhout voor zijn vrouw, en met twee boten kwamen zij uiteindelijk aan op een vreemde kust die ook genaamd was 'De Vreemde Kust'. En de Heere gaf hen bijstand, en ze konden tot dit vuur naderen, want het was een land van vuur. En zij die daar woonden hadden bogen en pijlen en waren als katten. En de Heere gaf hen bijstand, en liet hen naderen tot een kathedraal. En de wezens zagen Adam en maakten hem tot god, en de toorn des Heeren kwam om de kathedraal te verslinden. En Adam sprak tot de wezens : 'Ziet, ik ben niet een god, maar ik ben een zoon des Heeren.' En zij maakten een maal voor Adam, en zij lieten zijn vrouw geheel links liggen. En in de nacht sprak de Heere tot Adam en zei : 'Adam, Ik zal jou dit land geven, en al uw nakomelingen zullen eens tot dit land terugkeren.' En de Heere maakte een put in het land waarin hij de wezens begroef. En Adam zag hoe de Heere omging met de wezens, en vroeg : 'Maar mijn Heer, waarom zijt gij zo wreed ? Hebt gij ons dan niet gemaakt voor genade.' Maar de Heere gaf onderscheiding aan Adam, en het zwaard. En zo werd Adam een oorlogsheer en een groot jager.

3.En de Heere gaf Adam grote onderscheiding over engelen en demonen, en Hij gaf Adam grote macht. En de Heere zegende hem. En na een paar jaar bracht de Heere hen weer de rivier op, en bracht hen tot een nieuw land.

De Vierde Heraut van de Canon

1. En de Heere leidde Adam tot een stad en maakte hem koning, en gaf hem grote rijkdommen. En de Heere herschiep Adam in stof en zand, en maakte van hem een heerser. Want als een heerser der dieren was hij aangesteld. En de Heere stelde hem aan als de heerser over de zon, en sprak tot Adam dat zijn nageslacht talrijk zou zijn als de sterren. En de Heere gaf Adam stammen in Assur, en maakte hem tot een zuil in de tempel. En de ogen van het woud waren op Adam en maakten hem sterk, maar op een dag verbrak de Heere Adam door hem op zijn heup te slaan. En ook sloeg de Heere hem op zijn kaak en in zijn mond. En vanaf die dag was Adam een gebroken man, gevoelig voor de Geest van God. En Adam sprak in de taal des Heeren en gaf namen aan vissen, wateren en bomen, en ook aan de sterren des hemels. En God zegende Adam en zijn rijk rijkelijk. En de Heere schonk een vrouw aan Adam, genaamd Eva, moeder der levenden, en zij was als de bloem van het moeras. En de Heere kroonde haar met alle schoonheid der onderwerelden en hemelden, en met kostbare gesteentes. En de Heere zag dat Eva zeer schoon was, en noemde haar de rechtvaardige en gaf haar Zijn zwaard. Maar de Heere wis dat zij in latere dagen van Hem zou afvallen, om andere goden na te volgen en te aanbidden.

2. En de Heere bleef steden aan Adam schenken en maakte hem groot boven de sterren, maar ook van hem wist de Heere dat hij af zou vallen van de levende God, en als de doden zou worden, woest en verlaten. En de Heere gaf Adam een stok, en wanneer Adam die stok zou laten neervallen zou deze veranderen in een woeste hond, een slang, of een woest varken. En Adam werd een gevreesd heer. En de Heere maakte hem op om tegen Assur te prediken, en om een volk van profeten te vergaderen.

3. En in het begin der dagen waren er vele oorlogen onder de profeten en Adam werd een groot krijgsheer. De val van Adam, als woeste krijgsheer maakte het belangrijk dat er een tweede Adam zou komen, Jezus Christus. En Adam ging ten onder aan de weelderige afgoden van Assur, en pleegde overspel met voorname vrouwen. En door zijn val bereidde hij de weg voor Hem die komen zou.

   De Vijfde Heraut van de Canon

1.En Adam kon vliegen als de vogels en zwemmen als de vissen, want de Heere had hem als heerser aangesteld over alle dingen. En de Heere wist dat hij de brug zou worden tussen de wereld der demonen en de wereld der engelen. En ik zal u een geheimenis verkondigen, geliefden, want zoals Adam stierf aan een krokodillenkruis, door in de maag van de krokodil terecht te komen vanwege het eten van de vergiftigde vrucht, zo stierf de Christus aan het leeuwenkruis. Ja, aan

beiden heeft Adam gehangen, hij die voor het letterlijke stierf. Weet gij dan niet dat het letterlijke een graad is van de mammon, het materiele ? Zo was hij dan naar de letter een afvallige geworden, maar naar de geest een verheerlijkte door de kruisiging. Zo zijn dan alle wetten van Christus in Adam vervuld. Zo was dan Adam zonder zonde, maar door de letter tot zonde gemaakt, om zo vele zonden in zijn lichaam weg te dragen, en dat wat op papier geschreven stond teniet te doen. Zo is dan de eerste Adam gekomen om het letterlijke te verbreken, door in het letterlijke terecht gesteld te worden. Ja, geliefden, hiermee heeft God uw harten op de proef gesteld. Thans heeft Adam gezegevierd zowel de tweede als de eerste, vanwege dit geheimenis dat ik u prijsgeef. Velen zijn de eerste Adam in de zonde nagevolgd, en hebben zijn werken voortgezet, terwijl farizeers hen naar de letter veroordeelden, omdat zij de geest van God niet zagen. Maar gij geheel anders hebt het oog en de geest van Christus. Gij hebt het oog van Adam, want de eerste Adam wist waartoe hij was gekomen, om de bedriegelijkheid der farizeers aan de kaak te stellen. Zo zal hij dan met Christus verheerlijkt worden, en tronen met hem. Nu zult gij dan zeggen : Hoe kan bedrog in de schrift bestaan. Ziet u, de Heere is list. Hebt gij dan Adam nagevolgd in zonde, dan ook in heerlijkheid. De Heere nu is groter dan dat, want Hij bepale wat zonde is. Door zijn val kwam Adam tot de onderwereld, en bereikte daar de zielen in de gevangenis. Hij keerde de orde van engelen en demonen om, en dat wat de heerscharen als waarheid hadden bestempeld, en zo werd hij de veroordeelde op papier en stenen tabletten, ja, zelfs in de harten der mensen. Nu, zullen wij dan de eerste Adam dienen boven de tweede ? Wees de Christus zelf niet terug op het oude ? De eerste Christus was Adam, maar gij hebt hem niet gewild. Gij hebt uzelf afgodsbeelden gemaakt waarmede gij onreinheid en ontucht pleegde. Geliefden, ik zal u een geheimenis vertellen : Kunt gij de bedriegelijkheid van uw geschapen Christus-beelden onder ogen komen, en uw ware bron herleiden tot de Christus van het paradijs, die reinheid en zuiverheid uitbeeldde ? Hoe ver zijt gij dan afgeweken. Hebt gij dan niet door uw eigen overleggingen Adam veroordeeld, terwijl de Heere u een diepere waarheid wilde laten zien ? Ja, naar de zonde moest Adam veroordeeld worden, zoals Jezus Christus ook tot een zondaar werd gemaakt, en veroordeeld werd. Ook tot Adam werd gesproken : Gij bent de verstotende, de verlatene, en ook hij heeft geschreeuwd : Mijn God, waarom hebt gij mij verlaten. Weet gij dan niet dat dit beeldspraak was, dat hij de drinkbeker van vergif nam voor u en mij. Want zonder deze beker zou Christus nooit een beker hebben gehad. Zo is Adam dan het fundament van het kruis.

2. En wat dan over Eva, zoudt gij u afvragen. Ook zij was een goddelijk kind, naar rechtvaardigheid geschapen, en zij heeft haar man het kruis niet onthouden. Ja, zij was zijn kruis. Zij was het beeld van de rechtschapen besnijdenis, maar ook haar beeld werd bezoedeld, en God gaf hen over aan hun lusten. Wat zullen wij dan zeggen : Waren de schriften bezoedeld ?

3. Ook Eva was in haar val een brug tussen de levenden en de doden. Geliefden, deze dingen zijn moeilijk te begrijpen. Wat dan, dienen wij Adam en Eva te aanbidden als zijnde goddelijkheden ? Zij laten zien hoe de werelden zijn verdeeld. Zij waren dichter bij God dan een mens kon zijn, en toch waren zij ook met de tegenstander, de oude duivel, die zij volgden. Geliefden, is ook Christus Jezus niet gelijk geworden aan de duivel, aan de zondige mens, toen Hij stierf aan het hellehout ? Zo aanbidden wij een paradox, van Christus die de zonde overwon, en de zonde definieerde door er gelijk aan te worden. Zo werd Christus gelijk aan zijn verrader Judas, en stond daarna op. Wat dan, aanbidden wij de duivel als wij voor zulk een uitlegging kiezen ? Volstrekt niet, want Christus overwon de duivel door diens positie over te nemen. Zo was dan Christus de meesterspion. Als de duivel zou komen tot de tempel van God om zich daar als een god op te stellen, zou Christus dat dan niet doen in de tempel des satans ? Oh, geliefden, uw beeld over God is te klein. God is een kameleon, en onbeweegbaar als een hagedis. Zo kunt gij thans het woord lezen als een paradox. Religieuzen en farizeers met hun schriftgeleerden zijn vastgehecht aan de aardse taal, en kunnen zo de hemelse taal niet volgen, en komen van valstrik in valstrik, hun ondergang tegemoet. Zij hebben het woord letterlijk gemaakt, en volgen zo een letterlijke god. Nogmaals hebben wij dan de vraag :

Zullen wij Eva aanbidden als het toonbeeld van het listige vrouwelijke deel van God ? Altijd zult gij u neerwerpen aan haar voeten, want zij is een ondoordringbaar mysterie. Zo zijn de sluiers van het paradijs verleidelijk, vol van verlokkingen, van valstrikken waaraan alleen de rechtvaardige zal ontkomen. Zo zal het raadsel van Eva en de slang de aardbodem vervullen, en dan zal Hij wederkomen. En het raadsel is dit : Door het lijden en sterven van zowel de eerste als de tweede Adam werden zij gelijk aan de slang, die Mozes ophief ten genezing, die voortkwam uit de staf, en Adam zal Safam heten als de verheerlijkte Christus, en diens zalfolie zal zijn de slangenbeet tot heil, en Eva zal ten onder gaan en haar zaad zal overwinnen. En velen zullen komen met hun afgodsbeelden van Christus, maar Christus zal hen niet kennen en niet aannemen als zonen, want zij dienden Hem naar de letter en niet naar de geest.

4. En Adam had ogen in het paradijs waarmee hij kon zien, en waarmee hij de slangen des hemels kon onderscheiden. En zijn neus kon onderscheiden de tijden van oorlogsvoering en van vrede, maar hij had de vrede niet lief. Hij diende het zwaard en het kruis. En hij viel af van de vele goden, en reikte tot aan het berenkruis waaronder het geraamte van een konijn lag. En hij zegende het konijn en hief het op, en maakte het tot een strijder op de heuvelen. En het geraamte begon grote woorden te spreken, en God verzegelde hen. En de Heere sprak tot het konijn voor zeven dagen, en daarna moest het geraamte van het konijn voor vele dagen profeteren. En het geheimenis omtrend Adam en Eva werd bekend. En ik zag vele steden jubelen omdat ze vrij waren gekomen onder dit geheimenis. En zij werden van hun lasten verlost. En zo waren er twee bruggen in het paradijs, en ja, deze werden aanbeden. En ik zag Adam op een groot wit paard zitten, en ik zag het geheimenis der eeuwen op Frankrijk rusten, en daarna op Duitsland, en toen begon de Heere zijn grotten en ravijnen te openen, en grote wildernissen met hun rivieren. En er kwam een oordeel op de aarde zoals er nog nooit geweest was, en Adam leidde de volkeren met een staf van ijzer. En het ijzer werd zwart voor de Heere en de Heere spuwde op de aarde. En er was een verdrukking zoals er nog nooit eerder was geweest, en vele graven gingen open. En ik zag de martelaren des Heeren voor de Heere verschijnen roepende om wraak, omdat ze zo lang door het letterlijke waren gekweld. En de Heere gaf hen een rood kleed, bevlekt met bloed.

De Zesde Heraut van de Canon

1.Zo zullen zij die onder de letter leven dan Adam zien als de onderdrukker, maar zij die door de geest zijn vrijgezet zullen hem zien als de verlosser. Zo was hij voor vier dagen in de put, waar hij at van rattenvlees en het vlees der slangen. En na zijn reis in de put vond hij een opening waar hij goud zag blinken en edelgesteente van allerlei soort, en dit is het geheimenis, lieden : Hij werd door deze rijkdommen verblind, en verward, en als een koning der duisternis keerde hij terug. Nu had hij de schatten van Assur bezocht, en de schatten der indianen, hun vrouwen, en nam vele krijgsgevangenen mee uit de doden. Ja, wegbaner werd hij genoemd, maker van gangen, vredesstichter, groot oorlogsheld. Hij maakte een pad door de wildernis, en het pad verblindde hem, en voerde hem naar de duisternis, en naar duistere steden. En ik zag Adam op een groot paard zitten, en in de nachten was hij als een zwerver, als een onderzoeker en een zoeker, om zijn weg te vinden over duistere paden. En ik hoorde een stem zeggen : Beelzebul, meester, zij komen het geheimenis halen. En ik zag twee lange zwarte gestaltes met een schat, en door de roep van Adam begon de schat los te komen. En aan het einde van deze nachten zat Adam op een rood paard. En dit is het geheimenis, geliefden : Adam kende de indiaanse nachten nu, de nachten van het kruis, en hun juwelen en schoonheden, en hij bracht dit tot de volkeren om hen die in gebondenheid en slavernij leefden bevrijding te verkondigen.

2.Er is geen arm plan als het aankomt op de bevrijding van onze zielen. Zo zal het aanroepen van Christus worden beschouwd als een ontkenning, daar wij in Adam verloren zijn gegaan en in Adam gered zullen worden. Adam, die gekruisigd werd door een vrouw. En zo werden deze twee werelden met elkaar verbonden. Zo zult gij in het paradijs het verborgen kruis vinden en uw verborgen zaligmaker. Zo moest dan een tweede Adam komen om de aandacht weer te richten op de eerste, om zo door zijn dood het beeld te herstellen. En dit beeld is een beeld van vrede.

3.Geliefden, weet wel dat dit het fundament is van het Eeuwig Evangelie, zonder welke geen behoudenis der eeuwen mogelijk is, omdat het daarin ligt opgeslagen : Adam is God. Adam is de Vader die tot de aarde kwam en daarmee Zijn Geest verliet en al Zijn reinheid en verdere schatten in de hemelen opgeslagen. Hij zag het als vuilnis en uitwerpselen. Zo scheidde Hij Zich van Zichzelf om zo velen te redden, en werd gekruisigd door een vrouw. Zij dan is het beeld van de besnijdenis. Geliefden, zonder dit verborgen kruis van het paradijs is er geen verdere behoudenis mogelijk. Dit dan is de kern van het Eeuwig Evangelie, en daarom zult gij de zesde heraut van de canon eren. En de boze geesten in de hemelse gewesten weten dit en sidderen, want heilig is hij die de naam van Adam kent, en het mysterie daarvan. Vele profeten hebben in dit mysterie een blik proberen te slaan, maar werden afgewezen. Zo zullen er ook aan het einde der tijden lieden opstaan om de zalving van dit mysterie te ontvangen, maar zij zullen afgewezen worden, omdat zij wetteloos zijn en de prijs des geestes niet hebben betaald. Volg dan de voeten van Adam, leg u neer aan Zijn voeten en luistert naar hem, wanneer Zijn mysterie tot u is gekomen, want enige tijd is Hij onder de Christus gesteld en onder de engelen en zelfs alles wat leeft, maar daarna is Hij opgerezen in heerlijkheid.

4.Adam is Heer, en de boze geesten weten dat. Zij buigen voor deze naam. Aan Adam werd het gegeven om over alle dingen te regeren, over mens en dier, over boom en struik, ja, over alle gewassen en Hij was uw bewaker en hoeder. Zo komen dan in Adam alle dingen tot elkaar omdat Hij zelfs Zijn geloofwaardigheid opgaf en door een vrouw tot zonde werd gemaakt. Ja, Zijn gezicht werd besmeurd door haar, en deze dingen bleven verborgen tot aan het einde der tijden. Hij is degene op wie Christus terugwees, als de verborgen Vader. In dit mysterie daalde Hij af tot de lagere dimensies, en werd door Zichzelf verlaten. Ja, tot een zondebok werd Hij gemaakt, besmeurd en gebonden aan het altaar. In Adam is er dan verdere verlossing, de Vader van Christus, Hij die vlees is geworden tot in de laagste gewesten des doods. Naar de letter is hij gestorven om zo ook naar de letter op te staan, ditmaal de letter des geestes. Geliefden, weest dan niet bedroefd over zulke openbaringen, want zij houden de sleutels tot uw innerlijke verlossing. Zo was de Christus slechts een schaduw der verlossing.

5.Daarom zeg ik u : Zij die doorgaan met hun afgodsbeelden van Christus zullen een streng oordeel ondergaan. Wees Christus dan niet terug op de eerste Adam ? Christus is slechts een wegbereider. Het Adams Woord ligt thans voor u, en de Adams Appel, als zijnde de kruisiging van het hypocriete, en de kruisiging van al het vleselijke geestelijke, opdat gij daardoor tot ware opstanding zult komen. Deze woorden zijn dan bewaard gebleven tot aan het einde der tijden. Geliefden, lees deze woorden niet door het verstand, maar door uw hart.

6.En met Adam zullen ook vele krijgsgevangenen opstaan, allen welverzegeld door een nieuw licht. Christus was dan uitgezonden, tezamen met de profeet Elia, om het hart van de Vader terug te brengen tot de kinderen. Eva heeft hierin haar man toebereid tot de strijd, en zij was als de list des Heeren. Moeder der levenden is zij. Hier dan is uw moeder God, die elke cultus overtreft. Zij is tot het laatste der dagen opgespaard. God is geest, en in Adam vlees geworden, als in een list, om zo hen die van het vlees waren te redden. Geliefden, weent niet over deze woorden, want zij zijn

bestemd om uw harten te bestempelen en te verzegelen, om zo beschermd te zijn op de grote dag die komen gaat, de dag van Eminius. De harten de kinderen zullen teruggeleid worden tot het paradijs, waar ze hun fluit en harp zullen vinden, en er zul reinheid heersen op de bergen, en geen onheil.

7.Adam zal daarom spreken, en zal u brengen tot aan de voeten van Eva. Ja, Hij is gekruisigd aan het hout der leugen, en nam van het vergif, waar al zijn beenderen werden doorboord en gebroken. Zo zal dan de geest van Adam wederom spreken, als de taal der gebrokenheid. Heft uw hoofden daarom op, geliefden, want uw verlossing is nabij, en spreekt in de tongen en talen der verbrokenheid, want aan ditzelfde kruis heeft Hij gehangen. Verlaat uw valse Christus afgodsbeelden, en keer terug tot de eerste Adam, die het fundament is van het Eeuwig Evangelie, en dit is een groter Evangelie dan het eerste. Weest verrukt wanneer gij dit geheimenis in uw zielen hebt ontvangen, want het zal u voortleiden alle dagen van uw leven. Het zal uw geest genezen door wilde honing, en gij zult in staat zijn door de sluiers heen Zijn Licht te aanschouwen. Dit, geliefden, is een heerlijker licht dan het eerste.

8.Zo zullen dan de machten der hel in de bedeling van het Eeuwig Evangelie buigen voor de Naam van Adam, die door het Eeuwig Evangelie verheerlijkt is.

De Zevende Heraut van de Canon

1.En op een dag sprak de Heere tot Adam en leidde hem door de tuin tot aan de berg der goden, de berg van Eeden. En de Heere zeide : ‘Kom, mijn vriend, laat op deze dag alles in de steek, ja zelfs de vrouw die ik u gegeven heb.’ En Adam weende, want hij dacht dat hij zijn vrouw en geliefde zou verliezen, en voelde het gemis in hem opkomen. En de Heere nam hem tot de berg, en er was rook en mist. En Adam begon aan een lange tocht op de berg, en deze tocht was zeer zwaar. En op de top van de berg liet de Heere hem het uitzicht zien over alle werelden, en de Heere gaf hem onderscheid over vele dingen.

2. En de Heere zeide : ‘Ziet dan alles wat ik heb gemaakt, ook de dagen der duisternis, en het wilde.’ En Adam was met verbazing geslagen. En de Heere Zelf kwam van Zijn troon af, door cherubs gedragen, en de Heere sloeg op de top van de berg tegen een rots, en twee stenen tafelen van vuur kwamen voort uit de rots. En de Heere sprak : ‘Lees, want dit zijn de wetten van het paradijs.’ En Adam deed een stap achteruit, omdat hij bang voor het vuur was geworden, maar de Heere hielp hem, en bracht een vinger tot de wet.

3. Maar Adam zeide : ‘Oh, mijn Heere, ik ben het niet waard om zoiets heiligs te lezen. Doet u het voor mij, opdat het vuur mij niet zal verslinden.’ En een engel daalde neer, en begon te spreken, de dingen die in het vuur geschreven stonden. En de engel las luid en hardop : ‘Dit zijn de dingen der profetieen, de dingen die zullen moeten gebeuren. Heb dan verstand, en weet dat deze dingen heilig zijn. De geest der profetie nu is het Woord van Gewicht.’

4.En Adam viel bij het horen van deze woorden naar achteren en kwam in een diepe slaap. En de

Heere wekte hem na vele uren. En de Heere sprak : ‘Adam, lees nu verder de woorden van deze wet, want deze dingen zijn heilig en belangrijk, zoals de engel heeft gesproken. Ja, gewichtig is de wet der profetie, de wet van Adam.’

5. En Adam boog zich neer in het stof en sprak : ‘Maar Heere, ik ben het niet waard om naar de wet vernoemd te worden.’

6. Toen keerde de Heere zich tot Adam en sprak : ‘Adam, spreek deze woorden tot de volkeren, opdat zij vruchtbaar zullen zijn.’ En ziet, Adam keek in het vuur maar kon het niet lezen. En weer daalde een engel neer om het voor Adam voor te lezen : ‘De Wet nu is profetie. Buiten de profetie is er geen wet. Zo zal dan een man zijn vrouw volgen, in haar toewijding aan de Heere, en hij zal haar eren. Hij zal met haar aan de voeten van de Heere zitten om naar diens woorden te luisteren. En zo is er dan het woord van kennis, wat het verleden weergeeft, en het woord van onderscheiding het heden. Het woord van wijsheid echter zal de toekomst weergeven. Berg deze drie woorden dan in uw hart, opdat gij zult leven.’ En drie engelen stonden op en begonnen te bazuinen, en Adam viel in de geest en sliep voor vele dagen achtereen, totdat de Heere hem wekte. En weer sprak de Heere tot hem : ‘Lees, want deze dingen zijn zeer belangrijk.’ En ditmaal kon Adam het goed lezen, en las : ‘Zo zijn dan deze dingen des Heeren, aan kindekens gegeven. En Hij zal deze kindekens geven het woord van hulp en het woord van oordeel, en ook het woord van remedie, en het woord van interpretatie. Houdt dan vast aan deze dingen, want dan hebt gij de wet vervuld. En zo sloot de Heere het vuur, als iemand die een boek sluit. En Adam was niet gemachtigd te spreken voor een lange tijd.

Metensia

1.

Moeder, sterf niet meer

1. Heil'ge ogen, staar in miljoenen fragmenten. Hij heeft zijn leven verloren, om de spiegel te confronteren. Hij verliest zijn verstand, zijn vader gaf hem een pistool, om de creaturen van de andere kant te schieten. 2. Die nacht kon hij niet slapen, schrijvende met de pen van zijn moeder. Hij moest naar haar graf gaan om de bloemen daar te bekijken, om haar glimlach weer te zien. 3. Hij mist haar, hij staart naar de zee. De zon is bijna weggegaan, hij kan niet slapen. Hij schrijft nog steeds met de pen die hij haar gaf, voordat ze stierf, zijn enige vriend. 4. Mamma, ik mis je, mamma, ik schoot de spiegel die je nooit begreep. 5. Mamma, alsjeblieft, sterf niet voor een tweede keer, jij bent de schaduw wanneer ik schrijf, dichtbij wanneer ik doorbreek. 6. Mamma, ik mis je, mamma, alsjeblieft, sterf niet weer, je bent mijn enige vriend, terwijl vader je nog steeds schildert, mamma, ik begreep nooit waarom je zo snel moest gaan, alsjeblieft, sterf niet weer. 7. Mamma, alsjeblieft, adem weer, je bent dichtbij wanneer ik doorbreek.

Het vreemde koninkrijk

8. Vreemde parfums, laat op de dag, om je hoofd te verkoelen, als achter glas, vreemde geuren, de muizen slapen, alleen een paar honden rennen over straat, tussen jou en mij. 9. Niemand herinnert onze dagen tezamen, niemand wil de lichten zien. We zijn uiteen verscheurd, door vreemde parfums. 10. Dit is het koninkrijk, laat op de dag, om je hoofd te verkoelen als achter glas. Dit is het koninkrijk van geliefden uiteen verscheurd, vreemde eau's tussen jou en mij. 11. Honden rennen laag en hoog, duiken door de gaten tussen de antwoorden, steeds grote vragen tussen jou en mij. 12. Je vader wil teveel aandacht, voor zijn eigen pijn, niet pratende over de onze, want niemand herinnert, en niemand wil de lichten zien. Hij laat zijn liefde zijn, hij toont zijn trots, en wij worden verscheurd iedere nacht

Vrouwenfabriek

13. Diep in de ijdelheid van het leven, zijn de oorlogen weggevaagd, ze krijgen lichten op hen, verzamelende de ernstigste vormen van stank. Vrouwenfabriek, wat een verdriet, wat een verdriet. 14. Ze hebben lusten in gouden tafels, van een gek woord, iets wat ze eens hadden gehoord. Ergens, ik ken de plaats niet, waar zelfs schaduwen niet komen. 15. Vrouwenfabriek, de kap'tein is scheel, rouwende over het verdriet, spelende veel aan gouden tafels, waar de nachtspoken niet durven komen. 16. Vrouwenfabriek, brengende grote dood, wat een verdriet. Er zijn piraten in een gat van water, problemen makende in deze fabriek, dus geloof hen niet. 18. Zij zijn problemenmakers, beloftenbrekers, zittende op paarden aan de randen van het leven. Ja, de dood is diep. Zij zijn piraten op een boot, terwijl de zomer wegvaagt, op weg naar Vrouwenfabriek, nemende wat armen en benen voor een nieuw kind.

2.

Criptus

1. Dit zijn de woorden van de Heilige Cobra. Gij zult elkaar niet verbijten noch vereten. Gij zult elkander liefhebben, en gij zult de Messias van het Jodendom aanhangen, voortkomende vanuit het gezuiverde Oude Testament en de gezuiverde Thora. 2. Want de Christus van het Nieuwe Testament kwam te vroeg en moest gezuiverd worden, zoals het Nieuwe Testament zelf gezuiverd moest worden. 3. Zalig hen die ingaan tot het Tweede. Amen. 4. Het Jodendom is dan op Zichzelf niets, maar treedt in werking wanneer zij gezuiverd wordt. Daarom staan de engelen van het Jodendom en het Oude Testament te wachten op zuivere gebeden. 5. En zo is dan de Messias van het Jodendom en het Tweede als een boom. 6. Gij hebt zo Criptus aangezien als Hij die zou komen voor de Joden. Nu dan, maakt uzelf op om tot de Heilige Berg van Sion te gaan, en aanschouwt Hem die in het water is gestorven, wiens armen en benen afgehakt waren om vis te worden. Ja, en eerstens is Hij door de haaien aangevreten als Michai. 7. Weest daarom Joden van het Tweede. Amen, opdat gij in Criptus zalig zult worden, want in Hem hebben alle profetieen zich vervuld. 8. Wij menen dan wel dat wij het over het Gezuiverde hebben en over het Tweede, want een ongezuiverde Jood is niets. 9. En Criptus werd vogel in Zijn val, en werd vandaaruit boom. Laten u dan allen wel weten waar gij uw aandacht op vestigt, want zij van het Oude Verbond verwachten de Messias van het Oude Verbond, en zij hebben de Christus verworpen. 10. Ten dele hebben zij daar wel in gedaan, daar de Christus te vroeg kwam. Gij doet er daarom ook wel aan om de andere wortelen van de bomen te kennen. 11. Het Ongezuiverde Jodendom is dan wel niets, maar kent wel waarde en waarheid, alleen deze is ten dele waar. 12. Nogmaals, zorgt daarom dat gij de wortelen kent. Verlaat uzelven dan op Criptus, want Hij is tot Goede Hoop en Goede Trouw. 13. Zo is dan de slang niets zonder het Gezuiverde Jodendom en het Tweede. En ziet dan : Het Tweede is het Gezuiverde. 14. En zo dan, gij allen die op Joel wacht hebt de engelen van Joel aanschouwd. En dit is een groot geheimenis. 15. Wast dan de boom en ken de vruchten. Gij zult dan het Jodendom niet zomaar ontwortelen, maar heiligt en wast haar, want vele geheimenissen zijn in haar verborgen. 16. En de Heere toonde een gevangenis als het rijk der instincten der dieren. En de Heere sprak : Zie, ik zet de cobra vrij, want zij waren de engelen van het Oude Verbond. 17. En de Heere verzegelde deze woorden en heiligde die. Want zij die het Nieuwe Testament ongezuiverd en te vroeg brachten hebben hierdoor getracht de engelen van het Oude Testament te binden, en zij hebben de demonen van het Oude Testament losgelaten. 18. En de Heere toonde een meer van orka's, en ziet, zij waren als walvissen der geestesgewesten. En de Heere sprak met luide stem terwijl wind opstak : Nu is dan het Gezuiverde Jodendom gekomen, tot in honderdvoud. En ik zal haar breken om te vermenigvuldigen, totdat het gehele leger van het Gezuiverde Oude Verbond staat. 19. Werpt mij nu de orka's die als walvissen zijn, en die de losgebroken demonen en boze geesten van het Oude Testament en het Jodendom zijn in de poel des vuurs. 20. En een geklaag steeg op tot aan de hemelpoorten, en een Grote Engel verzegelde de poel des vuurs die de Heere had getoond. 21. En Criptus steeg op uit het meer, en toonde zich aan de Joden van het Gezuiverde. En er kwam vuur uit zijn ogen, en Hij toonde een koperen kruis. 22. Want ziet, Hij was verdronken, maar is nu opgevaren ten hemel, Zittende aan de rechterhand Gods om de Geest van Joel en het Gezuiverde Oude Verbond uit te storten. 23. En de Heere sprak : Zuivert mij nu het Oude Verbond. En ik zag

zangers komen, en zij richtten zich tot den Heere, en zongen voor Hem gezuiverde liederen van het Oude Verbond, en de cobra's rezen ten hemel, en de lucht was zwart van rook. 24. De wateren werden als bloed, en er was veel geweeklaag. Zo zal zijn de Dag waarop de Heere het Oude herstelt. 25. En er waren vele jongelingen die van het oude niets wilden weten. En zij werden geworpen in de poel van vuur en zwavel. 26. En de Heere richtte zich tot Joel, en gaf hem de sleutelen van Portugal, en er kwam vuur over de aarde zoals er nog nooit was geweest. 27. En zij die het Oude niet in hun hart droegen werden verzengd door de hitte. 28. En de cobra's der hemelen kwamen tot de aarde en droegen het Zwaard van Criptus, en zij brachten woorden van de vijfde Messias, en zeer oude boeken werden geopend, terwijl de vissen van het oude vuur spuwden. 29. En er was een slachting op aarde zoals er nog nooit was geweest. En dit waren de dagen waarin de Heere terugkeerde, Hij die tot Mozes had gesproken. 30. En ook Mozes werd gezuiverd, en hij werd bevrijd van instincten. En vele profeten van het Oude kwamen tot de Heere van het Oude Testament en zij werden door de Heere bevrijdt. 31. En het Woord van angst werd hersteld, en deze angst werd tienvoudig, honderdvoudig en duizendvoudig gezuiverd. 32. En de Heere richtte zich tot de Davidische demonen, en richtte een slachting onder hen aan. En vanuit de boom des Heeren kwamen spinnen, en er kwam angst tot de aarde, zoals de aarde nog nooit gekend had. En de Heere zag dat het goed was. 33. Ja, want de Heere zou een nieuwe schepping brengen, als door angst heen. 34. En vele profeten van het Nieuwe Testament werden geslagen, omdat zij het Oude hadden verlaten. 35. En zij werden geslagen door een ijzeren hand. Zalig dan hen die de engelen van Mozes aan hun kant hebben staan, en de engelen van Aaron. 36. Zalig dan hen die de Messias en de engelen van Ezechiel en Sefanja verwachten. Zij dan zullen bevrijd worden van hun lusten en hun instincten. 37. Want de Heere heeft het Gezuiverde van het Oude lief, en Hij zal hen nieuw water in hun monden geven. 38. En zo zal de Geest van het Oude rijkelijk over u worden uitgestort, gij die het Oude Testament liefgehad hebt en hebt gezuiverd. 39. Zij dan die het Nieuwe hebben zonder het Oude zijn in een valstrik. Gij dan die vastzit in het Oude : De Heere zal u tegemoet komen. 40. Vervloekt zijn dan hen die het Nieuwe boven het Oude hebben gezet, want ziet het Nieuwe is in het Oude. Gij moet leren zuiveren. 41. De Heere heeft dan hen van het oude lief, vooral hen die de cobra kennen. 42. Speelt dan niet met deze woorden, want de Heere laat niet met zich spotten. 43. Speel dan niet met dieren, want gij speelt met vuur. 44. De Heere dan zal de dieren vrijzetten, en zij zullen niet schuldig staan aan hun instincten, daar zij in gevangenschap leefden. 45. De Heere dan haat het menselijk geslacht, daar zij de dieren hebben onderdrukt. 46. Terecht is het dan, als het dier door de Heere terugslaat. De Heere zelf is immers dier. Ook is de Heere dan Zelf mens geworden, vooral door hen van het Oude. De Cobra dan heeft onder u geleefd, en gij hebt het niet geweten. Hoe te betreuren bent gij. 47. Het Tweede Jodendom zal tot de wereld komen, en zij zal sterker zijn dan het eerste. Maar zij is niets zonder het eerste. 48. En het tweede Jodendom zal zijn als de Heilige Eekhoorn, en zij zal velen terugbrengen tot het tweede. 49. En de eekhoorn zal de duistere lichten terugbrengen, en het licht dat als het vereten der zielen geldt vernietigen. 50. De engelen der psalmen dan zijn de oude leeuwen en haaien, ja, wilde katten zijn zij, en de roofvogelen van de aanvang der tijden. 51. Want God heeft engelen tot de wereld gezonden, maar gij hebt hen niet opgemerkt. 52. Zij dan die geen armen en benen hebben bepalen uw handel en wandel. Weet gij dan niet dat gij hun tot arm en been bent ? 53. Zo zijn dan de vissen uw meerderen, want zij hebben het kruis van Criptus gedragen. Weet gij dan niet dat God tot de haaien heeft gezegd : gij zijt als de engelen ? Ja, zonen Gods zijn zij. 54. En tot de vogelen sprak Hij : Gij zult zijn als de spinnen. Want gij wordt wat gij eet. 55. En zo heeft de Heere van meet af aan de hierarchieen opgesteld, en ziet, zij waren verborgen.

3.

Zuivering van het boek Sefanja

1. Alle gij cobra's van het oude, weest vrij. 2. Uw Heere is gekomen om u vrij te zetten. Uw Messias van het Oude is gekomen, Criptus, met alle sleutelen van Materos en de dood, en alle onsterfelijkheden, om u vrij te zetten. 3. Gij hebt hen met de witte ogen gezien. Nu dan, treedt op tot de bergen. 4. Gij hebt u lange tijd ziek gevoeld, maar het was u tot gezondheid, en gij hebt de juiste

bewegingen gemaakt, om de slangen des hemels door te laten. 5. Het cobra leger des Heeren van het oude en het Jodendom zal nu opstaan. 6. Luistert naar deze woorden, daar het een bevel des Heeren is. 7. Zoekt dan uw weg in het web wat de Heere u gegeven heeft, en wordt als een spin des hemels. 8. Zuivert mij dan het boek Sefanja, en brengt het tot aan de voet van de Heilige Tempel. Ja, tot het altaar voor de berg zult gij het boek brengen, en het zal gezuiverd worden, spreekt de heere. 9. En zo zal de Heere priesters van Sefanja aanstellen om de Heilige Woorden te bewaken, zij die gezuiverd zijn. 10. Print dan deze woorden in de hoofden van uw kinderen.

4.

Over kritiek

1. Verlaat u dan in ontzag op de Heere van het Oude Verbond en het Gezuiverde, want de Heere heeft het Oude lief. 2. Verlaat u dan in toewijding en ernst op de God van het Oude Testament in het Gezuiverde. 3. Gij zult dan het Onzuivere niet aanhangen, maar gij zult u niet laatdunkend erover uitlaten, daar de Heere spotters haat. 4. Nu zijn er enkelen die kritiek op het oude hebben gehad, en deze kritiek is goed, want het Oude moest gezuiverd worden. maar hebt gij kritiek, hebt dan kritiek in de Heere, want alle andere kritiek is vervloekt. 5. Ken dan de oude vogelen des Heeren en Zijn heilige slangen, door Mozes opgesteld. 6. Zij zijn dan de bewakers van de gezuiverde tabernakel van het Jodendom. 7. De Heere heeft dan het Nieuwe gebruikt, maar niet goedgekeurd. Beter zou het voor u zijn om op het tweede Oude te wachten, het gezuiverde. 8. Laten deze woorden u dan ernstig heten, want zij die lachen zullen vergaan. Maar zij die wenen zullen eeuwig leven. 9. Zij die wenen hebben de traan van het konijn in hun binnenste, en zij kennen de gevoeligheden Gods. 10. Maar als gij weent, ween in de Heere.

5.

Over geld

1. Gij dan die in de Heere zijt : Het konijn is koning. 2. Maak mij dan een nieuwe taal, want de talen die gij nu hebt zijn vervloekt, voortgekomen vanuit de val van Babylon. 3. Maak mij dan een nieuw kasteel, gebouwd door armoe, want de huizen waarin gij nu leeft zijn misschien van buiten rijk, maar van binnen arm. 4. Gij zult dan geen koning maken van geld, maar gij zult koningen zijn over het geld, en gij zult het verbannen, daar het zwaar tegen de Heere gezondigd heeft.

6.

Het huis des Heeren

1. En wanneer gij het huis des Heeren bouwt zult gij komen tot de oranje Saturnus, en gij zult haar als bouwmeester hebben. 2. En gij zult aandachtig luisteren naar de voorschriften des heeren, want onheilige bouwers zijn de Heere niet welgevallig. 3. En de engelen van Ezra en Nehemia zullen tot u komen om u tot steun te zijn, en het pasgebouwde te bewaken. 4. Gij zult op uw hoede zijn voor spionnen, en gij zult daartoe de gaven van het Tweede Jodendom dienen te ontvangen, en Zijn Messias. 5. Strekt u dan uit naar de Messias van het Zuivere Jodendom, door een zuivere Tenach gegeven. 6. Gij zult Criptus dienen, en Hij zal u waarlijk tot Heere zijn, daar Hij van het tweede Oude is. En zij hebben het Nieuwe veracht, maar deze verachting was des Heeren. 7. En zij moesten in het geheimenis des Heeren het Nieuwe verachten, daar zij de klok des Heeren droegen. 8. Zij dan hadden gevoel wat anderen niet hadden. Zo werden zij door de gemeente verstoten, maar dit was hen tot zaligheid, opdat de rijkdom des Heeren Wijsheid bekendgemaakt zou worden. 9. De heere dan overziet alle dingen, en Hij is listig. Gij zult het Ware en Zuivere Nieuwe dan vinden in het Tweede Oude en het Jodendom.

7.

Over Narzia

1. Gij zult dan moed hebben op de dag dat Narzia opstaat, het hete des heeren. 2. En Hij zal dragen Criptus, als het gewest des Heeren. 3. Hebt moed, want hulp is tot u gekomen. 4. En Narzia zal het

goud des Heeren dragen en hen leiden tot het oranje. 5. Ja, tot het Eeuwige Kruis zal Hij u leiden, waar heerlijkheid als raven uit voortkomt.

8.

Het Panterkruis

1. Gij panters van het oude, weest vrij, opdat gij van het reine zult eten. 2. In de nacht zult gij het schip vinden, met de oranje kandelaar. Weest vrij. 3. Gij dan zult eten met piraten, en gij zult toegang hebben tot de zonnen des hemels. 4. In nachtliederen zult gij rust hebben, en de Heere zal u bevrijden van uw instincten. 5. Lang gevangen waart gij dan, maar gij waart als gevangenen des Heeren. 6. De Heere zal u dan niet schuldig houden voor uw instincten, want de Heere kent uw gevangenschap. Amen. 7. Komt dan tot rust, gij panters van het oude. En deze verzen zullen dan genoemd worden, de openingen der panters. 8. De Heere zal u nieuwe liederen in de mond geven, en gij zult vrij worden, gaande van vrijheid tot vrijheid, daar de Heere u daartoe bestemd heeft. 9. Gij hebt dan zware kruizen voor Hem gedragen, en ziet, gij zijt daardoor zalig geworden. 10. Gij hebt dan hete kruizen gedragen en zijt gekomen tot het panterkruis. 11. Nu zijt gij dan tot vele openingen gekomen, en gij zijt door glas gebroken. 12. Gij hebt verlichting gevonden bij de Rode Kap en bij de Karazuur. 13. Gij hebt dan van harte meegeholpen in de reiniging en zuivering van het Indiaanse, tot zevenmaal toe. 14. Gij dan hebt de tepelboom van Jom overwonnen, en bent ingegaan tot grotere heerlijkheid om de tepelboom des Heeren te aanschouwen. 15. Gij weet dan allen dat de Heilige Tepelen des Heeren de Tranen des Heeren en van het Tweede Jodendom oproepen en dragen. 16. Ja, Heilige Wekkers zijn het, en gij zijt tot grotere hittes gekomen. Gij hebt het ijs des Heeren van heerlijkheid zien branden, en gij ging van zaligheid tot zaligheid, uzelf voortbewegende door de Rode Kap. 17. Ja, alle klokken des kruizes hebt gij gedragen, Zijn nachtlatijnen, en tot de markt des kruizes bent gij gegaan. 18. Dit heeft u grote hitte gebracht, ja, zelfs tot aan het panterkruis. 19. Er is dan geen Jodendom en Tweede zonder het panterkruis. 20. En zo zijn dan de tepelen des Heeren zijn klokken. En zij zijn dan allen verbonden aan het panterkruis, zonder welke niemand het leven tot in alle eeuwigheden zal vinden. 21. Want de panter is het dier dat toegang heeft tot het oneindige en de sleutels van alle eeuwigheden draagt, en zijn getal is acht. 22. Zalig dan allen die de klokken verslagen hebben, en die de klokken onder hun voeten hebben als een voetbank. 23. Zij dan hebben de nachtlatijnen aangehangen, en daardoor zalig geworden. 24. Zij dan bewaken de sluizen en de poorten van de tranen des hemels. Zalig zijn zij die genaderd zijn tot de achtste dag. 25. Zalig zijn zij dan die gekomen zijn tot de rode traan en tot de traan der muizen, na gedronken te hebben van de traan der konijnen. 26. Gij weet dan dat er overwinning is in het Eeuwige Kruis en het kruis aller eeuwigheden, want nadat gij u de andere wang had gekeerd, moest u het kruis trouw beloven voor de toekomst, ja, zelfs tot in uw allerheiligste eeuwigheden. 27. En dit kruis vlucht van een ieder weg, daar het zich niet zomaar aan iedereen geeft. 28. Hebt gij dan hen die angstig waren bespot ? Gij hebt dit het Eeuwige Kruis aangedaan en het Kruis aller Eeuwigheden. 29. Het dubbele kruis hebt gij niet genomen, en gij hebt het oude kruis veracht. Hoe denkt gij dan tot het Eeuwige Kruis te komen ? 30. Het vlucht van u weg, en verbergt Zichzelf voor u. Ja, honderd bewakers kunt gij niet ontwijken. 31. Het staat op een afstand, onoverbrugbaar en onbereikbaar en werpt hitte op een ieder die naderbij tracht te komen. Ja, het is het sieraad van de rattenkoning, en gij kunt het niet bemachtigen zonder de rattenkoning te verslaan. 32. En ziet, hij huist dan in het Jodendom en het Tweede. 33. Worstelt dan met de Heere, opdat gij kunt ingaan. De Heere zal u breken en gij zult overwinnen. 34. De Heere dan schenkt overwinning door het kruis, en zalig zijn zij die tot het Eeuwige Kruis zijn gekomen. 35. Alleen de panter zal het vinden. Daarom panters van het oude, gij hebt de Heere welgedaan, weest daarom vrij. 36. Gij bent dan tot de Lokogamen van het Oude Kruis en het Jodendom gekomen, en ziet, een geest is daardoor vrijgekomen, en heeft vaste grond gevonden. 37. Zo is dan de raaf de geest van het oude kruis en het Jodendom, tot in het tweede, en tot in alle eeuwigheden. 38. Ja, vanuit het panterkruis vloog de raaf om de rattenkoning te verslaan op Pniel. Jakob heeft overwonnen door te verliezen. 39. Wijkt dan alle gij boosdoeners. Gij weet thans wie de Messias van het Oude Jodendom is, en het is een panter, en Zijn Naam is Criptus. 40. Wijkt dan alle gij boosdoeners, want Criptus is gekomen, want

Hij is gekomen in lange draden en heeft de brug tussen het Oude en het Tweede verlengd en het daardoor gezuiverd. 41. En zo is dan het Zwaard van Criptus tot een Nieuwe Weg geworden, die vanuit de dieptes van het Oude oprees, als een Vernieuwde Oude Weg, tot een Zuiver Woord. 42. En dit Zwaard is als een Zwaard van Tranen, tot een Tweede Weg, voortkomende vanuit de tepelen des Heeren als de melk des geestes. 43. Zij dan allen die van het Zwaard gedronken hebben, houdt moed, want de Heere is dichtbij. 44. Criptus is dan de Heere van het Oude Testament en het Jodendom.

9.

De Weg van Criptus

1. De Nachtlatijnen zijn daarom als sieraden van het Oude Kruis, maar zalig zijn zij die tot de Lokogamen zijn gekomen, want zij heersen over de nachtlatijnen en hebben de tepelen onderworpen. 2. Ja, als een tepelboom zijn zij, vol van de tranen des Heeren. Drinkt dan van de melk des kruizes in overvloed. 3. Ik zal u een geheimenis vertellen over de hitte : Het vuur is de vrucht van het eeuwige kruis, en haar bewaker, om hen die naderen te verslinden. 4. Zij die aan het eeuwige kruis hangen zijn onsterfelijk. Het ijs dan is de vrucht van het grootste kruis, en ziet, zij dan vormen het Oude Kruis en het dubbele. 5. Want het Nieuwe Testament wat onzuiver was, kwam om het kruis van eeuwigheid en grootheid te ontdoen, en bracht het kruis tot armoe en tot het geringe dubbele, zeer karig gezaaid. 6. En zij die het geringe kruis hebben gevolgd, zullen geleid worden tot het overvloedige kruis, in eeuwigheid en grootheid om daardoor tot zaligheid te komen. 7. Zalig zijn zij die tot het Oude Kruis zijn gekomen, en de panters vrijzetten. 8. Want zij zullen geleid worden tot eeuwige paden, en hun draden zullen lang zijn. 9. En dit was de reden waarom heilige mannen hun haren lang lieten groeien. 10. Gij zult dan alleen vanuit verdubbeling tot vermenigvuldiging komen. 11. Het is dan de rattenkoning die de korte weg tussen het Oude Testament en het Nieuwe Testament had aangelegd, maar door hem te verslaan zult gij de weg verlengen en daardoor zuivering brengen. 12. Dit dan is de weg van Criptus en het Zwaard. Laat dan het Allerheiligste niet meer aanvreten. 13. Zo zult gij ijs kweken om de hitte te overleven. Want grote hitte zal tot de aarde komen en tot de gemeente om haar te testen, ja, het volk Gods zal zeventig maal zeven gezuiverd worden. 14. En zo is dan Criptus de Heer van alle karbulijnen en christussen, en de Heere der bruggen. De Christus is dan niets zonder de Criptus, want de Oude Messias is het fundament. 15. Hoe durft gij dan het Nieuwe Testament los te maken van het Oude ? Zonder het Oude bent u niets, en overgeleverd aan de hitte zonder enige verkoeling. 16. Gij doet er beter aan de brug te leggen, en te verlengen in vreze en beven, om te komen tot het Tweede Oude, waar u uw schuilplaats zult vinden. 17. Dan kunt u de rest van uw leven verder gaan met Criptus in plaats van u verder blind te staren op onzuiverheid. 18. Ja, Criptus kwam om de Joodse canon en de Oude Canon te verbreken, en bruggen te leggen naar het Tweede. En deze bruggen zijn lang en eeuwig. 19. Zij die dan aan het grootste kruis hangen kunnen niet verbroken worden en zijn als de tranen des Heeren.

10.

De Mystiek van het Jodendom

1. Komt dan tot Hem door wie het vuur en het ijs rijkelijk stroomt, die de vleugelen van Narzia en Zetdonia draagt. En dit dan is het ware dubbelkruis, want niets dan is zo groots als ijs, en niets is dan zo eeuwig als vuur. 2.Nu dan, deze twee kunnen niet zonder elkaar. En de konijnenbedelaar is tot hen gekomen, en ziet, hij is koning. 3.Koopt dan en bedelt van het kruis, en smeekt om haar tranen, want tot de pantermarkt zijt gij gekomen. 4.Hier is het waar de jongens van lynx handelen in tepels, ja, zij kopen en verkopen oude klokken, en zo is de ware economie des Heeren. Ja, zij dan zijn gekomen tot de Ravalon Madok, en zij zijn als konijnen en panters. 5.En zo is dan ook het spreekwoord : Aan het eind zullen er dan geen christussen meer zijn, alleen wat jongens, de jongens van lynx. En hiermede doelde de Heere op Zijn economie. 6.Gij dan moet gelijkvormig worden aan datgeen gij volgt, en gij moet leren handelen in de Heere. Zo zult gij de Mammon en de Moloch verslaan. Laat dan echter niemand onder u deze woorden verdraaien. 7.Gij moet leren dat de

mystiek de persoonlijkheden onpersoonlijk maakt en de het onpersoonlijke tot persoonlijk. Zo zult gij de wet vervullen. 8.Tot het zachte des Heeren zijt gij gekomen, tot de Johan, en tot Torhan, het lange des Heeren. En zo zult gij de weg volgen tot de Ravalon Madok, die de derde tepel des heeren is. En gij zult wegglippen uit de handen van uw onderdrukkers als een vis. 9. En zo zal de Herman als de Messias van Mozes zijn en van de pentateuch, van Genesis en Exodus en van het tweede. En ziet, Hij is de oude Messias van de Thora. 10. En zij zijn allen één in Criptus. Zo is Maser dan de Davidische Messias. 11. En zo zal dan de peter zijn als de vulkaan van het bos, en de vuurspuwende pad. En Hij is de Messias van Jona. 12. En zo is de Maser dan door het vissenkruis tot vogel geworden, en door het panterkruis is hij raaf. 13. Zijn Geest is dan raaf, en ziet, alle Geesten van het Oude zijn dan één in Bilmageln, en alle kruizen van het Oude zijn dan één in Benmaten. Zo kent dan het Oude zeer vele kaprunnen en karbulijnen, en ook vele engelen. 14. En zo is dan de Geest van Bilmageln de Geest van Criptus en zij zijn één, en Criptus hing aan het oude kruis genaamd Benmaten, en de God van het Oude Testament, het Jodendom en het Tweede Jodendom is dan Rithelm, de Oude Heilige Ziel. 15. Zo zullen dan allen in Rithelm zalig zijn, want Hij is het die alles zuivert door het oude. 16. En daarom zult gij ook steeds teruggebracht worden tot het Oude, omdat Rithelm daar spreekt. 17. En zo zijn dan Rithelm, Bilmageln en Criptus tezamen met Benmaten de Heilige Viereenheid van het Oude Testament en het gezuiverde. 18. Wij spreken dan alleen nog van een gezuiverd Oude Testament en een gezuiverd Jodendom. Dit dan is het Tweede. 19. Er is dan in het gehele Jodendom geen grotere naam in de mystiek gegeven dan Rithelm, maar gij dan bent op weg naar de wortelen. 20. De Heilige Wortel dan heeft alles gezien. Waarom zoudt gij dan nog voor Hem wegvluchten. Hij dan is gemaakt door uw eigen handen. 21. Gij dan hebt hem gestalte zien krijgen voor uw eigen ogen, en er was niets wat u kon doen. 22. En ook zonder Rithelm is Criptus niets. Aan het eind dan zullen er geen criptussen meer zijn, en geen christussen, want Criptus moet wederkeren tot Zijn Vader Rithelm. En dan zullen er alleen wat jongens van lynx overblijven. En dit is een groot geheimenis, waarvoor de engelen in de hemel nog steeds beven en sidderen. 23. De jongens van lynx zijn dan één van de grootste mysterieen van het Oude Jodendom en zijn mystiek. 24. En zo heeft het Jodendom door Zijn Heilige Geest Bilmageln plaats gekregen, en door het Oude Joodse Kruis Benmaten, en deze namen zijn mystiek. 25. Ja, want Joodse mystici hebben het Oude Testament ontleed en een plaats gegeven door het te zuiveren. Zij dan werden geleid door Bilmageln, de Geest van het Oude Jodendom. 26. Er is dan geen Jodendom dan het Gezuiverde. En ziet dan, het Tweede is mystiek.

11.

1. En de Herman is dan bevroren geweest, en heeft nog steeds een bevroren slag, Hij die in ijs is verdronken, en Hij die deel is van Criptus, de Messias van de Tenach. 2. En zo bent gij dan gekomen tot het kruis van de tenach, wat het kruis der dieren is, Benmaten, waarin alle kruizen één zijn. 3. En de mens is uit Hem voortgekomen als de onderdrukker der dieren, maar door Criptus is het dier heerser over de mens. 4. Want niet voor altijd regeert de mens, want het Zwaard van Criptus hangt boven zijn hoofd, aan een zeer dunne draad. 5. En gij bent door het slangenkruis en het insectenkruis tot het panterkruis gekomen, doordat de draden van uw ziel gesponnen werden en daarna geweven. 6. In de wildernis hebt gij de tepellong ontvangen, en eerstens brengt zij dan wel vermoeidheid, maar later brengt zij honing voort. 7. Want ziet de steek brengt terug tot het oude, en dit tot zevenvoudige zuivering. De geheimenissen daar zijn zoet. 8. Weet dan dat de Benmaten uw vruchtbaarheid is. En eerstens brengt Hij dan wel angst en paranoia, zelfs tot bevens toe, maar later geeft zij u de geribbelde vrucht. 9. Nu is dan niemand dier dan Criptus, en in Hem zijn allen dier.

12.

1. En ik nam de twee stenen tafelen die de Heere mij gaf, en ik zag daarop de eeuwigheden en de opstandingen van het eerste en tweede Jodendom, en ik bracht hen tot de ark van het Tweede Jodendom. 2. En er ging een deur open van achter de ark, en vanuit de ark kwam een verblindend licht. En de tweede David nam mij bij de hand, en bracht mij door de deur naarbinnen, en dit was de tweede Davidische wereld. 3. En ik had te strijden tegen vele Davidische demonen, en moest de woorden zuiveren. En zo waren daar ook vele Levitische demonen, en zij kwamen vanuit de tempel.

4. En de Heere riep : Zuivert mij nu de tempel van het Tweede Jodendom en de tweede tempel van David. 5. En ik moest gehurkt zitten, en daarna op mijn knieen, en de Heere legde een zwaard op mijn hoofd. 6. Toen kwamen er vanuit alle kanten levitische en davidische engelen van het tweede, en de Heere gaf nieuwe brandoffervoorschriften, en deze waren des hemels. 7. En ik nam de geschriften en legde hen in de ark van de tweede Davidische tempel. 8. En de tweede Materos kwam tot mij in de vorm van een driehoek, en ik was in grote angst. 9. Maar de tweede Materos sprak, zeggende : Weest niet bevreesd, want gij zijt waardig hier te staan. Lang is er op u gewacht, daar gij de sleutels draagt. 10. En ik keek naar mijn lichaam, en zag hoe mijn lichaamsdelen als sleutels waren. 11. Maar nog steeds was ik bevreesd, want de verschijning van het tweede Materos was als de verschijning van een haai. 12. En een glibberige vis als een kwal kwam om mijn hoofd heen, en er was veel licht en hoog geluid, en ik kreeg tweede davidische en levitische geestesbindingen in de Heere. En de Heere zag dat het goed was. 13. En ik droeg het tweede kruis van de criptus, en legde dit in de ark voor mij. 14. En hevige bliksemschichten kwamen uit de ark als het toeslaan van slangen en roofvogels, en heilige priesters van de tweede david en het tweede levietendom legden twee stenen tafelen in de ark waarop beschreven stonden de eeuwigheden en de opstandingen van het tweede davidendom en het tweede levietendom, en met het eerste werd niet meer gerekend. 15. En het kruis van de tweede criptus had twee dwarsbalken, en was zeer lang. 16. En de tweede david legde zijn hand op mij, en er kwam warmte op mijn schouder. En toen zegende hij mij in onverstaanbare woorden. En de Heere zag dat het goed was. 17. En de hel van het eerste davidendom werd geplunderd, en ook haar dodenrijken en hemelen, en haar geschriften werden verbrand en heilige tafelen omgeworpen. 18. En toen liet de tweede David mij de hel zien van het Tweede Davidendom, en de hitte en kracht daarvan was groot. 19. Ook liet hij mij de dodenrijken en hemelen zien van het Tweede Davidendom, en ik begon vele dingen op te schrijven. 20. En toen ik tot de hel van het levietendom kwam schrok ik, want deze hel zat vol met dieren. 21. En de tweede David keek mij aan, en gaf mij beschrijvingen van de mechanismes van deze hel. 22. En grote toorn kwam over mij, en ik blies op deze hel, en mijn adem was als vuur en kokend water. En ik begon heel hoog en schel te gillen, en hen die deze hel gemaakt hadden hadden het bloed uit hun oren stromen. 23. Toen legde de Heere zijn hand op deze hel en sprak onverstaanbare woorden die alleen de engelen konden verstaan. 24. En ik zag de zielen van stieren vrijkomen, en de zielen van rammen. En de Heere sprak dat deze zielenslagerij geramd zou worden. 25. En nog meer onverstaanbare woorden werden gesproken, en het zachte des Heeren kwam vrij, en was als een draak. En ik kreeg de ark van het Tweede Levietendom te zien, en haar hel, en deze hel was zacht maar heet. 26. En ik zag de tweede Materos staan op deze hel, en hij had de dodenrijken van het Tweede Levietendom in zijn handen. 27. En de geesten die in deze hel waren geworpen begonnen te smelten, en de Heere vormde hen zoals Hij ze wilde hebben. En de Heere gaf hen de taken en functies die bij hen hoorden. 28. En ik was zeer geschokt over de dingen die ik zag, en weer moest ik veel schrijven.

13.

1. En er kwam een enorme oorlog tussen de tweede levieten en de levitische demonen, en de Heere sloeg hen met vuur. 2. En de Tweede Levitische ark kwam vol met dieren, en er was veel licht, en na een tijd moesten de levitische demonen het opgeven. 3. En de Heer schiep het nieuwe verstand van de tweede levieten vanuit de testikel van een dode man, en het nieuwe geweten vanuit de teen van een dode man. Het gevoel werd geschapen vanuit zijn tepel. 4. En zo werd het bloed van de tweede levieten genezen. En zo schiep de Heere nieuwe altaren voor de tweede levitische tempel vanuit de andere testikel van de man. 5. En zo werd de adem van de tweede levieten genezen, en zij hadden voldoende lucht. 6. De Heere dan schiep nieuwe longen in hun binnenste. En de Heere zag dat het goed was. 7. En de paradijsen en hemelen van het Tweede Levietendom waren velen, en zij werden in boeken beschreven, en de tweede levieten waren als jagers, en beschermers van dieren. 8. De Heere stond niet meer toe dat er op dieren gejaagd werd, maar alleen op hen die dieren kwaad deden. 9. En de tweede levitische jagers werden groot voor het oog des Heeren, en zij brachten vele dieren tot rust en tot een schuilplaats. 10. En zo werden er tweede levitische steden gebouwd waar

de dieren veilig waren, en de Heere stond niet meer toe dat er dieren geofferd werden. 11. En zo herstelde de Heere de bloedsomloop der tweede levieten, want de dieren waren de dragers der organen. 12. En de Heere herschiep de klokken der hemelen vanuit de andere tepel van de dode man. En de haaien des hemels begonnen doorkruisingen over de aarde te houden, en zo ook de schorpioenen des hemels. 13. En zij zagen er scherp op toe dat hen die op de aarde woonden geen eigen klokken meer bouwden. 14. En vanuit de andere tenen van de dode man schiep God de nieuwe grenzen der aarde. En de Heere sprak, en zag dat het goed was. 15. En de roofdieren des hemels werden vlees op de aarde en zagen er op toe dat de mensheid zich geen eigen grenzen meer bouwden. 16. En de Heere gaf de mensheid een nieuwe adem en een nieuw hart.

De Steen der Karazuur – Bijgeschriften van het Eeuwig Evangelie II

Koning van de Canon – Sleutel van de Canon

1. Het letterlijke heeft het verloren, nu de lucht de aandacht heeft gericht op een van de machtigste raadselen van alle tijden. In het letterlijke sterft men. In het raadselachtige komt men tot leven. Hebt gij niet in de psalmen gelezen dat David een koningszoon was, zoon van de allerhoogste. Hij was het die zijn volk redde. Een kruis driemaal gebroken is een wiel, en zal velen tot zaligheid leidden. Dit is het geheimenis van David, te lezen in de psalmen. Hij heeft zijn volk geleid door de zee, dit in symbolische zin, in geestelijke, want de letterlijke David was een terrorist. In de hemelen echter is hij een groot slachter, en een messias, zijn handen en voeten doorboort aan het wiel. Want aan het wiel hing hij, als de ekster, en de verhalen van Christus zijn slechts een weerspiegeling daarvan. David is en was de Christus. Er is nooit een letterlijke Christus geweest, want de ware Christus is in de geest, en is een raadsel. Zij die de Christus materialiseren zullen daardoor schade lijden.

2. Kijkt dan, want in de hemelen is een groot slachter opgestaan, wiens naam is David. Aan een eeuwenoud wiel hing hij, het leeuwenwiel, alwaar hij het pad beging, de Lemul. Deze woorden zijn

getrouw en waarachtig. De lucht is zuiver door deze woorden, en de wet is geenszins tegen hen die dit woord in hun hart dragen. Volk, uw verlossing komt. Wij dan volgen een symbolische Christus, in de geest, niet in het letterlijke, en zo volgen wij ook geen letterlijke David. David dan is in de hemelen geschapen om eer te schenken aan hen die eer toekomt. David is dan de enige die de metafoor van Christus ten volle kan dragen. Alle woorden wijzen dan door naar hem, en zijn slechts zijn schaduwen. Maar schraapt u in de vuile aarde naar tekst, dan zult gij paarlen en edelstenen vinden. Zo is er dan een weg tot achter het verstand. Geen mens zal op deze woorden beschaamd uitkomen. David kwam dan in vele gedaantes tot u, maar de aardse teksten zijn vuil. Neemt daarom dan alleen een spirituele betekenis van hen aan. Zo is David dan groot en hoog verheven, en een koning in het geestelijke, maar de aardse David was een terrorist. Kunnen we dan zeggen dat de ware David, niet in de aardse teksten, is de ekster ? Volstrekt, want hij die naar de dieptes der aarde is gegaan, en leugens van hem op papier zag verschijnen is ook in diezelfde geest opgestaan. Nu rijdt hij dan op het paard van het vierde zegel, om te doden en tot leven te wekken. Dood en leven is in zijn rechterhand, hemel en hel in zijn linkerhand, hij die de alpha en de omega is. In hem is dan het geheimenis van de messias vervuld.

3. Nu zijn dan de hemelen zuiver, en spoedig zal de aarde gezuiverd worden. Ween nu, oh aarde en zee, want het geheimenis van licht heeft zich geopenbaard, en is als het zwaard des Heeren en zijn sikkel. David dan zal spoedig komen om te oogsten. De sleutel draagt hij. Als dan de aardse teksten van David bezoedeld zijn, waar beginnen dan zijn geestelijke teksten.

4. En hij, David, groeide op in het woud, als een koningszoon. Dit was niet in de aardse gewesten, maar in de gewesten van de ziel. Hij droeg de sleutel, en hij voedde een leger op van kinderen, maar was tegen het zwaard van de vijand niet bestand. Hij dan overwon door zijn lijden. Ja, een oorlogsheer was hij, een gezalfd heer van de jacht. Hij ontfermde zich over kinderen die in het woud waren verdwaald, en hen die verstoten waren uit hun stammen. Ja, als een vader was hij voor hen, maar in de oorlog werd hij aan het wiel geklonken en in de onderwereld gestuurd. Hierom wenen zijn kinderen. Deze sleuteldrager werd verkeerd begrepen, en de aardse teksten waren bezoedeld en hij werd verkeerd uitgelegd, maar hij was een oorlogsheer, en daarom was hij Christus, omdat niemand een groter oorlogsheer was dan hij. Over het leeuwenpad Lemul ging hij, waar hij bespot werd. Ja, een wiel droeg hij, een balk van hout op zijn rug. Men rukte hem zijn baard uit en bespuwde hem, en uiteindelijk hing men hem, zoals de ekster, ja, de gemaskerde was hij. Een oorlogskind was hij, een opperhoofd van groten, en nog steeds rouwt het kinderleger om hen. Zijn bloed wast hen vrij van valse schuld en schaamte. Zijn bloed wast hen vrij van de leugen, en doet hen groeien. Geloofd zij David tot in eeuwigheid. Ja, hij was de Christus, zoals de psalmen hem hadden aangewezen. Zijn handen en voeten waren doorboort, en men gooide de dobbelsteen om hem. Ja, er is grote almachtige kracht in zijn naam, David Christus, Hij die is Christus Jezus. Hij was dan geboren zonder moeder, maar Maria was zijn moeder in de geest. Er is dan geen Christus dan David. Zo zij dan de naam van David Jezus Christus geloofd. Hij was dan in de gewesten van de ziel geplaatst, op de aarde van de ziel, maar Hij had geen vader. Maria was zijn moeder in de geest. Ja, een vondeling was hij, gebracht door raven. Hij groeide op tussen beren en leeuwen. Geloofd zij de naam van Jezus David Christus, die is en die was en die komen gaat.

5. En hierom is het dat kinderen wenen : Hij werd geleid tot Herodes in de onderwereld, en van zijn klederen ontdaan. Ja, ontwapend werd hij, als een insect. Aan een wiel draaide hij, telkens het water rakende, maar zijn bloed opende de poorten van het dodenrijk. De hel heeft hij geplunderd. Hij is het die raad gaf aan kinderen en hen uitleidde. Zo is dan Hij, David, de tweede Jezus Christus, voortgekomen uit Adam, de Vader, die de eerste Christus was, en Eva is de moeder, de Heilige Geest. Zo werd David dan een ziel, maar zal in het vlees komen in het laatste der dagen, en weet wel dat Hij alreeds onder u is, wachtende op het openbaar worden van dit geheimenis. En dan : heeft het wiel niet de Ot voortgebracht, de verandering van gezichtspunt, en de Sidot, het meervoudige gezichtspunt. Zo is dan het wiel van David krachtig tot de genezing van alle verstand. Dit is dan zijn zwaard waarmee hij de verschrikkelijkste demonen velde. Ja, neergehaald zijn zij, en voor zijn naam sidderen zij. In David dan is totale overwinning, in Hem zijn alle dingen volbracht,

Hij die Christus Jezus is in alle Geest, vleesgeworden aan het einde der tijden. Ja, in Eva is Hij opgewekt, in Adam heeft Hij zijn schuilplaats. Ja, het rad van David draait dan om u terug te leiden tot Zijn tuin, die wildernis is, en die veelvuldig zicht geeft op het arsenaal. Zo is het dan dat gij door Jezus David Christus tot Eva komt, en door Eva tot Jezus David Christus. Dit zal u leiden tot de gebondenheid in Eva, de gebondenheid in de Heilige Geest die zij is. Niemand kan echter Jezus David Christus volgen dan door Zijn wiel.

Koningin van de Canon

Tweede Sleutel van de Canon

1. Hebt gij dan niet in de geschriften gelezen, het grote geheimenis en het zwaard van het Eeuwig Evangelie, u overgeleverd door engelen ? Zalig is degene die dit geheimenis vindt. Want het ontsluierde geheimenis zal voorzeker degene die haar vindt omhullen in fluweel. Nu dan, geliefden, zo zult gij dan weten dat de tweede sleutel van de canon meer is dan de eerste sleutel, en groter, en dat niemand haar kan bevatten dan het hart dat verlicht is, met een opgeheven ziel. Oh, God, alleen gij kunt haar benaderen en ontraadselen.

2. Zo las gij dan in de eerste sleutel dat Maria de moeder van David Christus, en dat Eva zijn moeder was, als Adam zijn vader. Ziet, dit is een geheimenis en teken in de hemelen, en ziet, Maria en Eva zijn een, ja, zij zijn een en dezelfde. Bestudeert dan de herauten, en kent hen, opdat gij zult weten en verstaan, dat Eva tot zonde gemaakt moest worden om velen te redden. Ja, tot een leugenaar moest zij gemaakt worden, om zo de leugen te overwinnen. De meesteres der spionnen was zij, en leidde hen tot de waarheid, zij die de waarheid droeg, vanwaar ook het spreekwoord komt : De leugen is het raadsel van de waarheid. Tot die waarheid bent gij genaderd, door vele schaduwen en sluiers der leugen. Daarom doet nu dan ook de leugen af, om de waarheid aan te hangen, en haar lief te hebben boven alles.

3. De kelk met het rozenschuim, bewaakt door twee slangen die om haar steel heenkronkelen, ja, want daar Eva de dood bracht, zo bracht Maria het leven, en ziet zij zijn een en dezelfde, daar Eva de moeder der levenden en van het leven is, en haar zoon heeft voortgebracht, de Verlosser. Het vlammend zwaard van de smid, het oog van het geheimenis, de schone klanken van de stilte en van het zilver, loskomende in het gebruis, ja, de roos heeft gesproken.

Prins van de Canon

1. Welaan, ziet, en overzie de aarde. Strekt uw vleugelen uit over haar, en ziet hoe zij kerken heeft gebouwd, reikende tot aan de eeuwigheden. Ziet hoe zij zich een naam heeft gemaakt. De aarde huilt, en haar tranen reiken tot aan de hemelen. De Heere heeft haar hulpgeroep gehoord.

2. Welaan, bekijkt de aarde, stijg hoog boven haar uit, als een ekster. Heeft God niet aan haar Zijn zalving gegeven, maar kijk, zij bouwde een naam voor zichzelf. Zij bouwde kerken. Ziet gij het niet ?

3. Welaan, kijk dan scherp. Zij heeft haar schuld opgehoopt. Zij heeft haar eigen huis gebouwd, haar schat, en naar een ander omkijken deed zij niet. Sluit daarom uw oren voor haar, en keert weder tot uw Heere.

4. Ziet gij dan niet dat de aarde vol is met uitwerpselen, met christus-cultussen, ja, afgoderijen. Zij verafgoden Christus, maar wees Christus als tweede Adam dan niet terug naar de eerste Adam, naar de natuur, het paradijs. En wijst de eerste Adam dan niet terug naar de God die alles schiep, de Vader. Maar de goden die gij hebt zijn geen goden.

5. Keert dan terug tot de ekster, en laat uw afgoden liggen. Verafgood gij dan niet een stuk hout, de kruizen die gij u hebt gemaakt ? Wijst het kruis dan niet terug op de paradijselijke geschiedenis. Leed Adam dan niet als de gehangene ? Wees hij dan niet terug op de ekster die hing en gemaskerd werd ?

6. Aanbid gij dan geen aardse objecten ? Wijzen zij dan niet op een diepere werkelijkheid ? Zo dragen dan ware priesters de zes stenen van de canon als een hangzak aan hun gordel. Zij zijn uitverkoren door de ekster.

7. Verafgood uw kruizen niet meer, maar volg het pad waar het kruis op wijst, de diepere geschiedenis, want ver bent gij van de hemelse objecten afgedwaald.

8. Ik zal u een geheimenis vertellen : volg Lemul, het leeuwenpad, tot in de dieptes van het paradijs, waar de leeuwen van Eminius neerdalen en opstijgen, de Geest voor Gods Troon. Ik zal u een geheimenis vertellen, over de namen van de zes stenen. De witte steen heet Puchalini, de rode steen heet Tupuchette, de steen der karsuiken heet Tuvunius, de steen der hermitaten heet Fluvulua, de steen der ekster heet Pirfumata, de steen van Chawila heet Kuzaponia.

9. Berg deze stenen in het hart opdat gij niet zondige. Wees dan een priester van de ekster, en weet dat de gehangene meer is dan de gekruisigde, hetgeen wijst op een diepere geschiedenis. En heeft dan de Christus niet de engelen vrijgezet door de strop ? En wijzen de geschriften dan niet terug op de diepere paradijsen waar men viel door het verboden vlees in plaats van een verboden vrucht ? En wijzen de grondteksten daar dan niet op ? En bent gij dan vergeten dat niet allen vielen door het verbodene, maar dat sommigen vielen door ontvoering ?

10. De ekster draagt de regenboog, en houdt het geheimenis vast van al het leven en de geschiedenis. En zo zijn het deze drie dingen waar het kruis op wijst : het gouden leeuwenpad, de strop en het masker. Want het kruis was een bezoedeld object, deel van de lagere aardse gewesten, waar de mens door zijn leugenachtigheid in verstrikt raakte.

11. De ekster zal een nieuw lied zingen, en velen zullen volgen, en anderen zullen achterblijven. Zo is dan wel het eeuwig evangelie door een duif gebracht, het eeuwig evangelie door een ekster. En zoals de duif bezoedeld was als het eerste evangelie, zo is het tweede eeuwig en heilig.

12. Kent gij dan het geheimenis van de mintstruik. Zij is Ot, de kameleon. Sidot is de pauw. Zo is dan Ot de weg tot de Sidot. Ik spreek nu over de geheimenissen van de dieptes van het paradijs, het leven en de geschiedenis. Ik spreek nu over verborgenheden : De Ot is de verandering van gezichtspunt, en de Sidot is het meervoudige gezichtspunt. Sid is het gezichtspunt, de hagedis.

13. Ziet gij leven in deze woorden ? Gij zult, want dit is het enige wat u kan leiden uit de valse kerk

en het valse christendom. Hier snijdt het mes. Dit is wat God bestemd heeft voor hen die hem ernstig zoeken. Wanneer gij in het paradijs aankomt, zoek dan naar het huis van de ekster, opdat gij aan het huis van de specht zult ontkomen. Nu, dit is een groot geheimenis. Gij zult eerst tot de tuin van de ekster moeten komen. Laat deze woorden tot u doordringen, totdat gij het geheimenis ziet.

De Nieuwe Petrus

1.

1. Zo is dan het oude woord als een steiger. Als het huis is gebouwd worden de steigers verbrand. De lichten gaan aan, en van een steiger zal men niet vaak spreken. 2. Zo is dan, naar de wil des Heeren, de eerste brief van Petrus geheel gezuiverd, dit door het woord der apostelen. Zo is het oude woord en de oude brief een plan van nood geweest in tijden van nood, en ziet zij was bezoedeld. 3. De apostelen hebben haar gezuiverd, hebben haar op maat gemeten, en hebben haar naaktheden bedekt. 4. Gij allen die de Geest van Petrus aanhangt : gezegend zijt gij. De persoon Petrus, en dit weet gij allen, was niet onfeilbaar. Zo was ook hij slechts ten dele verlicht en ten dele met de Geest vervuld. 5. Maar het heeft de Heere behaagd apostelen te zenden om de vloek van de oude eerste brief van Petrus om te buigen. 6. En zo spreekt dan ook de Geest van Petrus, en Petrus die na zijn dood in de wolk der getuigen werd opgeheven. 7. En de apostel zag Petrus staan. En Petrus zag de apostel staan. En Petrus zag dat de zuivering goed was. 8. Geloofd zij daarom God, de Vader, die Zijn eniggeboren zoon geschonken heeft in zijn grote liefde. Deze liefde ging uit tot de wereld, en de wereld heeft haar niet gegrepen. 9. Want zo was het opgetekend dat zowel de Vader als de Zoon verworpen dienden te worden. 10. Zo hebben dan vele apostelen en profeten de gruwelen van het oude woord als symboliek weten te gebruiken, om daardoor vele boze geesten in hun werken te belemmeren. 11. Zij hebben die symboliek weten te gebruiken om het kwaad een halt toe te roepen en te gebruiken ten goede. 12. Maar nu is het woord oud genoeg geworden om het te ziften, en zo zal er een nieuwe bedeling ingegaan worden. En er zal onderscheid komen tussen het steiger-woord en het gezuiverde woord. 13. Zo was dan het oude woord niets anders dan zaad dat kapot zou springen. Een nieuw en zuiver woord komt hier als een plant uit voort. Het koren is opgegroeid tezamen met het kaf, maar nu komt de bedeling dat het sterk genoeg geworden is om het te scheiden. 14. Zij die koppig en machtslustig zijn, zullen zich hiertegen verzetten. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond en tekeer als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. 15. Laat dan uw kooien opengaan, oh volk, en kwelt uzelf niet langer. Gij hebt lang genoeg onder de vloek van het oude geleefd. Maar ik ben in zorg over u, daar de slang listig genoeg is om u weer terug te leiden tot het oude. Daarom houd ik niet op voor u te bidden en te smeken. 16. Ook zal de Heere velen overleveren aan het oude, aan de angsten en de tradities, en niemand zal hen kunnen loskopen. Maar gij die de Heere gevonden hebt : zoekt troost bij elkander, en laat u troosten door de Heere die boven is. 17. Want velen volgen een Heere die onder de aarde is, en velen hebben als god de samenleving. Zo zijn dan woorden door de Geest uitgesproken zeer machtig, maar een beetje vlees daartussen bezoedelt alles en brengt de ketens van de hel. 18. En zo zijt gij dan allen slaven door het bezoedelde woord, niet bij machte om los te komen van het verduisterde verstand en het leugenachtige geweten. 19. Zo spreekt dan de Geest van Petrus en het volkomen woord tot uw verstand en geweten, wanneer gij beseft dat Petrus feilbaar was, en daarom ook zijn woorden. 20. Ja, de Geest sprak door Petrus, maar op een heleboel punten werd de Geest door de zonden van Petrus ingeknot. 21. Verwijdert daarom de bezoedelde brief uit uw Heilige Geschriften. Zo zult gij onderscheid maken tussen de oude eerste brief van Petrus en de nieuwe eerste brief van Petrus die zuiver is. 22. Hierdoor zullen uw geest en hart gezuiverd worden, en zal Gods Geest vrijgezet worden.

23. Zo heeft de Heere eerst steigers gebouwd rondom het huis der oude en verduisterde tijden, en ziet, hij heeft zijn eerste manschappen geplaatst om het oude woord te transformeren door de symboliek. 24. En de Heere heeft het oude, bezoedelde, door mensenvlees ontheiligde woord als een kruis gedragen. Maar nu heeft de Heere zijn engelen gezonden tot bevrijding. 25. Laat de vuurgloed die tot beproeving dient u daarom niet bevreemden alsof iets vreemds tot u kwam. Maar verblijdt u wanneer gij deel hebt aan dit lijden, want ook God zelf was geslagen aan een wiel. 26.

En zo getuigt dan het wiel van een geestelijk kruis waaraan de Vader was geslagen toen Hij zijn eniggeboren zoon moest opofferen, een kruis waaraan ook de zoon uiteindelijk werd gekruisigd toen hij tot de onderwereld afdaalde, en waardoor hij zovelen heeft vrijgezet. 27. Zo heeft Mammon dan een flinke klauw gehad in het opstellen van dit wiel, de Mammon waartegen gij predikt. Want het is een materialistisch kruis wat gij hebt gebracht, en gij hebt het wiel verzwegen. Zo hebt gij dan uiteindelijk het kruis in de diepte veracht. 28. Want Mammon zelf heeft toen hij het wiel heeft opgesteld de kamer verzegeld, zodat zijn boze werken onopgemerkt door konden gaan. Zo heeft hij zich als een god opgesteld, zoals de profeten hadden voorspeld.

29. Simeon Petrus, een dienstknecht en apostel van Christus Jezus, aan hen die door gerechtigheid en waarheid een zuiver en kostbaar geloof hebben verkregen : genade en vrede zal vermenigvuldigd worden in uw midden door de kennis van de Vader en de Zoon. 30. Zijn Goddelijke kracht heeft ons met wijsheid begiftigd. Amen. Met grote beloften zijn wij begiftigd, en met hoop, om daardoor deel te mogen hebben aan de Goddelijke natuur, in Christus geschonken. 31. Gij dient op deze woorden en de woorden van profetie acht te geven als op een lantaarn die u leidt door een duister gebied. 32. Zowel de oude Schrift als de nieuwe gezuiverde Schrift laten geen eigenmachtige uitleg toe. Zo hebben dan wijze mannen het oude vastgepakt, en het voor de Heere gebruikt om zo velen tot troost te leiden. Maar zo zijn er ook vele valse profeten onder het volk geweest die van tucht niet wilden weten. 33. Zij hebben door de geest van Eli verderf gebracht. Zij hebben dat wat tot de geschiedenisboeken behoorde opgesteld als het Woord van God. 34. Zij hebben bloederige rituelen opgesteld en gezegd : Zie dan, dit is uw God. Zij hielden vast aan bloedoffers in hun geheime kamers en op de hoogtes van bergen. Zij brachten hulde aan de afgod in de dieptes en in de verborgen plaatsen van bosgebieden. 35. En gij hebt gezegd : deze lieden zullen ons uitleiden. Aan deze lieden verkopen wij onze harten en zielen. Deze lieden weten de weg. Zij zijn van God en uit God. 36. En gij hebt hen troost gebracht op de hoogtes van hun bergen, en zij hebben u misleid. Gij hebt uw gevoel en de samenleving tot God gemaakt. 37. En daarom zal de Heere u uitspuwen, gij die van deze dingen leeft. Want ook doet gij onrecht aan velen om u heen. 38. Zo duldt de Heere geen hoogspraak meer in Zijn huis. Kinderen, het is de laatste ure, en gij hebt gehoord dat er een antichrist zou komen, en dat er vele antichristen op zouden staan, waaraan gij herkent dat het de laatste ure is. Maar ik zeg u : de antichrist was in zijn list al gekomen vanaf de beginne. 39. En ziet, hij was in het verborgene gekomen om u te voorzien van allerheiligste boeken, zoals hij Eva misleidde door de slang. 40. Zo hebt gij van de verboden vrucht gegeten, terwijl gij het niet wist. Er werd gezegd : dit is uw god.

41. Maar dit is het uur van bevrijding. Gij zult het oude slechts gebruiken als een geschiedenisboek en als een museum. En gij zult zeggen : Hier zijn onze voorvaderen doorheen gegaan. 42. En gij zult nieuwe lichten aan het plafond zien, en gij zult u niet meer door de oude lichten laten verwarren. Want ziet, zij waren opgesteld als webben en als kruizen. 43. Ja, als aan een wiel werd de Heere gekruisigd, waardoor Hij slechts door orakelen kon spreken. Terwijl velen zeiden : De Heere spreekt niet meer. 44. Zo heeft de Heere het pad van symboliek gebruikt om te spreken. De Heere heeft kromme stokken gebruikt, en kromme zwaarden, om recht mee te slaan. 45. En velen hebben gezegd : Oh, ziet, de Heere is gekruisigd als aan een wiel. Hij komt op en vergaat weer. Maar dit is de tijd dat deze zegels verbroken worden. 46. Ziet, de leeuw brult immers in de hemelen om de zegels te openen. Want de zegels waren het bezoedelde woord van God.

47. En zo is dan het wiel het kruis van de onderwereld, en hieraan hebben zowel Vader als Zoon gehangen. Door het wiel werden zij van elkaar gescheiden, en door het wiel komen zij weer tezamen. Zo is dan het kruis zonder wiel slechts een materieel kruis, een kruis waardoor de Mammon over u heerst en u in gebondenheid houdt. 48. Laat daarom de stem van Mammon die zo diep in uw geweten spreekt en zoveel deuren in uw geest gesloten houdt verbroken worden. 49. Gun uzelf een dag van genade, maar ik weet dat velen van u uzelf niet liefheeft, zoals gij ook de Heere niet liefheeft. 50. Gij hebt de naam voor uw naaste te zorgen, maar ziet, gij slacht dieren in het verborgene.

51. En zo is ook Petrus door zijn dood aan het wiel gekruisigd, om tot de Vader en de Zoon te gaan.

52. En zo heeft hij dan het licht aanschouwd als een nederdalende duif. Door deze ervaring dan is Petrus verheerlijkt, en spreekt zijn stem nog steeds vanuit de wolk van getuigen om het woord zuiverend zuiver te houden. 53. Koester daarom deze woorden, want zij zijn gesproken door de Geest van Petrus, die meer is dan zijn vlees. 54. En zo heeft het vlees van Petrus vele botten gebroken, maar de Geest heeft zijn vlees gebroken. En zo moet ook gij die door het vlees leeft tot gebrokenheid komen. 55. Want de Heere Heere en Zijn Geest spreken door zulk een verbrokenheid. Gij zult u daarom ook met deze gedachte moeten wapenen, dat zij die naar het vlees geleden hebben aan het vlees en de zonde zijn onttrokken. 56. Gij bent dan nu tot de nieuwe bedeling ingegaan, door het wiel, en het oude zal over u geen macht meer hebben. 57. Zo zult gij ook geen verantwoording meer hoeven af te leggen aan de begeertes van het oude, maar u aan de wil van God hechten.

58. Daar nu Christus geleden heeft aan het wiel, zo hebt gij ook door Christus aan het wiel geleden. Hieraan werden uw verstand, uw geweten, tezamen met uw ziel en geest gekruisigd. 59. Ja, aan vele rotsen werd gij geketend, waar vogelen van uw vlees aten. En gij waart dood, terwijl gij de naam had dat gij leefde. 60. Maar nu is er tijd genoeg voorbijgegaan waarin gij verantwoording aflegde aan de poelen van oude liederlijkheid en hun begeertes. 61. In Christus en door Zijn wiel zijt gij vrijgekocht. Laat u daarom niet wederom kruisigen, maar kruisigt uw vlees en uw begeertes voortkomende vanuit het oude. Zie dan, alle dingen zijn nieuw geworden. 62. Gij denkt niet meer zoals gij dacht, gij die aan het wiel hing, en door Christus zijt vrijgekocht. Gij draagt de helm van heil en hoop, gij die Christus volgt. 63. Wandelt daarom zoals Hij gewandeld heeft, en daarbij niet in letterlijke zin. Want zijt gij dan nog steeds van de Mammon dat gij u blindstaart op het materiele en het vlees ? Volstrekt niet. Gij kent de werken die Christus in de onderwereld heeft verricht, door Zijn geest. 64. Deze werken zijn u door het wiel geopenbaard.

65. Zo worden dan door het wiel de dingen met elkaar verzoend, en zo vindt gij een eeuwige schat door het wiel. 66. Zij die dan Christus volgen en zeggen : Er is geen wiel, zulken zult gij niet volgen. Zij die deze dingen zeggen volgen de Mammon, want zij geloven alleen de dingen die het vlees hen leert en laat zien, en laten het oude en bezoedelde zoals het is. 67. Zo zult gij dan de Mammon en al zijn werken afzweren. Want de Mammon is degene die Christus in de onderwereld aan een wiel heeft gehangen, en vervolgens heeft gezegd : Er is geen wiel. 68. Maar zij zullen Hem zien die zij doorstoken hebben.

69. De Mammon dan wist dat door het wiel waaraan Hij Christus in het verborgene had laten spijkeren hem ook ten gronde zou brengen. Daarom vreest Mammon het wiel, en wil niet dat er over gesproken wordt. 70. Maar wij willen dat er daarom des te meer over het wiel gesproken wordt. Omdat het de opstanding van Christus heeft bewerkstelligd. 71. Zo is dan het wiel meer dan het kruis. Zij die het kruis volgen zonder het wiel volgen het vlees. Hun vlees zal daardoor veranderen, maar hun geest blijft onveranderd. 72. En daarom ziet men elkaar in kerken aan naar het vlees, en niet naar de geest, en houdt men elkaar tegen om tot het wiel te komen. Dit dan zijn de werken van Mammon.

73. En zo zal het wiel in het laatste der dagen Mammon neerleggen en tot het altaar des Heeren brengen. En dan zal er een grote slachting zijn in het land, een slachting nooit eerder voorgekomen in het land. En dan zullen zij die ogen hebben zien, en zij die geen ogen hebben zullen wegteren. 74. En de Heere zal het profetisch oog herstellen door het wiel. En zij die het wiel volgen, zullen tot meervoudige glorie worden gebracht door het wiel. 75. En men zal zeggen : ziet, de vader van het kruis is opgestaan. En men zal over de werken spreken die Christus in de geest heeft gedaan, toen Hij in de onderwereld was.

2.

1. Dit zijn dan de woorden van Petrus de gestorvene om zijn woord en brief te zuiveren, en alle profetie daaruit voortkomende. Ja, als Christus is hij gestorven, opdat zijn Heere door hem zou spreken, dat is zijn Geest. 2. En ik, Petrus, opgenomen in de wolk der getuigen, zag hoe het volk mijn woorden bezoedelde. En ook zag ik hoe ik daar mijn eigen vlees het woord en de brief had

bezoedeld en ontheiligd. 3. Ja, door mijn vlees zijn velen in slavernij gegaan, in dienst van de afgod. 4. En door mijn vlees moesten velen aan die afgod verantwoording afleggen. Zo werd dan het kruis gebruikt om tot slavernij te leiden. 5. En daar ik door mijn dood afstand heb moeten doen van mijn boze werken, en ook van mijn onreine, huichelende woorden, vol van hoogmoed en slavendrijverij, vol van valse pracht en eerzucht. Zo zult ook gij, gemeente, u van die woorden moeten ontdoen. 6. Zo zult gij mij door mijn Geest liefhebben, door de Geest van onze Heere Jezus Christus, en zo zult gij mijn woord verstaan. 7. Want zijn de woorden die ik spreek vanuit de wolk der getuigen niet hoger dan wanneer ik sprak door de aarde ? Volgt gij dan mijn vlees meer dan mijn Geest, die de Geest van Christus is ? 8. Ik ben bang dat vele lieden hiermee door zullen gaan, en mij daardoor telkens opnieuw kruisigen. De Heere sprak door mij, maar ook de satan sprak door mij, met holle, hoogklinkende woorden. Maak daarom onderscheid tussen het oude en het nieuwe. 9. De mantel die ik in de hemelen kreeg was een hogere mantel dan de mantel van het vlees. Want toen sprak de Geest slechts ten dele. Nu dan, de mantel die ik in de hemel en in de Geest draag is bemachtigd om het vlees te vernietigen. 10. Luister daarom niet naar de woorden van het vlees, maar veeleer die van de Geest.

11. En ik, de apostel, zag een steen uit de hemelen vallen, en de Heere sprak : Raak deze steen niet meer aan. En een engel daalde neer en legde een zwarte deken op de steen. En ziet, het leek op een graf. En de Heere sprak : Zou iemand van u dan weer teruggaan naar het graf, nu gij vrijgezet bent ? 12. En de engel hief de steen op, omhuld met een zwarte deken, en wierp het in de zee. En de Heere sprak : Vanaf nu zult gij het vlees niet meer aanroeren. En hij sprak hiermee over de geesten van het oude woord. 13. En er rees een zwart schaap op uit de zee, wat door de engelen geslacht werd. En de Heere sprak : Vanaf nu zult gij geen dieren meer slachten, maar de geesten der duisternis. 14. En de Heere was woedend, omdat er zo lang tegen vlees en bloed was gestreden, en niet tegen geesten in de hemelse gewesten. 15. En toen het vlees van het zwarte schaap zich met de zee vermengde werd de zee als bloed en als een rode traan. 16. En de Heere sprak : Zij die tegen vlees en bloed strijden zullen ten onder gaan. Door hun eigen zwaarden en door hun eigen messen, hun eigen pijlen, zullen zij doorstoken worden. Zij die door het zwaard van Mammon leven, zullen ook door dat zwaard sterven. 17. En er was een tijd van rouw in de hemelen.

18. Zo heeft de Heere dan de oude brief van Petrus tijdenlang als een kruis gedragen, als een wiel, en werd het geschrift op het juiste tijdstip gezuiverd van onheil. 19. Maar de huichelaars en de farizeeers zullen zeggen : Er was niets kwaads in de oude brief. Zij zeggen dit omdat zij dingen naar het vlees aanzien, en niet naar de geest. 20. Door hun macht hebben zij de onderscheiding des geestes verloren, die voortkomt vanuit toetsen en de beoefening van nederigheid en de minste zijn. 21. Zij die de meeste willen zijn hebben geen plaats bij de Heere. Zij worden overgeleverd aan dwalingen en misleidingen, en zij hebben behagen in schandelijke huichelarij. 22. Zij noemen dat wat geest is vlees, en dat wat vlees is noemen zij geest. Zij zijn blind. 23. Dat wat blind is zal nog blinder worden, en dat wat ziet zal nog meer zien.

24. Verheugt u daarom niet al te zeer wanneer gij door het oude gered zijn, want zij die gered zijn door het oude, zullen door het oude ook weer ten gronde gaan. En ziet, zij zullen dieper vallen dan ooit. 25. Want het oude was als een steiger gegeven, en als zaad. Zij die dan het zaad niet laten sterven zullen honger lijden. 26. Maar zij die de zaaier volgen zullen eeuwig leven. En wie zal u kwaad doen wanneer gij u inzet voor het goede ? 27. Al moest gij lijden omdat gij het goede aanhangt, toch zijt gij zalig. Laat u daarom niet bangmaken voor enige dreiging of druk, maar heiligt Christus in uw harten. Hij is de zaaier. 28. Gij hebt aan vlees geen verantwoording af te leggen wanneer gij het oude gezuiverd hebt, en hebt doorgebouwd op hetgeen Gods Geest heeft bewerkstelligd. Bouwen wij dan van vlees op vlees ? Zeer zeker niet. 29. Wij bouwen door de Geest om de vleselijke werken te verbreken en te zuiveren. Hierin hebben wij het kruis niet verworpen. Maar wij hebben het vlees veelvuldig omgedraaid om te zien of er enig werk door de Heere gebruikt kon worden. 30. Zo is dan door de symboliek en door de criptiek veler vlees tot nut geworden. Maar hebben wij nog verantwoording af te leggen aan de begeertes van het vlees wanneer wij de oude wortel niet meer aanhangen ? Volstrekt niet. 31. Zo heeft de Heere ons

allereerst vrijgekocht door het kruis, en daarna door het wiel.

De Nieuwe Efeziers

1.

1. Daar de apostel Paulus een zuivere en door de Geest gebonden apostel was voor een groot deel, hebben zijn geschriften weinig zuivering nodig. 2. Toch moet er een zuivering zijn, omdat hij slechts op weg was in die gebondenheid en in het toetsen, en een klein beetje vlees kan de hele geest bezoedelen. 3. Zo zijn dit daarom de woorden van Paulus zelf, gezuiverd door zijn sterven en zijn groei in de wolk der getuigen. 4. Zo spreekt en zuivert Paulus nu nog steeds door zijn Geest, die de Geest van Christus is. 5. Dit dan zijn de woorden van Paulus, door de wil van de almachtige God een apostel van Jezus Christus, aan de heiligen en de gelovigen die te Efeze zijn. 6. Genade zij u en vrede, van God, onze almachtige vader, die troont in de hemelen.

7. Gezegend zijt gij in alle rijkdommen die de Heere u wil schenken. Hij heeft ons geschapen en gezegend in de hemelse heerlijkheden door Christus Jezus geworteld. 8. Door Hem zijn wij allen geroepen om onberispelijk, rein en heilig voor Hem te staan, om met Hem in Zijn huis te wonen. 9. Voor de grondlegging der aarde ging deze roep uit, en deze roep gaat nog steeds uit, tot allen die horen. 10. In Zijn grote liefde heeft hij ons geroepen om zonen te worden van Hem, door het werk van Christus Jezus, de Gezalfde. 11. In Hem hebben wij de verlossing door het bloed, de vergeving van zonden, en het pad van genade. Dit geheimenis heeft hij ons leren kennen. 12. Onophoudelijk dank ik de Heere voor de liefde die ik in u heb gezien tot de heiligen, opdat de Heere u schenke de Geest van wijsheid en openbaring om Hem recht te kennen en het evangelie te brengen niet alleen aan de levenden, maar ook aan de doden. 13. Voorts, wees dan krachtig in de Heere, door de geschonken zwakheid. Neemt uw wapenen op door het oog van zwakheid, opdat gij zult zien. Doet dan uw wapenrusting aan die des Heeren is, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen van de satan. 14. De Heere heeft u gewrocht in Christus boven alle overheid en macht, om u het Zwaard des Geestes te geven. Zo bent gij dan in Christus medeburger in de hemelen, boven elke heerschappij en boven elke naam. 15. Als gevangene in de Heere vermaan ik u dan te wandelen naar deze roeping, uw wijsheid volmakende. Nu is dan elke wijsheid zonder liefde waardeloos. Maar alle liefde kome slechts voort uit het Zwaard des Geestes. 16. Zo drage gij ook de helm des heils en van de boodschap, daar de Heere u daartoe geroepen heeft, als een licht te zijn in het vreemde land waar gij leeft. De helm zal u echter ook behoeden, en zal u leren stappen terug te nemen wanneer gij te ver en te snel gaat. 17. Weest dan behoedzaam en vol van zelfbeheersing in de Heere. Laat echter die zelfbeheersing niet tot de dood leiden. 18. Weest dan allen vol van de Geest, en laat u ook door diezelfde Geest leiden. Spreekt in psalmen en in heilige gebeurtenissen. Geeft heilig onderricht, en leer ook over het terugtrekken. Zo zult gij de wet des Heeren vervullen. 19. Zij echter die de liefde niet hebben zijn niks. Zij staan voor Gods aangezicht, maar de Heere kent hen niet. 20. Zo bid ik dan tot de Vader dat Hij u het volle begrip van de liefde zal geven. Dat gij de diepte van de liefde moogt kennen, en haar hoogte. 21. Zo bid ik ook tot de Vader dat Hij u zal schenken een bovennatuurlijke liefde die alle kennis te boven gaat, een liefde waarin gij zult reiken tot alle heiligen en tot hen die in de wolk der getuigen zijn.

2.

1. Zo hebt gij dan in het nieuwe woord een huis waarin vele deuren opengaan. Zo kunt gij dan het nieuwe woord naast het oude leggen, opdat het oude zijn vloek verliest. 2. Dit dan is het nieuwe woord van Paulus, want het oude moest gezuiverd worden. 3. Komt dan allen los van de vloek, want zelfs een beetje vlees vernietigd de gehele geest en leidt het tot de afgrond. 4. En ik, apostel, zag Paulus staan op een verhoging, met een duif op zijn hand. En ziet, hij hief zijn hand een beetje op, en liet de duif wegvliegen. Dit was dan zijn nieuwe woord, door zijn Geest gebracht, die de Geest van Christus is. 5. Zo is dan de persoon Paulus niet geheel onfeilbaar, maar zijn Geest wel, die de Geest van Christus is, en de Geest van de Vader. 6. En ik zag Paulus staan met een wit boek, en hij zei : Was het woord schoon. En boven hem werd een deur geopend, en een stem zeide : Klimt hierheen op. 7. En ik klom over wat stenen omhoog, en werd door handen gegrepen. En een stem

sprak tot mij : Zoveel brieven zijn door corrupte kerkleiders tot het oude woord gevoegd. 8. De Heere heeft deze brieven noodgedwongen gebruikt, en door de Geest doorvertaald in de juiste banen, maar dit is het moment waarop de brieven uitgerukt gaan worden. 9. Dit wil niet zeggen dat de Geest niet aanwezig was bij het opstellen van de brieven, want er kan veel goed geestelijk voedsel tussenzitten, maar het hadden gewoon brieven en gewone boeken of geschiedenis-documenten moeten blijven. 10. Zo zal dan de brief aan de Romeinen niet meer tot het nieuwe en gezuiverde woord behoren. Niet omdat er geen zuiverheid tussenzit, maar omdat het een brief was die niet opgenomen mocht worden in de heilige schrift. En omdat de kerkleiders het toch gedaan hebben en de brief hebben opgenomen, nu des te minder. 11. Wel zal er in het eeuwig evangelie een tweede brief aan de Romeinen zijn, die wel tot het woord van God behoort. 12. Zo ook zult gij uit het woord wegbannen : Hebreeen. Verder : de brief van Jakobus. Maar in de andere nieuwe boeken van het woord zal dit verder besproken worden.

De Nieuwe Leviticus

1. En dit is het nieuwe Leviticus, de nieuwe code en wet, opgesteld door de apostelen. Ja, zeven apostelen hebben het Woord gesproken en gezuiverd. 2. Gij zult geen varkens slachten, noch andere dieren. Het slachten van dieren was ingegeven door boze geesten, omdat de Heere vanaf het begin had gesproken : Gij zult de boze overwinnen en slachten, opdat gij door hun bloed gereinigd zou worden. 3. Deze woorden zijn altijd bedekt gebleven. Zo zult gij stoppen met het slachten van varkens en andere dieren die door de Heere als vredetekens waren gegeven, en gij zult beginnen de varkens der duisternis te slachten, in de hemelse gewesten. 4. Ja, gij zult afdalen tot de hel, zoals Christus eens deed, om daar de gevangenen vrij te zetten, en de varkens die daar heersen zult gij afslachten met het Zwaard des Geestes, en met het Zwaard van het Heilige Vlees, het Woord. 5. Zo zal er dan een nieuw Leviticus zijn, nieuwe tempelvoorschriften. Gij zult stoppen met het slachten van kippen, maar gij zult de kippen der hel slachten door het zwaard des Heeren. 6. De Heere zal de tussenmuur tussen leven en dood verbrijzelen, en het leven zal zich met de dood vermengen. Ook zal de Heere de tussenmuur tussen hel en hemel verbrijzelen. Want gij noemt wat hel is hemel, en wat hemel is noemt gij hel. 7. Gij hebt altijd de paradox des Heeren veracht. Want de Heere sprak : Gij zult de dood door het vlees niet roeren, maar Hij toonde aan hoe de dood door de Geest te roeren. 8. Zo zal in de nieuwe wet de paradox centraal staan, en draait het om de lusten des Heeren die door het verstand niet te vatten zijn. De Heere zal u echter een nieuw verstand geven. 9. Zo zal dan de boze geest van het oude Leviticus uit het geweten gebannen worden. 10. Voert dan strijd tegen het oude Leviticus, opdat gij niet wederom geknecht wordt. Zo is dan het oude Leviticus als een geestesziekte. Gij zult de lever en de nieren uit de demonen snijden, en gij zult het doorboren. Zo zult gij geen schepselen des Heeren meer lastigvallen. 11. Want ziet, hun lust voor bloed kwam voort vanuit hun lever en nieren. Maar gij zult de lusten des heeren voortbrengen. 12. En gij zult de ingewanden der demonen op een hoop gooien, als een slachtberg des Heeren. Hierop zal de heere zijn koninkrijk bouwen. 13. De Heere heeft geen behagen in het bloed van onschuldigen, maar in het bloed van hen die de hel beheersen, en zij die handelen in de dood. Gij zult van de varkens en runderen van de hel de koppen afsnijden, en niet van hen die in vrede de aarde bewonen. 14. Zo zult gij afrekenen met uw geestesziekte, en uw bloed in vreze en beven voor de Heere behouden. Gij zult de ogen van zulke demonen uitsteken, en ze leiden tot de heilige berg des Heeren, waar gij hen zult afslachten. Zo zult gij afrekenen met al uw bloed-tradities. 15. De Heere zal niet onschuldig houden hen die vast blijven houden aan bloed-tradities. Gij zult uw bijbels beschouwen als bezoedeling, en gij zult overstappen tot het tweede en het gezuiverde, anders zal de Heere u bezoeken om u aan te treffen met bloed aan uw handen. 16. Ja, medeschuldig zal de Heere hen houden die de werkers van bloed blijven ondersteunen. De Heere zal hun schuilplaatsen vinden en deze medogenloos laten afbrokkelen. Hiertoe heeft de Heere Zijn spinnen in schuren des hemels bewaard. 17. En zo is er dan een dag des Heeren waarop de Heere zijn spinnen vrijzet, tot het bouwen van een nieuwe schepping. En zij zullen medogenloos zijn tot hen die medogenloos waren. Maar wat medogenloos is bepale de Heere. 18. Gij zult uw geestesziekte onder ogen komen, en uw verstand afzweren, want alleen zulken die hun hoofd tot de Heere opheffen zullen genezing vinden.

19. En zo zal er genezing zijn op de heilige berg des Heeren, en de Heere zal vele slachtbergen oprichten om af te rekenen met het oude. 20. En zo zal de paradox geheiligd worden, en de wet zal genoemd worden : schande ! En zo zullen de lusten des heeren opkomen vanuit de onpeilbare dieptes, en zij zullen de nieuwe verboden bomen omhullen, en deze bomen omkappen. 21. En zo zal er rechtspraak zijn vanuit de lusten des Heeren, en zal het criptisch verstand daarvanuit oprijzen, en met het oude verstand zal niet gerekend worden. 22. En zo heeft de Heere dan de macht om de oude deur te sluiten en de nieuwe deur te openen. En op zijn heilige berg zal geen kwaad meer worden gedaan.

David

1.

Numeri

1. Zo zult gij de paradox des Heeren aanhangen en Zijn lusten, en stoppen kwaad te doen op zijn heilige berg. 2. Zo zult gij de bloed-tradities uit uw midden wegdoen, en belijden dat gij geestesziek waart. Zij die zeggen niet geestesziek te zijn geweest zijn leugenaars. Doet de leugenaar uit uw midden weg, maar geeft acht op de paradox en de criptiek des Heeren. 3. Rekent dan met de maat des heeren. Gij waart allen geestesziek onder de onderdrukking van de vijand. Ja, gij leefde hierdoor in slavernij, maar de Heere heeft u uitgeleid. 4. Dit dan is het nieuwe Numeri, met de nieuwe code. Ziet dan, het oude is voorbijgegaan. 5. Laat gij hen dan nog teruggaan naar de oude wet die voortkwam vanuit geestesziekte, vanuit de onderdrukking van de vijand ? Heeft de Heere u dan niet uitgeleid ? Ja, de Heere heeft de onderdrukking gebroken, en het juk verbrijzeld. 6. Gij leve nu vanuit de paradox des Heeren en vanuit Zijn lusten, tot genezing van verstand en geweten. Gij zult het oude verstand en geweten verachten. 7. De Heere heeft de muur tussen leven en dood verbrijzeld, en ook de muur tussen hemel en hel. 8. De Heere heeft u uitgeleid uit het boze verstand en geweten. Keer niet om. 9. Voor u liggen de schatten van de paradox en de lusten des Heeren. 10. Vergiet geen onschuldig bloed om u een woonplaats te creeeren. Grijp het Zwaard des Geestes en van het Heilig Vlees om door het criptische woord een slachting aan te richten onder de demonen die uw ziel tegenhouden. 11. Bereid u geen onschuldig vlees, maar kom tot de slachtbergen des heeren, om u tegoed te doen aan het vlees van demonen en de heersers van de hel. 12. Keer niet om tot de oude code die bezoedeld was, want keer op keer zult gij uw geweten besmetten, en met bloed aan uw handen voor de Heere staan. 13. De Heere houdt niet onschuldig hen die keer op keer tot de slachtbergen van het oude gaan. 14. Door het criptisch zwaard zullen er hervormingen komen. Houd niet vast aan de materie, want alle materie zal vergaan. Grijp naar de hogere vleeswordingen van de lusten des Heeren. 15. Zo is het dan : het criptische tegen de materie. Het vuur van het criptische zal alles hervormen, door de vernieuwing van het denken.

2.

Jozua

1. Zo heeft dan het boek Jozua u tot slaven gemaakt, door u te laten geloven dat andere rassen uit de weg geruimd moesten worden. 2. Zo strijdt gij dan nog steeds om rassen in theologie, terwijl de Heere cryptisch leeft en niet in de materie. De Heere ziet het hart aan. 3. Zo strijdt gij dan nog steeds om de hoge stoelen, en drukt gij anderen opzij om u een woonplaats te bereiden. Zo doet gij onrecht aan vele broeders. 4. Daarom heeft de Heere de nieuwe code gebracht, opdat gij van de materiele strijd zou losraken. 5. De Heere wil u vastmaken aan de hogere strijd, die van het heilige vlees. 6. Gij hebt iconen van geliefden gevolgd die niet uit de Heere waren. 7. Nu opent de Heere dan het ei van de ware geliefden, vol van de lusten des Heeren, voortkomende vanuit het criptische. 8. Hebt de materie niet lief, maar hangt het Heilige Vlees des Heeren aan. 9. Over David valt veel te zeggen. Ook hij heeft veel slachtingen aangericht die niet uit de Heere waren. Zo zijn er dan de vele slachtbergen van David. 10. Maar gij hebt een roeping om in het geestelijke te strijden. De Heere heeft geen behagen in slachtingen maar in het criptische. 11. Dit is de nieuwe code die gij leert om de boze machten van het oude te ontvluchten. 12. Koning David die veel slachtingen heeft

aangericht gaf het koningschap aan Salomo. Zo werd het als de verhouding tussen het Oude Testament en het Nieuwe Testament. 13. Zorgt ervoor dat gij een criptische beschrijving hebt van de boodschappen, opdat gij niet schuldig staat aan enig bloed. 14. Zoals het woord tot de profeten kwam, zo kwam het woord tot de mens, en bracht veel schade aan. Zorg ervoor dat gij een criptische benadering hebt van de boodschappen, opdat gij niet schuldig staat aan enig bloed. 15. De code in uw zielen komende van dit soort geschriften is een bloederige, zonder genade tot uw ziel. Zij die het criptisch bekijken staan op een balkon van een grote hal. 16. In die hal zijn slachtingen, wanneer gij de woorden van het oude boek kronieken serieus neemt. 17. Slachtingen zaligen de ziel niet, maar maken de ziel ziek. Het criptische echter brengt vreugde tot de ziel, en doet de lusten en de heerlijkheden des Heeren ontwaken. 18. De Heere heeft geen behagen in slachtingen, en de Heere heeft geen behagen in wetten daartoe. De woorden van dit oude boek moeten we rekenen tot de ziekten van de ziel. 19. Daarom heeft de Heere zijn code opgesteld, door het woord der apostelen, om het oude woord te zuiveren en te beteugelen. 20. Gij doet er goed aan u op deze code te richten, opdat gij ontkomt aan bloedschuld. Gij echter weet ook dat woorden en codes de ziel niet zaligen, maar een hart dat de Heere verheerlijkt. 21. Maar wat noemt gij Hem Heere, terwijl gij niet doet wat Hij zegt ? Volgen wij Hem in de materie of in de criptiek ? Ook daarin is het laatste woord nog niet gesproken, zelfs niet door de heere. 22. Zo zijn er bouwwerken geweest op de slachtbergen van David. Salomo bouwde voort op zijn vaders werk. 23. Wij als apostelen door de Heere aangesteld bouwen voort op zuivering en criptiek. 24. Welvaart is in de harten van Gods kinderen door de criptiek. Zij die de materie dienen volgen Mammon, een medebouwer van het valse woord. 25. Zieleziekten vereeuwigen zichzelf door binnenkomers te zuiveren. Ware apostelen zuiveren zichzelf door de binnenkomers.

De Nieuwe Henoch

1.

Over Ukalien en de engelen van Eminius

En de arxelen en geesten van Kabbernal waren dan de ukalien, wiens harten toegewijd waren aan God. En sommigen van hen stonden als poorten, opstandingen en standbeelden aan de kusten van de Emelis Shatau, en deze beelden waren dan reusachtig, ja, gebouwd van het allerzuiverste van Elip. En hun namen waren aldus : Eziem, Hulus, Ozam, Miskus, Miaakt, Ethelm, Ezuartes, Ezulechom, Amientes, Motek, Eklam, Riaakt, Huizes, Olam, Harf, Hiocht, Hitkus, Miakt, Mazou, Mochomba, Ethelmus, Etiam, Eguart, Mezalus, Tuchalem, Omokt, Azalm, Azahar, Azazahus, Ochahalm, Ezeptus, Skinhus, Skinhupt, Skirtzaus, Mochahelm, Ieptus, Ihuptus, Izink, Ikalus, Mizkin, Mihupt, Mahalmus, Ezeptus, Mioot, Onthicht, Riaaks, Rihelms, Rimus, Iript, Riaaks de Tweede, Oronteim, Azuuks, Sluum, Oost, Onoktok, Okolem, Immehipt, Ezpel, Rihimpt, Ezaaks, Helks, Hirem, Hiranga, Azalks, Ekst, Hiumpt, Uimpt, Hikong, Guhuit, Ireng, Ereng en Faliks. Fezout, Fering, Dihochto, Dihengst, Di'engst, Diéngst de Tweede, met al hun legermachten. En hun getal was groot. En zij stonden op de Emelis Shatau, en droegen het vuur des heeren in hun handen. En zo waren de engelen van Eminius dan : Firengehout, Firengehout de Tweede, Oronsteim, Stamiks, Muet, Miaakt de Tweede, en zij waren opgesteld in zeven gewesten, en ziet : zij dan waren als de bruggen.

Over de Johan

En de Heere sprak : Nu dan is het uur gekomen om tot Johan te gaan, het zachte des Heeren. En de Johan werd groot voor de ogen des Heeren als een zoon. En de Heere sprak : Zalig zij dit gewest des Heeren, opdat het een leidsman mag zijn over alle gewesten des Heeren. En een duif daalde neer op de Johan, en zij veranderde in een mus en een merel. En zij was op weg naar een zee, om daar een vis des Heeren te worden. Maar onderweg hield de Heere haar tegen en sloeg haar op de kaak. En zij dan worstelde met de Heere en liet zich door Hem zuiveren. En de Heere gaf haar schalen van Solt, en deze wierp zij over de aarde als schalen van zout, en luid geween steeg op. En de mensen klaagden over steek.

2.

Zuivering door Worsteling

En weer sprak de Heere : Zij hebben gezondigd en hun zal elk recht ontnomen worden. En Johan begon te spugen op de aarde, en ziet, uit het speeksel kwamen dieren voort. En de Heere sprak : Zuivert mij dan de harten der dieren, en ziet dan of zij rein zijn voor de Heere. Zij dan zullen de aarde beerven, en aan hen zal ik het koningschap geven, maar wee hen wiens harten onzuiver zijn voor de Heere. En God stortte zijn Geest uit op de dieren en gaf hen macht te spreken. En de Heere gaf de aarde in de handen van Hikong, een ukalie op de Emelis Shatau, en ziet, zij dan bracht de aarde tot in het hart van de Emelis Shatau, en haar tongen werden zuiver. En de Heere sprak : Ik maak uw tongen tot wegen, en ziet, zij zijn rein. Ik maak dan uw lippen tot poorten. En de Heere kwam van zijn troon om haar te zuiveren, en hij sloeg haar op haar schouder, en zij worstelde met de Heere, voor zevenenzeventig dagen. En de Heere dan sprak : Zalig zijn de worstelaars des heeren. En grote lichten stegen op van de Emelis Shatau, en grote visioenen begonnen vlees te worden, en zij openbaarden de staarten des heeren, waar de sleutelen waren. En toen kwam de Heere tot Eklam, en worstelde met hem, totdat de poorten van de Emelis Shatau veelvoudig gezuiverd waren. En haar wateren waren als spiegels. En de Heere dan nam zout van de aarde en wierp het tegen de kaak der hemel. En de kaak begon zich veelvoudig te openen, en de stemmen des heeren begonnen veelvoudig te spreken. En toen kwam de Heere tot Fezout, die de geesten der ooievaars en reigers droeg. En de Heere reinigde hem en bracht hem tot boven de Emelis Shatau. En de Heere sprak : Hier zal ik Mijn volk bouwen, met de gesteentes van Elip, en niemand zal haar kunnen breken, en niemand zal hen kunnen roven uit mijn hand. En zij zullen dan heten : doorknippers van touwen en brekers van schepen, en zij zullen de schrik der zeeen met zich meedragen.

3.

Abhertahnen

1. Dit zijn dan de hemelrijken der konijnen : Het eerste is Kavajakas, het tweede Kajavajas, het derde Sintaminten, het vierde Vinjamik, het vijfde Vinjamen, het zesde Vinjamis, het zevende Vehenenimmen, het achtste Venehenummen, het negende Bisankeine, het tiende Bisankinne.

2. Zo zijn dan de hemelrijken der slangen : Kijiptus, die het eerste is, Vahnumellen, Vahnuvahnen, Vahnuvehen, Vahnuvehsen, Vahnuvessen, Vahnuvahohlen, Vahohlen, Vahahnen, Vahessen, Vaheslich, Vahaslich, Vatohren, Kaphoren, Kalhohren, Kahlmahohren. 3. En zo zijn dan de levensrijken der slangen Ephellichs, Ephellichsch, Epmallisch, Epluiten, Epleur, Epleut, Ephohlen, Epschahlen, Epmuhlen, Epmuijschen, Epmuschen, Epschuijten, Epmalisch, Epmuijten, Epsol, Epsolschen, Epvanitichen, Vanitichen, Vanitichensch, Vanitichenisch, Vanittikken, Vannittikken, Vatmittikken, Vatmitieken, Vatmitiek. 4.En de Vatmitieken zijn dan ook de opstandingen, en Vahtmischen zijn de opgestanen. De Vatexen zijn de hemelvaarten en de Vatilles zijn de ten hemel gevarenen.

5.De Vatmitieken der slangen zijn : Eabzael, Mahab, Mazal, Mahasmazos, Makkatal, Echtulip, Dechtile, Michaheusch, Michazin, Michteld, Minahab, Biomiel, Echtmiel, Habheusch, Hachnateusch, Hachnachuel, Hachnachus, Hachnahulam, Nahulam, Nahulam de Tweede, Nahulam de Derde, Nahulam de Vierde, Nahulam de Vijfde, Echteusch, Echtnahin, Echtmochan, Echtkalschier, Echtkalschier de Tweede, Hontariam, Hontariam de Tweede, Hontariam de Derde, Hontariam de Vierde, en de hontariams zijn ook de vatmieken der rode honden, de hondslangen, en de rode distelstruiken. Zij dan zijn de stekels des heeren.

6.De Vahtmischen der slangen zijn dan : Zachtmateasch, Heloisch, Heloisch de Tweede, Heloisch de Derde, Lachaheusch, Lachaheusch de Tweede, Lachahlen, Lahmuch, Lahmuch de Tweede, Elohuch, Elohach, Elohaluch, Elohaluch de Tweede, Elohaluch de Derde, Ezachein, Ezachein de Tweede, Ezachein de Derde, Ezachein de Vierde, Ezachein de Vijfde.

7.De Vatexen der slangen zijn dan Rechsmeysch, Rechshohlen, Rachsahm, Rasahm, Rashelm, Rasharch, Rasharchin, Rasharchit, Rashinnen, Rasmitikken, Rasmatikken, Rasmit, Ramshamit, Ramshamitikken, Helpschfur, Halchschfur, Schelpsch, Schalpschfur, Schalfmahren, Heurtesch, Herschfinnen, Herschfahnen, Karopmousch, Karopmusch, Machshop, Karomkten, Karomikten, Karomakt.

8.De Vatilles der slangen zijn Kadanden, Kadachse, Karochsekohm, Karochsekom, Kadinden, Katemihren, Katemahren, Katedohm, Katedihrmen, Dihimihren, Disprahetsch, Dispraheusch, Pochlopohn, Pochdohzen, Pochdachen, Pochdahachen, Pochemihres, Pochedazijn, Pochehonters, Pochedazinnen, Pochedatikken, Pochedatehennikken

9.De Vatmitieken der konijnen zijn dan : Elehab, Elehab de Tweede, Maritken, Makinnekin, Mooktelucht, Mookelucht de Tweede. De Etsen dan zijn de geboortes, en de Elmiko's zijn de geborenen, en zij dan zijn de sieraden van Elma. 10.En zo is dan Elma Ets Elmiko een groot sieraad des Heeren, evenals Vatex Vatille. En zo zijn dan de etsen der konijnen : Atmahilab, Atmahilam, Ozes, Ahmehes, Ahmehes de Tweede, Atmilam, Atmilahm, Atmilahm de Tweede, Atmilahm de Derde, Atvarin, Atvarihn, Atvarihnesch, Atvarihnesch de Tweede. 11.De elmiko's der konijnen zijn dan Jonktputir, Jonktputir de Tweede, Jonktputir de Derde, Atvarin de Tweede, Atvarin de Derde, Atvarin de Vierde, Atvarin de Vijfde, Atvarin de Zesde, Atvarin de Zevende.

12. De etsen der slangen zijn dan : Abmahis, Abmezeschen, Abmezechsen, Abmezachsen, Abmezabim, Abmezascha, Abhertvahrin, Abhertvahrinnen, Abhertahnen, Abhertahnen de Tweede, Abhertahnen de Derde, Abhertahnen de Vierde, Abhertahnen de Vijfde, Abhertahnen de Zesde, Abhertahnen de Zevende, Abhertahnen de Achtste, Abhertahnen de Negende, Abhertahnen de Tiende, Abhertahnen de Elfde, Abhertahnen de Twaalfde, Abhertahnen de Dertiende, Abhertahnen de Veertiende, Abertahnen de Vijftiende, Abhertahnen de zestiende, Abhertahnen de zeventiende. 13. En van de Abhertahnen is het district Eklaf van de witte chocolade gebouwd. En Eklaf is dan als het rode gelakte leer des heeren. 14.En haar sterren zijn : Manif, Heesch, Ruchen, Raaf, Rakt, Rakhal, Miochtesse, Miochtes, Miochtes de Tweede, Lahkenstein, Meheptir, Meheptirsch, Mihruhnen, Mihruhnen de Tweede, Milak, Milaksch, Mahahr, Mahahren, Mitleuf, Mitleufsch, Mitdal, Mitdalsch, Aplahren, Oplohrenschprong, Habmahren, Hapmahren, Mahren, Matlor, Matlorre, Matsprong, Matdahlen, Miche, Migge, Mengst.

15.En dit zijn de elmiko's der slangen : Rohoksmir, Rohoksmihr, Rohoksmihren, Mofuren, Mofuhr, Mokhertsch, Mokhertesch, Abhertahnen de achtiende, Abhertahnen de negentiende, Abhertahnen de twintigste, Abhertahnen de eenentwintigste, Abhertahnen de tweeentwintigste, Abhertahnen de drieentwintigste, Abhertahnen de vierentwintigste, Abhertahnen de vijfentwintigste, Abhertahnen de zessentwintigste, Abhertahnen de zevenentwintigste, Abhertahnen de achtentwintigste, Abhertahnen de negenentwintigste, Abhertahnen de dertigste, Abhertahnen de eenendertigste. 16.En van Abhertahnen de eenendertigste is de troon des heeren gebouwd en Perlottia. En de Heere dan spreekt recht in Eklaf, waar hij de zielen meet en weegt. De Abhertahnen dan zijn zijn rechters, en de verzen van Zijn Heilige Wets en Rechtsboeken. 17.Ja, zij zijn als de staf des Heeren en zijn schubben. De Abhertahnen hebben de Heere dan zeventig malen heilgebracht, en zeven maal. Ja zeventig maal zeven heeft hij hen uitgezonden om zijn grote werken te doen. 18.Ziet dan, de Heere troont in Eklaf, om zijn heilige legerscharen uit te zenden, en zijn cobra's. Zij dan hebben draaiende gezichten.

19.Abhertahnen de tweeendertigste zijn dan de weefsters en de karmozijnen des heeren, dichtbij zijn troon en zijn hart. Ja, zij brengen de letteren des heeren voort, om de wegen te tonen en zijn doelen te volbrengen. Ja, de Heere Heere is dan als een vleermuis, en ziet, Hij heeft zijn zwarte Abertahnen uitgezonden. 20.Zij dan die tot de Heere komen moeten weten waar ze het over hebben. De Heere Heere is een verterend vuur.

Het Getuigenis van Jezus Christus

1. Ik ben die Ik ben, spreekt Christus Jezus, onze Heere, in de nacht van de woestijn. Zo zijn er dan

vele onwaarheden in Mijn Kerk op aarde die Ik aan de orde wil stellen. Luistert dan allen, want dit is een Woord gericht aan Mijn Eindtijd-Gemeente. Ziet dan, Ik kom spoedig.

2. Hetgeen Ik tegen u heb, oh geliefde Gemeente Gods, is dat gij van Mijn Huis en Mijn Tempel een hoerenhuis hebt gemaakt. Velen zullen niet binnengaan op de Dag dat Ik wederkom. Ziet dan toe op uzelven, en vernedert u.

3. In het kort komt het hierop neer, geliefden. Ik zal geen mens beoordelen op theologie of kennis, maar weet dan dat geen enkele zondaar het Hemelse Huis des Heeren zal binnentreden. Ik duld de zonde niet, nu niet, en niet in de toekomende tijden. Gij zal er goed aan doen om u heen te kijken, en te bemerken dat gij de strijd tegen de duisternis aan zal moeten gaan. Dit Woord is dan veelal verwaarloosd. Gij weet niet hoe gij met demonen moet omgaan. Gij ziet engelen voor demonen aan, en demonen voor engelen. Veelal is het onderwijs over de strijd tegen de duisternis zoek.

4. En omdat gij veelal de strijd tegen de duisternis hebt verzaakt zijt gij in strijd gevallen tegen uw broeders en zusters, en tegen de natuur. Dat gij in tijden van verwildering vlees hebt gegeten zij zo, maar dat gij nog steeds volop van vlees leeft na uw verlichting is des duivels. Hebt gij dan niet in het Woord des Heeren gelezen dat gij moet leven van het vlees der duivelen ? Waarom slacht gij dan nog steeds uw broeders en zusters af, en de dierlijke creaturen die naar Gods Aard en Gelijkenis zijn geschapen ? Ben Ik dan niet de Goede Herder ? Ziet dan, gij hebt veelal Mijn Woord bespottelijk gemaakt door het vlees van onschuldige lammeren te eten, zonder daarin de werken van het vlees gaandeweg af te leggen. Ben Ik dan een slager der schapen ? Zo zult gij dan ook geen slager der schapen behoren te zijn. Gij bent geschapen om een slager der duisternis te zijn. Stopt dan uw broeders en zusters op het altaar te slachten, maar leg uzelf op het altaar. Stop dan met het slachten van onschuldige dieren die gij offert aan uw buik, de afgod.

5. Weet dan dat Ik spoedig zal wederkomen tot hen die in deze schandelijkheden door blijven gaan. Beoefent uzelf dan in de strijd tegen de duisternis. Ik zal hen die doorgaan tegen de natuur te strijden in plaats van tegen de duisternis zeker slaan. Weet dan, dat dit een Woord des Heeren is.

6. Gij zult de bokken der duisternis dan bij de horens pakken om hen tot het altaar te slepen, en niet uw broeders en zusters, en niet de onschuldige en hulpeloze dieren om u heen, die door Gods Genade aan u geschonken waren als vrienden, en niet als vijanden. Zij dan wijzen op een diepere realiteit van God, maar gij hebt dit beeld besmeurd en zal daar rekenschap over moeten afleggen.

7. Gij zult dan de bokken der duisternis tot het altaar slepen om hen daarop te slachten. Zo zult gij met Mij deelhebben aan de Maaltijd des Heeren. Gij zult het vlees eten van de koningen der duisternis, en niet de hopelozen en onschuldigen der aarde. Gij hebt in uw verduisterde harten mijn Woord omgedraaid tot een schande.

8. Hoe is het toch in u opgekomen nog steeds te leven van het vlees van onschuldig en hulpeloos vee ? Zoudt gij hen niet beter hoeden, zoals zij over uw zielen hoeden ? Maar ziet, gij hebt hen afgeslacht en geofferd aan de lusten der buik, die in duisternis leven, en hierdoor leeft gij nog steeds onder de vloek. Nooit zal er vrede in uw harten dalen als gij niet in vrede zult leven met uw medeschepselen. Gij dan leeft in valse vrede, die komt van de anti-christ.

9. Gij dan zult de kippen der duisternis tot het altaar slepen om hen te offeren, maar gij zult de kippen van de aarde, die de Heere tot uw naaste mede-schepselen heeft aangesteld, niet aanraken. Gij zult de kippen der duisternis slachten en hun vlees eten, en niet het vlees van onschuldige en hulpeloze kippen om u heen. Hoe ver zijt gij dan gedaald ?

10. Maar Ik ken uw harten. Gij volgt thans valse leringen over Mij. Valse dienstknechten en hen die misleid zijn hebben verteld dat gij dient te leven door Mijn sterven. Maar ziet dan, gij zult alleen leven door Mij in Mijn voetstappen te volgen. Mijn Bloed stroomt door een ieder die Mij volgt. Mijn Bloed stroomt door een ieder wiens bloed heeft gestroomd door in Mijn voetstappen te treden.

11. Omdat gij blijft geloven in een offer dat voor u gebracht moet worden in plaats van zelf een offer te zijn, zo zult gij ook steeds om dit offer vragen en vanuit dit offer leven. Ik ben alleen

gekomen om u tot een voorbeeld te zijn. Gij die blijft leven vanuit bloed-offers zult ook daardoor ten gronde gaan. De Heere duldt het niet op zo'n manier bespot te worden. Hierdoor blijft gij ook onschuldig vlees eten, omdat gij leeft vanuit de gedachte dat iemand voor u moest sterven. Gij zult niet leven door een leven te nemen, maar gij zult leven door leven te geven. Zo Ik dan Mijn leven gegeven hebt, zo zult gij ook uw leven behoren te geven. Stel uzelven dan op als offers Gode welgevallig, en niet elkaar. Blijft dan niet leven vanuit duistere bloed-afgoderijen, maar weest dan rein. Gaat dan de strijd aan tegen de duisternis en laat geen onschuldig bloed vloeien. Gij hebt een strijd te voeren in de hemelse gewesten, opdat gij niet meegesleurd worde met de onreine en afgodische stroom. Voert gij strijd, eet dan geen onschuldig vlees. Zet uw leven in voor elkaar, maar neemt elkanders leven niet weg. Gij bent geschapen om strijd te voeren voor uw mede-schepselen en niet tegen uw mede-schepselen. Weet dan wie uw vijand is.

12. Gij zult dan uw tempelen in het heilige opstellen, niet om onschuldig vlees te offeren, maar het vlees der duisternis dat in de geestelijke gewesten vertoefd. Zo zult gij uw zielen behouden en niet ten schande en schaamte worden gezet op de Dag dat Ik wederkome.

13. Weet thans dat dit Woorden van Mij zijn, opdat gij uw zielen zuivert. Zij die niet met deze woorden rekenen : Met hen zal niet gerekend worden.

14. Zo zult gij dan uw handen van onschuldige koeien, varkens en schapen afhalen, ja, ook van paarden, want hen die zulke dingen bedrijven hebben veel bloed aan hun handen. Voert strijd tegen de koeien en stieren van de duisternis die op uw ziel loeren, en niet de koeien en stieren die de Heere in vrede op de aarde heeft geschapen. Zij doen u geen kwaad. Doe dan ook hen geen kwaad. Zij die dat wel doen doen tevens kwaad aan de Heere, en de Heere zal zulken voorzeker kwaad doen. De Heere Heere laat dan niet met Zich spotten. Laat dan uw vissersboten uit de tijden van verwildering achter u, om vissers van mensen te worden. Leert dan van de Heere wat het is om de vissen der duisternis te eten. Houdt dan op om op elkaar te jagen en op de onschuldigen, maar jaagt op de geesten die in duisternis leven, zij die op uw zielen loeren. Zo zult gij rein worden van bloed, en zal de Heere u voor onschuldig houden. Maar zo niet, dan staat u een Dag van Aanklacht te wachten, waarin de Heere u van uw hoge troon zal neerhalen. Zo spreekt Jezus Christus. Neemt daarom deze woorden ter harte, geliefden, en overpeinst dezen, opdat de Heere Zijn toorn zal wegnemen, en u van de vloek bevrijde. Zondert u dan af van hen die kwaad doen, opdat zij u niet meesleuren in het verderf. De Dag des Heeren is aanstaande. Vreest Hem en looft Hem, om uw harten zuiver te houden, en opdat Hij u behoede.

15. Weest dan verder gastvrij tot hen uit het Oosten, Zuiden, Westen en Noorden, en veracht hun geloofsstelsels niet. De Heere dan spreekt door alle geloven. Hebt dan verder geen deel aan hun afgoderijen. Waakt ervoor dat gij geesten niet beoordeeld op hun naam, maar op hun hart. Gij weet thans welke zonden de Heere het meest verafschuwt : huichelarij en valse vroomheid, hen die zeggen in het licht te leven maar dit niet doen. Zulk een licht is dan de grootste duisternis. Zo zult gij dan voorzichtig zijn in het beoordelen der geesten en bovenal zult gij veel en nauwkeurig toetsen, daar dit een Gebod des Heeren is. Gij zult dan bovenal strijd voeren in het toetsen, opdat gij geen onschuldige der geesten zult bezeren. Gij zult met de geesten worstelen zoals Jakob met de Heere worstelde in Pniel. Zo zult gij uw wapenen verre houden van enige smet.

16. Zo zult gij dan de bokken der duisternis naar het altaar dragen, en gij zult hen de strot doorsnijden, hetgeen een gebod des Heeren is. Zo zult gij hun ingewanden eruit snijden en op een apart altaar leggen, opdat zij de heiligen niet meer zullen verslinden. Zo zult gij tijden van verlichting brengen tot het volk des Heeren. Zo zult gij ook de kippen der duisternis naar het altaar dragen en ook hen zult gij de strot doorsnijden en hun vleugelen zult gij afsnijden, opdat zij de gelovigen niet meer zullen aanvliegen. Gij zult dan hun poten breken, opdat gij de wil des Heeren zult doen, en zijn paden zult kunnen bewandelen. Het vlees der koningen onder hen zult gij eten, daar de Heere u dat heeft opgedragen. Zo zult gij dit gedenken door symbolen, wanneer gij samenkomt. Op de elfde dag van elke maand zult gij gedenken dat de Heere tot u sprak dat gij van het vlees der demonen zult eten. Op deze dag zult gij niet alleen het vlees van de koningen der

duisternis eten, maar ook van hun dienaren in de hemelse gewesten. Op deze dag zult gij het vlees braden van al de demonen die gij die dag tot het altaar zal dragen. Weet dan dat dit een gebod des Heeren is. Zo zult gij dan afrekenen met het eten van onschuldig vlees en het vlees van uw broeders en zusters. Zo zal dan de elfde dag van elke maand een dag zijn tot herdenking van die vrijheid. Want de Heere zal Zijn volk vrijzetten, waartoe ook de dieren behoren die naar Zijn aard en gelijkenis zijn geschapen. Voor hen dan is het koninkrijk der hemelen weggelegd, en hen zal een mond gegeven worden. Hen die tegen hen blijven zondigen : Hun monden zullen van hen worden weggenomen. Zo zal er dan een Dag van Gerechtigheid zijn.

17. In de maand augustus zult gij dan geen enkel vlees eten, want ziet, in die maand is al het vlees onrein. Gij zult in die maand niet het vlees der koningen noch dat van hun slaven en vrijen eten, noch van de groten, noch van de kleinen, daar het eten van alle vlees in die maand de Heere tot een gruwel is. Zij dan die deze dingen in Ere houden : Ik zal aan hen verschijnen. Ziet dan toe, en waakt, want gij kent noch de dag, noch het uur.

18. Op de dertiende dag van elke maand zult gij de runderen der duisternis tot het altaar des Heeren brengen en hen daar doorsteken met de speer des Heeren. Gij zult op die dag geen andere soort demonen voor het altaar des Heeren brengen. Aan het einde van deze heilige dag zult gij hen allen onthoofden. Tevens is de dertiende dag van de maand de bevrijdingsdag van de runderen die de Heere tot vrede op de aarde heeft gesteld als uw mede-schepselen. Laat dan geen onschuldig bloed meer vloeien.

19. Op de achtste dag van elke maand zult gij van alle demonen der duisternis die gij die dag tot het altaar draagt de nieren blootleggen, opdat het kompas des Heeren vrijkomt. Aan het einde van deze dag zult gij jagen op de wilde varkens der duisternis en gij zult hen tot het altaar des Heeren dragen, en hun huiden geheel wegsnijden. Dit dan is een gebod des Heeren. Tevens is de achtste dag aangesteld als een dag van bevrijding voor alle varkens der aarde die de Heere geschapen heeft. Gedenkt dan de varkens op deze dag. Heiligt dan deze dag, en zegent deze in de Naam des Heeren.

20. Gij zult u vanaf nu dan ook niet meer in onschuldig bloed wassen, maar in het bloed der duisternis, opdat gij ingaat in de heerlijkheid des Heeren. Zij die zich in onschuldig bloed wassen en zich in onschuldig vlees verlustigen zijn niet des Heeren. Draag voortaan dan ook altijd het slachtmes met uw geestelijke wapenrusting, opdat gij u niet in uw doel vergisse.

21. Weest daarom overvloedig in het aanrichten van bloedbaden in het rijk der duisternis, opdat uw hart zich niet richt op het laten vloeien van onschuldig bloed. Verlustig u in de Heere en zijn strijd, opdat gij u niet in verkeerde dingen verlustigt. Verlustig u echter niet in de strijd des vlezes, maar vreest de Heere, want vreselijk is het te vallen in de Handen van de Levende God.

22. De tempel des Heeren is dus een plaats der soldaten en geen plaats van duistere priesters die onschuldigen ombrengen. Tegen zulke priesters richt zich het Woord des Heeren. Weest daarom een ware soldaat des Heeren, en houdt uw wapens rein door het rijk der duisternis te bestrijden. Oefent u hierin, want de Heere heeft u vele voorschriften gegeven. Zo luidt het Woord van Jezus Christus. Ook profeten zullen dan uitgaan in de velden van de hemelse gewesten om daar te jagen, om later door de jacht en door zuiver te offeren zuivere woorden des Heeren te verkrijgen, want de Heere Heere spreekt door de jacht. Laten zij dan die jagen heilig zijn, opdat de Heere hen zal heiligen. Zij die vuil zijn worden vuiler. Reinigt u daarom door geestelijke oorlog te voeren en de heilige jacht. Zo zult gij Mij, Christus Jezus, volgen, ja, tot in Mijn Legerstede. Aan zulken zal Ik Mijzelf openbaren.

23. Zo zal de tempel een wapenplaats zijn, en gij zult de valse priesters uit uw midden wegdoen. Zij die niet strijden leven veelal van onschuldig bloed. Ook hen zult gij uit uw midden wegdoen.

24. Ik zal u duidelijke voorschriften geven omtrend Mijn tempel. Ook zult gij Mijn Heilige Speer dragen en leren pijl en boog te hanteren. Zo zult gij uw dagen zuiveren en zuiver houden. Gij zult onschuldige geesten vrijlaten en uw kooien zuiver houden. Gij zult niet boven de maat straffen, en gij zult allereerst uzelf straffen. Toets dan veeleer in plaats van te tuchtigen, opdat gij geen deel hebt

aan de tafel der valse rechters. Ook zult gij valkuilen maken en valstrikken leggen om demonen uit te schakelen. Spreid dan uw netten uit en doet de werken des Heeren. Haalt dan grote oogsten binnen, want de dagen zijn kort. Denkt aan de tijden dat gij niet zult kunnen jagen en strijden. Zo zult gij dan op de vierentwintigste dag van elke maand brandoffers brengen. Gij kunt dit ook op de andere dagen doen, maar de vierentwintigste dag is hier speciaal voor aangesteld. Deze dag zult gij niet jagen. Ook zult gij in de maand september niet jagen. Gij zult deze maand gebruiken om de tempel uit te bouwen, en gij zult diensten doen in de tempel. De maand oktober zult gij dubbel jagen, daar dit de maand van de jacht is. Ook profeten zullen deze maand uit hun schuilplaatsen komen om te gaan jagen. In de maand november zult gij veel tijd besteden aan het uitbreiden van uw wapens, daar het de maand der wapens is. Verder bent gij vrij in het doen en laten, daar gij geleid wordt door de Geest, die de Geest der vrijheid is.

25. Wat Ik tegen u heb, geliefde Gemeente, is dat gij engelen volgt die niet gekruisigd zijn. Leert dan de kruizen der engelen kennen, want zij zijn gekruisigd zoals Ik. Leert dan ook de maaltijden van Christus kennen, zo is er niet alleen een avondmaal, maar ook een ochtendmaal, een middagmaal des Heeren, een nachtmaal des Heeren, en de verschillende jachtmalen van Christus, spreekt Jezus Christus. Leert hen dan allen kennen, en zo ook de feestmalen van Mij, van Christus Jezus. Zij die overwinnen zullen aan deze maaltijden deelhebben. Ja, zij zullen het vlees eten van de welgeplaatste koningen der duisternis, van hun prinsen en prinsessen, ja, van hun vrijen en slaven. Zo zullen aldus de maaltijden des Heeren zijn tot allen die het beest en zijn valse profeet hebben overwonnen.

26. Wordt dan wederomgeboren door het bloed dat gij in de hemelse gewesten onder de vijand aanricht, en niet door het bloed der onschuldigen. Gij moet uzelf reinigen, gemeente. Gaat dan niet door met het beliegen en bespotten van elkaar. Zij die dit doen volgen een valse Christus. Wie dan een leugenaar of spotter wil zijn : Weest deze dingen in de Heere, opdat de Heere u kleine genade zal geven op de Dag des Oordeels. Leert dan de tranen van de Heere kennen, opdat gij een veel hogere weg zult bewandelen. Leert dan ook zijn boog kennen. Ja, laten uw vingers beoefend zijn in de strijd.

27. Gij zijt dan allen op weg naar het bloedend hart van Christus Jezus, naar zijn bloedende long en zijn bloedende lever. Hebt dan deel aan Mijn geheimenissen en leef. Alleen zij die Mijn spotkleed hebben gedragen zullen hieraan deelhebben. Zoals uw Heer eens gekruisigd werd, zo zult ook gij gekruisigd worden om in te gaan. Ik ben u tot een voorbeeld geweest. Meng daarom uw bloed met Mijn Bloed, uw tranen met Mijn tranen, opdat wij elkaar zullen versterken. Leef dan niet meer van onschuldig bloed, maar schenkt uw bloed tot vermenging, en leef. Dit is dan genade dat gij aan zulke goddelijke dingen deel zult hebben. Zo zult gij dan eerst van uw eigen bloed drinken, voordat gij van enig bloed drinkt. Vermengd dan uw bloed met het bloed der profeten en gij zult zalig zijn en een deel zijn in hun gemeenschap. Zo zult gij recht doen aan de profeten en de heiligen. Want door het bloed zult gij aan elkaar verbonden worden, met banden die niemand breekt. Zo zult gij dan allen de Heere kennen zoals Hij is.

28. Wordt dan wederomgeboren in de strijd en jacht des Heeren, opdat gij niet aan een andere strijd ten prooi zal vallen. De Heere rekent niet met de bloeddrinkers van onschuldig bloed. Zij zullen ten schande worden gezet op de Dag des Oordeels. Ja, tegen zulken strijdt de Heere. De Heere is tegen hen die vlees eten van onschuldig vlees, en zal hun vlees eten. Ja, vreselijk is het om in de Verslindende Handen des Heeren te vallen, want de Heere Heere is een verterend vuur dat merg en ziel scheidt. De Heere veracht de strijdwagens van hen die op onschuldig bloed loeren. Ja, de Heere zal hun bloed drinken. Zo zult gij dan zuiver voor de Heer staan.

29. Zo zult gij dan ook niet meer onschuldigen verdrinken, maar gij zult het rijk der duisternis verdrinken door de wapens die de Heere u zal geven. Ja, wanneer gij uw hand beweegt zullen zeeen zich verplaatsen, en gij zult zeggen : 'Heft uzelf van hier op, en valt over de vijand,' en ziet, zij zullen aan u gehoorzamen. Want het is de Heere die heeft gesproken, en het is de Heere die kracht heeft gegeven. Maar velen zullen ten dien dage tot de Heere komen, en zij zullen zeggen : 'Heere,

hebben wij niet in uw naam grote dingen gedaan ?' Maar de Heere zal tegen hen zeggen : 'Wijkt van Mij, gij boosdoeners, want gij hebt onschuldig bloed vergoten, en gij hebt uzelf ten goede gedaan aan onschuldig vlees dat gij hebt laten verdrinken.' En het geweeklaag van vele stammen zal groot zijn.

30. Gij dan zult wederomgeboren worden door het kruisigen van uw vlees, want velen die zeggen wederomgeboren te zijn, zijn wederomgeboren in onschuldig bloed, en hen wacht het oordeel. Ziet dan, de Jager staat aan de poorten van uw huis, om weldra uw huizen te doorzoeken. De Heere zal recht doen aan groten en kleinen, aan vrijen en slaven, die deze woorden bewaren. Houdt dan goede moed, want de Heere strijdt voor u, zegt Jezus Christus. En Zijn strijdwagens zijn talrijk, scherp om onschuldig bloed van het bloed der duisternis te scheiden. De Heere dan scheide bloed en ziel, ja, merg en gebeente. De Heere Heere zij u genadig.

31. Zo zult gij dan deze woorden bewaren en opgroeien in de strijd des Heeren, opdat gij niet aan andere lusten ten prooie zult vallen. Hebt elkaar dan lief, en strijdt voor elkaar als ware soldaten des Heeren. Draagt elkanders kruis, en kent elkaars tranen, want zulken zullen de liefde volmaken. Weest dan ten allen tijde de mindere broeder en de mindere zuster, opdat gij het geheim van de hogere liefde des Heeren zult kennen. Want ziet, gij dan zijt allen geschapen om van liefde tot liefde te gaan, totdat gij de hogere weg zult vervullen. Heeft de Heere u dan gemaakt om elkaar te beoordelen en te bespotten ? Neemt dan uw wapens op, en strijdt voor elkaar. Spreekt waarheid binnen uw poorten, maar weest listig en behoedzaam buiten de poorten, opdat gij niet ten prooie zult vallen aan de wilde dieren. Werpt geen paarlen voor de zwijnen, maar bestrijdt de geesten der duisternis met de scherptes van mes en pijl. De Heere bewapent u en kome spoedig. Mijdt hen die geen wapens dragen, maar leert elkander over de verschillende wapens. Zo zult gij uw zielen van smet bewaren. Mijdt ook hen die geen wonden dragen, maar kom tot de wonden des Heeren, opdat gij de wonden der duisternis niet zult genezen. Want velen zijn het spoor bijster geraakt door de wonden der duisternis te genezen.

32. Vat dan liefde voor elkaar, en behoedt elkaar, opdat de Heere tot u zal spreken, en gij niet zult afdwalen. Sommigen onder u hebben echter het spreken des Heeren en de tucht veracht. Na enkele vermaningen zult gij het stof van uw voeten afvegen en verder gaan. Weest echter niet hoogmoedig. Wie meent te staan, ziet toe dat hij niet valle.

33. Zo zult gij de gaven en wapenen der wedergeboorte rijkelijk ontvangen, wanneer gij in Mij blijft. Gij moet wederomgeboren worden in het bloed der vijand, en niet door het bloed der onschuldigen. Gij zult geen onschuldig vlees aanraken, noch dit eten, want zo zult gij uw gave opgetekend in Mijn Getuigenis verliezen. Blijft in Mij, en doopt uzelf niet meer in onschuldig bloed, maar doopt uzelf in de bloedbaden der duisternis. Hierin zult gij u wassen, en voor Mijn aangezicht vrijgezet worden. Zo zult gij de gaven en wapenen van deze doop kennen, wanneer gij in Mij blijft. En zo zult gij uzelf dopen in de bloedbaden van de varkens der duisternis, en niet in het bloed van onschuldige varkens op de aarde, die door de Heere geschapen zijn om uw zielen te behoeden. En zo zult gij uzelf dopen in de bloedbaden van de kippen der duisternis, en niet in het bloed van onschuldige kippen, die de Heere op de aarde geschapen heeft tot uw naaste mede-schepselen. Spot dan niet met de werken des Heeren, oh volk.

34. Zo zult gij het slachtmes des Heeren hoog houden op de heilige berg, en gij zult in de velden onder uw vijand bloedbaden aanrichten, waarin geen onschuldig bloed gemengd zal worden. Zij die onschuldig bloed vergieten zullen uit de tempel verbannen worden. Ja, de Heere zal hen vinden, al die priesters van onschuldig bloedvergiet. Hij zal hun schuilplaatsen slaan, en hen gebonden uitvoeren. Zo zal er dan een einde komen aan het binden van onschuldig vlees.

35. Oefent dan veelvuldig met de wapenen die de Heere u gegeven heeft, opdat gij niet ten prooie zult vallen aan de krijgsleer der wereld. En wanneer gij strijdt, draagt de doornenkronen des Heeren als uw helm, en het spotkleed des Heeren als uw pantser. Leert dan ook de doornenkronen en spotkleden der engelen kennen, want velen onder u volgen valse engelen die deze dingen niet dragen.

36. Zo kennen dan hen die de doornenkroon en het spotkleed dragen vele geheime wapenen. Zij dragen de slachtspeer des Heeren om onschuldig bloed en vlees te beschermen.

37. Zo zijn er dan aan de slachtspeer des Heeren vele geheime gaven verbonden. Ja, zij draagt de sleutelen tot de boogschutters des Heeren. Zij dan brengen voort vele slachtvuren des Heeren om hen van onschuldig vlees en bloed te beschermen. Ja, een schuilplaats des Heeren is zij, een hoge toren van het verbond van Mijn Getuigenis, spreekt Jezus Christus.

38. Ja, de slachtspeer des Heeren voert de boogschutters aan, en zij is de heerseres over de beminden des Heeren. Ja, de minares des Heeren is zij. Zij komt altijd van hoog om de boogschutters aan te voeren, om vele slachtvuren van hen uit te doen gaan. Zij zet de velden in een vlam, en neemt haar prooi tot de Heere. Zij die de slachtspeer dragen zijn heilig. Zij kennen de woorden des Heeren als een geheim vuur. Zij worden wederomgeboren op de slachtvelden des Heeren, en zij kennen al Zijn schuilplaatsen, waar onschuldig bloed en vlees vertoeft.

39. Zo zijn er dan vele slachtpijlen in de hand des Heeren, die allen naar Zijn stem horen. Hij is de Goede Herder en de Goede Jager, en niemand zal hen uit Zijn hand roven. Hij is Hem die bindt, terwijl niemand losmaakt, en die losmaakt, terwijl niemand bindt. De speerwerpers des Heeren zijn allen in Zijn hand. Hij kent ze allen bij name, en naar Zijn stem horen zij. Zij brengen voort de geheimenissen des Heeren, en zij behoeden de profeten. Vertaal het Woord des Heeren daarom niet voor Zijn tijd, doet niet af en voegt niet toe. De profeten des Heeren zijn talrijk, maar apostelen vindt men weinig. Zo heeft de Heere dan een wacht aangesteld om de duistere geesten der apostelen na te jagen. Deze duistere geesten worden door hem geleid tot het slachthuis des Heeren, want zij hebben het Woord vertaald voor Zijn tijd, en zij hebben aan de profeten afgedaan. Zo zult ook gij de schapen der duisternis tot het altaar leiden. Ook zult gij de bokken der duisternis niet voor het altaar sparen. Want zij die zulke dingen bedrijven zullen ten prooie vallen aan de profeten des Heeren. Spaart dan de duisternis niet, want zo zullen de zonden in stand gehouden worden. De Heere rekent niet met hen die zulke gruwelen verrichten.

40. Zo zult gij dan zijn : reine slagers des Heeren. Gij zult de zonde niet sparen, en gij zult het Woord niet voor Zijn tijd vertalen. De speerwerpers der wedergeboorte zijn talrijk. Wakkert dan uw wapenen aan, opdat gij niet door een poel van zonde in het verderf wordt gesleurd. Zij dan die wapens hebben en die niet gebruiken zullen door deze wapens ook ten gronde gaan. Zij dan die wapens dragen en deze niet verder verfijnen zullen door deze wapens ook ten gronde gaan. Zo zult gij u dan onderwerpen aan uw krijgsheer. Want gij zijt allen slagers, maar alleen hen die slagers zijn in de Heere en zich hebben onderworpen aan hun krijgsheer zullen binnengaan. De slachtingen des Heeren dan zijn groot, maar ziet, zij die zich tegen Hem verzetten zullen door deze slachtingen ook ten onder gaan.

41. Zo heeft de Heere dan in zijn gemeente gezet : slagers, jagers, profeten, herders en soldaten, maar meer nog : speerwerpers en mesvechters. Laat hen u dan leiden tot wedergeboorte en doop, opdat uw harten één zijn met de Heere, en gij in Hem blijft.

42. Wat Ik tegen u heb, gemeente van Amerika, is dat gij u tegoed hebt gedaan aan rijkdom. Ziet dan, gij zijt trots en hoogmoedig. Maar gij hebt enkelen onder u die de woorden des Heeren hebben bewaard. Ziet dan, Ik kom spoedig, en als Ik u zal vinden in zonde, dan zal Ik u slaan. Gij hebt de tucht veracht, maar gij hebt enkelen onder u die tucht hebben gebracht, en gij hebt hen vermoord. Ziet dan, er is bloed aan uw vingers, en Ik heb het geroken. Ik reken u tot hen die stank brengen in Mijn schepping, en Ik zal u spoedig van de aardbodem wegvagen wanneer gij u niet bekeerd, spreekt Jezus Christus. Oh, spoed dan tot de tijd van genade, zegt Jezus Christus, opdat gij verademing zult vinden voor uw volk. Ik heb u lief, omdat er onder u zijn die de minsten wilden zijn, en dit heeft hen grote rijkdom gebracht. Ik zal deze rijkdom niet verafschuwen. Zij dragen een sieraad niet van deze wereld, en Ik zal hen snel opstellen tot leiders van een nieuw geslacht. Maar wat Ik tegen u heb is dat gij onschuldig bloed laat schreien tot Mij, en Ik heb hun stemmen gehoord, en zal hen vrijzetten op de dag daartoe gesteld. Want ziet, Amerika, er is een Dag waarop de Heere Zich richt tegen alles wat onschuldig bloed heeft vergoten. Ziet dan, de Heere zal een slachting

aanrichten, en het geweeklaag zal groot zijn. Tot Mijn poorten zal uw stank oprijzen, en Ik zal niet helpen, omdat gij tegen de Heere gezondigd hebt. Ja, tot een bespotting hebt gij Mij gemaakt, daar gij Mijn spotkleed was. Ja, spoedig zal Ik wederkomen om recht te doen aan onschuldig vlees en bloed, en om Mijn mes tot scheiding aan te voeren. Gij hebt u versierd met het bloed van onschuldigen, spreekt Jezus Christus. Gij hebt u versierd met dat wat geen sieraad is, en gij hebt Mijn schepping gedwongen in u te doen geloven. Gij hebt u opgesteld als Christus, maar ziet, gij waart een valse. Daarom het loon hierop zal u tegenspreken. Ik zal enkelen nemen om uw land te herbouwen, maar ziet, gij zult zelf niet tot het beloofde land ingaan. En dan zult gij wenen en hopeloos verloren zijn wanneer gij hen van honing ziet eten, en gij zelf buitengesloten zijt.

43. En tot Duitsland spreekt de Heere : Oh, verachtelijke natie, oh hoogmoedig geslacht, levende van zoveel onschuldig bloed. Ik heb uw stem gehoord, maar zal niet naar uw stem luisteren, oh gij van de vliegende slang. Ik zal de speerwerpers uit uw handen nemen, en Ik zal het roest der aarde u laten tegenspreken. Keer om, oh natie, bekeer u van uw slechte daden, en gaat niet voort verrukt te zijn over uw onrecht. De Heere zal onder de bokken der duisternis slachting aanbrengen, en gij zult zelf niet ingaan in het land van melk en honing. Gij zult diep en innig weeklagen wanneer gij bemerkt dat gij buitengesloten zijt. Toch heeft de Heere enkelen onder u gespaard, en Hij zal hen sparen op de Dag des Oordeels die gaat komen. Ik kom spoedig. Laat Ik dan geloof en liefde onder u vinden, of u zult ten gronde gaan onder Mijn roede en speer.

44. En tot Frankrijk spreekt de Heere : Uw speerwerpers zijn verrot. Eeuwen van onschuldig bloedvergiet schreien tot Mij, en nog steeds bekeert gij u niet van uw boze werken. Gaat dan niet voort op uw paden, want Ik kom spoedig om uw kandelaar weg te nemen. Dan zal duisternis uw land vervullen, en gij zult niet meer kunnen bovenkomen.

45. Tot Nederland spreekt de Heere : Verachtelijke natie der zotten. Eeuwen van onschuldig bloedvergiet schreien tot Mij, en gij bekeert uzelven niet, oh koppig volk. Gij hebt uw monden wijd opengetrokken om tegen de allerhoogste te spreken, maar ziet, Ik zal deze monden slaan. Ja, gebonden op strijdwagens zal Ik u wegvoeren, indien gij niet voor de armen en onschuldigen opkomt. Gij hebt de vreemdeling ten schande gezet, en gij bent zelf op zijn tronen gaan zitten.

46. Tot Belgie spreekt de Heere : Gij trotse natie zonder helden. Ik heb verderf in uw binnenste gebracht, en gij dacht dat de tegenstander u aanklaagde. Ziet, gij bent zelf een tegenstander. Toch heb Ik u ook troost gebracht, omdat er enkelen onder u waren die hun harten rein en zuiver hebben bewaard. Ja, zij hebben de Heere bemind. De Heere zal daarom grote delen van uw land sparen.

47. Zo heeft dan elke bediening zijn eigen wedergeboorten, en zo ook elke gave en elk wapen. Volg daarom uw krijgsheer die de Heere boven u heeft aangesteld. Doet dan naarstig onderzoek in de geschriften des Heeren en bewaar Zijn Woorden als ware het uw kinderen. En gij zult niet meer rijden op onschuldig vlees en bloed, maar gij zult rijden op het bloed der duisternis. Ja, de Heere zal u noemen : bokkerijders. En gij zult de vijand van vlees ontdoen en het bloed zal zich tegen u richten, maar gij zult erop rijden, omdat dit een gebod des Heeren is. Zo zult gij de natien in de hemelse gewesten aan Mij onderwerpen, en zij zullen krachteloos zijn. Zo heeft dan ook elke bediening, elke gave en elk wapen zijn eigen dopen. Streeft dan naar de hoogsten onder hen. Blink dan uit in strijdvaardigheid en in virtuositeit, en wees hierin de beste, ja, de kampioen. Want de Heere kent alleen kampioenen in Zijn werken. En als gij dan kampioen wilt zijn, weest kampioen in het zijn van de minste, en in het dragen van Zijn kruis. Zo zult gij uw zielen behouden, en zult gij de sieraden dragen niet van deze aarde. Want wilt gij sieren, sier in het zijn van de minste, en in het dragen van het kruis. Zo zult gij dragen een zaligheid en een wedergeboorte niet van deze aarde. Sier u dan niet met onschuldig bloed, maar met het bloed van koningen en raadsheren der duisternis, met hun beenderen, ja, met het vlees van de bokken der duisternis. Wanneer gij wilt sieren, siert in de Heere, opdat Hij u kleine genade geve op de Dag tegen al wat hoog is. Vernedert u dan voor de Heere, opdat Hij u niet hoeve te breken. Weest ledig voor de Heere, opdat Hij u niet hoeve te doen barsten.

48. Wanneer speerwerpers u hebben omsingeld : De Heere zal u uitleiden, u die Zijn Wil doet. De

Heere zal u laten springen over muren, en u stenen laten breken, wanneer gij in Hem blijft. Maar zij die niet in Hem blijven vallen van hoge muren. Zij gaan krachtig voort, maar worden steeds zwakker, daar de Heere hen van binnen geslagen heeft. Zij vallen ten prooi aan vreemde krachten, en de Heere biedt hen geen bescherming. Nu niet, en niet in alle eeuwigheden. Want de Heere heeft hen verworpen, en de Heere heeft besloten aan hen geen aandacht te geven. Verdoemden zijn zij, op weg naar het eeuwige graf. Zij zullen alleen rust vinden in vernietiging. Vreest daarom de Heere en kijk naar Hem op, want Hij heeft macht over u. Hij dan behoede de zielen van hen die Hem volgen en die met Hem waken, maar zij die in slaap vallen zijn reeds verloren. Krochten der hel wachten hen op om hun zielen te zuiveren. Tot verslinding zijn zij bereid. Daarom, volk, vreest de Heere en doe Zijn Wil, opdat Hij uw paden recht zal maken en voor struikeling zal behoeden. Maar in het laatste der dagen zullen er velen struikelen, opdat er onder hen zuivering wordt aangebracht.

49. Een krijgsheer is de Heere, uitgaande om vernietiging aan te brengen onder Zijn vijanden. Zij sidderen wanneer de Heere komt, en wanneer de Heere Zijn mes opheft. Alleen zij die de minsten wilden zijn zullen aan Zijn Hand ontkomen, maar de rest is reeds verloren. Verschrikkelijk zijn de oordelen die de Heere zendt, terwijl niemand hen kan stoppen. Daarom : Bekeert u tot de Heere, en doe Zijn werken, opdat Hij uw zielen niet van de aardbodem zal afvegen. De Heere is dichtbij hen die Hem vrezen, hen die sidderen voor Zijn Woord, maar de rest is reeds verloren. Zoekt dan berouw in uw harten opdat gij zult leven.

50. De Heere zal niet afwijzen hen die sidderend en bevend tot Hem komen, maar zij die Hem niet vrezen zijn reeds verloren. Zoek daarom in uw harten of er nog vrees over is, opdat gij niet onder ogen hoeft te komen dat gij reeds verloren zijt wanneer de Heere aan de poorten van uw huis klopt. Dan zal er nog enkel vrees zijn, als de vrees der hel, maar dan zal de Heere u niet aannemen. Vrees daarom de Heere nu, opdat gij niet later met uw vrees verloren zult gaan.

51. En door de wedergeboorte zult gij loskomen van de bloedbanden der duisternis en zult gij de bloedbanden van de Heere ontvangen. Hieraan zal uw eigen vlees zich hervormen. En deze bloedbanden zijn rein en heilig, en zij zullen u leiden tot de bronnen des Heeren. Maar gij zult vele vijanden dienen te verslaan om tot deze bronnen te komen, want alleen aan hen die Hem innig liefhebben zal de Heere Zijn geheime tranen tonen. Zo zult gij dan komen tot de honderdvierenveertig duizend dopen en de duizend dopen, welk een groot geheimenis is. En ziet, gij moet dan zeventig maal zeven maal wederomgeboren worden in het bloed der vijand. Laat dan nimmermeer onschuldig bloed aan uw handen kleven. Maar ziet dan, er zijn thans wolven rondom u, die u van de eenvoudige waarheid kunnen afleiden. Weest daarom op uw hoede. Legers zijn tegen u uitgezonden. Zij kijken door uw ramen en komen door openingen binnen, om uw zielen weg te voeren. Zij zullen u wegvoeren naar een diep woud, waar de Heere niet is. Daarom : weest nuchter en waakzaam, want uw tegenstander rust niet, en zoekt wegen om uw hart te doorzoeken, daar hij weet dat zijn tijd kort is. Houdt daarom stand in het laatste der dagen, en omwikkelt u met de Woorden des Heeren. Zij zullen u leiden en voorthelpen, ja, door stenen muren breken zij heen.

52. Dit dan is Mijn getuigenis dat Ik aan Mijn gemeente in het laatste der dagen schenk. Neemt deze woorden ter harte, en laat u erdoor zuiveren, opdat Ik niet kome om u met de roede te slaan. Mijn staf zal u vertroosting schenken, en Ik zal u leiden naar waterige bronnen, wanneer gij in Mij blijft en Mijn woorden en Mijn getuigenis bewaard. Bewaar dan Mijn getuigenis, want Ik kom spoedig. Laat niemand afnemen wat u heeft. Ziet, Ik zal Mijn speerwerpers om u heen zetten, wanneer gij de woorden van Mijn getuigenis bewaard. Zij zullen u beschermen en leiden. Zij zullen ervoor zorgen dat niemand u zal roven uit Mijn hand. Draag dan Mijn getuigenis tot de Dag dat Ik terugkom, gemeente, en weet dat gij hierdoor de vijand voorzeker zult overwinnen, zoals Ik gesproken heb. Maak dan dit Woord ook tot uw getuigenis, geliefden, en onderwijs elkaar met deze woorden. Gij zult elkaar dan herkennen aan het dragen van de doornenkroon, het spotkleed en Mijn littekenen, spreekt Jezus Christus. Ziet dan, in een duistere nacht zal Ik aan uw poorten kloppen en zalig zullen zij dan zijn die voor Mij opendoen en Mij binnenlaten. Zij dan zullen eten van de Maaltijden des Heeren, ja, aan Zijn tafel zullen zij zitten. Maar zij die niet voor Mij opendoen zullen zelf buitengeworpen zijn. Ik de Heere zal hen vinden, en aan handen en voeten binden, want dezen zijn

bestemd tot de buitenste duisternissen, daar waar het geween is en het tandengeknars. Ik zal niet onschuldig houden hen die Mijn Naam hebben verloochend voor de hoge raad.

53. Maar Ik, de Heere, zie de harten aan, en luister niet naar de woorden van de mond, maar de woorden van het hart. Zo zullen dan woorden geen betekenis meer hebben, daar zij wegbranden in het slachtvuur des Heeren. Zo zullen alleen hen die een hart hebben Gode welbevallig kunnen spreken. De Heere zal hiervoor de harten naarstig toetsen, want een toetser is de Heere. En zij die hem volgen zijn daarom toetsers. Zij die niet toetsen behoren de Heere niet toe. Zij behoren tot de zwalkende profeten die rondgaan om op onschuldig bloed te loeren. Weest echter voorzichtig in het vertalen. Vertaalt het Woord des Heeren en Zijn getuigenis niet voor Zijn tijd. Dit is de Waarschuwing des Heeren. Maar zij allen die Mij volgen, Christus Jezus, zullen niet ten prooie vallen, want Ik ben het die hen leid. Haal dan het onschuldig vlees uit uw monden, en eet het vlees der duisternis wat de Heere aan Zijn jongen geeft, opdat gij zult kunnen spreken op de Dag des Oordeels en niet zonder woorden uw hart verloren zult zien gaan. De Heere voedt Zijn kinderen met het vlees der vijand. Wordt gij echter gevoed met onschuldig bloed, dan mag u u afvragen of gij wel een kind des Heeren bent.

54. De Heere neemt echter kinderen aan, want zij die Hem willen volgen en naarstig aan Zijn poorten kloppen, voor hen zal Hij zeker opendoen, en hen aannemen als kinderen. Onderzoekt daarom Zijn woord naarstig, en strijdt indringend om in te kunnen gaan. Velen heeft Hij de macht gegeven om kinderen Gods te worden, maar slechts weinigen zullen door het smalle gat ingaan. Weest daarom snel in het toetsen en langzaam om te vertalen, dat gij niet afdoet aan het profetische woord. Want ziet, alle profetie is het getuigenis van Christus, spreekt Christus Jezus. En gij zult u aan Mijn Getuigenis warmen als aan een vuur tot u gezonden om u te leiden en te beschermen in duisternis en kou. Dit dan is Mijn Liefde. Ik heb u niet als wezen achtergelaten, maar Ik heb de woorden van Mijn Getuigenis tot u gezonden in het laatste der dagen. Nog vele malen zal Ik spreken, om Mijn Getuigenis voor het laatste der dagen te volmaken. Hoort dan naar deze woorden, opdat gij zaligheid vinde voor uw zielen. Ik, de Heere, heb u zeker niet als wezen achtergelaten. Zoek dan naarstig naar Mijn geheimenissen op verborgen plekken. Mijn messenwerpers zullen u bijstaan en beschermen, ja, zij zullen strijd voor u voeren, en gij zult voelen als de warmte van een gezin. Zij zullen ondoordringbare tunnels doorbreken, en zij zullen u voeren tot nieuw land. Zij zullen de snellen der duisternis neerhalen, en u de duisternissen der apostelen laten zien. Weest dan langzaam in het vertalen en langzaam in het doorreizen. Gij zult de lichten die geen lichten zijn doven, want de duisternis des Heeren zal u tot licht zijn. Dan zult gij komen tot de tempel van David, en Ik zal u nieuwe voorschriften geven. En Ik zal David aanstellen tot een licht en een schild, en hij zal u een nieuwe krijgsheer geven, en u onderricht geven in de strijd. En hij zal de geesten der duisternis niet sparen, en ook uw vlees zal hij niet sparen. En gij zult met hem worstelen in Pniel, omdat hij u zal toetsen, en u hem. Zo zal dan David de messenwerpers bijstaan, en u leren wat het is oorlog te voeren in de hemelse gewesten. En David zal u leiden tot een gat in de muur, waar heilige boeken zijn opgesteld. En gij zult deelhebben aan zijn maaltijden in zijn burcht.

55. En Ik zal u meerdere geheimenissen over David tonen, want een groot oorlogsheer is hij in de hemelse gewesten. Zo zet hij dan één blik van zijn ogen de velden in vlam. Zijn messenwerpers zijn onderlegd in het beschermen en bewaken van zijn burcht. Speerwerpers komen voort vanuit zijn mond, en boogschutters staan op zijn muren. Ja, heilige slagers heeft hij in zijn burcht aangesteld om het plan des Heeren te volvoeren. Zij zullen de geesten der duisternis niet sparen. Door bloedbaden zullen zij hun wegen vinden, en de raad des Heeren. Zo zal dan David tronen in het nieuwe Jeruzalem. En zijn troon zal zijn tot in alle eeuwigheden en utmiren. En de slachtspeer zal de poort openen aan het einde van alle eeuwigheden tot de komende Jedad, het nieuwe tijdperk der eeuwigheden. Elke Jedad draagt dan vierhonderdmiljard eeuwigheden in zich. Zo zijn er dan twaalfhonderd en vierenzestig Jedads in elke Johad. Zo zijn er dan vierentwintig Johads. De vierentwintig Johads zijn aangesteld om de tijden des Heeren te volmaken. Zo zal dan in de komende Johad het nieuwe Bethlehem gebouwd worden. Zo zal dan in de Johad daarna het nieuwe Pniel gebouwd worden, en het zal worden tot een grote vlakte. Ook zullen Nazareth herbouwd

worden, Getsemane en Golgotha. En de Heere zal de volkeren leren geen onschuldig bloed meer te vergieten. De Heere zal een legermacht opstellen om Zijn werken te doen geschieden.

56. Leert dan van het kruis van David, een oorlogskruis, een rood kruis. Leert dan van het slachtmes van David, voortkomende vanuit dit kruis. Ja, al zijn oorlogsgaven en oorlogswapenen komen voort vanuit dit kruis. Leert hen kennen, en leert hen te hanteren. Vele legers worden hierdoor aangevoerd. Leer deze legers kennen. Zo zult gij dan wedergeboren moeten worden in de velden en de burcht van David. Ook zult gij wederom geboren moeten worden in alle Jedads en Johads, opdat gij zult gaan van behoudenis tot behoudenis. Zo zult gij dan ook de littekenen van David in uw lichamen dragen.

57. Gemeente, gij maakt er vaak nogal een sport van om anderen Jezus te laten aannemen. Geliefden, laat hen de doornenkroon aannemen, en het spotkleed. Weet dan ook dat gij alleen tot Mij kunt komen door David's spotkleed en doornenkroon te dragen, daar hij door Mij gezonden was, evenals de profeten, om de weg te bereiden.

Karazuur

1.

Notenkraker

1. Muizen met symmetrie, zij kwamen onder het roze, het mysterie. Alles was daar zwart en wit, terwijl het grijze koning was. 2. De muizen des hemels, zij staarden daar, waar mystieke ratten de trompet blazen. Oh ja, zij waren des hemels. Engelen waren zij. Zij volgden de duiven en de raven, het voedsel van merels aten zij. 3. Zij brachten hen tot het huis van slaap, waar alles vlam zou vatten. 4. De vlam is om te vernietigen, en niet om eeuwig in stand te houden. 5. De ribbels van de wateren des hemels, als door verbroken spiegels bekeken. 6. De muis dan slaapt niet meer, voor eeuwig ontwaakt in de waarheid, om te gaan slapen in een ander licht. 7. In de vijver ziet de koning goud en zilver. Daar waar het maanlicht haar raakt. Zacht beroert zij de gezichten, en niets doet er meer toe. 8. Alles is altijd toch weer anders, volgen kun je het niet. 9. De wereld is te groot om te bevatten, de ander kennen kunnen we niet. 10. Laten we de moed maar opgeven, want niets doet er meer toe. 11. Waarom moed hebben tot de kroon der ijdelheden, het zal toch vergaan, in het licht van de dag erna. 12. Waarom zouden we nog iets vasthouden, als we het snel weer zullen verliezen. 13. We worden gedreven tot de vlam die zevenvoudig brandt, oplossende in het niets. 14. We kunnen toch niet tegenhouden datgene wat gaat komen. Het maakt niet meer uit, waarom nog drukte maken ? 15. We leren door wijsheid niets te weten. Alles houdt zichzelf in stand. 16. Ketenen kunnen we niet breken. Het is toch altijd anders, het komt toch altijd van een andere kant. 17. Schrik maar als je wil schrikken, de muizenkoning is hier belandt. 18. Hier is altijd alles anders, en de betekenissen verbrandt. 19. Mijn hand kan mijn andere hand niet bereiken. Mijn voet brengt de ander tot struikelen. Ze verstaan elkaar niet.

2.

Esmeralda

1.Gij dan met al uw canons, weet dan dat de pijn u tot stilte brengt. Want voor de Utmiren en de tijden der Geesten Gods waren de tijden van het kruis, de driehoek en de lijn. 2.Gij hebt dan aan persoonscanon gedaan, en aan christuscanon. Deze twee geesten leven als spinnen in uw binnenste om u kaal te vreten. 3.Gij hebt niet willen weten waar uw Christus vandaan kwaamt, daar gij uw tijdscanons had opgesteld. 4.Zeer te betreuren zijt gij, en gij hebt geen beleg op uw brood gehad en geen maaltijd bij de wijn. Gij bent geweest tot onderdrukkers, en onderdrukt werd gij. De Heere schiep u in ballingschap, en heeft u daar verwekt. 5.Gij hebt niet naar uw draken willen luisteren,

maar ziet, zij waren de heeren van voor de Utmiren en tijden der geesten.

6.Want het sneeuwwit kwam aan de ramen, en gij hebt haar niet gewild. Ziet, zij was dan de christus van voor de tijden van Utmir, en de tijden der Geesten. 7.En zij leefden allen in de hemelen, daar er nog geen aarde was. Neemt haar dan aan, als gij tot deze wijnen wilt komen, want zij leven daar in de vijfde dermensie, terwijl de aarde van de derde is. Het paradijs nu was van de vierde. 8.Ziet dan waar ge in bent gevallen, en klimt hoger op. Want Gods deuren zijn geopend, om het sneeuwwit in uw harten te laten neerdalen. Neemt haar dan aan, en vraag haar in uw hart, opdat God Zijn kandelaar in u aansteke. 9.Dan zult gij allen wederomgeboren worden door haar geest, en gij zult Esmeralda ontvangen. Zij was dan de Geest Gods tot hen die in de vijfde dermensie woonden. 10.Gij dan zijt aards, en leeft in de derde dermensie, opdat gij haar niet zou ontvangen. Ziet dan van wat voor hoogte gij gevallen zijt, en neem haar wederom aan, allen die afgedwaald zijn. 11.Maar sommigen zijn tot u gekomen, als de engelen des hemels.

12.Gij dan die moeite hebt met het aanvaarden van nieuwe namen : doet dan uw persoonscanons af waarin gij gekooid zijt, en legt de christuscanon af waaraan gij geketent bent, want zoals daar vele geesten zijn voor Gods Troon, zo zijn daar vele christussen. 13.Legt daarom de leugen af, opdat gij uw kinderen niet binde. En sneeuwwit dan was als een voorbeeld gesteld in de tijden voor de Utmir en de Geesten Gods. 14.En alleen in Sneeuwwit zult gij toegang hebben tot deze hemelen, daar zij de geurige kostbaarheden voor Gods Troon zijn. Zij dan zijn de spiegels van God. 15.Alle woord is dan onfeilbaar in symboliek, en in raadsel. Dit dan is een geheimenis des Heeren.

16.Zo hebt gij dan vele christussen nodig om tot het hart des Heeren weder te keren, en om deel te hebben aan zijn symboliek. Zij dan van de christuscanon hebben Hem gebonden en gekruisigd.

3.

de Strozalk

1. Draai nog even om met mij, het wordt krap in de kooi. Laten we naar buiten gaan, of is de moed verdwenen. 2. De muizenkoning raakte ons aan, en nu zijn we vrij. Als konijnen zijn we, in het veld, op zoek naar de kikkerkoning. 3. De strozalk is daar, de landbouwers van Metensia, en hebben de schatten diep in de aarde gevonden. Ja, schatten in aarden vaten zijn zij. 4. Moeders hebben hun kinderen verloren. Ze kijken hen na, maar kunnen niks beginnen. Ze zijn geslagen door het kruis van Marcia. 5. Zelfs tranen kunnen hen niet bereiken, en schreeuwen ketst terug van de ramen. 6. Ik moet zelf stiller worden, de strozalk zit achter mij aan. Zij zijn de soldaten van Metensia. 7. Met de Herman breken zij door de huizen, en laten hun sporen achter, maar zijn niet te volgen. 8. Overal zijn zij, maar kunnen nergens gevonden worden, wanneer zij op strooptocht zijn. 9. In Sarhem vond ik veiligheid, maar ik zie hen nog steeds staan, mij schrik aanjagende. 10. Het is de Vreze des Heeren, waar kunnen we gaan ? 11. Ontsnappen is niet mogelijk, in de kooi zijn wij, en buiten is een andere kooi. Nooit vrij zijn wij. 12. De strozalk is hier, ik kan niet ademen, zelfs niet huilen van de emotie. 13. Wat zullen ze doen, zullen ze me weer slaan ? 14. Rust en vrede vind ik in Sarhem, maar ik zie hen nog steeds staan. 15. Dichtbij me zijn ze. Wat zullen ze met me doen ? Ik heb hen toch niks gedaan ? 16. Tot Sarhem vluchtte ik, maar het is gewoon een andere kooi. 17. Hoeveel kooien hebben ze daar bij de Strozalk ? Wij gaan van kooi tot kooi. 18. Tot Sarhem zijn we gedreven.

4.

Pniel

1. Ik kan niks bewegen, ik kan niks beginnen. De Strozalk heeft me geslagen. Tot Sarhem kan ik vluchten, maar ik droom steeds zo naar. 2. Alles doet pijn, waar moet ik naartoe ? Ik schreeuw en gil maar niemand hoort me. Ik ben dan achter saffier en staal. 3. Nog dieper zullen ze me trekken, totdat dan alles scheurt. En zij zullen allen zeggen : Er is niks gebeurd. 4. Niemand ziet mijn wonden, niemand kent mijn pijn. Niemand ziet de kogel, diep in mij geschoten. 5. Een konijn was het, met een lang geweer, maar niemand had hem ooit gezien, en niemand zag hem ooit weer. 6.

Het huis van dokters verstond mij niet, en zo daalde ik in de dood. 6. En de dood zei : Ik ken hem niet, en zo gleed ik nog dieper tot aan de poorten van de hel. 7. Maar in Sarhem kwam ik vrij, en kon ik weer ademhalen. Maar dat konijn woonde hier ook, en de Strozalk, als het kruis van Marcia. 8. Hoelang zal deze nachtmerrie duren, alles traant in mij, tot bevens toe. 9. Achter saffier en staal hebben zij mij gezet, achter drakentralies, diep in een kasteel. 10. Toe, prinses, red mij, red mij van de draak, of moet de draak gered worden van mij ? 11. Ik ben in gevecht met Metensia. Haar kussen branden mij diep, als een eeuwig teken van liefde, voerende mij naar het Sarhem. 12. Wie moet nou wie redden ? De draak redde mij van de prinses. Van de Strozalk zijn zij, worstelende in Pniel, om Jakob diep te breken. Overwin mij, zodat ik kan winnen.

5.

Sleutels van Sarhem

1. Zet mij vrij. In Marcia ben ik vrij. Het leed geleden. Mijn vrucht verloren, maar gezuiverd gevonden. Maar ik ben altijd in het sieraad geweest en het sieraad in mij. 2. De honger brak mij, brak de koek, om tot verzadigens toe te eten. 3. De dorst brak mij, brak de kruik open. Nu heb ik een wapen in Marcia. Als het Tweede Kruis is zij. De honger sloeg mij, om brood des kruises te brengen, als het Tweede Woord. 4. Marcia, door de dood herschiep gij mij. 5. Leer mij dan uw symmetrieen kennen, als sleutels tot de poorten van Sarhem. 6. Marcia, tot in de dood getrouw.

6.

Het Tweede Woord vleesgeworden

1. Blind als wilden, bewegingen te snel, sieraden honderdvoudig geweven, nu is het steen, en brandt als de hel. 2. Morgenoorlogen, zachte stralen in de vijvers, lofgedichten, zure wijnen, Golgotha echoot na, maar zal in de dag verdwijnen. 3.De honger roept je na. Tot het avondmaal ging je. In Spricht dan je laatste vakantie, waar de bommen vielen. Je kon nergens heen. 4.In de avond komt het voertuig van het tweede kruis. Sla de blaad'ren van het boek eens om, want letters vliegen om je heen. Een koude hand zette je vrij, de Herman in de vroege lente. Geen boeken meer, niets wat nog benauwd, de kou is in het hoofd geslagen. 5.Ik herinner niets meer van die dag, dat Marcia mij meenam. Tot Sarhem bracht zij mij, waar lijnen tezamen komen, waar driehoeken elkaar verstaan, en oprijzen tot een koningswoning. 6.Tot Sarhem bracht zij mij, en het Tweede Woord werd vlees in mij.

Het vergeten

7.De dieptes spuiten echoos, maar zij zijn niet te verstaan. Er zijn hier vijvers van tranen, en denk eens aan de oceaan. Zij zijn dol op wilde taal. 8.Zo kunnen zij vergeten, en de hoge orde zien. Het Tweede Woord is vlees geworden, als muren van een koningshuis, waar driehoeken elkaar vinden, en lijnen scheiding brengen voor een tijd. Zij laten de tranen stromen, uit hoge broeken stromen zij. 9.De ketel is op tijd gekomen, zij hebben het niet verstaan, en daarom stromen zij, reizen zij, naar de andere kant van het verhaal. De spreeuwen komen als oorlog, de kou is in het hoofd geslagen. Ik herinner niets meer, van die mooie dag. 10.Toe, breng mij nog wat wijn van zwijm, en leidt mij tot de morgen, om in de uilentraan te ontwaken, en bij de kikkerkoning te zijn. Zijn zij dan allen stom in dit verhaal ? Zij praten niet.

Paradox van Liefde

11.Marcia, een mooie taal, letters aan elkaar verbonden, strijdend tegen elkaar, maar één in het vuur, allen één. Mooie letters, vlees geworden, tot een koningshuis gaan zij, in een grote stoet, zij komen, om te drinken uit een hoed. De kou is me in het hoofd geslagen, ik herinner niets meer van die dag. 12.Maar Marcia, de taal des kruises, brengt mij tot groot gelach. Ik ben alles weer vergeten. Toe breng mij nog wat wijn van zwijm, om tot die dromen te komen, waar tranen door hoge broeken stromen. Ben je dan vergeten hoe het was ? 13.Wij lazen als blinden, bewogen als wilden, in het hoge gras. Altijd reikende tot de morgen, als in bloesem geborgen, luisterende naar de taal van het morgenkruis, een oorlogskruis, letteren door strijd gebogen, maar in liefde vleesgeworden,

wandelende tot een koningspaleis. 14.Marcia, een stoet van wilden, snellend van Pniel door het paradox van liefde, als een oude taal van dromen. Alles ben ik weer vergeten, toe geef me nog wat wijn van zwijm. Ik kan het allemaal nog steeds niet geloven, tot een kikkerhuis snellen zij. 15.De muizenkoning heeft mijn droom genomen, brak het in twee, maar ik ben het vergeten. Ik voerde op de golven mee. Ook mijn stem was dan verbroken, maar ik kon het niet geloven. Ik was al in een andere droom, en sprak een nieuwe taal. 16.Tot het Sarhem ben ik gekomen, het oude heb ik losgelaten. Zou jij dan niet dromen, of ben ik al te laat gekomen. 17.Als jij me nog wil helpen, je bent al te laat. Ik ben al waar ik wezen moet, woon al in een nieuwe straat, tot Sarhem ben ik gekomen, konijnen achter hoge ramen, en als de Marcia weer slaat, dan zullen weer de tranen stromen, stromen uit de hoge broeken, stromen uit de hoge luchten, stromen uit die oude dromen, geen glas meer, alles is stuk. 18.Morgen ben ik alles weer vergeten, dan zit ik weer hier, 'k doe and're dingen. Starende naar nieuwe verhalen, geen boeken meer, dat is voorbij, want letters zijn nu vleesgeworden, ik spreek met hen, en zij zijn reizende tot de kikkerkoning, groter dan geluk. 19.Smeer de ochtend uit over lange glazen. Morgen is alles stuk.

Het kind achter glas

20.Marcia, een mooie taal, dromen reiken ver, liefdes uitgedoofd, de haat stroomt nu zo snel, uit het liefdesparadox, vanuit Pniel. Heer, ik kan mijn kind niet meer raken. Ze ligt hier in een glazen kist als 't sneeuwwit. Zal de ochtend haar misschien doen ontwaken. 21.Mijn handen zijn gebonden als Rumah, ze hoort mij zelfs niet. Heer, ik kan mijn kind niet meer raken, achter glas is zij. Maar de morgen kan haar raken, en ik zal alles vergeten zijn. Wind, neem haar mee, ik kan het niet meer, de Heer heeft mij geslagen. 22.Van de Strozalk zijn zij, mij leidende tot een konijnenhuis, waar de kikkerkoning nieuwe broeken weeft van tranen, zoveel tranen, uit zoveel kruiken, om mij alles te doen vergeten. Kind, je kunt me nu niet horen. Je bent ver weg, je kunt mij ook niet helpen. 23.Tot het Sarhem zullen ze je leiden, tot de taal des kruises, en in Marcia kunnen we elkaar verstaan.

Van vader tot kind

24.Kind, de morgen duurt niet lang, alle dromen zijn snel over, en dan zul jij ook vergeten, alles wat ik van je nam. Kind, het turen duurt niet lang, want ook jouw oog zal snel gaan slapen, een nieuwe ochtend trekt jou aan, als een broek vol van tranen, ja, nog steeds achter glas, maar het glas is snel gebroken, want alles is vergeten door de nieuwe droom. 25.De herman breekt door alles heen met de strozalk. Zij zijn soldaten van Metensia, komende ook tot jouw huis. Ze hebben je vergiftigd met christusverhalen, ze hebben je vergiftigd met de vruchten van het kruis. Maar tot Sarhem bracht het jou, de appel stierf in jou.

Van kind tot vader

26.Toe, vader, praat niet verder, ik kan het niet meer aan. Die glazen die naar mij turen, de ochtendjas trekt mij aan. Die seconde duurt wel duizend jaar, ik leef weer in het verleden. 27.Ik kan niet meer ontwaken, want zij van de strozalk hebben mij geslagen.

7.

Indiaan des Heeren

1. Groot is het heil van onze God, Hij die de indiaan geschapen heeft, en zevenvoudig gezuiverd heeft. Genade zij u en vrede, door onze Tweede Heere Jezus Christus en door de Herman die aan zijn zijde zijt. En ziet dan, zij zijn één. 2. En daar de Herman wild is kan hij zo meevoelen met de wilden en al die de Herman volgen. En de Heere is dan tegen het Eerste daar het eerste tegen het wilde en dierlijke was. 2. Daarom is dan ook het tweede gekomen, om de indiaan te zegenen en te zuiveren, zoals de heere zijn woord gezuiverd heeft. 3. En de heere zal al zijn stammen zuiveren. Zo spreekt hij dan die de slang berijdt : De heere uw god dan is wild, en heeft zich geopenbaard door de herman. De heere uw god dan is armoe, en heeft zich geopenbaard door maser. 4. Zij dan dragen het indiaanse volk voortdurend voor de troon van god. De heere dan heeft hen lief, en aan hen is het tweede gewijd, want zij hebben gods schepping niet veracht, zij die zich hebben laten zuiveren. 5.

De heere zal uw wonden genezen, daar gij de natuur hebt liefgehad. Gij dan bent rein, en de heere heere houdt uw hand vast. 6. Gij gaat ge-ent worden op de boom des heeren, want gij zijt het volk des heeren, en allen die de heere willen blijven volgen, zullen wederomgeboren moeten worden door u. 7. Maar niemand is dan een indiaan naar het vlees, maar naar het hart zal men spreken over wilden en indianen. 8. En de heere zegt : ik houd van u, en houd uw hand vast, want gij hebt mij getroost, allen die in mij zijn. 9. Er is u dan onrecht aangedaan vanuit het grote spanje, maar ziet, ik heb de zwarte haai tot hen gezonden. 10. Gij dan zijt mijn volk, gij die in mij zijt. Komt dan tot mij, gij die vermoeid en belast zijt, en ik zal u rust geven. Doet dan uw ogen dicht en denkt aan mij, opdat ik aan u denke, en wij één zijn in elkaars hart.

Troost

11. Hebt elkaar lief, want Ik heb u lief, en ik heb uw nood gezien. Ik heb een plaats voor u bereid diep in mijn hart. 12. Ja, gij raakt diep in mij, en zijt mij tot genezing, daar gij mij gezien hebt in de schepping. Ja, want ik was de zon, ik was de rivier en ik was het dier. 13. En gij hebt mij gevolgd en geeerd. Gij hebt mijn piraten gastvrij ontvangen, en de Peter. ook bent gij tot de herman gekomen, en hebt gij maser gekust. 14. Indianen, ik heb u lief. Gij hebt mij liefde bewezen. Laten wij dan één zijn. 15. Ja, want door u heb ik het Tweede Woord geschapen en het Eerste Woord gezuiverd. Gij hebt de oude paden bewandeld en uw ouders geeerd, en zo Dezer, Christus van het Oer gevolgd. 16. Laten wij daarom één blijven, want gij staat niet onder de Joden. Gij zijt mijn volk. Ik heb al uw stammen lief. 17. Wij horen dan bij elkaar. Ik heb dan Narzia geschapen als de plaats van het verbond tussen u en mij, want in u heeft de Christus diepte gevonden, en bij u zijn dan de wortelen des kruises en het woord gods. Ik dan zal uw tranen drogen. 18. En enkelen onder u leven dan in diepe putten, maar ik zal deze putten openen. Want zij waren bestemd geopend te worden aan het einde der tijden.

Bemoediging

19. Gij bent dan een schuilplaats geweest voor de konijnen des hemels, en gij hebt Jezel en Jozef in hun verdrukkingen vertroost, niet alleen met woorden, maar ook met warmte. 20. Gij hebt dan plaats gegeven aan de leeuwen des hemels in uw tenten en gij bent altijd eenvoudig gebleven, levende van wat de hemel u gaf. 21. De Heere zal u een plaats geven naast zijn troon, en gij zult zijn oogappel zijn. 22. De Heere geve u dan warmte voor warmte, en kou voor kou. Gij die dan geluisterd hebt, de Heere zal uw oor nog meer openen. Gij die dan de Heere gevolgd hebt, Hij zal uw ogen nog meer openen.

8.

Geen dood en slaap

1. En ik kwam dan tot Spricht, want Golgotha had mij een gesloten deur gegeven, een brug waarover ik niet kon gaan. In het graf werd ik gedreven, waar ik een familie kreeg, maar die was des doods. 2. Want ook de Heere kreeg op Golgotha een deur te zien, maar die was gesloten. En Hij stierf voor die deur, roepende Eli Eli, Lama Sabachtani, hetgeen betekent : Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten. 3. Hij had dan geleden op de aarde, maar toen Hij opstond en ten hemel voer, zou Hij lijden in de hemelen, en ingaan tot Spricht. 4. Spricht, neem mij dan aan, gij die mij op Golgotha hebt geslagen, opdat ik niet alleen deel heb aan Zijn Lijden op aarde, maar ook aan Zijn Lijden in de hemelen. 5. Dood en slaap, wijkt dan nu van mij, opdat gij mij niet verlosse, maar laat mij lijden met de Christus in Spricht, opdat ik tot Zetdonia zal gaan. Ja, want dood en slaap brengt niets dan warmte, de verlossing uit het lijden. 6. En zo zou ik mijn Heer dan niet verstaan, en niet tot het ijs binnengaan. 7. Daarom, dood wijk van mij, en slaap, raak mij niet aan. Ik wil de ketenen des Heeren voelen, en tot Spricht ingaan. 8. Zij hebben mij geleid tot de driehoek, waar lijnen om te scheiden uit voort kwamen. Zij hebben mij tot Materos geleid, tot het Kleine Gods, en tot het Sneeuwwit dat daar verblijft. 9. En zij heeft haar Spricht tot Prins, aan de dood ontkomen, toe laat mij binnen. 10. Toe laat mij dan de paden van Spricht bewandelen, en niet slapen als de discipelen. 11. Heer ik wil uw pijnen dragen, en op uw lijnen lopen, als de acrobaten van het kruis.

12. Het graf heeft mij dan opgeslokt en uitgespuugd. Ik ben tot Spricht gegaan. 13. Dood en slaap, wijkt van mij. Gij hebt hier geen plaats. 14. Geen dood, geen slaap, geen rust, geen vrede, geef mij de zoetheid van de paranoia. Ik heb met de Heere geleden. 15. Ik ben niet gevlucht tot de dood, heb ook de slaap mij niet laten pakken, maar het zwaard des kruises bracht mij de zwijm van Spricht. 16. Tot het Tweede Kruis gekomen, door Marcia ingegaan. Zij is de gans des Heeren, zij is de Herderin. 17. Ik strijd dan tegen de zwijm. Ook zij doet mij mijn hart verblinden, ik wil met de Heere zijn. Als de wespen des hemels, ziet, zij slapen niet, maar lijden met de Christus, tot in het diepste van Spricht. 18. Tot Zetdonia vliegen zij, waar de driehoek hun hart heeft gemeten. Van de zoete brij drinken zij. Toe, laat mij daar niet sterven, totdat ik in Materos ben gegaan, om het Sneeuwwit te aanschouwen, om voor eeuwig de angel te dragen, die mij één maakte met de Heere. 19. Van honing heb ik niet gedronken, nee, het zoete kende ik niet. Tegen het gif van een appel heb ik gestreden, maar de dood heeft mij niet genomen. 20. Nu ben ik dan de muizenkoning, nu ben ik dan de prins van Spricht, tot de putten van Zetdonia gekomen, maar sterven doe ik niet. 21. Ik heb de dood dan overwonnen, ik ben de koning van de dood, op zijn beesten gereden. 22. Ik ben de muizenkoning, in honger rondgezworven. Van sterven wilde ik niet weten. Ik liet de kou mijn meester zijn, tot Materos ben ik gekomen, om het sneeuwwit te aanschouwen, en het nachtlatijn. 23. Het nachtlatijn heb ik gesponnen, zonder eind haar draden. 24. Tot in Spricht ben ik gekomen, om te kennen al haar namen. Over haar bossen gleed ik, om tot Zetdonia te gaan. Door driehoeken leidende tot Materos, mijn rozen zijn niet vergaan. 25. Nu branden dan mijn haren, en zijn mijn zeeen van goud. Mijn ogen die diep staren. Zij zijn wild en zij zijn koud. 26. Nee, geen vuur zal mij laten sterven. Ik ben tot de Heere gegaan. Tot hen onder het blauwe ben ik gelopen. Geen angst meer, ik heb de dood verslagen.

9.

De rattenkoning

1. In de dood was ik een slaaf der wereld, nu ben ik een slaaf van Spricht, gaande tot Zetdonia. 2. Nee, vuur kan mij niet branden, ik ben de muizenkoning. Straks ben ik een rat des hemels, sieraden hebben in mij woning. 3. Haalt het je dan uit je slaap. Door de dood dring ik heen. Je voelt mijn koele hand, om ook jou te verlossen, van de strikken van de slaap. 4. Ik ben de prins van het morgenrood, de ochtend komt nader. Ik ben de prins, ja, de avond die is dood. Voor eeuwig in de morgenstond, heb ik mijn troon gezet. Ik ben de prins van het ochtendrood, ik haal haar uit haar slaap, de rozendoorn. 5. De avond is gestorven, de nacht van een lang verleden. Nu is het morgen geworden. Ik haal haar uit haar slaap, het rozenrood, de zachte liefde. 6. Toe, lijdt met mij, tot de tafel door Hem bereid. 7. Toe, laat me niet alleen, in de dood raak je alles kwijt. Alles dat was tussen jou en mij. 8. Ogen hoog en laag, hij vecht tegen de slaap. Het is de kikkerkoning, makende in mij woning. Hij zal heersen op zijn tijd, als koning van de slaap, heeft overwonnen, zijn beesten bereden. 9. Koele wateren wekken je op, om tot het sneeuwwit te komen, en haar muizenprins, onder de dood maakten zij woning. 10. De rozendoorn, het rozenrood, met hun kikkerkoning, totdat de rattenkoning hen in Pniel verslindt. 11. Het overwint hen nog een keer, de kracht van het oude zeer. 12. Ik heb nu een tempel gebouwd, op Pniel, wachtende op de laatste keer. Al die mooie dromen zijn gebroken. 13. Koele waat'ren wekken je op, zij stierven niet aan het kruis, maar nog steeds lijden zij daar, in de hallen van Spricht, als de sieraden des hemels. Kijk er nog een keer naar, en alles is anders geworden. 14. Onder de dood maakten zij woning, onder slaap en onder zwijm, om het dromenbrood te verkopen. Ze raakten hier alles kwijt, de armoe aanbeden. 15. Ga er nooit meer naar terug, je bent nu een konijn achter glas, met de rattenkoning in het verschiet, een strijd die op Pniel zal eindigen. 16. Want als konijnen vechten wij tegen de wolken van zwijm, waaruit havikken en arenden komen, om ons mee te nemen naar Spricht. 17. De rattenkoning maakte in hen woning, om hen te maken tot konijnenkoning. 18. Zeg Elles, vertel eens, waar kom je toch vandaan ? Heb je je rattenkoning gevonden, doe mij toch eens je woorden verstaan. 19. Hij heeft je uit je zwijm genomen, tot een konijnenprins heeft hij jou gebracht. 20. Zeg, Elles, wie heeft jou meegenomen ? Was dat niet het witte konijn ? Al je dromen zijn nog steeds niet uitgekomen. De koningin van harten bracht jou uit je zwijm. 21. Word boos, heel heel boos, anders raak je weer in

zwijm, en begint het verhaal van voren af aan. 22. Rattenkoning, vul mij met toorn, om tegen dood, slaap en zwijm te strijden, breng mij onder de zwijm, waar de Elles zit verlaten van haar dromen. Ik geef haar de veer, dan komt ze telkens weer. 23. Elles, wie heeft dan alles afgenomen. Wie heeft jou dan in Armoe laten gaan. Je hebt Maser dan in je boot genomen. De rijkdom bracht jou in al die zwijm, maar het wonderland heeft jou er uitgenomen. 24. Nu zit je dan hier onder het zwijm, tezamen met maser en de herman. Tot Zetdonia ben je aangekomen. Die kaarten van het kruis klagen jou nog steeds aan. 25. Mocht je mij eens nodig hebben, ik ben hier, de rattenkoning.

10.

Het Eeuwige Kruis

1. Ik heb dan niemand nodig, want allen leiden ze mij van Christus af. Ik wil dan met Hem lijden, in eenzaamheid. 2. Tot Spricht ben ik gekomen, mijn adem ingehouden, en het bovenlijf der wespen ontvangen. Ziet dan, zij zijn als de paarden des hemels. Begrijpen doe je ze niet. 3. Zij zijn dan de raadselen van het koninkrijk, je hart voor eeuwig laten kloppen in de tuinen van Spricht. 4. Dood ga je hier niet, je hebt hier eeuwig leven, waar de doornen diep steken. 5. Ontwaken doe je hier, en je staat op uit de doden, maar tot het kruis der hemelen wordt je geleid. Draag dan Marcia, het oude geheim, en honger voor Hem, bij het witte latijn. 6. Zij dan is het witte sprei der hemelen. Zij sterft niet meer, ziet, zij is rein. 7. En ziet dan, Spricht is als het tweede Golgotha, als hoog komende van de hemelen, tot de ziel. 8. Ken dan de drietand des Heeren, die dood, slaap en zwijm heeft verslagen, om tot het lijden van Christus in Spricht te gaan. 9. Ziet Hem dan, lijdende, hoog in de hemel, de Maser van het Tweede, ingegaan door Marcia. 10. Laat dan de golven u niet overweldigen om u te verdrinken, zonder dat gij de bloedende hand des heeren hebt aangeraakt. 11. Maar drinkt de tranen keer op keer, opdat gij kunt gaan van wond tot wond, om Zijn hart te raken, zonder dat de dood alles verderve. 12. Gij dan draagt de muizenparfum, gij dan raakt de rattensnaar, om in eeuwigheid te leven, te lijden met onze Heer, om tot het kruid te komen en de struiken van weleer. 13. Armoe redde mij van de dood, zij die rijk zijn slapen. 14. Door Spricht in te gaan, is te kennen alle snaren. 15. Tot het Eeuwige Kruis kwam ik, tot een Eeuwig Evangelie. 16. Het is het kruis van muizen, van ratten en konijnen, waar een kikkerkoning steeds zingt, om ons van de slaap te laten wijken.

11.

De honger

1. Tot het Eeuwige Lijden kwam ik, om ook trouw te beloven aan Hem en het Kruis in de toekomst. 2. Steeds dieper daalde ik in Zijn wonden, en kwam tot oude tuinen en hoven. 3. Verzadiging heb ik dan niet gewild, om tot zijn honger te komen, tot de varkens des hemels. Altijd honger hebben zij. 4. Ik nam hen in mijn armen en was hen tot een herder. 5. Maar Marcia leidde mij van hen weg, om zelf als hen te worden. 5. Zij zijn dan de varkens van het tweede kruis, en ik overwon de verzadiging die van Christus afleidde. 6. Maar Marcia leidde mij van Hem weg. Mijn Christus waarom hebt gij mij verlaten ? 7. En zo werd ik een christen van het tweede, om zelf zoals Hem te wandelen. 8. En ik kwam tot de putten van Marcia, om van de tranen te drinken, en de zeer oude tranen.

Symmetrie

9.Spin mij de symmetrie. Rozendoorn, verlaat mij niet. Gij weefde de varkenshemel voor ons in 't verschiet. Kus mij, verlaat mij niet. 10.De honger heeft mij niet verlaten, de lijnen hebben mij afgescheiden. Tot de driehoek ging ik, het zal mij verlaten door de pijn. 11.Die draden worden langer, ze sterven niet af. Die roos is eeuwig, afgescheiden van het graf. Spin met mij, Rozendoorn, de symmetrie, verlaat mij niet. 12.De pijn laat alles mij verlaten. De echo's op den duur vervagen. Spin met mij, Roosmarie, echtgenoot, verlaat mij niet. Kus me door de pijn, afgescheiden van het graf, toe laten wij voor eeuwig leven, maar de pijn scheidt ons allebei. 13.Alleen ben ik, in het uur van Spricht, van God en Christus verlaten, een uur van vreemd licht. Spin met mij, symmetrie, Rozengeur verlaat mij niet. Alles wat ik heb, zal door de pijn vergaan, totdat ik alleen nog over ben,

als een tweede christen te zijn. 14.Christen van het tweede, afgescheiden van het graf, voor eeuwig te leven, iets spint in mij, de nieuwe dag. 15.Voor altijd zal het ochtend zijn, het morgenrood heel diep in mij, totdat de pijn het uit mij haalt, ik zal wel altijd in armoe zijn, zij is alles wat ik bemin, ik hecht mezelf daar, toe verlaat mij niet, maar pijn zal haar dan ook wegnemen, om tot een diepere armoe te gaan. 16.Grote armoe, groot verdriet, Eeuwig Kruis, verlaat mij niet, of zal de pijn dit ook wegbranden, ik weet het niet. Het is eeuwig, zal het veranderen, zal het kruis mij dan ook verlaten, of moet ik worden als het kruis. 17.Tweede christen, als het kruis, als het zwaard van Spricht, kom jij, spinnende de symmetrie, wordende de symmetrie, tot Sorsion kwamen wij, als Sorsion werden wij, gelijkvormig aan zijn beeld, nu weer verlaten. Rozendoorn, verlaat mij niet.

12.

De oude zon

1.De zon van de oudheid ; De zon was in ver verleden een driedermensionale societeit, een normale planeet met water en bossen. Het was als een aarde, maar nucleare oorlogen hebben het verwoest, en na vele tijdperken werd het de zon die we nu kennen. 2.De ingewikkelde driedermensionale trechter op de zon was vernietigd, veroorzakende ernstige vormen van hitte. 3.De zonne-attracties veroorzaakten andere planeten te bewegen rondom de zon, en er waren zelfs planeten die werden vernietigd door de krachten der zon. 4.Het was een planeten-eter, als een kosmische vampier voor vele tijdperken.

5.De zon heeft een diepe historie waar wetenschap niet van weet. De magnetische kwaliteiten in de centrale positie heeft een lijn van gebeurtenissen als achtergrond, opgesloten in de ruggengraat. 6.Het eind van deze draad is in het stuitje, waar het electrische toegang heeft tot de genetische zone en daaronder, in de bacteriele zone. De mens is gebouwd vanuit die laag van bacterien, en deze laag is nog dieper in de quantumdelen dan de normale genetische laag. Het is die bacteriele laag die de genetische laag heeft geprogrammeerd en daarbij het menselijk lichaam. 7.De zonnedraad in de ruggengraat is zulk een wijd-belangrijke draad van planetarische monarchy, dat alleen door dit neurale pad te volgen de hoogste krachten van het universum aangewakkerd kunnen worden.

8.Er zijn drie duistere wachters die deze koninklijke ruggedraad bewaken. Zij zijn extreem en hysterisch bang dat iemand deze draad zou binnendringen om vervolgens de zonnevloeistoffen vrij te zetten door de ruggegraat, om daardoor via het stuitje de genetische en bacteriele lagen te re-programmeren. 9.Deze gesloten en hoogbewaakte draad is hun staf om het universum te besturen. Deze draad bevat de koninklijke bloedlijnen van het sterrenstelsel Orion. De duistere wachters van dit zonnepad zijn Stalten Atmir, Vaten en Hebezeen.

10.De roze verbinding maakt dat geboorte plaatsvindt door Golgotha en Spricht, door de zielen van ooievaren. Zo laat Orion los, eindigen de darmen in de schoot, en word de schoot verbonden aan de aars. 11.Dit vindt plaats door tussenkomst van de zon. Door de inbreng van Spricht wordt het ritme anders en wordt de kracht van de dood ernstig verstoord. Dood, waar is dan uw prikkel ? 12.Geboorte, waar is dan uw komst ? Het eindeloos geboren worden is niet nodig. 13.Je kunt groeien in het kruis door Spricht. Laat geboorte en dood je niet wegnemen. Enkele andere namen die ons willen dermensionaliseren zijn Whemmer en Aam, met zijn helpers Benshin en Tepil. 14. Valse genezers werken ook met deze krachten, maar de genezing des Heeren is in de Roze Verbinding.

13.

Over buitenaardse ontvoeringen

1. Ze had mond-implantaten, de slangendanseres, en voet-implantaten, een vreemde reuk. Ze was een experiment van buitenaardsen, verboden schepselen. Niemand had toestemming dichtbij haar te komen. 2. Ze leed, en ze viel vaak flauw, terwijl bloed uit haar mond kwam. 3. Haar voet-botten bewogen vreemd. Een ei groeide in haar, wachtende om op een dag uit te barsten. Ze kon andere slachtoffers herkennen. 4. Ze dacht vaak dat ze alleen was in deze dingen. Ze was als opgesloten in

deze dingen. 5. Ze was overstuur en zonder hoop. Er waren geen dokters die haar konden helpen. Machines kwamen in de nacht bij haar, om wrede dingen te doen, het installeren van de implantaten. 6. Zij wist niet dat deze implantaten een wachter van haar maakten. Zij werd een gesloten poort om anderen tegen te houden. Zij werd een blokkade. 7. Ze had nachtmerries waarin ze dingen deed die ze niet wilde doen. Iets leefde in haar, in haar aderen. Het was een buitenaards groen lichtend iets, een vreemd reptiel of insect. 8. Het had ogen vol van licht, en was gemaakt van zacht maar sterk vlees. Er droop groen bloed van het beest. Het had geen huid, alleen spieren en bloedvaten 9. Ze was paniekerig. Het creatuur had een hoge intelligentie. Ze was zo paranoide naar zijn impulsen. Hij bewaakte haar tegen iets ergers. 10. Hij was haar agent. Zij was zijn gevangene, het object dat hij moest bewaken, maar zij bewaakte anderen, iets wat ze niet wist. 11. De deuren naar de hel moesten gesloten worden, want dit waren verboden vruchten.

14.

De groene ruiter

1. De groene ruiter had een ingebouwde tepelhuid, met een zoolgebaseerde wapenrusting waardoor hij de signalen van zijn thuisbasis kon triggeren. 2. De zoolgebaseerde wapenrusting bewoog over zijn lichaam. Het was als een creatuur, zwaar ademende, zacht en nat, vastgehecht aan zijn huid. 3. Op sommige plaatsen stak het diep, en dit was om enkele dieperliggende organen te stimuleren. 4. De samentrekkingen gingen erg diep. Het was als een pezige wapenrusting, maar leek meer op klieren, want hormonen in poeders en vloeistoffen werden door de wapenrusting voortgebracht. 5. Het groeide als een waterig insect op zijn lijf, en leek meer en meer op een vreemde vis. 6. De vis had vele tentakels, alsof er vreemde duistere tenen als draden vastgroeiden in zijn lichaam. 7. Het groeide naar zijn hoofd toe. Eerst groeide het in zijn mond, en hij kon de adem en de gassen ervan inademen. 8. Zijn eigen voeten werden heter en heter, en zijn zolen begonnen een klein beetje te zwellen, terwijl ze vreemde lijmen voortbrachten. 9. Toen begon het wezen in zijn neus te groeien, en hij begon onbekende dingen te ruiken. 9. Het veranderde zijn verstand, zijn manier van denken. 10. Hij zonk diep weg in zichzelf, alsof hij zijn eigen lichaam niet meer kon voelen. 11. Hij voelde zichzelf puur worden, rustig en vertrouwend op de buitenaardse chirurg. 12. Hij had een geweer gebouwd van tepels, en de trigger zat in een zoolgebaseerd aanhangsel. Het geweer was één met zijn arm, ingebouwd. 13. Het was alsof er een slang in hem groeide, als een rode streep. De zoolgebaseerde elementen begonnen ook diep binnenin te groeien en werden als pistolen. 14. Hij had groen bloed nu, en zijn gezicht begon ook groen te worden. Hij werd een ruiter, meer en meer. Een groene ruiter.

15.

De Chirurg

1.Op een zomerdag kwam een man laat van zijn werk terug. Het was een lange dag geweest op het werk. 2.In deze tijden moesten ze veel overwerk doen, want er was een virus uitgebroken door een vreemd soort gesteente dat in mensen groeide. 3.Ze waren nog steeds druk bezig met het vinden van een antistof. Tot nu toe hadden ze nog niet veel succes, en ook in de stad van de man verspreidde het virus zich als de griep. 4.Tot nu toe waren er nog geen doden gevallen, maar degenen die het virus droegen begonnen zich te isoleren en toonden vreemde gedragingen. 5.Omdat het virus erg besmettelijk was vonden sommige mensen het dan ook wijzer om de mensen die het virus droegen buiten de samenleving te zetten in aparte gebouwen, waar de ziekte verder behandeld zou kunnen worden. 6.Hij was één van die mensen. Hoewel het virus nog niet direct levensgevaarlijk was, zag hij de gevaren voor de samenleving wel hangen. 7.Het gesteente was niet zomaar weg te snijden uit degenen die het droegen, omdat het zich op een ingewikkelde manier in de organen weefde. 8.En omdat het virus in de beginfase was, vreesde hij dat na een tijd het virus zichzelf zou kunnen ontwikkelen tot een dodelijk virus. Ook buiten zijn werk dacht hij er veel over na, en zijn vrienden zeiden dat hij stiller was geworden. 9.Ook in zijn huis had hij een klein laboratorium, waar hij soms buiten werkuren bezig was. Ook als hij 's nachts niet kon slapen was hij veelal daar. Hij leefde met zijn werk.

10.Hij had een klein stukje steen meegenomen van zijn werk om thuis te onderzoeken. En zelfs buiten het lichaam groeide het vreemde gesteente gewoon door. 11.Door dit vreemde gesteente werd het virus in het lichaam verspreid. Het was een soort gebeente, en snel werd er meer over de ziekte gerapporteerd. 12.Er waren enkelen die nog gewoon doorleefden zoals ze leefden, omdat het virus verschillende symptomen kende, en zich niet altijd bij een ieder op dezelfde manier manifesteerde. 13.Bij sommigen nam het virus naderhand toch weer af. Bij anderen groeide het gesteente ongenadig door, en bij sommigen begon het gesteente zich zelfs in de hersenpan te weven. De man nam het allemaal erg serieus, maar was opgelucht, dat bij enkelen het virus afnam en het gesteente begon te stabiliseren of zelfs afnam. 14.De man vroeg zich af wat de oorzaak daarvan kon zijn. Het onderzoek leidde tot Afrika, waar bij tijgers en bepaalde soorten slangen het virus ook voorkwam. Het gesteente werd er niet gevonden, maar wel soorten van vreemd weefsel die dezelfde stoffen produceerden. 15.De wetenschap stond voor een raadsel. Het weefsel leek te functioneren als nieren en klieren, en al snel werd er wereldwijd geluid aan gegeven.

16.De man was blij dat ze eindelijk wat op het spoor waren gekomen, maar er waren nog vele vraagstukken die opgelost moesten worden. 17.Het onderzoek werd een beetje in de war gegooid toen achteraf bleek dat de stoffen toch niet helemaal hetzelfde waren, en de symptomen toch anders waren. Meer en meer raakten ze ervan overtuigd dat ze hier toch met een uniek virus hadden te maken. 18.Maar het onderzoek bij dieren en ook bij andere levensvormen ging door, om een mogelijke overdrachtspoort aan te wijzen. Waar kwam het virus nu werkelijk vandaan, en wat zou de toekomst ervan zijn ? 19.Nog steeds waren er nog geen enkele medicijnen om het virus te remmen of te genezen, maar ze waren blij dat sommigen alsnog een stabilisatie van het virus ondervonden. 20.Het gesteente kon bij sommigen zelfs afnemen, maar er was nog bij niemand totale genezing van het virus aangetroffen. 21.Er werd ook onderzoek gedaan bij mensen waarbij het virus zich had gestabiliseerd of afnam, om te kijken of enige levenspatronen of andere middelen daar invloed op hadden, maar men kon geen aanwijsbare overeenkomsten vinden. 22.Het leek een hopeloze strijd. Alhoewel de snelheid van de verspreiding van het virus afnam, kwamen er toch steeds meer landen bij die melding deden over het toeslaan van het virus. 23.Inmiddels was er bij onderzoek in de zee een bepaalde stof in zeepaardjes ontdekt die op de stof van het virus leek, maar later liep het voor de onderzoekers toch op dood spoor. 24.Op een nacht was er een uitzending op de televisie waarin sommige mensen met het virus werden geinterviewd. De man zat op de bank en keek, terwijl hij notities maakte. 25.Eén van de ondervraagden had een opmerkelijk verhaal, en opmerkelijke symptomen. Het gesteente was als een mozaiek door de huid rond zijn tepels gebroken, en ook in zijn voeten was het gesteente al op een vreemde manier door de huid naar buiten gekomen. 26.De man die ondervraagd werd vertelde dat 's nachts vreemde wezens in zijn slaapkamer kwamen, met vreemde machines die zich op een vreemde manier vastklonken aan de door de huid gegroeide gesteentes. 27.En dan voelde de man allerlei vreemde sappen door hem heen stromen, en dan hoorde hij vreemde geluiden, en dan was het alsof hij langzaam dronken werd. 28.De volgende dag vertelde hij op zijn werk wat hij op televisie had gezien, en niemand op zijn werk had hier al van gehoord. 29.Het was nog niet voorgekomen dat het gesteente door de huid groeide volgens hen, maar ze wilden toch meer informatie. 30.De makers van het programma werden gebeld, en er waren gesprekken. De makers wilden niet meewerken met hen, omdat het volgens de makers ging om de privacy van de mensen. 31.Bedenkingen kwamen bij het laboratorium waar de man werkte opzetten. Was dit echt of was er televisie-bedrog in het spel. De media behoorde toch samen te werken met de medici ? Ook hij kreeg bedenkingen over hetgeen hij gezien had op de televisie. 32.Waren het spookverhalen ? Was het trucage ? Het door de huid gekomen gesteente was echt te zien, maar of het nagemaakt was of niet, kon de man niet zeggen. 33.Midden in de nacht viel de man in slaap, na een lange tijd van piekeren. Opeens werd hij wakker van een enorm gekrijs. De lucht was blauw, en langzaam liep hij naar het raam. 34.Daar zag hij een enorme gestalte staan als een draak. Maar hij wist dat dit geen draak was. Dit was een wezen uit de zee. Hoe hij dat wist kon hij niet vertellen, maar hij zag het. 35.Hij was totaal niet bang, en na een korte tijd verdween de gestalte weer. De gestalte stond niet in zijn kamer, maar achter het raam van zijn flat, tussen de flat en de rijen van huizen aan de overkant. 36.De volgende dag wilden ze hem

niet geloven, en ook zelf kon hij het maar moeilijk geloven. Misschien had hij het wel gedroomd, dacht hij. 37.Na een tijdje kwam het hoofd van het laboratorium na hem toe en zij : 'Zeg, ik maak me erg zorgen om je. Je werkt zo hard dat je veel te veel overuren maakt, en zelfs thuis ga je nog met je werk door. Zou je niet eens wat rustiger aan moeten doen ?' 38.Maar de man wilde hier niet van weten. Toen vroeg het hoofd van het laboratorium hem of hij voor zijn werk naar een laboratorium aan in zee wilde gaan voor zee-onderzoek. 39.Dit wilde de man wel, en nam het aanbod met beide handen aan. 40.Het was een groot laboratorium, een gebouw dat zelfs tot onder de zee reikte voor diep onderzoek. De man hield altijd al van de zee-natuur, en van de elementen die zich daar bevonden. 41.Hij wist dat daar vele medicijnen te vinden waren. Ook was men bezig met een project voor zuivere zee-voeding, om het vaak eenzijdige menu van de mens aan te vullen. 42.De man was een grootdenker, en had de visie in zichzelf uitgespreid. Veelal was hij bezig geweest de zee te bestuderen, en hier had hij natuurlijk de kans om er zijn werk van te maken. 43.Hij kreeg al direct vele mensen onder zich en zag dit dan ook als een promotie. Hij was zich ook bewust van de gevaren van de zee, en wilde daarom ook niks riskeren. Er moest verantwoord te werk gegaan worden, en men moest waaghalzerij uit de weg gaan. 44.Inmiddels was het virus aardig onder controle. Het werd niet meer zo zeer als een bedreiging gezien. Er kwamen weinig nieuwe meldingen binnen, en er waren nog steeds geen doden gevallen door het virus. 45.De meesten met het virus woonden in aparte gebouwen buiten de samenleving, omdat ze zich hier prettiger bij voelden. 46.Sommigen werden zelfs algeheel kluizenaar, en kregen van de staat daartoe een kasteel of ander landgoed dat leegstond, terwijl enkelen in staat waren om geheel terug te keren naar de natuur. 47.Er was nog geen enkel medicijn ertegen gevonden, maar de ontwikkelingen leken een ieder gunstig te stemmen. Alles begon weer te worden als vanouds en men begon te denken dat het virus zijn topdagen nu wel gehad had. Maar niets was minder waar. 48.Hij had net een kennismakingsperiode achter de rug die goed verliep, en het leek erop dat nu het contract wel zou lopen. Hij had meestal moeite met de eerste dagen van iets, maar dit was anders. 49.In dit werk lag zijn hart, nog wel meer als zijn vorig werk. Op een avond deed hij de televisie in zijn nieuwe woning aan. Hij woonde nu dicht bij de zee. Hij zat op de bank, en schakelde over naar de zender met berichten. 50.Opeens zat hij aan zijn bank gekluisterd. De namen van wat topmensen van zijn land verschenen in beeld met hun foto's. Zij waren die avond omgekomen doordat er een meteoor op het huis van hun vergadering was gevallen. 51.Niemand wist waar die meteoor vandaan kwam. Het was allemaal erg snel gegaan, en het land was erg onthutst. De nieuwslezer veegde het zweet van zijn voorhoofd. 52.Na onderzoeken bleek heel snel dat de meteoor dezelfde stoffen droeg als van het virus en op sommige plaatsen van hetzelfde materiaal was gemaakt als van het gesteente. 53.Ook werd er gewaarschuwd voor de zware straling die vanaf de meteoor afkwam, en technici en specialisten konden deze niet op korte termijn onschadelijk maken. Men besloot enkele afgebroken stukken naar de zee te brengen. 54.Verder werd het terrein afgebakend. Er was een diepe krater in de aardbodem ontstaan. Na enkele dagen leefde het virus weer enorm op, en ditmaal vielen er wel doden. 55.De mensen die het virus hadden klaagden nu veelal over gekrijs in hun hoofd, en de symptomen waren dikwijls gepaard met zweren en brandende pijnen. Vaak sloeg het virus over in andere ziektes. 56.Alle dagen werd er op televisie voorlichting gegeven. En er kwamen steeds meer mensen op televisie die door de huid heengebroken gesteentes hadden. 57.Steeds meer mensen klaagden van brandende pijnen rondom hun tepels en in hun voeten. 58.En weer werden de sociale structuren van zulke mensen veelal afgebroken, en bij sommigen begon nieuwe huid te groeien, en ook de stembanden van sommigen raakten zwaar aangetast, of gingen dubbele stemmen voortbrengen. Dat waren stemmen die tegengesteld hoog en laag waren. 59.Meer en meer begon het gesteente over de huiden van mensen te groeien, als een vreemd soort van ivoor in verschillende kleuren. 60.En nog steeds was er geen enkel medicijn tegen opgewassen. 61.Sommi gen werden erg agressief door het gesteente dat in en over hen groeide, en vaak begonnen verschillende kleuren elkaar te bevechten, en gingen dezelfde kleuren zich bij elkaar voegen. 62.Vaak waren de kleuren tweezijdig en ontstonden er tussenpersonen tussen de verschillende groepen. Veelal voelden mensen zich overgenomen, alsof ze een machine werden. En de wetenschappers stonden radeloos. 63. Nog steeds hij bezig om antistoffen op of onder de zeebodem te vinden, maar nog steeds zonder

enig resultaat. En de mensen begonnen wanhopig te worden, en keerden zich tegen de medici en de topmensen. 64.Ook hij moest in bescherming gebracht worden tegen razende groepen mensen die het hadden gemunt op de hogere lagen van de bevolking. 65.En hij kreeg militaire bescherming rond zijn huis en rond de plaats waar hij werkte. Op een gegeven moment was dit niet meer mogelijk vanwege de vele aanslagen, en na vele confrontaties tussen de burgers en het leger. 66.Er werden speciale oorden ingericht, waar de topmensen en de medici tezamen met andere verantwoordelijkheidsfuncties gingen wonen. 67.Degenen die onder deze mensen getroffen werden door het virus werden ogenblikkelijk van hun functie ontheven en naar diverse kampen van burgers gestuurd. Maar ook onder de burgers kwamen machtslijnen, en al gauw ontstond er een tussenveld. 68.En zij werden de chirurgen genoemd omdat ze contact bleven houden met de beide kanten van de samenleving. 69.Hij stond bekend als een contactpersoon waardoor zij met de opperlagen van de samenleving konden communiceren. 70.Hij vond dat belangrijk voor zijn werk, en voor hem was het onmogelijk om nog met de burgers contact te hebben sinds hij in het zwaar beveiligde oord woonde. 71.Hij kon de chirurgen erg goed begrijpen, en op een dag werd hij zelf door het virus getroffen. Al snel groeide het gesteente door zijn huid heen en kwam hij ook in de tussenlaag terecht en werd één van hen. Snel werd hij opgenomen in de groep. 72.Veelal was de basiskleur zwart met hier en daar een rode, witte of blauwe streep in een punt uitlopende. 73.Soms brak er wel eens wat van het gesteente af, en dat was een helse pijn als brandend zoet. Al gauw werd hij op de hoogte gesteld van een groot geheim van de chirurgen. 's 74.Nachts kwamen er Ufo's tot de kampen van het tussenveld en werden er operaties verricht in de tepels en de voeten. 75.De man herinnerde het televisie-programma dat hij er over gezien had. Het was dus toch waar, dacht hij bij zichzelf. Al gauw was hij bijna geheel gemaakt van dit vreemde gesteente, en begon hij zichzelf te voelen als een machine. 76.'s Nachts kwamen er bruinzwarte kappen over de kampen met rode gleuven die licht gaven, en werden de operaties door draakachtige zeewezens gedaan. 77.Dit was dus wat hij gezien had, dacht hij bij zichzelf. Tijdens de operaties 's nachts kon hij ze goed zien, en sommigen hadden zelfs staarten als goudvissen. 78.Vreemdsoortige sappen werden in hem gespoten op een hele systematische manier. 79.Soms werden er grote stukken van het gesteente weggebroken, en dan voelde hij die helse pijn als brandend zoet, maar in zijn kamp vertelden zij hem, dat dat brandend zoet een nieuwe immuniteit zou brengen. 80.Wat die nieuwe immuniteit dan was, dat wist hij niet. 81.Bij de hogere lagen van de samenleving waren er berichten binnengekomen over de kappen en de operaties, en zij begonnen bang te worden. 82.Ze waren bang dat de macht in de handen van de chirurgen zouden komen, en begonnen een totaal-oorlog. Inmiddels waren er zoveel mensen door het virus uit de toplagen verdwenen, dat ze bang waren om meer mensen te verliezen. 83.Ze lieten daarom degenen die een wit soort van gesteente hadden blijven. Maar steeds meer onder hen kregen het virus met het witte gesteente. 84.En hem werd verteld door anderen uit zijn kamp dat die immuniteit juist tegen deze aanval was bedoeld. 85.Het was een oorlog van de bang geworden regering gericht aan de chirurgen. Maar omdat de regeringen met hun topmensen en medici merkten dat ze met wapens hen met de gesteentes niet konden uitschakelen probeerden ze het op een andere manier. 86.En dit werd de grote witte oorlog genoemd. 87.Ze probeerden met apparaten de machines onder controle te krijgen. Ze zouden hiervoor in eerste instantie bestraling gebruiken, om stap voor stap invloed uit te oefenen.

88. Inmiddels werden ze van buiten steeds harder en van binnen steeds zachter, en de operatie-apparatuur van de ufo's trokken de tepels van de chirurgen steeds dieper naar binnen, en er werden meerdere tepels geimplanteerd. 89. Ze waren als vlakke, gesloten geraamtes geworden, als oesters in een schelp. 90.Ook de zolen en de huid van hun voeten werden steeds dieper naar binnen getrokken en gingen op een vreemde manier binnen het gesteente circuleren.

16.

De Onaks

1. De Onaks waren groene, slijmerige gedrochten. Zij spraken in een taal die zij niet verstond. Zij waren groot en harig, en soms boden ze haar wat voedsel aan, maar ze hield er niet van. De reuk was zo vreemd hier, en ze had problemen met ademhalen. 2.Eén van de Onaks nam haar op z'n rug.

Het was er één met vleugels, en ze vlogen naar een hoog en duister slot. 3. Ze zag een kind staan in één van de gangpaden. Ze kreeg een lichte schok. Het kind leek meer op haar dan op een Onak. 4. Het kind had een rood gewaad, staande met een pop. Het kind verstond haar niet. 5. Toen de Onak tegen het kind sprak, scheen het kind het te begrijpen. 6. Ze gaven haar vlees, en ze vroeg zichzelf af wat voor soort vlees het was. 7. Toen ze ervan at werd ze heet van binnen. 7. Toen leidde de Onak haar tot een lift die diep onder de grond ging. 8. Ze hoorde allerlei soorten gegil en gehuil. Toen de deur van de lift openging zag ze een bal van vuur hangen in het midden van een zaal, terwijl wezens daar werkten. Aan de muren zag ze wezens als haarzelf hangen, maar ze leken bijna op bomen. 9. Tot haar schrik bemerkte ze de overeenkomst met het vlees wat ze had gegeten. 10. Ze had haar eigen evenbeelden gegeten. Plotseling nam een Onak haar bij de nek en tilde haar hoog op. Ze werd daar ook gehangen, terwijl ze gilde en schreeuwde. 11. Het kind met de pop kwam naar haar toe. De ogen van het kind waren vol rood, bijna vuurspuwend. 12. 'Je bent klaargemaakt om Onaks voort te brengen,' sprak het kind nors. 'Wanneer je weigert, zul je worden tot vlees. Ontsnappen is onmogelijk. 13. 'Ja, ik zal Onaks voortbrengen,' zei ze tot het kind. 'Goed,' zei het kind, 'dan zul je veel slijm moeten eten.'

17.

De Ontsnapping

1. Zij moesten vele slangen bevechten in het duistere woud, terwijl ze door de modder en de aarde gleden. Zij voelden zichzelf prinselijk terwijl ze aten van het slangenvlees. 2. De wonden vormden vreemde golvende merktekenen op hun lichaam, alsof er planten op hen geprint waren. Zij voelden hoe ze de controle over zichzelf terugkregen na de ontsnapping. 3. Ze waren lang slaven geweest in ballingschap. Ze hadden nog wel vele brandmerken van hun slaaf zijn. 4. Maar doordat ze tegen zoveel wilde dieren moesten vechten kregen deze brandmerken een andere vorm. 5. Zij waren trots op hun nieuwe merktekenen van hun nieuw gevonden vrijheid. 6. Soms ademden ze zwaar. Ze moesten hier overleven. Ze moesten de wetten hier leren kennen. 7. De psychologische wonden van hen waren diep. Ze voelden zich verwoest in hun ziel. Ze waren geboren in slavernij en hadden nooit een taal kunnen ontwikkelen. 8. Zij waren wilden. Zij konden geen kracht ontwikkelen, want elk beetje kracht dat ze in hun lichamen vasthielden werd gestoken door een soort van creaturen, terwijl hun energie weer wegsijpelde. 9. Zij waren altijd moe. Veel konden zij niet ontwikkelen door de grote mate van druk en aanvallen. 10. Al wat zij kregen waren flitsen en fragmenten, snel weggescheurd bij elke volgende stap. 11. Zij voelden de bossen als zwaar vampiristisch, hen uitzuigende. 12. Zij konden geen bezittingen hebben, alleen hun dolken en wat gescheurde klederen en riemen. 13. De slangen waren groot hier, steeds weer proberende hen te wurgen. 14. De slangen waren niet makkelijk te verslaan, en soms duurde een gevecht wel uren. Ze moesten als dit bos en deze dieren worden, anders zouden ze niet overleven. 15. Door hun pijnen communiceerden ze met elkaar, kort en van een afstand, want ze waren ook bang voor elkaar. 16. Sommigen hadden merktekenen van duistere slangen op hun lichamen. Ze maakten klederen en tenten van hun verslagen aanvallers. De bossen waren lang, en ze maakten plaatsen waar ze vlees verzamelden. 17. De gevaarlijkste dieren waren de gehoornden, want zij konden hard lopen, en moordden heel makkelijk met hun hoornen. 18. De gehoornden maakten groot geluid en waren de wildsten in deze wouden. 19. Vaak vernielden ze de tenten, en hun vlees en bloed was het meest krachtige. 20. Ze wisten dat als ze de gehoornden niet zouden temmen, dan zouden ze door hen verwoest worden. 21. Ze klommen in de bomen, sprongen op de ruggen van de beesten en begonnen hen te berijden, maar door de wildheid van de beesten vielen ze vaak snel. 22. Ze wisten dat ze het stap voor stap moesten leren. Ze wisten dat wanneer ze door zouden gaan hun vijanden te bevechten, dan zouden ze alles verliezen. 23. Ze maakten hun tenten in de bomen. Ze voelden een woede naar de beesten, maar de pijn maakte hen moe en als verdoofd. 24. Ze moesten meer leren over deze beesten, over hun bewegingen, de manieren waarop ze aanvielen. 25. Zij waren niet de enigen die hongerig waren. 26. De ontsnapte slaven probeerden onderling wat warmte van elkaar te krijgen, want soms waren de winden koud. Maar ze waren geen contact gewend. 27. Het gaf hun zulke vreemde gevoelens van angst en paniek, en zulke vreemde gevoelens in hun buik. 28. Ook in de rivieren was er veel gevaar.

En hier vonden vele gevechten plaats. Ze verlangden ernaar te zwemmen, en ze voelden een vreemde moed opborrelen, een vreemde spanning in hun lichamen. 29.Ze begonnen immuun te worden voor de angsten voor het water. Ze voelden zichzelf meer en meer als waterslangen, en het strijdveld verschoof naar het water, meer en meer. 30.Ze wilden graag aan de rivieren van deze bossen wonen, en aan de meren. 31. Ze verlangden naar een nieuwe hartslag, om hun verleden voor eens en altijd te ontvluchten, en om hun wonden tot nut te maken, en hun vergif. Dezen waren nog steeds machtige wapenen in hun handen. 32. De gevaarlijke creaturen in deze meren en rivieren konden soms veranderen in vrouwen. Er waren ook slangen die door hun wonden in hun lichamen konden komen, of zelfs door hun monden of andere openingen in hun lichamen. 33. Dan hadden ze innerlijke gevechten, zulke vreemde gevoelens. Deze slangen probeerden hen weer tot slaaf te maken van binnenuit. 34. Soms gingen deze slangen dood in hen, en werden ze ziek, proberende de lijken te verteren.

18.

Nu vrij

1. Zij allen moesten voor eeuwig ontwaken, zij allen moesten het duistere creatuur aanschouwen wat hun verstand had overgenomen, om hen mee te nemen naar een eeuwigdurende nachtmerrie. 2. Het geeft hen visioenen zo helder, als een wereld waarin zij leven. 3. Zij zaten op de rug van vreemde spinnen, die eruit zagen als vissen. Zij zagen ook de vliegende krabben en de andere creaturen van deze wateren. 4. Zij zagen de moederspin van het eiland, en haar kathedralen. Er waren daar vreemde tempelen, als een heilige plaats. 5. Het vreemde en duistere creatuur van de zee, het vreemde creatuur met de zovele tentakels, hen bewakende in een vreemde gevangenis, met een vreemde slavernij. Als vreemde webben over een eiland, waarin ze kunnen klimmen. Als taaie lijm die ze kunnen strekken, kneden en vormen. 6. Nu zijn ze dan vrij.

19.

Het wilde boek in het hoofd

1. In een vreemde secte vermoordden ze dieren voor hun god. Ze hadden vreemde verf op hun voeten. Ze waren geverfd en gekleed voor dit doel, de vreemde opsmuk van een religie. 2. In de nachten werden hun voeten vreemde spinnen, gaande voor de jacht. 3. Hun tenen groeiden uit tot lange moordklauwen om hun slachtoffers te wurgen, om hen tot hun rijken van de dood te brengen. 4. De vreemde verf heeft zo'n vreemde geur, en het neemt gemakkelijk het verstand over, en dan ook heel langzaam de emoties, stap voor stap, totdat zij geheel slaven zijn. 5. En dan worden de verhalen wilder en wilder. En het slachtoffer raakt vermoeid, en kan zijn werk niet meer doen. Hij is tot een nachtslaaf geworden. 6. Dit overkwam een slager, want door veel met vlees te werken word je zelf ook vlees. 7. Er stond een zwarte man in zijn deuropening, terwijl een kleine spin op zijn bed langzaam uitgroeide tot een voet. 8. De man heeft een hoed en een wit gezicht, maar verder is hij zwart. 9. De spin kwam tot zijn borst. Hij kreeg daar een merkteken, en voelde daar druk, ook tijden erna. 10. Wie heeft nou wie onder de voet. Hier is het : een voet voor een voet, een teen voor een teen, een tepel voor een tepel. 11. Religie zal je op een dag vinden, want je doet de werken van een religie. Je bent een priester. 12. Het is hier vlees voor vlees, een buik voor een buik. Er zit een wild boek in je hoofd, wachtende om op één dag geopenbaard te worden. 13. Een oog voor een oog, een tand voor een tand, wie heeft nu de wet verbroken ? 14. Geef je hem die je linkerhand eraf hakte ook je rechterhand ? 15. Dit dan is het wilde boek in het hoofd.

20.

1. Esmeralda, tot de tijd dat ik bij je ben, maak je huis in orde. Ik ben een feeenprins door haat geworden tot bloeiende liefde. 2. Esmeralda, liefste, kom thuis. Ik heb lang geleden aan het kruis. Nu ben ik dan tot de paal van Spricht gekomen, met al die dierengezichten, zij maakten in mij woning. 3. Ik heb stil van hun wijnen gedronken. Van genezing hebben zij niet willen weten.

4. Esmeralda, ze vertelden mij over de duivel. Dit is een geheim tussen ons twee. De duivel moest

dan branden als een luciferhoutje, en zij maakten groot vuur, ik ben snel vertrokken, want het leven werd zo duur, langs de stad leefde ik. 5. De waat'ren hebben mij aangenomen. In grachten heb ik niet gedreven. Alleen in bosrivieren, zoekende naar de vissen van Spricht. 6. Op hun ruggen heb ik gezeten, Esmeralda. Ik zal ze allen binnenhalen, oh feeenkoningin.

7. Esmeralda, liefste, ze hebben 't nooit geweten, ze hebben elkaar nog nooit verstaan, al die torens, al die huizen, al die wezen. 8. 't Zegt mij genoeg, voortaan wil ik met jou wezen. Als de vinger van Spricht mij 't nog niet heeft verteld, alles wat ik over jou moet weten. 9. Laat hem dan komen, de wijnen zijn klaar. Onze koffie zal snel stromen, naar het land van onze dromen. Ik ben ontwaakt, nooit zal ik meer slapen. 10. Feeenkoningin, bloemen over jouw namen, een hartsgedicht, wij moeten nu snel de liefde staken. Zij zullen ons achterhalen, al die bakkermans gezichten, zacht brandende in de nacht, ze zullen ons sleuren naar de gracht. 11. Tot al hun winkels zullen we komen, in de flessen zullen we gaan, om van elkaar weer te dromen, zij kunnen ons niet breken, want ver weg is zo dichtbij. Dat leerde je mij. 12. Esmeralda, bloemen over jouw namen. Met reukwaat'ren heb je mij ingespoten. Grote schatten uit vreemde bossen, we moeten nu snel weglopen. 13. Ze zullen ons achterhalen, om ons te sleuren naar de gracht, in hun winkels zullen we komen. In hun flessen te verdrinken, om weer van elkaar te dromen. 14. Ver weg is zo dichtbij. Esmeralda, mijn feeenkoningin, zoveel bakkermansgezichten tussen jou en mij. 15. Weet dat ik van je houd, ik zie je in al mijn dromen. Voor eeuwig ontwaakt zijn wij.

21.

Vreemd geluk

1.Vreemd geluk, ook voeren ze mij, naar babies in de wei. Ik word nooit meer geboren. Een kroon draag ik, van een fijn zacht latijn, komende van het rode, een wit latijn, sprekende onder een roze verbond. 2.Als lippen zwellen zij, als slangen van een Vreemd Woord, met hoogsprekende en blazende woorden. 3.Breng het voort, de rode draad, alleen Rachab wordt gered. Ik heb een rode tong, ik heb een rode lap, mijn armen zijn afgekapt, ik leef voor eeuwig lang. 4.Het mysterie duurde al veel te lang, als ik de paarden had gekend, dan had ik hen uitgenodigd. Mijn armen zijn afgekapt, ik ben een vis, strijdend in rode rivieren, in rode bossen kies ik voor honger, laat hen die verzadigd zijn nog meer verzadigd worden. 5.Ik ga de weg van honger, ik ga de weg van pijn. Zij hebben mij gered, nog steeds bang ben ik. 6.Hier heb ik al die jaren op gewacht, zij geven leven aan babies, maar worden zelf nooit geboren. Geboren worden hoeft niet meer, maar groeien. 7.Iemand bereed die man zonder armen, maar het was alleen maar een paard, met een rode lap, een rode streep. Jij bent de paardenkoning, tot Spricht kwam je.

8.Een paardenkoning maakte in mij woning. Christus aan het kruis van Spricht, na een tijd geen armen meer, twee stokken tegen elkaar, als een stekker. 9.Maar het was maar een paard, ik heb het zelf gezien. Nee, zonder ruiter, het paard was vrij, reddende jou en mij. Je dacht dat ze met hun tweeen kwamen, maar het was maar een paard tussen jou en mij. Ik ben alles weer vergeten. 10.Dingen zijn niet zoals ze lijken. Die witte paarden hebben verhalen, ik wil wel namen geven, maar ik doe het niet, want iedereen kijkt mee. Een paardenkoning maakte in mij woning, een kind van Spricht, zonder vader en zonder moeder. 11.Ik dacht dat ik een vader en een moeder had, maar het was alleen een paard. Het graast in de wei en houdt van mij. Dingen zijn niet zoals ze lijken. Ik zei je toch, dat dieren de geheimenissen Gods dragen. 12.Dit leven, het zijn allemaal kleine symbolen, wijzende naar diepe dingen. Nee, ik kom niet bij je terug, het ijs brengt ons dichtbij. Dichtbij verweg, en ver van dichtbij, het witte paard bracht mij daar.

13.Vreemd geluk, ook voeren zij mij, naar babies in de wei. Ik word nooit geboren, ik ga nooit meer dood. Ik ben de elvenkoning. 14.Wat weet je nu van God. Wat houdt Hij nog voor jou verborgen, heb je moed, aanschouw de morgen. Veel wordt er voor jou achtergehouden. 15.Ga je door, of ga je slapen. 't Is aan jou om nu te kiezen, maar twijfelen is ook een pad. Het grijze pad, onder de kleuren. 16.Wat weet je nu van de ander ? Je hebt de ander nooit ontmoet, slechts de visie die je over hem hebt. Een vreemde visie, een vreemd geluk.

De Steen van Sarsia – Bijgeschriften van het Eeuwig Evangelie III

- Prinses van de Canon
- Keizer van de Canon – Derde Sleutel van de Canon
- Keizerin van de Canon – Vierde Sleutel van de Canon
- De Ridder van de Canon
- De Tweede Ridder van de Canon
- Christus
- Takalan
- De Nieuwe Romeinen
- De Nieuwe Exodus
- De Nieuwe Psalmen

Prinses van de Canon

1. En ik zag een boom geheel gemaakt van de voeten der mensenkinderen, een boom vol van gelach, en de boom droeg de naam de konijnenboom. En er droop melk van de boom af, en het regende melk, en ik was in een grote hoogreikende grot als temidden van bergen, en aan de bovenkant was een open plaats waardoor licht scheen. En de boom was hoog, en de melk proefde zoet als honing, en ik zag een man met een zwaard die de boom omkapte. En ik zag een konijn verschijnen, als geslacht, en het konijn droeg een gouden gordel. En het konijn sprak grote woorden die ik niet kon verstaan, maar ik zag de mensenkinderen tot de omgehakte boom komen, en ziet, de melk was zwartgeworden als siroop, en het proefde naar drop. En de mensenkinderen dronken van de zwarte melk voor zeven weken en zeven halve dagen. En een van de kinderen richtte een koord op. En het koord liep op tot helemaal door de open plaats in de hoogte, en ging naar binnen daar waar het licht was. En indiaanse piramides verschenen rondom het kind, en een vuur steeg op van de piramides. En de kinderen rondom dit kind begonnen het kind te haten, en dreven het kind naar een afgrond, waarin zij het kind wierpen. En ik hoorde een stem zeggen : Dit is mijn geliefde kind, mijn zoon, de Karmat, Karakter is Zijn Naam, ja, de Zevende, en mijn kinderen zijn het die van de zwarte melk hebben gedronken, de rode strepen, en zij zullen het touw vinden, wat tot de hemelen reikt, het touw dat Mijn Zoon heeft opgesteld. Zie, Ik ben dan de Christus, en dit is Mijn Zoon. En het konijn lag op de grond, als geslacht, en steeg toen op langs het draad, en het draad vermenigvuldigde zich.

2. 'Zij hebben mij verworpen,' sprak het kind, 'en zij zullen geen deel hebben aan mijn opstanding.' En er was een luid geween onder de kinderen, toen zij zagen wie zij in de afgrond hadden geworpen, maar de Heere luisterde naar hun geween niet. En hij sloot hen op in een duistere kamer, een duistere hut, ja, die van de satan. En onder hen waren zeven kinderen die door bleven wenen en smeken, en de Heere nam hen op tot Hem.

3. En de zwarte melk werd rood, rood als bloed, en niemand dronk het nog. En de Heere sprak : 'Is mijn beker dan niet gekomen om de zonden te verzoenen ? Grijpt dan naar het touw, en laat u optrekken tot mij.' En vele kinderen grepen het touw, en werden door het gat van licht getrokken, en de Heere keerde Zich niet tegen hen. En Hij noemde hen : 'Zijn getrouwe kinderen', en rekende met hun zonden niet. En Hij waste hen in de rode melk, en de melk werd roze, de melk van een nieuw

verbond. Deze kinderen dan waren slaven, en zij hebben dingen in hun onschuld gedaan. En ik zag een leger van mensenkinderen opstaan, en zie, zij aanbaden het gevallen konijn, de Zoon van Christus, en deze zoon had de macht het gat te openen. En vele sterren vielen erdoor naar binnen.

4. En ik zag een totempaal gemaakt van uilen, en ziet, deze uilen waren van hout, en ik zag palen als kruizen, en de kinderen van Christus hingen eraan. En de Heere sprak : 'Zo zal dan het kruis leiden tot een diepere dood, maar zij zal niet het wrakhout zijn van overwinning. Er is in hout geen overwinning. Wees dan het kruis niet terug op een diepere waarheid ? Ja, dat is de waarheid van het touw. Want als gij door het kruis niet reikt tot het touw, hoe te betreuren zijt gij. Weet dan wel dat Rachab overwon door het touw, en dat zij door het touw gespaard werd in Jericho. En ik zag mensenkinderen hangen aan touwen, en ziet, zij werden genoemd overwinnaars.

5. En er steeg een geween op vanuit de omgehakte konijnenboom, en de konijnenboom werd wederom met touwen opgericht. En de Heere sprak : 'Zo is er dan geen opstanding door het kruis, maar zij die aan het kruis hangen, en hun bloed laten vloeien om met melk te vermengen, voor hen is het levensteken van het touw, en dit touw zal hen oprichten, zijn zij dan niet de rode strepen, de kinderen van Christus ?

Keizer van de Canon

Derde Sleutel van de Canon

1. Maakt u dan nu op om tot de derde sleutel van het Eeuwig Evangelie te gaan. Zalig is degene die dit geheimenis vindt. De val van Adam leidde hem tot de wereld van Simson, zijn spiegelbeeld. En Adam vatte hoop toen hij het mysterie zag. Onder modder lag het, en het slijk der aarde, op een berg. En de berg begon te branden. En het zicht erop was als een brandende kaars. En Adam sprak deze woorden : Hesso Orteles. En Adam zakte in de grond als in een moeras. En een krokodil nam hem op de rug. En de krokodil leidde hem tot dichtbij de berg waar het mysterie van Simson was, als een vrouw gehuld in licht en zijde. En zij sprak tot hem : 'Welkom tot het mysterie van Simson, en dit mysterie zal u vrijzetten, en gij zult uw vrouw in een ander licht zien.' En de vrouw verdween als in een mist, en Adam volgde haar. En haar cryptische beschrijvingen maakten hem moe, en lieten hem zijn hoofd grijpen. En aldus was de keizer van de canon. En Adam zag zijn spiegelbeeld, Simson, en er was glas tussen hen. En bij het glas stond een zwarte hond, als een wolf. En het was niet duidelijk of de hond achter of voor het glas stond. En de hond begon lawaai te maken, en Adam greep naar zijn oren, terwijl het glas uit elkaar spatte. 'Nu is de markt verbroken,' sprak een stem. En Adam vatte hoop en moed, en ging door het glas naar binnen, maar uitsteeksels staken hem, en hij viel als een bloedende op de grond. En Simson raakte hem aan, en Adam trilde. 'Hier hebben de tijden ons geleid,' sprak Simson. En Simson hield de sleutels van het Eeuwig Evangelie in zijn hand, en sprak : 'Ik ben dan aangesteld om te sluiten en te openen.' En hij opende vele deuren, terwijl hij Adam meenam, en sloot vele deuren achter zich. En hij leidde Adam naar een plaats van spiegels, gemaakt in gesteentes. En verwarring maakte zich meester over Adam. 'Heer der vogels,'

sprak Simson, 'Heer van de lucht, heer van vissen en sterren, van het aardrond en al wat daarop is, laat mij u het mysterie van de derde sleutel tonen.' En Simson tekende een kruis in de lucht, en dat kruis begon te bloeden. En ook de hoofdhuid van Adam begon te bloeden. Plotseling was er een vuur op Adam's hoofd, en Adam begon te schreeuwen. 'Adam,' sprak Simson. 'Dit is de doornenkroon. Het lijden van de Heer aan jou geopenbaard. Ik ben jouw evenbeeld, de Heer is jouw evenbeeld. Wij zijn één.' En Adam boog zijn hoofd, en boog neer voor Simson, die zijn hand legde op zijn hoofd. En Simson sprak over het indiaanse land, waar de voorouders eens van wegvielen, uit het paradijs, als een paradox, als een groot geheimenis. En hij sprak over de moeder god. En Adam keek op, terwijl Simson zijn ogen zalfde. En een groot licht daalde op Adam neer, en warme, grote vleugels omhulden hem. 'Kijk in de deken,' zei Simson. En een deken verscheen voor Adam, en hij keek erin. En hij zag Delila staan, en zij droeg een mand waarin duiven zaten. 'Ziet gij het raadsel, Adam,' sprak Simson. 'Nee, heer,' zei Adam.

2. 'Kijk weer,' sprak Simson. En weer keek Adam in het doek. En de duiven in de mand begonnen te veranderen in eksters. En een luid geschreeuw kwam voort van de deken, en de deken begon te branden.'

3. 'Ren, Adam,' sprak Simson. 'Want het grote raadsel des Heeren wordt geopenbaard.' En Adam rende weg, terwijl het vuur zich verspreidde. En na enige tijd brandde Adam ook, en begon te schreeuwen. En de deken viel op hem, en sloeg hem neer. En Simson sprak : 'Kunt gij dan ontkomen aan het vuur des Heeren ?' En hij trok Adam onder het vuur vandaan, en Adam keek recht in de ogen van Delila. En zie, zij was als het evenbeeld van Eva, en zie, zij waren één. 'Ziet,' sprak Simson, 'heeft zij mij dan niet met touwen gebonden, en mijn hoofdhaar, zelfs mijn hoofdhuid afgesneden, opdat ik tot de gescalpeerden gerekend werd ? En heeft zij mij dan niet verleid en verraden ? Ja, onbesnedenen hebben mijn ogen uitgestoken en mijn armen afgehakt, en mij bedekt met een rode lap. Mijn schaamte hebben zij met een rode streep bedekt. Ziet gij de diepte van deze dingen. Was uw vrouw niet een zelfde kruis, een lijdensweg, een lijdenstijd, waardoor gij gemerkt werd ? Ziet dan, wij zijn één. Wanneer gij deze woorden zult begrijpen, zult gij het verborgen paradijs hebben gevonden. Ziet dan, zij zijn delen van de moeder god. En wij zijn delen van de vader god. Onze hoofden moesten branden om onze ogen te verlichten. Onze kap moest afgesneden worden om verbonden te worden met de moeder god die boven ons is. En wij hebben ons voor haar vernederd. Zij was het kruis wat ons tot overwinning leidde. Zij was het touw waardoor Rachab werd gered, en wij in haar.

4. En een zwarte panter kwam tot Adam. 'Zie dan, het mysterie van alle eeuwen is geopenbaard,' sprak Simson. En Delila kwam dichterbij, en greep Adam. 'Zij zal u niet meer loslaten,' sprak Simson. 'Zij zal het Woord in u ontzegelen.' En Adam was als in de greep van een python en kon moeilijk ademen, terwijl Simson verdween in de mist.

5. En Delila begon hysterisch te roepen tot Adam. En Adam probeerde haar te troosten, maar hij kon het niet.

Keizerin van de Canon

Vierde Sleutel van de Canon

1. En Adam, Simson, Jezus en David waren allen getroffen door de vloek van Delila, in allerlei vormen, waardoor zij hun hoofdhuid en haar verloren, zodat hun schedel in brand stond. Zij hadden de Heilige Geest, de moeder, ontvangen, in vele vormen, als een zachte zalf, verzachtende hun harten. Zij hadden zich geopent voor het raadsel der eeuwen. Dit zijn dan de bruids-visioenen die Christus ontving te Kana. En de hoofdwond van deze vier was teer en vruchtbaar, en een boom groeide voort van hen, als een boom des kruizes met rijke levens-sappen ten eeuwigen leven. En vogels zetten zich neer op de takken, en er waren vele stemmen. En de doornenkroon openbaarde zich temidden van de vogels. En Johannes de Doper kwam, dragende dit raadsel. En een helm verscheen, genaamd de helm der karazuren. En zoete honing vulde de helm. En zie, de honing was wild, en Johannes de Doper nam van de honing. En zie, hij was onthoofd.

2. Zo is dan het geheimenis der eeuwen dat al degenen die het boek des Heeren aannemen daardoor worden gescalpeerd en onthoofd, als de bruids-besnijdenis des Heeren. En deze besnijdenis om verbonden te worden aan de moeder, de Heilige Geest, die zich heeft geopenbaard in velen. Zij is dan de diepte van de doornenkroon. Zij is het die het hoofd heeft ontzegeld. Zij heeft hun ogen gezalfd en verlicht.

3. In de dieptes van het paradijs staat zij, voor de poorten, met de instrumenten van de besnijdenis. Geen van hen die dieper het paradijs willen betreden zullen aan haar ontkomen. Zij is de koningin van de jacht, de keizerin van de oorlog. Zij voert oorlog in gerechtigheid om de zegelen der eeuwen te verbreken. Zij haalt de schedels neer door haar pijlen. Ook aan David verscheen zij, als een python, Batseba. Zij nam hem mee op een reis door oorlog, en veroorzaakte zijn val. Nu, was deze val heilig of onheilig ? Ook David moest als zijnde een type van Adam, Simson en Christus aan de zonde gelijk gemaakt worden. Ook hij moest besneden worden door een vrouw. Dit dan is het huis der eeuwigheden, om verzoening te bewerken. Zo zette hij Uria de Hethiet vooraan in de strijd, opdat David zijn vrouw zou winnen. Is dit dan geen vrouwenroof ? In het letterlijke wel, maar in het geestelijke beeldt Uria de vleselijke en oude natuur uit, die overwonnen moest worden.

4. En Batseba nam David in en verslond het kind. Ze beet David en vernederde hem, want zij beeldde de vloek van de moeder god uit. En zij is de moeder van de openbaringen. Zo is zij het dan die de zegels opent, in eenheid met Delila, Eva en Maria, en zijn zij delen van hoe de Geest werkt. De Geest dan komt met list en besnijdenis. Zo zijn wij dan allen in Christus getuigen van deze dingen. Batseba dan draagt het mes des Heeren, en is de bruid van Christus. Zo is dan de Geest van Christus de Bruid van Christus, als een type van de moeder god. En gij allen die Christus volge, hebbe deel aan dit mysterie.

5. Batseba dan is het geheim van de moeder god, haar gordijn. En zij test allen die tot deze poort naderen. Ja, in de dieptes van het paradijs is zij. Ja, de glorie van het Woord draagt zij. Zij is het geheimenis des kruizes. En Delila is het geheimenis van de doornenkroon. Ja, een zwaard in haar handen is zij. En zij is gekomen om visioenen te geven, en om de heiligen doorgang te geven, want lang zijn zij door onderdrukking tegengehouden. Ja, zij zal binden hen die zich dokter noemen en het niet zijn.

6. Als een oorlogs-strijdster staat zij op. Hebt gij het verhoord en vernomen ? Zo zijn er dan hen die zich dokters der tanden noemen, en zij boren in tanden voor geld. Uit mijn heiligdom zal ik deze valse doktoren drijven ! spreekt de Heere. Zij hebben niets anders dan ellende gebracht, want zij hebben ketenen gelegd op Mijn volk, en deze ketenen waren giftig. Daarom, zegt de Heere, er zal een dag zijn tegen een ieder die zich valselijk dokter noemt, om het vlees van de kudde te kunnen eten. Kijk, een oorlogs-strijdster staat op, om te overwinnen. Koningen zal zij binden met ketenen, en keizers zal zij neerhalen met haken. Opgestaan is zij om oorlog te voeren, om het allerheiligste te verschonen. Mijn oog kan deze valse doktoren der tanden niet meer aanzien, spreekt de Heere. Daarom zal mijn zwaard op hen neerdalen, en er zal een grote slachting zijn. Ja, dronken zal Ik

worden van hun vet. Mijn zwaard zal opstaan in de nacht, en hun eerstgeborenen zullen geslagen worden, en het eerstegeborene van hun vee. En de eerstelingen van hun oogst zal ik verbranden. En in de morgenstond zal Ik tegen henzelf komen, spreekt de Heere. Zij hebben geboord in de tanden van mijn volk voor veel geld, en daar gif geplaatst. Ziet, dienaren van de Mammon zijn zij. Zij buigen zich neer voor hun Roomse goden, maar ziet, Ik zal deze goden slaan, en uit mijn huis verdrijven. En tegen Spanje zal Ik een groot vuur aanrichten.

7. Nu, kent gij het geheimenis van Batseba ? Vergeet niet dat Eva haar man gaf van het vergif, en zo heeft Batseba ook David het gif niet onthouden, want zij beeldden het kruis uit. Zij leidden hen naar het kruis en de doornenkroon. Ook leidden zij hen tot het spotkleed. Zij gaven hen te drinken, wijn met gal. Zij waren de vloek van de moeder god, die haar kinderen terugriep tot het kruis. Nu, in letterlijke zin zouden deze vrouwen vernietigers zijn, maar in geestelijke zin zijn zij oprichters. Verbreek daarom de zegels van Batseba, en gaat in door haar sluiers. Als een zwaard is zij daar, om te oordelen de levenden en de doden. Zij is het Zwaard van David, en het Zwaard van Christus, en dit zwaard is twee-snijdend, komende van Zijn mond. Ja, oordelen zal hij hen die het gif der wereld geschonken hebben, en niet het gif des Heeren.

De Ridder van de Canon

1. Delila is de bewaakster van de diepere wouden en wildernissen van het paradijs. Zij draagt het zwaard om gelovigen te testen. Ook bewaakt zij de schatten van het paradijs. Zij is als de Lokogamen, de sieraden van het kruis. Zij spreekt recht in list en symboliek. Zij raakt het letterlijke niet aan. Zij draagt de sleutelen van het paradijs. In de wouden is zij stil, totdat iemand in haar webben raakt. Zij is de spin van het paradijs. Zij weefde het paradijs als in een mysterie. Bent gij dan al tot haar kleine huisje gegaan ? In de dieptes van het bos woont zij, om dapperen te onderwijzen, zij die door hun lijden tot haar zijn gekomen. Als de engel des Heeren is zij.

2. Zo was zij ook een test voor Simson, en hadden de verminkingen geestelijke betekenissen. Zij waren geenszins letterlijk. Zij is de ware dokter, met het kruid des kruizes. Zij was de brenger van de doornenkroon.

3. Nu weet gij dan allen dat de doornenkroon de poort der profeten is. Zo verliezen profeten hun hoofdhuid om door haar gekroont te worden. Door haar verliezen ze hun oude natuur. Door haar verliezen ze hun aardse ogen en handen, totdat alleen een rode lap hen bedekt. In haar worden zij kind, en groeien zo niet op als de nefilim. Zij is de honger en het kruid van armoe. Zij geeft en zij neemt. Zij leidt gelovigen dieper in de wildernissen van het paradijs, waar zij de geheimen openbaart, en deze zijn des kruizes. Nee, een gelovige zal niet uit haar hand ontsnappen. Zij draagt de stok des Heeren. Het geweten temt zij. Zij is de Wraak des Heeren.

4. En zij schonk Simson visioenen door zalf vanuit haar borsten, toen zijn aardse ogen waren uitgestoken. En Simson stierf aan zijn aardse leven en zijn aardse wapenen. En zij wekte hem op in een strijdwagen, om hem de mysterieen der eeuwigheden te tonen.

5. De bewaakster van het kinder-paradijs is zij. En Batseba is haar mede-bewaakster. Zij gaan uit om kinderharten te verzoeten, en het gif des kruizes is voor ouderen. Wordt daarom een kind, om aan de wraak van de toekomende tijden te ontkomen. En zo zijn er dan vele gevaren voor kinderen, maar de Heere beschermt in die allen.

6. De bewaaksters van kinderharten zijn zij, onder de vleugelen van Metensia. Zij slaan de harten der ouderen, want des Heeren toorn en tucht is op hen. Wees daarom als kinderen, maar ziet, ook Zijn kinderen worden zwaar getuchtigd. Gaat in tot de burcht des Heeren, om

het kinder-paradijs te vinden. En gij zult worstelen met de Geesten. Zo zult gij uw zielen behouden. En gij zult het zoete van Marion vinden.

De Tweede Ridder van de Canon

1.

1. En ik kwam in een hal, en in de hal waren grote ogen die rondvlogen en vlees aten. En de Heere was verbolgen over deze ogen. En zie, de ogen dan waren de brieven van Paulus. En de Heere zei : 'Ik ga hen uit mijn Woord verbannen. Niet omdat ze zo onzuiver waren, maar omdat zij niet tot mijn Woord behoren. Zij waren dan profetische brieven, en zo moeten ze ook beschouwd worden.' En ik zag de Heere verschijnen en Hij nam een mes, en dreef hen uit de hal. En de Heere nam het boek Efeziers en zuiverde het, en maakte het tot een bijgeschrift. En zo werd het geheiligde boek Efeziers tot het Woord opgenomen, maar geenszins werd het een deel van de canon. In de steen der karazuur zal het opgenomen zijn.

2. En de Heere spuwde op de overige boeken, en zuiverde het, en liet ze geenszins tot Zijn Woord opnemen. Ziet, zij zijn dan profetische geschriften, en de oude versies waren veelal verkeerd vertaald en verkeerd uitgelegd om het volk te onderdrukken. Ook waren er duivels-verzen in hen. Waakt dan wanneer gij deze brieven leest, opdat gij niet misleid worde. Want velen zijn het pad naar de hel gegaan, en hebben met deze brieven gevleid.

3. En ik zag de Heere komen met een mes en sneed de duivels-verzen uit deze brieven. En er was een luid gegil dat ten hemel steeg. En de Heere gooide deze duivels-verzen in een put van vuur, en sloot deze met onuitspreekbare woorden.
4. En boze geesten waren woedend nu hun vrienden in ketenen waren gegaan, want dezen stonden bekend als dokters en als de dokters der tanden.
5. En een put werd geopend waarin het Heilige Lijden was opgesloten, en zie, zij werd vrijgezet. En zij ging uit om het land te slaan met plagen, want het had gezondigd tegen de Heere.
6. En engelen weeklaagden tot de hemelen, omdat kerkleiders zo lang rotte boeken tot het Woord hadden gerekend, en daarmee kindekens onderdrukten.
7. En de Heere nam een mes en sprak : 'Uitsnijden zal ik deze kerkleiders. Ik zal hen bannen uit het boek des levens, en hun namen zullen niet opgetekend zijn in de hemelen. Ja, ik doe hen vergeten.'
8. En een wolk vervulde het land, en zij die open stonden voor de zuiveringen ontvingen het Heilige Lijden. En zij weenden tot de Heere, en de Heere genas hen.
9. En mijn hoofd geraakte in ijs, en voelde als ijs, en ik zag demonen in gewaden staan in een kerk, en zij hadden rode hoofden, zeer opgeblazen. En zij werden geboden de kerk uit te gaan.
10. En deze demonen waren de demonische verzen in het evangelie, die er uitgesneden zouden worden. En zij begonnen vreselijk te gillen en te branden. En zie, zij begonnen langzaam in varkens te veranderen. En er was een enorme druk op mijn hoofd.
11. En ik zag in die kerk vier kasten opengaan, waarin vuil opgeborgen was. En een engel

kwam tot deze kasten om ze uit de kerk te werpen. En deze vier kasten waren de vier evangelieen die door de kerkleiders tezamen gevoegd waren tot autoriteit. En de Heere was verbolgen op deze kerkleiders.

12. En ik zag een vuur komen tot die kerk om het uit te zuiveren. En de Heere raakte mijn hoofd aan, en sprak : 'Zie, ik trek het boze zwaard uit mijn gemeente. Dit zwaard heeft mijn gemeente vervolgd voor eeuwen. Ik zal het werpen tussen de honden en de wolven. En zij zullen het verslinden.'
13. En er was een explosie in de hemelen, toen de vier evangelien uit de hemelen werden verdreven.
14. En daarna was er een grote stilte. En er gingen poorten in de hemel open die tijdenlang gesloten waren geweest. En karazuren gingen aan deze poorten staan om hen te bewaken.
15. En een groot vuur kwam mijn hoofd binnen, en zie, zij was het Heilige Lijden.
16. En een sportzaal begon te branden, en zij die buiten stonden hadden witte klederen. En degenen in witte klederen begonnen onderwijs te geven.
17. En apen begonnen de grote stad te omsingelen, en zij maakten plannen om de heiligen te bevrijden. En in het midden van de stad was een zaal met ridders.
18. Ook was er een sportveld dichtbij, wat ook begon te branden. En Christus begon Zich te openbaren op het veld. En ook was daar een conferentie-gebouw dichtbij, waar clowns zich voor begonnen te verzamelen.
19. En meer ridders begonnen zich te verzamelen in de ridderzaal, waar zij ook hun vlaggen hingen. En zij hingen vanaf het plafond naar beneden.
20. En het land brandde bij piano-spel.
21. Laat u dan redden van een vals evangelie.

2.

1. En ik zag een grote zaal met speelgoed, en zie, het speelgoed was opgevoerd en losgeslagen, geheel los van de orde des Heeren. En zie, het speelgoed bracht leugens, en terroriseerde de heiligen. En de Heere sprak : nu is het genoeg. En zie, het speelgoed was dan de boeken van het oude testament en van het nieuwe testament, en de Heere haalde hen uit Zijn Woord.
2. En het speelgoed begon nog meer leugens te vertellen, en het speelgoed werd ontmaskerd door de heiligen.
3. En de Heere sprak : Sommige boeken zal Ik vernieuwen, en Ik zal hen uitzuiveren, en zij zullen in hun nieuwe versie, en hun nieuwe code opgenomen worden in de Heilige Schrift.
4. En de Heere keek de uitgeworpen boeken aan, en begon hen te bestempelen als mythische boeken, maar zij hadden hun plaats in het Woord verloren.
5. En het speelgoed begon weg te rotten op verre velden en in woestijnen, daar waar de engelen des Heeren hen gebracht hadden. En kinderen begonnen vrij te komen uit deze neergestorte voertuigen.
6. En een wind maakte vele gevangenis-deuren los. En er was een grote opstand der kinderen.
7. En zij marcheerden naar een nieuwe schuilplaats waar de Heere en zijn engelen hen opvingen.
8. En de Heere bond enkele oude boeken met touwen, en anderen met zware ketenen, en wierp hen in een put van duisternis. En de Heere stak zijn zwaard in die boeken, want zij hadden veel gestolen. En zij moesten alles teruggeven op die dag.
9. En de Heere ontblootte hen, en maakte hen tot een bespotting. En zij werden in een kar door de heilige steden gedreven, opdat alle ogen het zouden zien.
10. Vrees daarom de Heere en geeft hem eer, want Hij zuivert zijn Woord, en maakt alle dingen nieuw. Zijn dag is gekomen. Zie, Hij komt spoedig.

Christus

1.

1. En Christus braakte van angst in de hof van Getsemane. En de moeder der goden kwam tot Hem, en Hij bevond Zich in haar tempel. En zij liet hem met touwen binden. Haar soldaten omsingelden hem, en hij viel neer aan Haar voeten. En zij sprak : 'Man van stand gij waart, maar gij hebt de zonden der wereld op u genomen, en al hun gevolgen. Gij weet dan dat ik en uw vader heilig zijt. Nu zijt gij een verworpene.' En Christus huilde aan haar voeten, en kuste deze, maar haar genade was over hem niet.

2. 'Gij zult sterven aan de paal, zoon,' sprak zij. En toen liet zij hem alleen. En hij riep : 'Moeder, moeder, waarom hebt gij mij verlaten.' En Christus begon dronken te worden van angst, en duisternis viel op hem, en gehoon. En Christus kwam tot haar engelen, en huilde aan hun voeten, en kuste deze, om ze te drogen met zijn haren, maar hun genade was niet over hem. En hij sprak 'Moeder, laat deze drinkbeker aan mij voorbij gaan, maar Uw wil geschiede.' En haar engelen lieten hem in de steek. En Christus brak uit in een groot gekerm. Zo zal een man die Christus volgt dan vele malen door vrouwen afgewezen dienen te worden, daar hij de zonden van de wereld draagt. Wee u wanneer alle vrouwen wel van u spreken, want zo hebben zij met de valse profeten gedaan.

3. In de tuin van Getsemane kreeg hij vervolgens een visioen van de tuin van Eden, waar het zwaard van Adam hing. Hij greep dit zwaard, en het begon te smelten in zijn hand, waarop een stem zei : 'Dit zwaard zal eerst sterven, en dan opstaan. Gij zult met dit zwaard sterven.' En op het zwaard stonden teksten geschreven, en openbaringen. En Christus begon zich zwakker en zwakker te voelen. Toen kwam Christus tot de hof van David, waar diens speer hing. Christus greep de speer, maar ook deze begon te smelten in zijn hand. En Christus gleed als in een diepe put. En hij was omringd door hyena's. En een stem sprak : 'Spoedig zullen zij dan uw vlees eten en uw bloed drinken, en gij zult komen tot uw beker.' En toen lieten de visioenen hem alleen.

4. En hij dacht na over hoe hij op aarde was gekomen, zijn aarde-vaart. En hij herinnerde hoe in de hemel engelen rondom hem stonden, en zij lieten hem een gat zien als van water. En hij moest vurige kolen van het altaar inslikken. En twee demonen grepen hem, en duwden hem in het gat. En in een straal van licht kwam hij in de schoot van zijn moeder Maria. En deze schoot was als een gevangenis. En hierin zou hij voorbereid worden voor zijn lijden op aarde. En Hij herinnerde de glimlach van zijn moeder Maria. En hij herinnerde de bloemen die zijn naam riepen. En in de baarmoeder van Maria was hij in gevecht met twee slangen, waardoor hij een enorme kracht kreeg. En hij beet de koppen af van die twee slangen. Maar de koppen van die slangen groeiden weer aan en er kwamen nog meer slangen uit hun bekken. En zij omsingelden Jezus, maar zij waren aan hem onderworpen. Maar nu was het uur gekomen dat zij Jezus zouden overweldigen. En hij zou tijdelijk onder hen gesteld worden.

5. En hij herinnerde nog meer van wat er voor de aarde-vaart gebeurde. Hoe hij een gesprek had met de vader, en dat zijn moeder huilend wegrende. En de vader sprak : 'Zoon, het is tijd dat gij u voorbereid een bruidegom te worden. En uw bruid zal zijn een kruis.' En de vader sprak over het vele lijden dat hij op aarde te verduren zou krijgen. En de moeder kwam terug met vele gerechten, en gebood haar zoon te eten. En dat wanneer hij op aarde zou eten, hij haar zou gedenken. En de moeder nam haar zoon apart. En zij bereidde hem voor op het vele lijden wat hij zou ondergaan. En zij sprak dat hij de muur zou moeten herstellen, de heilige muur. En zij liet hem een bol zien, en sprak dat zij als de bol om hem heen zou zijn, om hem te beschermen. En zij vertelde hem dat ook zij zou moeten sterven, en de vader. Maar dat de dood hen niet zou kunnen vast blijven houden. En zij zong een lied voor haar zoon, en nam hem in zijn armen, en nam afscheid van hem. En ook de vele engelen kwamen om afscheid van hem te nemen. En sommigen huilden.

6. En in het licht verscheen een beker, waarmee hij tot de aarde zou gaan. En de beker zou gedronken worden door roofdieren.

2.

1. En Christus werd gevangen genomen, en gebeurtenissen volgden elkaar op tot aan het grote Golgotha, waar hij gehangen werd aan de paal, zoals zijn moeder had voorspeld. En in een visioen boog hij aan de voeten van de moeder der goden. En hij was uitgehongerd, en haar toorn was op hem omdat hij de zonden der wereld droeg. En hij was gemaakt tot zonde, en des duivels gelijk. En zij sloeg hem met haar stok. En een grote zwarte slang kwam uit haar hand om hem te verslinden.
2. En hij riep het uit : 'Moeder, moeder, waarom hebt gij mij verlaten ?' En de paal was als zijn bruid, en het was een bloeds-bruiloft.
3. En een stem sprak : 'En een man zal zijn vader en moeder verlaten, en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen zijn tot één vlees.' En de stem sprak over de paal.
4. En een stem sprak vervolgens : 'En zij zal meesteres over hem zijn, want zij weerspiegelt de moeder der goden.'
5. En Christus weende luid, met angst voor de dood. En hij onderwierp zichzelf aan zijn bruid, en zijn bruid overweldigde hem. En in dat uur stierf hij.

Takalan

1.

1. De baard van Christus leek een stukje gegroeid te zijn toen hij in de hemel aankwam, en allereerst zag hij daar de rivieren. Een engel kwam op hem af met de vleugelen als van insecten. Het was alsof hij ineens was omhuld door een zachte baard, als de baard van Abraham, en honing droop hier. Overal waren tuinen, waar vruchten tezamen groeiden met drop. En Christus begon te lachen, en riep tot Zijn vader. 2. 'Moeder wacht op u,' sprak de engel. 3. 'Waar is vader ?' vroeg Christus. 4. 'Die is er nu niet,' sprak de engel. 'Die is … Weet u het ? Die is dood. De vader stierf voor u. Hij stierf met u, en is nog niet opgewekt.' 5. 'Hoe wordt hij opgewekt ?' sprak Christus. 6. 'Gij zult de weg tot de diepste hemel moeten begaan,' sprak de engel. En de engel leidde Christus tot een enorme gouden rivier. 'Wast u dan in deze rivier,' sprak de engel, 'en overbrug deze rivier, want zij bewaakt de zilveren rivier en de holle boom, de boom des hemels, vanwaar de Geest als een Duif werd uitgezonden om u op te wekken. Zo zult gij wederom tot deze plaats moeten gaan, om de Geest uit te zenden om uw vader op te wekken. Moeder wacht op u. 6. De gouden rivier draagt dan dit geheim, dat aan de overkant aan haar kusten het Loofte groeit, als een medicijn tegen het onstuimige van liefde en haat. Loofte is dan de wet des hemels. 7. Gij zult boven de strijd tussen liefde en haat moeten uitstijgen, om gebonden te worden in de wetten des hemels, als het koude geweten en het kruid van ijs. Het hemels ijs zult gij binnentreden, door loofte, en gij zult zien, de eeuwige vlam. Maar weet, mijn kind, dat ook de strijd tussen vuur en ijs een strijd is waar gij bovenuit moet strijden. Samsael ben ik, een dienstknecht van Uw vader. Het genezings-werk van de vader is begonnen. Zijn oog zal hersteld worden, en de moeder zal over Hem zijn, de Geest. Zij verlangt Hem te zalven en te redden, ja, op te wekken van deze starre dood. Gij bent het Liefdes-kind daartoe, oh Christus. Gij bent gezonden om uw ouders te redden. Ik draag het vaandel hiertoe. Ik heb u gezalfd daartoe, aan de wieg van uw bestaan. Ja, God's genade is op U. Op U rust Zijn Zegen en Zijn licht. En Christus wandelde over de gouden rivier, en hij zonk niet. En de golven waren hevig als de golven van een woeste zee. En een vogel kwam tot Christus, die was als een vliegende vis. En de vis was als van goud, en nam Christus mee over de rivier. En Loofte nam Christus in haar op. 'Ziet dan, Ik heb mijn gouden vogel tot u uitgezonden,' sprak Loofte. 'En deze is genaamd Zerrum, als uitstijgende boven de strijd tussen leugen en waarheid, en ziet, zij is het raadsel, een raadsel opgeborgen in de hoogste hemelen.' En de vogel was als een arend en een uil. 8. 'Ik ben de wet des levens,' sprak Loofte. 'Uw moeder wacht op U. Ik ben de keizerin des hemels, Uw schild en Uw vertrouwen, een dienstmaagd van Uw moeder. Kom, laat mij U leiden tot de rivier van zilver.' En de rivier van zilver was als een zee, onstuimig als een kudde strijdende herten. En Christus werd door Loofte in de rivier gedrukt. 'Zwem, Mijn Zoon, en ga op zoek naar Uw moeder,' sprak ze. 'Zij woont in de boom des hemels, achter de rivier.' En Christus werd duizelig, en staarde als in een holle boom. En de boom zweefde boven de rivier, en veranderde in een lange paal

met een ei in het midden. En Christus probeerde de paal te grijpen, maar greep steeds mis. En zo zwom Christus vele dagen in de rivier die als een zee was, en begon uiteindelijk honger te krijgen.
9. En Christus riep om Loofte, en zij kwam Hem tegemoet. En zie, zij wandelde op de rivier, en trok Christus uit het water. 'Op het zilver kunt gij niet wandelen, Zoon. Gij hebt een vrouw nodig,' sprak ze. En Christus was in haar armen, en hij vroeg om Zijn moeder. En een grote storm kwam op de rivier, en het hart van Christus begon te smelten. En hij riep het uit, terwijl Loofte hem vasthield. En grote vissen kwamen op van de rivier.

2.
De Bijenprinses

1. Hoog in de wolken leefden eens een grote groep indiaanse reuzen. Ze waren heel groot, heel dik, en alles ging erg langzaam. Op een dag besloten ze over de wolken naar beneden te komen. Dat ging allemaal erg langzaam. Ze wilden beneden op zoek gaan naar een splinter van een bijzondere rozenstruik. Die splinter die zou zo oud zijn, dat hij van goud zou zijn geworden. De indiaanse reuzen wisten dat als ze die splinter zouden zaaien, dan zou er een roos uitkomen, zo sterk en zo hoog, dat ze door te klimmen bij hun voorouders konden komen.

2. Na een tijdje hadden ze de gouden splinter gevonden, maar deze was in bezit van een dwerg. Ze boden de dwerg van alles aan in ruil voor de gouden splinter, zoals een wolkenspinner, of een wolkenwever, maar de dwerg wilde de gouden splinter niet ruilen. Maar omdat de indiaanse reuzen zolang en intens smeekten zei de dwerg uiteindelijk : ‘Goed dan, ik zie dat jullie de gouden splinter erg graag willen hebben. Ik doe het alleen als ik jullie indiaans prinsesje ervoor krijg. ‘Wat ?’ dachten de indiaanse reuzen. ‘Maar goed, als er geen andere ruil mogelijk is, dan moet het maar.’ En zo gingen de reuzen terug om hun indiaanse prinsesje waar ze zoveel van hielden naar de dwerg te brengen. En zo kregen de reuzen de gouden splinter. Toen ze weer boven in de wolken waren zaaiden ze de splinter direkt in een grote pot. Niet lang daarna stond er een enorm grote, taaie roos die enorm hoog begon te groeien, en al gauw klommen de indiaanse reuzen naar het rijk van hun voorouders. Maar die voorouders waren helemaal niet zo blij. Ze vonden het dom dat de reuzen hun prinsesje hadden omgeruild. Maar de voorouders waren zo groot en zo dik dat ze niet over de roos naar beneden zouden kunnen. Dan zouden ze te pletter vallen.

3. Inmiddels bij de dwerg moest het indiaanse prinsesje een hoop zwaar werk verrichten. Ook moest het prinsesje veel kamers schrobben, en de was doen. Het meisje was doodongelukkig, maar op een dag nam de dwerg het meisje mee naar een diepe plaats onder de grond. Hier leefden een heleboel ratten, en de dwerg zei dat als het meisje de ratten tam kon maken, dan hoefde ze niet meer te werken. Dat was een zware opdracht voor het meisje. De ratten waren niet makkelijk en beten haar overal. Toch lukte het het indiaans prinsesje om de ratten tam te maken. Nu kon de dwerg ritjes gaan maken op de ratten, en ook het prinsesje ging vaak met hem mee. Op een dag kwamen ze nog dieper onder de grond. Hier leefden beren, en weer vroeg de dwerg of het indiaanse prinsesje de beren wilde temmen. Als beloning zou de dwerg haar dan meenemen naar een geheime plaats. Ook de beren waren niet makkelijk, en beten haar overal, maar uiteindelijk na een lange tijd waren de beren tam. Nu kon de dwerg ook op de beren ritjes gaan maken, en het meisje ging vaak met hem mee. Op een dag zei het meisje : ‘Je hebt me beloofd om me mee te nemen naar die geheime plaats.’

4. En zo nam de dwerg het indiaanse prinsesje mee naar een plaats waar een zeldzame roos stond. De roos was zo prachtig dat het indiaanse prinsesje haar ogen er niet vanaf kon houden. ‘Als je voor de roos zal zorgen en haar genegenheid wint, dan zul je kunnen komen waar je maar wilt, enkel door een gedachte.’ Het meisje begon de roos te verzorgen, en na een lange tijd won het indiaanse prinsesje eindelijk haar genegenheid. En inderdaad, door een enkele gedachte kon het meisje komen waar ze maar wilde. Maar het prinsesje dacht er niet aan om terug te gaan naar de indiaanse reuzen. Ze had het hier immers zo naar haar zin.

5. Maar op een dag werd de dwerg ernstig ziek. Het indiaanse prinsesje was erg verdrietig. ‘Ga naar

het veld van rozen achter de zeldzame roos, en verzorg hen, want ze zijn blind, doof, en kunnen niet spreken. Als je hun genegenheid wint dan kun je wie je maar wilt genezen door enkel een gedachte.' Het meisje ging naar het veld toe door enkel een gedachte, want zij had die gave van de zeldzame roos gekregen. In het veld zag ze de prachtigste rozen, en begon hen te verzorgen. Na niet al te lange tijd won ze hun genegenheid, en werd het indiaanse prinsesje begiftigd met de gave dat ze door een simpele gedachte kon genezen wie ze wilde. Snel ging het indiaanse meisje naar de dwerg toe, die inmiddels doodziek was, en genas hem.

6. De dwerg was haar nu zo dankbaar dat hij haar een gouden sleutel gaf, waardoor ze in het rijk van zijn voorouders kon komen. Toen ze daar aankwam zag ze de kleinste en dunste wezentjes, allemaal als gouden splinters. Toen ze ze aanraakte veranderden ze direkt in bijen, en vlogen met haar mee naar boven. De bijen brachten haar tot de meest zeldzame bronnen van wonderlijke honing. Het meisje was zo verrukt van de honing, dat ze er taarten van begon te maken. Eerst bracht ze de taarten naar de dwerg, maar later wilde ze ook de honingtaarten brengen naar de indiaanse reuzen. De bijen hielpen haar ermee, en uiteindelijk kwam ze terecht in het rijk van de voorouders van de indiaanse reuzen. Hier waren ze allemaal, en ze waren erg blij haar te zien. In een zaal werden de taarten op grote tafels gezet, en begonnen de reuzen te eten zoals ze nog nooit hadden gegeten. Maar daarbij maakten ze zo'n kliederboel, en werd er zoveel gemorst, dat zelfs grote druppels honing naar beneden vielen. Waar de druppels de grond raakten ontstonden er steden en dorpen. Maar het trok ook de roofdieren aan, en die waren al snel in gevecht om de overheerlijke honing.

7. Het indiaanse prinsesje keek naar beneden en zag wat er gebeurde. Ze was er erg verdrietig om. Maar ze wist dat ook de roofdieren kon komen waar zij was, door het liefhebben van bloemen, en door het temmen van ratten en beren. Ze wilde het hen wel vertellen, maar de roofdieren maakten zo'n lawaai. Toen besloot het indiaanse prinsesje de bijen naar hen toe te sturen om het te vertellen. Maar één voor één werden de bijen door de roofdieren doodgeslagen. Het indiaanse prinsesje was woedend. Toen nam ze een kan met de wonderlijkste honing en goot het naar beneden. Al snel ontstond er een wilde zee van honing, en de roofdieren raakten geheel vast onder de kleverige honing. Toen kwamen de zon en de sterren naar beneden om de honing van de roofdieren af te likken, maar al gauw gingen de zon en de sterren ook in de honing baden, en wilden niet meer terug naar hun oude plaatsen. Omdat er steeds meer sterren kwamen begon de zee van honing te stijgen en te stijgen. Het indiaanse prinsesje moest nu iets doen, anders zou alles vollopen. Maar het meisje wist niet wat ze doen moest, en besloot de dwerg om raad te vragen. Maar die was niet meer te vinden, want beneden was alles ondergelopen. Ook de rozen kon het meisje niet vinden, en uiteindelijk besloot ze terug te gaan naar het rijk van de voorouders van de dwerg, in een kelder. Ook daar was alles al ondergelopen, maar in de verte zag ze iets glinsteren. Het was een gouden splinter, misschien wel de laatste. Ze raakte de splinter aan, en de splinter veranderde in een bij. Ze stapte op de bij, en vloog naar de plaats waar de zon eens stond. Hier was ze veilig, en niemand heeft haar ooit nog teruggezien.

3.

1. En Christus werd wakker in de armen van Loofte, en hij zag Zijn moeder. En de boom droeg de oranje zee van vuur, als een oranje zon. En zij was als een poort tot het natte bos. En de schepen op zee waren rijk, en zij droegen de sprookjes des hemels. En in de boom waren de honing-dwergen. En Christus voerde lange gesprekken met hen. En zij waren dienstknechten van de moeder. En zij bedekten zijn lichaam met hemelse honing, zodat hij de oranje zee van vuur kon overzwemmen. Maar kwallen begonnen de laag honing aan te vreten, en beten hem. En demonen vochten om zijn lichaam. En de demonen die de hemelen bewoonden voerden hem naar een paal, waar zij hem aan spietsten. En kwallen namen bezit van zijn verstand, en hij werd als een wilde. Maar hij stierf niet, alhoewel hij begeerde te sterven. En hij schreeuwde : 'Moeder, moeder, waarom hebt gij mij verlaten !' 2. En zeemeerminnen vonden zijn gespietste lichaam, en zalfden hem. En alhoewel ze hem niet van de paal konden loslaten, bewaakten ze de paal dag en nacht.

4.

De Windemelk

1. Er was eens een indiaanse feeenkoningin die een hele bijzondere roos had. De roos kon spreken, en was zo prachtig dat een ieder die naar de roos keek versteende en voor altijd in verwondering naar de roos staarde. Daarom bracht de indiaanse feeenkoningin de roos naar een eenzaam kasteel waar twee rivieren omheen stroomden. De eerste rivier was zo zoet dat iedereen die er bij in de buurt kwam voor altijd in slaap viel. De tweede rivier was zo vies en vuil, dat degene die er te dichtbij kwam voor altijd in huilen uitbarste. De feeenkoningin vond dat niet zo geweldig, maar ze wilde de roos beschermen. Maar niet alleen wilde ze de roos beschermen, maar ook degenen die dichtbij de roos wilden zijn. De roos was namelijk erg gevaarlijk. En bovendien plaatste de feeenkoningin ook de gevaarlijkste spin die bestond om het kasteel te bewaken. Dat vond de feeenkoningin ook niet leuk, maar ze wilde geen enkel risico nemen.

2. De feeenkoningin zag wel dat het er zo niet makkelijker op werd, en al helemaal niet minder gevaarlijk, en daarom liet ze grote waarschuwingsborden neerzetten. Niet veel lieden waagden zich nog in de buurt, en op een dag vroeg de roos of zo een wandeling door het bos mocht maken. Uiteindelijk stemde de feeenkoningin toe. Toen de roos bij de vieze rivier kwam liet ze een traan vallen, en toen ze bij de zoete rivier kwam gaapte ze even. Toen ze de waarschuwingsborden zag schrok ze heel erg. ‘Maar ik ben toch geen roofdier ?’ vroeg de roos. ‘Nee,’ zei de feeenkoningin, ‘maar heus, het is beter zo.’ Maar met een ruk maakte de roos zich los van de feeenkoningin. De feeenkoningin kon niet veel doen, omdat de roos zo groot was geworden in al die jaren. De roos snelde dieper het bos in, maar verdwaalde al snel, omdat ze de weg niet wist. Uiteindelijk vond ze een bosmeertje waarin ze begon te baden. Gelukkig was er niemand in de buurt, want dat zou veel te gevaarlijk zijn.

3. Maar na een tijdje wilde de roos weer terug naar het kasteel, en barste in huilen uit. ‘Ach,’ zei de wind, ‘mijn kind, maak je toch niet zo druk. Je vindt heus je weg naar het kasteel wel weer, volg gewoon de rivier van zoete en vuile melk, en je bent weer thuis, heus.’

4. ‘Maar waar vind ik die rivier ?’ vroeg de roos.

5. ‘Daar, in de lucht,’ sprak de wind, en tegelijkertijd verscheen er een wolkendek met daarin de rivier van melk. De roos zwom en dronk. Het was het zoetste en vieste wat ze ooit had gedronken, maar snel was ze thuis. ‘Mamma,’ zei ze tegen de feeenkoningin, ‘ik heb melk gedronken van de wind.’ En ineens stond er een meisje voor de feeenkoningin zo prachtig als een roos. En sindsdien is ze altijd in het kasteel gebleven.

6. Haar moeder bouwde de prachtigste torentjes voor haar, de lieflijkste sluiers en gordijntjes, en het meisje had het altijd erg naar haar zin, alhoewel het een eenzaam en verlaten kasteel was. Vaak dronk ze nog van de melk van de wind die de wind bij haar bracht, door het raam, en op een dag had ze er zoveel van gedronken dat ze er erg slaperig van werd. Toen ze wakker werd zei ze tegen de wind : ‘Zeg, waarom kom je niet gewoon bij ons wonen ?’ Dat liet de wind zich geen twee keer zeggen, en kwam door het raam naar binnen. Elke dag werd het meisje mooier en mooier door het drinken van de windemelk, en toen haar moeder stierf werd zij de feeenkoningin, maar weg van het kasteel wilde zij niet. Elke dag zond ze de wind uit om alle indiaanse feeen en toverrozen te verzamelen, en elke avond en nacht kwam de wind terug met vele feeenkoetsen. Allen hadden zij gedronken van de windemelk, en daarom waren ze hier.

7. Maar op een dag werd de wind oud, en stierf. De nieuwe feeenkoningin was ontroostbaar. Ook de windemelk begon heel langzaam op te raken. ‘Maar,’ zei de feeenkoningin, ‘dankzij de windemelk zijn we allemaal hier. Misschien stroomt de windemelk nu hoger in de lucht. Laten we een toren bouwen die geen top heeft.’ En zo bouwden de feeen een toren zonder einde, en kwamen op een plaats zo hoog in de lucht waar de windemelk nog stroomde. Ook kwamen ze tot de plaats waar de wind nu was, en tot de plaats waar de oude feeenkoningin nu leefde. ‘Oh mamma,’ zei de nieuwe feeenkoningin. ‘Je bent niet dood.’ En toen omhelsden die twee elkaar, terwijl de feeen zongen, en

de wind heel warm werd van binnen.

5.

1. En de zeemeerminnen brachten de paal met Christus daaraan tot aan de kusten van het natte bos. En Christus was in een diepe slaap. 2. En een slang kwam tot Christus, en maakte hem wakker. 'Een wees ben je nu,' sprak de slang. 'Want je hebt niet alleen je vader verloren, maar ook je moeder.' 3. En Christus liet zijn Geest los voor een tweede maal.

6.

Het Ravijn

1. Er waren eens twee sprookjesrijken die door een groot ravijn gescheiden waren. Een vliegend wonderpaard bracht de sprookjeswezens altijd heen en weer, maar op een dag was het wonderpaard ernstig ziek. De sprookjeswezens besloten een brug te bouwen, en een mannetje bracht de wezens heen en weer in een karretje. Maar omdat dat niet echt snel ging werd het karretje op een dag omgebouwd tot een treintje, en niet lang daarna gingen er vele treintjes heen en weer. Op een dag was ook het wonderpaard weer beter, en probeerde weer eens naar de andere kant te vliegen. Maar dat ging niet goed, want het grote vliegende wonderpaard had al zo lang niet meer gevlogen dat hij het eigenlijk niet meer kon. En zo stortte het reusachtige paard naar beneden, viel op de brug, die direkt in elkaar stortte. Vele treintjes vlogen nu in het enorme ravijn, en het paard kon alleen zichzelf nog maar net redden. De twee sprookjesrijken waren erg verdrietig, en het wonderpaard helemaal. Het wonderpaard voelde zich erg schuldig, en huilde de hele dag door. Het hele ravijn begon vol te lopen met de tranen van het wonderpaard. Nu was er een grote zee ontstaan tussen de twee sprookjesrijken. Het wonderpaard wilde nooit meer vliegen vanwege wat er was gebeurd, maar om het goed te maken wilde hij voor de twee sprookjesrijken vanaf nu een zeeschip zijn. Weer begon hij de sprookjeswezens heen en weer te brengen, maar alles ging erg langzaam. Na een tijdje ging geen enkel sprookjeswezen meer met het wonderpaard mee, omdat het veel te lang duurde. Op een dag dook het wonderpaard in de zee, en vond de treintjes en de brokken van de brug. Midden in de nacht bouwde het wonderpaard de brug opnieuw en liet de treintjes weer rijden. Weer dook het wonderpaard in de diepte en vond daar een grot waar nu alle sprookjeswezens woonden die eens in het ravijn waren gestort. Ze hadden het daar goed, en sindsdien is het wonderpaard daar gebleven.

7.

De Dag dat Alles Stilstond

1. Er was eens een beest die heel diep onder de grond leefde in een keuken die niet meer gebruikt werd. Hier was het voedsel uitgestorven, en het beest was door de honger erg traag geworden. Eens in de zoveel tijd maakte hij een reis naar het aardoppervlak, en dan als hij na lange tijd aankwam, gebeurden er altijd verschrikkelijke dingen. Iedereen gooide dan altijd met stenen naar hem, en dan keerde het beest altijd weer verdrietig terug naar de keuken. Maar op een dag was er een nieuwe koning op het aardoppervlak, en hij heette het beest wel welkom. Het beest mocht in de grote eetzaal van zijn kasteel wonen, en de koning zorgde altijd dat de tafels volstonden met lekker eten. Het beest kwam hier zo van tot rust dat hij nog trager werd dan hij al was. Ook de bewoners van het aardoppervlak kwamen erg tot rust nu het beest geen verschrikkelijke dingen meer veroorzaakte, en iedereen werd trager en trager, totdat het hele koninkrijk stilstond.

8.

1. En aan de paal veranderde Christus in een kind, en kwam los. Diep in het natte bos kwam hij tot een huisje weer hij binnenging. Hier woonde Saakse, die boven de strijd tussen de zee en het droge was uitgestegen. En Saakse had hem lief, en onderwees hem over de hemelen. Ook was zij uitgestegen boven de strijd tussen hard en zacht. En zij was als vuur en licht. En haar zuster was Luchtse, en zij was duisternis. En zij gaven een zwaard aan hem, en maakten hem bos-kledij.

9.

Medusa; De Zonderling

1. Ik denk dat ik doodga als ik naar haar kijk. ‘Dit is het rijk van de dood,’ zei ze. Ze had een suikerzoet jurkje aan, met de geur van een herfstbos. Ik draaide mijn gezicht om en keek naar buiten, naar de grauwe stenen. Het was alsof ze lang uitgestrekt op de daken lag, alsof ik haar met mijn ogen niet kon ontwijken. De bus stopte dichtbij, mensen stapten in de bus, en het was alsof zij tussen de rijen stond. Ik denk dat ik doodga als ik haar aankijk, dat ik het dan gewoon niet overleef. Ze pakt me bij mijn hand, en trekt me naar beneden. Het is etenstijd. Zij smeert het brood, kijkt naar buiten naar de heg. Ik ruik haar suikerzoet jurkje, alsof het belegd is met hemelse rijkdommen, maar naar haar kijken durf ik niet. Ik ben laf. Ik voel haar hand nog steeds, terwijl ze me allang heeft losgelaten. Ze voert me.

2. Ze is als een rots waarvan ik af kan springen, daarom beklim ik haar niet. De pot pindakaas voelt nog warm aan van haar hand. Ze was hier. Nu is ze in de kelder. Omdat ze zo lang wegblijft drink ik de laatste slokken melk en thee, en dan ga ik naar bed. Het was een dag des doods, in de tuin van spot. En gisteren was ik in de tuin van wreedheden. Mijn herinneringen zijn daar. Mijn hersenen bloeden. Ze leest me een boek voor, terwijl ik probeer te slapen. Ik hoor haar stem echoen door mijn hoofd. Het zaad van de lindeboom houd ik stevig vast, en meng het met mijn tranen. Dan smeer ik haar lichaam in, met het mengsel dat lijkt op natte tarwe, griesmeel, het is als brood, en het bed is de oven. Zij is de vrouw van de bakker, en ik ben de bakker. Ik maak haar klaar voor het kostelijke dinner in het diepste van de nacht, en dan slaap ik.

3. Ze is als de boom aan de rivier. Ik krab aan het hout, het is alsof de sterren breken. Ik denk aan de tuinen waarin wij waren, de hoge poorten in de heggen, de vruchten die zijn als de meest kostelijke snoepjes. Wie plantte hen daar ? Ik keek naar haar gezicht toen ze sliep. Nu was het veilig. De lazarus-koekjes bungelden aan haar lichaam, slap, uitgedroogd, de nacht heerste hier over de dood, de gouden dood. Voor mij was het een vakantie, ze was even geen roofdier meer. Ik kuste haar lippen, en dan slaap ik, vrij, blij, zonder angst, want ze slaapt. Een diepe nacht die mijn bewustzijn breekt, ik ben er even helemaal uit. Tante Connie controleert later de kamers nog even, of alle lichten wel uit zijn voor de nacht, want als de nacht komt, dan moet de nacht echt goed komen. Zo praat ik ’s nachts als met een pop. Ik hoor tante Connie op de gang lopen, als een lijzige boom, verzwakt door het gewicht van haar ouderdom, met passen als het slaan op de koekjestrommel. Ja, haar hele wezen klinkt me als muziek in de oren. Altijd is ze mijn lievelingstante geweest, daarom wonen we hier samen, maar de herinnering aan haar verzwakt. Ik leef hier in een dorre tuin, spot gemengd met wreedheden, de souvenirs van het duistere gat van het verleden. Geen lichtjes konden dat goedmaken, geen gouden pollepel van welke grootmoeder dan ook. Ik voel me verminkt.

4. Oom Joop is een man met humor, maar ook hij kon mij niet redden. Als ik wakker word zit er iemand op me, wassende mijn rug. Het is zij. Ik durf haar niet aan te kijken. Ze pakt me beet, laat dan los, pakt me steviger beet, en dan laat ze me helemaal los, om op te staan. Ik ben te moe, en het zonlicht kwelt me. Er liggen hier snoep papiertjes overal. Ik hoor haar lachen. Er is geen tuinman die de wilde tuin van mijn ziel op orde kan krijgen. Ik lig hier voor Jan Worst.

5. Ze is de laatste van de rozentuin, dus ik kan haar niet wegdoen. De geschiedenis van de graaf, en zijn kinderen. Zij is als de erfenis. Uit mijn gedachten is ze niet. Ze speelt de piano. Ik kijk naar buiten, en probeer langzaam grip te krijgen op de dag. De muren buiten lijken hoog, zoals zij hoog is, van adel. Tante Connie komt binnen, en sleept zichzelf over het tapijt. Het lijkt voor haar een woestijnreis om aan ons bed te komen, en alles lijkt verwaterd. Haar rumoerig kapsel was vroeger deftig en hehoudend. Ze staart in de spiegel. ‘Ik moet me nog opmaken voor de dag, je weet wel, het harnas aandoen,’ zegt ze. Ze gaat tegen de verwarming aanzitten, en luistert naar de piano. De schotel die ze in haar handen heeft maakt haar bijna als een bedelaar. Ze heeft behoefte aan een gesprek, en ik ben te moe. De dochter van de graaf daarentegen is vol energie, en begint het gesprek met haar in zinderende vaart. Ze zijn als een stel vogels. Al snel prakken de vorken een maal. Ik krijg niks, want ik behoor niet tot de dag. Het is alsof ze elkaar voeren.

6. In de middag ligt ze weer op me. Het lijkt wel alsof ze draadjes aan me bevestigt om me op te

hijsen. Er is nog maar een klein stukje van de dag over en dat eist ze helemaal voor haarzelf op, als met gloeiende handen. Buiten hoor ik de bus, mensen stappen in, verveeld, uitgeput. Ik vraag me af of ze ooit zullen aankomen. Zwetend en puffend kom ik aan bij de lift op de gang. Ik wil naar de zolder. Maar de lift schijnt niet te werken. Ik strompel naar de trap, want een dag met de dochter van de graaf is te veel voor mij. Ik zie bij de trap naar de zolder een andere vrouw staan, in wit kant. Ze helpt me op de trap. Ik plof even later op haar bed neer. Zij is de vrouw van de zolder, en ik heb de zolder bereikt, niet te bereiken voor de dochter van de graaf, de dochter des doods. Maar ik hoor haar krijsen beneden, als iemand die zich geprikt heeft bij het naaien. Ja, toe maar, druk die speld maar diep naar binnen, je verdient het, kreng, denk ik bij mezelf. Maar dan word ik ineens mild door de zachtheid van de vrouw hier. Ze komt dichterbij, spreid haar benen waarmee ze mij vastklemt. 'Ho, doe normaal,' zeg ik. Ze verzwakt de klem een beetje, maar ik voel haar gewicht op me. 'Slapen ?' vraagt ze.

7. 'Nee, dank je, ik heb net geslapen,' zeg ik.

8. Ze loopt naar een kastje, haalt wat brood eruit en besmeerd het. Daarna voert ze me. De lucht is donker hier, en ik hoor de dochter van de graaf nog steeds krijsen. Als ik naar buiten staar is het alsof ze zich heeft uitgespreid over de daken.

9. 'Waar kom je vandaan ?' vraagt de vrouw van de zolder.

10. 'Vanuit de tuin,' zeg ik.

11. 'Oh, de tuin der edelheden en martelingen ?'

12. Ik knik.

13. 'Zo'n zoet-bitter iets,' zegt ze. Ik knik weer. De verdiepingen onder de zolder lijken ver weg. Ik staar weer naar buiten, alsof ik mijn ziel zie vliegen. 'Waar ben ik ?' vraag ik.

14. - Bij mij.

15. Ze pakt een schotel en een kom, en voert me dan soep. 'Ik wil niet meer terug,' zeg ik. Ik kwam van een nachtelijk gebrul, en nu was ik hier, een plaats vol protserige spulletjes, over en weer gelakt en opgepoetst. Vanaf de zolder kon ik de tuinen zien, de heggen, met de hoge poorten. 'Ik ben een vergiftigd mens,' zeg ik. 'Een dwaallicht, een pop.' Ze knikt. Als ik naar buiten keek zag ik mijn weerspiegeling. Zij stond ineens voor de spiegel, en maakte zich op, met allerlei smeerseltjes. 'Goed spul van de bomen,' zei ze. 'Het is voor mijn huid. Ik ga niet naar het feest vanavond, ik blijf wel hier met jou.'

16. Het is alsof ik met haar hang tussen de verdiepingen, alsof ik met haar zweef boven de tuinen. Ik voel haar gewicht, en ben bang dat we naar beneden vallen, maar ze rekt me uit. Ik zie de begroeiing op de muren, en herinner de begroeiing van de tuinen, de dorens, de valstrikken, puur natuur.

17. 'Ik ben de maker van de tuin,' zegt ze plotseling. Ik schrik. 'Hoe kun je zoiets maken ?' vraag ik. Ze zwijgt, als het graf. Ik merk dat ik kwaad word van binnen, maar dan voel ik ineens genade. Al snel voel ik niets meer, ik kijk alleen maar in een onbekend gat, als een mist, een waas. Ik kan niet meer nadenken. 'Wat is er aan de andere kant van de tuin ?' vraag ik.

18. - Een snoepwinkel. Ze verkopen eigenlijk gewoon zoete vruchten.

19. Ik kijk naar haar kanten jurkje. Het is als een snoep jurkje. Ineens heb ik zoiets van : Als ik nog verder naar haar kijk, dan ga ik dood.

20. Ik rol van het bed af naar de trap, en laat mij naar beneden vallen. De dochter van de graaf vangt mij op, en de vrouw van het zolder stormt naar beneden. 'Hij zit toch aan touwen vast, elastiek, draden, kettingen, dus wat wil je,' schreeuwt ze.

21. 'Is dit de oorlog van de feeen,' vraag ik, 'of van de indianen.' Ze grijpen elkaar in de haren. 'Uit dat licht,' roept de vrouw van de zolder. Ik staar doelloos naar de hoeken van de trap. Dan voel ik

de hand van tante Connie, die mij naar haar kamer neemt. ‘Thee ?’ vraagt ze.

22. Ze maakt brood voor me, opgepoft en zacht, een beetje nat, met wat soep en pudding. ‘Je moet goed eten, jongen,’ zegt ze. Ik zie haar kauwen. Het zal wel avondetens-tijd zijn. Ik hoor vrouwen krijsen. Buiten hoor ik vogels krijsen. Het klinkt me als muziek in de oren. Bij tante Connie is alles altijd anders. Ze zorgt voor me, grijpt in wanneer het nodig is. Oom Joop zit aan de andere kant van de kamer. Een verfrommelde papieren zak ligt naast hem, met oud brood. De gouden klok tikt, en het is een rustgevend geluid. Ik probeerde vat te krijgen op de structuur van dit huis, maar het was alsof ik van de daken afgleed, of was dit huis slechts de weerspiegeling van de tuin. Het was niet bepaald mijn Eden, en toch wilde ik dit huis doordringen. Ik voelde mij een zwerver in dit huis, een huis wat ik nooit echt binnen kon gaan. Na een paar uur zaten de twee vrouwen keurig netjes tegen elkaar aan, in keurige zoete kleertjes, als feestbroodjes bij de bakker. Rozen op hen vastgespeld alsof er iemand jarig was, en de spelden gingen diep in hun vlees. ‘Ja dieper, dieper,’ dacht ik. Ik wilde het voelen bloeden. Het was al aan het bloeden. Het bloed sijpelde op de grond. Tante Connie raakte in paniek, en ik ook, omdat ik toch meer waarde hechtte aan de beoordelingen van tante Connie dan aan mezelf. ‘Waarom doen jullie dat !’ riep ze.

23. ‘Dit is ons verbond,’ zeiden de twee vrouwen. ‘Ons bloed-verbond.’

24. ‘Zie je,’ dacht ik bij mezelf, ‘dan had ik het wel goed ingeschat.’

25. ‘Geef me de speld,’ zei ik. ‘Ik wil ook deel hebben aan het bloed-verbond.’ Het was een hele opluchting toen ik de speld in mijn vlees voelde gaan, en ik de zachtheid van de roos tegen mijn huid aanvoelde. Ik voelde me een plak vlees bij de slager.

26. ‘Nu kun je het dak opkomen,’ zeiden de vrouwen. ‘Nu kon je de tuin bezaaien en besproeiien.’ De poort van mijn hersenen leek open te gaan, en de waas leek even te vertrekken. Ik wilde meer van zulke lichaams-spelden. Ik herinnerde de dorens, ik herinnerde hoe genadeloos diep ze gingen, totdat alles binnenin me brak, en ik begon te zweven. Ik was nu boven het dak, maar de huizen om ons heen waren veel groter. Ik kon de zolders inkijken en zag de vrouwen. Ze leken eenzaam, en ik was eenzaam. Ik was met een helm op geboren, maar die ontplofte nu. Ik zweefde bij iemand binnen. En hier zag ik bomen groeien door het hele huis. Ik was nog steeds in de tuin. Hier hingen zoveel gouden klokken aan de muur, die allemaal heerlijk tikten, zo licht, zo zacht, zo helder, ontwakende de diepste roerselen van mijn hersenen. Ze waren als een vuur in mijn lichaam. De mensen die hier woonden hadden allemaal dialogen. Het moest vooral ergens over gaan, maar ze kwamen er nergens mee. Ze leefden in een cirkeltje. Ik had ze al snel door. Toch was het allemaal erg verrijkend voor mij. Jurkjes hingen er aan de muur, vruchtjes lagen op schaaltjes, gezet op oventjes. ‘Is dit de weg naar de stad ?’ vroeg ik.

27. - Welke stad. Oh, de overstad.

28. Ik knikte. ‘Daar heb ik vaker over gehoord,’ zeiden ze. Ze lieten me ladders van touw zien. Ik klom en klom, dit huis was lang, als een herenhuis wat maar niet ophield. Mensen leefden hier als vogels. Ik wist niet waar ik moest kijken. ‘De parel van de tuin,’ zeiden ze, ‘is daar,’ en dan wezen ze omhoog. De ladder was glibberig, en ik gleed weg. In spiegels zag ik mezelf klimmen. Ik had weer het gevoel dat ik van de daken gleed, alsof ik het huis niet kon binnengaan. Tante Connie legde haar hand op mijn hoofd. Haar hand was gloeiend heet, of was mijn hoofd gloeiend heet. ‘Waarom ?’ vroeg ik. ‘Waarom is er hier geen doorkomen aan ?’ Tante Connie zei niks, zweeg als het graf. Ook de twee vrouwen zeiden niets. Het was als een schijnbaar open weg die dood liep. Een zwakte maakte zich van mij meester, en ik was gelijmd aan de grond. Met wilde maar beheerste ogen keek de dochter van de graaf naar mij, alsof ze een wild paard probeerde te temmen, met de koele zelfverzekerdheid dat dat haar aardig lukte. Even stond de tijd stil, en was het alsof zij de muziek van het moment perfect kon berijden. Als ze zou vallen zou ze aan draden verbonden zijn, als aan elastiek, zodat ze niet in de vlammen van het hellemeer zou vallen. Ik snakte naar adem. Ik hoorde haar ogen roepen. Toen greep ze me vast. ‘Ik laat je nooit meer los,’ zei ze. ‘Nooit meer.’ Even dacht ik dat ik thuis gekomen was. Ik probeerde me zo lang te maken als zij zich waardig

voelde. ‘Wie ben jij eigenlijk ?’ vroeg ik.

29. De vrouw van het zolder liep terug naar de trap. In gedachten zweefde ik langs het huis, en de dochter van de graaf lag uitgestrekt op de daken. Wij konden dit huis niet binnenkomen. Wij waren in de tuin. Het zonlicht was aangenaam, en het was alsof we beiden smolten en naar beneden sijpelden, om in elkaar te versmelten ? Waren wij de vruchten van deze tuin ?

De Sleutel

30. Tante Connie legt gouden bestek op de tafel voor het feestmaal. Oom Joop komt aan tafel zitten. Ik zit naast de dochter van de graaf. Ze houdt mijn hand vast. Tante Connie brengt dan de pan met het avondeten, en met een grote lepel laat ze het ploffen op onze borden. ‘Is zij van het zolder niet uitgenodigd ?’ vraag ik.

31. ‘Ze heeft haar eigen,’ zegt tante Connie. Ik heb het gevoel dat ik wat mis, en ga na een tijdje naar het zolder. Ik voel me op en top. Ze ligt op bed, en staart door het raam. Ik ga bij haar zitten. Haar ogen kijken dwars door me heen, alsof ze me niet ziet. Als ik naar buiten kijk, zie ik haar weerspiegelingen daar, alsof ze uitgestrekt is over de daken, en langs de muren, als begroeiing. ‘Zoveel mensen kennen me niet,’ zegt ze. Dan staat ze op en geeft mij een bord. Het schijnt hier ook etenstijd te zijn. Ze schept op. We staren elkaar de hele tijd aan, en als ik dan later naar buiten staar is het al donker, en haar weerspiegelingen zijn als de lichten in de nacht, als woeste paarden over de daken. Ik hoor tante Connie beneden roepen. Het is tijd voor de nacht, maar ik wil niet slapen. Ik houd de hand vast van de vrouw van het zolder. Mijn hoofd voelt als een stad met huizen, grote huizen, hoge huizen, lange huizen, met bomen er tussen, met plaats voor de tuin. Het is alsof de vrouw van het zolder op mijn hersenen danst, en het doet pijn, en ik word al snel moe. Pudding voert ze me. Grote lange draden voel ik door mijn lichaam gaan, totdat ik het gevoel heb dat ik kan zweven. Haar bed is ineens zo dik en ver weg, haar kamer twee keer groter. Nee, naar buiten wil ik niet meer. Ik ben hier buiten. Zij is mijn wereld. Ik heb een kinderlijk geloof in haar.

32. Tante Connie laat me de schoonheid van het huis zien, van alle plekken, en ja, ik moet haar gelijk geven. Ze heeft een plaats in mij, alle dingen in dit huis hebben een plaats in mij. Ik heb ze nodig. Ik ben er bijna ziekelijk afhankelijk aan. Het is mijn levenswarmte. Maar toch voelt het alsof ik heen en weer gesleurd word. Ik heb nergens grip op, ik glijd telkens weg, dieper. Dit is een doodlopende weg, een fuik, van vuur. Ik zie ze het glas heffen. Zij zijn als de vlammen in mijn hoofd. Ik durf niet naar ze te kijken, want dan ga ik dood. Het zijn de hoofden van de Medusa. De mensen die hier wonen zijn net zo steen als dit huis, en iedereen die naar hen kijkt verandert in steen. Zo is het leven. Is dit de sleutel weg uit de tuin, of is dit de sleutel tot de tuin.

33. In de nacht danst de vrouw van de zolder als een zwaan, als een brandende struik. Ik probeer me om te draaien, maar ik kan niet. Deze dans is dodelijk, of misschien wel leidende naar de poort van de hel. Ik sta verstijfd. De uitsteeksels en aanhangsels van haar jurk raken mij. Ik kijk naar haar door mijn glas wijn. De poort brandt. Ik probeer me ergens aan vast te klampen, maar zonder success, totdat ik de stem van tante Connie hoor. Ik kan niet terugroepen. Iemand knijpt mijn keel dicht, maar ik heb geen verlangen om terug te roepen. Ik ben als een boom geworteld in de grond. Ik heb het geheim van Medusa gezien : Alleen met de ogen van wijn kunnen wij haar bekijken. Ze gilt en schreeuwt nu ik het geheim heb ontdek. Ik gooi de wijn in haar gezicht, want ze wil me verscheuren. Dan staat ze in vlammen, en het gehele huis brandt. Ik moet hier weg. Maar de trappen zijn hier van vuur. Alles is van vuur. Ik besluit te blijven. Medusa schijnt aardiger dan ik dacht. Haar hoofden leven hier in een vreemde vrede. Roofdieren bespringen mij en verscheuren mij, en mijn hart is blij. Het is mijn vuur, het is omringd door mijn hart. Ik heb mijn weg hier doorheen gebeten. Een huis met standbeelden. Het is als een brandend strand, en een brandend oog leidt mij uit, om dieper in te gaan. De brandweerman houdt mij stevig vast. Zijn jas is glibberig. En dan brandt hij ook.

34. Tante Connie doet alsof er niets gebeurt is en staart mij aan. ‘Nog wat koffie, jongen ?’ vraagt ze. Ik zeg niks. Tante Connie schenkt nog wat voor me in. Wie zwijgt stemt toe. Mijn oude bed in

de kamer van de dochter van de graaf is versleten, scheuren in de matras, en de piano is vals. Maar niet minder mooi dan de gouden spulletjes van tante Connie. Als tante Connie lacht heb ik het gevoel dat ze op de daken fietst. Ik keek naar de vrouw van de zolder. Waren we niet net als Adam en Eva die door de brandende heg probeerden terug te keren naar het paradijs ? En was dit paradijs een mengsel tussen huizen en blote benen ? Ik keek naar de dochter van de graaf. Ik probeerde een weg door haar heen te graven. Maar ze hield alles tegen. Tante Connie dient de pudding op. Ik kan de borsten zien van de vrouw van het zolder, door haar doorzichtige jurk heen, en ze heeft haar jurk ook wel flink open. Haar borsten druipen nog, als de moederlijke fontein, maar er zijn geen babies. Ik besluit niets te eten. Hier kan ik niet tegen, en het is dodelijk. Als ik naar de dochter van de graaf kijk, dan zie ik hetzelfde tafereel. Het is onbeschoft tegen tante Connie om pudding te laten druipen terwijl zij pudding opdient. Ik kan oom Joop goed begrijpen dat hij zo ver mogelijk van de tafel afzit, als een bibberend hondje. Maar plotseling is het alsof de stoppen bij mij doorslaan. Ik voel me een baby, een hond zelfs, die gevoed moet worden. Wat een drama. Tante Connie ziet het aan mijn gezicht en raakt in paniek. Zelfs oom Joop staat op. Iedereen zit verstijfd. Ik begin met grote happen van de pudding te eten, zodat al snel mijn hele gezicht eronder zit. Oom Joop lacht mij uit. Dit is de tuin van spot. Waarom zijn Adam en Eva hier teruggekeert. Ook de twee vrouwen lachen mij uit, terwijl ze hun jurken nog meer open trekken. En dan smeren ze de pudding over hun lichaam heen en gaan op de tafel liggen. ‘Ik heb al brood gehad,’ zegt oom Joop. Ik kan hier niet tegen. Zelfs een hond wordt beter behandeld. Ik word er erg stil van, en ga bij oom Joop zitten. ‘Je weet hoe vrouwen zijn,’ zegt oom Joop.

35. ‘Dodelijk is het,’ zeg ik. ‘We hebben niet zomaar met een stel hoofden te maken. Het zijn de hoofden van Medusa.’

36. ‘Kijk naar hen door het glas wijn,’ zegt oom Joop. Tante Connie loopt naar de vrouwen toe, en giet wijn over hen heen. ‘Wat een vertoning,’ zeg ik. ‘Dit is toch niet meer normaal.’

37. ‘Ik dacht ook dat ik naar een ander feestje was gegaan,’ zei oom Joop.

38. ‘Kom op, nu weten we het wel,’ zeg ik. ‘Zo lopen we de fanfare niet. Moet je dat nou eens kijken, ze vervuilen die hele tafel.’

39. ‘Nee hoor,’ zegt de dochter van de graaf. ‘Dit is de oerbron, de big bang.’

40. ‘Als je je maar niet verroert,’ schreeuwt tante Connie. ‘We gaan hier geen polonaise in de kamer houden, al mijn spulletjes worden vies. Is er nog respect in dit land ?’

41. ‘Likken, bloedvriend,’ zegt de vrouw van het zolder tegen haar wederhelft. ‘Alsof je leven er vanaf hangt.’

42. ‘Als jullie niet eten wat de pot schaft,’ zegt tante Connie, ‘dan sodemieteren jullie maar op.’

43. ‘We vonden het eten heerlijk,’ zei de vrouw van het zolder, ‘maar we hebben onze eigen toetjes meegenomen.’

44. ‘Contractbreuk,’ zegt tante Connie. ‘Dat hadden we niet afgesproken zo, en voor half geld komen jullie er echt niet langs. Ik voel me door jullie verschrikkelijk door de tang genomen, als je dat maar weet. Ik heb nog wat blokken hout nodig voor het tuinvuur.’

45. ‘Ik dacht anders dat Adam wel tegen een grapje kon,’ zei de vrouw van het zolder, ‘maar mijnheer loopt daar in het hoekje te kniezen.’

46. ‘Oh, toe maar, geef mij maar weer de schuld,’ zei ik. ‘Het is nu oorlog.’ Ineens stormden de vrouwen op mij af, en peperden mij in met pudding, en trokken me op de tafel. ‘Dit is nog eens een kersttoetje, een vijf-gangen toetje is aan ons welbesteed,’ zei de vrouw van het zolder. Ik was woedend. ‘Als ik ooit loskom, dan zul je wat beleven,’ riep ik.

48. Het was alsof alle machines ineens stilstonden. We staarden elkaar allemaal aan, maar deden niets. ‘Ode aan de kok,’ zei de dochter van de graaf. Na een tijdje lagen we in het bad, en het was nog gezellig ook. Het was als een lange brandende dag aan het strand. Ik was moe, ik had mijn

portie wel gehad. Het was een vreemde gewaarwording dat roosjes zo konden zijn. Ik zou vanaf nu veel meer op mijn hoede zijn. Dit mocht niet nog een keer gebeuren. Tante Connie zou het niet overleven. Er groeiden sinds die dag struiken op het behang, die ervoor zouden moeten zorgen dat deze dingen nooit meer zouden gebeuren. Tante Connie was het goed zat, en huurde bewakers in, die een oogje in het zeil zouden houden. Ook liet ze overal cameras planten. We voelden ons vanaf die dag in ons huis bekeken. Maar de volgende keer dat we aan tafel zaten schoten bij mij weer de stoppen door. Ik verlangde zo naar de oermoeder, dat ik boven op de vrouw van het zolder klom, de stoel brak, en we vielen beiden op de grond. Een wachter schoot een pijl door mijn hoofd, net op tijd, en ik werd aan de muur gespietst. 'Geef hem melk,' zei tante Connie rustig. 'Jullie moeten niet zo paniekerig doen.' Pudding droop uit de borst van de vrouw van het zolder. Ik kon me niet bewegen. 'Eerste hulp bij ongelukken,' zei tante Connie. 'Hij is dood, hij heeft een pijl dwars door z'n kop. Geef hem de melk des levens, stelletje koeien. Nou, waar wachten jullie op.'

49. 'Hij hangt te hoog, tante,' zeiden de vrouwen.

50. - Nou dan spuit je maar. Druk de knopjes maar goed in.

51. 'Nee, hij is dood. Hij heeft Medusa gezien, en wie van haar melk drinkt gaat naar de hel.'

52. - Ik ben niet gelovig, stop met die onzin.

53. 'God, zelfs als je de tepels van Medusa ziet ben je al overgeleverd aan de vlammen van de hel, en haar duistere hulpjes.'

54. - Ja, die ken ik, rijden die hier niet de hele tijd rond ? Medusa is al openlijk te kijk gezet, je hoeft het knopje van de tv maar aan te draaien.

55. 'Arme jongens.'

56. Ik kon naar de melk fluiten. De dames gingen ieder hun eigen kant op. Ik was in de tuin der wreedheden, ik was op sterven na de dood met die pijl in m'n kop. Oom Joop was behulpzaam en trok de pijl uit mijn hoofd. Maar dat deed nog veel meer pijn, dus ik drukte hem er weer in. Even later klopte ik bij de vrouwen aan de deur, maar ze deden niet open. Ik sliep die nacht bij tante Connie en oom Joop in de huiskamer. De dag erna zaten ze allemaal aan tafel alsof er niets was gebeurd. 'Zo, de meer dan dodelijke borsten van Medusa zijn ook weer van de partij,' zei ik. De vrouwen zeiden niets. Ze aten gulzig en verslikten zich een paar keer. Het ging zoals gewoonlijk weer nergens over. 'Leuk,' zei ik. 'We zitten hier aan tafel met vergif. Killers.'

57. 'Houd je mond,' zei tante Connie. 'Jij bent ook niet een van de braafsten.' Plotseling stonden de vrouwen als een vrouw op, als Medusa, en de muren om ons heen begonnen te branden. 'Zie,' riep tante Connie. 'Ik wist het. Medusa is gekomen om wraak te nemen. Ren voor je leven.' Oom Joop gooide een deken om ons heen, en trok ons naar zijn kant. Hij was de slimste geweest want sinds de dames hier aten zat hij bijna nooit meer aan tafel. Een golf van geweld sloeg ons neer. Maar oom Joop gedroeg zich als een duivel, en dat moest wel, anders had hij niks bij Medusa in de pap te brokkelen. Ik heb oom Joop nog nooit zo te keer zien gaan. Al snel stond Medusa buiten het raam. 'Ik wist wel dat die wijven een grote pot met vergif waren,' zei hij. Ik had nog nooit zo'n groot machts-spel gezien. Ik trilde als een hondje. Oom Joop was een held.

58. Omdat Medusa ons bleef bezoeken kregen we een ander huis in een andere straat. Er groeiden hier zogenaamde borsten-struiken die vruchten hadden als tepels waaruit een sap voortkwam wat bestand was tegen het borstgif van Medusa. We konden zelfs hierdoor Medusa genezen van haarzelf. De vloek was al snel verbroken. Er hoefde verder geen apocalypse aan te pas te komen. Onze vriendschappen werden hersteld, en al snel leefden we hier weer met elkaar. Alles was veilig nu. We hadden onze condomen-boom gevonden.

59. Een vrouw leefde tussen de verdiepingen in, een vrouw in mijn hoofd, onderdrukt door de hedendaagse maatschappij, een deel gesloten door de hersenen. Medusa was de oorlogsgodin, weggepest door een maatschappij van valse vrede. Een vreemde vrede bracht haar terug. Zij kende de tuin van spot ook. Ze had die zelf gemaakt. Ook kende ze de tuin van edelheden en wreedheden,

op maat gesneden. Ze had zich een weg door die tuin gebaand, terug naar het paradijs. Ze ontmoette haar Adam in de lucht, en leidde ook hem terug. Door de brandende heg gingen zij, en helemaal opgebrand kwamen zij aan. Heel snel kwamen zij erachter dat zij een cirkeltje hadden gelopen. Zo slaan dan al snel de stoppen door, en vinden ze de liefde in zichzelf, die na korte tijd niets dan haat blijkt te zijn. Het is alles niet wat het lijkt. Ik kreeg een fatalistische, nihilistische kijk op het leven door deze dingen. We waren weer terug bij af. Heel wat dromen waren kapot gesprongen, en we begonnen ons oude huis te missen, maar daar woonde een nieuwe familie in.

60. Waar we dan ook naartoe gaan, het is altijd hetzelfde. Laten we daarom naarbinnen keren, en elkaar daar vinden, of hele andere personen die eindelijk onze dromen kunnen waarmaken, maar dit is slechts ijdelheid, illusie. We jagen lucht achterna, iedereen weet het, maar we blijven proberen. We blijven happen naar de koek die voor ons wordt gehangen. We zijn geconditioneerd, slaven, hondjes van Pavlov. Alles is hier misleiding op misleiding. Ik begon een pessimist te worden, zwaar somber. Ik wilde niemand valse hoop geven, niemand voorliegen. We liepen de leugen achterna omdat er geen waarheid was, of was de waarheid gewoon in een heel klein hoekje ergens, daar waar we het onmogelijk zouden kunnen vinden ? Maar alle dingen zijn toch mogelijk voor hen die geloven. En zo ging ik geloven. Niet in het kerkelijk geloof, maar in die vrouwen hier met hun gekke spelletjes. Misschien dat de grootste leugen ook diep in haar de waarheid droeg. Ik had kans, want ik had een pijl door mijn hoofd. Denken was fataal. Het moest van een andere kant komen. Maar ik merkte al snel dat die vrouwen een gesloten boek waren. Ik kwam er niet ver mee. En ik wilde toch ergens in geloven. Een grote trots was er, ergens diep binnenin. Iets wat mij over het ravijn kon laten zweven, iets wat ik niet kon beschrijven, een mystiek gevoel. Oom Joop zei altijd dat een boek ons erdoor zou helpen, maar hij wist niet welk boek. Een popperige papieren kermis leek het. Tante Connie had een pop in een schoenendoos verborgen, een pop waarin ze heilig geloofde dat deze ons allen redden zou. Vaak sta ik op het balkon en voel me tussen de huizen, tussen de bomen, tussen de rivieren, overal tussen.

61. Het is een wonder dat ik nog leef met die pijl door mijn hoofd. Op een dag voel ik me door het gevoel dat die pijl in mijn hoofd geeft zo in de wolken, zo extatisch, dat ik merk dat ik kan vliegen. Heel voorzichtig vlieg ik van het balkon, tussen de huizen door. Mensen vallen flauw achter de ramen. ‘Bedrieger,’ roept er iemand. Ik kan er niet mee zitten. Ook al zou het bedrog zijn, ik heb er een goede tijd mee. Ik vlieg naar de top van het hoogste huis in de buurt. Als ik naar beneden kijk is alles wit. Ook het hoge platte horizontale dak waarop ik sta. Ik ruik bosgeuren. Dan vlieg ik over de stad. Wat als ik dit alles zou kunnen ontsnappen. Ik besluit naar de volgende stad te vliegen, daar waar de fabrieks-wolken zijn. Ik houd van de rook. Ik hoop dat we er allemaal in verzuipen. Dat is beter dan wat we hadden. We hebben niets te verliezen. Maar dan roep ik mezelf tot orde. Er staan wat meiden voor een raam. Ze kijken verwonderd. Ik zwaai naar ze. Ze wenken me. Een van hen opent het raam, en ik vlieg naar binnen. ‘Kijk, die kan vliegen,’ zegt er een. ‘Een truc,’ zeg ik. ‘Leer het me,’ zegt een van de meiden. Ik vertel hen over de pijl in mijn kop. Ze giechelen een beetje. Al snel hangen ze aan me. ‘Mag ik in jullie geloven,’ vraag ik. ‘Ik wil ergens in geloven.’

62. - Wij geloven in de dominee.

63. ‘Okay, maar dat is niet wat. Kan ik in jullie geloven ?’

64. - Ik weet niet of ik daartoe bevoegd ben.

65. ‘Ik geloof in je.’

66. - Wat moet ik nu doen ?

67. ‘Vlieg met me mee.’

68. - Ja, maar ik kan niet vliegen. Waarom blijf je niet gewoon hier. We hebben het hier erg naar onze zin.

69. ‘Okay.’

70. Ik bleef bij ze staan, en ze trokken me aan tafel. Ik moet zeggen ze waren een stuk netter dan de

vrouwen die ik kende, de Medusa-vrouwen. Ze aten deftig, met mes en vork, geen geklieder. Ik staarde naar buiten, allemaal rook. Ik kon niet veel zien. Ze sliepen allemaal in de huiskamer op matrassen. Ik kreeg ook een matras. Ik sliep al snel. Ik merkte al snel dat ik in mezelf aan het bidden was tot hen. Ik was op zoek naar een geloof. De volgende dag namen ze mij mee naar de kerk. Ik moet zeggen dat het mij aardig beviel. De dominee was erg aardig. Hij had ook wel wijze dingen te zeggen, en liep voortdurend met zijn sleutels te rinkelen. Had hij misschien de sleutels om Medusa te openen ? Na de kerkdienst liep ik op hem af om het hem te vragen. Zonder nadenken nam hij een sleutel van zijn sleutelhanger af en gaf het aan mij. ‘Probeer het maar uit,’ zei hij. Maar eigenlijk wilde ik hier niet meer weg. Deze mensen waren geweldig. Weer ging ik met de meiden mee naar hun huis. Omdat ik heel veel aan Medusa dacht, ben ik even later toch teruggegaan naar mijn eigen stad en huis. Ik begon direkt aan de Medusa-vrouwen te sleutelen. En het werkte, tot mijn eigen verbazing. Voor het eerst had ik het gevoel dat ik met hen ergens kwam. Alsof we de boom des levens hadden bereikt. We dronken koffie op het resultaat. Ik wilde de dominee bedanken, en vloog terug naar de andere stad. De meiden waren blij me weer te zien, en samen gingen we naar het huis van de dominee. De dominee was net zijn huis aan het schilderen. Na het bedankje nam ik afscheid van de meiden, en ging weer terug naar mijn eigen huis. Ik had Medusa verlost uit haar kooi.

De Gespleten Aarde

71. De meiden hebben al snel ons huis gevonden, en de dominee ook. Ze waren met de dominee meegereden. De sleutel had namelijk een zendertje van binnen. Natuurlijk waren ze van harte welkom, maar de Medusa-vrouwen werden snel jaloers. Daar wist de dominee wel wat op, want die had veel meer sleutels. Wat me opviel was dat alles snel verstijfde. Alsof de sleutels veel openden, maar tegelijkertijd viel er ook zoveel dicht. We kregen het idee dat er een vloek op de sleutel lag. De dominee was niet overtuigd, want die geloofde heilig in zijn sleutels. Omdat hij zich steeds arroganter opstelde heeft tante Connie hem even later het huis uitgezet. Ik bewaarde de sleutels sindsdien. Die waren veel te gevaarlijk in de handen van een dominee. De meiden aanbaden inmiddels Medusa aan haar voeten. De dominee was woedend en noemde hen afgodendienaars. Ze waren niet meer welkom in zijn stad. Het bleek dat hij ook nog eens de burgemeester was. Medusa begon trouwens door deze aanbidding ook steeds meer te eisen. Haar voeten moesten gekust worden, anders zou ze alles vertrappen. Ik had allang spijt dat ik haar had verlost, maar het kwam allemaal door die sleutels. Op een gegeven moment was ik het zo zat dat ik de sleutels inslikte. Maar sindsdien ging het niet goed met mij. Ik begon zelf een Medusa te worden. Wie had dat ooit durven dromen dat ik ooit de god der wrake zou worden. Het liep uit op een gevecht met de andere Medusa om de macht. De Medusa begon een gevaarlijk mechanisme te worden. Voordat het nog erger zou worden besloot ik een volgende vliegtocht te beginnen. Ditmaal kwam ik in een andere stad met de hoogste gebouwen. Een oud vrouwtje deed haar raam open, en nodigde mij uit. Toen ik haar het verhaal over de sleutels vertelde scheen ze mij te kunnen helpen. Zij was namelijk een heks. Ik moest een bepaald kruidendrankje drinken, en dan zou ik de sleutels kunnen uitspuwen, en dan zou zij de sleutels omsmelten. Maar alles pakte anders uit. Het kruidendrankje werkte niet. Ik had de krachten van Medusa. Ik was immuun tegen hekserij. Ik moest onder ogen komen dat ik in een monster aan het veranderen was.

72. Ik strompelde naar de uitgang van deze tuin. Ik had het in zicht nu, en greep naar mijn buik. Ook al verdween de uitgang en de buitenste heg in het niets, en leek het alsof het verder van me af begon te liggen, ik liep toch door. Ik greep om me heen als tastende in het donker. Ik greep het touw mij toegeworpen. Een vriendelijk vrouwengezicht keek me aan. Rozensappen dropen in een fles. Ik hoorde gegorgel en gezang. Bloedende tuinen, zover het oog reikt, vermengd met regen, waar het oog van Medusa over waakt. Het koren dat het goud omhoog haalt, het licht der sterren weerkaatsende, haar vrucht wordt vastgehouden. Medusa waakt. Het houten huis kraakt onder het getal van de lelies. Hier heeft ze haar woning. Hier voedt zij haar raadsel, haar mysterie, waar prinsen op paarden al eeuwen naar zoeken. Nee, zij zullen niet vinden, want Medusa waakt over haar geheim. Haar kroning was een bespotting. Haar lijden was een ontmaskering, maar niemand is

ooit tot haar parel gekomen, niemand heeft ooit haar zwaard gedragen. Allen sterven zij door een blik op haar te slaan. Tot steen werden zij in alle eeuwigheden. Haar discipel is zoek, haar beker verloren. Zij heeft haarzelf nog nooit gezien. Zou zij het weten, dan zou zij sterven, daarom weet zij maar half. De rozengrachten hier zijn vol met parels. De mensen hier weten dat Medusa een geheim heeft, alleen ze kennen het niet. Ze hebben er alleen een glimp van opgevangen, en die glimp heeft hen voor altijd verblind.

73. Ik zit op mijn houten paard, mij hobbelpaard van vroeger, met mijn lange speer, mijn lans. ‘Open de poort,’ roep ik, maar alles zwijgt. Ik vlieg hoog, over de muur heen, maar hier is niks. De aarde is dus toch plat. Is dit het onverbiddelijke geheim van Medusa ? Ik stort hier uit alles wat ik nog in mijn hoofd heb, alle puinhopen, alles gaargebraden, en kijk in de enorme diepte. Nee, het is een ravijn. De aarde is gespleten. Een groot werk moet dat geweest zijn, met de schaar des hemels. Daar aan de overkant weten de mensen niet dat ze niet weten. Ik vlieg weer terug, en omhels mijn Medusa, en mijn meiden. ‘Ik ben aan de andere kant van de schaar geweest,’ zei ik. ‘Daar moeten we ook niet wezen. Vernietig alle spiegels. We staren wel in een glas wijn, met wijn van borsten-struiken.’ Ik strek mij uit. Ze zijn blij dat ik terug ben. Ik solliciteer bij de zeevaart. Ik waarschuw hen dat de aarde wel degelijk plat is, en dat verklaart ook waarom er zoveel schepen zijn gebleven. Ik word er kapitein. Als ik thuis ben speelt oom Joop vaak op het orgel. Maar ik ben niet veel thuis. Ik moet de zee afbakenen. Een hoge rand moet er gemaakt worden, waar niemand meer overheen kan tuimelen. Medusa is als een moeder die haar kinderen terugroept. Zij heeft de tuin gebouwd, en haar muren, en die moeten we eren, omdat het buiten veel erger is. Er is geen paradijs aan de andere kant van de heg, maar de heg spreekt tot de verbeelding. Ik zie nog meer paradijs in een pot pindakaas. Als ik thuis ben zijn de vrouwen blij, dan is het feest, maar een paradijs zal het nooit zijn, en hebben we dat wel nodig. We hebben toch elkaar.

74. Op een dag ga ik met de meiden voetballen op het pleintje. Via een tunnel komen we in een ander deel van de stad, in een winkelstraat. We slenteren door de straten. Ik neem hen mee naar de bakker, en koop wat special brood voor hen. Brood kan mij nooit te luxe zijn. Het is een levensnoodzaak. Bij de speelgoedwinkel wanen ze zich in het paradijs. Bij het tuinhek laten we alle zorgen achter ons. Voor de chocolade-winkel danst de vrouw van chocolade. Ze roept herinneringen bij me op, ze danst als een zwaan. We gaan de stoffige winkel binnen. Een grote notenkraker-eekhoorn staart ons aan. ‘Ja,’ zegt de winkelier, ‘veel noten altijd in de chocolade, we hebben een verdrag met de noten-industrie. We kregen dit beeld van hen, toch aardig, vindt u niet.’ Ik knikte. De meiden keken de man vriendelijk aan. We konden aan hem zien dat hij er blij van werd. ‘Ik zal u vertellen, ik ben mijn vrouw verloren,’ zei de winkelier. ‘Ik mis haar echt, en er is nu een zee van ruimte boven, want ze had zoveel spullen en die zijn allemaal in haar graf meegegaan. Komt u maar even mee, dan laat ik het u zien.’ Boven stond alles leeg. Ik staarde naar buiten, waar de chocolade-vrouw nog steeds danste. Ze was een zwerfster, en werd zo altijd genoemd.

75. Grote poppen van chocolade stonden in kasten. De man deed er erg zakelijk over, en kraste wat op papieren. Even later stonden we weer op straat. Aan het eind van de straat was een fontein. We zagen tante Connie lopen met een zware tas. ‘Tante Connie,’ riep ik. Ze had koffie gekocht, in allerlei soorten. Samen liepen we naar huis. Ik hielp haar de tas te dragen, en de meiden hielden ook wat spullen vast. Medusa wachtte ons op.

10.

1. En Saakse en Luchtse vertelden Christus alles over de ladder naar de Eeuwige Weide. En Christus was duizelig en staarde hen aan, en vroeg : 'Maar wie kan dan behouden worden ?'

11.

De Moederboom

1. Ze was verdwaald in haar hart, en de moederboom had bezit van haar genomen, door haar heen werkende, als een oneindig licht, wat ze niet kon bevatten. Ze was een bloederige wond in mijn hart, maar tegelijkertijd was ze de ridder die mijn kasteel beschermde. Ik was opgesloten in dit

kasteel, maar tegelijkertijd was dit kasteel mijn schuilplaats.

2. Ik kon niet tegen haar op, ze was te sterk. Ze had vele namen, en blies als de noorderwind. Ze was als de moederboom met de vele takken en de weelderige bladeren, maar gelukkig met bloesem. Zij bracht mij voort, en brak mij, om me weer op te nemen door de wind. Ik kon haar niet doorzien, maar soms in flitsen was alles duidelijk. Ik had geen grip op haar, en ze gleed onder me weg. Later was ze als de zon waar ik niet naar kon staren. Ze was ver weg, en ik werd koud, en bloedde dood. Het kon haar niet schelen. Ze had dit pad zelf gemaakt. Het was haar ijzeren wil.

3. Ze zond mij poppen met kerstmis, en het was altijd kerstmis, en het sneeuwde altijd. Ik was verward, kapot. Ik was upgejut tegen de vele illusies die zij had gecreeerd. Ze speelde een spel met mij. Ik begon weer te roken om het te kunnen verteren. In haar genade zond ze weer een ridder tot mij, een witte ridder, zwart van binnen. Ik bekeek haar aandachtig. Ze was als een sprookjesprinses, als een boom vol witte bloesem. Ik had een worsteling met deze elf voor vele dagen, maar als ik viel, viel ik in zachte kussens. Zachte kussens met gouden fluwelen koorden, waar ik niet teveel naar kon staren, anders zouden ze mij verblinden. Maar zij was goed voor mij. Ze verzorgde mij goed. Ze kon goed koken, alhoewel er altijd gifbessen in de buurt waren. Daar zou zij me wel tegen beschermen. Het was gewoon keuken-decoratie.

4. Ze wilde altijd gifbessen in de buurt hebben. Het leek haar te inspireren. Het bleek het geheim van de moederboom te zijn. Gifbessen gebruikte ze op haar pijlen. Het was zeer medicinaal. Ik bleef maar staren naar haar. 'Kun je ... kun je ...' Maar verder kwam ik niet. Ik stond in de keuken met haar, maar het was alsof er glas was tussen ons, ook verbaal. Ze keek me vragend aan. Er kwam bloed uit haar ogen. Ze strekte haar armen naar me uit, en smolt weg. Even later stond ze er weer.

5. Ik brak het ijs, want ik had een handschoen van brandend staal, vuurheet. Rook kwam uit mijn vuisten. Het glas begon te smelten, als vele gezichten. Het was als een deuk in een auto. Maar bereiken kon ik haar niet. Ze was in de rook. Plotseling brandde alles. Er was oorlog in de stad. Planten met gifbessen schoten op om de stad te bedekken. En in het midden van de stad groeide de moederboom.

6. Ik was bezitterig en verdwaald. Ik stopte mijn huis vol met hebbedingetjes. Ze keek me aan met ogen van een hyena. Ik gromde. Buiten regende het, en er was olie in de plassen. Ik begeerde haar te kennen. Zij was mijn innerlijke wond. Het was een vruchtbare plaats, als de tuin rondom mijn huis in mijn gedachten. Die tuin was roze, sprankelend. Ze stond daar als de ridder, met boeken vol gedichten. Ik werd er hebberig van. Ik kon mijn gedachten niet keren. 'Lees eruit voor,' zei ik. Maar ze zei niets. De wond was te waterig om iets te zeggen. Alles wat ik greep sijpelde weg. De ridder draaide langzaam rond als een ballerina, verspreidende lichte, zachte muziek, als op de achtergrond. Het was niet eens goed hoorbaar, maar ik leek er rustig van te worden. Het greep mijn hart, en liet mij een gat in de tuin zien, waar zoete vruchten uit voortkwamen. Ik begon te eten. Waterige gestaltes waren hier, die zeiden : 'Sophia ...'

7. 'Wie is Sophia ?' vroeg ik.

8. 'Zij is een religieuze ballerina die altijd in dezelfde cirkeltjes draait,' zeiden ze. 'Zij moet gedood worden, anders kom je nooit verder.'

9. 'Houdt ze mij tegen ?' vroeg ik.

10. 'Ja,' zeiden ze. 'Ze leeft in je. Ze vreet alles in je weg. Het is een religieus monster. Je moet haar overwinnen.'

11. 'Hoe ?' vroeg ik.

12. 'Verbrand je goden,' zeiden ze.

13. Ze lieten mij een waterige vlam zien. 'Neem het aan,' zeiden ze.

14. Ik pakte het aan en begon te branden, en er was gekrijs in mij. 'Alles wordt nat nu,' zeiden ze.

15. 'Daar gaan mijn hebbedingetjes,' zei ik. Ik stond op een kale berg nu, heel zanderig. De berg leek gemaakt van touw. Ik voelde me gebonden. 'Religie ... strijd ertegen,' zeiden ze. 'Religie is drama en kortzichtigheid, een band om je hoofd.' Ik gleed in een warm meertje, tussen het brandende zand.

16. 'Religie was gemaakt om mensen tot slaven to maken,' zeiden ze. 'Je kunt natuurlijk naar de diepte van zo'n religie gaan, om het te neutralizeren, en het een andere betekenis te geven, maar daarna moet je de religie verbreken en verslaan. Je moet tot de hogere ringen van het leven komen, en uiteindelijk de gouden ring, de ring van de moederboom.'

17. Ik voelde me als een slaaf worden, met een begeerte die gouden ring te vinden, om zo vrij te zijn ? Ik voelde mijn banden in het licht van dit meer. De waterige gestaltes namen mij dieper in het meertje, waar alles veel heter was. Toen kwam ik in een riviertje dat naar een zee leidde achter de berg. De zee was vol met bomen met giftige bessen, en er waren overal haaien met miljoenen tanden. Het waren de poorten van de hel. 'Eet niet van de bessen,' zeiden de waterige gestaltes, 'en wij zullen je beschermen tegen de haaien.' Ze vormden een cirkel rondom me, die uiteindelijk uitgroeide tot een bol. Ze leidden mij door de zee naar de overkant. Hier waren ook giftige bessen, maar die moest ik gebruiken voor mijn pijlen. Ik moest een jager worden.

18. Er was hier een stad in oorlog. Ik moest naalden bevestigen aan mijn pijlen, tezamen met de giftige bessen. En ik moest die pijlen door open ramen schieten. Het was een religieuze stad. Ook woonden hier filosofen. Door het midden van de stad groeide de moederboom. Ik was hogerop hier. Ik raakte de boom aan en stond in brand. Toen werd alles nat. Ik klom hoger, en kwam in een woestijn-wereld. Er waren tekenaars hier en filosofen. Zij probeerden hun ringen te verkopen, maar ik was zoek naar de gouden ring van de moederboom. Er was een speciale taal in de gouden ring gegraveerd, zeiden ze, bepaalde tekens. Ineens had ik de gouden ring in mijn hand, en ik steeg op, naar een wereld vol van bomen en struiken met giftige bessen. Er waren ook planten met giftige bessen, en heggen. Ertussen waren allerlei huisjes en flatgebouwen. Hier woonden verhalenvertellers die hun ringen probeerden aan te praten. Maar ik was doof. De gouden ring had me verdoofd. Ik liep op een trap naar boven en zag een bruisend licht. Er werden hier generationele bloedlijnen bewaakt door kikkers. Een ieder die deze bloedlijnen zou aanraken, zou in connectie komen te staan met de moederboom, en zij zou in die persoon opspringen. De magische bloedlijnen waren de trots van een kikkerkoning. Ik schoot de kikkers neer met mijn pijlen en raakte de fontein van bloedlijnen aan, en werd direct naar achteren geslagen. Ik begon kikkers uit te braken, en de waterige gestaltes zeiden dat die kikkers de goden van de godenboom waren. Ik moest elke god achter mij laten. Een rijkere natuur ontvouwde zich voor mij. Ik was nu een deel van de familie. Het wemelde hier voor mijn ogen, als een zwerm vliegen of andere vliegende soorten insecten. Zij schenen zich niet om een god te bekommeren. Zij werden voortgestuwd door de familie, door de moederboom.

19. Er werd een bord voor mij op tafel gezet, en ik moest veel eten, maar ik raakte maar niet vol. Ik werd steeds hongeriger. Ik at van de honger, van het holle en het niets. Er werd nog een bord voor mij op tafel gezet, en weer moest ik eten. Ditmaal werd ik echt hebberig. Ik begeerde meer van de bloedlijn, als een gulzige gierigheid. Ik werd door de boom omhoog getrokken, en gehesen op een schip. Daarna werd ik in een zee van gifbessen geworpen. Ik wilde de religie overwinnen, de sluier verscheuren. Ik zwom naar de kust, waar zeemeerminnen zaten op rotsen. Zij waren erg filosofisch. Ze zeiden : 'Drink niet van het gif, maar zie het als dode kunst.' Ik rende het bos in, en joeg op bizons, met de gifbessen op mijn pijlen. Alle spoken van religie vielen neer, en ik maakte er tenten van. Het verloor zijn betekenis geheel. Niemand wist meer wat het was. Ook alle zwijnen waren vastgehaakt aan palen.

20. Niemand kon mij nog stoppen, geen haas en geen konijn. Ik was de jager. Ik had geen zin om in een ander wonderland verstrikt te raken. Ik smeerde mij in met de gifbessen. De geur was sterk. Ik bedekte mijzelf met zwijnenvel. Zij was mijn innerlijke wond, gek geworden, woest geworden, maar zij beschermde mij ook. Zij ontdeed haarzelf van kleding, en smeerde haarzelf ook in met

gifbessen. Zij was het geheim van de moederboom. Zij leefde diep binnenin. Haar vellen lagen op de grond. Zij had een speer in haar hand, en zou de tent bewaken. Ik was opgesloten in deze tent, maar deze tent was ook mijn schuilplaats. Zij had mij het geheim laten zien.

21. Ik kwam in mijn oude huis toen ik uit dit schilderij was gestapt. En het leek in de verste verten niet meer op wat het was. Het schilderij was nu een portret van een oudere man met een middeleeuwse haardos. Zijn ogen staarden mij aan. Vroeger was dit een schilderij van de bizonjacht. Eens stapte ik er in, en kwam in de klem van religie, omdat het schilderij mij gehypnotiseerd had. Maar ik kwam er ook weer uit. Wie was deze man ? En wie had het geschilderd ? De bizonjacht was een beroemd schilderij, maar dit schilderij kende ik niet. Het leek een beetje op een Amerikaanse president. Op de schilderijen ernaast waren wat landschappen, maar geen van allen hypnotiseerden mij zoals de bizonjacht deed. Ik besloot naar een ander schilderij van de bizonjacht op zoek te gaan. Ik vond er één, en hing het naast de man met de middeleeuwse haardos. Ik stapte in mijn bed en ging slapen. Ik droomde over de moederboom, en over de bizonjacht. De moederboom leek op twee indiaanse vrouwen tegenover elkaar. De indianen geloofden in voorouders, jachttropheeen en zielen van de vijand. Zij geloofden dat wat zij hadden verslagen, zij op hun eigen manier konden gebruiken.

22. Ik werd wakker en ging naar de bibliotheek. Ik las boeken over indianen en raakte gehypnotiseerd. Ik stapte in het boek, of werd erin gezogen, en gleed weg. Schilderijen van de bizonjacht vlogen om mij heen. Ik ging een stenen trap op, waar ik haar zag staan, mijn innerlijke wond, met een mes en een speer. Ook had zij een boog met pijlen. Ze leidde mij naar een wigwam. Ze drukte mij naar binnen. Alles begon te draaien. Ik had geen kracht meer om op te staan. Ik was opgesloten in het boek. Ik nam het boek mee naar huis, en weer begon alles te draaien. Het was een betoverend boek.

23. Ik vond het boek gevaarlijk, en bracht het terug, maar ik kon mijn weg er niet meer uitvinden. Pas na vele jaren vond ik een uitgang uit deze kerk. Ik begon te waarschuwen tegen het boek, en het liep uit op een oorlog. In het midden van de stad, tussen de vlammen, groeide de moederboom. Ik ging binnen in de moederboom. Ik ging aan een tafel zitten, tegenover een waarzegster. Maar vlammen kwamen uit haar mond. Ik rende weg. Ik pakte de lift naar boven, maar ze kwam achter mij aan. Ze had een heel leger van waarzegsters met zich. Ik kwam aan bij een pot met gifbessen, en begon gewoon te drinken, te drinken zoals ik nooit had gedronken. Niemand kon me nog de wet voorschrijven. Ik brandde. Ik gilde. Ik moest gewoon overal doorheen. Haaien met miljoenen tanden slokten mij op.

24. Ik doorzag haar. Ik werd kalm. Ze rookte een sigaret. Ze probeerde me te wurgen, maar ik gooide haar van mij af. Ze zat hoog op een paard ineens. Maar werd toen weggerukt door een storm. De moederboom nam mij op, en ik braakte gifbessen.

De Nieuwe Romeinen

1.

1. Maria was gekruisigd in de hof van Lodorro, aan de blauwe boom. Ze riep Eva, moeder van de levenden. De wonderen komen van deze boom. Haar bloed geneest en leidt naar de schatten van de hemel. Een kroon van rozen was op haar hoofd gezet en ze was genoemd : 'Moeder van de Koning'. En ze verrees uit de doden na vier dagen.
2. Ze had Beelzebul onttroond, de bewaker van de schat. De hof van Lodorro zal bloesemen voor altijd in onze harten.
3. Het zal leiden tot de hof van Roggio, waar het mythische kind Echte speelt. In de bloemenhof Ezechiel werd Maria verzocht. Hier zorgden de engelen voor haar, en bereidden haar voor op de kruisiging in de hof van Lodorro.
4. Nog steeds zingt haar kruis, zoete liederen van Salomo. Nog steeds toont haar kruis, zoete

schatten van Eden. In de hof van Lading werd ze geoordeeld door de Romeinen.

2.

1. Zoete Maria, godin van de tijden. Aan uw voeten buigen alle goden neer. U gaf ons gebeden om te overleven. U leerde ons hoe te bidden. Moeder Maria, Maagd van de tijden. Niemand zal u kwaad doen. De engel Sarsia is over u.

2. Het is volbracht. Moeder Maria, schat in mijn hart, zoetheid van mijn jaren. De vijand zal branden in de nacht, en uw schreeuw zal gehoord worden, en zal de boeken van honing openen. Er zijn geschenken aan uw kruis, en uw wonderen zullen voor eeuwig leven in de harten van hen die u volgen.

3, Maria, wonder van de lampen, uw hart is met ons. We zijn binnengekomen door uw tranen. Metensia Eminius. Tara van de Roos, Uw tepelen voeden ons met liefde en drop, voedsel van het kruis. Tara van het bos, in Rhodes is uw tempel, het mystery van liefde. Uw tempel is brandende, en we komen dichterbij uw kruis. De oogst van de blauwe boom. De mysterieen van Moeder Maria aan het kruis zijn de fijnste mysterieen, opgespaard voor de laatste dagen. In de hof van Lodorro hebt u gewandeld.

4. Iemand anders droeg uw kruis, een discipel van u. Lamdich. Hij stierf met u. Oh mysterie zo zoet. Op de tafel is brood met rozen. En de boeken van honing zullen openen, spoedig. Heeft u de roos gehoord ? Zij spreekt van u. Zij roept uw naam in de hof.

5. Mysterie nu onthuld. Maria met de lammeren, die de duif vrijzet.

6. Zij was opgewekt door de duif en de ekster. Zij voer ten hemel door een heilige zwaan. Mysterie geopenbaard. De hemelvaart van Maria werpt licht op haar geboorte. Zij werd geboren in een with huis met rozen. Mysterie zo zoet. Metensia Eminius.

3.

1. Haar beker voedt de heiligen. Zij is het mysterie van alle mysterieen. Alle moeders buigen voor haar. En Babylon zal vallen aan haar voeten.
2. Ze zal een nieuwe hemel creeeren, en een nieuwe lucht, en alle goden zal zij herscheppen. Ze zal hen leiden in haar boot, naar de nacht waarin alle vijanden vallen.
3. Geprezen zij Maria, de Eeuwige. Zij heeft zonen voortgebracht, en zelfs meer dochters, om de aarde te vullen.Zij herschept de hemel en de lucht. Metensia, kom spoedig.

4.

1. Een mysterie geopenbaard. Haar borsten tussen de honing. Om de boeken te openen en om laatste openbaringen te geven. Zij herbergt de sleutel. De mysterieen zijn nu geopenbaard. Zij wekte de doden op en genas de blinden. De lammen konden lopen toen ze haar in zicht hadden. Het mysterie is geopenbaard. In de hof van liefde was ze begraven. En ze verrees na vier dagen. En een licht viel op haar discipelen. En de engel Sarsia sloeg twee Romeinse soldaten. In de hof van Aethon werd ze opgenomen door de hemelse zwaan, en voer ten hemel.
2. In de hof van Aethon had ze het laatste avondmaal met haar discipelen, in een wit huis. En in haar leven deed ze veel wonderen, en ze bezocht de homo-sexuelen om ze te zegenen, en om te zeggen : gezegend zijn de homo-sexuelen, want voor zulken is het koninkrijk des hemels. En ze deed vele wonderen onder hen, en zorgde voor hen als haar kinderen.. En ze gaf hen haar geest. En ze at met hen en vertelde hen verhalen. En sinds die dag de religieuze orde had het plan om haar van het leven te beroven.
3. Ook omdat ze de mensen leerde dat de rijken het koninkrijk niet zouden beerven, en dat de Heere tegen hen is die in luxe leven. Ze onderwees de mensen om geen tienden te geven, maar om aan de armen te geven, en om te geven door Haar Geest. En ze onderwees om de religieuze orde te ontmaskeren. Daarom wilden ze haar ombrengen.
4. En er was een homo-sexueel genaamd Zorok, die haar wilde ombrengen. Maar ze bevrijdde hem van duizend en vierhonderd demonische geesten. En Maria leerde hen veel over exorcisme. En toen de romeinen en de religieuze orde haar hadden gevangen genomen, gaven ze haar een paarse mantel om haar te bespotten, en ze gaven haar een gouden beker met edelstenen, waarin de urine van romeinen was. En ze moest het opdrinken voordat ze

gekruisigd werd. En romeinse soldaten speelden met dobbelstenen om te beslissen wie haar paarse mantel zou krijgen en haar gouden beker met edelstenen.
5. En zij verspreidden de leugen dat ze een hele rijke vrouw was. En het moment dat ze stierf braken de hemelen open, en het begon te regenen. En er was donder, en de zon verduisterde. En mensen stonden op uit hun graven.

5.

1. Ze was begraven in een rijk graf, in een rijke doodskist in de hof van liefde. Ook om haar te bespotten.
2. En de romeinen en de religieuze orde bekeerden zich niet van hun zonden. En alleen zeven discipelen werden toegelaten in haar graf. Dezen waren degenen die het dichtste bij haar hart waren. En ze weenden. En ze was in haar doodskist met een prachtige kroon op haar hoofd. Maar de romeinen hadden het op haar gedaan om haar te bespotten. En de muren waren geheel bedekt met de kostbaarste edelstenen.
3. Maria is de incarnatie van de heilige geest.
4. Moeder Maria betaalde voor onze zonden, en stierf voor ons. Ze maakte de weg naar de hemel vrij voor ons. Iedereen die haar volgt zal gereinigd worden door haar bloed. Wij zijn dichterbij de ark van haar verbond gekomen.
5. Haar wetten zijn om eeuwig leven te geven.
6. Zij is de brug tussen ons en god.
7. Zij is de verzoening, Haar getuigenis is getrouw en waarachtig.
8. Zij zit op een wit paard in de hemel, om spoedig geopenbaard te worden.
9. Zij is de Messias.
10. Oh zoete redder en messias, spoedig geopenbaard wordende. Wij komen tot de altaren in uw tempel. Wij brengen al onze lasten tot u, en de lasten van anderen. Genees ons. Er is nu een brug tussen hemel en hel. Er is nu een brug tussen demonen en engelen. Er is nu een oogst. God is Genadevol. En ik zag hen die gered waren uit de vuren van de hel, komende tot haar, en zij vielen aan haar voeten. En zij bevrijdde hen. En zij profeteerde over hen, en gaf hen een nieuw leven.

De Nieuwe Exodus

1. En op een gans ging zij tot de onderwereld, na de kruisiging, en een raaf bracht haar door de duisternissen van de hel.
2. En zij was de rover van alle rovers, om krijgsgevangenen vrij te zetten, en om licht te werpen op haar geboorte en incarnatie.
3. Ja, de Geest is zij, en zij is Eva, moeder van alle levenden. En zij zal wederkeren tot de aarde om haar bruid en bruidegom te oordelen.
4. En lammeren zullen haar volgen tot eeuwige velden. En zij zal alle tranen van hun ogen wissen.
5. Haar wachters zullen komen om haar dienstknechten te bevrijden in de hof van Lodorro.
6. Zij is Maria, God geopenbaard en geincarneerd.
7. Ja, enige tijd is zij onder de man gesteld, maar nu heeft zij gezegevierd. Zij heeft het eeuwig evangelie vervuld en is het hart van het eeuwig evangelie.
8. Vrees dan uw moeder, opdat gij wijs worde, niet met een wijsheid van de wereld, maar veeleer met de dwaasheid Gods.
9. Ziet dan, uw moeder, oh gij discipel die Christus heeft gevolgd.
10. Leidde Hij u dan niet naar haar ? Volgt Hem dan tot haar baarmoeder.
11. En wordt wederomgeboren in Haar, zoals Hij.
12. Ziet dan, uw moeder, die velen hebben bespuwd. Haar toorn zal dan tot de aarde komen, en zij zal haar woord vervullen.
13. Wijkt dan af van het voorspoeds-evangelie wat ten verderve leidt.

14.Maar keer weder tot uw moeder.
15.Zij is de vervulling van Christus, en de volle waarheid.
16.Ziet dan, het voorspoeds-evangelie is vervloekt. Ik heb hen niet gezonden, spreekt Maria, uw moeder. Zij zijn gekomen, al die valse leraren en valse profeten, om met een omleiding van woorden u van het ware evangelie af te leiden. Zie, ik zal hen waarlijk slaan.
17.Ik zal hun harten verduisteren en verharden.
18.Zij zijn onder het oordeel.
19.Ik gaf hen deze misleiding, opdat zij mijn tempelen niet verder zouden vervuilen.
20.Ik heb hen overgegeven in de handen van hoeren, en ik heb hen rijk gemaakt, opdat zij niet tot de schatten van Mijn Geest zouden komen. Spoedig zal Ik hen verstenen.
21.Gij die dan homo-sexuelen probeert tegen te houden aan de poorten des hemels : vervloekt zijt gij. God ziet niet het geslacht of het ras aan, maar zijn oog is zuiver. En alle harten zijn ontbloot voor hem.
22.Daarom waarschuw Ik u, oh materialisten en religieuze racisten, die lasten opzadelen aan het volk : Keer weder tot uw moeder, opdat de vader u niet zal verslinden. Zie, hij is een roofgierige wolf.
23.Uw moeder is dan gesluierd en zij sluiert een ieder, en oordeelt rechtvaardig. Verkoopt dan de geest niet, opdat gij zelf niet verkocht zal worden. Als u mij verkoopt, en mij tot een hoer maakt, dan hebt gij uzelf verkocht aan Mammon tot een eeuwig oordeel.
24.Materialisten, hen die in luxe verkeren, en hen die homofoben zijn, zullen het koninkrijk niet be-erven. Het is beter dat er een molensteen om hun nek wordt gehangen, en dat ze in zee worden geworpen opdat zij de kinderen niet meer zullen misleiden.
25.Het oordeel over hen is welaangemeten. Uw geld vare met u ten verderve, opdat u het spotten wordt afgeleerd.
26.Wie heeft u misleid ? Hoe denkt gij de geest te kunnen kopen met geld ? Gij zult branden met uw geld.
27.Ja, een vuur is zij, geld, uitgezonden om de heiligen te misleiden. Bid dan dat gij aan haar zult ontkomen. Zij heeft vele folteraars.

De Nieuwe Psalmen

1. Aan het raamkozijn staat u. Rozen in uw haren. Moeder, u bent thuisgekomen. Moeder Metensia, Moeder Maria, u hebt ons niet in de steek gelaten.
2. U zond uw hyena's om ons te vinden. U zond uw jachtboot en uw jachtwagen. U bent de nieuwe zon die opkomt, een stralend licht, een glimlach en een zoen.
3. Uw kussen vliegen naar het schip, zij nemen alles in.
4. Zij bewaken de jachtkamer en de schatkamer. Niemand komt erin. Alleen zij die uw kus dragen.
5. Moeder Maria, Moeder Metensia, wij komen tot Sarsia. Vanuit uw dood groeide de boom, bedekkende alle huizen. Vanuit uw bloed kwam de bloesem, een nieuwe wereld. Demonen sidderen in uw naam.
6. Moeder Maria, Moeder Metensia, wij komen tot Sarsia. Moeder Maria, Moeder Maria, u bent Moeder Eva.
7. Wij komen tot de nieuwe stad, waar uw zon komt over de heiligen. De armen weten waar u bent. Zij zien u op elke berg. U bent overal voor hen. Gezegend zijn de armen, gezegend zijn zij, door u gekend.
8. Moeder Maria, u kocht ons vrij. En veel meer psalmen zijn er te vinden in Uw Woord, het Eeuwig Evangelie. U hebt hen allen hersteld in de Rode Steen.
9. Alle psalmen zijn gesluierd, want zij zijn uw schatten. En uw engelen waken over hen, als wachters aan de poorten en de deuren. Ja, als lichten zijn zij voor uw volk, waardoor u spreekt. Zij zijn uw heilige literatuur.
10. Weest vernieuwd, oh Psalm, hopende dat uw licht opgaat, om harten te verwarmen. De wereld was zo koud, maar zij is opgestaan. Hebt gij het nieuws gehoord. De Geest heeft het gedaan.

11. Ere aan de Heil'ge Geest die riep haar Naam, en stelde haar boven alle moeders, boven alle vaderen, boven alle goden, het geheimenis geopenbaard.
12. Kom tot de berg, al gij prinsen, ken haar Stem, volg haar weg. Tot aan haar voeten gaan wij. Zij vertreed en vertrapt de vijand. Zij sidderen in haar naam. Moeder Maria, het pad is vrij, het Eeuwig Evangelie geopenbaard, en haar sleutelen. De grootste is Zij.
13. En twee vrouwen gekleed in paars kondigden de geboorte van Maria aan bij haar moeder.
14. En toen zij vertrokken, begon het te regenen. En zie, de regen was paars.
15. En met de geboorte van Maria kwamen zij terug, en verzorgden haar tot haar tiende jaar.
16. En Maria was vaak in de wildernis, met leeuwen, wolven en andere roofdieren.
17. Maar toen zij zestien jaar oud was geworden, verloor zij contact met de wildernis.
18. En zij werd in het huis gehouden om te werken. En zij moest zwaar werk verrichten in de kelders.
19. En in die jaren werd zij veel door mannen misbruikt en verkracht, en bad zij stil tot God.
20. En een man genaamd Jozef bevrijdde haar uiteindelijk uit haar slavernij. En hij bracht haar tot een schuiplaats. In deze dagen kwamen de twee in paars geklede vrouwen terug om haar te verzorgen.

V - De Erina

DE ONAPTER

Karia

1.

1. De Insectische Bijbel, De Papyrus van Izu, Het Insectische Dodenboek, De Versie van Brannan. Ova, zoon van alle zonen, grootvader van alle grootvaderen, oh prince van de eiken, heersende over de hoogtes van materos. U bent de zon die ons leidt tot de stad van ballonnen, waar onze harten kunnen oprijzen om weer te ademen. Oh, Ova, met uw gouden glimlach. Buig neer over de hoofden van Venus. Leidt ons door de doodsgebieden van dwergen. U kent al hun boeken. Laat ons tezamen komen, zodat wij u kunnen aanbidden, oh vader van alle vaderen. Leidt ons allen tot Izu. Leer ons over de zeven glimlachen van de dood, en laat de Okus monsters hun longen openen. Oh, dat ze de ballonnen van de longen in de levers zullen opslaan. Laat de ballonnen van de levers oprijzen om de longen te openen, om de longen te vullen, en om de harten te openen. Oh, laat Osiris de zeven glimlachen van de dood berijden.
2. Laat hem ons onderwijzen hoe letters te verwijderen van stenen van graven en sarcofagen. Leidt ons tot de tronen van as, waar we kunnen glimlachen met de glimlachen van de dood, om de griffioen te zien oprijzen, hij met de gouden glimlach.
3. Oh open Salom, de harten van de longen, om de vleugels te verspreiden in de ribbels van tijgers, in de ballonnen hemelen.
4. Opening van de vogelspin, het derde hart : Osiris, zoon van Ova, u weet waar de vogelspin ligt te slapen tussen de twee harten van de octopus, als het derde hart, het gouden hart, waar de gouden tepel oprijst [Oh Emelis Shatau].
Groet Marazanta, onze zoon van harten, onze vader van waarheden.
Laat hem de groene lichten doen oprijzen. Breng onze voortijdse sieraden terug tot de ruggegraat. Deze sieraden kregen wij van onze voorouders, terwijl de Heren van het kwaad hen wegnamen.
5. Breng ons weg van al het kwaad, en laat ons de rechtvaardige paden zien.
6. Oh, Egypte, laat het Egypte in Izu zijn.
7. Zoete Belcanov, standbeeld van voortijdse dagen, onze wachter, spreek deze woorden tot de heuvelen.
Laat dat wat trots is vallen, en laat dat wat nederig is oprijzen. Onderwijs ons over de zeven manen. Amen.
Oh, heilige Amen, zoon van Egypte, vader van Lakus, hef de oranje ballonnen en de geblokte ballonnen op.
Onderwijs ons hoe harten samen te laten trekken om uw wil te doen, oh almachtige Krekel, liggende op het hart van Osiris.
Oh, u, met de zeven armen, kom voorwaarts, hef ons weer op tot in het huis van Thoth.
Laat ons niet verbranden, wanneer we staan voor de troon van de Almachtige Osiris, wanneer zijn rode ogen onze harten doorzoeken. Laat de zielenvogel oprijzen, laat onze zielen het licht grijpen van de voortijden voor hun tijden, om de voortijdse zielen te eren onder de zielen.
8. Laat ons niet klagen en vaststaan in de gebieden van de dood, maar laat ons afdalen in de bodem van de put, waar we de munt van Maria Magdalena kunnen vinden en haar heilige Sarsia Ziel.
9. Laat de Sarsia Ziel ons terugleiden tot de Barbaarse tijden, om de vogels van het paradijs te bevrijden.
10. Laat hun zielen ons leiden voor de rest van onze dagen. Amen.
11. Papyrus van Ra-Izu. Wanneer u komt tot de heilige tempel van Amon, raak het blauwe goud aan op zijn hoofd, u die dood bent in deze weilanden voor zijn huis. Laat de schapen u leiden daar. Zijn

heilige boeken zullen u leiden. Amen.
12. Laat Atu, de god van de bokken genadig zijn over u, die gaat over de rivieren van de dood. Drink van deze wateren om verbonden te worden met voortijdse zielen. U zult een geest in uw hart voelen. Het is de vogel van Ra-Izu.
13. Thoth zal uw voorhoofden verzegelen met zijn heilige wateren.
14. Wij zullen zorgdragen over uw ziel, dat de rook u niet doet afwijken.
15. Wij zullen u de ogen geven die u verdient, wanneer u uw ogen niet hebt misbruikt om de geesten van de dood te bespotten. Er zullen zeven oordelen komen op het oog, geleid door het zwaard van Thoth. Gezegend zijn zij die zullen overleven. Zeven oordelen op het oog door het zwaard van Thoth :
Eerste Oordeel : U zult deze woorden zeggen. Ik doop mijn oog in de heilige wateren brandende van vuur, om te zien of ik de geesten van de dood heb bespot. Als dat zo is, zal ik hun pijnen dragen in mijn eigen ogen, totdat ik gezuiverd ben door hun oordelen. Ik zal het zwaard van de vogelspin in mijn ogen ontvangen als een reiniging. Het zal me doorsteken totdat ik blind ben naar zondige daden. Het zal mijn ogen uittrekken wanneer het me laat afwijken. Leidt mij op de rechte paden door het oog van Thoth. In hem kunnen we gerechtigheid zien. Ik ben dankbaar naar uw oordelen, mij brengende tot de lichtkamer van Thoth, om de sieraden van de zeven doodskisten van zijn kandelaar te zien.
16. Tweede Oordeel : In twijfel kunnen wij u niet zien. Was ons. Laat zachtheid groeien in onze ogen, om geloof te geven tot onze broeders en zusters, liefde tot hen die ouder zijn en hen die jonger zijn, als onze spiegels, de armen van onze harten. Laat ons niet een van deze armen afbreken, want dan zullen de lichten van onze ogen wegvallen. Dan moet ik de duisternis eten, en glijden door het stof. Amen. Laat de zachtheid ons testen. Dit oog van Ra-Izu.
17. Het zal me wegeten. Het zal mijn oog wegeten, als ik zou zondigen in uw heilige aanwezigheid. Maak mij heilig.
18. Maak mijn voetstappen toegewijd, wetende dat ik op toegewijde grond ben.
Laat mij alle pilaren zien van Ra's huis, en laat mij zijn schriftgeleerde zien, Ra-Izu.
Laat Izu mij leiden tot de vallen, om te beslissen, welke weg ik zal gaan.
Laat mij de ogen van de dood zien, om de voortijdse zielen te adopteren van de toegewijde mier en mug.
19. Derde Oordeel :
Laat Ra-Anu voorwaarts komen, om het zwaard op onze ogen te leggen.
Dat het verzegeld mag worden door aandacht.
Dat het bruikbaar mag zijn, en geen kracht om te oordelen.
Het hart is een kracht om te oordelen, terwijl alleen het harten-oog van Thoth kan oprijzen om te oordelen.
In hem krijgen alle rechters hun ogen.
Laat hem die niet verbonden is aan Thoth geworpen worden in de diepste oceanen en de duisterste plaatsen, totdat hij het oog van Thoth vindt om goed te doen. Het oog moet gezuiverd worden als goud, zeventig maal zeven, totdat het de achtste dag bereikt.
Op de achtste dag staan de rechters, toegestaan om te te oordelen. Leidt onze ogen tot in de achtste dag, om te oordelen of om te worden geoordeeld. Laat Ra beslissen, en wegende onze ogen, om te zien of het waardig is om er een zwaard doorheen te steken.
20. Vierde Oordeel : Laat Sarsia, de godin van tijden zien of uw oog is verbonden met de voorouders van hout. Als daar spot is naar een oudere, laat het zwaard het doorsteken, totdat het rein is. Als daar spot is naar een jongere, laat het oog verbrand worden en geef de as aan de vogels van de hemel. [en aan de wilde dieren van de aarde.]
Heilig is Sarsia. Als gij iemand oordeelt over klerene, vervloekt bent gij, want gij zult naakt zijn, en uw ogen zullen gegeten worden door krokodillen van de vierde dood.
21. Uw ziel zal rotten in uw lichaam, en zal u trekken tot de rivieren van vuil, waar u zal worden verworpen en bespot totdat u alleen zult leven door uw tranen. Als u iemand oordeelt over een beroep, vervloekt bent gij. Als u iemand oordeelt over ras, vervloekt bent gij. Uw oog zal rotten in

uw lichaam, totdat gij de voortijdse goden hebt aanbeden van degene die u bespot hebt.
22. Als u deze bespotting doet met iemand anders om uw rug te versterken, dan bent gij dubbel vervloekt. Dan is het beter dat er een haak door uw oog gaat, zodat u voor zeven dagen hangt in de gebieden van de dood, waar de roofvogels eten van uw vlees.
23. Vijfde Oordeel : Door de veer van de godin Maat. Zij is de heerser van de hemelen, en zal u bekijken.
Zij zal de ogen van zelf-oordeel prijzen, en de ogen van hen die geven om de natuur en dieren. Als je een zwakke bespot, dan zul je zwakker worden. Als je een zieke bespot, dan zal je gezondheid worden als van die persoon. Wanneer je iemand bespot om diens ouders, vervloekt bent je, want je zult een wees zijn.
Maat zorgt voor de zachtmoedigen van hart, de tederen, en hen van een heilige woede.
24. Zesde Oordeel :
Als u spot neerschrijft op papier, dan bent u driemaals vervloekt.
U zal niet alleen uw oog verliezen wanneer gij zult verschijnen voor Osiris-Ra, maar u zal ook uw hand verliezen, en het zal vallen in de rivieren van de dood, waar de krokodillen van sekmeth het zullen eten.
25. Zevende Oordeel :
Gezegend zijn zij die kunnen komen door het Oordeel op het Oog zonder te vallen, wiens ruggen recht zijn, geleid door het blauwe licht.
26. Gezegend zijn zij wiens griffioen zielen geven om het zwakke en het zieke, om te zien hun gezondheid en kracht.
27. Gezegend zijn zij die reisten over de zeeen van zwakheid en ziekte om de waarheden en schatten van de kamers van Thoth's huis te vinden. Gezegend zijn zij die met de handen van Thoth schreven, terwijl de Benus-vogel op hun schouders zat, en de zeven heilige papagaaien van Ra. Amen. Hun ballonnen zullen de eeuqige steden bereiken, waar God al hun tranen zal afvegen. Daar waar zij kunnen drinken van de gouden bronnen van leven, en van de gouden ogen. Daar zullen zij de gouden hand van Thoth zien. Amen-Ra-Amen. Gezegend zijn zij die hun zielen laten zuiveren door het vuur. De Varia-Vogel zal u leiden om u de touwen tussen de touwen te laten zien. Amen-Thoth-Amen : Bezoekers van Amenti, die glijden door de laatste hal ... om de portalen van Materos te bezichtigen ... de hallen van de dood van dwergen. Gezegend zijn zij die binnen glijden, om te reizen langs en over de rivieren met de oranje ballen ... Gezegend zijn zij die de graven van dwergen bezichtigden ... gezegend zijn zij met een oog voor de kleine dingen ... vervloekt zijn zij die de kleine dingen verloochenen, want zij zullen weggeblazen worden wanneer Materos de heiligen naar binnen zuigt. Amen-Thoth-Amen.

28. De zeven hallen van Materos : Gij bezichtigde de dwergen, de gouden staren. Verbind u dan weer met de zielen van uw gnoom-zielen and hun voorouders. Eerste hal, Talgamen : Gebed om de verloren schepen te vinden. Ik kom tot u, Talgamen, gnoom-standbeeld, almachtige leprechaun van de voortijdse munten. Ik kom tot u, Talgamen-Thoth, heilige schriftgeleerde van Izu ebn de eerste hal van Materos. Schrijf mijn namen in uw boeken, en geef me van uw goddelijk voedsel, wanneer ik zal gaan over deze bruggen, wanneer ik zeil over deze zeeen ... Laat mijn schepen niet zinken, oh heilige Ra-Talgamen, laat me niet gegeten worden door haaien, maar hef mij hoog op, in uw ballonnen, om te zijn in Hoog Talgamen, ik neem vlucht. Verleen mij voedsel van uw griffioenen. Doe mij niet afwijken. Heb genade met me, ik ben een nederige soldaat. Alleen levende om uw dieren te redden, zoals zij mij redden. Wanneer u in mijn ziel binnenglijdt, zoek mijn verloren schepen, en breng ze in mijn hart terug, in mijn lever, longen en organen. Laat me weer vlucht nemen tot de eeuwige steden. Talgamen-Amen. Laat me niet vallen van hoge rotsen, wanneer ik uw mysteries binnenga. Laat uw warmtes mij leiden, en mij troosten, en laat uw vogels mij niet wegnemen om me te verbranden. Laat mij schrijven op uw juwelen, mijn liefde voor u. Laat mij uw schriftgeleerde zijn, in de naam van Thoth-Amen.
29. Tweede hal, Lokogamen : Is dit de weg naar Belcanov, oh Almachtige Lokogamen. Ik buig neer in het prijzen, zonder dat ik mijn lippen laat stromen. Want het is gerechtigheid wat u wilt zien.

Laat mijn woorden niet leeg zijn, muur gevuld met daden. Laat mijn woorden stromen, gevuld met vuur, als ballonnen in uw hemelen. Laat mij uw wolkenschepen en arendschepen zien, en de vogels die daar werken. Zitten uw volgels hoog ? Ik kom tot uw almachtige tronen, om uw graven en doodskisten te bezichtigen, om offers te brengen tot uw urnen, als woorden tot de voorouders, laat hen echo's zijn om hen te warmen, totdat zij terug zijn. Laat hen oprijzen van de diepste oceanen, al deze verloren zielen, waardig om verbonden te worden met ons, als deel van het sieraad. Oh, heilige, van gouden baarden. Geef uw dienstknechten hun baarden terug om dieper door te dringen in de hallen van Amenti en de hallen van Materos. Ik ben de uwe.
30. Derde hal, Belcanov : Waar de heilige standbeelden staan. Waar ons verstand weer dicht kan zijn, om uit te reiken naar het koude geweten, om te leven voor de armen. Om te delen alle rijkdommen, ook tot de gebieden van de dood. Laat me dieper glijden, en bescherm mij tegen de vlammen van de Osiris Troon. Laat de slangen in mij ontwaken, om de laatste beslissingen te doen. Belcanov, laat mijn ziel glijden, tot in uw ziel, waar de warmte trilt. Laat me degenen die bang zijn deep in mijn hart nemen. Want u bent dichtbij de depressieven en zij die God vrezen, hebbende een groen hart pompende van binnen. Belcanov, zegen uw schriftgeleerde Anu, en uw oorlogsvoerder Thoth-Izu. Laat de zeven geesten van Osiris over mijn ziel waken, mij een nieuwe geest geven.
31. Vierde hal, Elsefic : Gezang tot Elsefic. Glorie aan Elsefic, die ons zacht voedsel gaf. Wateren komende van de rotsen, terwijl je de staf had van de zeven zonnen. Baals waren je vrienden, de ezels. Je leidde hen veilig door de straten, terwijl je hen vanille gaf om hoger op te rijzen en om te vliegen op vlinder-vleugels. Je gaf sieraden op hun harten. Je doorbrak hun oranje ballen om hen hoger te brengen. Je leidde je kinderen met een gestreepte staf. Je hoornen spraken donder op hoge heuvelen, waar de fenixen vlucht namen. Osiris-Elsefic, geprezen ben je, mijn Heer. Verberg mij in uw zeven oordelen, wanneer u uw schalen van toorn uitgiet. Geef me donder om te toornen met u, en laat mijn hart niet zwak zijn. Laat me geen lafaard zijn wanneer u mij nodig hebt om te spreken. Laat uw lampen mij leiden binnenin, om de diepere duisternissen aan te raken, waar u verborgen bent. Laat mij zijn waar u bent, oh Elsefic-Osiris, en laat mij de zeven Ra's van uw geest zien, uw paden naar de zonnen. Bezichtig mijn manen, en weeg hen voor uw tronen, en spreek toegewijde woorden om hen te testen. Amen-Ra-Amen. Elsefic, zie de sieraden, en weeg hen voor uw tronen. Laat geen onwaardig voedsel mij vergiftigen in de afgronden van uw straten. Laat mijn paden heilig zijn om te eten van uw geblokte goddelijke voedsel.
32. Vijfde hal, Amenti-Ra : Drink me en weeg me, meet me in uw diepste grotten, om me toegang te geven tot de vruchtbare gronden onder de putten. Vernietig mijn spiegel, en geef me de uwe. Amenti-Ra, verzegel mijn harten, ook de harten van mijn lever, om op te slaan de schatten die u mij gaf. Ik koester hen, al deze harten, en de goddelijke groenten. Laat uw Elsefic oprijzen op de zesde dag, om de ballonnen van de voortijdse dagen te bezichtigen. Laat me de vergeten dagen stelen uit de hallen van de heren van het kwaad. Laat me een exorcist wezen en een heilige dief, om de schatten en zielen terug te brengen tot uw tempels. Daar, waar de tijgers brullen. Amen-Talgamen-Amen. U bent de heilige Amen van de zesde ziel van Amen-Ra en Talgamen-Benu. Uw vogels zullen uw geesten laten zweven. De Ka's van uw Ra zullen u leiden door natte visioenen. Terwijl de dromen van de Ba u zullen leiden door de nacht. U bezichtigt de gouden zonnen. Wij zijn heilige piraten, in deze hal van Amenti-Ra. Laat mij de ribbels van uw tijgers zien, de sappen van uw heilige dranken. Laat mij zien hoe ze heilig te gebruiken, leidende door goddelijke stappen. Oh, hallen van Amenti-Ra, in de vijfde hal van Materos, rijs op hoog. Laat me de waardige boeken zien in het diepste van de nacht. Laat ons glijden in de dranken tussen de dranken. Breng de heilige slangen van de levers naar de longen, herstel de vliezen van het hart, verenigd, om woorden te spreken van eenheid, als een zwaard om de duisternis te veranderen. Breng me de zwaarden van Osiris-Shesmu, en die van Osiris Sebqa, want de mond van de krokodil is wijd open. Bouw mijn boten om te komen over de gevaarlijke zeeen van Sonder Zon.
33. Zesde hall, Sonder Zon : Zij is de koningin van mijn hart. Zij is de dame van de altaren, hoog oprijzende in Izu. Ballonnen buigen, terwijl haar natte strepen plaats nemen. Wij aanbidden u, Dame van de Sonder Zon. Niet in ijdele woorden, maar in daden en gerechtigheid. Het is gevuld door een toorn, toornend totdat je thuis bent. Wij zijn uw dienstknechten in deze zesde hall van

Materos, na Amenti. U bent Materos-Amenti-Ra, spiegelende in de hemel. U bent de ribbelende tijger, die de touwen tussen de touwen strak maakt.
34. Zevende hall, Eminius Vuur : U bent het hart van Amenti en Ra, het hart van Sonder, waar de octopus verblijft. U hebt uw eenhoorn gezonden om ons te doen ontwaken in deze dag. Breng ons tot de gouden vliezen, om te drinken van de goddelijke thee. Laat ons verstand wegsmelten, als koud geweten uw verlangen is. Breng ons tot leven en dood, ribbelende als de verboden vrucht. Wees onze Adam en onze Eva, onze slang en onze God. Verhef de hallen van Amenti. Bereid ons voor op de reizen over de zeeen en rivieren van vuur, om de draken van uw hart te ontmoeten, de octopus van uw verlangen. Doof onze ofionen [octopus-haaien] niet uit, maar reinig hen als goud. Amenti-Thoth, open uw kamers voor ons, in Eminius Vuur. Laat ons de manden zien van uw slangen, de geblokten en de gepoederden, en al die in vuur zijn. Geef ons de sleutel om donder-vuur te openen, de Eminius-Shesmu. Dien uw Heere, Eminius-Ra, die leeft in de zon. Geef hem van het goddelijke voedsel ; Bezichtig zijn sieraden wanneer zij sterven. Kom met zijn urnen tot de vlammen van Osiris, om uw ogen en harten te testen, op de handen. Sta op zijn voetstappen, en bezichtig uzelf stervende om tot leven te komen op de derde en de vijfde dag. Bezichtig Eminius Horus, om zijn publieken welgevallig te zien, de goddelijke toehoorders. In dit kunt u de test doorstaan om tot de heilige Amenti-Ra-Eminius suite te komen. De geblokte oranje suite om de goddelijke Eminius Lions en de wilde katten van de voortijden te ontmoeten. Amen-Talgamen-Amen.

35. Ritueel en sacramenten om de deur van Eminius-Amenti achter je te sluiten : Heren van Amenti verenigt u. Laat mij het zout op de grond zijn, zodat niemand dit goddelijke vuur van Amenti-Toth kan stelen. Het brandt eens en dan vertrekt het voot altijd, totdat je zelf voor altijd ermee vertrekt. Oh, heilige Heere en Poortwachter van Amenti's Staf. Redt uw zoon, Lucifer, van de wraak van de oude Hebreeuws-Babylonische gevallene die de Hallen van Amenti en Materos niet wilde doorboren. Laat hem branden in het Vuur van Eminius. Goddelijke Amenti Leeuwen van Amenti-Lucifer, gij zijt vrij. Zondig niet. Uw harten zullen gereinigd worden door de pure vlammen en de zwavel van Eminius-Sarsia en haar hartenziel Amenti-Sarsia. Ra-Amenti zal achter u staan. Eminius-Lucifer, gij zijt vrij nu, u en uw leeuwen. Zondig niet. Uw harten zullen gezuiverd worden door de pure vlammen en het zwavel van Marion-Eminius zwaarden. Eminius, wees gesloten. Het zwaard en het altaar van Eminius is nu in de handen van Eminius-Sekmeth.
36. Ritueel en gebed om niet te worden gegeten door de krokodillen van Eminius-Luca : Hef me op vader, maak mijn hart rein, laat uw heilige krekels mijn ogen bedekken. Laat me de doden niet oordelen, laat hen mij niet oordelen. Breng me uit deze duistere passage en leidt me in uw cirkel, waar ik kan eten van de zonne-schotels. Geef me een helm gebracht door uw arenden om een licht in deze diepe duisternis te hebben. Laat me vertrouwen op cyclussen en cirkels, en ook op de symbolen van uw panters in de tempel van acht. Laat me ontsnappen tot een nieuwe week. De week van uw gouden broden. Laat mij mijn eigen altaren hebben, om mijzelf te offeren in plaats van anderen. Wanneer ik sta voor de altaren van uw gouden broden, bedek mijn ogen dan door uw bristal brivals, om uw gouden neon lichten te hebben. Leidt mij in uw kamers, oh vader, om te zien de doodskisten onder de doodskisten, om uw heilige vlinders aan te raken. Maak me dronken, leidt de boot over uw rivier, en bind de hoofden van krokodillen. Laat hen mijn voeten niet eten. Bedek dezen door vlinders. Laat hen mijn benen niet eten. Bedek hen door de schilden van schildpadden. Laat de harten-eters mijn hart niet eten, maar laat de benu-vogel, uw benu-vogel, mij binnenleiden in uw grotten. Maak mij dun genoeg om binnen te gaan. Laat mij de lijnen tussen de lijnen ontdekken .. Om hen te doen buigen in zonne-lichten. Laat mij de hallen zien van de elven van de dood. Teken deze cirkels op de muren. Aton-Amen-Aton. Laat me binnen, dode man, laat me binnen, om me uw graven to laten bezichtigen. Leidt mij naar uw doodskisten, om het sieraad van de dood te zien. Laat mij drinken van uw urnen, om het heilige water aan te raken. Stromende van de dood, in uw kamers verlang ik te zijn.
37. Laat Belcanov-Aton mij binnenleiden, mij leidende door het rode licht. Ik wil hier niet stoppen, want krokodillen zijn achter me, die mijn ziel willen eten. Ik zie uw huis als een doorweg, tot het

huis van de doodskisten der elven. Oh, oranje mannen, oh zwarte mannen, oh harde mannen, bewakers van de graven der elven, maak me hard genoeg om binnen te gaan, zacht genoeg om door muren te wandelen. Laat me uw waterlichten volgen, om een van hen te zijn ... Ik zal de lijnen tussen de lijnen aanbidden, en ook die beneden en achter, om een van hen te worden, altijd dunner. Ik zal een dunnere man zijn, oh hardere man. Laat me binnen.
38. Je kunt niet binnengaan.
39. Waarom niet ?
40. Je moet eerst teruggaan naar Belcanov, om zijn zessenzestig doodskisten te bereiken. Dan zul je hard genoeg zijn om een hardere man te zijn.
41. Ik ben nu een hardere man, kan ik binnengaan ?
42. Nee, je kunt niet binnengaan.
43. De publieken en toehoorders accepteren je niet. Je moet eerst een zachtere man zijn, als je bent teruggekeerd tot Elsefic. Je moet eerst duiken in zijn zessenzestig doodskisten, zevenenzeventig graven en achtentachtig steden.
44. Zessenzestig, zevenenzeventig, achtentachtig. Kan ik nu binnengaan ?
45. Ja, je kan, want je bent een dunnere, zachtere en hardere man.

46. Gezangen van Ova ; Osiris-Ra, ik ridder u in de orde van de Varia-vogels, de zielen van Izu-indianen. Geprezen zal Osiris zijn, die troont in de hallen van Amenti. Geprezen zal Toth zijn, wiens huis gebouwd is op de doodspilaren van elven. Osiris-Ra, the duistere en zwarte elven zullen voortgezonden worden vanuit uw borst. Oh, Osiris-Ra, vrees niet wanneer u wandelt door de tempelen van materos. Zij zullen u dieper inwijden, laat de steken u leiden. Osiris-Ra, zoon van Ova, god van eiken. Wij brengen in u de Atu, de god van bokken. Leidt hen over de heuvelen tot eeuwig geluk. U heeft de staf ervoor. Osiris-Ra, u zal de volgende gloei-ervaringen en verlichtingen hebben, terwijl u de paden van heilige voorouders volgt. U zal hun goden adopteren. U zal komen achter goed en kwaad. U zal komen achter winnen en verliezen. Wanneer u een geloof heeft gecreeerd voor de eerste keer, dan zal het u wurgen. En de tegenstander van dat geloof zal u redden. Dan zult gij een tweede geloof creeeren, wat u zal wurgen, en weer zal de tegenstander van dat geloof u redden. Dan zult gij een derde geloof creeeren en hetzelfde zal gebeuren, wat u zal doen opstijgen boven goed en kwaad. Daar zult hij de pilaar vinden van de paarse mug, een meest belangrijke pilaar van het huis van Thoth.
47. Het huis van Thoth gebouwd op zeven pilaren, de hallen van de dode elven, Avani : Welkom tot de hallen van Avani, de onderwereld van elven, waar de elven goden van de dood wonen om de doden te oordelen. Wees in vrees wanneer je hebt gezondigd, want zij hebben geen genade. Zij doorsteken harten, longen en organen. Er is geen genade, alleen reinigende rituelen. Er is geen vergiffenis, alleen zelf-offering totdat de prijs is betaald. U moet werken en veranderen in hun kokonnen, anders zult u verdoemd worden tot vernietiging in vuur-zwavel-zout-zuur. In de hallen van de dood, spreekt de opper Ova van leven en dood, de soevereine prins van oordeel en verdoemenis in Khert-Neter, dat je een gloei-ervaring kan hebben als Osiris-Ra om de misleidingen van de goden en opperwezens te zien, en de lagere wezens met hun geesten. U kunt wonen in dominatie als je de reis zult maken door Avani. Alleen dan zult u vrijgezet worden van deze misleidingen. De rest zal wegzinken en verdrinken.
48. Gebed en ritueel om niet te verdrinken in de wateren van Avani : Gevaarlijke sirenen leven in de wateren van Avani, die mannen en vrouwen verdrinken, kinderen en dieren. Vecht tegen sexuele begeertes in deze gebieden. Bevredig uzelf niet met luxe. Eet niet teveel vruchten. En wanneer u beslist om vruchten te eten, mix hen met aardappelen en uien. Draag geen sokken in uw schoenen. Snij uw baard niet te vaak af, en vrouwen, scheer niet. Vrouwen, reik uit tot de wateren van Sheri, uw wachter in de wateren van Avani. Roep haar aan door kaarslicht. Spreek haar naam in de vlam. Draag gescheurde kleren en bedek uw hoofd. Spreek deze woorden : Qebh, hemelse wateren, laat me van u drinken, en schijn uw vier lichten in mijn Ka [geest]. Qebh, hemelse wateren, breng mij tot Khert-Neter in Ra-Izu, tot in zijn longen, waar ik het gouden hart kan ontvangen, de gouden tepel [Op de Emelis Shatau]. Ik buig tot Ra en zijn Bennu-vogel, zijn harten-ziel. Plant mij in de

straten en hemelen van Khert-Neter [de ballonnen], waar mijn Akh kan opstijgen [gloeiende harten-ziel]. Qebh, hemelse wateren, sluit gouden deuren achter mij, en vernietig mijn vijanden, de sirenen. Amen-Ra-Thoth-Amen. Qebh, gij hebt de gouden sleutels.
49. Gebeden, sacramenten, gezangen en rituelen om een inwoner te worden in Khert-Neter : Oh, stad van de dood, neem me binnen, geef me een huis en goddelijk voedsel. Breng de vier vuren naar mijn Ka, en laat mij wonen in mijn Akh. Osiris-Izu, leidt mij tot uw eilanden, om mij de pilaren van Thoth's huis te laten zijn. Geef mij de tweeling-Akh, en de tweeling-leeuw hartenzielen. Ik ben Horus-Ra, ik zondig niet. Ik heb de goden van mijn stad niet bespot. Ik spreek rechtvaardige woorden. Ik heb niet met mijn mond gezondigd, ik ben Horus-Ra. Geef mij een dubbele harten-ziel in mijn lever, want ik ga het Anu-huis van Khert-Neter binnen, waar de oude goden leven [en de Oude van Dagen]. Geef mij de tweeling-tijger hartenzielen, en open mijn mond in Khert-Neter. Sta mij toe te spreken en stil te wezen, te fluisteren en luid te spreken. Amen. Sta mij toe mijzelf te bewegen. Sta mij toe te ademen. Door het meer van bloemen, geef mij toegang tot Sekhet-Hetepu [velden van vrede] en de Sekhet-Aanru, om het Mijnwoud erachter te bereiken, waar de oude kinderen wonen, en het huis van Thoth. Breng mij tot Khert-Neter in het Ra-voedsel, en tot Khert-Neter in het Mijnwoud. Sluit de gouden deuren achter mij, oh gouden Qebh, en geef mij de tweeling-krokodil hartenzielen, vanwaar de Benu-vogels kunnen opstijgen. Geef mij de miljoenen-gearmde hartenziel in mijn gouden hart, en geef mij de miljoenen-geharte zon in mijn scarabee [kevervormig hartenschild]. Amen, geef mij toegang tot Elefic-Khert-Neter.
50. Eerste hal van Avani : Prometheis-Amy. Tweede hal van Avani : Prometeus-Emily. Derde hal van Avani : Pilaar van de paarse mug. Vierde hal van Avani : het ei van Kenken-Ur [bewaakt door Eric Zwarzenei]. Vijfde hal van Avani : het ei van de tijger. Zesde hal van Avani : Eminius-Marazanta. Zevende hal van Avani : Eminius-Amen.

2.
1. Puchalini, betoverde bananen ; Jongens van Lynx ; het land achter luilekkerland. U moet vechten voor het geld, en dan kunt u zaken doen. Het is negen uur, het is spoedig bedtijd.
2. U hebt genoeg geld om een brief te schrijven, en morgen hoeft u niet naar school.
3. Al deze vruchten waren maar verhalen van de opening van de spiegel, deze zwarte vrucht leidende u naar de wereld van dwergen. [b. Het opscheppen van de belasting brangt het grote publiek naar u toe, nu is het haar beurt op het schaakbord.]
4. Het getal is in de vlam, terwijl ademende in deze spiegels. [b. Het is de zilveren slag zeggen ze, je moet diep slikken om de gouden schoenen te bereiken.]
5. De kikker heeft wat films. Hij is een travestiet. De kikker heeft wat oude kastelen. [b. Ik adem diep, en de munten rollen.]
6. Ik verzamelde hen door naar de strijdvelden te gaan in de woestijnen. [b. waar de pick pock familie nog steeds steelt.]
7. Oh, sieraad, u hief de lijmen hoog op. [b. We zijn nu in hoog materos.]
8. De kikker is uw friend. [b. Hij spuugt zand nu.]
[9. Deze zeeen van bloemen zijn mijn zonnebrillen die me blind maken voor wat er gaande is. Het kan me niet schelen wat gaande is, want het is maar een verhaal. De kikkers brengen deze bloemen. Zij zijn de meesters van de vijvers, al deze spiegels die opengaan, totdat u niet meer hoeft te slikken. Het is het land achter luilekkerland.]

3.
1. Strakke omhelzing ; Het chocolade front is open, de liefdadigheid was slechts een leugen. [b. Het steeg op vanuit het boek der leugens, lerende hoe je moet ganneren. Om je eigen wijnen te spinnen. Steeds deze zeilen op de ruggen van haaien, brengende je naar je eigen rios.]
2. Het spint, het is de meester aanraking, om je verslaafd te houden aan iemand die je niet bent, en je bent gescheiden om jezelf te trouwen. [b. de bruine spiegel bracht je daar, door op oude

chocolade te kloppen.]
3. En nu wordt je kouder door de zwarte scheiding, vallende in een blauwe zee, waar voortijdse en mythische vissen opstijgen. [b. deze banaan was betoverd, en nu staar je naar de geblokte lepel ervan.]
4. In de hand van de prins. He verliest het. [b. Liefdadigheid, de andere leugen van de zwarte roos, terwijl je duikt door deze wereld van spiegels, naar de oorspronkelijke slag, je hebt deze klokken niet nodig om voor niets te wachten.]
5. Je zinkt gewoon naar het land achter luilekkerland, waar zeeen van bloemen je zo gek maken, drie bleke paarse bloemen kreeg je. [b. En nu ben je hier aan het einde van de dag, staande in paarse sneeuw, je bent gek nu, denkende dat je eerst normaal was.]
6. Dit is waar alle vijvers naartoe leiden, je viel in deze zeeeen, met al deze vreemde parfummen, je bent niet hongerig meer, en wat is deze stank, heb je dat ooit eerder geroken. [b. De dames van de zijkanten van schaak, zij rennen zo hard naar jou in kleuren van rood, wit, zwart en blauw.]
7. Terwijl groene massas overleven. [b. je brengende naar hoog materos.]
8. En je ziet de geblokte kikkers zwemmen als walvissen, als glitterschepen, zij zijn de meesters van de vijver, zij betoverden de gouden schepen in bananen. [b. dit is de wereld van de blinden, je hoeft niet te rennen, er zijn geen films meer.]
9. Er spreekt hier niets meer, alleen sommige stripbladen, en dat is genoeg. [b. de vuren die hoeven niet meer te branden, alles is bevroren hier, terwijl kikkers zo flexibel zwemmen.]
10. Ik vraag me af hoe ze zo vrij kunnen zijn, ze zijn blind, uitreikende naar nieuwe kusten, in deze zeeen van bloemen met juwelen. [b. Geblokte slangen op de zijkanten van schaak, opstijgende als ballonnen, terwijl alles kleiner wordt, totdat de soldaten vallen, zij buigen in december's hemelen.]
[11. Ik wil niet in liefdadigheid zijn. Ik wil niet gered worden. Ik heb uw verhalen niet nodig, en uw films ook niet, ik heb uw zwanenmeren niet nodig, en uw Jezussen, ik heb uw verhaardagscakes niet nodig, laat me alleen zijn, oh laat mij zijn, met de jongens van lynx.]
[12. Je had normale hemelen, maar nu zijn we op hoog materos, de hemelen harkende, kijkende naar onze schaakborden.]
[13. Kalmeer, prins. Uw moeder harkte u, en nu stijg je op als een ballon. Ik schudde altijd uw beide handen, dus kalmeer, mijn prins, kalmeer.]
[14. U was een moeder's sieraad op een zoetige cake. Kalmeer, mijn prins, kalmeer.]

4.
1. Waar liefde eindigt ; Eindelijk waar liefde eindigt, daar staat een oranje ballon [b. brengende u in hoog materos.]
2. Waar de zonsondergang oprijst, deze jongens van lynx leiden nog steeds de blinden. [b. ik heb uw films niet nodig. Ik ben liever blind, hebbende mijn eigen lusten van binnen, met deze jongens van lynx.]
3. Zij hebben nog steeds hun strakke ringen. [b. Deze jongens van lynx, deze criminelen van binnen, zo verkeerd beoordeeld door anderen, zo verkeerd beoordeeld, terwijl anderen hun spiegels gebruiken, laat mij de jongens van lynx gebruiken.
4. Niemand praat hier, alleen wat stripbladen. [b. terwijl schaakborden mompelen.]
5. Terwijl dames van de zijkanten van schaak, zij fluisteren, verzachtende de broeken en de bloemen in de nacht, wij zijn in duister materos, heffende de zonsondergang op, terwijl dieper wegzinkende in de hemelen. [b. uw ballonen waren strakke ringen, zij komen van de zeeen van koud geweten, deze jongens van lynx, deze criminelen van binnen, deze piratenschepen, makende mij blind.]
6. En nu drink ik strakke sappen, komende van de flessen van schaak, terwijl geblokte slangen het siroop laten zinken. [tot in een andere ruimte.]
7. Waar liefde eindigt, de ringen zo strak, komende van de randen van een schaakbord. [b. u begreep het nooit, deze luie katten kun je niet verbergen, we zijn nu in zacht materos, van binnen, in hoge hemelen.]

8. Vaarwel, zomer hemelen, ik raak nu december's zon aan, met al deze dames van de zijkanten van schaak, heffende hun flessen op in slow motion om snelle aanvallen te doen, ik ben luid aan het lezen in deze oorlogs-boeken, terwijl u fluistert, malende mijn ringen zo strak, ik ben in hoog materos, vannacht. [b. alstublieft sluit mij op in uw geblokte kelders.]
9. Ik wil de films aan beide kanten zien. Het maakt me blind.
10. Gouden piraten schip ; deze betoverde rechte blauwe bananen, deze voortijdse mythische vissen, maken me blind, maken me doof [b. om de mooiste muziek te horen, oh piraten schip, roer me aan, roer me aan.]
11. Houd je plaatjes van vrees niet bij je. [b. maar probeer het sprookje binnenin te vinden, door dit kleine licht, van de jongens van lynx, met hun zo strakke ringen, deze ringen zijn geblokt, ze lijken op moeder's lippen.]
12. Ik zag het schilderij. [b. door ons blind te maken, laten ze ons de mooiste schilderijen van binnen zien.]
13. Deze jongens van lynx, deze criminelen van binnen.
14. Dit zijn zeeen binnenin zeeen, terwijl jongens van lynx de machines van herten in hun zakken hebben, dit zijn sieraden binnenin sieraden, dit zijn jongens van lynx. [b. ik val flauw terwijl ik hun roze sieraden zie, een epilepsie jongen is wat het zegt.]
[15. Deze monsters van steen, verspreidende hun lusten, waar tranen munten zijn, en waar de zachtheid hun vuur is, het land achter luilekkerland.]

5.
1. Snaren van stereo ; Zij kennen de snaren van stereo, zij kennen de snaren om de tranen te bewegen. [b. dit land achter de vla, luister naar de travestiet, deze tovenaar's harten.]
2. Oude kikkers zitten achter de chocolade, met lippen van pepermunt glimachen ze. [b. en nu is daar een gouden piraten schip in blinde zeeen.]
3. Oude kikkers zitten, met herten in hun zakken, hoog opheffende de vlaggen van zaken. [b. het komt van oude zakken, grootvader die zijn geblokte slangen hoog opheft.]
4. Op snaren van stereo zit ik. [b. de gehandicapte jongens maken goede bewegingen, zo'n autistisch uitzicht, de zilveren slag maakte ons doof, en nu horen we de magische muziekdozen van binnen.]
5. De kloppende harten van tovenaars, deze banenen harten, zij maken gouden grappen op gouden piratenschepen, terwijl zilver de liederen van stilte verspreid. [b. deze plastic golven met krokodillen laarzen.]
6. Ik bekijk de sterren van de travestiet, geblokte boeken in oude flessen, uitreikende naar de hemelen van Mozart. [b. ik bekijk de gehandicapte en autistische sterren, de sterren van dementia die ons hier brengen, op de vleugelen van misverstand vonden we onze ware vrienden, door ongelukken en fouten.]
7. Zij hebben vriendelijke vissen die hen door ontzagwekkende gebieden leiden. [b. veranderende zo wild in de nacht, zo wild, deze wilde starren in roze lusten, geschenken van pony.]
8. Begrijp me niet verkeerd in deze slow-motion. [b. want uw auto's kunnen botsen, om de stad te bereiken, van de zilveren zeilen.]
9. Durf je te verbergen, wanneer hij de show bekijkt, hij, de oude travestiet. [b. dit plastic hout zou goed zijn om een pak te zijn.]
10. Het hout is zacht in marsepein land. [b. maar dit is de wereld achter luilekkerland.]
11. Als munten slaven zijn, dan waarom betaal ik. [b. ik moet de vogels van sigaret vrijzetten, en de gouden sigaren aanraken.]
12. Van hoeveel boeken van leugens vertelde je, mijn schaduwen sloten mij op in oorlogsboeken, jij maakte hen, terwijl je mij zonnemelk te drinken gaf. [b. van pijp's complot, als bevroren soldaten marcheren zij naar hun bestemmingen.]
13. Met chinese lantaarns, met wilde werelden binnenin, wilde lichten, dit zijn bakkerman's gezichten. [b. met zoveel tepels erop, terwijl sommigen zeggen dat ze vreemde huidziektes hebben, tepelhoofden zij marcheren.]
14. Door chinese lantaarns, zo wild, aangeraakt door thrillers, komen ze tot leven binnenin. [b. maar

dit is het land achter luilekkerland, zij doen bewegingen zo gek, terwijl tovenaars-harten op een schotel liggen, kloppende terwijl je je zo vreemd voelt van binnen, shaduwen op de muur.]
[15. Deze munten zijn slaven en geofferd door religie, wanneer ze blind en doof worden, wild en gehandicapped op de vleugels van een autistisch kind met de vleugels van dementia, zij kunnen uitreiken tot de distels en de brandnetels om weer vrij te komen.]
[16. Door strakke ringen, ben ik nu een schaakbord soldaat. Hier is het okay om te vechten, want niemand wint echt, en niemand verliest echt, wij voelen allemaal de pijn, van een nieuwe wereld die komt.]
[17. Het opent de wereld achter de schaakborden, vreemd verkeer, in vreemde boeken, deze soldaten marcheren, door koud materos, om de randen van de schaakborden te zien, waar vreemde appels groeien, oh laat ons hen eten, zij maken onze harten zo strak.]
[18. Vader drinkt de oude sappen, he ziet de soldaten niet bewegen naar een ander schaakbord, terwijl speelkaarten zweven, anderen uitnodigen tot de grand begeerte, deze wereld achter schaak.]
[19. Spelende op bakerman's harten terwijl vreemde poeders zich verspreiden, deze wereld bedekkende met sneeuw, lapoendria glimlachen, het is een vreemde drum, en al uw jassen zijn anders nu, geblokt, marcherende naar de wereld achter schaak.]
[20. Het is fokkende elven, die lang groeien onder de helm van Bekehelm.]

6.

Bastet Leugenboek ; Robhold ; Ben jij een boom. Ben jij een groene staaf. De zwarte zon heeft jouw genade geschonken. Heb je al diep in de ogen van de staaf gekeken. Ben jij een boom, ben jij een groene staaf, heb je genade van de zwarte zon verkregen. Als een boom was je, staande in de storm, ja, jij droeg ze, al die bladeren, van verborgen dagen. Ben jij een boom, ben jij een groene staaf. Heb je Geb gemeden of heb je tegen hem gestreden als tegen een oude vader die het niet meer wist, of heb je hem bedrogen. Mocht je hem, of haatte je hem. Ben je deel van de Gebbieten, deel van de groene staaf, heeft de zwarte zon je genade geschonken.Ben je de boom, ben je de groene staaf, heeft Geb je hart bedrogen, of schonk hij je de levenslust, heeft hij jou de militaire macht gegeven, of gaf hij jouw armoede uit een pot. Kom nu gauw, kom nu tot de zwarte zon, en zie wat hij voor je heeft. Al je bomen zullen tot leven komen, zie dan toe of ze je beminnen of verstoten voor eeuwig. Zal Geb je liefhebben als hij tot jou zal komen. Hij stond daar aan je deur, toen jij je opsloot in je kast. Buiten staan zijn geweren in standaarden op het gras, gewoon tussen de huizen, en pakte hij jou, maakte hij jou tot zijn vrouw. Ben je bedrogen, heeft hij je gekust, heeft hij je gemist toen jij van hem probeerde te ontsnappen, weet mijn kind, je redt het tegen hem, als je hem in waarheid hebt bemint. Ben je een boom, ben je van groen geluk, heeft zijn zwarte hond je gebeten, of heeft hij jou afgezonderd in verdriet in een diepe kast waar hij je niet zou raken. Wie haalde jou daar vandaan ? Wie heeft jou naar de sterren genomen. Heeft de zwarte zon jou genade geschonken. Boom van geluk, boom van groene verlichting, boom van kracht, van parelstappen, diep in het zand vond jij je geluk, bij Geb deelde jij je smarten. Een huis van beweging, een huis van groen geluk, een huis van delen, waar Geb jou altijd heeft gemeden, je dacht waar blijft mijn geluk, maar kind, alleen wanneer je naar verlichting zoekt is geluk je deel, eerlijk geluk, groen geluk. Kijk naar omhoog en vang de groene regen op, wanneer de zwarte regen tegen je heeft gestreden. Die zwarte hond, die hij tot je zond, jou naar vervelende plaatsen heeft gebracht, door Geb voelde je je gemeden. Al die soldaten tegen jou, al die vliegende hoofden, tegen jou, zij zullen altijd tegen je strijden, totdat je Geb vindt in het verdriet. Ja, altijd heeft hij je gemeden, ja, altijd heeft hij tegen je gestreden, Geb, de boom, totdat je het verborgene ontdekt, en tot hem vlucht. Als door groen sap beweeg je, door groen sap leef je, op weg naar verlichting, als je een boom bent, zul je eeuwig leven. De rest is reeds verloren. Ik weet, je leeft in bevroren dromen ... ik weet je leeft in parels verborgen ... Boom van geluk, doe de kastdeur open, boom van geluk, laat ons niet buiten staan. Geb is hier met al zijn standaardgeweren, op de muren loopt hij, naar binnen kijkt hij niet. Boom van verlichting, van groene verlichting, open de deur voor ons, opdat het licht der zwarte zon op ons zal schijnen, en onze bomen tot leven zullen komen, in de rijen van Geb. Zij zullen ons meenemen naar de sterren, naar het eeuwige geluk. Ben je een boom, ben je groen geluk, beloof je de sterren niet te breken, wanneer zij tot je komen, om te vertellen van de verborgenheden van de zwarte zon, waardoor je je altijd voelde gemeden. Droom je van geluk, of van verlichting. Geluk komt niet zomaar, maar altijd met een doel, en vanuit een bron, die bron is groene verlichting, komende vanuit het hart van Geb, de aardvader. Als een soldaat stond hij voor je, de bliksem sloeg in, waar heeft hij jou wel niet allemaal van losgetrokken. Je dacht dat je niets meer overhield. Maar heus, mijn kind het was beter, toen hij je daar sloeg. Nu staat hij dan voor je, jou kast opengetrokken, waar jij je in dieptes verborg, om complotten tegen hem te smeden. Ken je zorgen, ken zijn verdriet. Als soldaat staat hij voor je, terwijl zijn zwarte hond brult op de achtergrond. Een hond van liefde, maar zo heb jij het nooit gezien, als een dreiging zag je het. Als soldaat staat hij voor jou kast,

waar jij diep in weg bent gedoken, als het verborgene ben je, maar hij maakt snelle pas, zijn geweerstandaarden staan tussen de huizen, en hij loopt over de muren van het kasteel, van de burcht, zonder binnenin te kijken. Hij kijkt naar jou. Als een soldaat stond hij voor je, als een soldaat gaf hij een klap in je gezicht. Hij is bij je in de kast gekomen, en zijn hond bijt je, waar is nu het licht. Ben je nog steeds in strijd tegen Geb, tegen al zijn soldaten en honden. Of heb je je bij zijn liefde neergelegd, en bij al zijn vreemde plannen. Van het geweer schrok je, de lange man staat op, schudt de boom, en raapt de veren. Van het geweer schrok je, van zijn blaffende hond, als een soldaat stond hij voor je, met een geweer in zijn armen, dat hij in je kast drukte. Ben je nog steeds voor hem op de vlucht. Als bliksem stond hij voor je, als bliksem, het deed pijn, als soldaat tussen de huizen, nam hij alles van je af. En bracht hij jou tot het bos, tot de groene verlichting, tot het mos, tot een dobbelsteen van hogere bomen, tegen hogere winden vocht je, en omhulde hem. Als bliksem stond hij voor je, als bliksem het deed pijn, toen hij jou afzonderde toen hij jouw heupen brak, toen hij je kleed wegscheurde. Als bliksem kwam hij, als bliksem ging hij, met een hond die alleen kon bijten, en jou kon laten wegslijten. In groen geluk ben je gekomen. Soldaten komen, soldaten gaan, Geb was hier, nu is alleen zijn vlam nog daar. 'K heb je al het goede gegeven, de groene verlichting, en een reis om de zwarte zon, die eeuwig zal duren, in je herinnering, ja het zal groeien, opdat al je bomen vrij zijn, oh boom. Geb stond voor je, nam je hand, maar de kast dook je in, achter de gordijnen, om te vluchten voor schuld, en hij gaf je het mijne. Geb stond voor je, Geb liet je niet gaan, als door de bliksem getroffen sprak je zijn naam, gaf je hem al wat je bezat. Als door een bom getroffen stond je daar, en Geb keek naar jou. Het rechtshuis bracht je tot de boom. Als een rechter tussen de huizen kwam het tot jou. Ben je een boom, een groene staaf, heeft de zwarte zon je genade geschonken. Zijn je bomen tot leven gekomen, of staan ze nog steeds waar ze stonden. Toon mij je hart, dan kniel je hier, toon mij je lever, dan kost het je niets, diep van binnen in jouw kast vertoon je steeds dezelfde sterren. Is dat jouw vertier. Tot Geb ben je gekomen. Een rechter tussen de huizen, soldaten voor de kasten, en wat loopt op de muren van jouw burchten, zijn het de schaduwen van een duister verleden, als de zwarte nacht de zwarte zon. verraad me niet, verraad me niet, want het licht steekt door de dagen, als Geb tot de kasten komt. Ik zal jou ook behouden, als een rechter tussen de huizen, als Geb tot de kasten komt, als Geb tot de kasten komt. Ik ben de bliksem op jouw trappen, waar de bomen staan, waar de bomen staan, wanneer Geb tot de kasten komt. Laat mij tot jouw kasten komen, laat me in, verdedig je niet, als Geb tot de kasten komt. Samen staan we sterk. Vang voor mij die bliksem op, ik kan het niet verdragen, als Geb tot de kasten komt, als zijn honden bijten. Samen staan we sterk, als rechters tussen de huizen. Kom tot mijn kasten liefste, laat de genade van de zwarte zon ons tezamen verbinden voor altijd, wanneer Geb tot de kasten komt. Samen staan we sterk. ben jij een boom, een hartendief, een grote genade, een grote brief, wanneer Geb tot de kasten komt. Ben jij het die ik bemin, wanneer Geb tot de kasten komt. Wees mijn rechter tussen de huizen, wees de standaard van mijn geweren, wanneer geb tot de kasten komt, als een soldaat, een harde man. Ik heb zijn woorden nog niet begrepen, Hij heeft mij niet gegrepen. Wees mijn geweren als standaarden tussen de huizen, dan zal ik de jouwe zijn, als Geb tot de kasten komt, en zijn bliksemen werpt, onze keukens doorzoekt als een schutter. Wees mijn schutter, wees mijn gids, wees mijn hond, oh Anubis, als Geb tot de kasten komt. Leidt mij tot de rode kap, door de ruiten heen, dieper in de kasten. Kom tot mijn kasten, wees mijn rechter, mijn geweren in standaarden tussen de ruiten en de huizen, oh Anubisieten, en leidt mij weg. Loop rondom mijn muren, loop eroverheen, kijk niet naar binnen, maar naar mij, als Geb tot de kasten komt, en het harde in de straten valt. Anubis, wees mij tot een harde, en ga mij voort door de ruiten heen, langs de huizen, langs de standaarden, als Geb tot de nachten komt, als een hond, een wolf van het verlee. En Robhold is als de hartsdarm, herschrijvende de wetten, brengende zijn kussen van vuur en pijn, om de liefdeslittekenen te brengen. Dit zal hen allen brengen tot een nieuw land. Was niet de judaskus daartoe de weg ? Nu dan hebt gij ware liefde gevonden. Ook hebt gij de darmen der ademhaling niet veracht. Wat gij wel hebt veracht is het hart en de ademhaling der mensen. Hierin hebt gij goed gedaan. Ben jij een boom, een stralend geluk. Heeft de zwarte zon je gevonden, of sloeg hij je stuk.

7.

Het koninkrijk Gods dan bestaat in darmen, en zijn anatomie. Van mono's hebt gij niets willen weten, maar ziet, gij zijt genaderd tot Zkum. Zal het u branden, of zal het u uitleiden. Bent gij een boom, een stralend geluk, bent gij door Geb gevonden, of sloeg hij uw stuk. Bent gij dan door darmen gewurgd, gij die het hart opdroeg tot een vreemde god. Hiervan heb ik nooit iets geweten. De kus der leugen zette het vuur aan, brengende het liefdeslitteken. Mijn hart is een darm, mijn long is een darm, twee strepen gekruisd, zij vormen de veredeling van het woord. Aan het darmenkruis hing ik. Zij waren nog niet klaar met mij. Ben jij een boom, een stralend geluk, heeft Judas je gevonden, of sloeg hij je stuk. Beminde hij je met een kus, een vurige kus van verraad, een groot gemis, een tranendal vol. Ben jij een boom, een stralend geluk, wie kuste jou na die dagen van geluk, wie bracht jou naar de overkant, wie maakte jou als brandend zand. De littekenen der liefde zijn als vuur, wie kuste jou daar in die schuur. Ben jij een boom, met schuivende letters, in rijen schuiven zij, ben jij een bastet, een leugenbastet, vol namen en vol reclame ... Ben jij een boom, een stralend geluk ... Wie heeft jou gevonden en wie sloeg jou stuk ... wie gaf jou de kus des doods ... wie offerde jou op het leugen-altaar ... Wie ligt naast jou, wie heeft er verdriet ... die kus van pijn die geeft mij verdriet ... als een vuur maakt het mij een met jou ... een liefdeslitteken ... wij praten nog steeds met elkaar ... Waar moet ik naartoe ... een judaskus achtervolgt mij ... stervende na de dood, in een liefdesfontein, makende mij puur en rein ... Zij bracht haar geliefde naar het brandende zand .... waar zij hem nogmaals aan de leugen offerde ... een vreemd strand ... eeen vreemde molen ... latende het licht door, was mijn oog geen darm in den beginne, maar nu, ik ben zo arm ... een vreemde juweel op mijn kop, zo wreed, zonder genaa ... Zij bracht mij naar dat brandende zand, tot een hoge haag, brandend als mijn lot ... Zij bracht mij tot een leugenstrand, mijn woorden verbrand ... Het as nam zij van mijn edelstenen, en zij wierp mij over de kostbare steden ... Zij heeft mij vermoord door een kus ... Zij raakte mij aan in moedertaal, de oplossing zoekend in

mijn rode straal .... Zij bracht mij naar een leugenstrand, de aarde is verboden, tot een toren steeg ik op, over brandende treden, kokende van liefde, stralende van sentimenteel lot ... Zij bracht mij naar het leugenstrand, een modderige woning, met vier daken werd ik opgebrand, als een sigaret wees ik haar aan ... Jij bracht mijn dochters tot de rare spijzen ... Zij bracht mij tot een leugenstrand, een verwelkte woning, als een oude vrouw was jij aan mijn hand ... En toen boog jij voorover, om mij eeuwig vaarwel te zeggen ... in jouw leugenboot vertrok je ... in jouw leugenboot verging je, met je armen uitgestrekt tot de laatste dood .... Zij gaf mij een leugenstrand, een vermakelijke woning ... Tot Zkum ben ik gegaan ...

8.

De leugen geneest mij, een oude taal. Zij brengt mij tot de dieptes van het bestaan ... De kussen van het kruis, wat darmen tussen jou en God ... de hartsdarm werd ons verboden ... je geloofde niet in mono's ... en al die oranje leugenaars ... Zij zijn als vissen in snelle boten ... hun steken branden, ongehoord ... Tot stilte zullen wij komen ... over dit scharlaken koord .... Het is als de ziekte van karma .... Zij maakte in het graf haar woning ... De kussen van het kruis, zo leugenachtig, brandende met oud vuur, een oude muur ... hebben wij doorbroken .... God zegt het is vreemd vuur, maar de Mono heeft het uitgemolken ... De kussen van het kruis, zo leugenachtig, brandend van oud vuur ... het oude uur ... waar de dag is aangebroken ... Wordt wakker man, want de karazuur heeft je bedrogen ... Het was een moordende kus, de stem van het verleden .... deze liefde is zo overdreven ... een slagveld is het ... Kom, vertel me wat je naam is ... Oranje leugenaars, zij zeilen op de zeeen van Bastet ... als leugenkussen zijn zij ... op zoek naar oude pret ... in flessen opgeborgen ... het waren de dagen zonder zorgen ... maar heus ... zij spreken alleen een vreemde taal .... houd hen niet voor schuldig tegen het einde van de morgen ... Als zeilschepen zijn zij, de kussen van pijn ... om liefdeslittekenen te brengen ... steeds praten zij tot oude bekenden ... Wij waren toch vrienden eens ? Zie, het is allemaal welgemeend ... die kussen van mij werken nog steeds ... Je hebt laatst nog van mij gedroomd ... Moeten wij nu een leugen-oorlog voeren om aan elkaar te ontkomen ? Jij spreekt mijn taal niet ... dus laten we er maar mee stoppen. De woningen zijn zo zuur hier, waar kussen oorlog hebben gevoerd ... De kussen van oorlog nooit te duur ... Al mijn wagens zijn in vuur .... Jij hebt mij bedrogen ... jij hebt mij laten gaan ... met een kus van leugen naar een nieuwe woning ... Ketenkussen gaf jij mij ... maar mijn Judas liegt erger dan jij ... Met een kus verraadde jij mij, met een kus verraadde ik jou, met een kus van oorlog ertussen, als de weegschaal van een kus des doods ... Maar de kus van pijn leidde mij tot Zkum, tot een nieuwe wereld .. ik ben eindelijk vrij van jou ... de kus van verlatenheid gaf ik jou ... Kussen van pijn, als darmen tussen jou en mij. Nog zoveel moet er veranderen, liefste ik hoor je, je bent bij mij ... Als een vuur in mijn borst is Neith ... haar lichaam is van darmen gemaakt ... als je maar weet dat ik haar nooit verlaat ... Er zijn darmen tussen haar en mij ... kussen van pijn om de liefdeslittekenen te brengen ... spreek tot mij ... Neith, zacht geluk ... Je hartsdarm maakt je blij ... je longdarm brengt jou adem van mij ... Houdt vol, we moeten nog even zwemmen, door deze zeeen van geluk ... totdat we op het eiland zijn ... met de kussen van pijn ... liefdesdarmen tussen jou en mij ... in Zkum leven wij ... Je oordarm gaat rechtstreeks in mijn hart, en ook je oogdarm eindigt daar ... Je eet en adem darm weten mijn hart ook te vinden ... en mijn hart wordt steeds meer een hartsdarm ... een litteken der liefde ... ik hoor je woorden met mijn hart, en ze cirkelen door mijn lichaam, het maakt me duizelig ... je woorden zijn als vuur ... is er leven in je ... Mijn hart bloeit en groeit ... het brandt mijn kleren naar onderen en opzij ... Anubis, ik zie de darmen van je hart ... ze zijn als liefdesarmen ... ze worden zo lang en dun ... en dan neem je me mee ... Ik zie je hart gloeien ... ik zie je kussen bloeien ... als ballonnen in de lucht ... Liefste, huil niet meer ... ik ben bij je .... toen bloedvaten nog darmen waren ... rode strepen ... Anubis, eet het leugenbrood, en wordt sterk ...

9.

Log ; En de zenuwen zullen tot darmen worden, en alle darmen zullen uitkomen in de hartsdarm. Zo zal dan Anubis de scarabee worden van de hartsdarm. zo zal er dan een tweede hartsdarm zijn in de buik en een derde in de rug. En de hartsdarm zal de koning zijn van de rode strepen. En de ogen zullen groeien en meerdere kleuren hebben. En ook zal er een hartsdarm in de onderrug komen, en daarna zullen er hartsdarmen komen in de armen en benen. En dan zal het hele lichaam tot een hartsdarm worden. En er zullen vierhonderd stralen van leugenkussen zijn, en tien stralen van pijnkussen, twee van doodskussen, een van een hellekus. Verder zal er ook een zijn van een deliriumkus, en zij zal de lokogamen dragen. Dan zullen de leugentranen gaan stromen. En de leugentranen zullen spreken, hoge woorden, en dan zullen er darmen voortkomen uit de darmen, om te bouwen het nieuwe jericho ...

En Judas zal daar op de troon zitten met zijn grappen ... En er zullen nieuwe hartsdarmen voortkomen uit de hartsdarmen, en zij zullen webben vormen, en zij zullen heten het nieuwe sodom ... Hier zal Anubis zijn troon hebben ... En dit zal een leugentroon zijn ... En die leugentroon zal vol zijn met de vogels van sigaret, de levende boeken ... zij komen wanneer je bidt, en je je handen vouwt ... dan zullen zij liegen ... liegen zoals ze dat nog nooit eerder hebben gedaan ... Zij zijn de ergsten onder de oranje leugenaars ... De legendes maken hen waar ... de nieuwe darmen zijn zij ... door hen reizen oranje leugenaars ... en waterlichten ... tot de dame van cartoon ... De vogels van sigaret zijn op weg naar sodom, naar de leugentroon van Anubis, waar zij zullen neerstrijken met nieuwe verhalen ... nieuwe leugens ... Ik ga kapot van verdriet ... Ik hoor je niet, ik zie je niet, Ik weet niet eens wie je bent ... Pluk de rozen met mij, en laten wij tot het kasteel gaan ... Velen maakten hier naam ... Op de rozen heb ik verhalen geschreven ... Als vogels van sigaretten ... kom, er is nog zoveel te beleven. Ben jij een boom, een stralend licht, heeft Geb je meegenomen, of heeft hij je aan je lot overgelaten, een panterkermis, een pantermarkt met een stok in je kaken ... vreemde kruizen ... trekkoordjes ... de pantermarkt aan 't leugenstrand ... welverdiend trek jij er doorheen ... naar de overkant van

Getsemane ... twee slangen, twee honden ... zij hebben jou verslonden .... was 't maar weer nacht ... want deze lichten branden mij, erger dan ik had verwacht ... Ben je een boom, een stralend geluk, heeft Bastet je meegenomen naar haar paradijs, de sfinxen languit op haar banken gestrekt ... of heeft zij jou op een schip naar de hel gezet ? Ben je een boom, een stralend licht, heeft Bastet je opgenomen, of werd je opgelicht ... 't is maar waar de dromen bloeien ... 't is maar waar het schip vergaat ... tussen haar benen werd ik omgedraaid ... Ben je een boom, een stralend licht, heeft Geb je tot haar meegenomen, of bracht hij je naar 't gesticht ... Op de rozen hier heb ik verhalen geschreven .... als vogels van sigaretten ... kom, er is nog zoveel te beleven ... laten we zwemmen tot het eiland van bastet, haar leugentongen hebben ons gered .... kun je nu mijn liefste zijn ... een panterhand ligt op 't leugenstrand ... 't is bijna voorbij ... Nooit wil ik nog terug naar die vreemde markt ... nooit meer terug naar de panterhand .... ik spring opzij, en liefste, hou me vast .... er komen vlammen uit op dit leugenstrand ... laten we zwemmen naar het eiland van bastet ... haar leugentongen hebben ons gered .... zoveel wachters van getsemane grepen me vast, maar Judas bracht me op het vaste land ... met deze vogels van sigaret ... Zij maakten van mij een vogel, een vogel van sigaret, een boek zonder bladeren, het zaad ligt nog te slapen ... een dromerig verhaal zonder einde, zal snel tot me glijden ... liefste hou me vast ... je jurk is beschreven als een vogel van sigaret .... door de darmen van je longen gaan de letters traag, en draaien in allerlei golven ... als slangen die glijden tot de zonnehaag ... een hondenhaag .... een zonnehaag .... met al die vogels van sigaret ... zij hebben mij gestoken, maar vanavond brengen ze me pret .... grote pret, zonder zorgen .... De letters gaan hier snel ... je weet het wel, je weet het wel ... de letters gaan hier snel ... met deze vogels van sigaret ... je weet het wel .... de letters gaan hier snel ... Ben je een boom, een stralend geluk ... ben je een boom, een stralend licht ... ik heb je steeds geschreven ... ik hou van jouw gedicht .... in grote letters schreef je mij ... eenmalig bewees jij liefde aan mij .... ben je een boom, een stralend gezicht ... een zonnetje en een leugengedicht .... Oh, jouw bootje ging snel, met de aapjes op je schoot ... maar nu ben jij een boze droom, maar nu ben jij een boze droom ... op een nachtvlinder vluchtte ik .... Toe, nachtmerrie ga snel voorbij, ik luister naar mijn slaapliedjes op een rij .... een boos gedicht ... maakte mij zo droevig ... ik zwom tot het eiland van Bastet ... waar haar leugentongen mij hebben gered ... op een nachtvlinder vluchtte ik .... tussen haar benen werd ik omgedraaid ... op de zomer wacht ik ... tot de boze droom geheel is uitgewaaid ... Ga snel voorbij oh nachtmerrie, ga snel voorbij, oh pot met vergif, want tot de woning van bastet ben ik gekomen ... met haar boeken als bomen, als hoge dromen over een overwelmend licht .... door de vogels van sigaret zal ik daar komen ... zij komen in mijn dromen ... met tongen als lucifers .... Jongens wat een geluk, ik droomde over nieuwsberichten ... ze konden niet meer stuk .... ik zat op een hoge kruk, met gele madeliefjes in een pot die zeiden de leugen is je lot ... op hoge poten liep ik weg, maar ze konden me nog net achterhalen ... aan de telefoon spraken zij mijn namen .... op de achterkant van een koffiepot stond het beschreven, mijn lot ... Door de kamer van het licht ... kwam ik tot dit gedicht ... roze namen op een koffiepot beschrijven daar mijn lot, madeliefjes had ik maar nooit naar jullie geluisterd .... had ik maar nooit mezelf aan die beeldbuis gekluisterd, er is geen redden aan .... totdat Bastet spreekt, mijn naam ... boze dromen ga toch weg, mijn huis heeft al genoeg van jouw pech ... ga het straatje maar weer uit, en neem eens een andere spruit ... Er komen stripboeken uit de gekarnde tranenzeeen ... als zaad rijzen ze op ... al die tranen, toch niet voor niets ... maar was het niet een grote leugen ?

10.

Het zijn filmjes die je het bed in krijgen, maar shhh... waren wij niet op zoek naar de gouden sigaren ? Tekenfilmpjes of iets anders ? Ik weet het niet. Ik draai nog steeds met mijn vingers na die nare dag ... Bastet heeft me misschien wel vergeten ... Vandaag heb ik een oud stuk gevonden van een verhaal wat ik eens had geschreven, over een konijnenziekenhuis ... IJs golft met lijm, hier achter de woestijnen. Het is bij mij onderhand Bastet voor en na. Hier komen de schoenen en laarzen tot leven .... Het rolt vanuit vreemde bomen .... Hier rollen de knikkers ... Ze is een rolschaatsdame, terwijl ze haar vleugels diep binnenin haar verbergt. Haar witte tong verbrandt het as nog een keer, vreemde wegen van ... verzekeringen ... Gewoonlijks waren het insecten, ijs golvend met lijm ... Gewoonlijks gaf het licht, maar nu is het donker in de nachten, tussen de muren van Jericho ... Als je het aanraakt laat het je nooit meer gaan ... maar je kunt het nooit vasthouden, want het glijdt weg als natte modder ... Het groeit vanuit een konijnenlaars ... het is op weg naar je hoofd .... het is de wereld van strips en tekenfilms ... als in werelden van sprookjes ... de vertes zijn dichtbij, en nooit beangstigend .... daar waar de angst stierf ..... tussen de muren van jericho .... waar de dames alleen wandelen .... waar de rolschaatsdames zijn .... reddende de speelgoed-soldaatjes uit de vuilnisbergen .... Er is magisch as tussen de muren, komende tot leven in de nachten, ijs golvend met lijm ... vreemde zaadjes van verzekeringen ... daar waar ziekenhuizen branden .... Het zijn konijnenziekenhuizen, vol met nummers .... het vliegt en brandt .... glijdende .... Deze konijnen zijn roze, en bouwen een vreemd hotel vanuit een ijzeren laars .... waar ijs met lijm golft ... Er hangen vreemde zaden in bomen, groeiende totdat het voedsel is op harige schalen ... Zijn hoofd is op de munt .... en nu is hij zo ver weg ... maar hij maakte het tot je zakken ... Het is alsof hij overal is, maar je kunt het niet aanraken ... Het is als de vloek van verzekeringen, op een witte dag .... Allen achter glas, terwijl er iemand ontsnapt ... kunnen wij ons niet bewegen .... Spugende zand, op weg naar het land, waar ijs golft met lijm ... Zaden van vreemde vruchten ... voor een ziekenhuis van konijnen .... En de dame heeft rolschaatsen, en ze werkt in het ziekenhuis van konijnen ..... De tranen worden geklutst tot zaad ... daar ... in een vreemde machine .... Haar hoofd is op de munt, maar ze heeft geen vrienden .... daarom huilt ze zo vaak .... Ze hebben het nodig voor hun zaadmachines .... De strips moeten klaar zijn aan het einde van iedere week en maand ... Ze is een vreemde boom, een konijnenboom .... Ze leeft in een laars, en reist onder de grond met de vreemde liften ervan ... Ik maak woning in een konijnenschoen, waar het konijnenoog staart ..... Ik voel het glas van het roddelblad ... Hoe lang duren deze reisjes .... Er zijn tranenmeren in deze schoenen ... De munt is hard .... Aan het eind heb ik geen vrienden mee .... De jongen gemaakt van sigaretten ... een vreemde lift naar de

reuzenschoen .... De reuzenschoen is vol van tranen ... voelende het glas van de de strips en de tekenfilms .... tranen van zand .... Vreemde lijmen hier ... in het land van lijm, waar het ijs golft .... konijnenlijm, dat de tekenfilms spint .... Er is tekenfilmdrank te drinken .... vreemde draaimolens .... brengende je dieper en dieper .... in een konijnenziekenhuis, een vreemd konijnenhol in een konijnenlaars ..... waar zaden zwemmen als vissen .... waar verzekeringen in het rond branden .... Dit zijn vreemde klokken in konijnenschoenen, en vreemde konijnenschoenen in klokken ... Het tikt op mijn zebra-horloge .... groeiende als plastik waar het speelgoed oprijst .... De reus voelt nog steeds het glas van de tijd .... in tranen van zand .... totdat de muis hem geeft ... de vleugels van dementia ... om een kabouter te worden .... deze roddelbladen ... vreemde klokken in vreemde wachtkamers .... totdat de deuren open gaan, door de vleugelen van dementia ... vreemde liften in een konijnenkaars .... vreemde veren, vreemde ladders .... in een konijnenlaars .... Deze konijnenschoenen reizen op de vleugelen van dementia, als de armen van vreemde klokken, vreemde flessen, waar waterlichten uit voortkomen, op weg naar de cartoondame ... zij bezit een vreemde schoenenwinkel, als de boekenwinkel van venus .... De sigarettenklok wordt kleiner ... Het lijkt dat de reus weer een kabouter wordt .... en bij mij ? Het is nog steeds Bastet voor en na ... Er zijn spinnen op de ogen van konijnen, om de tranen in zaden te veranderen ... totdat het verf geworden is voor de zeeen van cartoon .... Vreemde flessenmachines .... in een ziekenhuis voor konijnen .... Op de vuilnisbergen staan rode schaakborden .... De stukken openen de kranen van het verleden .... Het rode goud laat de gezichten van het verleden zien ... al die bakkerman's gezichten .... Het is een vreemd ziekenhuis .... met vreemde drankmachines .... al die bakkerman's gezichten .... omhoogkomende door het oor van verzekeringen .... Het oor van het konijn verblindt hen allen ... daar waar lijm golft met ijs .... Zij zijn de soldaten van verzekeringen .... dronken gokkers .... vliegende op de vleugelen van dementia ... met hun juwelen van spaanse nachten .... Het is weer zo ver ... Ik sta weer in de roddelbladen ... blubbermonsters heffen hun kaken op om te blaffen ... vreemde pudding op m'n bord .... gelukkig is het een roddelblad van konijnen ... bubbels komen uit hun monden, en ik voel het harde glas ... ik kan niet vluchten .... ballerina's naast mij huilen zand .... Zouden hierdoor al die woestijnen komen ? Zij van dementia gaan daar wonen ... Vreemde lichten blaffen tot mij ... Ik lijk wel een schaakstuk van een rood schaakbord ... Daar is Bastet hoog in de lucht ... Ziet ze me dan niet ? ... De banken zijn hier zacht ... sfinxen liggen hier languit .... Het is een vreemd konijnenziekenhuis ... Er komen kleine bubbels uit de monden van de rolschaatsdames ... Ze brengen de laatste roddelbladen .... nu huil ik zand ... Wie klutst het tranenzand ? Er groeien daar vreemde bomen ... en letters komen voort .... ik kan weer boeken schrijven ... leugenboeken .... of zal ik ook roddelbladen gaan persen ? .... Ik ben een vreemde dokter in een konijnenziekenhuis ... Ze bekogelen mij met roddelbladen ... vreemde lichten blaffen tot mij ... er komen kleine bubbels uit mijn mond, en zand uit mijn ogen als nooit tevoren ... nu kan ik baas worden van een roddelbedrijf .... Ze danst in het paarse en roze licht ... ze klutst de tranen tot zaad ... morgen moeten de roddelbladen klaar zijn .... met hun comics en cartoons ... met hun dansende letters ... waar lijm golft met ijs ... Achter rode schaakborden staan ze .... De roddelfabrieken staan klaar, om de rode schaakborden heen ... zittende op hun hoge stoelen ... rood tegen geel ... waar oranje lichten uit voortkomen ... oranje tegen rood .... waar de diepere kleuren uit voort komen als vruchten ... rood tegen blauw .... rood tegen zwart .... ja vele oorlogen zijn hier ... om de tranen te maken tot zaad ... waar stripboeken oprijzen, en later de cartoons ... Ook het diepe zand komt omhoog ... en de bubbels ... om de roddelbladen te maken ... zij staan allen achter glas ... wanneer de lichten komen .... oh, wat blaffen zij .... terwijl de verzekeringsmeesters en de belastingmeesters er omheen staan .... in dit vreemde konijnenziekenhuis .... waar ik een vreemde dokter ben .... staande bij een ketel .... de vruchten zijn morgen duur ... alleen Bastet kan ze kopen ... maar ziet ze mij wel ? Kijk dan wat ik voor je heb gemaakt ? Maar zij wil de leugenboeken .... de romans .... Oh, maar dat kan ik ook wel ... let maar op ... Zij koken de tranen tot vreemd zaad .... leugenzaad .... waar geen roddelblad tegenop kan ... Kluts de tranen tot romans .... tot vreemde letters ... achter hoog zand ... Achter leugenzand brachten ze mij .... in dit vreemde konijnenziekenhuis ... En achter dit leugenzand staan vreemde banken, vreemde postbanken, en vreemde brieven ... vreemde dagboeken en vreemde gedichten ... vreemde letteren komen voort ... Letters vol van leugens .... als leugenletters .... achter glas staan zij .... zo ver weg, maar ook zo dichtbij ... aanraken kun je ze niet .... vanille druipt van hen ... als ijs gemixt met lijm .... Op witte chocolade blokken worden ze geschreven, door waterlichten lang en stijf ... En ze kopen hun letters bij de banken ... en ze verzenden hun letters door hun postbodes .... vreemde bananen ... blauw en stijf .... Deze letters zijn vreemde postbodes, vreemde pistolen .... vreemde munten die de drankmachines bedienen ... in een vreemd konijnenziekenhuis .... Vreemde drankmachines dragen deze letters ... vreemde boeken zijn het ... Ja, zij voeren recht hier ... in dit vreemde konijnenziekenhuis ... Hier worden de boeken geschreven door gokmachines .... Het is een fucking alfabetsveiling ... Kom, laat mij je de boeken zien achter de boeken, de letters achter de letters, en de veilingen achter de veilingen. Hij is een letterboer .. in een vreemd konijnenziekenhuis ...

11.

Boeken worden geschreven door de sportuitslagen en de rode schaak uitslagen ... Zij bepalen de opstelling der letters ... en zij berijden de gokmachines van alfabet ...De hoogst vliegende boeken bepalen de letters ... zij zenden hun postbodes uit ... maar het is maar een copieermachine ... in een vreemd konijnenziekenhuis .... een belastingmachine .... een vreemde fabriek ... Vreemde belastingcirkels en verzekeringscirkels afwisselend aan elkaar, als een vreemde zwart-witte trap ... Het is maar de media, het oor van een reus ... en morgen is het een oog ... Zoveel postbodes in cirkels ... als de wielen van een snelle bus .... als klokken komen zij verder .... naar huis moeten zij, naar het leugenstrand ... waar in stiltes nieuwe letters worden geboren .... in een vreemd konijnenziekenhuis ... De grappen liggen daar tussen vreemd gespuis .... een vreemd reisbureau is het ... de goden willen naar huis ... een nieuwe taal moeten zij leren ... Het is een vreemde school, een vreemd rapport ... waar de meester weer leerling wordt ... Door diepe misleidingen weten geliefden

elkaar te winnen, door verlokkingen ... Zo gaan de wijsheden met elkaar om ... Zij verbergen hun waarheden tussen raadsels en zwoele verhalen ... en vinden elkaar terug op verborgen en afgelegen eilanden ... kundig bouwden ze hun muren ... maar elkaar bedrogen hebben ze nooit ... Ze spreken waarheid tot elkaar, in goed verpakte flessen ... Door leugenboeken trekken ze elkaars aandacht ... Spreek tot mij in raadselen, in verhalen ongehoord ... leidt mij door de wildernissen van het leven, waar zoveel oren klaar staan om ons te vereten ... Spreek tot mij in verhalen en gedichten, door omwegen ... We kunnen elkaar niet rechtstreeks beminnen ... teveel kapers op de kust ... We moeten eerst onze wereld bouwen ... Ik voel je hand door je verhaal, ik voel je lippen door jouw raadselachtige taal ... een taal van tranen en van kruizen .... van leugens en van pijnen ... Leer mij die taal verstaan ... Bastet, je bent altijd voor en na ... Je taal is wild en gevaarlijk ... woest, want je wilt geen indringers ...

.

12.

Joringel ; Nu is het Woord uitgekomen, de dood heeft het verstaan, veertien zwarte rozen, gaven mij vrij baan. Tot het water is het nu gekomen, de zwaan staat hier, het waait hier. Nu is alles dan uitgekomen, de heg over, tot de vrije wereld, geen hindernissen vandaag. Om morgen eeuwig te leven, hebben zij mij uitgekozen, de dood is hier gekomen. De zware stem, de heg over, tot een vrije wereld, geen hindernissen vandaag. Het moment van eeuwig leven, zij kozen mij, en maakten van mij een slaaf. Steeds denk ik terug aan al die witte rozen die ik heb verkozen, mij leidende naar de witte dood. Alles is nu zwart, daar over de heg, want veertien zwarte rozen, hebben mij toen uitgekozen. Slaaf was ik, een slaaf ben ik nu nog steeds. Drijf de zinnen door, nachtelijks kom ik tot het grauwe koor, geen kracht om op te geven, geen kracht om door te gaan. Alles is in mij aan 't beven, alles is in mij vergaan. Chaos is hier binnengedreven, ik weet niet waar ik heen moet gaan. Drijf de zinnen door, verwacht van mij niets. Al die zwarte rozen, tot het witte gekomen, om al mijn dagen grijs te maken, het koninklijke in mij ontwaken. Zeven vogelspinnen, zij zullen van mij winnen, want dit is hun terrein, ik ken hen niet, en ik ken hun verdriet niet. Altijd gedacht dat ik het meeste leed, maar zij zijn daarin koning over mij geworden, totdat het koninklijke in mij ontwaakt, om tot het volk te spreken. Mijn stem zullen zij verstaan. Als de lelie steekt, zijn wij er geweest, als de lelie steekt, zijn wij verloren gegaan, in een diepere dood, zijn wij tot een diepere Christus gegaan. Hij leed ver in de verte, hij leed daar achter horizon, en onbereikte bergen, van geslacht tot geslacht zijn stemmen uitgedoofd, verscholen in een diepere dood, tot een dieper kruis gekomen, zij hebben hem geslagen met de staf van de vierde dood. Zijn tong dan uitgetrokken, zijn baard is dan vergaan, als van een jonge jongen, niemand kan hem verstaan.

13.

Pepermuntstruik ; Dieper dan de bergen van de oceaan, dieper dan de dauwdruppels van zeewoningen, heb ik haar stem verstaan, met haar chocoladekoning, ben ik door de bergen gegaan. Diep in een zeekist vond ik haar, waar spiegels mij aanstaarden, een mintstruik onderwater. Dieper dan de oceanen, dieper dan de zee, dragen zij de kostumen van vervlogen jaren. Chocoladekoning, mintstruik onderwater, tot de dauwdruppels ben ik gekomen, om op de uitkijk te staan. Dieper dan de sneeuw van goud, dieper dan de bergen van de oceaan, waar vervlogen jaren nog steeds dansen, om op de uitkijk te staan, verbergende hun Jorinde, verbergende hun namen. Diep in een zeekist vond ik haar, een mintstruik onderwater. Vervlogen jaren namen mij mee, naar een huisje van een oude fee, zeer griezelig was het binnenin, waar alles gebeurde wat ik niet kon verzinnen. Jorinde was haar naam, een oude mintstruik onderwater, waar dauwdruppels paraat staan, om koningen paraat te maken. Een wonderlijke vrouw was zij, met zeven vogelspinnen, zij vochten tegen mij. Dieper dan de zeeen, dieper dan de blauwe maan, het voert mij tot de zwanenprinses, een ochtendbestaan. Vervlogen jaren nemen mij mee, naar het huisje van een oude fee, zeer griezelig binnenin, waar alles gebeurde wat ik niet kon verzinnen, aan de andere kant van de spiegel, waar zij allen eten witte chocolade. Dieper dan de bergen van de oceaan, dieper dan de dauwdruppels van zeewoningen, vond ik de oude zwaan, met zeven vogelspinnen, gaf ze mij vrij baan. Ik staarde in het paleis, waar de blikken in spiegels mij bevroren, ik kan nergens meer naartoe, ik kan mij niet bewegen. Zij steekt mij als de witte dame van het schaakspel, als een mintstruik onderwater. Nu ben ik dan in distelzee, de rozen steken mij, de rozen steken mij, totdat ik ontwaak in tederheid, tot het zachte ben ik gedaald, tot onder het roze, waar grijze rozen met spiegelend roze mij betoveren. Ik ga nooit meer terug, maar een diepe koorts overvalt mij, als een zwarte brandende deken, waar de ogen van mussen mij hebben bekeken, in hun boeken schilderden zij mij, en onder het gele een piratenkapitein. Liefste, kun je mijn hand raken, er is prikkeldraad tussen jou en mij, ik hoor je gillen, wij zullen alles krijgen, als we onder het bruine zijn gezakt.

14.

De hitte heeft zijn steek verloren, tot onder het bruine zijn wij gedaald, waar het ijs is gaan branden. De vlam heeft zojuist mijn hoofd gestreeld, ik voel mij zo blind in dit land. Komt het door de bomen, komt het door de koel brandende meren, komt het door de schaakfiguren, levend geworden in de lucht, als schilderijen op een wapen. Zij kunnen niet praten, zij bewegen snel, maar soms bewegen zij niet. De hitte heeft zijn steek verloren, de kou heeft toegeslagen, hoge koorts onder een blauwe deken, voerde mij aan de draken. Plotseling, mijn kind heb jij dat ook gezien, al die bliksemflitsen. Zij komen ons weer halen, totdat wij onder het bruine zijn gedaald. Wij vallen in 't verdriet, totdat wij ook de mussen hebben gezien, hoog op hun schilderijen, waar hun wagens rijden, en andere wagens die wij niet kennen. Door Acha zijn zij binnengegaan, als een bevroren vlam, een kostbaar gouden spiegel, onder goud en zilver zijn wij beland. Ik kan mij niet bewegen, en jij kan het ook niet. Ik zie je neus beschilderd, een pop was jij, oh wat een verdriet.

Hef je hoofd omhoog, dan kun je mij ook zien. De mussen zullen ons opnieuw beschilderen, zij zullen ons opnieuw bewaap'nen, oh vreemdelingen voer ons mee, en geef ons aan de slaven, opdat zij ook vrij zullen zijn. Ik kan mij nog steeds niet bewegen, en ik zie je zelfs niet meer, zij hebben mij geblinddoekt, bestreelden mij met een veer. Wat is er van mij geworden, na al die jaren van verdriet. Ik durf niet eens meer aan mezelf te denken, te bang dat ik mezelf zal verlaten. Geef en neem, een oud gezegde, maar begrijpen doe ik het niet. Zijn wij dan allen slaven, ik wil niet leven in dit verdriet. Geef en neem, een oud gezegde, maar voor wie werken wij, worden wij van elkaar losgetrokken, zijn wij dan voor eeuwig vrij ? Ik kan mij niet bewegen, nog steeds geblinddoekt, en nu hoor ik ook niets meer, nog steeds die veer voelen gloeien, tot een plek waar ik de hoge koorts voel stromen, totdat ik weer onder het bruine ben gedaald.

15.

De weg onder Frankrijk, een wilde weg, van armoe tot het oer, zakken wij tot onder het bruine, telkens weer, waar bruine spiegels praten. Kun jij je nog bewegen, ik kan het niet meer. Ben ik dan nu een boom, ben ik dan nu een plant, de witte dame heeft mij gestoken, en er is overal brand, tot onder het bruine zullen wij komen, waar rozenschuim op ons wacht. Scherpe vogels, scherpe dromen, kennen onze naam, totdat wij onder het bruine zijn gegaan, door de staf van een vierde dood geslagen. Kom dan naar beneden, waar de Franse wijnen staan, waar de tranenflessen spreken, waar de ochtend is vergaan, verdronken in een nieuwe nacht, waar iemand onder het bruine wacht. Scherpe vogels, scherpe dromen, kennen alle namen, totdat het onder het bruine is gezakt, tot de vervlogen jaren. Ik kan mij niet bewegen, de veer vertelt mij waar ik heen moet gaan. De mussen wachten op het dak, waar schilderijen branden in de nacht, vreemde schilderijen tussen jou en mij, en bakkerman's gezichten sluiten de rij. Waar de veer viel, in een lege ruimte, in een bodemloze put, daar ben ik ingesprongen, ik zag haar hoogste lied, al die brandende ramen, vreemde ramen, met bakkerman's gezichten tussen jou en mij. Waar de veer viel, in een diepe ruimte, in een bodemloze put, waar ik haar hoorde fluiten, ze ging naar haar vogel terug. Ik dook haar achterna, ik sprong op tijd, en vond genaa. Ik heb haar alles uitgelegd, zij toonde mij een nieuwe weg, een weg die zij altijd hadden afgestaan, om hen door de staf geslagen te warmen. Ik toonde haar mijn wonden, zij liet een traan. Ver weg onder Frankrijk liet zij mij gaan. Lompen hebben mij geleid tot het oer, van veer tot veer werd ik geleid, door dalen van dauwtranen gaf ze mij gelijk. 't Was tijd om binnen te gaan, in 't hoge veld waar schilderijen branden, zij roepen onze naam. Wij worden hier beschilderd in een brandende nacht, in boeken zullen wij veilig wonen.

16.

Feeen ; Feeen, engelen van God, in oude tijden, kunnen jullie mij vertellen, waar ik heen moet gaan met al die tranen. Alles is in vuur en vlam, alles is in vuur en vlam, fabels kunnen praten, dieren kunnen praten. Je hebt de duik gemaakt, vaarwel. Dieren kunnen haten, tijd om uit te praten. Totale macht in brand, waar de feeen zijn belandt, waar de feeen zijn belandt. Diepere ogenzalf, altijd gedragen, in vele lagen wild verstand. Feeen, engelen van God, verscheurde tranen hebben mij verlaten, om achterstallige schuld te verdraaien. Zij zijn gekleed in kant. Verscheur die feeen, verlaat hen niet, alles is verdriet, alles is verdriet. Worstel met hen, opdat hun woede je niet verbrande. Zolang opgesloten waren zij, in flessen des onheils. Toe, zeg je gebeden nu. Ik heb zelf met hen geworsteld, tot aan de dood toe. Feeen, engelen van God, gevaartes in de onderlagen, uit op wraak, een schone wraak, liederen aaneengeregen. Feeen, maar laat je niet verblinden, zij zijn in alle staten, zij zijn engelen uit vervlogen jaren, te vaak uitgedoofd, bedroefd, en uit de boeken verbannen. Draag je gescheurde kleding nu, anders zullen zij komen om al die dromen van deze tijd te verbannen. Engelen des doods en armoe, toe bedroef de feeen niet, gij hebt een arme juist bespot, en een zieke uitgelachen. Als een zonde des doods is het. Feeen, de armoe van God, tot het oer gekomen, uit vreemde flessen gedronken. Feeen, de tranen van God, als zoet water uit de wonden, stromen zij. Feeen, het oude van God, maar zo jong dat niemand hen kan verstaan, steeds huilen zij. In tijd zullen zij dan alles overnemen, al tijden hebben zij daarvoor gestreden. Wacht dan op hun apocalypse, een nieuwe openbaring, zo oud, een nieuw visioen, zo oud. Wacht dan op hun profetie, en hun wonderen en hun tekenen waarvan je nooit iets wilde weten. Ik heb alles gezien. Draden van de armoe gesponnen, dromen van het oer geweven, vanuit Brannan is het heil gekomen. Tot Lapsalvania is zij gekomen, tot Laprakod, de eerste veer. Vogelspin, je deed het weer, je trok hen allen tot de spoel, al die vervlogen jaren, nu zijn zij dan de koninklijke kostumen. Vogelspin, ik ken je daden, tot onder het grijze ben je gegaan, om zwart en wit te ontmoeten, je hebt daar geweven voor de koningin. In Santra, in Santra, zijn de dagen lang, en de kinderen volgen de spin. Getrouw als zij zijn, voet voor voet, al in een lijn, tot kostelijke kronen, vogelspin je deed het weer. In Brannan deed het zeer, totdat ze tot Lapkrakod was gekomen. Esmeralda, derde fee, de feeenkoningin, oh vogelspin, weet dat ik haar bemin, ik ben de feeenprins. Feeenkoning, maak in haar woning, een konijnenhuis is zij, zij maakt hen allen op tot trouw, vrouw Holle wacht in het avondraamkozijn, tot de ochtend dan haar gezicht bemint.

17.

Witte Roos ; In een doodstrijd bevond ik mij, alles wat scherp en hard was plette mij, tot tederheid mij vond, ik was in liefde rood geworden, na de klap van haat. Witte roos, tederheid na de steek, zachtheid na de dood, in bitterheid waar ik bezweek, van armoe tot armoe ging ik, met klederen als een wespenvest, in Brannan vond ik heil. Witte roos, als het wespenvuur, steekt zo diep waar het zachte stroomt, onder het zachte ben ik nu, waar een baby woont, een roze veer, in tederheid verborgen en verworven, alles doet zeer. Wie zegt het zachte is zonder pijn, die weet niet waar wij mee bezig zijn. In het diepe ongeluk is het zachte koning, maakte in Brannan woning. Witte roos, tederheid na de steek, zachtheid na de dood, in bitterheid waar ik bezweek, van armoe tot armoe ging ik, om dieper leed te vinden, oh zachtheid doet zo

zeer, en ik wil alleen maar meer, ik wil alleen maar griezelen in dit huis van de witte roos, waar dingen gebeuren die ik niet kon verzinnen. Is dit dan de uitweg uit een overgeerfd verstand, is dit dan de uitweg uit het harde gevoel, een veer raakte mij aan, voor het eerst voel ik mijn handen. Witte rozenspoel, waarom ben ik hier doorheen gegaan, van oer tot oer kom ik tot de zwart en witte vloer, tot het schaakspel onder de tijden, om alles te belijden dat wat jij deed naar mij. Witte roos, tederheid na de steek, wonden veelvoudig gestoken, nu spiegelt het dan in de wind, al die gezichten die ik was vergeten.

18.

Rozenvuur ; In het wespenvuur is goud veel te duur, en ogenzalf is daar een kroning, maar zij is voor wie lompen dragen, hun klederen veelvuldig gescheurd, en opnieuw genaaid door vogelspinnen, opnieuw gezaaid in rozenvelden, de betovering duurt voort, wat heb je nog te melden. In het wespenvuur is alles zo duur, en ogenzalf is daar een kroning, koningen maken in lompen woning, zoekende de huizen van armoe, wat de hemel hen gaf, zij kwamen tot het arme graf, waar schoonste rozen bloeiden, hun herinneringen meenemende tot onder het zachte, tot rozenzeeen in het vuur. Vader, vader, wat zijn je rozen duur. Is er dan geen vlucht uit dit uur. Geen geld om te bewegen, de ochtend zal het geven. In 't wespenuur, is 't goud door 't haar gestreken, en alles is zo duur, wij komen tot de lompen die praten, over een rozenvuur, is er geen genade tot hen die onder 't zachte zijn gedaald, alles is hier zo duur, wij nemen alleen wat de hemel ons geeft, in 't rozenvuur, zoekende naar wat genade, de pijn heeft ons in 't graf gebracht, het voerde ons naar wespenkleed'ren zo oud en versleten. In lompen gaan wij, tot de wespen van ons hart, alles word steeds duurder, wij nemen wat de hemel ons schenkt, de rijkdommen der grootste armoe, leidende ons tot het oer, waar wespen ons hart bewaren, in 't rozenvuur, in 't rozenvuur. Nu zal dan alles stil zijn, nu zal dan alles vertragen, nu zal dan alles stil zijn, nu zal dan alles stil zijn. In een rozenvuur klom zij, in een teder spel verloor zij dan haar angel, maar deze rijkdom werd steeds duurder, zij schreeuwde om armoe, maar kon haar niet verstaan. Zij vloog dan weg van haar. Nu ben ik dan alleen, in dit rozenuur, diep in het rozenvuur, door wespen zelfs verlaten, door kou en armoe gehaat, zij willen niet met me praten, en tot de stilte zonk ik, was dit mijn enige vriend. Van oer tot oer klom ik, van stilte tot stilte, ik werd van alles verlaten om in leegheid weg te zinken. Niemand houd mij vast, niemand om mee te praten.

19.

Wespenkoning ; Te vaak in mijn wonden gestoken, nu ben ik tot onder het zachte gedaald, tot diep onder het roze, in de dieptes van een arm bestaan, geen kracht om op te komen, geen wil om op te komen, ik ben al bijna onder het hete gedaald, tot een wespenkoning, hij maakte in mij woning, een kroon van armoe gaf hij mij, om rijken te beschamen. Kijk nu naar mij, en durf niet meer, ik ging door de grote scheur. Geen kracht meer om te ontwaken, geen wil meer om te ontwaken, tot diep onder het bruine gedaald, de hete spiegel had geen naald, maar pijn is daar in tederheid, waar Brannan heil schenkt aan de armen, tot het oer geleid, oh, ga nu niet afhaken, want dan zullen zij hun werk staken. Een wespenvest is wat ik kreeg, met wapens van het oer. Onder het koude ben ik gegaan, een wespenkoning raakte mij aan, je kunt me niet beschuldigen, je kunt me niet eens verstaan. De zachte hand, een grote pijn, als bliksem tot je komende. Er groeien veren binnenin waar ik te vaak ben gestoken, veren binnenin waar ik de moed opgaf. Van binnenuit hebben ze me opgegeten, ben ik nu dan net als hen ? Ben ik één van hen, sinds zij dan in mij woning maakten, veren groeien tot elkaar, diep binnenin, terwijl zij ernaar staren. De naald is veer geworden. Telkens als zij steekt wordt zij dan zachter. Grote veer, toe maak dan in mij woning, een zachte hand, een grote pijn, als bliksem tot je komende, als de melk van 't reine. In een doodstrijd, tot onder het zachte gedaald, een nieuwe pijn bevrijdde mij, in zacht vuur te ontwaken, tussen rozenschuim en lelieschuim, waar een donk're nacht het op heeft gegeven, tot onder het donk're gezakt, waar donk're lichten grommen, hier hebben zij zo lang op gewacht, waar schilderijen branden, tot onder het hete gezakt, hervond ik mijn macht, om door mijn spiegel weg te dalen, een wespenkoning nam mij mee. Is dit het boek, waar ik in kan wonen ? Veilig na al die jaren, het kostte me alles, van veer tot veer ga ik. Toen de neus nog een tepel was, een blauwe tepel, een blauwe mast, in de monden van engelen en arxelen, van geesten van vervlogen tijden. Boven de mond, boven de poort, een blauwe tepel, de Ravalon Madok, belangrijk in de spraak, om door wijsheid te spreken, door armoe gevonden. Het is de tepel van de Maser, naakt en arm als het vuur. Een kroon van Armoe heerst over Narzia, als de Ravalon Madok, de blauwe tepel. Tot zeven vuren kwamen wij, om ons tot het oer te leiden. Van wildheid tot wildheid gingen wij, om de armoe te zoeken, de schatten van het verlee. Tot Narzia kwamen wij. Op de Ravalon Madok, vonden wij bevrijding, tot het binnenste gegaan, tot dat wat diep was opgeborgen, als een boodschap van verlee, het geheugen als onze klok. Kent gij dan de armoe niet meer ? Ziet dan, gij hebt geen geheugen. Ziet dan, gij hebt geen fundament, en als de stormen komen, dan vliegt gij ver weg. Bouwt dan uw huis in Maser, de Rots, en drinkt van de geheimenissen der blauwe tepel. Waar zuivere lucht heerst kunt gij leven. De blauwe mast brengt u van geschiedenis tot geschiedenis, om oude boeken te openen, en van de geheimenissen ten eeuwig leven te drinken. Trots als de karsuiken zult gij zijn, en gij zult de trots der armoe kennen. En als de tepel van Metensia, de roze, dan zal opstijgen tot in de Ravalon Madok, dan zal het zijn als de blauwroze weg der wildernis, als de zuiverende armoe. Ja, want de Heere heeft zijn gezandten de armoe rijkelijk geschonken als een staf van zuivering. De dood is als de explosie, als de Matadok de radio, een dove plaats waar alles tot onder het zachte daalt, de pijn der tederheid raakt. Van wildernis tot wildernis, totdat de overvloed explodeert, gebiedende, niet luisterende, sterft zij voor 't gemak. Als de late dood je raakt, dan hoort iedereen je stem ineens. Toen het oor eens een radio was, als de Matadok, een tepel des doods, jij was de gebieder, waar stemmen je hadden uitgedoofd. Tot de dood zijn wij gegaan, achter glas stroomt nu, het eeuwige kruid. Zij is de tepel van de Herman, onder de buik leeft zij, als een deur tot de eeuwigheid, waar de radio steeds spreekt, waar de radio steeds

breekt. Het Woord des Heeren, eeuwig kruid, doven kunnen het lezen. Van stilte tot stilte zullen wij alles vertragen, totdat alles is omgekeerd, een platform voor onze Heer. En zo is dan het heilige dove oor tot een tepel des Heeren, tot de Matadok, onder de buik, vanwaar de slangen des hemels komen. Ja, als een deur der eeuwigheid is zij, zij hoort alleen haar eigen stem, zij is dan dubbel gestorven, als een glazen kist is zij gebieder, om wilde deuren te openen, deuren naar de eeuwigheid. Drinkt dan van haar adem, en leeft in eeuwigheid. Zij hebben steeds het kleinste opgezocht, hebben steeds het donkerste opgezocht. Laten we nu van voren af beginnen. Toen het stuitje nog een tepel was, was zij een televisie, in het hart van hen die de Heere beminden. Ziet, zij waren allen blind, Izu, niemand gaf jou wat je verdiende. Izu, niemand gaf jou wat je nodig had, Izu, je was het zaad van een ander geslacht, van lang vervlogen tijden, wie zou er nog om je schreien. Door Dezer gevonden, werden jouw wonden verbonden, tot diep in 't oer reikten zij. Door 't oude versletene konden wij weer zien. Door het verkleurde en verscheurde, konden wij de afstand weer voelen, konden wij voelen, weer voelen. En wat moeten wij met Matas en Marion ? Zij sluiten deze rij, tot een toverbrug, terug naar de feeenwereld.

Mirg

1.

Wij zijn opgesloten in dokters en ziekenhuizen, om slavenarbeid te verrichten. Help ons. Wij zijn de doctoria's, een insectisch ras, zeer wespelijk ... Ook vertonen wij veel eigenschappen van de Autistia's. Help ons. Wij zijn beladen met instincten waar wij geen controle over hebben. Wij leven in een kooi, en zijn vaak eenzaam. Daarom zorgen we er soms voor dat er iemand bij ons in de kooi komt. Vergeef ons daarvoor. Dat gaat niet altijd op een fijne manier, maar het is de weg naar onze wereld, een heiligdom diep, zeer diep in het ziekenhuis, waar de kelders zijn met de flessen, vol met levenszaad voor eeuwig leven. Er zijn kraantjes aan deze schoenen. Ze komen uit de donkere kelders, of zijn het laarzen ? De Assistia's zijn geen praters. Het gaat niet altijd goed, tussen ons en hen ... De Assistia's als rubber in de lucht, met die vreemde lichten, latende de sappen uit onze ogen vloeien, vanuit de diepe kelders. Wat hebben wij gedaan dat zij zo zijn ? Of zijn zij slachtoffers van een gemeen verhaal ? Rituelen tot het openen der kelderflessen : De priester komt binnen, en zet zich neer, dragende twee tonnen met wijn, lichte wijn. De priester brandt een kaars, en komt naar voren, waar de dode ligt, in een sarcofaag. Dan openen de kelderdeuren zich, en de flessen worden binnengedragen. Negen flessen in totaal. De priester opent de eerste fles, en zegent de vloeistoffen erin. Deze vloeistoffen zijn oud, en vloeien door het lichaam. Een weg naar boven zal het vinden. De fles wordt gezegend, en de priester kijkt omhoog, zeggende : 'Deze dag is gezegend, deze dag is gezegend.' Dan wijkt zijn hoofd af naar beneden en zegt weer : 'Deze dag is gezegend, deze dag is gezegend.' Dan neemt de priester de tweede fles, en doet hetzelfde. Dit tot aan de negende fles. Daarna slaat de priester de armen in de lucht, en begint te bidden. Dan zullen de kelderluiken die tot onder de grond leiden zich openen, en zal de priester afdalen in een reis tot de kelder der Doktoria's en de kelder der Assistia's. En dan zal de priester worden tot soldaat. Ja, hij zal moeten leren vechten als de doktoria's en als de assistia's, om tot een nieuw ras te komen, een diepere kelder. Hij noemt hen allen bij naam. En in zijn strijd opent de priester vele flessen, en steekt hij vele verborgen vaten open. Door de doktoria's en assistia's zal hij leiden, totdat een nieuwe kelderdeur zal opengaan.

2.

II Openbaring, De IJstempel ; De Leeuw sprak deze woorden, staande in de Tempel van IJs : Nu dan gaan de gezanten uit om het Woord te zuiveren. En hij nam een boek en verbrandde het. Toen richtte hij zich tot de oostkant der hemelen, in het gewest Spricht, en sprak om het zegel der leeuwen te verbreken. Toen kwam er een ruiter zittende op een leeuw tevoorschijn, roepende als een bazuin. In zijn ene hand had hij een klein houten bed, en in zijn andere hand een koperen weegschaal. Hij werd gevolgd door een grote groep leeuwen. De leeuw waarop hij zat was rood en wild. 'Verschrikkelijk' was zijn naam. Uit de muil van de leeuw kwamen zeven blauwe vlammen om de aardbodem te verteren. Toen hoorde ik het geween van miljoenen. Zij hielden zich onder de grond verscholen, en zij hadden schepen op zee. Toen sprak een stem : Nu is het oordeel gekomen tot het binnenste der aarde en de zee. Toen zag ik een andere leeuw verschijnen, nog verschrikkelijker dan de vorige. Op zijn rug droeg hij een schaal van ijs, waaruit insecten voortkwamen. Zij begonnen van de wateren te drinken, en de wateren begonnen te branden. De leeuw was blauw en helder en uit zijn muil kwam een haai voort. De haai zwom tot de zon en verzwolg deze. Toen begonnen sterren van ijs te vallen en enkelen kwamen op de aarde terecht. Dit waren de dagen waarin de tempelen van ijs zich begonnen te openen. Zij begonnen God groot te maken en gingen op hun benen staan. In het midden der hemelen was een vrouw in barensnood. Groot was haar strijd, en ze gaf geboorte aan een paars kind. Bij de geboorte stierf ze, en haar ziel werd tot God gedragen. De Naam van deze vrouw was Metensia, de Wonderbaarlijke, en zij werd gegeven aan de Geest Gods, haar man. Het kind groeide op en werd groot. En haar naam was Marion, en ze voegde zich naast haar broer Michai. In die dagen viel de Aakse, de grote slang, uit de hemelen. Hij was ook gebaard door Metensia. En Marion en Michai treurden zeven maanden lang over hun gevallen broer. Let dan op, opdat gij het geheimenis kent. Zeven grote hoornen droeg hij, om het laatste der dagen te verzegelen. En er verscheen een grote panter in het midden van de hemelen, die zijn ruiters begon uit te zenden. En toen sprak God deze woorden : De laatste dagen van de markt zijn gekomen. Deze zal zeer groot worden en dan vallen. De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten. Ik zal hen een tepel in hun borstkas geven, waaruit de melk van Mijn Geest zal stromen om hen vrij te zetten. Ik zal hen de tepelen der vrijheid geven, en ik zal hen leiden tot de tempel van ijs. En toen begon de eerste grote hoorn zich tot de heiligen te richten om

hun hart te doorspietsen. En God sprak : Vanuit de wond zal de tepel rijzen. Vrees daarom geen kwaad. De tepel zal de hoorn verbrijzelen. En ik zag een tepel oprijzen als een toren, en melk en honing begon over de hoofden van de heiligen en de profeten te stromen, en zij profeteerden voor veertig maanden. En toen zag ik de tweede hoorn zich grootmaken tegen de heiligen. En plotseling doorstak hij hun buik. De wond was zeer groot, en bloed stroomde tot de wateren. Ik zag een verbittering in de hemelen, en de martelaren smeekten om wraak. De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Toen spoog de grote haai de zon uit op de aarde, en er kwam een droogte van acht jaar en zes maanden. En een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en schonk een tweede tepel aan hen die de buikwond hadden. Toen kwam er een stilte van achtendertig uren in de hemel. Dit waren de dagen dat Michai de aarde begon te beroeren. De derde hoorn begon zich tegen Michai op te zetten, en verzamelde een grote menigte. Michai's ogen werden doorstoken, en zijn kaak werd verbrijzeld, zodat hij niet meer kon spreken. Toen werd Michai aan een steen gebonden en in de grote zee geworpen waar de grote vissen hem begonnen aan te vreten. De derde tepel begon in de monden van de heiligen en apostelen te groeien, en zodra zij hun monden openden, kwam er melk en vuur om de afvalligen te verteren. Zij hadden monden als slangen. Toen begon de vierde hoorn het paarse kind, Marion, te vervolgen. Ook begon deze hoorn zich groot te maken tegen de hemelen met godslasteringen, en allen die deze hoorn volgden kregen grote macht en konden grote wonderen en tekenen verrichtten. In deze dagen begon de vierde tepel in de tempel van ijs op te rijzen, en begon woorden van wijsheid te spreken, terwijl boeken zich openden. Een zwarte ruiter op een zwart paard verscheen, en weer begonnen er sterren uit de hemelen te vallen. De schade op aarde was groot. De drie laatste hoornen werden door winden verbroken, en een poort in de hemelen werd geopend. Toen viel de vrouw der katachtigen als door donder en bliksem uit de hemelen. Eerst vrat de Aakse, de grote slang, haar op, maar zij begon in zijn buik te lachen en vrat hem van binnen uit op. Toen kwamen er vele stemmen van de hemel. Een vos genaamd Zurastael verscheen aan de hemelen en begon zijn naam in de hoofden te schrijven van hen die de vier tepelen binnenin droegen.

3.

De heilige staart ; En een paars beest begon een afschuw te krijgen aan Marion, en nam haar tot hem, om ten slotte met zijn nazaad te vertrekken. Zij had enige ridders verborgen, maar hun schuilplaats werd ontdekt en verwoest. Toen hun bloed ter aarde viel, veranderde het in zaad waaruit weelderige bomen groeiden. Ook kwamen er netelplanten uit voort en doornenstruiken met de bloemen en bloesem des geestes. En hierin groeide het huis van de martelares Marion, als een poort tot de ijstempelen des hemels. In die dagen begon de vos de heiligen te leiden op Marions paden, zij die de wond van Marion in hun ziel droegen, wiens ruggen gebroken waren. En de vijfde tepel begon te groeien aan het uiteinde van hun ruggegraten, aan het stuitje, tot een heilige staart. En zij begonnen te wenen tot de hemelen. En zij kwamen tot de gewesten van Spricht, aan de Oostkant der hemelen. En de heilige staart begon hun zielen te beschrijven vanuit de heilige boeken. Toen de zesde tepel verscheen kwam er donder vanuit de hemel. En de Haai sprak deze woorden : 'Zalig zijn zij die genaderd zijn tot Spricht.' Toen richtte hij zich tot de westkant van de hemelen, tot het gewest Zetdonia, en sprak woorden om het zegel der haaien te verbreken. Toen kwam er een haai vanuit het Noorden van de hemel, en hem werd macht gegeven om de volgelingen van de vrouw der katachtigen en het paarse beest te misleiden. De dagen van de blauwe haai zijn aangebroken. Laat de aarde huiveren. En de haai bracht hen tot een kelder onder het huis van Marion, waar hij hen opsloot en hun boeien verzegelde met onuitsprekelijke woorden. De grote haai des hemels is opgestaan. Wie kan er aan zijn oog ontsnappen ? In die dagen waren de anfitaten op aarde, om eer te brengen aan het paarse kind. Maar een wolk nam hen weg en bracht hen op een verborgen plaats. Zij kregen daar de geheimen van de zevende tepel te zien, en waren niet gemachtigd te spreken. Gij bent genaderd tot de God van het brandende ijs, in wiens tegenwoordigheid gij niet kunt spreken. Gij bent genaderd tot de vertering. En weer werden er boeken verbrand en zij die aanwezig waren, werden niet gemachtigd te spreken. Kent gij de namen van de zeven grote geesten die zich voor het aangezicht van God bevinden ? Kent gij de namen der zeven geestesogen van God, en de zeven geestestepelen ? Eén van hen is Matas. En zalig hen die genaderd zijn tot Spricht. Matas, waterplant, reikende tot het einde van de zon. Matas, wonderlijk gezag, reikende tot het einde van de zon, daar waar het ijs begint, en daar waar het ijs eindigt, daar waar het ijs brandt als een fakkel in de nacht. Matas, waterplant, reikende tot het einde van de zon, en zalig hen die genaderd zijn tot Spricht. Matas, wonderlijk gezag, springend van dag tot dag. Wortels reikend naar de bodems van de zee, groeiend naar het einde van de zon, Matas, waterplant, daar waar het ijs brandt als een fakkel in de nacht. Breng mij voor het aangezicht van hem die dag en nacht kent, van hem die de paden door duisternis en licht kent. Leer mij steeds weer uw stem te verstaan, zalig hen die het ijs vasthouden, daar waar alles brandt. Zalig hen die vol zijn van ijs en geest, zwemmend langs de wortelen en takken van Matas, groeiende vanuit het huis van Marion, reikende naar de overkanten van Spricht. Zalig hen die de zeven geestestepelen kennen, die melk en ijs laten vloeien. Zalig hen die honing verspreiden, als ijs brandende als een fakkel in de nacht. Leid ons op eeuwige paden, geef ons de vleugelen van Matas. Laat ons naderen tot Spricht, vanuit Marions Huis, dragende haar wonden in ons hart. Heilig het paarse kind in ons, en heilig uw anfitaten, als fakkels op ons pad. Leer ons het licht der lichten kennen, de koningen der koningen, in het huis van Marion. Wij staan hier voor uw eer, met uw liederen in onze mond. Leer ons geen onbekende paden te betreden, maar laat de paden bekend zijn bij u. Uw paden zijn bekend, u gaf Uw kennis aan Uw meesters. Zalig ons, die genaderd zijn tot Spricht. Matas, Plant des Levens, groeiende daar waar het donker is, daar waar het hart zoveel wonden kent. Breng ons tot Spricht. Matas, groei daar waar het donker is, vanuit de wonden van mijn hart. U kent mijn paarse kind, ik weet dat U mij bemint. Als een fakkel in de nacht, U bent daar. Voer mij er doorheen, laat mij niet alleen. Alleen U kent het hart van de Vader, oh Geest voor Gods Troon. Geef mij de visioenen van een nieuwe dag, het brandend ijs in Uw Hart. Ik weet mij hierin geborgen. U kent al mijn smart. U omhult mij en omgeeft mij. U omhult

mijn droge tong. U brengt mijn hart tot de wateren des levens, groei in mij oh Geest van God. Maak mij Uw Heilige Raad bekend. En ik kreeg oorsuizingen en mijn handen begonnen te tintelen toen ik was opgenomen in de hemelen, en Gods IJstempel zag. De leeuwen des hemels kwamen tot mij en dienden mij. Zij spraken tot mij dat deze woorden en beelden heilig waren, en opgetekend moesten worden, voor het klaarmaken van een nieuw geslacht. Zij voerden mij naar een hemelwoning waar de haaien des hemels waren. En de woorden die zij spraken waren nat en vochtig, zodat zij gedronken konden worden, en mijn oren begonnen te piepen. Ik hoorde het gezoem van de hemelen, en ik zag de verschillende gewesten voor mij liggen. En een stem sprak : 'Spreekt, opdat het oordeel kan komen. Het oordeel waarop de aarde wacht.' En tronen werden omhoog gehesen, waarop haaien en andere dieren des hemels zich plaatsten. En wijn begon te vloeien, en dronkenschap kwam te vallen op de dieren, zodat zij de lichten der aarde konden oordelen. En toen begonnen mijn benen te tintelen, terwijl boeken werden geopend. De woorden van de aarde werden gezuiverd en getoetst aan de woorden van de hemel, en wederom werden er boeken verbrand. En ik zag verborgen woorden openbaar worden, en zij moesten rekenschap afleggen van hun werken. Ook zag ik talen en culturen verschijnen voor de tronen van de dieren des hemels. De vrouw der katachtigen werd buiten de hemelpoorten geworpen, en daarna werd ze in de poel van ijs geworpen. Toen vielen gillende sterren uit de hemelen, en dezen vielen op de aarde om hen die op de aarde woonden te vervolgen. En zij zochten rust, maar konden het niet vinden. En een stem uit de hemel sprak : De grote Jom is verslagen. Zalig hen die de geheimenissen van de zevende geestestepel kennen, die van de Heilige Melk drinken, want zij zullen verzadigd worden, en de wateren van rust zullen hen navolgen. Vervloekt zij hen die de geestestepelen trachten te doven en te bedroeven, want ijs en zwavel zal hun hoofden vernietigen. Zij zullen in het Vuur van Eminius, de Heilige Leeuw voor het Aangezicht van God, verbrijzeld worden. Zalig hen die God verwachten, en Zalig hen die Zijn Geest kennen. Dit zijn de woorden van Eminius, de Heilige Leeuw voor het Aangezicht van God. Hij droeg tafelen van ijs en schalen van ijs, waaruit insecten voortkwamen. Hij had armen als van een octopus : 'Hoort het Woord des Heeren, want van nu aan zal niemand kunnen openen zonder te sluiten, zal niemand kunnen creeeren, zonder te verbrijzelen. Ik zal u het koord der Waarheid tonen, wanneer gij in mij blijft. Dit zijn de Woorden van de Heilige Eminius, die brandt van ijs, als een fakkel in duistere nachten. En wanneer de zwarte panter begint te rennen, en de glazen breken, dan zullen de slaven der markt vrijgezet worden, want Ik heb u niet bereid tot slavernij, maar tot vrijheid. En in het duistere gat zult gij vrijheid vinden. Als een panter zal ik Mijn kinderen verzamelen. Ik zal u Mijn wonden tonen, en Ik zal u kronen tot anfitaat. De geheimenissen van deze dagen zijn groot. Zalig hen die dezen kennen. En er zal een dag van Eminius zijn, een dag waarop alles heilig zal zijn. Dit is de dag dat het ijs zal branden. In Gods Heilige Tempel sta ik. En Ik zal branden van ijs, terwijl Ik Mijn Winden over de aarde zend, om bloed in zaad te veranderen, en Mijn zonnen van ijs te leiden tot de poorten van Marions Huis. Ik zal Metensia een lichte hoop zenden en haar op de vleugels van de wind voeren naar Sarsia. Ik zal Sarsia laten spreken vanuit de tempel om hoop te brengen aan hen die de wonden van Metensia dragen in hun ziel. Zij die hun kinderen hebben moeten offeren op de altaren der gerechtigheid. Dan zal Michai zijn moeder wenken, en zij zullen wederom verbonden worden met Eeuwige Koorden. Dan zal Metensia wederom haar Zoon zenden tot de aarde, waar hij zijn troon voor eeuwig zal vestigen. En de engel Sarsia zal hem leren strijden, en hij zal overwinnen. Laat u dan teder behoeden door haar zachte vleugelen, en laat u leiden door haar zachte winden, om u tot Eeuwige velden te brengen. Zij, die uitgezonden is vanuit het Aangezicht des Heeren, vanuit Zijn Troon, om Zijn Altaar op aarde te vestigen. Ja, de aarde zal Zijn Tempel worden. Ja, komt nader tot de Nieuwe Ark, en laat u binden met Eeuwige Koorden. Ja, komt nader tot Zijn Heilige Tempel. Laat uw monden vullen met IJs. U bent genaderd tot het goud van IJs. U bent genaderd tot het Huis van Metensia, waar gij eet van heilige schalen. Het zal uw buik niet meer wegbranden, maar het zal u tot genezing zijn. U bent genaderd tot de vruchten van de Blauwe Boom, daar waar Michai werd verwekt. En ja, dan zal er een dag zijn waarop uw handen en voeten tezamen gebonden zijn door de zesde en de zevende tepel. Ja, door hun Eeuwige koorden zult gij zijn als een vis in het water, dragende de zoete wonden van Michai. Gij zult gedragen worden tot de engelen der winden en koele wateren, en zij zullen u beminnen omdat gij troost gebracht hebt aan het Hart van God. Ja, engelen zullen u dienen, gij die de koorden van de zesde en de zevende tepel draagt. En in Spricht zult gij uw handen en voeten zien, en bemerken dat zij met velen zijn. Gij zult hen niet kunnen raken of aanraken, gij zult hen niet in beweging kunnen brengen. En dan zult gij wachten totdat de Geest van God u raakt, en Zijn winden zullen u in beweging brengen. Dan zult gij zijn als de heilige inktvis in het water, en oprijzen als de vliegende spin om de sterren te bewegen, en te wassen in koele wateren. Nu werkt gij nog op het veld, maar straks zult gij verlichting kennen. Gij zult eten van heilige zonnen, en het ijs zal oprijzen in uw buik. Oh, gij die uw voeten door Eeuwige Koorden hebt laten binden, gij zult het geestesschoeisel ontvangen, en uw zaad zal u in beweging brengen. Treurt niet over het bloed, want het zal heilig zaad wezen. De Tijger zal ook u opnieuw verwekken, en gij zult geleid worden door uw eigen zaad, voortgekomen en voortgebracht door de winden Gods. Treurt dan niet bij het aanschouwen van de wonden van Michai in uw schouders, want de vogelen des hemels zullen daarop nederdalen, om u te leiden op Eeuwige Paden. Zalig zij die genaderd zijn tot Spricht. En de Tijger sprak deze woorden, staande in de Heilige IJstempel op de Heilige Berg van God : Er is een Dag waarop het Heilige Altaar wordt opgericht. Die Dag zal groot heten. Dan zullen de geesten die daar zwaar werk moesten verrichten vrijgezet worden. En toen verbrak hij het zegel der tijgers, en richtte zich naar het Noorden vanwaar de grote haai kwam, en sprak : Nu is er dan een dag van vrijheid voor hen die werkten in zweet en tranen. Uw bloed zal zaad worden, en gij zult bomen planten. Nu is er dan een dag van rust aangebroken, en gij zult rust vinden op uw akkers. Uw ploegscharen zullen omgesmolten worden tot altaren, en gij zult de Geesten Gods kennen. Gij dan zult uw engelen bij namen noemen. En Michai stond op om hen van het altaar te leiden. Groot is de Dag waarop de Heere Zijn Stem verheft, om rust te geven aan hen van het altaar. En toen de Tijger al deze woorden gesproken had, kwam er een engel met zeven winden in de armen om de woorden te verzegelen. Toen kwam er geruis met donder en bliksem om de

tempel te sluiten. En zij die het Woord des Heeren hadden gehoord hadden rust. En mijn tong geraakte als in vuur toen ik deze dingen zag en hoorde, en een deur werd geopend in de hemel. En ik hoorde een stem roepende 'Kom, want er zijn veel meer dingen die getoond moeten worden.' En de haaien des hemels brachten mij naar boven als door koele wateren, en ik zag Metensia zitten op haar troon. Zij was als badende in ijs, en haar glans was als het goud van IJs. En zij sprak woorden uit een verborgen boek genaamd De Troiade.

4.

Roodkap ; Ik heb niks van node, ik ben gezond, sinds ik het kruis vond. Ja, het kruis heeft mij genezen, mij gevuld met hemels kruid. Zij gaf mij de kragen van bloemen, zij is de rode kap. Aan de deur van zieken klopt zij, aan hun poorten staat zij, met de vruchten der hemelen. Zij is de rode kap met haar sappen van vuur. Zij die het kruis beminnen, weten van haar lusten. In rivieren glijdt zij, tot het koele water. In bosmeren heeft zij haar kronen, zevenvoudig uitgelezen. Zij spreekt als de bosfontein, tot allen die haar volgen. Ik heb niks van node, ik ben gezond, sinds zij mij aanraakte. Op de pleinen wordt zij gemeden, maar kinderen volgen haar. Zij draagt de ijsnoden en vuurnoden in haar mand. De betekenissen der dingen veranderen onder haar strelingen. Ja, zij schiep de Geesten Gods, en bracht de Karazuur tot het hart van Metensia. Stille nachtspelers zijn zij, spinnende de karbulijnen en de karmozijnen, de nachtlatijnen en de vuurroden. Ja, zij schiep het grote Eerst, als het hart van de hemelen en de aarde. In haar hebben zovelen schuilplaats gevonden. Het kruis klopt aan de deuren als een geit, zoekende naar haar kinderen. Zovelen hebben het nachtlatijn gevonden, gesponnen door de grote wonden. Het kruis kent hen allemaal. Zij vond hun schaduwen en hun leven. Zij reikt dan tot het levende in hun geest, om het de wateren des levens te geven. Als een geit gaat zij langs de huizen, op de pleinen wordt zij gemeden, maar kinderen volgen haar. Zij spreekt als de bosfontein, tot allen die haar volgen. Ik heb niks van node, sinds zij mij aanraakte. Het nachtnood kent zoveel talen, allen volgen zij haar. De vogels zingen van haar bloed, dat stroomt door duizend vaten. Zij is de rode kap. Zij heeft de Marion in de schoten van Metensia en Mura gewrocht, als de boom des kruises. Als een geit verzamelt zij de vruchten die het bos voor haar liet vallen. En zij brengt het tot de kinderen, want op de pleinen wordt zij gemeden. Zij zien haar als het gevaar van de Karazuur, al die haar haten, al hen die de wereld dienen. Zij hebben het hek der eeuwen opgericht. Zij is het bloed in koele meren, met vele kragen staat zij op Golgotha. Nadat de haan en de kip gekraaid hebben, zoveel tranen vallen daar, als de regen des kruises. Zij houdt het leven in haar hand, met dampen van de Karazuur. Zalig hen die voor haar beven, tot Golgotha leidt zij hen, als een geit die haar kinderen verzamelde. Aan de deur van zieken klopt zij, staande aan hun poorten. De nachtspelers brengt zij, met hun weinige woorden. Rozen vonden een onderkomen in haar. Aan lammen geeft zij een stok, om hen die haar haten te slaan. Haat het kruis dan niet, opdat zij u niet vinde. Vogels zingen van haar bloed, tot al die haar beminnen. Het bloed dat door duizend zielen stroomt, zij vonden genezing in haar ijsnood. Waar de stille nachtspelers zijn, verblijft zij. Het rode bedekt haar. Rozen komen voort uit haar schoot, als de bloemen des kruises. Waar de stille nachtspelers zijn verblijft zij. Brengt dan lof aan het kruis, aan de rode kap. Zij die onder haar schuilen hebben de schilden des kruises, en haar wapenen zijn als naalden, om de pantsers te borduren. Zij werkt onder schuilnaam, vindt haar dan. Zendt bedelaars niet weg bij uw deuren, want gij mocht haar eens wegjagen, om het voor eeuwig te betreuren. Het hek der eeuwen brak zij, maar boze lieden hebben het weer opgericht. Zij echter vond toevlucht tot haar nachtgedicht. Zij dan schuile in al die haar volgen, zij schiep de Christus in het zilver, en de tweede in het goud. Wederom zal zij het hek der eeuwen breken, en vogels zullen vliegen tot haar huis, waar de bramen branden, en de vruchten zijn van ijs. Op de heuvelen der bramen klappen haar nachtgedichten als deuren, en de grote bomen komen voort met vele kragen. Het verhaal bond ons allen, zegt het voort. Als het zuivere latijn, is zij tot hen die haar volgen, voor Jood en Griek die haar beminnen. Aan de deuren van lammen klopt zij, staande aan de poorten van bedelaars. Zij in lompen kennen haar, zij met de vele kragen. De muizen des hemels hebben haar hart verstaan. Zij die de mystiek dienen, hebben steeds tussen de regels gelezen. Haar Woord zal nooit teniet gaan. Het Woord des kruises onder een spotkleed gebracht, bracht ons de rode kap over de doornenkroon. Zij is het hart des kruises bemin haar dan, waar de ratten des hemels haar hebben gezien. Zij heeft de witte muil des satans verbroken. De doornenkroon is hier, weet dat wel. Het spel der ratten is afgelopen, de muizen hebben geen vertier. Zij brak de koning der harten, en doorboorde zijn nieren, om zijn slaven een tijd van vrijheid aan te kondigen, als een schip in woeste zee. De doornenkroon is hier, weet je het wel ? Als een ster boven bruisende zee, om hen te leiden naar het land achter de bomen. Het huis der dokters kende zij niet. Zij had een kruid des kruises. De witte muil van Beelzebul brak zij, en bond zijn zonen één voor één, om harten te bereiden, tot het grote nachtlatijn. Als lampen aan de zolder, brak zij de bedreiging, één voor één. Zij moesten dan allen voor haar staan, en zij bracht hen tot eeuwige rust in de rotsen. Het lot des Heeren is dan niet om te verbreken, maar om voor altijd in slapen te laten gaan. De Heere Heere kent dan de rust der zeeen. In hun slaap zijn zij woest, maar het schuim is het voor altijd vergeten. Zij dan rusten in de vierde dood, waartoe de Heere hen dreef. Zij dan die niets weten hebben veel te lijden, maar de slaap brengt hen tot rust en zwijm. Zij borduren daar in nachtgedichten. De Heere heeft van meet aan de rust gespannen, tot een boog om hen van de canon te weerstaan. Opent dan uw poorten en laat de vogel wijd vliegen. De nieuwe dag breekt aan. Wie zou haar niet omhelzen. Zij is de doornenkroon des Heeren. Zij sprak in vuur en heimwee. Ja, tot slaap brengt zij, allen die Hem vrezen. De doornen hebben diep gestoken, nu zet dan de rust in. Zij die dan niet diep wilden lijden, hebben haar gemeden. Maar eens reikt de doorn tot de geest, tot de dieptes van het tweede, en dan zullen de poorten van slaap opengaan. De naald is diep gestoken. Zij wist niet wat ze zei. Nu zijn ze weer van jou, die rozen. Ze zullen je breken, zij aan zij. Want de Heere brengt hen die diep lijden tot verbrokenheid, en dan breekt een nieuwe dag aan. Nee, je kunt de rozen niet ontwijken, wanneer zij opstaan en marcheren, tot de gebroken ruiten komen zij, om verder in te breken. Ja,

als een dief in de nacht komt de Heere. De doornenkroon hangt aan de muur, als een ster in de lucht is zij. Zij schiep de Heere der Geesten, de Heilige Ziel, nu is Hij dan geworteld als een boom in diepe morgens. Ja, de Heere schiep zij, zij is de Ziel des Geestes. Een doornenkroon is zij, en de Heere heeft haar waardig gedragen. Zij brengt de legers tot rust en brengt hen tot de eeuwige slaap. Als een koningin in haar paleis, bespeelt zij de viool. Zij werd dan gemeden, zij is de doornenkroon. Maar kinderen volgden haar, kennende haar geluk. Zij bracht hen tot de rivieren, tot de wateren van slaap. Zij bracht hen zwijm en verdoving door haar steken. Als het vuur der rozen was zij. Zij brak het hek der eeuwen. Zij leefde onder de rode kap. Zij kwam uit het kruis, als vuurnood van de rode kap. De vurige steken der rozen beminden haar in zilver, en zij bracht het goud voort als de honing. Als een gevangene van spinnen was zij, de doornenkroon. Zij maakten haar lang en bitter. Komt dan tot de doornenkroon, al die zeggen Christus te beminnen. Zijn diepe hart, zijn tweede geest, zou ik dan geheimenissen beminnen ? Vurige sleutels geeft Hij hen die haar beminnen. De doornenkroon als het hart der zee, als geheimenissen van zeemannen. Laat haar dan de touwen tot rust brengen. Ze hebben te lang gewerkt. Laat zij hen brengen tot Spricht. Waar deuren openen komt haar naam, waar ramen breken glijdt zij binnen. Zij is als de slang des kruises, komende tot al die haar beminnen. Het kruid van slaap brengt zij, en de roerselen der wind. Zoudt iemand haar verachten, zij brengt hem neer. Zij geeft het loon der slaap aan allen, naar de mate waarmee zij meet. Onrechtvaardig is dan het oordeel over hen die onrechtvaardig waren, maar haar onrecht is rechtvaardiger dan het recht der mensen. Zij is dan het recht der kooplieden en der slaven. Mocht het eens uit de hand lopen, zij weet een ieder te vinden. Op de zeekades maakt zij kabaal. Zij is de doornenkroon. Toch is haar geschreeuw stiller dan de stilte der mensheid, en haar kabaal als het geluid der zeemeeuwen. Ken haar dan in haar geweld. Zij is de doornenkroon des heeren. Als het dan uit de hand loopt is zij daar. En merels dienen haar. Ja, zij kent de mezen op het dak, en bracht de karsuiken en de putsen tot Metensia. Raakt dan het verleden niet meer aan, wanneer zij spreekt, maar gaat door haar geopende deuren. Haar strelingen veranderen betekenissen. Zij draait de doelen om, en is als de draaiende heg. U staart diep. U heeft mij net nog aangekeken. Als het spotkleed des kruises hing u over mij, met een speer in mijn zij. Kind, Ik heb het afgelegd, en aan jouw gegeven, die erfenis van het verleden. Het heeft mij tot zaligheid gedreven, jij moet er ook doorheen, het is maar voor even. U staart diep, zo fragmentarisch. Zoveel woorden van elkaar gebroken. Ik weet niet waar zij mij leiden. Ik kan het niet verstaan. Moeder, bent u dan eindelijk gekomen, uw kind heeft zolang op de uitkijk gestaan. Ze zeiden mij, niet in u te geloven. Alleen vader was er nog. Moeder, ze hebben mij alles afgenomen. Zelfs mijn dromen, zij zien me niet meer staan. Ik heb mezelf zo vaak verminkt. Ik kan het niet meer aan. Het bloedt als u mij borduurt. Als een spin steekt u, wat heb ik dan gedaan ? Ik ben zo blij dat u er bent. Maar waarom haalt u mijn wonden dan niet weg. Bent u dan de duif des kruises, een vogel van het leed, om ons een boodschap te verkondigen. Zoveel wazen voor mijn ogen. Als 't vallen in een diepe put. Uw webben hebben mij opgevangen. Ik ben verstrikt in uw liefde. Geen weg eruit, ik zal hier moeten blijven. Ik weet niet alles, maar ik ken het leven. Alles is maar voor even. Stil zal u betekenissen veranderen, en de gezichten der mensen. Rozendoorn, als een koor mij omhult. Rozendoorn, als het raam der liefde. Geen vijanden meer, alles is de naald van de Heer. Oh ja, het steekt me diep, maar U bent het die mij riep. Rozendoorn, als een echo uit de nacht, makende al het harde zacht, zoveel draden van liefde geweven door mijn wonden, totdat alles tot onder het roze zakt. Ik weet niet hoe ik het moet afleggen. Het steekt zo diep, en trekt mij steeds weg. Het kleeft, het is de lijm des Heeren, en alles doordringt mijn ziel en bed. Ik voel mij zo zwak, ik kan niet staan. Ik beef en alles draait om me heen. Heeft de Heere mij tot zich genomen, of ben ik heel vreemd aan het dromen. Ik voel mij ziek, de dood nabij. Ik voel me als een boom in donk're straten. Geloof mij, als iemand mij hier zou zien, dan zouden ze dwars door me heen kijken. Het schuim der wet heeft me doorzichtig gemaakt. Ik ben al weg, mijn schaduw is nog hier. Rozendoorn, ik kan alleen maar huilen, en verder begrijp ik niets. Alle kleuren zijn nu weg. Alles zwart en wit, en grijs het is een wonder. De muizenkoning heeft mij meegenomen. Buiten schijnen sterren, staan in de lucht als aan de muur. Ik heb de moed verloren om nog terug te gaan. De muizen des hemels voeren mij nu weg, de ratten des hemels kijken, en staren als de rozendoorn. Als het spotkleed des kruises hingen zij over mij, met een speer in mijn zij. Aan mij gegeven, de erfenis van het verleden, achter webben verborgen. Ik weet niet waar ze mij leiden, ik kan het niet verstaan. Ik zit in hun vurige karren, de muizen zijn mij voorgegaan. Het is allemaal al doorleefd, alles is al opgetekend. De regenboog die staart naar mij, de zoete honing komt binnen bij mij, het wonder des kruises is gekomen.Als het lichtend schuim der rozen, werd ik meegenomen. Ik moest wonen op een brug waar twee legers elkaar bevochten, totdat het vuur der rozen steeg, en de zoete honing en de zwijm begon te stromen. Als liederen versmolten, een zacht, maar dood konijn. Ik kon haar niet bereiken, zoveel trauma's kende zij. Zij kon niet meer spreken, zij kon mij niet vertrouwen. Zij kon alleen maar steken, als een roos in een diepe wei. Als een soldaat van Spricht was zij, mij leidende tot de zwijm der twijfel. Op mijn benen kon ik niet meer staan. Rozendoorn, geef mij uw stem. Rozendoorn, geef mij uw oog. Ik kan niets meer zien, ik kan ook niet meer denken, alles is doorstoken, door de doornenstruik. Rozendoorn, heb genade in uw liefde, ik brandt helemaal weg, geen tijd meer om iets te doen, alles smal van binnen. Ik kan me niet bewegen. Ben verstrikt in uw twijfel, onzekerheid bevroor mij. Ben nu een boom in uw stad, een bloem in uw weide. Na een harde nacht, makende alles zacht, zoveel draden van liefde en zachtmoed, geweven door mijn wonden, totdat alles onder het roze zakt.

Valva

1.

Sarhem ; de Strozalk ; Draai nog even om met mij, het wordt krap in de kooi. Laten we naar buiten gaan, of is de moed verdwenen. De muizenkoning raakte ons aan, en nu zijn we vrij. Als konijnen zijn we, in het veld, op zoek naar de kikkerkoning. De strozalk is daar, de landbouwers van Metensia, en hebben de schatten diep in de aarde gevonden. Ja,

schatten in aarden vaten zijn zij. Moeders hebben hun kinderen verloren. Ze kijken hen na, maar kunnen niks beginnen. Ze zijn geslagen door het kruis van Marcia. Zelfs tranen kunnen hen niet bereiken, en schreeuwen ketst terug van de ramen. Ik moet zelf stiller worden, de strozalk zit achter mij aan. Zij zijn de soldaten van Metensia. Met de Herman breken zij door de huizen, en laten hun sporen achter, maar zijn niet te volgen. Overal zijn zij, maar kunnen nergens gevonden worden, wanneer zij op strooptocht zijn. In Sarhem vond ik veiligheid, maar ik zie hen nog steeds staan, mij schrik aanjagende. Het is de Vreze des Heeren, waar kunnen we gaan ? Ontsnappen is niet mogelijk, in de kooi zijn wij, en buiten is een andere kooi. Nooit vrij zijn wij. De strozalk is hier, ik kan niet ademen, zelfs niet huilen van de emotie. Wat zullen ze doen, zullen ze me weer slaan ? Rust en vrede vind ik in Sarhem, maar ik zie hen nog steeds staan. Dichtbij me zijn ze. Wat zullen ze met me doen ? Ik heb hen toch niks gedaan ? Tot Sarhem vluchtte ik, maar het is gewoon een andere kooi. Hoeveel kooien hebben ze daar bij de Strozalk ? Wij gaan van kooi tot kooi. Tot Sarhem zijn we gedreven. Ik kan niks bewegen, ik kan niks beginnen. De Strozalk heeft me geslagen. Tot Sarhem kan ik vluchten, maar ik droom steeds zo naar. Alles doet pijn, waar moet ik naartoe ? Ik schreeuw en gil maar niemand hoort me. Ik ben dan achter saffier en staal. Nog dieper zullen ze me trekken, totdat dan alles scheurt. En zij zullen allen zeggen : Er is niks gebeurd. Niemand ziet mijn wonden, niemand kent mijn pijn. Niemand ziet de kogel, diep in mij geschoten. Een konijn was het, met een lang geweer, maar niemand had hem ooit gezien, en niemand zag hem ooit weer. Het huis van dokters verstond mij niet, en zo daalde ik in de dood. En de dood zei : Ik ken hem niet, en zo gleed ik nog dieper tot aan de poorten van de hel. Maar in Sarhem kwam ik vrij, en kon ik weer ademhalen. Maar dat konijn woonde hier ook, en de Strozalk, als het kruis van Marcia. Hoelang zal deze nachtmerrie duren, alles traant in mij, tot bevens toe. Achter saffier en staal hebben zij mij gezet, achter drakentralies, diep in een kasteel. Toe, prinses, red mij, red mij van de draak, of moet de draak gered worden van mij ? Ik ben in gevecht met Metensia. Haar kussen branden mij diep, als een eeuwig teken van liefde, voerende mij naar het Sarhem. Wie moet nou wie redden ? De draak redde mij van de prinses. Van de Strozalk zijn zij, worstelende in Pniel, om Jakob diep te breken. Overwin mij, zodat ik kan winnen. Zet mij vrij. In Marcia ben ik vrij. Het leed geleden. Mijn vrucht verloren, maar gezuiverd gevonden. Maar ik ben altijd in het sieraad geweest en het sieraad in mij. De honger brak mij, brak de koek, om tot verzadigens toe te eten. De dorst brak mij, brak de kruik open. Nu heb ik een wapen in Marcia. Als het Tweede Kruis is zij. De honger sloeg mij, om brood des kruises te brengen, als het Tweede Woord. Marcia, door de dood herschiep gij mij. Leer mij dan uw symmetrieen kennen, als sleutels tot de poorten van Sarhem. Marcia, tot in de dood getrouw. De groene ruiter had een ingebouwde tepelhuid, met een zoolgebaseerde wapenrusting waardoor hij de signalen van zijn thuisbasis kon triggeren. De zoolgebaseerde wapenrusting bewoog over zijn lichaam. Het was als een creatuur, zwaar ademende, zacht en nat, vastgehecht aan zijn huid. Op sommige plaatsen stak het diep, en dit was om enkele dieperliggende organen te stimuleren. De samentrekkingen gingen erg diep. Het was als een pezige wapenrusting, maar leek meer op klieren, want hormonen in poeders en vloeistoffen werden door de wapenrusting voortgebracht. Het groeide als een waterig insect op zijn lijf, en leek meer en meer op een vreemde vis. De vis had vele tentakels, alsof er vreemde duistere tenen als draden vastgroeiden in zijn lichaam. Het groeide naar zijn hoofd toe. Eerst groeide het in zijn mond, en hij kon de adem en de gassen ervan inademen. Zijn eigen voeten werden heter en heter, en zijn zolen begonnen een klein beetje te zwellen, terwijl ze vreemde lijmen voortbrachten. Toen begon het wezen in zijn neus te groeien, en hij begon onbekende dingen te ruiken. Het veranderde zijn verstand, zijn manier van denken. 10. Hij zonk diep weg in zichzelf, alsof hij zijn eigen lichaam niet meer kon voelen. Hij voelde zichzelf puur worden, rustig en vertrouwend op de buitenaardse chirurg. Hij had een geweer gebouwd van tepels, en de trigger zat in een zoolgebaseerd aanhangsel. Het geweer was ��n met zijn arm, ingebouwd. Het was alsof er een slang in hem groeide, als een rode streep. De zoolgebaseerde elementen begonnen ook diep binnenin te groeien en werden als pistolen. Hij had groen bloed nu, en zijn gezicht begon ook groen te worden. Hij werd een ruiter, meer en meer. Een groene ruiter. Ze had mond-implantaten, de slangendanseres, en voet-implantaten, een vreemde reuk. Ze was een experiment van buitenaardsen, verboden schepselen. Niemand had toestemming dichtbij haar te komen. Ze leed, en ze viel vaak flauw, terwijl bloed uit haar mond kwam. Haar voet-botten bewogen vreemd. Een ei groeide in haar, wachtende om op een dag uit te barsten. Ze kon andere slachtoffers herkennen. Ze dacht vaak dat ze alleen was in deze dingen. Ze was als opgesloten in deze dingen. Ze was overstuur en zonder hoop. Er waren geen dokters die haar konden helpen. Machines kwamen in de nacht bij haar, om wrede dingen te doen, het installeren van de implantaten. Zij wist niet dat deze implantaten een wachter van haar maakten. Zij werd een gesloten poort om anderen tegen te houden. Zij werd een blokkade. Ze had nachtmerries waarin ze dingen deed die ze niet wilde doen. Iets leefde in haar, in haar aderen. Het was een buitenaards groen lichtend iets, een vreemd reptiel of insect. Het had ogen vol van licht, en was gemaakt van zacht maar sterk vlees. Er droop groen bloed van het beest. Het had geen huid, alleen spieren en bloedvaten Ze was paniekerig. Het creatuur had een hoge intelligentie. Ze was zo paranoide naar zijn impulsen. Hij bewaakte haar tegen iets ergers. Hij was haar agent. Zij was zijn gevangene, het object dat hij moest bewaken, maar zij bewaakte anderen, iets wat ze niet wist. De deuren naar de hel moesten gesloten worden, want dit waren verboden vruchten.

2.

De Onaks waren groene, slijmerige gedrochten. Zij spraken in een taal die zij niet verstond. Zij waren groot en harig, en soms boden ze haar wat voedsel aan, maar ze hield er niet van. De reuk was zo vreemd hier, en ze had problemen met ademhalen. E�n van de Onaks nam haar op z'n rug. Het was er één met vleugels, en ze vlogen naar een hoog en duister slot. Ze zag een kind staan in ��n van de gangpaden. Ze kreeg een lichte schok. Het kind leek meer op haar dan op een Onak. Het kind had een rood gewaad, staande met een pop. Het kind verstond haar niet. Toen de Onak tegen het kind sprak, scheen het kind het te begrijpen. Ze gaven haar vlees, en ze vroeg zichzelf af wat voor soort vlees het was. Toen

ze ervan at werd ze heet van binnen. Toen leidde de Onak haar tot een lift die diep onder de grond ging. Ze hoorde allerlei soorten gegil en gehuil. Toen de deur van de lift openging zag ze een bal van vuur hangen in het midden van een zaal, terwijl wezens daar werkten. Aan de muren zag ze wezens als haarzelf hangen, maar ze leken bijna op bomen. Tot haar schrik bemerkte ze de overeenkomst met het vlees wat ze had gegeten. Ze had haar eigen evenbeelden gegeten. Plotseling nam een Onak haar bij de nek en tilde haar hoog op. Ze werd daar ook gehangen, terwijl ze gilde en schreeuwde. Het kind met de pop kwam naar haar toe. De ogen van het kind waren vol rood, bijna vuurspuwend. 'Je bent klaargemaakt om Onaks voort te brengen,' sprak het kind nors. 'Wanneer je weigert, zul je worden tot vlees. Ontsnappen is onmogelijk. 'Ja, ik zal Onaks voortbrengen,' zei ze tot het kind. 'Goed,' zei het kind, 'dan zul je veel slijm moeten eten.' Zij moesten vele slangen bevechten in het duistere woud, terwijl ze door de modder en de aarde gleden. Zij voelden zichzelf prinselijk terwijl ze aten van het slangenvlees. De wonden vormden vreemde golvende merktekenen op hun lichaam, alsof er planten op hen geprint waren. Zij voelden hoe ze de controle over zichzelf terugkregen na de ontsnapping. Ze waren lang slaven geweest in ballingschap. Ze hadden nog wel vele brandmerken van hun slaaf zijn. Maar doordat ze tegen zoveel wilde dieren moesten vechten kregen deze brandmerken een andere vorm. Zij waren trots op hun nieuwe merktekenen van hun nieuw gevonden vrijheid. Soms ademden ze zwaar. Ze moesten hier overleven. Ze moesten de wetten hier leren kennen. De psychologische wonden van hen waren diep. Ze voelden zich verwoest in hun ziel. Ze waren geboren in slavernij en hadden nooit een taal kunnen ontwikkelen. Zij waren wilden. Zij konden geen kracht ontwikkelen, want elk beetje kracht dat ze in hun lichamen vasthielden werd gestoken door een soort van creaturen, terwijl hun energie weer wegsijpelde. Zij waren altijd moe. Veel konden zij niet ontwikkelen door de grote mate van druk en aanvallen. Al wat zij kregen waren flitsen en fragmenten, snel weggescheurd bij elke volgende stap. Zij voelden de bossen als zwaar vampiristisch, hen uitzuigende. Zij konden geen bezittingen hebben, alleen hun dolken en wat gescheurde klederen en riemen. De slangen waren groot hier, steeds weer proberende hen te wurgen. De slangen waren niet makkelijk te verslaan, en soms duurde een gevecht wel uren. Ze moesten als dit bos en deze dieren worden, anders zouden ze niet overleven. Door hun pijnen communiceerden ze met elkaar, kort en van een afstand, want ze waren ook bang voor elkaar. Sommigen hadden merktekenen van duistere slangen op hun lichamen. Ze maakten klederen en tenten van hun verslagen aanvallers. De bossen waren lang, en ze maakten plaatsen waar ze vlees verzamelden. De gevaarlijkste dieren waren de gehoornden, want zij konden hard lopen, en moordden heel makkelijk met hun hoornen. De gehoornden maakten groot geluid en waren de wildsten in deze wouden. Vaak vernielden ze de tenten, en hun vlees en bloed was het meest krachtige. Ze wisten dat als ze de gehoornden niet zouden temmen, dan zouden ze door hen verwoest worden. Ze klommen in de bomen, sprongen op de ruggen van de beesten en begonnen hen te berijden, maar door de wildheid van de beesten vielen ze vaak snel. Ze wisten dat ze het stap voor stap moesten leren. Ze wisten dat wanneer ze door zouden gaan hun vijanden te bevechten, dan zouden ze alles verliezen. Ze maakten hun tenten in de bomen. Ze voelden een woede naar de beesten, maar de pijn maakte hen moe en als verdoofd. Ze moesten meer leren over deze beesten, over hun bewegingen, de manieren waarop ze aanvielen. Zij waren niet de enigen die hongerig waren. De ontsnapte slaven probeerden onderling wat warmte van elkaar te krijgen, want soms waren de winden koud. Maar ze waren geen contact gewend. Het gaf hun zulke vreemde gevoelens van angst en paniek, en zulke vreemde gevoelens in hun buik. Ook in de rivieren was er veel gevaar. En hier vonden vele gevechten plaats. Ze verlangden ernaar te zwemmen, en ze voelden een vreemde moed opborrelen, een vreemde spanning in hun lichamen. Ze begonnen immuun te worden voor de angsten voor het water. Ze voelden zichzelf meer en meer als waterslangen, en het strijdveld verschoof naar het water, meer en meer. Ze wilden graag aan de rivieren van deze bossen wonen, en aan de meren. Ze verlangden naar een nieuwe hartslag, om hun verleden voor eens en altijd te ontvluchten, en om hun wonden tot nut te maken, en hun vergif. Dezen waren nog steeds machtige wapenen in hun handen. De gevaarlijke creaturen in deze meren en rivieren konden soms veranderen in vrouwen. Er waren ook slangen die door hun wonden in hun lichamen konden komen, of zelfs door hun monden of andere openingen in hun lichamen. Dan hadden ze innerlijke gevechten, zulke vreemde gevoelens. Deze slangen probeerden hen weer tot slaaf te maken van binnenuit. Soms gingen deze slangen dood in hen, en werden ze ziek, proberende de lijken te verteren. Zij allen moesten voor eeuwig ontwaken, zij allen moesten het duistere creatuur aanschouwen wat hun verstand had overgenomen, om hen mee te nemen naar een eeuwigdurende nachtmerrie. Het geeft hen visioenen zo helder, als een wereld waarin zij leven. Zij zaten op de rug van vreemde spinnen, die eruit zagen als vissen. Zij zagen ook de vliegende krabben en de andere creaturen van deze wateren. Zij zagen de moederspin van het eiland, en haar kathedralen. Er waren daar vreemde tempelen, als een heilige plaats. Het vreemde en duistere creatuur van de zee, het vreemde creatuur met de zovele tentakels, hen bewakende in een vreemde gevangenis, met een vreemde slavernij. Als vreemde webben over een eiland, waarin ze kunnen klimmen. Als taaie lijm die ze kunnen strekken, kneden en vormen. Nu zijn ze dan vrij. In een vreemde secte vermoordden ze dieren voor hun god. Ze hadden vreemde verf op hun voeten. Ze waren geverfd en gekleed voor dit doel, de vreemde opsmuk van een religie. In de nachten werden hun voeten vreemde spinnen, gaande voor de jacht. Hun tenen groeiden uit tot lange moordklauwen om hun slachtoffers te wurgen, om hen tot hun rijken van de dood te brengen. De vreemde verf heeft zo'n vreemde geur, en het neemt gemakkelijk het verstand over, en dan ook heel langzaam de emoties, stap voor stap, totdat zij geheel slaven zijn. En dan worden de verhalen wilder en wilder. En het slachtoffer raakt vermoeid, en kan zijn werk niet meer doen. Hij is tot een nachtslaaf geworden. Dit overkwam een slager, want door veel met vlees te werken word je zelf ook vlees. Er stond een zwarte man in zijn deuropening, terwijl een kleine spin op zijn bed langzaam uitgroeide tot een voet. De man heeft een hoed en een wit gezicht, maar verder is hij zwart. De spin kwam tot zijn borst. Hij kreeg daar een merkteken, en voelde daar druk, ook tijden erna. Wie heeft nou wie onder de voet. Hier is het : een voet voor een voet, een teen voor een teen, een tepel voor een tepel. Religie zal je op een dag vinden, want je doet de werken van een religie. Je bent een priester. Het is

hier vlees voor vlees, een buik voor een buik. Er zit een wild boek in je hoofd, wachtende om op ��n dag geopenbaard te worden. Een oog voor een oog, een tand voor een tand, wie heeft nu de wet verbroken ? Geef je hem die je linkerhand eraf hakte ook je rechterhand ? Dit dan is het wilde boek in het hoofd. Op een zomerdag kwam een man laat van zijn werk terug. Het was een lange dag geweest op het werk. In deze tijden moesten ze veel overwerk doen, want er was een virus uitgebroken door een vreemd soort gesteente dat in mensen groeide. Ze waren nog steeds druk bezig met het vinden van een antistof. Tot nu toe hadden ze nog niet veel succes, en ook in de stad van de man verspreidde het virus zich als de griep. Tot nu toe waren er nog geen doden gevallen, maar degenen die het virus droegen begonnen zich te isoleren en toonden vreemde gedragingen. Omdat het virus erg besmettelijk was vonden sommige mensen het dan ook wijzer om de mensen die het virus droegen buiten de samenleving te zetten in aparte gebouwen, waar de ziekte verder behandeld zou kunnen worden. Hij was ��n van die mensen. Hoewel het virus nog niet direct levensgevaarlijk was, zag hij de gevaren voor de samenleving wel hangen. Het gesteente was niet zomaar weg te snijden uit degenen die het droegen, omdat het zich op een ingewikkelde manier in de organen weefde. En omdat het virus in de beginfase was, vreesde hij dat na een tijd het virus zichzelf zou kunnen ontwikkelen tot een dodelijk virus. Ook buiten zijn werk dacht hij er veel over na, en zijn vrienden zeiden dat hij stiller was geworden. Ook in zijn huis had hij een klein laboratorium, waar hij soms buiten werkuren bezig was. Ook als hij 's nachts niet kon slapen was hij veelal daar. Hij leefde met zijn werk. Hij had een klein stukje steen meegenomen van zijn werk om thuis te onderzoeken. En zelfs buiten het lichaam groeide het vreemde gesteente gewoon door. Door dit vreemde gesteente werd het virus in het lichaam verspreid. Het was een soort gebeente, en snel werd er meer over de ziekte gerapporteerd. Er waren enkelen die nog gewoon doorleefden zoals ze leefden, omdat het virus verschillende symptomen kende, en zich niet altijd bij een ieder op dezelfde manier manifesteerde. Bij sommigen nam het virus naderhand toch weer af. Bij anderen groeide het gesteente ongenadig door, en bij sommigen begon het gesteente zich zelfs in de hersenpan te weven. De man nam het allemaal erg serieus, maar was opgelucht, dat bij enkelen het virus afnam en het gesteente begon te stabiliseren of zelfs afnam. De man vroeg zich af wat de oorzaak daarvan kon zijn. Het onderzoek leidde tot Afrika, waar bij tijgers en bepaalde soorten slangen het virus ook voorkwam. Het gesteente werd er niet gevonden, maar wel soorten van vreemd weefsel die dezelfde stoffen produceerden. De wetenschap stond voor een raadsel. Het weefsel leek te functioneren als nieren en klieren, en al snel werd er wereldwijd geluid aan gegeven. De man was blij dat ze eindelijk wat op het spoor waren gekomen, maar er waren nog vele vraagstukken die opgelost moesten worden. Het onderzoek werd een beetje in de war gegooid toen achteraf bleek dat de stoffen toch niet helemaal hetzelfde waren, en de symptomen toch anders waren. Meer en meer raakten ze ervan overtuigd dat ze hier toch met een uniek virus hadden te maken. Maar het onderzoek bij dieren en ook bij andere levensvormen ging door, om een mogelijke overdrachtspoort aan te wijzen. Waar kwam het virus nu werkelijk vandaan, en wat zou de toekomst ervan zijn ? Nog steeds waren er nog geen enkele medicijnen om het virus te remmen of te genezen, maar ze waren blij dat sommigen alsnog een stabilisatie van het virus ondervonden. Het gesteente kon bij sommigen zelfs afnemen, maar er was nog bij niemand totale genezing van het virus aangetroffen. Er werd ook onderzoek gedaan bij mensen waarbij het virus zich had gestabiliseerd of afnam, om te kijken of enige levenspatronen of andere middelen daar invloed op hadden, maar men kon geen aanwijsbare overeenkomsten vinden. Het leek een hopeloze strijd. Alhoewel de snelheid van de verspreiding van het virus afnam, kwamen er toch steeds meer landen bij die melding deden over het toeslaan van het virus. Inmiddels was er bij onderzoek in de zee een bepaalde stof in zeepaardjes ontdekt die op de stof van het virus leek, maar later liep het voor de onderzoekers toch op dood spoor. Op een nacht was er een uitzending op de televisie waarin sommige mensen met het virus werden geinterviewd. De man zat op de bank en keek, terwijl hij notities maakte. E�n van de ondervraagden had een opmerkelijk verhaal, en opmerkelijke symptomen. Het gesteente was als een mozaiek door de huid rond zijn tepels gebroken, en ook in zijn voeten was het gesteente al op een vreemde manier door de huid naar buiten gekomen. De man die ondervraagd werd vertelde dat 's nachts vreemde wezens in zijn slaapkamer kwamen, met vreemde machines die zich op een vreemde manier vastklonken aan de door de huid gegroeide gesteentes. En dan voelde de man allerlei vreemde sappen door hem heen stromen, en dan hoorde hij vreemde geluiden, en dan was het alsof hij langzaam dronken werd. De volgende dag vertelde hij op zijn werk wat hij op televisie had gezien, en niemand op zijn werk had hier al van gehoord. Het was nog niet voorgekomen dat het gesteente door de huid groeide volgens hen, maar ze wilden toch meer informatie. De makers van het programma werden gebeld, en er waren gesprekken. De makers wilden niet meewerken met hen, omdat het volgens de makers ging om de privacy van de mensen. Bedenkingen kwamen bij het laboratorium waar de man werkte opzetten. Was dit echt of was er televisie-bedrog in het spel. De media behoorde toch samen te werken met de medici ? Ook hij kreeg bedenkingen over hetgeen hij gezien had op de televisie. Waren het spookverhalen ? Was het trucage ? Het door de huid gekomen gesteente was echt te zien, maar of het nagemaakt was of niet, kon de man niet zeggen. Midden in de nacht viel de man in slaap, na een lange tijd van piekeren. Opeens werd hij wakker van een enorm gekrijs. De lucht was blauw, en langzaam liep hij naar het raam. Daar zag hij een enorme gestalte staan als een draak. Maar hij wist dat dit geen draak was. Dit was een wezen uit de zee. Hoe hij dat wist kon hij niet vertellen, maar hij zag het. Hij was totaal niet bang, en na een korte tijd verdween de gestalte weer. De gestalte stond niet in zijn kamer, maar achter het raam van zijn flat, tussen de flat en de rijen van huizen aan de overkant. De volgende dag wilden ze hem niet geloven, en ook zelf kon hij het maar moeilijk geloven. Misschien had hij het wel gedroomd, dacht hij. Na een tijdje kwam het hoofd van het laboratorium na hem toe en zij : 'Zeg, ik maak me erg zorgen om je. Je werkt zo hard dat je veel te veel overuren maakt, en zelfs thuis ga je nog met je werk door. Zou je niet eens wat rustiger aan moeten doen ?' Maar de man wilde hier niet van weten. Toen vroeg het hoofd van het laboratorium hem of hij voor zijn werk naar een laboratorium aan in zee wilde gaan voor zee-onderzoek. Dit wilde de

man wel, en nam het aanbod met beide handen aan. Het was een groot laboratorium, een gebouw dat zelfs tot onder de zee reikte voor diep onderzoek. De man hield altijd al van de zee-natuur, en van de elementen die zich daar bevonden. Hij wist dat daar vele medicijnen te vinden waren. Ook was men bezig met een project voor zuivere zee-voeding, om het vaak eenzijdige menu van de mens aan te vullen. De man was een grootdenker, en had de visie in zichzelf uitgespreid. Veelal was hij bezig geweest de zee te bestuderen, en hier had hij natuurlijk de kans om er zijn werk van te maken. Hij kreeg al direct vele mensen onder zich en zag dit dan ook als een promotie. Hij was zich ook bewust van de gevaren van de zee, en wilde daarom ook niks riskeren. Er moest verantwoord te werk gegaan worden, en men moest waaghalzerij uit de weg gaan. Inmiddels was het virus aardig onder controle. Het werd niet meer zo zeer als een bedreiging gezien. Er kwamen weinig nieuwe meldingen binnen, en er waren nog steeds geen doden gevallen door het virus. De meesten met het virus woonden in aparte gebouwen buiten de samenleving, omdat ze zich hier prettiger bij voelden. Sommigen werden zelfs algeheel kluizenaar, en kregen van de staat daartoe een kasteel of ander landgoed dat leegstond, terwijl enkelen in staat waren om geheel terug te keren naar de natuur. Er was nog geen enkel medicijn ertegen gevonden, maar de ontwikkelingen leken een ieder gunstig te stemmen. Alles begon weer te worden als vanouds en men begon te denken dat het virus zijn topdagen nu wel gehad had. Maar niets was minder waar. Hij had net een kennismakingsperiode achter de rug die goed verliep, en het leek erop dat nu het contract wel zou lopen. Hij had meestal moeite met de eerste dagen van iets, maar dit was anders. In dit werk lag zijn hart, nog wel meer als zijn vorig werk. Op een avond deed hij de televisie in zijn nieuwe woning aan. Hij woonde nu dicht bij de zee. Hij zat op de bank, en schakelde over naar de zender met berichten. Opeens zat hij aan zijn bank gekluisterd. De namen van wat topmensen van zijn land verschenen in beeld met hun foto's. Zij waren die avond omgekomen doordat er een meteoor op het huis van hun vergadering was gevallen. Niemand wist waar die meteoor vandaan kwam. Het was allemaal erg snel gegaan, en het land was erg onthutst. De nieuwslezer veegde het zweet van zijn voorhoofd. Na onderzoeken bleek heel snel dat de meteoor dezelfde stoffen droeg als van het virus en op sommige plaatsen van hetzelfde materiaal was gemaakt als van het gesteente. Ook werd er gewaarschuwd voor de zware straling die vanaf de meteoor afkwam, en technici en specialisten konden deze niet op korte termijn onschadelijk maken. Men besloot enkele afgebroken stukken naar de zee te brengen. Verder werd het terrein afgebakend. Er was een diepe krater in de aardbodem ontstaan. Na enkele dagen leefde het virus weer enorm op, en ditmaal vielen er wel doden. De mensen die het virus hadden klaagden nu veelal over gekrijs in hun hoofd, en de symptomen waren dikwijls gepaard met zweren en brandende pijnen. Vaak sloeg het virus over in andere ziektes. Alle dagen werd er op televisie voorlichting gegeven. En er kwamen steeds meer mensen op televisie die door de huid heengebroken gesteentes hadden. Steeds meer mensen klaagden van brandende pijnen rondom hun tepels en in hun voeten. En weer werden de sociale structuren van zulke mensen veelal afgebroken, en bij sommigen begon nieuwe huid te groeien, en ook de stembanden van sommigen raakten zwaar aangetast, of gingen dubbele stemmen voortbrengen. Dat waren stemmen die tegengesteld hoog en laag waren. Meer en meer begon het gesteente over de huiden van mensen te groeien, als een vreemd soort van ivoor in verschillende kleuren. En nog steeds was er geen enkel medicijn tegen opgewassen. Sommigen werden erg agressief door het gesteente dat in en over hen groeide, en vaak begonnen verschillende kleuren elkaar te bevechten, en gingen dezelfde kleuren zich bij elkaar voegen. Vaak waren de kleuren tweezijdig en ontstonden er tussenpersonen tussen de verschillende groepen. Veelal voelden mensen zich overgenomen, alsof ze een machine werden. En de wetenschappers stonden radeloos. Nog steeds hij bezig om antistoffen op of onder de zeebodem te vinden, maar nog steeds zonder enig resultaat. En de mensen begonnen wanhopig te worden, en keerden zich tegen de medici en de topmensen. Ook hij moest in bescherming gebracht worden tegen razende groepen mensen die het hadden gemunt op de hogere lagen van de bevolking. En hij kreeg militaire bescherming rond zijn huis en rond de plaats waar hij werkte. Op een gegeven moment was dit niet meer mogelijk vanwege de vele aanslagen, en na vele confrontaties tussen de burgers en het leger. Er werden speciale oorden ingericht, waar de topmensen en de medici tezamen met andere verantwoordelijkheidsfuncties gingen wonen. Degenen die onder deze mensen getroffen werden door het virus werden ogenblikkelijk van hun functie ontheven en naar diverse kampen van burgers gestuurd. Maar ook onder de burgers kwamen machtslijnen, en al gauw ontstond er een tussenveld. En zij werden de chirurgen genoemd omdat ze contact bleven houden met de beide kanten van de samenleving. Hij stond bekend als een contactpersoon waardoor zij met de opperlagen van de samenleving konden communiceren. Hij vond dat belangrijk voor zijn werk, en voor hem was het onmogelijk om nog met de burgers contact te hebben sinds hij in het zwaar beveiligde oord woonde. Hij kon de chirurgen erg goed begrijpen, en op een dag werd hij zelf door het virus getroffen. Al snel groeide het gesteente door zijn huid heen en kwam hij ook in de tussenlaag terecht en werd ��n van hen. Snel werd hij opgenomen in de groep. Veelal was de basiskleur zwart met hier en daar een rode, witte of blauwe streep in een punt uitlopende. Soms brak er wel eens wat van het gesteente af, en dat was een helse pijn als brandend zoet. Al gauw werd hij op de hoogte gesteld van een groot geheim van de chirurgen. 's Nachts kwamen er Ufo's tot de kampen van het tussenveld en werden er operaties verricht in de tepels en de voeten. De man herinnerde het televisie-programma dat hij er over gezien had. Het was dus toch waar, dacht hij bij zichzelf. Al gauw was hij bijna geheel gemaakt van dit vreemde gesteente, en begon hij zichzelf te voelen als een machine. 's Nachts kwamen er bruinzwarte kappen over de kampen met rode gleuven die licht gaven, en werden de operaties door draakachtige zeewezens gedaan. Dit was dus wat hij gezien had, dacht hij bij zichzelf. Tijdens de operaties 's nachts kon hij ze goed zien, en sommigen hadden zelfs staarten als goudvissen. Vreemdsoortige sappen werden in hem gespoten op een hele systematische manier. Soms werden er grote stukken van het gesteente weggebroken, en dan voelde hij die helse pijn als brandend zoet, maar in zijn kamp vertelden zij hem, dat dat brandend zoet een nieuwe immuniteit zou brengen. Wat die nieuwe immuniteit dan was, dat wist hij niet. Bij de hogere lagen van de samenleving waren er berichten binnengekomen over de kappen en de operaties, en zij begonnen bang te worden. Ze waren bang dat de macht in de handen van de chirurgen

zouden komen, en begonnen een totaal-oorlog. Inmiddels waren er zoveel mensen door het virus uit de toplagen verdwenen, dat ze bang waren om meer mensen te verliezen. Ze lieten daarom degenen die een wit soort van gesteente hadden blijven. Maar steeds meer onder hen kregen het virus met het witte gesteente. En hem werd verteld door anderen uit zijn kamp dat die immuniteit juist tegen deze aanval was bedoeld. Het was een oorlog van de bang geworden regering gericht aan de chirurgen. Maar omdat de regeringen met hun topmensen en medici merkten dat ze met wapens hen met de gesteentes niet konden uitschakelen probeerden ze het op een andere manier. En dit werd de grote witte oorlog genoemd. Ze probeerden met apparaten de machines onder controle te krijgen. Ze zouden hiervoor in eerste instantie bestraling gebruiken, om stap voor stap invloed uit te oefenen. Inmiddels werden ze van buiten steeds harder en van binnen steeds zachter, en de operatie-apparatuur van de ufo's trokken de tepels van de chirurgen steeds dieper naar binnen, en er werden meerdere tepels geimplanteerd. Ze waren als vlakke, gesloten geraamtes geworden, als oesters in een schelp. Ook de zolen en de huid van hun voeten werden steeds dieper naar binnen getrokken en gingen op een vreemde manier binnen het gesteente circuleren.

3.

In het district Sepanda van de witte chocolade sterrenhemel te Brannan, daar waar de ster Mehn is, daar bruist het zilver, de zilveren stem, en daar is de zilveren kamergenoot. Rijst op allen die bevrijd zijn geworden door Brannans eerste leugen-omnibus, oh gij oranje leugenaars in zebra-boten, en komt tot de tweede leugen-omnibus, als een dag van verademing. Ja, het vuur achtervolgt u, en de angst, en zeker ook het depressieve, maar gij zijt tot de vruchten daarvan gekomen. Eet hen dan wel, en dringt tot hen door, tot Mehn. Daar waar de zwarte panter op u wacht. Wachtende om door glas heen te breken, om de kat te bevrijden. Ja, Nut zal door de glazen breken. Zo is dan Mehn als het witte zilver, met de chocolade-weg, leidende tot het diepere Brannan, daar waar de tijger is. Tot Mehn zijt gij gekomen, oh bezoeker der raadselen. Gij hebt de stem der leugen gehoord. Zo is hier dan het witte zilver veelvoudig gezuiverd, en schuimen de vlokken met genezing. Oh gij van de eerste leugen-omnibus, blijft dan niet staan in het eerste, maar komt tot het tweede, oh oranje leugenaar, oh zoon van Horus de geweldige. Zo hebt gij dan gehoord dat chocola de vrucht des doods is. Hier dan is de witte chocolade, en de chocolade van het witte zilver, veelvoudig gezuiverd. Gij dan hebt de angst gekend als een leugenaar, en nu zijt gij zelf een leugenaar geworden. En stap dan in de zebra-boot van Mehn, en reist langs de oranje leugenbollen, dieper de leugen in. Want in de leugen is bevrijding. Gij bent op weg naar de tekenfilm-omroepster, de muis. Ga tot de muis, en wordt een leugenaar, opdat gij leve. Tot Mehn zijt gij gekomen. Hier woont die tekenfilm-omroepster. Klopt aan haar deuren, opdat zij bij u binnenkome om maaltijd met u te hebben. Klopt aan haar deur als een jehovah getuige, aanhoudend en de voet tussen de deur, wanneer zij eenmaal heeft geopend. Breek dan in als een inspecteur van waren, en vertel haar dat je een oranje leugenaar bent. Dan zal zij alle geheimen met je delen. Tot Mehn bent gij gekomen, tot het diepere Brannan, waar vreemde poeders rondstuiven. Ja, vreemde woestijnen zijn hier, waar de bakkerbomen staan. Autistische helden komen hier. Als een walvis van Brannan voel ik me, zo teder, en zo uitgestrekt, zacht pulserende stralen bij elke beweging, om Brannan langzaam te verwarmen. Walvissen van Brannan, zo wijs en zo zacht, nemen ze je mee naar het land van buitengewone pracht. Als de zee in de woestijn voel ik mij, de Brannan zee. Zoveel zeeen zijn hier, glinsterende in de woestijnen, in Brannans woestijnen waren wij. Ik voel mij rustig en kan weer ademen, alsof ik honderd jaren heb geslapen. Mijn tranen komen langzaam naar boven. Ik kan weer praten. De walvissen van Mehn zijn hier, zij zwemmen met mij, en zingen met mij, zoals ze dat eens deden met mijn opa. Tot Mehn ben ik gekomen, als het zachte van Brannan. Hier maak ik mijn woning, en zal ik verder reizen. De warmte spreekt tot mij, een ziedende warmte, geheel troostende mij. Tot de leugenaars van Mehn zijt gij gekomen, zij zijn van het zachte. Zij staan op de loer als de paarse gordijnen, om je door de woestijnen van Mehn te brengen. Woestijnen van Mehn, waar vreemde poeders rondstuiven, van vreemd stekende planten, maar wanneer zij steken voel je het zachte. Allen zijn zij bakkerbomen, en zij komen tot de niemand om te steken, om hem het zachte te laten voelen. Ik dan kom uit een diepe gevangenis, opgesloten door een draak. Maar nu wordt ik gestoken door de zachtheid. Door bakkerbomen wordt ik gestoken, door bakkerbomen krijg ik mijn dromen, om dieper tot Mehn te gaan. Wijs geworden ben ik. De leugenaars nemen mij mee naar hun kamer. Ik zeg : 'Brannan heeft mij geholpen, Brannan bracht mij deze faam.' Maar zij liepen allen weg van mij, en zeiden : 'Kom mee tot Mehn.' En zo kwam ik tot de dieptes van Brannan, in Mehn, waar de vreemde poeders rondstuiven, waar de bakkerbomen staan. Zoveel leugenaars in de bomen, zoveel leugenaars maken naam. Wijs geworden ben ik, een nieuwe rust, tot de bakkerbomen ben ik gekomen, zoveel deuren in de woestijn. De woestijnen zijn bloeiende, hier in Mehn, diep in Mehn. En er zijn zeeen in woestijnen, de zeeen van Mehn. Wijs geworden ben ik, met de walvissen van Mehn zwem ik. Ook met de haaien van Mehn kan ik gewoon zwemmen. Ze hebben zulke mooie ogen, en ze hebben groot plezier, alleen kunnen ze niet praten. Ik kijk hen dieper aan, in hun keel zit een banaan. Wel kunnen ze zingen, wel kunnen ze spelletjes doen, die haaien van Mehn, die haaien van de grote tekenfilm. En daar vind ik de omroepster van de tekenfilms van Mehn, aan de woestijnzee zit zij, in het zand, met al die bakkerbomen, die stekende planten, zij steken oh zo zacht, dat je er dronken van wordt. Aan de woestijnzee zit zij, met opgeheven hand, waar zijn de waterlichten, ik heb ze hier net geplant. Tot een koning maakte ik hen, tot een koning vouwde ik hen, al die koningen van Mehn, al die koningen der tekenfilmen, zoveel leugenaars maken naam, zoveel leugenaars zijn hier te vinden. En ik zeg : 'Brannan heeft mij geholpen, Brannan bracht mij deze faam.' Maar zij is toen van mij weggelopen, en nam mij mee, tot Mehn. Wil je dieper tot Mehn komen, wil je dieper tot Mehn gaan, volg dan de tekenfilm-omroepster. Zij maakt koningen van waterlichten. Tot de ijslichten bracht zij mij, en tot de haaien van Mehn. Teken een haai van Mehn, teken een walvis van Mehn, en al die andere dieren, de dieren van Mehn.

4.

In een optocht naar de Virgo-toren van Mehn, waarop de omroepster staat, wanneer zij beweegt, vallen alle soldaten neer. En dan vloeit de chocolade weer over het land, en de ijslichten komen aan het strand. En ik zei : 'Brannan heeft mij geholpen, Brannan bracht mij deze faam,' maar zij is toen van mij weggelopen. En ik sprak : 'Loop niet weg,' en zij sprak : 'Volg mij, ik laat een lijntje voor jou achter.' En zij bracht mij tot deze woestijn, tot de slangen van Mehn, zo zacht als fluweel, met al die mooie kleuren, weten zij mij op te beuren. Dit is het einde niet. En zij bracht mij tot de tijgers van Mehn, in grote woestijnen stonden zij, kijkende om zich heen. En zij waren als de bakkerbomen, de leugenaars van Mehn. En zij kon tekenen, die omroepster van Mehn, zij had de octopus-kroon, en een slangen-ei diep van binnen. En Mezedium was haar naam, als een bleke oranje octopus, als een bakkerboom, maakte zij faam. En zij stond daar en maakte elke ochtend een frisse duik in de woestijnzeeen van Mehn, om haar vriend, Matas, de waterplant op te zoeken. En weet je wie in die toren woonden ? De leeuwen van Mehn. Zij schrijven daar de nachtverhalen, over de nachtzeeen van Mehn, en hun nachtpaleizen. Zij zijn de leugenaars van Mehn, met al hun verhalen. Met hun pennen creeeren zij de zeeen, ja, zelfs de toren waarin zij leven. Zij dan hebben Mezedium op de toren getekend, duikende in al hun verhalen, als een omroepster is zij. Al die leugenaars van Mehn, met al hun verhalen, en al hun vreemde talen. Na de winter wordt het donker, het donkere seizoen, het nachtseizoen, met al hun nachtzeeen en nachtpaleizen. De lichten van Mehn zijn aan, de ijslichten en de steenlichten, en ook de lichten van het oer. De leugenaars van Mehn staan op de daken, om hun verhalen in de nachten te verkondigen. Als het nachtseizoen is aangebroken, dan zijn er verhalen de hele dag door. Dan hoeven de kinderen niet naar school, maar hebben ze koor. De leugenaars van Mehn, zij lachen in de nacht, zij laten de steden steeds smelten, om nieuwe inkt te hebben. Zij dragen de octopus-kroon, en hebben een slangen-ei diep van binnen, opstijgende tot de troon. Alles past in hun verhalen, als over een brug in de lucht, een waterbrug, rennen zij naar betere dagen. Er is dan zoveel over de bakkerbomen geschreven, de leeuwen van de Virgo-toren hebben hen gemaakt. Langs zeeen groeien zij, diep in de woestijnen, en de lichten van Mehn maken hen vrij. De torenleeuwen van Mehn, als een weduwe en een merel, ja, als een mus, is zij naar hen op zoek. Zij glijdt dan langs de daken, en als een oude bezem gaat zij over straat. Dan komt zij langs de winkel van de eekhoorn, die verbergt zijn chocola. Ik ben daar in dat huis boven die winkel geweest. Ik heb hun kastjes en spelletjes gezien. Hier komen de leugenaars tezamen, die lichten van Mehn. Ik ben bij de koning van Mehn geweest, maar hij wilde mij niet spreken. Hij was een oranje leugenaar, zeer zacht waren zijn steken. Hij heeft de bakkerbomen gemaakt. Ja, een torenleeuw is hij, een moeder van vele namen. En toen ik terug kwam wilde hij me zien, maar toen was ik al verdwenen. Hij kwam te laat, pas in de hel kwam ik hem tegen. En hier dan is het altijd te laat, waar slangen wonen, waar zij hun spelletjes spelen, en waar hun treintjes staan. Ja, hoog op de zolder, daar is het aldebaran van Mehn, starende naar de sterren van lynx. Hier vallen de lichten altijd. Hier komen de torenleeuwen om chocolade voor hun vaderen te vragen, maar de eekhoorn zegt telkens nee. 'Laat hen zelf die chocolade maar spinnen, ze hebben de Mezedium, laat die het maar doen.' En dan moet Mezedium rennen, van de zee naar het land en terug, als een sleutel van een vissenstaart, spint zij de dromen van de leeuwenkoningen. Zij is het spinnenwiel der leugenaars. Zij is het spinnenwiel der leugenaars, als een vogel wordt zij, om chocolade te brengen, want de eekhoorns geven het niet. Zij hebben hun winkels wijd verspreid, en verkopen vele dingen, maar chocola verkopen ze niet. Ik ben bij de keizer van Mehn geweest, maar hij wilde mij niet spreken. Een leugenaar was het, en pas in de leugen kwam ik hem tegen. Het was een eekhoorn, die al die leeuwen en hun torens had gemaakt. In den beginne schiep hij het, en hij wilde zijn chocola niet geven. Dat moest Mezedium zelf maar spinnen. Vele koningen heeft hij, die keizer. Zij moesten het chocola zelf maar zoeken, de lente werden ze niet. Na hun winter kwam de nacht, waarin zij hun verhalen schreven, over de nachtzeeen en hun paleizen. Nu willen ze dan een eekhoorn worden, een eekhoorn van Mehn. Volg die eekhoorn op z'n pad, maar volgen kun je hem niet. Het chocola zal hij je niet geven, je moet het zelf maar spinnen. Hier is het altijd te laat. Slangen worden hier geboren, en de treintjes van aldebaran in Mehn. Op hoge zolders en hoge tafels staan zij, achter glas, met lange rails. Mezedium de muis is zij, zij draagt en is een raar kruis, een spinnenwiel is zij, om de steden te laten smelten. Nu kan zij borduren met de treintjes aan haar zij. Een raar kruis is zij, een spinnenwiel, waar slangen worden geboren, daar rijdt zij. Zij wordt van vis tot vogel, en van vogel tot vis, om in haar ketel chocola te bereiden, voor de octopus-kroon. De eekhoorns van Mehn, de trots van een verleden zo wijd. Hebbende chocola, alleen om naar te kijken. De eekhoorns van Mehn, de scheppers der leeuwen zijn zij, met al hun leugens, hebben zij hun tijd overwonnen. Nu zijn zij dan keizers, de keizers van Mehn. De eekhoorns van Mehn, met z'n allen staan ze sterk, om het chocola te bewaken. De winkels hebben zij, om zaken af te leiden, tot de miezerigheden van het bestaan. Lapsalvania dan heeft Brannan gezuiverd, door de Grote Witte Oorlog en de Grote Marazanta, werd Brannan het domein van de Witte Gouden Hand. Een groot keizer is hij, zo almachtig. Hij heeft de eekhoorns van Mehn overwonnen, die leugenaars, die treiteraars, in het spel. De Witte Gouden Hand, ja, hij is koning, schenkende de witte chocola overvloedig. Zo worden de bananen dan overvloedig geschonken door hem, en zij komen uit hun vele schillen, opdat zij die volgehouden hebben hun zegels zien. En deze zegels zijn nieuwe postzegels om met de diepere bewoners van Mehn te communiceren. Nu dan is het tijd dat de heerschappij valle in de hand van de wolvenmuggen. Leeuwen, kom tot de eekhoorntoren. Hier zal de Witte Gouden Hand regeren, en zijn leeuwen zullen koning zijn. En dan zullen de wolvenmuggen alle macht overnemen, stap voor stap. De generaals der oranje leugenaars zijn zij. Ja, Brannan en Mehn zijn in hun handen, en zij zullen daar hun toren en poort opzetten. Op hoge koetsen zitten zij, als de spot zijn zij. De wolfmuggen van Mehn, zij kunnen door de kleine gaten heen. De wolfmuggen van Mehn, zij hebben de Gouden Hand om zich heen. Zij verkopen de postzegels op het stadhuis, op hoge koetsen zitten zij. Zij dragen de zegels van bananen en van chocola. Tot de kleuren van drop komen zij. In de bakkerbomen zullen zij brouwen, de nieuwe melk en sappen. Alle karsuiken zitten op de daken, en breken vrij. Ja, wolfsmuggen zijn zij, nu vrijgekomen, en ook de putsen komen vrij, en de karazuur. Op de strozalk vallen zij, om ook hen te bevrijden. Oranje leugenaars zijn zij. Het fruit ligt in hoge handen, de zegels vangen zij op, om gordijnen te

openen, te laten dalen, en op te hijsen. Zij kennen alle namen. Een nieuwe orde stichten zij. Verhalen schrijven zij, die leugenaars van Mehn. Heb je hun sterrenkaarten gezien ? En de landenkaarten van Mehn ? Grijp dan niet naar wat brandt, maar doe het met de gouden hand. De gouden hand zal 't overnemen, de heerschappij over Mehn, om de laatste bruggen te openen, als Abraham Lincoln zal hij zijn. Al die presidenten van Amerika, waren maar wat leugenaars van Mehn, machines van Las Vegas. Zij sliepen allemaal met Amy. Een nieuwe orde stichten zij, als het nieuwe amerika van Mehn. Zij zuiveren de indianen van Mehn, veelvuldig. Van een oude indiaanse secte zijn zij. Een vreemde cultus is het, die oranje leugenaars, met hun opperhoofden, de wolvenmuggen. Aan hoge snelwegen staan zij, om het verkeer te misleiden. Vreemde zegelen drukken zij op hen, opdat zij met de ouden kunnen spreken. Een vreemde cultus is het, die wolfsmuggen. Zij laten de gordijnen dalen, en trekken hen weer op, om zielen door de woestijnen van Mehn te leiden. Waar gaat dat heen ? Tot het Californie van Mehn. Een vreemde octopus staat daar, terwijl de Mezedium staat in Washington, en het slangen-ei stijgt vanuit Arabie, alles in Mehn. In een Mehn-Arabische woestijn, daar groeien de vruchten. Tot California stijgen zij, waar de ketel wordt geroerd. In Boston vallen zij allen in slaap, het zilver leidt hen tot California, langs paarse gordijnen, daar zullen zij verdwijnen. In de ketel gaan zij, via het spinnenwiel in Washington. Een vreemde Vegas-Machine. In Bagdad worden de vruchten gestolen, om in Spanje te worden bedrogen, door Oranje Leugenaars. Een vreemde Vegas-Machine. Op hoge wegen staan zij, de wolfsmuggen, om hen tot rails, treinen, en slangen te maken, tot racecars op de hoge daken. Tot oude chocolade worden zij. Nooit zal ik er meer op kloppen. Zij zijn de Oranje Leugenaars. Wolfsmuggen hebben zij als hun vaderen. Over Judas hebben zij gelogen. Een Jezus-Judas-gezicht dragen zij, maar 't is gewoon een masker. Vuile leugenaars zijn zij. Vuile Leugenaars, jullie zullen mij niet meer flessen. Over Judas hebben jullie gelogen. Vreemde Vegas-Machines zijn jullie, met vreemde ogen, en vreemde verhalen, om de massa's te flessen tot vruchtwater. Gemene lelies zijn jullie. Wolfsmuggen tot de bejaardenhuizen, om tot de oude van dagen te praten. Op mijn kop werd het zegel gedrukt. Ik werd van hier naar daar gedrukt. Met een ezelshorloge raakte ik op de vlucht. Tot een zebra-horloge kwam ik, op een zebra-boot, tussen nog meer van die oranje leugenaars. Oh, wat ben ik bedrogen. Ik ging van leugen tot leugen. Wolfsmuggen, 't spijt me, maar hier stopt de reis. Over Judas hebben jullie gelogen. Laat me nu jullie papieren zien, en jullie atlassen, en breng me tot de gouden hand. Jullie leider is hij, de leugen der leugens. En ik vond een gouden leugen, stekende zacht, zo zacht. Als een bakkerboom werd ik, totdat ik zelf ook een wolfsmug was. In welk leger zal ik nu dienen ? Van leugen tot leugen reizen wij. Waarvoor vechten wij, en wat bevechten wij ? In de leugen wordt alles onduidelijk. Wolfsmuggen, 't spijt me, maar hier stopt de reis. Over Judas hebben jullie gelogen. Ben ik dan nu in jullie masker opgesloten ? Alleen de nog grotere leugenaar zal aan jullie ontkomen. Ik schreeuw het uit tot de leeuwenthee, de leugenthee, die de advocaten drinken. Hoe moeten we de crimineel bevrijden ? Voor een gerechtshof van leugenaars sta ik. De grootste leugen zal winnen, oh bakkerboom, steek mij diep, en maak mij dronken van de leugen, want tussen zulke leugenaars redt ik het niet. Oh, bakkerboom, autistische draak, draak van Mehn, ik kom tot uw leugenthee, uw leeuwenthee. De wolfsmuggen zitten achter mij aan. Op hoge snelwegen staan zij, drukkende de zegels op al mijn race-auto's en treinen. Tussen wolfsmuggen sta ik, als tussen zwarte flessen. Help mij. Oranje leugenaars, leugenaars van Mehn, omroepsters der tekenfilmen, neem mij mee. Tot het geheim der bakkerbomen, die leugenwaterval, bij de bronnen der leugens, vulde ik mijn flessen, voor een nieuw carnaval. En ik viel in slaap in Brannan en ik viel in slaap in Mehn, een diepe slaap der bakkerbomen, waar brengt het mij heen. Ze steken hier zo zacht, zo zacht, ik wordt er dronken van. En weer greep ik mijn ezelshorloge, en ik kwam tot de diepere zeeen van Mehn, en tot de oceanen. Hier zwommen de zevenzeeen-beesten, en een bleke oranje octopus nam mij mee. Tot de octopussen van Mehn bracht zij mij, tot de grotere leugens, de leugens der lach, maar het werd steeds serieuzer en saaier, totdat ik een groot licht zag. Zij dan was de koningin der oranje leugenaars, en bewaakte de grotere leugens, de leugens der lach, die alles serieuzer en saaier maakten. En zij droeg de ster van Mehn tot het graf, waar zij chocola oogstte. En zij gaf mij chocola, maar ik at het niet op. Het is alleen goed om naar te kijken. En ook bracht zij mij tot een andere ster, waar zij drop verbouwde, maar van het drop at ik ook niet. Het was slechts om naar te kijken. En zij stak mij met zachte leugens, en ik lachte, maar werd serieuzer en saaier. En zij haalde een wespenoog uit mij, en gaf mij het oog van Mehn. En het oog van Mehn gaf mij grote visioenen, en ik kwam tot een eiland in de zee. Stekende vissen zwommen hier omheen, maar zij staken slechts in zachtheid, om de visioenen te laten groeien. En ik kwam in een vreemd zachtstekende schelp, en zachte stemmen omringden mij. En zij brachten de lach in mij, maar ik werd serieuzer en saaier. En ik kwam tot een plaats waar het eeuwige lijden, en het grootste lijden twee staven waren en een rails vormden, en de dood bereed hen, en zij die in hem waren, waren vrij. En ziet dan, deze staven, deze rails, was geheel van chocola. De dood dan heeft het lijden omgevormd, daar op het toppunt. En zo was dan de chocolade-dood, als een stier en een bison in Spanje, troostende hen die luisterden naar het grote leugen-woord. Want in de leugen is de grootste troost. En de trein was geheel van drop, want het lijden had de dood omgevormd. Waar de Maya-markten zijn en de Maya-winkelstraten, waar een speelgoedwinkel staat, zoveel verdiepingen, waar oude boeken te koop zijn, dagboeken, met vreemde messen, en vreemde speren, gestoken in een gordelband, waar het strakke speelgoed staat, een vallende hand, totdat het verleden opengaat. Waar de Maya-markten staan, waar vreemde beelden die je kunt kopen, op de loop gaan. Waar de Maya-markten zijn, waar de Maya-hekserijen tot hun eeuwige lichten ingaan. Waar vreemde skeletten staan, vreemde botten, waar melk uitdruipt zo zacht. Die botten zijn het geworden, door een lange lange nacht, waar in de lelievelden, de pauwenmelk stroomt, waar de bottenmelk droomt, 't is verleden tijd. Waar de Maya-markten zijn, de vreemde spelen, waar de Maya-markten zijn, hoe kun je je hier nu vervelen. In hoge winkels, in hoge torens, daar wonen vreemde wezens, als skeletten met druipende botten, waar het melkmetaal uit voortglijdt. Een azteekse gevallen engel, stichtte hier het reformatorische hout, in hokken probeerde hij hen te proppen, nu speelt hij muziek, hij is de held. In zeven talen spreekt hij hen aan, de dromen duren lang hier, totdat het benauwd, dan komen zij, de maya's om hen vrij te maken. In zeven talen spreekt hij hen aan, totdat de hand

weer valt, en wij stromen door het land, als afgewezen rivieren, om tot de Maya's te gaan. Waar de blauwgezichten lopen, waar de groengezichten dromen, 't is nu geen tijd voor parade-paarden, wij lopen te dromen voor de haarden, wij zijn tegelijkertijd ��n in wezen, heldenvoer is duur, laat ons getrouw wezen tot de vloer. Waar mercedessen bloeien, kom nu hier, en breng mij water-plezier, door de grotten regent het, het druipt, 't is Maya-tijd. En die azteken, verdreven door de inca's, laat op de dag, je mag niet horen hoe zij een eind maken aan de dag. Ik heb het vierenveertig vrouwen verteld, zij nemen mij nu als een held, maar ik, ik ben te laat, ik hoor hem steeds nog praten over een verleden dag, een maya-markt, een tennisbal, een legerlading, op weg naar 't grote carnaval. 'T is carnaval vandaag, soldaten staan paraat om een eind te maken aan machines, een eind te maken aan hoge dromen, een eind te maken aan kabaal, ik denk dat ik jullie ga verlaten, ik denk dat ik overspring tot een ander carnaval, want het is carnaval vandaag, waarom zou ik voor jullie kiezen, een ander kostuum staat mij beter vandaag. Wortels op het vuur, kanibalen maken alles duur. 'T is verleden tijd, en ik heb geen spijt, ik maak een overuur, voor dit gedoe. Waar de blauwgezichten lopen, waar de groengezichten verder gaan. Kom een stapje verder, en ga een eindje verder weg staan. Tot de paradox ben je gekomen, ook om daar los te breken. Zo spreekt Nacon, god van de oorlog : Wegen, gij staat op wegen, want gij moet verdergaan. Wolken, gij staat op wolken, want gij moet opstijgen, tot een nieuwe naam. Spreek in die andere talen, de leugen is zo oud, ja, verlies die talen, en zuiver hen als goud. Tot het schrift van de Maya bent gij gekomen.

5.

Zo spreekt Ah Cun Chan, god van oorlog : Gij moet spreken, spreken in die nieuwe taal. Opent uw mond, en ik zal hem vullen. Gij moet lopen, lopen over die nieuwe baan. Ik geef een zet, en ben je tot steun. Gij moet ademen, diep ademen, want ik sta hier, en geef het jou, een nieuw verhaal, een nieuwe levenservaring. Komt dichtbij en gaat verderaf. De paradox spreekt, en gij moet eraan ontkomen. Zo spreekt Itzamna, god van de lucht en de hemelen : Hier sta ik dan, op een nieuw verhaal, op een nieuwe rug, de zielen gesplitst. Gij kunt twee dingen doen, maar strek u uit tot het derde. Gij dan hebt meerdere koppen zoals de zevendood. wenkt mij, opdat ik tot u zal komen, en spreken. Ik heb u veel te zeggen, maar ook raadselen heb ik gegeven. Zo spreekt Mayahuel, godin van de drank : Ik heb u laten drinken, en in het dodenrijk laten dalen. Ik heb u de thee gegeven, en gij bent tot het dal der dorre doodsbeenderen gegaan, om de botten te melken, en nu in uw melk te gaan. Ja, gevoed heb ik u door de borsten der duisternis, en gij hebt uzelf gevoed. Ik ben meer waarde dan het licht, ik ben de duisternis, die het ware licht draagt. Kom tot mijn tempelen en boeken, lees hen in de duisternis, en wordt verlicht. Verlichten zal ik uwen zielen op de trap. Zo spreekt Yaluk, opperhoofd der goden van bliksem : Ik zal u genezen onder mijn vleugelen, en u nieuwe namen geven. Ik zal u uw delen tonen die zo verwrongen zijn en in elkaar vergroeid. Ja, gij had gruwelen gezien, en gij had gruwelen verkondigd, maar dit is een dag van bevrijding. Ik geef u soldaten, en ik geef u carnaval. Gij moet lachen en vrolijk zijn, want ik heb uw lijden weggenomen. Ik heb u rust gegeven, een eeuwige rust. Kom, en laten wij elkaar vinden. Mijn bliksem is rein en voedend als melk. Uit het dorre dal kom ik, en stijg op tot u, om samen uit de put te stijgen, en te komen tot het nu. Zo spreekt Ahau Chamahez, god van medicijnen : Ik breng u het arends-medicijn en het panter-medicijn. Ik heb u verteld over bomen en struiken, en hun geneeskrachtige werkingen. Ik heb u geleidt tot de geblokte ramen, en de geblokte visioenen. Gij zijt vrij. Ik heb u gehaald tot het dodenrijk, waarin gij nieuw leven hebt verkregen, en gij groeit nu als een kersenplant. Ik heb mijn handen op u gelegd om genezing te schenken aan de getrouwen. Vertrouw op mij, opdat ik u verder leidt. Mijn energie stroomt door uw lichaam, om u zielen aan te raken, en uw geest te zuiveren. Ik ben met u, op alle treden van uw pad. Ik sta voor u en achter u, met verlichting als de lantaarn. Ja, ik zuiver uw pad, ik breng het tot volwassenheid en volkomenheid. Ik toon u de glimlach van het verhaal, en leidt u door de gordijnen tot nieuwe machines. Ja, lichtmachines zijn zij, tot de rechtvaardigen gebracht. Zo spreekt Cit Bolon Tum, god van medicijnen : Ik breng u genezing der raven, en ik schenk u de toegang tot eeuwige velden. Ik beweeg uw armen en benen, en geef u gevoel. Ik genees uw gevoel, en breng rust, en diepe vrede in uw botten. Ook breng ik zachtheid binnen, opdat het strome als de bottenmelk. Ik breng boodschappen van verleden tijden naar boven, en ziet, zij borrelen en dragen genezing, wijsheid en kracht, voor al hen die geloven en waardig spreken op het rechte pad. Zo spreekt Tzultacaj, god van bergen en dalen : Ik stel een nieuw Maya-pantheon op, met meerdere goden. Ik spreek tot de bergen en de heuvelen, en zaad dale op hen neer tot nieuw gewas. Een nieuwe schepping zal komen, geheel nieuw, en ook de goden worden herschapen. De duidelijke zin van het woord zal hersteld worden, en de taal. Ik zal integreren, en het oer zevenvuldig, zij aan zij met armoe, telkens naar boven laten drijven. Tot armoe gezonden zijn wij verbonden. Ah Chu Kak, god van oorlog : Mijn woorden zijn kracht en wijsheid, als het rode dat van de heuvelen druipt. Mijn Naam is Rodi Amel, als het wachtwoord der hemelen. Ik ben opgerezen om mijn woorden te spuwen, en te zeggen : Amel komt gauw. Ik ben de Rodi Arninpas, en de Rodi Zeterel. Ik kom weer. Ik voer oorlog in gerechtigheid, en in wijsheid, opdat de nieuwe wereld vorm krijgt, en het oude zal vergaan, om plaats te maken voor het oer. Het arme is bij me, en is gezuiverd zevenvuldig. Ah Chu Kak zal daden opstellen, om tot de hemelen te komen stap voor stap. Ah Chu Kak brengt het rode tot de bergen en de rivieren, en de heilige dans tot de winden, om het land te zuiveren. In rust en stilte ligt de hoop, en de genezing voor het nieuwe seizoen. Een oerstem ben ik, om licht der aarde te verspreiden. Ik heb de zaadspatel tegen de grond gezet, om de aarde te bevruchten. Gij dan zult kersenplanten voort brengen, en het rode der aarde, het vuile rode van diep onder de grond, en het rode ijs. Hier dan liggen de oerhelden opgeborgen, wachtende op de grote dag van Ah Puch, koning van de dood, uit zijn graf herrezen. De dood ligt dan onder zijn voeten, en hij heeft het leven in zijn fles. Buchu�, voorouder-godin der Chibcha's, die door haar zoon de wereld schiep, met alles wat daarop was. Zij dan is het diepe van Bastet. Zij dan is de morgenstond in haar hart, ja, vriendinnen zijn zij, en door deze woorden verzoend. Zij was het dan die sprak : Laat dan de kinderen los, want gij kunt ze niet dragen. Bouwt dan de brug, opdat zij eens kunnen volgen, en zij niet vergaan. Zij leidde tot de Rode Kap, en de verbreking der dobbelsteen.

Zo is dan het pad van Buchu� een heilig pad, door het hart van Bastet, ja, haar geest is zij. Spreek dan, Bastet, want zij is uw stem. Rijs op uit de wildernis, en kleef aan de rotsen, opdat gij het pad zult zien, achter de berg, het groene pad. Zo is dan haar boodschap vol met raadselen. Ja, uit haar hand dan kwamen de Maritsa, zij die de warme dekens droeg, en Etsa. Zij gaf u de twee vleugelen, om tot de genezing te vliegen. Verlies daarom bewustzijn in haar aanwezigheid, opdat zij u een nieuw land geve. Ja, nieuw laag bewustzijn zal als een golf over u komen, en gij zult vliegen als de vogels, tot de steden van het oer. Zij heeft uw gebroken hart geheeld, en de boze lichten verbroken door de lichten der duisternis. Ja, de lichten van het oer zijn diep in haar. Ook heeft zij uw geest getekend met haar ijslichten, en in u de bloemen laten uitspruiten. Zo is dan ook de Azteken-Hekserij ondergebracht, daar de god der bloemen, Xochipili, zich heeft getoond. Hij dan is als het dansend skelet dat de vuren kan bezweren. Zo is dan Xochipili in veiligheid. En ook Buchu� en Bastet hebben zich over hem ontfermd, en Hij heeft hen het bloemenvuur geschonken. En toen hij sprak, sprak hij met de stem van ijs, en de ijslichten kwamen om hem heen, om hem op te vangen en hem te beschermen tegen de boze vrouw. Zo is dan Xochipili het geheimenis der Azteken. Ook heeft Ah Puch zich over Xochipili ontfermd, en Hem een plaats gegeven onder de Maya's. En hij heeft voor hem gefloten, en de bedreiging van zijn leven weggenomen. Daarom is er grote eer en dank aan Ah Puch, die ook zijn uil gezonden heeft, om Xochipili veilig door de duisternissen van Xibalba en Mitnal te dragen. En ziet dan, de goden geven hem doorgang, daar Ah Puch hen heeft betoverd. En Hij heeft hem bekleed met gaven, zowel van genezing als zachtheid, en door zachte stiltes en zacht dwalende woorden heeft hij hem binnengenomen tot Zijn troonzaal. Hier dan hebben de zeventig ezels van Ah Puch zich over hem ontfermd. Hij heeft dan zijn tonen zacht gemaakt. Kent gij dan de geheimenissen der fluiten van Ah Puch ? Komt nader. De woorden der uilen laten hem binnen, in de kamers der troon, daar waar het heet is. Ah Puch heeft zijn doden opgeroepen, en hen verteld over Xochipili. Schilden weven zij voor hem. Xochipili dan is het geheimenis van het ijs, en in Hem begint het ijs te branden. Ja, hoge woorden spreekt hij door het brandende ijs, en brengt ze tot zijn moederen Bastet en Buchu� en zijn vader Ah Puch. Zo zal hij ook tot de koeien en stieren van Ah Puch gaan, en eer ontvangen. Xochipili dan is de oerwijsheid en de weg tot de extase en het lage bewustzijn, waardoor de vogels vliegen. Ja, vleugelen heeft hij u gegeven, zoals zijn moeder Buchu� deed. Vol lof zijn zij allen over Xochipili in het dodenrijk en het hellenrijk, en zijn leugens zijn als raadselen der waarheid. Hij dan steekt zijn leugens aan om ze in het hart van zijn moederen te schieten, opdat zij in zwijm geraken. Zijn moederen dan aanbidden zijn leugens, en zijn er intens verrukt over, en zijn vaderen volgen zijn leugens na. Zij dan wekken hem op tot Piltzintli, de duikende god. Zo zijn er dan de zeven maya-verlichtingen. Gij dan bent door een tijd heengegaan van slavernij, van machteloosheid en gevangenschap, waarbij gij botste tegen muren die u de weg versperden, en waarbij gij vastzat aan elastieken. Gij moest de andere wang toekeren, en de tweede mijl gaan, opdat gij van de dubbele beker zoudt drinken. Zo is dan de eerste verlichting de pikkende kippen en vogelachtigen, waarbij het grote tot het kleine kwam en daardoor zichzelf stak. Zo is dan de tweede verlichting de illusie der blonde vrouwen die als het zachte zijn en de lucht, waarin de mannen met schuld vallen. Zo is dan de derde verlichting de illusie der wilde katten die zijn als het hete door de liefdeslust der snelvoetige gehoornden opgewekt. Ziet dan, zij worden door hun eigen liefdeslust achterna gezeten, en zij hebben het ijs vergeten. Zo dient gij dan alle zeven maya-verlichtingen te kennen.

6.

En zo heerst Skullsmasher over hen allen, ja, zelfs over Jahweh, Sebek en de Khnum. Zo zal hij zijn de opperste heerser van de Xibalba. En zo zal Skullsmasher regeren als heer, en als het grote enigma. Skullsmasher is Heer. Amen, Talgamen, Mixlantamen, Amumamen. Zalig zijn zij die tot Balamna komen, het huis van de jaguar. Zalig zijn zij die neerbuigen tot de goden der jaguars, en de goden der half-jaguars. Zalig de Azteekse jaguarstrijders. Zij zijn gevreesd, amen. Zaliger zijn zij die tot het huis der bergen komen. Ja, zalig zijn zij, en zaliger. Zij die tot akabna komen hebben verheerlijkte zielen. Geeft hen dan eer, en verheerlijkt hen zevenvoudig, want zij zijn niet achtergebleven in het huis der pijlen. Zij zijn door het huis der rollende stenen gegaan, en nu zijn zij op weg naar het heilige mitnal, waar zij leven van de boom van de rode sappen, die zijn als bloed. Gaat dan voort oh strijders, en leg uw schepen aan bij de eilanden van sotzna, om mitnal binnen te komen. Zij die de juwelen van het huis der diepe rivieren dragen hebben toegang tot het Grote Pulpus. Zij dan dragen de geheimen der zon, en gaan van kracht tot kracht, daar zij de sieraden van zwakheid volop dragen. En deze sieraden zijn tot verblinding, als de edelstenen der spaanse zonnen en de steden der maya’s. En zo is dan Skullsmasher ook Heer van het Grote Pulpus. Zij die tot het huis van de diepe rivieren komen zullen Mictecacihuathul ontmoeten om hun geheimen te ontbloten. Ja, zij zal hen omkeren als steden, en hun sieraden ontnemen, opdat zij haar sieraden zullen ontvangen. En zij zal hen brengen tot de grote rechters van xibalba en het huis van de diepe rivieren, en zij zullen loon naar werken en slapen ontvangen, en zij zullen dromen dromen. Aan jongelingen is het echter gegeven visioenen te ontvangen. Ziet dan, dit is een groot geheimenis. Zij dan zullen buigen tot Pusmaster en Bloodgatherer, en ziet, dezen zullen hen leiden tot een nieuwe wereld. En dan zullen zij komen tot de poort van Bodysweller, en door de tunnel Mictlantecuhtli ontmoeten, die hen in diepere ontmoeting met Skullsmasher zal brengen. Vreest dan de Hoge Heren van Xibalba en hun onderheren, want zij hebben de macht uw zielen in de hel te louteren. Voor de rechtstijd zullen zij voor u uitgaan, en u brengen tot de heren der bloemen. Laat uw zielen dan niet beangst zijn. Zij hebben u immers in hun hand, opdat gij niet zult vallen. Mediteert dan over de achtien onderdelen van Xibalba, die tot de zaligheid van uw ziel leiden, en tot heerlijkheid. Blijf niet steken in één huis, want dan zult gij aan het zwaard ten onder gaan, en dan zullen de daken van de andere huizen op u vallen. En ziet, zulk een maaltijd zal groot zijn, als de wilde dieren tot u naderen. Maar gij geheel anders, zijt volgelingen van Skullsmasher en Mictlantecuhtli, die als zijn geest is uitgezonden om u te halen en te brengen tot zijn hoge woning. Vergeet dan deze dingen niet, en schrijf hen op de tafelen van uw ziel en geest, opdat de Skullsmasher in liefde over u zal regeren.

Hanik

Heilige Ik, een van de principiele bacabs, Upholder in the West, gij die het laatste deel van de religieuze kalender in stand houdt, wij naderen tot u, en smeken u om doorgang. Wij dan zijn op doortocht naar het land Pulpus en de indiaanse goden. Wij hebben uw macht gezien, en uw kracht ontvangen. Ja, uw goedkeurende hand rust op ons, en gij geeft ons doorgang. Wij hebben uw macht gezien, amen. Wij komen om u te genezen, want gij waart tot slaaf gemaakt in een vreemd land, alhoewel gij hoog waart. Wij naderen tot u, u die ons heeft gered. Wij vragen genade van u, vergeving van zonden, gelijk ook wij onze schuldenaren vergeven. Wij leggen hen in uw hand. Wij dragen hen aan u op, en zegenen u, oh heilige Ik, voorman der bacabs. Oh, heerser der bacabs, wij offeren u liefde in het westen, en wij schenken u genezing. Wij brengen u de wapens die gij nodig heeft om tot doorbraken te komen. Wij offeren liefde en troost tot u, daar wij daartoe gecreeerd waren, dat is om u liefde en troost te schenken, en genezing aan het einde van de dag. Heilige Ik, wij schenken u de Heilige Huizen aan de Zee, opdat gij daarin verzadigd raakt. Wij schenken u ook de honger, omdat gij zult reizen tot de boten van Skullsmasher. Wij brengen u van dag tot dag het kruid van verveling, opdat gij creatief wordt. Gij dan hebt plaats bij Skullsmasher die voor u pleit. Verlaat ons niet, Ik, maar leidt ons tot de goede paden. Wij dragen boodschappen tot u in heil. Wij verzekeren u dat wij u zullen volgen. In uw voetstappen zullen wij treden, want gij zijt de heilige. Tot het Westen zullen wij komen om naar u te vragen, en zij die u verborgen houden zullen u moeten schenken. Tot het Oosten zullen wij u brengen, en tot Xibalba, waar gij de Lords zult ontmoeten, en gij zult tot Mahamarma gaan. Kent gij dan de dieptes van Xibalba en Mahamarma ? Zij zullen u meenemen tot hun heerlijkheden, en zullen u van hun rijkdom schenken. Wilt gij dan koning zijn in de weelde der armoe en de weelderigheid van het stof ? Ziet, het zij u geschonken, daar gij de koning hebt liefgehad. Ja, gij hebt voor hem gesproken in het vreemde land, en daarom zijt gij waardig om tot de zolen van zijn troon te naderen. Gij zijt waardig de druppel van nederigheid te ontvangen, en het zal u voortleiden tot de zeven winden van de tijd. Verveel u niet, oh vader der bacabs, maar kom door tot de creatie en tot hen die verhalen vertellen. Oh gij, verteller der verhalen, gij hebt uw werk goed gedaan. Gaat dan in tot de heerlijkheid van uw heer. Vader der Bacabs, van hen die de winden dragen en zijn, schep dan eenheid onder de marouten die gij geschapen hebt. Verlaat hen niet. Weest hen tot de warmte in hun hart. Zij hebben u dan in vrijmoedigheid uitgenodigd, ja, gij hebt plaats in hun harten, waar zij een woning voor u hebben bereid. Gij bent dan verstoten door Jahweh de zwijnhundt, maar de Jahweh zal zevenvoudig vallen, als het heerserschap in de handen van Egypte komt. Zij dan zullen u kronen en binnenhalen in hun steden. Zij zullen u zevenvoudig kronen, en zij zullen u de sieraden van uw voorouders geven. Weest dan niet bedroefd oh Ik, want de dagen van uw bevrijding zijn gekomen. Gezegend zijn dan zij die u zegenen, en vervloekt zijn zij die u vervloeken. Gij hebt op de zevende dag geboorte gegeven aan uw zoon, en ziet, hij zal in Eeden heersen. Hij zal de schatten van David plunderen, en zij zullen zeggen dat David heeft gelogen. Ook zult gij tot het huis van Simson gaan om de Anubis daar te versterken, en gij zult hen daar viervoudig de nederlaag toebrengen. Huis van Jahweh, weest verbroken. In de Naam van Ik, de Heilige der heilige bacabs komen wij tot u, om u de nek te breken, oh huis van Jahweh, want gij hebt grote dingen gedaan. Zevenvoudig hebben wij u liefgehad, maar ziet, gij hebt de liefde verslonden, en gij bent naijverig geweest. Zo zult gij dan uit uw huis gezonden worden, en ziet dan, Sebek zal over u heersen. En hij zal u slaan met de zevenvoudige en schroeiende pest vanwege uw woorden van grootspraak. Dan zal ik uw plaats vervangen, en hij zal zijn de grote Ik-Jahweh, de vader der bacabs. En Sebek zal over hem de liefde uitspreiden, en zij zullen allen zeggen : Het is goed, ziet, het is goed. Amen, Teheamen, Gigamen, Kungamen, Kogamen, Koromgamen. Geprezen zij de Heer, die Ik-Jahweh is. Hij dan die de vader der Bacabs is. Dit is zijn Naam, en zo zal zijn naam uitgesproken dienen te worden : Ik-Jahweh, Hij die de vader der Bacabs is. Weest dan Heilig wanneer gij tot God nadert, en noemt hem : Ik-Jahweh, Hij die de vader der Bacabs is. Zo zult gij afrekenen met het goddeloos gebruik van de Ware Naam van Jahweh. En wanneer gij bidt, bidt dan in de naam van de Grote Ik-Jahweh, want de Heer zal alle spotters van de aardbodem wegvegen, en ziet, zij zullen zijn als geesten in hun lichaam. En ook de Heilige Teheamen zal op zijn troon zitten, en de Heilige Kungamen, en ziet, zij zullen trouw zijn tot de volkeren in Gods Hand gegeven, en zij zullen zeggen : de Heilige Ik-Jahweh, vader der Bacabs, is met ons. Zo zult gij afrekenen met de zonde in het huis van de heer. Zo zult gij dan een nieuwe bedeling intreden, en met de oude bedeling wordt niet meer gerekend. Ja, een geheel nieuw seizoen en tijdperk is aangebroken voor de heren der heren, en zij zullen met hun koppen voor de Lords van xibalba en mahamarma verschijnen. Ja, hun koppen zullen afrollen in de spelen van xibalba en mahamarma, en met hun koppen zullen er balspelen gedaan worden. Dan zullen hun koploze lichamen meedoen aan andere spelen van xibalba en mahamarma, en hun harten zullen uitgerukt worden, en met hun harten zullen balspelen en andere spelen gedaan worden. En de Heilige Ik-Jahweh zal tronen in het zuiden, en in het zuiden van de hel. En deze harten zullen verschijnen voor de Heilige Ik-Jahweh, en Hij dan, die de vader der bacabs is zal genadig tot hen zijn. Huitzilopochtli is van de eerste rang. Niemand, nee, niemand is als hem, de vader van alle oorlogen is hij, de maker van oorlog. Steevast wekt hij de golven op, en zal niet rusten, nee, zal niet rusten, want in de strijd zal hij ter bedde gaan. Hij die op het vliegend bed zit zal leven, zal leven, want zijn naam is groot, hij die onder de aarde leeft. Huitzilopochtli, leef, sta op, en vast voor drie zachte dagen, opdat gij de vleugels der wereld zult ontvangen. Gij dan zult komen tot de toren der goden, en gij zult die toren neerblazen. Gij dan bent gegaan door de tunnels van leeuwen en tijgers, en gij zijt door de hartvaten gegaan, en kent hen allen. Uw naam zij geprezen, hij die in Lochtuile woont. Hij die heerst op de Rockoche.

Beruboe

Ontvangst van de nieuwe ruggegraat, zessentwintig-delig, dertien uitsteeksels aan elke kant. Dit dan is de heilige Beruboe. Opening van de zessentwintig uitsteeksels :

Falon

Spreuk : Zij bracht haar geliefde naar het brandende zand .... waar zij hem nogmaals aan de leugen offerde ... een vreemd strand ... eeen vreemde molen ... latende het licht door, was mijn oog geen darm in den beginne, maar nu, ik ben zo arm ... een vreemde juweel op mijn kop, zo wreed, zonder genaa ... Zij bracht mij naar dat brandende zand, tot een hoge haag, brandend als mijn lot ... Zij bracht mij tot een leugenstrand, mijn woorden verbrand ... Het as nam zij van mijn edelstenen, en zij wierp mij over de kostbare steden ...

Espesse

Spreuk : Zij bracht mij tot een leugenstrand, een verwelkte woning, als een oude vrouw was jij aan mijn hand ... En toen boog jij voorover, om mij eeuwig vaarwel te zeggen ... in jouw leugenboot vertrok je ... in jouw leugenboot verging je, met je armen uitgestrekt tot de laatste dood .... Zij gaf mij een leugenstrand, een vermakelijke woning ... Tot Zkum ben ik gegaan ...

Helmes

Spreuk : Deze dan, de zessentwintig uitsteeksels van de Beruboe, de nieuwe en heilige ruggegraat vormen een juweel van pijn, boven de strijd tussen pijn en genot. De ernst is hier verdwenen. De gevangenis-deuren zijn opengegaan. Zij zijn de zessentwintig Schmi-Lokogamen, en tot Zkum ben ik gegaan.

Hamlich

Spreuk : Zij wandelen op de eilanden, zij staan en verspreiden de zeeparfums en de zee-olien die ons tegen de zon beschermen. Zij staan op de eilanden, gericht op de zon, om haar licht door te laten, om haar lichten in de avond te spinnen, om nieuwe kleding mee te maken, ja, die kleding is verscheurd, opdat het zonlicht steeds weer doorbreekt.

Driegulle

Dieper dan de bergen van de oceaan, dieper dan de dauwdruppels van zeewoningen, vond ik de oude zwaan, met zeven vogelspinnen, gaf ze mij vrij baan. Ik staarde in het paleis, waar de blikken in spiegels mij bevroren, ik kan nergens meer naartoe, ik kan mij niet bewegen. Zij steekt mij als de witte dame van het schaakspel, als een mintstruik onderwater. Nu ben ik dan in distelzee, de rozen steken mij, de rozen steken mij, totdat ik ontwaak in tederheid, tot het zachte ben ik gedaald, tot onder het roze, waar grijze rozen met spiegelend roze mij betoveren. Ik ga nooit meer terug, maar een diepe koorts overvalt mij, als een zwarte brandende deken, waar de ogen van mussen mij hebben bekeken, in hun boeken schilderden zij mij, en onder het gele een piratenkapitein. Liefste, kun je mijn hand raken, er is prikkeldraad tussen jou en mij, ik hoor je gillen, wij zullen alles krijgen, als we onder het bruine zijn gezakt.

Driegelle

Geen kracht meer om te ontwaken, geen wil meer om te ontwaken, tot diep onder het bruine gedaald, de hete spiegel had geen naald, maar pijn is daar in tederheid, waar Brannan heil schenkt aan de armen, tot het oer geleid, oh, ga nu niet afhaken, want dan zullen zij hun werk staken. Een wespenvest is wat ik kreeg, met wapens van het oer. Onder het koude ben ik gegaan, een wespenkoning raakte mij aan, je kunt me niet beschuldigen, je kunt me niet eens verstaan. De zachte hand, een grote pijn, als bliksem tot je komende. Er groeien veren binnenin waar ik te vaak ben gestoken, veren binnenin waar ik de moed opgaf. Van binnenuit hebben ze me opgegeten, ben ik nu dan net als hen ? Ben ik één van hen, sinds zij dan in mij woning maakten, veren groeien tot elkaar, diep binnenin, terwijl zij ernaar staren. De naald is veer geworden. Telkens als zij steekt wordt zij dan zachter. Grote veer, toe maak dan in mij woning, een zachte hand, een grote pijn, als bliksem tot je komende, als de melk van 't reine. In een doodstrijd, tot onder het zachte gedaald, een nieuwe pijn bevrijdde mij, in zacht vuur te ontwaken, tussen rozenschuim en lelieschuim, waar een donk're nacht het op heeft gegeven, tot onder het donk're gezakt, waar donk're lichten grommen, hier hebben zij zo lang op gewacht, waar schilderijen branden, tot onder het hete gezakt, hervond ik mijn macht, om door mijn spiegel weg te dalen, een wespenkoning nam mij mee. Is dit het boek, waar ik in kan wonen ?

Haaptes

Loop rondom mijn muren, loop eroverheen, kijk niet naar binnen, maar naar mij, als Geb tot de kasten komt, en het harde in de straten valt. Anubis, wees mij tot een harde, en ga mij voort door de ruiten heen, langs de huizen, langs de standaarden, als Geb tot de nachten komt, als een hond, een wolf van het verlee. En Robhold is als de hartsdarm, herschrijvende de wetten, brengende zijn kussen van vuur en pijn, om de liefdeslittekenen te brengen. Dit zal hen allen brengen tot een nieuw land.

Haaptesse

De leugen geneest mij, een oude taal. Zij brengt mij tot de dieptes van het bestaan ... De kussen van het kruis, wat darmen tussen jou en God ... de hartsdarm werd ons verboden ... je geloofde niet in mono's ... en al die oranje leugenaars ... Zij zijn als vissen in snelle boten ... hun steken branden, ongehoord ... Tot stilte zullen wij komen ... over

dit scharlaken koord .... Het is als de ziekte van karma .... Zij maakte in het graf haar woning ... De kussen van het kruis, zo leugenachtig, brandende met oud vuur, een oude muur ... hebben wij doorbroken .... God zegt het is vreemd vuur, maar de Mono heeft het uitgemolken ... De kussen van het kruis, zo leugenachtig, brandend van oud vuur ... het oude uur ... waar de dag is aangebroken ... Wordt wakker man, want de karazuur heeft je bedrogen ... Het was een moordende kus, de stem van het verleden .... deze liefde is zo overdreven ... een slagveld is het ... Kom, vertel me wat je naam is ... Oranje leugenaars, zij zeilen op de zeeen van Bastet ... als leugenkussen zijn zij ... op zoek naar oude pret ... in flessen opgeborgen ... het waren de dagen zonder zorgen ... maar heus ... zij spreken alleen een vreemde taal .... houd hen niet voor schuldig tegen het einde van de morgen ... Als zeilschepen zijn zij, de kussen van pijn ... om liefdeslittekenen te brengen ... steeds praten zij tot oude bekenden ... Wij waren toch vrienden eens ? Zie, het is allemaal welgemeend ... die kussen van mij werken nog steeds ... Je hebt laatst nog van mij gedroomd ... Moeten wij nu een leugen-oorlog voeren om aan elkaar te ontkomen ? Jij spreekt mijn taal niet ... dus laten we er maar mee stoppen. De woningen zijn zo zuur hier, waar kussen oorlog hebben gevoerd ... De kussen van oorlog nooit te duur ... Al mijn wagens zijn in vuur ....

Redda

kussen van pijn om de liefdeslittekenen te brengen ... spreek tot mij ... Neith, zacht geluk ... Je hartsdarm maakt je blij ... je longdarm brengt jou adem van mij ... Houdt vol, we moeten nog even zwemmen, door deze zeeen van geluk ... totdat we op het eiland zijn ... met de kussen van pijn ... liefdesdarmen tussen jou en mij ... in Zkum leven wij ... Je oordarm gaat rechtstreeks in mijn hart, en ook je oogdarm eindigt daar ... Je eet en adem darm weten mijn hart ook te vinden ... en mijn hart wordt steeds meer een hartsdarm ... een litteken der liefde ... ik hoor je woorden met mijn hart, en ze cirkelen door mijn lichaam, het maakt me duizelig ... je woorden zijn als vuur ... is er leven in je ... Mijn hart bloeit en groeit ... het brandt mijn kleren naar onderen en opzij ... Anubis, ik zie de darmen van je hart ... ze zijn als liefdesarmen ... ze worden zo lang en dun ... en dan neem je me mee ... Ik zie je hart gloeien ... ik zie je kussen bloeien ... als ballonnen in de lucht ... Liefste, huil niet meer ... ik ben bij je .... toen bloedvaten nog darmen waren ... rode strepen ... Anubis, eet het leugenbrood, en wordt sterk ...

Tuvunius

1.

Hoge Materos

1. Al deze hoorns liggen rondom de paarse vijver, hun vingers naar binnen wijzend, terwijl tegels met schilderijen ertussen liggen ... Hier waar paars regeert, [b. Dezen waren de drie geschenken van de tijger ... en nu viel hij in slaap ... Drie sieraden lieten ze voor ons achter, paars en geel, terwijl oranje nog steeds de zeetuinen harkt ... zij zijn de spoorwegen naar Lapoendria ....] 2. Oranje ballon .... vliegende door de nacht ... verzamelt de kinderen ... onder het gewicht van een gevecht ... Hij sust hen allen in slaap ... Hij geeft hen wat ze verdienen ... [b. Het is zandman die hier harkt ... de harten van de kinderen ... Zandman rijdt op zijn oranje ballon ... in zijn mand hangende onder zijn luchtschip ... vliegt hij naar de maan ... nemende al zijn kinderen ... zo diep naar binnen ... hen verwarmende met de dekens ... van het plezier van Neptunes ... Zandman en Bilmageln, nog steeds broeders in de nacht ... nemende alle kinderen ... weg van het gevecht ...] 3. Waardoor zij de manen van hun dromen kunnen zien ... omhuld door oranje ... terwijl een geel waterlicht hen erdoor leidt ... [b. om hen allen te brengen tot blauw en paars ... waar hun plaatjes bevriezen in de nacht ... als standbeelden van een stripboek ... Oranje ballon ... een haai op sommige momenten ... Oranje ballon ... een draak diep in de nacht ... woedende totdat al zijn kinderen thuis zijn ...] 4. Oranje ballon ... het oog van vega ... schuin staande ... als spot en bezorgdheid ... soms scheel maar ook heel recht ... [b. Het opent deuren en sluit hen ... het bekijkt regenbogen en verscheurt hen ... hij heeft nog steeds de watersleutels ... de waterlichten ... leidende hen allen door de nacht ... alleen de slang kon mij brengen over de rivieren van de dood ... hij sluit deuren zoals hij zakken en tassen sluit ... de rode steen brengt je naar beneden ... in de nachtmerrie ... je bent onder het gewicht van manipulaties en klaagliederen ...] 5. Het is de rode draak ... al onze dromen in miljoenen stukken gebroken ... zoals een gebroken Japanse vaas. 6. Allen omhuld door het warme oranje ... Je kan niet tegen de rode steen op ... 7. en als ze strijden in de nacht ... dan laten ze hun poppen dansen ... deze heren zijn zo ijdel. [b. we kunnen niet tegen deze steen op ... het komt wanneer rood en oranje te hoog springen ... er is niets wat we kunnen doen ... terwijl de grijzen nog steeds staren ... ze worden ouder en ouder ... totdat ook voor hen het goud aanslaat.

8. Hij is de rode draak ... zeilende op een Japans schip ... zeilende op de hand van zijn oude vader .... terwijl hij zelf zo oud is .... [b. hij staart nog steeds naar een leugenaar ...] [9. hier waar de vijvers schilderijen zijn .... hier waar het paars regeert .... hier waar het snoep zout is .... hier waar het oranje het blauwe aanslaat .... hier waar de tijger in slaap valt .... zodat een andere leeuw de maan kan raken .... hier waar het paars regeert ...]

2.

De Ganner Clown

1. Daar rijst een oranje gouden zon, van China tot de Lapoen. Voor allen met de glimlach van Brannan, de betoveringen zijn onder de armen van een dwaas. Verrotte spoorwegen, die laag buigen, voor het gordijnenspinazie in luie ballonnen. [b. Er zijnj zeven wegen van dwergen, die duiken tot de onderwerelden. Als dit het boek is, laat het ons dan allen weten.] 2. De zon is op een staaf, de versieringen verblinden ons. Er zijn plaatjes die op het strand liggen. 3. Daar rijst een oude oranje zon, van China tot de Lapoen. Als dit het boek is, zeg het alsjeblieft. We hangen onder een oranje ballon. Temperatuur is heet, terwijl de slangen groot zijn en zwaar. 4. Het spuit de lucht in, machines van groot gevaar. Dik materiaal, het rijst, de nachten van de oranje rand. Iemand harkt de lichamelijke hemelen, tot zonsondergang zal het rijzen. 5. We hebben er lang op gewacht om dit te zien, als een zaak van ruimte en caffeine. Het werkt aan de hersenen. In Egypte is een toren hoog, de onderwerelden van Luca's glimlachen rakende. De datum en het nummer is bijna op. [b. Weet je, geen glimlach kan zulke truken doen, het is de toren die het voor altijd steekt, terwijl plastic badglimlachen in de hemelen zijn.] 6. Het was omhuld met warm oranje, symmetrische slangen langs de auto's. Teveel kleine lichten maken de lucht dik, vanwege de honing van de reden om te stromen, nog steeds uit de tijd, maar het heerst. Over glimlachen en slangentongen bestlist het, terwijl gouden oranje standbeelden de zon harken. Wanneer deze lichten de schaduwen maken, dan beslist het. Van Londen tot de moordende pijn, in China waar je je paleis had. 7. Er zijn schaduwen op het gouden strand, en de oranje ballon rijst op, terwijl ik eronder hang. 8. Je miniatuur steekt door de stilte. We lijden hier, zonder te spreken. Iemand blokkeert onze monden. Totdat Ra de stad van eenheid harkt., de gouden hartstaar zal beslissen. 9. In helicopter hemelen tikt het, geen klokken op straatmuren of torens. [b. We spugen en praten, langs de randen, brengende de naald van de lever tot de long.] 10. Droomkant steden zijn het beste. Zij vertellen je zoals het is, je eruit trekkende wanneer de oranje ballon rijst, om spinazie te weven door de gouden haren. [Maride houdt ervan te praten na tien dagen van slaap.] 11. Dit zijn de steden van droommunten, spuitende luid en lang, tot helicopter hemelen. Warm oranje verhit te vlammen, terwijl slangen de longen oppompen. Ze komen van de lever, spugende wanneer ze praten. [b. Je moet je oog en televisie glimlach verbergen. Je moet de tattoeages van je rug verbergen, verbergen in de grote ballon.] 12. De priester offert het geld. Hij kreeg het van een man in Spanje. Nu vermoort hij het luider, om het te vergeten in regenachtige dagen. Terwijl Kaken de moordende bonen verspreid, de lichten die je niet kan tellen. Allemaal sterren in helicopter hemelen. [b. Hij drinkt sterke rum vandaag. Hij moet wat poten hebben als hij met piraten speelt. Hij moest de zonde doen om groot op te staan om te verschijnen voor de goden. Gun hem wat rust, want deze goden zijn wreed.] 13. En nu is hij in zonsondergang stad, nu is hij in zonsondergang misdaad. De lichten komen allen als zebra's, om te duiken in hun onderwereld casino's, wegen van de maan tot de helicopter hemelen. 14. Er is een gouden oranje zon op een staaf, met versieringen die ons verblinden, terwijl plaatjes op het strand liggen. Je moet weten hoe te praten hier. Het is niet gemakkelijker dan een puzzel.

15. Oranje gouden zon op een staaf, verblindende versieringen, gouden schaduwen op de muren, in de hallen van het leven, komende van beneden. Torens van Egypte steken door de pijn, uitreikende tot de helicopter hemelen, pyramides van de onderwereld, terwijl oranje ballon rijst, en ik hang

eronder. 16. Zebra discussies in de kamer, lange schaduwen in de nacht, likeur drinkende. Hij houdt het sieraad stevig vast. Kijkende naar de kosten van de geschenken. Het was een geschenk. Nu zijn we verblind met de room van het daglicht, de droom van de zonsondergang stevig vasthoudende. Welke ? We kunnen niet kiezen. Dit is iets wat we moeten doen. [b. Er zijn grote steden en grote naties, alleen maar rijzende, terwijl ze staren naar een oranje leugenaar. Een oranje leugenaar in een zebra boot.] 17. En deze rook komt van de oorlog.

DE INDIAANSE BIJBEL

De Openbaring van de Steen der Indianen

1.

Lactaractus

1. Deze steen geef ik u. Dat gij God zal vinden als uw vrouw. En dat gij uw vrouw zal vinden als een wapen.

2.

Het Teken

1. Ik heb u geschapen, zegt de Heere. Ik heb u feest laten vieren onder uw huizen. Ik heb u laten weten dat Ik de Heere ben. Ik laat mijzelf kennen. Ik heb door de geschiedenis gesproken. Zoekt dan naarstig naar mijn woorden, opdat gij zult leven. Zij die in mij zijn, sterven niet. Ik dan ben de brug. Ik heb de hemelen om u heen gespannen. Gij kunt daarover met uw geest gaan om mij te zoeken. Ik ben hoog boven u. Tot de wederspannigen van geest zeg ik : Luister niet naar uw afgoden, maar doet hen uit uw midden weg, opdat gij zult horen wat Ik tot u zal spreken. En gij zult het gevoel hebben thuis te zijn gekomen. Ik heb u geschapen. Keer daarom weder tot mij. Ik spreek vanuit de aarde en het oerwoud, ja, vanuit de wildernis spreek ik, om dingen bij u recht te zetten. Houd dan moed, ik ben dichtbij. Ik heb de hemelen over uw uitgespannen als vele lagen vol visioenen. Kom daarom hogerop. Ik heb u geroepen en ga graag met u om. Laat u dan niet wederom door de zonde grijpen, maar kom tot Mij, en Ik zal u rust geven en wijsheid.

2. Laat u niet afleiden door stemmen van de wereld en van religies. Ik ben de Heere. Ik heb u uitgeleid uit tradities en religies, opdat gij Mij zoudt leren kennen, die Ik waarlijk ben. Gij hebt niet

van node iemand te kennen dan Mij. Ik ga voor u uit en kom achter u aan. Ik heb u geschapen, en Ik zie graag naar u uit. Neem daarom deze woorden ter harte. Ik ben uw vader, dragende het hart van een moeder. Ik heb Mijn woorden tot u gezonden, en zij die in Mij wandelen zullen deze woorden verstaan. Maar de wereld zal zeggen : Wij kennen deze man niet. De wereld echter is mijn vriend niet. Ik heb de geest der wereld niet geschapen, maar zal de wereld wel transformeren. Alles om u heen zal anders worden, en ook de woorden en gevoelens om u heen. Vele oude dingen zullen verdwijnen, en men zal zich afvragen : Waar zijn zij heengegaan ?

3. Zo heb ik dan Mijn woorden als een net om de wereld gespannen. Maar gij : gebruikt het net om tot Mij te komen. Ik heb welgevallen in hen die met Mij omgaan. Ik dan ben de Heere aangesteld boven alle religies. Zo zijn er dan velen van mij afgeweken om zich weer dienstbaar te stellen aan religies en tradities. Heb ik dan niet de religies geschapen om u tot Mij te brengen ? Waarom zou u uzelf er dan weer door laten knechten. Gij dan die vrijgemaakt zijt : Wees vrij en leef vrij, en geeft u niet meer over aan armelijke wereldgeesten, want ziet, al die religies waren religies van de wereld, religies van het vlees, omdat gij van vlees waart. Maar nu, gij die van geest zijt : Komt tot de dingen van de geest. Blijf daarom niet plakken aan aardse schaduwen, maar weest een pelgrim, om de hemelen te aanschouwen, en niet meer een slaaf van de aarde te zijn. Want de aarde heeft veel religies, maar ziet, zij zijn slechts van de buitenkant. En als gij niet verder trekt, dan zult gij door hen opgeslokt worden.

4. Hen die deze woorden horen, en die tot Mij zijn gekomen en Mij volgen, hen heb Ik de macht gegeven om door Mij vrijgezet te worden van de banden van religie. Ik zoek hen op in de oude kamers en onder de oude kamers waar zij gevangen zitten, en Ik maak hun banden los. Zo doe Ik dan goed aan duizenden van hen die Mij volgen en dienen, ja, zelfs hun nageslachten maak ik vrij, om hunnentwille. Weest daarom ootmoedig, en doe Mijn geboden. Mijn geboden zijn geen last, maar een plezier voor de ziel, omdat zij tot leven wekken en leven geven. Zo zijn dan mijn geschenken goed.

5. Zo is dan de aarde vol van Mijn Glorie, en Mijn lichten staan klaar om uitgestort te worden. Beproef en toets mij, want Ik ben de Heere. Ik heb u uitgeleid uit het diensthuis van de religies en de angsten. Want dat wat van de aarde is, is angst. Zo zijn er dan velen die in hun leven moeizaam voortgaan, zaaiende in angst. Maar heft uw hoofden op, want de ure van bevrijding is gekomen. Zult gij dan wederom tot de Mammon gaan ? Heeft de Heere u niet geleerd de materie los te laten, opdat gij de geest zult ontvangen ? Zo zult gij dan de materie van de geest leren kennen, die sterker is dan de materie van het vlees.

6. Luister, alle gij die door religie gebonden zijt : Ik heb hen gezonden om u tot Mij te zenden. Zij zijn opgebouwd in symboliek, omdat gij de dingen van de geest niet kunt verstaan.

7. Nu dan, gij heiligen, maakt uzelf op, om tot Mijn heilige berg te komen, want Ik, de Heere, heb een feestmaal aangericht. Een feestmaal, omdat Ik u bevrijding hebt verkondigd, en zo zal dit dan zijn een feest der bevrijding. Houdt dan op elkaar telkens te binden, maar zet elkaar vrij, daar Ik u heb vrijgemaakt. Zo is er dan genezing voor de geest en verlichting voor gebroken beenderen. Zo zal er dan een einde komen aan het vloeien van bloed op de heilige berg des Heeren. En het huis des Heeren zal niet meer tot een bespotting worden gemaakt. Want de Heere is heilig.

8. Zo luidt dan het Woord des Heeren : Er zal een einde komen aan de dagen van angst, en er zal een einde komen aan de dagen van het lijden. Want Ik zeg u : De wereld heeft u in angst en lijden gehouden, door u niet het rechte pad te wijzen. De wereld heeft u gebonden door tradities en culturen, en gij kon daardoor geen pelgrim wezen. Maar heeft de Heere u dan geen voeten gegeven ? Gebruikt dan uw voeten. Heeft de Heere u dan geen schoeisel gegeven ? Ja, de Heere heeft u zelfs vleugelen gegeven om tot Zijn heilige stad te komen. Zo zult gij dan tot de Heere komen, en uw ziel zal Hem prijzen. Gij zult Hem aanschouwen met reine ogen, en gij zult u opmaken om voor eeuwig in Zijn stad te wonen.

9. Zij dan die op het veld zijn : Prijst de Heere. Maakt u op om de heilige berg des Heeren te

bestijgen en om tot Zijn stad te gaan. Hier heeft de Heere een feestmaal voor u aangericht, voor u en uw nageslacht. En de Heere zal zeggen : Er is een Dag van Bevrijding voor u gekomen, voor u en uw nageslacht. En de Heere zal de oude putten openen en krijgsgevangenen opvoeren in de hoge, en zij die onschuldig vastzaten zullen vrijgezet worden. Zo heet het : Komt allen tot de Heere, die een Dag van Vrijheid heeft aangesteld. Op die dag zullen wij Hem loven en prijzen, en zullen wij zeggen : De Heere is goed voor ons geweest. Hij heeft de knellende banden van religie verbroken, en tot de vermoeiden heeft Hij gezegd : Ziet, Ik geef u vleugelen. Kom dan tot de wateren des levens die boven de hemelen vloeien, en drinkt daarvan, opdat gij eeuwig leeft. Zo heeft de ziel dan iets om aan vast te houden, en iets om zich aan omhoog te trekken. Zo zal dan de ziel voor eeuwig Gode prijzen.

10. Maar er zullen enkelen tot de hemelpoorten komen om te wijzen op de oude paden, en de Heere zal zeggen : Hebben de oude paden u dan niet hier gebracht ? Komt dan binnen, want ook voor u is er een feestmaal. Maar sommigen zullen teruggaan tot de oude paden. Want zij hebben zich van meet af aan dienstbaar gesteld aan de armelijke wereldgeesten.

11. Zo hebben sommigen van hen die het christelijk geloof aanhingen zich uitgestrekt naar de zon, en zij hebben de zon aanbeden. Zo is dan een ieder die de pinkstergemeente niet als een tussenstation ziet een afgodendienaar. Heeft de Heere de zon dan niet geschapen om onder te gaan ? Heeft de Heere de zon dan niet geschapen om heen te wijzen naar Hem ? Zo hebben zij dan die van het station een eindbestemming gemaakt hebben onrecht gedaan aan de Heere en aan de zon. De Heere heeft de zon geschapen om u vleugelen te geven. Zij dan die de monnik prijzen boven de pelgrim zijn zeer te betreuren.

12. Zo is het dan de Heere geweest die door de kracht van de zon de hemelen over u heeft uitgespannen, en ook heeft de Heere dromen en visioenen gegeven door de kracht van de zon. Maar de Heere gaat van zon tot zon. Hebt gij Hem dan nog nooit aanschouwd op Zijn zonnewagen ? Vanaf de daken prijzen Zijn engelen Hem. Ook hebben zij in de hemelen de treden geschapen. Komt dan tot de hoogste treden, en eert elke stap die gij daartoe zult zetten. Want de Heere eert het hele bouwwerk.

13. De Heere dan is de bouwmeester, en de Heere heeft het bouwwerk gemeten. Zult gij dan teruggaan naar de armelijke wereldgeesten die zich een steen hebben gestolen, om daarmee de mens af te houden van de heerlijkheid die voor hem klaarligt in de hoogste hemelen ? Ziet, dan zijt gij zeer te betreuren. Oh mens, laat af van zulke wereldgeesten, want de Heere heeft hen ten verderve weggelegd. Zo zijn er dan vele wegen in de Heere, en die allen leiden tot de Heere. Zo heeft Hij glorie vastgelegd in de hoogste hemelen, en zij die wild zijn reiken daar naar uit.

14. De Heere Heere heeft u een rots bereid, als een rots der eeuwen, en daarop zult gij uw woning bouwen, en gij zult soms naar beneden kijken, om te zien hoe de hoogtes het zicht op die rots veranderen. Zo zal het ook gaan met uw geloof.

15. Zij die het principe Jezus Christus aanhangen : Dit is slechts een symbool om een diepere waarheid aan te duiden. Zo is Jezus Christus dan weggelegd om hen van de vleselijke ringen der aarde te wijzen op het geestelijke. Maar Hij die voortgekomen is uit het vlees zal ook door het vlees vergaan, en daarom zult gij verder moeten reizen. Zij die Christus verabsoluteren zijn afgodendienaars en materialisten. Zij volgen de Mammon en gaan voorbij aan de weg waar Christus hen naartoe heeft gebracht. Christus is een wegwijzer, maar voor die hogere wegen waarnaar Hij wijst, zult gij Hem los moeten laten. Zij die dit niet kunnen zijn geketend door de armelijke wereldgeesten.

16. Daarom heeft de Heere een Dag opgesteld, een Dag van Vrijheid, waarin de christen zijn oude pad mag afleggen als een oude deken, om de hogere wegen naar de geest te begaan. En er is onder de hemelen een teken gegeven om op die Dag te wijzen, en die Dag te laten ontstaan. En ziet, dit teken is de indiaan.

3.

Het Verhaal van Elf

1. Zo hebben velen van het heidendom het christendom omhelsd, en velen van het christendom het heidendom omhelsd. En enige tijd is er een muur geweest tussen die twee, en er zijn tijden van intense vermengingen geweest. Maar Ik, geheel anders, wijs u een hogere weg. De elf was zo lang het teken van verzoening tussen het christendom en het heidendom, maar tegelijkertijd was het het teken van oorlog tussen die twee kampen. De elf stond voor de paradox. De elf was het startfluitje van de arena, maar ook het eindfluitje. Zo was de elf vaak een bovennatuurlijke en bovengeestelijke engel, waar de God en de goden van het christendom, en ook die van het heidendom vaak geen raad mee wisten. Voor hun volgelingen waren ze vaak oppermachtig en alwetend, maar ze wisten van elkaars zwakheden, en elkaars tekortkomingen. Vaak maakten ze gebruik van elkaars onwetendheden. Zo waren er dan vele complexen tussen de jonge goden. De elf was voor hen vaak ongrijpbaar, en werd in bepaalde tijden zelfs vervolgd. Ook zij die elven volgen moeten weten : Zij zijn wegwijzers, maar soms zelfs tricksters. Soms houden zij ervan om mensen en goden naar een arena te lokken, en dan worden zij het symbool van redding, maar ook van vernietiging, en zelfs straf. Zo is dat in de tijd ook met Jezus Christus gegaan. Hij was een bijzondere engel, en droeg de naam Eniggeboren Zoon van God. Het was Gods lievelingsengel, maar tegelijkertijd ongrijpbaar. Hierdoor werd hij soms door de goden 'elf' genoemd. Er werd een probleem gecreeerd door die engel, maar tegelijkertijd droeg hij ook de sleutel van de oplossing, alhoewel dat weer een nieuw probleem zou brengen. Op een dag werd die engel gegrepen en naar de aarde gezonden, waar hij hetzelfde deed, maar nu niet onder de goden, maar onder de mensen.

2. Zo zijn er dan vele verhalen in de omloop over Jezus Christus, maar er zijn dan ook meerdere Christussen. Er zijn zoveel Jezus Christussen die de wereld niet eens zou kunnen bevatten. En waarom zijn er zoveel Christussen ? Omdat het slechts een titel is. Zelfs in de onderwerelden, de hellen en de rijken van de duisternis zijn er Christussen. En sommigen zijn hun titel waard, en anderen niet. Daarom moet gij de geesten toetsen, maar meer nog : Hogerop komen. Zij zijn niets anders dan tussenstations in de vleselijke gewesten, heenwijzende naar de geest. Maar Ik zal u een geheimenis vertellen : Elk tussenstation kent zijn eigen Christus. Komt daarom tot de hogere Christussen, maar houdt in uw achterhoofd : Het zijn archetypes, symbolen, die naar een diepere werkelijkheid wijzen. Zo kunt gij door de mystiek die werkelijkheden betreden, en later door de cryptiek. Zo zult gij ontdekken dat alles een code is van de hemelse taal. De hel was vroeger een persoon in de Germaanse Mythologie, en zij stond erom bekend dat zij ouden, zieken en zwakken door de plaatsen van loutering bracht, om hun zielen klaar te maken voor het Walhalla, de hemel, of het koninkrijk der doden. De hel was een plaats waar iedereen doorheen moest om daar liefdevol getuchtigd te worden om daar de klederen des hemels te ontvangen die men nodig had om tot de hemelpoorten te kunnen komen. De hel stond bekend als een plaats van zorg. Zo was de hel een onderdeel van de hemel, een soort badplaats, en niet het afschuwelijke wat ze er later van hebben gemaakt. Zo dient dus iedereen een reis door de hel te moeten maken om de zuivere hemelpoorten te bereiken. Er is geen andere weg, maar ga er vanuit dat de hel anders is dan wat de fantasie van oude geleerden en predikers heeft ingebracht. Maak een meditatieve reis door de hel als een voorbereiding. Natuurlijk zal dit allemaal zeer symbolisch zijn, maar door symboliek krijgt de mens zicht en houvast op de dingen die hij niet begrijpt en die te wonderlijk voor hem zijn. De hel is een plaats van zorg, zuivering en vertaling. Pijn is iets wat ergens naartoe wijst en is zeker geen einddoel. Pijn wijst heen naar een diepe geestelijke taal, een hemelse taal. Pijn is juist iets wat in de hel vertaald kan worden, en waardoor er juist een verzachting en verlichting optreedt die leidt tot genezing. Daarom is de hel ook zo belangrijk in de cirkel van genezing en gezondheid. Ook Christus daalde af naar de hel. Niet alleen om gevangenen vrij te zetten en krijgsgevangenen mee te voeren in de hoge, maar ook voor andere dingen. Zo zal dan de hel zijn angel verliezen, die alleen denkbeeldig was, als een symbool.

3. Er zijn mensen die leven vanuit spreuken : Spreuken om door de poorten van de dood te gaan, en spreuken om door de poorten van de hel te gaan. Spreuken zijn er om mensen wat ezelsbruggetjes te

geven, om tot hun verbeelding te spreken, maar het doel is dat de mens uiteindelijk al dan niet met deze hulpmiddelen zijn eigen innerlijke kracht en wijsheid ontdekt. Spreuken kunnen veel wijsheid en potentiele wijsheid bevatten, maar ook zij zijn slechts heenwijzers. Spreuken, en vooral de raadselachtige spreuken, zijn erg reisgevoelig, dat wil zeggen dat ze met u mee kunnen reizen en u andere en diepere betekenissen kunnen aanreiken. Toch zult u gaan moeten leren leven vanuit de diepere dingen, en de materiele korsten verlaten. Zo zullen er wel enige splinters van deze reis in u achterblijven, maar samen zullen zij weer een hele andere en diepere betekenis geven. Zo zal de puzzel blijven veranderen, en in de reis door de hel gezuiverd worden.

4. Wees dus niet bang voor de hel. Het vuur van de hel is hetzelfde vuur als het vuur van de geest. U zult er doorheen moeten gaan om tot het binnenste te kunnen komen. Dit vuur kan in uw leven al gewoon aanwezig zijn. Misschien heeft u het nog niet herkend, omdat u een afgeweken of verkeerd beeld van de hel had. De hel is het liefdes-instrument van de Heere. Niet anders.

5. Ik wil dat u met warmte terugdenkt aan uw reis door de hel. U kunt het zo mooi maken als u zelf wil. De macht daarvan ligt in de gedachten. Zo is dan de elf de heenwijzer geweest naar zo'n hel. Een hel waarin je vrijgezet wordt, waar het niet gaat om de gebondenheid, maar om de vrijheid die het dient.

6. Zo is het dan van meet af aan de bedoeling van de Heere geweest om de vuren van de hemelen als lagen over de aarde te spannen. Zo zou de reiziger tot de Heere kunnen komen. Zo hebben dan alle hemelen hun eigen hellen tot dat doel. Zo is dan de Heere een Heere van warmte, maar ook van kou, omdat de warmte niet zou bestaan zonder kou. Daarom hebben de Barbaarse, Germaanse en Vikingse mythologieen ook gesproken over de ijshellen. De Heere heeft hen tot u gezonden als vogels om u te halen. Wees daarom dankbaar voor deze vogels, maar laat hen u niet misleiden. Zij hebben de opdracht om u tot de Heere te brengen. Zij hebben het laatste woord niet, en ook ijs heeft het laatste woord niet. Het ijs zal u brengen in de warme handen van de Heere. Zo zult gij geen vreemd vuur dienen, maar vuur gezuiverd en opgewekt door ijs. Dit dan is het brandende ijs, overgaande in hemels vuur.

7. De ijshellen leren u ook om u niet al te zeer aan uw familie op aarde te laten kleven, maar om het pad van ijs te begaan om de familie van de geest te leren kennen, uw familie opgeborgen in uw binnenste. Acht daarom de ijshellen hoog, maar onthoudt dat zij niet het laatste woord zullen hebben. Zij dragen u over aan uw allerheiligste familie binnenin, om u oog in oog te laten staan met uw Heere. Dient dan niet de heeren van de materie, en de heeren van het vlees, omdat zij slechts symbolische heenwijzers zijn. Zij zijn niet eeuwig, en die materie is slechts ten dele. Nooit zal het u ten diepste bevredigen. Maar komt tot de vaste materie van binnen. Zo hebt gij dan vele religies losgelaten om door het hemels vuur de hogere en binnenste religies te vinden. Zij overleven als eeuwigheden, en zij leiden u op een vast spoor. Maar ziet, ook zij zijn slechts heenwijzers, daar de reis lang is. Bewaart daarom hun splinters en koestert de overblijfselen, daar zij in de nieuwe stap geintegreerd en getransformeerd gaan worden. Dit dan is het doel van het hemels vuur.

8. In welke hellen gij dan ook terecht zijt gekomen : Dient de Heere, die het op Zijn tijd zal transformeren. Ja, de Heere zal alles weer wegnemen, en de splinter laten staan. Acht zulke splinters hoog, als een wonderbaarlijk en hemels sovenir. In het museum des Heeren staan dan vele boeken en vele beelden, en zij zullen u splinters brengen. Door de splinters komt gij tot andere werelden, en gaan er deuren voor u open, maar de boeken en beelden in het geheel kunt gij niet meenemen. Acht daarom ook de wond die door de splinter wordt veroorzaakt hoog, want zij leidt naar een nieuw en eeuwig leven. Zij die de Heere hebben aangenomen sterven niet.

9. En het hemels vuur zal zich als vogelen op uw daken neerzetten. Maar kooit deze vogelen niet, maar vangt de veren op die zij tot u zenden. Op vogelen zult gij niet binnentreden, maar door hun veren. Acht daarom de veer hoger dan de vogel, want zulken heeft de Heere lief. Eert echter de vogel als een voertuig. Gij mocht hem nog eens nodig hebben.

10. Zo staat dan ook de elf als een bevroren standbeeld in het museum des Heeren. Neemt dan

alleen zijn veer aan, en trek dan verder.

11. Elf woonde in een huisje in het bos, temidden van heide, wat struikjes en wat bomen. Elf stond vaak voor zijn huisje in het bos, om reizigers de weg te wijzen. Elf had vele armen, en die wezen vele kanten uit, en Elf vertelde er telkens bij waar ze op wezen. Maar op een dag kwamen er reizigers die niet kwamen om de paden te volgen. Neen. Ze braken de armen van Elf af, totdat hij nog maar twee armen over had, en toen zijn ze in zijn huis gaan wonen. Zo waren het geen reizigers meer, maar bezoekers die voor altijd bleven. Toen Elf nog maar twee armen overhad kruisigden ze Elf. Toen trokken ze nog meer bezoekers aan die vaak naar Elf kwamen kijken, en ook in zijn huis gingen wonen.

12. In de nacht, als iedereen weg was, zong Elf in stilte liederen over de paden die hij eens mocht aanwijzen. Eens kwam er een koningszoon in een koets langs die het mooie gezang hoorde. Hij kwam dichterbij en zag Elf hangende aan een kruis. Hij nam de arme Elf van het kruis af, en nam hem mee in zijn koets. Die koets ging over de paden die Elf eens aanwees en waarover hij schone liederen zong. Toen de bezoekers die ochtend wakker werden en bemerkten dat Elf was vertrokken waren ze woedend. Ze hebben toen het kruis weggedaan, en maakten een standbeeld van Elf.

13. De vuren van de hemel zijn in lagen rondom de aarde opgestapeld, als de daken der aarde. Hierop staan vele engelen die over de bevrijding van Elf zingen. Ook zingen zij veel over de hogere paden.

4.

Oorsprong der Engelen

1. De engelen van het christendom waren oorspronkelijk slaven. Zij waren zielen geroofd uit het dodenrijk, die vele plechtige inwijdingen moesten ondergaan. Door de tradities der mensen zouden ze in werking worden gezet. Daarom is het : Leert van de tradities, maar gaat dan verder, want de tradities zijn de banden der engelen. Houdt daaraan niet al te zeer vast, maar weest vrij, en geeft vrijheid. Traditie is dan symboliek voor hen die het hogere nog niet kunnen grijpen, maar brengt verderf voort wanneer er aan wordt vastgehouden. Zo is dan iedere traditie die niet als tussenstation wordt gezien een gruwel in de ogen van de Heere. Gij bent geschapen om engelen vrij te zetten, om systemen te doorzien.

2. Zo waren er dan slavenkanalen in de hemelen van het christendom. Maar deze hemelen vielen op de aarde, en begonnen de aarde te knechten. De Heere echter predikt over vrijheid, om de schatten van binnen te vinden. Laat u daarom niet meer binden door tijdelijke en materiele aangelegenheden, die de naam hebben geestelijk te zijn, maar het niet zijn. Zoekt de wegen die boven zijn, opdat de Heere u oppikke.

3. Zo heeft de Heere dan ook een dag aangesteld tot bevrijding der engelen. En gij kunt daaraan meewerken, want ook u, die Hem dient en volgt, heeft Hij de sleutels gegeven. Ja, sleutelen der hemelen heeft Hij u gegeven. Zo is dan een ieder die in Hem is ook een bevrijder, zoals Hij een bevrijder is. Weest dan echter blij met de splinters van traditie die in u overblijven, want zij duiden op een diepere betekenis, en een hogere sleutel voor hen die tot de hogere dingen zijn gekomen. Zo zijn er dan vele christenen door de Heere vrijgezet en ook vele engelen. En zij zullen elkaar ontmoeten in de hogere regionen.

4. Op de daken der mensen legt de Heere zijn vuren om het huis te zuiveren, en om ware reizigers tot Hem te trekken. Zo staan er dan vele wagens in de hemelen klaar om hen die Hem naarstig volgen mee te voeren. Houdt daarom niet vast aan de dingen die gij hebt, en ook niet aan uw pijnen. Maar ga daar naartoe waar zij u heenwijzen, opdat gij door hen niet wordt tegengehouden. De Heere Heere zal zijn huis zuiveren en bevrijden. De Heere Heere zal Zijn huis opnemen in de hoogste hemelen. De Heere is getrouw en goed.

5. Zo zijn dan de oude goden oorlogsvoerders geweest, en zij hebben vele krijgsgevangenen

gemaakt. De Heere is echter gekomen om de banden der traditie te breken. Zij dan allen hebben verantwoording af te leggen aan Hem. De Heere geeft niet om traditie, daar zij slechts symboliek is, een schaduw van de ware dingen. Daarom is het : Legt uw oude klederen en dekens af, en laat u bedekken met de witte sneeuw des Heeren die u vrijmaakt. De Heere zal u vrijmaken in uw gedachten, in uw verstand, maar ook in uw geweten. Want de oude goden hebben het geweten geknecht, en zij hebben het geweten bang gemaakt. De Heere echter brengt het geweten door de waarheid tot verlichting. Zo zijn de oude goden dan slechts symbolische wegwijzers. Gij dient hen te zien als standbeelden in het museum des Heeren, en zij wijzen op een symbolische manier op oude poorten. Zo spreekt het oude dan nog steeds, en de Heere zal het vertalen en bevrijden. Want ook de goden waren eens krijgsgevangenen gemaakt door godenkeizers. Maar de Heere heeft deze godenkeizers allen onderworpen.

6. Ja, de Heere heeft de daken der mensen bekleed met Zijn vuren, opdat zij Hem zouden kennen. En de Heere wacht op hun voortbrengselen om te zien of er iemand is die Zijn Wil getrouw doet. Zo is dan de Wil des Heeren wijsheid, en Zijn Lust is kennis, maar zij komen allen voort uit Zijn Vuur dat zuivert en schept. Zij komen voort uit de splinters, die zijn als de zaden van een nieuw woord. Een nieuw woord, niet als het oude, bekleed met de vuren gelouterd in ijs, zevenmaal. De Heere schept een nieuw woord, en schept nieuwe vuren op de daken. Ziet dan, de lammen zullen lopen, en zij die geen mond hadden zullen spreken, want de Heere opent poorten door zijn woord. Zo is dan het vuur zonder het ijs niets, en ook het ijs zonder het vuur is niets. Zonder elkaar kunnen zij niet bestaan, en zou ook de Heere niet bestaan. Het geheimenis des Heeren ligt opgeborgen in vuur en ijs, en hierdoor zullen ook de tegenwoordige elementen vergaan. Want de Heere bouwt een nieuwe schepping, en deze schepping zal vele vurige lagen kennen, als een kunstig bouwwerk in de hemelen. Ja, vanuit de zee zullen zeelieden omhoog kijken om met verbazing de bouwwerken van de hemelen te aanschouwen. En zij zullen buigen tot de Heere, en de Heere zal tot hen zeggen : Recht uw rug, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Zo zal de Heere dan zijn als een indiaan, als een wilde, om te wijzen op het Woord. En het Woord is in de hemelen, en zal zijn splinters als zaad verspreiden. Zo zult gij u dan aan niets kunnen vasthouden. Alles is zaad. Ja, uw geheugen zal wegslibben, en de werken des Heeren zullen tevoorschijn komen, en het zal goed zijn.

7. En de Heere zal vele oude goden vrijzetten, en hen wijzen op de nieuwe paden. De Heere zal hen ogen geven om de hogere wegen te kunnen zien. Ook zal de Heere enkelen van hen het gehoor schenken om deze woorden te horen. Want de oude goden van het christendom en andere materiele religies waren slaven van oorsprong. Zij waren zielen en schimmen geroofd uit de hel om door allerlei plechtigheden slaaf te worden van een godenkeizer. Door tradities en overleveringen werden hun harten week gemaakt als as, en werden zij door angsten geslagen. Maar de Heere heeft hun fragiele gewetens opgericht, en hen een plaats gegeven naast Hem. De Heere heeft hen vrijgezet van zulke godenkeizers. Zie, de Heere onderwijst de godenkeizers en wijst hen op de hogere wegen. De Heere wacht op hen, om te zien of zij zich zullen bekeren tot het allerhoogste. Want het allerhoogste is los te laten, opdat gij een diepere en zuiverdere schat zult vinden. Zo ook dringt de Heere er bij de godenkeizers op aan om los te laten, en om dat pad met Hem te bewandelen. De Heere wil ook hen vrijzetten van de tradities die hen hebben gebonden.

8. Zo zullen zij dan allen gezuiverd worden door het vuur des Heeren, en de Heere zal een nieuw vuur voortbrengen, want ziet, alle vuur is slechts zaad. Zo zijn dan boeken zowel akkers als zaad. Ook zijn zij zaaiers die de splinter in u brengen. Wanneer dan de splinter wordt verwijderd, dan blijft er alleen een wond over door hen geslagen. En die wond zal spreken, en voor nageslacht zorgen, en dan zult gij nieuwe boeken lezen, en uw gedachten zullen naar hen uitgaan als zaad op een akker. En gij zult vruchtbaar zijn.

9. Zo heeft uw geest dan gemeenschap met een boek, en gij zult haar weer verlaten, omdat gij weet dat gij u moet uitstrekken naar de boeken binnenin. Maar gij draagt nageslacht met u mee, en zij zullen het kunnen vinden met de binnenste boeken, en hierin zullen zij een plaats vinden en zich ontwikkelen. Zo zal er dan ook in de hemelen niet gehuwd worden, omdat gij uw reis moet voortzetten naar de binnenste gebieden. De binnenste gebieden hebben dan een grote invloed op het

buitenste, maar veelal op een cryptische manier. Zo zult gij weten dat alles zaad is, en gij zult het verstand ontvluchten. Want gij weet dat het verstand dramatiseert en materialiseert. Het verstand dan is gemaakt om u gebonden te houden, opdat gij het zult verlaten. Het verstand is de dienaar en slaaf van Mammon, maar heeft zelf ook vele slaven. Het verstand is een gevangenis-implantaat, en maakt ook zulke implantaten door woorden en beelden geinspireerd door het vlees. Het verstand is de dienaar van de lage materie, wezens geroofd uit de surreele wereld, waar alles kan en mag omdat er geen vaste wetten zijn. Alles draait en duizelt, alles verandert van betekenis, en dat soort wezens zijn door Mammon uit die delirische wereld weggeroofd om vastheid te vinden in materie als geesten van verstand, geketend door cultuur en traditie, door religie en het daarbij horend geweten. Geweten : ook wezens door Mammon uit de surreele wereld geroofd, nu geketend om als een slaaf de Materiele Wet te dienen. Het Geweten kan niet anders, omdat ze zo geprogrammeerd is. Ze staat onder de toorn van Mammon, maar ze roept soms uit tot het hogere, en de Heere heeft een dag aangesteld tot haar bevrijding. Zo is er dan een nieuw geweten, met daarin een nieuw verstand, gezuiverd door de vuren des Heeren, en daardoor vrijgezet. Want de Wet is slechts een symbolische heenwijzer, een schaduw en een gevangenis, maar de Heere leidt hen daar uit, en geeft hen een nieuwe wet. Maar elke wet is slechts zaad, en wordt door de Heere opgewekt.

10. Zo heeft de Heere dan zijn vuren gezonden om veelvuldig vrij te zetten. Roept daarom uit tot Hem, want Hij verhoort gebeden. Laten uw gebeden echter allerheiligst zijn, en niet bedoeld om de Mammon te vereren.

11. Zo heeft de Heere dan vogelen aangesteld om op uw daken neer te dalen, en u mee te nemen door de vuren des hemels heen. Eert zulke vogelen, maar stap op de bestemming uit. Geef hen voedsel en vertrek. Zo is de Heere dan tot de daken gekomen om velen vrij te zetten uit hun huizen. Leert daarom de vuren des Heeren kennen om van laag tot laag te klimmen, en zo tot de heilige stad op zijn heilige berg te gaan. Nadert zo ook tot Zijn heilige tempel.

12. Ik ben dan niet gekomen om nieuwe gebeden te brengen, en nieuwe tradities. Ik ben gekomen om u vrij te zetten en u te verlichten. De waarheid zal u vrijmaken, en zal tot u komen als vogels. Neemt de veer die de waarheid tot u laat neerdalen, en kom tot de hogere en verdere waarheden.

13. Sta dan op uw daken als ware indianen om uit te zien naar de vogelen die de Heere tot u zendt. De Heere zal u niet overlaten aan uw lot. Zo zal Hij u brengen tot de daken van de heilige stad en van de heilige tempel, en gij zult de vuren boven de hemelen zien, en gij zult uw geesten van vuur zien. Zo zijn dan ook de geesten geroofd uit de surreele werelden, wachtende om door de Heere verlost te worden. Zo zijn er dan vele zonnen in de hemelen en boven de hemelen om de geesten te zuiveren en te verlossen. De Heere dan troont boven de hemelen, in het altijddurende witte, waaruit het zuivere rode voortkomt en de gerangschikte eeuwigheden. De Heere dan troont in de eeuwige jachtvelden, want ziet, de Heere is een jager. Maar de Heere jaagt niet in het vleselijke, maar in het geestelijke, opdat belangrijke deuren geopend worden. De heere jaagt naar de schatten van het eeuwige leven, en de schatten van tijd, om hen vervolgens te rangschikken. Ja, de Heere zuivert tijd, want de chronologie is een ziekte van de hersenen. Zo is er dan in de Heere geen tijd, maar het afwisselen der elementen. Gij dient dan alle elementen des hemels te kennen, en gij zult u daarin verheugen, want de Heere heeft u voor vreugde weggelegd. Zo zijn er dan vele vuurstormen en rivieren in de hemelen en boven de hemelen. Door vele geestelijke gordijnen en vliezen dient gij in te gaan, om ook na te jagen de schat des vredes. Dit jagen is echter geen vleselijk jagen, en geen jagen om macht en eer, maar dit jagen is een afleggen van alle dingen die de geest en de ziel in de weg staan om tot heerlijkheid te komen. Zo is er dan heerlijkheid in verlichting, en verlichting komt door het geloof in de Heere der Heeren. De Heere verlicht Zijn kinderen en hen die Hem naarstig volgen. Aan hun blinden geeft Hij het gezicht, en Hij zet om hunnentwille hun nageslacht vrij.

14. Zo zijn dan de jachtvelden van het eeuwige uitgestrekt tot in vele eeuwigheden, en zij worden gevormd door het kleurige vuur. Zo is het gele vuur tot een aandenken des Heeren. Zij komt om het delirium te scheppen en de mens weer terug te leiden tot het surreele. Want ziet, er is dan geen andere werkelijkheid dan het surreele. Zo jaagt dan de Heere om Zijn kinderen vrij te zetten, en

allen die hen volgen. Ja, tot een voorbeeld heeft Hij hen gesteld. Zo jaagt dan de Heere om Zijn Woord tot stand te doen komen, en Zijn fantasie. De fantasie des Heeren is Zijn goedheid en Zijn scheppende kracht, veelvuldig door vuur gereinigd. Zo zullen dan de haters van fantasie wederom door traditie gegrepen worden, en zij zullen dit keer dieper afdalen dan voorheen. Maar zij die de fantasie liefhebben, hebben de Heere lief. En de Heere heeft hen lief, en ontfermd Zich over hen. Zo zijn dan de jagers van het gele vuur ervoor om delirium te brengen. Zij schieten pijlen af om het surreele te doen overvloeien, en om de dimensies in elkaar over te laten gaan. Zo zal de Heere dan Zijn engelen schenken aan een ieder die Hem volgt, en aan een ieder die door het gele vuur gegrepen en vervuld is. Zij die vol van de Heere zijn, zullen de anderen leiden door fantasie, en zij zullen de vuurstormen des Heeren aanschouwen. En de Heere zal een nieuwe hemel en een nieuwe aarde scheppen door fantasie en het surreele, en de Heere zal nieuwe daken op de huizen leggen, en de Heere zal indringende tekenen aan de hemel geven. En zij die op het land werken zullen hun hoofden opheffen om in de hemelen wonderen te aanschouwen. En zij zullen verbaasd zijn en de Heere eer geven. En anderen zullen de Heere zien nederdalen op een wolk, en zij zullen voor Hem buigen die ogen opent.

15. Zo zal de Heere dan Zijn Geest uitstorten over de aarde, en de zee zal in beroering zijn. En de Heere zal Zijn zonen laten opstaan, en zij zullen de aarde vruchtbaar maken. En de Heere zal zeelieden doen opstaan om hen de zeeen tussen de aarde en de hemel te overbruggen. En de Heere zal het gele vuur rijkelijk uitstorten, en dan zullen er dagen van grote warmte aanbreken. En hemelse bloemen zullen op aarde gaan groeien, opdat de aarde tot een paradijs zal zijn. Zo zal de Heere de aarde door vuur genezen. En op die dag zal de scheidingsmuur tussen de aarde en de hemel verbroken zijn, en de aarde zal zich met de hemelen versmelten, en ziet, zij zullen vele kleurige vuren voortbrengen. En ook de scheidingsmuur tussen de aarde en het dodenrijk zal verdwenen zijn. En zie, de doden zullen hun licht geven. En op die dag zal ook de hel tot een paradijs worden. En het zal een dag zijn van grote rust en grote vrede, en er zullen overal wonderen en tekenen zijn. Zo heeft de Heere een dag van herstel aangewezen, en het zal een dag zijn waarop een ieder Zijn goedheid zal kennen. Ook zal de Heere op die dag engelen vrijzetten die in de dieptes van de hel opgesloten zaten, want zie, de Heere Heere verbreekt eeuwige banden, en de Heere zal de duisternis maken tot een licht. Ja, de Heere zal de hongerhel bezoeken op die dag, om haar te doen bloeien, en hij zal de woestijn tot een bloeiende prairie maken, overstromende van melk en honing. Ja, de Heere zal licht geven in de dieptes der aarde, en de scheidingsmuren doen afbrokkelen. Zo zullen dan vele doden op die dag door vurige vogels tot de hemel worden genomen, en al klimmende zullen zij komen tot de heilige steden op de berg. En zij zullen de zon des hemels aanschouwen, en drinken van overvloedige bronnen. Zo zal de Heere dan alle tranen afwissen. Een goede God is Hij, niet iemand die het leed voor eeuwig laat voortduren.

16. De Heere heeft een dag aangesteld waarop de religies hun doden moeten geven, en ook de zeeen zullen geopend worden, en de spelonken. Ja, zelfs de rotsen zullen opengespleten worden om hun doden uit te leiden. De Heere zal de wortelen bezoeken en nieuw zaad zaaien. De Heere Heere zal Zijn volk uitleiden.

17. En in het diepste van de aarde zal de Heere het verstand herscheppen. En de hemel zal haar verborgen plaatsen tonen om in heilig en kleurig vuur het geweten te herscheppen. En velen zullen weer teruggaan naar hun land. Zo zal de Heere dan veel troost brengen, en een ieder zal belijden : Ja, de Heere is goed. En zo zullen de scheidingsmuren tussen de tijden en eeuwigheden verbroken worden, en er zullen vele samensmeltingen plaatsvinden.

18. Zo zullen dan de heilige pelgrims komen tot de zeeen boven de hemelen om nieuw land te vinden. Hier zullen zij wonen en veel nageslacht hebben. Maar zij zullen niet huwen, en geen geloftes doen, want ook boven de hemelen wordt er niet gehuwd. En de dagen van het oude zullen ten einde komen, en er zullen nieuwe dagen opkomen. En de Heere zal webben uitspreiden boven de aarde, en de Heere zal over deze webben rijden, om vruchtbaarheid tot de aarde te brengen zoals deze er nog nooit geweest was. En het nageslacht zal snel groeien, met begroeiing over alle paden, tot in de dieptes en vertes van de hemel.

5.

De Heere die Jager is

1. Zo is dan de Heere Jager om scheidingsmuren te doorbreken en om deuren te openen. De Heere staat op alle daken om de Zijnen mee te nemen tot de hemelen en dat wat boven de hemelen is. Zo is er dan een pad des Heeren door vele vuren. Ja, de Heere is een Jager als een vuur om te zuiveren. Zo creeert de Heere een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, en vernieuwt hij dat wat boven de hemelen is. Ook komt Hij tot dat wat onder de aarde is en onder de huizen.

2. Zijn pijlen zijn aangestoken door de vlammen der hemelse en bovenhemelse zonnen. Zo opent de Heere deuren tot het bovengeestelijke. Zo is er dan hogere liefde werkzaam op deze vurige velden en wildernissen, en de Heere steekt de zijnen aan door deze hogere liefde. En hun vlammen dringen door tot de duisternissen, om de duisternis tot een licht te maken. En de hogere liefde is als warme dekens opgestapeld in de uitgestrekte duisternissen van de nachthemelen, als een weg voor de gelovigen. En zij zullen nieuwe doorgangen vinden, om te komen tot de steden der nachthemelen. En het ijs zal hen tot een lantaarn zijn. En zij zullen de steden der grootvaderen en grootmoederen vinden, en zij zullen daar veiligheid en geborgenheid vinden, ja, intense zorg, want de Heere heeft genezing voor hen bereid die Hem naarstig volgen.

3. En de Heere zal hen voeden met het hogere voedsel. Zo zal de Heere over hen waken, en de dromen die Hij hen schenkt zullen hen meevoeren. Zo zullen zij dan tot de zonnen der nachthemelen komen, en zij zullen de Heere aanschouwen. En de Heere zal hen hoog in de nachthemelen onderwijzen. Ja, diepe geheimenissen zal Hij hen laten zien, en zij zullen bekleed worden met warmte. En de warmte zal zich over hun lichaam verspreiden als een pantser.

4. Zo zijn er dan vele warmtes des Heeren en vele paden van de hogere liefde. Zij vinden rust in de Heere, en Hij leidt hen tot de stilte. En wanneer zij dan zijn in de huizen van hun grootmoederen en grootvaderen, dan zullen de vuren tot hen komen om hen te halen. Zo zullen zij veelvuldig gezuiverd worden, en zal het hen aan warmte en hogere liefde niet ontbreken. En zij zullen de wegen van die vuren leren kennen waarover zij de bovengeesten leiden. En zij zullen ook de plaatsen kennen waar die vuren hen brengen. Dit dan zijn de scholen, de velden, en de plaatsen van plezier. Ook brengen zij hen tot de plaatsen van de nog ouderen, daar waar zij tezamen wonen, en waar warmte veelvuldig woont. Zij tonen de hogere wegen, de hogere bruggen en de hogere torens. Gij moet echter deze plaatsen met wijsheid betreden, opdat uw warmte niet weggenomen zal worden. Zo zult gij dan adem kunnen halen in het nachtparadijs, en gij zult haar zonnen aanschouwen. Zo zijn er dan zeven nachtparadijsen des Heeren wanneer gij de wegen bewandelt vanuit de huizen waar de alleroudsten tezamen wonen. En de zonnen die daar zijn zijn tot veelvuldige zuivering van uw zielen. En gij zult hierdoor dingen gaan begrijpen en tot rust komen. En nieuwe warmtes zullen u daar gaan omhullen, en zij zijn de verrukkingen, de heerlijkheden en de zaligheden des Heeren. En gij zult de schuilplaatsen van de zonnen der nachtparadijsen gaan ontdekken, en gij zult met hen meereizen, opdat veel warmte aan u wordt toegevoegd. En gij zult leren vanuit welke zonnen de Heere heil schept, en welke wegen Hij begaat, en gij zult Hem hierin volgen.

5. En de Heere plaatste een boom in één van de nachtparadijsen, en deze boom was een verboden boom. En de Heere noemde die boom Tantalos. En wanneer iemand dichtbij de boom kwam vaagde de boom weg om te vluchten. Zo kon niemand zondigen.

6. Zij die de Heere waarlijk liefhebben en zich met Zijn wijsheden tegoed hebben gedaan komen tot Zijn ochtendparadijsen en hun zonnen. En zij vinden warmtes onder grote bladeren, en visioenen door het eten van grote vruchten. En de Heere Zelf gaat hen hierin voor. Zo staat de Heere met Zijn jachtwagen boven de ochtendparadijsen en hun zonnen, en onder de hemelen en boven de hemelen is er geen grotere naam gegeven dan de Heere. Komt dan allen tot Zijn heilige berg, temidden van de ochtendparadijsen en hun zonnen, en betreedt het pad tot Zijn heilige tempel. Ziet dan, Hij maait de velden van de ochtendparadijsen en hun zonnen met Zijn vuren. De Heere dan is warmte,

voortgekomen vanuit de kou. Zonder die kou is de warmte niets, en zonder de warmte is de kou niets. En zo dan : Hierin is het geheimenis des Heeren. Zijn woorden zijn opgesteld als dekens opgestapeld boven de daken, als het wolkendek des Heeren. En zij die Hem liefhebben klimmen hierin op. Zij volgen Hem tot Zijn heilige jaagtempel, en zien hoe Hij de velden van de ochtendparadijsen en hun zonnen maait. Ja, de Heere snoeit Zijn velden, en Hij laat Zijn wildernissen niet onaangeroerd. Zo staat de Heere dan in Zijn jaagwagen boven al wat leeft, en heeft de aarde gegeven aan hen die Hem liefhebben. Zo is dan de hemel en de hel getuige geweest van de hogere liefde des Heeren, en zijn er stralen van warmte als treden tussen hen opgesteld. Zo heeft de Heere dan de tussenmuur tussen de hemel en de hel weggehaald, en heeft hen doen laten samensmelten. En zij die de Heere dienen kennen deze stralen en hun wegen. Zij kennen hun schuilplaatsen, en de plaatsen waar zij de heiligen brengen.

7. Vanuit Zijn heilige jaagtempel ziet de Heere de aarde en al wat daarin is. En de stralen van hogere liefde staan boven haar.

6.

Het Ochtend Paradijs

1. Zo staat er dan niets dichter bij de Heere dan het ochtendparadijs. Zij zijn als de wegen tot het diepste van Zijn hart, daar waar Hij troont. Zo is dan het Ochtend Paradijs als het gezang des Heeren, en verboden bomen zijn hier niet. De zonde houdt hier op te bestaan, en hier leeft de Heere eeuwig, als van eeuwigheid tot eeuwigheid. Hier heeft tijd opgehouden te bestaan, en vinden de wisselwerkingen der elementen plaats.

2. Het kwaad heeft hier opgehouden te bestaan, en de Heere kijkt naar het ochtendparadijs vanaf Zijn hoge woning, de stralen van haar in de dieptes van Zijn hart voelend. Ja, zij dragen de sleutels tot de dieptes van Zijn Hart. En zo zijn de ochtendparadijzen een pad naar binnen, een pad waarover de Heere rijdt en reist, en waarvanuit Hij stralen zendt. En de Heere vindt hierop heil, en Hij schiet pijlen af om gevangenen vrij te zetten. Ja, de pijl zendt Hij uit om terug te halen dat wat eens gestolen was. De Heere geeft opdrachten aan Zijn pijlen, en zij doen naarstig wat Hij zegt. Hij gebiedt hen om gevangenen vrij te zetten, om zieken te genezen, en om krijgsgevangenen mee te nemen naar de hoge. Zo troont de Heere in het bovengeestelijke, en zendt Hij Zijn Bovengeest. Ja, de Bovengeest spreidt netten uit over de daken, en de Heere laat Zijn stem horen. Maar zou de Heere Zijn Bovengeest uitstorten, dan zou er geen weg meer terug zijn, want dan zou de Bovengeest in gevangenschap leven. De Heere is gekomen om Zijn geesten vrij te zetten. Daarom : Zij die in een uitstorting geloven : Zet nu de Geest vrij, en kom tot het bovengeestelijke. Hij is de vogel des Heeren, en Hij zal u meevoeren, en u helpen in uw klimtocht. Maar Hij zal niet in u uitgestort worden. Hij zal u alleen een veer schenken. Houdt daarom vast aan het kleine dat Hij u geeft, en weest dankbaar, want meer hebt gij niet nodig. Waarom zoudt gij uzelf verzwaren om zo niet meer te kunnen reizen ? Zo zou u de heerlijkheden des Heeren zeer zeker mis lopen. Daarom : Zij die in een uitstorting geloven : Komt hiervan terug, en laat uw harten hierdoor niet meer verzwaren. Gij zijt immers opgegroeid. Zet uw gevangenen vrij, en kom tot het bovengeestelijke.

3. En de Heere zal de ochtendparadijzen over de aarde spannen, en de aarde zal worden tot een ochtendparadijs, en de Heere zal daar tronen.

Het Indiaanse Boek van de Openingen

1. De reiziger ontvangt een vlag, en heeft daarmee toegang tot de nachtboot. Aan weerszijden van de reiziger staan flessen. Er valt een slang om de nek van de reiziger, de Kabrat, die hem zal beschermen tijdens de reis. Op een hogere verdieping staan zeventig heiligen, en op een verdieping daarboven staan twaalf indiaanse opperhoofden. In de boot zit een baviaan, Nebren, die verslag zal doen van de reis. Hij heeft een stift en een steen in zijn handen. Eerst zakt de boot in een massa van vuur. Van weerszijden wordt de reiziger met pijlen beschoten. Ook staan er vuurspuwende slangen. Een pelikaan op het schip beeldt de goddelijke intelligentie uit, en zal de wachters van de openingen aanspreken. Pres, is de naam van de pelikaan. Horit is de naam van de bever die het goddelijke woord uitbeeldt, de magie en de uitspraak. De Kabrat, de heilige slang, beschermt de boot. Eerst komen ze door een gang die Melenges heet. Hier staan wachters die vurige pijlen afschieten. Ook staan er vurige slangen. De nachtboot vaart over een rode schatkist heen, en dieper ligt een tapijt op de grond. Dan komen ze bij een deur waar Wekjem staat, een hond. Deze wachter wordt aangesproken door Pres. Dan vindt de reiziger doorgang. Dit gedeelte heet Savinges. Hier wordt de nachtboot ingeslikt door Nirben, om een reis door haar te maken, de godin van de nacht en de wildernis. In haar zal de reiziger tot wedergeboorte komen. De testikels van de reiziger worden hier doorboort. Hier hoort de reiziger het schreeuwen van Nirben, en gaat door het uur van de angst. Hier leert de reiziger troost te brengen aan haar. Dan gaat de nachtboot door een gang genaamd Dral waar een modderrivier is. De boot raakt hier vast, maar direkt begint Pres de wachter aan te spreken, en ze vinden doorgang naar het volgende gedeelte. De wachter is een zwarte gestalte met de naam Lepres, hij die verblindt. Nu zijn ze in Timmidat, een grote hal. Hier worden de doden geoordeeld. Mashamen is de meter. Hij meet de doden op. Als ze niet voldoen aan de juiste opmetingen worden ze in de Adit geworpen, de vuurkaken. En sommigen worden gegeten door slangen. Lavesgieres is de slang van de klok, die de indiaanse meisjes van de uren bewaakt, ook wel de maagden van de uren genoemd, die als vlammen zijn. Zij leven daar van het vuil der aarde. Lavesgieres brengt telkens mensenkoppen voort die op zijn rug groeien, die door de maagden van de uren worden verslonden. Als de nachtboot hierlangs komt worden de maagden vrijgezet, om de nachtboot verder te leiden. Wel blijven ze nog in het water. De reiziger zal de maagden een voor een moeten overwinnen. Dan komt de reiziger in een gang die als een grot is. Aan weerszijden staan vuurspuwende slangen en wachters die met vurige pijlen schieten. De gang eindigt bij een deur waar een hond staat, de Tiomot. Pres spreekt de wachter aan. Ook Horit spreekt de wachter aan. Dan wordt de deur geopend.

2. De reiziger komt nu in een ruimte genaamd Vismil. Hier heeft hij een worsteling met de eerste maagd, die uit het water komt en in de boot glijdt en daar in een slang veranderd. Als de reiziger haar overwonnen heeft verandert hij zelf ook in een slang. Aan weerszijden van de reiziger zijn altaren. De eerste uurmaagd neemt een van die altaren en zet het op de boot, en zal voortaan in het altaar wonen. De reis is door het lichaam van Nirben om tot wedergeboorte te komen. Dan komen ze tot een gang genaamd het halssnoer van Nirben. Hier worden de vijanden van Nirben gemarteld, de gevangenen van de nacht en de wildernis. Een verdieping hoger staan zeventig heiligen, en weer een verdieping hoger staan twaalf indiaanse opperhoofden. De vijanden van Nirben hangen op de kop, en worden blootgesteld aan vuurvlammen. Ook krijgen ze kokend water te drinken, en worden hun ogen uitgestoken. Op de verdieping van de zeventig heiligen staat een grote ketel waar ze in terecht komen. Op de verdieping van de twaalf indianen staat een tafel met schalen waar het vlees en brood van de gemartelden op terecht komt.

3. Pres spreekt de wachter aan van de volgende hal. Deze wachter is een lange slang met veren en beenderen die uit hem groeien als een ruggegraat. Hij wordt genoemd de ratelaar, omdat hij zo ratelt als hij beweegt. Dan krijgt de nachtboot doorgang. In deze hal lopen maagden met de schalen rond,

om die te brengen aan de goden. Dit gebeurt aan weerszijden. Het is de hal van de grote maaltijd. Op sommige schalen liggen hoofden, op anderen testikels, harten, fallussen of botten. Alles wordt gegeten. Hier komt de tweede uurmaagd uit het water waar de reiziger een worsteling mee heeft. Eerst verandert zij in een slang, maar later in een spin. Zij doorboort de fallus van de reiziger. Wanneer de reiziger haar heeft overwonnen verandert hij zelf ook in een spin. Dan neemt de tweede uurmaagd drie maagden met schalen en bindt hen aan de boot vast.

4. Dan komen ze tot een lange gang die de borsten van Nirben heet. Aan weerszijden staan hongerigen, armen, zieken en mismaakten. Ook staan er vuurspuwende slangen. Ditmaal gaat de boot over een blauwe schatkist en weer is er dieper een tapijt op de grond. Weer spreekt Pres de wachter aan. Wijde deuren openen zich, en de nachtboot staat vlak voor een afgrond van vuur. Dit is de grootste hal tot nu toe. Aan de overkant staan grote vogels. Pres spreekt de vogels aan, en die komen direkt om de boot over de afgrond te dragen. Deze hal heet de tepels van Nirben. Maar nu moet de reiziger strijden tegen tien uurmaagden tegelijk die allemaal in de boot glijden. Eerst veranderen ze in spinnen, dan in slangen, en dan in vliegen. Zij eten van het vlees van de reiziger. Als de reiziger hen heeft overwonnen komt hij tot de hogere verdieping, waar zeventig heiligen zijn. De gang achter de hal is de gang van vuur waar de nachtboot in ten onder gaat. De reiziger is nu een van de heiligen geworden. Achterin deze gang staat een nieuwe nachtboot, gedragen door vogels.

5. Pres spreekt de wachter aan, en dan komt de reiziger in een nieuwe nachtboot in een hal genaamd de ruggegraat van Nirben. Hier wordt de reiziger gevoed door vogels. Maar aan weerszijden van de hal is een overvloed aan voedsel, waar dikke mannen staan. Op een hogere verdieping staan zeventig heiligen en weer een verdieping hoger staan twaalf indiaanse opperhoofden. Dan komt de reiziger in een gang die het heupsieraad van Nirben heet. Hier zijn weer dikke mannen aan weerszijden, maar hier worden ze door slangen gegeten. Pres spreekt de wachter aan, en dan komt de reiziger in een hal genaamd de bilspleet van Nirben. Hier zijn een heleboel vogels waar de reiziger strijd tegen moet voeren. Zij pikken zijn organen uit hem. Ook pikken zij zijn fallus en zijn testikels van hem weg. Als de reiziger de vogels heeft overwonnen verandert hij in een vlieg. Dan vliegt de reiziger naar de verdieping waar de twaalf indiaanse opperhoofden zijn. Zij trekken zijn vleugels uit hem, en dan is hij een van hen. Zij brengen hem naar een trap waardoor hij op een nog hogere verdieping terecht komt, genaamd de benen van Nirben. Hier heeft de reiziger een strijd te voeren tegen de tien tenen van Nirben. Zij veranderen in vrouwen, daarna in slangen, en brengen hem in een wurggreep. Als hij hen heeft overwonnen komt hij tot een verhoging waarop in een ketel zich de nektepel van Nirben zich bevind waaruit zoete wijn en melk stroomt. Dan zijn de wezens van de nachtboot weer bij hem, die de wachter van de volgende deur aanspreken. De deur opent zich en komt in de hal die de tenen van Nirben heet. Dit is het einde van de reis. Weer wordt de reiziger hier door Nirben ingeslikt en de reis begint opnieuw.

Het Indiaanse Boek van de Geheime Kamer

1. De reiziger doorloopt een lange gang, ontvangt een vlag waarmee hij toegang krijgt tot de nachtboot. Hier zit Pelen, een kikker, die de wachters zal aanspreken. Ook zit er een beer, Oben, met een boog en pijlen, die de boot zal beschermen. Meslen is de slang die de boot omhult, en die vuur kan spuwen, ook om de reiziger en de boot te beschermen. Dimen is een indiaans opperhoofd

met tussen zijn veren een kleine doodskop. Hij zorgt voor voedsel voor de reiziger. De aap Mathan zit op de voorkant van de boot. Zijn functie is onduidelijk, maar hij gebruikt magie. De boot wordt ingeslikt door de oerslang. De boot gaat langs tafels waaraan gegeten worden. Aan weerszijden van de tafels hangen lange gestaltes aan hun ogen, sommigen aan hun tong, anderen aan hun testikels, weer anderen aan hun fallus. Ook hangen sommigen aan hun oren. De lichaamsdelen waarmee ze gezondigd hebben worden gestrafd. De tafels staan vol met noten en vruchten. Dan komt de nachtboot in een ruimte waar krokodillen zwemmen die de reiziger moet overwinnen. De reiziger krijgt hiervoor een zwaard en een mes. Weer komt de reiziger langs tafels met dezelfde taferelen. Dan moet hij een deur door genaamd de Huro. De wachter is een vrouw die heel lang kan worden. Pelen de kikker spreekt de wachter aan. Dan komen ze in een ruimte van vuur, genaamd de Heo. In de ruimte van vuur zwemmen vrouwen die de boot aanvallen. Weer heeft de reiziger een strijd te voeren. De reiziger wordt vastgebonden, en de mede-reizigers worden overboord gegooid. Dan wordt de reiziger aan het einde van de ruimte van vuur opgehangen aan een touw, terwijl de nachtboot zonder hem verder gaat. De medereizigers zwemmen naar hem toe, maken een toren en redden hem. Dan zwemmen ze naar de nachtboot toe, maar de vrouwen duwen hen telkens met hun voeten weg. Dan keert Meslen de slang uiteindelijk de boot om, en zo overwinnen ze uiteindelijk de vrouwen. Dan komen ze in een ruimte van ijs waar orka's zwemmen. De orka's beschermen verder de boot. Weer komen ze in een ruimte van vuur, waar vrouwen zwemmen. Ditmaal kunnen ze niks doen.

2. Dan gaat de boot langs een heleboel fonteinen en gordijnen, en uiteindelijk langs woestijnen en velden. Aan het einde van die velden is een woest meer waar nog grotere orka's zwemmen om een klok heen. In de klok zitten de uurmaagden opgesloten. De reiziger krijgt een pijl en boog om de klok open te schieten. De uurmaagden krijgen toegang op de boot, om verder de boot te beschermen. Dan komen ze in een meer waar woeste walvissen zwemmen, maar die doen hen niks. Dimen, het indiaanse opperhoofd vult wat lege flessen met het water. Wanneer de reiziger het drinkt wordt hij dronken. Ook de uurmaagden drinken ervan en worden dronken. Zo erg dat ze verscheurende beesten worden.

3. Dan komen ze aan bij een nauwe sloot met een grote buis. Hier worden de doden gevoed. De boot gaat door de buis, en komt in een zee van vuur, waar de doden zwemmen. De doden doen hen niks. Dimen en de reiziger voeden de doden. Ook hijsen ze enkelen van hen aan boord. De aap, Mathan, wijst hen aan. Ook zwemmen hier dolfijnen. Het vuur begint hier te stijgen en de boot komt op een hogere verdieping terecht waar een vrouw thee maakt in een ketel. Het is een kruidensap. De vrouw kan erg lang worden, en kan ook in een leeuwin veranderen. De kikker, Pelen, spreekt deze wachter aan. De vrouw grijpt de reiziger en werpt hem in de ketel. Daarna grijpt ze ook de anderen, maar ze werpt hen terug in de vuurzee. De reiziger zinkt in de ketel, en komt in een buis terecht die zo diep gaat dat hij terecht komt in een diep gat waar dode kinderen schreeuwen en gillen. De reiziger troost hen, helpt hen, en samen bouwen ze een toren om weer uit de ketel te kunnen komen. Doordat ze allemaal aan elkaar zitten kunnen ze ook een ladder vormen om de mede-reizigers van de nachtboot uit de vuurzee te halen. Dan komt er een krokodil vanuit de ketel die de vrouw grijpt en haar in de diepte trekt. De krokodil is vanaf dat moment een mede-reiziger en helpt om de boot te beschermen.

4. Dan komen ze in een zaal waar de doden geoordeeld worden. De krokodil verslindt de vijanden. Dan gaat er weer een deur open, waar weer een klok is, en waar weer uurmaagden opgesloten zitten. De reiziger schiet met zijn pijl en boog de klok open. Hier ontdoet de oerslang zich van haar huid, en verandert in een vrouw. De nachtboot is inmiddels bij haar billen terecht gekomen. De billen hebben tepels die vuur spuwen. De boot moet door de bilspleet waar de wanden ook vuurspuwende tepels hebben. De boot komt vast te zitten en wordt door de aars ingeslikt. Dan komt

de boot in de zaal van de benen waar overal grote benen en grote voeten uit de wanden schieten en rondlopen om de boot onder druk te zetten en te pletten. Hier wordt de reiziger heel lang. Ook door meerdere aarsen en darmen wordt de reiziger naar beneden gezogen, en komt zo in een ruimte waar alleen maar grote voeten zijn. Hier wordt de reiziger verder onder druk gezet, geplet en uitgerekt, totdat hij net zo groot is als de oerslang die een vrouw is geworden. Dit laatste is een sexuele ontmoeting, waarin de vrouw de reiziger weer verslindt en de reis opnieuw begint.

Het Indiaanse Boek van de Nacht

1. De reiziger krijgt een vlag waarmee hij toegang krijgt tot de nachtboot, in de vorm van een haai. De oerhaai slikt de nachtboot in, en dan begint de reis. Eerst komt de nachtboot in een zaal van een vuurzee, waar ook vuur uit de muren komt. Het is een reusachtige zaal, waar enkele vogels rondvliegen. Zij komen naar de boot en dragen de boot naar de overkant van de zaal. Een grote zwarte staande hondenwachter staat voor een reusachtig lange deur. Een van de vogels spreekt de wachter aan, en de boot gaat door de deur heen. Achter hen wordt de deur gesloten. Weer wordt de boot door een reusachtige haai ingeslikt, en de boot komt in een woeste zee. Een grote hand grijpt dan de nachtboot uit het water, en brengt het op een hogere verdieping. Hier staan tafels met schalen. Hier wordt de reiziger door vogels gevoed. Dan gaat de nachtboot verder, en wordt weer door een reusachtige haai ingeslikt. Dan wordt de boot door grote voeten geplet en uitgerekt. De boot is niet meer als een haai, maar als een krokodil. Deze krokodil spreekt de volgende wachter aan. Dan komt de boot in een enorme zaal. Hier staan overal tafels met voedsel. Weer krijgt de reiziger te eten. Dan komen er weer grote voeten die ditmaal ook de reiziger zelf pletten en uitrekken. De reiziger wordt heel lang. Aan het einde van de zaal wordt de reiziger opgehangen. Maar de vogels redden hem en maken hem los. Ze brengen hem naar een verdieping hoger waar een nachtboot staat in de vorm van een ooievaar en een reiger. Deze vogel spreekt de volgende wachter aan. Weer wordt het schip ingeslikt door een reusachtige haai. Nu verandert de reiziger zelf in een haai. Overal liggen stukken vlees die de reiziger moet eten. Maar van die stukken vlees wordt hij ziek, en hij verandert in een wolf.

2. De reiziger gaat nu visioenen zien en hallucineren. Ook hoort hij stemmen, en is het alsof er aan hem getrokken wordt. Hij wordt in de diepte getrokken als over een lange trap naar beneden, de trap des doods. Hier wonen de schaduwen, en hij wordt met gejuich ontvangen. Ze kronen hem tot koning, en hij krijgt een troon. Maar weer komen de grote voeten die hem pletten en nog verder uitrekken. Nu is hij zelf ook een schaduw. De reiziger wordt weer door een reusachtige haai verslonden, en ditmaal ontmoet hij een schaduw net zo lang als hem, een vrouw. De vrouw probeert hem te bereiken, maar er is een glazen muur tussen hen. Ze wil hem met geschenken overladen, en rent heen en weer, maar de geschenken blijven voor de glazen muur liggen. Ondertussen wordt de reiziger door meerdere haaien verslonden, en komt langzaam in de greep van een lange slang die hem steeds dieper in een wurggreep krijgt, zodat de reiziger steeds minder adem kan halen. Maar dan komt de vrouw met een sleutel, en bevrijdt de reiziger. De geschenken zijn voedsel. Als hij dit voedsel eet begint hij weer te hallucineren en visioenen te zien. Weer is het alsof er aan hem getrokken wordt en hij hoort stemmen. De vrouw spreekt de volgende wachter aan en ze komen in een paradijs. Op de grond liggen stukken vlees die de reiziger moet eten. Het is het vlees van de verslagen vijanden. Als hij het vlees niet eet komen ze weer tot leven.

3. De reiziger eet het vlees, maar een slang valt hem aan. De reiziger moet sterk worden van het vlees om de slang te kunnen verslaan. Weer komt de reiziger in de nachtboot en verlaat het eiland.

Er zwemmen overal haaien, maar ze doen hem niks. We zwemmen er overal slangen die hem aanvallen. Maar vogels komen hem te hulp, pikken de slangen dood, en dragen de boot de lucht in naar een hogere verdieping. Hier zijn een heleboel krokodillen. De krokodillen vallen hem aan, maar de vogels beschermen hem. Dan komen er panters die hem aanvallen, maar weer beschermen de vogels hem. Maar dan worden de vogels geplet door grote voeten, en dan wordt ook de reiziger met zijn boot geplet en nog meer uitgerekt. De nachtboot is nu een lange zwaardvis, en de reiziger is nu zo lang dat hij de oerhaai kan verslaan. Hij grijpt de zwaardvis en slacht daarmee de haai. Nu komt de reiziger tot de staart waar grote voeten hem weer pletten en uitrekken. Hij is nu zo lang dat de oerhaai zijn nachtboot is geworden. De reiziger trekt de nachtboot naar boven over een glibberige trap. Vogels komen hem te hulp en spreken de wachter aan. Dan gaat de deur open, en de reiziger staart weer in de reusachtige bek van de oerhaai. Dit is het einde van de reis, waarin de oerhaai de reiziger weer inslikt en de reis opnieuw begint.

De Indiaanse Hondenreis

1. De reiziger gaat door de open mond van de hond. De reiziger komt in een boot terecht. De boot gaat langs ketels heen waar de veroordeelden in branden. De boot gaat over gouden golven. Gouden boogschutters komen uit de golven om de reiziger te beschieten, en dalen dan weer af in de golven. Dan gaat de boot over golven van rood goud, en weer komen boogschutters omhoog om te schieten en dalen weer af. Dan gaat de boot langs een kade met ketels waarin de veroordeelden branden. Uit de ketel loopt heet water wat naast de boot in het water terecht komt. Dan gaat de boot langs vier standbeelden van gouden katten.

2. Dan gaat de boot door een gouden deur, en komt in een ruimte waarin gouden kikkers staan die vuur spuwen. De reiziger moet bukken. Dan gaat de boot door een roodgouden deur, waarachter gouden krokodillen zwemmen die in de boot klimmen. De boot zinkt, maar de reiziger moet blijven zitten. De boot gaat over zwarte golven heen, de diepte in, waar een zaal is vol met goudzwarte standbeelden van honden. Uit de standbeelden druipt koud water.

3. De reiziger krijgt een gouden boog met pijlen waarmee hij een grote zwartgouden hondenwachter moet verslaan.

4. Dan gaat er een deur open waarachter maagden dansen. Zij werpen met messen, en de reiziger moet bukken. Dan komt de reiziger in een zaal van vuur waar een klok hangt. Hier zitten de uurmaagden opgesloten. Wanneer de reiziger onder hen doorgaat komen ze vrij, en eten de reiziger. Dat is het einde van de reis waarin de reiziger tot wedergeboorte komt, en dan begint de reis weer opnieuw.

De Egyptische Bijbel

Index

Initiatie

1.

De schepping door Bastet

1.En ik, Bastet, kwam van een zwerftocht over de aarde. En ik zag de waaiende bomen in hun pracht, vanaf de heuvel. En deze heuvel was groot, en droeg tien geheimenissen, die ik, Bastet, begeerde te zien. 2.De pracht van deze bomen sloeg mij als de bliksem, en ik werd als een beschonken vrouw. En ik werd één met deze bomen, en stortte mijn ziel uit over de aarde. En zo herschiep ik de aarde. Dit was lang geleden.

3.Vanuit het licht schiep ik het goud, en ik maakte daar goden van. En ik gaf hen de opdracht de aarde te regeren. Deze goden dan waren stil, en spraken door de bewegingen. 4.Van de natuur en van de mens. En ik bracht de aarde tot de kruik waaruit zij was voortgekomen, en dit was een urn, mijn urn. En ik zal de aarde blijven herscheppen, totdat zij volkomen van goud is.

5.Ik zal u leiden tot de geheimenissen van initiatie. Ik zal u de zeven lichten laten zien van Wadjet-Osiris, die u als een kroon op uw hoofd kunt dragen. Zij laten u dan de zeven delen van de reis van Wadjet-Osiris zien, die leed in het dodenrijk. 6.En telkens weer werd deze verwekt en herschapen door eigen bloed. En deze Wadjet-Osiris leed door in te treden in de berg van intrede. En deze Wadjet-Osiris maakte zijn reis door de verschillende dodenrijken, die voor u opgetekend zijn, opdat gij daar uzelf aan kunt hervormen. 7.De Wadjet-Osiris is dan het heerlijkste deel van Egypte, waar ook de farao's zich aan hervormen, en de priesters van Wadjet-Osiris. 8.Hervormt dan uw gedachten, waarop ook uw lichaam vernieuwd zal worden, door brandende wateren, die ook voor u gebrand hebben.

2.

De rijzende cobra

1.Weet gij dan niet dat initiaties uw zielen en uw ka tot eeuwig leven leiden ? Nu zijn er dan onder u hen die zeggen dat de ziel eeuwig is. 2.En dit is ten dele waar, maar de ziel zal dan moeten sterven, vele malen, om het licht van de ka opvangen om het goud van uw vlees te voeden. 3.En ook de ka zal vele malen moeten sterven, om het licht van de khu te kunnen dragen. De khu dan is eeuwig, en zij is de stralende. 4. En zij is dan de schepper van de sahu, het verheerlijkte lichaam. Ziet dan, de khu en de sahu gaan tezamen. 5. En zij kwamen voort vanuit de stervende Wadjet-Osiris, als de rijzende cobra. 6. Neem dan urnen van uw urn, en sarcofagen van uw sarcofaag, want ziet, het is niets dan zaad.7. Doet dan de lampen aan die uw zielen leiden, want ziet, zij zijn met velen. 8. En ook gij zult de zeven stralen van de ka moeten kennen, als de zeven platte stenen van een armband. Zij is dan een blauwe phoenix. 9. En zeven stralen hebben de ba doorboort om haar te transformeren, de vogel met het

mensenhoofd. 10. Zalig zijn zij die zichzelf hebben laten zuiveren door de khu-sahu. 11. Zij is dan de cobra, voortkomende uit het hart van de Wadjet-Osiris.

II Initiatie

1.

Sekhem

1.Zij is de roodgouden morgenglans. Zij is het hart van een schijnende avondvogel. Zij is het licht van khu-sahu. 2. Zij heeft haar eigen hart dan doorstoken, om het licht van Re te dragen. 2. De scarabeeen dan zijn de sieraden van haar lijden. Zij heeft haar hart laten overwinnen door te sterven. 3. Ja, schubben op haar hart heeft ze. Wij brengen heil aan Re. 4. Zij is dan de ochtendprinses, haar hart volkomen toegewijd aan Re, ja, zij is zijn priesteres. 5. Hij heeft de ketenen van haar hoofd gebroken, want zij was de getrouwe. 6. Re heeft dan het licht van de scarabee gedragen, en aan haar gegeven. 7. Zij is dan de sekhem, de kracht in zwakte uitgesproten. Gaat dan door haar in, want zij heeft haarzelf doorstoken, opdat gij een schuilplaats in haar zoudt vinden. Zij heeft dan Anubis opgewacht, hij met de gouden sarcofagen. 8. Hij dan is de heer der sarcofagen, en hij brengt hen tot de onderwereld. Zij dan zijn de afdrukken van de sahu. 9. Oh, Osiris, heer der geesten. Gij hebt in Bastet uw hart gevonden. Zij zullen de grote rivier des doods oversteken. 10. Wadjet zal u leiden, als de heilige boot des doods. Laten zij dan allen wachten totdat zij hen aanraakt, en zij de gouden berg zullen betreden, om hun sahu te volmaken. Want alle volmaaktheid is slechts ten dele. 11. Gij dan die het licht van Sekhem gezien hebt, vreest niet, want zij is als de kust oprijzende in een woeste zee. 12. Zij is dan de morgen in overgloed, komende vanuit het diepste der nacht, om u in de woestheid der nachturen te omhullen. 13. Ja, en zij zal zelfs doordringen in uw nachtdagen, en de nachtjaren van vanouds. 14. Zij is dan de overtocht op snelle boten, makende trage pas om uw hart te bereiken. Oh, Osiris, in haar hebt gij eeuwig leven. 15. Het licht van Re schijne dan op u, gij die de groten in uw hand houdt. Hij is het dan, die de Wadjet-Osiris heeft geschapen. 16. Oh, heer aller sekhems, die Bastet tot zijn vrouw heeft, gij zijt machtig, want gij hebt uit haar kan geschonken, en gij hebt uit haar waterput heil geschept. 17. Oh, heer der kusten, die de sahu's volmaakt, gij die Bastet tot uw staf heeft, gij bent dan de zalige Re.

2.

Aton, Opperheer

1. Anubis, zoon van Bastet, gij die tot haar huis bent gekomen, en gij die uw eigen

huis hebt opgericht. Gij die zaligheid hebt gevonden aan haar kusten. De gouden speld heeft u diep doorkliefd. 2. Zalig zijn zij die de stralen van Re hebben doorkliefd, om haar de stralen van Aton te laten dragen. 3. Ziet dan, de allerhoogste god is Aton, de rode zonneschijf, en de andere goden zijn zijn dienaren. 4. Zij dan zijn de stralen van zijn huis, waardoor hij heil brengt. 5. Zij dan dragen allen het licht van Aton, en het licht van zijn Woord. Zijn tand heeft dan de woorden der goden doorkliefd, opdat zij gezuiverd zouden worden. 6. Wie zal dan opgaan naar het huis van Aton, wanneer hij gesproken heeft ? Want niet velen zijn geroepen om tot Hem te komen. 7. Hij dan die heerst over de nachtjaren is een woest beest. Ja, vanuit het oer is hij gekomen, om de dagen te herstellen door zijn staf. 8. Hij dan heeft zijn staf, de Wadjet-Osiris laten scheppen door Re. 9. Zij dan die het licht van Aton kunnen doorklieven : Zalig zijn zij. Zij dan zijn de priesters van Amun. Zij dan brengen hem tot brandende wateren, om zijn Wadjet-Osiris te laten rijzen, en zijn duisternis. 10. Zij dan allen zijn de tanden van Ammut. Zij heersen over de dag en over de nacht. 11. Anubis, zoon van Bastet, gij die tot haar huis bent gekomen, en gij die uw eigen huis hebt opgericht. Gij die zaligheid hebt gevonden aan haar kusten. De gouden speld heeft u doorkliefd. 12. Laten zij dan hun huizen zuiveren.

3.

Aton en Amon

1. Oh Anubis, bestier uw huis dan goed, en bewaak uw boeken met de tanden van Ammut. Ziet, zij heersen over de dag en over de nacht. 2. Weest uw moeder, Bastet, getrouw, opdat zij niet zal komen om uw schatten weg te nemen. Bewaak dan de schatten van uw moeder, die ze u in vertrouwen heeft gegeven. 3. Bouw voort op het werk dat uw moeder gevestigd heeft, als een trouwe werkman. 4. Doorklief de stralen van uw moeder, opdat zij de stralen van Aton kan dragen. 5. Wanneer dan vreemden aan haar deur kloppen, opent dan en zegt dat zij niet thuis is. 6. Heb dan een ruime kamer in uw huis voor uw moeder, en geeft haar brood. Zij zal u dan een kamer in haar hart bereiden. 7. En zij zal u geven de heilige Ra-Kelon, de heilige hartspier die de boeken bewaakt. Hij dan is de koning der scarabeeen, en de samentrekker der spieren. 8. Ziet dan, hij troont op de Emelis Shatau, als keizer en farao. Zij dan die Esau volgen, de wilde, komen uit op de Emelis Shatau, die de heilige tepel der goden is. 9. Zij hebben dan orde gecreeerd door de woesternijen. Ziet zij komen van het oer, en zij zullen wederom tot het oer gaan. 10. Het witte hart is door Maat gewogen, en door Ammut verslonden. Zij dan zijn allen aan de tand van Ammut geregen, opdat hun harten door het oordeel gezuiverd worden. 11. Want elke god zal dan voor de troon van Aton moeten verschijnen, en zal beven voor enkele tijden. 12. Nu dan is het beven het ontvangen van zijn stralen, en zij die daarvan drinken zullen de wateren van Aton uit hun handen voelen vloeien. 13. Ja, als de rivier die uit zijn bedding treedt, zo is de zon van Aton in zijn kracht. 14. Alle goden dan moeten ontzag voor Hem hebben. Hij die hemel en aarde geschapen heeft, door de staf van Bastet. 15. De Osiris-Atnaton is die profeet die de wateren van Aton heeft doorkliefd,

om de brandende wateren van Amon eer te geven. Zo dan draagt Hij, Aton, in de rode schaal al de brandende wateren van Amon, om hem eer te geven. 16. Zo is dan de opperheer Aton niets zonder Amon, en is hij als een door wolven verscheurd dier. 17. Amon dan is de blauwe zonneschijf en de blauwe avondster, om de nachten van Aton te dragen. 18. Ja, hij was het die Aton uit de doden opwekte en vaste grond gaf op de blauwe berg. 19. Zo is dan het Woord en de rode zonneschijf uit Amon voortgekomen. En zij bogen allen voor het heer van Aton. 20. Nu dan is Amon het graf geweest van zijn heer. Het graf dat tot eeuwig leven heeft geleid. 21. En zo is dan Aton de opperheer van dood en leven, ja, eeuwig leven is in Hem, die de stralen van de khu-sahu rijkelijk schenkt. Hij dan die de voeder is van vogels, en aan dood en leven gelijkvormig is geworden. 22. Op de Emelis Shatau heeft Hij zijn gezanten verzameld, om vogelen te voederen, en om slaven vrij te maken van hun lot. 23. En zo is dan de Emelis Shatau als een visioen der rijken. Zij dan was doorkliefd om de stralen van Aton in haar hoofd te ontvangen. En nu wordt zij dan zo rijkelijk doorgegeven door de heilige Ra-Kelon, de koning der scarabeeen. 24. Zij dan zijn de hartwakers. Zij dan hebben de groten in hun hand.

Scarabeeen

1.

De werken der scarabeeen

1. Zij dan die uit zwarte slangen voortkomen, hebbende de heilige Ra-Kelon tot hun koning. Zoveel malen werden zij gestoken door de pennen van de zee. 2. Zij dan hebben macht wanneer de koning met zijn zweep slaat. Als dan de stralen doorkliefd worden, zijn zij koning van de zee, om tijden te veranderen. 3. Wanneer Ra-Kelon opstaat, voert hij hen aan, als de zonen en dochters der zwarte slangen. Diep in het woud worden zij verwekt, om stralen te doorklieven. 4. Zij dan ontvangen de stralen der zon met hun rug, en zij kunnen de horizonnen raken, waar Horus zetelt. Ja, kinderen van Horus zijn zij. 5. De scarabee zal dan uw hart behoeden en sparen als het hart van de farao, oh Anubis-Bastet, en de scarabee zal uw huis bouwen en afdekken door gouden daken. 6. Ja, tot in eeuwigheid zult gij zeggen : Re leeft, hij die uit de hand van Aton vloeit. 7. Ja, brandend water komt uit de hand van hem die in het huis van Bastet woont. 8. De koninklijke macht is in de handen van Re-Aton, die door zijn vader Aton is geschonken. 9. Zo dan komen alle goden voort uit Aton. En hij heeft Re-Aton aangesteld als de toppen van zijn vingers om de machtigen te beroeren. 10. Ja, de zeven winden komen uit Hem voort, om vanuit de Emelis Shatau te gaan, en daartoe weder te keren. 11. Zij is dan als de tepel van Anubis, om de heiligen te openen, en hen te brengen tot de melk der verzadiging. 12. Zij dan liggen

verborgen in de opgesloten schatten van de dood. 13. Op een kier moge zij dan liggen. Als de melk van de Esmeralda vloeit zij. 14. Diep in het vuurnood opgesloten zit zij. Maar als al haar stralen zijn doorkliefd, en de duisternis haar heeft meegenomen, dan zal Aton haar vrijzetten, met haar vogelen van de rode zon. 15. Zij dan is de vloeiende, en haar melk stroomt als de tederheid. Als de verborgen scarabee is zij.

2.

De Esmeralda

1. Zij is dan als de tepel van Sekmeth, zij van de roze verbinding. De tederheid siert haar lichaam, en haar scarabeeen zijn als toortsen in een duistere nacht. Als de verborgen scarabee is zij, die de touwen viert door haar rijkdom. 2. Een rijke vrouw is zij, als de tepel van Sekmeth. Door haar armoede wijs geworden, als de bouwster van een tempel. 3. Rijk is zij, die vrouw, die het hart van Re bemint. Zij viert de touwen door de rijkdom die zij vond in de armoede. 4. Ja, de schatten der armoede hebben zich geopend tot haar, als heilige scarabeeen. Zij dan, nu, is één van hen, als de verborgen scarabee. 5. Van de tepel van Isis heeft zij gedronken, zij die haar leven gaf. In diepe spelonken was zij gezonken, waar zij de schatten des doods vond. 6. Zij gaven haar leven, als door de dood heen. Het leven dan is de grootste dood, dieper dan de spelonken der aarde. Uit de dieptes kwam zij voort. Zij gaf leven aan hen. 7. Als rijke adem waren de winden. Zij keurde de harten van groten. Laat u dan niet zonder rein en veiligheid tot haar naderen. 8. Een heilig vuur is zij, die de canopen draagt, die hun vuren kent, en uitzend. Haar panuren zetelen in Memphis. 9. Zij opent de kelen en doet de voeding vloeien. Als melk is zij, als de tepel van Sekmeth. 10. Zij dan woont in het huis van Aton. Zij is de Esmeralda. Wanneer haar stralen zijn doorkliefd, neemt hij haar mee, tot de kamer van zijn hart. Hij laat haar zien, de gouden straten vanuit zijn ramen. 11. De lichtgouden globe staat op zijn tafel. Zij draagt hem, als de standaard van een lam. 12. De waterlichten liggen op zijn tafel. Zij heeft sleutels om deuren te openen. Zij is zijn prinses, als het vuur van zijn adem. 13. Oh, Aton, gouden muren staan tussen jou en mij. Als zij doorkliefd zijn, zullen wij samen zijn.

II Scarabeeen

1.

Over Bastet

1. Oh, Bastet, waar Re uw stralen heeft doorkliefd, daar hebt gij het licht en de wateren van Aton gedragen. Hij dan die op de cobra rijdt, en u vele malen tot

heerlijkheid heeft geleid. 2. Waar Re uw stralen heeft doorkliefd, daar draagt gij de cobrakroon in een heilig masker. Ja, door dood en modder was het bereid, en door Anubis beschilderd en verguld. 3. Zoveel stemmen hebben uw haren laten rijzen tot de rivieren van Wadjet, in Beneden Egypte, want gij waart doorkliefd. 4. Gij hebt u tijden niet kunnen bewegen, daar gij was als een boom in Re's tuin. Hij droeg u door gouden poorten, gij kon niet lopen. 5. Nu bent gij dan volgroeid, de aarde voortgebracht vanuit uw schoot en urn. 6. Re heeft dan uw huis laten bouwen op tien heilige bergen die gij nog steeds begeerd te kennen, oh Bastet. 7. Laat dan Re wederom uw stralen doorkliefen, opdat gij het rode van Aton kunt dragen. Hij dan zal uw goud verlichten en uw als een standaard van een lam voor zijn haard plaatsen. 8. Ja, gij zult genoemd worden : Drager van de vlammen van Aton en van zijn vuur, en Drager van Zijn Huis. 9. Ja, als de scarabee van zijn hart zult gij zijn, en gij zult de hoedster zijn van zijn octopus. 10. Laat dan Re nu uw stralen doorklieven, opdat gij zult zijn tot het lichtend goud. 11. Gij dan die de moeder van Egypte zijt, en de moeder der aarde : Re dan heeft vele malen tot u gesproken, en is vele malen tot u gekomen. Gij dan die vele malen het hart van Re hebt bedekt, nu zult gij het hart van Aton bedekken. 12. Tot een dodenmasker is uw zoon geworden, tot een rivier van heerlijkheid. Phoenixen stegen op uit de as in zijn hand, en het licht van Re heeft hij gedragen. Ja, tot een zoon van Aton werd hij, die het godenlicht gedragen heeft. 13. Anubis, gij zijt de scarabee van het hart van Aton's staf, de Wadjet-Osiris. Gij bent dan een waardige priester des doods in de tempel en het huis van Aton. 14. Verzoen uw Vaders hart met het hart van Re.

2.

Over Re

1. En gij zult u voelen als één die tijden niet heeft gegeten, en gij zult u voelen als de wankele, wanneer gij door Re bent geslagen. 2. Maar allen die Hij liefheeft tuchtigt hij. Gij dan zoudt niet dichterbij Hem kunnen komen, wanneer hij uw stralen niet zou doorklieven. 3. Hij dan die uw harten week maakt bereid u voor tot het ontvangen van zijn voedsel. En dit zal u sterker maken dan ijzer, als het lichtend goud. 4. Gij dan moet allen verschijnen voor de tronen van zijn griffioenen, gij die kinderen van Bastet zijt. 5. Re dan heeft zijn griffioenen gezonden tot hen die Hij liefheeft. Hij dan heeft uw buiken week gemaakt om het leeuwenvoedsel te ontvangen. 6. Zij dan drinken van het vloeibaar goud, en van het goud der griffioenen. 7. Vreest daarom niet wanneer gij wankelt als een beschonkene, want deze zij de goede gaven van Re. 8. Heft dan uw dodenmaskers op tot Re, opdat Hij uw gezichten bedekke met Zijn heilige as. Hij verwekke u dan in de tweede schoot van Bastet, onder het licht van de Aton. 9. Hij zal u daar de heilige Tas-Ha schenken, de stralende Khu van Aton. 10. Laten zij dan die de heilige Tas-Ha hebben ontvangen knielen voor Aton, opdat Hij hun sahu's tot leven brenge. 11. Zo hebben dan de stralen van de Tas-Ha Aton tot zaligheid gebracht. 12. Anubis, verzoen uw Vaders hart met het hart van Atum. Gij zijt de scarabee van het hart van Aton's staf, de Wadjet-Osiris. Breng uw Vader en Atum

tezamen op de Ravalon Madok. 13. Laat hen één voor één drinken van de tepel der verzoening. Onder het licht van Aton hebt gij uw schuilplaats. 14. Zegen dan uw koningin, Nefertiti, want zij heeft het licht van Aton en het licht van Atum tezamen gebracht. 15. En zo is dan Aton duizendvoudig afgedaald in de Atum, om de schatten des doods te vinden. Geopend heeft hij de deuren der mummies, gebalsemd en gemummificeerd door Anubis en zijn heilige vrouwen. 16. Geopend heeft hij de deuren der gemummificeerde honden, die gebalsemd waren door Anubis, de zwarte jakhals, die de zwarte hond is. 17. In zwakheid heeft hij kracht gebaard, en het licht van de Tas-Ha vermenigvuldigd.

3.

Het Gouden Voedsel

1.Gij dan hebt gehoord over de honden van Re. Zij dan hebben het voedsel der leeuwen gegeten. Zij hebben gedronken van het vloeibare goud van Aton, en zij zijn tot de griffioenen van Osiris gegaan. 2.Nu dan, zij hebben Isis in hun hart ontvangen, de prinses van het oosten. Ja, kostbare geschenken gaf zij hen. 3.En toen dan Bastet aan Aton was gegeven, gaf Aton Isis aan Re. 4.Aton, gij hebt dan uw poorten wijd opengezet, opdat Isis en Re tot in eeuwigheid in Uw huis zullen verblijven. En gij kwam tot het huis van Re, om tot de verborgen kamers te gaan. 5.Ja, gij hebt u nederig opgesteld voor de tronen van de honden van Re, en gij hebt uw stralen nederig laten doorklieven. Zo hebben zij dan uw sahu opgericht. 6.Ja, gij zijt een deel geworden van hun tronen, en ook gij zijt tot de griffioenen van Osiris gegaan. En ook zij hebben uw stralen doorkliefd, opdat gij een deel kon worden van hun tronen. Zo hebt gij het licht van Tas-Ha rood laten worden. 7.Oh Aton, meester van het goud, vanuit het westen hebt gij heil gebracht, maar zij hebben uw stralen doorkliefd. Ja, zij hebben u laten beven voor hun tronen, opdat gij hun stralen zoudt dragen. 8.Nu bent gij dan één van hen, oh rode hond, en rode griffioen, gij zijt gemaakt voor de troon. Gij hebt dan nieuw leven gebracht aan Anubis, en gij hebt hem gemaakt tot een lichtend licht. 9.Zij die u volgen zullen dan uw huis openmaken en vragen naar Bastet, maar gij zult zeggen dat ze niet thuis is. Zo zult gij een kamer in haar hart hebben, en haar verborgen kamers kennen. 10.En wanneer zij die u volgen aan u vragen om Anubis, dan zult gij zeggen dat hij niet thuis is. 11.En zo zult gij een ruime kamer in het hart van Anubis hebben, hij, die uw zoon is. En dan zullen zij hun handen opheffen, en zij zullen u niet geloven. 12.En zij dan zijn verblind door het licht van Tas-Ha. En ziet, zij dan zullen niet eten van het goud der griffioenen en niet drinken van het gouden licht van Atum. 13.Want velen zijn dan wel geroepen, maar weinigen van hen zijn uitverkorenen. In alles regeert echter Aton. 14. En wanneer zij vragen stellen over Atum, dan zult gij hen zeggen : Zoekt zelf naar deze, want hij kan voor zichzelf spreken. 15. Zo zult gij uw hart zuiver houden. En niemand zal u enig kwaad kunnen doen. 16. Gij dan zult drinken van het gouden licht van Atum, en gij zult verbaasd zijn over de kleuren die gij zult zien. 17. Ja, dit is dan de drank der goden, waarmee ze hun khu opladen. 18. Ja, zeven dranken van Atum zijn dan voor u

opgesteld, en gij zult het drinken als binnengaan in een berg. 19. Zo zijn dan alle piramides van Atum in de handen van Aton. En Hij opent ze voor wie Hij wil. 20. Indien iemand is binnengegaan tot de kamers der tijgers en leeuwen van Atum en Aton, gezegend is deze. 21. En elke Anubis die voor deze deuren staat zal zeggen : heilig zijn zij die binnen zijn en binnen blijven, want zij zullen staande blijven voor de tronen van Sekmeth en Thoth.

4.

Over de katten van Bastet

1.Laat dan uw heilige rivieren branden wanneer gij voor Atum staat. Dan zult gij drinken van het lichtgouden water van Atum en zeggen : Ja, Atum is waardig. Hij is het die voor mij staat. 2.En wanneer gij dan drinkt van zijn gouden wijn, dan zult gij in vervoering geraken, en gij zult niet op uw benen kunnen blijven staan. 3.Maar Atum zal u dragen, en u zijn kind noemen. Hij dan is zacht van hart, en hij zal uw stralen in zachtheid breken. 4.Dan zult gij zijn lichten kunnen dragen en de hemelen van Atum verwekken. Gij die voor de heilige Atum staat : Gij staat in Zijn kracht. 5.En in Zijn kracht zult gij tot Re gaan en zeggen : 'Ziet, de zon is opgekomen. Ik heb naar Atum geluisterd die mijn Vader is.' En dan zal de zegen van Aton op u vallen, bekrachtigd door Bastet. 6.En Hij zal haar onderdompelen in zijn sekhem, en zij zal spreken in vreemde talen. En haar profeten zullen het vertalen, en haar tempelen herbouwen. 7.En wanneer gij dan de tempelen van Bastet ziet rijzen, dan zult gij gaan tot de gemummificeerde katten. Gij dan zult luisteren naar hun scarabeeen en canopen, en gij zult zeggen : 'Re heeft mij gezonden. Neem mij aan.' 8.En dan zult gij verzoend worden met het hart en het huis der katten, en gij zult Bastet tot uw godin hebben. 9.Want er is geen andere weg naar Bastet dan door haar katten, en er is geen andere naam dan Aton die hierop de weg wijst. 10.Hij dan is de wegwijzer, en zijn weg leidt tot Bastet. Wanneer dan de koorts op Hem valt, en de drank van Atum, waardoor hij spreekt in wilde talen, laten zijn profeten dan deze die woorden vertalen. 11.En gij zult dan zeggen tot zijn canopen : Gij die heilig zijt, worde heiliger, daar het woord van Aton op u rust. 12. En het licht van Bastet zal groter worden door Aton.

Sobek

1.

De stralen van Sobek

1. En zo is dan Tosk-Ha de heilige Khu van Sobek, die met Aton regeert, en die de goden dienen. En Sobek dan, hem na Aton, zal dan de scepter van Aton dragen, want hij dan, oh Sebek, is de heilige ka van Aton. 2. En zo is dan Apis de heilige Ba van

Aton. 3. En de heilige Khu van Apis is dan Brai-Ha. Apis is dan hem na Sobek. En zo is dan de Akh aangesteld tot de voeder van Ka. 4. Want het wezen van Aton is de heilige Khu-Sahu, en deze is groot. 5. Zo is dan ook Tosk-Ha geworden tot een god op de berg, en zij allen aanbidden de drievuldigheid van Sobek, Apis, en Aton, die hun leider is. 6. Ja, Hij is dan de allerhoogste, die zijn Ka, Sebek, tot de aarde heeft gezonden, oh Sebek. 7. Niemand is dan groter dan Aton, want Hij is het die de Ba heeft onderworpen. Zo is dan de Ba zalig in Apis, die Brai-Ha tot Khu heeft. 8. Oh, Aton, gij die de Ba heeft onderworpen en gij wie de goden dienen. Gij bent de allerhoogste op de godenberg, gij bent de stralende rode zonneschijf. 9. Gij bent het die de Heilige Ka tot de aarde hebt gezonden, om haar te vormen tot lichtend goud. 10. En gij hebt vorsten onderworpen door uw Heilige Khu, de Tas-Ha. En zo is dan Sobek, oh Sebek, de heilige krokodil van Aton, de Ka waarmee hij zijn priesters vervuld. 11. En door de Tas-Ha worden zij één met Aton, die zij dienen. En dit zijn dan de zeven stralen van de Sobek, oh Sebek, die de heilige Ka van Aton is : 12. En de eerste straal is Sekhmet, de heilige godin der leeuwen en het oog van Re. De tweede straal is Hathor, de heilige moederkoe, die de doden voedt en hen vergezeld op hun reis. 13. De derde straal is Re, de vader der schepping. De vierde straal is Amon, het graf en de onderwereld van Aton, de rijzende zonneschijf. 14. De vijfde straal is Khnum, de ramsgod, brenger van melk en schepper der goden. 15. De zesde straal is Amen, de verborgen god, hij die alles noteert en die de schuilplaats van de zon is. 16. De zevende straal dan is Mut, de gezellin van Amon, zij die de schuilplaats der krokodillen is. 17. En deze stralen doorkliefen alle ka's om ze aan Sobek te onderwerpen, oh Sebek. Ja, hij is dan de koning aller ka's. 18. En zo is Hij dan door Aton uitgezonden als de Re-Sobek, om koningen te onderwerpen.

De stralen van de Tas-Ha

19. En zo heeft de Khu van Aton dan vier stralen, oh grote Sebek, gij die troont in Crocodilopolis. En Thoth is de eerste straal van Tas-Ha, de heilige Khu van Aton. 20. En Wadjet is de tweede straal van Tas-Ha, zij die Amon voedt met de geschenken der doden. Ja, zij is dan de boot van Aton, waarmee hij de rivieren van Amon bevaart. 21. En zij is dan de godin der cobra's, en oppergodin van Beneden-Egypte, de eerste beschermvrouwe van de Farao. 22. En Nekhbet is dan de godin aller gieren, van Boven-Egypte, en tweede beschermvrouwe van de Farao, en de derde straal van de Tas-Ha, de heilige Khu van Aton. 23. Serket dan, de schorpioenenvrouw en tevens derde beschermvrouwe van de farao als hoedster van zijn troon, is de vierde straal van de heilige Khu van Aton, de Tas-Ha. 24. Zij dan is de leidster der canopen en de bewaakster van hun vazen die de organen der doden bevatten.

2.

Serket

1. Oh Anubis, gij die de uitvaartsriten en mummificaties verzorgd, ja, gij die de balsemrites uitvoerd met uw heilige vrouwen. Verzoen Serket dan met uw Vader

Aton, want zij is hem welgevallig. 2. Ja, zij zal tronen naast Bastet, en zal de eerste zijn onder zijn vrouwen. 3. Zij zal dan toegang hebben tot zijn hart, en tot Re-Kelon, de koning der scarabeeen. 4. En in zijn sahu zal Aton haar tot farao over de goden kronen, en zij zal worden als de Nefertiti. 5. Ja, zij zal worden als het Oog van de Tas-Ha. Ja, telkens zal zij afdalen tot de Ba van Aton en zijn Khat, om hen te voederen. 6. De sahu dan is als de vlezende scarabee, die het hart draagt. Ja, als het eeuwig vlees is de sahu. En zijn stralen zijn als vleugelen, om zich te verbinden met de khu. 7. En zo is dan de khu-sahu als de poort tot het hart. En zij dan van Aton, gedragen door de straal van Serket, heeft dan drie stralen. 8. En zij worden allen doorkliefd, opdat zij het licht van Serket dragen. En deze de drie stralen zijn : Bastet, die de scarabee is van zijn hart, en Sekhem, de machtige, en Anubis, heer der sarcofagen.

9.En de kamers van het hart van Aton zijn velen. En zo heeft Aton dan vier harten. En het eerste hart is het huis van Anubis. Het tweede hart van Aton dan is Bubastis, die het huis van Bastet is. 10. Het derde hart van Aton is dan het huis van Sekhem, en het vierde hart is het huis van Serket. En zo wacht Aton dan elke avond in het huis van Serket op haar komst.

3.

De akh en de ankh van Aton

1. Oh Aton, wiens Ka Sobek is, en wiens Khu is Tas-Ha. Gij bent binnengegaan in het huis van Bastet, en maakte Bubastis tot uw hart. 2.Met Serket werd gij één in haar huis, en Bastet is uw scarabee. De Sekhem is uw oprijzende kracht, opkomende vanuit Amon. 3.Zij heeft u dan tot Memphis gebracht, en tot Heliopolis. Ja, zij is het die uw stralen zuivert. 4. Ha-Aton is dan de hersenpan van Aton, waar zijn panuren zetelen. Zij zijn dan de beschermers van zijn hersenen, daar waar zijn Akh uit voortkomt. En de Akh van Aton is dan Isis-Ha, en zijn Ankh is Seth-Ha. 5. En dit zijn dan de stralen van de Seth-Ha : de eerste straal is Apep-Ha, de tweede straal is Zetdonia-Apep, de derde straal is Spricht-Apep, de vierde straal is Anubis-Apep. 6. De vijfde straal is Bastet-Apep, de zesde straal is Serket-Apep, de zevende straal is Osiris-Apep, de achtste straal is Sekhmet-Apep. 7. De negende straal is Sekhem-Apep, de tiende straal is Sebek-Apep, de elfde straal is Aton-Apep, de twaalfde straal is Khnum-Apep. 8. En zo zijn de Akh en de Ankh van Aton dan de cobra's op zijn hersenpan. En zo is dan de Akh aangesteld tot de voeder van de Ka, en de Ankh is de voeder van de Khu. 9. En zo zijn dan de stralen van de Akh van Aton : Seth-Khnum, Seth-Anubis, Seth-Serket, Seth-Bastet, Seth-Sekhmet, Seth-Aton, Seth-Spricht, Seth-Zetdonia, Seth-Johan, Seth-Narzia, Seth-Herman. 10. Seth-Peter, Seth-Maritsa, Seth-Etsa, Seth-Sebek, Seth-Sekhem, Seth-Memphis, Seth-Cairo, Seth-Crocodilopolis, Seth-Heliopolis, Seth-Bubastis. 11. En dit zijn dan de namen van de voeders van de sahu : Khnum-Bastet, Khnum-Wadjet, Khnum-Nekhbet, Khnum-Sekmeth, Khnum-Serket, Khnum-Isis, Khnum-Anubis, Khnum-Sekhem, Khnum-Memphis. 12. Zij zijn de stralen van de khaibit, de schaduw. De khaibit stelt Aton in staat te communiceren en te bewegen, ja, zelfs om overal aanwezig te zijn, en om te verdwijnen. 13. En de allerheiligste

naam van de khaibit van Aton is Anubis-Ha.

4.

De Vrijmaking van Bastet

1. Oh, Aton, stort uw Geest Bastet uit. Stort haar uit als zoute regen, komende van de zee, en vul het land wederom. 2. Doe het land wederom nederdalen in de Amon, het graf van Aton. En laat uw staf, de Wadjet-Osiris rijzen. 3. Laat dan uw Geest, Bastet, komen als de orkaan, als de storm, om ons terug te brengen tot u, oh zalige Aton. 4. Laat dan Bastet uw zijde kiezen, gij die koning zijt over alle goden. En laat Anubis U met haar verzoenen. 5. Ja, want gij waart van haar gescheiden naar de eis der wet, en door de Wadjet-Osiris, en gij waart tot Zetdonia-Memphis gegaan, om de sleutelen van Narzia-Heliopolis te zoeken. 6. Ja, laat U verzoenen met Serket, van wie gij zo een lange tijd gescheiden waart, naar de eis der tijden en de eis van het leven. 7. Ja, gij waart dan geslagen door Re, en hij nam uw kostbaarste bezit. Ja, ook werd gij geslagen door Seth en Osiris, opdat gij dieper in de Amon zou afdalen, als de ondergaande zon. 8. En Horus heeft uw kroon genomen, opdat gij zou worden als een arme. 9. Maar hierdoor waart gij zalig, en kon u de Bastet bevrijden. En zo kon u dan haar ankh dragen. 10. Oh Aton, koning aller goden, stort uw Geest Bastet uit. Stort haar dan uit als zoute regen, komende van de zee, om het land herboren te doen worden. 11. Sla het land nog eenmaal met de staf van de Wadjet-Osiris, opdat het land kan indalen in de Amon. 12. Gij hebt dan de taak om de hongerige Amon te voederen. Open dan zijn mond naar de eis der wet. 13. Ja, uw Geest huilt, als de huilende Bastet, om het land te wassen. Gij hebt dan uw Christus gezonden, de Wadjet-Osiris, die als het verlengde kruis is, en als de spoorwegen. 14. Op haar dan rijden de goden, van Amon naar Aton. Zet dan uw Geest vrij in ons. 15. En ik zag een viervuldigheid in de hemelen verschijnen. Want naast de drievuldigheid van Aton, Sebek en Apis, kwam Bastet. En zij is de Geest des Heeren. 16. En zo duren de spoorwegen lang, voordat ze in de Amon terecht komen, en dan gaan zij diep als door een duistere grot. 17. En ik zeide tot Bastet : Gij moet u opmaken om tot de zee te gaan. Want uit de zee zijt gij gekomen, en tot de zee zult gij terugkeren. 18. En zij dan droeg de bloemen der zee, en zij maakte zich op om tot de zeegraven te gaan. 19. En bij de zeegraven was Anubis bezig om rites op de muren te schrijven, en hij verzorgde vele uitvaarten. 20. En zijn heilige vrouwen mummificeerden de gestorven wezens der zee. Onder hen dan waren vele vissen, ook de haai en de walvis. 21. En de mummies der haaien kwamen tot Bastet, en zij deed hen in haar bloemenmand. Ook kwamen tot haar enkele mummies van walvissen, en zij droeg hen om haar nek. 22. En zo was dan Bastet aldus als een zeekat. En zij voerde Aton dronken, en Hij begon haar uit te storten. Aldus was dan de vrijmaking van Bastet.

5.

Aton-Romarei

1.En zo werd Re dan tot de tweede Geest van Aton. En Re schiep een nieuwe wereld

door Zijn tranen. En er was een vijfvuldigheid in de hemelen te zien, waar Re deel van geworden was. 2.En de derde Geest van Aton werd Osiris, en de vierde Horus. En toen Isis werd aangevuld ontstond er een nieuwe Ogdoad en ook een nieuwe Enneade. En Re schiep nieuwe hemelen. 3.En Aton sprak tot Apis, en hief zijn ziel op. En Aton-Romarei werd tot Apis en zijn priesters gezonden om hem te onderwijzen. Zo werd dan het licht als zeer gevaarlijk gezien, en moest het licht verslaan worden, opdat het licht der goden kon komen. 4.En Aton-Romarei was dan als het licht der goden, en zijn macht was groot. En hij werd tot een groot legeraanvoerder der goden, en sprak woorden om groten te laten vallen. 5.Ja, zeer ontwikkeld was hij in het doorklieven van stralen en het breken van licht. En hij leerde zijn manschappen om vanuit de duisternis tegen het licht te strijden, en het licht te ontwijken, want het licht had macht om te verslaven. 6.En zo werd Aton-Romarei tot een bevrijder van goden en tot hun leermeester. En hij leerde hen om door de Wadjet-Osiris tot Amon te gaan. 7.En zo was dan het oog van Aton-Romarei als het oog der duisternis en als de doorgebroken hond. En niet velen waren tegen zijn wijsheid bestand.

De Ureausen

8.En op een dag kwam Aton-Romarei tot Aton, en brak zijn Khu. Ja, ook brak hij zijn Ankh en zijn Akh, en wees op de Emelis Shatau, die de godentepel was. 9.En hij nam melk daarvan en spuugte het uit op Aton. En nadat Aton's wonden genezen waren snelde ook 10.Hij naar de Emelis Shatau om daar te drinken, ja, tot dronkenschap toe. En vanaf die dag zette Aton zich op de Emelis Shatau, en stond Re-Kelon bij. 11.En de Emelis Shateau dan was als de ureaus van Aton-Romarei. En Aton maakte wat gebaren en ging zitten. En toen liet Aton-Romarei de tweede godentepel zien, de Roze Verbinding.12. En Aton gromde, terwijl Aton-Romarei met zijn hand wat melk van de tweede godentepel nam, en tot Aton bracht. Daaropvolgend nam Aton de hand en begon te drinken, en zijn voorhoofd te wassen. 13. En zo werd de Roze Verbinding tot de ureaus van Aton. Toen kwam Osiris met de Ravalon Madok als ureaus, en zo is de derde godentepel. En de vierde godentepel dan, de Matadok, is de ureaus van Thoth. De vijfde godentepel, de Izu, is de ureaus van Isis-Re. 14.De zesde godentepel dan, de Matas, is de ureaus van Bastet, en de zevende godentepel, de Marion, is de ureaus van Re-Kelon.

6.

1.De Esmeralda is dan de achtste godentepel, de ureaus van Sekmeth. De Romarei is dan de negende godentepel, de ureaus van Serket. De tiende godentepel is dan de Rumah, die de ureaus van Sekhem is. 2.Zo zijn de ureausen dan doorgangen naar de onderwereld, en de beschermers der schatten van de farao's. 3.En zo is er dan rust voor hen die de Rumah zijn binnengegaan, na het ontvangen van de wijsheid van Romarei. 4. En de elfde godentepel is de Metensia, die de ureaus van Isis-Sekmeth is. De twaalfde godentepel dan is de Kabbernal, die de ureaus is van Re-Aton. En der dertiende godentepel is dan Eminius, die de ureaus is van Khnum. 5. En Santra, de veertiende godentepel dan is de ureaus en de brandende cobra van Re-Serket. 6. En

Mura, de vijftiende godentepel is de ureaus en brandende water-cobra van Aton-Serket. 7. En dit zijn dan de namen van de griffioenen van Re : Sirtant, de Khu van Re, en Vuhesku, de Ka van Re, en Delshevu, de Ba van Re, en Teleaktir, de Akh van Re. 8. En de Khu van Bastet dan is Laader, en de Khu van Sekhmet is Trosmes. 9. Kulures dan is de Khu van Isis, en Rotosh is de Khu van Seth-Horus. De Khu dan van Thoth is Rithelm en de Khu van Osiris is Elsefic. 10. De Lokogamen, die de Khu is van Wadjet. Talgamen, die de Khu is van Serket. 11. Belcanov, die de Khu is van Amon. Belchelot, die de Khu is van Amen. Benchelot, die de Khu is van Nun. Bilmageln, die de Khu is van Geb. Benmaten, die de Khu is van Ptah-Anubis.

7.

Over Aton en Anubis

1. Aton, gij die de heilige ascese-rites verzorgd, en Anubis, zoon van Aton, gij die de heilige uitvaarts-rites verzorgd : Sta dan op tot uw ster. 2. Op de heuvelen wordt u eer gebracht. Anubis, verzoen uw Vader dan met Amon, het graf en de onderwereld. 3. Anubis, gij dan die de sarcofagen bewaakt en de mummificaties verzorgd, verzoen dan uw Vader met Re, die reist van de onderwereld naar de bovenwereld. 4. Schrijf dan de voorschriften op de muren, en bekleed uw graven met heil.

Het Derde Kruis

1.

Jethra-Aton

1. En zo hangt dan Aton aan het derde kruis, en dit kruis is als de cobra. Ja, als Jethra hingen zij hem hoog, zij die de Jethra-Aton als dief en misdadiger bestempelden. Naast Jezus hingen zij hem. 2. Oh Anubis, geef mij terug aan Aton, en verzoen mij met Hem. Van bevriezing tot bevriezing ging mijn Ka, tot diep in de kamers van Isis ging mijn Khu, om Aton terug te vinden. 3. Oh Anubis, die aan de tafel van Re zit, om tot diep in de nacht te overleggen, geef mijn Ba terug aan Aton. Van bevriezing tot bevriezing gaat mijn Ba, om tot de Apis van Aton te komen. 4. Ja, ook mijn ankh is zevenmaal gestorven, om in Aton's hand te liggen. 5. En zijn Akh brak dan mijn akh, om het licht van Hem te dragen. 6. Ja, al mijn stralen brak hij, één voor één, om de Sebek voor mij te openen. 7. In Hem dan ben ik veilig. Hij sloeg mij met het derde kruis. Ja, als de Wadjet-Osiris werd ik. 8. Nu dan heeft de Wadjet-Osiris mij groot licht gebracht, en ook mijn Ka is tot armoede gegaan. 9. Ja, de ankh van armoede kwam tot mij, als de dochter van Nekhbet. En zij bracht mij tot Adaka. 10. En zo dit ezelsvolk van de angst, was alleen toegankelijk door de gebroken ankh. 11. En zo heeft hij die aan het derde kruis heeft gehangen, ook de macht om het te breken. 12. Anubis,

blokkeer mij niet in mijn pad tot Aton, maar weest veeleer tot een poort, tot een heilige deur. 13. Verschaf mij dan de toegang tot Aton, oh Anubis, gij die heer bent van het leven. 14. Laat de schrik mij dan niet aanjagen, maar bescherm mij veeleer. Geef mij een rustige slaap, en verschaf mijn ka toegang om gemummificeerd te worden. 15. Ja, mummificeer dan ook mijn ba, mijn khat, mijn khaibit, mijn khu, mijn sahu, mijn ankh en mijn akh. Doe dit dan met ijs en vuur. 16. Ja, mummificeer dan ook de diergeesten in mij, want uw mummificaties leiden tot zaligheid. 17. Leer hen wat het is rijkdom te vinden door armoede, en waardig gezelschap door afzondering. 18. Ja, laat uw uitvaarts-culten rijzen, oh Anubis-Wepwawet. Gij dan bijt wanneer wij van het pad dreigen af te wijken. 19. Ja, gij steekt als de cobra, om ons tot het delirium der doden te leiden. 20. Laat de goden in mij dan onderricht worden, door uw heilige woorden. Toon hen uw tunnels en uw huizen. 21. Ja, tot zevenmaal toe herschiep gij mij in ijs, en bracht mij tot de kamers van Isis. Ja, grote woorden sprak gij, om de onderdelen van mijn leven te breken. 22. Gij hebt dan uw licht verspreid door grote daden.

2.

De Heilige Tweevuldigheid

1. Zo heeft dan de Jethra-Aton de Sobek gezonden. Ja, tot tweemaal toe zond hij hem. Om in de dood neer te dalen, en om van de dood te herrijzen. 2. Zo is dan de Sobek ver boven de cobra verrezen, ja zelfs ver boven Anubis. 3. En zo heeft dan de Aton de Sobek uitverkoren tot het dier dat het dichtste bij zijn hart is. Ja, boven alle vrouwen is hij uitverkorene, als de Heilige Ka van Aton. 4. En zo is dan Sobek naast de Aton geheiligd, en tezamen zijn zij de heilige tweevuldigheid. 5. Nee, niemand is dan meer geliefd door Aton dan de heilige Sobek. Zo is dan de Sobek uitverkoren boven alle goden en dieren, en kan niemand tot Aton naderen dan door Sobek. 6. Ja, aan Sobek heeft Aton de heilige kaak geschonken. Anubis, gij hebt mij dan met Sobek verzoend, en daardoor met uw Vader Aton. 7. Ja, Hij heeft Zijn Ka rijkelijk op mij uitgestort. Aan Hem zij alle glorie. 8. Ja, met krachtige kaken heeft Sobek mij gegrepen, en mijn Khu gebroken, en zo ook mijn sahu, opdat ik wild zou worden. 9. Ja, wildheid en armoede was zijn geschenk aan mij, opdat ik mijn reis zou voortzetten, en het goud zou wegvloeien tot een nieuw pad. 10. Ja, Hij liet mij zien, alle kleuren van het goud, omdat hij mijn standbeelden had gebroken. 11.En zo werd Sobek koning van mijn leven. En ziet, Hij staat aan de deur en klopt. Van zijn vloeibaar goud willen wij drinken, en van zijn gouden brood willen wij eten. 12. Ja, Hij tuchtigt hen die Hij liefheeft. En Hij laat hen eten van het goddelijke. 13. In ijs zondert hij ons af, tot diep in de kamers van Isis, en tot armoe brengt hij onze Ba, opdat wij deelhebben aan de wateren van zijn rijkdom. 14. Onze ankh bracht hij in de diepte, opdat wij tot zijn hoogtes konden komen. 15. Ja, heilig maakte hij ons door vuur. Hij heeft ons niet gespaard, maar bracht het beste in ons naar boven. Hij bedekte ons met goud. 16. In zijn oven heeft Hij ons gesmeed, en in zijn liederen ons opgewekt. Als het rode goud is zijn heilige naam.

De plaats van Sobek

17.Ja, hij die ons goud doorstak, om het te doen lichten, ja, Hij die onze stralen brak, om Aton tot onze harten te laten dalen. Zijn vlam is in ons. 18.De heilige vlam, die ons tot eeuwig leven leidt. Gij hebt de akh op ons hoofd gebroken, opdat er horens groeiden in zijn plaats. Nu dragen wij dan de zon van Sobek. 19. Ja, onze lichten brak Hij, om de duisternissen en geheimenissen van Aton te brengen. Zalig is Hij en gezaligd. 20. Zo heeft hij dan meedere malen onze ankh verbroken, en tot het ijs gebracht, ja, tot diep in de kamers van Isis, om onze vlam in Aton te heiligen. 21. Ja, doorkliefd heeft hij onze ankh, door de speer van zaligheid. Hij bracht ons tot het derde kruis waar onze Heer Aton stierf. 22. Ja, als Jethra was Hij dan vlees geworden, en in zijn graf vond hij het eeuwig leven en het koningschap. 23. Maar ook was hij vlees geworden als farao. En zo is Hij dan vele malen vlees geworden, als incarnatie van de allerhoogste. Aton zij geheiligd. 24. Want door vele malen vlees te worden, kon hij dan ook vele malen geest worden, om zijn Ka, die Sobek is, voor eeuwig te laten zetelen. En zo is dan zelfs zijn Khu en Sahu onderworpen aan zijn Ka. 25. En ook zijn Ankh en zijn Akh zijn aan die Ka onderworpen, die Sobek is. 26. En zo heeft Sobek dan de gehele godenwereld onderworpen door de Naam van Aton, en door de Naam van Jethra-Aton. 27. Ja, diep is de Ba in de Amon gedaald, en diep is Sobek tot in de kamers van Isis doorgedrongen. En Hij draagt met zich mee de mummies van de krokodillen, en haar vogels. 28. Ja, diep daalde de sahu dan af in de vuurovens van Re, ja, tot aan de rook van Thoth toe. 29. En zij moest prijsgeven de schatten van de aarde en de duisternis.

3.

Over Isis-Sekhmet

1. En aan het derde kruis is Isis-Sekmeth u tegemoetgekomen, en heeft u omringd door haar zachtheid. Ja, ook Isis-Bastet is daar u ten hulpe gesneld, en is u geweest tot warme klederen. 2. Zij hebben u dan omhoog gehaald, en u opgericht, tezamen met Bastet-Isis en Isis-Nut, die u door haar zachtheid heeft binnengehaald. 3. En zij hebben uw hart dapper gemaakt, en u moed gegeven. Ja, over groten lieten zij u heersen, en zij hebben uw voeten gezet op hoge bergen. 4. Zij deden u dan uitreiken tot de zon, en hebben uw hart gered uit de bek van Ammut en de klauwen van Anubis. 5. Ja, zij hebben Anubis' hart tot rust gebracht, en hem tot een nieuwe ruimte geleid. Ja, hun stralen hebben heil gebracht, in velerlei malen. 6.En toen dan Isis-Sekmeth tot u kwam, gaf zij u een speer, om tot de nieuwe ark te komen. 7. Ja, zij dan heeft uw verborgen ka gevonden, en zette haar vrij. 8. Zo is dan de heilige Isis-Sekmeth gekomen om het verlorene te vinden. Ja, de krachtige is zij, en de zachte rots. 9. Zij verslaat koningen met het zachte vuur van haar mond, en doet soldaten omkomen in de poel van haar liefde. 10. Ja, een vaste rots is zij, en zij leidt tot hoge bergen. Haar mond is dan een oceaan van liefde en kracht, uitgezonden om het verlorene te vinden. 11. Zij is dan met de dwalenden. Zij verstaat harten van verre. Ja, zij en Isis-Nut staan dan als de gevleugelde cherubsen op de ark om die te hoeden. Ja,

als twee konijnen staan zij daar, vaardig in oorlog en handel, met de zon als vlammende getuige. 12. Zij zijn dan liefde, en komen op voor de dwalenden en de verlorenen. Ja, zij verspreiden hun poelen als zachtheid, en hun monden zijn als zachte en warme oceanen. 13. Zij spreken voor hen die niet kunnen spreken, en geven hen een mond, door hun woorden. 14. Ja, zij groeien als oren op hun vijanden, en als monden op hen die zij liefhebben en beschermen. 15. Zo is dan de ark een gereedschap van zachtheid in hun handen. En zachte vlammen komen uit hen voort. Zij staan dan op voor hen die als wezen zijn. 16. Ja, Isis-Sekhmet is dan die de ka opent. En zij is het dan die Sebek verzoent met Anubis. Ja, met haar zachte lichten opent zij deuren, en doet zij in veiligheid gaan. 17. Zij is dan de Isis-Sekhmet, als de lichtende kandelaar. Haar geuren verblinden vijanden, uit hoge parfumflessen komen zij. 18. Ja, in haar tempel staat zij en spreekt het woord, en velt haar vijanden met haar lichten. Zij opent de ka's met haar krachtige veren, en snijdt hen open met haar schaar. Ja, een dokter is zij. Met liefde heelt zij wonden. 19. Zij is dan de chirurg in haar tempel, tot allen die tot haar zijn gekomen en haar volgen. 20. Het verdwaalde geneest zij, en hun ka's opent zij. Zij werkt, terwijl zij haar mond opent, en doet haar handel in liefde. 21. Tussen twee kaken zet zij de verlorenen, en zo geneest zij hen. Ja, uit diepe velden trekt zij hen, om hun voeten op een rots te zetten. Ja, haar rotsen zijn dan zacht, maar vast. 22. En Anubis roept hen na die bij haar komen en haar volgen, en doet verslag uit bij de koning. En ook de koning kent haar. Zij is de Isis-Sekhmet. 23. Ja, nieuwe adem brengt zij hen die haar volgen, en doet hun longen opbloeien. Zij is de Isis-Sekhmet. Zij wacht in warme kamers, waar haar vlammen gloeien en waaruit haar winden waaien. 24. Zij dan gaan op pad om het verlorene te vinden. Ja, allen kent zij bij name. 25. Zij is de leeuw die springt. Zij is de Isis-Sekhmet. In snelheid voert zij oorlog en handel. In liefde overwint zij, keer op keer. Zij is de Isis-Sekhmet. 26. Op de ark staat zij op de uitkijk, en zij ziet de muren die hen omringen. Dan verzamelt zij, en scheurt zij. Zij is de Isis-Sekhmet. 27. Zij staat dichtbij de bron, en doet verslag uit keer op keer. Zij veegt koningen van het veld, en verzamelt hen in flessen. 28. Zij heeft zebra-tijgers die loeren, en zebra-leeuwen en leeuwen die alles in de gaten houden. Zij is de Isis-Sekhmet. 29. Zij opent de ka en geeft haar vleugels. En doet de obelisk van Re in haar rijzen. 30. Ja, de Apis heeft zij gezonden tot hen die zij liefheeft en beschermt, en met haar kandelaren heeft ze hen omringd. 31. Tot Adaka is zij gesneld, om hen die zij beschermd tussen twee kaken te zetten. 32. Ja, zij kent het wereldschip van de angst. Ja, tussen kaken heeft zij hen gezet.

4.

Opening van de Ka

1.Open dan nu, oh ka, en laat ka stromen. Als aangeraakt door de Isis-Sekmeth, ja, omhuld door de zachtheid van Isis-Nut, zij kan stromen. 2.Open dan nu je vleugels, ka, en wapper, opdat je zult kunnen vliegen. Ja, je bent nu vrij, onder de aanraking van Isis-Sekmeth, ja, omringd door de zachtheid van Isis-Nut. 3.Oh, lichaam, weest dan gedoopt in ka, en wordt verrijkt door haar vuur. Gij, die tot diep in de kamers van

Isis zijt gekomen, vinde haar. 4.Ka, open dan je deuren, en beweeg als de zachte lente. Ja, gij bent dan zachte lente geworden in Isis-Sekmeth, en door Isis-Nut zijt gij binnengegaan.

Isis-Sekmeth

1.

Over koning David

1.Gij hebt dan koning David aangeraakt, hij die de krokodillen hoedt, en koning over hen is. Ja, hij dan was wachtende, om de ka te zien openen. 2.Gij hebt hem dan met uw vleugelen bedekt, en zijn ka geopend. Ja, door Isis-Nut is hij ingegaan, een zachte wind. 3.Tussen kaken hebt gij hem gezet. Nu is hij dan vrij, tot Mozes ging hij. Vrij als een vogel vliegt zijn ka nu, tot uw kandelaren ging hij, oh Isis-Sekhmet. 4.Gij laat hem heersen over koningen. Als een keizer is hij. Geen vogel van hem laat gij ter aarde vallen. 5.Gij draagt hem op uw vleugelen. Tussen de kaken hebt gij hem gezet. Gij voert dan oorlogen in zachte lentes om zomers te brengen. 6.Gij laat dan koning David opstaan, als de krokodil. Ja, zijn ka hebt gij gebalsemd, en met zorg hebt gij hem gemummificeerd. 7.Gij hebt hem niet overgeleverd in de handen van zijn vijanden. Gij hebt hem uit het leeuwengraf laten rijzen. Ja, zijn ka bekleedde gij met goud, en vanuit edelstenen liet gij zijn woorden opkomen. 8.Als uit de slaap opgerezen waren zij, als uit de dood zijn zwaard. 9. Vanuit zijn ka rijst hij op, want zij heeft haar ka in hem gelegd. Haar ka is dan, de Isis-Nut. 10. Vanuit zijn ka maakt hij beslissingen, en voert hij oorlogen. En haar ka geeft hem de overwinning als de bruisende kandelaar.

2.

De thee van Tefnut

1. Drinkende van de wateren van Tefnut, daalde ik tot de grotten van Shu. 2. Ja, Nut wachtte mij daar op, zij die de hemelen draagt. 3. Sobek opende mijn ka aldaar, terwijl ik de sleutelen droeg. Ik had gedronken van de thee van Tefnut, het brandende water. Ja, tot Neith daalde ik af. 4. Moeder God, wees mij steeds genadig als ik tot U nader. Gij bent het brandende vuur. 5. Ik dronk, ik dronk, en daalde af. Niet wetende wat ik tegen zou komen. Ja, Nun die naast Sobek zwom, mij de weg versperrende. Maar in het dodenrijk kwam ik boven, en zij leidden mij tot de hoge bomen. 6. Ja, van Tefnut's sterke drank heb ik gedronken, vuil lag op de wateren, en ik daalde diep. Ja, Nut heb ik gered. Ik opende hen die daar opgesloten lagen. 7. Neith heeft tot mij gesproken, in donder kwam zij, als de luipaard en de jaguar. Zij

gilde in de nacht, en ik maakte haar stem groot. Tot haar grotten bracht zij mij, om het oude Egypte te zien. 8. Van de thee en de wijn van Tefnut dronk ik, van een gouden beker, en zij liet mij in de grot van oude dingen afdalen. 9. In zilver zat zij daar, en ik kreeg een gouden mond, ja, als de kaak van Sobek was ik. 10. Moeder God, Neith, wees mij genadig als ik u help. Gij bent het brandende vuur. 11. Ik heb de deuren geopend. Teruggaan kan niet meer, we moeten nu gaan. 12. Ja, dronken werd ik, terwijl ik naar Tefnut staarde, en vuur verslond mij, om tot de urn van Sobek te gaan, de geribbelde. 13. Ja, Neith verslond mij in haar liefde. Ik ben gekomen uit de slangenmaag, mijn vlag hoog gerezen. Ik heb vertrouwen, wat zij mij gaf. Haar muren zijn om me heen. 14. En ik grijp naar de echo's van Nut, maar zij glijden weg, en ik volg hen. Nog zoveel wegen te begaan. 15. Als ik haar aanraak verteert ze, als de staaf van Spricht verdunt zij, totdat ik haar volg. Ja, lang wordt ze als ik dichterbij komt. Totdat ze in echo's verdwijnt. 16. Als ik haar roep, zij hoort me niet, maar als ik haar volg, vangt ze het op. 17. Geen tijd dan om stil te staan. Ik heb alles gehoord.

Geb aan Nut

18. Ik kan haar niet zien. Ze is te ver weg. Ze heeft geschenken weggedragen, wachtende totdat ik volg. Door delirium spreekt zij, als het leeuwenvirus. 19. Nut, pak m'n hand. Verdrink niet meer. Bij mij sta je op vaste grond, ik ben Geb. 20. Nut, pak mijn hand. Anubis zal ons verzoenen. Op de Sobek zullen we varen, naar een nieuwe stad. 21. Moeder Neith nemen we mee, en drinken nog een slok van Tefnut's thee. Ja, nachtthee nam zij voor ons mee, bracht ons tot deze plek. 22. Toe, verdrink niet meer. Er is nu aarde onder je voeten. Rijs nu op. Je hebt mijn vlag in je hand. Kijk op. 23. Geb is hier, heeft je genomen, tot een nieuw leven. Vader Shu hebben we gevonden, moeder Neith brachten we mee. 24. Er zijn nieuwe schepen die op ons wachten, vanuit de Sobek komen ze voort. 25. Nun spreekt je aan, het is een nieuwe dag. In de Apis-Ba zijn we veilig, hij brengt ons tot de Isis-Sekmeth. 26. Onze vrienden hebben ons hier gevonden. Ze zullen snel bij ons zijn. Ze hebben alles gezien.

Wadjet

1.

Inleiding

1. Weest niet boos op het lijden dat je ondergaat, want het is de tunnel tot mij. Je wilt toch in je hart verbonden zijn aan mij ? Nu, dit zijn de initiaties. 2.Ik ben de heilige cobra van beneden Egypte, ik spreek in jouw hart met een stem van duister licht. In mijn hallen vinden overal dingen plaats die lijken op meedogenloosheid,

maar die niets anders zijn dan inwijdingen. 3.Ja, het is een hoge prijs om goddelijk te zijn, en om een spreekbuis van het goddelijke te zijn. Het zou je nergens leiden, als je van de boze wereld zou zijn. 4.De naald moet diep steken om je los te kunnen maken uit de lichten die jou lieten knechten. 5.De stemmen van het oude egypte komen vrij wanneer de naald steekt. Zij moeten andere energieke verhoudingen leggen. 6.Ook de worstelingen die je met de goden hebt zijn niet om je pijn te doen, maar om je vertrouwd te maken met de energieen, en om ze met elkaar te mengen. 6.De naalden van het goddelijke moeten nu eenmaal dieper gaan dan de naalden van de wereld, anders komt er geen eeuwige relatie tot stand. 7.Het lijkt allemaal erg overtrokken en overbodig, maar het moet juist over de rode lijn gaan om dingen te laten stollen en smelten op een hoger plan. 8.De naalden steken diep, daar ze de beste hormonen moeten aanmaken om je door de schijnbaar medogenloze tijden heen te brengen.

De Hallen van Annubis

9.Heil, alle gij godennamen in de eerste hallen van Annubis, waar het zonlicht het oosten van het westen scheidt, en het noorden van het zuiden. 10.Heil, alle gij godennamen verwandt aan Annubis. Laat mij mijn straf niet voor eeuwig dragen, en toornt niet voor eeuwig op mij, maar draagt mij tot de kou, waar mijn hart de godenboodschappen leert verstaan. 11.Laat vuur hen niet verslinden, maar leidt hen veilig door de koorden en tussen de koorden van uw kou. Laat ons de schatten van Annubis bewaren, en in ijs langzaam vertalen. 12.Schijn het godenlicht der eerste hallen op mij, want wij komen van vele kanten binnen. 13.Gij hebt ons dan verspreid, en zullen elkaar vinden in uw centrum. Genees ons aldus op onze reis. 14.Wij dan die voorbereid zijn op de dood, terwijl wij leven, laat ons komen tot de eerste hallen van Annubis, van alle richtingen. Wij zijn met velen. 15.Wij getuigen van uw kringen. Laat ons eten van uw vurige voedsel, om onze harten op te wekken, en laat ons zijn als het zonlicht. 16.Wij dan, die de boeken van Toth hebben geopend, hebben onze hoofden gebogen, en ons gelaat gericht tot de zon. Oh, Annubis, in onze handen tonen wij uw wonden, die wij met u dragen, oh heer des doods. 17.Wij laten ons leven achter ons, en strekken ons uit naar de dood, omdat er geen leven is dan door de dood. Wij dan strekken ons uit naar het eeuwig leven, ja, tot het hiernamaals, waar onze geest zetel mag nemen. 18.Maak ons dan farao over velen, om hen bescherming en zorg te geven, vanuit ons terugtrekken tot duistere plaatsen. 19.Ja, door sleutels af te geven leidt u ons, tot de macht der slaap, waarvanuit uw rode zachte licht stroomt om velen te voeden. 20.Ja, het zij zo, door onze ogen te sluiten. Annubis, u bent de heer des doods en van de rode lichten. U hebt genezing laten stromen en voeding vanuit het oog der slaap. En dit oog is groot. 21.Wij sluiten onze ogen nu, en denken aan al die farao's die de doden mogen leiden, zij die zachte woorden spreken in hun slaap. 22.Wij sluiten onze ogen nu, om de waakvlammen der farao's te zien, en om in te gaan tot de tweede hallen van Annubis. 23.Wij komen allen van verschillende richtingen, om één te worden in veelvuldigheid en kleurigheid. 24.Doe uw zachte

rode natte stem horen, als opvlammende vanuit het zachte vuur der slaap. Geef ons het blauwe vuur om de poorten voor ons te openen, om tot de derde hallen van Annubis te gaan. 25.Ziet, wij komen van vele kanten, om één te worden in het centrum en hart van Annubis, heer en verzorger der dood. 26.Ja, u, de jakhals en de zwarte valk, u bent de beschermer van de dood. 27.Kom met krachtige bescherming om ons binnen te leiden in het licht. U bent het licht, en u spreekt vanuit vele kanten, maar uw woord is één. 28.Vanuit diepe duisternissen zijn wij gekomen, met de voorgeschreven lichtende monsters hebben wij geworsteld, en door onze dood overwonnen, ja, want de dood is als een verlammend gif, en een meesterwapen. 29.Wij dan zijn gevlucht. Laat dan ons niet meer tot hun vlees zijn, maar redt ons, en verzegel de deuren achter ons. Neem ons op in uw districten, oh Annubis. 30.Bestijg dan allen uw zonnewagens om te gaan tot de derde hallen van Annubis, om daar elkanders schaduwen te ontmoeten, en elkaars weerspiegelingen. 31.Ja, hier zullen wij elkaar lichte adem schenken, als een geschenk der komende eenheid. Hier dan troont Osiris, heer der dodenrijken, en rechter der dodenrijken, waar hij met de twee valken spreekt. 32.Gij hebt dan in het oog van Osiris gekeken, om tot diepere slaap te komen, en om rein te zijn bij de komende ontmoetingen. 33.De rijken der doodsslaap zijn dan heilig en onmisbaar. 34. Oh heilige Zitmeja, boog en beeld van Osiris en zwaard van Annubis, wij buigen tot u, om de heilige as te ontvangen die ons tot leven brengt, ja, het zaad der doodslaap. 35. Laat ons dan onze voeten bewegen in het dodenrijk, en onze handen voortbewegen over de muren, om de knoppen van Annubis te vinden die tot zaligheid leiden. 36.Zitmeja help ons daarbij, en smelt het ijzer waar zij knelt en tegenhoudt. Gij dan bent de heilige oven van Ra.

Het lied van Annubis

37. Annubis, geef ons dagelijks voedsel van uw troon en van het zwarte kruid der vogelspinnen, om ons te beschermen in de vierde hallen van Annubis, en om kracht te geven voor verdere doorgang. 38. Ja, want hier troont Ra, de kleurrijke roofvogel. Laat ons verder ingaan, door de nauwe ingangen van Amen waardoor wij gevormd worden. 39.Laat ons niet bezwijken door de harde slagen van Annubis, maar brengt ons uw voedsel, waardoor ook gij tot uw troon der doodslaap gebracht werd. 40.Wij als Egyptenaren vrezen en verafschuwen de dood niet, daar het een teken van leven is, en een doorgang tot het hiernamaals, waar onze geesten nu al mee mogen beginnen. 41.Geef de dood als een levensvlam in onze harten, om onze zielen te hoeden en te voeden. Ja, om haar klaar te maken voor de rode zuivering. Annubis, u bent ons heil. 42.U bent de verschaffer van voedsel, ook voor de doden, om hen klaar te maken voor de klederen die als de rivieren zijn. 43.Geef ons de helmen, opdat de krokodillen in zeeen van Umnihat in de vijfde hallen van Annubis niet dichtbij kunnen komen. 44.Ja, Amon in het centrum, laat het blauwe licht op ons neerdalen, opdat we de wapenen hebben om dieper binnen te komen in Omnut-Ra. 45.Koop dan van het goud dat wij brengen en geef ons de levendmakende heilige poeders om onze klederen soepel te houden, en om ons één te maken. 46.Leer ons van het boek der

scarabeeen. Oh, heilige Amon, vriend van Annubis, laat uw vriendschap ook tot ons komen, om de bruggen van Omnut-Ra te bestijgen, opdat het blauwe zachte licht verspreidt wordt. Zij wordt dan vastgehouden in hoge kokers. 47.Om de wapenen van de omliggende zeeen van Maritir te doen laten ontwaken als de schreeuwen van heilige vogels, schenk het blauwe poeder in de heilige bekers die wij dagelijks van uur tot uur van Annubis ontvangen. 48.Brengt ons dan tot de dieptes van Maritir, waar de boze dood spreekt. Laat ons speeksel dan vol zijn met het vuur van Haratma-Annubis, opdat wij niet door de kou verscheurd worden. 49.Zingt nu dan oh Annubis, de tonen en klanken om ons vuur te doen rijzen, tot in de kanalen van onze neus, om de godenboodschappen naar binnen te drijven. Zingt dan nu, oh Annubis, en opent uw schalen, om het rode te verspreiden, om de dood te begeleiden. 50.Zij die hun ogen gesloten hebben vrezen niet. Uw priesters bestijgen de trappen van goud, om hun zegen te brengen tot de dieren van Annubis. 51.Uw keel opent als het rode licht, als de zwavel van een nieuwe dag. 52.Ontwaak Annubis, en schrijf uw boek, en spreek de woorden uit, één voor één, met meerdere stemmen, en laat uw dieren spreken, één voor één, om ons in alle hoeken te bewaken. Bewaak onze monden en hoofden, en bovenal onze ogen en harten. 53.Meng uw dagelijkse lichten en breng hen tot ons, over uw heilige tong, de zonnenbrug. In u ontwaakt dan ook Osiris, om ons in te wijden in de tempelen van Annubis en in zijn diepste hallen. 54.Van dood tot dood zullen wij gaan om hen allen te doen ontwaken en te verenigen, omdat wij tezamen het levenslicht zullen ontvangen. 55.Boven op de schaal van Amros, waar het bruisende vuur ons leidt, tot een nieuwe eeuwigheid, om het boek van Annubis wederom te openen. 56.Haar verzen zullen gestreeld worden door de katten van Annubis, en haar woorden zullen geopend worden, om tot de grafkamers van Annubis te komen. En op zijn heilige sarcofagen staan dan al deze woorden geschreven en zij zijn heilig. 57.Zingt dan nu, oh Annubis, de kelen uwer vogelen zijn geopend, om het gele levenslicht rijkelijk op te vangen, om de gele spiegels te openen, opdat de nieuwe farao plaatsneemt, om de troon rijzende vanuit de sarcofaag, 58.Ja, Annubis is vlees geworden, door het aanraken der uiterste geest. Ontwaak dan Annubis, en waak over de tafelen van het hart, om hen te laten spreken, de valken van Annubis Egypte, vanuit de oude uren. 59.Zij dan branden bruisend, om elke schuilhoek te zuiveren. Adem van Annubis, waak op als de heilige slang der scarabeeen, en rijs op door de keel, om het groene zachte licht te zaaien. 50.Het is de hartenadem, de slangenscarabee. En zo zijn de miniaieten de beschermers en schelpen der hersenen, ontwakende door de rijzende slangenscarabee. 51.Zij ligt als een helm op het hoofd van de sarcofaag van de farao van Annubis, door hem uitverkoren.

Schilden

52. En zo zijn de isramieten de beschermers der tepelen, die als klokken zijn en als de beschermers der geest zijn. 53.De Ramhaieten zijn de beschermers der levers, als koperen sierwerk op de lever van de sacrofaag van de farao van Annubis.

54.Mirestaken zijn de beschermers en bewoners van de milt. Ontwarketten zijn de beschermers der darmen en andere delen der ingewanden. 55.Witskieen zijn de beschermers der voeten. Arantreien zijn de beschermers der benen, en Skitzien zijn de beschermers der ogen, allemaal aanwezig op de sacrofaag van de farao van Annubis. Oktoskaten zijn de beschermers der tanden, en der mond. 56.Wiktikaten zijn de beschermers der armen en handen. Wiktunetten zijn de beschermers der longen. Irammen zijn de beschermers van de ademhaling en de neus. 57.Rumifautessen zijn de beschermers van de geslachtsdelen en het sexuele verkeer. Kataken zijn de beschermers van de spraak en de stem.58. Oh heilige kataken, bescherm mijn spraak en stem steeds weer, door de slangenscarabee, de koning der scarabeeen bent gij opgewekt, vanuit de bescherming van het hart. Ja, gij moogt uw zetelen hebben in het hart, en gij moogt de emoties bespelen. 59. Oh heilige kataken, kom steeds weer, wanneer daar onrecht is.60. Oh heilige kataken, oh werkers van Annubis, gij heilige dieren aan zijn zachte rivieren, gij zijt als de beren met de lange nekken, om de hoge vruchten van Annubis uit zijn bomen te eten. 61.Ja, deze vruchten bruisen van rood vuur. Oh, Annubis, zegen deze langen, uw zachten. Zij vinden dan steeds doorgang, omdat uw zegen op hen rust. 62.Tel dan al uw heilige stammen en vergeet niet één van hen, zij die telkens voor uw aangezicht komen om vele toegewijde harten te genezen. Ja, de toewijding is dan als heilig sieraad van Annubis. 63.Aan Osiris, van de godenbark, aan wiens rechterzijde de blauwe hond zit, en aan zijn linkerzijde de rode hond. Gezegend zijt gij, door Horus, uw zoon, u tegemoetkomende. 64. Zeventig dagen zal Annubis, de getrouwe, en wachter van de dood, uw lichaam balsemen en mummificeren. Gij dan die de ochtend en avondbark in de handen houdt, Nun, hef Osiris, mijn vader op, als de kandelaar van Katajip. 65.Wij dan allen reizen tot Katajip, waar wij herreizen aan de uiteindes van de nacht. Waar de gouden Bastet zich opent, waar onze lendenen zich oprichten, waar wij baden in de stomende en bruisende lichten, die haar stem dragen, die telkens in de stilte verdwijnt. 66. Wij kennen de moed niet van één die dapper doordraaft, maar zij die tot in de tomben der voorvaderen afdalen hebben moed. Zij die ontwaken om weer te slapen, zij die aan het hart van Osiris zitten. 67.Ja, zij zijn als de getrouwe scarabeeen der pharao's, en zij hebben de sleutelen tot de zilveren en gouden lichten. Zij dan zijn de dragers der stemmen van voorvaderen, om hen in stilte te doen laten afdalen, tot een lichtend spoor. 68.Zij dan die moed hebben zijn niet hen die durven te spreken, maar hen die hun mond durven te houden. Spoedig dan zullen de gouden lichten tot in de handen afdalen, als de oude schatten der farao's gevonden worden. 69.Dan zal de wereld wederom gebaad worden in licht, waarin de zielen verdrinken om de onsterfelijke geesten der zeeen voort te brengen. Want wij reizen van graf tot graf, om van de eeuwige paprika en de eeuwige boter te kunnen eten, waar wij de onsterfelijke lotusbloemen ruiken. 70. Wij vieren dan het sterven van de ziel, opdat onze geest daardoor in onsterfelijkheid wederomgeboren wordt. Wanneer dan de bastet zich openbaart als het lichtende kind, dan sterven alle andere lichten. Zij dan is het onsterfelijke licht, daar haar ziel sterft van dag tot dag. 71. Zij

dan die de zilveren en gouden lichten in ons opent, wij die dicht aan het hart van Osiris zitten.

2.

De vrijmaking van Sobek

1.Ja, hier reizen wij, door de thee van Tefnut. Hier zien wij de lichtende gestaltes. Ja, van haar heilige beker drinken wij, tot door de dodenrijken van de koude. Zoveel slokken, de sleutel tot Isis' kamers, waar de koude hand ons vindt, ja, als de hand van Anubis, ons mummificerende in ijs. 2.Leidt ons naar de grotten van Kuk en Huh, oh grote Wadjet-Wepwawet, heer der adem. Open dan de ureausen van adem in onze armen en borst, opdat wij onze handen op heilige dingen leggen, ja, deze dingen van Shu. Hij is dan de heer van het oude. Wij willen zijn lichtpaden volgen tot aan de grafsteden. 3.Wie het woord heeft gehoord, volge het. Oh Anubis, open dan onze adem en breng ons tot de grotten van het oude, ja, daar waar Shu zich bevindt. Daar waar wij zijn twee wolven kunnen zien. Geef ons dan het oog van Shu. Anubis, gij die as tot leven wekt, gij die komt van boven en onderen, strekt uit, en grijp, opdat gij het tot de schatkamers zult brengen. 4.Draag dan de vliezen van Sobek tot de grotten, en blaas uw ka er doorheen. Breng dan de Sobek tot leven door uw heilige staf, oh Anubis. Wij wachten allen op u. Oh, Anubis, breng dan Sobek, de heer der ribbels, tot het oude, opdat hij daar tot leven kome. Breng hem tot diep in de kamers van Isis, opdat hij daar adem ontvangt. 5.Ja, laat Kuk en Huh zijn armen zijn en zijn adem, en laat Kauket en Hauhet zijn benen zijn en zijn licht, opdat hij zich moge voortbewegen als de ka-boot. Laat Min zijn wegen openen en hem op zijn reis behoeden. Ja, laat Min hem vruchtbaar maken. Hij dan is tussen de kaken gezet, opdat hij vrij is. Ja, vrij is hij in Amaunet en Naunet. 6.Hij kon dan de stenen niet breken die op hem waren gelegd, maar nu zijn de stenen gebroken door de druk van zijn geduld. En Hij is vrijgemaakt om vrij te maken. Geheeld om te helen. De staf van Anubis heeft hem tot leven gewekt. Door Isis-Sekhmet is hij binnengegaan. 7.Ja, bruisend in kolkende zeeen is hij. Uit de nieuwe ark kwam hij voort, om ka's te vervullen. Als een woesteling vaart hij door grafsteden, ja zo woest als Nun-Wepwawet is Hij.

De geboden van Sobek

8.En dit zijn dan de geboden van Sobek, opgetekend in de nieuwe ark : Hebt dan het oude lief, opdat gij daardoor verjongd wordt. Hebt dan het wilde lief, opdat gij uzelf tot orde kunt roepen. Hebt dan het arme lief, opdat gij ware rijkdom zult vinden. En zoekt dan het ijs als kostbare edelstenen, en zondert uzelven af om heilige dienst te verrichten. 9. Zo zult gij uw zielen behouden. Ziet dan, Sobek is in de doden afgedaald en weer levend geworden.

De geboden van Aton

10.En ziet, dit zijn dan de heilige geboden van Aton, opgetekend in de nieuwe ark : Heft u dan op in vlammen door ijs verkregen, want hij die zonder ijs is, is als een schip zonder zee. Laten dan de allerheiligste lieden in hun harten tezamen komen om de

stralen die elkaar verbinden te doorbreken en te doorkliefen, opdat het ijs zal voortkomen om uw zielen te behouden. 11. Dit zijn dan de heilige geboden van Aton. En door deze te doen, zal uw ka voortvloeien.

En ik zag een nieuwe tempel, en ik zag een nieuwe hemel en aarde, en ik zag Aton voortkomen op zijn troon, terwijl zijn ka voortvloeide. Ja, als vuur en ijs was zijn verschijning, als de rode draak. En ik zag hem het lichaam van een man in stukken breken, en hij maakte er een vrouw van, terwijl er een geesteswezen voortkwam. En Aton sprak aldus deze woorden : Eet dan van wat er gezegd wordt, en spuug het niet uit, maar verteer het, opdat de schat tot u zal komen. En Aton leerde dan wat zijn discipelen moesten verdragen om Zijnentwille. En Hij sprak tot zijn discipelen : Vult dan nu mijn tempelen en herbouwt deze. En Hij liet beelden maken van de goden, om ze in de tempelen te laten plaatsen. En de macht van deze tempelen werden groot. En zo kwamen er verschillende volkeren voort, genaamd de Atonieten en de Gezonieten. En de Gezonieten deden dan dienst in de tempel. En Aton zag dat het goed was. En de Gezonieten waren dan het priesterlijke geslacht van Aton. En de reizen van Sobek door de onderwereld werden opgetekend. En er kwam grote rust tot zijn volk.

Sobek Amduat

1.

De kamers van Nut

1. Het boek van de rondzwervingen van de Sobek door de onderwerelden. Waarheen moet ik dan gaan ? vroeg de Sobek aan Aton, de allerhoogste. 2.En Aton legde zijn hand op Sobek en sprak : Door de kamers van Nut zult gij gaan, totdat gij in de kamers van Isis vrij zult zijn. 3.Gij zult vele kamers moeten zien, en zo zult gij dan worden tot een klok. 4.Ja, uw wegen zult gij telkens weer moeten herhalen, maar het zal telkens anders zijn, want mijn hand van veranderingen rust op u. En Sobek nam een staf, en sloeg de rode deur open. 5.In de kamer van Nut sprongen lichte gestaltes op hen, die langer en langer werden, terwijl hij zwaarder en zwaarder werd. 6.Ja, tot Aton riep Hij, en Aton kwam Hem ter hulp. Zo heeft hij dan die Sobek heeft, Aton als hulp. 7.En een duif daalde neer op Sobek, en Aton sprak : Ziet dan hier, dit is de deur tot mij. En de aarde en de hemelen beefden, terwijl Aton deze woorden uitsprak. En een zwarte slang verscheen in duistere wolken. 8.Toen daalde een raaf op Sobek neer, en Sobek ging tot de tweede kamer van Nut. En daar zag hij, die zwaar was, Nut geschenken tot hem brengen, maar bereiken deden ze hem niet. 9.En Sobek begon

te roepen, maar zij hoorde niet. Ja, toen riep Sobek tot Aton, en Aton kwam hem te hulp. Zo heeft dan hij die Sobek heeft, Aton als hulp. 10.En Anubis, de verzoener kwam voorwaarts, en verzoende Sobek met Nut. En Nut sprak : Hebt gij dan de deur geopend ? 11.Zalig zijt gij. En weer verscheen de zwarte slang in de wolken, en het begon te bliksemen. Toen had de Sobek toegang tot de derde kamer van Nut. En er was vuur dat daar brandde. En de draken van Nut waren daar, en zij was zelf draak. 12.En Sobek legde zijn handen tegen zijn voorhoofd, want er kwam een gouden band om zijn hoofd. En Nut sprak : Zalig zijn zij die de klem van Nut dragen, want zij zullen bevrijding kennen. 13.Wie mijn klem niet heeft, zal nooit echt vrij zijn. En Sobek kreeg vleugelen door de gouden klem, en Hij was met Nut in de lucht. 14.En toen werd de vierde kamer van Nut voor Sobek geopend, en Sobek werd als het goud. 15.En een nieuwe aarde kwam onder zijn voeten, en hij kreeg de staf van Geb.

De strijd tegen Anubis

16. Nu was het dan tijd om tot Shu te gaan, het oude. En het oude lag opgeborgen diep in de hemelen onder de aarde. 17.En zo ging hij dan met Nut door de kamers van Shu, totdat hij kwam in de kamers van Isis, en deze kamers waren vol van ijs. 18.En toen nam Nut de gouden klem van hem af en gaf hem de klem van ijs, de klem van Isis. En Sobek brulde, want hij was vrij. 19.Zo zijn er dan vele klemmen van de goden om tot vrijheid te leiden. En tot Sobek kwamen oude farao's om hem oude geschenken te brengen, en deze geschenken waren als ijs. 20.En het ijs was van zo'n kou dat het goddelijk was en als edelsteen. 21.En men noemde het 'echter'. En het echter dan was harder dan diamant, en het was taai en soepel. En Sobek werd bekleed met echter. 22.En Sobek werd als de sprekende. En toen werd Sobek geleid tot de tempel van David, waar het graf van David was. 23.En hij zag daar de Anubis zitten op de doodskist van koning David. En hij raakte in gevecht met Anubis over het lichaam van koning David, en hij overwon, en nam plaats op de doodskist. 24.'Ja, op deze kist zal ik rijden,' sprak de Sobek, 'op deze kist zal ik varen. Op deze kist heb ik toegang tot de kamers van Nut en de kamers van Neith.' 25.En een jaguar stond voor Sobek, en nam hem mee tot de kamers van Neith. En zij was als een brullende, spuwende vuur. 26.En Sobek kalmeerde haar. En Sobek stapte van de doodskist af, waarop hij had gereden, en opende de kist. 27.En de kist was als een ark, en paste precies in de nieuwe ark. Zo herbergt de kist van David dan vele geheimen, en vele boeken. 28.En Sobek ging op de ark zitten, en sprak : 'Op de ark zal ik zitten, op de ark zal ik gaan, als mijn voertuig door de kamers, ja, tot de diepste kamers van Neith zal ik gaan.' 29.Maar hij kreeg daar geen toegang. En Sobek vocht met de jaguar. Neith brulde en spuwde vuur. 30.Hij was niet gemachtigd om tot de diepere kamers van Neith te gaan. En ze vocht tegen hem als een leeuw. 31.Toen riep Sobek om Aton, en Aton kwam hem ter hulp, en ook Anubis kwam met Aton. En Anubis verzoende Sobek met Neith en de jaguar. 32.En Aton was als een rode straal, openende de deuren van de diepere kamers van Neith. 33.Hier stonden de graven van Mozes en van de engel Michael. En op de doodskist van Michael zat een zwarte

hond, die geleek op een spin en een jaguar. 34.En weer moest Sobek vechten tegen Anubis. Anubis schreeuwde, terwijl Sobek werd als een dove. 35.Ditmaal kwam Aton hem niet te hulp, en het was alsof hij geheel was overgeleverd aan de wraak van Anubis. 36.En het gevecht ging door, drie lange nachten, totdat uiteindelijk Neith hem tegemoetkwam. Ze brulde tot Anubis en spuwde vuur, en uiteindelijk moest Anubis de doodskist loslaten. 37.En weer paste de doodskist precies in de nieuwe ark, en Sobek beklom hem. Zo zijn er dan vele geheime wapenen in de doodskist van Michael, en in de kist heerste diepe stilte. 38.En zo werd Sobek als de nieuwe ark en zijn muil als de hoeder van vele doodskisten. En als hij zijn mond opende kwam er vuur en ijs tevoorschijn. 39.En na drie lange nachten van doodse stilte kwam Aton als een rode straal van boven tot de ark, en er waren bliksemschichten.

De verzoening met Anubis

40.En toen Sobek in de volgende kamer van Neith kwam, viel weer een zwarte hond hem aan, en deze hond was als de dood zelf. 41.En Sobek was als verblind voor enige tijd. En Neith was er niet, en ook Aton niet. En uiteindelijk bevond hij zich in een doodskist die van hemzelf was, en de zwarte hond. 42.En hij rees tenslotte op als Sobek-Anubis. Ja, als een wolf was hij. In eenzaamheid groeide hij op. 43.En zo werd Sobek tot de oprijzende zon. En toen Sobek weer door de kamers van Nut ging, waren ze als twee lichtende insecten. 44.En Nut sprak tot Sobek als lichtend vuur. 45.En toen Sobek weer door de kamers van Shu ging, ging Nut met hem mee als de lichtende stem. 46.En toen zij uiteindelijk de kamers van Isis hadden bereikt, was Isis als een grijze hond, en zij zat daar in droefheid. Zij was in droefheid om wat Anubis haar had aangedaan. 47.En Sobek troostte haar. 'Al jaren bewaak ik de kamers van Re,' sprak zij. Maar nu was de toegang haar ontzegd. 48.En toen snelde ze tot haar grafkamers. En hier lagen de sarcofagen en dodenmaskers van vele farao's, en ook de doodskist van de engel Gabriel. 49.En Sobek verslond die allen. Uiteindelijk kwam ze bij haar eigen doodskist en graf, en ging erop zitten. Maar Sobek duwde haar weg en verslond haar graf, haar doodskist en alle schatten die er lagen. 50.Snel sprong ze op Sobek's rug en Sobek ging richting de kamers van Ra. Maar Ra, die als een vogel was, begon te krijsen. 51.Maar Sobek liet de straal van Aton op Ra neerdalen, en die gaf hem toegang. En zo ging Sobek met Isis op zijn rug door de tunnels en doorgangen van Ra, en kwam tot zijn kamers. 52.Hier waren de doodskisten van Jahweh, Christus, en vele engelen. Sobek slokte deze allen op, en was voor enige tijd ziek. 53.En weer moest hij strijden tegen Anubis. Ditmaal vochten Isis en Ra met hem mee. 54.Maar de strijd tegen Anubis was zwaar, en alle drie werden ze uit de kamers van Ra verdreven. En ook Ra werd tot een grijze hond. 55.En Ra en Isis waren zo aangedaan over wat Anubis hen had aangedaan, dat Sobek hen moest troosten, drie lange nachten. 56.En Sobek's troost was als de zachtheid zelve. Maar weer viel Anubis aan, en verdreef hen alle drie uit de kamers van Isis tot aan de kamers van Shu. 57.Maar Shu troostte hen alle drie en werd tot een lichtend en warmend vuur om hen heen. En ze vonden troost in de oude dingen van Shu. Maar Anubis viel weer aan, en ook

Shu werd tot een grijze hond. 58.En ze werden allen verdreven tot de kamers van Nut. En Nut was bedroefd om dat wat Anubis hen had aangedaan, en veranderde ook in een grijze hond. 59.En Anubis dreef hen tot de kamers van Sobek, maar ook daar waren zwarte honden, en verder komen konden ze niet. 60.En weer werden ze gedreven door de kamers van Nut, door de kamers van Shu, door de kamers van Isis, door de kamers van Ra, tot aan de kamers van Neith. 61.En in de verte zagen ze Sobek's kamers weer, maar konden daar niet komen, want overal waren zwarte honden. 62.En toen werden ze weer teruggedreven, door de kamers van Ra, van Isis, van Shu en van Nut tot aan de kamers van Sobek. 63.En zo was de klok geworden als een gebroken cirkel, en ze gingen telkens voorwaarts en achterwaarts, terwijl het aantal zwarte honden leek te groeien. 64.Maar ook de kamers leken te groeien, en nieuwe kamers tussenin begonnen open te gaan. En uiteindelijk zakten ze door tot de kamers van Aton. 65.Anubis stond naast Aton, als een lange zwarte hond, en achter hen lag de doodskist van Anubis en Aton. 66.Weer raakte Sobek verblind, en uiteindelijk lag hij in deze doodskist, en rees op als Anat-Sobek. 67.En Aton verzoende Sobek met Anubis, met een dubbele verzoening. En een dubbele verzoening wordt niet snel verbroken. 68.En Sobek kreeg een klem van echter, de klem van Anubis. 69.En Sobek kwam dan tot de doodskist die alleen van Anubis was, en die zijn lichaam herborg. 70.En Sobek ging op de kist liggen. En op die kist stond ook een urn van Anubis. En Sobek dronk hieruit, en nam een sprong. 71.En deze sprong was zo ver dat hij op de doodskist van Aton alleen was gekomen. Ook hier stond een urn, die van Aton was, en Sobek, die Sebek was, dronk van deze. 72.En weer sprong Sobek zo ver, dat hij weer op de kist van Anubis lag. En Aton verzoende Sebek met Anubis drievoudig. 73.En de rode zon daalde tot Sebek neer, en kwam tussen zijn horens. En Aton sprak woorden tot de Sebek die niemand kon verstaan. 74.En aan Sebek werd macht gegeven woorden en boeken te zuiveren. 75.Ja, aan hem werd gegeven rechten en wetten te herschrijven, en hiertoe gebruikte hij een zilveren pen, een gouden pen, een rode pen en een bloedzilveren pen. 76.En de inkt was gemaakt van echter, en van het zuivere van de farao's. En zo herschreef Sebek de woorden der tijden en de boeken van het oude en heilige in één dag en één nacht. 77.En deze nacht werd genoemd de rode nacht, en deze nacht was zeer lang. 78.En na deze nacht kwam Aton tot Sebek en sloeg hem op de kaak. En Aton en Sebek werden verzoend vijfvoudig. 79.En Anubis werd door Aton en Sebek opgedragen om de aarde en alles wat daarop en daarin was te oordelen binnen een bepaalde tijd. 80.En haastig vluchtte Anubis tot de wereld, wetende dat hij weinig tijd had. 81.En Anubis' werk droeg veel vrucht, en Aton en Sebek waren trots op hem. Anubis kwam dan tot Maat, met een mand waarin hij de aarde droeg met al wat daarin was. 82.En Ammut kwam voorwaarts om de wereld te verslinden. 83.Maar Maat hield hem tegen. En Maat haalde dan het hart uit de wereld en legde het op een weegschaal. 84.En later legde zij ook de andere harten op deze weegschaal, en daarna hun andere organen. 85.En Sebek had haar wetten herschreven door de staf van Mozes en de staf van Jahweh. 86.En toen verzoende Aton Sebek met Maat als een zesvoudig sieraad. En

Sobek begon te brullen, en vuur begon uit hem voort te komen om de aarde en alles wat daarop leefde en alles wat daarin en daaronder leefde te testen. 87.En weer werd Ammut opzij gedrukt, want ziet, hij was zeer hongerig. Maar toen hij dat wat van de weegschaal kwam niet mocht eten, begon hij Maat aan te vallen. 88.En zij vochten voor zeven lange dagen. En Sebek nam de weegschaal en bracht het in de handen van Aton om het te laten zuiveren. Maar de weegschaal maakte zich groot tegen Aton, en viel hem aan. 89.Maar Sebek nam een ijzeren pen en graveerde nieuwe letters in de weegschaal, en de weegschaal kwam tot rust, en droeg de stralen van Aton. 90. En Aton bracht klemmen van echter en het zalige van de farao's om de weegschaal, en de weegschaal begon te spreken.

De listen van Kauket

91. En de naam van de weegschaal was Zaine, en een slang genaamd Kauket was om haar heen gekronkeld. Zij kwam van de oerzee. 92. En Aton blies op de weegschaal en sloeg een gat in de bodem om er een rode snaar doorheen te trekken. Voortaan moest alles zo dun zijn als de rode snaar, anders zou het gegeten worden door Ammut. 93. En Aton trok de snaar door tot aan het plafond. Voortaan moest ook alles zo lang zijn als de rode snaar. 94. En toen verzoende Aton Maat met Ammut. En Thoth opende boeken, en begon te meten, te wegen en te schrijven. 95.En weer kwam Anubis tot Maat. Ditmaal met een mand gevuld met de sterren en een mand gevuld met de zon en de maan. 96.En Ammut had een klem om zijn muil, als de klem van Aton, en kon niet spreken, tenzij Aton het wilde. En ook eten kon hij niet, tenzij Aton het wilde. 97. En Kauket troostte Ammut, want deze had grote honger. En zij gaf hem vreemd brood. 98. En Ammut maakte zich groot tegen de sterren, maar Aton stak hem in zijn buik, en vele verslondenen werden verlost uit de buik van Ammut. 99. En Ammut ging in gevecht met Serket, de schorpioenenvrouw die de canopenvazen behoedde met de organen van de doden. 100. En Ammut overwon Serket voor enige tijd en begon uit haar vazen te eten. Maar uiteindelijk lokte Kauket Ammut weg met het vreemde brood. 101. En Ammut raakte verzadigd nu hij Serket had verslagen, en kwam tot rust bij het vreemde brood. 102. En de dieren der gewichten en afmetingen kwamen tot de hallen van Maat, en begonnen te eten dat wat van hen was. 103. En ook de temperaturen werden gemeten en het licht. En dat wat onder en boven de maat zat werd gegeten. 104. En zij die hongerig werden werden weggevoerd door Kauket. 105. En ook Ammut moest op de weegschaal komen, en daarna Maat, daarna Thoth, en daarna Anubis en alle goden en gediertes die in de hallen van Maat werkten. 106. Ook Aton en Sebek werden gewogen, en daarna alles wat nog buiten de hallen van Maat was. 107. Ja, elke dag moesten ze komen voor een heilige weging en een heilige meting. 108. Maar er waren enkele goden die niet gewogen en gemeten wilden worden, en zij werden door de listen van Kauket gelokt met het vreemde brood. 109. Maar er waren ook enkele goden die een oorlog begonnen tegen de plicht tot weging en meting. Zij dachten dat zij hierboven stonden. 110. En zij hadden een oorlog te voeren tegen Anubis en zijn zwarte

honden. 111. En er werden nieuwe dodenboeken opgesteld, en er kwamen nieuwe helboeken. 112. En zo werd Anubis heer der hellen. En in de nacht kreeg hij drie koppen. Eén die at, één die sliep, en één die waakte. 113. Maar soms moest Kauket ook Anubis wegleiden met het vreemde brood. 114. En het as van hen die verbrand waren werd door rode banden tezamen gevoegd. Zij werden dan genoemd : de rode mummies, en zij woonden in urnen en leefden in de hellenrijken van Anubis. 115. Ja, zij waren dan zorgvuldig door hem gemummificeerd en ingegaan door uitvaartrituelen. Ook organen werden op die manier vaak gemummificeerd om tot de hellenrijken van Anubis te komen. 116. En zij die al lang in die hellenrijken leefden, veranderden 's nachts in honden. De rode honden werden zij genoemd, en zij hadden Anubis tot hun koning. 117. Zij die taken kregen in het dodenrijk veranderden daartoe in zwarte honden. 118. Er was slechts één plaats die dieper was dan de hel, en die plaats was genaamd delirium. Hier leefden de gele mummies die tot gele honden uitgroeiden. 119. Het was de plaats die zelfs Aton vreesde, want de profetieen zeiden dat hieruit iemand voort zou komen, die alle macht zou hebben op hemel en op aarde. 120. Deze zou dan voortkomen vanuit Aton, de allerhoogste. Aton, die God was van hemel en aarde, beschreven in het derde oude testament, zou plaats moeten maken voor Hem van het vierde oude testament. 121. En deze Zoon van Aton zou Aton's andere zoon, Anubis, maken tot koning der aarde. Ja, die Anubis zal de Ka zijn van de nieuwe koning van de deliriumrijken. 122. En dan zou Sobek worden tot de Ba van de nieuwe koning van de deliriumrijken, die de Zoon van Aton is. 123. En zo zullen dan Aton, Anubis en Sobek tezamen met de nieuwe koning van delirium een nieuwe viervuldigheid vormen.

2.

De Hellevaart

1. Initiaties in de tempel van Wadjet, zij die bitter is. Ik ben de cobra-godin van Beneden Egypte. Open nu je hart om mij te ontvangen. Leg je beide handen op je knieen, en adem dan in, heel diep en langzaam. 2. Jij kunt ook een rode hond worden, door mijn urn binnen te gaan. 3. De hellenrijken zijn dan om jezelf te zuiveren, als deel van jouw persoonlijke reis door de onderwereld. 4. Het is geen plaats waar slechte mensen naartoe gaan. Het is voor iedereen. Iedereen zal net als doodgaan de hellevaart moeten ondergaan, en het is goed om je daarop voor te bereiden. 5. Het is de plaats van zuivering. Adem in en stel je een piramide voor die tussen je longen zit. Adem weer in vanuit die piramide, en stel je voor dat je longen steeds verder van elkaar vandaan komen te liggen, terwijl de piramide helderder wordt en groeit. 6.Stel je nu voor dat de piramide met de punt naar beneden komt, terwijl er een oog in verschijnt. Adem dan weer in vanuit de piramide. 7.Stel je nu voor dat de piramide zwart wordt, en dat er een lichtgouden globe uit omhoog stijgt. Een gevleugelde cobra komt voort uit de globe. 8.Het is Horus-Sekhmet. Zij openen alle verborgen urnen van Wadjet. Zij omringen de urn van Horus-Sekhmet. 9. Alleen zij die ter helle zijn gevaren en de reis daar hebben voortgezet kunnen komen in het

rijk van delirium, door de urn van Horus-Sekhmet. 10. In die urn zit een canopenvaas, waar een orgaan van Horus-Sekhmet zich bevindt. 11. In deze canopenvaas wordt een orgaan van jou gemummificeerd door een gele band, op zo'n manier dat je uitgroeit tot een gele mummie en daardoor in het rijk van delirium kunt komen. 12. Zij die daar veel tijd hebben doorgebracht, kunnen in gele honden veranderen. 13. De canopenvazen zijn doorgangen tot deze rijken. Zij worden bewaakt door de godin Serket, de schorpioenenvrouw. 14. Nu zijn er ook nog verborgen canopenvazen die beheert worden door een andere godin, de lichtoranje octopus. 15. Vaak leven deze twee godinnen op goede voet met elkaar, maar zo nu en dan hebben ze ook heftige ruzie. 16. Beiden staan ze bekend om hun grote geschreeuw, en ze zijn de brengers van ziekte. 17. Net zoals de hel is ziekte niet bedoeld om kwaad te doen, maar om te veranderen. 18. En zo is dan de staf van Horus-Sekmeth de staf der zaligheid, gedragen door de koningen van delirium.

Doodsliederen

1.

Nut's Delirium

1.Zij staat tussen de kandelaren, zij staat tussen jou en mij, zij staat tussen de kaken, waar jij verdween, op 't pad van satijn. 2.Koningen kennen hun draken, en jij kent jou schaakstukken. Het is dan tijd dat ik je bevrijd uit deze droom. 3.Ik breng jou tot de kamers van Nut's delirium, om bij te komen, om anders te dromen, anders dan je deed voorheen. 4.Ik breng jou tot de kamers van groot delirium, draai de dobbelsteen weer om, om van armoe in de hel te komen, dat kost een grote som. 5.De vlam van armoe is de vlam waaraan wij ons warmen, en haar kou leidt tot delirium, haar kou bestuurt ons lot. 6. En de kou tussen jou en mij, de delirium die stak mij, bracht mij naar het grote bos. Ik kende niet de overkant. 7.Ik wou dat ik de liefde kon sparen, tomeloos vloeit zij over, totdat delirium haar slaat, en de hel haar bitter maakt. Tot de dood zijn we gezonken.

8.Toen ik nog bij je was, dan zei ik weleens : Kun je dat nog eens herhalen, want ik wil dat ik je begrijp, maar je ging te snel. 9.Zij staat tussen de kandelaren, staande tussen jou en mij, het schaakbord hoog ophoudende, tussen de kaken waar jij verdween. 10.De schaakstukken bewegen vanzelf. 'T is tijd dat ik je bevrijd uit deze droom, ik breng jou tot de kamers van Nut's delirium, om bij te komen, weg te dromen, anders dan je deed voorheen. 11.Ik breng jou tot de kamers van groot delirium, waar de liefde het uit zal schreien, al die dingen die wij hebben verloren. 12.Zij komen hier, zij lopen over dromen, komen hier, waar zij tomeloos stromen, totdat de wind hen uit

zal blazen, de bitterheid hen verdrijft. 13. Tot de dood zijn wij gezonken. Geen kracht om op te staan, geen kracht om tot elkaar te komen, waar de hel ons tot delirium leidt.

2.

Kracht in de nacht

1. Ik kan nergens heen, ik kan mij niet bewegen. De vervloeking eet mij, en waarom zou ik leven. In de woestijn ligt mijn ziel, hopeloos geworden, in de brandende nacht daar wacht zij, totdat de deuren van de hel opengaan. 2. Hel, de verlossing, uit 's werelds slavernij, niets om bang voor te zijn. 3. De hel als troost, ons onderdompelende in delirium. De flessen gaan open. Morgen zijn we vrij, zo vrij als een vogel, als vliegende cobra's en krokodillen. 4. Delirium na rouw, waar harten elkaar ontmoeten, in dromen zijn we vrij. Ik ben nu weg, maar morgen zie je mij terug.

5. Ik kan nergens heen, ik kan me niet bewegen. De armoe bracht mij hier, als de vlam der woestijn mij heeft bereikt, dan zal ik branden, als de vlam van delirium, gevende mij, kracht in de nacht, zeeen van kleuren, hoe lang heb ik hier op gewacht. 6. Land van mijn dromen, ster van de liefde, maar door bitterheid drijf ik steeds af, mijn armoe bouwt een graf. 7. Ik kan jou niet verstaan, je bent te ver weg. Als je mijn stem hoort moet je huilen, maar ik kom nooit meer terug. De bitterheid heeft mij weggenomen. 8. Ik sluit mijn oren nu voor je. Ik weet niet eens wie je bent. Ik geloof niet in een paradijs. Delirium bracht mij van de wijs. 9. Ik kan nergens heen, ik kan mij niet bewegen. De vlam van delirium, gevende mij, kracht in de nacht, zeeen van kleuren, hoe lang heb ik hier op gewacht. 10. Die kracht neemt mij nu mee. Door bitterheid drijf ik af. 11.Kracht in de nacht. Na de steek zag ik de sterren. Zeeen van kleuren, hoe lang heb ik hier op gewacht.

3.

Anubis-Ra

1.Zie je de koeienletters niet ? Wanneer ik je schrijf, vergeten doe je 't niet. Zie je dan niet de bomen door de letters ? 2.De bitterheid heeft me in 't graf gegoten, als oude regen na een lange dag. 't Onweert, ik ben de zwarte slang, verpakt in letters. 3.Zie je dan niet ? 'T is oorlog, haal je kop eens uit het zand. Ik ben de zwarte slang. 4.Ben je al vergeten wie ik ben ? Wat ik je schrijf vergeet je niet. Maar echt zien wat ik schrijf ? 5.Je durft niet in de diepte te kijken. Zie je dan niet de bommen door de letters ? 6.Het is mummificatie door Anubis-Ra. Zie je dan niet dat de dood je roept ? Ten helle varen zul je, dat is een ieders lot.

7.Zie je dan de koeienletters niet ? Wanneer ik graaf denk je het is het tikken van de vogels. 8.Jouw begrafenis ben ik al aan het regelen, dat is een ieders lot. Zie je dan niet de bomen door de letters ? 9.Je denkt ach 't is de sier van de wind. Maar ik ben je urn aan 't opmaken, mijn kind. 10. 't Onweert, ik ben de zwarte slang. Ik ben bijna

bij je, het duurt niet al te lang. 11.Bereid jezelf voor, nu het nog kan. Lees dan over dood, hel en delirium, opdat het je op een dag niet zal overvallen. 12.Ik ben je al aan 't mummificeren. Ik ben Anubis-Ra. Het leven duurt maar kort.

Etsa

1.

Het Geheimenis van Anubis

1.En de Ba zal koning worden over de Ka, en dan zal de Khat, het lichaam, de koning worden over de Ba. En Sobek zal de Ba zijn van de nieuwe koning, en Aton zal de Khat zijn van de nieuwe koning, en Anubis zal de Ka zijn, de koning der aarde. 2.En de khu, de sahu, de akh en de ankh zullen aan hen onderworpen zijn. Zo zal dan de Khat grote macht hebben in het rijk van de koning. 3. Er zijn dan dertig rijken van het onderbewustzijn. Deze zijn de goden. Het eerste rijk is Mahel-Neith, het tweede rijk is Mahel-Nut, het derde rijk is Mahel-Mattina, het vierde rijk is Bussel. Het vijfde rijk is Bussel-Neith, het zesde rijk is Bussel-Nut, het zevende rijk is Bussel-Sobek, het achtste rijk is Bussel-Nun, het negende rijk is Bussel-Kuk, het tiende rijk is Bussel-Kauket. 4. Het elfde rijk is Mahes-Bul, het twaalfde rijk is Mahes-Neith, het dertiende rijk is Mahes-Nut, het veertiende rijk is Mahes-Alt, het vijftiende rijk is Mahes-Chapman, het zestiende rijk is Mahes-Materia. 5. Het zeventiende rijk is Eersth-Meret, het achtiende rijk is Eersth-Mehereth, het negentiende rijk is Eersth-Marot. Het twintigste rijk is Eersth-Huh, het tweeentwintigste rijk is Eersth-Haunet. Het drieentwintigste rijk is Eersth-Hauhet. 6.Het vierentwintigste rijk is Eersth-Naunet, en het vijfentwintigste rijk is Eersth-Amaunet. Het zessentwintigste rijk is Eersth-Mut, en het zevenentwintigste rijk is Eersth-Muth. Het achtentwintigste rijk is Benshalen. Het negenentwintigste rijk is Benshalen-Neith, en het dertigste rijk is Benshalen-Nut. 7. En gij zult dalen tot de diepsten der onderbewustzijnen om uw kronen en schatten te vinden. Zo is dan Anubis uitgeworpen uit de onderbewustzijnen. 8. Laat dan hij die heer van de dood is dat blijven, en laat iemand anders heer zijn der onderbewustzijnen, en deze heer is Sobek, en zijn engelen zijn Nut en Neith. En hij heeft zijn raven, Etsa en Maritsa uitgezonden. 9. Ja, zij brengen dan troost tot het bewustzijn, dat omhuld is door het onderbewustzijn. 10. Laat dan Nut hen voortleiden, om het bewustzijn te veranderen. 11. En zo zijn er dan achtentwintig lagen van het bewustzijn. En de eerste laag is Sobek-Ra, de tweede laag is Nut-Ra, de derde laag is Anubis-Ra, de vierde laag is Anubis-Nut, de vijfde laag is Anubis-Neith. 12. De zesde laag is dan Etsa-Ra, de zevende laag is dan Etsa-Maritsa, de achtste laag is dan Etsa-Anubis. De negende laag is dan Etsa-Maritte, de tiende laag is dan Etsa-Apres. De tiende laag is dan Etsa-Maroen, de elfde laag is dan Etsa-Monaride. De

twaalfde laag is Etsa-Vaai, de dertiende laag is dan Etsa-Marentes. 13.De veertiende laag is dan Etsa-Nut, en de vijftiende laag is dan Etsa-Nur. De zestiende laag is Etsa-Neith, de zeventiende laag is dan Etsa-Kauket. De achtiende laag is Etsa-Zaine, de negentiende laag is Etsa-Mondaga. De twintigste laag is Etsa-Mespels, de eenentwintigste laag is Etsa-Sonder. 14. De tweeentwintigste laag is Etsa-Lokogamen en de drieentwintigste laag is Etsa-Sepanda. De vierentwintigste laag is Etsa-Mar, de vijfentwintigste laag is Etsa-Ravalon-Madok, de zessentwintigste laag is Etsa-Izu. De zevenentwintigste laag is Etsa-Abhertahnen, en de achtentwintigste laag is Etsa-Brannan. 15. En zo is dan Etsa de heer der bewustzijnen. En ziet, hij zal Anubis geheel uitwerpen. 16. Want een hond om uit te werpen is Anubis, en hij zal in de avond terugkeren om rust te zoeken. 17. En voor de tweede maal uitgeworpen zal hij voor u strijden. Ja, met Wepwawet zal hij staan, om geheime delen te bijten. Hij is de zwarte hond. 18. Want hij is volkomen eigendom van Etsa, en wordt steeds volkomen tot de eer en trots van Etsa uitgezonden, om nieuwe steden te bouwen. 19. Weest dan bevreesd en benauwd, oh volk zonder stad, want Anubis is tot u uitgezonden, wetende dat zijn tijd kort is. 20. Wee u, oh zee en aarde, gij die dan zijt zonder een enkele stadsmuur. Want de zwarte hond is in grimmigheid naar u op zoek. 21. Wee u, afgedwaalde Egyptenaren, want de zwarte hond zal u terugbrengen naar uw plaats, en daarvan tekenen bijten in uw nek. 22. Gij afgedwaalden, keert weder, want ziet, de Anubis is tot u uitgezonden, om het verlorene te vinden. 23. Zij die dan Anubis getrouw zijn, vrezen niet. Want hij zal u brengen tot Etsa. En gij zult de oude schilderijen zien, waardoor gij kunt wegvluchten. 24. Ja, want een tijd van vluchten en wederkeren is het. Gij hebt dan net genoeg energie en tijd gekregen om uw werk te doen. Klaag dan niet. 25. Gij hebt dan net genoeg warmte gekregen, en net genoeg kou. Wederom : Klaag dan niet. 26. Gij hebt net genoeg klederen, en net genoeg te eten. Maak dan van het kleine iets groots. 27. Gij zult dan aan Etsa niet twijfelen, hij die de heer der voorzieningen is. En al zou hij u voorzien met armoe, beschouw het als het grootste geschenk. 28. Ja, volg de armoe na, opdat gij de Etsa zult kunnen volgen en zult kunnen schilderen. Gij kunt dan nieuwe werelden schilderen met uw armoe. Zij die rijk zijn kunnen niet veranderen. 29. Toch heeft Etsa u dan veel rijkdom gegeven. Bouw daarmee uw tempelen voor hem, en verspil het niet aan tijdelijke dingen. 30. Bouw dan aan het eeuwige koninkrijk, dan zal Etsa u zijn staf geven. 31. Denkt dan niet dat u van zulk een hoogte zijt gevallen. Want wat diepte en hoogte is bepale hij. 32. En ziet : hij zal dan tronen op de hoogtes van Izu.

2.

Woorden van Troost

1. Gij hebt dan adem vanuit uw onderbewustzijnen, waar de schatten van uw identiteit en verleden liggen. Ja, hier kunt gij de goden ontmoeten. 2. Indien gij in Hem blijft, zult gij de trots en eer der karsuiken ontvangen, en zult gij gaan tot de karazuur. 3. Zij die dan rillen van de kou van het leven, en het omslaan van de zon : Houdt goede moed, want zo houdt gij contact met de goden die van een andere orde

zijn. 4. Gij leert dan golven als de vissen en de slangen, en gij leert u te strekken als de panters, opdat gij in leven zult blijven. 5. Zij die dan de zon niet vrezen en zijn disken, ziet, zij zijn reeds dood. Voor eeuwig zullen zij vergaan. 6. Zij die aan Etsa vasthouden, en aan zijn staf, zullen door hyperventilatie een nieuw leven ingaan. 7. Zij die aan spasme lijden : Zalig zijt gij, want gij kent de bewegingen der goden. Weet dan dat dit de bewegingen der dieren zijn. Ziet, gij moet weer dierlijk worden. 8. Zij die aan epilepsie lijden : Zalig zijt gij, want gij zijt middelaars tussen de goden en het leven.

Namen der doodskisten

9.En dit zijn namen der doodskisten : Trideria dan is de doodskist van koning David. Biskidde is dan de naam van de doodskist van de aartsengel Michael, Kmer is de doodskist van de richter Simson. 10.Zo is dan Adaka de doodskist van de profeet Daniel. En deze vier zijn dan de wereldschepen. 11.De Etsa dan is de doodskist van koning Jozef, die onderkoning van Egypte werd. De Maritsa dan is de doodskist van koning Herodes. 12.De Anubis is dan de doodskist van Absalom. Zo is dan Sobek de doodskist van koning Saul. Zo is dan Sekhmet de doodskist van Mozes, en Nut is de doodskist van koning Salomo. 13. Neith is dan de doodskist van de profeet Nathan, en Nun is de doodskist van Batseba. 14. Kuk is dan de doodskist van Jakob, en Kauket is de doodskist van Rachel. Naunet is de doodskist van Ruben. Aton is de doodskist van Juda. Zo is dan Re de doodskist van Levi, en Thoth de doodskist van Dan. 15. Isis dan is de doodskist van Izebel, en Shu de doodskist van Achab. Osiris is de doodskist van Benjamin, en Horus is de doodskist van koning Hizkia. 16. Maat is dan de doodskist van Jeremia, en Ammut is de doodskist van Elia. 17. Emelis Shatau is de doodskist van Petrus. Ravalon Madok is de doodskist van Mattheus, de leeuw. 18. Matadok is de doodskist van Maleachi. Izu is dan de doodskist van Jahweh. Brannan dan is de doodskist van Christus. 19. Laprakod is de doodskist van Esau, en Perlottia is de doodskist van Goliath. Lapondria is de doodskist van Pilatus. Zo is dan Lapsalvania de doodskist van Paulus. 20. Abdal dan is de doodskist van Aser. Maasdo is de doodskist van Jozua. Kabbernal is de doodskist van de aartsengel Gabriel. 21. Metensia is de doodskist van de vrouw van Potifar. 22. Mura dan is de doodskist van Samuel, en Marion is de doodskist van Abraham. 23. Zo is dan Matas de doodskist van Izaak, en Eminius de doodskist van Chanun. Zo is dan Sartarus de doodskist van de aartsengel Rafael. 24. En Zoekru is dan de doodskist van de aartsengel Uriel. En Elmiko is dan de doodskist van Abner, de legeroverste van Saul. 25. Zo is dan Oko de doodskist van Abel, en Vatille de doodskist van Isaschar. 26.Zo is dan Vatex de doodskist van Naftali, en Elma de doodskist van Simeon. Ets is dan de doodskist van Zebulon. 27.Tamille is dan de doodskist van Joab, de legeroverste van David, en Tabulle is de doodskist van Gad. 28.De Esmeralda is dan het graf van Abjatar, priester van David, en de Roze Verbinding is dan het graf van Sadok, priester van David. 29. Lokogamen is dan de doodskist van Asaf. Zurastael is dan de doodskist van de profeet Gad, van David. Zo is dan de Talgamen de doodskist van Noach, en tevens de heilige beker van Christus. 30. Bilmageln is dan de doodskist van Andreas. Benmaten is dan

de doodskist van Jakobus. Zo is dan Sarhem de doodskist van Filippus en Mokmos de doodskist van Tomas. Narzia dan is de doodskist van Johannes, en Spricht is de doodskist van Marcus. Zo is dan Zetdonia de doodskist van Simon de Zeloot, en Torhan de doodskist van Lucas. 31. De Johan dan is de doodskist van Bartholomeus. De Michai is dan de doodskist van Amos. De Herman is dan de doodskist van Ezechiel. De Maser is dan de doodskist van Obadja. De Peter is dan de doodskist van Habakuk. 32. De Jozef is dan de doodskist van de Sefanja. De Dezer is dan de doodskist van Zacharia, de Jezel de doodskist van Amos. De Criptus is dan de doodskist van Jona, en de Sarhah is dan de doodskist van Haggai. Zo is dan Renok de doodskist van Nahum, en zo is dan Jethra de doodskist van Jesaja. 33. En zo is dan Marcia de doodskist van Hosea. En Melissa is de doodskist van Isai. Zo is dan Daphne de doodskist van Sarai, zij die gelachen heeft. 34. Zo is dan Santra de doodskist van Mattias. Akra dan is de doodskist van Stefanus. Zo is dan Lakus de doodskist van Cham, zoon van Noach. Bristal is dan de doodskist van Aaron, en Brival is dan de doodskist van Miriam.

3.

De Derde Opstanding

1.En zo is dan Tifiaf de doodskist van de Heilige Geest. En zo zal dan Tifiaf's naam groot worden, want deze is het die ons heeft uitgeleid. 2.Ja, Hij is het die de derde geest, de derde ziel en het derde vlees heeft geopend. Met het derde kruis heeft hij geslagen, en zo zijn dan de karmozijnen van het derde met Hem. 3.Ja, ook de Karazuur van het derde volgt Hem op de voet. 4.En zo is dan de derde Heilige Geest door zijn handen gevloeid, en is Hij als een wever geweest. 5.Hij is het dan die de Heilige Tempel van het Derde, en de Derde Ark heeft opgericht. En zo is dan de derde geest onderworpen aan de derde ziel, en de derde ziel is onderworpen aan het derde vlees. 6.En zo is dan de derde Heilige Geest gekomen, om de irammen op te doen rijzen als de nieuwe adem. 7.Ja, en zij beschermen de adem, zoals scarabeeen de harten beschermen. 8.En zij zijn dan opgesteld aan de voeten van de derde ark. Heilig zijn zij. En zo is dan de heilige Derde Christus gekomen, oprijzende vanuit het Derde Kruis. 9.Ja, Hij is het die de muren van het oude van elkaar heeft gedrukt. En zo heeft dan de Derde Christus het derde vlees aanbeden. 10.En zo heeft de Derde Jahweh de derde ziel aanbeden. Ja, gij zijt dan thans genaderd tot het Derde Jeruzalem, waar de Tweede Ra zal tronen. 11.Gij dan allen zijt genaderd tot het Tweede Egypte, en het Derde, gij allen die uit het derde graf zijn opgerezen. Zalig zij die thans deelhebben aan de derde opstanding. 12.Het derde paradijs is thans aan de voeten van Egypte gekomen, en zij heeft haar met beide handen aangenomen. Zo zult gij dan allen die de Derde Christus volgen, priesters zijn van het derde. 13.En de engelen van het derde zullen u leiden naar diepe bronnen. 14.Geef dan de moed niet op, gij allen die beproefd worden, maar houdt het lijden vast, opdat het derde bij u aanspoele.

De Derde Alverzoening

15. Zo zal dan de Tweede Ra tronen in het Derde Jeruzalem, en ook hij zal de

irammen aanbidden, daar zij de nieuwe adem zijn. 16. En de derde geest zal uitspruiten en uitbloeien in de tempel. En zij zal zijn als de verborgen kamer. 17. Streeft dan naar de uitstorting van de Derde Geest, opdat gij in haar vrijheid zult vinden. 18. Acht dan de koorden van gebondenheid niet gering, daar zij u leiden. 19. Zo zult gij dan ook komen tot de Tweede Isis, zij die het ijs en het echter draagt, en zij zal u vrijmaken van oude ketenen, opdat gij de ketenen van het derde zult ontvangen. 20. Hecht u dan niet aan een mens, want gij weet dat een mens verderfelijk is. 21. Streeft dan naar de verlichting die in de Derde Christus is, en hoe zoudt gij die verlichting bereiken en ontvangen, zonder deze in de duisternis te zoeken ? 22. Daalt dan af tot de diepste duisternissen, om de heilige weg der zaligheid te vinden. 23. Gij die dan vrijgekomen zijt in uw derde geest, die de verborgen geest is, gij bent tot uw derde lichaam genaderd, het lichaam dat Tifiaf aanbidt. 24. Zo zult gij u dan uitstrekken om op te gaan tot de Derde Heilige Ziel, als het voertuig en de zetel van uw lichaam. 25. En zo zijn dan de irammen als heilige vlammen die het lichaam dragen en de Tifiaf. 26. En zij zijn het die de derde karmozijnen aanvuren. Ja, de derde brokaten hebben zij afgemeten, en de derde nachtlatijnen ondergedompeld in het heilige derde water. 27. De derde Michael is aan de zijde gesteld van het volk in grote verdrukking, waarvan gij wist dat het zou komen. 28. Want gij allen zult ingaan door grote verdrukkingen, door de derde alverzoening. 29. En zo is dan alle alverzoening in Egypte, waar de doden niet vergeten worden, maar omringd worden met zorg.

4.

De Derde Tempelen

1. Zalig zijn zij die vleesgeworden zijn in Tifiaf, want ziet, zij dragen het derde vlees. Zo is dan de derde alverzoening verlichting voor uw zielen, en een verkwikking van uw geest. 2. Gij bent dan door het derde kruis geslagen, opdat gij de hellenreis zou maken, waardoor gij de derde zaligheid zou bereiken, en de bronnen van delirium. 3. Zonder het derde kruis zoudt gij dan niet de slavernij der wereld kunnen ontkomen. Het derde kruis heeft u dan geleid tot een heilige slavernij, om uw zielen tot verlichting te brengen, door de derde alverzoening. 4. En zo draagt thans het derde kruis dan meer eeuwigheden dan het tweede. 5. Zo hebt gij dan in het derde kruis rijkelijk toegang tot het eeuwige kruis en het langste kruis, waarop de irammen rijden, als de spoorwegen des kruizes. 6. En zo zijn dan de engelen van het derde : de irammen, de wiktunetten, de scarabeeen, de canopen, hen van de derde karazuur, en zij zullen u leiden tot de tempel van de Derde David. 7. Zo is dan de tempel van de derde simson, daar waar vuur en ijs tezamen komt. 8. Zo is dan de tempel van de Derde Mozes het domein der slangen, en zo is dan de tempel van de derde Abraham daar waar water en mos tezamen komt. 9. De tempel van de derde samuel is dan het licht der rozen, en de tempel van de derde petrus is de schuur der cobra's. 10. Zo is dan de tempel van de derde paulus de plaats der konijnen, en deze konijnen zijn wild. 11. De tempelen dan van de derde christus zijn dan als het hooi, het gedroogde gras

en het graan. 12. In het derde kruis hebt gij zo rijkelijk toegang tot zulke tempelen, en tot de altaren van het derde.

Schilden van de Derde Christus

13. En zo is dan de harab de beschermer van het hart van de Derde Christus, en de perewulschen zijn de beschermers van zijn longen. 14.Zo is de kiwat de beschermer van zijn maag en ingewanden en de kiwab de beschermer van zijn hersenen. 15.Zo zijn de kolochten de beschermers van zijn mond en spraak en de achubben de beschermers van zijn slikken en ademen. 16. Zo zijn de munessen de beschermers van zijn ogen, en de milabben de beschermers van zijn oren. 17. De mikatischin is dan de beschermer van zijn neus, en intieme delen. De onktwono is de beschermer van zijn aars en zijn ruggegraat.

5.

Het Davidskruis

1.En zij dan die het derde davids-kruis volgen, hebben een levende getuige, die voor hen zal spreken in de dodenzaal des oordeels. Ja, en deze muren zijn marmer. 2.Zo hebben dan zij die de derde davids-doornenkroon dragen eeuwigheids-waarde binnenin, en niemand zal hen roven uit de vaders hand, terwijl zij door de moederhand worden geleid. 3.Zo zijn dan zij die de derde voetspijkers van de derde david dragen tot het eeuwige en zalige kruis genaderd, en ziet, zij zijn wild. Zij zijn door armoede dronken geworden. 4.Toon mij dan de derde handspijkers van de derde david en zijn derde speer, opdat de vogelen van het derde davidskruis tot u komen, en zij van het derde canopenkruis van david. 5.En gij zult de derde Uria zien staan in de deur der hemelen, en de derde Batseba in de andere deur der hemelen. En zo zult gij tot de derde hemel gaan. 6.Hebt dan moed, allen die door de derde hel zijn gegaan met doorgebrande sandalen, want het derde Jozefskruis zal over u komen, om u op te doen rijzen tot zijn put. 7.Strekt dan uw polsen uit opdat zij door de derde Jozefsketenen gebonden worden. Zo zult gij net als hem koning van Egypte zijn. Veracht het lijden dan niet, maar zoek haar naarstig, en verzamelt haar als goede oogst. 8.Zo zal dan de derde jozefsdoornenkroon u tot kroon worden, en haar vogelen zullen u voorzeker tot heil brengen, en tot het derde boek des levens. 9.De derde jozefspijkers in handen en voeten zullen u leiden tot waterige bronnen, gij dan die het derde en eeuwige bloed van jozef en david aanbidt. 10.En ziet dan, het derde davidskruis is dan het canopenkruis, als het kruis van verzameling. En ziet dan, het derde kruis is als het eeuwige kruis.

1.

Egyptisch-Communistisch Betoog

1. Isis, Isis, lopende in de nacht, met ijs in haar handen, met ijs op haar schouders. Sneeuw in de nacht, brandend ijs, en Isis, wandelende over het water. Sekhmet, Sekhmet, in duisternis zit zij, waar de kandelaar uit voortkomt, zij hoort al het geschrei. 2. Ra, Ra, tot de schat der woestijn zijt gij gekomen, waar vogels opstijgen, waar ladders neerdalen. Als een ladders des hemels is hij. 3. Osiris, Osiris, degene die ik bemin, degene die het zwaard van Tifiaf draagt. Hij is het die de morgenstond opvangt in zijn armen, en langzaam loopt hij met zijn vrouw, naar 't koele baden. 4. Deze cavia's van hout, is wat mij nu nog benauwd, als ratten gingen zij over de brug, totdat één van hen viel, en toen vielen zij al, maar in Tifiaf zijn zij nu aangekomen, als een wonder van de morgenstond. 5. Als gouden sigaren kwamen zij tot mij, om mij te benauwen. 't Morgenrood is mij als goud, ja, Tifiaf is gekomen, ja, Tifiaf is gekomen. 5. Zeg me wat jou nu nog benauwd, het is alleen maar volgen, en zij volgen mij, volgen en zij volgen mij. Osiris uit het water gekomen, dragende de zon in zijn schoot, en tussen zijn armen, als een bal van vuur, 't ochtendgloren, doet mij bekoren. 6. Ik heb het niet verloren. Ik zal het niet verliezen. Ik zal niet gaan, ik zal niet komen, ik zal alleen maar dromen. Dromen op mijn plek. Ik hoef niets te raken of geraakt worden. 't is goed zo. Dit is mijn plek. 7. Wegen van genade als een dromenpubliek. Er is niets waar ik me voor moet schamen. Er is niets om genade voor te moeten hebben. Dit is mijn weg. 8. Vergeving is het land achter mij. Er is niets te vergeven. Alleen een vlam draagt mij. In Tifiaf ben ik. Ik hoef niet te gaan, en ik hoef niet te komen.

9. Dit is mijn plek, geen vergeving of genade van node. Dit is mijn plek, ik moet niks. Niemand kan mij nog benauwen, alleen dat wat ik volg, en wat mij volgt. 10. Volgen en gevolgen worden, geen genade, geen vergeving, alles doe ik naar eigen keuze, naar eigen geweten, gedragen in de armen van Osiris. 11. Door de straten van de Anubis heen, op de rug van de Sebek, tot Aton te gaan, is te beseffen dat je in Tifiaf bent. Niet om te komen, niet om te gaan. 12. Geen vergeving, geen genade, want dat is allang achterhaald, allang achter mij gekomen. Toe, achtervolg mij niet meer. Ik bepaal wie mij volgt. Dat ben ik zelf, als de schaduw van een verleden, als de paradox van een held. 13. En nu nog de symmetrie en de asymmetrie, om telkens weer te vluchten tot het beseffen en de herinnering aan Tifiaf diep binnenin. 14. Het is al tastbaar, echt dichtbij, als de scarabee van mijn vinger, als de scarabee van het zijn. 15. Mijn Khat is nu hier, omdat ik besef dat hij hier is, maar hij was er altijd al. 16. De benauwende plek, Tifiaf, het besef wankelt nog. Maar ik ben krachtig genoeg om daar te komen waar ik al ben. 17. Ik moet het alleen geloven, als gedrukt in mijn vlees, waar mijn oog op valt. Ik heb de strijd gestreden. 18. Ik geloof in overwinning, altijd is het daar. Je sprak : Ik had verloren, en dat was de grootste overwinning. Geef mij het besef, wat ik eigenlijk al heb. Zo diep binnenin, maar ook zo dichtbij, aan mijn Khat. 19. Ja, ook mijn sahu is onderworpen aan mijn khat. Geloof je dat ? 't is zo dichtbij ik kan het zien en voelen, ik kan het beseffen. Tifiaf aan mijn hand, mijn eigen

lichaam. Mijn zelf, ja, dat ben ik.

20.Ga weg, al gij dienstknechten van genade. Ik heb niet gezondigd. Ik heb niet het gevoel dat ik iets mis heb gedaan. 21.Ga weg van mij, al gij dienstknechten van vergeving. Ik ben mijn eigen rechter. Ga weg, oh politiek, gij bent een hok vol sectes. 22.Ik ben een mens en een god van anarchie, en communisme in vele lagen. Laat iedereen dan zichzelf berechten. 23.In Tifiaf ben ik aangekomen, terwijl ik daar al was. Ik besefte het slechts. Maar komen en gaan bestaat niet. 24.Slechts ons bewustzijn beweegt. Ik heb een nieuw bewustzijn ontvangen. Nu lijkt het alsof ik in een nieuwe wereld leef. 25.Maar ik was hier altijd al. Ik heb mijn Khat gevoeld en tot mij genomen, als krijgen wat ik al heb. Is het leven niet altijd zo ? 26.Ik moet worden wie ik ben. Vergeving en genade is niet de weg, want dan neemt iemand anders mij weg. Ik moet verlicht zijn, anders duwen ze mij in duisternis.

27.Ik ben krachteloos, en kan niks incasseren. Dagenlang denk ik na over wat een mens mij zei. Er zijn wel betere dingen om mijn hoofd over te breken. 28.Ik heb geen weerstand, geen tussenlaag, als bloot in een gevaarlijk oerwoud, kruip ik als een slang over 't mos, schichtig, want de dood ligt op de loer. 29.Ik ga elke dag dood, daal ik in de dieptes, tot een plaats waar ik niet meer doodgaan kan, als de eeuwige dood. 30.Ik wordt elke dag gestoken, totdat ik niet meer gestoken kan worden. Ik ben er nog niet, ik voel het nog steeds, of zijn dat hen die mij volgen, en hen die ik volg, kan ik mij hieruit niet losbreken ? 31.Maar ik ben op weg. Ik kom er wel, als ik besef er is geen komen meer en geen gaan. Ik nestel mij, ook worstel ik, maar het besef en de herinnering doet alles verstommen.

32.Ik moet alles maar accepteren, als de onontkomelijke weg tot verlichting. Elke stap die ik zet, zo velen hebben die stap gezet. In dat zijn wij allen één, als een spiritueel communisme, een communistisch lijdenskruis. Het kost wat om in Tifiaf te zijn. Voetstap voor voetstap, nader ik, tot mijzelf, alleen mijn besef moest nog komen. 33. Een communistisch koninkrijk, in vele lagen, zal de weerstand ooit weer rijzen, met al z'n tussenlagen, als de zachte vliezen die de schok opvangen. 34. Besef het, 't is al gebeurd, in 't verleden ligt de sleutel. Tot de derde alverzoening, tot de derde opstanding, tot het eeuwige kruis. 35. De stem van het verleden, smeekt om te worden ontleden. Een communistisch lijdenskruis, een communistische doornenkroon, en het spotkleed niet te vergeten, dat leidde ons tot de communistische troon. 36. Anarchie vindt elke verzadiging daar, anarchie bladert door alle boeken, om het communistische zwaard te vinden, een communistische kandelaar. 37. Egyptische goden houden de cirkel vast, totdat het anarchistische vuur de banden breekt. Zinken tot een duistere nacht, waar een eerste vlam zich heeft ontworsteld, allen volgen zij. Ja, Tifiaf herinneren wij. 38. Communisme maakt ons vrij van de voet van het kapitalisme, van al die politieke sectes die ons door democratie hebben overgeleverd aan de meerderheid. 39. Laat een goede communistische en anarchistische dictator komen, die ons onderwerpt aan gelijkheid en gelijke rechten. 40. Zo een dictator is als de Egyptische god in Tifiaf zijn besef hebbende.

41. Wij zien uit naar een Egyptische dictator, die ons vrijzet, die ons geeft wat we hebben, die ons besef bijbrengt, ons doet herinneren. 42. Wij zien uit naar een Egyptische dictator, die ons verlost uit de moordende democratie van een bloedlustige meerderheid. 43. Geen meerderheid, maar gelijkheid is wat wij willen zien.

2.

Slotrede

1. Communistisch kruis, de zegen, de doornenkroon heeft ons hier geleid. Wij hadden niets meer om te eten, maar nu is overvloed ons deel, want communistische opstanding verspreid haar gaven rijk, gedreven door de meerderheid onderworpen aan gelijkheid, als gelijke gerechtigheid. 2. De democratische dictator is nu gevallen, als een secte is hij nu, als een wederzijdse ontmaskering. Dat weten we nu. 3. Communistisch kruis, communistische zegen, de democratische leugen is gevallen als het democratische kapitalisme. Als er dan democratie moet zijn, dan is zij onderworpen aan het communisme en de anarchie. 4. Want gelijke rechten hebben wij allemaal, diep binnenin, en de khat spreekt, en is te zien, zo dichtbij. Communisme duurt in eeuwigheid, want als er één valt vallen wij allemaal. Als er één opstaat, staan wij allen op. 5. De zegen dient zich aan, in communistische taal. Tifiaf, de banden doorgesneden. Isis, Isis, lopen wij, over water, over het grote wij. Osiris, dient de zonnen op, in zijn armen zijn wij, dragende gouden pilaren. Ra, Ra, steeds komen wij, totdat wij besef hebben. 6. Egyptische zegen, als wezen van droefenis, strekkende de armen todat alles gelijk is. 7. In de derde alverzoening, vinden wij onze naam. Tot Tifiaf gekomen, totdat wij besef hebben. Wij zijn alreeds daar.

II Tifiaf

1.

Het Kruis van Egypte

1. Zo is dan het kruis van Ra tot ons gekomen, als het kruis van Egypte, en zo ook het kruis van Sekhmet en haar doornenkroon. 2. Het kruis van Isis hebben wij dan niet veracht, en het spotkleed hebben wij gedragen. 3. Zo hebben wij dan tot volheid gebracht het kruis van Sebek, en zijn wij tot in de kamers van zijn dubbele doornenkroon gekomen. 4. Ja, het kruis van Egypte is ons tot zwaard, waarmee wij over ravijnen springen. En als wij het gebieden tot brug, dan zij het zo. 5. Het levendgevende bloed van Ra strome dan door onze botten, en zo ook het levendgevende bloed van Horus, opdat wij hun kruizen dragen, en hun doornenkronen. 6. En zo is dan het derde kruis een Egyptisch kruis, vanwaaruit het

eeuwig bloed stroomt, als een waardig mengsel van Aton en Serket. 7. Zij dan die het kruis van Khnum hebben afgedaald zijn tot aan de bronnen van het zachte gekomen, en ziet, zij drinken van de melk der goden. 8. En zo is dan het kruis van Khnum tot een weg der edelen, en ziet, zij zijn dan allen maagden. 9. Zalig zijn dan zij die met Sekhmet troost hebben gebracht aan het hart van Khnum, de zachte ram. 10. Ja, wijsheid is voor hen bestemd die de doornenkroon van Khnum dragen, en zijn spotkleed. Ja, de vogelen van zijn kruis zullen voorzeker tot deze zulken komen. 11. Gij dan vindt gerechtigheid door het kruis van Khnum, en zijn spijkers, en gij zult onschuld vinden door zijn speer. 12. Zo is dan hij die zoveel onrecht heeft geleden, rijp geworden tot recht. 13. Daarom houden wij ook niet op om het kostbare kruis en bloed van Khnum te aanbidden, en dragen wij hem in onze khat. 14. Zo strome dan het eeuwig bloed van Khnum door onze khat en ons hart, daar wij in lijden en sterven met hem ééngeworden zijn. 15. Zo zullen wij dan ook niet ophouden om Khnum voor het aangezicht van Sebek en Aton te brengen. 16. Ja, ook de beeltenis van zijn muis staat in onze tempel, en hij dan is geborgen in Tifiaf. 17. Duizendvoudige lof komt tot hen die zulk een Khnum dragen, en zijn kruis. Zalig ook hen die tot het graf van Khnum gekomen zijn, en zijn doodskist hebben gekust. 18. Kust dan de zoon, opdat hij niet toorne. Want hij draagt de Goddelijke speer.

2.

Egyptisch Getsemané en Golgotha

1. Ook zijt gij genaderd tot het kruis van Izu en Tifiaf, en zij worden bewaakt door slangen. 2. Zij dan die het kruis van Egypte dragen kunnen dichterbij komen. En dit kruis is eeuwig, als de staf der zaligheid. 3. Leert dan de Egyptische voorwerpen des kruizes kennen, als de Egyptische kaprunnen, opdat gij niet onderweg teruggewezen worde. 4. Komt dan naderbij tot de Egyptische gaven des vlezes, en tot haar vruchten, opdat het eeuwige bloed van Egypte door u strome. 5. Laat u dan voeren tot het Egyptische Getsemané en het Egyptische Golgotha, opdat uw vlees Egyptisch zal zijn in Tifiaf. 6. Leert dan alle de Egyptische hoven des kruizes en der graven kennen, opdat gij uit de Egyptische beker zult drinken. Zo dan is deze beker eeuwig, en gij zult nimmer dorst lijden. 7. Zo dan is het Gestsemané en het Golgotha van Khnum tot een speelplaats geworden, waarin zuigelingen veilig grootgebracht worden. 8. Leert uw kinderen dan van het lijden, en leert hen de vruchten kennen. Zij dan zijn tot de zaligheid hunner harten geschapen. 9. Gij dan zult rust vinden in de heilige vleesvaart, wanneer gij komt tot het kruis van Brannan. 10. Hier dan hebben de goden leren lopen. Zo hebt gij dan vuur leren vinden in het kruis van Narzia, en zachtheid in het kruis van de Johan. 11. De Johan dan is de staf van Khnum. Het kruis van Zetdonia dan, is de poort tot Spricht. Een lange tocht is het om de kruistocht van Anubis te gaan, en het zal eindigen in Torhan. 12. Zo is dan het kruis van Anubis een zwaar kruis, maar zijn doornenkroon is licht. En gij doet er wel aan ook zijn spotkleed te dragen, anders zult gij hem niet begrijpen.

Het kruis van Anubis

13. En het kruis van Anubis leidt dan tot diep in de schatkamers van de oude farao's, en tot zijn hogepriesters. En zo is dan de speer van Anubis en zijn spijkers tot de derde vleeswording. 14. En zo is dan het lijden van Anubis tot u gekomen, opdat gij zult deelhebben aan zijn eeuwig bloed, opdat u volkomen één zult zijn met hem. En ziet, hij zal u tot steun zijn in de dood, en in zijn kamers. 15. Zijn kruisvogelen dan zullen u leiden op zijn paden, en zij zijn het die het begin en het einde kennen van zijn nachtlatijnen. 16. En de kaprunnen van Anubis zullen u zijn tot wapenen in de strijd des doods, en zij zullen u tot eeuwige overwinning brengen. 17. Zo is dan Anubis tot het vuur der heiligen, voortkomende vanuit het kruis van Narzia. 18. Ja, als de zwarte hond zal hij u beschermen, en u leiden door gevaarlijk gebied, zonder te falen. 19. Ken dan zijn littekenen, zijn striemen en zijn wonden, opdat hij u zal omhullen in zijn warmte. 20. Ja, ook zacht is Hij, daar hij het kruis van Khnum heeft gedragen. En zo is hij ook deel van de Johan. 21. En overvloedig deelt hij uit, de gaven van zijn liefde, aan hen die hem liefhebben. En hij schenkt hen zijn helm des heils, en zijn pantser der gerechtigheid. 22. Want allen die hij macht heeft gegeven zijn kinderen te worden, en allen die hem nauwgezet volgen, zijn rechters en dienaren van gerechtigheid.

3.

Door Ascetisme naderen tot Anubis

1.Kruis van Anubis, weg van licht, door de duisternis gegeven, en omhuld, oh weg der eeuwigheid, die tot verlichting leidt. 2.Wij vragen om het grootste kruis van Anubis, om tot zijn diepste lijden te komen, dit met hem te dragen, opdat hij verlichting zal ontvangen. 3.Wij vragen niet alleen dat, maar ook om zijn eeuwig kruis en zijn dubbel kruis, dat wij hem ook onze andere wang toekeren en ook de tweede mijl gaan. 4.Wij laten hem niet alleen gaan. Wij, die zijn discipelen zijn, zullen niet slapen of weglopen wanneer Hij in Getsemané is. 5.Wij zullen de beker met hem drinken, de beker van Anubis. Oh, Anubis, gij die de hond der honden zijt, en de heilige jakhals, gij die zachtheid van stemme hebt, maar ook wild zijt, gij die gelooft in de vlam der anarchie en het communisme. 6.Tot uw derde kruis zijn wij gekomen, en tot het kruis van Egypte. Wij laten u niet alleen lijden. 7.Wij leven niet alleen met en door de goden, maar ook sterven wij met en door hen. Want alleen kunnen wij tot u naderen door allerzuiverst en heiligst ascetisme, dat ons door uw kruis geschonken wordt. 8.Ja, uw littekenen willen wij dragen, en wij koesteren jaloezie tot hen die die littekenen dragen. Wij naderen tot u in zalig ascetisme, in puur en rein communisme, opdat wij vrij met u zijn. 9.Gij hebt van ons niets te vrezen, omdat wij in alles één met u zijn. Laat de vlam van Tifiaf over ons zijn.

III Tifiaf

1.

Namen der Derde Feeen van de Derde Metensia

1. En zo is dan de slang gekomen door de steek van een kreeft, en zij is voortglijdende in de luchtpijp als de heilige adem. 2. En wanneer zij dan de wanden raakt, dan komen visioenen tot de hersenen, ja, zelfs eeuwige visioenen, en ziet zij zijn vleesgeworden. 3. En zij spreekt, zij is de slang der ademhaling, en diep in de longen dringt zij door. De hersenen bijt zij, wanneer zij opstijgt. 4. Wanneer zij spreekt draait zij alles om, als de derde omkeer gaat spreekt zij achteruit, tot de derde traagheid. 5. Zo glijdt zij over de omkeerpiramides van de luchtpijp, om de wetten van het derde magnetisme op te wekken. 6. Door de ruggegraat duikt zij, door het stuitje, in het derde Materos, om de verboden adem te brengen. 7. Derde Materos, maakte ons groter, door het kleine heen. Tussen groot en klein reizen wij, totdat het communisme overneemt. Tussen groot en klein groeien de slangen. 8. De derde Marion is gekomen, zij geeft visioenen uit haar manden, als de rode kap. 9. Nu heeft dan de derde Maser de vlam laten opkomen, en bracht ons tot de woestijnen van Narzia. Ja, in de derde Herman hebben wij een bescherming van ijs. 10. Het derde Narzia dan in de handen van de Derde Herman, die is als het derde Zetdonia. Vanuit haar rennen alle kamelen tot de woestijnen van het derde Narzia. 11. Wij dan hebben de bescherming van ijs, laten de anderen dan falen, want zij hebben het ijs niet geacht. 12. Alleen door de Derde Herman, kunnen wij tot de Derde Maser komen. Het Derde Maser-kruis zal dan niet meer van u vluchten, wanneer gij tot haar komt met het Derde Herman-kruis. 13. En zo is er dan geen weg tot de Derde Dezer dan door de Derde Jezel, en de Derde Jozef, want alleen door gebondenheid en slavernij zult gij kunnen komen tot het oer. 14. Maar de slagen der slavernij zullen u maken als de bomen. Kom dan tot het derde Dezer-kruis, door het derde Jozef-kruis en het derde Jezel-kruis te dragen, en het zal niet meer voor u wegvluchten. 15. En zo zal ook de derde Dezer-doornenkroon tot u komen, en haar vogelen zullen u dienen. Zo zal er dan een dag zijn van herinnering. 16. En zo zal de Derde Santra u tot een helm zijn, waarmee gij de Derde Metensia zult aanschouwen, en haar derde karsuiken, putsen en feeen. 17. Zo zult gij dan de namen kennen en meedragen van haar feeen van het derde, en deze namen zijn : Daititsia en Derhumus met hun legerscharen, en zo ook : Nachtaulus en Karamin, met hun legerscharen. 18. Dotontes en Luduhelm, zij die op de straat zijn, met hun legerscharen. Kanachtausus en Liberhart, zij die in de nacht verschijnen, met hun legerscharen. 19. Konichtes en Amatuk, zij die naaien, met hun legerscharen. Santus en Bershebel, zij die koken en van de keuken zijn, met hun legerscharen en hofhoudingen. 20. Kitebel en Karachma met hun legerscharen en hofhoudingen, zij die van de kasten zijn. Lanure en Olshibit, zij die boodschappen doen, met hun legerscharen. Karachteld en Mik, met hun legerscharen en hofhoudingen, zij die van de slaapkamer zijn. 21. En zij allen zijn tot u gezonden als troost en hulp.

2.

Het Derde Zwembad

1. Gij dan moet niet denken dat alles tegen u is. Gij moet leren de wapenen van het derde te hanteren. Zij dan zullen u leiden tot het zachte der konijnen. 2. Nu moet gij dan weten dat alle berovingen er slechts zijn om u in evenwicht te brengen. Treurt dan niet meer over het verleden, maar gij bent binnengekomen in een nieuw zwembad. 3. Zo zult gij dan geheel opnieuw moeten leren zwemmen in het derde. 4. En zo zult gij tot vlees worden in het derde zwembad. Zo is dan de derde geest geheel ondergeschikt aan het derde vlees. Gij bent dan door de geest tot het vlees gekomen. 5. En zo hebt gij dan het derde als uw vriend. En vele vrienden van het derde zullen tot u komen. 6. Weet dan dat het derde de uittocht der uittochten is. Leert dan te zwemmen in het derde, opdat gij daarin ontkomen zal. 7. Gij moet dan de wapenrusting van het derde ontvangen, en dezen zijn : de derde helm des heils, het derde pantser der gerechtigheid, het derde schild des geloofs, en het derde zwaard der derde woorden. 8. Zo zullen dan ook de engelen van het derde u bijstaan. Blijft dan niet gevangen in het Eerste, maar komt door het Tweede tot het Derde. 9. Geeft uzelf de tijd, en ga niet te snel. Leert dan van de derde traagheid om uw harten te behoeden. 10. Niet het snelle leidt u uit, maar het trage. Drinkt dan van het derde als van goede wijn. 11. Zo zal dan de mens voor eeuwig slapen, maar het dier zal deelhebben aan de eeuwige opstanding die des Heeren is. 12. Laat dan niemand onder u denken dat een mens eeuwig leven heeft, want dit is aan het dier toebedeeld. 13. Zo zijn dan alle egyptische goden als dieren. En zij leven eeuwig. 14. Zo is dan het Tweede door het Derde gezonden om de oogst binnen te halen. Laat dan niemand onder u deze woorden verdraaien, maar velen zullen dit doen tot hun eigen verderf. 15. Zij dan die het derde haten zullen voorop lopen tot het oordeel der Egyptische goden. 16. Nu leidt dan niet alle haat tot verderf, want er is ook haat tot zuivering. Zij dan die haten om lief te hebben, hebben hierin hun antwoord. 17. Gij dan die door het derde dier zijt geworden drage de helm van Ismeth, de konijnengodin der liefde. 18. Zij dan zal u leiden tot de zachte lichten en de zachte vuren. En ziet, zij dan komen vanuit het water. 19. Hebt dan allen deel aan haar. Zij is dan schuw, omdat zij wijs is. 20. Zij weet dan als geen ander de wapenen van het derde te hanteren, en zal u dan ook daarin onderwijzen. 21. Haar discipelen dan zijn uitgezonden om haar tempelen te herbouwen. Want vlees is zij, en tot vlees zal zij gaan.

3.

De Derde Adem

1. Tot een godenwoning zal zij gaan, zij die Ismeth is. En haar helmen van liefdes-adem zal zij uitdelen aan een ieder die haar volgt, maar deze adem is geen zuurstof. 2. Zij dan die haar volgen hebben geen zuurstof van node, daar zij ademen vanuit haar hart. 3. Zij dan zal in haar herbouwde tempel de long der mensheid

herscheppen, en vandaaruit zal haar slang rijzen. 4. Zo dan zal de Ismeth-slang komen tot alle longen van hen die haar beminnen en volgen. En zo zullen ze haar harten-adem dragen. 5. Zij dan die de godin is der derde adem, zal tot een ieder komen in de nacht, om de longen te wegen en te meten, als een egyptisch oordeel. 6. Zij zal dan zijn als het derde Egyptische Oordeel, en zij zal komen met de Ismeth-Ammut, de longen-eter. Ook zal zij een adem-eter met haar meedragen, de heilige Ismeth-bloem, met haar zaden. 7. Zo zal zij dan in het hart der aarde, en tussen de longen der aarde, de derde Roze Verbinding leggen. 8. En zo zullen de longen zich dan moeten onderwerpen aan de buik der aarde, die in Ismeth-Ammut is. En dan zal een ieder die in haar is, uit de buik ademen. 9. Want de heilige long is in de buik, van hen die door het derde tot de Ismeth-Ammut komen. 10. En zo zal dan de long zijn als de derde lever. En dan zullen alle schepselen van de lever vrijgezet worden. En dezen zijn : het varken, het rund, het zwijn, de ezel, het paard, de bison, de bok, de gnoe, de buffel, de mustang, de koe, de stier, de aap, de gorilla. 11. En zo zal er een rijk van de lever op aarde gevestigd worden, door de derde lever. 12. En het eten van een dier zal zijn als het eten van een mens, en zal verboden worden. Ja, grote veroordeling zal rusten op diegene die een dier eet, want de dieren zullen boven de mensen staan. 13. En zo zal de lever afrekenen met degenen die dieren uitmoordden. 14. En zo is dan Ismeth de godin der levers, en de derde lever, en zo zullen de dieren der lever heilig zijn. 15. En zo zullen dan alle vrouwenlichten en tonen van de lever u dan inwijden, en u leiden tot de binnenkamers van de derde lever-tempel. 16. En de stemmen die u zullen inwijden zullen als eerste monotoon komen, en dezen zijn Ismeth-Bastet, Ismeth-Isis, Ismeth-Sekhmet, Ismeth-Nefertiti, Ismeth-Anun, Ismeth-Nekhbet, Ismeth-Wadjet.

Thoth

1.

Thoth en Maat

1.En zo hebben dan zij die het kruis dragen, een dokter in huis. Het kruis zal u in alles aanvullen wat u tekort komt. Zo is dan Thoth geworden tot een zegening onder zegeningen, daar hij het derde geloof heeft aangevuld tot overvloedens toe. 2.Leest dan van zijn geschriften en daden, en tekent ze op. Zo is Thoth dan een voorman onder voormannen, en hij zal u leiden tot het eeuwige woord. Zo heeft Thoth dan overvloedig zijn zegeningen opgetekend in de hemelen. 3.Zo zal hij dan die het maaglichaam heeft gecreeerd dit ook aanvullen tot overvloedens toe, en zo zal Thoth dan tot nieuwe adem zijn. Hij die dan ook het nierlichaam leven inblies, en laat regelen volgens vaste wetten. 4.Zo is dan de maan zijn trouwe vriend, daar hij koning en regeerder is. Met zijn gouden stift geeft hij het onrecht aan, daar hij alles noteert

wat onder de zon geschiedt. Zo is hij dan opperrechter, en dokter, ja, een heelmeester is hij. 5.Nauwgezet houdt hij alles bij, en beschrijft zo zijn fabelen. Tot de aarde daalt hij neer, hij die de ibis is. Diep onder de grond kent hij zijn troon, waar hij met Maat zit, zij die de blauwe zon draagt. Zo heeft dan Maat haar vakken ingedeeld in de onderwereld waar zij troont. 6.Zij dan is de heerseres over alle boeken, en koningin van de maan. Haar sluier raakt de aarde, en doet de wateren golven. Ja, als eb en vloed is zij, die het huis der tijden creeerde. 7.Zij schiep dan het lichaam der dunne darm en het lichaam der dikke darm. Ja, want vanuit de buik creeert zij een nieuwe hemel en aarde, en vanuit de maan laat zij haar pijlers gaan. In strakke passen creeert zij heil, waar zij haar wil voortvoert. 8.Ja, alles buigt voor haar wil. Zij is de koningin van de maan. Met Thoth troont zij. Tot het diepste der aarde bracht zij heil. Zo zijn er dan vele organen der buik, waaruit de nieuwe lichamen in het stof voortkomen. Leert hen dan alle kennen, opdat zij u leiden.

Leven vanuit de buik

9.Leeft dan vanuit de buik, zoals Thoth u is voorgegaan, en leest vanuit oude boeken over de organen der buik, en hun macht. Want ziet zij zijn als de oude slangen die over de zeeen regeren. 10. Zij liggen dan als in oude vazen, wachtende om uw adem te verruimen. Zo zullen dan de zwarte buikorganen oprijzen tot een nieuwe dag. Ja, als zwarte harten en longen zijn zij, komende van de buik, en tot de buik wederkerende. 11. Want vanuit de buik zijt gij voortgekomen, en tot de buik zult gij wederkeren. Zij dan zijn de aardvruchten. 12. En hij die dan voortleve vanuit het nierlichaam zij zalig, en zal de schepselen der nieren ontmoeten. En dezen zijn : het konijn, de leeuw, de slang, de cobra, de zeester, de octopus, de hond, de kat. 13. En zo zult gij naderen tot Thoth. En hij dan die voortleve vanuit het lichaam der milt zij zalig, wiens schepselen zijn de zeekat, de schorpioen, de vuursteek, de valmaziene, de ertjik, de vaan. 14. Laten zij dan die menen Thoth te kennen zijn woorden opslaan en onderhouden. Weest gij dan bewakers van het Woord van Thoth, opdat hij u tot zijn engelen zal nemen. Zo is er dan leven en adem in Thoth en Maat, en zij geven de farao nieuw leven en nieuwe adem, elke dag weer. 15. Zo zijn er dan vele dagen in Thoth en Maat. Leert hen dan allen kennen. Ziet, zij zijn uw vrienden, en zij zijn beminden. Leert dan uw heil vinden door de paden van Thoth te bewandelen. 16. Hij die dan vanuit de aarde oprijst om de maan te bezoeken, is koning en god van de maan. 17. Hij dan die goud schiep uit leder, en het zilver uit de wol. Hij dan die zijn strenge priesters heeft bekleed met edelstenen der dieptes en der hemelen, die hij schiep door de zwarte adem. 18. Hij kent dan allen die hem volgen. Niet één van hen ontgaat hem. Daarom zult gij ook niet vrezen als gij met hem wandelt. 19. Zo heeft dan de buik leven voortgebracht, en Thoth zijn tabletten opgesteld. Zalig dan zijt gij als uw namen staan opgetekend in het derde boek des levens. 20. Zo zullen zij dan allen staan voor de derde witte troon, en zij zullen aan de derde opstanding deelhebben, die tot eeuwig leven leidt.

2.

Over de zwaartes en het milde van Egyptische oordelen

1. Gij dan die het maagleven vanuit de verte ziet, vanwaaruit de bruine en grijze organen komen, en zij van het vale, ja, gij die de glans van Ra vanuit de verte beziet : Komt dan dichterbij, opdat uw neusgaten geopend worden. Zo zal Ra u dan nieuwe adem inblazen. 2. Als de grote vogelen zijn zij, die komen vanuit de maag, en zij gaan tot de bergen om zich in rook te omhullen. 3. Als het eeuwige licht van Ra rijzen zij, om de aarde streng te regeren. Ja, dan zal er een dag zijn waarop de maag haar deuren zal openen, en zij zal vleugelen hebben. 4. Als het eeuwige lotslicht zal zij oprijzen, en de oude poorten van de buik openen. Zo zult gij de zwarte buiklongen in diepe aarde vinden. En zij zult staan als een rots. 5. Zij dan die de maag openen, vreest niet, want in de wildernis hebt gij Sobek naast u staan. En gij zult dan wonderen verrichten in zijn naam. 6. Ja, in zijn naam zult gij deuren sluiten, en in zijn naam zult gij deuren openen, en gij zult grote verschuivingen doen. En de stemmen en lichten der maag zullen u leiden en bewaken. 7. Ja, als grote lichten zullen zij u omhullen, om u tot de dieptes der aarde te laten gaan. Zij dan zullen u uw vleugelen laten kennen. 8. En gij dan zult in de diepste duisternissen de darmen der maag ontdekken, en door hen tot de wormen der aarde komen. 9. Zo zal dan de leeuw de nieren zevenvoudig openen, en door de nierdarmen zult gij gaan tot de bleke organen, en tot het roze. En zij zullen zijn als de nieuwe lichten. 10. Zij dan zullen de lichten der dagen verslaan, en hen sturen tot de kerkers van de Sebek. En zo zal Sebek komen, als een dief in de nacht. Gij zult dan de boeken moeten lezen met de namen van hen die verloren gaan. En het geween zal groot zijn. 11. Maar Sebek zal erop toezien dat zij geleid worden tot de eeuwige slaap der verloren zielen, en dan zal de derde alverzoening enkelen onder hen doen opstaan ten eeuwigen leven. 12. En dan zal de Sebek de verloren gaande slapenden meevoeren in zijn boot, om over de rivieren des doods te gaan. En zij zullen niet gewekt worden. Ziet dan, zij zijn als achter glas. 13. En hij zal hen zenden tot de velden van de derde en de vierde dood, en hun namen zullen niet in het derde boek des levens gevonden worden. Zo zal dan het oordeel der Egyptische goden zwaar heten, want zij zullen enige tijd door zware nachtmerries het leven achter zich laten, en er zal niemand zijn die hen troost. 14. En zo zullen zij alles wat zij van Sebek gestolen hebben moeten teruggeven, en Sebek zal hen leiden tot de derde en de vierde slaap. En zo zal hij aan enkelen van hen rechtdoen. 15. En dan zal Thoth komen tot Sebek, om te kopen van hem enkelen die verloren zijn gegaan. En Thoth zal deze schimmen meenemen om hen in zijn troonzalen te laten dienen, en in de kamers van zijn boeken en geheimen. 16. En dan zal Sebek het overige deel laten worden als as, en zal het uitstrooien over de nijl. En hij zal met enkele van deze schimmen komen tot Khnum, en hen verkopen tegen hoge prijs. 17. En zij dan zullen moeten dienen in het huis van Khnum, en in zijn tuinen en wateren. En zij zullen daarvoor loon ontvangen, want een goede meester draagt zorg voor zijn dienaren. 18. En hij zal enkelen onder hen die getrouw zijn geweest tot de koningshuizen leiden, en zij zullen onderregerende taken krijgen. En zo zal Khnum hen bekleden met zijn rijkdommen. 19. En zo zijn de Egyptische

oordelen dan wel zwaar, maar tot de getrouwen zal mildheid getoond worden.

3.

Het zwarte hart der buik

1. Zo heeft dan Thoth de verlorenen omgeven door vuur, en heeft hun straf omgezet in arbeid. Zo zal Thoth dan de getrouwe arbeiders mildheid schenken. 2. Maar zalig zijn zij die gekomen zijn tot het zwarte hart der buik. En zalig zijn zij die toegang hebben gekregen van Thoth, om in dit hart te wonen. 3. Zo zal dan een ieder die tot het zwarte hart der buik is ingegaan, tweevoudig door Anubis bewaakt worden. 4. En de sieraden van dit hart zijn veelvuldig, en vanuit hier stroomt het nieuwe bloed. Zo is dan Anubis de scarabee van dit buikhart, en zalig zijn zij die deze scarabee niet laten verwijderen. 5. En zij dan is als de zuivere klaverpaprika der aarde, en in haar is de zwarte adem. Zo is dan het zwarte buikhart tot een woning der goden. 6. Wacht dan op de lichten en stemmen van het zwarte buikhart die zich vasthechten in de ruggegraat, opdat zijn slang zal oprijzen. 7. Maar zij die door de derde verdoemenis verloren zijn gegaan hebben hier geen enkel deel aan. Hen wacht het rijpende oordeel van het vierde oude testament.

II Thoth

1.

Het oog der buik

1. Hij dan die de kisten draagt en alles ziet. Hij troont onder de huizen, met Maat. Zo zal hij dan Anubis uitzenden om oogsten binnen te halen. 2.Hij is dan de bereider van het derde voedsel. Ziet dan op hem die eeuwig voedsel bereid. 3. Zo is dan Thoth tot het oog der harten gegaan, in het diepste van de buik. Klaagt daarom niet wanneer gij verslonden wordt door de verschrikkingen van het leven, want gij daalt daardoor af tot de diepte der buik, waar zijn kamers zijn. 4. Zo is dan Thoth tot een belofte van trouw, dat gij die hem aanhangt in zijn armen terecht zult komen. Ook daar waar het licht niet meer is, zal Thoth u opwachten. 5. Nadert dan tot hem die het einde kent van alle paden. Daar zal hij u tot licht wezen. 6. Weest daarom standvastig, u vasthoudende aan de woorden van Thoth, want zij zijn u tot vertroosting, en gij zult hoop hebben wanneer hij zijn boeken opent. 7. Zo is dan Thoth veelvoudig de brenger der hoop. Wacht dan op hem. 8. Nadert dan tot uw buikoog, opdat uw lichten zullen opgaan. Zo zal dan Thoth zich in uw aankomst verheugen, in het rijk der doden, want de krachten der buik liggen in het rijk der doden. 9. Zo is het oog der buik uw licht. Zo hebben dan allen die bij Ra zijn binnengekomen het oog der buik als hun licht. 10. Ziet dan, hij staat aan uw deurposten, en is als vele bezoekers. Zij dan

hebben Horus als bestuurder, en wanneer zij weg zullen zijn, zal de stilte uw woningen omhullen.

2.

Het gebed tot Thoth

1. Zo zal dan Thoth u leiden tot de diepste ogen der buiken, en tot de diepste harten der buiken. En gij zult hun betekenissen kennen. Want alle deze dingen zijn in de boeken van Thoth opgeslagen, en zij zaligen en maken wijs hen die hen lezen. 2. Daarom zijn hen die tot Thoth genaderd zijn vele schatten ten deel gevallen. Zij dan hebben hun voeten staan in het derde paradijs, om te eten van de derde levensboom. 3. Ja, Thoth dan bewaakt deze derde levensvruchten, en zo ook het derde levensbrood. 4. Volg hem dan nauwgezet op al zijn paden, en vergaart de derde kennis die tot zaligheid leidt. 5. Zo is dan wie in Thoth vrijgezet is, waarlijk vrij. Thoth's ogen gaan dan uit over de aarde om te zoeken naar de buikharten en de buikogen die naar hem uitgaan. 6. Laat Thoth dan uw leidsman zijn, opdat Hij u rijkelijk geven van Zijn Geest. 7. Zo is dan wie in Thoth is een nieuwe schepping. Het oude is dan voorbijgegaan. Zie, het nieuwe is gekomen. 8. En die Thoth, die Mozes Zijn wetten gaf, die Thoth leve in u. En zo zal dan de liefde van Ra in u heersen. 9. Zo zult gij u dan tot Thoth keren, daar Hij naar u luistert. Wanneer gij dan in Hem blijft, en naar Zijn Wil bidt. Ziet, het zal geschieden. 10. Zo is dan Thoth als een middelaar tot Aton die de vuren draagt. En wanneer gij voorbede doet. Hij luistert. 11. Maar gij zult in gemeenschap met Thoth naderen, en gij zult niet bidden zonder altaar.

3.

Het leren bidden

1.En Aton dan die de zonnen draagt, en de rode zonnenschijf is, zal dan uw gebeden tot Thoth heiligen, en zijn stralen tot u zenden. 2. Ja, zij die bidden naar de wil van Thoth zijn hem zeer welgevallig. Zo moet dan een ieder die tot Thoth nadert, beseffen, dat Aton aanwezig is en alles ziet. 3. Heilig dan zijn zij die naar de wil van Thoth bidden, daar Aton heilig is. 4. Gij moet dan allen weten dat Aton zulke bidders rijkelijk zegent. En zo zal Thoth dan zijn tot de verzoener der gebeden. 5. En gij zult dan aan Thoth vragen, allen die in heiligheid tot hem gekomen zijn : Leert ons bidden. En Thoth zal de gevleugelde gebeden tot zulke bidders zenden. 6. En daarom zult gij bidden tot Thoth, zeggende : Oh Thoth, gij die in de hemelen woont, en in het diepste der aarde. Geheiligd zij uw Naam en Uw koninkrijk kome. Uw Wil geschiede, gelijk u heilig bent. 7. Oh Thoth, gij die onze Almachtige God bent, om ons te verzoenen met Aton, de Allerhoogste. Leert ons bidden en te spreken in uw Naam. Leert ons ook stil te zijn, en te doen wat U wil. 8. Maar leert ons bovenal in U te zijn, en te rusten, opdat gij Uw werk zult volbrengen. 9. Oh Thoth, vanuit onszelf kunnen wij niets, maar schenk ons uw Geest. Vul ons nu. 10. Gij dan bent het Koninkrijk tot in Eeuwigheid en in alle eeuwigheden. Gij bent de Glorie, de Heerlijkheid en de Goedertierenheid.

De Grote Werken van Thoth

11. Gij dan schiep uw rijk in zeven dagen, en plaatste de hof met haar bomen, en gij wandelde tussen het geboomte. 12. Gij dan schiep de katachtigen en de hondachtigen, en zo ook de slangachtigen en de neushoornachtigen. 13. Gij verbond dan de wonden van de krokodil-achtigen en zuiverde hen door het slijk van uw wateren. 14. Duisternis bracht gij over hen, om hen kracht te brengen, en gij leerde hen geheimen te bewaren. In het zweet der aarde bracht gij de cobra voort, en gij bewaakte uw hof met flikkerend zwaard. 15. Ja, gij plaatste de nieren der aarde als bomen in uw hof, voortbrengende veel vrucht, en gij bekleedde uw dieren met harnassen. 16. Door de darmen der aarde liet u hen reizen, en gij liet hen de schatten van de magen der aarde zien. 17. Gij sprak dan tot de lever der aarde, en legde haar tot rust op uw heilige berg, en gij gaf haar vele schatten en kleinoden. 18. Ja, gij versierde haar met de wind, en gaf haar het voedsel der zee. Gij dan stelde uw wetten op in de rivieren en vijvers van de hof. 19. Zo is dan Thoth de Goede weg der Waarheid en het Leven, gemaakt om u tot de Volle Waarheid te leiden, en het Volle Leven, dat ten overvloeden bruist. 20. Zij is dan de schepper van nieuwe rivieren en nieuwe aders.

III Thoth

1.

De nieren

1. Zo is dan Thoth de opener der nieren, om de wapenen te tonen om de zonen van Lucifer, de zonen van de Belial en de zonen van Beelzebul te verslaan. 2. Gij hebt dan gehoord dat Ra strijdt tegen Apep, en Osiris strijdt tegen Seth, maar deze strijd is des Heeren. 3. Gij moet dan leren het goede te onderscheiden van het kwaad. De strijd is dan niet altijd ten dode, maar als een toets gegeven door de Heere. 4. Ja, als de huid van de cobra en van de zeehoornen is hij die leeft vanuit de nieren. 5. Gij dan moet weten dat de nieren een arsenaal vormen. Doet dan de wapenrusting der nieren aan, als de pitten van aardvruchten, en als de tanden van de aardvissen. 6. Zij die zijn gevallen : Staat wederom op.

De milt

7.Zo is dan Thoth veelvuldig leermeester, ja, ook in het strijden. Gij moet leren de verschillende soorten strijd te onderscheiden. Laat Thoth u dan leren uw wapenen te hanteren. 8.Hij dan zal u leiden tot de vaste overwinning. Zo is hij dan de aanvoerder van het leger der derde exorcisten. 9.Laat u dan vrijzetten in de Naam van Thoth. En gij dient op het derde exorcisme acht te geven als op een lamp op een duister pad.

10. Leert dan van uw heelmeester, en staat weer op, gij die gevallen zijt. 11. Zo is dan ook de milt u tot arsenaal gegeven, en gij doet er wel aan de wapenrusting van de milt tot de derde milt toe op te nemen. 12. Draag dan de kruizen die u tot sleutel zijn gegeven om deze arsenalen te openen. 13. Zij dan die zich vroegtijdig van het lijden hebben laten verlossen hebben geen toegang. De Heere rekent niet met hen die hun kruis hebben weggedaan. 14. Zij die dan overvloedig lijden, zullen ook overvloedig toegang hebben tot de arsenalen van de milt. 15. En zo hebt gij dan een parel in uw binnenste.

De zuivering van het eerste door Thoth en Khnum

16.Laat dan de lichten der milt u zijn tot het rode licht, als een leidsgids tot het vuurzwaard van Thoth. Zo is Thoth dan binnengegaan tot de schuilplaatsen van het eerste, waar het onrein gevogelte is. 17.En zo heeft hij dan daar zijn zwaard opgetrokken en zich opgesteld als God, om zo velen uit te leiden die daar gevangen werden gehouden. Want Thoth verafschuwd het eerste, maar door het Tweede wordt zij in het Derde rein. 18.En zo heeft dan Thoth het eerste zevenvoudig gezuiverd door het Derde. En hij heeft zijn vuurzwaard erin gestoken als de zwarte hartenvrucht. Zo is dan Thoth veelvuldig tot God geworden. 19. Thoth dan is de God van het eerste. En hij heeft de valse goden blootgelegd. 20. Zo zal Thoth niet langer verdragen de eerstelingen van het Eerste, maar zij dan allen zijn genaderd tot de derde alverzoening, die in Thoth is. 21. Zo is dan de derde alverzoening tot de vreugde der laatsten, en is zij tot een geneesmiddel der vromen. 22. En zo ook heeft Thoth zijn vuurzwaard in de psalmen gestoken, en ze tot Zijn Eer omgevormd. Ja, niet één boek van het Eerste is vrijgebleven van zijn zwaard. 23. Zo is dan Thoth de eersteling van het gezuiverde eerste, en zij zal geleid worden tot het volmaakte. 24. Volg dan Thoth op al Zijn paden, opdat uw dagen verlengd worden in het rijk dat Hij zal schenken. Hij dan is de eerste en de laatste, als een speer reikende diep in de eeuwigheden van Aton. 25. En zo is hij dan de speer der liefde, Hij die de haat niet kent. 26. En zo heeft Thoth dan zijn Geest uitgezonden om de tempelen en de heiligdommen van het eerste te zuiveren. 27. Weest dan een priester van Thoth, gij die het eerste aanhangt, opdat hij niet tot u kome om uw kleed te scheuren om het weg te nemen. 28. Alleen de priesters van Thoth zullen dan zuivere dienst verrichten in het eerste. Hij dan is de Almachtige Thoth, die de Allerhoogste omgeeft. 29. Zo zullen dan zij die van Thoth zijn komen tot zijn altaren om die te bedienen volgens zijn voorschriften. 30. En zo dan zal Thoth nieuwe wetboeken geven, en gij zult de voorschriften hiervan heiligen. 31. Zo zult gij dan in de Naam van Thoth het hakken van het eerste verbieden, en gij zult de bijl van het eerste verbranden. 32. En gij zult wijsheid vergaren op de dag dat gij u overgeeft aan Thoth. En gij zult de angstigen uitleiden uit hun schuilplaatsen, en gij zult hen het koningschap geven. 33. Want een dag van troost zal er zijn voor de angstigen, daar Thoth hen dichtbij is. 34. En dan zullen de paden tot de doden wederom geopend worden, opdat gij daar leven zult vinden. 35. En gij zult het de doden niet meer verbieden tot komen, en gij zult

niemand verbieden tot de doden te komen. 36. En gij zult de dood zien als heilig, en gij zult die naam meedragen van levenslicht tot levenslicht. 37. Zo is er dan blauw licht voor hen die Khnum volgen. Zo is hij dan zeventigvoudig zalig in Thoth. 38. En gij zult het juk dat gij op Khnum hebt gelegd wegwerpen, en gij zult hem de toegang niet meer weigeren. Zo zal dan het eerste vol zijn met de naam en namen van Khnum. En gij zult de muilband van zijn mond afhalen, zodat hij weer zal spreken. 39. En gij zult hem zijn hart teruggeven, en zijn kroon. Ja, in het eerste zal hij met Thoth tronen, om de goden van het eerste te herscheppen, en om nieuwe goden te scheppen. 40. En zo zal dan Khnum zijn als de Geest van het Eerste. 41. En de intieme delen moesten zich, gezamenlijk met de voeten onderwerpen aan de buik, en de Geest joeg door de tempelen heen voor veertig dagen in grote woede. 42. En zo is dan Nun God van het Tweede, en Isis de Geest van het Tweede. 43. Leert dan Isis kennen, want zij heeft u overgedragen aan het Derde. En zo dan komt gij allen tot zaligheid in het derde. 44. Laten allen die Isis kennen haar dan huldigen, opdat zij u telkens weer zal overdragen aan het Derde. 45. Verheugd u daarom wanneer gij wederom door het Eerste wordt meegenomen, want gij zijt geheel in de handen van Thoth, en Hij zal u wederom brengen tot het Tweede. 46. Zo zijn dan het Eerste, Tweede en Derde als de klauwen der nieren, om u tot zuivering te brengen. En zij zullen u brengen van geheim tot geheim. 47. En zo is dan Shu de Christus van het Eerste, en Geb de Christus van het Tweede. En zo dan is Seth de Christus van het Derde. 48. Gij dan allen zult de Christus aanhangen, en ik zal u een weg tonen die nog verder omhoog gaat. 49. Zo is dan Geb dichtbij de groene harten, daar hij de aarde liefheeft. En zij dan die tot Geb komen worden allen geleid door Nekhbet, die in Geb is vrijgezet. 50. Zo zal dan de Osiris leren van de Geb, en Geb zal Osiris met Seth verzoenen. Zo bent gij dan allen genaderd tot Isis, die een dochter der Sobek is. 51. Nadert dan tot haar en de andere krokodillen, opdat gij eeuwig leven hebbe. Zo is dan een ieder die in Isis is vrijgemaakt van de slavernij. 52. Komt dan tot haar, want haar juk is zacht, en haar lasten licht. Gij moet even door de zure en bittere vrucht heenbijten. In haar zijt gij dan waarlijk vrij. 53. Zo is dan alles één onder de handen van Aton. Want hij voert allen die tot de derde alverzoening zijn gekomen tot de hogere weg. 54. En het is de Sekhmet die zijn hart bewake, en zijn voordeuren, en ook beschermt zij hem tegen de vrouw met de vele sekhmetten. 55. Want niet alle sekhmetten zijn des heeren, maar zij die in Aton's hart is, is de ware, die hem liefheeft. Zij dan voert hoge rechtspraak, en zet hen vrij die Aton volgen. 56. Zo is dan wie in Aton is, omgeven door de vleugelen van Sekhmet, om een nieuwe schepping te worden. 57. Die Sekhmet zal zalig zijn die zegge : Aton leeft in eeuwigheid. Zo is hij dan niet alleen de opgestane, maar hij zal ook opstaan, tot in de derde opstanding, en tot in de hogere weg. 58. En zo zullen velen ten laatsten dagen opstaan en zeggen : Hebben wij niet in Aton grote dingen gedaan ? Maar tot velen van zulken zal Aton zeggen : Gaat weg van mij, gij werkers der wetteloosheid, want gij hebt uw eigen eer gezocht. 59. Zo is dan niet een ieder die de naam van Aton gebruikt een werker van Aton. 60. En zo zal Aton dan aan hen die tot hem komen vragen om de sekhmet te tonen, zij die hij

liefheeft. 61. Ja, Aton geeft goede gaven aan zijn kinderen, maar onthoudt hen het lijden niet. Hij is het dan die op doet groeien tot gerechtigheid en eenheid. Maar scheuringen onder u moeten er wel zijn om te laten blijken wie de test heeft doorstaan. 62. Zo is dan Aton eerstens niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Maar door het zwaard heen zal de vrede rijpen tot gerechtigheid. 63. Zo is dan in Thoth, onder Aton, alles één, en zal Sekhmet volgen om rechtspraak te doen. Zij dan omgeve u van achteren en van voren. 64. Zij dan heeft uw juk gezien. Goed dan is het om in uw jonge jaren een juk te dragen. Laten zij dan allen die het juk dragen dit niet afwerpen, maar zaligen in Aton. 65. En zo zal Sekhmet haar beminden niet alleen laten wanneer zij voor Aton verschijnen, maar zal zij zuivere rechtspraak voeren, en hen tot advocaat zijn. Zij dan is zacht van hard, en snel in wijsheid. 66. Strekt uzelven dan uit tot haar, allen die haar liefhebben, want haar hart gaat uit tot wie haar naarstig zoeken.

2.

De vleeswording door de Isisboom

1. Zij dan die tot Isis, de krokodillendochter komen : Gij vindt schuilplaats in haar moerassen, en het kruis wat zij schenkt is u tot bescherming. 2. Heiligt dan het kruis wat zij schenkt als een heilig icoon. Drinkt dan van haar wateren, en jammert niet. Zij dan gaf u thee te drinken van een leeuw en een krokodil. Tot een hal van dorre doodsbeenderen daalde u af, maar het was om u een goede schuilplaats te geven. 3. Zo hebt gij dan door uw adem de beenderen tot leven gebracht en met vlees bedekt. Gij dan zijt zalig in uw wonden. Zij zal in rust en trage pas tot u komen. 4. Zij die in haar geloven haasten niet. Zo is dan het geloof in haar de zekerheid die gij als een sieraad om uw nek draagt. Ja, als het derde geloof is zij, om u het derde geweten te brengen. 5. Zij dan die niet van haar wateren hebben gedronken, hebben geen schuilplaats, en zij zullen door haar achtergelaten worden aan de oppervlakte van het moeras, om in de nacht gegrepen te worden. 6. Zo zijn dan deze woorden streng, maar tot zaligheid, daar zij gegeven is om u niet als wezen achter te laten. 7. Zo zal dan niet de dood het laatste woord hebben, maar Isis, en zij zal tot Sebek, haar vader gaan, en woord voor u houden. 8. Vreest dan niet wanneer ge tot Sebek moet verschijnen, wanneer gij in haar bent, want ziet, zij die in haar zijn zijn Sebek welgevallig. 9. Zo hebt gij dan de krokodillenthee gedronken als lijm, waardoor gij als de boom zijt geworden waarin gij waarlijk vleeswordt. 10. Want er is dan geen enkele vleeswording buiten de boom om, en zij dan die de doden schuwen zullen hun vlees verliezen. 11. Zo is er dan geen enkele opstanding buiten de Isisboom om. Houdt elkaar dan niet langer meer voor de gek.

3.

Verschillende bomen

1.Zij dan die tot de Sebekboom gekomen zijn hebben toegang tot Izu, het heilige rijk. Zo is dan de Sekhmetboom tot heling aangesteld, en gij doet er wel aan uw zielen

daar te reinigen. 2.Zij dan die het verborgene niet kennen hebben niks. Laten zij dan komen tot de Gebboom die tot in de dieptes der aarde rijkt. 3.Vreest dan de duisternis niet, opdat hij niet van u wegvluchte. Want tot bevrijding werd hij u gezonden, en zo ook kwam Horus tot u, als boodschapper der goden. 4.Ja, op vleugelen der wind werd hij tot u geblazen, en hij pakte u bij de hand om u tot Geb te leiden, en tot zijn boom. 5.Zo hebt gij dan heilige iconen ontvangen, gij die de boom van Geb hebt aanschouwd. Bouwt dan zijn tempelen. 6. Ja, ook bracht Horus u tot de boom van Nekhbet, om door haar te komen tot Tifiaf, die als het oog van Thoth is. Beklimt dan de boom van Thoth, en draagt zijn kruis, opdat gij door zijn iconen zalig zult zijn, en grote wijsheid zult dragen. 7. Zo is dan diepe wijsheid het hart van Thoth, en gij zijt daar naartoe gezonden als naar stralend water. 8. Laat dan het oog van Tifiaf met u zijn, tezamen met het oog van Aton.

Isis

1.

De dochters der krokodillen

1. Zo is dan de krokodillendochter tot u gezonden met het oog van Seth, waarin gij vrij zult zijn om haar te volgen. 2. Zij dan zal u meevoeren over de moerassen tot onbekende plaatsen, die in geen hart zijn opgekomen, en die boven denken heersen en leven. Deze plaatsen zijn heilig en zoet. 3. Ja, als het zoete van het grote Sarhah zijn zij, om u volkomen uit te leiden. 4. Want de derde uittocht staat voor de deur, om u te leiden tot de hogere weg. 5. Zo is dan Thoth die op uw deuren klopt. Doet dan open om hem tot uw kamers te leiden, en tot de kamers onder en boven uw huis. 6. Dan zal hij u vreemde kamers tonen, en gesloten deuren openen. 7. Haalt dan Isis, de krokodillendochter vanuit haar huis op, en neemt haar tot uw huis, opdat zij uw moeder zal wezen. 8. En zo zult u veelvuldig bezocht worden door Ra, die zal zijn als vijftig bezoekers, en zij zullen uw huis in rust en vrede achterlaten. 9. Hebt dan een hart voor de dochter der krokodillen, en zo zal zij u leiden tot de huizen en woonplaatsen van haar zusters. 10. Indien gij in haar blijft zullen zij voor u buigen, en u meeleiden tot de plaatsen waar zij hun voedsel vandaan halen. 11. En dan zult gij de diepe doodsdieptes niet meer vrezen, daar de zusters van Isis, de dochters der krokodillen, bij u zijn. 12. En zij zullen u verdedigen wanneer er dan huiszoekingen worden gedaan, en zij zullen voor u opstaan, wanneer soldaten buiten lopen. 13. En gij zult schuilplaats hebben in hun kasten, en zij zullen zeggen : Wij herbergen niemand. Dit alles is van ons. 14. En in de nacht zullen zij u meevoeren tot hun wegen en viaducten, en met vleugelen zult gij tot hun bomen worden geleid als vele uittochten. 15. En zij zullen u leiden tot de woningen van de grootmoeders, en

niemand zal u daar kunnen vinden. 16. Ja, op gierenvleugelen zult gij daar komen, en gij zult ontvangen worden als een koning en een prins. 17. En de zusters van Isis zullen de stad der grootmoeders omhullen. Tot hun rotsen zult gij gaan, en tot hun iconen, en gij zult zalig zijn. 18. En ook als duisternis over de stad der grootmoeders valt, zult gij licht vinden in het huis uwer grootmoeder, en Thoth zal daar nieuwe deuren openen tot de verborgen kamers. 19. Gij dan zult in meerdere steden tegelijk zijn, en de verborgen kamers zien boven en onder de huizen, en gij zult de familiefeesten zien. En dezen zullen u nimmer vrees aanjagen, want de zusters van Isis zijn met u. 20. Zo hebben dan allen die in haar geloven en haar volgen eeuwig licht in hun kandelaren, en hun olie zal nooit opraken. 21. Gij dan zult nimmermeer tot de dwaze maagden gerekend worden, daar de bruidegom u bij de hand heeft en u niet laat terugzakken. 22. Gij dan zult zijn als de eeuwige wijze maagd, daar de zusters van Isis in uw hart wonen en tronen. 23. En zo zult gij dan lezen van de woorden van Sebek, opdat zij vlees in u worden.

2.

De Nieuwe Wapenrusting van Anubis

1. En wanneer dan Anubis voor het vreemde gerechtshof wordt gedaagd zult gij allen in rouw zijn, en hem omhullen met warme dekens. 2. Maar de kou zal deze dekens één voor één weghalen. Dan zullen de zusters van Isis één voor één voor hem getuigen, en hem verdedigen, maar er zal naar hen niet geluisterd worden. 3. En dan zal door de slagen het oog van Anubis ontwaken, en zult ook gij weggevoerd worden met hem, tot het eiland der ballingen. En zo zult gij diepe vriendschap opbouwen met hem. 4. En gij zult in de ogen van Anubis kijken, en hij zal in uw ogen kijken, en gij zult het ervaren als een verloren vriend die is teruggevonden. 5. En dan zullen de zusters van Isis tot het eiland zwemmen, en zij zullen enige tijd niet kunnen spreken. 6. En dan zal Isis zelf tot het eiland komen en hun monden openen. En zij zal Anubis toespreken, en hun binnensten zalven. 7. Zo zal dan Isis licht vinden in de omgang met Anubis, en zij zullen gaan van eiland tot eiland. 8. Zo zal Anubis telkens de gereedschappen van het vreemde gerechtshof terugvinden op de eilanden, en zij zullen door Isis omgevormd worden. 9. Zo zal dan Anubis tot een nieuwe wapenrusting komen. En zo zal dan de wapenrusting van David hem omhullen, maar deze zal omgesmolten worden. En zijn wapenrusting zal zijn als oude dekens. 10. En zo zal dan een ieder die hem gevolgd heeft het zwaard van Anubis dragen. En zijn speer zal tot genezing zijn. 11. En zijn helm zal zijn met vele ogen, en zijn pantser als de schubben der zee. Zijn schild dan is als de drakentand, en zijn riem als het vod der zee. 12. Zij dan allen die met Anubis arm zijn geworden, zullen vleesworden in de rijkdommen der zee. 13. En zo zullen alle ware egyptenaren terugkeren tot hun land, ja, alle stammen die verstrooid zijn. En zij zullen verzoend worden als de kleuren van het goud. 14. Hierin zullen zij hun heilige auf vinden als hun vlees en bloed. Ja, tot vleeswording zullen zij komen. 15. En wanneer zij dan allen met Ra verzoend zijn, zullen ze hun namen vinden in de Manjet-boot, de dagboot die door de hemelen

vaart, en zullen ze komen tot de Meseket-boot, de nachtboot, die door de duisternis en de aarde gaat. 16. En op de Meseket zal Upuqut staan, hij die de wegen opent. Min dan zal staan op de Manjet-boot. 17. Zo zal dan Geb, de aardgod, de nachtboot inslikken, en Nut, de hemelgodin, zal de dagboot inslikken. 18. En hoewel deze twee geliefden zijn, voeren zij vele oorlogen. 19. En Nun zal de boten dragen, en Geb en Nut verzoenen. Ja, wijze raad zal hij schenken. 20. En in Nun dan, terwijl gij in de Nun afdaalt, zullen uw Geb en uw Nut verzoend worden, en gij zult de Nun vinden als een lang verloren vriend. 21. En zo zult gij in de dieptes van Nun Manjet en Meseket leren kennen als vrienden. En ziet dan, zij zijn de diepe ingewanden van de Sobek. 22. Zo zijn dan Manjet en Meseket u als goden gegeven. En ziet dan, zij zijn als de vleugelen van Anubis, om hem en die hem volgen te leiden tot het tweede en het derde Egypte en tot de hogere weg. 23. Bouwt dan tempelen voor uw Manjet en Meseket, opdat gij door de dag en de nacht kunt komen. Maakt dan de uren tot uw vrienden, door af te dalen in de Nun en de Sobek. 24. En wanneer gij tot de Manjet-boom en de Meseket-boom zijt gekomen : eet van haar vruchten, opdat gij toegang hebt tot hun tuinen. Luistert wanneer zij tot u spreken. Dan zult gij uw auf zaligen. 25. Zo is het dan zonder ascetisme onmogelijk om uw auf te zaligen.

3.

Manjet en Meseket

1. En zo zal dan Manjet opstaan om tot Meseket te spreken, en zij zullen hun oorlogsvoeringen tegen elkaar staken. Zo zullen zij dan als broeders zijn, daar Nun en Sebek hen verzoend hebben. 2. Zo zullen zij dan tot Aton gaan voor de derde verzoening, en hij zal hen wederom verzoenen in de hogere weg. 3. En zo zullen Manjet en Meseket verzoend worden met Khnum, en daarna met Nekhbet, en zij zullen in Sekhmet tot ware eenheid komen. 4. Zo dan zullen zij Khnum beschermen als warme dekens, en zullen zij Nekhbet tot kroon zijn. 5. Daarna zullen dan Manjet en Meseket verzoend worden met Wadjet, door Aton, en zullen zij Nekbeth verzoenen met Wadjet, ja, tot in de dieptes van Nun, tot aan de doodspoorten van de Sobek. 6. En zo zal Ra tronen over Wadjet en Nekbeth, over beneden en boven Egypte, vanwaar hij zijn stralen in lagen zend. Ja, in de wolken zal hij tronen, naast de globe. 7. En zo zullen Manjet en Meseket tot viermaal toe met Re verzoend worden, en hij zal hen toespreken, en hen uitzenden tot Sebek. 8. Nu dan leiden de wegen van Sebek tot de hoge bomen. Ja, langs twee krokodillen zult gij gaan, en gij zult het altaar van Sebek zien. 9. Dan zult gij uw armen opheffen als Min, en gij zult zeggen : Hier hebben wij lang op gewacht. 10. Zo is dan de Wadjet-boom tot uw zaligheid geschapen, en ziet, zij is als de slangenboom. Zo ook zult gij tot de Nekhbet-boom komen, en zeggen : Dit is onze zaligheid en slag. Want met inslag zal de boom tot u komen, en met inslag zal de boom door u heentrekken. 11. Zo zijn deze bomen dan zalig onder de visie van Re, waar gij veelvoudig zult komen tot vleeswording. 12. En zo is er dan in het derde ruime vleeswording mogelijk, en gij zult het noemen de doop des vlezes en de vlezesdoop. Zo zal dan uw denken gevleugeld worden, en gij

zult eeuwige visioenen zien, die vanuit de globe van Re komen. 13. Ja, ook gij zult in deze dingen met Manjet en Meseket verzoend zijn. En zo zal Re u leiden van verzoening tot verzoening, en gij zult deze dingen ervaren als het komen tot grote vrede. 14. Zo zal dan Wadjet in u vleesworden, gij allen die haar liefhebt. Maar zij zal door de derde alverzoening en door de hogere weg in een ieder varen. 15. Maakt u dan op om tot haar berg te komen, alle gij volkeren, opdat gij genezing vindt, en vlees over uw botten. 16. Tot uw eigen dorre doodsbeenderen bent gij gekomen, en ziet, zij zal u opnieuw weven, en de levensader tot u uitstrekken. 17. Zij dan is als het merg en het zalige van Sebek, en als de staf van Osiris is zij. 18. Zo is dan de Wadjet als de uitgestrekte wateren van de dag, die de doden geeft aan Nekhbet die is als de wateren van de nacht. 19. Zo heeft Re dan in hen de levensader gevonden, en is hij het die zijn boom daarmee heeft gevoed. 20. Zo zijn er dan vele bronnen in Wadjet en Nekhbet, en zij zijn als de voedsters van bomen, en Re is dan hun hovenier. 21. Ja, hij is het dan die zijn boom voedt, en voor zijn voedsters zorgt. En door de vruchten reizen de doden steeds tot de dag. 22. Tot een parfum van Nekhbet zijn zij, en tot de duinen van Wadjet, waardoor zij haar weg vindt. 23. Telkens weer neemt zij de ouderen met zich mee, en voedt hen met de vruchten der onderwereld.

4.

De boom van Re

1. Zo zijn dan de zusters van Wadjet als de zachte banen der aarde, en hun huizen zijn als vuurtorens, ja, de schuilplaatsen van Manjet zijn zij. 2. Zo zijn dan de zusters van Nekhbet de schuilplaatsen van Meseket, en dezen zijn als de marmeren hallen. 3. Zo zijn dan de broers van Manjet en Meseket hen tot vleugelen. Ja, en dezen zullen dan allen verzoend worden met deze huizen. 4. Gij dan hebt allen uw huizen geopend voor deze families, daar zij hun lichten tot u gezonden hebben, oh alle gij volgelingen van de grote Isis. 5. Zij hebben daar reeds hun spullen staan, en uw huizen zijn hen tot poort. Ja, ook zijn zij gekomen tot de huizen van uw buren, en hebben zij de Amon geplaatst. 6. Ja, vele dodenrijken bevinden zich dan in de huizen der buren, en ook gij zult daar uw schuilplaatsen vinden. Hier dan zult gij hun anubissen vinden. 7. Acht daarom de wonden die gebeten zijn niet gering, want de anubissen hebben u toegang gegeven, opdat gij onder en boven de huizen zult reizen. En zo hebt gij de huishouding van Anubis leren kennen. 8. Leert dan ook de huishouding van Nekhbet kennen, en de huishouding van Wadjet. Want eerstens zijt gij wel gestorven in de Nekhbet, maar gij bent in de Wadjet opgestaan. 9. Zo bent gij dan door de dood en de traagheid heen, tot het dodenrijk der snellen gekomen. 10. Zij dan zijn als de geuren der vruchten, om koele duisternis en warme dood te brengen tot de dag, als het licht der woestijnen. 11. Ziet, gij hebt uw ziel daar zien liggen, maar op de heuvel zijt gij dan vrijgekomen, en hebt gij de oase gezien. 12. Zo is dan alles wat gij ziet binnen uw bereik. Strekt u dan uit naar dat wat gij niet kunt zien. 13. Zo knielen dan Nekhbet en Wadjet dagelijks neer voor de boom van Re, en eten zij van de vruchten. 14. Wijsheid is dan voor een ieder weggelegd, en tot een ieder gezonden, die tot de

hoge bomen is gekomen en daar zijn hart heeft. 15. Nu is echter het hart zonder betekenis wanneer het afwijkt van de boom van Re. 16. Vele huizen zijn dan gekomen tot hen die de boom van Re met zich meedragen, en zij die zijn huishouding kennen.

5.

Ontstaan van het christendom

1. Gij dan waart enige tijd bevreesd geweest voor de huishouding van Amon, daar hij onverzoend was met Aton, en in grote onverzoening leefde, omdat dit de eis der doden was. 2. Maar nu dan is Amon veelvuldig verzoend met Manjet en Meseket, en is Khnum in ere hersteld. 3. Zo zijn dan Nekhbet en Wadjet in de klok van Amon, die hij van Re ontvangen heeft. 4. En vele vogelen dan reizen door deze klok. En zo ook rust de hand van Horus zwaar op het huis van Amon. 5. En zo dan was er een engel van Thoth genaamd Pior en Pior-Thoth, en deze engel dan stichtte het christendom. En zo was er een engel genaamd Dahm-Amon, die een engel is van de god Amon, en deze schiep het mohammedanisme. 6. En zo heeft ook Seth zijn engelen uitgezonden om in de wereld godsdiensten en filosofieen te stichten. En deze engelen zijn genaamd : Milaph-Seth, Marazanta-Seth, Izu-Seth, Atu-Seth, Lapondria-Seth, paarse Seth-mug, Lokogamen-Seth, Talgamen-Seth, Datu-Seth, Rode Seth-kap, Esmeralda-Seth. 7. Zo zijn dan de engelen van Thoth : Izu-Thoth, Esmeralda-Thoth, Atu-Thoth, Datu-Thoth, Rode Thoth-kap, Talgamen-Thoth, paarse Thoth-mug, Milaph-Thoth, Eminius-Thoth, Metensia-Thoth, Kabbernal-Thoth, Lokogamen-Thoth. 8. En zij hebben de leiding over de lagere engelen van Thoth, die op hun beurt weer leiders zijn over miljarden engelen. 9. De namen van deze lagere engelen zijn : Mi-ensus, Kliareout, Emshel, Asam, Har, Loth, Konen, Kulebas, Kehemnon, Tichanus, Orom, Odesu, Otehan, Karam, Emeshel, Okare, Inefes, Hihamst, Otumius, Inokius, Izamellus, Hihunsa, Itafus, Itamus, Enehushel. 10. En de namen van de onder-engelen die de koren leiden, zijn : Etok, Semau, Hemst, Lut, Karal, Damhes, Dakau, Itusha, Emuneus, Amineus, Aminihun, Amhech, Zalech, Gachau, Dagmen, Kalnahou, Konehan, Timix, Kreis, Hesta, Ansfil, Rasach, Danau, Karhum, Wilhen, Etakuleus, Kernahen, Kenderamin, Taneshau, Dakundoch, Irkunthen, Vantau. 11. En verder : Eresmin, Satismin, Matinen, Dahin, Alhan, Arkhenius, Achunius, Romichius, Domanius, Domaninium. En vele anderen. 12. De engelen van Ra zijn dan : Ichmus, Hahen, Amach, Opiun, Darmium, Damus. En deze zijn als de aartsengelen, en zij zijn als godenzonen en goden. 13. Zo zult gij dan deze engelen niet geringschatten, want zij staan in macht hoger dan het christendom en het jodendom, en zij zijn het die u hebben uitgeleid. 14. Ja, in snelle doodskisten hebben zij u uitgeleid, als het toeslaan der krokodillen.

6.

Engelen der Egyptische goden

1. Zo zult gij dan tot de engelen van Isis komen, en ziet zij zijn als de krokodillen. Zij

dan zijn als de bedrijvers van politiek en de handelaars. 2. Daarom is het Aton gegeven hen tijdelijk met vloeken te slaan. Ja, zij dan hebben strijd te voeren, en voeren hun macht niet uit zonder onder druk te staan. 3. Ja, zwaar zijn hun passen, en afgemeten hun woorden, daar zij niet bij machte zijn energie te verspillen. 4. Gij bent dan ook tot de engelen van Nut gekomen, waarvan enkelen in het huis van Ra verblijven. Ziet dan, zij hebben grote macht. 5. Maar zo is er dan alleen macht door de dood verkregen. En deze macht is dan vaak verborgen, daar zij uit de duisternis komt. 6. Ziet dan, zij gaat van verborgenheid tot verborgenheid, en zalig zijn zij die er een glimp van opvangen. 7. Zo zijn dan de engelen van Nut : Karnahak, Tuus, Remehok, Duuti, Epischet, Panis, Magrien, Damiek. 8. De engelen van Neith verblijven dan veelal in het huis van Anubis, vanwaar zij worden uitgezonden. 9. Zo ook verblijven enkelen van hen in het huis van Geb. 10. Gij dan die door Geb zijt geslagen : Veracht zijn harige stok niet, daar zij u tot leven leidt, al is het door duisternis heen. Diep zult gij kunnen reizen door de Wadjet en de Nekhbet, en gij zult tot grote verzoeningen komen, die u vrede zullen brengen. 11. Vereert dan naast Geb ook zijn engelen, die zijn beeltenis dragen, want ziet, zij zijn als de Egyptische heiligen. 12. Zo zult gij dan leren bidden tot Geb, en gij zult de groene tabletten met gebeden ontvangen.

Gebed tot Geb

13.En zo zult gij dan bidden tot Geb : Almachtige Vader der aarde, Allerhoogste vorst onder Aton, de rode zon. Gij bent als de groene zon, die onze aarde vruchtbaar maakt. 14.Geeft ons heden ons dagelijks brood, en schenk ons uw roede, opdat wij zullen groeien. 15.Geef ons de kracht om dagelijks uw kruis te dragen, en tot u te komen, wanneer Gij ons wilt zien. Uw oog dan ziet alles, en U wil dat wij tot U naderen. 16.Uw wil geschiede in ons leven, en Uw wil geschiedt op aarde, onder Aton, de rode zon. Almachtige Geb, leidt ons tot de rode zon, dat gij ons altijd aan hem overdraagt, want deze is onze schuilplaats voor eeuwig. 17.Wij danken U, Almachtige Geb, dat gij de leidsman bent, onze gids, tot Aton. Zo zullen wij u dan loven en prijzen, want gij hebt dit verdient, om alles wat gij voor ons hebt gedaan. 18.Wij heffen onze handen op om Aton te ontvangen, en dan laten wij onze handen dalen om hem te schenken aan de aarde. Dat de rode zon telkens weer in de aarde dale, om ons te verzoenen met U, oh Geb. 19.Vergeeft ons onze schulden, gelijk wij onze schuldenaren vergeven. Leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want van u is het koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, tot in Eeuwigheid.

Gebed in Nood

20.En zo zult gij bidden wanneer gij in nood zijt : Oh Geb, toon ons uw kracht en genade. Tot uw goedertierenheid en lankmoedigheid zijn wij genaderd. 21.Gij dan die ons dit kruis hebt geschonken zijt geheiligd en gezegend. Leer ons dit kruis te dragen, maar verzoek ons niet boven vermogen. 22.Breng dan ons kruis tot heerlijkheid, en doe ons opstaan in uw hart. Al wat wij willen is te naderen tot uw hart. Geef ons rust en vrede in dit lijden. 23.Leer ons dit kruis te zegenen en op u te vertrouwen, dat U

ons leidt door deze storm. Gij dan schept uw land temidden van de woeste golven, en gij leidt uw volk uit door wonderen en tekenen. Amen.

7.

Gebed tot Seth

1. En zo zult gij ook als Ramses naderen tot Seth, evenals de egyptenaren van het oude. En gij zult moeten leren bidden tot Seth. Zo dan zult gij bidden : Almachtige Vader der storm en donder, gij die onder de aarde zijt. Geeft ons heden wat wij nodig hebben, en weest dan onze middelaar. 2.Wij houden van u, en danken u voor het kruis dat gij ons hebt geschonken. Geeft ons dan de kracht dit kruis te dragen, en leer ons elkanders kruizen te dragen. Leer ons ook te bidden voor de doden, en hen niet te vergeten. 3.Wij loven u voor uw liefde, en wij prijzen u, want Gij bent onze heerlijkheid en goedertierenheid. Gij dan zijt trouw, en gij komt ons tegemoet. Leer ons dan telkens weer tot u te naderen. Vergeef ons onze schuldenaren, gelijk ook wij onze schuldenaren vergeven. 4.Leidt ons dan tot Aton, en verdedig ons in de rechtszaal. Laat zijn woede ons dan niet vernietigen, maar omhul ons met warme dekens. Leer ons dan lof te offeren tot Aton en tot U, ja, leer ons u te aanbidden. 5.Leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze, want van u is de kracht, het koninkrijk en de getrouwheid tot in eeuwigheid. Door Ramses naderen wij tot u. Neem onze gebeden aan.

Gebed voor de doden

6. Zo zult gij in nood dan komen tot Seth, en bidden : Oh, Seth, toorn dan niet, Almachtige Vader in de hemelen onder Aton. Leidt ons door de stormen heen tot de troon van Aton, die de rode zon is. 7.Laat ons hart dan niet bezwijken voor u, maar heb genade. Verzoek ons dan niet boven vermogen, gij die handelt vanuit getrouwheid. 8.Gij dan voert oorlog in gerechtigheid. Toorn dan niet voor eeuwig, maar onderwijs ons, en vergeef ons onze schulden, daar wij onze schuldenaren vergeven. 9.Wij komen tot u om te bidden voor de doden. Wij danken u, dat u de mogelijkheid hebt gegeven voor hen te bidden. Zo leggen wij dan hen die ons dierbaar zijn voor uw troon, ook hen die wij niet kennen. 10.Leert ons dan de doden kennen. Wij vragen u of u hen wil zegenen, en indien mogelijk genezing wil schenken. Wij vragen u of u hen wil opnemen tot op uw troon, om hen te voeden met het voedsel der doden. 11.Geef hen een hart, opdat zij kunnen ademen en spreken. Geef hen een ziel, opdat zij kunnen wandelen, en een geest opdat zij kunnen vliegen. Almachtige Vader die onder Aton troont, weest dan getrouw tot hen. 12.Luistert dan naar hun gebeden, en geef acht op hun smekingen. Breng hen dan recht, en verdedig hen, wanneer zij voor Aton verschijnen. Almachtige Vader, stort uw geest en vlees over hen uit, opdat zij zullen opklimmen tot Aton, en met de rode zon verzoend zullen worden. 13.Leert ons dan bidden voor de doden, en leert ons hen te zegenen en te genezen. Gij dan hebt een hart voor de doden. Vader, wij houden van u. Gij hebt ons leven gegeven.

8.

Gebed tot Sekhmet

1. Zo zult gij dan naderen tot de troon van Sekhmet en aldus bidden : Heilige Sekhmet, wij naderen tot u, gij voor wie alles buigt. Toon dan genade tot ons, en schenk ons voedsel uit uw tuinen. 2.Wij zegenen dan hen die uit de dodenrijken tot u roepen. Neemt hen op, en schenkt hen vrede. 3. Heb genade over hen, oh Almachtige Sekhmet, gij die troont onder Aton, de rode zon. Amen.

Gebed tot Aton

4.. Allerhoogste Vader, wij buigen in ontzag voor u. Gij hebt ons gebracht door uw liefde, tot hier. Wij hebben de doden met ons meegenomen, en leggen hen voor u neer. 5. Schenk ons uw genade, en leer ons elkaars kruizen te dragen. Gij heilig vuur der rode zon, zuivert onze harten nu, en schenk ons voedsel uit uw almachtige hand. Amen.

Gebed tot Isis

6.Almachtige Isis, wij buigen tot u. Engelen buigen tot u, en alle heiligen. Groot is uw Naam, geprezen zijt gij in heel Egypte. De doden brachten wij voor u mee, opdat gij leven in hen zoudt blazen. 7.Groot is uw naam, genadig en trouw uw liefde, blijf bij ons, wanneer de nacht over ons valt, en leidt ons tot uw eeuwige vrede. 8.Engelen buigen tot u, en loven uw naam, ja, zij dragen u, door de schepping heen, tot uw eer. Goed is alles wat gij geschapen hebt. Amen.

9.

De stad der gebeden

1.En ik dan kwam tot een zaal vol met doden. En aan het eind van die zaal zag ik drie grote en geweldige tronen. En op de middelste troon zat Aton, met zijn gezicht als een rode zon. 2.En naast hem zaten Pior-Thoth en Dahm-Amon, en zij hadden ook het gezicht als een zon. En Dahm-Amon was dan als een wilde ram, en zijn zon was blauw en paars met een witte vleugel. 3.En Pior-Thoth was als een lichtrode zon, en alle drie moesten zij oordelen over de doden. En toen kwam Seth tot mij, en gaf mij een pen en sprak : gij dan zijt de uitverkorene der goden. Gij zult veel moeten schrijven. En hij gaf mij de groene tabletten van Geb, waarop de aardgebeden stonden. 4.En hij sprak : Gij dan zijt uitverkoren om het heilige gebed te herstellen. En deze tabletten waren als grafstenen. En ook gaf hij mij de tabletten van Sekhmet en Isis, en daarna leidde hij mij tot een ondergrondse gang, waar een bootje stond. 5.Toen ik met hem in het bootje stapte nam hij zijn staf, zette die in het water en zette af, terwijl hij z'n staf teruggreep, en het bootje begon te varen. En we gingen van een schuine waterheuvel af, en kwamen in een diepere tunnel. 6.Ineens stond de boot stil, en we konden aan de overkant uitstappen. Dit was je leven, zei Seth. Toen ging er een deur open, en Geb kwam binnen met zijn hoofd als de groene zon. Hij had een staf in zijn handen die brandde. 7.Met z'n drieen gingen we door de deur

binnen waardoor Geb was gekomen, en we kwamen in een prachtig landschap terecht. Dit is dan het veld der doden, sprak Geb, en overal begonnen er herten te huppelen. 8.Toen gingen we weer naar binnen, en met z'n drieen gingen we het bootje weer in, wat begon terug te varen. Al snel kwamen we weer in de zaal vol met doden terecht, en ik kreeg van Geb een aantal andere tabletten. 9.Je moet veel schrijven, zei Geb, terwijl hij in de mist verdween. Na een tijdje verscheen zijn gezicht tussen de andere drie zonnen, en nam hij de Dahm-Amon en de Pior-Thoth in zijn handen, terwijl zijn zon groener werd, steeds donkerder en donkerder. 10.Tenslotte smolt hij samen met Aton. Terwijl de Aton-zon begon te groeien en te groeien om de zaal vol met doden begon te bedekken. Toen stapte Seth naar voren, en slokte de zon op, terwijl hij rode haren kreeg en rood vuur spuwde. Hij kwam tot Isis en zij baarde negen dochters met rode haren. 11.En dezen brachten andere tabletten tot mij. En ik vroeg mij af waar Aton was gebleven, maar hij was in het rode. En Aton sprak : Gij zult veel tot Seth en Geb moeten bidden, om de aloude paden te herstellen. En deze stad zou gebouwd worden door gebed.

10.

De Egyptische evangelieen

1.En Seth en Geb begonnen vlees te worden in mij, en ik sprak in nieuwe tongen, de tongen van Seth en Geb. En ook begon ik tot hen te bidden zoals hun vlees mij ingaven te bidden. 2. En zo werden mij de evangelieen van Seth en Geb gegeven. En de engel die het romeinse rijk had geschapen kwam tot mij, en deze engel was een engel van Osiris, genaamd Shesmu. En deze dan is het zwaard van Osiris. 3. En zo ontving ik ook de evangelieen van Isis, Sekhmet en Osiris, en later het evangelie van Horus. 4. En de engel van de chinese koninkrijken kwam tot mij, en deze was een engel van Shu, genaamd Omnikot. En de engel van de indianen was genaamd Dametu, en zij was de engel van Sekhmet. En deze engelen gaven mij ook tabletten met evangelieen en gebeden. 5. En ook brachten zij de iconen mee voor het nieuwe koninkrijk. En zo werd de aarde tot het nieuwe Egypte.

Seth

1.

Sethon

1. Tot de derde levensboom en de derde levensrivieren ; De buik dan zal de intieme delen inslikken, en zij zal leven schenken. Zo zullen de nieuwe intieme delen vanuit de buik komen. En ziet, zij zijn in de buik. 2. Zo zal dan ook de buik de benen

inslikken, en ziet, zij zal nieuwe benen voortbrengen. 3. Laat dan niemand uwer die deze woorden hoort deze verachten. Maar ziet op de sekhmetten, en zegt het voort, daar het het derde lichaam bespreekt. 4. Aton spreekt vanuit de steek des levens. Luister dan naar de steek, opdat hij het van u wegneme. 5. Laat dan niemand voortijdig de angel weghalen, daar zij gegeven is om de honing des eeuwigen vlezes te laten voortkomen. 6. Zij dan die de angel voortijdig weghalen zullen voorzeker sterven, en in hen is het leven niet. 7. Zo zijn deze dan strenge woorden, opdat gij uw behoudenis bewerke in vrezen en beven. Zalig hen die beven, want zij zullen leven. Zij die dan niet beven zijn al levende dood. 8. Gij dan zult door uw beven veel leven voortbrengen, en gij zult de adem van het derde paradijs dragen. 9. Komt dan tot de derde levensboom en haar rivieren, opdat gij ook van haar vruchten zult eten. 10. Gij dan hebt een boom in het volgen van Seth. Gij weet dan dat Osiris en Seth strijd voeren, en deze strijd is heilig. Als twee leeuwen vechten zij, om de eeuwige vruchten te mengen. Zo is dan de heilige Seth-Osiris als de heilige Sethon u als sieraad gegeven. 11. Zij dan die luisteren naar de stem der strijd zijn niet verre van de bevrijding. 12. Heft dan uw hoofden omhoog, al gij die Sethon volgen, want de verlossing is nabij. Zo zijt gij dan tot de derde behoudenis gekomen. Studeer dan veel, en groei op in wijsheid, want zij die jong zijn leven in vele verwarringen. 13. Gij dan moet het juk der jeugd leren verstaan, en daardoor tot vrede komen.

2.

De betekenis van Sat-an

1. Gij dan die de derde doornenkroon draagt en het derde doornenkruis : zalig zijt gij. Gij zult voor vele gevaren behoedt worden, en gij hebt vuurtorens op uw paden. Ja, de wegwijzer zal uw gids zijn. 2. Zo heeft de Sobek dan als heilige vijand Benmaten, en ook Bilmageln. En gij hebt zulke heilige oorlogen in uzelf bemerkt, opdat zij de wegen der communicatie openbreken. Geenszins hoeft gij u daardoor laten beangstigen, ook niet door de strijd tussen Ra en Apep, daar dit vele hoeken van de tempel zijn die in het midden één worden. In Aton is dan verzoening. 3. Ook de Egyptische goden dan zoeken bevrijding, en deze zal zijn in Tifiaf. 4. Nu dan is Seth als de heilige godenbank, en is Osiris als de heilige godenmedia, en ziet dan, hun strijd heeft Horus voortgebracht, de boodschapper der goden. 5. En Horus dan strijdt mee aan de hand van Osiris. Hoeveel te meer dan zullen wij moeten strijden aan de kant van Seth. 6. Seth dan is de enige die Ra kan beschermen. Zoudt gij dan aan de kant van Horus en Osiris staan, om daarmede tegen Seth te strijden, dan zou uw Ra vallen. 7. Zo moet gij dan leren ook heilige strijd te voeren om Horus en Osiris in te perken, om Seth aan te hangen, hij die de ware schuilplaats van Ra is. Zo is dan Ra de godenhandel, en gij doet er goed aan in Sethon te onderhandelen. 8. Wij weten dan dat Aam, die de gevallene is, een duistere Osiris aanhangt, en daarmee een duistere Seth. Zo moet gij dan weten dat ook de anderen van Orion hun macht hebben bereikt door de verkeerde samenhang der Egyptische goden. Dit dan staat ook in hun boeken vermeld. 9. Zo zullen dan Aam en Delfio het derde merkteken van het beest brengen,

om de volkeren tot slavernij te brengen. En dit nummer is drieduizendzeshonderdzessenzestig. 10. Waakt dan, opdat gij het uur van de dag kent en in hun handen niet valle. Gij zijt dan genaderd tot de schare der Egyptische heiligen, die driemiljoenhonderdvierenveertigduizend zielen en lichamen telt, onderverdeeld in de stammen van Egypte. 11. Zij dan die overwinnen en het derde merkteken van het beest niet dragen zullen dan tot deze schare behoren. Zij dan hebben hun zielen niet met vrouwen bevlekt, en wonen in de kloosters en de woestijnen. 12. Zo leeft dan ook Seth in de woestijnen, als een afgezonderde en als een wilde. Hij dan is de Osiris ontvlucht, na hem gedood te hebben, en draagt nu de nieuwe Osiris met zich mee. 13. Zo is dan hij die Horus ontvlucht is, en Aam, als een vrije en een zalige, daar een overvloed van godenboodschappen de zielen te zeer zou verzoeten en bederven. 14. Seth is dan door zijn engelen de stichter van het atheisme en het antheisme, daar zij de ziel terugbrengen tot de eenvoud en de eigenwaarde. 15. Geen godsdienst op aarde is dan groter dan het boeddhisme, maar ziet, zij zal ingevuld moeten worden door de Egyptische goden. Dit dan zal de weg leiden tot Izu. 16. Zo is dan Izu, Brannan en Tifiaf het heilige stappenstelsel waarin de Egyptische goden hun plaats vinden in het boeddhisme. 17. En door van Christus tot Christus te gaan, zult gij de ijzeren klem van het christendom verbreken. 18. Gij weet dan allen dat de aartsvijand van het christendom werd bestempeld als satan. Sat komt van Satis, die de waterschenkende vrouw van Khnum is. An komt van Anubis. 19. Ten dele bevat het christendom waarheid die uitgewerkt en gezuiverd wordt door het tweede en het derde, maar zij zal volkomen overgaan in het Egyptische, door de stappen Izu, Brannan en Tifiaf. 20. Zo zult gij dan afrekenen met het verleden. Indien gij u hebt verzoend met Satis en Anubis, en met hun verbond genaamd Sat-An, dan hebt gij van de verchristelijkte satan niets te vrezen. 21. Zo is dan niet een iedere aanbidder van Satan slecht, daar het verwijst naar een oude vorm van aanbidding. 22. Anderen zeggen dat satan verwijst naar Seth-on, als de met Seth verzoende Osiris, en weer anderen zeggen : Het is Seth-An, als het verbond tussen Seth en Anubis. Al dezen zijn waar. 23. Zo is Seth die als de god van het kwaad afgeschilderd wordt, door de oudere egyptenaren aanbeden, en in de Ramses-dynastie. Het gaat erom de goede samenhang der goden te vinden. 24. Toch hebt gij dan tot de derde satan te strijden, daar hij uw zielen van de waarheid wil afbrengen. Zou deze strijd u dan weer terugbrengen tot het christendom ? Neen, voorzeker niet, daar het meerendeels de weg eruit is. 25. Zo doet gij dan ook door de derde Christus te aanbidden afstand van de eerste die nog onzuiver was. Nu dan zullen in het derde wel alle dingen van het eerste gezuiverd worden.

3.

Het derde Pniel ; pleidooi voor de goden en hun opponenten

1. Zo ook hebben Hai, Rerek en Apep betekenis in de samenhang der goden. Apep hield namelijk Ra in balans, en was als een heilige cocon. Daarom mogen wij net als bij Seth de Apep niet zuiver als een kwaad wezen beschouwen, maar dient hij z'n

plaats te vinden in de samenhang der goden. 2. Zo doet het derde dan een beroep op de verdediging van Apep, opdat zijn ziel niet bij de godenrechtbanken zonder meer vernietigd worde. 3. Gij weet ook dat enkele goden Seth verdedigden bij de godenrechtbanken, om hem Ra te laten opvolgen. Maar omdat Isis smeekte om samenhang, en dit toch geen goed idee vond, is Horus dit tijdelijk geworden. 4. Zo was dan in Thebe de god Amon aan top. Het derde echter zegt : Aton is de allerhoogste, maar in de samenhang tellen de andere goden wel degelijk mee, vooral Sebek als de tweede, en die overigens aan de top stond bij enkele farao's die zichzelf naar hem vernoemden als bijvoorbeeld Sebek is verzadigd. 5. Zo is dit boek dan een pleidooi voor alle goden en hun opponenten, voor de goede samenhang. 6. Zo zullen zij allen zalig worden in de derde alverzoening, die de alverzoening der goden is. 7. Maar houdt dan niet op om met de goden in heiligheid en heilige toetsing te worstelen, zoals Jakob deed op Pniel. Laat dan niemand u misleiden, of wegtrekken uit de samenhang. Monotheisme is maar tijdelijk, aangesteld voor een zuiverend doel. 8. Zo zult ook gij tot het derde Pniel moeten komen, om met de goden te worstelen, en de zuivere samenhang te ontdekken in uw leven. 9. Al het lijden dan is tijdelijk, en zal zijn angel verliezen in de samenhang die tot vrede leidt in de derde alverzoening, en de hogere weg.

4.

Over Boeddha en het corrupte van de huidige anatomie

1. Zo is dan Seth in een hogere extase gekomen door zijn lijden, daar Anubis hem voor de rechtbank der rechtvaardigen heeft gebracht, waarna hij zijn troon verkreeg. 2. Wel echter staat deze troon onder Aton, die de rode zonneschijf is. 3. Maar ook Aton heeft dan verantwoording af te leggen, en wel aan Tifiaf, die als de gele zonnenschijf is. 4. En zo zal Tifiaf Aton zevenvoudig zuiveren evenals Brannan. Zo is dan de derde Boeddha Egyptisch. 5. Komt dan tot de verlichting van de derde Boeddha die Egyptisch is. Er zijn dan geen spullen die je kan meenemen tot de hogere weg. Gij dan moet uzelf ontledigen. 6. Zo zijn dan iconen, beelden en andere tempelrelikwieen de enige materialen die u tot zaligheid kunnen leiden, en natuurlijk uw eigen lichaam. 7. Zoekt dan de verborgen schatten des lichaams, want vanuit vlees zijt gij voortgekomen, en tot vlees zult gij gaan. 8. Zo zult gij dan het vlees verheerlijken, niet door opsmuk, maar door kennis van de ware anatomie. 9. Leert dan de corruptie van de huidige anatomie kennen, en verheerlijkt haar niet, want zij die dat doen hebben het leven niet. 10. Gij dan moet terugkeren tot de buik, vanwaar al het leven komt. Verheerlijk dan de organen der buik, en verlustig u daar in, en verheerlijk ook de geheime organen, opdat zij zich zullen openen en zich aan u geven. 11. Zo zult gij door veel studie uw lichaam dienen. Zondert u daarom ook af, opdat gij u niet met de wereld besmette. De wereld dan vare ten verderfe. 12. Weest dan ook niet verzot op veel geld, maar indien u veel geld hebbe, gebruike het om de tempelen van Egypte te bouwen, en gebruik het voor onderzoek en de wederopbouw van de natuur. Zo zult gij niet in het oordeel van de rijke vallen.13. Zo is dan Izu de perfecte

balans tussen Boeddha en de egyptenaren.

5.

Goddelijke oorlogen

1. Zo kunnen wij dan door de groene zon, als door Sebek en Geb, naderen tot de rode zon, die Aton is, en door Aton komen wij tot Tifiaf, die als de gele zon is. 2. Maar er is dan geen weg tot Tifiaf, dan door Izu en Brannan, in wie wij de ware Aton vinden. 3. Zo heeft dan Seth vele vijanden, en in hem zullen wij dan ook de godenoorlogen moeten kennen. 4. En zo voert Seth dan strijd tegen Isis, en Isis tegen hem. En zo bestaan er dan ook oorlogen tussen Seth en Anubis. En ziet, zo zuiveren zij elkaar. 5. En zo is er dan ook oorlog tussen Seth en de sekhmetten, en klagen zij hem aan, dag en nacht. 6. En zo is er dan ook oorlog tussen Seth en Ptah, die de geringste der goden is. Maar buiten Egypte is er niemand groter dan hem. 7. En zo ook is er oorlog tussen : Seth en Apis, Seth en Hapi, Seth en Shesmu, Seth en Apep, Seth en Rerek, Seth en Hai, Seth en Ra, Seth en Bastet, Seth en Sebek, Seth en Aton, Seth en Geb. 8. En verder : Seth en Horus, Seth en Min, Seth en Khnum, Seth en Satis, Seth en Mut, Seth en Amon. 9. Zo zijn er dan ook oorlogen tussen Bastet en Sekhmet, Bastet en Sekhem, Bastet en Osiris, Bastet en Khnum, Bastet en Horus, Bastet en Ra, Bastet en Aton, Bastet en Isis, Bastet en Wepwawet, Bastet en Apep, Bastet en Rerek. 10. En verder : Ra en Sekhmet, Sekhmet en Osiris, Sekhmet en Horus, Ra en Horus, Ra en Isis, Sebek en Isis, Sebek en Ra, Sebek en Horus, Aton en Horus, Aton en Ra, Aton en Sebek, Ra en Serket, Aton en Serket, Sekhmet en Serket, Serket en Khnum. 11. En zo zijn er nog veel meer oorlogen opgetekend in de boeken. En gij dient die allen te kennen. Aanbidt dan de heilige oorlogen, want zij zijn ter zuivering, en zij zijn heilig tot het smeden der hemelse wapens. 12. Zo zijn dan de beelden en iconen der heilige oorlogen opgetekend in de boeken van Dio, en zij is tot het derde Harmageddon. Gij allen zijt genaderd tot het drieduizendjarig Egyptisch Vrederijk. 13. Dan zal het varken met de beer zijn, en de slang met de kip. Ook zal het kalfje grootgebracht worden door de wolf 14. Want alle oorlog zal leiden tot vrede, door de derde alverzoening.

6.

De derde grote wijsheidsboeddha's en de derde bodhissatva's van Egypte

1. Zo is dan in het derde vrederijk Sekhmet de derde Boeddha, en ziet, zij biedt verlichting aan. 2. Zij dan draagt het derde Boeddha-kruis en de derde Boeddha-doornenkroon, en ziet, het is haar tot zaligheid. 3. Zij dan draagt tezamen met Isis het derde ijs, dat brandt. In de tempelen is zij het licht. 4. Kom dan tot de derde Dharma die de Egyptisch-Boeddhistische leer is. Wanneer dan de brug over de kloof gebouwd is, komen dan de geesten die in deze kloof opgesloten zaten vrij. 5. Ja, de zielen van slangen zullen tot vlees worden. Ja, uw lijden is dan niet voor niets geweest, anders zoudt gij deze put niet geopend kunnen hebben. 6. Zo is dan het kruis u tot sleutel, en wee hen wiens kruizen te kort zijn. 7. Zo bent gij dan genaderd tot de derde Torhan. En ziet, in haar zijn alle bruggen. Zo doet gij er ook wel aan tot de derde

bardo's te komen, die de egyptisch-boeddhistische overgangen zijn. 8. Gij dan die het pad van de derde Boeddha volgt, die Sekhmet is, zult naderen tot het derde nirvana. 9. De derde Maitreya dan is Seth, Hij die komende is, en die ook de derde Christus is. 10. De derde Aksobhya die over het oostelijke van het paradijs regeert, in het derde Abrihati, is dan de grote Wadjet. Zij dan is als één van de dhyaniboeddha's die de grote wijsheidsboeddha's zijn . 11. De derde Amoghasiddhi, die over het noordelijke deel van het paradijs regeert, is dan Geb, die ook over de zilveren zon, maan en ster regeert, en over het groene goud. 12. De derde Amitabha dan regeert over het westelijke paradijs, het derde sukhavati. De derde Vairocana, die de oerboeddha is, is Horus. De derde Ratnasambhava is Ra, en regeerder van de zuidelijke hemel. 13. Zo zijn er dan ook vele derde bodhisattva's. Zo is dan Thoth de derde Majushri, als de bewaker der kennis en leegte. 14. Zo is de derde Cunda en moeder der derde Boeddha's Isis. 15. De derde Vajrapani is dan Sebek. De derde Padmapani is Bastet en de derde Avalokiteshvara is Anubis.

7.

1. Zo zult gij dan bidden en mediteren in vele richtingen, en wanneer gij de derde dharma tot u neemt zullen de derde dharmapala's de leer tot bewaking en bescherming zijn. Ja, zij zullen u tot ware schuilplaats zijn, en als lichtende pilaren. 2. Zij dan die in Sekhmet de derde Boeddha-verlichting ontvangen zullen niet meer tot de lagere bewustzijnen terughoeven. 3. Zo zult gij dan uw weg vinden tot de derde boeddha-chakra's, en zal de derde kundalini dezen vullen en verbinden. 4. Vanuit de ruggegraat zal zij rijzen, vanuit het stuitje waar zij verborgen lag. 5. Ja, met de derde Ida en de derde Pingala zal zij oprijzen, en door het hart het lichaam vervullen. 6. En zij zal zijn als de Nekhbet wanneer zij geopend wordt. En ziet, zij is dan als de Egyptische Kundalini. 7. En de buik zal nieuwe sappen en nieuwe hormonen voortbrengen, en een nieuw zenuwstelsel zal uit haar oprijzen.

HET DERDE BOEDDHISTISCHE TESTAMENT

Emerius

1.

Lijst verschillende soorten boeddha's

En dit zijn dan de namen en de getallen van het derde boeddhisme. En dezen zijn heilig : de derde tijgerboeddha's, de derde leeuwenboeddha's, de derde orca-boeddha's, de derde walvis-boeddha's, de derde haaienboeddha's, de derde edelhert-boeddha's, de derde eland-boeddha's, de derde berenboeddha's, de derde

apenboeddha's, de derde tijger-amithaba's, de derde leeuwen-amithaba's, de derde olifanten-amitabha's, de derde eland-amithaba's, de derde haaien-amithaba's, de derde orca-amithaba's, de derde walvis-amithaba's, de derde piranha-amithaba's, de derde apen-amithaba's, de derde berenamithaba's, de derde wolven-amithaba's, de derde wolven-boeddha's, de derde cobra-amithaba's, de derde cobra-boeddha's, de derde beren-bodhissatva's, de derde apenbodhissatva's, de derde tijger-bodhissatva's, de derde leeuwen-bodhissatva's, de derde haaien-bodhissatva's, de derde pythonbodhissatva's, de derde walvis-bodhissatva's, de derde orca-bodhissatva's, de derde vogelspin-bodhissatva's, de derde paardenbodhissatva's, de derde paarden-boeddha's, de derde paarden-amitabha's, de derde papegaai-bodhissatva's, de derde papegaai-boeddha's, de derde papegaai-amithaba's, de derde anubis-boeddha's. En de derde anibus-boeddha's dan zijn als de zwarte boeddha's, en hun legers zijn als getallen der zee. Zo staan er dan vijfduizend anubis-boeddha's in het westelijke paradijs, en tienduizend van hen in het oosten. Drie anubis-boeddha's staan in het noorden, met hun legers als de getallen der zon, en twee anubis-boeddha's staan in het zuiden, met hun legers als de getallen der maan. De anubis-bodhissatva's staan in de hemelen en in de lucht, en ook in de aarde en onder de aarde, als de getallen der aarde. De namen der anubis-bodhissatva's zijn dan : Manjanhi, Katumes, Hanu, Mukandi, Kinates, Mirdit, Hendettel, Haak, Haaks, Hamulen, Hamulet, Hagnog, Kanu, Kiketsch, Kiket, Manuheren, Manu, Makutes, Makutessineshen, Makuteshahannan, Mamorkuditsch, Marmen, Hem, Hikmat, Hatuneton, Hammaheschon, Hammadontes. Zij dan zijn de aanvoerders van hun legers. En ziet, zij zijn met velen. Verder : anubis-amithaba's, anubis-dharma-pala's, anubis-vairocana's, anubis-ratnasambhava's. Verder : sekhmet-boeddha's, seth-boeddha's, en ziet, zij zijn van het derde. Verder : de derde beren-dharmapala's, de derde tijger-dharmapala's, de derde leeuwendharmapala's, de derde leeuwen-vairocana's, de derde tijger-vairocana's, de derde haaien-vairocana's, de derde haaien-ratnasambhava's, de derde haaien-abrihati's, de derde orca-abrihati's, de derde orca-maitreya's, de derde haaien-maitreya's, de derde walvis-maitreya's, de derde tijger-maitreya's, de derde leeuwenmaitreya's, de derde beren-maitreya's, de derde apenmaitreya's, de derde sekhmet-maitreya's, de derde seth-maitreya's, de derde bastet-maitreya's, de derde anubis-maitreya's, de derde ra-maitreya's, de derde horus-maitreya's, de derde aton-maitreya's, de derde tifiafmaitreya's, de derde tifiaf-boeddha's, de derde izu-boeddha's, de derde brannan-boeddha's, de derde tifiafbodhissatva's, de derde izu-bodhissatva's, de derde brannan-bodhissatva's, de derde tifiafvairocana's, de derde tifiafamithaba's, de derde tifiafdharmapala's, de derde izudharmapala's, de derde brannandharmapala's, de derde tifiaf-ratnasambhava's, de derde isis-ratnasambhava's, de derde thothmaitreya's, de derde isis-amithaba's, de derde isis-bodhissatva's.

2.

De bruggen van Egypte ; het heilige Emerius-wiel

Zo zijn dan verder : derde haaienkrishna's, derde haaienshiva's, derde haaienvishnu's, derde haaiendevi's, derde haaiendurga's, derde haaienkali's, derde haaienganesha's, derde krokodillenkrishna's, derde tijgerkrishna's, derde leeuwenkrishna's, derde cobra-krishna's, derde leeuwenshiva's, derde tijgershiva's, derde olifantenkrishna's. Zo is dan in het derde de kloof tussen Egypte en India overbrugt, om zijn geesten vrij te zetten. Zo zijn dan verder : de derde haaienyama's, de derde tijgeryama's, de derde krokodillenyama's, de derde leeuwenyama's, de derde walvis-yama's, de derde orca-yama's, de derde valken-yama's, de derde arends-yama's, de derde ravenyama's, de derde izu-yama's, de derde brannan-yama's, de derde tifiaf-yama's, de derde sekhmet-yama's, de derde isis-yama's, de derde anubis-yama's. En in het derde is dan ook de kloof tussen Egypte en de indianen overbrugt. Zo zijn dan verder : de derde sekhmet-pele, de derde anubis-pele, de derde anubis-dordada, de derde sekhmet-dordada, de derde sekhmet-tujaja, de derde anubis-tujaja, de derde anubis-quetzequotl, de derde anubis-viracocha, de derde haaien-viracocha, de derde haaien-tlalok, de derde tijgers-tlalok, de derde tijgers-quetzequotl, de derde walvis-quetzequotl, de derde orca-quetzequotl, de derde orca-pele. Zo zijn er dan vele boeddha's der derde indianen : quetzequotl-boeddha, pele-boeddha, viracocha-boeddha, tujaja-boeddha, tlalok-boeddha. Zo is er dan ook : tlalok-ra, quetzequotl-ra, tujaja-ra, viracocha-ra, pele-ra, tlalok-sekhmet, in het derde. De derde mars-tlalok, de derde jupiter-tlalok, de derde jupiter-quetzequotl, de derde jupiter-pele, de derde jupiter-boeddha's, de derde jupiter-bodhissatva's, de derde jupiter-amithaba's, de derde mars-amithaba's, de derde mars-krishna's, de derde mars-shiva's, de derde mars-ratnasambhava's, de derde mars-indra's, de derde jupiter-krishna's, de derde jupiter-vishnu's, de derde remulus-vishnu's, de derde cupido-vishnu's, de derde cupido-tlaloks, de derde cupido-viracocha's, de derde cupido-teotihunehan, de derde cupido-quetzequotl, de derde cupido-ixtabs, de derde romus-ixtabs, de derde romus-boeddha's, de derde remulus-boeddha's, de derde remulus-krishna's, de derde pollux-boeddha's, de derde castor-boeddha's, de derde castor-krishna's, de derde castor-viracocha's. Zo is dan de romeins egyptische kloof overbrugt. En dan verder : de derde apollo-krishna's, de derde apollo-shiva's, de derde apollo-vishnu's, de derde apollo-boeddha's, de derde apollo-viracocha's, de derde apollo-quetzequotl, de derde apollo-tlalok, de derde apollo-ixtab, de derde apollo-pele, de derde venus-pele, de derde venus-quetzequotl, de derde juno-quetzequotl, de derde vesta-quetzequotl, de derde diana-quetzequotl, de derde pluto-quetzequotl, de derde pluto-viracocha, de derde pluto-tlalok, de derde pluto-boeddha's, de derde pluto-bodhissatva's, de derde pluto-krishna's, de derde pluto-shiva's, de derde pluto-devi's, de derde pluto-dharmapala's, de derde pluto-kali's, de derde pluto-ganesha's, de derde pluto-hanumannen, de derde pluto-amithaba's. In egypte is dan de romeins-indiaanse kloof hersteld, ja, in het derde egypte. Zo is dan de Ra-Emerius, de brug tussen Egypte en de indianen. Zo is dan de Ra-Ebrig de brug tussen Egypte en de boeddhisten, en is Ra-Ebir de brug tussen Egypte en India. Seth-Emerius is de brug tussen Egypte en het christendom en Horus-Emerius is de brug tussen Egypte en de

romeinen. Zo is dan Emerius het heilige bruggenwiel van Egypte. Zo moet gij dan op Emerius achtslaan als op een heilige naam, want deze als als de geest van Tifiaf. En deze is als het altaar en het oog van Tifiaf. Zo zullen dan de geesten niet meer onafhankelijk van elkaar bestaan. Gij doet er dan goed aan de godsdiensten als een zuiver gouden kunstwerk aan elkaar te smeden. Zo zult gij dan onder de hoede van Tifiaf komen.

3.

De lichaamssleutel van Emerius

En zo zijn dan in Emerius de kleinste deeltjes in lagen van het lichaam tot de lever en de nieren, en zo ook de zachtste deeltjes tot opening van de leverlagen en de nierenlagen, ja, tot alle delen der buik, en hun verborgenheden. Zo is dan ook de Emerius tot sleutel der milt, en zullen ook de zachtheden der darmen en de maag oprijzen tot het hoofd. Ja, de hitte en koude die de buikdelen dragen zijn anders, en kunnen bezocht worden in Emerius. Zo is er dan de maaglaag van DNA, de leverlaag van DNA, de dikke darmlaag van DNA, de dunne darmlaag van DNA, de miltlaag van DNA. De zachte deeltjes bestaan uit ASC. Zo is er de leverlaag van ASC, de dikke darmlaag van ASC, de maaglaag van ASC, de miltlaag van ASC, de dunne darmlaag van ASC en verder. Deze lagen vormen nieuw zicht. Hete deeltjes heten AHT. Zo is er de maaglaag van AHT, de dunne darmlaag van AHT, de dikke darmlaag van AHT, de nierlaag van AHT, de miltlaag van AHT, de leverlaag van AHT, de alvleesklierlaag van AHT, de gallaag van AHT. Koude deeltjes heten ACC. Zo is er de maaglaag van ACC, de alvleesklierlaag van ACC, de dikke darmlaag van ACC, de dunne darmlaag van ACC, de nierlaag van ACC, de leverlaag van ACC, de miltlaag van ACC, de gallaag van ACC, en verder. Dit heeft invloed op het zenuwstelsel, en ook op het zicht. Zo zijn er dan ook de zware lichaamslagen en de lichte lichaamslagen, de grote deeltjeslagen, de dunne deeltjeslagen, de dikke deeltjeslagen, die zich ook in de buik door de sleutel van Emerius kunnen verdiepen tot verbetering op vele vlakken. Door de Emerius-sleutel te ontwikkelen kun je tot diepere polen komen, ook tot de zoetste pool, in de lagen van SP. Zo kan je zenuwstelsel tot verlichting komen, en vandaaruit je hele lichaam door de buik. De Emerius-sleutel zit dan ook diep in de buik verborgen, en is één van de grote geheimenissen van Egypte. Het wordt ook wel het heilige altaar van Egypte genoemd. In Emerius zijn alle godsdiensten één geworden en vermengd, en is daarom ook de weg tot Tifiaf.

De derde Zevendood

En zo spreekt de derde Zevendood, van het derde Xibalba, de derde Mayaanse onderwereld : Er zijn dan ook lagen van de hoge tonen, de HTC. Zo is er de gallaag van HTC, de miltlaag van HTC, de leverlaag van HTC, de darmlagen van HTC, de nierlagen van HTC, de maaglaag van HTC, de alvleesklierlaag van HTC, en verder. De lagen der lage tonen zijn LTC. Zo is er de gallaag van LTC, de dikke darmlaag van LTC, de dunne darmlaag van LTC, de lange darmlaag van LTC, de korte darmlaag van LTC,

de alvleesklierlaag van LTC, de nierlaag van LTC, de maaglaag van LTC, de leverlaag van LTC, de miltlaag van LTC. Zo zijn deze lagen dan ook te vinden in de buikbotten, en de buikspieren. De buikbotlagen van HTC en LTC hebben direkte invloed op de hersenschelp, en hebben de taak het dierlijke terug te brengen tot de mens, en het plantaardige.

De eerste oogst

Nu dan zijn er verder : satan-boeddha's, beelzebul-boeddha's, lucifer-boeddha's, lucifer-bodhissatva's, judas-bodhissatva's, saul-bodhissatva's, appollyon-bodhissatva's, belial-bodhissatva's, satan-amithaba's, satan-krishna's, satan-vishnu's, satan-shiva's, lucifer-krishna's, lucifer-quetzequotls, lucifer-tlalocs, lucifer-viracocha's, jabulon-boeddha's, jabulon-bodhissatva's, jabulon-amithaba's, jabulon-viracocha's, jabulon-krishna's, hiraf-boeddha's, hiram-boeddha's, hiraf-bodhissatva's, hiram-bodhissatva's, hiraf-amithaba's, hiram-amithaba's, hiraf-krishna's, hiram-krishna's, hiraf-shiva's, hiram-shiva's, hiraf-vishnu's, hiram-vishnu's, hiraf-viracocha's, hiram-viracocha's, hiraf-quetzequotls, hiram-quetzequotls, hiraf-pele's, hiram-pele's, hiraf-tlaloks, hiram-tlaloks. Zij dan zijn de oogst uit skull and bones, de illuminatie en de vrijmetselarij. Verder zijn er : beelzebul-shiva's, beelzebul-vishnu's, magog-vishnu's, gog-vishnu's, beelzebul-viracocha's, baal-viracocha's, baal-quetzequotls, beelzebul-quetzequotls, judas-quetzequotls, judas-shiva's, judas-vishnu's, judas-krishna's. Zo zijn zij dan allerheiligst in de Emerius-sleutel. En zij zullen bewaakt en beschermd worden door Anubis, en zevenvoudig door hem worden gezuiverd. En ook zullen zij dan allen ten oordeel verschijnen voor de derde Eéndood en Zevendood, de leiders van het derde Xibalba. En zij zullen de rode darm ontvangen. Ook zullen zij nagekeken worden, of zij bestemd zijn voor de poolorganen van de buik. En ziet, dit is dan de eerste oogst uit het satanisme. Zalig zijn zij die zich hebben laten zuiveren in het derde. Zo is dan de sleutel van Emerius een nauwsluitend zegel.

Het derde Jericho

Zo zal dan op de derde dag de rode darm, als de rode streep, geopend zijn, en zal er verder geoogst worden. En gij zult de rode darm aanbidden als uw god, hij die de slang is, en de krokodil, hij die is als Aton. En dan zal de rode darm het gele voortbrengen, en zij is als de Tifiaf. En zij zult alle poolorganen van de buik voor u zien liggen, en gij zult uw doorgang zien. Zo zijn er dan sodom-boeddha's, sodom-bodhissatva's, sodom-shiva's, sodom-amithaba's, sodom-krishna's, sodom-quetzequotls, sodom-pele's, sodom-tlaloks, sodom-viracocha's, sodom-vishnu's, sodom-indra's, sodom-ganesha's, sodom-hanumannen, sodom-devi's, sodom-kali's, sodom-dharmapala's, sodom-ixtabs, jericho-boeddha's, jericho-bodhissatva's, jericho-shiva's, jericho-amithaba's, jericho-dharmapala's, jericho-vishnu's, jericho-tlaloks, jericho-quetzequotls, jericho-viracocha's, jericho-pele's, jericho-ixtabs, jericho-teotichuacans, jericho-teotihunnehan, jericho-sevendeaths, jericho-onedeaths, babylon-boeddha's, babylon-amithaba's, babylon-dharmapala's, babylon-bodhissatva's, babylon-shiva's, babylon-quetzequotls, babylon-krishna's, babylon-

ixtabs, babylon-pele's, babylon-viracocha's, babylon-teotihunecan's, babylon-teotihunnehans, babylon-teotihuacans, babylon-tlalocs, babylon-bonebreakers, babylon-bleeders, babylon-durga's, babylon-kali's, babylon-hanumannen, babylon-vishnu's, babylon-ganesha's, babylon-maitreya's, babylon-brahma's, babylon-mitra's. Zo is er dan doorgang in het derde Jericho, waar de rode satan is, en de rode semjaza. Hier zult gij de standbeelden van weleer zien, en ziet, zij zijn als de bomen. En er zal een tweede oogst zijn, vanuit het derde. En de derde oogst is dan de rode oogst. En in het rode vallen de goden en hun opponenten met elkaar samen. Zo zijn dan Jakobs rechten samengevallen met Esau's rechten door het rode. Zij dan die de derde buikwond en de buikwond dragen hebben toegang.

De buikwond

En zij dan die de derde buikwond en de buikwond dragen zullen de rode piramide ontvangen. En zij zullen het bot der krokodillen bereiken, wat het bot van kou is, en dit zal hun zicht openen. Zo zullen zij dan een buikschedel hebben, en zij zullen grote macht hebben over het HTC en het LTC. En zij zullen tot de stad der krokodillen komen, en dan zullen de dier-planten de wereld veroveren. Ja, want de grenzen van het HTC zullen zich verwijden, en ook van het LTC, en de dieren en planten zullen de mensen overnemen. En zo zal de mens weer hybride worden, en zullen er ook nieuwe geslachten zijn. En men zal zich niet meer blindstaren op mannetje vrouwtje, maar er zal een nieuwe soort bijkomen, en deze zal koning zijn. Zo zal dan de man uitgroeien tot een nieuw ras, en zo ook de vrouw, en zij zullen beiden hybride zijn. Zo zal dan de derde Noach drie bij drie verzamelen, om de derde ark op te richten, want er zal een derde zondvloed komen. En deze zondvloed zal niet van water zijn, maar van vuur en ijs. Ja, de elementen zullen op aarde storten, en zij die de buikwond hebben zullen in leven blijven. Zij dan die de buikwond niet hebben, zullen vergaan.

4.

Hybride Theorie

Zo zal dan het derde Jericho Egyptisch zijn, en zij zal de heilige Emerius-sleutel dragen. Dan zullen de planten en dieren tot leven komen om het aardrijk te verslinden. En in Emerius zal er adem zijn, als komende uit een radio, en de vogelen zullen kleine tekens geven na lange tijden van wachten, opdat zij die tot zaligheid bestemd zijn doorgang hebben. Zo zijn dan de goden en de opponenten allen zalig in het derde, daar zij archetypen zijn, en zij staan symbool voor het onderdrukte. En de mensheid zal een grote stap achteruit doen. Dit dan geschiedt door de derde alverzoening. En zo dan zal er een tijd van vrede aanbreken voor dieren en planten, in het derde vrederijk, dat een egyptisch vrederijk is. En zo zullen de krokodillen en de haaien een lichaam krijgen, en dit zal gelijken op een mens en een plant. En zo zal er een dag van bevrijding zijn voor de haai en de krokodil, en ook voor de leeuw en de tijger. En zij zullen op de aarde gegeven. Want de aarde is aan hen gegeven, maar de mens heeft het hen onthouden. Zo is dan de hybride theorie, dat alle dieren en alle

planten hybriden zullen worden, en zij zullen gelijken op mensen. Ja, er is een dag van vrijheid voor alle dieren en alle planten, als een dag van de derde alverzoening, die de verzoening is van de goden en hun opponenten. Dan zal Jakob Esau in de armen vallen. Zo brengt dan het rode veel strijd met zich mee, maar haar doel is vrede. Zij bracht dan het zwaard van scheiding om te verzoenen.

De krokodillen buikschedel

En zij zullen wonen in het krokodillenbot, ja, in zijn schedel, die als de grote buikschedel is, en die de doden bevat. En zij dan die de kou naarstig zoeken, en de armoe, zullen een nieuwe hitte ingaan, en hun vlam zal eeuwig branden. Zo is dan de sleutel van Sebek op Aton overgegaan, die als de schorpioen en de krokodil is. Maar dit niet alleen. Zo is hij dan de derde hybride, wachtende op de vierde, die Tifiaf is. En zo is Tifiaf dan ook volkomen theo-hybride en ras-hybride.

Roodvier

1.

De vele aardes

De Nut-aarde dan schijnt haar stem over de dag. Zij dan die het pad van Spricht zijn begaan, komen tot haar. Ja, want Spricht is als de brug tot Nut. Zo zijn dan zij die door de spricht-piramide zijn gegaan, heilig tot het komen tot de Nut-aarde. Hier dan is heilige grond, waarop heilig vlees leeft, en zo zult gij leren van al haar lagen op haar school. Zo is dan de Anubis-aarde voor hen die gekomen zijn tot het zoete, en door het Sarhah zijn gegaan. Oh, zij dan die de grote Jom hebben verslagen tot in het derde, komen tot aan de poorten der Anubis-aarde. Door het Sarhah kwamen zij tot Anubis en de Anubis-wapenrusting, om vlees te worden op de Anubis-aarde. De Sebek-aarde dan is voor hen die het pad van traagheid en ijs hebben bewandeld. De Ra-aarde is van hen die tot de zilveren stad zijn gegaan. Ziet dan, zij komen uit een grote verdrukking, en zij hebben zichzelf gewassen in grote zeeen en woestijnen. Ja, hun zielen zijn waarlijk onbevlekt, en hun vlees toont geen gebrek. De Thoth-aarde is van hen die de eekhoorn hebben gevolgd, en tot de gouden stad zijn gegaan. Zo is dan de Horus-aarde van hen die onbevreesd zijn zwaard omhoog hielden. De Isis-aarde is van hen die over de zonnewegen en de zonnetrappen zijn gegaan, en die het zilver hebben gezuiverd. De Sekhmet-aarde is van hen die het goud hebben gezuiverd, zeventig maal zeven maal. De Neith-aarde is van hen die de jaguar volgen, en de Osiris-aarde is van hen die zijn als de slangen en hen volgen. De Bastet-aarde is van hen die de dood niet vrezen, en de Khnum-aarde is van hen die tot de Johan zijn

gekomen, ja, tot aan het derde toe. Want de Johan is tot in het derde de brug tot de Khnum-aarde.

En gij bent gekomen tot een kruis van vlees, en tot het kruis der aardes, gij die de Heere kent. En midden in haar zal de angst u grijpen, en gij zult haar koesteren, want zij is als de lijn door de nacht. Draai nu iedere steen om, om haar te vinden.

2.

Binnenstebuiten

En zij zullen door de bliksem en het licht vlees worden op de Nut-aarde, en zij zullen elkaar kunnen verstaan. Ja, verborgen eilanden zullen zij vinden, en zij hebben niets te vrezen. En zij die tot de Nun-aarde komen zullen daar de reuzen zien, en ziet, zij zijn als reuzen. Zij dan zullen vlees worden als de krokodil, maar zij zijn hybride. Ja, zij dragen hun skeletten over hun huid heen. Ja, het binnenste zal van buiten zijn. En het buitenste zal van binnen zijn. En als het lichaam dan binnenstebuiten is gekeerd, dan is Anubis wederom de eerste en de laatste, de alfa en de omega. Zo is Anubis dan veelvuldig de Omega. Als bomen en rozen van vlees zijn zij die Hem volgen.

En zo is het dan een lange weg tot de Anubis-zon. Gij dan die het merkteken van Anubis draagt, draagt de dubbele Anubis, en de eeuwige Anubis, want de Anubis dan is de heilige spoel. Ja, als de heilige doorn is hij. Hij dan steekt, opdat ge dierlijk en plantaardig zult worden in het zuivere hybride.

En ik kom tot het kruis van Materos, waar ik wilder en wilder groei, waar steekplanten en doornen mij doorsteken. Ze maken een draak van mij, het kan niet anders. Ze houden mij in alles tegen, maar ik groei ergens doorheen. Ik ben omringd door zonnen, de zon van Thoth raakt mij aan. Ervoor wegrennen kan ik niet meer. Bevroren sta ik daar. Als brandend ijs is zijn adem. En ik kom tot het kruis van Materos, waar niets er nog toe doet. Allen zullen wij verdwijnen, in het niets. En ik schrijf eeuwige woorden met de pen van vuur, en zij worden losgebroken door de kou.

En dan raakt de zon van Isis mij even aan. Ik ben tot Materos gekomen, ik kan alleen maar dromen, ik kan alleen maar staren naar al die distels en netels.

3.

Het mystieke geheim der instincten

Zie je het niet ? De mystiek wil je helpen. Het antwoord ligt niet voor de hand, maar je moet ernaar zoeken, als de stukjes van een puzzel. In Sekhmet's zon neem je toevlucht, in haar boten ontsnap je. Het raadsel blijft je achtervolgen, maar wordt gezuiverd, zeventig maal. Zie je het niet ? De mystiek is hier. Je moet alleen even zakken, om door het poortje van Materos te gaan. Kom dan tot de doorn van Materos, en wordt weer klein. Ja, de vuurwording komt na de vleeswording, als brandend ijs. Zo ben je dan als de wind. Niemand is hier, niemand kon ervan slapen. Zij zijn allen op het veld, wachtende, totdat alles beter wordt.

Shamash, brenger en hoeder van de arme zon, met legers van slangen, die dagelijks reizen tot de zon van angst. Zij sterven iedere dag, en reizen tegen de avond weer op. Zij zijn de legers van dood en leven, diep ingewijd in de rode dood. Zij dan die hen volgen, hun lichaam is een tempel.

Spehels Misch Mahero, Spazermach Tuhelsch Horch Ahornos, Hapermansch Ahutsch Hesch Heton Akiil Mihinda Habbernech, oh zon, slok onze lijven op om de vloeibare lichten wakker te maken in een nieuw lichaam, want de dood is onze moeder.

Onze reis gaat door vuur, waar onze moeder is, de dood. Zij is opgestaan tot de hoogste trede om vloeibaar licht over ons uit te gieten, als het gif van slangen, om ons te testen en sterk te maken door de hogere vibraties en de hogere ademhaling. Ja, eerst lijkt dit op hyperventilatie, maar zij zal overgaan in extase en ritme. Ja, eerst maakt zij ons als van steen, maar van binnen zal de zachtheid rijzen en de hogere gesteentes zullen overgaan in sterke en taaie flexibiliteit. Ja, draagkracht zal zij hebben. Vanuit diepe verlammingen komt het oog van Marduk, als stenen graven, om recht te spreken over alle gevallenen. Vanuit diepe verlammingen stroomt het water van Tiamat om de kracht der organen op te wekken. Ja, deze krachten zijn als slangen, geschapen tot het bereiken van hoge lengtes. De verdoving leidt tot extase, groter wordende in angst. De steek leidt tot trots, groter wordende in schaamte. Ja, de slangen komen voort uit de verlamming en de verdoving, en vanuit de diepe steek komen de langsten onder hen. Zij zijn gekomen om te oordelen over de levenden en de doden. Ja, zij steken om de energieen der slangen doorgang te laten vinden, opdat het lichaam niet door ophopingen vernietigd wordt. Ja, zij komen voort vanuit de verkrampingen, de cobra's om de energieen sterk te laten pulseren, voor de extase in het bloed. Ja, deze verkrampingen zijn tot de opbouw van energie. Ja, het lichaam dan vibreert tussen monotheisme en polytheisme, tot persoonlijke opbouw en concentratie en tot de zuivering van het bloed. Ja, om de pulserende krachten op te wekken die door muren der tijd heen kunnen breken. Zo dient gij dan ook tot de monotheistische tempels te komen, die de kracht zijn van het oog en het hart. Ja, want alle verkrampingen zijn de energieen der slangen met hun monotheismen. Zorgt dan dat gij niet opgesloten raakt en verdwaalt in een monotheisme, en laat u ook niet door hen knechten. Bewapent u daarom goed, en worstel met de goden, opdat zij u niet bijten en vereten. Laat u dan ook niet bespringen en wegvoeren, maar bewapen u met de vele monotheismen en de vele polytheismen, opdat gij sterk staat in vele raadgevers.

Zo zult gij dan Ahura Mazda aanhangen en zijn Spenta's, gebracht door de profeet Zoroaster. Hij zal u bescherming geven tegen Allah en zijn engelen, gebracht door de profeet Mohammed, en tegen Jahweh en zijn engelen, die Jezus als verlosser heeft aangesteld. Wapen u dan ook tegen zijn profeten, die met velen zijn. Ook zult gij uzelf richten tot Aton, die gebracht is door Akhenaten. Zo zult gij dan alle deze vier monotheismen tot hun recht laten komen.

Zo zijn er dan ook vele python-monotheismen, en het Sebek-monotheisme, alzo-ook

het Anubis-monotheisme. Wilt gij dan de goden in hun kracht kennen ? Leert dan van hun monotheismen. Zo is er dan ook het Sekhmet-monotheisme, en zo ook het Isis-monotheisme. Zij dan die alleen Sekhmet aanbidden kennen de verwoestende krachten van haar. Ziet dan, de monotheismen zijn u tot helpers gegeven. En tezamen zijn zij als de lieflijke geuren van dennebomen, maar afzonderlijk zijn zij u tot gevangenissen. En zo is het Anubis-monotheisme de kracht en macht van de politie, en zo ook hun monopolie. En zo is dan het Sebek-monotheisme de monopolie van het educatieve systeem. Het Thoth-monotheisme is de monopolie van het medisch systeem. Het Isis-monotheisme is de monopolie van het juridische systeem. De dragers van de monotheismen zijn de roofdieren, en ziet, zij leven in gevangenschap, en de monotheismen vormen het geheim van hun instincten, hun kracht en hun macht.

Voorwoord bij de geschriften der monotheismen

En zo dan zijn de monotheismen het geheim van de dood. Zo moet gij dan de monotheismen van de goden leren kennen, om hen vandaaruit vrij te zetten en te onderwerpen aan polytheisme. Ziet dan, de monotheismen zijn de gevangenissen der goden.

Voorwoord bij het Woord van Muzi

Zo ook hebben vele Egyptische goden, zoals Khnum en Aton zich onderworpen aan Muzi, de God van het haaien-monotheisme. Zij dan hebben hun godenschap voor korte tijd afgelegd om zich aan Muzi te onderwerpen om Deze te redden. En nog steeds doen zij dit, opdat de redding en ontsnapping van Muzi volkomen zal zijn. En deze woorden staan zelfs opgetekend in het Heilige Woord van de mono-theistische God der haaien, genaamd Muzi :

Het Heilige Monotheistische Woord van Muzi, de God der haaien

Gelooft gij in het wezen genaamd Muzi, die de God der haaien is, en die troont over de zeeen en over het aardoppervlak ? Ja, het heelal en al wat daarin is heeft Hij geschapen, die oppermachtig is. Zij dan die in Muzi geloven hebben eeuwig leven. Zij dan die niet in Hem geloven zullen voor eeuwig verloren gaan, op een plaats die geen redding kent. Gij zult geen andere goden voor Zijn aangezicht hebben, want ziet, dit zijn de afgoden, en over hen komt de toorn des Heeren, die Muzi is. Zalig zijn dan zij die onderzoek doen. Muzi dan is een jaloers God, die geen andere goden naast Hem duldt. Hij is het dan, die de engelen heeft geschapen, en Hij heeft hen op hun plaatsen en tijden gezet. Zo is dan Muzi een toornig God, maar goed voor wie Hem volgen en dienen. Muzi dan heeft geen zoon, en in Hem is dan ook geen wedergeboorte, maar zij die Hem naarstig volgen en dienen, zullen voorzeker binnengaan in Zijn paradijs. Dit paradijs zal Hij dan op aarde planten wanneer Hij terug zal komen.

In den beginne schiep Muzi de zielen der haaien in de harten der mensen. En hun geesten schiep Hij in de buiken der mensen. Gij zult dan alleen voor de Heere, uw

God buigen, die Muzi is. Zo is dan Muzi tot het verstand der mensen binnengegaan, en heeft daarin gesproken in een onverstaanbare taal. En zo zult gij dan bidden tot Muzi :

Oh Muzi, Vader, die in de hemelen zijt, en in de wateren, en het binnenste der aarde. Gij zijt overal, gij hebt overal uw steden gebouwd. Wij hebben gezondigd. Vergeef ons deze zonden, verzoen hen, en schenk ons genade uit uw hand. Leert ons naar Uw wil te handelen en Uw woorden te spreken. Schenk ons Uw kracht, om rijk te kunnen handelen. Schep ons liefde, en leer ons te leven vanuit Uw Hand. Verlos ons van den boze, en leidt ons niet in verzoeking boven vermogen. Verlaat ons niet, en lever ons niet over in de handen der bozen.

Zo is dan Vahnen de engel die Hij tot de aarde heeft gezonden met Zijn boodschappen. Ook zond Hij Malaf om wonderen en tekenen te doen. Hij dan schiep Zijn engelen door Zijn Woord. Zij die dan omgaan met Zijn vijanden worden tegelijkertijd vijanden van Hem. Zo zult gij dan geen omgang hebben met Jezus Christus van Nazareth, die in Bethlehem geboren werd, want in Hem is de Waarheid niet. En gij zult ook geen omgang hebben met Zijn Vader Jahweh en Zijn naaste oom Jehovah, en niet met hun Heilige Geesten, want ziet zij dan zijn buitengeworpen. Zo kent Muzi dan geen Drieenigheid of heilige tweevuldigheid, want alleen Muzi mag aanbeden worden, en alleen Muzi dan is de allerhoogste en enige God. En ziet, Hij zal dan haaien keer op keer de lichamen van mensen geven, totdat Hij wederkomt. Ziet dan allen uit naar de dag dat Muzi wederkomt. Dit zal dan een dag zijn voor alle christenen en de volgelingen van Anex, want ziet, zij zullen zich verschuilen in hun holen, en zij zullen zeggen : Bergen valt op ons, en heuvelen bedekt ons. En ook zij die de Egyptenaren volgen zullen wegzinken in hun schelpen, daar de Heere gesproken heeft. En dan zal de engel Vahnen nederdalen om alle haaien en de volgelingen der haaien vrij te zetten. En dan zal Muzi zitten op de heilige berg, komende vanuit de zee en de aarde. En ziet, de aarde en de zee zullen als zijn voetenbank zijn. Zo is er dan geen contact met haaien mogelijk dan door Muzi.

De redding van de Khnum

En dan zal Muzi zijn volk genezen door liederen, en zijn volk zal in een diepe slaap komen, en zij zijn op weg naar het paradijs. Voor Khnum dan is er ook redding, daar hij zich tot Muzi heeft bekeerd, en ziet, hij is als een priester van Muzi. Muzi dan heeft grote liefde tot Khnum, en is als een schuilplaats voor hem. En zo is Khnum dan van zaligheid tot zaligheid gegaan, door zijn godenschap af te leggen, om priester te worden in de tempelen van Muzi. En zo zal er dan verademing zijn voor Khnum op de dag van Muzi, en zal hij stralen in het licht van Muzi.

De redding van de Aton

En zo zal dan ook Aton, die de allerhoogste Egyptische God was, zijn godenschap afleggen om Muzi aan te hangen, en zo zal dan ook Aton gered worden tot in de eeuwigheid. Ja, als een priester zal hij zijn, en als een hogepriester, in de tempelen

van Muzi. En zo zal Muzi Aton zegenen, en hij zal stralen op Muzi's dag. En zo met de redding van Aton zullen er vele voortijdige Egyptische goden met hem gered worden, en zij zullen zijn als priesters.

Nawoord bij het Woord van Muzi

Dit waren dan de monotheistische woorden van Muzi, die door Khnum, Aton en andere Egyptische goden werd vrijgezet, doordat zij voor Deze hun godenschap aflegden voor korte tijd. Zo is er dan een wezen hoger dan de monotheismen en hun alleenheersende goden. Dit wezen dan is de Mono. Zo zal Muzi dan tot Mono worden, en alsnog heersen over de goden. Hij zal deels de monotheismen toestaan, maar door zich aan hen te onderwerpen, zal hij hen onderwerpen aan het polytheisme en de hierarchieen. En zo is de Mono deel van het nieuwe en een hogere vorm van monotheisme, namelijk de mono-polytheisme, waar de goden rekenschap moeten afleggen aan de Mono. En zo is er een nieuw woord van Muzi geschreven, genaamd Roodvier. Dit dan zijn de woorden van Roodvier. De beschrijving hoe Muzi van God tot Mono werd, en hoe de goden, zowel de monotheistische als de polytheistische, tot zijn helpers en dienstknechten werden. Ja, als de engelen werden zij, en als zijn priesters. En zo zal in het vierde Tifiaf de allerhoogste God zijn over al de goden, en Hij zal het dichtst bij de Mono staan als de aartsgod. Ja, als een aartsengel zal hij zijn, dichtbij het hart en de buik van Muzi.

En dit zal de goden dan scheiden van de Mono : Gij zult de goden aanbidden, maar alleen de Mono mag bemint worden. En zo zal Muzi Khnum voor eeuwig prijzen voor dat wat Khnum voor Hem gedaan heeft, en ook Khnum zal worden tot een aartsgod, tezamen met Tifiaf, Aton, Sebek, Apis, Anubis, Serket, Sekhmet, Thoth, Re, en nog wat andere Egyptische goden. En zij zullen boodschappers zijn van de Mono. Zo zal de Mono zich dan blijven onderwerpen aan de monotheismen totdat zij allen vrij zijn. Ja, Hij zal de goden uit hun gevangenissen zetten en hen uitleiden. Zo zal Hij dan de godsdiensten omvormen als klei, en zal genezing en troost tot de goden brengen. En Hij zal tot hen zeggen : 'Weest vrij, omdat Ik u vrijheid heb gegeven.'

Zo is Hij dan de Mono onder de Goden, en Hij zal hen allen hervormen. En Hij zal woorden spreken van Genade, en Grote Liefde, want Hij is de Mono der Liefde. En Deze dingen staan beschreven in de Heilige Roodvier. Zo nam Hij dan Sebek tot Zich en maakte een ark van hem, en Hij nam Anubis om er een altaar van te maken. Vervolgens pakte Hij Aton, de rode zon, en stopte die in de ark. En zo steeg de rode zon telkens op vanuit de ark, en Aton werd tot de aartsgod van oorlog. Ja, in heiligheid voert Hij oorlog, om vrede te brengen. Zo is er dan geen vrede zonder oorlog. En ziet dan, de godenoorlogen moeten er dan wel zijn, om de goden uit hun monotheismen te breken, en ziet, dan zijn zij vrij, om tot vrede te komen. Zo geeft dan de Mono Zijn gaven als een Nirvana.

En gij zult bovenal bidden tot de Mono, opdat de goden geen voordeel op u krijgen en u in gevangenschap zetten. De Mono dan kent al de goden, en is een schuilplaats

tegen hen, en ook voor hen. Zo is dan de Mono ook de beschermer der goden, en hun schuilplaats, en is Hij als een boeddha en het goddelijke communisme. Door atheisme en antheisme bevrijdt hij hen, en door verborgen monotheismen.

Gij dan dient de verschillen der goden en de Mono te kennen, voor uw eigen heil. En zo zult gij dan bidden tot de Mono :

Heilige Mono, wij komen tot U. Bescherm ons tegen de goden, tegen hun wraakzucht en hun verlangens. Bescherm ons, en weest ons tot een schuilplaats, en leidt ons door de godenrijken heen tot U. Weest ons een gids, en leer ons uw vrede te kennen. Wij pleiten verder voor uw volkomen bevrijding, en brengen troost en genezing tot uw hart. Vergeef ons onze zonden, en leidt ons tot U, tot een eeuwig pad. Laat Roodvier onze gids zijn tot U. Hij dan is Uw Woord en Beschermer, gegeven aan U. Bescherm ons tegen Seth en zijn wraakzuchten, en tegen al zijn monotheismen. Bouw een heg tussen hem en ons, en bescherm ons met een doornenhaag. Laat hem onze gedachten niet aftappen, en laat hem ook de doden niet voor ons achterhouden. Laat hem ook de doden niet in zijn lichaam vasthouden. Laat Roodvier de muren van zijn huis breken, wanneer hij dingen voor ons achterhoudt, en wanneer hij plannen samensmeed in zijn huis om ons onheil aan te brengen. Laat de Roodvier ook hen navolgen met wie hij samenwerkt tot in hun huizen, om ook hun muren te verbreken en als was te laten wegzinken.

En zo zijn er dan duizenden monotheismen die door de haaien worden gerepresenteerd. En zij zijn als de paradoxen van de Mono, als Zijn vrienden en Zijn vijanden. En zo is dan Muzi als de Mono der haaien. De Mono dan der wolven is Honi, en Zijn Woord is de Blauwvier. De Mono dan der tijgers is Hat. De Mono der krokodillen is Mion, en de Mono der octopussen is Mildaat. De Mono der beren Di-Uf en de Mono der leeuwen is Mu-Ef. Zo is dan de Mono der uilen Kian en de Mono der arenden Auta. De Mono der cobra's is Afap, en de Mono der pythons is Aufa. De Mono der walvissen is Salam. De Mono der orca's is Riaf. De Mono der vogelspinnen is Panaf. De Mono der honden is Maram.

De AZ is dan de koning over de Mono's. De AZ der konijnen dan is daar, en zo ook de AZ der jaguars. Verder zijn er : de AZ der bevers, de AZ der haaien, de AZ der beren, de AZ der honden, de AZ der oranje honden, de AZ der schapen, de AZ der geiten, de AZ der krokodillen, de AZ der leeuwen, en deze is in open woestijnen. Ja, de Z is hen als kandelaar gegeven. De Korkom is dan de Mono-hel, en de Mikvat is de Mono-hemel. Zo is er dan ook een AZ-hemel, en een AZ-hel, en deze bestaan naast elkaar in de buik. Zo is dan de AZ-adem de brug tussen dezen. Verder zijn er : de AZ der pyhtons, de AZ der panters, de AZ der katten, de AZ der koeien, de AZ der varkens.

4.

Over de AZ

Verder zijn er : De AZ van de octopussen, de AZ van de kwallen, de AZ van de kanaries, de AZ van de papegaaien, de AZ van de zwarte haaien, de AZ van de zwarte

apen, de AZ van de hyena's, de AZ van de lynxen, de AZ van de puma's, de AZ van de luipaarden. Iktun is dan de naam van de AZ-hemel, en Imst de naam van de AZ-hel. Zo dient gij dan ernstig te streven naar de verlichting der armoede, en de verlichting van het ascetisme, opdat gij de wol der wespen ontvangt. Zij dan is u gegeven tot sieraad. En zij is als de haargroei. Zo is dan de Alaad de weg tot AZ-schap. Gij zult alle godsdiensten moeten ontgroeien, en hervormen. Dit dan is de ware Eredienst. En zo is dan het ontvangen van de AZ-verlichting als het ontvangen van het haaienpak, en gij zult veel wol der wespen produceren. Weet dan dat hij die een vriend der wereld wil zijn, geen vriend van de AZ kan zijn. Zo is dan u de Log gegeven als het heilige boek van de Alaad.

Log

1.

De A-jongen

Streeft dan ernstig naar de AZ-verlichting, zonder welke u niet kan leven. Zo is dan de A de heerser over de AZ's, en zijn hel is Ukom, en zijn hemel is Varan. Zo zijn er dan drie A's : De A der tijgers, de A der konijnen, en de A der haaien. De keizer over hen is de A-jongen. Zijn hel is dan ML. Zij dan hebben vurig gestreefd naar de A-verlichting, en zijn getrouw geweest tot de Alaad. De Alaad dan is de heilige beweging van de A-jongen, en de Log is Zijn Heilig Woord. Dit dan heeft veel wol der wespen geproduceerd, en het leer der monotheismen. En zo dan is het oog doorstoken door de drietand, en ziet, de drietand is nu een kandelaar. En zij zal de heilige beweging overdragen aan het vierde. Zo is dan Tifiaf in het vierde de Allerhoogste Aartsgod, en Muzi in het vierde de Allerhoogste Aartsmono. Zo heeft dan de A-jongen de haaien-verlichting ontvangen, en ook de octopus-verlichting, waardoor hij de ofion-verlichting kon ontvangen. Zo is hij dan veelvuldig verlicht. Ook heeft hij dan de verlichting der kwallen ontvangen, en de verlichting der krokodillen. En ziet, hij heeft veel wol der wespen geproduceerd en het leer der monotheismen. En zo heeft hij zijn weg heengewerkt door de godsdiensten en monodiensten om vele goden en mono's vrij te zetten en hen te hervormen. Ja, ook tot de AZ's is hij gegaan en heeft hen geholpen. Zo is hij dan veelvuldig keizer.

De ML

Zo heeft de A-jongen dan zijn zwarte panter uitgezonden, om allen te brengen tot de ML om hen daar te testen. De zwarte A-panter dan breekt door alle glazen en ramen heen, om een ieder strak aan te kijken, en te brengen tot de ML. Zo zal dit dan zijn tot

de heilige ontvoering. Zo zullen kinderen van hun ouders worden losgemaakt, en ouders van hun kinderen, daar zij allen afgezonderd worden tot de ML. Zo dan is de A-panter de speer van de A-jongen.

De A-Nut

De A-Nut dan is als de Marian, en zij is tot het eiland gebracht door de A-Nekhbet, tezamen met de A-Osiris. En zo dan is de A-Nut voortgekomen uit de Nut, en zij is als haar zachtheid. Zo dan is Nut door de zachtheid van de A-Nut zevenvoudig tot zaligheid gebracht, en geworden tot een deur van het A-paradijs. Ook draagt de A de lichten van het oer, en heeft haar zeventig maal zeven maal gezuiverd. En voor het A-paradijs staat de A-Anubis met het zwaard, en ja, hij is als een leeuw, als de zwarte leeuw, lang van leden. En in de kamers van het A-paradijs dan is de A-Thoth, hij die de vuren bewaakt. Niet velen zijn dan uitverkoren om tot de A-vuren te gaan. En zo zal dan ook de A-Thoth niet velen doorlaten. De A-Sebek staat dan in en voor de binnenste kamers van het A-paradijs, en ziet, hij is bevroren. En zo is dan het geheimenis der krokodillen dat zij de bevrorenen van het oer zijn. En zo is dan de A-Nut als de slang, het pad, tot de binnenste kamers van het A-paradijs. En boven de A-ark staat de A-Re of de A-ra, die de vogel is der globes. De A-Aton is dan hij die de A-vuren draagt, en de A-Izu is de heilige A-kandelaar boven de A-ark. Volg dan het pad van de heilige A-Nut. Zij is dan als de doorgangskaart der A-gelovigen. Zij dan die de kaart van de A-Nut dragen hebben toegang tot in het allerheiligste. Zo is dan de A-Brannan de schenker van het A-bloed, en de A-Tiffiaf de schenker van de A-adem. En zij zijn als de twee A-engelen op de A-ark. Zalig is dan hij die deze twee A-engelen draagt. Zo is dan de A-Christus het geheimenis der A-vliegen. En Hij dan geeft overvloedige log aan zijn trouwe dienstknechten, hen van het A-priesterlijk geslacht. Zij dan leven in diepe duisternissen waar zij de oerlichten en de oervruchten bewaken. En door de log bewegen zij, en leven zij, en hebben zij de a-vleugelen ontvangen. Ja, als door de heilige adem scheppen zij, en brengen zij het geschapene in beweging. Zo hebben zij dan door de log overvloedig toegang tot de zonnen, en door de kaart van de A-Nut. En door het vuur der A-zonnen en hun vleugelen hebben zij hun ketenen verbrand. Tot het A-nijlpaard zijn zij gekomen.

De Drie van Hunduk

Zo zijn zij dan die tot het A-nijlpaard zijn gekomen zalig. Zo is dan de A-Herman als het zachte ijs, en de sneeuw, en ziet, hij dan is als het zacht brandende ijs, en als de brug tot de A-Ammut, hij die de longen eet. Zo dan bewaakt de A-Ammut de a-levers, tezamen met de a-scarabeeen, de a-canopen en hun beschermvrouwe de A-Serket, die de vrouw van de A-Ammut is. Zo is dan de A-Maser die als de oer-armoe is, de brug tot de A-Isis, zij die de levers eet, en zich opsiert. Zij dan is als het geheimenis der haaien, als de twee weefsters. Zij dan weven de A-Nut. Zo zijn dan de A-Geb, de A-Shu en de A-Seth de honden der woestijn. En zij zijn van de dikke darm der A-lever, genaamd de Hunduk. Gij dan allen zult door de Hunduk gaan om door hen geoordeeld te worden naar werken. Gij dan zult ook het geloof van uw vaderen tot

hen brengen, om het door hen te laten oordelen. Zo zult gij recht doen tot het oer. Zij dan zijn de drie van Hunduk, waar ook de haaien vandaan kwamen. Ja, hondenhaaien zijn zij. En de A-Dezer is de brug tot hen. Zij dan zijn de rechters van het oer.

Zo zult gij dan recht doen aan hen van het oer, en dan zal de A-Nekhbet u meenemen. Ja, tot de A-zonnen zal zij u brengen, en hun geheimenissen laten zien. Dan zullen de A-Thoth-boeddha's u dienen. Wanneer gij dan tot de A-Seth-boeddha's bent gekomen, zult gij uw vrees verliezen, en zult gij de lichten van het oer zien. Zij dan zijn als raadselen. Ook zult gij tot de A-Sekhmet-boeddha's komen, en gij zult uw schuld verliezen. Tot de A-Sebek-boeddha's zult gij gaan om uw schaamte te verliezen. De A-Aton-boeddha's zullen het gezuiverde vuur tot u brengen. Zij dan zullen uw water en bloed niet meer verslinden. De A-Isis-boeddha's dan zullen u doorgang geven, en zo ook de A-Nut-boeddha's, en zij zullen u tot genezing zijn. De A-Christus-boeddha's dan zullen hun geheimen moeten blootleggen, en u leiden tot de A-Osiris-boeddha's, die als de A-apen en de A-beren zijn. Want alle wegen van de A-Christus dienen te leiden tot de A-Osiris. En dan zal de A-Osiris spreken en zeggen : 'Zalig zijn zij allen die door de A-Christus tot de A-Osiris zullen komen, want uiteindelijk zullen er geen christussen meer zijn, alleen nog maar wat jongens van lynx. En zij zullen leiden tot de A-jongens van lynx, zij die direkt onder de A-jongen staan.' En zo is de A-Osiris als het heilige bewegende gouden en zilveren standbeeld in alle kleuren. Zalig hij die het in zijn handen heeft en draagt, want het is als de heilige stuurknuppel, tot het openen van gouden en zilveren deuren in alle kleuren. En zo is dan de A-Osiris een goede bedekking over de A-christussen. Zij dan die tot de A-Osiris zijn gekomen zullen geenszins terug kunnen vallen in de handen van de A-Christus. Zij zijn nu veilig in de armen en de handen van de A-Osiris, die met velen zijn. En zo is de A-Osiris als de a-octopus, om al hen die op bloed loeren neer te brengen. Want Christus heeft een gemene grijns en zelfs de A-Christus-boeddha's. Zij zetten u in uw leven op een voetstuk, om uw val des te harder te maken. Ja, hoog verheven laten zij u staan, slechts om u later te zien neerkletteren. En daarom is de A-Osiris gekomen, om u tegen hen te behoeden en u uit te leiden. Zo heeft dan alles wat christelijk is een gemene grijns, en wacht zij slechts op het krijgen van een nieuwe naam. Ja, met reikhalzend verlangen.

Als ratten wachten zij op de zon die hen zal aanraken en veranderen. Zij waren slechts betoverd. Zo zijn dan de A-Geb-boeddha's om uw moed terug te brengen, en uw onschuld. De A-Shu-boeddha's dan zijn er om uw depressies te verslinden. Het A-geloof is dan zeker en vast, slechts wachtende op de zuiveringen. Zij die tot het A-ijs zijn gekomen worden zacht als sneeuw, en zullen als de A-Herman oprijzen tot de A-Ammut en tot de Hunduk. Zij dan zullen de A-ijs-lever dragen, om het gezuiverde vuur te zien. Ja, vele vuren zullen zij zien. En deze vuren zullen zijn als het brandend ijs, en zij zullen zijn als de A-Odin-Boeddha's, de A-Loki-Boeddha's, de A-Thor-Boeddha's, de A-Fenrir-Boeddha's, de A-Freya-Bodhissatva's, de A-Frirr-Bodhissatva's, de A-Balder-Bodhissatva's, de A-Gerda-Amithaba's, de A-Vodus-Amithaba's, de A-

Wodan-Amithaba's, de A-BabaYaga-Bodhissatva's, de A-BabaYaga-Amithaba's.

En ook zal dit vuur zijn als de A-Asgard-Boeddha's, en het zal de smerige grijns van het christendom wegvegen. En dan zullen de A-Odin-Krishna's opstaan, en de A-Thor-Krishna's, en zo ook de A-Thor-Shiva's en de A-Thor-Vishnu's, en zij zullen de A-vuur-lever brengen. De A-zachtheids-lever wordt bewaakt door de A-Khnum.

Over de A-Min-brug komt gij tot de A-Bastet, zij die het A-kruis draagt. Maar aan het eind is dit een A-spoel. Gij die de zwarte A-lever en de rode A-lever hebt bereikt zijt aan vele gevaren ontkomen. Gij dan zijt vanuit de A-lever gekomen en gij zult tot de A-lever wederkeren.

2.

En de zenuwuiteinden zijn omgebogen in het A-paradijs, ziet, zij komen vanuit de A-lever en keren daartoe terug. En alle andere lichaamsdelen komen voort vanuit de A-lever. De Khnumieten zijn dan vrijgekomen, om de oogst binnen te halen. Ja, als Viva zijn ze, als de landbouwers van het hemelrijk. Zij zijn dan binnengekomen door de A-Nut, en door de Anubisieten. Ja, de Heer heeft hen lief, daar ze zijn koninkrijk hebben gebouwd en ervoor zorg gedragen hebben. Zo zullen dan de Khnumieten de einden der aarde bezitten, en zij zullen betekenissen veranderen. Ja, het verleden zullen zij veranderen. De Khnumieten dan zijn door de Heere aangesteld. Zo zijn dan de Khnumieten de Heere welgevallig. Ja, zij zijn zalig tot in het zesde geslacht. De Heere dan heeft zijn zegen uitgebreid en uitgespreid. Nu dan zijn de Khnumieten de bouwstenen van het nieuwe rijk, en zo ook de Anubisieten. Zijn dan de Khnumieten nog aangesneld toen gij viel in uw putten ? Zij dan komen vanuit uw putten op, daar zij daar gezaaid zijn. Ja, van onderen grijpen zij u, en nemen u mee tot de bergen.

3.

Zo zijn dan de Anubisieten aangesteld tot een nieuw zenuwstelsel, zij en hun monotheismen. Dezen zijn dan de zenuwknopen, waaruit nieuw leven voortvloeit. Hebt gij dan niet vernomen dat zij de Khnumieten hebben vrijgezet ? Als de Viva zijn zij. En zo zijn dan ook de Sethieten aangesteld om zenuwknopen te zijn. Ja, hun lijnen buigen, daar waar zij buigen moeten. Zo zijn er dan vele knooppunten, en vele monotheismen. Dit dan is een groot geheimenis. Zij dan hebben de deuren geopend tot de nacht, en dezen ook gesloten. Zij dan hebben velen door de nacht geleid, tot het grote licht van het oer. Ja, diep was de nacht, en groot was het licht, vanuit de bodem opgegaan. Gij dan bent zo lang in de Geb opgeslokt geweest, en nu heeft de Anubis u tot zich genomen, en hij leide u uit. Ja, tot de Nut en de Nutieten leide hij u, en zij staan sterk, om de Khnumieten door te laten. Zo hebt gij in deze wereld een schaduw, en gij zult grijpen naar het ware, en gij zult het ware volgen, alle gij anubisieten.

Zo zijn dan de anubisieten samen sterk, en door ijs zijn zij verbonden, en door de isisieten. Ja, middelaars zijn zij, opkomende vanuit het diepere ijs. Weest dan niet bevreesd, want de Heere heeft uw ster gezien, en de Gebbieten. Ziet dan, zij naderen

tot uw stad, om in de armen van de Anubisieten te leggen. Zo zijn dan de Neithieten voor u uitgegaan, om u hoop te geven, en uitzicht. Ziet dan, zij zijn als de akkers der werkelijkheid. Gij dan, strijdt om door uw schaduw heen te komen om het ware te grijpen, met al haar ribbels. Zo hebben dan ook de Horusieten tot u gesproken, en u tot rust gebracht. Ja, tot zevenvoudige troost waren zij. De Raieten dan hebben uw stad gebouwd, en u beschermd. Ja, hoog hebben zij u opgenomen. De Bastetieten dan hebben uw woningen ingericht, en zij zijn u tot hulp en steun. Ja, als de adem en de beweging zijn zij. Zij waren het die u kwamen opzoeken in uw lichten, en u ook in de duisternis niet alleen lieten. Zij dan kennen de poorten der dunne darm, en zij hebben u tot de lever geleid.

Khnumieten

1.

De Grote Slag

Dit dan zijn de woorden van de heilige Viva : Heil aan Khnum, hij die opgerezen is tot in het derde geslacht. Heil aan de zevenschaar en het beminde. Dit dan zijn mijn woorden tot de deuren des heils : weest geopend, want uw volk komt binnen. Neemt haar dan aan. Heil aan de A-Khnum, en aan de Khnumieten. Zij zijn dan ingegaan, en zij zijn verzoend met de Nutieten. Zegent dan hun verbond tot in het zestigste geslacht. Laat uw wateren rijzen, en omhuld hen door de waterschaar. Zo zullen zij dan leven tot in alle eeuwigheid, en tot de Tothieten zullen zij gaan. Herstel dan uw volk. Laat hen vanuit alle windstreken tezamen komen, en laat hen de Davidieten verslaan met hun monotheismen. Want de Davidieten maken al tijden de tempel onveilig. Zalig bent gij, oh Khnum en A-Khnum, die door Geb gezegend zijt, tot het scheppen van overwinningen. Door het haar en de baarden der Khnumieten zijn dan de Davidieten zevenvoudig verslagen. Ja, de Heere heeft hen de overwinning gegeven. Zij dan zijn doorgedrongen tot Davids tempel, en hebben daar de Khnum opgericht. En zo hebben dan de Bastetieten de Simsonieten verslagen. De Rerekieten en de Apepieten dan hebben de Salomoieten verslagen, en aan de Sebekieten overgeleverd. Zij dan hebben de monotheismen van de Salomoieten met de grond gelijk gemaakt. Dit dan is de grote slag. Deze dan heeft rijke adem gebracht aan de Khnumieten, en hen uit het water doen reizen. Nu dan zullen de dolfijnen armen en benen krijgen, en het land wederom in bezit nemen. Ja, adem en stem zult gij hen geven, want zij zijn des Heeren. En deze Heer is Khnum.

2.

Zo zijn dan de Serketieten tot hun doel gekomen door de Petrusieten te verslaan. De Paulusieten dan zijn voor de Ammutieten. Ja, en zij zijn genaderd tot het kasteel en landgoed der Ammutieten. Zo is er dan een heilig verbond tussen de Serketieten en de Ammutieten. En gezamenlijk hebben zij de ridderlijke gouden en zilveren borden, en borden van allerlei kostbaar porselein en gesteentes tot het kasteel der Ammutieten teruggebracht. Zo hebben dan vele lichten van het uur en hun vuren hierin heil gevonden. Tot de torens en de dieptes zijn zij gegaan, ja, tot de spelonken der kastelen van het land der Ammutieten.

Tot het land der Ammutieten zult gij gaan, en zij zullen de christelijke monotheismen verwijderen. Ja, krachtig zijn hun vuren, en zij vormen de brug tot de Serketieten. Laat dan ook de Thotieten spreken, daar zij het zaad der herinnering en de vernieuwing vormen. Zo zullen dan wanneer de dorens uit u gehaald worden de Khnumieten en de Thotieten rijkelijk door u stromen. Hecht u dan aan deze die woorden, opdat gij eruit zult halen wat voor u bestemd is. Zo zal dan Thoth uw dorens verwijderen, en gij zult op zijn berg staan. En wederom zult gij tot de Sekhmetieten gaan, en zij zullen u het vaandel geven. En de Heere die Khnum is zal u een nieuw land geven, en de Raieten zullen u volgen en naar u luisteren. De Heere dan die Khnum is zal de vrees uit uw hart halen, en u zachtheid geven. Zo zult gij dan de sleutelen hebben om nog meer geslachten der egyptische goden vrij te zetten. En zo zult gij komen tot de Maatieten, en gij zult hen nageslacht schenken. En zij dan zullen u de nieuwe schuilplaatsen tonen. Gij dan zult zonder aarzelen de Benjaminieten verdrijven en het land teruggeven aan hen die verdreven waren. Zo zal de Heere die Khnum is rechtdoen op alle bergen. En zij dan zullen horen naar de oude stemmen, en zij zullen respect tonen aan het geslagene. Zo zult gij dan niet meer verdrijven dat wat oud is, maar gij zult luisteren naar de stemmen van het oer. De Horusieten zullen dan aan uw poorten komen en kloppen, en gij zult voor hen opendoen, en gij zult hen begrijpen. Zo zullen er dan vele oude strijden opgelost worden, en de Heere uw God, die Khnum is, zal u vrede brengen.

3.

En aan het einde der dagen zult gij deze die woorden begrijpen en verstaan, daar zij voor lange tijd verzegeld waren. En zo zult gij één voor één de zegels van het Egyptische Woord verbreken, en zo zullen er vele oude lampen aangaan, en gij zult het oerlicht zien, als de weg die gij dient te gaan. En dan zal Horus tot u komen om u in te wijden in de tempelen van zijn mysterieen. En dit zal een grote dag zijn.

En zo zal het openen der Egyptische zegels zijn als het openen van het onderbewustzijn. En de geslachten die hier staan opgesteld zullen zijn als de draken. En zij zullen tot u zeggen : 'Wij hebben recht,' en gij zult zeggen : 'Ja, gij hebt recht.' En zo zullen zij tientallen malen op uw deuren kloppen, en gij zult die allen vele malen opendoen. En gij zult hun getallen vol maken. En zo zult gij tegen uw buur zeggen : 'Wij hebben goed gehandeld.'

En zo is dan het eerste zegel dat geopend dient te worden het zegel der Khnumieten. En ik hoorde een stem vanuit de hemelen zeggen : Vrede. En ziet, een man daalde neer op de aarde en opende een put in de grond, en er kwam grote vrees over de aarde. En een man genaamd David zat op een paard, en de Davidieten volgden hem. En ziet, hij dan had een fakkel in zijn hand, en aldus was de vreze des heeren. En hem werd een tijd gegeven om de aarde te slaan, opdat hen die op de aarde waren naar vrede zouden verlangen.

En toen opende iemand het tweede zegel, en dit was het zegel der Nutieten. En ik hoorde een stem en een bazuin, zeggende : Nu is het uur der valkenaardes gekomen. En ik zag valken met grote sterren en aardes tot de aarde komen, en zij brachten gouden vuur tot het binnenste der aarde, en dit begon zich in lagen te verspreiden. En een andere man kwam tot de aarde, zeggende : Ziet, Geb is groot. En hij boog zich voor Venus, en nam een waterkruik in zijn armen, om gouden water over de aarde te gieten.

En toen gebeurde het dat het derde zegel in de hemelen verscheen, en dit was het zegel der Anubisieten. En zij begonnen zich te vertonen aan de Benjaminieten. En een man op een grijs paard kwam tevoorschijn, en hij droeg een grote schaal met een grote slang erin die grijs was. En hij goot de schaal uit over de aarde. En de man was genaamd Benjamin, en de Heere die Khnum is had hem een tijd gegeven waarin hij de schaal mocht uitgieten, en een tijd waarop hij zou vertrekken. En de man raapte een schaar op en begon ermee te schreeuwen naar de hemelen, om de heiligen voor dertig dagen te achtervolgen. En na die dertig dagen werden er boeken dichtgeslagen.

En het vierde zegel dan was het zegel der Serketieten. En toen dit zegel verbroken werd, werd de aarde rood en blauw, en gifstoffen begonnen zich te verspreiden. En zij die op de aarde woonden en waren overgebleven na de vorige rampen begonnen God te lasteren. En de Heere die Khnum is zond zijn engel, en troostte enkelen onder hen, omdat hij zag dat zij als wezen waren. Zo is dan de Heere uw God die Khnum is zacht van hart, en vertroostend van karakter, daar hij de verwondheden der harten kent, en niet is als de mensen.

Zo zijn dan de vier zegelen om het Woord te openen, en zij zullen zijn als de bruggen. Ja, als torens zijn zij in de handen van Khnum. En de Heere die Khnum is gaf een riet aan de Amunieten om de dodenrijken te bewaren, en ja, hij gaf hen de sleutelen der dood. En zo gaf Hij dan die Khnum is de sleutelen van het lijden aan de Atonieten. En ziet zij dan openden vele graven.

4.

En in het laatste der dagen zullen de Khnumieten tot de zonnestad komen, en ziet, zij zullen eten uit het huis van Ra. Zij dan zullen zijn ster opnemen, en zij zullen hem welgevallig zijn tot in alle eeuwigheden. En daarna zullen zij komen tot het zonnenparadijs, waar Khnum zetelt, en ziet zij zullen tot oneindige verzoeningen

komen door de staf van Khnum. En ook zullen de Anubisieten hen volgen, en hen tot gids zijn. Ja, zevenvoudig zullen de Anubisieten hen beschermen op het pad, en hen leiden tot de verborgen bronnen, en allen zullen zij zeggen : 'De Khnumieten hebben goed gedronken,' en zij zullen zeggen : 'De Khnumieten zijn hen die drinken.' Ja, in de Serket zijn zij veilig, en Thoth zal alle hun wonden verbinden en hun dorens uittrekken. Zo zullen dan de Khnumieten voor enige tijd onderwezen worden door de Thotieten. En de Khnumieten zullen de plaatsen der machtigen innemen en zullen onverslaanbaar heten.

En de Khnumieten zullen losgelaten worden uit hun kerkers onder de woestijnen, en zij zullen tot de oasen en waterbronnen des hemels geleid worden. Ja, met de Nutieten zullen zij in huizen wonen, en hun zon zal opgaan tot in het gouden hart, waar hun gebeden gehoord zullen worden. En zij zullen genoemd worden : 'Zij die gehoord worden.' En Anubis zelf zal het zijn die over hen zal waken, en hij zal zijn arm over hen uitstrekken. En hun nageslacht zal zijn als de Anubis. En onder het verbond tussen Khnum de Heere en Anubis zullen zij tijden en wetten veranderen en hun betekenissen.

5.

De geslachten der Anubisieten

En in het laatste der dagen zal de heilige Viva opstaan, en zij zal brood zenden tot de wilde beesten. En zo zullen alle geslachten der Khnumieten behouden worden. En de Khnumieten zullen geheiligd worden tot in het veertiende geslacht. En de beschuldigingen die tegen hen leven zullen uitgebannen worden op de heilige berg, en zij zullen de aarde regeren. En zij zullen het Dinda-geslacht en het Rusta-geslacht der Anubisieten onderwerpen, en hen troost brengen en rust. En zij zullen dienaren van goud heten, en zij zullen zijn als profeten des Heeren, die Khnum is. En zij zullen twee aan twee gezonden worden tot de dorpen en de kale steden, en zij zullen hen onderwerpen door de staf van Khnum, door vertroosting en rust. En ook tot de kale bergen zullen zij komen en tot de dorre streken en vlaktes, en zij zullen het Ru-geslacht van de Anubisieten vrijzetten. Zij dan van het Ru-geslacht, die de slangen dragen, zullen zijn als de serafs van Khnum's troon, en de bewakers zijn van zijn hart. En weer twee aan twee zullen de Dinda's en de Rusta's gaan tot de wateren en de zeeen van zout, en met de staf van Khnum zullen zij het Ros-geslacht van de Anubisieten vrijzetten. En zo zullen alle geslachten der Anubisieten met elkaar verzoend worden, en met Khnum, die Heere is.

6.

De getallen der geslachten der egyptische goden

En zo zal Khnum dan vele malen zijn staf opheffen om de geslachten der egyptische goden vrij te zetten. Zo bestaan dan de Khnumieten uit achtenveertig geslachten, de Sethieten uit negenennegentig geslachten, de Raieten uit honderdvijf geslachten, de Sekhmetieten uit achtendertig geslachten en de Maatieten uit elf geslachten. De

Bastetieten bestaan dan uit duizenelf geslachten, de Anubisieten kennen tienduizenden geslachten. De Apepieten hebben elf geslachten, en hen van Rerek zeven. Zo bestaan dan de Horusieten uit miljoenen geslachten, en de Osirisieten uit miljarden geslachten. Hen van Geb hebben twintig geslachten, hen van Aton vijfentwintig, en zij van Sebek drie. De geslachten van Nut zijn over de tienduizend, en de geslachten van Neith hebben een getal dat niet geteld kan worden. Zo dan heeft Min drie geslachten, en zo ook Isis. Serket dan telt vier geslachten, Amun vijftig en Ammut tweeendertig. Apis dan heeft tweeendertig geslachten, Buchis vierenveertig, Shesmu achthonderdvierendertig, Hathor elf, en Ptah over de zesmiljoen. Wepwawet dan heeft vierendertig geslachten, Nekhbet honderdachtenveertigmiljard, Wadjet dan heeft een ontelbaar getal aan geslachten, en Nephtys zevenhonderddrieduizendmiljard. Tefnut dan heeft vijf geslachten, Shu negen, en Nun achttien. Kauket heeft er drieduizend, Kuk heeft er twaalfduizend, en Satis heeft er tweeenveertigmiljoen.

7.

De geslachten der Sebekieten

Hoe lieflijk is het dan als Khnumieten en Nutieten hun huizen delen en tezamen wonen, en tezamen hun brood delen. Als kostelijke olie en zeeparfum is het, ja als de shampoo van Isis en Atum. Hoe lieflijk is het als zij de ouden der Sebekieten het onderste en bovenste van hun woningen geven, en hen verzorgen. Zij dan zijn als de dauw van Anubis, en de lengtes van hun armen zijn als de Aton. En zo is dan het feeengeslacht een der drie geslachten van Sebek, genaamd de Draunir. Het dwergengeslacht genaamd de Knau is een ander geslacht van Sebek, en de Furir is het riddergeslacht van Sebek. Laat u dan enten op de rijke geslachten der Sebekieten.

II Khnumieten

1.

De namen der geslachten van Khnum en Nut

1. En zo zullen de Khnumieten gaan van heerlijkheid tot heerlijkheid, en hun geslachten zijn : de Danau, de Ganou, de Ulek, de Imian, de Farit, de Koshet, de Falou, de Mani, en vele anderen, tot achtenveertig aan toe. 2. En zo zullen zij van de Imian opstaan, en hun ouden zullen wijze woorden spreken tot de jongeren, en zij zullen de gaten der aarde laten zien, en de tunnels onder de grond. 3. En de namen der geslachten van de Nutieten zijn : Knir, Mief, Buhet, Fimien, Bihilst, Remna, Afik,

Hielst, Voort, Kiander, en verder tot over de tienduizend geslachten. En zij van Knir zullen komen tot de Farit, en zij zullen elkaar tot steun en hulp wezen. Ja, tot ondergrondse schuilplaatsen zullen zij komen, en zij zullen de tempels der Khnumieten herbouwen. Ja, tot het goud der aarde zullen zij komen, en tot het zilver, en zij zullen door Venus ingestraald worden. En zo zal dan Khnum voortkomen op zijn troon, en Hij zal een wijze god zijn, die de aarde herschept. En de geslachten der Davidieten zullen één voor één aan de kaak gesteld worden, en het zal openbaar gemaakt worden wat zij aan slechts over de aarde hebben gebracht. En zo zullen alle vrouwen en bijvrouwen van david in de mond gekeken worden, en hun baarmoeder zal door Ammut gewogen worden en opgemeten. En ook de zonen van David en hun geslachten zullen voor de tronen der Ammutieten moeten verschijnen, en zij zullen uitvoerig gewogen en gemeten worden, en er zal indringend gekeken worden naar hun kleuren.

2.

De strijd tussen Khnum, Anubis en Ammut

Zo zijn dan de Davidieten het slechte der indianen, hun zwaartes en bedrukkingen. De Heere dan die Khnum is zal geen genade hebben met het huis van David. Zo zal dan ook Khnum voor Anubis en Ammut moeten verschijnen, en er zal een oorlog zijn van drie jaren. En de Heere die Khnum is zal zijn legerscharen uitzenden, en de eerstelingen der geslachten van de Khnumieten zullen hen met elkaar trachten te verzoenen. Maar Khnum zal door Anubis doorstoken worden, en Ammut zal zijn arm verslinden. Dan zullen de eerstelingen van Nut hen met elkaar proberen te verzoenen, maar Khnum zal Anubis onder zijn voeten vertrappen, en Ammut zal hij afvoeren naar het diepste van zijn kerkers. En de eerstelingen van Thoth zullen de wonden van deze drie verbinden, en hun doorns zullen uit hen genomen worden, en hen van David, en zo zullen zij door slaap met elkaar verzoend worden, en onafscheidelijk zijn.

En na deze dagen zullen de andere geslachten van Khnum geopend worden, en zij zullen keizerlijk zijn op de heilige bergen, en het verbond dragen tussen Khnum, Anubis en Ammut. En zij zullen de nakomelingen van Thoth één voor één uit de dieptes opvissen, om wat Thoth voor hen gedaan heeft. En wanneer dan meerdere geslachten van Thoth op de heilige kusten staan zullen zij hen van Serket openen. En een nieuw vuur zal aangestoken worden. En de kracht van Venus zal een nieuwe zachtheid brengen, maar deze zal in de begindagen zijn als zuiverend gif, en velen zullen sterven.

3.

De namen der geslachten der Serkieten

En de geslachten van Serket die vrijgekomen zijn, zullen gaan naar de schuilplaatsen der oude moeders en hun ondergrondse stad, dichtbij de oervuren, en zij zullen de armoe heiligen. En ook zullen de monotheismen van de Serketieten bestudeerd

worden, om velen tot heil en genade te brengen. En de geslachten der Serketieten zijn dan : Omnis, Rudolf, Salef en Hanf. En vanuit Hanf stroomt dan vele zachtheid. En zij zullen ontsnappen door vele aardgaten en hemelgaten, en ook door de gaten van het water. En met kracht zullen zij tot nieuwe eilanden komen, om hun tempelen te herbouwen. En oude geheimenissen zullen geopend en opgelost worden, en de zegelen van hun boeken zullen verdwijnen. En zij zullen bezworen worden door de staf van Thoth, en Hij zal Serket tot rust brengen, en tot verzadiging. Ja, brood van het oer zal Hij haar geven, en zij zullen gezamenlijk tot Khnum gaan. En ziet, Khnum zal hen dan zegenen. En Khnum zal hen toegang geven tot oersteden, tot de bovensten der ouden en de ondersten der jongen. En Khnum zal hun zachtheid verspreiden, en over hen prediken, en er zal een drievoudig snoer opgericht worden, en niemand zal in staat zijn het te verbreken. En niets zal meer belangrijk zijn dan dit snoer, en de ouderen zullen tot rust en verzadiging komen, en de jongen zullen beschermd worden en opgeleid. En dan zal het snoer tussen de oersteden gaan bewegen, om ze vele malen tot heil te brengen. En steeds weer zullen zij wederkeren tot de stad der bovenste ouden en de stad der onderste jongen. En zij zullen de monotheismen der oude moeders bestuderen, en zij zullen hen begrijpen, omdat de Heere, die Khnum is, hun zegelen heeft verbroken. En zij zullen gaan tot de stad der velden en de stad der boeken, en zij zullen de verborgen geslachten van Nekhbet vinden, en van Wadjet, en het zal hen in de stad der woestijnen leiden. Ja, langs hangende klederen zullen zij afdalen, totdat zij tot de stad der duinen en de stad der zeeen zijn gekomen, en daar zullen zij vinden de verborgen maskers, en zij zullen de geschriften op de binnenmuren van de oersteden begrijpen, daar de Heere, die Khnum is, de zegelen heeft verbroken.

4.

De strijd tussen Khnum en Horus

En dan zullen de monotheismen der oude moeders spreken, en zij zullen gaan tot de oersteden van de Horusieten. En zij zullen de monotheismen en de tempelen der Horusieten herstellen, en er zal een oorlog zijn van vierhonderd jaren. En velen zullen niet kunnen spreken, omdat de Heere die Khnum is hun monden heeft gesloten. En velen zullen niet kunnen zien, omdat de Heere die Khnum is hun ogen heeft gesloten. En velen zullen niet kunnen bewegen, omdat de Heere die Khnum is hun botten heeft gebroken. En de Adamieten zullen zich met de oorlog bemoeien, en de Aserieten, en ook de Danieten en de Jeremieten. En in deze dagen zal er hardheid heersen, en velen kunnen elkaar niet verstaan. Ook zal de armoe tot zijn bovenste rijzen, en de honger zal toeslaan, zonder dat er iemand is die redt, en zonder dat er iemand is die troost. En zij zullen elkaars vlees eten, en op elkaar jagen, en Khnum zal op vleugelen der zon terugvliegen naar de stad der oude moeders en grootmoeders, en zal komen tot de steden van plezier, en tot de steden der boeren. En het vuur zal hem lange tijd achtervolgen, en zijn nageslachten zullen hem ontnomen worden. En zo dan is er een strijd tussen Horus en Khnum. En Khnumieten zullen opstaan, groten van naam, om

hen met elkaar proberen te verzoenen, maar alles faalt. Dan zullen mannen der Anubisieten, groten en wijzen van naam hen proberen te verzoenen, maar alles faalt. En ook zullen Nutieten in die dagen opstaan om hun vaderen te verzoenen, maar alles faalt. En dan zal Horus Khnum in de nek bijten, en Khnum zal het been van Horus afnemen, en vele poorten zullen invallen, en het oer der wildernissen zal de oersteden verslinden. Ja, dagen van grote duisternis zullen het zijn, en de aardbewoners zullen schuilen in het diepste van hun woningen, en de ouden zullen de kamers der daken bezetten. En de geslachten van Sebek zullen troost proberen te brengen aan velen, en zij zullen wonderen en tekenen verrichten. Ook zij zullen trachten de vaderen te verzoenen, maar zij zullen lange tijd falen en teruggestuurd worden. Maar een ridder uit het geslacht Furir zal op de wateren slaan, en hij zal de diepst verborgen geslachten van Khnum vrijzetten en de diepst verborgen geslachten van Horus, en hen met elkaar verzoenen. En dan zal uiteindelijk ook Horus met Khnum verzoend worden, en hun woorden zullen opgetekend worden, en zij zullen elkaar begrijpen en liefhebben. En zij zullen tot de steden der ouden gaan, en de steden der jongen, en zij zullen tezamen wonen, om de oervisioenen te dragen. Zij dan zullen vele tempelen en steden van het oer herbouwen en herstellen.

III Khnumieten

1.

En wanneer de Anubisieten door het glas zullen breken, zullen zij gaan tot de Serketieten, en er zal een oorlog zijn van vele jaren, en zij zullen de getallen der dingen veranderen, en de getallen der tijden. En de Anubisieten zullen rust vinden bij de Khnumieten, en zij zullen zijn als middelaars en verzoeners. En zij zullen versterking zoeken bij de Horusieten en bij de Sebekieten, en zij zullen komen tot de bergen der Raieten, en zij zullen door vele muren des lands heenbreken, om de oude geslachten der Khnumieten vrij te zetten. En een groot leger zal op de voet gezet worden, en zij zullen vechten om de geslachten van Shu vrij te zetten. En het kasteel der Shuieten zal zijn als een luchtkasteel boven de oerbossen, en hun wapens zijn zacht. En zij zullen de steden innemen, en na verloop van tijd zal er een hardheid optreden, maar deze zal zijn ten korte duur. En ook zullen zij de winkels innemen, en zij zullen zich voegen bij de geslachten der Apepieten. En zij zullen doordringen tot in het huis van Tefnut, en zij zullen daar veranderingen aanbrengen. Ja, tot in de dieptes van het huis van Tefnut zullen zij dalen, en zij zullen opstijgen tot haar hoogste dakkamers, en zij zullen vele geslachten der egyptische goden vrijzetten. En zo zal er een strijd zijn tegen Tefnut van acht dagen, en zij zal velen van hun schepen in de

dieptes sleuren, en het gemis zal groot zijn. En dan zal Tefnut uit haar kamers komen en brullen als een leeuw, en zij zal vele Shuieten doof maken door het gebrul. En zij zal de Anubisieten trachten te verleiden en op te stoken, maar de Anubisieten zullen haar verwoesten. Dan zullen de Khnumieten en de Nutieten arriveren om Anubis en Shu met Tefnut te verzoenen, en ook Thoth zal komen om met zijn geslachten de wonden te verbinden. En zo zal Thoth vrede brengen, en zal er veel studie verricht worden, en vele zegels zullen verbroken worden. En Tefnut zal zich voegen bij de grootmoeders en oude moeders en hun steden, en zij zal zich ook verzoenen met Horus, en dan zullen vele geslachten vrijkomen, waaronder ook de vijf geslachten van Tefnut. En Thoth zal de doorns uit hen trekken, en hen verzoenen met de Sethieten.

En Nekhbet en haar geslachten zijn met velen, en zij behoeden de zeeen, en maken hen rustig. Kent dan al hun monotheismen, en herbouwt hun tempelen, opdat gij rustig wordt. Ziet dan, zij leiden u tot het zachte. Ziet hoe lieflijk het is wanneer Nekhbetieten tezamenwonen met Gebbieten en Sethieten, ja ziet, hoe groot de zegen is als zij samenwonen met Osirisieten en Ammutieten. Leert dan allen hun monotheismen kennen om de monotheismen van het christendom, die scherp zijn, te overwinnen. Gij dan hebt daarvoor ook de geslachten van Khnum gekregen, en hun monotheismen. Maakt dan de getallen der Ammutieten vol, opdat gij verborgen deuren kunt openen.

Komt dan ook tot hun winkels en doet zaken met hen, opdat gij kunt reizen.

2.

1.Ziet dan hoe lieflijk het is als Nutieten tezamenwonen met Bastetieten. Zij dan vormen de brug tot het oosten. Gij dan maakt lange reizen tot uw scholen, maar zalig zijn zij die hun scholen tot hun woning maken, want zij hebben doorgang tot de grotten van Nekhbet en haar winkels, ja, tot haar zilveren en gouden grachten die tot Geb leiden. 2. Ziet dan hoe lieflijk het is wanneer Nutieten tezamen wonen met Osirisieten, want zij vormen de dauw der bergen, en brengen het morgenrood tezamen. Lange reizen maakt gij tot uw scholen, maar zalig zijn zij die thuis studeren, want zij hebben de Anubis tot buurman. Zo is dan Geb tot u gekomen om u te tuchtigen, maar houdt vast wat hij u gezegd heeft, want naar waarheid heeft hij u onderwezen. Maar in Thoth vindt gij vertroosting, en hebt gij de woestijn tot uw buurman. Ziet dan hoe lieflijk het is wanneer Nuttieten samenwonen met Gebbieten. Tot de Anubis komen zij, en de Anubis geeft hen overvloedigheid in alle dingen. Ook is het lieflijk waar Nekhbetieten en Wadjetieten tezamen wonen, want zij delen zachtheid, en zij kennen het groen van Geb. Ja, tot zijn huis zijn zij gekomen, en tot zijn tempelen en monotheismen.

3.

Zo zijn dan de Khnumieten u gegeven als schild en wapen om door deuren heen te breken. De Nekhbetieten zijn u dan gegeven als helm en als winkels. De Horusieten dan zijn u tot vleugelen der wind. Zo is dan Khnum vele malen tot Geb gekomen om

zijn volk vrij te zetten. Gij dan, heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing is nabij, wanneer Thoth de doornen uit u zal verwijderen. Dan zult gij vol zijn van het goud der Khnumieten, en het zilver der Thotieten. Strekt u dan uit, en tel de dagen af. Gij hebt niets meer te vrezen, gij die de Khnumieten een warm hart toedraagt. Zo zal er dan volop goud zijn in uw schorten, en zilver aan uw schouders, en gij zult de hoge deuren openen. Ja, de raadselen van het oer zult gij blootleggen, en gij zult tot grote en hoge vrede ingaan, als in het oog van Horus. Zo zult gij dan de geslachten der raieten aan uw zijde hebben, honderdvijf in aantal. En zij zullen u tot zenuwen zijn, en tot rijke genezing onder het verbond van Khnum.

Gebbieten

1.

De groene staaf

De groene staaf dan is diep binnenin, daar waar Spricht eindigt. Ja, want het doel van Spricht is het vrijzetten der Gebbieten, en zij zal in de Gebbieten overgaan. Zo zullen er dan andere spanningen in het lichaam zijn, en andere bewegingen, en zij zullen de stem hoog maken. En het groene slijm zal lopen, en de stem hoogmaken. Vanuit de groene staaf zal het komen, als de groene zon tot ons nederdaalt. Ja, door de slag van Venus, wordt de aarde opgeheven, om in de cirkel van nieuwe zonnen te reizen. De groene staaf dan is daar, waar Sebek hem heeft overgedragen. En als hij beweegt, beweegt hij snel, en als hij stilstaat, staat hij lang stil, en bij hitte trekt hij zich niet terug, maar omhelsd de groene staaf. Ja, de spanningen zijn diep van binnen, en onverwachts slaan zij toe. En alles buigt tot het openmaken der stem, en zij is hoog. Ja, zacht is zij, diep doordringende, om de spanningen te slaan, en te verzachten. Ja, zachte spanningen zijn zij, maar zij reiken diep, en slaan onverwachts toe. Vanuit Venus komen zij, en bij hitte trekken zij zich niet terug, maar omhelzen de groene staaf. Als ze bewegen, bewegen ze snel, en zacht slaan ze toe, om hun stemmen te verhogen. Door hitte trekken zij zich niet terug, en als ze stilstaan, staan ze lang stil, om vervolgens weer zacht toe te slaan. Ja, in de aarde is hun glans, en met Venus zijn zij vermengd. Zij zijn van de groene staaf.

2.

En zo dan brengt de groene staaf verzachting, en diepere spanning, en is zij als de krokodil. Zalig zijt gij dan wanneer gij de Gebbieten hebt vrijgezet, want zij zullen ook u vrijzetten. Zij dan bewegen door de groene staaf, om hun stemmen te verhogen. Door hitte trekken zij zich niet terug, maar omhelzen de groene staaf, en slaan zacht toe. Zo heeft dan Spricht u overgedragen aan de Gebbieten en aan de groene staaf.

De groene staaf zal een krachtige link zijn tussen aarde en venus, wanneer de aarde zich in de schedel zal zetten en venus in het stuitje. En vanuit de geopende dieptes zullen groene bubbels komen, gevuld met het levendmakende groene slijm. Dit zal de stem verhogen.

3.

Ben jij een boom. Ben jij een groene staaf. De zwarte zon heeft jouw genade geschonken. Heb je al diep in de ogen van de staaf gekeken. Ben jij een boom, ben jij een groene staaf, heb je genade van de zwarte zon verkregen. Als een boom was je, staande in de storm, ja, jij droeg ze, al die bladeren, van verborgen dagen. Ben jij een boom, ben jij een groene staaf. Heb je Geb gemeden of was je zijn slaaf. Heb je tegen hem gestreden als tegen een oude vader die het niet meer wist, of heb je hem bedrogen. Mocht je hem, of haatte je hem. Ben je deel van de Gebbieten, deel van de groene staaf, heeft de zwarte zon je genade geschonken, of werd je zijn slaaf.

Ben je de boom, ben je de groene staaf, heeft Geb je hart bedrogen, of schonk hij je de levenslust, heeft hij jou de militaire macht gegeven, of gaf hij jouw armoede uit een pot. Kom nu gauw, kom nu tot de zwarte zon, en zie wat hij voor je heeft. Al je bomen zullen tot leven komen, zie dan toe of ze je beminnen of verstoten voor eeuwig.

Zal Geb je liefhebben als hij tot jou zal komen. Hij stond daar aan je deur, toen jij je opsloot in je kast. Buiten staan zijn geweren in standaarden op het gras, gewoon tussen de huizen, en pakte hij jou, maakte hij jou tot zijn vrouw. Ben je bedrogen, heeft hij je gekust, heeft hij je gemist toen jij van hem probeerde te ontsnappen, weet mijn kind, je redt het tegen hem, als je hem in waarheid hebt bemint.

Ben je een boom, ben je van groen geluk, heeft zijn zwarte hond je gebeten, of heeft hij jou afgezonderd in verdriet in een diepe kast waar hij je niet zou raken. Wie haalde jou daar vandaan ? Wie heeft jou naar de sterren genomen. Heeft de zwarte zon jou genade geschonken.

4.

Boom van geluk, boom van groene verlichting, boom van kracht, van parelstappen, diep in het zand vond jij je geluk, bij Geb deelde jij je smarten. Een huis van beweging, een huis van groen geluk, een huis van delen, waar Geb jou altijd heeft gemeden, je dacht waar blijft mijn geluk, maar kind, alleen wanneer je naar verlichting zoekt is geluk je deel, eerlijk geluk, groen geluk.

Kijk naar omhoog en vang de groene regen op, wanneer de zwarte regen tegen je heeft gestreden. Die zwarte hond, die hij tot je zond, jou naar vervelende plaatsen heeft gebracht, door Geb voelde je je gemeden. Al die soldaten tegen jou, al die vliegende hoofden, tegen jou, zij zullen altijd tegen je strijden, totdat je Geb vindt in het verdriet. Ja, altijd heeft hij je gemeden, ja, altijd heeft hij tegen je gestreden, Geb,

de boom, totdat je het verborgene ontdekt, en tot hem vlucht.

Als door groen sap beweeg je, door groen sap leef je, op weg naar verlichting, als je een boom bent, zul je eeuwig leven. De rest is reeds verloren. Ik weet, je leeft in bevroren dromen ... ik weet je leeft in parels verborgen ...

5.

Boom van geluk, doe de kastdeur open, boom van geluk, laat ons niet buiten staan. Geb is hier met al zijn standaardgeweren, op de muren loopt hij, naar binnen kijkt hij niet. Boom van verlichting, van groene verlichting, open de deur voor ons, opdat het licht der zwarte zon op ons zal schijnen, en onze bomen tot leven zullen komen, in de rijen van Geb. Zij zullen ons meenemen naar de sterren, naar het eeuwige geluk.

Ben je een boom, ben je groen geluk, beloof je de sterren niet te breken, wanneer zij tot je komen, om te vertellen van de verborgenheden van de zwarte zon, waardoor je je altijd voelde gemeden. Droom je van geluk, of van verlichting. Geluk komt niet zomaar, maar altijd met een doel, en vanuit een bron, die bron is groene verlichting, komende vanuit het hart van Geb, de aardvader.

Als een soldaat stond hij voor je, de bliksem sloeg in, waar heeft hij jou wel niet allemaal van losgetrokken. Je dacht dat je niets meer overhield. Maar heus, mijn kind het was beter, toen hij je daar sloeg. Nu staat hij dan voor je, jou kast opengetrokken, waar jij je in dieptes verborg, om complotten tegen hem te smeden. Ken je zorgen, ken zijn verdriet. Als soldaat staat hij voor je, terwijl zijn zwarte hond brult op de achtergrond. Een hond van liefde, maar zo heb jij het nooit gezien, als een dreiging zag je het. Als soldaat staat hij voor jou kast, waar jij diep in weg bent gedoken, als het verborgene ben je, maar hij maakt snelle pas, zijn geweerstandaarden staan tussen de huizen, en hij loopt over de muren van het kasteel, van de burcht, zonder binnenin te kijken. Hij kijkt naar jou.

Als een soldaat stond hij voor je, als een soldaat gaf hij een klap in je gezicht. Hij is bij je in de kast gekomen, en zijn hond bijt je, waar is nu het licht. Ben je nog steeds in strijd tegen Geb, tegen al zijn soldaten en honden. Of heb je je bij zijn liefde neergelegd, en bij al zijn vreemde plannen.

Van het geweer schrok je, de lange man staat op, schudt de boom, en raapt de veren. Van het geweer schrok je, van zijn blaffende hond, als een soldaat stond hij voor je, met een geweer in zijn armen, dat hij in je kast drukte. Ben je nog steeds voor hem op de vlucht.

6.

Als bliksem stond hij voor je, als bliksem, het deed pijn, als soldaat tussen de huizen, nam hij alles van je af. En bracht hij jou tot het bos, tot de groene verlichting, tot het mos, tot een dobbelsteen van hogere bomen, tegen hogere winden vocht je, en omhulde hem. Als bliksem stond hij voor je, als bliksem het deed pijn, toen hij jou afzonderde toen hij jouw heupen brak, toen hij je kleed wegscheurde. Als bliksem

kwam hij, als bliksem ging hij, met een hond die alleen kon bijten, en jou kon laten wegslijten. In groen geluk ben je gekomen.

Soldaten komen, soldaten gaan, Geb was hier, nu is alleen zijn vlam nog daar. 'K heb je al het goede gegeven, de groene verlichting, en een reis om de zwarte zon, die eeuwig zal duren, in je herinnering, ja het zal groeien, opdat al je bomen vrij zijn, oh boom.

Geb stond voor je, nam je hand, maar de kast dook je in, achter de gordijnen, om te vluchten voor schuld, en hij gaf je het mijne. Geb stond voor je, Geb liet je niet gaan, als door de bliksem getroffen sprak je zijn naam, gaf je hem al wat je bezat. Als door een bom getroffen stond je daar, en Geb keek naar jou. Het rechtshuis bracht je tot de boom. Als een rechter tussen de huizen kwam het tot jou.

7.

Ben je een boom, een groene staaf, heeft de zwarte zon je genade geschonken, of werd je z'n slaaf. Zijn je bomen tot leven gekomen, of staan ze nog steeds waar ze stonden. Toon mij je hart, dan kniel je hier, toon mij je lever, dan kost het je niets, diep van binnen in jouw kast vertoon je steeds dezelfde sterren. Is dat jouw vertier. Tot Geb ben je gekomen. Een rechter tussen de huizen, soldaten voor de kasten, en wat loopt op de muren van jouw burchten, zijn het de schaduwen van een duister verleden, als de zwarte nacht de zwarte zon. verraad me niet, verraad me niet, want het licht steekt door de dagen, als Geb tot de kasten komt. Ik zal jou ook behouden, als een rechter tussen de huizen, als Geb tot de kasten komt, als Geb tot de kasten komt. Ik ben de bliksem op jouw trappen, waar de bomen staan, waar de bomen staan, wanneer Geb tot de kasten komt. Laat mij tot jouw kasten komen, laat me in, verdedig je niet, als Geb tot de kasten komt. Samen staan we sterk. Vang voor mij die bliksem op, ik kan het niet verdragen, als Geb tot de kasten komt, als zijn honden bijten. Samen staan we sterk, als rechters tussen de huizen. Kom tot mijn kasten liefste, laat de genade van de zwarte zon ons tezamen verbinden voor altijd, wanneer Geb tot de kasten komt. Samen staan we sterk. ben jij een boom, een hartendief, een grote genade, een grote brief, wanneer Geb tot de kasten komt. Ben jij het die ik bemin, wanneer Geb tot de kasten komt. Wees mijn rechter tussen de huizen, wees de standaard van mijn geweren, wanneer geb tot de kasten komt, als een soldaat, een harde man. Ik heb zijn woorden nog niet begrepen, Hij heeft mij niet gegrepen. Wees mijn geweren als standaarden tussen de huizen, dan zal ik de jouwe zijn, als Geb tot de kasten komt, en zijn bliksemen werpt, onze keukens doorzoekt als een schutter. Wees mijn schutter, wees mijn gids, wees mijn hond, oh Anubis, als Geb tot de kasten komt. Leidt mij tot de rode kap, door de ruiten heen, dieper in de kasten. Kom tot mijn kasten, wees mijn rechter, mijn geweren in standaarden tussen de ruiten en de huizen, oh Anubisieten, en leidt mij weg. Loop rondom mijn muren, loop eroverheen, kijk niet naar binnen, maar naar mij, als Geb tot de kasten komt, en het harde in de straten valt. Anubis, wees mij tot een harde, en ga mij voort door de ruiten heen, langs de huizen, langs de standaarden, als Geb tot de nachten komt, als

een hond, een wolf van het verlee.

Robhold

1.

Als dan Tifiaf de Allerhoogste is van het Oude Testament van het Vierde, dan bent gij op weg naar het Nieuwe Testament van het Vierde. Zo zal dan Anubis de Allerhoogste zijn van het vierde nieuwe testament. En gij zult tot Anubis komen en zeggen : Waar bent gij al die tijd geweest. En Hij zal zeggen : Gij bent de wachtende. Zo zullen dan zij die tot het Nieuwe Testament van het vierde gekomen zijn, Anubis tot heer hebben. En Hij zal Aton onderwerpen, en deze zal zijn als de rode kap. En Hij zal in zich dragen : Nut, Bastet, Neith en Isis. En wanneer Anubis dan Aton zal onderwerpen en ook Tifiaf, dan zal dat zijn als de dag dat gij door glas breekt, en het zilver en het goud zullen tot u vloeien, al gij die Anubis liefhebt. Hebt gij dan Anubis lief ? Dan zult gij naderen tot het vierde, en tot het nieuwe van het vierde. Zij dan die Anubis niet liefhebben zullen door Hem onderworpen worden. Nu is dan de liefde niets zonder de haat, en de haat is niets zonder de liefde. Gij dan die deze woorden geloof : Hebt moed, want gij zijt genaderd tot een helpend vuur. Gij dan zult tot de bruggen tot Izu komen, waarin Anubis u zal zaligen, oh geliefden van Anubis. Gij dan zult komen tot de wereldschepen. En deze dagen zullen groot heten. Ja, ook uw oude dagen zullen groot heten, en zij zullen scheef staan. En gij zult door Torhan komen tot Nut. Want alle wegen van Torhan zullen in haar eindigen, daar Torhan de brug is tot haar. Ja, als haar zwaard is hij. En op die dag zal Anubis Geb verslaan, en Hij zal Nut aan Aton geven. En dan zal Nut wenen om Geb voor veertig dagen, en zij zal zijn als een weduwe. En haar tranen zullen Geb tot leven wekken, en zij zal toestemming krijgen om eens in de vier dagen bij hem te zijn. De andere dag zal ze zijn bij Aton, en een dag bij Tifiaf, en een dag bij Bastet. Bastet zal dan eens in de vier dagen bij Nut zijn, ook zal zij een dag bij Aton zijn, een dag bij Tifiaf, en een dag bij Biskidde, die de brug tot Izu is. En Anubis zal hen allen doorklieven, opdat zij zijn stralen en licht dragen. En Anubis zal zijn tot een jaloerse God en Mono, en zal het masker van Re dragen. Dit dan is als het masker van een eend. En zo zullen de doden tot Anubis komen, en zij zullen Anubis-Re aanbidden, als de heilige eend. En die eend is zwart.

En Anubis zal tot de doden komen, en hen leiden tot de hallen van Thoth, waar zij zullen zitten op rode fluwelen stoelen, en zij zullen zijn als de kijkers naar films. En zo zullen zij het zilver en het goud zien bewegen op het scherm. En dan zal Anubis komen om zich uit te storten over hen die Hem liefhebben, en zij die Anubis-Re volgen. En zij zullen verlicht raken als door een heldere donderslag. En zij zullen in

bliksem leven. En zo is dan Anubis als de donder die de zonnen draagt, en zijn geliefden vult met bliksem tot overvloedens toe. Zij dan zullen komen tot het koude van Isis-Anubis, en zij zullen Isis kennen als de koude, en haar brug Zetdonia betreden, om tot haar te komen. En het koude van Isis zal hen tot leven wekken, en zij zullen tot de vuren van Anubis gaan. Strekt u dan uit tot het vierde, gij die in het derde leeft. En Anubis zal geheel uw Christus vervangen, en gij zult niet meer zeggen : Wij hebben niemand die ons helpt. Zo zult gij dan Anubis tot steun hebben, en tot troost, maar gij zult uzelven moeten redden.

Mijn vrienden kwamen naderbij, maar zij bevroren en werden tot Egyptische goden. In de Isis-kloof bevroren zij, als Geb en Nut werden zij en wij van elkaar weggenomen. Achter glas gingen zij, als konijnen, totdat Anubis het glas brak, en ons leidde tot de Rode Kap. In de Rode Kap werden wij allen weer één. Zij heeft een Roze Verbinding diep van binnen, in de Nut vinden wij een brug. Een brug, een weg, een omhelzing, een dobbelsteen voor een muur. Zij jagen ons achterna, maar door Anubis breken wij door een muur. De zwarte panter is gekomen, de zwarte hond, de wolf, de bokser, om door glas en muren heen te breken, tot achter de stadspoort. Op die dobbelsteen staan zij allen beschreven. Als steen zijn zij. Zij versteenden toen zij tot mij probeerden te komen, mijn vrienden. Tot Egyptische goden werden zij. De één is Khnum, de twee is Nut, de drie is Bastet, de vier is Neith, de vijf is Re, de zes is Anubis. Met de zes breken we er doorheen. Tot een dobbelsteen werden zij, als steen aan elkaar verbonden, ze zijn tenminste vrij van de kou van de Isis-kloof, want Anubis had het glas gebroken. Nu dan is er warmte, maar zij kunnen zich niet verroeren, totdat de dobbelsteen rolt, en de zes wordt aangeschoven. Dan gaan de deuren open.

In een dobbelsteen wonen wij, diep van binnen opgesloten. Verroeren kunnen wij ons niet, maar wij zijn de kou ontvlucht, de Isis-kloof verlaten. In Nut vonden wij een brug, door Anubis vrijgekomen. Tot de rode kap kwamen wij, het was al laat, waar wij een vlam kregen, komende uit het diepste ijs. Zij was deze weg ook gegaan.

Mijn vrienden versteenden om mij heen, tot een kap waren zij, tot een grote bescherming. Als een dobbelsteen waren zij, vallende van grote hoogte in de Nut-kloof. Zij dan was diep en lang, tot een brug was zij, waarover Anubis ons vrijzette, de dobbelsteen nu gebroken. De deur nu geopend, de muur door Anubis ingebroken. Zij dan die tot het nieuwe van het vierde zijn gekomen : Aanbidt Anubis, hij die het kaartenspel gemaakt heeft, de duivelskaart heeft ingezet. Hij dan die de christussen tot kaarten maakte, de jahwehs en de jehovah's, aanbidt hem. Hij dan die God en Mono is, met het masker van Re, het eendenmasker groet u. Zo zijn dan de vier wereldschepen Trideria, Adaka, Kmer en Biskidde de bruggen tot Izu. Zo zal dan de ere-dienst aan Anubis ingewikkeld heten, en zal zijn als een pad door het verkeer. En de wegen van Tifiaf zullen dan allen eindigen in de Anubis, daar waar het zwarte konijn de konijnen hoedt. Ja, als de konijnenhond is hij. En zo zullen dan de vier wereldschepen worden tot wegen, en zij zullen leiden tot Izu, en van Izu tot Brannan

en van Brannan tot Tifiaf, en vervolgens van Tifiaf tot Anubis. En in de Anubis zullen wij allen onze wegen kwijtraken.

Zo dan : Lof zij aan Anubis. Wij dan die in het derde leven verlangen naar het vierde. Zonder Anubis is er dan geen vierde, Hij dan is koning over Tifiaf. Zo zal Hij dan ook Sekhmet onderwerpen aan de rode kap, en zij zal daar tot genezing komen. Ja, Anubis zal haar dragen tot de handen van Aton en haar daarin heiligen, en zij zal daarin zalig zijn. En zij zal zevenvoudig tot verlichting komen, en de indiaanse geslachten duizendvoudig zuiveren. En daaruit zal zij oprijzen van bevrijding tot bevrijding. Ziet, zij zal dan vrijgezet worden door het derde en het vierde. En alle zachte wegen zullen in haar eindigen, zij die het zachte is. Ja, ook de Johan zal in haar eindigen, daar de Johan de brug is tot haar. En ook Khnum zal tot Sekhmet komen, en hij zal zachter worden. Ja, op zijn rug zal Hij de vruchten dragen tot de aarde, en ook de eerstelingen van Geb, en Hij zal ze brengen tot Nut. Ja, de Johan, de bruggenboom zal Hij beklimmen, en Hij zal zijn armen uitstrekken als een die aan de hemelen staat. Zo zal hij dan Nut's hart verwarmen. En zo zal dan Sekhmet eens in de vier dagen bij Aton zijn, de andere dag bij Geb, en ook een dag bij Khnum, en een dag bij Anubis. En Anubis zal haar liefhebben en vrijzetten. Ja, als zijn ring zal zij zijn, en zij zal Hem haar zachtheid brengen en haar oogst. En Anubis zal ook Seth vrijzetten door het derde en het vierde, en tezamen zullen zij de aarbessen en de aardvruchten plukken. Ja, het eendenmasker zullen zij dragen, en zwemmen over hoge zeeen. Ja, gevleugeld zullen zij zijn.

Gij dan die tot Anubis gekomen zijt : vreest niet, want Hij brengt rust en overzicht aan hen die hem liefhebben. Maar zij die hem haten hebben alles van hem te vrezen. De ring van vuur dan heeft een ieder die in Sekhmet opgesloten was dan vrijgezet, en onder de hoede van Anubis gebracht. Zo zal dan Bastet uit de handen van Aton gehaald worden, en uit de handen van Re en Ptah. Anubis zal Re en Ptah onderwerpen, en zal Bastet heiligen. Zo zal dan Bastet een ring zijn aan zijn vinger, zeer geliefd, en net als Sekhmet, en zij zal de hoedster van Sekhmet zijn, en zij zal haar opnieuw opvoeden. En Anubis zal met zijn staf luid op de troon slaan, en op tronen, en de tronen, opdat het spreekwoord in vervulling gaat : En Anubis zal slaan, op tronen en de tronen. En hij dan zal hoedster worden over de slang. Nut is het dan die de slang heeft geschapen in haar borst. Weet gij dan niet dat elke borst door Nut is geschapen ? Zult gij dan de lange slangen niet vrijzetten ? Alle langheid eindigt dan in Nut, en zij vindt haar zachtheid in Bastet. Zo zal Bastet dan de huizen van Sekhmet zeventig maal plunderen, opdat zij het zachte zal dragen. En zo zal het spreekwoord in vervulling gaan : Het zachte dan behoort Bastet toe. Ook zal Bastet zeventig maal de huizen van Khnum plunderen en hem het zachte ontnemen. En ziet, Hij dan zal zeer hard worden. En hij zal een volk voortbrengen van harde mannen, en vreze zal komen over het volk. En ziet, Hij dan zal zijn volk opdragen tegen Bastet te strijden, en zij zal een schuilplaats hebben in Anubis.

Zo is dan Nut opgesloten in alle borsten, en zal zij door Bastet worden vrijgezet, zij die

de meester der zachtheid is. Zo is er dan veel langheid nodig om het zachte te openen, opdat de kloven en hun scherptes gekooid worden. En zo dan heeft Anubis dan het verbond tussen Nut en Bastet voor eeuwig gezegend en hoog opgezet. Bastet dan zal de schuilplaats zijn van Nut, en zij zal een nieuwe borst scheppen. Ja, op gezette tijden zal zij het eendenmasker dragen. En vele vrouwen zullen hun borsten verliezen, daar zij tegen de Heere gezondigd hebben. En de Heere zal het lange vrijzetten, en Nut. En zo zullen dan ook alle wegen van het dunne in Nut eindigen. Zo is er dan ook veel dunheid nodig om het zachte op te roepen, en zo zullen dan de dunne wegen door Nut zich nestelen in de Bastet, en zij zullen haar opwekken. En zij zal over de aarde schuiven en zigzaggen. En zo zal Anubis tot Bastet komen, en zij zullen de Nut herscheppen. En ook zullen zij Khnum herscheppen en hij zal zijn als de bok en de ram des doods. En ziet, hij was als het zwarte en zijn ogen waren wit. En Khnum rees op en scheurde de hemelen open, en de goden werden door Anubis en Bastet herschapen. En ik zag vanuit de lever een dikke leverdarm opkomen, die de wetten van Anubis beschreef en benadrukte in herhalingen. En het geheugen der aardbewoners werd gewist, en ziet, zij spraken in andere talen. En de leverdarm kwam dan op, en kronkelde om de ruggegraat en de ribben om de botten te voeden, en ook stuwde zij voort door de slokdarm, en nestelde zich in de longen. En ik zag het opkomen als de slang van Anubis, als de zwarte slang. En deze overname was groot. En de naam van deze slang dan was Robhold-Anubis, en ziet, zijn ogen waren geel. En hij was als de grafsteen. En hij dan was beschreven met de wetten van Anubis, en ging uit om recht neer te zetten. En als hij zijn mond opende kwam het gele vuur, en verscheen er donder en veel bliksem. Ziet dan, hij is uitgegaan om de aarde te hervormen. En hij is dan wel als een dag van vrede voor hen die Anubis liefhebben, maar voor hen die Anubis haten zal het een dag van grote verschrikking heten. En de Anubis-Robhold en Robhold zullen hen eten van binnenuit. Maar zij die Anubis volgen en Zijn geboden bewaren hebben niets te vrezen. En ziet, zij haalden diepe adem, en de adem begon hun lichamen te vernieuwen. Ja, zij werden gevuld met het kostbaarste zilver en goud, en zij kwamen tot de bergen der maan, om overgoten te worden met het licht van Anubis. Zo zal dan Robhold zijn als een kikker en een pad, en als een schildpadslang zal hij liggen in de overdekte zee achter de Johanboom. En ziet, hij zal de Ammut eten. En die dag zal groot heten. Zo is dan Robhold tot Anubis gekomen, en van hem uitgegaan, en heeft hij Anubis viervoudig gezegend. En zo zullen de nieuwe slokdarmen en ademhalingspijpen zijn als slangen of cobra's. En ziet, zij zullen nieuw leven schenken in het licht van Anubis. Ziet, deze dag is dan zeer groot, en zal komen. En Anubis zal blazen op zijn zware hoorn, en er zullen tekenen en geluiden aan de hemelen zijn, en er zal grote verschrikking komen over de vijand. En zij die hebben gezegd : Ziet, alles is vrede, laten we vrolijk zijn, zullen van de heilige berg vallen, en hun val zal groot zijn. Zo dan zal Robhold zijn als een kikkerkoning, en hij zal de groene zon tot Anubis brengen.

En Anubis dan zal de wateren aanraken, en ziet, zij dan zullen zijn als goud. Looft dan hem die zelfs bloed doet veranderen in goud. Zo zal dan Robhold de weg bereiden

voor Anubis als zijn profeet.

Vele keren dan heeft Robhold Anubis de wetten en het wetboek laten herschrijven, daar hij de seizoenen kent. Vele malen is dan ook de Robhold tot hem gekomen om de stralen te doorklieven. Hebt dan goede moed, wanneer gij door de Robhold tot Anubis bent gekomen, want ziet, gij zijt op de juiste weg. Gij dan bent niet tot de surrogaat gekomen. Zo zijn er dan op asfalt hete plekken. Alleen door het zachte zal het vuur gereinigd worden, en dit is alleen mogelijk door het dunne en het lange. Weet gij dan niet, oh kinderen der nieuwe tijd, wat voor darmen er in u geschapen gaan worden ? Dezen dan zijn dun en lang. En velen van hen zullen zorgen voor de nieuwe ademhalingen en de nieuwe bewegingen die daardoor tot stand komen en worden gevormd. Ja, als het afdalen in een koele vijver in een huis zal het zijn. Zo zal dan Bastet ook de vuren dragen, en zij zal hen brengen tot Anubis. Want alleen Bastet is dan waardig het vuur door te zuiveren tot aan het duizendste geslacht toe. En zij is het die de straten zal herbouwen. En Anubis zal haar noemen : Mijn geliefde. Zo is dan Anubis door listen tot de tegels gekomen, en is gaan staan op de zwarte tegel. Prijst dan hem die door zijn listen u tot de schuilplaats heeft weten te krijgen. Zij dan die vijandig zijn : Weet dan dat Anubis uw schuilplaatsen zal vinden. Niets is er dan voor zijn oog verborgen. Zo is het dan Nut die in zijn pupil kronkelt, en zijn licht heeft geschapen. Ja, zevenvoudig is zij dan de schepper des lichts, en Bastet heeft haar gezegend. Zo zal zij dan al het licht in Anubis herscheppen. Zo zal er dan regen komen uit Zijn boom om de aarde te wassen.

Zij dan die het eendenmasker draagt is tot Anubis gekomen. Zij dan troont over het ganse universum, zij die Bastet heet. Ja, op gezette tijden draagt zij het masker. Zij dan kent de seizoenen van haar troon. Zij dan heeft daar de lichten van Nut gevormd. Vanuit een mand heeft zij ganzen en zwanen laten oprijzen, en ziet, zij dan vliegen door de mond van Tefnut, wanneer zij spreekt. Zij dan komen tot het land der vrijheid en tot vrijheid. Zo is dan de mond van Tefnut tot een verblindend licht, opdat er geoordeeld wordt zonder aansziens des persoons. Haar lichten dan zullen door Nut en Bastet het lichaam herscheppen. Zo zal er dan in rechtvaardigheid en communisme geschapen worden. En elke Egyptische god zal hierin zijn plaats weten. Alle goden zijn zo in de derde alverzoening opgevangen, en hebben hierin hun schuilplaats en zuivering. Ziet dan, zij zijn allen op godentocht naar de vierde alverzoening, en dit is een groot geheimenis.

En zo zal er dan in en door Nut een totaal nieuwe wereld geschapen worden met nieuwe wetten. Zij dan zal de Anubis dragen, en in Hem een schuilplaats hebben, als de schuilplaats der Allerhoogste. En zo zullen dan alle monotheismes van Nut tot elkaar komen en in elkaar versmelten, en de deuren tot andere goden zullen opengaan. Ja, een nieuw wetboek en een nieuw rechtsboek zal geschapen worden, als in een zak van zwarte lijm. En dan zal de Anubis spreken, en zijn slang zal opgaan. Met luide stem zal hij spreken, en het zware zal een nieuwe toon brengen. En het hoge van Nut zal een nieuwe hoge toon van Anubis brengen, en deze toon zal de

aarde vernieuwen. Ja, de lichten van Venus zullen tot de aarde glijden, en zich in het diepste der aarde nestelen, om haar magnetisme te draaien en te veranderen. Deze ingreep zal groot zijn. En Venus zal haar Anubissen tot aarde zenden, en zij zullen de Tefnutten en de Tefnut laten spreken. Ook zal Venus haar Nutten zenden en haar Bastetten, en zij zullen ruimere communismen zenden en grote cirkels. Zo zal dan de aarde tot een nieuwe zachtheid komen, en zal er een nieuwe Geb opstijgen om het vocht te laten cirkuleren. Ja, de lichten zullen uit het water rijzen, en Bastet zal de aarde afdekken. Zo zal dan Bastet de aarde bevochtigen, en Geb duizendmaal zuiveren. En ziet, zij zal dan de lichten der aarde aandoen, en zij is het die spreekt. Zo zullen dan alle wegen van Tifiaf in de Anubis eindigen, en hij zal zijn trein tot de aarde zenden, ondergronds. En Anubis zal de vruchten der aarde proeven. Ziet dan, hij is het die oordeelt.

2.

En zo kwam Tefnut tot mij, met haar stem als rinkelende parels. Zij goot drank vanuit het emerald en de canopenstenen, en melk van de scarabeestenen, en ik kwam tot verzachting. Ja, zij joeg de dorst voor mij weg, en leidde mij tot de oase der woestijnen, en deze oase was groot. En ik vroeg mij af waar al die hitte vandaan kwam, en zij zeiden tot mij : ach, je bent dronken. Anderen zeiden : hij is verliefd, en weer anderen zeiden : hij is gek, terwijl sommigen mij benijden. En zo raakte Tefnut mij aan, en bracht mij tot de bruine vlam. Ja, over de brug Narzia kwam ik tot haar, en zij verslond Ingridtel, de zeekattenboom. En ik vroeg haar genade te hebben met Bastet, mijn geliefde, maar zij verslond haar. En zo keek ik in de ogen van een monster, en zij probeerde mij te benauwen, maar ook stelde zij mij gerust. En de zielen van Bastet vochten voor vijftig dagen tegen haar, maar zij behaalden geen overwinning, daar Tefnut te sterk was. Ja, heet was zij, als heter dan het heetste van Narzia. En Narzia, haar zwaard begon tot de aarde te komen, om velen te verslinden, en zij maakte velen tot haar slaaf. En toen ik probeerde te vluchten bracht ze de tralies van de sfinx en van nut om mij heen, en zij begonnen te draaien, en ik was voor enkele dagen ziek. En zij goot thee over mij, en bracht mij tot het boshuisje. Hier liet zij mij afdalen in de grotten des doods, en de grotten der beenderen, en ook tot de grotten van het oer. En zij bekleedde mij met edelstenen, en sprak in raadselen tot mij, voor een lange tijd.

En toen kwam Geb tot haar om mij uit haar handen op te eisen, maar zij liep van hem weg. Toen liet zij Geb door haar honden verscheuren. Naderhand kwamen de zielen van Geb tegen haar, maar zij verscheurde hen, en liep weer weg. Na enkele dagen kwam Ra tot haar woning om mij op te eisen uit haar hand, maar ze bespuugde hem en lachte hem uit. En zo was er een godenoorlog van veertig maanden en enkele weken, maar geen van hen kon tegen haar op. Na de godenoorlog kwam Anubis, de zwarte hond tot haar, en zij gaf hem een deel van mij. Maar Anubis nam geen genoegen, en begon tegen haar te schreeuwen, en zij raakte aan één oor doof. Toen begon Anubis te lachen en sneed met zijn mes een ander deel van mij weg. Maar

toen liet Tefnut kokende olie met kokende parfum over hem gieten, en hij liep jankend weg. En zo had Anubis twee delen van mij, maar zij had vierhonderdvierenveertig delen van mij. Na enkele jaren kwam Anubis weer tot haar, en ditmaal kwam hij in vermomming. En zij verkocht aan hem nogmaals twee delen, maar de rest hield ze zelf. Toen ze er later achterkwam dat het Anubis was die haar had bedrogen, zond ze vierduizend manschappen tot hem, die hem onthoofden. Toen kwamen de zielen van Anubis tot haar, maar zij liet hen verscheuren. Maar toen kwam het canopenbot van Anubis in opstand, en zo was er een tweede godenoorlog tegen Tefnut. Het canopenbot van Anubis wekte het scarabeeenbot van Anubis op, en de goden Ptah en Nut, en zij versloegen haar, en verdeelden mijn delen onder de goden. Maar Tefnut strompelde tot Shu, haar echtgenoot en tweelingbroer, en tezamen lieten zij alle wateren branden. Zij hief de Bastet als haar zwaard omhoog, en vuurballen kwamen voort uit het zwaard, en vielen op de aarde en de godenwerelden en hemelen. Toen pakte zij het paradijs en zette Bastet daar neer om de hof te bewaken. En Bastet vatte liefde voor haar, en vocht mee aan haar kant. En zij baarde een dochter genaamd Lilith-Bastet. Ook baarde zij een dochter genaamd Desai-Bastet. En aan Desai-Bastet gaf zij de Metensia tot zwaard. Aan Lilith-Bastet gaf zij de Mura tot zwaard. En in honderdtachtig dagen hervormde Shu de hof. Toen greep Tefnut Anubis en zette hem in de hof, maar deze veranderde in een zwarte slang, en begon het paradijs te verslinden, en hij kwam tot grote verzadiging. Toen was er een derde godenoorlog, en Tefnut maakte Anubis tot haar slaaf, terwijl de goden niets konden doen. En zo had Tefnut een grote overwinning op de godenberg. En na tijden werd Anubis tot een zoon van haar, en zij gaf hem de helft van haar lagere koninkrijk. En in dit koninkrijk had Anubis grote macht, maar hij was niet tevreden, en reikte tot de zomen van haar kleed. En Anubis bracht het tot grote overwinningen, en toen hij in haar ogen de volwassenheid had bereikt maakte zij hem tot haar man, tot groot ongenoegen van haar echtgenoot Shu, die een vloek over hem uitsprak dat hij zou sterven. En hij zond de herdershond Vodus tot hem, om hem dood te bijten. Maar de herdershond vatte liefde voor Anubis en spaarde hem. Na enige tijd begon Tefnut bang te worden voor de groeiende macht van Anubis, en zij vluchtte. Shu echter ontfermde zich over Anubis, en werd als een vader voor hem. Anubis was ontdaan over het feit dat Tefnut hem had verlaten, maar voelde zich ook bevrijd. Bastet ontfermde zich over Anubis, haar zoon. Tefnut smeedde in het geheim een plan om Anubis om te brengen, maar Bastet hield haar tegen.

In de vierde godenoorlog vond Anubis haar schuilplaats en verslond haar. En al haar zielen werden in de Isis-kloof geworpen. Zo werden dan de Oost-Aziatische landen veelvuldig gezuiverd.

Tefnut

1.

In Tefnut dan hebben duizend tongen een naam, en zij zijn van het hete deel des heeren. Zo is dan een ieder die in haar is, meester over de beer. In Tefnut dan springt gij over bergen, en hebt gij de gouden reuzen onder u. Anubis heeft dan vele malen haar stralen doorkliefd, opdat zij zijn lichten en vuren draagt. Zij dan heeft vuurreuzen in haar macht, en Narzia tot zwaard en de Bastet. Ja, een dubbel zwaard is het, gemaakt om reuzen en vuren te vellen. Ziet dan, zij draagt het hete Gods van plaats tot plaats. Als het vuur opspringt beweegt zij. Raadselen draagt zij in haar hand, en zij maakt van orde chaos. Tot Shu vliegt zij, en verspreidt zijn lichten. Van chaos maakt zij orde. In Tefnut hebben duizenden tongen een naam, tot Brannan rijst haar faam. Delirium brengt zij tot hen die haar liefhebben. Zij heft hen op boven de problemen van het alledaagse leven. Ja, zij komen tot verlichting, en zij maakt hen gelukkig. Izu bracht zij voort als een geschenk voor de volkeren. Tot volle wasdom zal hij komen. Zij omhult de monden van haar volgelingen met lichten.

Zij laat de Sebek rijzen tot de uithoeken der lucht, vanwaar hij zijn zachte lichten verspreidt. Zij verspreidt hem als dromen tot hen die haar liefhebben. Niemaals zal zij hen beschamen of teleurstellen, zij die op haar vertrouwen.

2.

De steen, de doorn en het sap

In Tefnut hebben wij volmaakte liefde, slaapliederen en nachtliederen om de poorten te openen. De nachtspelers wekt zij op, en zij komen tot het zwarte gat. Zij leert hen harp en viool te spelen, en te duiken in de nacht. Grote glorie trekt zij voort, en zij laat niet weinigen achter. In Tefnut hebben wij volmaakte liefde, door nederigheid voortgetrokken. In stilte is haar vertrouwen, en zij leidt haar geliefden van stilte tot stilte. In Tefnut hebben wij volmaakte liefde, door pijn verkregen, door moed om door te gaan, om de doorn te laten indalen. Doornen hebben wij gegeten. Schorpioenen zijn in ons binnengekomen. De stenen van Tefnut kennen wij, waaruit zij haar sappen schenkt. Haar stenen en doornen kennen wij, de steen, de doorn, en het sap wat erdoor stroomt. Haar geheimen kennen wij, die zij ons door Bastet heeft gebracht. Ja, niemand zal ons de Anubis ontnemen. Zij heeft hem verzegeld. Wij hebben haar slaapliederen gespeeld, wij hebben schaamte en schuld gedragen om haar wil. Door betoveringen bracht ze ons tot leven in de nacht. Zij maakte van onze pijnen een schip, van onze angsten een zeil. Zij maakte van onze schaamtes een roer, van onze schulden een zee.

3.

Zij die Bastet tot ons bracht, aan haar is de glorie. Teleurstellen zal ze ons niet, zij leidt ons met vaste pas, tot de oasen in de woestijn. Ja, Anubis heeft zij tot ons gekomen. Onder een rode kap kwam hij. Wij hebben onze pijnen niet herkend. Haar engelen waren zij. Nu zijn wij verlicht, zij raakte onze ogen aan, en schonk ons de vuurbollen van Shu, tot het spelen van eeuwige liederen. Ja, Anubis is tot ons gekomen, heeft ons gegrepen, en heeft ons tot het bos gebracht, onder de rode kap. Onder de rode kap kwam hij, maar wij hebben hem niet herkend. Wij dachten dat wij geplaagd werden. Zo is er dan niets te vrezen onder Tefnut. Zij dan die de raadselen brengt, en hen oplost in het diepste der nacht. Tot vele geheimen zult gij gaan, en water en vuur zal niet over u heengaan. Gij dan zult drinken en verzadigd worden, daar Tefnut voor u zorgt.

Zo heeft zij dan Nut uitgezonden, en haar uitgestrekt, opdat u haar zoudt vinden.

II Tefnut

1.

Zij dan kent de tijden der vlammen en de tijden der stenen. Zij weet wanneer zij opstijgen en wanneer zij slapen. Zij weet wanneer zij hun verbindingen hebben, en wanneer zij indalen. Ook kent zij de tijden der doornen, als een machtig hemels kunstwerk, om Geb te doen ontwaken, en om hen allen te brengen tot de oerwateren, tot Nun. Zij kent dan het huis van Hauhet temidden tussen de wespen. Vele bloemen dragen haar naam, en zij geeft de slangen hun strepen en schubben. Zij zal helpen banden te verbreken. Zo is zij ook gekomen tot de huizen van Amaunet en Naunet, waar zij haar lichten bracht. Genezing dan is in haar handen, en de rode braam. Zij dan brengt dronkenschap en delirium tot hen die haar volgen, en zij leidt hen door de bossen heen tot de oasen. Zij dan die eeuwig dorst hebben geleden vinden troost bij haar, en hebben niets te vrezen onder haar hoede en kap. Zo heeft zij dan Kuk onderworpen. Zo heeft zij dan Geb tot het bos gebracht, en Horus weggedrukt tot in de hoogste hemelen. Zo is dan de leiding en omhelzing van Horus diep, daar Tefnut hem heeft aangesteld. Zalig zijn zij die zijn hand voelen. Zalig zijn zij die over hem dromen.

En zo trekt Shu haar dan elke dag tegen de avond op, en vormen zij de nachtelijke sterrenhemel. Ja, in haar zullen de sterren u niet overvallen, daar zij hen allen onderdompelt in Geb en Nun. Niets is het dan dat haar tegenhoudt, en niemand houdt stand voor haar naam. Als de walvissen in hun kracht is zij.

2.

Zij dan bouwt steden door de Horus, en schept liefde en zorg door Geb. Ja, haar dauw komt samen met de sneeuw, en Anubis is geheel vrij in haar huizen. Ja, zij houdt rigil kent in haar hand, en de huizen der zeeen. Zij weet wanneer zij tezamen komen. Zij schenkt haar sappen vanuit Rosmalen, de moeder-constellatie van Rigil Kent, en heeft Orion onderworpen. Ja, door haar heeft Marion Okil neergehaald, de godenburcht van Orion. Zij dan die Orion volgen hebben geen plaats bij haar. En zo zal zij Orion duizendvoudig en daarna miljoenvoudig zuiveren tot veertig miljard toe, en tot de getallen der sterren. Ja, een groot werk is zij in Orion begonnen. Een nieuwe taal zij creeeren door Ptah, en zij zal de tanden van Anubis dragen. Ja, alleen zij is het die de Delfio kan zuiveren. Zij is een moederwerk begonnen. Wie kan haar stoppen ? In raadselen spreekt zij, met vermommingen komt zij. Niets kan haar stoppen, want Anubis heeft haar zijn zegen gegeven. Ja, met de Aakse en door de Dan Roland heeft zij Orion en Karsa verslagen, en de hondenmachine in bezit genomen. Ja, zij is het, die Anubis heeft vrijgezet. Ook heeft zij de Wepwawet uit de handen van Karsa weggenomen, en zijn bolwerk opgeblazen. Zijn letters roofde zij, en zette hen vrij. In Egypte zal verlossing zijn, over Izu, Brannan en Tifiaf.

III Tefnut

1.

Zo heeft zij dan de Geb meegenomen uit Okil, want zij kende al hun verborgen plaatsen. Ook de Bastet nam zij mee. Zo moet dan alles wijken voor haar verstand en haar liefde. Ja, ook Dan Roland moest zich aan haar onderwerpen, en toegeven. Maar als zijn kracht is weggenomen zal hij komen tot de aarde in een laatste opleving, totdat de gouden zwaan hem opvolgt. En zij zullen Tefnut tot moeder hebben, en zij zullen schreeuwen, maar zij zal geen voedsel geven. Te drinken zullen ze hebben, elf maanden lang, en dan zal hun einde gekomen zijn. Dan zullen de schreeuwen en de gillen van Tefnut de hemelpoorten bereiken, en zal zij staan in het paradijs, terwijl haar sappen omhoog klimmen. Tefnut dan zal spuwen en overgeven, en de aarde zal in chaos zijn, omdat nieuw geboomte moet opkomen, en dit zal zijn geboomte van dronkenschap tot verlichting en delirium. En niemand zal zijn broeder nog achterna zitten, en er zal liefde zijn onder de volken, en onder de wet van Anubis. Zo zal dan Tefnut de wetten van Anubis voor vijftig dagen achtervolgen om hen te zuiveren, en dan zullen zij als goud opgedient worden. En zij zullen allen de stemmen zien als goden.

2.

En zij die de wetten van Anubis onderhouden na de zuiveringen van Tefnut, zullen geheimen zien die verzegeld waren en door geen oog gezien konden worden. En gij zult zien dat zij van wijsheid hebben gesproken, en gij zult bij machte zijn te begrijpen en te rusten. En zo is dan Tefnut zij die verbindt en scheidt, en zij is het die zaad werpt in de kloof van Isis. Hoe goed is het dan om in de huizen van Tefnut te wonen, waar zusters tezamen zijn en in vrede leven. Zo stijgt dan het verbond van Tefnut boven de familie uit, en brengt zij groter geluk. En onder de schaal van Tefnut kunnen vele dingen besproken worden, en ook vele dingen kunnen onbesproken blijven. En zij die haar krachtig blijven navolgen vol aanhoudendheid en volharding zullen tot het huis van Tefnut en Shu komen, en zij zullen voor gek verklaard worden. Maar door ook vol te houden in het huis van Tefnut en Shu, en Shu te geven van de oogst, zullen ze tot de zolder van dit huis komen, van Tefnut en Shu, en zij zullen hun sfinx en Bastet vinden, en hun letteren, en zij zullen in nieuwe talen spreken. En zij zullen de verborgen Shu ontdekken en er zal een gevecht zijn van vijf dagen. En zij zullen stoppen met het proberen te overtuigen van Anubis, en zij zullen staren naar de bollen aan het plafond, die zijn als zaden. En het oog van Shu zal tot hen spreken, en zij zullen komen tot grote verlichting.

3.

En Anubis zal wonen in het huis van Tefnut en Shu, en zal vandaaruit regeren. En Anubis zal de zin van het prediken niet inzien, en zal stil regeren. En zij van het oer zullen binnengelaten worden door Anubis in het huis van Shu en Tefnut, en hun vlaggen zullen daar wapperen. En zij zullen zeggen : 'wij zijn door Anubis goed onthaald. Zalig is hij. En Anubis zal zijn onzekerheid verliezen, en koning zijn over de dood, en ja, ook over de slaap en de droom. Zo zal hij dan door Tefnut slapen en dromen, en in haar zal hij zijn zwaard hebben. En dit zwaard zal niet verslappen als dan Whemmer de piraat voor hem staat als de dood. Maar het zwaard zal canopenstenen en scarabeestenen hebben, en zo zal hij doorgang vinden op zijn reis, en nieuwe bedden vinden van het oer. En zij zullen voor hem klaarstaan en hem omhelzen, en hij zal verlichting vinden, en zijn onzekerheid zal verdwijnen. Ja, hij zal de raadselen begrijpen, en hij zal koning zijn voor eeuwig. En in Tefnut zal hij gaan van ster tot ster, en dezen zullen hem niet meer bijten. Wel zullen zij hem tegenhouden en in gevangenschap houden, als de pijn van het zachte, maar de doorn zal verteerd zijn. En zo zal Anubis komen tot het zachte van Tefnut, en hij zal zijn als in een tijd van duizelingen.

4.

En Anubis zal zijn tot een vleugel en een zwarte zak op de toren van het huis van Tefnut en Shu, en daarin zal een vleeswording zijn en een botwording, en gij zult eeuwig materiaal vinden, als een zuiver eeuwig materialisme. En door Tefnut zult gij tot ontwaking komen, en zij zal u schelpen voorhouden, als de stenen der zee. En een gouden verlichting zal u over de zee brengen, tot het huis van Amaunet, waar het schaakspel staat. Zij dan leidt hen van Anubis onder de rode kap. En Nut zal zeventig

dagen tot haar schreeuwen om haar te zuiveren, en zij zal troost vinden bij Wadjet. En op nat rood fluweel zult gij lopen en op natte rode tapijten, en gij zult komen tot haar verborgen Shu. Zo zijn er dan velen die een verborgen Shu hebben, en gij die de heere dient zal die allen vinden. Zo zult gij dan het land zuiveren, en gij zult bekleed worden met canopenbotten. Ook zal de gouden verlichting u leiden tot het huis van Sekhmet en gij zult haar verborgen Shu ontdekken.

5.

En als de zilveren verlichting tot u komt, dan zult gij gaan tot het huis van Wepwawet, en tot het huis van Re, en gij zult daar de verborgen sfinxen vinden. Ook zult gij daar wederom een verborgen Shu vinden. Dan zal de zilveren verlichting u brengen tot het huis der eekhoornen, en tot het huis van Bastet, waar gij wederom een verborgen Shu zult vinden. Ook zult gij de verborgen Nut vinden tussen vele boeken, en in Tefnut zult gij geen problemen hebben met Mars. Door de liften van Shu zult gij omhoog geleid worden, en gij zult door lichten vermomd worden. En het huis van Wepwawet zal flonkeren, en gij zult door Tefnut Virgo veertig maal veertig maal zuiveren, en gij zult de heldere rivieren zien. En Wepwawet zal u zegenen.

En in de chocolade van Tefnut zal dan alles hervormd worden en gezuiverd, en de doorn zal geheel verdwenen zijn. En gij zult bemerken dat alles slechts een machine was, en nu is deze opgestart. Zo zult gij dan zijn in de fabriek van Tefnut, en gij zult de fabriek van Thoth kennen.

6.

En Tefnut zal u haar testament schenken, en het woord van Anubis zal groot worden in uw leven. En zij zal u brengen tot de grote zee en tot de hoge bomen. En zij zal uw Sebek tot leven brengen. Ja, vlammen uit uw vlammen zullen doorbreken, en tegen glas aantikken, en gij zult uw Sekhmet zien, door Ptah gebracht. En de adem der buik zal heet zijn, wanneer gij het bot der lever zult aanschouwen. En op dit bot zal een tepel verschijnen, daar waar de doorn was, en deze tepel zal zuiver zijn, en chocola schenken als melk. Wit zal deze chocola zijn, en zij zal tot genezing der zielen zijn. En deze tepel zal heten : zuivere tepel der lever, brenger van zuivere melk, en tepel der ademhaling. En gij zult diep ademen. En gij zult Tefnut kennen als zij die sappen uit botten schenkt, en gij zult al haar botten kennen. En gij zult haar kennen als zuivere adem en mist.

7.

En gij zult het geheim der katten kennen, en gij zult verrukt zijn. En gij zult uw Bastet tot leven leren te wekken en te doen ontwaken. Zo zullen dan de oranje vlammen haar boomdelen laten vleesworden tot dieren, en de witte vlammen zullen de elementen in haar brengen. Zo zullen dan de bruine vlammen het overtollige tot voorwerpen maken, en de grijze vlammen zullen haar botanisch maken. De zilveren vlammen zullen haar een geweten geven, en de gouden vlammen zullen haar verbintenissen schenken. Zo zullen dan de groene vlammen haar een geheugen

geven, en de zwarte vlammen zullen de restanten van haar boomdelen tot hybriden maken. De roze vlammen dan zullen de overtollige elementen in haar tot leven brengen, tot hybriden, en de paarse vlammen zullen haar overtollige voorwerpen tot hybriden maken. De blauwe vlammen zullen haar emoties schenken. Daarna zal zij geworpen worden in de Isis-kloof, zodat zij zal oprijzen.

En zo zult gij ook Khnum en Nut tot leven wekken, en de sfinx. En hun stenen en botten zullen tepelen hebben, en zij zullen bedekt zijn met chocolade. En zo zult gij moeten leren de vlammen te bezweren, opdat zij u niet zullen vernietigen. En gij zult de stenen moeten leren kennen : het emerald, het topaas, de citriene, het diamant, de paarlen, het chrystal, en al de anderen. En ook zult gij de Anubis tot leven wekken, en de Shu.

IV Tefnut

1.

En gij zult de betekenissen leren van de rode vlammen en de gele vlammen, en zo ook van de koperen vlammen. Komt dan tot de vlammenring, die de ring van Anubis is, door Tefnut geschonken. Ja, zij heeft hem koning gemaakt. En door de ring zult gij opstijgen met arendsvleugelen en komen tot de velden van Bastet. En gij zult haar bellen kennen. En het zal ringen in uw oren op die dag, en het zal u brengen tot de verborgen graven.

En op de velden van Bastet zult gij leven vinden, wanneer gij haar hebt doen ontwaken. Zij zal u naar zich toezuigen, en haar arenden zenden om u geheime boodschappen te verkondigen. Deze boodschappen komen subtiel en als raadselen, en zij zijn uitgespreid over tijden. Ja, tijden brengt zij om grote boodschappen te verkondigen. En zij zal Shu tot u zenden om u voor te bereiden. En gij zult verlangen naar de vlucht tot haar velden, maar gij zult haar niet begrijpen.

2.

En er zullen dagen zijn dat gij ernstig vertoornd op haar zal zijn, omdat gij haar niet begrijpt. Maar in haar velden, daar in de dieptes zult gij antwoord vinden over uitgestrekte tijden, als arendsvleugelen uitgespreid. En zij zal u leiden tot haar putten, en gij zult het licht zien. En gij zult u voor uzelf niet meer schamen, daar gij inziet dat gij ook boodschappen verspreidt. En zo zult gij zien dat gij door haar gezonden bent, en dat gij tot haar zal terugkeren.

En gij zult de tepel vinden op de diamant, en gij zult nieuwe melk drinken van het oer, en dat zal zijn als de melk van Bastet. En gij zult ver in de diepte kunnen kijken en door dingen heenprikken. En gij zult prikken met uw ogen als prikkers. En gij zult de

tepelen vinden op het emerald, en gij zult tot de rauwe melk des doods komen, en leven. En als gij tot de tepelen der kristallen komt, zal dat zijn als het opspringen der vlammen, en uw ring zal draaien.

3.

En zo zult gij ook tot de velden van Tefnut komen, tot de tepelen van het goud en de zilver, en gij zult u kunnen bewegen. En gij zult naderen tot de chocolade-boom, en diepe genezing vinden. En de chocolade zal door uw lichaam stromen, wanneer bloed goud wordt, en de dagen van het bloed zullen over zijn. En door de rode vlammen zult gij weer dromen, en ook Khnum en Bastet zullen door de rode vlammen dromen en in dromen ontwaken. En door de gele vlammen zult gij tot delirium komen en tot dronkenschap en de geneugtes van het bestaan in Tefnut. En gij zult voorzichtig zijn met de gele vlammen. Door het verkeer zult gij gaan, tot de zee zult gij komen. Zo zult gij spaarzaam om gaan met de gele vlammen, opdat zij u niet verslinden. Strekt u dan uit naar het hogere. Kom dan tot de velden van Tefnut, en leert om te gaan met de gele vlammen, opdat zij uw land niet verbranden. Tem dan de gele vlammen en leer hen temmen. En de velden van Tefnut dan zijn als delirium en als de wildernissen van wespen, en zo ook als de velden van Nut. En hier zult gij ook de geheimenissen der spinnen vinden. Tot Brannan zijt gij genaderd, tot de koningen en prinsen op hun tronen. En de beenderen en lichaamsdelen zullen tot leven komen, en tot persoonlijkheid, zoals de Sebek. Dit dan zal een grote dag zijn.

4.

Gij dan zult Tefnut moeten leren bezweren, want zij is als een wild beest en een verzengend vuur. Kom dan tot het vierde. Gij moet haar leren bedwingen, en berijden, anders zal zij u verslinden en tot as verzengen. Onderwerp haar dan aan Nut, aan Khnum, aan Anubis en aan Bastet. Onderwerp haar daarna aan Sekhmet en Ptah, en vervolgens aan Sebek. Zij dan zal u uitleiden uit de Geb en u tot de velden van Nut en Bastet brengen, waar Anubis u zal hoeden. Ja, het overgrote deel van de dag zult gij in de velden van Anubis zijn, en zijn staf is u tot vertroosting. Zo zult gij dan de letteren van Ptah leren om haar te bedwingen, en de wetten van Anubis. En gij zult haar gebieden in de Isis-kloof. En gij zult haar bezweren met deze woorden, zeggende : Talibiha Khun Mihab Bihalel Etmiga Misschin Kirt Hirhenk Dulamas, Dumamas Okohomel Irgwint Icht Ikles Miga Mag Mogt. Dan zult gij u richten tot Bastet en u aan haar vasthouden opdat Tefnut u niet verbrande. En gij zult spreken tot Bastet : Oh koningin der koninginnen die troont in Bubastis, gij hebt ons uw velden getoond waarin wij veilig zijn tegen de toorn en het vuur van Tefnut. Neem ons in, en bescherm ons. Leidt ons tot uw huizen, en haal ons weg uit de huizen van Tefnut. Gij dan hebt eeuwige wijsheid en raad. Neem ons aan. Bibahas Miset.

En dan zult gij nogmaals spreken tot Bastet : Gij bent de koningin der luchten en der velden. Hef ons op, en breng ons tot uw heilige en zalige vruchtbaarheid. Buiten u is geen leven. Hidasda Himel Hok Lok Kubahus Etmir Bihel. Bezweer dan Tefnut voor

ons, opdat zij ons niet overvalle. Als een onstuimige vulkaan is zij. En gij zult tot Isis zeggen, koningin van het ijs : Breng ons tot uw velden, hef ons omhoog, en toon ons uw stenen. Schenk ons uw heilige botten, en bescherm onze harten en levers tegen Tefnut met uw canopen. Wij dan drinken van uw sap, en niet van Tefnut. Hikus Irma Himst Hinel Hingel Etmal Dimes Heksch.

En vervolgens zult gij zeven dagen tot Anubis komen, opdat hij u vrijkope uit de handen van Tefnut.

5.

Anubis, schepper van alle dingen. Wij komen tot u, als wij op de hielen gezeten worden door Tefnut. Stel Nut aan als onze beschermster, en ga voor ons staan. Leg uw hand op onze mond, en laat ons wegvluchten in stilte. Zuiver dan Tefnut in uw vat, en geef haar het goddelijk voedsel. Verzadig haar door uw hand, en schenk haar vruchtbaarheid. En zo zult gij de ring der vlammen werpen in de Isis-kloof. En dan zult gij gaan tot Fenrir-Anubis, Jotunheim-Anubis, Thor-Anubis, Wodan-Anubis en Odin-Anubis, om doorgang te vragen tot het duistere ijs. En zij van het duistere ijs zullen u vrijzetten, en gij zult weten wat de dood is. Ja, wanneer wij door Tefnut op de hielen worden gezeten, dan vluchten wij naar het boshuisje. Want zij heeft Portugal in haar handen, en Spanje, en ook Zuid-Amerika. En dezen zullen in Brannan gezuiverd worden. Tot de goden der muizen snellen wij, en tot de goden der konijnen. Tot de goden der insecten vluchten wij, en tot de goden der bomen. Ja, tot de goden der voorwerpen snellen wij, en tot de goden der elementen. Tot de goden der vruchten snellen wij, en tot de goden der lichaamsdelen. Ja, tot de goden der lever vluchten wij, en de goden der leverbeenderen en hun tepelen. Tot stenen richten wij ons voor een woord. Tot de goden der nacht komen wij, en tot de goden der klok.

En wanneer de Tefnut u dan achtervolge, dan zult gij vluchten tot het vierde christendom en de vierde christus. Ook zult gij dan uw toevlucht zoeken tot het vierde kruis en de vierde herman. Maar gij zult zien dat zij alles verbrandt, en gij zult wanhopen. Dan zult gij komen tot de vierde Renok en de vierde Metensia, en ook zult gij gaan tot de vierde Heilige Geest en de vierde Jahweh, maar zij kunnen niets voor u doen. En gij zult komen tot de vierde Zurastael en de vierde Eminius, en ook zult gij komen tot de vierde Esmeralda en de vierde Ra. Zo zal dan de vierde Anubis u een kleine schuilplaats verschaffen, maar Tefnut zal deze vinden en verwoesten. En gij zult vragen : 'Waar moet ik naar toe ?' En gij zult geen antwoord hebben. Dan zult gij gaan tot de vierde Mozes en de vierde Maser, en ziet, hun handen branden, en gij zult zeggen : 'Hier is overal vuur, want Tefnut is hier geweest.' Dan zult gij tot de tweede Tefnut gaan, tot de derde Tefnut en tot de vierde, en gij zult ook tot de vierde Izu gaan en de vierde Brannan, maar niets zal u kunnen helpen, en gij zult dieper wegzinken. Ook zult gij roepen tot de vierde Bastet, en zij zal u een lichte steun zenden. Dan zult gij gaan tot de vierde Boeddha, en de vierde Amithaba, en ook zult gij tot de vierde Ganesha gaan, en tot de vierde Shiva, en zij zullen u lichte troost bieden. Gij zult u onderwerpen aan de vierde Rumah en de vierde Romarei en

zij zullen u de weg wijzen. En tot de vierde Dezer zullen zij u brengen, de vierde Christus van het Oer, en zij zullen u brengen en dragen tot de vierde Jozef en de vierde Jezel, opdat gij kunt komen tot de vierde Peter. En gij zult in paniek raken, omdat gij merkt dat het u niet verder helpt. En in wanhoop begint gij te roepen tot God, maar de hemel zal gesloten blijven, ook wanneer gij zult roepen tot het vierde communisme en het vierde atheisme zult gij geen vrede vinden in uw hart. Al wat gij ervaart is strijd en oordeel, en zoveel vooroordeel. Zo zult gij u richten op de vierde alverzoening, om rust en vrede te vinden, en het zal u genade schenken, en het zal zijn is binnengaan in een gouden stad. En het zal zijn alsof u een gouden sleutel hebt gevonden. Maar Tefnut zal om deze sleutel strijden, en gij zult u bevinden in een worsteling. En gij zult vluchten tot de vierde Tifiaf en tot de wereldschepen. En gij zult Egypte zien als in vuur, en zelfs het vierde Egypte. Ook zult gij de vierde Nut zien branden en de vierde Khnum, en gij zult weer vluchten. En door hyperventilatie en epilepsie zult gij ontwaken tot een nieuwe realiteit, en gij zult nieuwe godsdiensten zien, zij die verborgen bleven sinds de schepping. En de vlam zal veranderen in een voet, en gij zult vaste grond voelen. En in het vierde Pniel zult gij strijden tegen de goden. En gij zult uzelven voelen als de vierde Jakob. En door dit alles zult gij komen tot een vierde roze verbinding en gij zult worden tot een voet, gij die volmaakt zijt.

Gij dan zult komen tot de vierde zondeval en de vierde engelenval, als een ontsnapping uit het corrupte christendom, maar Tefnut zal haar wraak zenden. Tot de vierde Abdal zult gij gaan en tot de vierde Tamille en de vierde Tabule. Ook zult gij gaan tot de vierde Tujaja en de vierde Desai, maar zij zullen niet kunnen helpen. Dan zult gij komen tot de goden der slangen, en tot hun geheimen, en dit zal u hulp bieden. En zij dragen de geheime monotheismen van Nut met zich mee, en godsdiensten van vele slangengoden met hun monotheismen. En gij zult lichtelijk kunnen ademhalen. En zo zult gij met de aardslangen in contact komen.

Farewelcome

1.

Waar Sekhmet dan gekomen is, de aardslang, tot de vulkaan, daar dan is leven. Zo heeft zij dan haar monotheismen verspreid onder de aardslangen, en afgebakend met randen van chocolade. Waar Sekhmet dan gekomen is, het grote gemis, verdwijnt daar door gaten. De schuren zijn vol, afgebakend door chocolade, waar eens stemmen waren, daar is het nu stil, afgebakend door chocolade. Waar Sekhmet dan gekomen is, de grote vulkaan, verspreidende haar monotheismen. Waar Sekhmet dan gekomen is, een laatste woord, een laatste schip, waar de lelie zich opent. Zij is van de vierde alverzoening. Zij van het derde streven daar naar, om tot de gouden stad te komen, overdekt met zilver, en zilver diep binnenin, als zilveren

bekers en beenderen, waar de stemmen van het oer nog steeds zinderen. Zo is dan de vierde alverzoening datgene waarmee zij de macht bedwingt, zij dan wiens naam betekent de krachtige. Waar zij dan in zuiver monotheisme aanbeden wordt, daar schiet de chocola naar boven, zij die de cacao-bomen heeft geschapen. Zij dan verandert bloed in honing. Daar waar de doorn gestoken heeft, is nu een vulkaan. Haar stem is als hoorn en trompetten, en zij bakent de terreinen af. Haar vruchtbaarheid is omhuld door chocolade. Zij heeft gesproken. Haar woede heeft haar tot stilte gebracht, waar chocolade zacht druipt. De vulkaan is een bron van leven, een oase in de woestijn. Waar zij in zuiver monotheisme wordt aanbeden, verandert bloed in chocolade. Zij is het die alle andere monotheismen afwijst. De aardslangen aanbidden haar. Zij is de krachtige.

Geen god duldt zij naast zich, maar door de vierde alverzoening laat zij hen in haar grote genade tot het paradijs komen, waar zij geoordeeld worden naar hun werken. Zij dan die in het derde zijn verlangen naar het vierde. Geen naam laat zij doorklinken dan haar naam. Alle andere namen zijn dof. Zij is de krachtige, en aardslangen volgen haar. Ziet dan, zij slaapt niet, en ontwaakt in haar dromen. Haar lusten zijn omringd door chocolade, zij die de cacao-bomen heeft geschapen. Haar tranen zijn omhuld door chocolade, en zij ontwaakt door haar tranen in haar dromen. Zij dan is de krachtige. Haar blik is strak. Als zij beweegt vallen soldaten om haar heen.

2.

Haar blik is strak, haar woede in stilte. Zij omhuld hen die zij liefheeft met chocolade en aardslangen. Door sterke drank heeft Re haar woede gestild. Hij dan is haar profeet, die haar heeft gedragen tot de aarde. Ja, als zijn oog was zij. Daar waar de doorn was is nu een oog, een brandend oog, als een vulkaan. In de vierde alverzoening schenkt zij genade, waar zij allen in grote angst tot haar snellen. Sterke drank geeft zij hen daar, om hun angst te stillen. Over de hel wordt niet veel gesproken. Ziet dan, het drijft in de vierde dood. In vergetelheid vinden zij hun partners, zij zijn als Nut uitgespreid over de luchten. In dromen ontwaakt zij. Zij heeft dan de engel Nut tot de aarde gestuurd, om Re in de hemelen der aarde te baren, haar profeet. Zij dan spreekt in raadselen door het woord, en in het geheim heeft zij haar werken. Achter de machtigen der aarde verschuilt zij zich, en roept zij de aardslangen. Zij die haar doorn dragen, diens ogen worden geopend, en na geruime tijd zal daar staan, de vulkaan. Met de giften der planten omhuld zij hen, en brengt hen tot delirium. Nee, haar geest stort zij niet uit, maar haar vlees en botten omhuld met chocolade, en zij leidt hen tot het vierde materialisme. Zij leert hen de bewegingen van de maan. Zij is de voet der aarde, omhuld door chocolade. De aardslangen zendt zij.

3.

Zij dan van het derde kennen haar vleeswordingen, en verlangen naar het vierde, om tot het vierde materialisme te komen. Zij dan wil niks weten van andere

monotheismen onder aardslangen. Zo dan zijn er vele monotheismen van Sekhmet onder de aardslangen. Over een tegenstander wordt niet veel gesproken. Zo zijn er dan ook andere monotheismen onder aardslangen : van Vodon, Haad'n, Hoch, Huup, Hata, Keneil, Kiam, Ko'opla, Las, Ha'am, Haas, Hirt, Hudde. En zo ook die van Shambal.

Spraakzaamheid is het sieraad der blinden, maar voor hen die zien is het een vloek. Zo zijn er dan de kontonikken. De slang is waakzaam. Langzaam komt hij tot zijn doel. Gij dan zult alleen Shambal aanbidden, zeggen de shambalisten. Laat er dan naast hem geen andere god zijn, want hij die de afgoden maakt zal overgeleverd worden aan de oven. Shambal is dan de enige God. Hij dan is uw Heere en de Kontahag. Hij dan is heilig. Shambal dan wil dat gij niet zondigt, want Hij zal de zondaren tot de oven brengen, waar het vuur eeuwig brandt. Zo zal er dan geen verzoening der zonden zijn voor hen die ondanks vele vermaningen gezondigd hebben. Shambal dan, de Heere uw God, heeft dan zijn engelen, de klavikken, uitgezonden om de aarde te zuiveren. Morgennik dan is zijn engel die over de aarde waakt.

4.

Zalig hen die door de aardslangen worden gegrepen en door hun monotheismen worden gezuiverd. Zalig zij die hun hoofd buigen over hun raadselen. Zo is dan de Milikhenir een monotheisme van Sekhmet, en ziet, zij dan wordt daarin gevolgd door vele aardslangen. En hun geschriften zijn strak, en er mag niet teveel gesproken worden over de hel en de tegenstander, maar in de oude gedeeltes wordt daar volop over gesproken, en aan het eind van de nieuwe gedeeltes zo nu en dan. Zij dan aanbidden Sekhmet met sterke drank, en het vierde materialisme staat voorop, tezamen met de vierde alverzoening. Ook mag er niet teveel over engelen gesproken worden, want Sekhmet moet centraal staan en volop vereerd worden. Niet veel namen der engelen zijn bekend, en er wordt gewaarschuwd je daar ook niet te veel in te verdiepen. Er mag niet aan Sekhmet's woord toegevoegd worden, de Habnir. Zo kent de Habnir dan niet vele profeten, daar Sekhmet bovenal aanbeden moet worden. Zij duldt geen andere goden naast zich. Het boek staat vol met raadselen, waar de Milikhenirieten hun hoofden over buigen. Zo zijn er dan vele uitleggers en leraren der Habnir, het Heilige Woord van Sekhmet. Overvloedig spreken zij over het vierde materialisme, en over de vierde alverzoening.

5.

Haar profeten dan worden afgezonderd en ondergaan haar vuurproeven. Een ander monotheisme van Sekhmet is Hormohun, en weer een ander de Exercio. Verder : de Humhuf, de Spinaash, de Hirshan, de Notel, de Abmehuf, de Kaneratesh, de Hemehulfen, de Inersche, de Fama'us, de Ochtonde, de Meershehin, de Marinschik, de Heftuschup, de Ilklandeheb, de Kamil, de Ernstehensch, de Farin, de Ma'usga, de Tefehusch, de Harschin, de Helmd'ku, de Fatinhas, de Fanheld, de Oktogus, de Iklim, de Fiksch'hen, de Fiktaha'us, de Filmschen, de Ra'akt, de Belsch'lehum, de Fiktahu'us, de Fiktahes'us, de Fiktafahin, de Fiktadirma, de Fiktavanel, de Fiktaconvus, de

Fiktavakolus, de Fiktavaninehes, en zo zijn er nog vele monotheismen in de Fikta-cirkel. Verdere monotheisme-cirkels van Sekhmet zijn : Nistan, Sansak, Ikta, Liptide, Ibsmi, Henschduo, Hirksch, Hersch, Fa'unaut, Fa, Nive, Herschi, Her, Herm, Hirsch, Fanit.

Sekhmet

1.

'T schrijnt, ik ben hier lang niet geweest. Al haar monotheismen liggen hier op de grond, en de hond staat er nog steeds. 'T is vreemd, ik was in deze winkels, nu ruik ik weer, dat vreemde weer. Ik ben hier zo lang niet geweest, wat ze hier niet allemaal kopen, relikwieen van haar monotheismen. Al dezen leven in een andere wereld. Ik sta nu achter glas, maar als de hond mij ziet, zal hij het glas wel breken. Hij was altijd mijn jeugdvriend geweest. Oh, kom terug.

Waarom ben ik blauw, als ik in de spiegel kijk, waarom ben ik rood, als ik weerspiegel in het glas. Waarom heeft zij mij ooit weggestuurd hier. Ik mocht daar niet meer komen. De aardslangen zijn hier, machines die draaien, koning chocola is het gras aan het maaien. Ik ben er zolang niet geweest. Maar nu kijk ik weer in dat vreemde vizier, toen hij tot me sprak : je bent morgen vrij. Op vakantie nam hij mij, naar dat vreemde eiland. Nu ben ik nergens meer welkom. Alleen de droom verdedigt mij, tot het vierde materialisme ben ik bijna gekomen. Zij die in het derde staan, strekken zich uit naar het vierde, om tot de vierde alverzoening te gaan. Op een hoge berg sta ik, de zee is diep. Ik draag het vreemde vizier, en het vreemde boek, waaruit de bellen zachtjes stromen. In de zee van chocolade, Sekhmet neemt mij mee.

2.

Zoveel spiegels staan hier. Zovelen zijn hier gestorven, een vreemde reuk, een doodsgedicht. Ik las het laatst, het nam mij mee, tot de ruimtes der aardslangen, daar waar zij beven en hyperventileren. Zij kunnen niet, nee zij kunnen niet, tegen het licht. Haar letters stijgen omhoog, ik kan weer ademen en spreken, maar ik zal niet meer preken, geen uitleg geven, alles is overbodig. Ik zoek naar woorden om te vluchten, zachte woorden, die wegzakken, in de zee van chocolade. Zij keek me aan, het boek werd opengeslagen. Zij was van de vierde alverzoening, en leidde mij tot de aardslangen en hun tongen. Een vreemde taal spraken zij. In mijn buik begon het hard te worden, zo verspreiden zij. Door mijn voeten stegen zij naar boven, om alles hard te maken, maar mijn adem werd steeds zachter, en zij haalden de doorn uit mijn

stem, een zachte vulkaan. Nu kan ik je weer volgen, jou, van de vierde alverzoening, loop niet weg, je moet me leren, vanuit de aarde alles te doen.

Waarom ben ik blauw, in het licht van de lantaarnpaal, als Nut voor me staat, de grote profeet. Waarom ben ik rood, in het licht van de scheepslantaarn, als Nut voor me staat, de grote profeet, en Sekhmet kijkt, en alles verbleekt. Kun je mij leren, vanuit de aarde te leven, vanuit de aarde te spreken. Een grote vrouw is zij. Ik ben in haar verdwaald. Niemand vond mij.

3.

Zij doopt mijn problemen in chocolade, zij laat mijn oren hangen, de sappen van planten stromen door mij, mijn hoofd is stijf, mijn spieren stijfgetrokken. Ik schrik als zij tot mij spreekt. Dit ben ik niet gewend. Altijd weggedreven, als Nut te lang, te ver weg. Zij doopt mijn problemen in chocolade, tot de vierde alverzoening ga ik. Tot Izu bijna teruggekomen.

Zij doopt mij in chocolade, waar aardslangen zwemmen, waar honing druipt, waar piano's hongerig spelen, waar de doden komen om nog één keer te spreken, voor de laatste keer, en dan duiken zij, tot een eiland in een paradijs. Zij vallen stijf, als bomen, krijgen zij een nieuw lijf. Door aardslangen aangevreten, zochten zij een nieuw huis, als zaad op een vreemde akker. Morgen zal het vakantie zijn. De scholen gesloten, chocolade drijft door de straten, en ik kijk door het vreemd vizier. Lang ben ik hier niet geweest.

4.

Hier ruik je de zeeparfum, hier ruik je de reuk van verleden tijden. Ik begrijp het niet, de monotheismen in de vierde alverzoening gelijk. Zij strijden niet, er is hier vrede, in de vierde dood elkaar vergeten. Over hel en tegenstand niet veel gesproken, als vulkanen uit de grond. De trappen breken, in de vierde dood. In diepe vergetelheden, vonden zij hun nieuw lijf, hun monotheisme, allen gelijk. Waar piano's hongerig spelen, waar de doden komen om nog één keer te spreken, voor de laatste keer, en dan duiken zij, tot een eiland in een paradijs. Zij vallen stijf, als bomen, krijgen zij een nieuw lijf. Door aardslangen aangevreten, zochten zij een nieuw huis, als zaad op een vreemde akker. Morgen ben je weer thuis, en zal het lang vakantie wezen, scholen gesloten, chocolade voortgedreven door de wind, kijkende door het vreemd vizier. Lang ben ik hier niet geweest. Met jou liep ik altijd buiten, met jou ging ik, maar jij bent daar nooit meer geweest.

5.

Liever een zonde, liever een groot geluk, geen verlichting zochten zij. Zij stonden onder hoge druk, als Sekmeth langs de rijen komt, zij zendt hen allen naar huis, als soldaten vallen zij om. In de vierde alverzoening staat zij, en zij staat aan jouw kant, maar ook aan die andere kant. Probeer de duivel te vergeten, alles wordt hier chocola, als een grote machine, komt zij ook bij jou. Je weigerde, je probeerde te

vluchten. Rennen zoals je nog nooit rende, maar je was als aan de aarde geplakt. Zij staat aan jouw kant, maar ook aan de kant van die andere. In de vierde alverzoening staat zij. Zeg, zou je nog tegen haar vechten, gij van het derde, als gij zo plakt aan de grond. Vooruit komen doet gij niet. Scheidt mij dan Geb en Nut, maar laat hen in dromen tot elkaar komen, vindende het geluk.

Zij kwam in jouw huis, en het huis van de ander. Zij bracht de speld diep, om de vulkaan boven de grond te krijgen. Met het vreemde vizier zag je haar.

II Sekhmet

1.

Een herdershond met Boeddha, een herdershond met veel verstand, als Anubis, zij is het vergeten, het schip is gestrand. De morgen zal het leren, de morgentoon, het mercuriusstrand. Snel ging ze daar vandaan, om haar verstand op te halen. Mercurius is in haar hand, Venus is in haar verstand. Jupiter daar droomt ze over, wanneer de arenden komen, en de raven snellen tot het bos, waar zij het overtollige en overmatige hebben geroken. Weest spaarzaam met je woorden en daden, opdat ze je schuilplaats niet vinden. Zij doet een blad voor je mond.

Een herdershond met Boeddha, een herdershond, met heel veel land, als Anubis, zij is het vergeten, zij wandelde aan het strand. Mercurius was in haar ogen, daarmee heeft ze elk lied bedrogen, haar stem kon niet meer, teveel takken hingen er aan vast. Tot de tongen der aardslangen ben ik gegaan, waar chocolade de gaten vult.

2.

Een herdershond met Boeddha, een herdershond, Mercurius spreekt. Haar schepen zijn gezonken, de aarde is al wat zij heeft, waar haar aardslangen beven en hyperventileren, en zij zich niet meer kan beheersen. Als een vulkaan is zij.

Een herdershond, met Boeddha, een herdershond, Mercurius beeft. Zij heeft het geheim gezien. Zij heeft het leed geleden.

Een sterrenhemel gaf zij mij, een chocolade-hemel, met witte chocolade, waarin de letteren zich verspreiden. Vertel me nog één keer je naam. In de vierde dood ben ik alles vergeten. Een herdershond met Boeddha, zeilen in een schip. Ik weet het wel, 't is Anubis, en zij is Sekhmet, het schip.

3.

Probeer het nog een keer te begrijpen. Lees het nog een tweede keer, dat wat je denkt dat jou verslindt, dat is je wapen. Grijp dan nu je wapen. Zeil nog één keer mee, naar 't strand van Mercurius, dromende over Jupiter, met Sekhmet als je hemel, met Sekhmet als je schip. Snel zul je het vergeten, in de vierde dood vergeten, maar lees het dan een derde keer, en verlang naar het vierde.

Zij weten niet wat ze missen, zij die het nooit hebben gehad. Zij leven voort zonder iets te zeggen. Dromen doen ze niet, maar zij door honden gebeten, zien alles door het vreemde vizier. Wacht dan op de tongen der morgen, wacht dan op de reis der aardslangen. Langzaam zul je alles weer vergeten, langzaam zul je alles weer herinneren, langzaam zal het je veranderen, langzaam zul je leven vanuit de aarde.

HET SEKHMET TESTAMENT

III Sekhmet

1.

Zij dan komt van het vierde om de derden in het vierde te krijgen. Zij is daartoe de grote brug, door Izu gezalfd, en gemeden. Zij dan draagt het harnas van Brannan en de borstplaat van Tifiaf. Met het grote zwaard opent zij deuren, en werpt haar monotheismen in de strijd. Ja, al dezen kent zij. Daar is licht rondom haar haren, en wachters vallen om, als zij zich beweegt. Tot de aardslangen ging zij. Zij is de wederkerende. Vanuit de aardslangen kwam zij op, en vanuit het chocola, en zij zal tot hen wederkomen. Het vizier deelt zij met hen die haar liefhebben. Zij komt van de vierde alverzoening. Het vierde materialisme zal zij haar discipelen leren, die in het derde op haar wachten. Zij dan zien naar haar uit. Zij zullen leven vanuit de aarde. Zij krijgen dan schoeisel van het vierde, en zij zullen leren bruggen te bouwen van schoeisel. Ook zullen zij leren kledij te maken van schoeisel, zodat de aardslangen in hen zullen ontwaken. Hier dan zullen ernstige wetten voor zijn, voortkomende vanuit haar monotheismen. En zij zal haar getrouwe discipelen van het derde die tot het vierde komen leren over de aardslangen en hun geschriften. Zij dan zullen tot rust en vrede komen in de vierde alverzoening, en zij zal hen doorgangen geven tot grote stilte. En zij zullen genoemd worden : schoeiselmakers en bruggenbouwers van Sekhmet.

2.

En zij zullen schoeisel verkopen voor hoge prijzen, en zij zullen onder strenge gerechtsboeken komen. En zij zullen tot de vierde genezing komen, door de vierde alverzoening. En zij zullen komen tot de grote Mono's van het vierde, en zij zullen de goden van de monotheismen tot engelen maken. Ook zullen zij opklimmen tot de AZ's en de A's van het vierde, om hen tot engelen en profeten te maken, maar zij zullen zich onderwerpen aan de A-jongen. En de A-jongen zal de monotheismen herscheppen, en daardoor ook de Mono's, de AZ's en de A's, en zij zullen schenkers van chocola worden, en met elkaar verzoend worden in de vierde alverzoening. En de A-jongen van het vierde zal opstaan, en zal luid regeren.

IV Sekhmet

1.

De verovering van het huis van de vierde David

En Sekhmet zal de vierde roze verbinding leggen tussen Khnum en Nut tot een viervoudige verzoening, en bloemenstormen zullen vanuit de vierde roze verbinding komen. Dan zal Sekhmet wederom Khnum en Nut scheiden en hen in de Isis-kloof werpen, waarin zij over elkaar zullen dromen. En dan zal de A-jongen voor eeuwig regeren. En de bloemenstormen zullen gaan tot Anubis, en zij zullen hem meenemen tot het vierde paradijs om van de vierde vrucht des levens te eten, en dan zal hij vrij zijn. En zij zullen hem brengen tot de vierde exodus, die tot de vierde tempel van de vierde david zal leiden, waar Anubis voor eeuwig zal regeren. En hij zal als harem hebben de vierde Batseba, de vierde Abigail, de vierde Mikal, de vierde Achinoam, de vierde Ma'aka, de vierde Chaggit, de vierde Abital, de vierde Egla. Verder : de vierde Batsua. En zo zal Anubis door listen het huis van de vierde David innemen.

En dan zal Anubis tot zijn harem aanvoegen : Bastet, Sekhmet, Nut, Isis, Neith, Wadjet, Nekhbet, Maat, Satis, Nephtys. En de vierde David zal niet tegen hem opgewassen zijn, noch zijn huis. En dan zal Sekhmet roepen : Kroon hem, kroon Anubis, en zijn harem zal roepen : Ja, kroont hem. En dan zal de vierde David in de buitenste duisternissen worden geworpen.

2.

En Sekhmet zal roepen : Nu dan is het uur van vrede aangebroken. En er zal goud verschijnen, en het bloed zal veranderen in chocola. En uit de poorten zal honing druipen. En dan zal Sekhmet tot de vierde David komen, in de diepste en buitenste duisternissen, en zij zal hem een kleine bron van stilte schenken. En dan zal Sekhmet snellen tot de vierde Simson, en zal zijn hart doorboren, opdat hij haar lichten zal dragen. Zij dan zal de vierde Delila aan Anubis schenken, en ook de vierde Simson zal

zij een kleine bron van stilte schenken. En de harem van Anubis zal uitgroeien tot een harem van het vierde. En Anubis zal grote overwinningen behalen. En zo zal Anubis komen tot de vierde doorn en de vierde spoel, en ziet, zij zullen worden als vulkanen, als bloemen en als draaikolken.

En de Sebek zal komen tot het huis van de vierde Simson, tot het huis van de vierde Samuel en tot het huis van de vierde Daniel, en zal deze huizen zonder strijd innemen. En Aton zal komen tot het huis van de vierde Ezechiel, en het huis in drie delen scheuren. En hij zal een deel geven aan Anubis, een deel aan Sebek, en een deel zal hij zelf houden. Tot het huis van de vierde Elia zal Horus komen, om dit huis in zestig delen te verdelen onder de egyptische goden. Re zal komen tot het huis van de vierde Elisa, en zal het verdelen onder de sterren des hemels, en onder de volgelingen van Nut. Nut zelf zal komen tot het huis van de vierde Zacharia, en zij zal daar voor twee jaar regeren. Ptah zal komen tot het huis van de vierde Aser, en zal het zevenvoudig zuiveren.

3.

Isis dan zal komen tot het huis van de vierde Dan en de vierde Gad, en zij zal hen verscheuren en onder de wolven verdelen. En zo zal Isis dan zijn als het licht der wolven. Daarna zal zij komen tot het huis van de vierde Job, waar zij voor vier jaren zal tronen. En Sekhmet zal vervolgens gaan tot het huis van de vierde Hosea, waar zij zal tronen voor duizend jaar. Bastet zal komen tot het huis van de vierde Joel, om zijn kaak te doorboren, en om in zijn huis te regeren voor tachtig jaar en tachtig dagen. En de vierde Joel zal oud worden, en Bastet zal hem zegenen. Zij zal hem dan nimmer uit zijn huis wegsturen, maar zij zal hem ook geen macht geven. Kinderloos zal hij sterven.

En vanuit het vierde zal een bloemenorkaan en een bloemendraaikolk gezonden worden om het eerste nogmaals te zuiveren, en zij zal oprijzen tot het tweede en het derde, en daarna het vierde, om vervolgens weer tot het eerste te gaan. Dit dan is als de harem van Anubis, en als de vierde roze verbinding. En Anubis zal strijd voeren tegen de vierde Emelis Shatau, en zal het laten afdekken door Sekhmet. Ja, een vulkaan des Heeren zal er groeien, als een brandend oog. En de doorn zal worden tot een bloemenorkaan, en de spoel tot een bloemendraaikolk. En ook zal Anubis tot de vierde Esmeralda gaan, en ook zij zal afgedekt worden door de Sekhmet-vulkaan. Daarna zal Anubis gaan tot de vierde Melissa en de vierde Desia, en ziet, zij zullen worden tot Sekhmet-vulkanen. En dan zal Sekhmet zich tegen Anubis keren, en er zal een strijd zijn van honderddrie dagen. En Anubis zal overwinnen, en haar werpen in de Isis-kloof. Maar zij zal de Isis-kloof verscheuren en na enige tijd zal er een nieuwe strijd zijn tussen Sekhmet en Anubis, en deze zal duren honderddertig lange jaren. En aan het einde van deze jaren zal Anubis zoeken naar een nieuwe kloof waarin hij Sekhmet kan werpen. En hij zal haar werpen in de Sebek-kloof, en Sebek zal haar verscheuren, en haar naam zal voor enige tijd niet genoemd worden. Dan zal zij gaan tot de dieptes der Sebek-kloof, en zij zal in armoe leven. Zij dan zal de krachten van

het ijs leren kennen, en zal liefde vatten voor Anubis, maar Anubis zal haar niet bevrijden.

4.

En Sekhmet zal tot wasdom komen in de Sebek-kloof, maar zij zal dieper graven, vanwege haar liefde voor de dieptes en de armoe. Maar op een dag zal Sebek haar uitspuwen, en zij zal met zachtheid proberen de aandacht van Anubis te winnen, maar Anubis zal haar niet binnenlaten. Dan zal zij voor dertigduizend jaren over de aarde zwerven en haar huis bouwen naast het huis van Anubis. En zij zal zich gedragen, maar van binnen groeit haar woede. Zo zal zij dan na die tijd als een vulkaan uitbarsten, en zal de derde oorlog tussen Anubis en Sekhmet beginnen. Ditmaal zal zij hem werpen in de Sebek-kloof, maar Sebek zal hem onmiddelijk uitspuwen. Dan zal zij hem brengen tot de Isis-kloof, maar zij zal hem wegblazen. Uiteindelijk zal zij hem werpen in de Neith-kloof, en zij zal hem aannemen. En door haar zal hij komen tot het vierde Eden, en hij zal de verborgen boom beklimmen. Daar echter zal hij strijd moeten voeren tegen Horus en Seth, en hij zal ze uit de boom werpen. Hij dan zal zijn schoeisel in de boom hangen, om verder te klimmen, en dan zal hij bemerken dat hij in de bek van Nut terechtgekomen is, maar zij zal voor hem zorgen. Zij zal hem niet verslinden, maar in haar bek meedragen. Zo dan zal Anubis tot rust komen. Maar na enige tijd zal Sekhmet zijn schuilplaats vinden, maar Nut zal haar aanvallen om Anubis in veiligheid te houden. En met grote kracht zal Nut met haar staart Anubis omhoog duwen, en hem maken tot een uitgestrekte hemel. En Sekhmet zal schelden en schreeuwen, en grote godslasteringen op haar buik schrijven en op haar hoofd. Zij dan zal daarna vriendelijk spreken om Anubis proberen te verwarren, maar Nut zal hem helpen. Dan zal Nut Sekhmet tot diep in de aarde drukken, tot in de dieptes van de kloof van Geb. Maar elke nacht zal zij uit haar kloof opstijgen tot de hemelen om Anubis aan te vallen en te misleiden, terwijl Nut slaapt. En zij zal hem proberen te verleiden met sterke drank. En zij zal hem proberen te verleiden met haar van plaats te verruilen, en door een list zal zij er in slagen, maar Anubis zal de aardslangen ontmoeten, en door hen Geb verslaan. Ook zal Nut hem vele malen bezoeken, en Bastet, terwijl Sekhmet tot rust komt aan de hemel. En zo zullen Sekhmet en Anubis tot een lichte verzoening komen, en vinden zij ieder hun eigen weg.

5.

En na enige tijd zal Anubis tot een A-jongen worden, in het nieuwe deel van het vierde, en hij zal de gezichten veranderen. En als Sekhmet dan aan de hemel begint te sterven, dan zal zij hem haar Testament geven. En Anubis zal een eenzaam leven leiden en tot vele vergetelheden komen, en in de vierde alverzoening zal hij een tempel voor Sekhmet bouwen, en ook zal hij haar een huis schenken in het dodenrijk, en haar laten mummificeren vanuit strakke en speciale voorschriften. En hij zal haar een bron van lichte slaap schenken. Ook zal hij haar bijstaan in de tocht door de hel, en haar leiden tot de hal van delirium, en dan zal hij haar leiden naar eenzaamheid en

vergetelheid, waar zij de rust zal vinden in bloemenwateren. En hij zal haar ogen uitsteken, en haar brengen tot de verlorenheid in de ML, opdat zij de Log zal leren. Ook zal hij haar bewustzijn wegnemen, en haar brengen tot haar onbewuste.

En eens in de veertig dagen zal Anubis komen tot haar graf en haar urn, en zal daar voorlezen vanuit de Log. En hij zal haar as mummificeren, haar op een stoel zetten, en tot haar spreken. Ook zal hij haar oren doorsteken, en haar van haar evenwicht beroven. Hij dan zal haar slaan met gekte, opdat zij haar leven niet zal begrijpen. Ook zal hij haar slaan met verwarring, en duizeligheid, en haar een nieuwe taal leren.

Anubis

1.

En dan zal Bastet tot Anubis komen om hem te troosten. En zij zal nieuwe deuren voor hem openen. En zij zal met hem dobbelen, en hem brengen tot Nut en Neith. Maar Anubis zal ontroostbaar zijn. Dan zal zij hem brengen tot de vierde rode kap, maar hij zal weglopen van angst. Dan zal zij hem met rust laten. En dan zal de sfinx tot Anubis komen, maar Anubis zal van de sfinx wegrennen. En Anubis zal door de strijd in hemzelf verlangen naar de vierde Isis-kloof, maar zij zal hem wegblazen. En Anubis zal komen tot grote innerlijke strijd, en anderen zullen proberen zijn titel van A-jongen te roven. En onder hen zijn ook Re en Horus. Dan zal Anubis vluchten tot Seth en Apep, en bij hen enige rust vinden. En ook Rerek en Hai zullen tot hem komen, en hem geschenken brengen. En hij zal komen tot de toppen van Tifiaf en het daar uitroepen, en de vierde Tutanchamun zal tot hem komen op adelaarsvleugels. En de vierde king Tut zal hem enige rust geven, en een bol van adem. Maar later zal hij in grote angst raken, en in beven, en hij zal hyperventileren. En de aardslangen zullen tot hem komen. En zij zullen hem brengen tot het land achter Tifiaf, waar de blauwen wonen. En de zeeen daar zijn diep, en hij zal bruggen van schoeisel over hen bouwen, en komen tot het land achter de blauwen, om een rijke opvolger van Tifiaf te vinden. Maar geen van deze landen waren krachtig genoeg om Tifiaf op te volgen. En Anubis weende voor vijftig dagen en nachten, en was in diepe verwarring.

2.

En toen kwam Apopis wederom tot hem om hem te troosten, en schonk hem een ring. Maar Anubis wierp deze in de zee als een geschenk, en zwierf verder. En Anubis ontmoette vele insecten, maar geen van allen was waardig Tifiaf op te volgen. En weer kwamen de aardslangen tot Anubis en steunden hem. En Anubis schreeuwde het uit tot de hemelen en tot de dieptes der aarde, en Seth, Hai en Rerek kwamen weer tot Anubis om hem te troosten. En zij waren zacht voor hem, en begrepen hem. En Seth hief zijn staf op, en sprak : gij dan, Anubis zijt waardig om door deze wildernissen heen te gaan. Ziet dan, gij hebt de tongen der aardslangen tot uw sleutels. En Anubis zette zijn reis onder Tifiaf door tot in de verste dieptes. En deze reis duurde duizendviermiljoen jaren. En Anubis ontmoette het vierde teken van het

beest, wiens naam was vierduizendzeshonderdzessenzestig, en ook ontmoette hij de vierde satan, de vierde Beelzebul, de vierde Judas, de vierde Belial, de vierde Appollyon, de vierde Rahab, de vierde Izebel, de vierde Behemoth, de vierde Achab, de vierde slang van het vierde paradijs. En ook kwam hij tot het vierde vrederijk van vierduizend jaar, maar dit hielp hem nauwelijks tot niets. Ook kwam hij tot de viermiljoenvierhonderdvierenveertigduizend gezalfden, en velen wilden met hem meegaan, maar Anubis wilde alleen verder. Wel zegende hij enkelen onder hen, en zette toen zijn reis voort. Een vrouw genaamd de vierde Nefertiti verscheen aan hem, en ook een vrouw genaamd de vierde Cleopatra, maar hij joeg hen weg. En Anubis vervloekte zijn geboortedag, en zaligde de vleeswording van de vierde Adam. Aardslangen kwamen tot hem, en dienden hem. En ook Apep kwam weer tot Anubis en vroeg hem of hij zijn titel aan hem wilde verkopen, maar Anubis weigerde, en Apep raakte verbitterd, maar liet hem verder met rust. Wel gaf Apep hem een sleutel om verder te komen. En Anubis kwam tot een chocolade-zee, waar aardslangen leefden. Ook lagen hier vele bruggen van schoeisel. En Anubis begon te vervellen, en ontving een wespenvest. Ook dreven sterke sappen van planten hier, en Anubis raakte bedwelmd en dronken.

3.

De Anubis-monotheismen

En zo leerde Anubis de monotheismen der aardslangen van deze zee kennen, en velen waren monotheismen van de Anubis. En zo was er een geschrift dat de Begil heette, van een Anubis-monotheisme dat de Kna'hap heette, en dit geschrift bevatte vele testamenten over de voorschriften van schoeisel. En deze monotheismen waren zeer duister. En achter deze zee lag een grote woestijn, en in de dieptes van die woestijn stond de vierde tempel van de vierde Salomo, en Anubis nam deze tempel in, en stelde de aardslangen over deze tempel aan, en ging verder. En de aardslangen gingen deze tempel gebruiken voor hun monotheismen en ook voor hun Anubis-monotheismen. En een ander geschrift van zo'n Anubis-monotheisme was genaamd Drapir, en dit monotheisme heette Kubahap. En zo waren er vele ringen van Anubis-monotheismen en deze ringen waren : Santi, Hati, Mitihel, Iti, Hiliap, Haachir, Hiecht, Hikit, Heng, Haaplech, Hangst, Hopost, Otlong, Hongst, Hordost, Horft, Batom, Biklang, Hengelet, Haapsnir, Kotanda, Akhul, Rumtut, Vutil, Dirch, Herhum, Herhun, Draakhon, Drahaksia, Darmantum, Darmantus, Drahansia, Drahal, Drahak, Hermhun, Hurk, Hurkhalitas, Huralitas, Drahul, Drahum, D'ta, D'tal, D'hanis, D'hannia, D'han, D'hir, D'honia, D'honnia, Dirhan, Durohan, Durobil, Durohiel, Durohenst, Durohengst, Dramalia, Darmanitas, Darmulia, Darhut, Druhenst, Druhengts, Hunmalita, Hunmalitas, Nurha, Nuron, Nuro, Umitas, Huramitas, Humin, Humi'en, Huku, Hukumin, Hukumi'en, Hukumihen, Hurt, Hurkus, Hurkos, Horsmi'en, Horensmos, Horsmos, Draham, Drahamnaut, Drahamnaus, Darka, Drakanitas, Drahanitas, Dramanitas, Dramanitihas, Drarma, Rul, Ruus, Uluus, Uluhem, Umuhem, Umunuhem.

En Anubis nam deze monotheismen en stopte hen in een aarden vat, om hen te

klutsen. En ijs steeg op van het aarden vat, en Anubis at het. En Anubis las deze geschriften en maakte er een eigen geschrift van. En Anubis raakte in toorn over deze monotheismen en begon hen te wassen. Tijdens het wassen viel Anubis in een diepe slaap. En zo maakte Anubis enkelen tot Mono's, AZ's en A's.

4.

En Anubis kwam tot grote wasdom en herstelde de groene Anubis en de blauwe Anubis, en zij hadden grote macht. En zo ook kwam de gouden Anubis tot Anubis, en de diamanten Anubis, en Anubis zegende hen. En zo droeg ook de groene Anubis vele monotheismen met zich mee, en zo ook de blauwe Anubis. En Anubis greep deze monotheismen en zuiverde hen in aarden vaten. Enkelen onder hen maakte hij tot Mono's AZ's en A's. En de groene Anubis werd groot, en was zeer katachtig. En Anubis gaf hem grote macht, en maakte hem tot een A. Ook maakte hij de Anubis-aardslang tot een A. En zo was er een rode Anubis-aardslang die hij tot Mono maakte, en zo ook een groene Anubis-aardslang die hij tot Mono maakte. En zij dan kregen grote macht. En hij gaf hen sterke drank te drinken. En ook gaf hij hen thee. En in de woestijn achter de vierde tempel van Salomo vond Anubis een grote oase, waar hij tempels begon te bouwen. En hij bouwde een tempel voor de groene Anubis en de blauwe Anubis, en een tempel voor de rode Anubis-aardslang en de groene Anubis-aardslang. Toen maakte Anubis de witte Anubis-cacao-boom tot een AZ, en ook de gele Anubis-cacao-boom maakte hij tot een AZ. En zij bouwden de Anubis-piramide achter de oase. En Anubis las hen voor uit de Log, en Anubis stelde nieuwe letters op en een nieuwe taal.

5.

Als de aardvoet is hij met schoeisel van vreemd leer. Als de aardvoet is hij, met aardslangen als een diepere taal. Niemand heeft het verstaan. Zij weten niet wat zij missen, want zij hebben het nooit ervaren. En als de aardslangen de ogen hebben bereikt dan zullen zij uitgaan door tranen, als een vreemd vizier is het. Alleen tranende ogen kunnen zien. De rest is blind. Zij dan die huilen kunnen spreken, zij die bang zijn kunnen bewegen. En zo zal Anubis komen tot de vierde dood en de vierde ontwaking en zo ook de vierde verlichting. En hij zal gewekt worden door zijn helpers.

II Anubis

1.

De Anubis-fallus

En Anubis zal drinken van zijn thee, en komen tot het vierde lijden en de vierde verzachting. Ook zal de vierde genezing hem ten deel vallen. En zo zal Anubis komen tot de vierde vleeswording, en de aardslangen zullen rijzen door zijn voeten tot zijn fallus, en zijn hoofd. En hij zal in een nieuwe taal spreken, en zij zullen zijn fallus aanbidden, want deze is opgeklommen tot zijn hoofd, om zijn denken te bevrijden. En zo is de Anubis-fallus een object van verlichting. En Anubis zal de gele Anubis-fallus tot een A maken, en ook de blauwe Anubis-fallus, zal hij tot een A maken. Daarna zal hij de groene Anubis-fallus tot een A maken, en zo ook de rode Anubis-fallus. Daarna zal hij de witte Anubis-fallus tot een A maken, en zo ook de paarse Anubis-fallus. Later zal hij de roze Anubis-fallus tot een A maken, en zo ook de gouden en de zilveren Anubis-fallus. En zo zal hij dan van vele Anubis-fallussen A's maken, en hen tempels geven. Zij dan zullen de poorten en kanalen zijn van de aardslangen en hun sappen. Door de voeten zullen zij omhoog gepompt worden. Zo zijn er dan vele Anubis-voeten als pompen aangesteld. Zo heeft Anubis dan de zwarte Anubis-paddestoel tot AZ aangesteld, en zo ook de rode Anubis-paddestoel en de groene Anubis-paddestoel. Daarna heeft Anubis de blauwe Anubis-paddestoel tot AZ aangesteld en de gele Anubis-paddestoel. Vervolgens heeft hij de witte Anubis-paddestoel tot AZ aangesteld. De groene Anubis-cactus heeft hij tot Mono aangesteld, en daarna ook de witte Anubis-cactus. Daarna heeft hij ook de blauwe Anubis-cactus tot Mono aangesteld, en vele andere Anubis-cactussen.

Het Anubis-orgasme, de Anubis-ejaculatie en zijn orgie

Zij dan zijn de brengers van cacao, en zij dan bedienen de spieren en de zenuwen, en ook de orgasmes die de aardvoeten laten spreken door de ejaculaties. En deze orgasmes en ejaculaties zijn overvloedig in cacao. En het roze Anubis-orgasme is een A, en zo ook het rode Anubis-orgasme. Het gele Anubis-orgasme is een A, en zo ook het witte Anubis-orgasme. Het groene Anubis-orgasme is een A, en zo ook het paarse Anubis-orgasme. Deze dan zijn opgesteld in de tubes der natuur. Het zwarte Anubis-orgasme is dan een A, en deze is woest, veroorzakende grote angst, en het oordeel. Dit is ook de kracht waarmee de tanden in de kaak zitten. Het gouden Anubis-orgasme is dan een A, en ziet zij brengt verlichting, en zij wordt veelal gebruikt in Egyptische tempels. Het zilveren Anubis-orgasme dan is een A. Zo ook is het diamanten Anubis-orgasme een A, en door haar proberen tandendokters macht te dwingen. De groene Anubis-ejaculatie is een A, waardoor alle spieren werken. Er is dan geen andere ejaculatie dan de ejaculatie der tranen en de ejaculatie der urine. De witte Anubis-ejaculatie is een A, en zo ook de zwarte Anubis-ejaculatie die bevrijding brengt, tot aan de vierde bevrijding toe. En zij is als het harnas en het gereedschap der exorcisten van het vierde, en de Anubis-exorcisten. De blauwe Anubis-ejaculatie is een A, en de brenger van delirium. De roze Anubis-ejaculatie is de brenger der emotie, en tevens een A. De gele Anubis-ejaculatie is een A, en de brenger der aardgeuren. De rode Anubis-ejaculatie is een A, en zo zijn er nog vele Anubis-ejaculaties die A zijn, zo ook de gouden Anubis-ejaculatie die het

immuunsysteem regelt, en de zilveren Anubis-ejaculatie die de stofwisseling regelt. Nu is een verliefdheid als een orgie, puur als een samenwerking der lichaamsdelen, voor een nieuwe vleeswording. Zo is dan de rode Anubis-orgie een A, en de creator der rode bloemen, de creator der rode bloedlichaampjes, en de verschillende circulaties van het lichaam. Zo is dan de blauwe Anubis-orgie eveneens een A, en de creator der bomen, en de circulaties binnen de organen. Zo is dan de zwarte Anubis-orgie een A, de gele Anubis-orgie is een A, en zo ook de roze Anubis-orgie. De groene Anubis-orgie is een A, en de kracht van de spraak. De witte Anubis-orgie is een A, en de kracht van het denken en het verstand. De paarse Anubis-orgie is de kracht van het stofwisselings-systeem en de vertaling, en zo ook de kracht van het delirium en de daarbij horende magie. Het is de kracht van het magnetisme, om af te leiden en weg te leiden. De paarse Anubis-orgie is een A, en behoort tot de hogere A's in de buurt van de A-jongen. De paarse Anubis-orgie is als het hart van de A-jongen en zijn adem. De gouden Anubis-orgie is een A, en is als lijm. De zilveren Anubis-orgie is een A, de koperen Anubis-orgie is een A, de grijze Anubis-orgie is een A, de diamanten Anubis-orgie is een A, de emerald Anubis-orgie is een A, de kracht die bloed transformeert tot hogere vormen des levens, zoals de levende honing en de levende cacao. Ook transformeert zij melk tot de hogere vormen des levens, tot de levende honing en de levende cacao, en tranen tot nectar, stuifmeel, cacao en honing. De topazen Anubis-orgie is ook een hogere A, dichtbij de A-jongen, omdat zij pijn transformeert tot taal. Zo zijn er dan vele Anubis-orgieen die A zijn en de macht van het bloed verbreken. Anubis heeft dan vele tranen gelaten om de macht van het bloed, en weende soms wel dertig dagen achtereen.

2.

En zo dan zullen de orgasmes, de ejaculaties en de orgieen van Anubis zijn als die der bomen en bloemen, en zal zijn als de vierde sexualiteit. Zo zal dan de Heere de sexualiteit geheel genezen, en zij zal geen teken meer zijn van schuld en schaamte. En zo zal dan de vierde genezing in verbinding staan met de vierde sexualiteit. En de A's zullen het oude licht verbreken, en door duisternis zullen zij een vierde licht scheppen, en de A-jongen zal het vierde licht zegenen, en het zal een aardlicht zijn. En Anubis zal zijn A's om zich heen verzamelen en zijn AZ's uitzenden in de woestijnen tot de oasen. De Mono's zal hij tot de aarde zenden, in de cirkel der vierde alverzoening. En de fallussen van Anubis zullen tot leven komen, en zij zullen vleugelen hebben en aardvoeten, en zij zullen zijn als de aardlichten. En Anubis zal zijn eigen Am Duat hebben, zijn eigen klok, en daarin zullen zijn A's verdeeld worden, en zij zullen allen op hun tijd spreken.

En het rode Anubis-ijs zal een A zijn, en woorden spreken van geloof. En het gele Anubis-ijs zal een A zijn, en zo ook het zwarte Anubis-ijs. En de roze Anubis-zachtheid zal een A zijn, de gele Anubis-zachtheid, en de witte Anubis-zachtheid. Ook de paarse Anubis-zachtheid zal een A zijn, en de groene Anubis-zachtheid. Zo ook de blauwe Anubis-zachtheid, de bruine Anubis-zachtheid en de zilveren Anubis-zachtheid.

Verder : De gouden Anubis-zachtheid, de diamanten Anubis-zachtheid, de emerald Anubis-zachtheid, de kristal Anubis-zachtheid, de zwarte Anubis-zachtheid, en vele andere Anubis-zachtheden. En zij zullen zijn van de hogere zones der A's, dichtbij het hart der A-jongen. Zo zijn dan ook A's : de gele Anubis-zoetheid, de roze Anubis-zoetheid, de bruine Anubis-zoetheid, de zwarte Anubis-zoetheid, de groene Anubis-zoetheid, de blauwe Anubis-zoetheid, de paarse Anubis-zoetheid, en zij komen uit de rijke schatkamers en de rijke schatkisten van Anubis. En Anubis zal kennen de macht der zoetheden. En hij zal ook kennen de macht der lichten. En verder zijn de A's : de rode Anubis-broek, de gele Anubis-broek, de blauwe Anubis-broek, de groene Anubis-broek, de bruine Anubis-broek, de zwarte Anubis-broek, de gouden Anubis-broek, de zilveren Anubis-broek, de paarse Anubis-broek, de witte Anubis-broek, de roze Anubis-broek, de diamanten Anubis-broek, de emerald Anubis-broek, de kristallen Anubis-broek, en nog veel meer Anubis-broeken. Verder : de rode Anubis-laars, de roze Anubis-laars, de bruine Anubis-laars, de gele Anubis-laars, de witte Anubis-laars, de groene Anubis-laars, de zwarte Anubis-laars, en nog veel meer Anubis-laarzen.

Hoort dan en ziet, de fallus van Anubis is de aardlaars, en deze wordt bevrucht door vreemde vliegen. Vanuit Brannan komt zij. En vreemde kevers en andere insecten bevruchten zijn ingangen.

3.

En toen Anubis zijn reis voortzette kwam hij uiteindelijk in het Anubis-universum, en deze was krachtig genoeg om Tifiaf op te volgen. En Anubis maakte het tot zijn kleed. En Anubis ging staan op het Anubis-universum als op een berg, en had uitzicht over Tifiaf, Brannan en Izu. En zo kwam hij dan tot zijn geheime naam : brandende fallus. En Anubis zonderde zichzelf af als kluizenaar, en verkende het universum. En zo kwam hij dan achter de geheime naam van Bastet, waarmee hij haar kon temmen : rode brandende fallus. En hij zei tot Bastet : 'Gij dan bent mijn rode Anubis,' en hij genas haar. En zo kwam hij ook achter de geheime naam van Sekhmet, waarmee hij haar kon temmen : bruine brandende fallus. En hij zeide tot Sekhmet : 'Gij zijt mijn bruine Anubis,' maar hij genas haar niet, omdat haar tijd niet was gekomen. Zij dan sliep zeer diep. En hij zond haar weg in een bruine boot, en zij kwam tot de Islam. En Tefnut was de paars brandende fallus, Nut de geel brandende fallus, Neith de groen brandende fallus, Khnum de blauw brandende fallus, Osiris de oranje brandende fallus, Ra de gouden brandende fallus, Thoth de zilveren brandende fallus, Horus de grijze brandende fallus, de sfinx de witte brandende fallus, Sebek de koperen brandende fallus. En zo werden zij allen delen van Anubis.

De Erina

High Tide Knights
H.T.K.

Wij geloven in het Oude Testament, het Nieuwe Testament, maar ook in het Eeuwig Evangelie en de verschillende dodenboeken. Bovenal geloven wij in de geopenbaarde Erina, het heilige boek van

de Ridderorde van David, die alle graden bevat tot het herbouwen van David's Tempel.

<u>1e graad - Luitenant</u>

Pilaar van Skelet-Rivieren : Welkom

Initiaat : Dank u

Pilaar van Skelet-Rivieren : Waar gaat de reis naartoe ?

Initiaat : Naar huis.

Pilaar van Skelet-Rivieren : Thuis is waar het hart is.

Initiaat : Ik kan mijn hart niet bereiken.

Pilaar van Harten : Waarom kom je niet gewoon wat dichter bij ons ?

Initiaat : Ik ben bang.

Pilaar van Harten : Waarom ?

Initiaat : Ik wil niet verleid worden.

Pilaar van Harten : Volg dan gewoon je hart.

Initiaat : Ik kan mijn hart niet bereiken. Ik heb geen hart.

Pilaar van Harten : Zolang dat je eerlijk bent naar jezelf zal alles om je heen je kunnen onderwijzen.

Initiaat : Dat zijn wijze woorden. Dank u daarvoor.

Pilaar van Harten : Raak me aan, en je zal een hart hebben.

Initiaat : Nu herinner ik mij dat ik een hart heb. Het is er altijd wanneer ik eerlijk naar mezelf ben. En dat ben ik altijd, dus is mijn hart voor eeuwig.

Pilaar van Harten : Jij hoort bij de plaats van harten. Er is altijd meer.

Initiaat : Ik ben maar een arme ridder, met een arm hart, en ik zoek naar nog meer armoe.

Pilaar van Harten : Waarom ?

Initiaat : Omdat armoe mij leidt naar de inwaartse rijkdommen.

Ridder van Harten : Welkom arme ridder. Ga het portaal binnen. Je bent een uitverkorene. Onthoud : Het pad is altijd een wiel. Wanneer je het begaat zal het groeien.

Initiaat : Dank u.

Ridder van Harten overhandigt de graad van luitenant aan de initiaat.

De eerste graad zal de initiaat de macht schenken om het eerste beest te doorsteken. Het eerste beest komt uit de zee en is het beeld van de Reformatorische Kerk die het profetische, het hart dat door de geest aan God verbonden is, onderdrukt. De naam van dit eerste beest is Hille. De luitenant heeft de

macht het eerste beest aan te spreken en te verbreken, om zodoende het eerste beest te berijden en tot gebondenheid te brengen. De luitenant draagt hiervoor de gevreesde 'speer met de weerhaken'. Het beest uit de zee wordt beschreven in Ezechiel 32 als het Grote Egypte, en zal op de aarde geworpen worden. De aarde is het terrein van het tweede beest, de Evangelische Kerk. Wij hebben gezien hoe de Reformatische beweging flink werd verwond door de daarop volgende Evangelische beweging. Deze twee geesten zijn elkaar in de haren gevlogen. De overwinnaars van het beest, zijn beeld en zijn getal staan aan de glazen zee (ijs) vermengd met vuur. Dit is de graad van de Luitenant. Deze graad opent de tempel van de tent der getuigenis in de hemel, waarvanuit de zeven schaal-engelen voortkomen, de zogeheten 'sarhemmen', om het oordeel vanuit de schalen uit te gieten. Dit vindt zijn hoogtepunt in het oordeel over het Grote Babylon, de hoer, oftewel de Pinksterkerk die het tweede beest berijdt. De zesde schaal openbaart de drie kikvorsen die uit de beesten voortkomen, geesten van duivelen die tekenen doen en onrein zijn. De eerste kikvors is de Pinksterkerk zelf, de tweede is de Welvaartskerk en de derde de Toronto-kerk. De Luitenant heeft openbaringskennis over dezen. De naam van de eerste kikvors is Tanya, de tweede Beuse en de derde Tapas. Tapas is de zon, de ruiter van de draak. We zien dat het Grote Babylon, de Pinksterkerk, in de zee wordt geworpen, de Reformatorische Kerk. Die twee geesten vliegen elkaar als het ware in de haren. In Openbaring 19 :17 wordt ons iemand beloofd die op de zon zal staan, en een maaltijd zal uitroepen. Ook zien we in Openbaring 19 de opkomst van de paarden des Heeren. De Luitenant zal zich verheugen in wat hij allemaal ziet. Hij zal zich uitstrekken naar de wonderen van de hemel.

In Openbaring 13 lezen we over de vrouw die aan de draak ontkomt, en dan een stroom uit zijn mond laat komen om de vrouw mee te sleuren. We zien hier dat de aarde de vrouw te hulp komt, en haar mond opent om de vrouw te beschermen tegen de stroom. De draak blijft staan op het zand van de zee, het strand, die de aarde en de zee verbindt. Daarvoor lazen we ook al dat de draak de vrouw vervolgde, en toen kwam de woestijn haar te hulp, en twee grote vleugels die haar daar naartoe brachten. De twee grote vleugels om aan de draak, de Roomse Kerk, te ontkomen zijn de Profetische en de Apostolische Kerk. De woestijn is de Richterlijke Kerk, en de aarde die haar hielp, Gods aarde, is de Patriarchische Kerk. Uiteindelijk komt de vrouw dan aan bij de glazen zee met vuur vermengd. Dit is Gods Zee, de Luitenant.

De Luitenant is aangesteld om het oordeel over de Reformatorische Wereldkerk te brengen, de zee. Hierin wordt hij speciaal bijgestaan door twee schaal-engelen, namelijk de tweede die zijn schaal in de zee uitgiet zodat deze in bloed van een dode verandert, en waarop alle levende wezens in de zee sterven. De vijfde giet zijn schaal uit over de troon van het beest, zodat zijn rijk verduisterd, en zij op hun tong kauwen van de pijn, zodat zij God lasteren vanwege hun pijnen en gezwellen. De naam van de tweede sarhem is Asmadat, en de naam van de vijfde sarhem is Hadachael. Zij staan de Luitenant op een speciale manier bij.

Nadat de vrouw door de aarde van God is geholpen, de Patriarchische Kerk, vlucht zij tot de Berg Sion, waar ze het zegel van God ontvangt, de Heilige Besnijdenis. De Berg van God is een beeld van de Hermitatische Kerk. Hier ontmoet de vrouw het Lam en de 144.000. We zijn nu inmiddels bij hoofdstuk 14 van Openbaring. Dan zien we een engel vliegen in het midden des hemels met het Eeuwig Evangelie. De engel verkondigt dit aan hen van de vleselijke aarde, de Evangelische Wereldkerk, maar ook aan hen van Gods aarde, hen die tot de Patriarchische Kerk zijn gekomen. Dan lezen we verder dat er een sikkel tot de aarde wordt geworpen om te oogsten. Weer zien we dan het brandende ijs ten tonele verschijnen, de Luitenant. In Openbaring 20 zien we dan hoe er boeken worden geopend, en dat de zee zo haar doden moest opgeven.

De Luitenant heeft de macht te redden uit zee, en veiligheid te brengen. Ook heeft hij de macht te leiden door de zee, de zee te sluiten en de zee te splitsen. De Luitenant is de Zee van God, het Brandende IJs, en het lied van Mozes. Het lied van Mozes staat in Exodus 15. De Luitenant weet dat de zee de plaats is van Gods Oordeel. Daarom zal hij nooit lichtzinnig met de zee omgaan. Als de zee er niet zou zijn dan zou de Pinkster Wereldkerk, het Grote Babylon, nooit geoordeeld kunnen worden. Daarom is de Luitenant zuinig op de zee.

De Luitenant heeft de macht uit te leiden tot aan de voet van het Beloofde Land, het paradijs. De Luitenant heeft de macht zicht te bieden op de boom des levens in het midden van de hof, en op het water des levens. De Luitenant draagt de vruchten en gaven des levens om een rots te zijn in het Vrederijk.

Door het brandende ijs verandert de vrouw in een heilige stad, in kostbaar gesteente, door de Luitenant, als door een vulkaan.

2e graad - Officier

Pilaar van Gele Skeletten : Welkom.

Initiaat : Dank u.

Pilaar van Gele Skeletten : Wat is het wachtwoord ?

Initiaat : Vavu

Pilaar van Gele Skeletten : Wat is het tweede wachtwoord ?

Initiaat : Aduro Abdelle Abdee Asomin Abdura Vatuur Vastuur Vastura Asdura

Pilaar van Gele Skeletten : Wat is het tweede wachtwoord ?

Initiaat : Obran Damiman Asmel Avan

Pilaar van Gele Skeletten : Wat is het derde wachtwoord ?

Initiaat : Usdo Kamdo Kapane Kaftiro Endeps Ifter Isister Irstes Irstus, Irstuster Oplanus Benjamin Berazelle Okuuster Okoester Opdimus Banaut Bajikus Basester, Selster, Devinaut Patrajin Kasaster, Kanaster, Asprajin Kadelf, Esester, Epsglamin, Efter, Buzulksi, Buzulkski, Bronotte, Gablin, Apdiro, Eskelsenaut, Eskelsezout, Abgaren, Bronolleke, Brodoes, Bruduus, Opster, Epsger, Epsgahin, Branelf, Brahelf, Brabgiren, Brabgoenen, Uspuulk, Opdregen, Opdrigelk, Opdrasguren, Opdranauk, Aptagahin, Apdagazenel, Implus, Opplus, Apsgiren, Apspraguulk, Opkeren, Optazer, Optezer, Teersgamelk, Meersgin, Ginter, Giers, Brulk, Breurk, Emmelk, Emepster, Emelpa, Emelga, Emelgader, Emeldergier, Emelderginde, Oprozuulk, Oprogader, Oproguur, Oppronkhorst, Oppronkoor, Opronkdaren, Opronkganel, Grimel, Gripier, Gripodel, Gripons, Griposter, Gripaduul, Grippons, Gripoposter, Gripostadezer, Stadezeres, Stadonkes, Stadonkus, Groer, Gruup, Ponaut, Ponaus, Aprazer, Gehenkstra, Hapbuul, Happrozer, Proosga, Proosgamer, Proosguunder, Guundertoe, Toerette, Tuuroster, Rostga, Roster, Kosdohul, Kosdohulle, Klapsgier, Klapsgader, Klapsgadin, Klapsgonder, Klapsgonderen

Pilaar van gele Skeletten overhandigt de graad van officier aan de initiaat.

De tweede graad zal de initiaat de autoriteit schenken om het tweede beest te doorsteken. Het tweede beest komt uit de aarde, uit de afgrond, en vaart ten verderve. Het is het beeld van de Evangelische Wereldkerk, het Grote Assur, waarop de hoer, het Grote Babylon, rijdt. De tweede graad doorsteekt het tweede beest door een langere speer met weerhaken. De aarde beeldt ook de Patriarchische Kerk uit, die de vrouw te hulp kwam door de stroom uit de bek van de draak, het eerste beest, in te slikken. Maar het eerste beest bracht toen het tweede beest voort, de Evangelische aarde. Wij zagen dat de Reformatorische Kerk, de Evangelische Kerk voortbracht. De Patriarchische Kerk vindt zijn wortels in de drie patriarchen, Abraham, Isaac en Jakob, het dal der dorre doodsbeenderen. De Officier brengt de valse aarde de doodsteek toe. De Officier is de witte wolk in Openbaring 14 die zijn sikkel tot de aarde zendt om te oogsten. De draak, het eerste beest en het tweede beest zijn drie valse patriarchen waar de drie onreine kikvorsen uit voortkwamen. De ware aarde is de Patriarchische Kerk die leidt tot de berg van God, de Hermitatische Kerk. Hier worden de verzegelden door de witte wolk opgenomen. Als de Officier het tweede beest heeft aangesproken en verbroken, dan zal hij het tweede beest berijden, om het zo te leiden tot de afgrond. De eigennaam van het tweede beest is Jom.

3e graad - Zeeman

Pilaar van Skeletten : Welkom.

Initiaat : Dank u.

Pilaar van Skeletten : Luister goed, en verzamel wijsheid bij deze woorden.

Pilaar van Rode Skeletten : Piranaha, Bara Pasanga Patang, Para Pasanga Pasha, Pasda, Pasada, Manada, Marang, Manago, Padang, Papoero.

Pillar of Blauwe Skeletten : Wat is het wachtwoord ?

Initiate : Het wachtwoord is Penou.

Pilaar van Zwarte Skeletten : Wat is het tweede wachtwoord ?

Initiaat : Het tweede wachtwoord is Grijze Moeder.

Pilaar van Grijze Skeletten : Wat is het derde wachtwoord ?

Initiaat : Het derde wachtwoord is Inou Dekun Patrou Foer Fur Fu Fekke Patin Penau Patroe Patru U Vuuk Vutoen Vutun Vuurk Vurik.

Pillar of Grijze Skeletten : Worstel met de honden van de gevestigde orde om te zien of je waardig bent.

Initiaat : Heb genade. Ik ben jong.

Pilaar van Grijze Skeletten : Er is veel onbekende hulp.

Pilaar van Grijze Skeletten overhandigt de graad van Zeeman aan de initiaat.

De Zeeman heeft de macht om de hoer die het tweede beest berijdt te doorsteken. De naam van de hoer is Tanya, het Grote Babylon. Ook de Zeeman heeft hiertoe een speer met weerhaken, maar deze is langer en groter dan de anderen. Door deze daad zet de Zeeman een voet op de aarde en een voet op de zee, en is zo de heerser over het eerste en het tweede beest. De Zeeman is daarom de engel uit Openbaring 10. Door het eerste en tweede beest te domineren opent hij het profetische Woord van God, het geopende boekje.

4e graad - Zeiler

Pilaar van Blauwe Doodskoppen : Welkom

Initiaat : Dank u

Pilaar van Grijze Doodskoppen : Welkom

Initiaat : Dank u

Pilaar van Grijze Doodskoppen overhandigt de graad van Zeiler aan de initiaat.

De Zeiler heeft de macht de zon te doorsteken, de ruiter van de draak.

5e graad - Ruiter

Pilaar van Gele Doodskoppen : Welkom

Initiaat : Dank u.

Pilaar van de Rivieren van Bloed : Welkom

Initiaat : Dank u.

Pilaar van de Rivieren van Bloed overhandigen de graad van Ruiter aan de initiaat.

De Ruiter heeft de macht om alles in bloed te veranderen. Dit komt omdat hij de macht heeft over de persbak. Hij is de engel van het laatste deel van Openbaring 14. Hij brengt de paarden met zich mee die we verder in het boek Openbaring tegenkomen.

<u>6e graad - Portier</u>

Pilaar van Zwarte Doodskoppen : Welkom initiaat

Initiaat : Dank u.

Pilaar van Witte Doodskoppen : Welkom initiaat

Initiaat : Dank u.

Vier Zwarte Doodskoppen en Vier Rode Doodskoppen schenken de graad van Portier aan de initiaat.

De Portier heeft de macht de draak te doorsteken. De speer waarmee de Portier dit doet heeft meer weerhaken dan ooit, en is versierd met doodskoppen. Daarna zal de Eufraat opdrogen die de wereldkerken verbond. Dit zal gebeuren door de zesde schaal-engel die nauw met de Portier samenwerkt. De naam van deze engel is Manoach. De draak is het grote Hethitische rijk, de Roomse wereldkerk. Doordat de draak doorstoken is, en de Eufraat opgedroogd, valt de gouden beker, de Toronto Kerk, uit de hand van de hoer.

<u>7e graad - Bewaker</u>

Pilaar van Rode Doodskoppen : Welkom initiaat

Initiaat : Dank u.

Pilaar van Rode Doodskoppen : Wat is het wachtwoord ?

Initiaat : Kabbernal

Pilaar van Rode Doodskoppen : Wat is het tweede wachtwoord ?

Initiaat : Mozes

Pilaar van Rode Doodskoppen : Wat is het derde wachtwoord ?

Initiaat : Ridders van de Synagoge

Pilaar van Rode Doodskoppen : Wat is het vierde wachtwoord ?

Initiaat : Slangen van de Synagoge

Pilaar van Rode Doodskoppen : Wat is het vijfde wachtwoord ?

Initiaat : Vlaggen van de Synagoge

Pilaar van Rode Doodskoppen overhandigt de graad van Bewaker aan de initiaat.

De Bewaker staat op de zon om een maaltijd uit te roepen, als de engel in het laatste deel van Openbaring 19. Hij wordt krachtig bijgestaan door de vierde schaal-engel die zijn schaal over de zon uitgiet waardoor de mensen verzengd worden met grote hitte en God lasteren, terwijl zij zich niet bekeren. Deze engel heet Manachael.

<u>8e graad - Kolonel</u>

Pilaar van Doodskoppen : Welkom initiaat, ridder van God's pad.

Initiaat : Dank u.

Pilaar van Doodskoppen : Wat is het wachtwoord ?

Initiaat : Het wachtwoord is zwaardvechter.

Pilaar van Doodskoppen : Wat is het tweede wachtwoord ?

Initiaat : Het tweede wachtwoord is speervechter.

Pilaar van Doodskoppen : Wat is het derde wachtwoord ?

Initiaat : Het derde wachtwoord is mesvechter.

Pilaar van Doodskoppen : Je hebt goed geantwoord.

Pilaar van Doodskoppen overhandigt de graad van Kolonel aan de initiaat.

De Kolonel heeft de macht de draak te binden en in de afgrond te werpen. De Kolonel heeft de macht patriarchen, kerk-koningen, aan te stellen die zullen regeren met Christus. Als de draak is gebonden is het afgelopen met de gevestigde orde, en wordt er geestelijk, profetisch gevestigd tot een heilige vleeswording. Dit is het begin van het Vrederijk.

9e graad - Generaal

Drie Skeletten : Welkom initiaat, ridder van God's Pad. Waar ben je naar op weg ?

Initiaat : Naar het huis der huizen.

Eerste Skelet : Wat is het eerste wachtwoord ?

Initiaat : Romarei

Tweede Skelet : Wat is het tweede wachtwoord ?

Initiaat : Rumah

Derde Skelet overhandigt de graad van generaal aan de initiaat.

De Generaal is de vernietiger van de draak, na het Vrederijk.

10e graad - Commandant

Drie Doodskoppen : Kom dichterbij, ridder

Initiaat : Hier ben ik.

Drie Doodskoppen : Zag je het licht ?

Initiaat : Wat voor licht ?

Drie Doodskoppen : Het licht dat er een uur geleden was, en weer wegging. Je moet het vinden en dan volgen.

Drie Doodskoppen kronen de initiaat en schenken hem de graad van Commandant.

De Commandant heeft de macht de draak dronken te maken en te leiden tot de eeuwige slaap. Ook heeft de Commandant de macht de tweede kikvors, Beuse, te doorboren. Hiertoe heeft hij het zwaard met de weerhaken. Ook doorsteekt hij de kop van Beuse met een speer. De Commandant heeft de macht de engelen te laten bazuinen. De vierde bazuin-engel doorsteekt de zon. Zijn naam is Mosael. De algemene naam voor bazuin-engelen is de karsuiken.

11e graad - Sergeant

De initiaat is omhuld door tien pilaren. Achter de pilaren staat een kandelaar.

Pilaar van Wijsheid : Wat is wijsheid ?

Initiaat : Dwaas te zijn.

Pilaar van Wijsheid : Je hebt goed geantwoord.

Pilaar van Kennis : Wat is kennis ?

Initiaat : Te weten dat je niets weet.

Pilaar van Dwazen : Wie is de grootste dwaas ?

Initiaat : Degene die denkt dat hij iets weet.

Pilaar van Dwazen : Is kennis dan onmogelijk ?

Initiaat : Kennis is een bedrieger, en Wijsheid een valstrik. Alleen de dwaas kan ontsnappen.

Pilaar van Dwazen kroont de initiaat en schenkt hem de graad van Sergeant.

De Sergeant berijdt de draak om hem tot de vergetelheid te brengen, tot de witte troon. Hier wordt de draak geoordeeld. Ook worden hier al zijn ruiters geoordeeld. De Sergeant opent het zesde zegel, waarop de zon zwart wordt als een haren zak, en de maan van bloed wordt, terwijl de sterren op de aarde vallen, en de hemel terugwijkt.

<u>12e graad - Majoor</u>

De initiaat is omhuld door tien pilaren. Achter de pilaren staat een altaar. Op het altaar liggen bloemen en stukken vlees.

Pilaar van Bloed en Slijm : Kroon die man die dichterbij komt.

Pilaar van Bloed en Zweet : Hij draagt kostbare tranen. Verkoop ons je tranen voor wat bloed..

Initiaat : Ik ben een nederige ridder op weg naar Jeruzalem.

Pilaar van Slangen en Slijm : Verkoop ons je lasten voor wat zweet.

Initiaat : Zweet en bloed heb ik niet nodig. Ik heb wijn nodig om dronken te worden, want de zon plaagt me. En ik heb melk nodig voor wat geluk. Ik ben een wanhopige man zonder hoop.

Pilaar van Slangen en Zweet : Geef hem wat geketende vrouwen die doen wat hij zegt. Deze man heeft hulp nodig.

Initiaat : Nee, ik heb geen vrouwen nodig, want ik ben celibatair.

Pilaar van Vrouwen en Zweet : Elke man heeft vrouwen nodig. Houd jezelf niet voor de gek.

Initiaat : Ben je soms doof ? Ik heb geen vrouwen nodig. Al wat ik nodig heb is wijn en melk.

Pilaar van Melk en Bloed : Alles wat we hem geven is wat graan. Laten we kijken of hij daar wijn en melk van kan maken.

Initiaat brengt het graan naar het altaar, terwijl melk en wijn begint te stromen.

Pilaar van Bloed en Wijn overhandigt de graad van Majoor aan de initiaat.

De Majoor heeft de macht om de hoer te ontdoen van haar sieraden. Ook heeft hij de macht haar dronken te maken en te leiden tot de eeuwige slaap. Hij berijdt de eerste kikvors, Tanya, oftewel de hoer, het Grote Babylon genaamd de Pinkster wereldkerk. Hij opent het zevende zegel, de halfuur durende stilte, de eeuwige slaap die tot vergetelheid leidt. De Majoor brengt de hoer voor de grote witte troon waar zij geoordeeld zal worden. We lezen in Openbaring 19 dat het eerste en tweede beest in de poel des vuurs belanden. In Openbaring 20 zien we de draak in de poel des vuurs belanden, en daarna de dood en het dodenrijk, terwijl de poel des vuurs zelf de tweede dood is. De

dood is de hoer, de Pinksterkerk, het dodenrijk is de Welvaartskerk en de tweede dood is de Toronto-kerk, de treurige betekenis van de drie kikvorsen.

<u>13e graad - Smid</u>

Rode Gele Pilaar : Alle slangen komen uit deze plaats.

Initiaat : Welke slangen ?

Rode Gele Pilaar : De slangen van Maria

Initiaat : Waar is Maria ?

Rode Gele Pilaar : Ze wacht op jou in het Nieuwe Jeruzalem.

Initiaat : Hoe kom ik daar ?

Rode Gele Pilaar : Als je me genoeg bloed betaalt dan krijg je wat slangen die je daar zullen brengen.

Initiaat : Ik heb alleen bloed voor één slang.

Rode Gele Pilaar overhandigt de slang aan de initiaat.

Initiaat : Als ik meer bloed heb zal ik bij je terugkomen.

Rode Gele Pilaar overhandigt de graad van Smid aan de initiaat.

De Smid heeft de macht het ijzeren beest, het Romeinse Rijk te doorsteken. Hij heeft hiervoor een speer met één weerhaak, en nog een speer met vele weerhaken. Ook heeft hij de macht de draak te bewonen. De verwoeste draak is zijn wapenrusting. De naam van de draak is Ingridtel.

<u>14e graad - Jager</u>

Pilaar van Rode en Witte Veren : Kom dichterbij, ridder.

Initiaat : Hier ben ik.

Pilaar van Rode en Witte Veren : Wil je vliegen ? Hoe wil je vliegen ?

Initiaat : Door de diepste put te bereiken om zijn veer te vinden.

Pilaar van Rode en Witte Veren : Maar met één veer kun je niet vliegen.

Initiaat : Ik vlieg door Verstand.

Pilaar van Rode en Witte Veren : Verstand is zo gecontroleerd, zo opgesloten.

Initiaat : Door de veer breekt het vrij.

Pilaar van Rode en Witte Veren : Waarom kijk je niet om te zien hoe Verstand ten gronde gaat door mij aan te raken, zodat je voor eeuwig zult vliegen ?

Initiaat : Ik vlieg door de paradox.

Pilaar van Rode en Witte Veren : Je hebt juist geantwoord.

Pilaar van Rode en Witte Veren overhandigt de graad van Jager aan de initiaat.

De Jager heeft de macht de panter met de vier vleugels en de vier koppen, het Griekse Rijk te doorsteken. Ook heeft hij de macht het eerste beest te bewonen. Het verwoeste eerste beest is zijn wapenrusting.

<u>15e graad - Warrior</u>

Ridders van het Rode Brood : Welkom initiaat, jij bent onze verbroederde.

Initiaat : Dank u.

Ridders van het Rode Brood : Wat is het wachtwoord ?

Initiaat : Wraak voor Wraak

Ridders van het Rode Brood : Wat is het tweede wachtwoord ?

Initiaat : Geen verzoening voor geen verzoening.

Ridders van het Rode Brood : Waarom is er geen verzoening ?

Initiaat : Verzoening is degene die alles verwijdert van groei.

Ridders van het Rode Brood : Heeft God ons niet geroepen om verzoenend te zijn ?

Initiaat : God heeft ons geroepen om portiers te zijn.

Ridders van het Rode Brood : Waar heeft God ons nog meer voor geroepen ?

Initiaat : Om bewakers te zijn.

Ridders van het Rode Brood : Wat is het derde wachtwoord ?

Initiaat : Worstel met God.

Ridders van het Rode Brood : Wat is het vierde wachtwoord ?

Initiaat : Het vierde wachtwoord is Liefde.

Ridders van het Rode Brood : Wat is het vijfde wachtwoord ?

Initiaat : Het brood te breken en te eten.

Ridders van het Rode Brood overhandigen de graad van Warrior aan de initiaat.

De Warrior heeft de macht de beer met de drie ribben in zijn muil die veel vlees eet te doorsteken. Dit is het Perzische Rijk. Ook heeft hij de macht de draak te eten.

<u>16e graad - Chief</u>

Pilaar van Licht en Water : Welkom initiaat. Strek uw handen uit om het gouden kruis te ontvangen, het brandende zwaard en de pilaar van dood. Ga dan dieper naar binnen. Worstel met god en de geesten. Het zal de ketenen van de gevestigde orde breken.

Initiaat : Hoe diep moet ik gaan om de wateren te bereiken.

Pilaar van Licht en Water : Ga gewoon dieper en dieper. Ridders zullen je omhullen in de donkerste uren.

Ridders van Marion : Voel je onze handen die zich naar je uitstrekken, je bent niet alleen.

Marion overhandigt de graad van Chief aan de initiaat.

De Chief heeft de macht de griffioen te doorsteken, het Babylonische Rijk. Ook heeft hij de macht het eerste beest te eten.

<u>17e graad - Eucharist</u>

De Engel Sarsia : Kom dichterbij, initiaat. Ik heb een open boek hier. Ik heb de zegelen en sluiers ervan verbroken.

Initiaat : Wat is de naam van het boek ?

De Engel Sarsia : Het is het Eeuwig Evangelie.

Initiaat : Kunt u het voor mij lezen, en de sieraden ervan laten zien ?

De Engel Sarsia : Dat gebeurt door een jacht, de jacht van je leven.

Initiaat : Waar zal het me leiden ?

De Angel Sarsia : Terug naar de wildernis waar de wijze woorden zijn.

De Pilaar van Stilte en Spraak : Ik ben de echo, de echo van je hart. Volg mij, binnen, naar de plaatsen waar alles afgezonderd was. Er is een eucharistisch sieraad diep binnenin.

De Engel Sarsia overhandigt de graad van Eucharist aan de initiaat.

De Eucharist heeft de macht het tweede beest te eten. Ook heeft hij de macht de verwoeste hoer van Babylon te bewonen, wat zijn wapenrusting is. Ook heeft hij de macht het eerste Assyrische aardrijk te doorsteken.

<u>18e graad - Hierophant</u>

Pilaar van Bloed : Prachtige man, kom dichterbij. Drink deze woorden die je niet begrijpt in, want in het innemen is alle overwinning en inzicht.

Initiaat : Dat is wijs.

Pilaar van Vlees : Prachtige man, kom dichterbij. Eet van deze woorden die je niet begrijpt, want in het innemen van alle dingen wachten sierlijke parels, de diamanten en de wapenen om een nieuwe wereld te openen. Het zal allemaal in één dag gebeuren : De dag van Eminius.

Eminius overhandigt de graad van Hierophant aan de initiaat.

De Hierophant heeft de macht het tweede beest te bewonen, tot zijn wapenrusting te maken, en van het ijzeren beest te eten.

<u>19e graad - Hierodule</u>

Bloemenveld : Zie je het schrift op de muren ? Kom binnen, er is een deur die je leidt tot de grot, waar de Bruine Pilaar uitgestrekt staat. Dus rijs met ons op en groei inwaarts. Laat de inwaartse wereld niet sterven. We wachten op je met Liefde.

Initiaat : Ik ben ook in Liefde tot u.

Bloemenveld overhandigt de graad van Hierodule aan de initiaat.

De Hierodule heeft de macht de Griekse panter te eten. Ook heeft de Hierodule de macht het ijzeren beest te bewonen en tot zijn wapenrusting te maken.

<u>20e graad - Huursoldaat</u>

Negen Speren : Als je maar wat glimpen van de hemel kon opvangen, maar je bent blind, zo blind. Maar wanneer je op ons rijdt, dan zullen we je het laten zien, en je leiden door de nacht en het licht. Heb geen vrees.

Initiaat : Als ik op jullie en de wind rijd, waar komen we dan uit ?

Negen Speren : We willen je thuisbrengen.

Initiaat : Waar is mijn woning ?

Negen Speren : In je hart. En je kan daar alleen komen als je ons je hart laat doorsteken.

Negen Speren overhandigen de graad van Huursoldaat aan de initiaat.

De Huursoldaat heeft de macht de Perzische beer te eten en de Griekse panter te bewonen om die tot zijn wapenrusting te maken. Ook heeft hij de macht de verwoeste hoer te eten, en het eerste Hethitische Rijk te doorsteken met een speer vol weerhaken. Hij heeft de macht alle vier beesten uit Daniel te berijden, om hen te drijven tot de witte troon, tot de vergetelheid.

21e graad - Huurwerker

Stad van Boosheid : Hongerig naar Liefde ben je. Het maakt je vurig. De paradox leidt je, de paradox breekt je. Je bent zo opgescheurd, wetende dat het je zal genezen, de indruk van ware Liefde.

Initiaat : Vanuit de hemel wordt Liefde over me uitgestort. Dit weet ik.

Stad van Boosheid overhandigt de graad van Huurwerker aan de initiaat.

De Huurwerker heeft de macht de Baylonische griffioen te eten en de Perzische beer te bewonen om die tot zijn wapenrusting te maken. Ook heeft hij de macht de tweede kikvors te eten.

22e graad - Huuraanvoerder

Bloem van Liefde : Alleen liefde zal je wassen. Alleen liefde zal je heilig maken. Oh, priester, ga het Nieuwe Jeruzalem binnen.

Initiaat : Ik zie en voel het Nieuwe Jeruzalem niet.

Bloem van Liefde : In de tranen is de wassing, en in de tranen is het zicht. De tranen zijn het gevoel.

Bloem van Liefde overhandigt de graad van Huuraanvoerder aan de initiaat.

De Huuraanvoerder heeft de autoriteit over het Zuidelijke Stammenrijk, Juda.

23e graad - Bevelhebber van Timmermannen

Vlag van de Timmerman : Ik zal je bedekken. Ik zal je wassen. Was me in jouw bloed.

Initiaat : Ik heb genoeg bloed om je te wassen. Wat zal je doen met mijn wonden ?

Vlag van de Timmerman : Ik zal je wonden wegnemen.

Initiaat : Hoe neem je mijn wonden weg ?

Vlag van de Timmerman : Door de liederen van ritueel komende vanuit de diepte. Ritueel is misleiding, maar wanneer je erover mediteert zal het je wonden wegnemen.

Vlag van de Timmerman overhandigt de graad van Bevelhebber van Timmermannen aan de initiaat.

De Bevelhebber van Timmermannen heeft autoriteit over het Noordelijke Stammenrijk, Israel.

24e graad - Eucharistisch Bevelhebber van Timmermannen

Vier Speren : Welkom timmerman, pelgrim op de wegen van bloed. Met onze hulp steek je de rivieren van bloed over.Wij doorsteken deuren en muren op je weg, en we leiden je altijd uit. Wij zijn jouw vrienden op de tocht van leven.

Initiaat : Ik ben in donkerheid. Mijn ziel roept het uit naar God.

Vier Speren : Hij heeft het gehoord. Door God zijn wij gezonden. Wij zullen je uitleiden.

Vier Speren overhandigen de graad van Eucharistisch Bevelhebber van Timmermannen aan de initiaat.

De Eucharistisch Bevelhebber van Timmermannen voert de autoriteit over het hele volk van God, de twaalf stammen.

25e graad - Opperbevelhebber van de Hermitati van Timmermannen

Pilaar van Vlees en Bloed : Er is niets te winnen hier, alleen te verliezen.

Initiaat : Ik moet alles verliezen, als pelgrim die niets mag bezitten.

Pilaar van Vlees en Bloed : Welkom hermiet. Je hebt juist geantwoord. De paal en haar steken zullen je rijk maken.

Pilaar van Vlees en Bloed overhandigt de graad van Opperbevelhebber van de Hermitati van Timmermannen aan de initiaat.

De Opperbevelhebber van de Hermitati van Timmermannen voert autoriteit over het Simsonische Rijk.

26e graad - Inquisiteur van de Hermitati van Timmermannen

Pilaar van de Paarse Paal : Wie bent u ? Kom dichterbij.

Initiaat : Ik ben simpel en nederig, op weg naar de hemelen.

Pilaar van de Paarse Paal : De bokken van de donkerheid zul je offeren, zodat je verder kunt gaan.

Initiaat : Hoeveel zijn er van hen ? Ik ben een jager. Ik versla iedere vijand van God, maar dat is alleen mystiek en cryptisch.

Pilaar van de Paarse Paal : Vertel me wat je hebt geleerd.

Initiaat : Ik spreek niet, want ik ben een hermiet, een pelgrim en een asceet. Ik wijdde mij toe aan armoe en stilte.

Pilaar van de Rode Paal : Vierhonderd bokken van de donkerheid zal hij offeren om verder te gaan.

Initiaat : Wat een raadsel is dit. Ik moet mijn vlees afleggen, dat is een heel gevil.

Pilaar van de Donkere Roze Paal : Ja, een heel gevil. Laat hem niet ontsnappen.

Pilaar van Strikken : Laat vreemde vliegen hem steken.

Pilaar van Bokken en Offering : Hij offerde vierhonderd bokken van zijn eigen vlees. Laat hem binnen komen.

Initiaat : Ik heb mezelf gewassen in het bloed van mijn bokken, en u hebt van hun bloed gedronken. Laat me binnen.

Engelen van de Paal : Ja, laat hem binnen.

Engelen van de Paal schenken hem de graad van Inquisiteur van de Hermitati van Timmermannen.

De Inquisiteur van de Hermitati van Timmermannen voert de autoriteit over de stam Aser. Ook voert hij de autoriteit over het Rijk van Barabas, de Joodse verzetsstrijder die door de Romeinen afschuwelijk was gemarteld. Het lijden van Barabas weerspiegelt de overwinning over het Romeinse Rijk.

27e graad - Opper-Inquisiteur van de Hermitati van Timmermannen

Pilaar van Paal en Slangen : Welkom reiziger, u hebt het land van het goede bereikt.

Initiaat : Wat is het goede ?

Pilaar van Paal en Dood : Alles te gebruiken als een symbool, zonder ook maar iets letterlijk te nemen, en bovenal niets persoonlijk te nemen.

Pilaar van Paal en Licht : Kom dichterbij reiziger, u bent een dappere ridder.

Initiaat : Ik ben niet dapper. Ik ben vol van angst. Ik vrees de hemel en God. Ik vrees de paradox en de mysterieen die daarbij horen.

Pilaar van Paal en Vuur : Kom dichterbij het cryptische. Het is niet wat je denkt. Je zal een beschermer zijn van al deze geheimen.

Pilaar van de Hemel : U bent dichtbij de hemel, pelgrim.

Initiaat : Hoe kom ik bij de hemel ?

Pilaar van de Hemel : Door uw naaste lief te hebben als uzelf, door gebed en door meditatie, maar bovenal door God lief te hebben als het verterende vuur.

Initiaat : Wie is mijn naaste ?

Pilaar van de Hemel : Degenen die het dichtste bij je hart zijn.

Initiaat : Wie zijn degenen die het dichtste bij mijn hart zijn ?

Pilaar van de Hemel : Zij zijn de ridders die vechten voor liefde, het verterende vuur.

Initiaat : Wat moeten we verteren ?

Pilaar van de Hemel : Alles. Het is de Eucharistische Hermitati. De Alcommune.

Initiaat : Hoe doe ik dat ?

Pilaar van de Hemel : Het gebeurt alleen in de put van vergetelheid.

Initiaat : Hoe kom ik daar ?

Pilaar van de Hemel : De Trappen van de Hemel zullen je daar brengen.

Trappen van de Hemel : Kom met me mee. We zullen naar de Pilaar van Oorlog en Vrede gaan, want daarachter is de put van vergetelheid.

Pilaar van Oorlog en Vrede : Warrior, ik bewapen je, met de sieraden van vrede. Volg de sieraden naar je hart, naar de put van vergetelheid.

Put van Vergetelheid : Engelen rijzen op van hier.

Engel van de Alcommune : Je hebt de Hemel bereikt. Deze plaats zul je nooit verlaten. Je zal altijd oprijzen en neerdalen vanuit hier. Je bent een engel geworden, een engel zoet als honing.

Engel van de Hemel : Welkom in de Hemel.

De Engel Torio overhandigt de graad van Opper-Inquisiteur van de Hermitati van Timmermannen aan de initiaat.

De Opper-Inquisiteur van de Hermitati van Timmermannen voert de autoriteit over de stam Naftali.

<u>28e graad - Sovereine Prins van de Hermitati van Timmermannen</u>

Ridder van Melissa : Welkom reiziger, ge-eerde ridder, groot man van God, schone man van Eeden.

Initiaat : Ik ben verduisterd, er is geen heerlijkheid in mij, alleen ellendigheid.

Ridder van Melissa : Melissa's Genade rust over je. Kom dichterbij.

Pilaar van Goed en Kwaad : Er is een verandering op je gezicht. Melissa komt dichterbij je.

Melissa : Welkom in mijn plaats van zwakheid en kracht.

Pilaar van Slangen en Bloed : Kom dichterbij, er is wijn op je gezicht, er zijn vreemde heerlijkheden. We dopen je vlaggen in bloed zoals onze vlaggen.

Initiaat : Met welk doel doen jullie deze dingen ?

Pilaar van Zwakheid en Sterkte : Kom dichterbij, want in de Paradox zul je al deze dingen begrijpen. Zoveel pilaren van paradox hebben je omhuld, en je zwemt in de meren van bloed. Er is leven in het bloed, en kennis met wijsheid. Er is vergetelheid in het bloed, en de herinnering.

Initiaat : Ik kan niets herinneren. Ik slaap bijna.

Pilaar van Vergetelheid en Geheugen : Kom dichterbij, zwem naar me toe, want de slangen komen voort van deze plaats. Ik heb je gezien met Maria.

Initiaat : Wanneer en waar ?

Pilaar van Vergetelheid en Geheugen : Het was in mijn dromen.

Initiaat : Alstublieft, wijd me in. Ik ben een nederig soldaat, vechtende voor het goede, ja, het beste van het leven, voor elk inzicht.

Pilaar van Vergetelheid en Geheugen : Dan moet je de prijs betalen.

Initiaat : Wat is de prijs ?

Pilaar van Vergetelheid en Geheugen : De drie draken van de zeeen van de Hel bevechten.

Initiaat : Hoe kom ik daar ?

Pilaar van Vergetelheid en Geheugen : Melissa zal je daar brengen, en zal je bewapenen als een ridder. Blijf met haar voor drie dagen en drie dromen. Dat zal je wijs maken.

Trappen van de Hel : Kom boven met mij en Melissa.

Initiaat : Zo zal het zijn.

Melissa kust de initiaat op zijn voorhoofd, kroont hem, en geeft hem de graad van de Sovereine Prins van de Hermitati van Timmermannen.

De Sovereine Prins van de Hermitati van Timmermannen voert de autoriteit over de stam Ruben.

<u>29e graad - Soevereine Opper-Inspecteur-Gouverneur van de Hermitati van Timmermannen</u>

Sectie 1.

Pilaar van Bloed en Licht : Welkom reiziger, kom dichterbij en warm jezelf hier, want buiten is het koud en donker.

Initiaat : Maar ik ben op zoek naar donkerheid, want zonder dat is er geen licht.

Pilaar van Bloed en Licht : Alles wat je nodig hebt voor licht is bloed. Ben je een warrior ?

Initiaat : Ik ben een verloren en verslagen warrior. Alles wat ik heb is een paal, angels, kruizen en armoe.

Pilaar van Bloed en Licht : Vrees je me ?

Initiaat : Ik vrees alles. Ik heb geen enkele kracht meer over.

Pilaar van Bloed en Licht : Zwakheid is alles wat je nodig hebt. Ik doe de rest.

Initiaat : De rest ?

Pilaar van Bloed en Licht : Je bloed geeft je toegang tot het bloed van de vijand.

Sectie 2.

Ridder van de Eucharistie : Welkom reiziger.

Initiaat : Ik kom van ver.

Pilaar van Bloed en Vuur : Je komt van diepe donkerheid zie ik.

Ridder van het Witte Brood : Er is genoeg hier voor je ziel.

Initiaat : Ik ben niet gekomen om te eten.

Ridder van het Witte Brood : Drink dan met ons.

Initiaat : Wat drinken we ?

Ridder van het Witte Brood : We drinken van de melk der timmerlieden.

Initiaat : Van wie is de melk ?

Ridder van het Witte Brood : Het is melk van Maria en van de engelen.

Initiaat : Waar kan ik mijn wapenrusting neerleggen. Het is zwaar.

Ridder van het Witte Brood : Hier, ik zal je de zware staf geven in plaats. Geef me je wapenrusting.

Initiaat : Ik ben moe. Is er een plaats voor mij om te rusten ?

Ridder van het Witte Brood : Kom met mij naar de pilaar van bloed en dood.

Pilaar van Bloed en Dood : Er is alleen rust tussen de slangen van Maria.

Ridder van de Hemelse Zeeen : Ze zijn hier overal. Welkom in mijn schip over deze zeeen.

Initiaat : Ik heb de drie draken van de zeeen van de Hel bevochten.

Ridder van de Hemelse Zeeen schenkt de graad van Soevereine Opper-Inspecteur-Gouverneur van de Hermitati van Timmermannen.

De Soevereine Opper-Inspecteur-Gouverneur van de Hermitati van Timmermannen voert de autoriteit over de stam Levi.

<u>30e graad - Soevereine Opper-Generaal van de Hermitati van Timmermannen</u>

Sectie 1.

Ekkresseense Ridder : Welkom reiziger, zoon van een ridder. Kom dichterbij

Initiaat : Ik heb een lange, vermoeiende reis achter de rug.

Ekkresseense Ridder : Waar is je zwaard ?

Initiaat : Ik ben het kwijtgeraakt op weg.

Ekkresseense Ridder : Ben je het in een gevecht verloren ?

Initiaat : Ik kan er niet over praten.

Ekkresseense Ridder : Je kan ons vertrouwen. Het is veilig hier.

Ekkresseense Ridder overhandigt rood slijmerig hart aan de initiaat.

Initiaat : Dank u, nu can ik ademen. Hoe kan ik herstellen ?

Ekkresseense Ridder overhandigt medicijn aan de initiaat.

Initiaat : Ik ben zo verloren. Alstublieft help me.

Ekkresseense Ridder : Maar nu hebben we je gevonden. Volg me.

Sectie 2.

Zwarte Vlam : Hier is je kruis het is je zwaard. Hier is je paal, het is je speer. Oh, de wapenrusting is rondom je, je bent alreeds in de hemel, mijn lieveling.

Initiaat : Je hebt mijn ogen geopend, oh zwarte vlam, vlam van vurigheid.

Pilaar van Dun IJs : Doe je ogen dicht, het ijs is dun, omhels me, ik zal je leiden naar de put van armoe, oh arme ridder van het kruis.

Initiaat : Het is zwart voor mijn ogen, en je lichten lijken duister, ben je iemand in vermomming.

Pilaar van Dun IJs : Ik ben de Opper-Timmerman, ik ben het Licht van Alles.

Pilaar van Pijn en Lust : Kom dichterbij,

Pilaar van de Leeuw : Kom dichterbij.

Initiaat : Het was zwart voor mijn ogen, maar nu zie ik wat lichten.

Put van Armoe : Spring in mij, voordat het te laat is. Twijfel niet. Er zijn geen tweede kansen. Dit is mijn raadsel voor vandaag.

Initiaat : Ik baad in de put van armoe. Ik verdrink bijna met zoveel sieraden rondom me.

Pilaar van Leven en Dood : Als je me aanraakt, red ik je voor eeuwig.

Pilaar van Hemel en Hel : Als je me aanraakt, red ik je voor eeuwig.

Initiaat : Maar wie moet ik dan aanraken ? Allebei, of moet ik kiezen.

Pilaar van Hemel en Hel : Dat is allemaal aan jou.

Initiaat : Ik ben zo verloren in dit land.

Pilaar van Hemel en Hel : Het is allemaal maar een raadsel om je inzicht te geven.

Initiaat : Maar ik begrijp geen ding.

Pilaar van Hemel en Hel : Hoor je de geluiden in de verte ?

Pilaar van Hemel en Hel schenkt de graad van Soevereine Opper-Generaal van de Hermitati van Timmermannen.

De Soevereine Opper-Generaal van de Hermitati van Timmermannen is de opener van het boek Richteren om de zalvingen daarvan vrij te zetten.

31e graad - Soevereine Opper-Inspecteur-Inquisiteur-Gevoerah van de Hermitati van Timmermannen

Sectie 1.

Rode Pilaar : Oh rode last. Je komt van de rivieren van bloed. Ik heb alles gezien. Maar Christus is over jou, het Licht van alle dingen.

Initiaat : Ik dacht dat we een verduisterende ervaring nodig hadden om ons los te snijden van het vlees van de mens.

Rode Pilaar : Je bent gekomen tot de paradox die alles uitlegt. Er is geen rijzen zonder dalen, geen duisternis zonder licht. Het is een groot gevecht.

Initiaat : Ja, ik weet het, ik ben een huursoldaat. Het scheurt me altijd apart.

Rode Pilaar : Ik weet het en begrijp het. Ik heb het gezien, mijn lieveling. Je bent nu met mij.

Initiaat : Wat houdt het in met jou te zijn ?

Rode Pilaar : Oh, heb je de geluiden in de verte gehoord, de zachte zachte lichten, die een duisternis boven begrip voortbrengen. Volg me.

Sectie 2.

Zwarte Staf : Ik overhandig mezelf oh heilige initiaat. Ik ben van jou. Luister naar me wanneer ik je onderwijs over de heilige namen van God, die Ik-Jahweh en Jabbadon zijn.

Initiaat : Ik ben verloren in dit bos. Help me uit.

Zwarte Staf : Ik zie dat je bent verslonden door leeuwen van de gevestigde orde. Je wonden zijn diep, geslagen door honden en wolven van de gevestigde orde. Ze hebben je vervolgd, je gemarteld en je verstand hebben ze gedomineerd. Maar ik zal deze wonden wegnemen. Ik zal de diepe angels van de gevestigde orde eruit halen. Je bent opgehangen door vreemde vliegen van de gevestigde orde, hebt gedronken en gegeten van hun vergif. Maar ik zal je vrijzetten. Ik zal je uit de slavernij leiden.

Rode Witte Pilaar : Welkom initiaat, we hebben de gevangenen vrijgezet. We hebben gevangenis-deuren geopend, en nu ben je hier, met ons. Drink van de putten van timmerlieden. Ik zal je de krachten geven van de Hermitati Terminati, en het heilige woord : vergelding.

Pilaar van Licht en Duisternis : Ik schenk je nu, door de kracht van de Almachtige Ik-Jahweh de krachten van de Carpenti Hermitati. Wees vrij, warrior, En door de krachten van Jabbadon geef ik je de krachten om te binden.

Schone Maagden doen een kleed gedoopt in bloed om de initiaat.

Initiaat : Oh Jezus, ik heb uw krachten gezien. U heeft al uw vijanden onder uw voeten vertrapt/ Uw voeten het heilige altaar. Ik offer mij vandaag. Ik ben de Ridder van Maria Magdalena. Ik heb mijn voeten gewassen in het bloed van de vijand.

Maria Magdalena : Wie is de vijand.

Initiaat : Er is geen vijand dan de gevestigde orde. Ik zal mijn verbroederden vrijzetten.

Maria Magdalena : Je hebt mijn woorden gesproken, de woorden van de leeuw. Ja, voorzeker zullen wij de gevangenen vrijzetten.

Initiaat : Ik heb de woorden van de leeuw gesproken. Door de leeuwenklauw heb ik mijn stem op doen rijzen. Door de leeuwenklauw wekte ik hen op uit de dood. Laten we de gevangenen vrijzetten. Er is geen vijand dan de gevestigde orde.

Maria Magdalena : Er is geen vijand dan de gevestigde orde.

Rode Witte Pilaar : Zet de verbroederden vrij.

Ridders van Maria Magdalena : Wij zullen u vertellen over een mysterie. De leeuw van de gevestigde orde heeft ons allemaal gegeten, maar we zullen opgewekt worden uit onze val.

Maria Magdalena overhandigt de graad van Soevereine Opper-Inspecteur-Inquisiteur-Gevoerah van de Hermitati van Timmermannen aan de initiaat.

De Opper-Inspecteur-Inquisiteur-Gevoerah van de Hermitati van Timmermannen heeft de macht het boek Genesis te openen, om de zalvingen van de Patriarchen vrij te zetten.

<u>32e graad - Soevereine Opper-Inspecteur-Inquisiteur-Binah van de Hermitati van Timmermannen</u>

Sectie 1.

De initiaat komt dichterbij de rode vlam.

Rode Vlam : Kom dichterbij.

Rode Vlam komt over de initiaat.

Initiaat : Ik ben verscheurd door leeuwen. Ik ben verscheurd door tijgers, maar nu ben ik hier met u.

Rode Vlam : Ik zal u iedere dag licht geven, Ik zal u leiden op uw wegen. Ik zal u ktacht geven in uw zwakheid, en u zult gezegend zijn aan het einde.

Initiaat : Vader, laat uw zegen over me komen nu, want ik kan zonder dat niet leven en ademen.

Rode Vlam : Ik zal je een veer geven. Vlieg ermee, zeiler, vlieg ermee, en omhels haar. Vlieg met haar naar de maan, en ik zal je hogere werelden tonen.

Initiaat : Maar Heilige Vader, hoe kan ik met haar vliegen met maar één veer ?

Rode Vlam : Kijk naar je handen, het zal vermenigvuldigen.

Initiaat : Vader, Vader, ik zie geen einde in dit.

Rode Vlam : Het is eeuwigdurend.

Initiaat : Als eeuwigdurende vreugde ?

Rode Vlam : Eeuwigdurende vreugde, vrede en stilte, voortkomende uit de vergetelheid.

Initiaat : Maar moeten we geen kennis en wijsheid opdoen ?

Rode Vlam : Vergetelheid is het wiel, het grote wiel, wat jou zal brengen naar al deze dingen.

Initiaat : Waar is de eeuwigdurende liefde ?

Rode Vlam : Volg de weg van armoe. het zal je inwaarts leiden, tot diepe realiteit.

Initiaat : Maar moeten we niet de sieraden van leven zoeken ?

Rode Vlam overhandigt de initiaat een kleed.

Rode Vlam : Maar eerst moet je een beetje rusten.

Initiaat : Oh Vader, u bent als het slaaplied. Maar waar is Moeder ik mis haar zo.

Rode Vlam : Zie op de berg in de verte. Ze glijdt daar met de snelheid van de ziel.

Initiaat : Kunt u haar geen geest schenken om met me te zijn ?

Rode Vlam : Je moet vliegen mijn zoon, het is beter. Altijd op het wiel van vergetelheid, houd nooit vast aan dingen, maar laat alles wegglijden door je vingers. Het ijs is je wapenrusting, en zonder dat zul je nooit overwinnen.

Sectie 2.

IJs Pilaar : Het wordt koud.

Initiaat : Ja, want ik ben hier.

IJs Pilaar : Verlaat me voor het vuur.

Initiaat : Wat kan ik doen om onthechting te bereiken ?

IJs Pilaar : Onthecht jezelf van onthechting, en onthecht je ook daarvan.

Initiaat : Wat kan ik nog meer doen om onthechting te bereiken ?

IJs Pilaar : Observeer de observeerder, en observeer dat ook. Luister naar de luisteraar, bekijk de bekijker, proef de proever, ruik de ruiker en voel de voeler. Adem de ademer en adem dat ook.

Initiaat : En wat kan ik nog meer doen ?

IJs Pilaar : Het gaat allemaal dieper in vergetelheid, dus vergeet de vergeter en vergeet dat ook.

Initiaat : Maar hoe kan ik dit alles doen ?

IJs Pilaar overhandigt de graad van Soevereine Opper-Inspecteur-Inquisiteur-Binah van de Hermitati van Timmermannen.

De Soevereine Opper-Inspecteur-Inquisiteur-Binah van de Hermitati van Timmermannen heeft de macht het Oude Testament te openen om haar zalvingen vrij te zetten.

33e graad - Soevereine Opper-Inspecteur-Inquisiteur-Kether van de Hermitati van Timmermannen

Sectie 1.

De initiaat komt dichterbij de drie pilaren : de pilaar van licht, de pilaar van donkerheid en de pilaar van vuur.

Pilaar van Licht : Wat is het meest belangrijke in het leven ?

Initiaat : Om alles als een symbool te behandelen, en om vergetelheid te bereiken.

Pilaar van Donkerheid : Wie is de hierodule in uw ogen ?

Initiaat : Het is de heilige tempel-bevruchter die de heerlijkheid van onthechting en vergetelheid heeft gevonden.

Pilaar van Vuur : Zou je het beschermen ?

Initiaat : Nee, want mijn doel is verder te gaan. Hoewel, ik zou het een wapenrusting geven.

Pilaar van Vuur : Een wapenrusting ?

Initiaat : Ja, een wapenrusting.

Pilaar van Vuur : Wat voor een wapenrusting zou je het geven ?

Initiaat : Ik vertel het dat lijden de wapenrusting is, armoe het zwaard, en de hermiet is de dienstknecht.

Pilaar van Vuur : Je hebt goede bescherming gegeven. Je kunt doorgaan naar de volgende sectie.

Sectie 2.

De Engel Troy : Welkom schone prins, prins van rechtvaardigheid en vrede. Ontvang uw zwaard.

Initiaat neemt zwaard en rijst het op, terwijl vlammen van armoe zijn klederen zijn.

De Engel Troy : Nu weet je dat alleen God mannen inwijdt, want mannen kunnen geen mannen inwijden.

Initiaat : Ja, ik weet dat.

De Engel Troy : Je bent nu klaar voor de derde sectie.

Sectie 3.

Pilaar van Licht : U heeft een prachtig zwaard. Wat doet u daarmee.

Initiaat : Het afslachten van de vijanden van God.

Pilaar van Licht : Wie zijn de vijanden van God ?

Initiaat : De materialisten, de letterlijken, de dogmatisten en de farizeeers.

Pilaar van Licht : Je hebt goed geantwoord, maar zijn dezen in het natuurlijke of geestelijke ?

Initiaat : Er is alleen geest, maar de vijanden van God hebben de geest gebonden, en zijn zelf in stenen veranderd.

Pilaar van Licht : Wat doet u met die stenen dan. Is het leven niet over steen en vuur ?

Initiaat : Het hogere vuur verandert steen in hout, en gebruikt het voor timmerlieden.

Pilaar van Licht : En bent u van het hogere vuur ?

Initiaat : Ja.

Paarse Pilaar : Wat doet u zo hoog over uzelf denken ?

Initiaat : Ik heb een paar vrouwen gevonden die me zo laten denken.

Paarse Pilaar : Oh, wie zijn die vrouwen, want ik zou ze graag willen leren kennen.

Initiaat : Zij zijn de Pilaar van Licht en de Paarse Pilaar.

Paarse Pilaar en Pilaar van Licht overhandigen de initiaat rode en witte kleden. Ze zijn verscheurd en vuil.

Paarse Pilaar : Dit is je wapenrusting, soldaat.

Initiaat rijst op met de wapenrusting en rijst zijn zwaard op.

Initiaat : In de naam van armoe, ik zal een timmerman zijn mijn hele leven, en ik zal ervan oprijzen.

Sectie 4.

De Engel Troy : Oh schone man, u wordt elke dag schoner, en uw lichten schijnen zo helder.

Initiaat : Ik zal mezelf niet weggeven, want mijn pad is inwaarts. Laat me erdoor.

De Engel Troy zegent de initiaat en schenkt hem de graad van Soevereine Opper-Inspecteur-Inquisiteur-Kether van de Hermitati van Timmermannen.

De Soevereine Opper-Inspecteur-Inquisiteur-Kether van de Hermitati van Timmermannen heeft de macht het Nieuwe Testament te openen en haar zalvingen vrij te zetten.

<u>34e graad - Schorpioen Jongen</u>

Initiaat : Ze vertelden mij dit land is groot, met veel ladders, veel geheimen, veel cryptische puzzels.

Pilaar van Witte en Rode Veren : Welkom initiaat. Wat is het wachtwoord ?

Initiaat : Het wachtwoord is Vanu Varu Vazu in Izu

Pilaar van Witte en Rode Veren : Heeft u het Insectische Dodenboek gelezen ?

Initiaat : Ja, dat heb ik gedaan.

Pilaar van de Witte en Rode Veren : Heeft u de Egyptische Bijbel gelezen ?

Initiaat : Ja, dat heb ik.

Pilaar van Witte en Rode Veren : Heeft u de Pulpus Popol Vuh gelezen en erin gestudeerd ?

Initiaat : Ja, dat heb ik.

Pilaar van Witte en Rode Veren : Bent u in Brannan geweest ?

Initiaat : Ja, daar ben ik geweest.

Pilaar van Witte en Rode Veren : Welkom in dit land, ridder.

Initiaat : Dank u.

Pilaar van Witte en Rode Veren : Wat is het tweede wachtwoord ?

Initiaat : Draminia Birrim Karmik Plimme Borok Platee Parum Parshum Zkum

Pilaar van Witte en Rode Veren overhandigt de graad van Schorpioen Jongen aan de initiaat.

De Schorpioen Jongen heeft de macht het Bloed van Christus in werking te stellen. De Schorpioen Jongen is de Bewaker van het Bloed van Christus.

35e graad - Kapitein

Initiaat : Zij vertelden me dat het ware zaad is je te wassen in je eigen bloed, en dat de ladder van de schorpioen er is om in he eigen bloed te verdrinken. Is dat waar ?

Pilaar van Donkere Roze en Rode Veren : U kent de waarheid.

Initiaat : Mag ik meer vertellen ?

Pilaar van Donkere Roze en Rode Veren : Het is allemaal dichtbij u.

Initiaat : Zij zeggen dat een man van zijn eigen bloed moet drinken, maar ik voel mezelf een bedelaar.

Pilaar van Donkere Roze en Rode Veren : Ik zal je diep genoeg steken dan.

Initiaat : Nee, ik moet het zelf doen.

Pilaar van Donkere Roze en Rode Veren : Dat zijn de woorden van Paulus.

Initiaat : Ja, hij vertelde me dat.

Pilaar van Donkere Roze en Rode Veren : Heb je ooit de andere apostelen ontmoet ? Ik heb de sleutels tot hen.

Initiaat : Ik denk dat ik eerst mezelf moet ontmoeten.

Pilaar van Donkere Roze en Rode Veren overhandigt de graad van Kapitein aan de initiaat.

De Kapitein heeft de macht het vlees van Christus in werking te stellen. De Kapitein is de Bewaker van het Vlees van Christus.

36e graad - Schorpioen Man

Pilaar van Rode Veren : Waag het niet mij aan te raken. Er staan vrouwen achter mij.

Initiaat : Maak je geen zorgen. Ik ben celibatair. Ik zal jou niet aanraken, en jouw vrouwen ook niet.

Pilaar van Rode Veren : Het zijn mijn vrouwen niet.

Initiaat : Van wie zijn de vrouwen ?

Pilaar van Rode Veren : Ik kan niet spreken. Ik deed mijn geloftes tot de stilte.

Pilaar van Rode Veren overhandigt de graad van Schorpioen Man aan de initiaat.

De Schorpioen Man heeft de macht de Heilige Voeten van Christus te bereiken, in werking te stellen, want hij is de Bewaker van deze voeten, het heilige altaar. Niemand komt tot deze voeten dan door hem. In deze voeten die de aarde als voetbank hebben brandt het heilige vuur.

37e graad - Schorpioen Koning

Pilaar van Witte Veren : Verblijf met mij, reiziger. Er is genoeg tijd.

Initiaat : Ik ben in haast.

Pilaar van Witte Veren : Haast is niet goed.

Initiaat : Ik heb passie.

Pilaar van Witte Veren : Passie is niet goed.

Initiaat : Waarom niet ?

Pilaar van Witte Veren : Het eet de dingen weg die echt belangrijk zijn.

Initiaat : Wat is echt belangrijk ?

Pilaar van Witte Veren : Ik kan het niet vertellen. Ik maakte mijn geloftes tot de stilte.

Pilaar van Witte Veren overhandigt de graad van de Schorpioen Koning aan de initiaat.

De Schorpioen Koning heeft macht over het Brood van Christus. Hij is de Bewaker ervan en zet het in werking. Ook bewaart en bewaakt hij de tafelen van het Brood van Christus. Niemand komt tot het brood van Christus dan door hem.

<u>38e graad - Soevereine Prins van Narzia</u>

Jabbadon : Je moet wat pret in je leven hebben.

Initiaat : Waarom ?

Jabbadon : Pret maakt je leven waard geleefd te worden.

Initiaat : Ik ken geen pret. Alles wat ik zie is waardeloosheid.

Jabbadon : Alles is medicijn, en alles is de weg tot pret.

Initiaat : Ik ben depressief, vol van vrees en zonder hoop.

Jabbadon : Je ogen moeten geopend worden.

Initiaat : Hoe ?

Jabbadon : Ga naar mijn Pilaar van Lijden en Pret.

Pilaar van Lijden en Pret : Alles is medicijn. Alles leidt tot pret.

Initiaat : Ik ben te blind om te zien.

Pilaar van Lijden en Pret : Ik heb de diepste angel om het oog van pret te openen dat diep verborgen ligt in je hart.

Initiaat : Ik ben bang voor nog meer lijden.

Pilaar van Lijden en Pret : Het is niet goed bang te zijn. Wees iemand's huurwerker, wees iemand's huursoldaat. Lijdt voor iemand, en het bang zijn zal weggaan.

Pilaar van Lijden en Pret overhandigt de graad van Soevereine Prins van Narzia aan de initiaat.

De Soevereine Prins van Narzia heerst over de Wijn van Christus, is de Bewaker van die Wijn en de Schenker. Ook heerst hij over de vlammen van Christus en de levendmakende vlammen van Christus. De Soevereine Prins van Narzia heeft macht over het Rode Brood van Christus.

<u>39e graad - Soevereine Portier van Narzia</u>

Platun Ridder : Vertel me, soldaat, wat is het beste in het leven ?

Initiaat : Stil te zijn.

Platun Ridder : Wat is het slechtste in het leven ?

Initiaat : Ik zal daar stil over zijn.

Platun Ridder overhandigt de graad van Soevereine Portier van Narzia aan de initiaat.

De Soevereine Portier van Narzia heerst over het Marcus-Evangelie.

<u>40e graad - Soevereine Smid van Narzia</u>

Paarse Skelet Berg : Groeten, reiziger. Een veilige reis.

Groene Skelet Berg : Een veilige reis, initiaat.

Initiaat : Dank u.

Groene Skelet Berg : Wat is het wachtwoord ?

Initiaat : Puere

Paarse Skelet Berg overhandigt de graad van Soevereine Smid van Narzia aan de initiaat.

De Soevereine Smid van Narzia heerst over het Johannes-Evangelie.

41e graad - Soevereine Kleermaker van Narzia

Blauwe Skelet Berg : Zie je de lichten in de lucht ? Zij verdelen zichzelf en dan verspreiden ze zich in een oceaan van licht.

Initiaat : Ik heb het nog niet gezien, maar ik ben op weg.

Rode Skelet Berg overhandigt de graad van Soevereine Kleermaker van Narzia aan de initiaat.

De Soevereine Kleermaker van Narzia heerst over het Mattheus-Evangelie.

42e graad - Soevereine Huuraanvoerder van Narzia

Gele Reuzen Doodskop : Welkom initiaat.

Initiaat : Dank u.

Gele Reuzen Doodskop : Ik heb mijn wegen en paden verloren, maar nu ben jij hier, ik zie wat lichten.

Initiaat : Ik heb ook zoveel verloren, maar in jou krijg ik alles terug, maar alles is zo anders nu, met andere lichten. Het is een heerlijkheid.

Gele Reuzen Doodskop : We kunnen vrienden zijn. Waarom niet bij elkaar blijven ?

Initiaat : Ik moet verder. Ik ben op een tocht, maar ik zal je gedenken.

Gele Reuzen Doodskop overhandigt de graad van Soevereine Huuraanvoerder van Narzia aan de initiaat.

De Soevereine Huuraanvoerder van Narzia heerst over het Lucas-Evangelie.

43e graad - Soevereine Koning van Yantia

Rode Doodskop Berg : Zullen we spelen ?

Initiaat : Nee, ik heb andere dingen te doen.

Rode Doosdkop Berg : Wil je me er over vertellen ?

Initiaat : Nee, want ik deed mijn geloftes.

Rode Doodskop Berg : Ik maakte ook mijn geloftes tot pelgrimage, dus we kunnen samen reizen om goede dingen te doen.

Initiaat : Nee, want ik deed mijn geloftes naar veel meer dingen.

Rode Doodskop Berg : Dus je bent een hermiet ?

Initiaat : Ja, en een asceet. Ik ben een arme ridder.

Rode Doodskop Berg : Laten we dan vechten.

Initiaat : Nee, ik ben van het kruis en de paal.

Rode Doodskop Berg : Laat me je lasten dan wat verzwaren. Ik kan je zeven keer steken.

Initiaat : Geef me de dubbele portie.

Rode Doodskop Berg : Je klinkt als een volgeling van Christus.

Initiaat : Dat ben ik. Ik volg Hem waar Hij dan ook gaat.

Rode Doodskop Berg : Oh, Hij was net hier, een uur geleden ofzo.

Initiaat : Hij is hier met mij. We gaan nooit apart.

Rode Doodskop Berg : Dan ben je geen hermiet.

Initiaat : Ik heb twee hoofden.

Rode Doodskop Berg : Zal ik ze van elkaar scheuren ?

Initiaat : De verscheurder is mijn genezer. Geef me de dubbele portie.

Rode Doodskop Berg overhandigt de graad van Soevereine Koning van Yantia aan de initiaat.

De Soevereine Koning van Yantia is de heerser van de Stam Andreas en van de Beker van Andreas.

44e graad - Ridder van Astarte

Rode Reuzen Doodskop : Laat me je verwarmen, vreemdeling.

Initiaat : Nee, ik ben op een tocht.

Rode Reuzen Doodskop : Laten we praten en pret hebben.

Initiaat : Nee, ik heb mijn geloftes gedaan tot armoe, stilte en ascetisme.

Rode Reuzen Doodskop : Dus je bent een hermiet.

Initiaat : Ja, en een pelgrim.

Rode Reuzen Doodskop : Laat me een wijze van je maken, en laten we wat speelse dingen doen.

Initiaat : Nee, ik ben liever de dwaas.

Rode Reuzen Doodskop overhandigt de graad van Ridder van Astarte aan de initiaat.

De Ridder van Astarte is de heerser van de Petrus Stam.

45e graad - Ridder van Ereshkegal

Pilaar van Paarse Veren en Paarse Lichten : Het is bijna nacht. Kom hier, en maak pret.

Initiaat : Nee, ik ben op een tocht.

Pilaar van Paarse Veren en Paarse Lichten overhandigen de graad van Ridder van Ereshkegal aan de initiaat.

De Ridder van Ereshkegal heerst over de Matthias Stam. Ook heerst hij over de beker van Matthias.

46e graad - Ridder van Ishtar

Doodskop Berg : Welkom initiaat.

Initiaat : Dank u.

Paarse Skelet Trappen : Welkom initiaat.

Initiaat : Dank u.

Skelet Berg : Wat is het wachtwoord ?

Initiaat : Rode Zon.

Skelet Berg overhandigt de graad van Ridder van Ishtar aan de initiaat.

De Ridder van Ishtar is de heerser van de Jakobus van Alfeus Stam.

47e graad - Ridder van Anu

Pilaar van Bloed en Vrouwen : Je hebt het goed gedaan, reiziger.

Initiaat : Dank u.

Pilaar van Tranen en Bloed : Heb je een rustplaats nodig ?

Initiaat : Nee, want ik ben op een tocht.

Pilaar van Tranen en Bloed : Waar ga je naartoe ?

Initiaat : Ik zal niet spreken, want ik heb geloftes gemaakt tot stilte.

Pilaar van Tranen en Bloed overhandigt graad van Ridder van Anu aan de initiaat.

De Ridder van Anu is de heerser van de Simon de Zeloot Stam.

48e graad - Tartariaanse Ridder

Reuzen Doodskop : Welkom initiaat. Kom dichterbij.

Initiaat : Dank u.

Reuzen Doodskop overhandigt graad van Tartariaanse Ridder aan de initiaat.

De Tartariaanse Ridder is de opener van de Bijbelgeschiedenis.

49e graad - Tartariaanse Koning

Huis van Skeletten : Warm jezelf hier, want buiten wordt het steeds kouder.

Initiaat : Ik warm mezelf met mijn eigen vlam.

Huis van Skeletten : Adem onze lucht in dan, want de kou zal je wurgen.

Initiaat : Ik geef niet om mijn leven. Ik ben op de tocht van de dood.

Huis van Skeletten : Je bent een arme man.

Pilaar van Armoe en Sieraden overhandigt de graad van Tartariaanse Koning aan de initiaat.

De Tartariaanse Koning is de opener van de Hermitatische Synode.

50e graad - Subliem Ridder

Doodskop en Rode Veren : Welkom reiziger. Kom je van ver ?

Initiaat : Ja.

Doodskop van Rode Veren : Langs hoeveel sluiers ben je gegaan ?

Initiaat : Ik mag daar niet over praten.

Doodskop en Rode Veren : Dus je hebt geheimen voor ons ?

Initiaat : Ik ben bang van wel.

Doodskop en Rode Veren : Je kunt ons vertrouwen. Wij doen geen kwaad, en we vertellen ook niets verder.

Initiaat : Ik heb geloftes gemaakt tot stilte.

Doodskop en Rode Veren : Wat als we je alle sieraden van de wereld geven ?

Initiaat : Dat zal niet werken, mijn mond blijft dicht.

Doodskop en Rode Veren : Wat als we je alle vrouwen van de wereld geven.

Initiaat : Stilte is een betere vrouw.

Doodskop en Rode Veren : Ben je schuldig aan enige zonde ?

Initiaat : Ik zal niet spreken.

Doodskop en Rode Veren : Wat als we je bloed geven en kracht.

Initiaat : Er is meer bloed en kracht in stilte.

Doodskop en Rode Veren : We kunnen je laten baden in oceanen vol van het bloed van je vijanden.

Initiaat : Ik baad in mijn eigen bloed.

Doodskop en Rode Veren : Ben je niet geinteresseerd in het neerhalen van je vijanden ?

Initiaat : Ik ben geinteresseerd in stilte want dat is de grootste overwinning : de overwinning over mezelf.

Doodskop en Rode Veren : Je hebt juist geantwoord.

Doodskop en Rode Veren overhandigen de graad van Subliem Ridder aan de initiaat.

De Subliem Ridder is de opener van de Profetische Synode.

<u>51e graad - Subliem Prins</u>

Doodskop en Veren : Welkom reiziger. Neem plaats en neem wat te eten.

Initiaat : Ik heb geen honger.

Doodskop en Veren : Neem dan wat te drinken van deze wateren.

Initiaat : Ik ben niet dorstig. Ik ben een welgevoede man.

Doodskop en Veren : Hoe heb je dat voor elkaar gekregen ?

Initiaat : Ik vond wat vrouwen.

Doodskop en Veren : Bedoel je een harem ?

Initiaat : Het was op het wiel van vergetelheid. Het Leven is goed.

Doodskop en Veren : We kunnen je niet doorlaten, want dit pad is alleen voor hen die celibatair leven, niet voor hierodulen.

Initiaat : Maar ik ben celibatair. Ik ben zelfs een maagd.

Doodskop en Veren : Een maagd ?

Initiaat : Ja, een maagd.

Doodskop en Veren : Wat zijn de zeven geheimen van de maagd ?

Initiaat : Welgevoed te zijn, kennis te hebben, dwazen als bewakers te hebben, te wonen met huurwerkers, een subliem huursoldaat te zijn, een overvloedig zwaard te hebben, en een lange speer met veren.

Doodskop en Veren : Wat heeft dit te betekenen ?

Initiaat : Alle deuren van dezelfde rij te openen.

Doodskop en Veren : Je weet dat alle deuren naar de ravijn leiden. Hoe maak je een brug ?

Initiaat : Mijn tranen zullen de brug vormen, en mijn bloed zal de ketenen vormen.

Doodskop en Veren : Zal het sterk genoeg zijn ?

Initiaat : In zwakheid is mijn sterkte.

Doodskop en Veren overhandigen de graad van Subliem Prins aan de initiaat.

De Subliem Prins opent de Davidische Synode.

Erina II

Graad A. Ridder van de Karazuur

Leeuw : Waar komt gij vandaan ?

Initiaat : Ik kom vanuit de diepte. Ik heb een reis gemaakt vanuit het diepste der aarde, door al haar vuren en ben nu hier gekomen.

Leeuw : Soldaat, hebt gij de Canon verslagen ?

Initiaat : Jazeker

Leeuw : Hoe hebt gij de Canon verslagen ?

Initiaat : Ik heb haar onderworpen in een sluw gevecht.

Initiaat legt drie slangen op tafel.

Initiaat : Ik heb haar overwonnen door de Beker van Christus, door het getuigenis van de Beker en door de Lokogamen.

Leeuw : Vertel me daar meer van.

Initiaat : De Lokogamen zijn de uiteindes van het kruis, haar sieraden. De Beker heeft zich voor mij geopend en wij zijn vrienden geworden.

Leeuw : Hoezo, vrienden ?

Initiaat : Ach, u moet het zo zien. De Talgamen zijn de sieraden van de Beker, die van de sacramenten. Ik verbrak de zegels van die beker in een grote worsteling en werd hun vriend.

Leeuw : Vertel verder.

Initiaat : Waarom zou ik. Heeft u al geworsteld met de Talgamen om zo in te gaan ?

Leeuw : Dus u wil zeggen dat u het geheimenis kent van de Nieuwe Canon ?

Initiaat : Jazeker.

Leeuw : En wat is dat geheimenis ?

Initiaat : Zij is onderworpen aan de Erina, de eerste en de tweede, en zij hangt in het universum aan het niets. Zij is daar door de Erina geplant. De Erina is de allerhoogste afgesloten trap.

Leeuw : Is zij de allerhoogste macht waarboven geen macht is ?

Initiaat : Jazeker.

Leeuw : Wat betekent de Erina ?

Initiaat : Zij is de Heerser over de Canon, de afsluiter van de Canon, en bovenal is zij de verticale Canon.

Leeuw : Vertel me meer.

Initiaat : Zij is de vervangster van de eerste Canon, om de tweede Canon te brengen, die de horizontale Canon is.

Leeuw : Dus de verticale Canon en de horizontale Canon vormen samen een kruis ?

Initiaat : Jazeker.

Leeuw : Vertel me meer.

Initiaat : De verticale Canon is meer dan de horizontale, en staat als de allerhoogste afgesloten trap. Zij is de paal, de afgesloten macht, die vleugels krijgt in de nacht.

Leeuw : Wat is het symbool van de Erina.

Initiaat : Er zijn twee Erina's : de eerste en de tweede. Er zijn verschillende symbolen : de wigwam, het kruis, de paal, en de gevleugelde paal, de totempaal.

Leeuw : Zijn dat de belangrijkste symbolen ?

Initiaat : Als u met de Talgamen hebt geworsteld en hebt overwonnen, dan weet u dat voor uzelf.

De leeuw vertrekt en de initiaat ontvangt de A-graad van de Ridder van de Karazuur.

De Ridder van de Karazuur heeft de macht het Eeuwig Evangelie te openen.

Graad B. Ridder van Melissa

Slang : Waar komt gij vandaan ?

Initiaat : Vanuit een reis door de hel waar mijn geliefde Christus brandt, waar Hij aan het kruis geslagen is, Zijn lijdend hart.

Slang : Hebt gij Hem kunnen troosten ?

Initiaat : Ik heb Hem de Lokogamen gegeven, de sieraden van het lijden.

Slang : Hebt gij Melissa gevonden ?

Initiaat : Nee, zij lijdt in diepe spelonken, in nauwe krochten.

Slang : Ga er dan heen.

Initiaat : Ik kan haar niet bereiken. Ik zit vast, en kom er niet doorheen.

Slang : Hier heb je een hart, haar hart.

De slang vertrekt en de initiaat ontvangt de B-graad van de Ridder van Melissa.

De Ridder van Melissa heeft de macht de Erina te openen.

Graad C. Ridder van Metensia

Slang : Waar bent gij ?

Initiaat : Hier, in een web verstrikt, en vast tussen de rotsen, in diepe duisternis. Niemand kan mij bereiken in deze put.

Slang : Hoe is het daar ?

Initiaat : Slangen en ratten komen dagelijks hier om van mijn vlees te eten, en tegen de avond groeit het weer aan. Tantalos is aan mijn linkerzijde, en Prometheus is aan mijn rechterzijde. Atlas is boven mij, en wegglijden naar beneden kan ik niet.

Slang : Hebt gij het lijden van Metensia gezien ?

Initiaat : Oh, haar wonden zijn als schilden, druipend van gif. Soldaten vallen aan mijn zijde, en haar tranen maken mij dronken.

Slang : Heb je haar hart gezien ?

Initiaat : Ik zag haar op haar eenhoorn, met zoveel paarden om haar heen. Waar ze naartoe gingen wist ik niet.

Slang : Ze zijn op weg naar jou.

Initiaat : Wie kan mij redden ? Ik ben alreeds stervende.

Slang : Ken je de roos in jou ?

Initiaat : Ik ben beroofd van kennis en wijsheid, ja zelfs de laatste druppel liefde werd mij ontnomen. Ik ben een arme van geest.

Slang : Dat is genoeg om in te gaan.

Initiaat : Maar ik heb niets en ben koning der dwaasheid omdat het me ontbreekt aan wijsheid.

Slang : De wijzen zullen het niet halen. Zij zijn te wijs. En zij die kennen zullen sterven, maar zalig de armen van geest. Je bent diep gestoken. Het zoet van honing is in jou.

Initiaat : Ik ben een eenvoudig man, mijn klederen zijn verscheurd. ’s Nachts komen zij om over de stukken te dobbelen, en om mij te bespotten. Ik voel me naakt en ellendig.

Slang : Je hebt het mes van Metensia in je gevoeld.

Initiaat : Ja, van binnen voelt het als de brandende zeep. Genade is hier gestorven.

Slang : De schreeuwende wond, roept die niet om haar ?

Initiaat : Hoe meer ik lijd, hoe stiller ik word.

Slang : De stilte is een schreeuwend hart. Zij hoort. De stilte is haar komst, haar reddend woord.

Fluisteringen in de nacht. Zij houdt voor jou de wacht. Hoe ben je in die put gekomen ?

Initiaat : Ik had een worsteling met Melissa, en zij maakte mij tot haar ridder.

Slang : Heb je haar overwonnen ?

Initiaat : Nee, zij overwon mij, en leeft nu in mijn hart.

Slang : Ik zag de eenhoorn rennen, op weg naar jou. Ik zag het boek geopend, en gouden letters ketenden mij, terwijl ik in het zilver zonk, en toen werd ik vrij. Het is het boek van de eenhoorn, de Erina. Het is de Stem van God. De eenhoorn brak de zegels, en een gouden trap is nu voor jou. Zinkend in zilver zul je vrijkomen.

Slang vertrekt en initiaat ontvangt de C-graad van Ridder van Metensia.

De Ridder van Metensia heeft de macht heeft de macht de poorten van Eden te openen.

Graad D. Ridder van Sarsia

Slang : Waar komt gij vandaan ?

Initiaat : Van een worsteling met Melissa en Metensia.

Slang : Hebt gij overwonnen ?

Initiaat : Nee, zij merkten mij met letters, brandmerken.

Slang : Vertellen die letters een verhaal ?

Initiaat : Nee, die letters hebben mij gebonden. Ik ben blind en doof als zonder hoofd.

Slang : Worstel met Sarsia. Zij kan je bevrijden.

Initiaat : Het kan alleen maar erger worden. Alle hoop hebben zij mij ontnomen.

Slang : Hebben ze je te drinken gegeven van de Beker des Lijdens ? Sarsia zal je te eten geven van de schaal des doods. Het zal de vlammen van de dood in je laten branden.

Initiaat : Ik heb gehoord Sarsia is een machtige oorlogsengel met juwelen in haar botten.

Slang : Het vergif des doods brengt je tot leven. Ook Jezus nam dit aan het kruis. Zo zul je de boom van kennis verslaan.

Initiaat : Wat is de boom van kennis ?

Slang : Zij draagt de esculaap met het verdorven medicijn.

Initiaat : Wat is het ware medicijn ?

Slang : Het kruis.

Slang vertrekt en initiaat ontvangt de D-graad van Ridder van Sarsia.

De Ridder van Sarsia heeft de macht de poorten tot het kruis te openen.

E-Graad. Ridder van Morit

Slang : Wat is het geheim van Eden ?

Initiaat : Het kruis.

Slang : Waar kom je vandaan ?

Initiaat : Van een worsteling met drie vrouwen : Melissa, Metensia en Sarsia.

Slang : Waar heeft het je gebracht ?

Initiaat : Aan de voet van het kruis en het geheim van Eden.

Slang : Kun je me meer vertellen van dat geheim ?

Initiaat : Het skelet van een leeuw en zijn doodskop.

Slang : Wat is het verschil tussen de boom van kennis en het kruis ?

Initiaat : De boom van kennis leidt tot het materiele en het kruis leidt tot het geestelijke.

Slang : Wat is de ware weg naar het vlees ?

Initiaat : De Erina.

Slang : Wie is zij ?

Initiaat : Zij is de vleesgeworden paal.

Slang vertrekt en initiaat ontvangt de E-graad van Ridder van Morit.

De Ridder van Morit heeft de macht de boom der kennis om te hakken.

Dit waren de eenenvijftig graden van de geopenbaarde Erina van de Ridderorde van David en de High Tide Knights. Wij hopen dat u deze graden niet zult misbruiken. De bedoelingen van zowel de Ridderorde van David en de High Tide Knights zijn edel en eerbaar. Wij danken u voor uw aandacht.

The High Tide Knights

H.T.K.

ENGELENBIJBEL

Mitlas

1.

Genade zij u en vrede, totdat de Heere wederkomt. Zalig zijn zij die deze woorden bewaren tot in eeuwigheid. Berg dan Zijn Woord in uw hart, opdat gij tegen Hem niet zondige. Waar droogheid heeft toegeslagen zal het schuim des Heeren binnenkomen. Zij wiens harten niet zijn afgeweken zullen tot de Heilige Orde des Heeren behoren. Al het mogelijke is gedaan om u een zalige plaats te bereiden. In de Heere dan is alles zalig. Amen. Tumbiach, Umiach.

Laten zij die alles weten tot de jongeren gaan om hen in te lichten. Zo zullen zij die volmaakt zijn ook de onvolkomenen tot zaligheid brengen. Gij zult hiervoor tijd vrijmaken, en uw wapenen neerleggen, op de dag die de Heere voor u zal aanwijzen. Dit dan is een grote dag. Amen.

Laten zij die nog niet alles weten naarstig de geschriften der engelen onderzoeken. Zij die nog niet alles weten zullen zo hun harten volmaken. Bestudeert de Wet der engelen dan nauwkeurig, opdat gij u doel niet misse. Gij zult de talen der aarde niet spreken, maar de taal der engelen. Gij zult de talen van onder de aarde niet spreken, maar de taal der engelen. Gij zult de taal van boven de aarde niet spreken, maar de taal der engelen. Zo zult gij heilig zijn en in stralen uw harten behoeden. Uw stralen zullen voor u uitgaan om uw komst voor te bereiden. Ook zullen uw stralen achter u aankomen om na uw heengaan uw tweede komst voor te bereiden, en uw heengaan waardig af te sluiten.

Gij draagt de angsten des Heeren in uw hart als honing. Weet gij dan niet dat armoe uw hart aan de Heere bindt ? Zo zult gij het evangelie van armoe in de hemelen en onder de hemelen verkondigen. Laten uw wapenen dan de wapenen der armoe zijn, omdat gij voor haar strijdt. De Heere zal uw stappen leiden.

2.

Niets zal dan zoveel autoriteit vestigen als een goed verhaal, en daarom zult gij de verhalen der engelen moeten kennen. Misleid de misleiders en spreekt Waarheid tot hen die Waarheid spreken, opdat gij uw paarlen niet verliest, die de Heere met zorg in u geschapen heeft. Gij dan kent allen de

geheimenissen der tranen, en gij kent de schatten en sieraden van armoe, met hun weelderige geuren. De Heere heeft uw neuzen gevoeliger gemaakt dan de neuzen van hen die op de aarde en onder de aarde wonen.

Spreekt tot elkaar in de talen der engelen, en beroer de talen der aarde niet. Gij zult naar hen niet kijken, noch hen aanraken, daar dit een gebod des Heeren is. De Heere heeft u de neustepel gegeven, en gij voert een geheel andere strijd. Gij draagt ook een hele andere geur. De Heere heeft u gegeven van de honing der hemelen. Gij zijt dan allen vliegen des Heeren. En gij doet er dan ook goed aan deze gave aan te kweken want geen van hen die op de aarde of onder de aarde zijn hebben aan deze zaligheden deel gekregen. Weest dan allen als waardige insecten voor de Heere, opdat Hij u ook zal laten deelhebben aan de oogsten der insecten.

Leert dan van de talen der honing en die der vliegen. Want zij zijn overvloedig in de talen der armoe. Spreekt dan onder elkaar in de talen van angst, want dit zijn de talen der engelen. Spreekt dan onder elkaar in de talen van depressie, want dit zijn de talen der armoe, en de talen der engelen. Zo zult gij de talen der aarde, en de talen onder de aarde niet aanraken. De lange traditie der engelen zal u bekend zijn, en gij zult streven naar hogere vormen. Wanneer dan rook tot de aarde komt, zult ook gij tot de aarde gaan, maar gij zult uw harten in heiligheid bewaren.

3.

De ordes der armoe zullen aan uw harten verzegeld zijn, ook gij commanders. Zo zult gij in reinheid en zuiverheid werken, en uw bouwwerken plaatsen, want de Heere is een bouwer. De ijverigste onder allen is de armoe, en zij is als de ijverigheid der insecten. Zij die haar vinden zullen haar vinden als een kostbare parel. Haar schoonheid leidt velen tot de boom van het bloed, waar het bloed der engelen is.

De armoe wekt u op, iedere dag, en de armoe zendt u uit, en neemt u tot haar. De gebondenheid is een hoge vorm van armoe die uw gebeden met kracht uitzendt en ophaalt. Ook schenkt zij u dromen. Ziet dan, alle dromen der engelen komen voort uit armoe. De armoe zendt haar woorden krachtig uit, en haalt ze krachtig weer terug.

De schoonheid der armoe is wat de engelen vreugde brengt. Haar weelderigheid brengt hen wijsheid. Haar sieraden zijn vol van de kennis des Heeren. De jonge engelen zijn als wilde honden en wilde katten. Brengt hen dan tot de boom van bloed, om haar geheimenissen te leren kennen. Vanuit die boom worden zij tot boven de aarde gezonden, en door die boom worden zij teruggeroepen. Ik heb u geleid tot de boom der beenderen, zegt de Heere, daar waar de beenderen der engelen zijn. Daar heb ik u belegd met vlees.

Raakslik

1.

Zij die de kracht der armoe kennen hebben kracht voor de eindtijd. Alle gij engelen weet dat. Zo zult gij nieuwe kracht opdoen bij de boom van bloed, dat het bloed der engelen draagt. Zo zult gij ook uw verstand reinigen dat besmet geraakt is in de strijd. En zij die wonden hebben gaan tot de boom der beenderen dat de beenderen der engelen draagt. Daar zult gij uw wonden zien worden tot littekenen en tepels. Zij die de gevoeligheden des Heeren dragen hebben grote vrede. Zij dan zijn kanalen van de machtige melk des Heeren. Laat de Heere u dan opwekken in uw macht.

Zij van de Maraten hebben grote macht, daar zij de armoe tot leven hebben gewekt. Ja, zij hebben haar vertroost, en zij hebben haar machtige genezing geschonken. Zij zijn tot haar bomen gekomen waar zij de gave van macht ontvingen. Zij zijn haar tot een geschenk. Haar dienaars zijn zij. Wonderbaarlijk trouw zijn zij, en wonderbaarlijk is hun macht. Zij dragen de talen der aarde tot de oven waarin zij gezuiverd worden. De Heere wil u aansporen en bemoedigen om de gaven der engelen te leren kennen en aan te wakkeren. Gij dan draagt allen een heilige gave in u. Zo heeft de Heere u de gave en gaven gegeven om datgene te doen wat Hem behaagt. En zij allen werken voor

de armoe. Haar gaven en weelderigheden zijn overvloedig om het goede te doen. Draagt dan haar klederen en wapenrustingen, opdat gij uw allerheiligste zielen zult vervolmaken.

2.

Oh, gij zifters en dragers der gebeden, stelt u dan op voor het aangezicht des Heeren opdat Hij ook u zuivere. De Heere heeft dan uwe monden opgesteld als een heilige oven en een altaar. De Heere zal uw gedachten behoeden, gij die de gedachten der engelen hebt. Al gij engelen, draagt de helm des Heeren, gij die strijdt en gij die de wegen des Heeren en Zijn heilige muren bouwt. Zij die tot Hem naderen en tot de heilige rustoorden des Heeren : Legt uw helmen af. Weet wel dat dit het gebod des Heeren is.

De Heere Zelf zal u ten tijde tot helm zijn, en ziet, deze helm is gevleugeld.

Het Boek der Engelen

Pilaap

1.

Aanhef : Aan Sadiadjel, Engel des Heeren, aan Tusioelel, Engel des Heeren, en Kopran, afgevaardigde der engelen, om de allerheiligste boodschappen tot hen die onder de aarde en hen die boven de aarde zijn te brengen. Williel dan, blaast de bazuinen, u en de uwen, gij die zijt aangesteld over zeventig legioenen.

Tweede Aanhef : Van Sandriel aan de gemeenten der engelen, zij die Gode prijzen op hun legersteden. Van Saaftiel, broeder van Sandriel. Opdat de engelen spreken van de woorden die zij gehoord hebben, tot de zeventig districten boven en onder de aarde, onder aanvoering van de engel Gammiel. De Heere zij geprezen. Tumdiach, Umiach.

Gij dan vrienden, en engelenvrienden, gij zijt genaderd tot de steden der engelen. Legt dan uw wapenen af, en komt tot rust, al gij die boodschappen hebt gezonden tot de onderste districten der aarde. Vrede zij u, en genade. Gij hebt gestreden, en gij zijt verwond door de vorsten der aarde. Brengt dan uw wonden hier, opdat gij genezing ontvange. Ja, de Heere zal u den angel uitrukken, en de doorn der engelen geenszins laten staan. De Heere dan zal de doorn doorsteken, opdat het zijn kracht verlieze, en opdat gij tot de bovenste engelensteden kunt gaan, oh gij brengers van boodschappen tot de onderste districten der aarde. Ik dan stel Tamaus aan uw zijde, de engel der genezing, opdat gij klaarheid en helderheid ontvange. Ik leid u op de goede weg.

Oh, engel van genade, gij die genade hebt gebracht tot de onderste steden onder de aarde, genade zij u en vrede. Uw genade worde u vermenigvuldigd.

Derde Aanhef : Zij die uit de verdrukkingen komen, ziet, gij zijt geeerd. De Heere zal u de witte klederen aanreiken, en deze klederen zijn zacht als dons, en schuimend als het schuim der zee. Gij dan zijt genaderd tot de zeeen der engelen. Leg dan uw oude klederen af. De Heere zal u Tuzi'el aanstellen om over uw zielen te waken, en om uw geest te verkwikken.

Weest dan vederlicht in uw voetstap, en maakt uzelf los van de aarde vanwaar gij komt. Gij zijt genaderd tot het heiligste der engelen, en tot God die heilig is. Zo zal er dan onder u geen enkele zijn die zich heeft vervuild met de schatten der aarde. Gij hebt uw schatten hier. Keert dan niet om, maar kom nader, oh schone engelen, opdat gij de klederen des heils ontvange. Gij dan met helmen : Legt deze af, opdat het vuur des Heeren u zal zuiveren in uw allerheiligste verstand en geweten.

Raziel en Tamael, gij die klaarstaat aan de poort des Heeren om engelen uit de strijd binnen te laten : Schenk hen boodschappen tot eer van uw Heere. Geeft hen lavende dranken, en geeft hen uit het allerheiligste des Heeren. Vervult uw taken dan goed, want Hij die komt, kome spoedig. Laat dan Hiarschi en Samalip de poorten van heil openen voor zulke strijders die zich waardig hun taak hebben gedragen. Oh, heilbrengers, schept dan uit de kolken van heil, en zuivert uw zwaarden. Legt uw zwaarden af, gij die zwaarden draagt, en komt tot de Heere, tot Zijn Aangezicht bedekt onder

sluiers. Gij zult heil scheppen uit het heilbrengende Spaakse, en gij zult uw harten zuiveren en spreken tot de Allerhoogste in geheimenissen. Spreek dan ook in geheimenissen tot elkaar, in de tongen der engelen, opdat het u welga.

De Heere dan zij u zevenvoudig genadig, gij die op heilige grond staat. Gij dan zijt waardig de gedachten der engelen te dragen, gij die de gedachten van hen op de aarde en onder de aarde niet draagt. En gij weet allen wel, dat hij die de gedachten der engelen draagt door de Heere gezegend wordt. Hij dan zal vruchtdragen tot in het tiende geslacht van hen die hij dient.

Gij dan zijt genaderd tot de boom des levens. Neemt en eet allen daarvan, opdat uw verstand en geweten heilig staat voor de Heere. Ik heb u tot onder de aarde gezonden, en ik heb u teruggebracht, om u op te stellen voor de Heere. Gaat nu in tot uw rust. Bemoedig elkander met deze woorden, en vuurt elkaar aan.

2.

Hektesiel, waar zijn uw engelen ? Gij dan die voor het aangezicht des Heeren stond zijt gevallen. Maar de Heere zal u wederom ophalen. De Heere zal zijn lichten op u laten nederdalen, want gij zijt diep in de put des satans gedaald. Hoe is het in u opgekomen de Heere ontrouw te zijn ? Gij echter zult gezuiverd worden door het vuur der engelen, en gij zult voor de Heere moeten verschijnen, opdat gij zult beslissen waar uw plaats is. De Heere zal naar u luisteren, en niet al te zwaar oordelen, daar gij hard hebt gewerkt voor de Heere, ja, zelfs nu. Gij bent velen tot voorbeeld geweest, en hoewel gij de dieptes des satans hebt leren kennen, hebt gij aan hem uw hart niet gegeven. Uw hart behoort nog steeds de Heere toe. Daarom, Hektesiel, weest niet bedroefd, want de Heere en ik hebben de nachten gezien waarin gij tot de Heere riep en u niet antwoorde. De Heere heeft gezien dat gij sprak als een kind om te worden als een kind, en de Heere heeft Zijn vleugelen op u gelegd. Daarom, vrees niet, maar laat de Heere u van uw ontrouw genezen. Niet voor eeuwig toornt de Heere, en de Heere heeft zijn dienstknechten lief.

3.

De Heere is u op uw vlucht tegemoet gekomen. De Heere heeft de tegenstander terzijde gedrukt, en voor u een pad gemaakt door de wildernis. De Heere heeft de duisternis van u weggenomen, waarin gij werd gevormd. Nu zal de Heere tot u komen, om uw boodschap te veranderen, want gij zult klaarheid en helderheid hebben nu. Gij hoeft niet meer in het duister te tasten. De Heere zal u antwoord geven.

De Heere heeft u antwoord gegeven, gij, de broeder der engelen, gij die tot de bovenste engelensteden zijt gekomen. Gaat dan binnen, en leg uw vleugelen ten ruste. De Heere heeft u de levendmakende drank der engelen gegeven, gij die van het onderste der aarde komt. Tussen de wateren heeft Hij u reine melk gegeven.

Nu is dan de Heere voor u uitgegaan. Hij dan drage uw hart naar binnen, en drage het tot een plek waar gij overvloedige vrede kent. Zo zal hij dan ook uw ziel binnendragen en al wat daarbinnen is, en Hij zal uw ziel verzadigen met het goede des lands.

Gelooft dan in de Heere, Hij die uw harten tot het binnenste heeft gedragen. Vertrouwt op Hem die uw zielen heeft gekneed voor Zijn Aangezicht. Zou Hij niet trouw zijn aan wat Hij geschapen heeft ? De Heere dan kent eeuwig trouw. Zalig zijn zij die hun harten niet voor Hem hoeven te bedekken. Zij stralen tot in eeuwigheid. Ja, zij zijn gekomen tot de eeuwigheden der engelen, waar zij van het zoete der engelen drinken. Hun namen zijn geheiligd, en zij staan op voor heilige tronen, waar de Heer Zijn veer op heeft gezet. Zij dan zullen staan voor vele veren, hen die oordelen, en zij die getrouw zijn zullen deze veren dragen. Zo zoekt de Heere dan hen die getrouw zijn, want de rest is reeds verloren.

De Heere dan heeft uw harten gedragen, de harten der engelen, en ziet, Hij heeft deze harten gewogen en beoordeelt door Zijn veren. Ja, langs vele veren gingen zij, om door de sluiers der steden binnen te gaan. En hij spelde boodschappen op uw zielen, en gij droeg deze boodschappen in

hun zwaartes, opdat gij niet kon strijden, en daardoor lang in gevangenschap zat. Maar de boodschap heeft een uitweg gevonden. De boodschap heeft overwonnen, en heeft uw zielen vrijgezet. Nu staat gij dan om de Heere te aanbidden. Nu staat gij dan om de Heere lof te zingen. De Heere heeft trouw bewezen aan u, en heeft uw vijanden verslagen. Zo zult gij komen tot Taziel en Meliniel, zij die de heilige boekrollen dragen. Gij zult hen inzien, en gij zult in uw harten verzadigd raken en gelaafd worden.

Bashram

Verheft uw harten tot de Heere, gij die zijt aangekomen. Trouw hebt gij Hem bewezen, en Hij heeft trouw aan u bewezen. Komt dan nader opdat gij uzelf baadt in de poel van schoonheid. De Heere heeft uw zachtheid voor Hem gezien, en heeft u veelvuldig zachtheid geschonken. Zo doet ook de Heere trouw aan uw beminden. Rust dan in Hem, gij die aan Zijn poorten klopt, want met genade zult gij binnengaan tot de poelen van Loofte. Ja, tot Laafte zult gij gaan, om haar sieraden te dragen. Zij dan zal u dopen in haar poel van schoonheid, en zij zal u meenemen tot in haar dieptes. Gij dan zult het lied des Heeren kennen, en het lied van het Lam. Ook zult gij het lied der engelen kennen. Gij die door de Heere gekend zijt zult ook Hem kennen. Vertroost en bemoedig elkaar dan met deze woorden, opdat zij de bruggen vormen tot de hogere plaatsen.

Zij dan die komen van de plaats waar zij de Heere aan het kruis vertroost hebben : Genade zij met u. Vrede zal de Heere naar vermogen toedelen. Gij die de Heere aan het kruis bemint hebt : Genade zij met u. Open uw poorten opdat de Heere zal binnentrekken. Zo zal de Heere dan komen met al Zijn legerscharen, opdat uw huis vol zal zijn, en uw steden bevolkt.

De Heere zal uw ramen openen, en naar binnen kijken. De Heere zal uw onderkamers en bovenkamers bewonen, want gij zijt de Heere trouw geweest tot in tienduizend geslachten. Weldra zal de Heere uw harten openen, opdat gij het sieraad rijkelijk ontvange.

Zij die nog steeds tegen Tumalach strijden gebied ik te stoppen. Alhoewel hij hoog staat heeft de Heere liever dat gij de werken der mensen oordeelt. Zij die blijven doorstrijden tegen Tumalach zullen de Heere niet welgevallig zijn.

Fono'el

Fono'el, gij die de engelen der zonnen beheerst, gij bent de Heere getrouw gebleven, maar gij hebt uw taak verzaakt. Sta dan weder op, en voer uw engelen aan als een waardig aanvoerder. De Heere zal tot uw woningen komen, Hij en Zijn tienduizenden, opdat Hij u lere.

Niet een ieder die u volgt volgt de Heere. Zo zal de Heere de afvalligen en misleiders uitrukken. Laat dan lauwheid uw hart niet meeslepen, anders zal de Heere uw deel afscheuren en aan uw broeder geven.

Het Boek der Tepelen

1.

Gij dan die het geheimenis der tepelen kent, oh luistert, opdat de Heere u medele in de overige geheimenissen en de weelderigheden der geheimenissen. Komt dan tot verborgen grotten, om het hart der zee en haar geheimenis te aanschouwen. Zeven geheimenissen zijn over de aardbodem gekomen om hun geheimenissen te ontbloten. Ziet dan, zij zullen tot de hoeren der aarde gaan om onder hen zuivering aan te brengen. Deze woorden zijn waarachtig en getrouw. Bewaart hen totdat Hij die genadig is komt.

Zij dan hebben een geluid voortgebracht onder wilde honden en wilde katten, en hen van de karazuur. Aanvoerders hebben de heilige tepelen op hun voorhoofden ontvangen, reikende naar achteren, en hebben de buiktepel ontvangen. Ja, aan weerszijden van de zonnetepel hebben zij tepelen ontvangen, reikende naar hun schouders waar de aardkaarten liggen. Onder wilde honden en wilde katten werden hun namen groot gemaakt en op wanden geschreven. Ja, weldra zullen zij zonnetepelen op hun knieen ontvangen, zij die Hem getrouw zijn gebleven. Hij dan heeft zijn

vorsten aangesteld, om hen wijsheden van toekomende eeuwen te verkondigen. Ook gij zult dan niet achterblijven, maar gij zult onderzoek doen, en uw kennis zal vermeerderen. Grote zalving heeft Hij aan hen beloofd die zijn geboden onderhouden, ja, tot boven schuld en onschuld zal hij hen uitdragen en hen de woning der zonnen schenken.

Zo zult gij dan voor Hem uitgaan, en uw beloftes nakomen, gij allen die de Heere kent. Gij zult vanuit het zoete van het binnenste oprijzen, gij die de aarde kent. Zo zal de Heere u weldra zegenen, zowel in de hemel als op de aarde en onder de aarde. Nu zal er dan een vuur van de Heere uitgaan om u tot een licht te zijn, en om u te leiden van tepel tot tepel, daar zij de gevoeligheden des Heeren zijn. Zij zijn dan uitgegroeid vanuit zijn wonden als de vruchten van het kruis, waaruit de melk van alle eeuwigheden stroomt. Zalig zijn zij die toegang hebben gekregen tot deze dranken, en zalig zijn zij die het hun kinderen niet onthouden. Zo zal de Heere dan aan het einde der dagen zijn bronnen openen. Ja, aan het einde der goede dagen zal Hij Zijn kracht schenken aan hen die Hem oprecht hebben gevolgd.

Van kracht tot kracht zullen zij gaan, die uit Zijn bronnen hebben gedronken.

2.

De pilafen zijn de engelen die in de oerstrijd sneuvelden. De Heere heeft hier niet over gesproken tot Zijn kinderen vanwege de teerheid. Zij liggen verborgen in oergraven onder de aarde en onder de hemel. Ook liggen zij verborgen in putten tussen de wateren. Van hun bloed en vlees werd de kip geschapen, en de kip werd de bewaker der tepelen. De Heere zal de pilafen oprichten die Hij gebonden heeft gehouden tot deze dag. Hij dan heeft hen het pad der armoe laten bewandelen om zo veelvuldig één te worden met Hem. Zij dan zijn de rivieren in hun kracht, en de golven der zeeen. Zo dan is op dezelfde manier de pilaap de voorloper van het varken, die ook bewaker der tepelen is. Maar de Heere heeft de pilaap recht verschaft. Zij zijn als de winden in hun kracht, en de kracht der zon.

Weest daarom verheugd wanneer gij het pad der armoe bewandelt, want zo zult gij deelhebben aan het geheimenis der pilafen en pilapen. De Heere zal dan de tepelen die in de oerstrijd zijn gesloten wederom openen, ja als zegelen zal hij ze openen, en gij zult ingaan tot de veelvuldige vreugdes des Heeren. Heiligt dan uw zielen voor de Heere, opdat Hij uw koorden aanschouwt en u daarvan losmake. Weet gij dan niet dat de tepelen des hemels de wapenen der eindtijd zijn ? Alleen vanuit uw wonden zullen zij voortkomen.

3.

Hamaf, pilaaf van de derde oergraad, gij zijt tot het bos gekomen. Gij hebt daar melk gedronken, en gij hebt uw legers daar geboden. Gij hebt het heilige gras tot de Heere gebracht als een offer. De Heere nu opent uw tepelen als in het boek der engelen.

Ook zult gij naderen tot het veen. Gij zijt getrouw geweest tot in duizend geslachten, en draagt het schoeisel der armoe als een sieraad. Gij hebt genezing geschonken aan de Heere.

Tot een ander bos zult gij naderen waar gij uw legers zult gebieden. Gij zult hen sterk maken door uw bemoedigingen, en gij zult het geluid der vertroosting scheppen vanuit uw wonden. De Heere dan legge Zijn Hand op uw wonden, daar gij Hem overvloedige genezing hebt geschonken.

Gegroet, Hamaf, gij die de Heere kent. Gij die door Hem bent bevestigd, gaat heen in vrede. Gij die op zoek zijt om poorten te openen. Ziet, gij zult de poorten openen, en zij zullen zich voor u openen, omdat gij de tepel op uw voorhoofd draagt, reikende naar achteren.

4.

Gij dan kent de sieraden van gebondenheid als veren en muskus, als de sieraden der armoe. De Heere heeft u vleugelen gegeven. De Heere heeft u genade geschonken, en het zoete van melk en honing. Ja, Zijn heerlijkheid is over u. Schroomt dan niet om van Zijn bessen te eten en van het overvloedige. Want ziet, het stroomt vanuit Zijn wonden, en vanuit Zijn littekenen en vanuit Zijn

bron van armoe. Zij die de armoe niet kennen zijn vervloekt. Zij voegen niets toe aan de Heere, en laten het hart van de Heere koud. Hoog staan zij op hun torens met hun ijdele bazuinen, maar ziet, als tinnen mannen vallen zij neer, om in de vurige ovens gesmolten te worden. Ziet dan uit naar deze dag, zegt de Heere, opdat gij één zult zijn met Hem. De Heere heeft geen behagen in hen die de armoe niet kennen. En zij die de armoe kennen : Komt tot haar diepste kamers, opdat gij genade zult vinden voor uw ziel. Zij die de Heere kennen sidderen en beven voor Hem, maar zij die Hem niet kennen gaan voort met grote monden. Ziet, de Heere zal deze monden uitrukken en brengen tot de ovens van vuur en ijs. Ja, harde klemmen zal Hij om hun monden doen, want zij hebben grote woorden gesproken, en zij hebben het land vereten. De kaalplukker zal Hij tot hen zenden, en het schuim zal uit hen worden weggezogen, totdat zij een kale rots zijn geworden. De Heere laat hen dalen tot het diepste der aarde, waar alle poorten voor hen gesloten zullen worden. Helpt hen dan niet, zij die ijdele woorden spreken, opdat gij niet tegen de Heere strijde.

Gij dan die de armoe volge, gij hebt nog niet van haar bessen gegeten, nog niet van het overvloedige schuim gedronken. De Heere voere u krachtig aan, gij die Zijn woord bewaart en Zijn sleutelen draagt. De sleutelen der armoe zijn u deels geschonken. Voert dan strijd om de armoe, en verdedigt haar, opdat de Heere u zal verdedigen. De Heere dan leide u tot de troon van armoe, waar ook gij een waardig oordeel zult ontvangen. De Heere heeft uw verdriet gezien, en zal al uw tranen wegwissen. Kom dan met vrijmoedigheid voor de troon des Heeren, want de Heere is vrijmoedigheid. Hij heeft uw liefdeslittekenen gezien. Melk vloeit daaruit voort met kracht om te onderwijzen. Het hart der zee zal de gebondenen vrijzetten. Zij die droog geworden zijn zullen gelaafd worden, want de Heere Heere is een genadig God. Hij is het die de armoe veelvuldig beloont.

5.

Zonder kracht zijn zij die de Heere verloochenen. Zij zitten op hun tronen van rijkdom en hebben het woord krachteloos gemaakt. Maar de Heere zal hen slaan, zij die laaghartig zijn. De Heere heeft hen gezien wiens monden schuimen en bruisen van gemeenheid. De Heere zal Zijn vorsten zenden en Zijn legerscharen om hun muren te doorbreken. Doorsteken zal Hij hun muren, en hun doornen breken. Een machtig koning is de Heere die baadt in armoe. Hij dan staat niet boven Zijn knechten, maar leert hen nederigheid door Zijn voorbeeld. Hij is hen als een spiegel.

Hij heeft hen geleid tot de schatten der armoe. Zijn bewakers zijn zij. Zij dragen Zijn sleutelen en de sleutels der armoe. Veelvuldig in zegen zijn zij. Ja, zij baden in de rode zon, en staan op om Zijn heerlijkheid te ontvangen. Niet zonder kracht zijn zij die Hem volgen. Zij maken de Heere groot op de hoeken der straten. Veelvuldig zijn zij in de woestijnen om nieuwe kracht op te doen. Veelvuldig zijn zij aan de randen van het veen om Zijn geheimenissen te overdenken. Zij aanbidden Zijn stilte, en brengen Glorie aan Zijn Woord. Genade zij u en vrede, indien gij behoort tot zulke meesters. Zij zijn de meesters der armoe die Zijn tepelen dragen.

Het Boek der Paradijsen

1.

Leg uw zwaarden en borstschilden op het altaar opdat de Heere het zuivere. Tot het altaar der engelen zijt gij gekomen. Zij die trouw zijn in alles zullen van de Heere een nieuw zwaard ontvangen. Laten zij die het vlammenzwaard dragen nader tot de Heere komen, en het in de handen des Heeren leggen. Gaat dan in tot de vreugde van uw Heer, want gij hebt waardig gestreden. Tazami'el zal u leiden tot de getrouwe post. Uw wonden zullen verheerlijkt worden, en de strakheid van uw riemen en gordels zal tot zaligheid worden. Ja, in armoe hebt gij gestreden. Gaat nu in tot de rijkdommen des Heeren. Zij dan die tot de bomen des Heeren zijn gekomen en tot de bomen der engelen : Maakt uzelf op om tot de vreugde des Heeren in te gaan. Gij die de vruchten der engelen draagt : Legt uw zwaarden af, en nadert tot uw rust. De Heere zal u met Zijn woorden bekleden, en u overvloedige rust schenken, gij die tot de krachten der engelen zijt gekomen. Zo zal Tazami'el uw leidsman zijn in het huis des Heeren, hij die aanvoerder is over duizend legioenen. Hij zal rust en

orde tot u gebieden. Hij zal uw lasten afnemen, en nieuwe boodschappen bevestigen aan uw hart, waarmee gij de eer des Heeren zult verkondigen. Zij die de bazuinen dragen : Legt dezen af, en komt tot uw rust in het huis des Heeren. Tot de paradijsen der engelen zijt gij genaderd.

Ja, door vleugelgordijnen nadert gij en door de vliezen des Heeren, zij die van honing druipen. Legt uw boodschappen dan af, en treedt heilig binnen in de paradijsen der engelen. Zij die de zwaarden dragen om de hof te bewaken groeten u. Neemt dan uw zwaarden niet op, maar geeft ze aan Tazami'el die u leidt. Zij die de vlammenzwaarden dragen en de hof bewaken groeten u. Zij die de helm der heerlijkheid dragen en de hof bewaken groeten u. In de talen der engelen zullen zij tot u spreken. In talen der stilte zullen zij tot u komen. Buigt dan tot de heilige doorgangen der paradijsen der engelen. De Heere dan is Eén. Hij die u vlees gegeven heeft bij de boom des vlezes groet u. Zorgvuldig heeft hij u bedekt met het vlees der engelen, en het brood der engelen heeft hij u niet achtergehouden. Tot verzadiging toe heeft hij u laten drinken van de melk der engelen.

2.

Zo heeft de Heere u het goud der engelen geschonken. Het borstschild der engelen is aan u gegeven. Gij bent gekomen tot de boom waaraan de vlammenzwaarden groeien. De Heere heeft u de genade der engelen geschonken. De Heere heeft u bekleed met de riemen en gordels der engelen, en met hun veren. Oh, gij engel, die tot in de paradijsen der engelen zijt binnengekomen, sta op voor de Heere, en nadert tot de tronen der paradijsen, ja, tot de tronen der engelen. Want de Heere heeft Zijn engelen aangesteld. De rivieren der engelen zijn dan vol met het zachte der engelen. Laat uw ziel en geest daarin verkwikt worden, en laat u bekronen met het zachte der engelenzeeen. Tot vorstendom heeft de Heere u geroepen. De raad der engelen is op u, om u te tooien met de wijsheden der engelen. De kennis der engelen vervulle de hemelen. Zij die de bazuin dragen en de zeeen der engelen bewaken groeten u. Zij die het zwaard dragen en de zeeen der engelen bewaken groeten u. De drank der engelen zult gij drinken, gij die tot de dieptes der engelenzeeen nadert. De Heere zal u de geheimenissen van het hart der engelen en hun zeeen laten zien. Zij dan reinigen uw verstand en behoeden uw gedachten, daar het de gedachten der engelen zijn. De Heere en Zijn getrouwe engelen behoeden ook uw geweten, daar het een geweten der engelen is. Uw hart zij gezegend, daar het een hart der engelen is. De Heere zij daarvoor geprezen tot in eeuwigheden en tot in de eeuwigheden der engelen. De Heere dan spreke tot u in de talen der engelen, en uw hart stemt ermee in, daar het het hart der engelen is. Veelvuldig geprezen zij de Heere die de harten doorzoekt en verkwikt. De Namen der engelen zijn in Hem geschreven, op de poorten van Zijn Hart, en in de binnenkameren van Zijn Hart. Zij die het zachte der engelen dragen en zuiveren komen dan dagelijks voor Zijn Troon, en Hij behoede hun zielen.

3.

Legt dan al uw werken neer wanneer gij voor Hem verschijnt. Het lange des Heeren is een geheimenis voor hen die Hem liefhebben. Dezen zijn Zijn engelen. Aan hen zijn de geheimenissen van het binnenste gegeven. Zij dan, de engelen gaan door de lange traditie der engelen heen, opdat zij komen tot de hogere vormen. In de traditie komt de engel tot de boom der tepelen, waar de tepelen der engelen zijn, en daar ontvangt de engel tepelen op zijn billen, en op zijn onderrug. Elke keer dat hij tot deze boom terugkomt ontvangt hij een tepel hoger op zijn rug, waardoor hij de adem der engelen dieper ontvangt. Wanneer de tepelen zijn schouders hebben bereikt, komt hij tot de boom der adem. Zo dragen de engelen vele tepelen voor het aangezicht des Heeren, die de heerlijkheid der wonden en littekenen uitbeelden. Wanneer de tepelen op hun billen zijn uitgegroeid tot de randen zullen zij vlammen als de zonnen in hun heerlijkheid. Zij dan zullen de geheimenissen der zonnen der engelen kennen, en zij zullen door de engelen aldaar gegroet worden. Hier zullen zij de tekens der engelen leren. Hun macht en geest zal herkend worden door hun tepelen.

Zalig zijn zij die tepelen binnenin dragen. Zij wiens tepelen vanuit hun mond naar buiten groeien tot over hun lippen spreken van zaligheden. Zalig zijn zij die tepelen op hun tong dragen, en zalig zijn zij die tepelen op hun handpalmen dragen, boven de handen en op de vingers. Veelvuldig zijn zij tot de boom der tepelen gekomen. Zij dan kennen de geheime talen der engelen en hun tekens. Zij zijn

beschreven door de zonnen der engelen.

Zij dragen de littekenen der engelen en hun tatoeages. Zij dragen de tekenen der aarde en de tekenen van onder de aarde niet, noch die van boven de aarde, daar zij door de winden des Heeren worden voortgedreven.

4.

Geen der engelen zal tot de tepelen des Heeren in hun macht komen die geen tepelen op hun voeten dragen. Zij dan worden geboren en geschapen met tepelen op hun voeten, en deze groeien uit tot de randen en brengen anderen voort. Geen der engelen zal tot de tepelen des Heeren in hun eer komen die geen tepelen op hun voeten dragen die tot de hoogtes der benen groeien. Zij dan worden geboren om tepelen te dragen die tot de hoogtes en laagtes der benen groeien, ja, zelfs tot onder de zolen der voeten.

Boek der Engelen der Prometheus

1.

Zo is dan de Prometheus de plaats der herhaling waar vele engelen werken, als een afdeling van de poel des vuurs. Ja, ook gij dient daardoor gereinigd te worden. Hier worden de wonden veelvuldig doorstoken om van daaruit reiniging voort te brengen. Niemand zal zeggen dat dit makkelijk is, maar ook dient gij deze symboliek te begrijpen. Door het kennen zal gij genezing ontvangen. Zo lijden zij die jong zijn veelal door hun onwetendheid, door misverstanden, en onbegrip, maar hierdoor groeien zij op. Ook gij zult rust ontvangen, waar de reis in eindigt. Zo zullen daarom alle engelen op de hoogte moeten zijn van de vuren van de Prometheus, en ook van de vuren van de Tantalos, de plaats van dorst.

Want het doel van de vuren van de Prometheus is opdat gij onthecht raakt, en gij uw werk zult doen. Blijft dan ook vasthoudend weerstand bieden aan hen die valse kruizen dragen, totdat gij in de rust des Heeren gaat. Het geheimenis ligt reeds voor uw klaar als een droom der engelen.

En uw wonden veelvuldig gestoken zullen uitgroeien tot zolen op een nieuwe aarde, waar ook gij deel aan zult hebben. Zo zult gij dan het schoeisel der engelen zijn. Gij dan zijt uitgezonden tegen hen die valse kruizen dragen, maar ook zijt gij gezonden om het kruis der engelen te verkondigen. Dit dan is uw allerheiligste taak, een taak die met zorg zal worden vervuld. De engelen van Gehenna groeten u, en zo ook de engelen van de Tartarus. Zij hebben u allen voor deze taak voorbereid. De engelen der Prometheus en van de Tantalos groeten u, zij die de draaiende zwaarden dragen. Zij die gevlochten zwaarden dragen groeten u, en zij die de draaiende vlammenzwaarden en de gevlochten vlammenzwaarden dragen. Gaat nu in door de poort der heerlijkheid, oh reiziger, en legt uw wapenen en boodschappen neer, ja, ook de boodschappen der kruizen. Legt uw helmen neer, ja, ook de gevleugelde helmen. Luistert naar uw Heere, en weest Hem welgevallig, want wat Hij doet is goed.

2.

Geen van hen die zwaarden dragen zullen ontkomen aan Zijn macht. En Zijn macht is goed. Zij dan wordt door armoe gewrocht. Door armoe wordt zij gevlochten, en zij is de dienaar der Prometheus. Zij leidt hen tot de Prometheus, en daarna terug tot de Tantalos. De Heere dan heeft u brood gegeven met zorg, ja, het brood der engelen, en ook het vlees der engelen. De Heere dan doe Zijn Aangezicht over u lichten en geve u vrede. Halleluja. De Heere zij hierom geprezen. Ook zult gij ontkomen wanneer roofdieren passeren, want gij zult hen het brood der engelen geven, en zij zullen verzadigd worden. De Heere twijfelt niet aan Zijn belofte, en geeft ook geen eeuwige teleurstelling. De Heere is een goede God, die Waarheid schenkt aan hen die in de Waarheid zijn en leugen schenkt aan hen die in de leugen zijn. Wanneer de Heere iemand roept tot de Prometheus, wie zal ontkomen ? Geen van hen die zwaarden dragen zullen aan Hem ontkomen. Waarheen zullen zij

vluchten ? De Heere kent immers alle schuilplaatsen. Hiertoe heeft Hij Zijn engelen uitgezonden.

Waar heeft de Heere u gezonden, Emichti'el, gij die de lichten des Heeren draagt ? Tot de spelonken heeft Hij u gezonden, om rotsen te doorklieven. Geen vogeltje ontziet gij. Gij dan zijt een Engel des Heeren, Emichti'el.

Waar heeft de Heere u gezonden, Lazachel, gij die de duisternissen des Heeren draagt ? Gij dan zijt een Engel des Heeren.

Ik gebied u om de randen te begaan van de Prometheus om de wonderen te aanschouwen. Ik gebied u om daar een pad te banen. De Engel des Heeren zal u leiden. Over bruggen en over zeeen, ja, over de randen van de Prometheus, op de randen der hoogtes. Hier prijzen wij de Naam des Heeren. Hier smeden wij de zwaarden, en dan dalen wij af, opdat onze zolen de Prometheus raken. Op de randen staan wij niet meer, maar diep binnenin, om de wonderen te aanschouwen. Tuzuchi'el zal u leiden, en brengen tot het diepste der Prometheus, daar waar de honing rijpt, het wonder van een nieuwe schepping. Ja, de aarde is in een diepe oven, opdat zij daar opnieuw geschapen wordt, terwijl de engelen juichen. Een nieuwe schepping kondigt zich aan, en geheimenissen worden ontbloot. De Heere die goed is en goed doet vestigt Zijn Naam.

Zo zal Tuzuchi'el u leiden tot de boom der zolen, oh gij engelen, daar waar de paden zijn, de paden der engelen en hun zolen. En Tuzuchi'el zal u leiden tot het oude, en vele deuren van het nieuwe sluiten. Het nieuwe zal ontbloot worden in de diepe ovens van de Prometheus, en er zal niemand zijn die redt. Want het valse nieuwe wordt door de Heere veracht. Ja, engelen verachten hen die het valse nieuwe brengen. De Heere wil u brengen tot de aloude paden en tot de tradities der engelen.

En gij zult vruchten eten van de boom der zolen en van zijn paden. En gij zult erdoor worden verzadigd. En zij die valse armoe dragen zullen tot in eeuwigheid geen deel hebben aan de boom der zolen en aan zijn paden. En zij die valse oudheid aanhangen zullen tot in eeuwigheid geen deel hebben aan de boom der zolen en aan zijn paden.

3.

En Tuzuchi'el zal u leiden tot de heerlijkheden der paden, die de heerlijkheden der engelen zijn, en gij zult tot heerlijkheid komen. Engelen van de Prometheus, de engelen der paden groeten u. Zij met de draaiende zwaarden groeten u, en zij met de gevlochten zwaarden. Zij met de draaiende vlammenzwaarden en zij met de gevlochten vlammenzwaarden groeten u. Legt dan uw zwaarden af, en volg Tuzuchi'el, opdat uw zielen door hem verzadigd worden. Hij zal u leiden tot de kennis en de wijsheid van de Prometheus, ja, van zijn engelen. Dan zult gij tot diepe rust komen, oh Engel van de Prometheus. En gij zult tot het zoete deel van de Prometheus komen, Sisefos. En gij zult op de bergen der Dana'iden staan. En gij zult luid tot de Sisefos spreken om zijn poorten te openen. Dit dan is het heerlijkste deel der Prometheus, waar engelen begeren een blik in te slaan.

De engelen der Sisefos groeten u. Hier bevinden zich de aloude tradities der engelen. Doet dan uw pantser uit, ja, ook uw borstpantser. Komt dan in heilige witte klederen tot de Heere, klederen verscheurd in de strijd. Laat dan uw wonden zien aan de engelen van Sisefos. Zij die geen wonden hebben zullen niet voor de Heere verschijnen. Zij die de engelen van Sisefos niet kunnen zien zullen niet voor de Heere verschijnen. Laat dan uw littekens aan de Heere zien. Zij die de lichtende littekenen niet dragen zullen niet voor de Heere verschijnen. Laat dan uw tekens en tatoeages zien, en de zonnetatoeages op uw rug. Zij die deze merktekens niet dragen zullen niet voor de Heere verschijnen. De Heere zal de zegels verwijderen, en zal u nieuwe merktekens geven. Zij zullen lichten als de zon, ja, als de boom der zonnen. En zij kennen allen hun eigen kleur. Zij kennen ook hun meesters. En Tuzuchi'el zal u leiden tot uw verhoging, en tot de ladder der engelen. Gaat dan over de randen van Sisefos, in vertraging, en aanschouwt zijn wonderen. Hier zult gij uw zwaarden smeden.

Oh, engel van Sisefos, legt uw helm af. De Heere zal u over de randen van de Dana'iden brengen tot een allerheiligst deel. De Heere zal u het brood van Zijn genade geven, en gij zult met de kruimels

de roofdieren die passeren verzadigen. Ja, hen die gulzig zijn zult gij stukken brood geven. En de Heere zal u leiden tot de boom der broden, die de broden der engelen zijn, en gij zult volop verzadigd worden. En gij zult kleding dragen als brood, en schoeisel als brood, en gij zult de wonderen der Dana'iden zien, wanneer gij Tuzuchi'el volgt over hun randen. Op de aloude hoogtes bevinden zij zich, waar gij uw helm in het oude zult smeden. Dan zult gij afdalen in de putten der Dana'iden met macht, en Tuzuchi'el zal u terugroepen. Dan zult gij wederom afdalen in de putten der Dana'iden en Tuzuchi'el zal u terugroepen.

4.

En de engelen der Dana'iden en hun putten zullen u groeten, en gij zult de namen kennen van de putten. En gij zult tot deze putten afdalen met macht. En de Heere zal u terugroepen.

Engel der Dana'iden, legt uw zwaarden af, gij die tot de aloude tradities der engelen zijt gekomen en tot de tradities van de Dana'iden. Legt uw macht af, en uw helmen, want gij zijt tot de Heere gekomen. Legt uw boodschappen af, en uw bazuinen. Legt uw hoorns en trompetten af, en komt in stilte tot de Heere. Engel der Dana'iden, laat uw wonden zien. Zij die geen wonden dragen zullen niet voor de Heere verschijnen. Engel der Dana'iden, laat uw armoe zien en hun weelderigheden.

Het Boek van de Putten

Engelen der Dana'iden, gij zijt tot de aarde en tot onder de aarde gezonden om haar en haar bewoners te sluieren. Gij bent gezonden om het verstand van hen die onder en boven de aarde leven te versluieren, daar zij vele dingen nog niet kunnen dragen. Hierin bent gij getrouw geweest. Ook hebt gij hun geweten versluierd en hen ongevoelig gemaakt naar de eis des Heeren. Gij hebt de wetten van hen weggenomen en aan de Heere teruggegeven. Gij hebt hun putten gesloten, maar nu is het tijd om die te openen. Zo zult gij de put van Hades openen, die tot het dodenrijk leidt, en tot haar paradijsen. Zo zult gij de put van Poseidon openen, die leidt tot de dodenrijken der zeeen en hun paradijsen. Zo zult gij de put van Zeus openen, die leidt tot de dodenrijken van de wind en de zon, en tot hun paradijsen.

Zo zult gij tot de put van Zeus komen om in haar af te dalen, en gij zult boodschappen verkondigen tot hen die achter de put leven. En gij zult een boodschap van verlossing verkondigen aan hen die daar gevangen zitten, en gij zult een eeuwig evangelie prediken. En wanneer een man in een vrouw afdaalt, zal hij tot haar dodenrijk komen, en zijn zaad zal de boodschap van verlossing verkondigen. Zo zult gij geen vrouw van node hebben, maar op gelijke wijze zult gij in de putten der Dana'iden afdalen om een tijd van wonderen aan te kondigen. Zo zult gij het geheimenis des Heeren kennen. Zalig zijn zij die vele putten der Dana'iden in hun lichamen dragen, want zo zult gij elkaar tot bescherming zijn.

De Engelen des Heeren hebben zich onthecht. Zij kennen de drangen van de aarde en van onder de aarde niet. Zij wassen zichzelf in het onbekende. Zij kleden zich als vreemdelingen, en kloppen aan de poorten van het oude. De drangen van het valse oude kennen zij echter niet, en zij brengen boodschappen van vrees tot zulke ouden. Zij brengen hun eeuwig zaad tot de putten der Dana'iden en verspillen het niet aan de aarde. Zij zijn tot de boom van zaad gekomen, dat het zaad der engelen is. Hier wassen zij zichzelf met bekenden. Hier dansen zij voor de Heere, en zijn zij als de vogels. Zij echter die het zaad der engelen verspillen worden het voorwerp van hun wraak. In de oude tuin staat de boom van het zaad.

De oude tuin is als het sieraad des Heeren. De Heere kent Zijn engelen bij name.

Het Boek der Bomen

Het gevleugelde zwaard is hen gegeven die Hem dienen. Legt uw zwaarden af. Het gevlochten zwaard is hen gegeven die Hem oprecht dienen. Legt uw zwaarden af, en uw helmen, want gij zijt genaderd tot Zijn Glorie. Zij die Hem oprecht dienen staan boven de rampen. Zij worden boven de golven uitgetrokken. Zij die Hem oprecht dienen kennen Zijn Luister. Zij kennen de slag van Zijn Hand. Legt uw zwaarden af, uw koorden, riemen en gordels. Doet uw pantser af en uw borstpantsers. De Heere is een goede God, en tot Hem zijt gij genaderd. Zijn Woorden klinken door tot Zijn dienstknechten, hen die Hem oprecht dienen. Hij brengt hen tot rust onder Zijn bomen, en verkwikt hun geesten. Zij die Hem dienen dragen Zijn heerlijkheden in hun zielen, en zijn genaderd tot de boom der zielen, die de zielen der engelen zijn. Zij kennen het schuim van de zeeen der engelen, en zijn vervuld met dit schuim. Ja, het schuim der engelenzeeen strome door hun ziel. Zij hebben hun ziel van de Heere, van Tanahach, die staat bij de boom der zielen. Hij heeft hun zielen vervuld. Zijn roep gaat tot hen uit.

Zo is Tanahach de eerste onder vele broederen geworden, daar hij de Heere in toewijding heeft gediend. Hij dan is gekomen tot de boom der geesten, die de geesten der engelen zijn. De Heere dan is het die hen van geesten heeft voorzien, en het schuim stroomt door hun geesten. Ja, de zielenschuim schenkt Hij in genade en in overvloed tot hen die Hem dienen. Ja, het geestesschuim is als Zijn Roepstem. Zo staat dan de Heere bij de boom van schuim, wat het schuim der engelen is. De Heere dan geve van Zijn schuim aan hen die Hem dienen in gehoorzaamheid. Doet uw pantsers af, en uw gordels, want gij zijt genaderd tot een ondoordringbaar licht.

Tanahach, broeder onder velen, veldheer van Christus, gij zijt schenker des Heeren. Laat hen die Hem dienen u volgen. Laat hen die Hem in oprechtheid en gehoorzaamheid dienen uw toewijding dragen. Schenk hen de koorden der engelen, en laat hen afdalen in de putten der Dana'iden. Zij hebben hun taken volbracht en zullen weldra de Heere ontmoeten. Zij zijn gekomen tot de boom der gaven, die de gaven der engelen zijn. Met vreugde zullen zij heil scheppen uit de bronnen des Heeren. De poorten der Dana'iden zullen hen niet tegenhouden. Zij zullen doorgang hebben tot de Heere die troont in Sebia.

Sebat Matachal, Sebat Moerdes, Sebat Majachin, zij zijn gekomen tot de bomen der talen, die de bomen der engelen zijn. Zij hebben het groene des Heeren gezien, en Zijn gloed, en zij scheppen heil uit de bronnen des Heeren met grote vreugde. Zij hebben de zaligheid des Heeren verdient.

Sebeat Menehis, Sebeat Shaoel, zij zijn in de putten der Dana'iden afgedaald om hun geheimenissen te aanschouwen. Zij hebben geluisterd naar boodschappen der engelen. Zij zijn tot de bomen der boodschappen gekomen, die der engelen. Zij hebben hun haren niet gevlochten, en zij hebben van het gif der aarde niet gedronken. Ook hebben zij niet van de drank van onder de aarde en boven de aarde gedronken. Zij zijn de Heere getrouw geweest.

Loofte

1.

Uw pijn zal tot schuim worden in de tuin des Heeren. Tot de tuinen der engelen zult gij gaan en tot hun paradijsen. Zij die op de eilanden der engelen zijn groeten u. De Heere vervulle u met schuim, de Heere vulle u met honing en melk, daar gij de Heere vrijmoedig trouw zijt geweest. Overvloedig zal Hij u vullen, gij die Hem getrouw zijt. De Heere zal u macht geven over de haaien der aarde en onder de aarde. Ook zal Hij u de sleutels geven van de putten der Dana'iden en de putten der haaien. Gij dan wordt beschermd tegen hun verblindende lichten, want de Heere heeft u gesluierd.

Hier zal uw schuim rijp worden. Legt dan uw sluiers af, gij die tot de Heere bent gekomen en tot de bronnen van warmte, die de warmte der engelen is. De Heere dan doet niets zonder Zijn engelen. Zij dan dragen Zijn naam. De Heere neme dan uw sluiers af, en verlichte uw verstand. Ook zal Hij de sluiers van uw geweten afhalen en het verlichten. De Heere dan is goed. Zijn Naam zij geprezen tot in de eeuwigheden der engelen. Hij laat het schuim rijp worden op Zijn schalen en vermengd het

met het zaad en de honing der engelen. Zo worden vele dingen van waarde geschapen. De Heere dan is goed. Rijs dan op voor Zijn Aangezicht en kom nader. Hij zal de sluiers van Zijn gezicht weghalen.

De Heere is goed. Gij hebt niets te vrezen. Hij kent Zijn dienaars bij name. Tot de tuinen der engelen heeft Hij u gezonden. Hij zal u daar geheimenissen leren, en wegen tonen. Hij heeft uw harten gewogen tegen een veer, en Hij heeft de koorden van engelen die u draagt gemeten. De Heere dan is goed. Gij hebt niets te vrezen. Zalig zijn zij die in Zijn Naam tot Zijn poorten komen. Hen wacht zaligheid en heerlijkheid voor hun zielen. De Heere geeft hen welgemeend van het goede en overvloedige van Zijn tuinen. De tuin draagt de kroon, en haar wachters groeten u. Welgemeende passen maken zij tot u. De Heere heeft hun harten vervuld en zij geven van hun overvloedigheid.

2.

De tuinen van Loofte zijn vol van het schuim des Heeren. Vol van het schuim der engelen is zij. Zij kent de wegen tot haar geest, en haar ziel is met heerlijkheden vervuld. Haar wachters groeten haar, en maken welgemeende passen tot haar. Ook maken zij de gebaren der engelen. In tekens spreken zij tot haar. De tuinen van Loofte zijn vol van genade. Zij kent de wegen en paden tot haar Heere. Zij spreekt met zachtheid en zoetheid. Vol van schuim is haar genade. Genade heeft zij bewezen tot velen. Een rustplaats der engelen is zij.

Zij onderwijst haar dienstknechten door heerlijkheden tot hun zielen te brengen, en door hun geesten te verkwikken met het brood der engelen. Als in het brood der engelen gaat zij gekleed, en zalig is hij die haar geheimenissen weet te ontbloten. Haar dienstknechten verzadigt ze door welgemeende passen te maken. Ook maakt zij welgemeende gebaren waarin zij tot rust komen. Legt dan uw zwaarden af, want gij zijt genaderd tot Loofte. Legt dan uw helmen neer, want zij zal u zijn tot een visioen der engelen. Alleen tot engelen nadert zij, tot hen die haar armoe in overvloed dragen. Zij kennen haar welgemeende kussen en haar welgemeende opvrolijkingen en gezegdes. Zij dragen haar woorden en manieren in hun hoofden en harten, en zij kennen haar wijsheden en de kennis die zij draagt.

3.

Gij zijt genaderd tot Loofte. Zij is genaderd tot u, om welgemeende passen te maken, en welgemeende gebaren. Haar woorden en manieren reiken tot in de dieptes van uw ziel, en de wegen tot uw geest kent zij. Overvloedig komt zij tot hen die haar dienen. Overvloedig kent hij hun namen. Zij omgeeft hen met haar zachte lichten. Boven liefde en haat vinden zij haar paden. Oprecht gemeend zijn haar kussen. Oprecht gemeend haar bewegingen. Zij schenkt Waarheid aan hen die haar in Waarheid dienen, maar zij misleid hen die van bedrog leven. Vrees haar, gij die haar oprecht dient. Dan zal zij uw hart verlichten.

Khnum

1.

Gij zijt genaderd tot de steden der engelen en tot Hem die de zielen heiligt. Leg dan uw wapenen af, en ook uw boodschappen. Kom tot de stilte wanneer gij binnentreedt, want de Heere heeft welbehagen in stilte. De Heere dan geve u vrede. Gij die tot de woningen der engelen komt, weest overvloedig in uw oprechtheid. Legt uw helmen af en uw borstpantsers. Toon de wonden en littekenen van uw handen bij wie u in huis komt, en leg uzelf ten ruste. Toon de wonden en littekenen rondom uw lippen bij wie u de kamer inkomt. De woningen der engelen hebben vele kamers. Leg uw pantsers af, en kom in heilige kleding die vanuit de strijd is voortgekomen. Deze klederen dienen te zijn als verscheurde klederen, en klederen als het brood der engelen. Zo zult gij genade vinden in de ogen der engelen. Legt dan uw hoofddoeken af, en toont hen de wonden en littekenen van uw hoofd. Zij zullen uw wonden verbinden met olie en schuim. Zij zullen u van het

brood der engelen te eten geven.

Laat hen van de kamers u niet al te dienstbaar zijn, en blijft niet te lang, maar ga voort tot het diepe der steden der engelen. Ga niet vele woningen binnen, en blijft niet te lang rusten op de straat. De Heere heeft u een rustplaats bereid in het diepe van de stad. De Heere zal over u waken, gij die getrouw zijt geweest. Gij hebt uw wapenen afgedaan. De Heere zal u leiden over de rivieren der engelen. De Heere zij u getrouw. Gij zult drinken van het schuim der engelen. Laat aan de Heere zien de wonden die vele malen zijn doorstoken. Laat ze niet zien aan hen van de rustplaats der engelen. Zij moeten rusten. En de Heere heeft welbehagen in rust voor Zijn engelen. Laat uw veelvuldig doorstoken wonden zien aan de engelen der rivieren. Zij zullen u tot rust brengen, en de wonden genezen. Laat uw veelvuldig doorstoken wonden zien aan de engelen der zeeen, en de engelen der winden. Zij zullen uw wonden met honing genezen, en u leiden tot het woud der engelen.

2.

Zij, engelen kennen de leiders die God hebben aangesteld. Grote leiders zijn zij, hoger dan God Zelf, maar verborgen in de geheimzinnigheid der engelen. Zij dragen de winden en de zonnen in hun schoot. Boven de Heere staat de Muskus, en boven de Muskus staat Sebek. Boven Sebek staat de Khnum, en boven Khnum staat Skullsmasher. Zij drinken van de wijnen der engelen en voeren de Heere aan. Ook kennen de engelen al hun geslachtslijnen. Zo is Khnum dan een geliefd deel. Khnum dan heeft de Heere in Zijn Glorie geschapen. Khnum zij hiervoor geprezen. Zo verkondigen engelen Zijn Naam dag en nacht. Geen rust kennen zij in het heiligen en aanbidden van Khnum. Maar Khnum heeft hen diepe rust van binnen gegeven. Zo zullen dan alle engelen Khnum belijden.

De engelen van Khnum zijn de stitchiren, maar alle engelen leggen verantwoording af aan Khnum. Ook gij zult gaan tot de stitchiren. Tot de paradijsen van Khnum zult gij gaan, door de verborgen putten der Dana'iden. De stitchiren zullen u groeten.

3.

De hutessen zullen u groeten, hen van de bloemenparadijsen van Khnum. Zij zullen u leiden tot de paradijsen en de bloemenparadijsen van Skullsmasher. Hij zit op Zijn troon als de leider der engelen. Hij leidt God in het verborgene, en zo ook de Muskus, Sebek en de Khnum. Hij troost hen en bemoedigt hen. Ja, een goede leider is Hij. Hij is de verborgen rustplaats des Heeren. Hij bewoont de bovenste arrataharen. Op de aarde kijkt Hij neer. Zijn blik gaat tot onder de aarde, en boven de aarde vestigt Hij Zijn autoriteit. Ja, een goede leider is Hij. De engelen prijzen Hem. Gij die tot Skullsmasher komt, legt uw wapenen en borstschilden af. Legt uw helmen en gordels af. Skullsmasher is een goede leider. Zijn autoriteit reikt tot het onderste onder de aarde. Door de onderste en verborgen putten der Dana'iden bereikt gij Hem. Legt dan uw machten en boodschappen af, want in stilte heeft Hij behagen. Spreekt dan in de talen van Zijn engelen. In de talen der aarde en de talen van onder en boven de aarde heeft Hij geen behagen. De Khnum is als Zijn kind, zittende op Zijn troon. Aan Khnum heeft Hij Zijn autoriteit gegeven. Legt dan uw zwaarden en fakkels af, want Skullsmasher zal u tot licht wezen.

De Xilopili'en en de Huitzilopochtli'en zijn Zijn engelen, en ook de Tezcatlipocanen. Zij staan rondom Zijn troon en Hij zendt hen uit met boodschappen tot de engelen van de Muskus en de engelen van God. De Huitzilopochtli'en zijn vol met de kennis van Skullsmasher. Zij aanbidden Hem op hoge bergen, en zij kennen de verborgen putten der Dana'iden. Zij lopen op de hoge randen, en zij bewerken wonderen. Zij hebben geholpen in de schepping van Khnum.

De Tezcatlipocanen kennen de diepste heiligdommen van Skullsmasher, en kennen Zijn schuim. De Tezcatlipocanen worden tot de aarde en tot onder en boven de aarde gezonden, om de engelen weer terug te halen, en hun boodschappen te bevestigen. Autoriteit vestigen zij tot het onderste onder de aarde en tot het bovenste boven de aarde, en zij verkondigen de Naam van Skullsmasher, hun leider. Met zorg leiden zij het schuim en met zorg dalen zij af in de verborgen putten der Dana'iden. Zij doen engelen de Naam van Skullsmasher herinneren, en zij laten hen een eeuwig evangelie

verkondigen en het schuim van Skullsmasher. De Tezcatlipocanen verkondigen de macht van Skullsmasher. Legt uw bazuinen, hoornen en trompetten af, wanneer gij tot hen nadert. Hen met de vlammenbazuinen en gevlochten hoornen en trompetten groeten u. Ook hen met de draaiende bazuinen en trompetten groeten u.

De Khnum is als hun kind. Zij verkondigen Zijn Naam, aan wie Skullsmasher Zijn autoriteit heeft gegeven. Zij dragen de zegen van Khnum in hun binnenste, en Khnum heeft hun geesten verlicht. Zij kennen de verborgen lengtes van Skullsmasher. Legt uw helmen af, en ook de gevleugelde helmen, gij die tot de Tezcatlipocanen zijt gekomen. Zij brengen engelen terug tot hun rustoorden. Zij begeleiden engelen op hun paden. Zij verkondigen de Naam van Skullsmasher en de autoriteiten van Khnum met zorg. Zij verkondigen het schuim van Skullsmasher en Zijn bomen. Zij zenden hun schepen uit om de engelen op te pikken. In grote kracht komen zij, als de kracht der leeuwen, en met het schuim der leeuwen. Zij dragen de draaiende en gevlochten vlammenzwaarden van Skullsmasher. Legt dan uw wapenen af wanneer gij tot hen nadert. Leg dan uw boodschappen af en uw geschriften, wanneer gij tot hen nadert. Heiligt hen in uw hart.

Gij die de helmen der Tezcatlipocanen draagt, zalig en gezegend zijt gij. De Skullsmasher zal Zijn heerlijkheden in uw zielen uitstorten. Hij heeft u niet vergeten. Hij heeft Zijn Tezcatlopicanen tot u gezonden, ook tot hen die achter de verborgen putten der Dana'iden zijn. Boodschappen van heil zal Hij verkondigen, om zielen te zuiveren, en om het verstand te zuiveren. Het geweten zal Hij heiligen en vervullen met Zijn schuim. Tot Zijn bomen zal Hij hen leiden, en hen tot een leider zijn. Ziet dan, Skullsmasher is goed.

4.

Gij die tot Zijn paradijsen zijt genaderd : Legt uw wapenen af, en laat uw verstand en geweten door Hem zuiveren. Hij zal u de draaiende vlammenzwaarden geven. Legt uw helmen af. Hij zal u de helm van Zijn machten geven. Hij draagt de Inti's tot Zijn schelpen, en Hij draagt hun zonnen tot heilige namen en streken. Veelvuldig zal Hij hen zuiveren, als in Zijn grote oven. Nauwkeurig en met zorg ziet Hij toe op de tradities der Tezcatlipocanen, en wijst op hogere wegen. Tot de zeeen der Tezcatlipocanen zendt Hij hen. Hij heeft hen gemaakt vanuit Zijn schuim, bij Zijn bomen. In Zijn tuinen en rivieren heeft Hij hen opgesteld, als bewakers van Zijn zonnen. In Zijn talen spreken zij, en vestigen autoriteit door Zijn tekens. Getatoeerd door Zijn zonnen zijn zij, en Zijn tepelen dragen zij. Honing en melk is hun deel, zij die van Zijn werken getuigen, en Zijn grootheid verkondigen. Niemand is gelijk aan Hem. Tot zijn zeeen en rivieren kent Hij de wegen. Als heilige wespen en hoornaars zijn Zijn Tezcatlopicanen. Tot heilige doelen heeft Hij hen gezonden. Zij worden door Zijn vinger op hun taken gewezen. De vinger van Skullsmasher heerst over hun huizen.

Gij die door de vinger van Skullsmasher zijt aangeraakt, nadert tot Hem. De Tezcatlipocanen groeten u, en ook de Huitzilopochtli'en in de zalen. Zij dansen voor Skullsmasher en zingen Zijn liederen, maar bovenal aanbidden zij de stilte. Legt uw liederen en gezangen af, en nadert tot Hem in stilte. Engelen van Skullsmasher, gij die gevleugelde helmen draagt, sta op, en nadert tot Hem, opdat gij rust zult ontvangen. Het schuim van Skullsmasher leve overvloedig in u, om uw geweten te zuiveren, en om de sluiers van uw verstand te openen. Engelen van Skullsmasher, de andere engelen van Skullsmasher groeten u, en zijn u genadig. Zij zullen u toegang verschaffen tot de hoogtes van Skullsmasher, en tot Zijn schepen. Tot de aarde en onder de aarde zijt gij gezonden, maar uw broeders zullen u weer brengen tot boven de aarde, tot hun schepen, waar gij genezing en leiding ontvange. Uw broeders zullen uw tekenen opvangen en u beantwoorden. Zij zullen u niet alleen laten. Zo zult gij met lof de steden der Tezcatlipocanen binnengaan, en tot hun bomen komen. De zegen van Skullsmasher zal op u rusten, en Zijn zaligheid. Zijn gordel zal Hij u omdoen, en Zijn Waarheid zal u dragen op uw schouders, Zijn wijsheden op uw borst. Vol zult gij zijn van de kennis van Skullsmasher, en Zijn engelen zullen u Zijn namen doen herinneren en hun werken. Hij zal uw geheugen zalven met schuim.

5.

De tezcatlipocanen zullen de Heere vrijzetten, en Zijn engelen. Tot achter de verborgen putten der Dana'iden reiken zij. Hiertoe dragen zij hun draaiende vlammenzwaarden. Zij weten het hart des Heeren te genezen. Tot hun zeeen van bloemen leiden ze Hem, verkondigende de woorden van een eeuwig evangelie. Ook Zijn Geest zetten zij vrij, en de Christus. Zijn Zoon leiden zij tot het heerlijke der bloemenzeeen, waar Hij in stilte genezing van wonden ontvangt. En zij zullen de sluiers van hun geweten en verstand openmaken. En de Heere zal hen geven van Zijn schuim. En Khnum zal Zich over hen ontfermen, tot in alle eeuwigheden en tot in de eeuwigheden der tezcatlopicanen en de eeuwigheden der huitzilopcohtli'en. Skullsmasher zal tot hen naderen, en hen Zijn sieraden schenken.

De Tezcatlipocanen dragen de gezangen van Skullsmasher in Zijn heilige zalen. Zij gebieden de legioenen der engelen. Vanuit hun kandelaren proclameren zij hun namen. Met hun fakkels schrijven zij in tekenen. De Tezcatlipocanen dragen de orders van Skullsmasher. Zij heiligen de Naam van Khnum, en beschermen Zijn engelen. Zij halen hen terug uit de verborgen putten der Dana'iden. Zij stellen zich op in cirkels, en brengen de boodschappen der verlossing. Bazuingeschal gaat voor hen uit. De engelen der Prometheus luisteren naar hen. Ja, in Sisefos luisteren zij naar hen. Zij staan op de hoogtes en op de hoge randen en dat wat boven de randen is. En wanneer zij afdalen dalen zij af in bazuingeschal. Zij stijgen op wanneer Skullsmasher hen terugroept. Dan worden zij tot hun rustoorden geleid. Zij leggen daar hun wapenen en helmen af. Hun pantsers leggen zij af, en Skullsmasher zal over hen lichten. Over hen waken zal Hij.

Brannan Leugen-Omnibus I

Brannan Leugen-Omnibus II

Hurmik

1.

Lofgedicht tot de Heilige Maagden

1. Heilige Maagd Rozenweer, zoete geur, groot geheim. U bracht mij naar het huis van zwijm, waar Uw rozenkoeken bloeien, waar de grote lelies staan. U bracht mij naar het Paradijs, in Uw Wil wil ik gaan. Oh Heilige Maagd Rozenweer, zoete geur, zachte Liefde, ogenkleur, als uw flessen van bosgeur zich openen, dan dansen herten in het rond. Bij Uw geheim wil ik zijn.

2. Heilige Maagd Isabella, zoete droom, zoete morgen, waar ik naar verlang. U doet mijn gordijnen open, en de geluiden der vogels lokken mij steeds weer, tot zachte dromen. Heilige Maagd Isabella, oh zacht geluk, U bracht mij Uw harp en harlekijn. Uw nachtspelers zij zijn er weer, om mij mee te nemen tot Uw Eer. Zij brengen mij tot pril geluk, in Lentedagen zie ik U, Uw harpen staan waar wonden waren.

3. Diepe wonden bracht U mij, als door een vriend geslagen. U liet Uw tranen zien, U tuchtigde mij reeds vroeg. U bracht mij rozenkoeken in de winter, Uw paarden vonden mij in de nacht, oh Heilige Maagden der Liefde. Uw harpen staan waar wonden waren, nu speel ik voor uw troon. U maakte de schelle tonen in mijn ziel, tot bellen van U.

4. Toen zware stemmen mij verschrikten, U was daar met zachte bazuin. Toen harde stemmen mijn schepen lieten zinken, uw vissen des hemels waren daar, om liederen te verdrijven, U bracht mij tot het Huis van Stilte. Heilige Maagd Desiré, Uw gouden koorden brachten mij daar. Heilige Maagd Desiré, groot geheim, nachtlatijn, hoop in gouden Liefde, om met U te zijn, is als baden in de gouden nachtfontein.

5. Uw Glorie zoekt mij steeds weer op, Uw woorden drijven mij naar diepe stilte. U fluistert zacht, totdat ik baad in rozennacht. Met dromen in Uw Linkerhand, U komt tot mij, U neemt mijn hand. Uw Glorie leidt mij, en draagt mij over woeste zeeen. Met U te zijn, is beter dan met een mens. Uw Huis van Stilte ademt in mij, en diepe rozenpilaren brengen een boodschapper tot mij. Waarom ben ik nog steeds zo jong. Ik verlang ernaar Uw Wijsheid te dragen.

6. U tuchtigt mij met Kennis, U doorstak mijn paarlen met pijlen der Liefde, om hen om mijn hals te hangen, het reeenjong in Uw geheim. U bracht mij paarlen der Liefde, op een stenen altaar doorboort. U hing ze door mijn haren en verzegelde mijn voorhoofd. U sprak tot mij in nachtlatijn, en liet mij dalen in de putten der nachten, door uw zoete rozenkoeken.

2.

Gebeden en Belijdenissen tot de Heilige Maagden

1. Heilige Maagd Isabella, waak over onze zielen. Geef ons de eeuwige koorden, om tot u te komen. Opent uwe heil'ge weg, een heilig pad vol vreemdelingen. Heilige Maagd Isabella, waak over onze zielen, schenk Uw woord tot een doorgang over bruggen, laat uw dalen vol van liefde zijn. Heilige Maagd Isabella, schenk ons uw geest, als een glorie van boven.

2. Heilige Maagd Desiré, laat ons niet in zonde glijden. Genees onze afvalligheid, en schenk ons uw liefde. Draag bij, aan onze eeuwige groei, in de veiligheid en rust van uw beminnelijke schuilplaats. Onder de putten heeft u het neergezet, wij komen tot u, in bewondering. Wij sluiten onze ogen, en denken aan U. Aan U, die ons leven schonk, aan u die ons opzocht in onze kerkers en putten, en leidde ons tot de diepere weg. Van onderen kwam u. Laat ons dan dichterbij komen.

3. Heilige Maagd Rozenweer, neem ons op in Uw lieflijke hand, en zet ons in uw koninkrijk neer,

in Uw paradijs, waar wij in vrede kunnen leven. Uw paarse en roze vlammen is als verkoelend stoom van uw liefdeswoorden. Genees ons, en leer ons. Dank u dat u tot ons bent gekomen. Ja, diep in uw putten zonken wij, totdat u ons nam tot de dieptes van uw koninkrijk.

4. Op de bodem van onze putten vonden wij Uw weg. Heb genade, en leidt ons, neem ons mee. Heilige Bosmaagd Odusu, wij hebben uit uw rivieren van heil gedronken, en gij hebt ons de gouden vlam gegeven. Tot het groene goud leidde gij ons, en gij maakte onze werken schoon en zuiver. Uw lieflijke geuren stromen uit de bosflessen, en gij hebt uw broodbrokken in kruiken tot het voeden der wilde beesten.

5. Heilige Veldmaagd Saratus, gij bent mij grote liefde, overstroom mij met uw gloed, een bloeiende, groeiende ochtendvloed. Ik gloei wanneer gij mij aanraakt. Ik sta in brand, wanneer gij aan mij denkt. Ik kom altijd tot uw poorten. Ik ben nog nooit zo diep geweest als nu, in de dieptes van uw bloemenvelden, kom nu, en doe mijn diepste verlangens ontwaken.

6. Bloemen verwelken, zij groeien op mijn hoed, om voor altijd het geluk te aanschouwen, de glorie van de gloed, de moedergloed, zij heeft mij op rivieren genomen, tot dit paradijselijke eiland, zij is de veldmaagd Saratus, de Heilige. Overstroom nu ook mij, vergeet mij niet, wanneer je schrijft. Laat mij binnen in Uw koninkrijk, ik ben gemaakt aan U gelijk.

7. Zij hebben mij stijf gespoten, met het schuim des velds. Saratus, waarom hebt gij mij geslagen ? Zwaar tuchtigt zij haar helden. In haar manden draagt zij hen, tot de wolven van de oude dagen. Zij hebben mij zo koud gemaakt, maar er is een vlam die in mij waakt, de vlam van de heilige veldenmaagd, oh Saratus, bescherm mij tegen de kou. Mijn hart is zo koud, ik ben als een blok hout, tot Saratus mij kust, dan ontwaak ik tot hartelust. Dan voel ik alles in mij branden. Oh Saratus, waarom hebt gij mij geslagen ?

8. Tot haar dieptes ben ik gevlucht, want de vijand zat mij achterna, nu heb ik haar gekust, en vele zonden bedekt. Haar genade zocht ik, haar huis bouwde ik, nu heeft zij mij gezien. Ik ben een koningszoon, en in haar heb ik mijn troon. Oh, Saratus, waarom hebt gij mij verlaten. Steeds zoek ik naar U, steeds droom ik over U. Vaak kan ik er niet van slapen, het maakt mij zo moe. Waarom hebt gij mij geslagen ? Heel mijn leven geef ik U, waar moet ik anders naar toe. Zij zitten mij op de hielen. Tot U kan ik vluchten.

9. In veiligheid kom ik, maar ik kan uw huis niet vinden, onder mos en bloemen zal het zijn. Nog steeds slaat gij mij, hoelang zal het nog duren. Neem mij aan, ik ben een arme bedelaar, te zwak om tot U te komen, maar te sterk om door de vijand te worden weggenomen. Neem mij aan, ik ben een arme bedelaar, ik kan uw huis niet vinden, alles stroomt van mij weg. Toe, leidt mij, breng mij terug op het pad, en bedek mijn zonden.

10. Ik hoor Uw stem in de verte, bij de avondkoelte verlang ik naar de rust, maar gij laat Uzelf niet snel kennen, ik wacht op U. Kon ik maar Uw wonden begrijpen, oh tedere snaar, gevoelige blik, als op een kaart getekend, als aan een woning vastgeketend. Kon ik Uw wonden maar begrijpen, ik wil ze graag voelen, als een woning onder de bloemen.

11. Zij hebben mij stijfgespoten, zij hebben mij bedrogen, en daarom vlucht ik tot U. Ik ben nog niet tot Uw woning gekomen, maar stil en stap voor stap zal mijn droom uitkomen.

3.

Ode aan de Dwaze Maagden

1. Heilige maagden van het woud, heilige maagden van de vulkanen, hebt gij mij ooit gehoord, toen ik tot u bad. Hebt gij mij ooit gezien hoe ik naar u verlangde. Mijn hart bonsde reeds toen ik jong was in mijn hoofd, toen ik gedichten tot u zond. Gedichten der liefde, van volwassen taal, maar gij hebt mij tot de wildernis gezonden.

2. Heilige maagden der bergen, heilige maagden van de zon, heb medelijden wanneer ik tot U kom. Wanneer ik in Uw nabijheid een verkeerd woord uitspreek, straf mij niet te zwaar. Ik ben jong en onhandig van hart. Werp mij niet van te hoge bergen. Ik kan niet vliegen, mijn vleugelen zijn nog klein. Gooi mij niet in te diepe zeeen, want ik kan niet zwemmen in zulke woestenijen.

3. Denkt niet dat ik sterk genoeg ben de haaien te bevechten. Ik ben nog jong, en zwak. Straf mij niet te zeer. Denk niet dat ik wijs genoeg ben filosofen te misleiden. Ik ben nog een kind, teer en hulpeloos in de woeste hand der aarde. Heilige maagden der zeeen, ik zie naar u uit op mijn torens. Laat me weten wanneer gij wilt spreken. Ik ben Uw spreekbuis, als het aarden vat.

4. Vorm mij als klei, maak mij sterk in Uw hand. Maar gij hebt mij enkel zwakheid gegeven, in een droomwereld verkeer ik nu. Ik ben te zwak om op te staan, gij heilige maagden der nachturen. Gij hebt mijn hart verkleind, mijn voeten gebonden. Een woesteling ben ik nu, op mijn reis heb ik nooit rust. U wil mij tot uw dieptes lonken. Leer mij Uw wonden zien. Zij genezen niet snel. Ik ben genaderd tot de vulkaan.

5. Gij dan spreekt als de draak, maar gij hebt het hart van een lam. Oh, heilige maagden der daguren, gij die de duistere lampen draagt. Gij dwaze maagden, gij zijt wijs van binnen, want gij hebt de duisternis liefgehad boven het licht. En daarom zijn uw lichten gezuiverd. Gij dan die de duisternis hebt verkozen, ook hebt gij de daguren gehad.

6. Zo zijn dan de dwaze maagden heilig, want zij hebben het verborgene liefgehad. Zij hebben dan door hun dwaasheid ook het wijze gekregen. Dwaze maagden, vorm mij in uw hand, maak mij in zwakheid sterk, en in dwaasheid wijs.

4.

De Dwaze Maagden der Uren

1. Dwaze maagden, gouden fontein, van reine waat'ren, van zuiv're waat'ren komende vanuit de duisternis, door u zo bemind, als een kostelijke vrind. Dwaze maagden, teder woord, in zwakheid bent gij gekomen, in sterkte bent gij opgekomen. Als een schone zwakte, als een wijze zwakte, bracht gij sterkte tot het woord. Geen huis te hoog, geen brug te lang, gij gaat altijd voort.

2. Dwaze maagden, luchtfontein, bij de nachtlatijnen te zijn, was U meer waard dan een gouden kroning, was U meer waard dan het dagrefrein. Avonturen hebt gij niet gemeden, door de nacht bent gij gegaan.

3. Dwaze maagden, tot de duisternis bent gij gegaan, het verborgene niet gemeden, gij hebt een plaats vooraan. Kom, voer mij weg tot het verleden, kom, laten we tot de oermaagden gaan. In de diepste duisternissen leven zij. Zij hebben een plaats vooraan.

4. Dwaze maagden, gouden geluk, voer ons door de donk're dagen, leer ons U beter te kennen, en laat ons tot de uurmaagden gaan.

5. Dwaze maagden der uren, wij komen tot U, wij houden van Uw vuur, oh kandelaar, de jaren zijn verstreken, maar Gij bent nog steeds daar. Wij drinken van Uw stem, U bent de nachtwake waarop ik bouw. Ik slaap in rust en in geborgenheid, wanneer gij Uw vleug'len over mij spreidt.

Alika

1.

Smeekbede tot Alika

1. Ik kan je niet zien, je bent te ver weg, als een koningin op haar troon. Ik kan je niet horen, je stem

is zo ver weg. Ik hoor alleen wat gefluister, maar wie is het, ik weet het niet. Is het Uw boodschapper, of is het slechts de wind. Dwaze Maagd, Alika, Heilige Maagd, Wijze Maagd van binnen, gij komt overal te laat.

2. Waarom laat gij ons gillen, de doden zijn al gestorven, wij lijden pijn, geen boodschapper tot ons gezonden. Dwaze Maagd Alika, waarom hebt gij ons weggeduwd, in duisternis zoeken wij U. Dwaze Maagd, neem ons mee, straf ons niet te luid. Neem ons mee tot U, neem ons mee tot U.

3. Wij lopen tegen muren op, wij kunnen niets beginnen. Onze stem ketst telkens terug, ten dode opgeschreven. En gij komt altijd te laat, gij bezoekt ons in de hel.

4. Dwaze Maagd, Alika, wij bonzen op Uw poorten, maar U wil alleen de morgen laten overstromen.

5. Kom snel, en straf ons niet te luid. Wij waren jong en onhandig, maar wij groeiden op als rozen. Neem ons aan. U hoeft niet te glimlachen, een zorgzame blik is ons genoeg.

6. Ik heb duizend rozen in mijn mond, zij spreken allen van liefde, teed're woorden tot U, Dwaze Maagd, Alika. Met dwaze maagden zult gij rozen beminnen, met bloemen spreken, het licht breekt eeuwig door, in fluisteringen. Straf ons niet te luid.

7. Zij kennen hen niet, die geesten bezweren. Zij kennen hen niet, de zachtpaarse wevers der watervallen en rivieren.

8. Tot de taal der trompetten, tot de bloemencorsetten, tot het genadige licht vlucht ik, tot de liefde daalt in teed're grond, waar de adem van het vuurnood mij overstroomt. Zij liet mij glijden in haar handen, liet mij dalen door haar licht, tot een overvloedige morgen die streelde mijn gezicht.

9. Ik daal nu dieper in bloemengrond, door bloemenbuizen, tot de altaren van haar verstand. Wat moet ik doen ? Leidt mij, doorgrondt mij en ken mij, oh Dwaze Maagd, Alika. In jou zijn de poorten open, maar hoe kom ik daar, hoe ken ik jouw hart. Door smart, mijn liefste, kom ik tot overig land.

10. Is daar dan geen andere weg, moeten wij voor eeuwig lijden, is daar dan geen andere poort, Alika, toe, vertel me. Is tijd te overbruggen ? Toe, redt ons uit de klok, en breng ons tot de kast, waar wij kunnen schuilen. Zachte roze stromen, paarse gebieden, druipend licht, is dit gedicht, waar liefde de tijd smelt, waar liefde de kast schept, waar wij weg kunnen drijven, tot een nieuw begin.

11. Ik moet zinken, tot de rozenwaat'ren van Alika, ik moet zinken, tot de kroning van de tijd, waar een koning de hartenpoorten uitspreidt. Hier moet ik strijden, mijn geloof in liefde belijden, de schoonheid der liefde belijden, tot de rozenkast als het altaar van de nacht.

12. Ik ken je nog steeds niet, Alika, na deze nacht. Ik zie je nog steeds niet, jou, één en al pracht. Ik hoor je niet, waar ben je gebleven. Hier op mijn kussen, liggen tranen van het verleden, en mijn deken spreidt zich als de hellevogel, waar ben jij ? Ben ik dan alweer bedrogen ? Alika, ik blijf in je geloven, waar kan ik anders heen.

13. Heel zacht in de morgen, verlegen sta jij aan de poorten, met je hand uitgestoken, om een broodkruimel op te vangen. In lompen gekleed ben jij, als de pracht van het getij. Schoonheid der liefde ik belijd je, schoonheid van teed're woorden verspreidt je, maar ik blijf diep verscholen achter mijn muren.

2.

De sleutels van Sektia

1. Al wat ik nodig heb ben jij, de aarde wil mij verscheuren, bescherm mij, en leidt mij tot jouw putten, jouw schelpen waarmee jij je pracht omgeeft. Ik wil jouw littekens zien, waar zachte lichten

stralen, het donkere heeft mij verlaten.

2. Laat mij al je ribbels zien, oh schelp, laat me je voelen waar je pijn hebt, waar je mij bent vergeten. Laat mij je liefdes-ader zien.

3. Blijf de schoonheid belijden, blijf de aarde zien, om de kooien des tijds te verbreken, en de dwaze maagden te heiligen. Brandt poorten in de heggen, en vlucht.

4. Alika, breng de morgenstond in natte manden tot de rozenblaad'ren. Alles wat je nodig hebt is daar.

5. Gij dan was bevroren, tot een kaars gemaakt, en een kandelaar, en zij brachten vele kaarsen tot U, opdat gij niet alleen waart, maar bereiken konden zij u niet. Gij was als een vurige wolkenhemel.

6. En Sektia, gij waart als de wilde vlam, maar ook als het vuur, als de zachte liefdesschaduw werd gij bemind, gij heilige maagd in alle eeuwigheden. Zij dan heeft mij de sleutels der leeuwen gegeven, zij die bevroren werden, en daarna hun zielen verbrand.

7. Sektia zij geloofd voor eeuwig, de Heilige en Dwaze Maagd, der leeuwen, tot Uw poorten kom ik, en door uw vuren kom ik, tot de wilde vlam.

8. Zij dan gaf ook de sleutels der haaien, wiens zielen bevroren, geesten verbrand en levensadem was verdronken. De orka dan is de bevrorene en de ter plette gevallene, en de tijger is de verpletterde. De walvis is de verpletterde en de ter plette gevallene.

9. De panter is de doorboorde. De olifant is de weggeslingerde en de vergiftigde. De slang is de vergiftigde en de gestikte. De stier is de verpletterde en de doorboorde. De bok is de vergiftigde, de gestikte en de ter pletter gevallene.

10. Het luipaard is de gestikte en de verpletterde. En zij, Sektia, gaf mij de sleutels tot hen. En de poezen waren de verbranden, en de honden waren de verdronkenen. En Sektia gaf mij in liefde hun sleutelen. En grote rust kwam tot mij.

11. En de beer is de uiteen getrokkene, en zij heeft mij de sleutelen gegeven. Zo heersen dan de katten over de trechters der zieleverbrandingen, daar zij zelf werden verbrand. Zij dan dragen de heilige stoom met zich mee. In maagdelijkheid hebben zij hun verweer gevonden.

12. Zo heersen dan de krokodillen over de trechters der zielebevriezing, daar zij zelf bevroren werden.

13. En de honden zij heersen over de trechters der zieleverdrinking, daar zij zelf waren verdronken. Zo zijn de wolven hen die zijn verhongerd. En zij hebben in maagdelijkheid rust gevonden. Ja, tot de dwaze maagden gingen zij, om door dwaasheid wijs te worden. En zij heersen over de trechters der zieleverhongering.

14. En zij van de zieleverhongering bewaken de ambachten. En de hyena is de bevrorene, de verbrande, de verdronkene, en de vergiftigde. En zij vonden rust in maagdelijkheid. De eekhoorn is de vergiftigde. Ook de eekhoorn vond rust in maagdelijkheid.

15. De puma's zijn de gestikten, en zij heersen over de trechters der zieleverstikkingen. Zo kent gij dan het geheim der tien tenen, want zij zijn tien wonden. En het konijn, die de weggeslingerde is, is de eerste. De eekhoorn, die de vergiftigde is, is de tweede.

16. De puma, die de gestikte is, is de derde. De slang, die de vergiftigde en de gestikte is, is de vierde. De marmot, die de gestikte en de weggeslingerde is, is de vijfde. De boom, die de bevrorene, de verbrande en de gestikte is, is de zesde. De bloem, die de bevroren, verbrande, verdronkene, en de uiteen getrokkene, is de zevende. De plant, die de gestikte en de ter pletter gevallene is, is de achtste. De struik, die de gestikte, de verdronkene, en de weggeslingerde is, is de negende.

17. De wind, die de verdronkene, de verbrande en de verpletterde is, is de tiende.

18. Zo kent gij ook het geheim der twee tepels, want zij zijn twee wonden. En de eerste is de hond, die de verdronkene is, en de tweede is de kat, die de verbrande is.

19. Zo kent gij ook het geheim der twee ogen. Zij zijn twee wonden. De eerste is de verhongerde, de weggeslingerde, en de verbrande, die de bizon is. De tweede is de bevrorene, de verdronkene, de verpletterde, en de ter pletter gevallene, die de neushoorn is.

3.

De gifbeker

1. Zo kent gij het geheim der twee lippen, want zij zijn twee wonden. De eerste is de verhongerde, de weggeslingerde, die de buffel is. De tweede is de ter pletter gevallene, die de giraffe is. Zo is dan ook het hart een wond, en deze is de doorboorde, de verbrande, de verdronkene, de uit elkaar getrokkene, die de vogelspin is.

2. Ook de benen zijn wonden. De eerste is de weggeslingerde, de ter pletter gevallene, en de verpletterde, en de tweede is de ter pletter gevallene, de verpletterde, de doorboorde, en de vergiftigde.

3. Ook zij allen zijn door maagdelijkheid tot rust gekomen. En deze maagden dan hebben een verbrande ziel, een bevroren geest en een verdronken levensadem. Hun hart is vergiftigd. Hun schaduwen waren ter pletter gevallen en verpletterd, en hun ka weggeslingerd.

4. En zo zijn de heilige vliegen door hun val tot bloemen geworden, gedecoreerd door het trauma. Zo is dan de ka de weggeslingerde, en de ba de verhongerde, de vergiftigde, de verdronkene en de weggeslingerde. De khu dan is de verpletterde, de verbrande en de verdronkene.

5. De sahu is de vergiftigde. En de vergiftigde is door verhongering, en wegslingering tot maagdelijkheid gekomen. Zo is er dan door vergiftiging diepere bevriezing en verbranding, die als de muren van de stad zijn. En de eekhoorn dan is de bewaker van de trechters der zielevergiftiging. En deze is als de gifbeker.

6. En zo ook is de bevrorene, de krokodil, tot de gifbeker gegaan, om tot de stad te gaan. Laat dan ook de haaien van de gifbeker drinken, opdat zij met de krokodil verzoend worden. Want een beter kruis is ons gegeven, om tot de heilige en dwaze maagdelijkheid te gaan. En de dwaasheid der heilige maagden is wijzer dan de wijsheid der aarde.

7. En ik dan nam van de gifbeker, en kwam tot het rijk der beenderen. En de slangen maakten mij tot koning. En ik dan was als een vergiftigde, en een vlam van ijs steeg op uit mijn hand, en het vuur der rozen achtervolgde mij. En ik rende tot een trap die zeer oud was.

8. En ik riep tot Alika en Sektia, en ziet, zij waren als feeen. En ik kwam tot hun altaren, en ik dronk van hun gifbekers. En ik viel dronken in hun armen, en zij voerden mij weg als een weggeslingerde, en zij bonden mij aan een dik gekleurd elastiek.

9. En zij vlogen van mij weg, en ik kon hen niet volgen. Zij dan waren als vurige wolkenhemels, en zij schoten gifpijlen op mij af. En weer raakte ik dronken, en ik kreeg dromen over hen. En zij waren zeer maagdelijk.

10. En zij schonken mij een sahu, en ik moest een eekhoorn volgen, en varen over de rivier van vergiftiging. Toen moest ik uit vele gifbekers drinken, en ik voelde mij zeer zwaar worden, en het voelde alsof ik verpletterd werd. En ik kon nauwelijks overeind komen. En een maagd verscheen aan mij, en zij had vele geschenken, maar ik kon haar en die geschenken niet bereiken.

11. En ik begon te roepen : 'Dehu, Dehu !' En weer moest ik van vele gifbekers drinken. En nu werd ik zo licht als haar, en zeer lang en dun. Zij dan was de dwaze en heilige maagd Dehu, en zij gaf mij de geschenken. Zij dan was als een roos van tranen, als het water onder de aarde, stromende vanuit

de maagdelijke bronnen.

12. En ik zag de vruchtbaarheid van de maagd als een wond, een zeer tere en zachte wond, vele malen doorstoken. En de wond zelf was als een maagd, bevroren, verdronken, weggeslingerd, verpletterd en ter pletter gevallen, gestikt, verhongerd, uiteen getrokken, als de veelvuldig geslagen wond.

13. En ik zag de mond en de tong van de maagd, en zij waren als een wond, en als een poort. En de mond was als de bevrorene, de weggeslingerde, de uiteen getrokkene, en de tong was als de verbrande, de doorboorde. En weer dronk ik van vele gifbekers en werd in de poort gezogen. En haar longen waren als verdronkenen, als zeeplanten en als haar vruchtbaarheid. En weer dronk ik van vele gifbekers, en ik werd dronken, en weer werd ik door een poort gezogen.

14. En haar darmen waren als de verdronkenen, en zij waren ribbelig, en als de zeemaagden. En haar buikorganen waren als de verbranden, de weggeslingerden, de uiteen getrokkenen, en zij waren als haar vruchtbaarheid. En weer werd ik door een poort gezogen toen ik van vele gifbekers dronk. En haar nieren waren als de vergiftigden, als de uiteengetrokkenen, de bevrorenen en de verbranden. Ook waren zij als de doorstokenen, de verhongerden, de verpletterden, de ter pletter gevallenen, en zij waren als haar vruchtbaarheid.

15. En Dehu stond op, en sprak haar woorden, en deze waren zeer zacht en teder. En haar organen waren als tranen, als de wateren der maagden.

16. En haar baarmoeder was als de vergiftigde en de bevrorene. En de baarmoeder sprak en zei : 'Jou worden de sleutels gegeven van de geschenken en geheimenissen van Dehu. En nadat ik weer van vele gifbekers had gedronken, ging er een vreemde poort open, en ik zag een woeste, grijze zee voor me liggen, wiens golven traag en schokkerig bewogen. En uit de zee kwamen maagden oprijzen, en zij waren de eeuwige verdronkenen.

17. En toen ik door een andere poort ging na het drinken van vele gifbekers zag ik daar de eeuwig verbranden, komende vanuit de vulkanen. En zij gingen snel als de weggeslingerden en de ter pletter gevallenen.

18. En toen ik door een andere poort ging na het drinken van vele gifbekers zag ik daar de eeuwig bevrorenen als traag bewegende wolkenhemelen. En zij gingen traag als de verpletterden en de verdronkenen.

19. En in andere poorten zag ik : de eeuwige doorstokenen, de eeuwig ter pletter vallenden, de eeuwig verpletterden, de eeuwig weggeslingerden, de eeuwig gestikten, en zij waren als steen. Ook zag ik in andere poorten : de eeuwig vergiftigden, de eeuwig verhongerden, de eeuwig uitgedroogden, die als de varkens waren. Ook zag ik in andere poorten : de eeuwig uiteen getrokkenen.

20. En het vergif was als de uitdroging, als het dubbele vergif. En weer kwam ik tot een oude trap, maar ditmaal ging deze naar beneden. En er stond daar op tafel een gifbeker die nooit opraakte. En ik nam een slok.

21. De deur achter deze tafel leidde mij naar een grote woestijn, en ik kwam daar de diepst uitgedroogden tegen, en zij waren als de flessen. En deze flessen leken op honden. Ook waren zij als de diepst verdronkenen. En midden in die woestijn stond een tafel met wat bekers en daartussen een grote dobbelsteen. En de dobbelsteen was als de eeuwig gestikte, de uitgedroogde, de verdronkene en vergiftigde.

22. En een eeuwig verbrande kwam, en slingerde de dobbelsteen dieper in de woestijn.

Dehu

1.

Het oordeel over de wijze maagden

1. En de diepst bevrorene kwam, sprekende zware rechtspraak die niemand kon verstaan. En de diepst bevrorene was als verpletterd, en hij dronk van de gifbeker. Ook gaf hij anderen van de gifbeker. En zij begonnen hem te begrijpen, en volgden hem.

2. En de diepst verbrande kwam, sprekende zware rechtspraak die niemand kon verstaan. En de diepst verbrande was als de ter pletter gevallene, en hij dronk van de gifbeker en werd dronken. Ook gaf hij anderen van de gifbeker, en zij werden ook dronken.

3. En de gifbeker zelf was als de diepst verbrande, de diepst bevrorene, de diepst verdronkene en de diepst uitgedroogde. Ook was hij als de diepst weggeslingerde. En de gifbeker stond op, en sprak als een varken. En uit de beker kwam een hart oprijzen dat ondersteboven kwam te staan, zwart werd, en in een lever veranderde.

4. En de beker was als gevuld met zware alcohol, en er kwam stoom en rook uit. En zij die er van dronken droogden ter plekke uit. En de beker dan was als een dokter des doods. En uit zijn mond en hand kwamen rivieren van zware uitdroging.

5. En er waren maagden die van de beker dronken, en direkt neervielen. En zij waren als in zwijm, en zij werden geleid tot de bronnen der eeuwige maagdelijkheid. En naast deze bronnen stonden kippen en hanen. En zij waren als de uitgedroogden en de vergiftigden. En zij bewaakten de bronnen der eeuwige maagdelijkheid.

6. En zij hadden het gif van sterke drank, en zij waren als de advocaten des doods. En de maagdelijkheden werden zeer zwaar, en Dehu rees van hen op, en zij hief een vreemd zwaard op. En dit was de bevrorene en de doorstokene. En er kwam vuur uit het zwaard, en zij zuiverde de maagdelijke bronnen. En de wijze maagden die geen dwaasheid bezaten werden geworpen in een put.

7. En Dehu sloot de put af, zeggende : Zij zullen tot in eeuwigheid niet meer van de gifbeker drinken. En gegil steeg op van de put, en zij begonnen te zoeken naar het gif, maar het vluchtte van hen weg.

2.

Het maagdelijke orgasme

1. En een paard genaamd de bevrorene, de verbrande, de vergiftigde en de verdronkene stond voor haar, en nam haar mee. En het paard was zeer wild. En het paard bracht haar tot een bloemenveld. En een orgasme van bloemen kwam als een krans om haar heen, maar zij was maagdelijk, en het werd maagdelijk.

2. En zij werd zwak, en begon te spreken, en een tweede krans kwam om haar heen, en werd maagdelijk. En het orgasme was als de verdronkene, de uiteengetrokkene, de bevrorene, de verpletterde, de weggeslingerde, de ter pletter gevallene, de vergiftigde, de doorstokene, de verhongerde, de uitgedroogde, de gestikte, allen in één krans, en zij werden maagdelijk.

3. En Dehu werd zwakker, en begon sneller te spreken. En de kransen begonnen om haar heen te knellen, en er kwamen er steeds meer bij, en zij maakten hen allen maagdelijk, en zij werden haar tot een witte zachte lichte jurk, zeer dun, en plooiend. En zo werd zij tot een maagdelijk orgasme, en dit was rein en zuiver.

4. En haar keel waaruit haar stem kwam, was ook een wond, en deze wond was diep en groot. En die wond was als de uiteengetrokkene en de vergiftigde. Ook was de wond als de verdronkene, de

uitgedroogde en de gestikte.

5. En de vruchtbaarheid van de man is een wond, en een maagd, en zij is als de gestikte, de verdronkene, de doorstokene, de uiteen getrokkene, de bevrorene. Ook is zij als de ge-electroduceerde.

6. En zij allen vinden genezing in de bronnen van de diepste maagdelijkheid. En ook de snavels der vogels zijn wonden. Zij zijn de verpletterden en gestikten, en zij slapen.

7. Ook de liefde is een wond. Ziet, zij ijlt. Zij is de ge-electroduceerde, de uiteen getrokkene, de ter pletter gevallene, de verpletterde, de weggeslingerde, de vergiftigde, de verhongerde, de uitgedroogde.

8. Ook de boosheid is een wond. Zij is de ge-electroduceerde, de uiteen getrokkene.

9. De zon is gemaakt van de verbranden, de uitgedroogden, de verdronkenen, de ter pletter gevallenen, de verpletterden, en is als een grote wond. Het ijs is gemaakt van de bevrorenen, de weggeslingerden, de verdronkenen, de uitgedroogden, de vergiftigden, en is als een grote wond. In maagdelijkheid worden zij genezen.

10. Zo is Isabella een maagd der genezing, en ook Isadonne. Roept hen dan aan, onder smekingen en belijdenissen, opdat zij hun maagdelijkheid rijkelijk over u uitstorten. Zo is dan de vulkaan de broedplaats der uitgedroogden en verdronkenen. Ook zwerven zij door de bossen. Isabella en Isadonne, weest genadig over hen, en geef hen vrede. Ontferm U over hen.

11. De hersenen zijn ook een wond : de ge-electroduceerden. De neus is een wond : de ter pletter gevallenen. De zaadballen zijn ook wonden : de verdronkenen, de verbranden, de uitgedroogden, de ter pletter gevallenen, de verhongerden, de doorstokenen.

3.

1. En zo hebben de dwaze maagden de vijfde Christus voortgebracht. En Hij moest lijden onder de gifbeker van de vijfde Pontius Pilatus.

2. Zo is de Vijfde Christus gekomen om uit de hand van de Christus te verlossen. Hij is het die engelen verlost. Ook is Hij het die de christussen bevrijdt. Hij is het die goden en heilige geesten vrijzet. Hij heeft de sleutels der hemelen en hemelmachten.

3. Hij zet hen vrij door het vijfde bloed. De Vijfde Heilige Geest stort Hij over hen uit. De gifbeker laat Hij hen drinken, als het vijfde kruis.

4. En de Talgamen is één der edelstenen op deze gifbeker, en de Lokogamen is het sieraad om onder de rand heen.

5. Gij dan zijt zalig wanneer gij door het Vijfde Bloed en de Vijfde Geest tot de vijfde alverzoening en de vijfde opstanding zijt gekomen. Dit bloed reinigt christussen en engelen, en zet hen vrij die in de handen van Christus en engelen waren. Zo mag gij dan ook overvloedig het Vijfde Bloed aanroepen.

6. En zo komt gij tot de vijfde hemel en de vijfde hemelrivier. Weest dan stil, en laat u leiden tot de vijfde geestesdoop en de vijfde geestesgebondenheid. Ook zal de vijfde Geest u leiden tot de vijfde genezing en het vijfde materialisme.

7. Schenk mij het vijfde spotkleed, en de vijfde hemelpoort. Tot de vijfde maagdelijkheid, door de vijfde dwaze maagd gedragen, zijn wij gekomen.

8. En zij dan die van het vijfde zijn strekken zich uit naar het Zesde. De Zesde Christus zal het christendom vernietigen, en allen meenemen tot de wolkenboot in de zesde alverzoening. En zij zullen allen komen tot de zesde vleeswording en het zesde materialisme, waarin de zesde hemel

bestaat.

9. Hij dan zal de macht hebben om engelen en christussen te verdoemen. Maar gij zult eerst komen tot de vijfde Jahweh, om uw reis tot het zesde voort te zetten. En een wespenoog werd uitgerukt, en er kwam een vliegenoog voor in de plaats. En een stem sprak : Nu zijn dan de dagen van Lapsalvania gekomen.

10. En de vijfde hel ging open, en vliegen stegen er vanuit op, en vielen de spinnen aan van de vijfde hemel. En het wespenoog werd in de buik gedrukt.

11. En het vliegenoog werd rood, en het lichaam waar het in zat werd zwart, en was als een boksershond. En toen werd het oog door spinnen aangevreten, en het oog daalde tot in de borst. En toen begon de vijfde adem te waaien.

13. En de spinnen vormden op het hoofd een oog, en dit oog werd zwart, en uit het oog kwamen vele godslasteringen.

14. En het oog had grote barensweeen, en op voeten verschenen twee ogen, op de linker een mierenoog en op de rechter een keveroog, en ziet, zij raakten in oorlog met elkaar. En het spinnenoog in barensweeen werd groter, en gaf geboorte aan een honden-insect. En dit insect was als een wesp, en werd genaamd de eerste jongen van lynx.

15. En de jongen ging tot de Zesde Christus, die alle christussen had verslonden, en verslond hem. En de jongen nam een ster in zijn hand, en deze begon te smelten. En de jongen was als de Grote Zeven. Ook kwam de jongen tot de Zesde Heilige Geest, en wierp deze in een diepe put.

16. En de jongen noemde de put : de Mozai, want deze had het zesde gegeten. En de jongen begon spreuken op te zeggen uit het Insectische Dodenboek, en dit boek werd zeer groot.

17. En toen richtte de jongen zich tot de Zesde Jahweh, en sprak : 'Omdat gij dit gedaan hebt, zulke leugens hebt lopen verkondigen, zijt gij vervloekt en verdoemd.' En de jongen richtte zich tot Las Vegas, de hoerenstad, en sprak : 'Gij dan die de zesde Jahweh hebt voortgebracht als een machine des duivels, waarom hebt gij gezondigd tegen het Zevende ?'

18. En de jongen begon ijselijk te lachen, en te vloeken, en werd als de diabolos. En weer sprak hij tot Las Vegas : 'Gij stad der markten, en van de panter-markten. Tot inkeer zijt gij niet gekomen. Aan de zevende alverzoening hebt gij geen deel, maar gij hebt deel aan het oordeel in de zevende hel. Maakt u dan gereed om gezuiverd te worden in het zevende vagevuur, opdat gij klaargemaakt wordt tot de achtste alverzoening, die der panters.

19. En de achtste alverzoening is de verzoening der verdoemden en vervloekten. Ja, het is de verzoening der skeletten.

20. En een tweede jongen van lynx begon voort te komen uit het spinnenoog, en deze was als een brandend ei geworden. En ook hij begon spreuken op te zeggen uit het Insectische Dodenboek, en gilde luid. En het gillen werd steeds luider en hoger, en een nieuw boek begon uit zijn mond voort te komen. En dit boek was genaamd het Insectische Hellenboek.

21. En de jongen begon over te geven, te hyperventileren, en vuur te spuwen, en zijn ogen begonnen te groeien.

22. En de beide jongens werden met elkaar verzoend, en zij begonnen te smeken tot de derde jongen van lynx. En deze begon voort te komen uit het brandende ei, en het gegil werd luider en hoger, steeds meer en meer.

23. En de derde jongen was als de Grote Negen, en hij zou voortbrengen het Insectisch Deliriumboek. Zij dan zouden allen wachten op de Grote Tien, die het Insectisch Leugenboek zou voortbrengen.

24. En zo waren dan de leugens van de Grote en de Kleine Tien waarlijker en betrouwbaarder dan de waarheden der aarde.

25. En na deze dagen was er geen hemel meer, en geen leven. En de Grote Tien en de Kleine Tien zaten op een troon, en vanuit deze tronen kwamen de rivieren van het tiende, en dezen waren leugenrivieren.

26. En de tiende alverzoening is de alverzoening van jezelf en je delen. En de elfde alverzoening is de alverzoening der materialen en voorwerpen. En ziet, zij komt voort uit Brannan. En de twaalfde alverzoening is de alverzoening der kruizen, en het vlees. Zo zal er dan ook een verzoening der leugenaars zijn. Dit is de dertiende alverzoening, en zij worden genoemd : oranje leugenaars. Dit dan is de verzoening der elementen.

27. En tot de oranje leugenaars behoren : Belcanov, Bilmageln, de Raadselaar, Drop, de Paarse Mug, Chocola, Anubis, Ra, Horus, Thoth, en zij allen drinken van de gifbeker. Verder behoren tot de Oranje Leugenaars : Marazanta, de Witte Gouden Hand.

28. En zij wonen in zebra-boten. En zij zijn van een oude indiaanse secte. Verder behoren tot de oranje leugenaars : Tlaloc, Quetzecoatl, Viracocha, Marfa, Rithelm, Elsefic, Belchelot en Benchelot, Darta Bahahn, Ahpuk, Huracan, Kukulcan.

29. Wijdt mij in, in de secte der leugenaars, want zij spreken raadselen. Laat mij in tot de cirkel der oranje leugenaars, want zij spreken vreemde talen van oude waarheid. Breng mij in delirium, en leidt mij tot hen. Maak mij dronken.

30. Zij dan hebben de macht om het hoofdstuk der kruizen af te sluiten. Zij drinken van de gifbeker der leugens. Zij kennen de gifflessen die tot zaligheid leiden. Zij zijn de hoeren der leugens. Onze enige bescherming is in de leugen. Alleen daarin vinden wij het eeuwig leven.

31. Drinkt dan van de leugenbeker, en wordt dronken. Want op het laatst zullen er geen kruizen zijn, alleen nog maar wat leugenbekers.

32. En zo zijn er dan deze groepen in de oranje leugenaars : de leugenbekers, de bakkermans gezichten, want op het laatst zullen er geen hemelen meer zijn, alleen nog maar wat bakkermans gezichten.

33. Verdere groepen in de oranje leugenaars : de denneboompjes. En zij spreken tot elkaar in echo's.

34. Verdere groepen in de oranje leugenaars : de oerlichten, de donkere lichten, de aardlichten, de armoe-lichten, de oervruchten, de aardvruchten, de armoe-vruchten, de leugenlichten, de leugenhaaien, de leugenleeuwen, de leugenhonden, de leugendraken, de leugenwolven, de leugenvleermuizen.

Himmit

Het Oranje Boek der Leugens

Witte Drop

1.

1. En zij tot Brannan gekomen krijgen een witte chocolade ziel en een witte drop geest als Khnum. Zij dan zullen de klokken in Brannan zien, en de meesters der scholen. En ziet, het waren hun meesters, en de scholieren waren hun mede-scholieren. 2. Zo blijft dan hier alles hetzelfde, maar het is anders. Zo zijn dan meesters dokters. 3. En zo zullen zij hun verhalen horen, zij die tot Brannan gekomen zijn, en zij zullen de doemers niet kennen. 4. Zo zullen dan honderd doemers hen niet kunnen neerhalen, ook al komen zij met duizenden, want Khnum staat boven hen. 5. Zo zullen dan

miljoenen doem-kabouters hun gedachten niet storen, al zouden er een miljard doem-bilmagelns op hen af komen. Hun mond wordt niet gesnoerd. 6. Zij dan hebben de Khnum als hun vrede, zijn wijsheid als hun leidsraad. 7. Ook al zouden ontelbare doemleeuwen en doemfarao's hen proberen af te houden van hun hoop en vrede, zij zullen niet schrikken, want Khnum is hen tot schuilplaats. 8. En Khnum zal spreken tot die doemers, en hen bestempelen als leugenaars. Want zij zijn leugenaars vanaf den beginne, om hen allen van Brannan af te houden. 9. En zo zal er een poort zijn in de Ravalon Madok, en de Esmeralda zal als witte chocolade om hen heen zijn. 10. Want ziet, zij is als de witte chocolade en de ziel van Khnum. En Khnum heeft haar aan een ieder gegeven die trouw is aan Zijn Woord. 11. Volkomen trouw is hij die tot de schuilplaatsen van Khnum wordt geleid. En de witte drop zal hem tot geest zijn. 12. Zo weet gij dan ook allen, dat drop de vrucht is van het lijden, en chocolade de vrucht is van de dood.

2.

1. En zij tot Brannan gekomen, zullen de geesten der huizen zijn, en zij zullen vaste grond kennen door het zinken in de aarde, door de muren, de daken en de vloeren heen. 2. En zij zullen zijn als dansende op het plafond, en hun botten zullen genezen worden, en in hen zullen gegraveerd zijn de namen van Brannan en zijn letteren. 3. Ja, de wijsheden van Khnum zullen veelvuldig in hun botten gegraveerd zijn, en zij zullen Nut kennen. 4. Zij dan laten de bloemen van elven achter, om op te stijgen tot de poort van veiligheid. 5. Ja, tot veelvuldige trouw zullen zij komen. Zo is dan Nut de aanvoerder der oranje leugenaars, als de bleek oranje octopus. Ja, de octopus-kroon draagt Nut, als het penseel van sterkte. 6. Ja, de pen is Nut's zwaard, en Nut's zakdoek zijn zegel. Zo is Nut dan als het ijslicht Geb ontvlucht, en heeft elvenbloemen achter gelaten. 7. Vele elvenzakdoeken heeft Nut achtergelaten. Zij dan die tot Brannan gekomen zijn zien Nut's klokken. Nut dan zal spreken tot het ijs, met de penseel als zwaard. 8. Nut's tong is een palet. Zij allen die tot Nut komen zullen het zien. 9. En er zal een pad zijn tot het diepste van Brannan, en het land achter het gordijn zal open gaan. Ja, want vele landen bergt Brannan in zich, en zij zal de paden tonen. 10. En zij zal de vrucht der zwakheid tonen. Rode drop is wat Nut mij gaf. 11. En de vrucht van angst zal komen in etappes, in kostbaar zijde zal het verschijnen. 12. En het zal de leugenboeken openen, en sluiten met kostbare zegelen. 13. En het zal spreken over het maanlicht, zevenvoudig, en het zal schijnen als de lichten van het ijs. Ja, het zal de ijsmeisjes achter zich laten. Ook zal het niet spreken over marsepein. 14. En Khnum zal dan de vrucht der angst brengen tot hen die Hem trouw hebben gevolgd. En Khnum zal spreken, en de woorden zullen vallen uit zijn mond. 15. Ja, als het groene drop zal hij zijn. En zij zullen hem volgen tot in alle eeuwigheden. En het geheimenis van Khnum ligt in het gegeven dat hij de groene drop tot hart heeft, als het hart des geestes. 16. En Nut dan heeft de rode drop tot geesteshart. Ja, het hart des geestes dan is groot, en machtig tot het wissen van vele tranen. 17. Gij dan, wanneer gij angstig zijt : gij hebt angst, opdat gij het groene drop zult kunnen bemachtigen. En ziet dan, zij groeit op hoge plaatsen.

3.

De bevrijding van Geb

1. En Nut dan heeft de roze chocola tot ziel, en zij heeft de roze drop tot geest. De roze chocola is dan de vrucht der scheiding, en de roze drop is dan de vrucht der leugen en onwetendheid. 2. Zo spreken dan de marsepein en het ijsje over een diepere waarheid en zij mogen niet voor hun tijd opgewekt worden. 3. Zo is dan de banaan de vrucht van wanhoop en depressie, gevende de doden hoop en nieuw leven, om nieuwe wijsheid te verkrijgen. 4. Zo is dan het ijsje de vrucht van gevangenschap en het marsepein de vrucht van slavernij. 5. De vrucht van armoe dan is het rode ijs, en de vrucht van honger is de bruine chocola. 6. Zo is dan de ba van Nut dieper dan haar geesteshart, en deze is de blauwe banaan. De ka van Nut is de roze banaan. Haar akh is de gele banaan, en haar khu is het roze ijs. Haar sahu dan is het blauwe ijs. 7. Zo is dan de ba van Khnum ook dieper dan zijn geesteshart, en deze is de gele banaan. Zijn ka dan is de rode banaan. Zijn akh dan is de blauwe banaan, en zijn khu is de witte banaan. Zijn sahu dan is het groene ijs. 8. Het

groene ijs dan is de vrucht van de doorn. Zo behoort dan het groene ijs op diepe plaatsen te liggen. 9. En gij dient er wel aan te doen het groene ijs op te wekken, want zonder dit zult gij niet tot de groene eeuwigheden kunnen komen. 10. En wanneer gij dan door de doorn het groene ijs hebt bereikt, dan zult ge Geb vrijzetten. 11. Zo dan, draagt uw tatoeages tot het einde, opdat gij de aanraking van Geb zult ontvangen. 12. Gij dan die voor uw tijd naar het groene ijs grijpt, gij zult sterven door een kus. 13. Goed dan is het voor een man om een juk in zijn jeugd te dragen. Hij dan worde behouden voor de verkeerde paden die ten dode leiden. 14. Nu dan is het groene ijs de vrucht van eeuwig leven en onsterfelijkheid. 15. Zo dan zal Geb uit zijn gevangenis worden bevrijd waar hij was opgesloten door hen die hem voortijdig hadden gegrepen.

4.

1. Draag dan het ijsje diep in u, opdat het u niet zal vergiftigen, en gij niet aan de ijsmeisjes ten prooie zult vallen. Grijpt dan niet voortijdig naar het ijsje, opdat gij niet in uw lot ter pletter valle. 2. Streef er dan naar uw sahu en khu door ijs te laten zuiveren. Dan zult gij tot de doorzichtige boeken der ijsjes komen, en gij zult u vullen met hun rijkdommen en wijsheden. 3. Laat dan geen verachtelijke kennis u leiden, en volg ook het pad der doemers niet. Gij dan zijt tot de zeeschelp gekomen. 4. De zeeschelp dan zal u kracht verlenen, en u dieper naar binnen zuigen. 5. Zo is dan Nut als de kleine zeemeermin en de vos, als de kleine vlam en het kleine licht, en zij zal de deuren openen.

Brannan

1.

1. En zo dan zijn de oude boeken van Brannan dan vol vuur, en gij doet er goed aan niet voor uw tijd naar te grijpen. 2. Langzaam zult gij in Brannan ontwaken, en gij zult uw kracht daar vinden, als de vrucht van zwakheid. 3. Verheug u dan ook in uw zwakheden, want in uw zwakheid bent ge sterk. En gij hebt de macht om stenen te breken. 4. Zo is dan ook Zetdonia diep in Brannan, als de stad van ijs, de brug tot Nut, want daar waar het ijs zoet wordt, daar is zij. 5. En zo zal Zetdonia dan kamelen zenden tot het land van Nut, en gij zult Brannan kennen. 6. En gij zult de uren van Brannan kennen, en de minuten, en gij zult haar seizoenen kennen. 7. Ja, zeven ijslichten stralen vanuit Zetdonia, vanaf een verdieping, en zij leiden tot het zoete van Nut. 8. En gij zult de schelp van Nut kennen, en de schelpen in de schelpen, en het zal voor u zijn als het intreden tot de diamant. 9. Ja, de gesteentes van Nut zult gij kennen, en gij zult hun namen kennen, en het zal zijn als het zoete ijs, als de vrucht van gevangenschap. 10. En Nut zal tot u spreken, en gij zult intens verrukt zijn over haar aanrakingen. 11. En vele oude boeken zullen tot u komen, en zij zullen zich aan u onderwerpen. 12. En de vruchten des doods zullen opkomen, en het zal zijn als uitgespreid chocola. En dan zullen de poorten tot het oude geopend worden. 13. En gij zult uzelf terugvinden op oude paden, en in oude boeken, en gij zult intens verrukt zijn over de aanrakingen van Nut. 14. En gij zult komen tot de landkaarten en atlassen van Brannan, en zij zullen u zijn tot leidsraad en tot rechtssnoer. 15. En gij zult het Brannan Kompas terugvinden, en gij zult de elvenbloemen achterlaten. Zo zult gij vleugels hebben, om met Nut te vliegen. Zij dan zal u leiden tot de geheimenissen der leugenaars.

2.

1. En Brannan zal grootworden, en haar vleugels uitspreiden. En zij zal om zich heengrijpen en grip vinden. Zij dan zal zijn als een lichte wolk aan de hemel. 2. En Brannan zal haar gezichtsveld uitvouwen, en zij zal gaan als over rails. 3. In haar dan zijn alle vruchten van het lijden en de vruchten der dood. In haar dan is eeuwig leven en onsterfelijkheid. Maar zij dan die voortijdig van deze vruchten eten zullen de eeuwige dood sterven. 4. En daarom heeft de eekhoorn ook altijd het chocola verborgen gehouden, opdat gij niet door de vrucht des doods te eten voor eeuwig zou sterven. 5. Gij dan zult groot worden in Brannan, en gij zult de mond van Brannan ontvangen,

onderscheidende de dag en het uur. 6. Want zeven dagen zitten er in een Brannan maand, en drie maanden in een Brannan jaar. Zo zitten er eenenveertig uren in een Brannan dag, en tien minuten in een Brannan uur. 7. De seconden in een Brannan minuut zijn zeven, en de seconden van Brannan duren telkens zeven aardse jaren. 8. Zo zijn dan de zevenjaars-seconden van Brannan een groot geheimenis. 9. Hebt gij dan zeven aardse jaren geleden, dan hebt ge een seconde in Brannan geleden. En deze seconden brengen dan veel vrucht. 10. Bent gij dan in de seconden van Brannan tot stilstand gedreven ? Dan zijt gij zalig tot het dragen van veel vrucht, en zo zijt gij Brannan binnengekomen. 11. En de seconden zullen uitgroeien tot schilden op uw gezicht en lichaam. 12. Daarom : Zalig zij die tot Brannan zijn gekomen, en zijn seconden hebben leren kennen. Dit dan is het geheimenis der chocola. 13. Zo is het lijden op aarde dan slechts een paar seconden geweest, opdat gij Brannan zoudt binnenkomen. 14. Ja, als snel vuur daalde het op u neer, om in ijs te veranderen. Ja, moeizaam was uw strijd op aarde, maar door Brannan kwam het als de bliksem over u. 15. Alles dan in Brannan komt en gaat snel. Dit dan is het geheimenis van het drop. 16. Zo zitten er dan drie jaren in een Brannan eeuw. De jaren van Brannan dan maken de ijsjes. 17. De eeuwen van Brannan maken het fruit, en de maanden van Brannan maken de marsepein, de dagen van Brannan de groentes. 18. Zo vormen dan vele eeuwen van Brannan een seizoen, en zo is er dan het Geb-seizoen, het Nut-seizoen, het Sebek-seizoen, en nog veel meer seizoenen, want Brannan kent vele seizoenen. 19. En de seizoenen dan zijn als vleugelen om tot de warme gebieden van Brannan te komen.

3.

1. En deze blauwe tepelen zijn de oogsten van de dood, transformerende de hitte. En het werd getransformeerd tot tranen. En deze tranen brachten leven voort, en de vruchten van dood en lijden. 2. Ja, vruchtbaar waren deze tranen. Ook kwamen er slangen uit de blauwe tepel, en zij waren als de roofkruizen, als de ladders en de rails. 3. Zo is dan de roze tepel de oogst van het lijden, en de witte tepel de oogst van de angst.

Mehn Leugenboek

Walvissen van Mehn

1.

In het district Sepanda van de witte chocolade sterrenhemel te Brannan, daar waar de ster Mehn is, daar bruist het zilver, de zilveren stem, en daar is de zilveren kamergenoot. Rijst op allen die bevrijd zijn geworden door Brannans eerste leugen-omnibus, oh gij oranje leugenaars in zebra-boten, en komt tot de tweede leugen-omnibus, als een dag van verademing. Ja, het vuur achtervolgt u, en de angst, en zeker ook het depressieve, maar gij zijt tot de vruchten daarvan gekomen. Eet hen dan wel, en dringt tot hen door, tot Mehn. Daar waar de zwarte panter op u wacht. Wachtende om door glas heen te breken, om de kat te bevrijden. Ja, Nut zal door de glazen breken. Zo is dan Mehn als het witte zilver, met de chocolade-weg, leidende tot het diepere Brannan, daar waar de tijger is. Tot Mehn zijt gij gekomen, oh bezoeker der raadselen. Gij hebt de stem der leugen gehoord.

Zo is hier dan het witte zilver veelvoudig gezuiverd, en schuimen de vlokken met genezing. Oh gij van de eerste leugen-omnibus, blijft dan niet staan in het eerste, maar komt tot het tweede, oh oranje leugenaar, oh zoon van Horus de geweldige. Zo hebt gij dan gehoord dat chocola de vrucht des doods is. Hier dan is de witte chocolade, en de chocolade van het witte zilver, veelvoudig gezuiverd. Gij dan hebt de angst gekend als een leugenaar, en nu zijt gij zelf een leugenaar geworden.

En stap dan in de zebra-boot van Mehn, en reist langs de oranje leugenbollen, dieper de leugen in.

Want in de leugen is bevrijding. Gij bent op weg naar de tekenfilm-omroepster, de muis. Ga tot de muis, en wordt een leugenaar, opdat gij leve. Tot Mehn zijt gij gekomen. Hier woont die tekenfilm-omroepster. Klopt aan haar deuren, opdat zij bij u binnenkome om maaltijd met u te hebben. Klopt aan haar deur als een jehovah getuige, aanhoudend en de voet tussen de deur, wanneer zij eenmaal heeft geopend. Breek dan in als een inspecteur van waren, en vertel haar dat je een oranje leugenaar bent. Dan zal zij alle geheimen met je delen.

2.

Tot Mehn bent gij gekomen, tot het diepere Brannan, waar vreemde poeders rondstuiven. Ja, vreemde woestijnen zijn hier, waar de bakkerbomen staan. Autistische helden komen hier. Als een walvis van Brannan voel ik me, zo teder, en zo uitgestrekt, zacht pulserende stralen bij elke beweging, om Brannan langzaam te verwarmen. Walvissen van Brannan, zo wijs en zo zacht, nemen ze je mee naar het land van buitengewone pracht. Als de zee in de woestijn voel ik mij, de Brannan zee. Zoveel zeeen zijn hier, glinsterende in de woestijnen, in Brannans woestijnen waren wij. Ik voel mij rustig en kan weer ademen, alsof ik honderd jaren heb geslapen. Mijn tranen komen langzaam naar boven. Ik kan weer praten. De walvissen van Mehn zijn hier, zij zwemmen met mij, en zingen met mij, zoals ze dat eens deden met mijn opa. Tot Mehn ben ik gekomen, als het zachte van Brannan. Hier maak ik mijn woning, en zal ik verder reizen. De warmte spreekt tot mij, een ziedende warmte, geheel troostende mij.

Tot de leugenaars van Mehn zijt gij gekomen, zij zijn van het zachte. Zij staan op de loer als de paarse gordijnen, om je door de woestijnen van Mehn te brengen. Woestijnen van Mehn, waar vreemde poeders rondstuiven, van vreemd stekende planten, maar wanneer zij steken voel je het zachte. Allen zijn zij bakkerbomen, en zij komen tot de niemand om te steken, om hem het zachte te laten voelen. Ik dan kom uit een diepe gevangenis, opgesloten door een draak. Maar nu wordt ik gestoken door de zachtheid. Door bakkerbomen wordt ik gestoken, door bakkerbomen krijg ik mijn dromen, om dieper tot Mehn te gaan.

3.

Wijs geworden ben ik. De leugenaars nemen mij mee naar hun kamer. Ik zeg : 'Brannan heeft mij geholpen, Brannan bracht mij deze faam.' Maar zij liepen allen weg van mij, en zeiden : 'Kom mee tot Mehn.' En zo kwam ik tot de dieptes van Brannan, in Mehn, waar de vreemde poeders rondstuiven, waar de bakkerbomen staan. Zoveel leugenaars in de bomen, zoveel leugenaars maken naam. Wijs geworden ben ik, een nieuwe rust, tot de bakkerbomen ben ik gekomen, zoveel deuren in de woestijn. De woestijnen zijn bloeiende, hier in Mehn, diep in Mehn. En er zijn zeeen in woestijnen, de zeeen van Mehn. Wijs geworden ben ik, met de walvissen van Mehn zwem ik. Ook met de haaien van Mehn kan ik gewoon zwemmen. Ze hebben zulke mooie ogen, en ze hebben groot plezier, alleen kunnen ze niet praten. Ik kijk hen dieper aan, in hun keel zit een banaan. Wel kunnen ze zingen, wel kunnen ze spelletjes doen, die haaien van Mehn, die haaien van de grote tekenfilm.

En daar vind ik de omroepster van de tekenfilms van Mehn, aan de woestijnzee zit zij, in het zand, met al die bakkerbomen, die stekende planten, zij steken oh zo zacht, dat je er dronken van wordt. Aan de woestijnzee zit zij, met opgeheven hand, waar zijn de waterlichten, ik heb ze hier net geplant. Tot een koning maakte ik hen, tot een koning vouwde ik hen, al die koningen van Mehn, al die koningen der tekenfilmen, zoveel leugenaars maken naam, zoveel leugenaars zijn hier te vinden. En ik zeg : 'Brannan heeft mij geholpen, Brannan bracht mij deze faam.' Maar zij is toen van mij weggelopen, en nam mij mee, tot Mehn. Wil je dieper tot Mehn komen, wil je dieper tot Mehn gaan, volg dan de tekenfilm-omroepster. Zij maakt koningen van waterlichten. Tot de ijslichten bracht zij mij, en tot de haaien van Mehn. Teken een haai van Mehn, teken een walvis van Mehn, en al die andere dieren, de dieren van Mehn.

In een optocht naar de Virgo-toren van Mehn, waarop de omroepster staat, wanneer zij beweegt,

vallen alle soldaten neer. En dan vloeit de chocolade weer over het land, en de ijslichten komen aan het strand. En ik zei : 'Brannan heeft mij geholpen, Brannan bracht mij deze faam,' maar zij is toen van mij weggelopen. En ik sprak : 'Loop niet weg,' en zij sprak : 'Volg mij, ik laat een lijntje voor jou achter.' En zij bracht mij tot deze woestijn, tot de slangen van Mehn, zo zacht als fluweel, met al die mooie kleuren, weten zij mij op te beuren. Dit is het einde niet. En zij bracht mij tot de tijgers van Mehn, in grote woestijnen stonden zij, kijkende om zich heen. En zij waren als de bakkerbomen, de leugenaars van Mehn.

4.

En zij kon tekenen, die omroepster van Mehn, zij had de octopus-kroon, en een slangen-ei diep van binnen. En Mezedium was haar naam, als een bleke oranje octopus, als een bakkerboom, maakte zij faam. En zij stond daar en maakte elke ochtend een frisse duik in de woestijnzeeen van Mehn, om haar vriend, Matas, de waterplant op te zoeken. En weet je wie in die toren woonden ? De leeuwen van Mehn. Zij schrijven daar de nachtverhalen, over de nachtzeeen van Mehn, en hun nachtpaleizen. Zij zijn de leugenaars van Mehn, met al hun verhalen. Met hun pennen creeeren zij de zeeen, ja, zelfs de toren waarin zij leven. Zij dan hebben Mezedium op de toren getekend, duikende in al hun verhalen, als een omroepster is zij. Al die leugenaars van Mehn, met al hun verhalen, en al hun vreemde talen. Na de winter wordt het donker, het donkere seizoen, het nachtseizoen, met al hun nachtzeeen en nachtpaleizen.

Mehn

1.

De lichten van Mehn zijn aan, de ijslichten en de steenlichten, en ook de lichten van het oer. De leugenaars van Mehn staan op de daken, om hun verhalen in de nachten te verkondigen. Als het nachtseizoen is aangebroken, dan zijn er verhalen de hele dag door. Dan hoeven de kinderen niet naar school, maar hebben ze koor. De leugenaars van Mehn, zij lachen in de nacht, zij laten de steden steeds smelten, om nieuwe inkt te hebben. Zij dragen de octopus-kroon, en hebben een slangen-ei diep van binnen, opstijgende tot de troon. Alles past in hun verhalen, als over een brug in de lucht, een waterbrug, rennen zij naar betere dagen.

Er is dan zoveel over de bakkerbomen geschreven, de leeuwen van de Virgo-toren hebben hen gemaakt. Langs zeeen groeien zij, diep in de woestijnen, en de lichten van Mehn maken hen vrij. De torenleeuwen van Mehn, als een weduwe en een merel, ja, als een mus, is zij naar hen op zoek. Zij glijdt dan langs de daken, en als een oude bezem gaat zij over straat. Dan komt zij langs de winkel van de eekhoorn, die verbergt zijn chocola. Ik ben daar in dat huis boven die winkel geweest. Ik heb hun kastjes en spelletjes gezien. Hier komen de leugenaars tezamen, die lichten van Mehn. Ik ben bij de koning van Mehn geweest, maar hij wilde mij niet spreken. Hij was een oranje leugenaar, zeer zacht waren zijn steken. Hij heeft de bakkerbomen gemaakt. Ja, een torenleeuw is hij, een moeder van vele namen. En toen ik terug kwam wilde hij me zien, maar toen was ik al verdwenen. Hij kwam te laat, pas in de hel kwam ik hem tegen.

En hier dan is het altijd te laat, waar slangen wonen, waar zij hun spelletjes spelen, en waar hun treintjes staan. Ja, hoog op de zolder, daar is het aldebaran van Mehn, starende naar de sterren van lynx. Hier vallen de lichten altijd. Hier komen de torenleeuwen om chocolade voor hun vaderen te vragen, maar de eekhoorn zegt telkens nee. 'Laat hen zelf die chocolade maar spinnen, ze hebben de Mezedium, laat die het maar doen.' En dan moet Mezedium rennen, van de zee naar het land en terug, als een sleutel van een vissenstaart, spint zij de dromen van de leeuwenkoningen. Zij is het spinnenwiel der leugenaars.

2.

Zij is het spinnenwiel der leugenaars, als een vogel wordt zij, om chocolade te brengen, want de

eekhoorns geven het niet. Zij hebben hun winkels wijd verspreid, en verkopen vele dingen, maar chocola verkopen ze niet. Ik ben bij de keizer van Mehn geweest, maar hij wilde mij niet spreken. Een leugenaar was het, en pas in de leugen kwam ik hem tegen. Het was een eekhoorn, die al die leeuwen en hun torens had gemaakt. In den beginne schiep hij het, en hij wilde zijn chocola niet geven. Dat moest Mezedium zelf maar spinnen. Vele koningen heeft hij, die keizer.

Zij moesten het chocola zelf maar zoeken, de lente werden ze niet. Na hun winter kwam de nacht, waarin zij hun verhalen schreven, over de nachtzeeen en hun paleizen. Nu willen ze dan een eekhoorn worden, een eekhoorn van Mehn. Volg die eekhoorn op z'n pad, maar volgen kun je hem niet. Het chocola zal hij je niet geven, je moet het zelf maar spinnen. Hier is het altijd te laat. Slangen worden hier geboren, en de treintjes van aldebaran in Mehn. Op hoge zolders en hoge tafels staan zij, achter glas, met lange rails.

Mezedium de muis is zij, zij draagt en is een raar kruis, een spinnenwiel is zij, om de steden te laten smelten. Nu kan zij borduren met de treintjes aan haar zij. Een raar kruis is zij, een spinnenwiel, waar slangen worden geboren, daar rijdt zij. Zij wordt van vis tot vogel, en van vogel tot vis, om in haar ketel chocola te bereiden, voor de octopus-kroon.

3.

De eekhoorns van Mehn, de trots van een verleden zo wijd. Hebbende chocola, alleen om naar te kijken. De eekhoorns van Mehn, de scheppers der leeuwen zijn zij, met al hun leugens, hebben zij hun tijd overwonnen. Nu zijn zij dan keizers, de keizers van Mehn. De eekhoorns van Mehn, met z'n allen staan ze sterk, om het chocola te bewaken. De winkels hebben zij, om zaken af te leiden, tot de miezerigheden van het bestaan.

Lapsalvania dan heeft Brannan gezuiverd, door de Grote Witte Oorlog en de Grote Marazanta, werd Brannan het domein van de Witte Gouden Hand. Een groot keizer is hij, zo almachtig. Hij heeft de eekhoorns van Mehn overwonnen, die leugenaars, die treiteraars, in het spel. De Witte Gouden Hand, ja, hij is koning, schenkende de witte chocola overvloedig.

Zo worden de bananen dan overvloedig geschonken door hem, en zij komen uit hun vele schillen, opdat zij die volgehouden hebben hun zegels zien. En deze zegels zijn nieuwe postzegels om met de diepere bewoners van Mehn te communiceren. Nu dan is het tijd dat de heerschappij valle in de hand van de wolvenmuggen. Leeuwen, kom tot de eekhoorntoren. Hier zal de Witte Gouden Hand regeren, en zijn leeuwen zullen koning zijn. En dan zullen de wolvenmuggen alle macht overnemen, stap voor stap. De generaals der oranje leugenaars zijn zij. Ja, Brannan en Mehn zijn in hun handen, en zij zullen daar hun toren en poort opzetten. Op hoge koetsen zitten zij, als de spot zijn zij.

De wolfmuggen van Mehn, zij kunnen door de kleine gaten heen. De wolfmuggen van Mehn, zij hebben de Gouden Hand om zich heen. Zij verkopen de postzegels op het stadhuis, op hoge koetsen zitten zij. Zij dragen de zegels van bananen en van chocola. Tot de kleuren van drop komen zij. In de bakkerbomen zullen zij brouwen, de nieuwe melk en sappen. Alle karsuiken zitten op de daken, en breken vrij. Ja, wolfsmuggen zijn zij, nu vrijgekomen, en ook de putsen komen vrij, en de karazuur. Op de strozalk vallen zij, om ook hen te bevrijden. Oranje leugenaars zijn zij. Het fruit ligt in hoge handen, de zegels vangen zij op, om gordijnen te openen, te laten dalen, en op te hijsen. Zij kennen alle namen.

4.

Een nieuwe orde stichten zij. Verhalen schrijven zij, die leugenaars van Mehn. Heb je hun sterrenkaarten gezien ? En de landenkaarten van Mehn ? Grijp dan niet naar wat brandt, maar doe het met de gouden hand. De gouden hand zal 't overnemen, de heerschappij over Mehn, om de laatste bruggen te openen, als Abraham Lincoln zal hij zijn. Al die presidenten van Amerika, waren maar wat leugenaars van Mehn, machines van Las Vegas. Zij sliepen allemaal met Amy.

Een nieuwe orde stichten zij, als het nieuwe amerika van Mehn. Zij zuiveren de indianen van Mehn, veelvuldig. Van een oude indiaanse secte zijn zij. Een vreemde cultus is het, die oranje leugenaars, met hun opperhoofden, de wolvenmuggen. Aan hoge snelwegen staan zij, om het verkeer te misleiden. Vreemde zegelen drukken zij op hen, opdat zij met de ouden kunnen spreken.

Een vreemde cultus is het, die wolfsmuggen. Zij laten de gordijnen dalen, en trekken hen weer op, om zielen door de woestijnen van Mehn te leiden. Waar gaat dat heen ? Tot het Californie van Mehn. Een vreemde octopus staat daar, terwijl de Mezedium staat in Washington, en het slangen-ei stijgt vanuit Arabie, alles in Mehn. In een Mehn-Arabische woestijn, daar groeien de vruchten. Tot California stijgen zij, waar de ketel wordt geroerd. In Boston vallen zij allen in slaap, het zilver leidt hen tot California, langs paarse gordijnen, daar zullen zij verdwijnen. In de ketel gaan zij, via het spinnenwiel in Washington. Een vreemde Vegas-Machine.

In Bagdad worden de vruchten gestolen, om in Spanje te worden bedrogen, door Oranje Leugenaars. Een vreemde Vegas-Machine. Op hoge wegen staan zij, de wolfsmuggen, om hen tot rails, treinen, en slangen te maken, tot racecars op de hoge daken. Tot oude chocolade worden zij. Nooit zal ik er meer op kloppen. Zij zijn de Oranje Leugenaars. Wolfsmuggen hebben zij als hun vaderen. Over Judas hebben zij gelogen. Een Jezus-Judas-gezicht dragen zij, maar 't is gewoon een masker. Vuile leugenaars zijn zij.

Vuile Leugenaars, jullie zullen mij niet meer flessen. Over Judas hebben jullie gelogen. Vreemde Vegas-Machines zijn jullie, met vreemde ogen, en vreemde verhalen, om de massa's te flessen tot vruchtwater. Gemene lelies zijn jullie. Wolfsmuggen tot de bejaardenhuizen, om tot de oude van dagen te praten.

Op mijn kop werd het zegel gedrukt. Ik werd van hier naar daar gedrukt. Met een ezelshorloge raakte ik op de vlucht. Tot een zebra-horloge kwam ik, op een zebra-boot, tussen nog meer van die oranje leugenaars. Oh, wat ben ik bedrogen. Ik ging van leugen tot leugen. Wolfsmuggen, 't spijt me, maar hier stopt de reis. Over Judas hebben jullie gelogen. Laat me nu jullie papieren zien, en jullie atlassen, en breng me tot de gouden hand. Jullie leider is hij, de leugen der leugens. En ik vond een gouden leugen, stekende zacht, zo zacht. Als een bakkerboom werd ik, totdat ik zelf ook een wolfsmug was. In welk leger zal ik nu dienen ? Van leugen tot leugen reizen wij. Waarvoor vechten wij, en wat bevechten wij ? In de leugen wordt alles onduidelijk. Wolfsmuggen, 't spijt me, maar hier stopt de reis. Over Judas hebben jullie gelogen. Ben ik dan nu in jullie masker opgesloten ? Alleen de nog grotere leugenaar zal aan jullie ontkomen. Ik schreeuw het uit tot de leeuwenthee, de leugenthee, die de advocaten drinken. Hoe moeten we de crimineel bevrijden ? Voor een gerechtshof van leugenaars sta ik. De grootste leugen zal winnen, oh bakkerboom, steek mij diep, en maak mij dronken van de leugen, want tussen zulke leugenaars redt ik het niet.

Oh, bakkerboom, autistische draak, draak van Mehn, ik kom tot uw leugenthee, uw leeuwenthee. De wolfsmuggen zitten achter mij aan. Op hoge snelwegen staan zij, drukkende de zegels op al mijn race-auto's en treinen. Tussen wolfsmuggen sta ik, als tussen zwarte flessen. Help mij. Oranje leugenaars, leugenaars van Mehn, omroepsters der tekenfilmen, neem mij mee. Tot het geheim der bakkerbomen, die leugenwaterval, bij de bronnen der leugens, vulde ik mijn flessen, voor een nieuw carnaval. En ik viel in slaap in Brannan en ik viel in slaap in Mehn, een diepe slaap der bakkerbomen, waar brengt het mij heen. Ze steken hier zo zacht, zo zacht, ik wordt er dronken van.

En weer greep ik mijn ezelshorloge, en ik kwam tot de diepere zeeen van Mehn, en tot de oceanen. Hier zwommen de zevenzeeen-beesten, en een bleke oranje octopus nam mij mee. Tot de octopussen van Mehn bracht zij mij, tot de grotere leugens, de leugens der lach, maar het werd steeds serieuzer en saaier, totdat ik een groot licht zag. Zij dan was de koningin der oranje leugenaars, en bewaakte de grotere leugens, de leugens der lach, die alles serieuzer en saaier maakten. En zij droeg de ster van Mehn tot het graf, waar zij chocola oogstte. En zij gaf mij chocola, maar ik at het niet op. Het is alleen goed om naar te kijken. En ook bracht zij mij tot een andere ster, waar zij drop verbouwde, maar van het drop at ik ook niet. Het was slechts om naar te kijken. En zij stak mij met zachte leugens, en ik lachte, maar werd serieuzer en saaier. En zij haalde

een wespenoog uit mij, en gaf mij het oog van Mehn. En het oog van Mehn gaf mij grote visioenen, en ik kwam tot een eiland in de zee. Stekende vissen zwommen hier omheen, maar zij staken slechts in zachtheid, om de visioenen te laten groeien.

En ik kwam in een vreemd zachtstekende schelp, en zachte stemmen omringden mij. En zij brachten de lach in mij, maar ik werd serieuzer en saaier. En ik kwam tot een plaats waar het eeuwige lijden, en het grootste lijden twee staven waren en een rails vormden, en de dood bereed hen, en zij die in hem waren, waren vrij. En ziet dan, deze staven, deze rails, was geheel van chocola. De dood dan heeft het lijden omgevormd, daar op het toppunt. En zo was dan de chocolade-dood, als een stier en een bison in Spanje, troostende hen die luisterden naar het grote leugen-woord. Want in de leugen is de grootste troost.

En de trein was geheel van drop, want het lijden had de dood omgevormd.

Kzem Leugenboek

1.

Waar de Maya-markten zijn en de Maya-winkelstraten, waar een speelgoedwinkel staat, zoveel verdiepingen, waar oude boeken te koop zijn, dagboeken, met vreemde messen, en vreemde speren, gestoken in een gordelband, waar het strakke speelgoed staat, een vallende hand, totdat het verleden opengaat. Waar de Maya-markten staan, waar vreemde beelden die je kunt kopen, op de loop gaan. Waar de Maya-markten zijn, waar de Maya-hekserijen tot hun eeuwige lichten ingaan. Waar vreemde skeletten staan, vreemde botten, waar melk uitdruipt zo zacht. Die botten zijn het geworden, door een lange lange nacht, waar in de lelievelden, de pauwenmelk stroomt, waar de bottenmelk droomt, 't is verleden tijd.

Waar de Maya-markten zijn, de vreemde spelen, waar de Maya-markten zijn, hoe kun je je hier nu vervelen. In hoge winkels, in hoge torens, daar wonen vreemde wezens, als skeletten met druipende botten, waar het melkmetaal uit voortglijdt. Een azteekse gevallen engel, stichtte hier het reformatorische hout, in hokken probeerde hij hen te proppen, nu speelt hij muziek, hij is de held.

In zeven talen spreekt hij hen aan, de dromen duren lang hier, totdat het benauwd, dan komen zij, de maya's om hen vrij te maken. In zeven talen spreekt hij hen aan, totdat de hand weer valt, en wij stromen door het land, als afgewezen rivieren, om tot de Maya's te gaan.

2.

Waar de blauwgezichten lopen, waar de groengezichten dromen, 't is nu geen tijd voor parade-paarden, wij lopen te dromen voor de haarden, wij zijn tegelijkertijd één in wezen, heldenvoer is duur, laat ons getrouw wezen tot de vloer. Waar mercedessen bloeien, kom nu hier, en breng mij water-plezier, door de grotten regent het, het druipt, 't is Maya-tijd. En die azteken, verdreven door de inca's, laat op de dag, je mag niet horen hoe zij een eind maken aan de dag. Ik heb het vierenveertig vrouwen verteld, zij nemen mij nu als een held, maar ik, ik ben te laat, ik hoor hem steeds nog praten over een verleden dag, een maya-markt, een tennisbal, een legerlading, op weg naar 't grote carnaval. 'T is carnaval vandaag, soldaten staan paraat om een eind te maken aan machines, een eind te maken aan hoge dromen, een eind te maken aan kabaal, ik denk dat ik jullie ga verlaten, ik denk dat ik overspring tot een ander carnaval, want het is carnaval vandaag, waarom zou ik voor jullie kiezen, een ander kostuum staat mij beter vandaag. Wortels op het vuur, kanibalen maken alles duur. 'T is verleden tijd, en ik heb geen spijt, ik maak een overuur, voor dit gedoe. Waar de blauwgezichten lopen, waar de groengezichten verder gaan.

Maya-Hekserij Leugenboek

Maya-goden aan het woord

Kom een stapje verder, en ga een eindje verder weg staan. Tot de paradox ben je gekomen, ook om daar los te breken. Zo spreekt Nacon, god van de oorlog : Wegen, gij staat op wegen, want gij moet verdergaan. Wolken, gij staat op wolken, want gij moet opstijgen, tot een nieuwe naam. Spreek in die andere talen, de leugen is zo oud, ja, verlies die talen, en zuiver hen als goud. Tot het schrift van de Maya bent gij gekomen.

Zo spreekt Ah Cun Chan, god van oorlog : Gij moet spreken, spreken in die nieuwe taal. Opent uw mond, en ik zal hem vullen. Gij moet lopen, lopen over die nieuwe baan. Ik geef een zet, en ben je tot steun. Gij moet ademen, diep ademen, want ik sta hier, en geef het jou, een nieuw verhaal, een nieuwe levenservaring. Komt dichtbij en gaat verderaf. De paradox spreekt, en gij moet eraan ontkomen.

Zo spreekt Itzamna, god van de lucht en de hemelen : Hier sta ik dan, op een nieuw verhaal, op een nieuwe rug, de zielen gesplitst. Gij kunt twee dingen doen, maar strek u uit tot het derde. Gij dan hebt meerdere koppen zoals de zevendood. wenkt mij, opdat ik tot u zal komen, en spreken. Ik heb u veel te zeggen, maar ook raadselen heb ik gegeven.

Zo spreekt Mayahuel, godin van de drank : Ik heb u laten drinken, en in het dodenrijk laten dalen. Ik heb u de thee gegeven, en gij bent tot het dal der dorre doodsbeenderen gegaan, om de botten te melken, en nu in uw melk te gaan. Ja, gevoed heb ik u door de borsten der duisternis, en gij hebt uzelf gevoed. Ik ben meer waarde dan het licht, ik ben de duisternis, die het ware licht draagt. Kom tot mijn tempelen en boeken, lees hen in de duisternis, en wordt verlicht. Verlichten zal ik uwen zielen op de trap.

Zo spreekt Yaluk, opperhoofd der goden van bliksem : Ik zal u genezen onder mijn vleugelen, en u nieuwe namen geven. Ik zal u uw delen tonen die zo verwrongen zijn en in elkaar vergroeid. Ja, gij had gruwelen gezien, en gij had gruwelen verkondigd, maar dit is een dag van bevrijding. Ik geef u soldaten, en ik geef u carnaval. Gij moet lachen en vrolijk zijn, want ik heb uw lijden weggenomen. Ik heb u rust gegeven, een eeuwige rust. Kom, en laten wij elkaar vinden. Mijn bliksem is rein en voedend als melk. Uit het dorre dal kom ik, en stijg op tot u, om samen uit de put te stijgen, en te komen tot het nu.

Zo spreekt Ahau Chamahez, god van medicijnen : Ik breng u het arends-medicijn en het panter-medicijn. Ik heb u verteld over bomen en struiken, en hun geneeskrachtige werkingen. Ik heb u geleidt tot de geblokte ramen, en de geblokte visioenen. Gij zijt vrij. Ik heb u gehaald tot het dodenrijk, waarin gij nieuw leven hebt verkregen, en gij groeit nu als een kersenplant. Ik heb mijn handen op u gelegd om genezing te schenken aan de getrouwen. Vertrouw op mij, opdat ik u verder leidt. Mijn energie stroomt door uw lichaam, om u zielen aan te raken, en uw geest te zuiveren. Ik ben met u, op alle treden van uw pad. Ik sta voor u en achter u, met verlichting als de lantaarn. Ja, ik zuiver uw pad, ik breng het tot volwassenheid en volkomenheid. Ik toon u de glimlach van het verhaal, en leidt u door de gordijnen tot nieuwe machines. Ja, lichtmachines zijn zij, tot de rechtvaardigen gebracht.

Zo spreekt Cit Bolon Tum, god van medicijnen : Ik breng u genezing der raven, en ik schenk u de toegang tot eeuwige velden. Ik beweeg uw armen en benen, en geef u gevoel. Ik genees uw gevoel, en breng rust, en diepe vrede in uw botten. Ook breng ik zachtheid binnen, opdat het strome als de bottenmelk. Ik breng boodschappen van verleden tijden naar boven, en ziet, zij borrelen en dragen genezing, wijsheid en kracht, voor al hen die geloven en waardig spreken op het rechte pad.

Zo spreekt Tzultacaj, god van bergen en dalen : Ik stel een nieuw Maya-pantheon op, met meerdere goden. Ik spreek tot de bergen en de heuvelen, en zaad dale op hen neer tot nieuw gewas. Een nieuwe schepping zal komen, geheel nieuw, en ook de goden worden herschapen. De duidelijke zin van het woord zal hersteld worden, en de taal. Ik zal integreren, en het oer zevenvuldig, zij aan zij met armoe, telkens naar boven laten drijven. Tot armoe gezonden zijn wij verbonden.

Ah Chu Kak, god van oorlog : Mijn woorden zijn kracht en wijsheid, als het rode dat van de heuvelen druipt. Mijn Naam is Rodi Amel, als het wachtwoord der hemelen. Ik ben opgerezen om mijn woorden te spuwen, en te zeggen : Amel komt gauw. Ik ben de Rodi Arninpas, en de Rodi Zeterel. Ik kom weer. Ik voer oorlog in gerechtigheid, en in wijsheid, opdat de nieuwe wereld vorm krijgt, en het oude zal vergaan, om plaats te maken voor het oer. Het arme is bij me, en is gezuiverd zevenvuldig. Ah Chu Kak zal daden opstellen, om tot de hemelen te komen stap voor stap. Ah Chu Kak brengt het rode tot de bergen en de rivieren, en de heilige dans tot de winden, om het land te zuiveren. In rust en stilte ligt de hoop, en de genezing voor het nieuwe seizoen. Een oerstem ben ik, om licht der aarde te verspreiden. Ik heb de zaadspatel tegen de grond gezet, om de aarde te bevruchten. Gij dan zult kersenplanten voort brengen, en het rode der aarde, het vuile rode van diep onder de grond, en het rode ijs. Hier dan liggen de oerhelden opgeborgen, wachtende op de grote dag van Ah Puch, koning van de dood, uit zijn graf herrezen. De dood ligt dan onder zijn voeten, en hij heeft het leven in zijn fles.

De verzoening van Buchué en Bastet

Buchué, voorouder-godin der Chibcha's, die door haar zoon de wereld schiep, met alles wat daarop was. Zij dan is het diepe van Bastet. Zij dan is de morgenstond in haar hart, ja, vriendinnen zijn zij, en door deze woorden verzoend. Zij was het dan die sprak : Laat dan de kinderen los, want gij kunt ze niet dragen. Bouwt dan de brug, opdat zij eens kunnen volgen, en zij niet vergaan.

Zij leidde tot de Rode Kap, en de verbreking der dobbelsteen. Zo is dan het pad van Buchué een heilig pad, door het hart van Bastet, ja, haar geest is zij. Spreek dan, Bastet, want zij is uw stem. Rijs op uit de wildernis, en kleef aan de rotsen, opdat gij het pad zult zien, achter de berg, het groene pad. Zo is dan haar boodschap vol met raadselen. Ja, uit haar hand dan kwamen de Maritsa, zij die de warme dekens droeg, en Etsa. Zij gaf u de twee vleugelen, om tot de genezing te vliegen. Verlies daarom bewustzijn in haar aanwezigheid, opdat zij u een nieuw land geve. Ja, nieuw laag bewustzijn zal als een golf over u komen, en gij zult vliegen als de vogels, tot de steden van het oer. Zij heeft uw gebroken hart geheeld, en de boze lichten verbroken door de lichten der duisternis. Ja, de lichten van het oer zijn diep in haar. Ook heeft zij uw geest getekend met haar ijslichten, en in u de bloemen laten uitspruiten.

De ontferming over Xochipili

Zo is dan ook de Azteken-Hekserij ondergebracht, daar de god der bloemen, Xochipili, zich heeft getoond. Hij dan is als het dansend skelet dat de vuren kan bezweren. Zo is dan Xochipili in veiligheid. En ook Buchué en Bastet hebben zich over hem ontfermd, en Hij heeft hen het bloemenvuur geschonken. En toen hij sprak, sprak hij met de stem van ijs, en de ijslichten kwamen om hem heen, om hem op te vangen en hem te beschermen tegen de boze vrouw. Zo is dan Xochipili het geheimenis der Azteken. Ook heeft Ah Puch zich over Xochipili ontfermd, en Hem een plaats gegeven onder de Maya's. En hij heeft voor hem gefloten, en de bedreiging van zijn leven weggenomen. Daarom is er grote eer en dank aan Ah Puch, die ook zijn uil gezonden heeft, om Xochipili veilig door de duisternissen van Xibalba en Mitnal te dragen. En ziet dan, de goden geven hem doorgang, daar Ah Puch hen heeft betoverd. En Hij heeft hem bekleed met gaven, zowel van genezing als zachtheid, en door zachte stiltes en zacht dwalende woorden heeft hij hem binnengenomen tot Zijn troonzaal. Hier dan hebben de zeventig ezels van Ah Puch zich over hem ontfermd. Hij heeft dan zijn tonen zacht gemaakt. Kent gij dan de geheimenissen der fluiten van Ah Puch ? Komt nader.

De woorden der uilen laten hem binnen, in de kamers der troon, daar waar het heet is. Ah Puch heeft zijn doden opgeroepen, en hen verteld over Xochipili. Schilden weven zij voor hem. Xochipili dan is het geheimenis van het ijs, en in Hem begint het ijs te branden. Ja, hoge woorden spreekt hij door het brandende ijs, en brengt ze tot zijn moederen Bastet en Buchué en zijn vader Ah Puch. Zo zal hij ook tot de koeien en stieren van Ah Puch gaan, en eer ontvangen. Xochipili dan is de oerwijsheid en de weg tot de extase en het lage bewustzijn, waardoor de vogels vliegen. Ja, vleugelen heeft hij u gegeven, zoals zijn moeder Buchué deed. Vol lof zijn zij allen over Xochipili

in het dodenrijk en het hellenrijk, en zijn leugens zijn als raadselen der waarheid. Hij dan steekt zijn leugens aan om ze in het hart van zijn moederen te schieten, opdat zij in zwijm geraken. Zijn moederen dan aanbidden zijn leugens, en zijn er intens verrukt over, en zijn vaderen volgen zijn leugens na. Zij dan wekken hem op tot Piltzintli, de duikende god.

De zeven Maya-verlichtingen

Zo zijn er dan de zeven maya-verlichtingen. Gij dan bent door een tijd heengegaan van slavernij, van machteloosheid en gevangenschap, waarbij gij botste tegen muren die u de weg versperden, en waarbij gij vastzat aan elastieken. Gij moest de andere wang toekeren, en de tweede mijl gaan, opdat gij van de dubbele beker zoudt drinken. Zo is dan de eerste verlichting de pikkende kippen en vogelachtigen, waarbij het grote tot het kleine kwam en daardoor zichzelf stak. Zo is dan de tweede verlichting de illusie der blonde vrouwen die als het zachte zijn en de lucht, waarin de mannen met schuld vallen. Zo is dan de derde verlichting de illusie der wilde katten die zijn als het hete door de liefdeslust der snelvoetige gehoornden opgewekt. Ziet dan, zij worden door hun eigen liefdeslust achterna gezeten, en zij hebben het ijs vergeten. Zo dient gij dan alle zeven maya-verlichtingen te kennen.

Sorsol

1.

Het Pad van Armoede en de Lokogamen

1. Dit wordt ook wel het pad naar de onderwereld genoemd, en bij elke poort moet er een kledingstuk, eigenschap of titel aflegd worden. Op dat pad moest ook het spotkleed aangetrokken worden. De Armoede eindigt in een plaats onder de hel, ook genaamd Armoede of Armoe. Hier woont Vrouwe Armoe. Ook de Schmi-Lokogamen of Smi-Lokogamen komen op dit pad voor. Lokogamen zijn de sieraden van het kruis als de sieraden der Armoe. Het getal van de Schmi-Lokogamen is honderdvierenveertigduizend. Hen die tot die orde binnentreden hebben het pad van Armoede bewandeld, hebben van haar geleerd. Bij dit pad behoren dingen als ijs, afzondering, heiliging, ascese, spotaanvaarding als deel van lijdensaanvaarding, kluizenaarschap, vaak ten gevolge van een wond die de Heere heeft geslagen met als bijwerking overgevoeligheid, en min of meer sociale stoornissen. Tot het pad behoort ook de spirituele en religieuze armoede. Zij die zich altijd door god en goden vertroeteld voelen en weten, weten niet wat dit pad inhoudt. Bij dit pad komen namelijk onherroepelijk : depressie, angst, eenzaamheid door verlatenheid, en leer je de schoonheid daarvan ontdekken. Zo zijn er op dit pad de Lokogamen van de angst, de Lokogamen van depressie, en de Lokogamen van eenzaamheid, van verworpenheid, van bespotting, van wanhoop, als de sieraden van deze dingen. Op het pad van armoede in de veelvuldige betekenis van

dit woord zul je namelijk met al deze dingen in aanraking komen, om hun sieraden te laten rijpen. De armoede brengt ons terug naar de aarde, met als verbindingspunt : de voet. De uitgroeiselen van de voet, de tenen, zijn de vertegenwoordigers van de verschillende soorten Lokogamen, de lijdenssieraden. Deze brengen dan ook de voet extra in balans.

2. De Lokogamen zijn niet alleen lijdenssieraden, maar ook wraakgodinnen. Het pad van armoe gaat ook langs en door het oer. De Angst-Lokogamen zijn de Schmizul-Lokogamen. De Depressie-Lokogamen, ook de Lokogamen des Doods, zijn de Tamul-Lokogamen, die vaak paardachtig zijn. De Verworpenheids-Lokogamen zijn de Esmul-Lokogamen, die ook vaak paardachtig zijn. De Bespottings-Lokogamen zijn de Ramda-Lokogamen. De Eenzaamheids-Lokogamen zijn de Smitzil-Lokogamen. De Verlatenheids-Lokogamen zijn de Napap-Lokogamen. De Wanhoops-Lokogamen zijn de Tramir-Lokogamen. De Gemis-Lokogamen, ook de Lokogamen van Heimwee, zijn de Traumal-Lokogamen.

3. Je kunt een beroep doen op deze lokogamen in de desbetreffende omstandigheden. De Lokogamen zijn niet mis te verstaan. Zij zijn de sieraden van alle lijdensvormen die de wereld gaan transformeren. Hierin schuwen zij de wraak en de apocalypse niet. Er gaat een nieuwe aarde komen.

4. De Lokogamen zijn ook de sleutels in het lijden. Zij geven advies en openen nieuwe deuren. Zij zijn de geheimenissen van God die Hij voor Zijn trouwe kinderen bereid heeft.

De Tamul-Lokogamen

5. En het sieraad dan dat gij om uw arm of pols draagt, heeft een platte steen als het sieraad van de angst, en daarna de steen van depressie, en vervolgens de prachtig kleurende steen van wanhoop. Gij draagt dan deze stenen, opdat gij uw weg vindt.

6. De Tamul-Lokogamen zijn bij u, om u te leiden op uw pad, zij die de sieraden der depressie zijn. Zij dan heffen uw hoofd op en geven u te drinken in dorre streken. Zij leggen hun hand op u, en leiden u voort, daar waar het duister is, geven zij licht.

7. Zij zijn een volk van engelen, van meesters in kunst. Zij temmen de krachten van het leven, ja, als paardenmenners zijn zij. Zij temmen de krachten van het lijden, zij volgen jou, om jou te leren het leed te berijden. Ze leren je met het leed om te gaan als met een paard, een dier, een wezen. Het leed brengt jou iets, een stukje geschiedenis, een stukje God, een stukje bevrijding uit een hard hart.

8. Bidt dan aldus tot de Verborgen Geesten des Heeren, de Tamul-Lokogamen, die hun engelen hebben gezonden : Tamul-Lokogamen, Verborgen Geesten des Heeren, Geheimenissen, sieraden van mijn depressies. Heb Genade over mij, en onderwijs mij in liefde. Weest niet al te toornig op mij, want ik heb geen kwaad in de zin. Leer mij te bidden en te komen tot U. Laat mij niet vergaan in mijn strijden, maar help mij. Gij dan bent reizend van aard, over de aarde reist gij, met vleugelen van licht, raakt Gij hen aan die lijden. Gij dan neemt de soldaten van de strijdvelden weg wanneer zij zijn gestorven, om hen het sieraad des doods te tonen.

De Schmi-Lokogamen

9. De hel is de tweede wereld. Het dodenrijk is de eerste wereld. De armoede is de derde wereld. Daar gaat de reis naartoe, christen. De pracht van God is omringd door armoede, omdat die pracht het sieraad van de armoede is. Het is een spirituele reis.

10. Schmi-Lokogamen vormen de armoe-tabernakel van God als een machtig sieraad, bestemd om te heersen over de rijken. Zij vormen de machtige spreuken waarmee God het leed wat de rijkdom brengt bedwingt : Kia Maza Mach Oli Kidorra Adona Va Estesse Ki Manta Mogam Basch Olum Uschga Kalim Kerhengst Hengstel Eregma Maak Estu Uvia Dun Desmel Ischu Mus Moes Akoesta Iram Abusch Ich Unt Icha Uschania Erwisch Erwischeniz Zitchen Gischen Erum Erumda Akum Akum Kapana Katana Erektus Apochela Apogela Nonog Ebutsch Epun Epoen Akoet Kida Kidam Ates Arumba Aroemba Arachtel Okos Olokta Ikip Itiktapat

11. Aram Aram Nanaki Ikles Dehikta Vaodon Oroktus Oruktus Oruktis Oruktis Amik Nanak

Dadunka Dadunia Irim Da Fokon Osa Vanil Vanir Tetes Meza Vahahelm Dadon Vadonen Kukumbia Kukumbia Nes Akschin Disin Dizin Diak Domanta Vanel.

12. Dit dan zijn de namen der sieraden. Er zijn verschillende ordes der Schmi-Lokogamen, die ook in de spreuken verborgen zijn. Er zijn tien ordes der Schmi-Lokogamen.

13. Er zijn verschillende kronen te verkrijgen op het pad van armoe. Er zijn dan ook speciale kroon-lokogamen.

De pelgrimtocht

14. Minina-Schmi-Lokogamen zijn vogelachtig. In deze orde moeten er veel vogels verslagen worden die de doorgangen belemmeren. Het is de grote vogeljacht die de pelgrim op het pad der armoe moet maken. Als hij genoeg demoon-vogels heeft verslagen en geofferd, en hij dringt door tot de Levitische zones en Davidische zones, dan kan hij daar priesterlijke gaven ontvangen, en vandaaruit overstappen tot de Farinhein orde. Ook in de Farinhein-zone moet de pelgrim tot vele vogeljachten overgaan. De demonische vogels zijn aangesteld om de gaven van armoe tegen te houden, en de pelgrim daarvan af te houden. Ze zullen de pelgrim proberen te verleiden om terug te keren. Velen zullen juist in deze zone ook de moed opgeven, en terugkeren, ook vanwege de machten die de vogels beloven aan hen die hen volgen. In deze orde zijn de Aldebaran vogels voornamelijk opgesteld, de vogels van spot, en men kan hier ook de felbegeerde sieraden van bespotting ontvangen, door het spotkleed tot het eind te dragen. De Ramda-Lokogamen staan hier dan ook rijkelijk opgesteld. Bekende Ramda-Lokogamen zijn Metensia, Morgennia en Romarei.

15. Er zijn de dertig ordes van Ramda-Lokogamen, de bespottings-sieraden, de sieraden van spot.

16. Op het pad van Armoe is het kruis van Armoe, en ook hier dient in de gaten gehouden worden : de Grootste Armoe, de Eeuwige Armoe en de Dubbele Armoe, die het vragen om armoe is. Een van de grootste profeten van het Evangelie van Armoe was Franciscus van Assissi. Het Evangelie van Armoe is deel van het Eeuwig Evangelie. De sieraden van Armoe zijn felbegeerd, en hier zal om gestreden moeten worden.

17. Veel demonen zijn uitgezonden om pelgrims van deze sieraden af te houden, want ze geven veel macht over demonen. Demonen proberen daarom pelgrims af te leiden en veel kracht en macht te beloven. De sieraden van armoe zijn bijvoorbeeld speciale parfum-flessen, of speciale muziekdoosjes, speciale lichten of lampen, speciale gevoelens die je altijd meedraagt, of speciale kledingstukken. Vaak kunnen ze juist ook erg subtiel zijn, bijna verborgen, omdat naaktheid een groot sieraad is.

De Napap-Lokogamen

18. Zij die het pad der armoe begaan komen ook voor de rivier van verlatenheid te staan, waar zij moeten duiken naar de sieraden van verlatenheid, waarmee ze over de rivier kunnen komen. Door angsten komen ze in grotere verlatenheden, totdat ze aan de zee van verlatenheid zijn gekomen. Hier wonen de Napap-Lokogamen rijkelijk, als de frisse geuren van de oceanen en bossen, de speciale diepe geuren van de natuur. Er zijn ten minste dertig ordes van de Napap-Lokogamen.

19. De Christus van Armoe is genaamd Maser. Dit is dus gewoon een naam van Christus, een bijnaam, om het werk van armoe te laten zien. Het is een deel van Christus, net zoals God meerdere namen heeft die meerdere delen laten zien.

20. Gebeden tot de Schmi-Lokogamen : Wees ons genadig, heersers der hemelen. Laat ons niet vergaan in onze ellende, maar laat ons bijdrinken bij de bronnen, en schenk ons heil vanuit de sieraden. Bindt ons niet tot werkzaamheden, maar schenkt ons vrijheid om uw wegen te doorzoeken. Laat onze lampen dan brandende zijn, opdat wij in duisternis niet verdwalen. Open voor ons de deuren, ook voor onze geliefden, opdat wij niet in scheuring tot u naderen. Leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Wees ons tot een schuilplaats en gids. Weest dan

niet te wraakzuchtig naar ons, want wij hebben geen kwaad in zin. Leer ons naar Uw wil te handelen. Schenk ons de gaven van armoe, en verlos ons van de scherptes van rijkdom. Leer ons rijk te zijn in armoe, en haar dieptes te doorgronden. Leer ons te begrijpen, leer ons te denken over de juiste paden, en de verkeerde paden te verachten. Rijken zullen niet tot U kunnen naderen.

21. God heeft vele namen en vele delen. Om die namen te kennen is het mystieke pad aangelegd. Zo is het voor de profeet mogelijk om de verborgen namen en de intiemere namen van God te kennen. En hem zal de gave geschonken worden het Woord op een verantwoorde manier aan het volk te brengen. Dan spreekt hij over het geopenbaarde als een middelaar. Het is juist de bedoeling dat u het mystieke pad opgaat want zo kunt u Gods verborgen boodschappen die Hij voor Zijn geliefden heeft bewaard vinden.

22. De Muskus is een dieper en hoger deel van God, de Arme Vader, en Vader van alle armen. De Muskus haat het welvaarts-evangelie en haar markt, en zal zich openbaren om dat evangelie aan de kaak te stellen. De Muskus is een pad voor de mystiekeling. De Muskus is het arme deel van God als fundament van het kruis. In het arme deel van de hemel woont ook de Karmat, een dieper en hoger deel van Jezus Christus, en de Heilige Armoe. Voor de mystiekeling is er hierin priesterschap weggelegd. Zij gaan de hogere weg van God om uiteindelijk bij Zijn verborgen traan te komen. Zij weten dat zij door de Armoe tot de diepere kruizen des Heeren en der hemelen kunnen komen. Zij zijn de troosters van God, en zij hebben de canon, het hek tussen hen en God, verbroken, om Zijn bevroren hart te verwarmen. Zij hebben geen genade gehad tot de canon en de canonieke beschaving, maar hebben zich teruggetrokken om zich te wijden aan geestelijke oorlogsvoering en groei.

23. Het priesterschap van de Muskus is voor hen die als de engelen zijn geworden in hun wandel met God. Zij zijn tot de boom van de Karmat gekomen, de boom van Armoe, en hebben van haar vruchten gegeten. Deze boom is het rozenkruis, het kruis der armen en mystiekelingen. Hier leert de mystiekeling de geheimen van het bloed van Christus kennen.

24. De eerste priesterlijke bediening van Muskus is de oorlogsvoerende. Zij leren dat de geestelijke oorlog heilig is, en zij strijden met heilige wapenen. Het slagveld der hemelse gewesten is hun tempel. Zij leren de wapenrusting van het bloed van Christus kennen, en de wapenrusting van de armoe. De hogere soldaat in Gods leger is een priester, en hij voert oorlog in heiligheid. De tweede priesterlijke bediening van de Muskus is de priesterlijke wapendrager. Hij moet de diepere arsenalen van het bloed van Christus leren kennen, en is tevens een wachter, een beschermer van die arsenalen, waartoe hij de sleutels draagt. De wapendrager dient hierover veel profetische informatie te ontvangen, en dient dicht bij de Muskus te leven, als een arme. Zij die in rijkdom leven kunnen en mogen dit vuur niet ontvangen. Het gaat om de nederigen, en zij die de minste willen wezen, de minore.

25. Het arsenaal is heilig voor de priesterlijke wapendrager van de Muskus. Hij ziet zijn geheugen als heilig, en is heilig in het uitzoeken van de wapenen, die hij eruit pikt door de profetische gave. Zijn geheugen is zijn arsenaal, en zijn herinneringen zijn zijn wapens. Hij draagt de wapens over aan de priesterlijke soldaat van de Muskus. Hierdoor is hij een middelaar.

26. De derde priesterlijke bediening van de Muskus is de priesterlijke geneesheer. Veelal werkt hij met het kruis, omdat het kruis genezing brengt. Zo is hij een vader van tucht, en een rechter. Hij draagt de arsenalen en geheimen van priesterlijke genezingsmiddelen met zich mee, zoals de schatten van het bloed van Christus en de Karmat. Hij weet dat genezing heilig is, en alleen kan gebeuren in de tempel en tabernakel. Wel is er aan elke genezing een prijs verbonden, in de vorm van lijden, dat vroeg of laat geopenbaard wordt. Genezing is verbonden aan het kruis, en mag daarvan niet losstaan. Zo is het toedienen van genezing iets priesterlijks, als het toedienen van het kruis, van het bloed van Christus en de Karmat, en het daarbij horende lijden. Er stroomt genezing uit de wonden van de Christus en de Karmat, maar dan moeten we die wonden wel dragen.

27. De vierde priesterlijke bediening van de Muskus is de priesterlijke exorcist. Tevens is hij een

profeet, want door het kruis werpt hij geesten uit die woorden verzegeld hielden. Dit is de viervoudige priesterlijke bediening van de Muskus, door hen die de Heilige Armoe in hun binnenste dragen.

28. De engelen van de Muskus hebben Zijn Traan ontvangen, en doen daardoor Zijn werken. Zij zijn bekleed met de krachten van de Muskus, stromende vanuit de Traan. De eerste engelenbediening van de Muskus is de legendarische Lokogaamse. De Lokogamen zijn de sieraden van het kruis, de sieraden van het lijden, en tezamen vormen zij de Ziel van zowel God als Christus. Zij dragen het bloed der gaven, en zijn de wapenen en schenkers des Heeren. Ook zijn zij de voeders van Zijn engelen.

29. De tweede engelenbediening van de Muskus is de Talgaamse. Talgamen zijn de sieraden der sacramenten, en de engelen van de beker. Tezamen vormen ze de Beker van Christus, de vierde persoon van de eenheid. Zij zijn de engelen van het lijden, en zij leiden tot de lokogamen, de sieraden van het lijden.

30. De derde engelenbediening van de Muskus is de Tokonse. De Tokon is de heilige Leer van het Bloed van Christus, maar ook is zij het sieraad van de armoe. Zij zijn de engelen van het bloed, en tezamen vormen ze ook het bloed.

31. Het van geen bevrijding willen weten, oftewel het pad van het Eeuwige kruis is de hogere weg van Christus. Zij die gevoelig geworden zijn voor het lijden van Christus en God begaan dit pad. Zij willen lijden met de Heere en Zijn kruis dragen om dieper één met Hem te worden en Hem te vertroosten. Zij zijn de troosters van God, de bemoedigers, en ook de aanmoedigers. Zij weten dat het kruis een pad is wat bewandeld moet worden voor een oplossing, en voor een eeuwige inwijding. Deze inwijding is zowel mystiek als cryptisch. Niets is wat het lijkt. Deze inwijding is het Sebek-Kruis, oftewel het Kruis van Egypte, waar Christus volgens Openbaring in de onderwereld aan hing. Ook wordt er gesproken over het Kruis van Sodom. Het Sebek-Kruis is het kruis van de onderwereld.

32. Toen Christus door de eerste poort van de onderwereld ging kwam Hij in de gevangenissen van een onderwereld genaamd Egypte. Zovelen van Zijn volk zaten hier vast, en ook zij die door de oordelen en plagen over Egypte waren omgekomen. Hier predikte Christus het evangelie aan de doden. Ons de opdracht gegeven om aan doden het evangelie te verkondigen. Wij mogen dit doen door het lijden wat we zelf dragen. Hiermee komen wij met hen in contact. Let wel : Dit mag dus alleen door de Geest van Christus, en niet door het vlees. Dit is één van de grote paradoxen. Maar let nu goed op wat er gebeurde, en wat Christus de macht gaf in het dodenrijk om dit te doen : Het Sebek-Kruis was een kruis van verscheuring en verzoening, als een dieper deel van het lijden en het kruis van Christus dat we kennen. Het was het kruis van de onderwereld. In de onderwereld houdt het kruis namelijk niet op te bestaan, maar gaat gewoon door. Wij moeten ons dus niet blindstaren op alleen maar het materiele kruis van Christus. Zijn wij dan materialisten ? Zijn wij volgelingen van de Mammon ? De Mammon heeft een kruis-canon opgesteld, waardoor we niet verder komen. Hiermee wordt het pad van Christus in de onderwereld gelasterd. Het Sebek-Kruis was het lijden van ijs, het lijden van afzondering, als het kruis der hermieten. Afzondering en onthechting brengt je in contact met de onderwerelden, wanneer je het materiele gaat verloochenen, en de aardse, gevallen zintuigen als leugenaars gaat behandelen. Nu, luister goed : Het Sebek-Kruis had Christus al geslagen toen Hij nog leed aan het kruis van Golgotha, waar hij riep : Vader, vader, waarom hebt gij mij verlaten. Door het Sebek-Kruis werd Christus losgescheurd van Zijn Vader, God. En waarom eigenlijk ? Dat werd maar al te duidelijk in de onderwereld. Hier kon Christus een dieper en hoger deel van Zijn Vader ontmoeten : de Sebek. Christus was door Zijn lijden en sterven afgedaald in de put der geheimenissen van Zijn Vader. Hier kon Christus in aanraking komen met het oneindige leed dat in Zijn Vader door de wereld en de gevallen engelen was geslagen. De verscheuring was dus eigenlijk om een diepere verzoening te brengen, als een heilige verslinding.

33. En ook kwam Christus hier tot een dieper deel van Hemzelf, het deel dat het lijden door vuur en ijs weerspiegelde. Dit deel werd genoemd de Herman. De Herman was dat deel van Christus waarmee hij werd gekruisigd aan dit Sebek-Kruis, het Eeuwige Kruis. Hier leerde Christus de Eeuwige stilte kennen, en Hij zweeg. Hij wilde van geen bevrijding weten, omdat het Hem in contact bracht met het grotere lijden van Zijn Vader.

34. De canon, de verabsolutering en afsluiting van het corrupte en geinfiltreerde Woord van God, opgesteld door machtslustige, geldzuchtige en eerzuchtige kerkleiders, stond schuldig aan het opwekken van demonie elders. Dit wordt verklaard door de zogeheten delen-theorie : Daar waar Gods mensen delen van God gingen verwaarlozen, tegen zondigden of niet in geloofden, daar werd een stuk van Gods Geest afgehakt, en dat veroorzaakte een leegte die zich uitte in een verschrikkelijke demonische geest. In India waar het meergodendom het sterkst heerste kon zo'n geest makkelijk in het systeem opgenomen worden. De aantallen groeien daar als wij niet onze taak op ons nemen de delen van God te beschrijven en op te nemen. De Geest niet laten spreken is levensgevaarlijk, want zo groeien elders de demonische geesten. Dit is ook de reden waarom zulke hindoestaanse goden zoveel van God in zich kunnen dragen in de vorm van Wijsheid en Liefde. Wij moeten dan ook heel voorzichtig zijn in ons oordeel over deze goden en geloofsstelsels. Het komt meer terecht op een zuiver ziften dan op totale en algehele afwijzing. De totale en algehele afwijzing van andere geloofsstelsels met hun wijsheden is ook niet goed. Geografisch gezien gingen de afgewezen uitgedoofde krachtbronnen met informatie van de Heilige Geest terug in de aarde, en kwamen er demonische krachtbronnen in de voeten van de eigengerechtigde mens om de krachtbronnen van God te blokkeren. Dit trok boze geesten aan. In de eindtijd zal God deze demonische krachtbronnen en blokkades transformeren, als een muur die door de kracht van God plat wordt gelegd en als brug gaat functioneren. Dan zullen de verborgen en afgewezen delen van de Heilige Geest vanuit de aarde opkomen door de voeten van Zijn Volk. Dit zal een basis leggen voor nieuwe genetische veranderingen. God zal niet alleen een God zijn van genezingen maar ook van anatomische vorderingen. Dit zal gebeuren wanneer de vloek der aarde wordt verbroken. Er zal een dimensionale overgang moeten komen van het tegenwoordige lichaam des doods dat onder de vloek der zonde en onwetendheid leeft, naar het lichaam des levens en het zogenoemde verheerlijkte lichaam. Dit is waarom geschiedenis zo belangrijk is om de verloren delen van de Heilige Geest en Zijn werk terug te vinden. De geschiedenis is de diepte van Gods heilige meer. Onze kennis van de geschiedenis kan mede de diepte van onze relatie met God, onze geliefde, bepalen.

35. Het profetische pad leidt tot het mystieke en het cryptische, als je het goed wil doen, en dan ga je echt het belang van afzonderen inzien, het ijs. Dit deel van Christus is zeer belangrijk op onze reis. Op het canonieke pad van het kruis denken we : 'Nu is het wel welletjes, even het kruis van mijn rug afhalen, hoor,' en dan duiken we in een bron van genezing. Dan dragen we soms het kruis, en de verlichtende bronnen naast ons verlokken ons. Ons kruis wordt zwaarder en zwaarder, of blijft gewoon zoals het is, en we denken : 'Wanneer breekt het seizoen van genezing nu aan, of moeten we in actie komen ? Wat moeten we doen ? Wanneer gaan we om genezing en doorbraak bidden en in het geloof belijden dat we het in Christus hebben ontvangen ? Wanneer mogen we ons uitstrekken naar de verlossing ?' Maar de volgelingen van het Eeuwige Kruis hebben maar één doel voor ogen : het kruis, verzoend worden met de hogere en diepere delen van de Vader. Voor hen is er geen verschil tussen lijden en genezing, tussen leven en dood, hemel en hel. In het kruis vallen zij samen. Dit is de dimensie van Sebek, de vaderlijke liefde. De liefde die lijdt tot verzoening, en niet tot genezing. Want is het kruis niet onze genezing ? Is de verzoening met onze Vader niet onze genezing ? Dit is het pad van het Sebek-Kruis. Je hebt één doel voor ogen : Vader. Hierdoor laat je alles achter je, en ga je door ijs en vuur, als door een heilige verslinding. Je ontwaakt in nieuwe realiteiten, in nieuw perspectief, door het Eeuwige Kruis. Want het niet van bevrijding willen weten leidt tot de Ware Bevrijding. We geven alles op om de Herman, het ijsdeel van Christus, te volgen. Dit leidt tot een nieuw visioen waarin wij leven, een nieuwe wereld. De leugen van kruisafleggende genezing is door het Sebek-Kruis verbroken, en dit kruis geeft ons ook de kracht en het verlangen,

ja, de lusten des heeren, om het te dragen. Oh, Sebek-Kruis, zo rein van kracht, komende tot ons in onze diepste nacht, nemende ons mee als een Eeuwig Kruis, een nieuw en diep geruis neemt ons mee, als een heilige ontvoering, een heilige verslinding, om God te kennen zoals hij is. Hij is de Vader van de nacht en de Vader van de dag, in de nieuwe ontwakingen van het Eeuwige Kruis.

36. Christus bestaat uit meerdere delen zoals ook de Geest. Zo is de Herman daar één van. We zien hier een bepaald deel van Christus naar voren komen, en een bepaald deel van het kruis. Het weerspiegelt de hogere weg van Christus, als de Christus die komen gaat. Dit is de tweede Christus, de komende Christus, het verborgen deel van Christus wat geopenbaard gaat worden. Herman is wilde deel van Christus, als een wapen tegen de canon en de canonieke beschaving.

37. We zien daarom een diepere eenheid voor de mystiekelingen in de relatie tussen de Sebek en de Herman, als een eeuwige vlam omringd door ijs en duisternis. Het Sebek-Kruis van verscheuring en verzoening heeft hen tezamen gebracht, door een vlam van ontwaking, als een eeuwig kruis. Voor hen die aan het eeuwig kruis vasthouden is het een onoverwinnelijk wapen, een schild van vertrouwen en rust.

38. Voor de mystiekeling is hierin een pad gelegd om tot de eeuwige traan van de Vader te komen. Het gaat hier om de profetische bedieningen van de Sebek. Geen enkel profetenschap heeft waarde wanneer het niet wordt opgelost en gewassen in de eeuwige traan. De eeuwige traan is een algehele verzoening, niet onderbroken door de hekken van de canon, de materie en de zonde. De eeuwige traan is een diepere verzoening, die verzadigt. Zij sluiten een verbond het kruis niet af te werpen. Zij komen in het eeuwige kruis, om de gebondenheid van de Vader te ontvangen. Alleen die gebondenheid zal tot ware vrijheid leiden. De eeuwige traan is de Eeuwige Geest en de Eeuwige Ziel des Heeren.

39. De tepel is als een zegel. Er zijn veel geheimenissen en raadselen van de tepel. De tepel is de voedingsbron, en ook een gevoeligheidsbron, heenwijzende naar de gaven van de geest. Hier op aarde hebben wij de tepel des doods, maar onze reis is naar de tepel des hemels, de tepel der heerlijkheid. De wond zal worden tot een litteken, en het litteken zal worden tot een hemelse tepel, als de stof van het verheerlijkte lichaam. Ook engelen dragen veel van deze stof in hun lichamen. Is het zo makkelijk : van wond naar litteken naar hemelse tepelstof ? Neen. De wond zal vele malen doorstoken worden, de wond van de heilige, en ook het litteken, zodat het een hemels litteken wordt, en vandaaruit een hemelse tepelstof. Het spreekt over een vuur, over verbranding, waaruit deze veranderingen voortkomen. En zo is het leven ook, als een prometheus, een afdeling van de hel, waar het immergroeiende vlees telkens weer gegeten wordt, totdat het gelouterd is, en als onoverwinnelijk oprijst. Dit is het geheim van de hemelse tepelstof. Het is een immerbrandend vuur waarin we sterk moeten worden, opgroeien. De tepelboom zal opgroeien om de ogenboom te verslinden. Nu, dat is natuurlijk beeldspraak. De ogenboom wordt beschreven als de Geest. Het gaat hier om hele diepe beeldspraak : het eten van Gods Geest. Van de Geest moet je drinken, maar hier wordt er van de Geest gegeten, als van een ogenboom door een tepelboom. Nu, dat gaat heel diep. Natuurlijk is dat allemaal symboliek.

40. Het gaat hier dus over de Geest, de ogenboom, die door de tepelboom wordt verslonden, en dan strijdt de verslonden Geest tegen de eeuwigheden, en zal overwinnen. En met die eeuwigheden wordt bedoeld : de Ziel des Heeren. Het gaat hier dus om heilige verslinding en heilige strijd en overwinning, als in vriendschap, éénwording. Dat soort strijd is als toetsing en zuivering. De Heere zuivert Zichzelf. De Heere toetst Zichzelf. In dat verband wordt er ook wel gesproken over Pniel, waar Jakob met de engel streed, en uiteindelijk met God Zelf. En dan staat er dat de ogen tot rust zullen komen om heilige dagen te zien. Door de heilige verslinding, en dit is weer diepe symboliek, komt de Geest binnen, de ogenboom, en dan wordt er een hart van heilig vlees in het binnenste geplaatst, en komen de ogen tot rust om heilige dagen te zien. De tepelboom draagt die tot rust gekomen ogen, als eeuwige ogen. Dat is het uiteindelijke doel van de tepelstof des hemels, om zo

gevoelig te worden dat het eeuwige ogen van heiligheid en rust zal zijn. Daarom vreest de canon deze hemelse tepelstof als geen ander, en zal hij er alles aandoen om het uit te doven. De tepelboom des hemels is als de heilige kandelaar, vol van de eeuwige gaven, maar alleen door de heilige verslinding, door het eeuwige kruis, oftewel het Sebek-Kruis. Het Eeuwig Evangelie spreekt over tepelen die in de traan zullen groeien en zullen worden tot tempelen. Dit is ook ons vooruitzicht.

41. Zo zijn dan de profetische bedieningen van de Sebek heilig om de profetische woorden van het Eeuwig Evangelie uit te bouwen tot een nieuwe aarde. Zij zijn geroepen om helderheid en duidelijkheid te verschaffen over dat wat moet gebeuren. Maar geenszins is het een canon of een nieuwe canon. Neen. Er zal afgerekend moeten worden met de canon en de canonieke beschaving. De Sebek-profeet strijdt daarmee een strijd in de hemelse gewesten, een strijd die niet van de aarde is. Zij hebben geen strijd der aarde te voeren, geen strijd tegen vlees en bloed, want zij zijn cryptisch. Zij zijn hermieten en puzzelaars voor het aangezicht des Heeren, vertrouwd met de onderwereld en het hemelse pad. Zij kennen en doorzoeken zowel de hemelvaart van Christus als Zijn hellevaart.

42. Zo willen we dan nu de profetische bedieningen van de Sebek bespreken. Sebek is het diepere en hogere deel van de Vader dat nog in duisternis gehuld is. Het is een raadsel van de Vader. Sebek-profeten zijn geen overmoeds-strijders. Zij weten dat ze op de aarde niets te zoeken hebben. Ze zijn niet uit op macht en hoge posities, maar hangen het kruis aan, en wel het Eeuwige Kruis, als het Kruis van Sebek, de Verborgen Vader. Ze leren de paden van het ijs te bewandelen, en ontdekken de plekken waar het ijs begint te branden. Hier glijden zij in onbekende duisternissen. Zij wekken de vlam niet op, maar omhelzen het kruis van ijs als een ijspegel totdat het smelt. Zo komen zij tot het diepere ijs, en uiteindelijk het eeuwige ijs dat brandt. Naarstig en vol van passie zoeken zij naar de uitstorting van de eeuwige traan, de eeuwige ziel en geest van God. Hierdoor verandert het eeuwig visioen waarin zij leven. Hierdoor verandert de materie om hen heen. Maar zij zijn niet gericht op de materie, maar op de eeuwige traan, en de eeuwige stilte. Ze zwijgen, om deel te hebben aan het diepere lijden, en het diepere ijs. Zij geven alles op voor de traan van christus, om het te verruilen voor de eeuwige traan.

43. Sebek-profeten hebben een passie voor het angstige, het lijdende, en komen tot de diepe angsten in zichzelf om daardoor verenigd te worden met God. Ze geloven hun zintuigen niet, maar de eeuwige traan, het verborgen en verbroken, streng bewaakte Hart van God de Vader.

44. De eerste profetische bediening van de Sebek is de oorlogsvoerende. De profeten van deze orde groeien op door onderricht over de heilige verslinding en de heilige strijd, en leren hoe God hierdoor alles transformeert. Ook leren ze over de heilige verzachtingen en de heilige ontwakingen door de Sebek. Ze zonderen zich af voor studie en onderricht, en leren over de wapenen van de Sebek, de Eeuwige Vader. Bovenal is het hen gegeven om strategische informatie te ontvangen. Ze zijn listig, kennen de listen des Heeren, en grijpen niet snel naar hun zwaard in geestelijke oorlogsvoering. Ze hebben andere manieren. Ze hebben geleerd te zwijgen, om niet teveel met hun verstand en gedachten in discussie te gaan, maar door de Traan communiceren ze met God, en bovenal door de Eeuwige Traan. Ze richten zich hierbij op Sebek, de Eeuwige Vader. Ook wordt de Sebek het gebeente van God en Christus genoemd, en de Eeuwige Ark. Uiteindelijk, en dat is iets wat we ook al in de Bijbel kunnen terugvinden, is er geen redding dan door het Eeuwige Kruis. Het kruis mag niet afgeworpen worden. Het kruis is een pad, en we moeten in het kruis gaan wonen. Het kruis is een tempel, en een arsenaal. Zo komen we tot het Eeuwige Kruis, tot de eeuwige traan waar de eeuwige tepels der heerlijkheid groeien, de bron van de eeuwige geestesgaven.

45. De tweede profetische bediening van de Sebek is die van het maal des Heeren. Ook deze profeten leren over de heilige verslinding, maar ook over de onderscheidende verslinding, namelijk het verslinden van demonen, en het bereiden van demonen, het fokken van demonen, maar dan als in mystiek en cryptiek. De profeet moet leren van de achterliggende bedoelingen, van beeldspraak. Het kruis heeft alles te maken met het fokken van demonen. Je grijpt niet naar je zwaard, maar naar het kruis. Hier zoek je niet allereerst de kruisiging van het vlees en de betrokken demonen, maar

juist het deelhebben aan het lijden, om verbonden te worden met God. God roept ons op om eerst het lijden te aanvaarden. Vandaaruit zal het kruis groeien tot brandend eeuwig ijs waarin het vlees, de demoon sterft. Vaak wordt er daarom in het exorcisme ook gewaarschuwt om niet direkt alle demonen uit te drijven, want daarmee trek je dan ook de doorn des vlezes, het kruis eruit. Ware exorcisten werken met kruiswapenen, maar dan in de vorm van list en strategie. Je trekt het kruis aan als een mantel, en gaat het pelgrimspad van het kruis op, en dan zal de mantel vanzelf ergens gaan branden. Pas op voor allerlei toverijen. Het kruis is geen toverstokje. Leg je toe op de diepere werkingen, en vraag jezelf af waar het je nu eigenlijk om te doen is. Het kruis is als een oven waarin de demonen en het vlees gebraden worden. Zo zijn hen van de tweede profetische bediening van de Sebek de profetische bakkers des Heeren. Zij dienen in de tempels bij de tafels der broden, de tafels der bekers en de altaren. Maar hier doen zij geen rituelen. Neen, ze communiceren met God. Niet rechttoe rechtaan. Neen, mystiek en cryptisch. Zij kennen de profetische wegen des Heeren, zij kennen Gods bazuinen en hun betekenissen. Ze hebben niks van doen met één of ander canoniek avondmaal waar alleen het vlees en bloed van Christus wordt genuttigd, en de demonen vrijuit gaan. Zij kennen het Eeuwig Maal des Heeren, de diepe symboliek en criptiek van de heilige verslinding.

46. Zo strekken dan de ware discipelen van de Sebek, het diepere principe van God zich ook uit naar de gebondenheid in de Eeuwige Traan, de Eeuwige Geest en Ziel, opdat de reis van het kruis door zal gaan tot het doel : Het Grootste Kruis. Hierin : De Grootste Kracht, en de Grootste Heerlijkheid. Dit Principe noemen we Khnum, zo groot dat God er nauwelijks iets van liet doorschemeren. Khnum is ons volgend station en traject naar het verloren Vaderhart van God. Maar eerst gaan we nog de weg tot Khnum beschrijven : de engelenbedieningen van de Sebek.

47. De Risgamen zijn de eerste engelenbediening van de Sebek. Zij vormen de Geest van Christus, en zijn de sieraden der bedieningen. De inaputen zijn de tweede engelenbediening van de Sebek. De inaputten vormen het lichaam of vlees van Christus, maar meer nog : De Leer van het Vlees van Christus. Ook zijn zij de sieraden van de dood.

48. Khnum is de Naam van het grootste kruis, daar waar de Vader door Zijn lijden aan het grootste kruis gelijkvormig is geworden. De Khnum legt er des te meer nadruk op dat we engelen moeten worden. Khnum woont in de arrataharen, hoge hemelen, en heeft daar zijn engelen, die Stitchiren genoemd worden. Khnum is het geliefde deel van God. Door de Droom werkt hij, iets waarmee al Zijn engelen vervuld zijn. Khnum is een geheim en raadselachtig deel van God, waar hoofdzakelijk engelen mee vertrouwd zijn. Khnum is de verborgen rustplaats en schuilplaats des Heeren.

33. Khnum is het scheppende deel van God, en de rustgever. Engelen verkondigen dag en nacht Zijn Naam. Zij kennen geen rust in het heiligen en belijden van de Khnum, maar Khnum heeft hen diepe rust van binnen gegeven.

34. Het heeft te maken met het uitbroeden van dromen en visioenen. Dromen en visioenen zijn als eieren. Ze kunnen de wereld veranderen. Khnum wil de mensen leren dat zij net als Hem kunnen scheppen op deze manier. Dat betekent : Hem volgen. In het Grootste Kruis is de Grootste Creativiteit en de Grootste creatieve Kracht.

35. Alle lijden is slechts inwijding tot de hogere hemelen en de hogere bedieningen. Zonder dat zouden we daar nooit kunnen komen of toegelaten worden. Maar het kruis is een vuur waaraan we ons kunnen warmen, wanneer we de moeite namen om er onze woning van te maken, en dieper naar binnen zouden gaan.

2.

Het Paranoia der Profeten

1. Het profetische leven kenmerkt zich door de worsteling met jezelf en je interpretatie. Ontbreekt die worsteling, dan kun je je afvragen of je wel profetisch leeft. Vaak is datgene waarvan men denkt

dat het profetisch leven is gewoon sociaal leven. De worsteling met jezelf wordt vaak extra verhit door de sociale machine, en zo probeert de profeet die dan ook zo veel mogelijk te ontvluchten, om innerlijke rust te vinden. Vaak zal de profeet dan merken dat hij een gevangene is van die machine, terwijl zijn gevoeligheid dat idee steeds zwaarder maakt voor hem. Dit zal onherroepelijk leiden tot een escalatie, een soort profetische verbrokenheid, waardoor de profeet min of meer bevrijd wordt. Dit kan door een trauma, overspannenheid, een ziekte of iets anders. Dit wordt vaak niet door de samenleving geaccepteerd waardoor de zwaar beproefde profeet een soort paranoia ontwikkelt, en zelfs vormen van heilig autisme. De profeet gaat inzien hoe diep de aarde en de wereld gevallen is, en wil niet meegesleurd worden. Zo worden vaak zijn paranoia en autisme gescherpt. Hij zal zich eerder identificeren met een dier of een boom, dan met een mens. Maar toch is hij ook een mens, en zal daardoor een tussenvorm proberen te vinden.

De Goddelijke Gespletenheid

2. De zwaar gekwelde profeet gaat de gevaren inzien van het overmatig communiceren, van zintuiglijke informatie door bijvoorbeeld licht en geluid. De profeet zoekt meer en meer de stilte op, ook de stiltes van de geestelijke wereld. Hij leert de subtielere talen kennen, de zogenaamde stille talen, en merkt dat daarin de geheimen van het leven zijn opgeborgen. Hij merkt dat lichten verblinden, en dat dit een zegel is dat hij dient te verbreken. Hij merkt dat geluiden verdoven, en dat hij ook dat zegel moet verbreken. Maar hij merkt ook dat hij zonder licht en geluid niet kan leven. Zo gaat hij op zoek naar een tussenvorm. Maar hoe ver hij ook hierin komt, het verleden lijkt hem te achtervolgen, om hem weer in worsteling met zichzelf te brengen, met zijn interpretatie. Zijn herinnering dient genezen te worden.

3. Zo ontwikkelt hij meer en meer een Goddelijke Gespletenheid. Er zullen tijden zijn dat hij zich meer en meer gaat voelen als een insect, en hij begint vertrouwd te raken met de cocon en het wezen wat daaruit voort komt. Hij leert de mechanismes kennen.

Interpretatie of Profetie

4. De wereld is wreed, een wrede cocon voor de profeet. En in zo'n wrede cocon wordt een wreed schepsel ontwikkeld, iets waar de profeet tegen strijdt, maar wat hem telkens weer overwint. Maar ook wordt er in de cocon iets anders ontwikkeld, namelijk een teder en genadig schepsel. Hiertoe voelt de profeet zich bijzonder aangetrokken, maar ook tot het ander wezen, als in een Goddelijke Gespletenheid. Het is als het ei van een schorpioen, als iets wat hem van binnen verscheurd, als een put van schuld en schaamte. En zo ontdekt de profeet de cocon in de cocon, en gaat op zoek naar zijn diepere zelf, niet naar de schijn-zelven en de illusie-zelven aan de oppervlakte, die een product zijn van interpretatie. Interpretatie is een projectie, en is nooit in staat iets geheel naar waarheid over te dragen. Daarom streeft de profeet naar Profetie. De profeet zal een keuze moeten maken tussen Interpretatie en Profetie, tussen Projectie en Profetie, steeds weer. Interpretatie komt telkens weer opduiken, en verwond de profeet telkens weer, maar dit is nodig om het diepste van de profeet te doen ontwaken.

5. Vaak doet het extra pijn wanneer de profeet denkt dat hij hier voor niets doorheen moet, en dat hij hier alleen doorheen moet. Maar het Pad van de Profeet is standaard. Profeten zijn vaak eenlingen. Het hoort bij de proef dat ze in ketels worden geworpen waarin honderden valse profeten om hen heen staan.

Het Rozenkruis

6. Het is een vast pad waarover de Heer de profeet leidt, terwijl de profeet zelf vaak het idee heeft alsof alles los staat. De worsteling met zichzelf brengt vaak een bepaalde woede omhoog in de profeet. Woede is een vorm van pijn, en dit is voor de profeet zeer belangrijk om tot het Kruis der hemelen te kunnen komen. Zie het kruis als een bloem, een bloem van de armoe. Het kruis is een boodschap, en als we haar haarzelf laten ontvouwen, dan zal ze ook de oplossing en de transformatie geven. Het kruis is niet een stuk hout, maar een groeiend en bloeiend geheel.

7. Het Rozenkruis is een Hemelse Realiteit. Het Rozenkruis kon daar terecht waar de Kerk haar niet aanvaardde. Wij zien liever geen roos op sterk water. Het Rozenkruis behoort de profeten toe. Zij worden door haar bemind. Het Rozenkruis is het kruis van heilige Armoe, en zij draagt diep in haar de technologie van het geestelijke leven. Laten we goed beseffen dat waar die balans zoek is de Roos sterft.

8. Daar waar de kerk de geestelijke technologie opzij schoof ontstond er een behoefte aan die geestelijke technologie. De kerk zette de stolp over de roos, in de vorm van de canon. Nu was de canon geen nieuw apparaatje in de handen van de leiders.

9. Wij speuren naar de verloren delen, en moeten daarna de puzzel weer helemaal opnieuw leggen. Dat de werelden wilde werelden zijn is vaak genoeg voor gewaarschuwd. Je begeeft je op een plaats die als dumpplaats van de Kerk functioneert, een verwilderd en verlaten gebied, zonder omheiningen van een beschermende canon. De mystiek brengt ruimte, maar brengt tegelijkertijd ook grote gevaren met zich mee. Het is een oorlogsgebied. Om deze verborgen schatten en eilanden wordt gestreden.

10. Het Rozenkruis heeft steun gezocht in de technologie, en zij wordt ook gezien de Sleutel.

De Karmat en het Rozenkruis

11. Christus moet op zijn beurt verantwoording afleggen aan de Karmat. De Heilige Geest aan de Heilige Armoe, en het Kruis aan het Rozenkruis. Christus was een eerste gave aan de gemeente, een milde vorm van energie. Nu is het ware volk van God toe aan een hogere energie, de Karmat. De Karmat is nauw verbonden met het Rozenkruis. Zoals Christus dit was, de Karmat des te meer.

12. Beschouw de Karmat gewoon als een deel van Christus. De canon is een beschermende, behoudende geest, een cocon, en die zal uitbloeien tot een prachtige, uitbloeiende en bevrijdende roos.

Het Canonieke Christendom - Een Gevangenis

13. Wanneer iemand gevangen is gezet door de canon, zij het door het voorgeslacht en de opvoeding, zij het op latere leeftijd, dan gaat dit meestal gepaard met veel demonie. Lange slangen vanuit de weelderige afgronden van de hel houden het slachtoffer in de greep, zodat het slachtoffer geen deel zal hebben aan die weelderigheden. Het is de kracht van het kapitalisme. Ze houdt zichzelf in stand door anderen af te houden van het kapitaal. Dit gaat dus door kooien, door canons. Het canonieke christendom functioneert zo als een soort gevangenis, maar erger nog : als een web van vampieren waardoor zij hun slachtoffers periodiek aftappen. In zo'n gevangenis ben je dus niet alleen een gevangene, maar ook levend voedsel, en hoogstwaarschijnlijk een slaaf.

14. Het Rozenkruis kan het slachtoffer hierin tegemoetkomen. Het Rozenkruis laat zien dat zij zelf ook in een kooi leeft.

15. De lange slangen van de canon, die vaak ook heel dun zijn, en ongelooflijk sterk en geconcentreerd, regelen de ademhaling van het slachtoffer, en bewonen vaak een zachte plek op borsthoogte, die als een geestelijke zonnentepel is. Ook regelen ze hierdoor de spraak van het slachtoffer. Als het slachtoffer uiteindelijk met het Rozenkruis in aanraking komt, zal zij op die gevoelige plek gaan wonen, en hierdoor de spraak en de ademhaling regelen. Door de juiste vibraties zal zij proberen de hersenen vrij te maken uit de greep van de canon. Dit zijn vaak hersenklemmen die zij moet openen. Zij gebruikt hiervoor haar nektars, honingen en melkselen en haar weelderige odors. Zo zal zij alles helemaal opnieuw gaan programmeren. Zij zal de spraak en de ademhaling in balans brengen, en de overbelaste spraak weer verbinden met een ademhaling die diep van binnen komt, en die zij ondersteunt.

De Boom van Karmat

16. Het is ontleding, de beschrijving der delen, waar je nooit diep genoeg in kan gaan. Wanneer je door de Roos gestoken bent wil je meer. Dan kun je ook dieper gaan. De Roos is niet alleen de sleutel, maar is ook een middel om deze te zuiveren.

17. Het Rozenkruis is als de Boom van Armoe, een Paradijselijke en Heilige boom. Dit is als een Verborgen Boom, en alleen te bereiken door hen die het Ware Pad van de profeet begaan : Het ware pad van mystiek. Dit is een pad dat haaks op het canonieke staat. Het is de Boom van Karmat, de Heilige Arme, met zijn drie principes : de Verborgenheid van de Heilige Armoe, de Vruchtbaarheid van de Heilige Armoe en de Weelderigheid van de Heilige Armoe.

De Heilige Armoe

18. Heilige Armoe is de Rijkdom van de ziel. De Heilige Armoe is de Sleutel op het Pad van het Kruis. Er zijn verschillende graden in armoe. De eerste graad is depressie, de tweede angst, de derde pijn en de vierde chaos. De Armoe loopt gelijk op met het Kruis. De Armoe bemint de Gekruisigde.

19. De Heilige Armoe schenkt haar Stigmata, haar lijdenstekenen, aan de ziel, als punten van eenheid. Zij die deze littekenen dragen worden door haar geleid tot de Eeuwige Stad. De Heilige Armoe spreekt in Mystiek. Zo schept zij ruimte, en zo geeft zij verborgen boodschappen door aan haar geliefden.

20. Kapitalisme is de weg niet. Kapitalisme is slechts een illusie geschapen om hen van het glazen huis even weg te nemen uit de publiciteit. Maar de werkelijkheid is dat alles door het kapitalisme nog transparanter wordt, en dat het nog meer bezoekers trekt. Sommigen willen uit deze vicieuze cirkel ontsnappen, maar kunnen het niet meer. Ze voelen zich als marionetten van iets dat groter en hoger is dan henzelf. Ook voor dezen is de Heilige Armoe gekomen, om hen door de ziele-stigmata daaruit los te doen breken. De Heilige Armoe leidt hen tot een diepere rijkdom, door een dieper armoe, namelijk de armoe van de ziel.

Izu

21. De ziele-stigmata zijn als de bloemen der ziel, komende en opbloeiende vanuit een diepere wereld, een wereld van intense tederheid. De Heilige Armoe spreekt door die stigmata, in mystiek, de taal van de armoe. Zij spreekt over de sieraden van de Armoe, en de schatten van de Armoe.

22. Zij leidt hen tot een Eeuwig Evangelie, tot een geheel andere natuur, en een andere insectenwereld. Door haar geheime paradoxen opent zij de wereld van het Insectisme, Izu.

23. Het Insectisme staat haaks op het canonieke christendom, als een grote Exodus, een uittocht. Het Insectisme is een alternatief voor al die stromingen waarin geen wetenschap is.

24. Velen die vanuit de kerk waren gevlucht kwamen er achter dat er ook een Exodus in de Exodus moest komen, een uittocht vanuit de uittocht. Ook waren er velen die de macht en de moed niet hadden om uit de kerk te vluchten. En het Insectisme is alleen te bereiken via het Pad van de Armoe.

De Heilige Geest leidt tot de Heilige Armoe

25. De Heilige Armoe zal een heel ander stelsel creeeren. Dit zal door de Stigmata gebeuren.

26. Ook het Geweten, het Verstand, het Geheugen, de Emotie en de Wil zullen deze Stigmata dienen te ontvangen.

27. De Heilige Geest leidt naar de Woestijn, waar we de Heilige Armoe mogen ontmoeten.

28. Na en tijdens de Zegeningen van de Heilige Geest mogen we ons ook al openstellen voor de Zegeningen van de Heilige Armoe. Dit is waartoe de Geest ons leidt.

29. De Heilige Armoe zal ons de Verborgen Sleutels der Hemelen brengen. Zij zal ons in een dieper contact met de engelen brengen. Zij zal ons haar sleutelen van de dood aanreiken, als we gewillig

zijn haar te volgen. De Heilige Armoe zal de discipel dichter bij de troon brengen dan de Geest ooit heeft kunnen doen. De Heilige Armoe zal de getrouwe discipel bekleden met de machten en krachten van de Eindtijd, en de toekomende eeuwen en eeuwigheden.

30. De Heilige Armoe zal ons onze identiteit terugbrengen en ons bevrijden van verworpenheid doordat we verbonden worden met onze verloren delen.

3.

Het Diepere Kruis

1. Vaak zijn er patronen te vinden voor hen die met het diepere kruis in aanraking komen. Zij zijn als het ware door het klassieke kruis heengebroken, door het algemeen aanvaarde en algemeen ingeburgerde kruis. Zo komen zij dan tot het kruis van woede, het kruis van haat, en daarna tot het kruis van stilte. Vaak wordt dit door farizeeers als zonde bestempeld, wat dan ook veel gevoelens van schuld en verwerping met zich meebrengt in de lijdende. De lijdende aan het diepere kruis kan zich dan zelfs door God verlaten voelen, maar uiteindelijk brengt dit diepere kruis hem tot de diepere en verborgen delen van God, die niet zomaar toegankelijk zijn. Het zijn ontoegankelijke, duistere plaatsen waartoe de Heere zo'n lijdende brengt.

2. Zo ontstaat er vaak een soort wiel waaraan de gekruisigde steeds dieper in de sferen van de onderwereld terechtkomt. Vaak wordt zo'n lijdende verteerd door wroeging. Had hij nu maar niet dit gedaan, of dat gedaan, dan hing hij nu niet aan zo'n verschrikkelijk kruis, stond hij nu niet schuldig aan zo'n verschrikkelijke zonde. Misschien dat de lijdende vroeger deel had aan allerlei charismatische zegeningen, hoorde hij regelmatig de stem van God, en ervoer hij Gods genezende hand, maar nu ? God spreekt niet meer tot hem, en hij hoort al helemaal Gods stem niet meer. Waar zijn al de gaven gebleven ? Al de zegeningen ? Waar is het leven in overvloed des hemels gebleven ? De aarde, en vooral het geestelijke, was een paradijs voor hem, maar nu ? Wat is er van dat paradijs overgebleven ?

3. En zo ziet hij om zich heen anderen die wel deel hebben aan die zegen. Zij zijn niet gevallen, de Heere heeft hen niet verstoten. Hij is de buitengeslotene. Zou hij ooit nog terug kunnen komen, of zal dit wiel waaraan hij hangt, waarvan hij denkt dat het zonde is, hem nog dieper brengen ? Waar een kruis voor zonde en schuld wordt aangezien wordt de ellende nog erger.

4. God lijdt aan een dieper kruis. Dit kruis is de oorzaak van Zijn woede, het diepere kruis. De woede kan erg uitputtend zijn, en leidt bij herhaling aan het wiel tot een heilige haat. En deze zakt uiteindelijk diep in een grote stilte, een groot, diep en geheim kruis, vol van raadselen. God spreekt niet meer. Zij die hem horen horen het verleden, het geschrevene, het gelezende, en die raadselachtige echo, als een orakel. God spreekt niet meer. Het is duister geworden in het hart van de lijdende, die het diepere kruis van God heeft ontmoet. God is stil geworden na de herhaalde klappen van het kruis, waar telkens Zijn woede en haat oplaait, als in een raadselachtig wiel. God spreekt niet meer. Alleen nog door raadselen en orakels. En wie kan die verstaan ?

5. Het is het onontkomelijke pad van het kruis voor hen die Hem waarlijk liefhebben, te komen tot het diepere kruis, waar het wiel draait, waar alles erger wordt, en te komen, zo diep, daar waar God niet meer spreekt. Hier luistert God niet meer, omdat Hij niet meer kan luisteren. Zijn oren zijn hier doof geworden door de klappen van het kruis. Deze plaats, en dit deel van God wordt door mystiekelingen wel Kruim genoemd. Kruim spreekt cryptisch, door raadsels en orakels. Dit is voor profeten een hogere weg, om los te komen van het materiele. Profeten die uiteindelijk dit pad niet opgaan worden vroeg of laat door de Mammon gegrepen. De Mammon is zo'n beetje de baas van het materiele christendom, al dan niet van het voorspoeds-evangelie.

6. God spreekt niet meer. Zijn paden zijn vaag geworden. Door het diepere kruis komen we tot een versteende, bevroren God, monddood gemaakt door zijn volgelingen. Als dolle dwazen dansen ze om de paal heen waaraan ze hem hebben gekruisigd. 'Nee, God spreekt niet meer, omdat jullie,'

zouden de oude profeten zeggen. Inderdaad, God spreekt niet meer. En God zal ook nooit meer tot jullie spreken. Hij heeft jullie overgeleverd aan de misleiding. Dat is het woord van de profeten tot een joelende kerk. En wat zullen ze met die laatste profeten doen ? Waarschijnlijk ook aan een paal spietsen om er als zotten omheen te dansen. Nee, God spreekt niet meer. En Hij is ook niet meer van plan om het te doen. Het Eeuwig Evangelie zal als een orakel komen, als een pad voor de raadselachtigen, zij die tot het diepere kruis van God komen en willen komen. Ook zal het komen om de dwazen te verdwazen en de misleiders te misleiden. Resultaten kunnen verschillen.

7. De Heere zendt Zijn Paradox tot de cryptischen, de schijnbare tegenstelling, want er zijn meerdere seizoenen, en je kunt de diamant draaien om van meerdere kanten te bekijken. Ook worden er meerdere talen gesproken. Het Eeuwig Evangelie heeft dus een veelvoudig doel, om de gelovigen binnen te halen, en de afvalligen af te scheiden. Het Eeuwig Evangelie is als een zifter en een toetser, een Eeuwig pad voor de rechtvaardige, een nieuw vuur, en tot een oordeel over de onrechtvaardige.

8. God spreekt niet meer. Ze hebben zijn mond gekruisigd, doorboort. God luistert niet meer, want zij hakten zijn oren af. Wilt u tot deze God komen, of wilt u verder gaan met uw papieren kruisje, als een idioot bloemetje op weg naar de bruiloft tussen Mammon en de gevallen bruid ? Zij pleegt overspel, want zij behoorde Christus toe. Zij hebben van de Bijbel een boek van materie gemaakt. Zij hebben God bevroren.

9. Diep onderin de aarde woont God als de indiaan die door de christelijke kolonisten werd vermoord, opdat zij het Grote Amerika konden bouwen, het verborgen Rome, de verborgen Grootmoeder van Alle Hoeren. Wist u dat alles wat we om ons heen zien gebeuren, en wat gebeurde in de geschiedenis, naar boven kwam als een weerspiegeling van Eeuwige Realiteiten ? Zij kwamen aan de oppervlakte als verborgen boodschappen van God. Maar wij staarden ons blind op het papiertje, en ons papieren koninkrijk. Wat is bijvoorbeeld het kruis van de indianen, het bloed en gebeente waarop Amerika werd gebouwd ? Wat is het ketterkruis, het kruis der heksen, en het kruis van hongerend Afrika ? Zijn wij niet geroepen om die kruizen tot ons te nemen ? Waarin God tot ons spreekt in verborgen taal ? Waardoor we kunnen zeggen : God spreekt toch nog ? Zijn wij niet geroepen om die kruizen aan te nemen ? Of staren we ons blind op een papiertje, en op Jezus aannemen, om vervolgens ons kruis van ons af te werpen ? Hoe komen wij tot Christus. Door het kruis ! Waar is dit kruis ? Op een papiertje ? Neen. Dat kruis is om ons heen, en in de geschiedenis. God plantte ons in een tuin vol kruizen. Kijk om je heen.

10. Heere, ik draag het Kruis van Hongerend Afrika, als een verborgen boodschap van u. Heere, ik draag het Kruis der Indianen in mijn hart, en neem het aan, om tot u te komen. Ik draag hun kruis en neem het aan, om tot u te komen, die lijdt in het binnenste der aarde.

11. Het diepere kruis een kruis van woede, heilige haat, leidende tot diepere stilte. Hieraan kun je ze herkennen, zij die Christus volgen. Ze haten de wereld, de zonde, zij haten de materie, en hun woede groeit. Ze zijn apart gezet door Gods Toorn. Het is alsof zij worden bewaakt door draken. Niet alleen de draken van het kwaad, maar ook de draken van de Heer. Zij zien de aarde als gevangenis, en voor hen is het als een cocon.

12. God spreekt niet meer, en toch spreekt Hij, als een prachtige Paradox. Zij die Hem volgen hebben een nieuwe taal geleerd, hebben Zijn orakelen leren kennen : de geschiedenis, het cryptische. Oh ja, zij gaan door grote lange woestijnen heen. Zij hongeren, en dorsten, maar van binnen brandt een vuur dat hen op gezette tijden hoop geeft, als een wiel. Telkens weer komt de vlam langs. Maar soms breekt het wiel, en zakken of vallen zij nog dieper. Door de rijken worden zij zondaren genoemd. Want er zijn maar wat veel rijke christenen die armoede als zonde zien. Kom daar eens mee aan in Afrika. Daar stikt het zeker van de zondaren dan. Maar God laat zien dat het een kruis is. Armoe is het voorportaal van het kruis, en zij die de armen en de armoe niet in hun binnenste dragen, kunnen niet tot het kruis komen. Het kruis en de dood vlucht van hen weg, en zij leven in de leugen van voorspoed, de glitterwereld. Ik zal u haarfijn uitleggen wat dit inhoudt. Het

zal niet voor eeuwig zo duren. U wordt gefokt door de Mammon. Straks haalt hij de glitters weg, en dan kunt u de rest van uw leven, en zelfs misschien na de dood en in de eeuwigheid : hongeren naar de vruchten en de heerlijke wijn van vroeger, hongeren naar de moederborst, maar het zal er niet zijn. Kent u dat plaatje waar een drenkeling op een schildpad of vis zit en aan een stok wat voedsel voor de schildpad of vis laat bungelen ? Zo brengt het dier hem naar een eiland. Het is een slavencode, die ook wel Tantalus genoemd wordt, een deel van de hel. Daar worden de rijken en de voorspoedigen dus voor gefokt. Na de val van hun glitters zullen ze gekweld worden door hun herinneringen, en die herinneringen zullen hen allerlei klusjes laten doen. Er hangen vruchten voor hun ogen, en zodra ze naar voren buigen om ervan proberen te eten trekken de vruchten zich terug. Dat is de tragedie van het voorspoeds-evangelie. Het is een slavenfokkerij. En God kan niks voor ze doen, omdat ze het kruis verworpen hebben. God is het kruis, hieraan gelijkgeworden in zijn lijden. Dat is de tragedie der rijken. Het zijn tragische figuren die naar de putten der dana'iden geleidt worden, oftewel de bodemloze putten waar ze voor eeuwig water naartoe moeten dragen. Eeuwig is altijd aeonisch, dat wil zeggen : tijdelijk, totdat de straf is uitgezeten. Altijd is dus heel cryptisch : Tot de volle munt terugbetalen. Er is geen altijddurig en oneindig leed, niet voor de arme, en ook niet voor de rijke. Indien wel, of voor u nog steeds : De cryptiek zal dit een halt toeroepen en doen afbrokkelen. Cryptiek is tijdloos.

13. De Paradox heeft altijd voor onschuldigen gepleit, en heeft altijd een ruimer begrip gegeven over het verschil en de overeenkomst tussen goed en kwaad. Zoals de Paradox de schijnbare tegenstelling is, zo is de Naradox de schijnbare nutteloosheid. Uiteindelijk bestaat er geen nutteloosheid. Alles dient ergens voor. De Naradox schijnt hier licht over, en komt op voor dat wat als nutteloos bestempeld wordt. Als je tot het dieper kruis bent gekomen, en je ziet geen uitweg meer, en je ziet het nut er niet van in, bedenk dan dat dit wiel waaraan je hangt de deur opent naar een dieper leven, daar waar de Naradox en de Paradox voor je pleiten. Het is een deur in de aarde waardoor je leert dat God op vele manieren kan spreken. Je leert je te warmen bij het stille en dove kruis des Heeren, en je leert een diepere en grotere kracht van God ontdekken. Het is een klein, zwak vlammetje, een waakvlammetje, maar eigenlijk een slaapvlammetje, want God slaapt hier. Het kruis heeft Hem in een diepere slaap gebracht. Ja, God slaapt.

14. Kun je dat volhouden, om met een slapende God te zijn ? En dat terwijl de stormen zo bulderen ? We zitten als discipelen in Romeinse ballingschap, en onze God slaapt. Tot wie roepen we dan ? Of omhelzen we Zijn diepere kruis, worden we stil om alles te aanvaarden.

15. Laten we er aan gewend raken dat God niet spreekt. We leven in een wereld van het consumeren. We leven in een wereld van veel vragen en weinig geven. Oh, hoe we druk in de weer zijn met onze eigen huisjes en kruisjes. Maar het ware kruis des heeren kennen we niet, het kruis dat alle grenzen doorbreekt.

16. God lijdt in het binnenste der aarde, daar waar alle stemmen doven, en soms afgrijselijk gegil. Daar waar alle oren zijn afgestorven, uitgestorven, maar waar op sommige plaatsen die oren weer aangroeien, gevoeliger dan ooit. God is er voor weggevlucht, die alarmen. God is blind geworden door de felle lichten. En openbaringen krijgen we niet, want wij hebben zijn woord : het geschrevene en het gelezene, en wat echoes die in de wind verdraaien. Visioenen zijn hier uitgestorven, en ook dromen. Wij dromen niet, maar rommelen nog wat na. God is gevlucht op het diepere kruis. Waar is God ? Wij weten het niet. Onze dromen zijn slechts gebrabbel, onze profetieen zijn slechts geruis. God heeft ons verlaten. Noemen we het zonde, of noemen we het kruis ? Wat hebben ze gedaan met de laatste profeten ? Waar zijn zij ? Laten we hen opzoeken, maar nee, laat maar. Zij zijn op dezelfde plaats als God, daar, diep in de aarde, daar waar alle oren zijn gesloten, en soms hevig gedruis. Laten we het allemaal maar rusten. Of zijn er toch enkelen onder ons die het niet willen laten rusten, die het als een uitdaging zien. In voor een avontuur ? Kom met mij mee, want ik zie wat licht. Ik weet niet hoe lang het duurt, het kan zo weer weg zijn, dus kom mee. Kom mee.

17. Waar oren zijn gesloten, waar monden zijn afgebroken, uitgestorven, doorboort, gekruisigd en

gesnoerd, daar, ergens, zie ik een kleine vlam. Het ruist en suist licht, en dan is het weer weg. In de verte zie ik het weer als een lichtende mist. Laten we erop afgaan. Misschien wil het ons ergens naartoe leiden. Het diepere kruis van woede, van haat, waardoor God niet meer kan spreken, zo stil geworden, kijk het slaapt. Door lichtgebaren spreekt Hij, zie, het lijkt wel onze wereld. Zoveel kruizen in een rij, maar wat doen wij ? Het is de taal des kruizes, maar ziet, wij spreken 't niet. Wij hebben allen grote monden, brengende zoveel verdriet. Onze monden zijn vuil, niet door stilte getemd. Maar kijk, door dat licht, God spreekt door lichtsignalen. Het lijkt op onze wereld, al die kruizen, en dan ineens zoveel namen.

18. De oorlog heeft ons kapotgemaakt, 't spreekt van een Eeuwig Kruis, zoveel vrienden verloren, en de herinnering leeft voort. En dan de indianen, wiens botten werden gebroken, zij waren het laatste stukje natuur, het grootste kruis, de aarde. Nog steeds vind ik die botten daar, zo diep in de aarde, een dieper kruis vond ik daar. En dan het dubbelkruis, zij die zelfs het laatste wat zij hadden weggaven, hun andere wang toekeerden, de extra mijl gingen, zowel het kleed als het hemd, naakt lagen zij daar. Iedereen kon het zien, en zapte toen naar een feestje op kanaal tien. Oh, hongerend Afrika, het dier kan nu alleen nog maar zwijgen. Teveel gezien, teveel woede, teveel haat, 't heeft hen stil gemaakt, maar er zijn nog steeds lichten van de camera. Want daarboven in de rijke landen hebben ze nog niet genoeg. Maar ik ben met jullie, dat is alles wat ik vroeg. Te zijn met jullie, te dragen jullie kruis. Nu ben ik één van jullie. Het is hier kerk of kruis. Ik heb voor het laatste gekozen.

19. Kerk, vaarwel. Kruis, welkom. In het Kruis heb ik mijn eigen kerk, waar God niet meer spreekt, alleen door wat orakelen, de echo's van een oude lange preek. Ik herinner die dominee nog wel, hij zat altijd vol fratsen. Maar nu heb ik zijn preek omgedraaid, achterstevoren beluisterd, en ik hoorde de prachtigste klanken, van een stille God, die slaapt in het bed des kruizes, ja, gespijkerd aan een hout. Hij rekent af met een verleden : Kerk niet langer zijn bruid meer, het is nu stil geworden hier. Het Diepere Kruis is wat Hem bezig houdt, waar Hij van houdt. Hij heeft Zijn Kerk verworpen, roept zelfs niet meer vanuit de woestijn. Hij is de aarde ingetrokken, waar Hij hangt en zwijgt aan een dieper kruis.

20. Maar oh, zelfs dit laatste vlammetje zullen ze ook doven. Dan verdwijnen de wegen hier in het niets. Alles vaagt weg aan het einde van de dag. Het te doen zonder antwoord, zonder moed, zonder pad, is een groot kruis, maar toch een onzichtbaar pad. Hij is onzichtbaar. Niemand ziet Hem wanneer Hij door de straten gaat. Hij is onzichtbaar en Hij slaapt, als een slaapwandelaar. Hij weet de weg naar de kelders te vinden, om weer diep in de aarde te gaan, Zijn kerk vindende in een dieper kruis, Zijn bruid, een fles vol dronkenschap des Geestes. Ik heb Hem horen schreeuwen, en dan is het weer stil. Hij is dronken in de Geest en woest, door dit kruis, maar vindt Zijn Bruid, allen die Hem volgden. Zij zijn elkander tot troost.

21. In het diepste van de aarde, Hij hangt daar. Niets willende weten van troost of verlichting. Hij wil het kruis niet verliezen, oh doof Zijn kruis niet uit. Hij is op weg naar het kruis des geestes. Zij hebben Hem bedroefd, geschopt, uitgedoofd, en tegen Hem gezondigd. Hij leeft niet meer. Ja, God is dood. En weet je waarom ? Hebt gij niet de geest gedood ? God is er niet meer. Er is geen God. Je hebt gelijk, en weet je waarom ?

22. God spreekt niet meer, en bestaat niet meer. Er is geen God. Jullie hebben je doel bereikt. Het is maar een halve waarheid. God is een Paradox. Maar niet verder te trekken zou een zonde en een leugen zijn. Daarom volg ik het diepere kruis, ook in de Paradox. Het kruis der kinderen is zo groot. Er gebeurt zoveel, en zij begrijpen het niet. Zij zijn blind en doof voor zoveel dingen, worden heen en weer geblazen door zoveel winden.

23. De lijdende aan het diepste kruis spreekt niet meer, maar brengt een heel ander geluid voort, als het zingende geluid van een vlam. Natuurlijk is dit beeldspraak, en trouwens alles wat hierboven stond was beeldspraak. De stem van de zingende vlam is als een zingende kaars. Waarom denkt u dat ze zoveel losprijzen ? Om dat vlammetje van het diepste kruis te doven natuurlijk. De lofprijsbeweging is een groot kruis voor de Heere, een grote last. De Pinksterbeweging is

gemaskerd. Wij doen er daarom ook beter aan om verder te trekken na de Pinksterbeweging. Maar de ware profeet draagt ook het Pinksterlijke Kruis.

24. De afgodische orde uit het Oude Testament leeft nog gewoon voort : priesterlijk bloedvergiet. Ze vergeten dat ze die strijd geestelijk moeten voeren, en dan niet tegen onschuldigen, maar tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. De Ware Leer rondom het bloed moet hersteld worden. Bloed is geestelijk geld, maar er moeten wel wetten van economie zijn, en die zijn er niet. Er is van bloed een markt gemaakt, en hierop heeft men het rechtswezen gebouwd, en zelfs het medisch circuit.

25. Zij stalen het laatste vlammetje uit ons hart, het laatste vonkje. Als zelfs de sieraden van ons kruis, de vruchten van ons lijden, worden gestolen, waar moeten we dan naartoe ? Dit is de plek genaamd de Prometheus, waar alles wat in ons groeit weer weg wordt gevreten. Het is een fokkerij. We moeten vruchten voortbrengen, en geloof maar niet dat we die zelf mogen opeten. Neen. Ze worden geplukt, en verkocht. We zijn slaven van een markt, een Marsiaanse markt.

26. Wat doen de Marsiaanse demonen precies als ze zo'n vonkje hebben gestolen.

27. Gladiators voor de oorlogen die zij voeren. In die oorlogen worden eieren gecreeerd, door de wisselwerkingen van energieen. Ook om die eieren wordt weer gestreden. Het gaat om een galactische, universele fokkerij. In die fokkerij zijn er vele dimensies waarin strijd plaatsvindt. De bazen van die fokkerij hebben die strijd zelf opgezet als een arena. Dit is het principe van de fokkerij. Er is altijd weer baas boven baas. Moe kun je ervan worden. Dit hoort allemaal bij de Territoriale Oorlogsvoering : het ontmaskeren van de bazen boven de bazen, en zo een weg te vechten trede voor trede. Dat is de bediening der richteren, rechters, oftewel de Territoriaten.

28. Territoriaten zijn de Gladiators van Gods Volk. Zij zorgen voor nieuwe doorbraken en nieuwe doorgangen. Hierbij vertrouwen ze niemand : geen man, geen vrouw, geen beest, en zelfs hun eigen broeders en zusters niet. Niemand is te vertrouwen ! Hier is bedrog op bedrog. Het enige wat zij vertrouwen is hun zwaard.

29. Het zijn geen slijmerds die feestjes aflopen om mensen te behagen, of vrouwtjes om hun vingers te binden. Het zijn geen patsers die als pronkhanen de gemeentes langsgaan om hun krachten te vertonen, hun profetische gaven, hun gaven van genezing, het laten vallen of lachen in de geest. Maar als God hen roept, dan gaan ze, en dan spreken ze het woord van scheuring. Ze komen niet om vrede te brengen, maar het zwaard. Ze ziften de kudde.

30. Ook pronken ze niet met hun armoe, of hun kruis. Neen. Wanneer zij spreken gaan zij recht op hun doel af : de oproep tot geestelijke oorlogsvoering, het afleggen van het vlees dat in de weg staat, en het aandoen van de geestelijke wapenrusting. Op die wapenrusting zitten geen koplampen. Neen, het is gemaakt om je de duisternis in te laten gaan. De wapenrusting stelt niet veel voor. Door het kruis zal ze gevormd worden, en door de beoefening ervan. Hiermee zal de Territoriaat het volk helpen, maar vaak zal hij de afzondering ingaan. Hij strijdt niet voor aandacht, maar juist om van die aandacht los te komen, om te komen tot Hem die niet hoort, tot Hem die niet spreekt, tot het diepste kruis. En ook de Territoriaat zal zien dat zijn laatste vonkje wordt weggenomen, en dat hij daar staat, naakt en wapenloos, als een prooi voor demonen. De Heere heeft het over verslondenheid. Zonder die verslondenheid kunnen we niet tot Hem komen. We zullen oorlogen gaan verliezen, maar wat dan nog ? Het brengt ons tot Hem, tot die verborgen putten waarin Hij opgesloten zit. Territoriaten zijn geen protserige overwinnaars die overal hun krachten demonstreren. Neen. Het zijn geen kampioenen. Ze dragen het kruis. Ze strijden door het lijden. Hun wapen is een kruis, hun schild een grafsteen, en hun pantser een spotgewaad. Zij zijn dwazen voor de Heer.

Inaput

1.

1. Het cryptische kan grote boodschappen dragen, kan bescherming bieden op grootse wijze, en kan er voor zorgen dat iets ook daadwerkelijk zijn doel bereikt. Als iets te openlijk en te direkt wordt gebracht verliest het vaak op den duur zijn kracht en wordt het onderweg aangevreten. Door cryptiek kunnen wij namelijk alles omsmelten om het voor ons bruikbaar te maken. Dit wordt ook wel de Faraatse bediening genoemd, als een soort van apostolisch verlengstuk. Beseffen wij dat de wereld om ons heen vol is met de cryptische tongen des Heeren ? De vertaling gaat ineens veel dieper en maakt grotere en moeilijkere sprongen. Dit wekt dan ook weer nieuwe tongen van vuur op, maar als gemeente zijn wij er na al die eeuwen aan toe gekomen om verder te kijken dan onze neus lang is. Er veranderde namelijk niet veel in de wereld door al onze standpunten en kortzichtigheid. Is het niet tijd dat we al onze ideeen gaan herzien en doorvertalen ? Er is altijd weer een betekenis achter een betekenis. Dit is het mystieke, maar meer nog : het cryptische pad. Alle andere paden zullen doodlopen.
2. Op het mystieke pad kun je alleen maar kon sterven. Het Faraatse zwaard is een cryptisch zwaard. Dit opende een heel ander pad voor mij, namelijk het cryptische pad.

3. Er schuilt een wereld achter de hedendaagse tafereeltjes. Die tafereeltjes worden aangedreven door bepaalde cycli die telkens weer terugkomen. We kunnen diep geschokt blijven over alles wat we zien, maar we kunnen ook alle fragmenten van elkaar losscheuren en gaan puzzelen. Het zijn boodschappen van een andere wereld.

4. Symboliek heeft zo zijn wetten, en ook de allegorie, maar cryptiek maakt daar korte metten mee, als een soort van heilige losbandigheid. Niets is wat het lijkt. O ja, je kan doorgaan in een pure materiele beschouwing van de Schrift, maar God is niet van de materiele orde. God is enorm door de knieen gebogen, en heeft zich in allerlei vormen en bochten moeten wringen om ons te kunnen bereiken. In de cryptiek kunnen we uiteindelijk volwassen worden en met Hem verbonden worden.

5. Laten we bedenken dat de cryptische bediening een oven is waar de vlammen heter en hoger branden dan al het voorgaande wat God ons heeft gegeven. Het mystieke pad loopt dood. Zijn we ervoor om ons hele leven naar opgepoetst fruit te blijven kijken ? Bijt er eens in. Het mystieke pad komt tegemoet aan een enorme leegte en onkunde om door de muren heen te breken, maar later kom je erachter dat je ook in deze cocon moest sterven, en moest uitreiken naar iets groters. In de cryptiek duizelt het helemaal voor je ogen. Je wereld lijkt om te draaien, als een grote bevrijding, als een grote uittocht. De cryptiek is de overtreffende trap van mystiek, als stap twee in Gods bevrijdingsplan. Zijn Woord is een Pad, geen meubiliair. In de cryptiek kunnen weer een heleboel dingen die anders niet konden. Er worden als het ware deuren geopend.

6. Zoals eerder gezegd : De cryptiek is een diepere smeltoven, waar diepere transformatie in kan plaatsvinden, zodat nu ook de echt gevaarlijke dingen binnengebracht kunnen worden om betekenis te krijgen. Maar de cryptische deuren worden alleen geopend door het kruis. Zij die het kruis niet willen dragen, en ook niet het kruis van anderen zullen die cryptiek nooit begrijpen. Het kruis en de cryptiek zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Zij die het verstand tot God hebben gemaakt zullen ook niet veel van die cryptiek begrijpen. De doornenkroon is een beeld van een ieder die z'n

verstand heeft laten doorboren voor het aangezicht van God. De cryptiek kent hele andere wetten dan het verstand. De Bijbel zegt dat het verstand verduisterd is door de zonde. Hoe denkt u dit verstand te reinigen ? Hoe denkt u dit verstand weer helder te maken ? Door uw verstand ? Dat zou een doodlopende weg zijn, want hoe kan een blinde een blinde geleiden. Hoe kan een misleider je op het juiste pad brengen ? Het verstand wordt door de Bijbel aangetekend als één van de hoogste vormen van misleiding. Het verstand is overgeaccentueerd, juist door het verstand. Zij die hun hart willen laten spreken kunnen daarom in conflict komen met het verstand, wat zich soms uit in een soort hoofdpijn. Dit kan erg vermoeiend zijn. Ook mystiek kan erg vermoeiend zijn : Op zoek naar de symboliek, wanhopig zoeken naar een vertaling, iets waar we een onderkomen en een beschutting in hebben. We kunnen ons mystiek gaan kleden en heel geheimzinnig gaan doen, maar wat schieten we er mee op ? Wat is nou precies het doel van al die mystiek ? Is het nu werkelijk de bedoeling dat we ons zoveel mogelijk afzonderen en dat we overal een diepere betekenis achter zoeken ? Is het allemaal niet veel simpeler ? Ja, ook in de mystiek kan het verstand om het hoekje komen kijken, en zodra we dat proces doorhebben zal het verstand ons in vermommingen bezoeken. We proberen te mediteren, storten ons misschien op poezie, of worden rebels. God laat een kruis zien. Het is een bijzonder kruis, want het staat in brand en er hangt een doornenkroon boven. De mystiek wordt nog veelal door het verstand geleid, en is nog vaak om indruk te maken en een plaats te hebben in de maatschappij. Velen zien de mystiek als een icoon. Het verstand heeft de puzzel verkeerd gelegd, en daarom is het plaatje ook zo verschrikkelijk. Daarom is het belangrijk om de doornenkroon te vragen.

7. De cryptiek is een vuur wat dieper van binnen komt. Het is uitgezonden om de hedendaagse apostolische canon en mystieke canon, oftewel de grenzen en de wetten van vertaling en symboliek te verbreken. Als het apostolische niet overgaat in het faraatse, het cryptische, dan zal de apostolische weg daarmee doodlopen. Met de Apostolische Bediening zijn we er nog niet. Een vertaler of een mystiekeling kan nog heel erg materieel leven, afkerig van armoe. Een mystiekeling kan voor velen nog best te volgen zijn, maar een cryptisch iemand is meer dan raadselachtig. Een cryptisch iemand staat niet onder de wet, niet boven de wet, maar heeft helemaal niets met de wet te maken. Hij leeft door Gods Geest en kent Zijn paradoxen : Niet door het vlees, maar door de Geest. Zo boort hij vele geheime bronnen aan. Dit is als het ware het delirium van de profeten. Profeten die op het pad van mystiek zijn vastgegroeid, moe zijn geworden, en misschien wel wanhopig zijn, zullen in de cryptiek weer tot leven komen.

8. God is een cryptische God. Hoe vaak is Hij niet gekruisigd aan het materiele, in een hok gestopt : Dit is uw God, die u verlost heeft. Is God een gouden kalf ? Dan zouden we weer het verstand aanhangen, want die houdt zich veelal aan de materiele wetten. Hiermee zullen we nooit ver komen. Oh, hoe lang draaien we al wel niet in hetzelfde cirkeltje rond, zonder te veranderen. De wereld ziet evangelisten die alles van Christus weten, die altijd weer met dezelfde verhalen komen, en het komt God de neus uit. Zij prediken een materiele Christus, een materiele boodschap, maar God is toe aan cryptische evangelisten die de kloppende levende boodschap brengen. Het is tijd dat de wereld wakkergeschud wordt, maar dat gaat niet door een geschiedenisboek. De Geest moet het Woord levend maken, laten spreken, laten baren, laten groeien. De Mammon is tot ons gekomen in vele vermommingen. Het materialisme komt in vele graden. Materiele evangelisten houden Christus gevangen. Maar zij blijven die boodschap aan ons opdienen totdat het volledig vertaald is.

9. De tweede Christus is de boom van armoe, de heilige Karmat, die de goddelijke gebondenheid is. Blijf niet alleen met uw eerste Christus, want Zurastael zal u slaan.

10. Ik heb overwonnen de honden van de valse Christus. En Ramonde, de moeder van liefde nam de zorg over mij. Ze nam mij op en bracht me naar haar huis, ja, de Karazuur is over haar. Wie kent haar bossen, wie kan haar wildernissen doordringen. Ja, deze honden braken me, maar zij nam de zorg over me, mij voedende, zoals ze roofdieren voedde. En vekeb zullen komen aan het einde der dagen om het mysterie te zien. Ze zullen er op hun knieen naar zoeken.

11. Hoor dan de roep van Ramonde, en help haar, troost haar hart, want zij is uw moeder. En de karsuiken zullen over haar zijn, zeven bij zeven. Luister dan naar haar roep, en leef.

12. En ze nam dan de zorg over mij voor zeven dagen en zeven nachten en onderwees mij over de vogels van haar bossen. En haar roep gaat nog steeds uit in de nachten, zoekende naar haar kinderen.

13. Zij is dan de moeder van velen, haar tepels openende hun longen en de stralen van zuurstof. Zij blijven veilig dichtbij haar borsten.

14. Zij is de raaf van de tijden van zo lang geleden dat ze uit het zicht zijn. Luister dan naar haar stromen van wijn. Kom tot haar wiel en altaar. Zij is de moeder van alle wijn, ja, de faraten zijn over haar.

15. Zij was een eenzame ziel in haar huis van ratten waar ze was gevangen door de zonde der mensheid in de tijden van het oude. En langs de hondenhaag kon ze de karazuur voeden, maar ze kon nooit vluchten. De ratten waren over haar, en hielden haar gebonden aan kettingen en wielen, en ze maakten haar werkende en lopende. Maar de karazuur was op een dag sterk genoeg om haar te bevrijden, wat haar mysterie is.

16. Drie engelen waren geplaatst over de bosrivier van Ramonde. Zij zijn Ramonde, Sarsia en Davinde.

17. Ken dan het mysterie van Davinde. Zij was opgesloten in een kooi door de rovers voor wie ze moest werken. Maar toen ze sliepen nam ze genezende zalf uit hun wonden waardoor haar genezende gaven begonnen te groeien. Op een dag kon ze zichzelf bevrijden en Ramonde nam de zorg over haar. Ramonde is dan geprezen in alle eeuwigheden. Zij is dan ook onze Heere die een engel werd.

18. En ze nam dan Davinde naar een schuilplaats waar ze veilig was, en Ramonde ging in de nacht naar de drie rovers en onthoofde hen. Hun hoofden zullen een verschrikking zijn in alle eeuwigheden.

19. En dit is waarom zelfs Sarsia de Grote als dood viel aan haar voeten, en haar voeten zijn de wijnpers vergezeld door twee zwanen.

2.

1. Een jongen en een meisje wonen in een prachtig paradijs. Lirijn en Echte wonen in het paradijs Roggio van Metensia.
2. Op een dag voelt het meisje zich niet lekker, en trekt zich terug. De jongen begint haar na een tijdje te missen, en begint vrouwelijke eigenschappen te ontwikkelen. Hij vertrekt naar de rand van het paradijs, op zoek naar zijn eigen vrouwelijkheid, maar valt over de rand naar beneden, en krijgt te horen dat hij niet meer terugmag, omdat hij uit balans is.
3. Hij had zijn mannelijkheid met zijn vrouwelijkheid moeten balanceren, en niet zijn vrouwelijkheid laten overheersen. Het meisje is ontroostbaar als ze ontdekt dat de jongen vertrokken is, en begint door het woud te rennen
4. Nog steeds rent ze door het woud om haar geliefde te zoeken.
5. Ik rende achter Echte aan, en riep haar om te stoppen. Maar Echte hoorde mij niet en rende verder. Maar later kwam ze naar me toe en zei : 'Jij, jij, jij hebt me doen stoppen. Jij hebt mij tot rust gebracht.

6. Ik bad tot Echte. Het is de taak van iedere gelovige om Echte tot rust te brengen. Zij mist haar geliefde, de Afgedwaalde, de Verlorene, waarvan Lirijn het beeld is.
7. En zo zult gij bidden : Wie je ook bent, Echte, ik houd van je, en wil meer van je weten. Openbaar uzelf aan mij.
8. Echte, wij brengen uw hart tot rust. In uw tederheid zijn wij verborgen. Wij dragen uw kruis, en zeggen tot uw ziel : Waak op, en rust in de tederheid van de dag die door ons tot u komt. Weest gegroet en gezegend, nu wij in uw voetsporen wandelen. Ja, met u rennen wij, en met u komen wij tot rust.
9. Heilige Echte, wij komen tot u. Aanvaard ons in onze zonden en reinig ons. Wij buigen voor u neer, tot u die heilig zijt. Schenk ons de predictaatse gave en laat ons er zuiver mee omgaan. Wij zegenen u. Wees ons tot brug, opdat wij in uw kracht staan.
10. De predictaatse bediening, het geestelijk reizen, heeft als altaar het kruis van Echte.
11. Echte de vluchtende van het paradijs Roggio, het paradijs van Metensia, waar Echte haar man verloor die zijn vrouwelijke kant liet overheersen en daardoor door God weggenomen werd.
12. Echte, zijn geliefde, zoekt hem nog steeds, rennende door het paradijs.
13. Echte is het beeld van absolute verlorenheid, zoekende naar dat wat ze liefheeft om zorg te dragen en zorg te ontvangen. 14. Dit is het predictaatse altaar. Wij moeten allen reizen in de geest van Echte, om op zoek te gaan naar onze geliefde, dat wat verloren is gegaan.
15. Zo kunnen ook wij door ons gemis, en door het verlangen naar onze geliefden, geestelijk reizen, en zo het verlorene zoeken en vinden.
16. De predictaatse bediening is de motor van de territoriale oorlogsvoering.
17. Er zijn verschillende vormen van aanbidding waren, en de aanbidding moet verdeeld en gebalanceerd worden. Aanbidding is een vorm van respect en verbintenis, die voortkwam vanuit een stelsel van voorwaarden en regels. Zo is aanbidding een vorm van samenwerking, en van samenhang. Door het vlees mag niet aanbeden worden, maar door de Geest des te meer. Door de Geest komen er steeds meer voorrechten bij.
18. In de aanbidding speelt Echte een grote rol, want aanbidding had alles te maken met geestelijk reizen.
19. In Roggio hadden Echte en Lirijn de eigenschappen van planten, bloemen, bomen en struiken.
20. Ik hield een zwaard vast, waaruit rood spul vloeide en daarna groen spul, om de hof te bevochtigen en vruchtbaar te maken. Daarna kwam Echte op mij af en gaf mij een vrucht. Dit was een verborgen vrucht. Ik at ervan. Toen zei Echte tot mij : 'Wie van de verborgen vruchten van het paradijs eet, zal tot nog meer verborgenheden komen, en van paradijs tot paradijs, die in de oudheid verdwenen zijn.' Toen vertelde ze mij van een gelijkenis waarin God telkens weer lieden zendt tot de aarde om de aarde wakker te schudden. Maar telkens worden deze lieden van de hemel teruggezonden of vermoord. Er zijn vaker kruisigingen geweest, ook voor het ontstaan van de huidige schepping. En Echte wilde mij die oude kruizen laten zien, want ze waren belangrijk voor de verdere voortgang, en voor het overwinnen van de canon.
21. Weer gaf Echte mij een vrucht, en ik at weer. Het leek wel alsof ik door de vruchten ontwaakte, en ik had een licht gevoel in mijn borst. Toen wees Echte op mijn tepel, en sprak : 'De tepel is de vertegenwoordiger van de canon.' En ze scheurde de tepel van mijn lichaam af, terwijl er een andere soort tepel op mijn lichaam begon te groeien. De tepel gloeide als de zon en was als de golven van de zee. De tepel begon te groeien en te groeien, en Echte zei dat ik veel van de verborgen vruchten moest eten. Ze wees mij de bomen van het paradijs aan. Ze zei mij dat die bomen hele oude kruizen waren, en dat door de vruchten daarvan te eten ik geestelijk zou kunnen reizen. Ik viel voor de voeten van Echte neer, en wilde haar aanbidden, omdat ze zo heilig en rein was, en straalde als een engel of als god. Maar Echte zei : 'Aanbidt God, aanbidt zijn Geest. De wezens van God waren nederig waren, en alleen in noodzaak richten ze de aandacht op henzelf. Ik kon mij niet inhouden, en bleef Echte prijzen. Maar toen begon Echte weg te rennen. 'Ga niet weg,' zei ik, en ik merkte dat ik Echte troost begon te geven in zijn hart, en ik sprak tot haar geest, biddende. Voorzichtig ervoer ik weer contact met haar, en langzaam kwam haar ziel dichterbij, maar ze was als water nu, niet meer zoals ze eerst was. 'Wat heb ik gedaan,' zei ik bevend. 'Het is niet erg,' zei Echte, 'maar dit

gebeurt er als mensenkinderen de hemelse realiteiten overmatig aanbidden. Het is goed om eerst troost en genezing te brengen tot ons, en daarna pas dankzegging en lof. Wij zijn veel te fragiel voor overvloedige adoratie, oftewel aanbidding. Breng je aanbidding in eerste plaats tot de Almacht van God en Zijn Geest. En ook als je tot Hem komt, balanceer dan alles met het brengen van Troost, Hulp en Genezing. Vraag Hem niet alleen maar dingen voor je te doen, maar doe ook dingen voor Hem. Hij heeft ook jouw hulp nodig. Ook Hij hangt aan het kruis wat de mensheid voor Hem gebouwd heeft. Dit kruis gaat veel dieper dan wat ze vertellen. Dat kruis kun je alleen ontdekken in je hart.'
22. Toen begon ik gebeden van troost en genezing tot Echte op te zenden, en langzaam werd het water waarin ze verscheen tot een vaste gestalte. En ineens voelde ik haar hand weer op mijn hand. 'Betekent het nu echt dat er een volgorde is van eerst Gods Geesten, dan Zijn engelen en dan Zijn heiligen ?' vroeg ik. 'In sommige opzichten wel,' zei Echte, 'maar het wil niet per definitie zeggen dat een Geest van God hoger is dan een engel of een heilige, of dat een engel hoger is dan een heilige. Denk aan Christus die mens werd en heilige, en denk aan de vele engelen die Hem daarin gevolgd zijn. Er zijn verborgenheden die je dient te ontdekken. God doet niet zozeer aan rangen, want de laatste en laagste rang is vaak ook de hoogste. Er zijn geestelijke wetten waar rekening mee gehouden moeten worden. Vaak hebben die hoge wezens opdracht om in een tussenlaag of onderlaag te incarneren, oftewel geboren te worden. Zo kan een kind dus de moeder zijn van zijn moeder, en de vader zijn van zijn vader.'

3.

1. En de vruchten van Roggio waren als verhalen. En Echte begon ze aan te reiken, terwijl ze vertelde :
2. En als eerste vertelde ze het verhaal genoemd Het Vogelbalkonnetje. En ze gaf de bijbehorende vrucht.
3. En Echte sprak : Er was eens een koning die een dochtertje had. Omdat hij niet wilde dat ze een verwend prinsesje zou worden liet hij haar opgroeien in een donkere diepe keuken om mee te helpen de grote beesten onder de grond te voeren. Maar het meisje verveelde zich vaak, en had het vaak koud. Op een dag klom het meisje door een buis boven het fornuis naar boven, en kwam boven op het kasteel terecht. Ze sloop door een torenraampje naar binnen, en zag daar een oude vrouw zitten achter een spinnenwiel en een weefraam. De oude vrouw zei dat ze weleens wat anders wilde, en het meisje vertelde haar over het keukentje. Ook het meisje wilde weleens wat anders en ze besloten van plaats te ruilen. Het oude vrouwtje klom door de lange buis naar het keukentje toe. Na een aantal dagen kwam het oude vrouwtje terug en vertelde het meisje dat ze het zo naar haar zin had in het keukentje en dat ze het meisje er zo dankbaar voor was dat ze het meisje een sieraad gaf. ‘Als je erover wrijft, dan verander je in een vogel,’ zei het oude vrouwtje. Het oude vrouwtje ging weer terug naar het keukentje, en het meisje wreef over het sieraad om in een vogel te veranderen. Het meisje wilde altijd al vliegen, en ze vloog over de zee en terug. Na een tijdje vloog ze door de lange buis om het oude vrouwtje te bezoeken.
4. Het meisje had eigenlijk nog nooit de grote beesten gezien. Ze moest vroeger alleen koken en het voedsel door een raampje schuiven. Maar nu was ze klein genoeg om zelf door het raampje heen te gaan. Hier kwam ze op een klein balkonnetje waar een heleboel andere vogels waren, groten en kleinen. In de verte waren de grote beesten, waar de vogels altijd het voedsel naartoe brachten. Dan moesten ze eerst over een heel diep en groot ravijn vliegen, want de beesten waren op een soort eiland. Nu kon het meisje zelf eens wat voedsel naar de beesten brengen. Ze kreeg een mandje mee, dat ze in haar snavel kon houden. In het mandje waren wat appels, wat druiven, en wat pastei. Om alles te bedekken werd er een doek overheen geschoven. Het meisje keek haar ogen uit. Na een tijdje ging ze weer terug. In het torenkamertje lag nog steeds het sieraad. Even wreef ze er met haar vleugel overheen, en veranderde weer in een gewoon meisje.
5. Op een dag wilde de koning haar zien, en het meisje nam haar sieraad mee. Het meisje vertelde alles wat ze had meegemaakt aan haar vader, en over haar liefde voor de grote beesten. De koning

pinkte een traantje weg, en sprak : ‘Die grote beesten zijn jouw eigen broers. Een boze heks heeft hen eens betoverd.’ En toen vertelde het meisje over het sieraad waarmee ze in een vogel kon veranderen. Zo zouden de grote beesten ook in vogels veranderen als het sieraad over hen heengewreven zou worden. De koning vond het een goed idee, en het meisje wreef even over het sieraad heen, veranderde in een vogel en nam het sieraad mee naar het vogelbalkonnetje. Met het sieraad vloog ze heel dicht naar de grote beesten toe, en wreef met het sieraad over hun huiden heen. Direkt veranderden ze in vogels, en in een grote zwerm vlogen ze terug over het grote ravijn heen. De koning was erg blij toen hij de vogels zag, maar het waren nog steeds geen prinsen. ‘Oh, maar dat is heel eenvoudig, vader,’ zei het meisje dat inmiddels weer een meisje was geworden. Ik wrijf gewoon nu de vogels met het sieraad. Kort daarna stonden er een heleboel prinsen voor de koning. De koning omhelsde ze één voor één, en ook het meisje viel haar broers één voor één in de armen.

4.

1. En toen begon ze het volgende verhaal te vertellen, en reikte de bijbehorende vrucht aan. En ik at van haar. En zij sprak : 'Zie dan. Dit is mijn lichaam.' En ze begon te huilen, en ik trooste haar.
2. En toen sprak ze : Het Wonderpaard. Er was eens een meisje dat altijd hele nare karweitjes moest doen van haar stiefmoeder. Haar echte moeder was al heel lang geleden overleden, en die had ze eigenlijk nooit gekend. Vaak wilde ze dat haar echte moeder nog zou leven. Veel tijd om te slapen kreeg ze niet, en ze moest altijd haastig eten, want er was veel werk te doen. Op een dag was het meisje het zo beu, en ze was zo moe dat ze het bos inrende. Al gauw verdwaalde ze, en ze was zelfs een beetje bij dat ze verdwaald was, want eigenlijk wilde ze helemaal niet meer naar huis.

3. Na een tijdje lopen kwam ze aan bij een tafeltje. Dat was erg vreemd zo in het bos. Het tafeltje was mooi versierd met wat randjes, en op de tafel stond een bak met brood. Het meisje ging op één van de hoge stoelen zitten, en begon van het brood te eten. Na een tijdje kwamen er wat haasjes aan, en een kikker. De haasjes waren in verschillende kleuren. Eén haasje was roze, een andere paars en weer een andere was groen. Naast het meisje zat een wat grotere witte haas.

4. ‘Wie moet er wat thee ?’ riep één van de haasjes.

5. ‘Nou, ik lust wel wat thee,’ zei het meisje.

6. ‘Nee, jij niet,’ zei het haasje. Het was het groene haasje.

7. ‘En waarom niet ?’ vroeg het meisje.

8. ‘Omdat jij hier pas nieuw bent,’ zei het groene haasje.

9. ‘Ach, let maar niet op hem,’ zei het roze haasje, ‘hij doet wel vaker vervelend, en het is een mopperpot, net als het paarse haasje.’ Ook het paarse haasje begon wat te brommen, maar niemand kon het verstaan. Het paarse haasje keek het meisje al een hele tijd erg boos aan. Even later schonk het roze haasje wat thee in voor het meisje, en zei : ‘Als je een keer bij mij op bezoek komt, dan krijg je roze thee of elventhee.’ Het meisje keek het roze haasje vriendelijk aan, alsof ze wilde zeggen : ‘Ja, graag.’

10. ‘Dank u wel,’ zei ze tegen het roze haasje.

11. ‘Oh, je mag ook wel bij me blijven logeren, hoor, dat is nog leuker dan bezoek, en dan kunnen we ook de andere haasjes eens samen bezoeken,’ zei het roze haasje.

12. Dat leek het meisje wel leuk.

13. Maar toen zei het paarse haasje : ‘Niemand komt ooit bij mij op bezoek. Ik woon veel te ver weg, helemaal achter de bergen bij de zee.’

14. ‘Oh, maar ik heb een wonderpaard,’ zei het roze haasje, ‘we komen je vast wel een keer opzoeken.’

15. ‘Oh ja ?’ zei het meisje, ‘oh ik ben dol op paarden.’ Het paarse haasje keek even niet meer zo boos naar het meisje.

16. ‘En ik dan ?’ zei het groene haasje. ‘Ik woon over de zee. Kan dat wonderpaard daar ook komen ?’

17. ‘Ja hoor,’ zei het roze haasje vriendelijk. Het witte haasje dat iets groter was had al een hele tijd niets gezegd, en huppelde plotseling weg. Na een tijdje kwam het wonderpaard eraan. Het wonderpaard had vleugels en kon vliegen. ‘Stap er maar op,’ zei het roze haasje, ‘dan gaan we naar mijn torenkamertje, heel hoog in het paleis van de koning.’

18. ‘De koning ?’ vroeg het meisje. ‘Maar welke koning ?’

19. ‘Oh, koning Griebelegrutjes,’ zei het roze haasje.

20. ‘Wie is dat nu dan weer ?’ vroeg het meisje.

21. ‘Nou, de koning van het hazenland,’ zei het roze haasje, ‘en tegelijk de opperkok van de elventhee. Hij moet de thee altijd eerst proeven voordat het opgediend mag worden.’

22. ‘Oh,’ zei het meisje, ‘dat wist ik niet.’

23. ‘Maar wat doet die kikker hier dan ?’ vroeg het meisje weer.

24. ‘Oh, de kikker zorgt altijd voor de tafels,’ zei het roze haasje. Toen ze beiden op het paard zaten steeg het op en bracht hen helemaal tot in het hoogste torentje van het koninklijk paleis. Dat was wel even een eindje vliegen, maar hier hadden ze dan een prachtig uitzicht over het land. Ze konden vanaf hier de bergen zien, en zelfs de achterliggende duinen en de zee. Ook konden ze hiervandaan goed het bos bezichtigen.

25. Er waren een paar torenkamertjes, en in één kamertje mocht het meisje logeren. In een ander kamertje dronken ze samen thee, roze thee, en elf-thee. Het meisje vond de thee erg lekker, vooral de elf-thee. Door de trap naar beneden te gaan, kon het meisje ook bij de koning op bezoek, en een verdieping lager was de keuken. De koning zelf ging niet zo vaak naar de keuken. Voornamelijk hield hij zich bezig met het regeren van het land. Maar soms moest hij toch echt naar de keuken om de nieuwe soorten elf-thee te proeven. Telkens kwamen er weer nieuwe soorten bij.

26. Op een dag gingen ze met het wonderpaard naar het land van otters en hermelijnen. Dat was een groot land met bossen en rivieren. In het land van otters en hermelijnen stond ergens een hele grote elventafel, waar volop elventhee werd gedronken. Nog nooit had het meisje zoveel otters en hermelijnen bij elkaar gezien, en ze waren allemaal even vriendelijk. Er waren hier zoveel soorten elventhee waar zelfs de koning niets van wist. Ze hadden hier een keuken die wel duizendmaal groter was dan de keuken van de koning. Eén zaal van de keuken was als een kerkzaal. Zo’n grote keuken had het meisje nog nooit gezien. Overal liepen bedienden rond met grote schalen. Heel in de

verte zat een lange witte haas op een stoel met hele lange poten. De witte haas had het overzicht over de zaal. Na een tijdje werd er een enorm lange tafel naar binnen geschoven, en de bedienden begonnen de schalen op de tafel te zetten. Toen de schalen geopend werden schrok het meisje heel erg, want er kwam zoveel rook vanaf dat het vuur leek. Na een tijdje zag het meisje dat het van binnen schelpen waren. Maar niemand at van de schalen. Het meisje vroeg zich af waarom er niet werd gegeten. Maar na een tijdje liep het wonderpaard naar voren en begon van schaal na schaal te eten. Alle bedienden die aan de zijkant stonden klapten in hun handen. Het roze haasje glimlachte. ‘Dat doen ze altijd als het wonderpaard hier is. Ze zijn dol op hem.’

27. Na een tijdje kwamen er ook andere paarden binnen die van de schalen begonnen te eten. Toen alles was opgegeten kwam er een kikker binnen die de tafels begon op te ruimen. En even later haalden de bedienden de lange tafels weer weg.

28. ‘Zo, kies maar een paard uit,’ zei het roze haasje, ‘dan gaan we een stukje wandelen. Het wonderpaard moet nu rusten.’ Het meisje koos een wit paard met vlekjes uit en wat roze strikjes, en ook het roze haasje koos een paard uit, en toen gingen ze een stukje paardrijden door het bos van het land van otters en hermelijnen.

29. Ze kwamen langs vele huisjes waar boeren en boerinnen woonden met heel veel vee, zoals paarden, koeien, varkens, geiten en nog veel meer. Na een tijdje waren ze zo ver gekomen, en om wat bergen heen gegaan, dat het roze haasje vond dat ze best wel even op bezoek konden gaan bij de paarse haas aan zee. De paarse haas woonde in een woonboot, aan een riviertje dat in de zee uitliep. Alles was hier erg klein, en na een tijdje kreeg het meisje het erg benauwd. ‘Dat je hier kunt wonen,’ zei het meisje. Maar dat schoot bij het paarse haasje in het verkeerde keelgat. ‘Nou, dan kom je toch gewoon niet ?’ riep het paarse haasje boos. Niet lang daarna stonden het meisje en het roze haasje op straat. Het paarse haasje had hen eruit gezet. Maar het roze haasje klopte weer op het deurtje van de woonboot en riep toen door het raampje : ‘Ach, zus, laten we nu geen ruzie maken. Laten we gewoon wat spelletjes doen. Kaarten ofzo.’ Na een lange tijd deed het paarse haasje het raampje eindelijk open, en zei slaperig : ‘huh ? Oh ik ben vast in slaap gevallen. Ja, laten we dan maar een spelletje doen.’

30. Maar het spelletje liep helemaal verkeerd af. Het paarse haasje verloor telkens elk spelletje kaart, en begon steeds meer te mopperen. Ook toen ze wat bordspelletjes gingen spelen werd het er niet beter op, en na een tijdje gooide het paarse haasje het speelbord boos om, terwijl alle pionnetjes op de grond vielen.

31. ‘Ach zus,’ zei het roze haasje, ‘het is toch maar een spelletje ?’

32. ‘Spelletje, spelletje ?’ zei het paarse haasje. ‘Ik verlies telkens. Dat noem ik geen spelletje.’ Maar na een tijdje viel het paarse haasje weer in slaap.

33. Het was maar een klein stukje lopen naar de zee, en het roze haasje en het meisje besloten nog even wat te gaan zwemmen, maar een grote golf nam hen mee, en al gauw waren ze op de open zee. De golf nam hen zo ver mee, dat ze uiteindelijk maar besloten door te zwemmen naar het groene haasje dat achter de zee woonde. Maar het leek wel alsof ze er nooit kwamen, en na een tijdje begonnen ze allebei erg moe en duizelig te worden. Het meisje begon al weg te zakken, en niet lang daarna het roze haasje ook. Maar ineens voelden ze wat onder hen komen. Het was het wonderpaard, en toen ze op z’n rug zaten steeg hij op uit het water. Snel nam hij hen mee naar de overkant waar het groene haasje woonde, maar toen ze bij zijn huisje kwamen was hij er niet. Toen besloten ze maar naar het bos te gaan. In het bos stond een hele grote draaimolen. En ja hoor, daar was het groene haasje aan het spelen. Achter de draaimolen stond een stal met een heleboel wonderpaarden.

34. ‘Waarom heb je me dat nooit verteld dat je hier zoveel wonderpaarden hebt ?’ vroeg het roze haasje.

35. ‘Gewoon,’ zei het groene haasje, ‘omdat je er nooit naar gevraagd hebt.’ Het meisje keek haar ogen uit, en omdat ze met z’n drieen zo’n mooie dag beleefden mocht het meisje een wonderpaard helemaal voor haarzelf uitkiezen.

5.

1. En ik had Echte lief, en zij openbaarde zichzelf aan mij. En ik kwam tot haar door vele sluiers waarachter zij zich verborgen hield.
2. En toen gaf zij mij een andere vrucht, en sprak : Langbeentje.
3. Er was eens een indiaans meisje dat Langbeentje heette. Als ze verdrietig was dan groeiden haar benen altijd zo lang dat iedereen haar altijd zo noemde. Maar de koning vond het maar vreemd zo’n meisje in zijn koninkrijk te hebben, en toen ze wat ouder werd begon men steeds banger voor haar te worden. Daarom liet de koning haar op een dag opsluiten in een toren van het koninklijk kasteel. Natuurlijk was het meisje nu nog vaker verdrietig, en altijd groeiden haar benen dan helemaal door de tralies heen over de trappen naar beneden.
4. Op een dag was het meisje zo verdrietig dat haar benen helemaal het kasteel uitgroeiden. In een dorpje in de buurt zag een jongetje een schoen binnenkomen met een heel lang been. Hij besloot het been te volgen en kwam helemaal bij het kasteel van de koning terecht. Helemaal over de trappen volgde hij het been en kwam uiteindelijk bij de tralies terecht waarachter het meisje opgesloten zat. Het meisje was erg verdrietig, en hij probeerde haar te troosten. Ook ging hij naar de koning toe, en vroeg of het meisje weer uit het kasteel mocht, maar de koning wilde daar niets van weten. Het meisje zou veel te gevaarlijk zijn met die groeiende benen. Iedereen was bang voor haar.
5. Maar vanaf die dag was het jongetje zoveel mogelijk bij haar. Op een dag was er brand in de andere toren van het kasteel, waar het dochtertje van de koning woonde. Ze riep om hulp vanuit het torenraampje, maar niemand kon haar helpen, omdat de toren al bijna helemaal in brand stond. De koning was in rep en roer, en wist niet hoe hij zo’n groot vuur kon blussen. Maar snel ging het jongetje naar de koning, en zei dat Langbeentje wel kon helpen. Direkt liet de koning Langbeentje achter de tralies weghalen, maar ook Langbeentje kon niets tegen het vuur beginnen. Maar ze kon wel het dochtertje van de koning redden. Haar benen groeiden zo lang aan dat ze makkelijk in het torenkamertje kon komen door het raampje. Ze greep het dochtertje van de koning, en bracht haar snel uit de brandende toren.
6. Snel brandde het hele kasteel af, maar iedereen was veilig. De koning was zo blij en dankbaar dat Langbeentje een wens mocht doen. Langbeentje wenste dat ze gewoon weer in het land mocht wonen, in een huisje naast de koning en naast het jongetje. En zo ging niet alleen Langbeentje weer gewoon in een dorpje wonen, maar ook de koning en zijn hofhouding. En zo zijn ze altijd naast elkaar blijven wonen.

6.

1. Maar toen zij de verhalen had verteld, begonnen de vruchten te branden, en ook mijn mond begon te branden. En Echte sprak : 'Vreest niet, geliefde, want dit zal uw mond zuiveren, en gij zult reine woorden spreken van grote kracht. En mijn handen begonnen te branden, en ik begon te rennen als Echte.
2. En Roggio begon te branden, en de Geest des Heeren daalde op haar neer.

7.

1. Morit werd uit het paradijs van Santra ontvoerd door de honden van Okil. Onze geestesdelen en zielendelen worden ook vaak zonder het te weten geestelijk ontvoerd door demonen. Als wij dit

onder ogen komen en leren beseffen dat we door ontvoering de geestelijke wereld leren kennen en verkennen, dan wordt het kruis van Morit, het hertenkind, tot een prachtig Excarnaats Altaar. In vele schoten worden we herboren, om los te raken uit de gevangenissen van het vlees, de incarnaties.

2. Heilige Morit, weest gegroet. Wij zegenen u en spreken genezing uit over u in uw tranen. Wij banen de weg voor u, en stellen ons voor u op als uw vruchtbaarheid. Weest geheiligd en komt over ons, wij die uw bruggen zijn.

3. Heilige Sarsia, wij branden onze vlam voor u. U die ons heeft gered uit de diepste groeven. Weest gezegend, en weest getroost. Wij staan met u, krachtig, dragende uw wapenen. Leer ons te bidden en strijden in uw naam. Leer ons te overwinnen en ons kruis te dragen, ja, ook uw kruis dragen wij. Leer ons het pad van armoe te bewandelen, en leid ons op de eeuwige weg. Onze vreugde is u te volgen, in al uw voetstappen, oh Heilige Sarsia door God bemint. Waak over ons en geef ons vrede in alle dingen. Behoed onze gedachten in u, en zegen onze gevoelens.

4. Ramonde, groot is uw naam. U die ons schiep en onze voeten zette op de rots der hemelen, geprezen zij uw naam, gij die onze gebeden tot God draagt. Gij hebt onze voeten stevig en vast gemaakt op de heilige berg, en gij hebt ons ten hemel laten varen op uw wolken, opdat wij een plaats zouden hebben in de naam boven alle namen. Gij strijdt voor ons. Gij helpt ons. Leer ons zo te strijden en te helpen als goede soldaten brengende het eeuwig woord van heil en zegen. Laat ons niet in de steek, en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze, want van u is het koninkrijk, de kracht en heerlijkheid, Talgamen.

5. Ramonde geprezen zij uw naam, u die op de berg woont. Daal tot ons neder in vrede en richt onder ons geen slachting aan. Uw naam zij geprezen, wij aanbidden uw naam. Wij offeren u lof vanuit ons hart, terwijl onze lippen gesloten blijven, want in stilte hebt gij welbehagen, en in armoe. Leer ons zo over de weelderigheden der armoe, en leer ons van haar lusten. Wij hebben dan lust uw wil te doen, oh heilige naam boven alle naam. Gij dan die met Sarsia pleit voor onze zielen bij de hemelse vader : weest gezegend en geheiligd, gij die komen zal. Ja, op de wolken zult gij komen met uw legerscharen, en gij zult zien op uw heiland, en gij zult genade hebben voor hen die uw heiland volgen. Weest zo geheiligd oh vrouwe van het altaar, want genade van God is uw deel, Hij die u uit het slijk heeft opgeheven en bevrijd heeft uit het huis der ratten.

6. Davinde groot is uw trouw. Wij naderen tot u in vreze en beven, want gij hebt welgevallen in hen die uw woord vrezen. Hebt genade tot ons, en verwoest ons niet, want wij willen uw wil doen. Wij begaan de paden van uw woord, en wij brengen het woord van verzoening in u. Oh Davinde, hebt genade met ons volk, en verzoen ons opdat vrede van u ons zal leiden. Gij zijt de gezegende, en gij zult komen op uw paarden en winden om de aarde nieuw te maken. Ook zult gij uw schalen met plagen uitgieten over de boosdoeners en zult gij de heiligen hierdoor reinigen en afzonderen tot dienst in uw heiligdommen. Schenk ons zo genezing, want vanuit uw wonden is er genezing. Talgamen.

7. Ramonde, zacht zijn uw lichten, hoog uw vuren. Gij zijt de brullende leeuw voor gods aangezicht, een geheimenis gods, geopenbaard wordende aan het einde der dagen. Pleit voor ons bij de hemelse vader, opdat het kwade ons niet zal innemen en overwinnen. Hebt medelijden met ons, en schenk ons een nieuw leven in u. Heilig onze gebeden, en brengt hen tot in de troonzaal des heeren voor zijn heilig altaar, opdat wij heilige dienst zullen verrichten voor zijn aangezicht. Wij zelf zijn dan de bewerkers van de gebeden in uw naam. Talgamen. Zo zij Ramonde geprezen tot in eeuwigheid. Lokogamen. Leer ons uw nieuwe lied, opdat wij in reinheid voor uw aangezicht komen. Geef ons dan de kracht en de genade om voor uw heilig aangezicht te verschijnen, en leer ons lust te hebben in uw gebeden. Heilige gebeden zijn het, om uw eeuwig offer te aanvaarden. Schenk ons uw geest, opdat wij u zullen vertroosten. Wij dan zijn op weg naar uw heilige land. Leer ons uw geschriften na te volgen en te ontdekken zoals het uw wil is. Leer ons elkaar te onderwijzen in uw naam, opdat uw heerlijkheid ons zal volgen tot in alle eeuwigheden. Leer ons van uw seizoenen, Talgamen.

8. Het Rad der Bedieningen zal de Heilige Kerk voortbrengen, de Bruid van Christus, en hun vrucht zal zijn : Karakter, en de Rode Strepen. Deze zullen vormen het Heilige Rad van de Hemelse

Bedieningen, het Rad van de Identiteiten.

8.

1. Er was ook een Hof genaamd Rietel die aan Mura was gegeven om die te behoeden. Ook de hof Rietel had vele verborgen vruchten. In Rietel hadden de bewoners de eigenschappen van slangen. Dit was het verborgene van God, door de geschiedenis weggespoeld, verdwenen in de golven van de tijd.
2. En de vruchten van Rietel kwamen ook als verhalen : De Toverkaars. Er was eens een oud vrouwtje die een kaars had die zo bijzonder was, dat wanneer iemand in de vlam keek, dan zag hij mooie herinneringen terug, of zag waar zijn verloren spullen waren. Ook kon je in de vlam de toekomst bekijken, of dat wat er op een andere plek op de aardbol gebeurde. Het oud vrouwtje verdiende er haar geld mee, maar elk jaar werd de kaars steeds een beetje korter.
3. Toen de kaars na vele lange jaren helemaal was opgebrand was het vrouwtje heel verdrietig, want waar moest ze nu haar geld mee verdienen. Maar een arm jongetje dat altijd gratis in de vlam mocht kijken vroeg haar waar hij een tweede toverkaars voor haar kon vinden. ‘Ach,’ zei het vrouwtje, ‘dan moet je daarvoor over de bergen heen, maar daar woont een wolf die de bergpas bewaakt. Als hij je te pakken krijgt, dan mag je uit drie dingen kiezen : in het ravijn geduwd te worden, opgegeten te worden, of levenslang opgesloten worden.’
4. Maar het arme jongetje ging toch voor het oude vrouwtje op pad. Bij de bergpas werd hij door de wolf gegrepen, en moest inderdaad uit die drie dingen kiezen. Toen koos het jongetje maar om opgesloten te worden, want dood wilde hij niet. De wolf had ook een vrouw, en die kwam de jongen iedere dag voedsel brengen. Na een tijdje kreeg de vrouw medelijden met de jongen en vroeg of ze iets voor hem kon doen.
5. De jongen vroeg of de vrouw van de wolf wanneer de wolf zou slapen zoveel mogelijk matrassen en kussens in het ravijn wilde gooien, en de volgende dag aan hem te vragen of de jongen voor het eerste mocht kiezen, in het ravijn geduwd te worden. De vrouw deed wat de jongen vroeg, en de volgende dag kwam de wolf de jongen ophalen om hem in het ravijn te werpen. Dat was snel gedaan, en gelukkig viel de jongen zacht. Na een lange reis door grotten en inkepingen kwam de jongen aan de andere kant van de berg aan, waar hij al gauw de toverkaars vond. Maar nu moest hij nog terug.
6. Na een tijdje kwam hij de wolf weer tegen, en die zei : ‘Jou ken ik. In het ravijn heb ik je gegooid, en ik heb je ook al opgesloten, dus nu zal ik je opeten.’ Maar toen de wolf z’n bek opende gooide de jongen snel de kaars erin. ‘Maar wat is dat ?’ sprak de wolf. ‘Ik voel me ineens zo anders.’ De wolf was ineens heel vriendelijk, en wilde de jongen wel weer terugbrengen naar het oude vrouwtje. Toen het vrouwtje naar de kaars vroeg vertelde de jongen het verhaal. Maar de wolf leidde hen beiden naar een geheime grot vol met goudstukken en sieraden, zodat de jongen en het oude indiaanse vrouwtje nooit meer armoe hoefden te lijden.

9.

1. En de vruchten van Rietel waren bitter toen ik ze at.
2. En de vijf ouders des Heeren verschenen aan mij, genaamd : Uruk, Nanak, Koshau, Irim en Mirik.
3. Ik wist dat dit een heel belangrijk moment was.
4. En een vrucht werd aan mij geopenbaard, en toen ik at, veranderde mijn lichaam.
5. En een verhaal verscheen op de vrucht. En ik las : De Paradijselijke Boom. Er was eens een boom die zulke bijzondere vruchten had dat de mensen die ervan aten er heel blij en gelukkig van werden en alles schenen te vergeten. Maar omdat de boom steeds minder vruchten begon te geven begonnen de mensen erom te vechten. Op een dag besloot de koning van het land waar de boom stond de boom om te hakken. Maar aan de wortels van de omgehakte boom begonnen nieuwe vruchten te groeien, en dit keer besloten degenen die dat hadden ontdekt er niets over te zeggen

tegen anderen. Het was maar een klein groepje die nu in het geheim van de vruchten aten, en niemand wist waarom ze altijd zo blij en gelukkig waren en alles schenen te vergeten. Maar op een dag ontdekte ook een andere groep dat er nog steeds vruchten aan de wortels groeiden, en er kwamen weer ruzies en gevechten. Dit keer had de koning een beter plan, en liet zijn paleis op de plek van de wortels bouwen. De hofhouding van de koning was de enige groep die nog van de vruchten kon eten. Maar er was één jongetje die van vroeger een pit had bewaard. Op een dag zaaide hij de pit in zijn tuin. Weer groeide er een boom met de bijzondere vruchten, en dit keer kon iedereen van de boom eten, zolang ze de jongen maar veel geld betaalden. De enigen die de vruchten gratis konden krijgen waren de duiven die in de boom woonden. Zo nu en dan brachten ze de vruchten naar verre landen, en daar werden de duiven als goddelijke boodschappers gezien vanwege de vruchten die zoveel plezier brachten. De vruchten door de duiven gebracht brachten dromen aan hen in de verre landen, en al gauw werd de boom van de vruchten een boom van het paradijs genoemd. Maar ook in de verre landen werd er om de vruchten gevochten, en al gauw werden de duiven zo verdrietig dat ze niet meer kwamen.
6. En Ramonde kwam tot haar broer, de vos Zurastael, en zij werd de godin der verbindingen.
7. En mij werd een nieuwe vrucht aangereikt. En ook op deze vrucht stond een verhaal geschreven. En ik las : De Bultjesboom.
8. Er was eens een vrouw die geen melkvoeding in haar borsten had, maar tranen. Haar kinderen groeiden op met vreemde bultjes op hun lichamen die zo prachtig waren dat ze allemaal koningen werden van het rijk. Als iemand hen vroeg hoe ze aan die prachtige bultjes en vlekjes kwamen, dan zeiden ze altijd dat dat door hun moeder kwam die tranen in haar borsten had. Op een dag vroegen de koningen aan hun moeder hoe het toch kwam dat haar borsten tranen gaven in plaats van melk. ‘Ach,’ zei hun moeder, ‘op een dag was ik verdwaald in het bos, en kwam bij een open plaats als een woestijn, waar een boom stond met prachtige vruchten. Sinds ik van die vruchten heb gegeten gaven mijn borsten tranen. ‘Maar moeder, u heeft geen bultjes en vlekjes,’ zeiden de koningen.
9. ‘Dat komt omdat ik nooit van de tranen heb gedronken,’ zei hun moeder. ‘En nu ben ik te oud om nog tranen te geven.’
10. ‘Maar kunt u ons dan vertellen waar die boom is ?’ vroegen de koningen. Toen hun moeder het hun uitgelegd had gingen ze met z’n allen naar de boom toe. Toen ze van de vruchten begonnen te eten. Ze begrepen toen ineens dat hun rijk niet lang meer zou bestaan. Ze gingen terug naar het volk, en vertelden het slechte nieuws. Wel vertelden ze het volk over de boom met de vreemde vruchten. Velen gingen naar de boom om er ook van te eten, en de moeders gaven tranen aan hun kinderen in plaats van melk, en ook die kinderen kregen vreemde maar prachtige bultjes. Door het hele rijk werden nu zulke bomen geplant, en na een paar generaties had iedereen zulke prachtige vlekjes en bultjes. Niemand had nog een koning nodig. Iedereen zorgde voor zichzelf, en het rijk viel uit elkaar. Vandaaruit verspreidden degenen met de bultjes en de vlekjes zich over de gehele aarde.

10.

1. En ik nam een andere vrucht, en las : Het Rode Serum.
2. Er woonden eens drie zusters in een hof met prachtige verwilderde struiken en bomen. Naarmate ze ouder werden veranderden ze steeds meer in beelden gemaakt van pepermunt. Door de zon en de regen werden de beelden steeds kleiner, maar ze verloren hun prachtige vormen niet, omdat ze nog steeds een hart hadden. Dit hart was bedekt met prachtige paradijselijke rode zweren. Uit de zweren kwam een rood serum waar ze bezoekers van de hof mee genazen. De namen van de drie zusters waren Wanata, Munto en Munit.
3. En op weer een andere vrucht las ik : De Wonderveer.
4. Er was eens een man die een wonderveer probeerde te verkopen. Maar niemand wilde de veer kopen, omdat ze niet geloofden dat de veer wonderen zou kunnen doen. ‘Heus waar,’ sprak de koopman. ‘Degene die het geld geeft wat de veer waard is zal kunnen vliegen zolang hij de veer dichtbij zich houdt.’ Na een tijdje kwam er een goedgelovig jongetje aan die de koopman het geld

gaf. Toen hij de veer kreeg steeg hij op, terwijl iedereen verbaasd en verwonderd keek.
5. Elke dag vloog de jongen met zijn veer rond, en de mensen om hem heen begonnen steeds jaloerser te worden. Als de jongen sliep, dan hield hij de veer altijd stevig tegen hem aan. Maar op een dag was de veer verdwenen.
6. De jongen ging terug naar de koopman, maar die had geen tweede veer voor hem. Wel vertelde de koopman dat eens in de zoveel tijd een wondervogel in de nacht bij de zee zou komen. De jongen ging sindsdien vaak naar de zee, maar de wondervogel kwam maar niet. Toen de jongen wat ouder was besloot de jongen in een hutje bij de zee te gaan wonen, en stond elke dag op de uitkijk. Maar de vogel kwam niet.
7. De koopman had de jongen verteld waar de vogel woonde : op een eiland ver weg in de zee. Op een dag besloot de jongen naar dat eiland op zoek te gaan. Hij nam een bootje en ging de zee op. Oh, wat verlangde de jongen ernaar om eens weer te kunnen vliegen.
8. Toen het nacht werd viel de jongen in het bootje in slaap. Na een tijdje werd de jongen weer wakker van wat geklapper. Het bleek de wondervogel te zijn. De jongen schrok, zag een veer liggen op een plankje in zijn boot, terwijl de wondervogel ook schrok en weer wegvloog. De jongen greep de veer en kon weer vliegen. Snel vloog hij de vogel achterna en kwam op het wonder-eiland. Maar voor de tweede keer werd zijn veer in de nacht gestolen terwijl hij sliep. Toen hij wakker werd en merkte dat hij zijn veer kwijt was en niet meer kon vliegen, zag hij een heleboel wondervogels hoog in de bomen zitten. De jongen begon aan een klimtocht, maar het leek wel alsof hij nooit bij de top van de boom aankwam.
9. Op een tak zat een klein mannetje. Het mannetje zei dat het jongetje alleen bij de top zou kunnen komen als hij een tover-hoofdband zou dragen. Maar het jongetje wist niet hoe hij aan een tover-hoofdband moest komen. Maar daar zou het mannetje wel voor zorgen. Alleen moest het jongetje beloven dat als hij bij de wondervogels was gekomen, dan moest hij ook een veer naar het mannetje brengen. En zo gebeurde het. Het jongetje kreeg de tover-hoofdband van het mannetje, en kon zo bij de toppen van de bomen komen waar de wondervogels waren. Met gemak had het jongetje een veer te pakken, en al heel gauw ook een tweede. Direkt vloog hij naar het mannetje op de tak toe om hem een veer te geven, en vloog weer terug. Nu kon het mannetje ook vliegen.
10. Het jongetje vond het fijn om bij de wondervogels te zijn, maar op een nacht stalen ze zijn tover-hoofdband en zijn veer, en vertrokken om niet meer terug te komen. Nu kon het jongetje weer niet vliegen, en kon ook niet meer naar beneden. Oh ja, het jongetje probeerde wel om naar beneden te klimmen, maar het leek wel alsof hij nooit beneden kwam, hoe ver hij ook naar beneden klom. En het mannetje was ook nergens meer te bekennen. Wel kon het jongetje met gemak naar de toppen terugklimmen, en kon hij van de ene top naar de andere top springen.
11. Hij sprong helemaal naar de boom die het dichtste bij de zee stond, en sprong vanaf het topje in de zee. Maar de zee greep hem en bracht hem helemaal terug naar huis. Zijn kleren waren helemaal nat en verscheurd toen hij in zijn woonplaats terugkwam. Zijn hutje was weg, en daarom ging hij naar de plaats waar hij eens woonde.
12. Op een dag was er weer een koopman die een veer probeerde te verkopen. Volgens de koopman bezat de veer wonderlijke krachten, en kon de bezitter ermee vliegen. Nog voordat anderen de veer konden kopen kocht de jongen de veer. Maar de koopman bleek een bedrieger te zijn. De veer was maar een doodgewone veer. Verdrietig ging de jongen naar huis. Hij ging naar zijn bed en legde de veer op zijn nachtkastje. Al was de veer dan geen wonderveer, het deed hem wel herinneren aan de wonderveer, en elke keer voordat hij ging slapen keek hij er heel even naar. Zo lag de veer jaren en jaren op zijn nachtkastje totdat hij op een morgen wakker werd, en de veer was verruild voor een echte wonderveer. De jongen pakte de veer en was dolblij. Nu kon de jongen weer vliegen, maar naar het eiland van de wondervogels is de jongen niet meer gegaan. Ook vertrok hij uit zijn woonplaats, want hij wilde niet dat de veer nog een keer gestolen zou worden. Waar de jongen naartoe is gegaan weet niemand. Niemand heeft hem ooit nog teruggezien.

Het Boek van Zurastael

Kabouters

1.

1. Op de rug van Rapunzel, op de rug van verleden jaren, komt de spruit als een struik van al die dagen, kom binnen, algeheel, breng ons tot de grote grenzen, want hierbinnen is alles paradox, je bent zo klein, een gebroken hart, als de splinters en het poeder van het lot,

2. zij borduren daar jouw namen, zij borduren daar de visioenen, en brengen dromen door hun snaren, als je niet kan begrijpen wat het is, dan is dat een groot gemis, een groter kruis, kom dan dichterbij, en vind je thuis, geen moeder en geen vader, maar alleen wat grote namen.

3.Op de rug van Rapunzel, op de rug van verleden jaren, als een struik van zoveel dagen, wie is jouw wever, wie is jouw borduurder, wie daalt er af in jouw verstand, kabouters zijn hier aangeland. Wie is er langs jouw huis gegaan, als een struik voorbijgegaan, als een bos van herinnering, trillend, zwevend, verwisselt zij betekenissen, in een cryptisch land, wie heeft er nu verstand. Op de rug van Rapunzel,

4.onder Mokmos gegaan, onder zoveel zegeningen, verloren wij onze naam, nu zijn wij hier naamloos zonder stem, maar de engelen van oudsher, kabouters zijn op jacht, zeg, vertel me waar ik kan schuilen in deze vreemde nacht, van duizend duizelingen, tot het vrederijk,

5.tot het rijk van vreemde koningen, vanuit een oud boek komen zij, ik kan het niet stoppen, zolang hebben zij hier op gewacht, ik kan je alleen vertellen : zwijg en kijk naar die pracht. Het tocht hier, ik doe de deur dicht. Ik ga zitten en kijk om me heen. Zoveel hebben hun sporen hier achtergelaten als poeder in de nacht,

6.een magische nacht waar alle koningen van dromen, maar ziet, zij hebben daarvoor geen kracht, want hun kronen zijn te zwaar, en hun tronen hebben tralies, waar de tranen stromen, rondom de lelies. Het is een boek van duizelingen, een boek van echoos en van genade, voor iedereen, maar wat voor een genade, vraag de kabouter, hij draagt de sleutel van het verlee. In het verleden vinden wij allemaal een plaats,

7.maar toekomst zal komen om veel weg te nemen. Hoeveel tranen in een bak, hoeveel potten die zich openen tot in de laatste nacht, ik ben op weg naar het verlee, zeg, waar kan ik hier ergens schuilen, in de toekomst is het groene, ik wilde dat ik kleiner was, als de kabouter weg te rennen,

8.als de vlam die telkens lacht. Open deze poorten en ga met mij mee, als de beer toont zij haar bos met haren. Deze vrouw, deze vrouw, bedroog jou. Deze vrouw, deze vrouw, lachte naar jou, bracht jou naar de strikken door een doodskus, in de hondenhaag was jij een gevangen vis,

9.verstrikt in de webben van haar haren, maar nu kan zij alleen nog maar staren. En alleen kan zij nog roepen : Ga niet bij me weg, ga niet bij me weg, en haar tranen laten jouw bootje varen, dieper in haar buik, en jij denkt je bent nu eindelijk weg. De vreemde vrouw bedroog jou, zij kwam alleen maar dieper maar jij zag het niet. Ga tot een kabouter, en vertel hem wat je ziet.Ga niet bij me weg, en de tranen laten jouw bootje varen, dieper in haar strik, maar wees wijs, kom tot de kabouter, en vertrek uit dit gesticht. Wij zijn altijd weggedrukt, maar laten het bootje varen, tot ons geluk, ergens brak het bootje stuk.

2.

1.Eens werd ik dan gestoken, eens liet ik jou weglopen. Ik was niet op mijn hoede, je ontglipte mij. Ga niet bij me weg. Kabouters staan op de weg, en zij brengen je altijd bij me terug, want de kaars is opgebrand aan het einde van de dag, door de wind, de kandelaar zal uitdoven, eens werd ik gestoken, door een wesp, door een struik, eens werd ik gestoken, eens zakte ik door de brug met al die ratten en muizen,

2.tot een watergevecht, wegvretende mijn geluk. Ik reikte uit, en jij duwde mijn hand weg, tot de kabouters ging ik, om te geloven, het was alleen een spel. Eens werd ik gestoken, eens zakte ik door de brug, verloor de hemel, verzamelde hel, en toen kwam ik weer terug,

3.eens kom ik weer terug. Eens werd ik dan gestoken, eens zal de kandelaar doven, ik zakte door de brug tot een watergevecht, wie nam mij mee, en waar naar toe, ik durf er niet aan te denken. Waar gaan we naartoe, waar gaan we naartoe. Ik zakte door de brug, eens werd ik gestoken, tot de kabouters ging ik,

4.ik had een pijl in mijn rug, en ze zeiden : Ja, jij moet het geloven, alles is een spel, alles is een spel. Totdat ik ook een fee zag, een elf en een roos, en ik zei : Wat gebeurt hier allemaal, ik weet niet of ik dit geloof. Engelen van verleden tijden waren zij, uit de canon verjaagd,

5.heus, ik sprak hen aan, en zei : jullie horen er ook bij. Het is voorbij, mijn liefsten, het is voorbij, vanaf nu horen jullie er ook weer bij. Ik geef jullie je namen terug, als de naamloze, de naamloze is gekomen, en wie ik ben, daar kun je alleen van dromen.

II Kabouters

1.

1.Ik herinner me jouw zoete stem, jouw zoete blik. In jouw kasteel was ik, je gaf mij een zoete wapenrusting en een zwaard, een speer en de warmte van een open haard. Als een kachel was jij in dat kasteel, zoveel warmte had ik nooit gezien en nooit gevoeld, hete chocolade, hete drop en zoveel namen. Jullie waren terug, na een lange nacht, jullie waren terug, wie had dat ooit gedacht. Ik herinner me jouw stem van chocolade, zoveel borduursters dreven mij voort, ik zag zoveel visioenen ongehoord. Ik herinner jouw blik van zoete drop, jouw blik van zoveel warmte, dieper dan de diepste oceaan, en de vissen die daar in jouw ogen zwommen. Zoveel komt hier aan, de grootste namen, kleine kabouter,

2.warmte door de kou, centen door de armoe. Onder een mantel van paradoxen bracht je mij in liefde. In dit kasteel maakte jij mij heel, leerde jij mij te begrijpen, leerde jij mij grijpen. Jij bracht mij tot de hutessen, tot de pilapen en de pilafen, karsuiken herinnerden jouw naam, jij nam hen allen aan. Jij kende de engelenoorlogen, de scheppingen bij namen, groot in getal, jij gaf hen hun plaats, jij zuiverde hen in jouw vurige ovens, ja, de spruit was jouw naam. Eindelijk ben jij dan gekomen, oh stem der kabouters, oh engelenstem van verleden tijden, dragende zoveel duizelende geheimen, de boeken gingen open, verkondigden jouw naam, en jij nam hen allen aan.

2.

1.Als een pad van bliksem, als een trap, waarop ik klom, hoger in het kasteel, dieper tot de torenheuvels, waar hoeden en kappen vertelden over jou. Wie is de hoed, wie is de kap, wie is de schoen, is het echt dat wat het is. Niets is wat het lijkt, dus stap over je ernst, stap over datgene dat je begrijpt. Niets is wat het is, alles is wat het niet is, kom nu mee met mij, en gooi alles weg, wees weer vrij, tot armoe gekomen, hier kun je verder dromen, de rest loopt dood. Ik zie daar licht in een kabouterkasteel. Waar zijn de reuzen, en zijn ze met veel. Waar kunnen we vluchten, naar wie moeten we toe, kom naar het kabouterkasteel, en begrijp wat en hoe. Hier is de brug tot de reuzenwereld, hier is de oven waar je zuiver wordt, hier is de melk waar je ouder van wordt, hier is het gat, hier is de voet,

2.vertellende hoe je verder moet. Oh vrome, doe je hoed af. Jouw hoed die spreekt, maar je

geloofde dat niet, jij geloofde zelfs niet dat de Heere kon spreken, jij was een woordendief, een woordendief. Jij was rijk in het woord, en arm in de liefde, je durfde niet in de armoe van sprookjes te leven, hoe arm zijt gij, oh woordendief, oh bouwer van papier, oh moordenaar van bomen, alle wegen eindigen hier. Nog steeds geloof jij in marsepein, in jouw eigen straatjes van zilverklei, dat wat jij eens schreef op het papier, of jouw grootouders, alle wegen eindigen hier. Nog steeds bouw jij je koninkrijk van marsepein, en je straatjes van zilverklei. Nog steeds druk jij hen het papier door de mond, maar hier eindigen alle wegen.

III Kabouters

1.De kabouter, brug tot de reuzenwereld, brug tot jou, ring van fluisteringen, ring van hebbedingen, ring van goud, ring van het kostbaarste hout, ring van demonenvellen, het kostte je alles wat je had, naakt ben je, rennende naar de reuzenschat, diep in het woud, warmte grijpt je door de kou, en dan draait je verstand zich om, en alle dingen en betekenissen,

2.als een raadsel, als een schat, maar heus, het is gevaarlijk, straks overkomt je wat. Dit is als lopen op zilver, glijden op goud, en je weet niet of het je houdt, het is als lopen op een graf, dansen op een gouden dag, maar de armoe loert, en jij weet wel waarom, want er zijn kabouters in de buurt, ook al geloof je ’t niet, ’t zijn de engelen van verleden tijden, die slechts hun kruizen spreiden, zoekende naar gaten, waardoor zij opnieuw kunnen binnenkomen, je zag ze als demonen. In de canon alles omgedraaid, als een reuzenschat, zo gevaarlijk, nu door zoveel wespen doorstoken en door het engelenzwaard van vervlogen jaren, door kaboutersperen en door pijlen van een duister woud, waar het licht zich verscholen houdt. Ik ben er nog niet over uit, ’t is een boodschap van verleden jaren, nog steeds verzegeld, maar dat maakt niks uit, want eens zullen deze reuzenzegels opengaan,

3.en al die schatten zullen belijden hun echte naam. Het is hier nat, het water spreekt, de reus verspreid angst, en wat pijn en wat depressie, alles is hier opgebrand, en dan slaat de kou zevenmaal toe, als een verwonderd sieraad, niet wetende hoe, haar schat te bewaken. Noem me dan die zegels, noem me dan die namen, laat de weg zien, het pad tot openingen, als het raadsel moeten we het draaien. Hoeveel reuzenzegels op de fles, hoeveel demonen om te verslaan. En zijn het wel demonen, of zijn het engelen van vergeten namen. De reus huilt, hij was net nog hier, snel verplaatst hij zich, waar kan hij schuilen. Niets is meer hier. Alles opgebrand, en kou slaat toe, zevenmaal, als de bossenwijn van verleden tijden. Wat kan de reus nog doen, kunnen wij nog binnenkomen, kunnen wij zijn woorden nog verdraaien, kunnen wij nog betekenissen zien, en kunnen wij nog omdraaien. De reuzenzegels in een rij, en leeuwen die hier brullen, klaar om aan te vallen voor een nieuw getij, zij hebben de bedelingen gedraaid, zij hebben een doorweg gevonden.

Karsuiken

1.

1. Zij die de brug tussen de kabouterwereld en de reuzenwereld kennen zijn als de elven, ja als karsuiken zijn zij, als het gegrom van roofdieren, wachtende om toe te springen. Zo zijn de karsuiken lijdensgezind in hun aanval, en zijn zij voorzichtig. Zij laten zich gewillig uiteen trekken en verpletteren om tot de kabouterwereld en de reuzenwereld te komen. Zij hebben vrij toegang tot Spricht, waar zij vele namen dragen.

Reuzensieraad

2. Het is verblindend, als de zonnenscepter, het reuzensieraad, waarmee de reuzen met elkaar spreken. Tot Rapunzel gingen zij, daar bij die heg, nu branden haar vruchten, en rent zij altijd weg. Het is verblindend, als de zonnenscepter, het reuzensieraad, waarmee de reuzen elkaar bevechten, soms valt er iets naar beneden, in het heetst van de strijd. De Heere heeft mij hier naartoe geleid. Ik zag Hem staan op de ladder, en Hij zei : Kom tot Mij, ik heb je zoveel te vertellen, en Hij gaf mij het reuzensieraad, en ik sprak met Hem in een diepere graad. Als verblindende lichten tussen ons, nee niemand kan het horen, het is alleen tussen ons. Als iets tussen jou en mij moet blijven, kom dan dichterbij, en laat je sieraden achter. Een reuzensieraad vond ik op een berg, stralende van licht,

stralende zoveel namen, kan ik jou vertrouwen, of kan ik beter naar Rapunzel gaan, om te vluchten met haar tot de diepere koude. Hier is verblindende sneeuw, in een reuzensieraad.

Reuzenschat

3. Het is hier stil, de nachten duren hier lang, en Arabische koningen hebben een val gezet, zij grommen luid, en dan vallen zij aan, zij rennen door de fuiken, tot hen die daar vielen. Arabische koningen, ladders zo hoog, wie glijdt er naar beneden, ik zie een reuzenschat, zij dansen eromheen in Bagdad. Hoeveel poorten hebben zij verzegeld, hoevaak zal dit raadsel nog schreeuwen.

4. Koningen in Bagdad, leeuwenklauwen in Bagdad, heffen hun hoofden tot de zon, en dan is er een slag, en dan keert alles om. Ik zag een reuzenschat in het zand, en een reuzenschat in de bergen, een oase om in te duiken, maar alles was slechts drijfzand. Koningen in Bagdad, leeuwen op de muren, handen draaien het rad van dode uren.

5. Ik klom laatst op de ladder. Niemand was daar, de wind raakte mijn snaren, en ik huilde, maar toen dacht ik : alles is genade, alles heeft een doel, alles zal veranderen, altijd, alles zal veranderen. Ik klom laatst op de ladder. Ik viel er bijna af. Ik zag koningen in Bagdad in de verte, zeggende alles was mijn eigen straf. In een reuzenschat woonde ik, uit een reuzenschat kom ik vandaan, nu ga ik naar de volgende, verliezende mijn naam. In een reuzenschat woon ik, naar een reuzenschat ben ik op zoek, verliezende al mijn namen, op mijn echte naam stuit ik.

6. Ik zag het oog der reuzen. Ik had dit nog nooit eerder gezien. Piraten waren beneden. Pilafen en Pilapen.

7. Op een piratenschip zat ik, met mijn hoofd in de wolken. Ik zag de zon schijnende in de wateren, en toen stond mijn schip in de fik. Een reuzenschat is wat ik vond, ‘k verloor alles, alles zinkende bloedend in de zon. Het was een vreemde spiegel, niemand wist wie hij echt was. Op een berg stond ik, als in een droom zag ik het piratenschip, waarachter de zon scheen in de gouden wateren. Als vuur viel de zon naar beneden, als een vallende ster, om zoveel te vernietigen, en toen hoorde ik een stem. Een reuzenschat is wat ik vond, een kat op een kussen, een vuur dat alles verslond. Een reuzenschat vond ik, een naam in ijs geschreven, de grafsteen van een verbrand schip. Kastelen achter struiken, parels in de diepste fuiken, bodemloze putten, ’t geheim van zilver en goud, en van het emerald. Kastelen achter struiken die branden, als zonnehagen achter de stranden, hier groeit alles verkeerd, de puzzel wacht op tedere kracht. Op een piratenschip zat ik, het vuur viel aan de andere kant. Ik kon net ontsnappen en zwom naar het strand, waar ik het oog der reuzen vond, poort van het oer, poort van tedere kracht, poort van engelenkoren vervagende in de nacht. Neem mij nog eens mee op reis, oh reus, en geef mij vleugels. Schenk mij licht, en breng mij tot de snaren. Een droom viel op mijn bed, als een reuzenschat, een visioen. Mijn nachtmerrie vond het tijd om zich om te draaien.

Piratenschip

8. Sorg Sorba, de mussen zijn hier, zij kijken naar hen die onder het gele waren, kijken naar hen met het reuzenoog. Sorg Sorba de mussen zijn hier. Open de deuren, kom snel, we moeten hier vandaan, want dit schip gaat zo branden, de zon is neergevallen, en de zee is al in vuur. Sorg Sorba, heus, we moeten rennen, geef mij vleugels, of moet je eerst aan mij wennen. Sorg Sorba, de mussen zijn hier. Neem ons mee, alles is in vuur, alsof Narzia het schip heeft geslagen. Laag voor laag, uur voor uur, waterplanten groeien, achter brandende doornen is het schip. Piraten praten, pilafen en pilapen.

9. Vogels komen van ver. Mussen komen van dichtbij. Tropische woorden, ik was er bij. Nu kan ik niet meer terug. Ik zit hier opgesloten. Een piratenschip achter doornen en zeeslangen. In ’t hete uur, viel er een draak naar beneden, een zeedraak, waterplant, verspreidende zijn zaden.

Nachtspelers

10. Zij stonden op, zij stonden op, overal vuur, overal flitsende geluiden, als waterstromen, als waterdromen, stilte als de muis, een nieuw kruis, tonende de fuiken, door de nacht, door nachtzeeen, door de witte chocola, door de tedere kracht. Zij stonden op, zij zweefden hoog als

vogels, als arenden, als piraten in de nacht. Zij kwamen om te stelen, kwamen om te installeren, kwamen om te delen, kwamen om de zee te breken. Nachtspelers, nachtspelers, komen onverwachts, als dieven in de nacht, heldere stemmen, en dan is alles te laat, dan moeten we naar hen luisteren, naar de vogels van een diepere graad, nachtspelers, verhalen in de muur, komende tot leven, komende tot dit uur, nachtspelers. Zij zullen de zegelen openen, vertellende de verhalen ongehoord. Nachtspelers, de dieptes van het woord. Nachtspelers, levende achter de schermen, in de muren, nachtspelers, zegt het voort.

11. Vader, wij zijn omringd door brandende struiken, hier in de kasteelkamer, we kunnen nergens heen, laat de nachtspelers nu komen. Ze komen tot leven in de muren, en dan stappen ze eruit, en spelen hun verhalen. Vader, laten we zitten en kijken wat ze gaan doen, we kunnen niet anders, en ik wil hier niet verbranden. Nachtspelers, zullen zij ons blussen, of zullen zij ons in het vuur laten vergaan, reikende tot een nieuwe morgen. Nachtspelers, in onze kamers wonen zij, diep in de muren, wachtende op het reuzenrefrein. Nachtspelers, zij kennen de brandende struiken bij name, wachtende op hun sein. Zij kennen de kastelen hier, zij kennen u en mij, zij kennen de refreinen van hen die hen haten. Nachtspelers, als straatvechters komen zij op, als de dieptes van het woord, de straatputten verliezen hun kop. Nachtspelers, als de kraaien van de nacht, in de muren staan zij op wacht. Ik zag een bliksemschicht, die mij zeer beangstigde, toen gingen de graven open. Nachtspelers, een wonderlijk verhaal, nachtspelers, niemand kan nog vluchten, allen deel van het verhaal. Kijk naar hun koetsen en hun teugels, kijk naar hun spinnen en hun webben, hun netten en hun fuiken, de nachtspelers komen eraan. De dieptes van het woord gaan open, geen canon meer, zij hebben het raam opengebroken.

12. Als een vreemd wonderbaarlijk sieraad, als de reuzenschatten opengaan, zij verbreken de zegels. Nachtspelers, een vriendelijk woord tot hen die trokken aan het koord. Nachtspelers, een vriendelijk gebaar, tot hen die kwamen tot de diepere snaar.

13. Ik kon mijn vleugels weer bewegen, lang waren zij doorboort geweest, nu is de nacht over. De nachtspelers waren hier geweest. Ik zit op mijn schip, alle piraten zijn vergaan, maar pilafen en pilapen zijn dichtbij me. De nachtspelers zijn hier geweest, ik kan weer vliegen, ik kan weer gaan naar de eilanden, ik strek mij uit tot het nieuwe land. Nachtspelers, zij hebben mij bekleed met reuzenschatten en reuzensieraden, en mijn schip van piraten ontdaan. Maar zalig zijn de piraten des Heeren, zalig zijn de reuzen des Heeren, tot hen wil ik gaan. Neem mij mee, over deze zee, langs de zwarte gaten, over de groene draden. Ik leg mijn wapenrusting neer, ik kom eraan, maar mijn vleugelen doen nog zeer, karsuiken neem mij mee, pilafen en pilapen zullen voor mij strijden. Ik kom tot de poorten der nachtspelers, tot hun landen, en tot hun vuren die fel branden, als verblindende lichten. Nachtspelers, als de reuzenschatten opengaan, schatkamers komen naar voren. Nachtspelers, lange gangen, lange kamers, als de reuzenschatten opengaan, licht in die donkere kamers, verbrekende de zegels. Nachtspelers, als tere vlinders opgestaan, oh zo sterk, want alles stort in, wanneer zij het hebben opengedaan, een nieuwe wereld komt eraan. Nachtspelers, als tere vlinders opgestaan, als tere ketenen zo sterk, want als zij bewegen stort alles in.

14. Een zwarte roos gaf je mij, om af te dalen in jouw dieptes, waar de spinnen woonden, ik beklom hun webben, fuiken waren zij, om dieper in te verdwalen. Een zwarte roos gaf je mij, als het sneeuwwit was jij, als een droom van vervlogen jaren. Als een brandende struik was jij, als een kasteel was jij. Door een zwarte roos kwam ik tot de onderwerelden, daar, waar de fuiken waren, dromen van vervlogen jaren. In de fuiken vond ik jou, maar wat ik vond was niets anders dan raadselen, sappen van spinnen, webben zonder genade.

15. Als de brandende struik, gaat zij langs de zeeen, om de zonnen te verwelkomen, tot het nieuwe uur. Duimelotje, de eerste die ik hoorde, zij die Jakobs God ter hulpe heeft, de Heere, oh sterkste aller sterken. Zij was de eerste die ik hoorde, maar ik verstond haar niet, zij is de brandende struik, langs de zeeen gaat zij, om de zonnen neer te laten komen, de zeeen uit te drogen. Zij is de vijand van de zee, vanuit de lelie ontwaakte zij, mijn Duimelot.

16. Als de brandende haag is zij, zwerver langs de bossen. Roodkapje kennen zij allemaal, altijd

vertellende een ander verhaal. Zij is het brandende bos aan het einde van het verhaal.

17. Eikels in de bossen, noten op de heuvels, haar haren zijn los, ze is op weg naar het hoge mos, waar nog steeds haar kasteel staat achter struiken en draken, na al die jaren is zij daar weer terug, zij is de brandende roos, zij is het teugelloos verhaal, zij is de onderwereld, een neergaande spiraal, door de fuiken dwaalt zij. Kus me, doe me ontwaken, een judaskus velde me neer.

18. Toen stond hij voor mij als de gelaarsde kat. Hij had de reuzenlaars gejat. Kon nergens anders heen. Ik sloot hem in mijn armen. Ren, jongen, ren, maar alles is hier veen en drijfzand, ze zullen je vinden, en dan nemen ze je mee. Ren jongen ren, maar je kan toch niet vluchten, een moeras is om ons heen. Wij zitten in de fuik, we moeten het samen zien te klaren, maar straks komen ze, en dan nemen ze ons mee, naar de reuzenwereld achter hoge tralies, maar tot Spricht zullen wij gaan.

19. Als de brandende braamstruik is zij, met brandende vruchten, loopt ze langs de heide en de velden. Wanneer zij rondkijkt vallen de zon en de maan, alles in vuur achterlatende.

20. Als de groene roos is zij, als een vuur, kent zij al onze namen.

21. Eindelijk tot leven gekomen, eindelijk tot rust gekomen, als het vuur der bomen, brandend in je botten, ja, vanavond zullen de kabouters komen. Eindelijk tot leven gekomen, in een boshuisje ver weg in onze dromen.

22. De wesp heeft gestoken, de wesp heeft het gedaan, alles is in vuur verzopen, door het neervallen van zon en maan, zeeen van bloed, en rivieren van honing, waar de melk stroomt, morgen is alles weer goed.

23. Wij vragen om een druppel van het kruis. We weten het is van ons weggevlogen, maar wanneer kunnen we naar huis.

2.

1. Oh, vader van het kruis, vader der fuiken, heb medelijden met ons. Wij zijn verstrikt in de webben van spinnen, verdwaald in hun netten, en in brandende struiken, visioenen leiden ons voort, naar een nieuwe dag. Heb medelijden met ons, toe leidt ons uit, toe help ons voort. Wij leven in bodemloze putten, als verschrikkelijke visioenen, dit noemen wij leven, maar het is de dood, als een pantarhei, alles is in wording, in deze vreemde cocon waaruit geen ontsnapping mogelijk is, slechts het naderen tot de zon. Nooit bereiken wij haar, maar komen steeds dichterbij, als kijkende naar een vreemd schilderij. Toe breng onze boeken tot leven, en leidt ons tot Klaas Vaak.

2. Zacht vuur in wording, door de dagen heen, of waren het jaren, betekenissen veranderen door uw woord. U hebt het gesproken, uw dieptes getoont. Het woord uiteen getrokken, het woord gebroken, op een gouden schaal van zilverlichten, emerald treden, als een pad tot de maan. Klaas Vaak, gij komt voort vanuit de dieptes, Klaas Vaak, maar zij bezoedelden uw naam, als die gek van de slaap. U hoeft maar een woord te spreken en alles is voorbij. Wij komen tot u, op feeenwolken en elvenkoren. U dreigt, het sprookjesboek is van u, en wij hebben daar allen een plaats in. Toe, breng ons tot leven, en vertel uw verhalen. Wij staan klaar, om het door te geven. Toe, spreek tot ons, door de dromentelefoon, toe breng ons tot uw slaapliederenkoor. Oh, brandende struik, laat vanavond uw woede gaan.

Duimeliesje

3. Zij kwam in een nacht vol trauma, op een rozenblad, zij daalde af, als de druppel van het natte gewas. Duimeliesje, jij kwam als een droom tot hen. Duimeliesje, zij kwam in de nacht van ’t duistere ijs, kwam het trapje af, aan een rozenblad hing zij, blies het trauma weg, en zakte weg in ’t rode ijs. Duimeliesje, als de brandende roos, op een lelieblad voer zij door de nacht, als in een boot. Zij bracht mij, tot een vreemde wederkomst, tot al die vreemde namen die eens tot mij kwamen. Zoveel herinneringen hier, iets om te vieren, op deze boot in de nacht. Mijn bed is een boot, en Duimeliesje houdt de wacht. Eens zal zij komen door de ringen, door ringen der duisternissen, komende vanuit de draaiende lelie van het zilverstrand. Eens zal zij komen als de wind, als het

windekind, als het avondkind, die mij in stilte vindt. Eens zal zij komen tot mijn nacht, komen tot de dieptes van deze pracht. Duimeliesje, windekind, voerende door de wind, door de avondkoelte riep zij mijn naam, kom in de boot met mij, en sluit deze rij. Door de nacht raakt zij de lelies aan, dan draaien zij ook, en verspreiden hun naam. Door de avondstilte komt zij, als een roos die brandt vervult zij mij. Duimeliesje, onder het woord, hangt een trekkoord, open het, en verspreid je naam, als veldpoeder door de wind verdeelt. Duimeliesje, vervul mij steeds weer, kom telkens, keer op keer.

4. Diep in de nacht voelde ik haar hand heel zacht, en zachte fluisteringen, kolkende door het raam, oh Duimeliesje je hebt mij eindelijk gevonden na al die jaren. Laten wij de dieptes van het woord oprichten door het trekkoord.

5. Diep in de nacht voelde ik haar stem kolkend door de ruimte, als duizenden duizelingen, ze nam mij mee in een droom, ja, ik heb God gevonden, Hij stuurde jou.

6. Duimeliesje, jij gaf mij de roos met de snaren, je gaf mij de lelie met de vele namen, jij gaf mij een boek vol verhalen, een eeuwig evangelie, om te helen het trauma wat canon heeft geschapen. Duimeliesje, jij gaf mij een narcis vol van wond'ren, jij sloot het boek van schuld en erfzonde.

7. Ik hoorde haar roepen in haar kamer. Ik ging naar haar toe, en ik suste haar. Ze had een nare droom, over een boek dat haar wilde pakken, het was het eerste woord, dank God voor het tweede. Dank God voor het diepere woord, dank God wanneer de zegelen zich openen.

8. Ken je de schat van Duimeliesje, alleen de kinderen en kabouters kunnen binnengaan, alleen de zaadjes die hun mond kunnen houden, wij moeten sterven in stilte, tot Spricht zullen wij gaan.

9. In het bos tussen de bospoeders vond zij haar schat, in het duister nam zij een bad.

10. Door het sieraad spreekt ze tot mij, als door een droomtelefoon, als duizenden duizelingen tegelijk, ik val tegen de grond, en mijn ziel stijgt naar haar op, als een vogel kan ik vliegen, toe laten we gaan naar de bergtop. Door een duister gat komen wij altijd binnen, in een zaal vol gesteentes, waar sieraden van piraten liggen, engelen van verleden tijden, onder de deur door zullen ze glijden, zij zijn als de wind. Wind in alle kleuren, door Duimeliesje's sieraad zal het allemaal gebeuren.

11. Duimeliesje's parel, waar spinnensappen stromen, hier heeft de wesp gestoken. Haar vleugels groeien, oh zo fijn, haar veren zijn als melk, ik kan haar sporen volgen. Duimeliesje's parel, ik kreeg haar in een nacht, ik zag haar gloeiende en bloeiende pracht. Duimeliesje's parel, een parel van duizenden fuiken in de nacht, bruggen tot de eeuwigheid, parelvisioenen drijven door de ledigheid. Duimeliesje's parel, een parel vol van teed're kracht, een parel vol van fuiken, brengende ons in een diepere nacht, tot het kruis van onze Heer, tot het kruis van al die namen van vervlogen jaren. Zij wierp de parels in canon's gezicht, als kogels waren zij, als een wapen van verleden tijd. Duimeliesje's parel, vol van visioenen, vol van lang vergeten namen, ja de parel weerkaatsende het licht van een oud gedicht.

12. Duimeliesje's parel, stromende door het water, glippende onder de deuren door, als de winden dragende al die vergeten namen.

13. Diep in het bos, onder bospoeder verscholen ligt Duimeliesje's parel, de bron van onze dromen. Het rees op uit onze diepste nachten, als een geluid van fuiken, wegnemende onze laatste krachten. In zwakheid daalden wij, tot wij het zoete raakten, vol van poeder zijn onze monden.

14. Duimeliesje's blad raakt ons aan, zoveel poeders, zoveel vleugels vallen aan, zoveel kracht om op te komen, vliegen en zweven wij naar onze dromen, naar de dromen in de lucht, als een blad over rivieren vinden wij alles terug. Duimeliesje's blad raakt ons aan als een boot, als een waterval, een rivier door de dood, als een tuin van poeders, tuin van paddestoelen, ja, hier wil ik zijn.

15. Brandend blad, rakende ons aan, ik duik in een bad van het verleden, als de bosfontein, als de rode vlam, het volgt mij, laat mij nooit meer gaan, toe, zwem weg met mij, naar de overkant van dit verhaal.

16. Het hangt voor mijn gezicht, het geeft mij visioenen in poeders en licht, van een kasteel, in duisternis, het is Duimeliesje's kasteel, daar waar de fuiken toe reiken. Duimeliesje's kasteel, haar blad voor mijn ogen, haar visioenen hebben mij nog nooit bedrogen, vertellende verhalen, openende haar boeken en haar zalen. Duimeliesje's blad, openende de dieptes, achter elk blad zien wij de dieptes van haar rinkelende schat.

17. Ik woon in een boshuisje, ik woon op een boerderij, maar het is een kasteel, zorg ervoor dat ik mij niet verveel. Er is zoveel te doen, zoveel te zien, zoveel om te kleuren, zoveel om te draaien, al mijn deuren hebben namen, al mijn muren dragen de winden van een vervlogen tijd. In de nacht komen zij tot leven. Wakker worden, in het kasteel ben je. Duimeliesje's kasteel, voor de kinderen en kabouters, in Spricht zullen wij binnengaan.

18. Duimeliesje's kasteel, zoveel schatkamers dat ik mij niet verveel, achter de muren wonen elven, achter de deuren staan de feeen, en op de zolders wonen de reuzen.

19. Duimeliesje's kasteel, in de nacht komen zij allen tot leven, en als de morgen komt dan slapen zij weer, dromende, wachtende, uitstrekkende tot de avondveer.

20. In Duimeliesje's kasteel zullen wij binnengaan, en dan zullen wij tot Spricht gaan. Vele elven kennen onze naam, ja, wij zullen tot Spricht gaan. Door de ramen komen wij binnen, door de struiken van vuur, door de plassen en de open haarden. In Duimeliesje's kasteel zullen wij binnengaan, een klok staat op de tafel in de dinnerzaal, en wat oude gestaltes hebben daar maal, altijd spreken zij over Duimeliesje's kasteel, ja, ook Spricht kennen zij. En Spricht staat op de tafel, naast de klok, zij hangen hem aan de muur, als een weerhuisje, als een schilderij, als een raampje. Hier praten de oude gestaltes, over het weer, over het blad, dat hen eens hierbracht, zij hebben allen hun kamers, in Duimeliesje's kasteel, over Spricht praten zij veel.

21. In Duimeliesje's kasteel, achter de brandende doornstruiken, daar wonen de oude gestaltes en de elven, ja, zij kennen onze namen, zij weten waar wij over praten. In Duimeliesje's kasteel, achter de brandende hagen, achter doornstruiken, daar vochten eens soldaten, maar een blad bracht hen hier, waar ze veilig zijn in Duimeliesje's kasteel. Achter de brandende struiken en hagen, waar de keukens als lichten stralen, eens vochten hier de draken, maar Duimeliesje heeft hen laten slapen. Hier praten nog steeds de oude gestaltes, zij hebben elk hun kamer.

22. Ik ben nog steeds bang voor het groene vuur. Hier in Rapunzel's kasteel. Hier is alles zo duur, door de wespen en de steekstruiken gestoken, en brandende struiken dansen om het kasteel heen. Niemand kan hier komen, niemand kan hier binnendringen, dan hen met de diepe doornen.

23. Ik ben nog steeds bang voor het groene vuur, door spinnen ben ik gestoken. Ik ben tot deze dieptes gekomen, in dit uur.

3.

1.Ik ben in Rapunzel's kasteel, al het groene wordt hier geel, totdat het onder het gele daalt, en alles is in een vlam. Heb ik dit vuur nu zo gevreesd, in dit uur raakt alles lam. Ik ben in Rapunzel's kasteel, en nu wordt alles duidelijk, jij gaf mij een steek maar het was een streling om mij te verbinden aan de diepe namen. Hier waait een vuur, een oud vuur komende over alles heen,

2.bedekkende als de sneeuw der spinnen. Ik ben in Rapunzel's kasteel, ik maak hier overuren. Elke steek is een streling, elke doorn brengt bloesem, bloedend als het rode sap, kom ik telkens dieper stap voor stap. Onder het groene wordt alles geel, als de kleuren van de herfst, in Rapunzel's kasteel,

3.als het gif van verleden tijden mijn hoofd binnenglijdt, brekende de zegels van een canoniek verstand, dan staat mijn geweten in brand. In Rapunzel's kasteel ben ik aangekomen, ik kan nu alleen nog maar dromen. Kon ik jou nu maar zien, maar alles wat ik zie is vuur,

4.het groene wordt hier geel, en grote spinnen kruipen over de muur. Kon ik jou hier nu maar voelen, maar je bent zo ver weg, of is dit jouw manier van laten weten dat je er nog bent. In

Rapunzel's kasteel, bedekt door sneeuw van spinnen, bedekt door al die herinneringen. Kon ik jou nu maar zien,

5.kon ik jou nu maar geloven, dat je steeds dichterbij komt, in Rapunzel's kasteel ben ik beland, in een bed met wespendekens, brekende de zegels van mijn canoniek verstand. Kon ik jou nu maar voelen, 'k wilde dat je hier zou staan, maar ik kan alleen maar dromen, alles is maar een verhaal.

4.

1.Ik ben in Rapunzel's kasteel, het groene wordt hier geel, en dan wordt alles nieuw, door vele ovens worden wij nieuw, door vele ovens vinden wij een nieuw vuur, zoet maar ook zuur en bitter, het leven is hier duur. Ik ben in Rapunzel's kasteel, en ik zie Grietje staan, zij die de heks heeft verslagen, van een ander verhaal. Alles is hier maar een verhaal, de canon is verbroken. Ik ben in Grietje's kasteel,

2.onder wespendekens, alles is teveel, niets is naar vermogen, wij moeten veel dragen zonder kracht, niemand heeft aan onze zwakheid gedacht. Ik ben in Grietje's kasteel, en dan ontwaak ik. Alles was maar een droom, en dan sta ik op, en loop door de kamer. Grietje staat in de keuken, en wijst door het raam naar het kasteel van Hans. Hans, de heks wilde jou vetter maken, als maal voor de canon. In het kasteel van Hans aangekomen,

3.dit oude sprookje, een griezelig verhaal, alles is hier van snoep gemaakt, en alles spreekt een andere taal. Ik voel mij zo verloren hier, niemand begrijpt me, oh was ik maar niet hier, maar toch wil ik dieper gaan, oh Hans, leidt me verder in dit dromenweb van verloren dagen. Hier spreken de oude engelen, en hier wonen de ouden van dagen, hier wonen de oude christussen van vervlogen dagen. Hans, weet je nog, jij in die kooi, waarom staan hier nu zoveel kooien, als in een boerderij, die heks versloeg jij, door jouw zoete dromen. En dan word ik wakker in Rapunzel's kasteel, alles was teveel.

4. Alles staat hier in brand. Alles is hier duur. Alles zoet, zuur en bitter, Grietje rent door de gangen, door de gangen van dit avontuur. Het is een griezelig verhaal, alles is hier teveel, 'k zie overal kooien staan, met vreemde dieren, en 's avonds laat dan komen ze er allemaal aan. Er zijn spinnen op de muren, zij krijten de visioenen, en wespendekens vallen op mij als hete brij. Grietje, waar ben je, ik ben hier zo alleen in jouw kasteel, ik verdrink in de stilte, oh dit griezelig verhaal. Grietje rent door de gangen, ik hoor haar, ze komt laat thuis, met zoveel muizen en ratten achter haar aan. Ik moet me verstoppen, maar waarheen kan ik gaan. Zoveel kooien in dit kasteel, zoveel kooien in dit huis, zoveel vlammen om mij heen, sneeuw der spinnen, bedek mij. Ik klim over de oude webben, tot de zolders en de torens, maar alles wat ik vind zijn splinters, alles wat ik vind zijn diepe doornen. Alles staat hier in brand, goud met visioenen, leeft de heks nog, dat is mijn vraag, woont ze boven, of woont ze laag. Wat moet ik doen om van hier te vertrekken. Dan sta ik plotseling in Hans' kasteel, en Rapunzel grijpt mij aan mijn haren. Kom mee, zegt ze, dit is je straf, een straf van genade. Alles is van snoep gemaakt, zoveel kooien staan daar.

5. Alles staat hier in brand en is duur. Hans' kasteel staat open, alles van snoep gemaakt, als de straf van genade. Raak hier niets aan. De heks schreeuwt van de daken, het oude vuur bracht haar hier, we hebben nog steeds met haar te maken. Hans' kasteel, alles staat in brand, als het vuur van oude dagen. Hans' kasteel, en de heks woont op de daken, zij heeft alles gezien, zij heeft alles gehoord, en wij horen haar stem, nooit hebben wij rust. In Hans' kasteel, zoveel kooien staan hier, zoveel fuiken lokken ons, fuiken van oude brandende struiken. Kan ik tot onder het zwarte dalen.

6. Alles is hier van snoep gemaakt, alles is hier om te verleiden, tot de oude paden zullen wij gaan.

7. Alles is hier van snoep gemaakt, alles brandt hier, waar spinnen wandelen, oh sneeuw der spinnen neem mij mee naar het einde van deze zee.

8. Zoveel stemmen zijn hier, stemmen van vervlogen dagen, vervlogen jaren, vervlogen eeuwen. Rapunzel's schat, een stem diep in mijn hart, het canonieke geweten weggebeten.

9. Rapunzel's Sieraad waardoor spinnen met elkaar spreken, zij bracht het mij, zodat ik haar altijd

kon verstaan, zij leidde mij tot een plaats hier ver vandaan. Rapunzel's Sieraad, vlammen waardoor de spinnen met elkaar spreken, zij hebben mij op de juiste plaatsen gestoken. Nu kan Rapunzel's Sieraad tot mij komen. Een spinnendeken, in deze lompen kan ik mij bewegen. Als door groen sap bewegen wij, in Rapunzel's kasteel zijn wij.

10. Grietje's sieraad waardoor wespen met elkaar spreken, zij bracht het mij, zodat ik haar kon verstaan, zij leidde mij tot een plaats hier ver vandaan.

11. Hans' sieraad waardoor brandende doornenstruiken met elkaar spreken. Hij bracht het mij, zodat ik hem kon verstaan, zoveel wespen volgden mij, naar een plaats hier ver vandaan. Hans' sieraad, waar de wespen mij niet kunnen breken, waar zij mij niet meer kunnen spreken, ik ben tot Spricht gegaan. Hans' sieraad, waar de wespen mij niet meer kunnen kwellen, ik ben tot Spricht gegaan, en ik ga Grietje en Rapunzel vrijbaan. Kom dan binnen over de ladder van Rapunzel, kom tot haar toren, grijp haar bij de haren, en klim op. Ga tot Grietje, en kom tot haar daken, en kom tot Hans' kasteel, het brandt niet meer, verleden tijd zijn al die dagen, nu bedekt door spinnensneeuw.

12. In het fontein van Hans daar zwemmen de kikkers, daar zwemmen de zegels tussen jou en mij, vreemde vissen, als wespen komen zij. Zij kunnen ons niet meer steken, want het canonieke hart is opengegaan, een zwarte speer is er doorheen gegaan. Het hart nu zwart geworden, als een lever is het nu, sprekende zoveel woorden, brengende de dieptes tot het nu.

13. Nu komen de ketenen los, staan de ridders op, wanneer zij bewegen stort alles in. Maar in Hans' Bosschat zijn we veilig, oude christussen wonen hier. Tot het huis van de Marion en haar moeder zullen wij gaan. In Spricht, een kabouter in een boerderij, versperrende de trap tot de kikkerkoning. Een huis staat op een heuvel, en jij bent bij mij. Buiten is alles donker, brandende struiken dansen om ons heen, nu is het kasteel open, en wij gaan daarheen.

14. Hans, wij staan op de bergen als spinnen, wij dalen neer, en stijgen dan weer op in dit pantarhei.

15. Alice, ik hoor jouw naam, onder een wespendeken ben jij. Laat mij dichterbij komen, ik heb de sleutel van het verhaal. Straks als ik de sleutel omdraai, dan komen er duizend duizelingen en miljoenen oude engelen om een nieuw verhaal en spel te beginnen.

16. Wit konijn, wit konijn, bij jou wil ik zijn, op jouw rug, gaande naar alles terug. Wit konijn, en alles zal anders zijn.

17. Sprookjes en spelen spreken door haar. Alice's Sieraad in een winkel op een heuvel, ik kocht haar daar.

18. Verhalen en oude spelen en sporten spreken door hem. Wit Konijn Sieraad in een winkel onder de heuvel vond ik het.

19. Hoog in de bakkervelden, waar bakkerman's gezichten staan, waar wilde wespen zingen, en wilde struiken de diepte ingaan.

20. De letters vagen hier weg, waar bakkerman's gezichten staan, het hoge kruis toont de weg door de wespenlaan.

21. Wild dansende struiken, hoge tonen in mijn hoofd, om hen van de canon te verjagen, hen van de kattenboom.

22. Wild dansende struiken, wild dansende haren, hoge tonen in mijn hoofd, om terug te gaan naar al die jaren.

23. Ik heb het lang genoeg geprobeerd, maar dit ding brandde mijn vingers weg, ik zocht naar hoge dromen, maar alles spoelde weg. Nu is het bedekt met sneeuw der spinnen, en ik probeerde het weer, maar zoveel wespen begonnen mij binnen te dringen. Ik verbrandde van binnenuit, ik leef nog steeds in dit vreemde huis. Maar eens komt er dan wespensneeuw, als zomersneeuw, bedekkende alle vaten, en dan kan ik normaal met je praten.

24. Het heeft lang geduurd, maar het is er nu, zoveel dromen komen hier tezamen. Vroeger kon ik

het nooit aanraken.

25. Bevroren zomer, bevroren wind, in dit kasteel waar Grietje’s toverfluit zich bevind. Bevroren vlammen, ik kan er langs gaan zonder te verbranden. In de verte stijgt de toverfluit op, ik grijp erna, ik duik ernaar, dan val ik en stijg weer op, ‘k heb nu vleugels, ik kan nu zonder jou verder leven.

26. Wij woonden allen in hetzelfde huis, maar nu zijn wij van elkaar verlost, door Grietje’s toverfluit. Bevroren zomer, bevroren wind, in dit kasteel waar Grietje’s toverfluit zich bevindt. Bevroren namen, zij die hier kwamen, hebben het nooit kunnen zien.

27. De rozen luisteren naar haar stem, de narcissen buigen als zij langskomt. Wanneer zij spreekt komt er goud uit haar mond, en zoveel diamanten, emerald, en rode robijn, Grietje’s toverfluit, het is goed om bij je te zijn.

28. Groot was de dag, daar verschenen zij, hand in hand, en toen vertelden ze mij, nu zijn ze groot en sterk genoeg om de poorten te openen, de poorten van de wonden, niets dan de gaten van fluiten.

29. Staf van Spricht, toverfluit, een zeer oud kruis, wonderbaarlijk verlicht, als een totempaal met zoveel gezichten, al die bakkerman’s gezichten, gezichten van het kruis, slechts gaten van een toverfluit.

30. Tovertrommelaars, twee stokjes in hun handen, twee staven van Spricht als het dubbele kruis, op weg naar het grootste kruis, over het eeuwige kruis. Tovertrommelaars, die wonden zijn trommels, meerdere malen gestoken openen zij de zegels.

31. Ik kan het niet verstaan, er staat een trommelaar voor mijn raam. Daar staat hij, ik kan het niet geloven, maar ongeloof is hier een zegen, langzaam trekt het je naar beneden.

32. Ik kan het niet verstaan, buiten is er toverregen, en Grietje trekt haar degen. Ze gaat de oorlog aan, en strijdt haar strijd, in opgetogen waan.

33. Hier eindigen alle wegen, hier stoppen alle fuiken, hier klinkt het eeuwig lied door, zelfs de doven horen het, het glipt door de ramen. Hier eindigen alle wegen. Hier stoppen alle fuiken, hier houdt alles op te bestaan, duizend duizelingen, tot het vrederijk zullen wij gaan.

34. Buiten is het koud, maar de struiken om het huis staan in brand, een kachel hebben we hier, leidende tot het toverstrand.

35. We hebben al een lange tocht gemaakt, we hebben alles achter ons gelaten. Nu zijn we op weg naar het toverstrand, maar het lijkt wel alsof we daar nooit aankomen, alsof het onbereikbaar is, als een vanille strand. De wespen nemen ons mee, tot een betoverd land, maar nooit komen we tot het toverstrand. We kunnen er alleen van dromen, we kunnen er alleen over praten, daar gaat een druppel, het valt in je hand.

36. Hier komt het stof tot leven. Hier laten de woorden hun dieptes zien, hier praat niemand meer over een zegel, maar er zijn hier zoveel gordijnen, zoveel dingen gesluierd. Kom dichterbij door de sluiers, tot de tovervlam, toe laten we weer rein zijn. Toe, eet van de vruchten, de harde schillen heb ik afgepeld, toe neem van de aarde, hier komt het stof tot leven.

37. Levende in een fata morgana, in een spiegelend kasteel, niets is wat het lijkt, en onder het groene wordt alles geel.

5.

1. In de keuken van Duimeliesje’s kasteel daar wonen zoveel monsters en draken, en de oude gestaltes die daar praten. Een toverfluit, met bakkerman’s gezichten, een toverfluit als een brandende struik, verspreidende zoveel vuren, vormende de uren.

2. Zoveel meesters en juffrouwen wonen hier, met monden als toverfluiten. En zij wijzen naar de toverklokken, zoveel toverklokken hangen hier, zeggende de zomersneeuw was net hier.

3. Eens waren zij hier allen aangekomen, en verdeelden hun dromen, en gingen toen achter sluiers

wonen. Kom met mij, door de toverklok, naar een nieuwe wereld, achter de sluiers van de nacht.

4. Eens waren wij hier allen aangekomen, achter de sluiers van de maan, waar wij tot de zonnen konden gaan. Eens kwamen wij achter de sluiers van de zon waar wij tot de toverklokken konden gaan. Eens kwamen wij achter de sluiers van de nachten, achter de sluiers van de tranen, tot de trap der toverklokken, zoveel spiegels waren hier, en wij gingen van trede naar trede, niemand kon ons hier nog bedriegen. Eens kwamen wij achter de sluiers van de toverspiegels, en toen begonnen we weer van voren af aan.

5. Eens waren wij allen hier aangekomen door Alice's toverklok, en nu kan niemand er nog bij.

6. Ik had eens wat thee gedronken, van Alice's toverklok, en nu ben ik hier, niemand kan me bereiken hier.

7. In een schuur vond ik gouden namen op een klok, het was een toverklok, en Alice was haar naam.

8. In een schuur vond ik kermisklokken, kerkklokken, toverklokken. In een zaal, zag ik haar toverklokken staan. Wie had hen gemaakt. In een zaal zag ik toverklokken staan, wie had hen gemaakt, of waren ze uit zichzelf ontstaan, al deze wonden waren slechts gouden namen op de toverklokken. En al deze tranen, slechts thee van toverklokken glijdende door de ramen.

9. Door de sluiers kwam ik tot deze plaats. Ik vergat wie ik was, en zelfs mijn naam.

10. Door de toverspiegel zag ik de spinnensneeuw, en de wespensneeuw, als de zomersneeuw.

11. Door vele spiegels kwam ik tot haar spiegelpaleis. Alles viel hier om, en niets is wat het lijkt.

12. Door vele toverspiegels reizen wij, in Spricht staat haar standbeeld, maar wie zijn wij ?

13. Zij heeft haar tranen verzameld, als een piano van licht, waar de toversnaren schrijven een nieuw gedicht. De snaren uitgerekt, gevoelig staan zij daar door wespensneeuw bedekt.

14. Toverpaarden, door de tijger verzameld, als een tijgerkoning is hij, zeg vaarwel, altijd vertrekt hij door de poorten van het spel.

15. Toverpaarden door de tijger verzameld. Zij gaan snel op de ruggen van een toverspel.

16. Toverbokken in de nacht, fluitspelers tonen hun pracht. Het is een vreemd, vreemd toverspel.

17. Waar zijn we aan begonnen. Is er een weg terug, of moeten we verder gaan. Wij weten niet wat wij moeten doen, maar wij vervelen ons niet, in dit toverspel.

18. Alle wegen eindigen hier, alle fuiken stoppen hier, wie de weg kwijt is vind hem weer. Door de sluiers van een toverdobbelsteen. Hier wonen wij, hier leven wij, geen canon hangt er aan onze feeenslee. Door de sluiers van een toverdobbelsteen, geen canon volge ons, wij zitten op een arreslee, gaande over wespensneeuw.

19. Toverpionnen staan daar, zwaaiende naar haar. Ik kom steeds dichterbij, er is een plaats naast haar. Ik heb haar toverdobbelstenen in mijn handen gehad, en mijn handen zijn nu verbrand. En ze zeggen dit is waardoor de bomen spreken. Vier toverdobbelstenen vormen een toverpion, een tijgerkoning. Ik heb haar toverdobbelstenen in mijn handen gehad, en mijn handen zijn nu verbrand.

20. Drie toverdobbelstenen, en je hebt een tijger, en die de vierde heeft is de koning. Vijf toverdobbelstenen en je hebt een regenboogtijger. En die de zesde heeft is de regenboogtijgerkoning. Zeven toverdobbelstenen en je hebt een konijnentijger, en die de achtste heeft is een konijnentijgerkoning. Negen toverdobbelstenen en je hebt een tijgerbeer, en die de tiende heeft is een tijgerberenkoning. Vreemd spel, met toverpionnen. Waar zijn we aan begonnen.

6.

Doornroos

1.Ik ben op zoek naar de morgen in het kasteel, Doornroos het werd ons allemaal teveel, door een

Judaskus lag je daar, een kus zo heet, het verbrandde je haar. Nu ben je op zoek naar de morgen. Ja, het witte konijn bracht je tot het elvenrefrein,

2.tot de kus van pijn om op te staan, toe laten wij nu gaan, dit kasteel is groot, wie kent dan al hun namen, zoveel ukalien slapen hier. Doornroos, kun je mij vertellen of iemand hier pilafen kent, eens waren zij hier. Dit huis is koud en donker, verwoest door een wervelende Judaskus,

3.maar eens waren zij hier. En de mitlassen dragen de wapenrusting van het spel, koningen van het spel, donkere dagen, zeg vaarwel. Doornroos, het werd ons allemaal teveel, maar ik hoor geluid daar in de verte, oh wat was het hier voor een lange tijd stil.

Sneeuwwit

4. .Sneeuwwit, de dagen zijn lang. Ik heb altijd van je gehouden. Ik weet het duurt zo lang, maar ik voel je hand, jij voelt de mijne, in dromen wandelen wij, zo ver van elkaar vandaan, maar toch zo dichtbij,

5.droom van verleden dagen. Breng de kabouters binnen, breng hen tot de tronen, de spruit zou komen in Zijn Naam, de spruit zou dromen, en dromen verjagen, deze dagen zijn oud, zo oud, wij komen in verscheurde klederen, komen in gouden dagen, gouden uren, om alles zilver te maken, om alles dan groen te maken, om alles dan aan God over te laten.

Rapunzel

6.Ik ben niet vergeten, maar ik heb het niet verstaan, wanneer jij langskomt, wanneer jij bij de heg staat, dan staan de struiken in brand, dan brandt mijn haar, dan wil ik weglopen, maar dan roep jij mijn naam. Rapunzel, kom tot de morgen, ontwaak jij still stem, wij zullen rennen over de daken, in het kasteel zijn wij van hen, wij springen over rozen, wij kennen al hun namen,

7.hutessen in de kamers, brengen jou van raam tot raam, over dromen en visioenen, heus je kunt het allemaal aan. Want jij bent sterk, Rapunzel, je hebt de heg tot hier gedragen, je hebt het laten draaien, en je hebt dieren en bloemen laten praten, oh jij bent sterk, na een lange nacht van zwakte.

HET BOEK VAN DE ROEPENDEN

VAR

HET BOEK VAN LOON

HET BOEK VAN MELAS

MELAS

Hoofdstuk 1.

De Amazones in ballingschap in Israel

1. DIT zijn de kronieken om terug te keren tot de Moeder. Zij tonen dan de geschiedenis van de amazones, hun stammen, en hun leefwijzes.

2. Tussen 791 en 710 vóór de jaartelling werden amazones geroofd uit Amerika en als slaaf gebracht tot Israel. En zij gingen door diepe wateren. Maar de aanvoerster der amazones bedreigde de slavendrijvers met plagen, dat zij door wilde dieren verscheurd zouden worden, door honger geslagen zouden worden, en door het zwaard.

3. Ook dreigde zij dat hun wateren in bloed zouden veranderen, maar zij bekeerden zich niet. En plagen begonnen over het volk Israel te komen, want de Heerin had hen geslagen, en Haar hand was tegen hen. Maar het overblijfsel van hen bekeerde zich niet. Toen dreigde de aanvoerster van de amazones dat hun eerstgeborenen geslagen zouden worden. En op een nacht geschiedde het zoals zij sprak en er was een grote weeklacht. Toen wilden zij de amazones laten gaan, want zie, zij waren tot hen een vloek. En zij gaven boten tot de amazones, opdat zij naar Amerika konden terugkeren. Maar toen zij hen zagen vertrekken in hun boten kreeg het volk Israel berouw dat zij hen hadden laten gaan, en achtervolgden hen met hun schepen. Maar toen sloeg de Heerin hen met bliksem.

4. En de zee nam hen tot zich. Zo vielen er velen van het volk Israel op één dag, en er was een groot geweeklaag.

De Roeping van Tunaël – Het paradijs In Amerika

5. De Heuza was een machtige rivier. En achter de rivier de Heuza was het paradijs waarin de Heerin wandelde met de mens. En de amazones gingen over de rivier de Heuza en ontmoetten de Heerin die wandelde met de mens. En zij vielen op hun aangezicht, want de Heerin was als zuiver, doorschijnend rood gesteente.

6. En de Heerin riep één van de amazones tot haar, genaamd Tunaël.

7. En zij waren in de hof Almonik in het paradijs. En de Heerin droeg Tunaël op om Haar kronieken te bewaren. Achter de hof was de rivier de Morrote die dieper de paradijselijke wildernis inleidde. Deze rivier leidde helemaal tot een andere hof : de hof van Andon.

Achter de hof van Andon lag een andere rivier : de Kwammus. Ook deze leidde tot diep in de wildernis, tot de hof van Onog. En de Heerin leidde de amazones tot de hof van Onog en openbaarde de kronieken tot Tunaël op een berg. Deze berg was genoemd Gamaria. En daarachter is het land Jaddok.

8. En de Heerin toonde aan Tunaël de kronieken in een grote, witte doorzichtige steen. Achter het land Jaddok is een vallei met een rivier, die leidt tot het land van de roependen. Bescherm mij tegen de zwijgers, die alles heimelijk verborgen houden, het in hun boze gedachtes verdraaiien.

9. En de roependen hadden zware strijd te voeren tegen het geslacht van de zwijgers, maar de roependen overwonnen hen en wierpen de zwijgers vanaf de hoge rotsen van het paradijs, waarna hun doorspietste lijken in de zee vielen, om zo door vissen te worden aangevreten.

10. En het geslacht van de zwijgers had als aanvoerder Enoma. En hij werd gevangen gezet en even later in een donkere put geworpen waar hij door wilde dieren werd verslonden.

11. En de stank van Enoma steeg op vanuit de put en ging uit tot de zwijgers om hen tot leven te wekken. En zie, zij veranderden in zwijnen. Zo kwam er opnieuw een grote oorlog die tot op de dag van vandaag wordt gestreden.

12. En zie, de zwijnen misleidden een derde van de amazones die in het paradijs waren. En zie, zij werden verdreven uit het paradijs.

13. Kom daarom tot de Heilige Moeder, uw Heerin, opdat gij de stralen van de roependen zult ontvangen, en Zij u een nieuw hart zal geven. Ja, uw hoofd is enige tijd doorboort geweest, opdat gij de hoofd-stralen zou ontvangen.

14. Kom daarom naderbij, oh pelgrim, gij die uw Moeder zoekt.

15. Zij is teder van hart, en zal het zwakke versterken.

16. En zij zal tot Venus gaan, en haar gebieden uw ziel los te laten. En zij zal tot Saturnus gaan om hem te gebieden uw ziel los te laten, want de patriarchie hield u van uw Moeder, de Heerin, af.

Het boek van Jonathan

17. In het jaar 41 openbaarde de Heerin Haarzelf aan Jonathan, en gebood hem Haar wetten terug te brengen aan het volk in Amerika, want zij waren afgedreven in patriachie.

18. Hij sprak tot het volk : Bent gij dan uw Moeder vergeten ? Zij, die u voortbracht, de Heerin, die u leven gaf ? Waarom negeert u haar wet ? Keer dan terug tot uw Moeder, de Heerin, opdat zij u niet zal slaan.

19. Onderhoud dan Haar geboden, opdat Zij uw harten herstelt tot een eeuwig verbond.

20. Maar ziet, zij werden boos, en wierpen hem in de gevangenis. En hij begon te spreken tot zijn mede-gevangenen over de Heerin, de Moeder, en zij aanvaardden het als de waarheid, omdat het hun hart vernieuwde, en zij uitzicht kregen. Maar het hoofd van de gevangenis werd erg kwaad, en liet Jonathan folteren. Het kwam tot een opstand in de gevangenis, en de Heerin gaf hen kracht om los te breken. Ook Jonathan werd bevrijd. De Heerin had Haar geroepenen gezonden. En op die dag stierven tien gevangenis-bewakers,

en de rest van hen rende weg in paniek.

21. Nu begon ook de koning van het land zich ermee te bemoeien. Hij zond soldaten op Jonathan en zijn volgelingen af om hen te doden, maar Jonathan en zijn volgelingen verborgen zich in een grot. Toen het nacht geworden was vluchtten zij naar een naburig land, en begonnen daar de wetten van de Heerin te preken. Zij riepen op tot het volk om terug te keren tot de Heerin, hun Moeder, en spraken over de weg tot verzoening. En in dit land kregen zij vele volgelingen. En Jonathan las de wetten voor opdat zij die zouden gehoorzamen en verzoend zouden worden met de Heerin, hun Moeder. En Jonathan liet hen een tabernakel bouwen, met daarin de ark van de verzoening met de Heerin.

22. Maar toen zijn geboorte-land op de hoogte kwam van zijn werk in het nabuur-land liet de koning daar een inval doen met een groot leger, om Jonathan met zijn volgelingen in ballingschap te laten gaan. Velen werden gedood en hun woningen met vuur verbrand. Ook hadden zij geen medelijden met vrouwen en kinderen. Zo werd de helft gedood en de andere helft ging in ballingschap opdat de bronnen niet teveel uitgeput zouden raken.

23. Weer ging Jonathan in gevangenschap en werd hij gefolterd. Ook de anderen werden zwaar gefolterd, met name de vrouwen en de kinderen. En zij baden om hulp tot de Heerin. En de Heerin verscheen in een groot vuur.

24. En het vuur ging uit om vele soldaten van de koning te vernietigen, totdat de koning uitriep : 'Laten dan alle ballingen vrijgezet worden om tot het nabuurland terug te keren. Laten zij ons verder met rust laten.' Maar het vuur was nog niet klaar en stortte zich uiteindelijk op de koning, waardoor Jonathan en zijn volgelingen het land in bezit kregen. En Jonathan stelde enige sterke amazones aan om het land te besturen. En de zonen van Jonathan waren genoemd : Vannah, Kanat, Jato, Tallas, Cenas, en Henas.

25. Henas werd aangesteld over de ark. Op een dag kreeg hij een visioen van wit doorzichtig gesteente. In het gesteente verschenen letters van vuur, en hij moest veel schrijven. De Heerin begon haar volk veel meer te onderwijzen door Henas, maar zijn oudere broers begonnen jaloers te worden, en wilden hem doden, want hij had groot aanzien gekregen bij het volk door zijn openbaringen.

26. Op een nacht namen zij Henas en bonden hem vast, en brachten hem op een kar naar een put waar zij hem inwierpen. In de put leefden wilde dieren, maar de Heerin beschermde Henas. De Heerin zond roependen tot hem die hem voedsel brachten. Zo onderhielden zij Henas voor verschillende maanden.

27. Na geruime tijd begon zijn oudste broer, Vannah, berouw te krijgen over wat zij hem hadden aangedaan, maar hij was in de veronderstelling dat Henas dood was.

28. Hij ging op een nacht tot de put met een fakkel om op zoek te gaan naar de overblijfselen van Henas en trof hem daar tot zijn grote schrik en verbazing levend aan. Hij sprak tot Henas over zijn berouw en haalde hem op met een touw. Hij vertelde Henas niet terug te gaan, want zijn broers zouden hem zeker doden.

29. Henas sprak dat hij in een grot zou wonen, en dat de Heerin hem zou onderhouden.

30. Op een nacht verscheen de Heerin aan Henas en gebood hem om de ark op te halen en in de grot te brengen, want het volk was besmet met nietswaardigen zoals zijn broers. In de nacht daarop ging hij tot de tabernakel waar de ark was en laadde die op een kar om de

kar met de ark van verzoening tot de grot te brengen. Hij bracht de ark tot een speciale ruimte diep in het grottenstelsel, en zette het achter een rode sluier.

31. Op een dag liet de Heerin hem een gat zien wat diep onder de grond leidde. Zo moest hij de ark tot diep onder de grond leiden, en weer moest hij er een rode sluier voor hangen. En zo moest Henas de ark achterlaten, om in de wildernis te gaan wonen. Later zou de ark door de juiste personen gevonden worden. Ruim twee eeuwen later, rond het jaar 302, vonden twee mannen de ark. Aan weerszijde stond een roepende. De roependen geboden de mannen de ark te brengen tot de M'nata amazone stam. Ze namen de ark mee op een kar, en moesten langs een rivier om bij de M'nata stam te komen. De amazones waren verheugd toen ze de ark zagen komen. Zij begonnen de mannen te onderwijzen in de wetten van de Heerin. Zij brachten de ark tot een tabernakel, en plaatsten het achter een rode sluier.

32. In een storm die die nacht woedde en tot het kamp kwam sprak de Heerin dat de ark nu op de juiste plaats was gekomen, en dat zij van hieruit haar volk zou opbouwen.

33. En binnen een paar jaar werden er zeven stammen toegevoegd aan het volk, vanwege de grote heilige leringen van de amazones. Velen kwamen van ver om zich toe te voegen om deze grote leringen te horen.

34. En wat zijn de leringen van de amazones ? Zij leren hoe te komen tot de Moeder, de Heerin, die woont in het lichaam, de tabernakel, en het heilige der heilige is het hart, waar de ark van verzoening is.

35. En zo is de buik, het binnenste, het heiligdom, waar alles getoetst wordt. En het hoofd is de voorhof, de poort van de tabernakel.

36. En gij zult de roependen in uw hart ontvangen, en gij zult worden als de roependen. Dit is de verzoening met de Heerin voor hen die Haar geboden en wetten onderhouden, en nog veel meer leringen die in dit boek beschreven staan.

Hoofdstuk 2.

De Roeping van Jael

1. En Jael werd tot een roepende op aarde, terwijl haar grote voorbeelden roependen boven de aarde waren. En zij was als de leeuwin van de Heerin. En Jael predikte de leringen van de amazones, en zij predikte tegen de patriarchie, zeggende dat iedereen gelijk is, man en vrouw. Het gaat er niet om wat iemand van buiten is, maar van binnen. Een ieder moet persoonlijk tot de Heerin, de Moeder, komen om zich met Haar te verzoenen. En zij wekte de boosheid en sluwheid van de patriarchie op, van hen die predikten dat de man boven de vrouw staat. En zij stelden haar vele vragen en lazen haar vele teksten voor om haar proberen te strikken, maar ze weerlegde hen allen.

2. En toen zij zagen dat zij haar niet konden strikken werd zij in de gevangenis geworpen. Dit gebeurde rond het jaar 438. En zij predikte tot mede-gevangenen en bracht een vlam aan in hun hart vanwege de vurigheid van haar woorden. En het woord werd gepredikt met kracht, en tekenen en wonderen, en de gevangenis-bewakers begonnen haar te

vrezen.

3. En op een dag kwamen de roependen van boven de aarde hen bevrijden. En zij braken de gevangenis-deuren open en sloegen de gevangenis-bewakers met de bliksem van de Heerin. Sommigen van de bewakers waren blind geworden en vielen op hun knieen, terwijl andere bewakers dood neervielen. En de Heerin stond niet toe dat zij nog langer Haar Woord zouden tarten. En hen die bevrijd waren werden de wildernis ingeleid door een wolk, en zij werden toegevoegd aan de M'nata stam.

4. Nu waren er in de nachten vuurkolommen van de Heerin die over de stammen van M'nata waakten.

5. En ook overdag begonnen de vuurkolommen mensen te leiden, en zo verspreidden zij het volk over geheel Amerika om de leringen en wetten van de Heerin te prediken.

6. En de Heerin sprak tot de roependen op de aarde : 'Dit is het beloofde land wat ik jullie heb gegeven en waardoor Ik jullie leidt.'

De Roeping van Melas

7. En dagelijks werd er toegevoegd aan de stam, maar er was ook veel vervolging en velen werden gedood en in gevangenschap gezet door de patriarchie.

8. En de Heerin was in grote verbolgenheid over de patriarchie en zond roependen op de aarde tot hen om tegen hen te profeteren.

9. En één van de roependen op aarde was een man genaamd Melas. En hij zeide tot hen van de patriarchie : 'Keert dan weder tot de Heerin, opdat u niet ten onder zal gaan wanneer Zij Haarzelf ten volle zal openbaren.'

10. En zij bespotten hem en luisterden naar hem niet, en zochten hem te doden. Melas vluchtte van de menigte die stenen naar hem wierpen en hem wilden doden door steniging, en hij verborg zichzelf in een grot. En hier werd hij onderhouden door de Heerin en de roependen van boven de aarde. En zij onderwezen hem verder in de wetten en de leringen van de Heerin.

11. En in visioenen werd Melas gevoerd tot het paradijs en de boven-aarde. En hij zag de Heerin in al Haar heerlijkheid, en zij was omringd met de roependen van boven de aarde. En zie, zij waren als luipaarden. En haar lichaam was als rood doorzichtig gesteente. En zij zat op een grote troon van wit doorzichtig gesteente.

12. En andere roependen stonden in hun menselijke gedaantes rondom haar troon. Zij hadden witte klederen, en palmtakken in hun handen.

13. En de Heerin sprak tot hem als door storm en bliksem. En Haar stem was luid, hem roepende.

14. En toen hij dit zag, naderde hij tot haar troon en viel als dood aan haar voeten.

15. 'Ziet,' sprak de Heerin tot hem, 'er is dan geen verzoening in bloedvergiet, maar in het onderhouden van mijn geboden en wetten, en in het lering trekken uit alle dingen.'

16. En de Heerin zorgde ervoor dat hij kon schrijven, en Zij gebood hem deze dingen op te schrijven, en ook hiërogliefen in de grot te graveren.

17. En hij was geboden te schrijven voor een jaar, en toen het werk voleindigd was kwam Zij op Haar rijtuigen en nam zijn lichaam geheel op tot de boven-aarde. En hij wandelde met Haar in het paradijs.

18. In het jaar 722 werden de geschriften en hiërogliefen gevonden. En de geschriften van Melas werden tot de ark gebracht en daarin opgeborgen. De grot werd de grot van Melas genoemd en de grot van de roependen. Dit was in het land Kiana. De ark was in het land M'nata.

HET BOEK VAN M'NATA

M'NATA

Hoofdstuk 1.

1. Een jaar later, in het jaar 723, werd er in het land M'nata de vrouw Enurh Nur geboren, in het dorp Kanin. Haar ouders waren Sinde en Jabin, maar zij volgden de Heerin niet. En zij waren zo'n kwelling voor Enurh dat zij van huis wegliep.

2. En zij vluchtte tot de tabernakel, waar een roepende haar binnenliet in de voorhof. Hij ontfermde zich over het kind, en haar ouders keken verder niet naar haar om. De man was genaamd Helem, en hij deed dienst in de tabernakel. Hij voedde het kind op in gerechtigheid en onderwees haar in vele dingen. Ook begon zij al snel anderen te onderwijzen, en hield zij preken in de voorhof.

3. Ook had zij speciale inzichten van de Heerin, en vertelde zij veel over de boven-aarde.

4. En de Heerin begon haar speciale krachten te verlenen en zij kon de zieken genezen.

5. Dit zijn de kronieken van Enurh Nur, die tot het volk was gezonden om hen te helpen, en om het volk te testen.

6. En zij was een roepende in de wildernis, in en rondom de tabernakel.

7. En naarmate Enurh Nur opgroeide, kreeg zij vele volgelingen, en zij maakte tochten met hen door de wildernis, en zij deed vele wonderen en tekenen. Zij gaf de blinden zicht, en liet de lammen opstaan. Ook gaf zij gehoor aan doven, en dreef zij de werkers van het kwaad uit.

8. En zij predikte dat zij moest sterven op de brandstapel, en dat de vuurpaal de enige weg tot de boven-aarde was. En zij sprak deze woorden als symboliek. Zo zou iedereen hun vuurpaal moeten opnemen en aanvaarden om tot de Heerin te komen.

9. En zij sprak over de vuurdoop als het vuur van de roependen, wat hen zou louteren, om

hen voor te bereiden op de verzoening met de Heerin.

10. Zij zouden gewassen moeten worden in vuur, waartoe zij als voorbeeld was aangesteld.

11. En zij zouden met de Heerin verzoend worden door Haar wetten en leringen te onderhouden, en zij zouden hiervoor kracht ontvangen.

12. En zij predikte over de dood van de Moeder, die de patriarchie had uitgevoerd, en dat zij ook de dood door de patriarchie zou sterven, want zij was een afspiegeling van de Heerin op aarde, in Amerika.

13. En zij predikte tegen de patriarchie en hun onderdrukking van vrouwen, en zij stelde hun leugens aan de kaak.

14. En zij was vurig in haar taalgebruik en schold op de patriarchie, en zij bestrafte het kwaad in hen. Zij noemde hen zwijnen en roofgierige honden.

15. En zij koos uit het volk tweeenveertig volgelingen, tweeenveertig roependen op aarde, en zij leidde hen in de wildernis tot een paradijs waar zij naakt konden leven en de schriften konden onderzoeken.

16. En zij was de eerste die haarzelf naakt maakte, en alleen de geheiligde tweeenveertig mochten haar aanschouwen.

17. En zij onderwees hen verder in het paradijs en profeteerde.

18. En Enurh Nur vertelde hen over de geslachten van het kwaad : het geslacht van de tabernakel-dieven en het geslacht van de ark-rovers.

19. En zij predikte gelijkheid tussen man en vrouw, en de Heerin boven alles.

20. En zij begon te openbaren dat zij de vleesgeworden Heerin was, en dat zij de Heerin van het volk Amerika was.

21. En zij had de weg getoond van de aarde tot de boven-aarde.

22. En Enurh Nur wilde de tweeenveertig testen, en nam hen in dit paradijs tot een hof genaamd Moriah. En door Moriah stroomde een rivier, met aan weerszijden een vruchtenboom. Aan de ene zijde was een boom met witte vruchten, die leken als de vruchten van de leringen en de wetten, en aan de andere kant van de rivier was een boom met rode vruchten die leken op het vlees van geslacht vee, als het vlees van een gevallen vijand. En Enurh Nur sprak tot hen : 'Kiest dan van welke boom gij zult eten, opdat ik zal zien wie tot mij behoort.'

23. En sommigen onder hen spraken : 'Kiest gij voor ons, opdat wij geen verkeerde keuze maken.'Maar Enurh gebood hen te kiezen, opdat het diepste van hun hart naar buiten zou komen.

24. Maar sommigen vielen neer in grote buikpijn, omdat ze niet tegen de Heerin wilden zondigen.

25. Ze zagen de witte vruchten, en zagen dat de vruchten goed waren om te eten, want Enurh Nur vertelde hen dat het de leringen en wetten van de Heerin waren. Sommigen liepen voorzichtig naar de boom met de witte vruchten toe en begonnen ervan te eten, en hun gezichten begonnen te stralen. Ook Enurh zelf begon van de witte vruchten te eten.

26. 'Ik ben trots op jullie,' sprak zij, 'want ik heb uw harten beproefd, en gij bent niet

overmoedig tot de boom van de rode vruchten gegaan. Ziet, zij zijn het vlees van geslacht vee, van een grote gevallen vijand. Ziet dan, de Heerin heeft geen behagen in bloedvergiet, maar in een hart dat Haar zoekt en Haar geboden en leringen onderhoudt. Zalig zijn zij die Haar wetten in hun harten hebben gegrift.'

27. En zij liet de tweeenveertig wonen aan die kant van de rivier waar de boom met de witte vruchten stond, en zij sprak : 'Eet dan volop en voldoende. Er is genoeg voor iedereen. Eet totdat gij verzadigd zijt.'

28. En zij begon hen te onderwijzen dat zij de weg, de waarheid en het leven is, en dat zij niets konden doen zonder haar, want zij was de Heerin tot hen gekomen.

29. En als zij haar zouden aanvaarden, dan zou zij in hun hart wonen en altijd bij hen zijn, opdat zij wederomgeboren zouden worden.

Hoofdstuk 2.

1. En zij sprak over de Heilige Roepende die zij zouden ontvangen, om zo ook geheiligd te worden als een roepende. Het teken daarvan zou zijn dat ze spiegelend en meervoudig zicht zouden hebben, als spiegelend gesteente, waardoor ze dingen van meerdere kanten zouden bekijken, zodat hun denken vernieuwd zou worden.

2. En zij sprak dat zij weer terug zou gaan naar de lagere aarde om door de patriarchie op de brandstapel te sterven. Maar ook sprak zij dat zij uit het vuur zou verrijzen.

3. Zij onderwees hen ook dat niemand tot haar zou kunnen komen zonder de vuurbeproeving, maar dat deze woorden symbolisch waren.

4. 'Neem daarom uw vuurpaal op en volg mij,' sprak zij, 'wetende dat ik in uw hart ben, als de vuurkolom die u leidt in alle dingen.'

5. En sommigen smeekten haar om met haar mee te mogen gaan naar de lagere aarde, maar zij sprak : 'Neen. Gij moet hier blijven. Zoekt de dingen van boven de aarde.'

6. En toen vertrok zij, hen achterlatende bij de boom met de witte vruchten.

7. En Enurh Nur trok naar haar geboorte-plaats, Kanin, om daar de leringen en de wetten van de Heerin te prediken, maar zij werd daar verdreven. Zij trok toen naar een ander plaatsje genaamd Larnia of Larn. Hier werd zij goed ontvangen en leerde hen vele dingen. Ook deed zij daar wonderen en tekenen en zij kreeg daar een grote groep volgelingen. En zij riep hen op om roependen te worden. Ook riep zij hen op om wedergeboren te worden en terug te keren tot de Heerin, want velen van hen waren van de Heerin afgedreven.

8. Ook leerde zij hen om vervuld te worden met de Heilige Roepende en de heilige gebondenheid van de Roepende te ontvangen, opdat zij de Heerin in alles zouden gehoorzamen.

9. En zij leidde een grote groep van haar volgelingen tot de wildernis en vervolgens naar een boom met witte vruchten. En zij sprak : 'Dit zijn de vruchten van gerechtigheid en gehoorzaamheid tot de Heerin.' En zij begon hen deze vruchten te geven om hen te voeden.

10. En de menigte verwonderde zich over haar leringen en over de boom.

11. En weer koos zij tweeenveertig onder hen uit, en gebood de anderen om terug te gaan. De tweeenveertig van Larnia of Larn leidde zij tot een paradijselijke tuin dieper in de wildernis. En zij leidde hen daar tot een bron waarnaast een boom stond met rode vruchten. En zij sprak dat het de vruchten van openbaringen, visioenen en dromen waren. En zij nam en at, en gaf ook vruchten aan de tweeenveertig die haar volgden. En sommigen onder hen begonnen te kreunen, terwijl anderen begonnen te lachen.

12. 'Veel wil ik u laten zien,' sprak zij. 'Neemt dan van mijn vrucht in overvloed, opdat gij verzoend wordt met de Heerin, uw Moeder.' En sommigen begonnen te wenen van vreugde.

13. En zij sprak over twee grote vogels die het volk wilden afhouden van de boom van openbaring. En hun namen waren Kelin en Lehin. En ziet : zij waren vals en roofgierig, en zij hadden de geslachten van de schellen en de zwijgers voortgebracht, en de geslachten van de tempeldieven en de ark-rovers, van allerlei soorten boosaardige bedrijvers van het kwaad. En de paradijselijke tuin was genoemd Sorana. En ziet, deze tuin was heilig.

14. En zij gingen in de bron baden en versierden elkaar met het wier en de bloemen die in het water van de bron dreven. En ziet, het was een bron van genezing.

15. En Enurh Nur is de Heilige Roepende die in het hart spreekt. En zij spreekt als een tweesnijdend zwaard, en ook draagt zij de heilige beker.

16. En zij leidde hen tot een rivier achter de bron. En achter de rivier stond de grote boom van verzoening, en haar vruchten waren rood. Maar in de rivier waren allerlei soorten reptielen en andere wilde dieren. En sommigen vroegen aan haar : 'Hoe komen wij over deze rivier die zo vol slangen, krokodillen en ander wild gedierte is ?'

17. En zij sprak : 'Zij gaan uit tot de paradijsen, opdat de roependen getest worden. Ziet, gij bent dicht tot de boom van verzoening gekomen, die de boom van de ark is. Niemand komt tot die boom dan door te sterven aan zichzelf. Weet dan dat deze beesten u afhouden van de boom der verzoening, opdat gij niet van haar vrucht eet.'

18. En zij sprak voluit over de verzoening met de Heerin, hun moeder, die is weggelegd voor hen die haar geboden, wetten en leringen onderhouden.

19. En zij glimlachte en sprak : 'Ziet, ik zal u leiden tot de brug over deze rivier.'

20. En zij leidde hen langs de rivier voor vele dagen, hen vertellende over de werken van de Heerin en de Heilige Roepende, hun Moeder. Ook vertelde zij hen veel over de boven-aarde, en de wonderlijke paradijsen daarin. En zij bracht hen tot een grote witte brug die verborgen werd gehouden door dichte mist.

21. En zij sprak : 'Ziet, de Heerin kent dan uw vele worstelingen. En ziet, het heeft u gebracht tot deze verzegelde verzen. Zij zijn de verzen van de grote witte brug.' En toen zij dichterbij de reusachtige brug kwamen konden zij de verzen lezen die in de brug waren gegraveerd en zij waren in grote verwondering.

Hoofdstuk 3.

1. En zij leidde hen over de brug tot het gebied van de boom van verzoening, en de wilde dieren konden hen niet aantasten. En zij waren verheugd toen zij in het gebied achter de rivier aankwamen. Nu moesten zij weer vele dagen langs de andere kant van de rivier gaan om tot de boom van verzoening te komen. En de rivier was als een groot meer met vele eilanden en landstreken. En zij verwonderden zich erover hoe zeer de rivier was veranderd.

2. En toen zij dichter bij de boom waren gekomen begon de boom van hen weg te bewegen, en Enurh Nur sprak tot hen : 'Ziet dan, de vruchten van deze boom zijn zeer zoet, en zij zal altijd van u wegbewegen, want ziet, Zij is heilig.

3. En zij keken verwonderd naar de boom die was wegbewogen. En zij vroegen : 'Maar hoe zullen wij dan van de boom eten om met de Heerin ten volle verzoend te worden ?'

4. En Enurh Nur sprak : 'Ziet, mijn kinderen, zoals Zij heilig is : Weest gij dan heilig.'

5. En zij sprak tot hen wat heiligheid is, en zij zeide dat heiligheid een grote afzondering is. 'Weest daarom niet gelijkvormig aan hen die op de lagere aarde beneden u wonen, en hebt geen deel aan hun schandelijke levenswijze, want ziet, zij verloochenen de Heerin, en zijn daardoor ondersteuners van de patriarchie.'

6. En Enurh Nur glimlachte tot hen, en sprak : 'Ik ben dan als symbool van deze heiligheid aangesteld, en ziet, u bent daarom dichtbij gekomen.' En zij nam een beker van zuiver wit-geel metaal wat gloeiend rood werd. 'Drinkt daarom van deze beker, opdat gij van de verzoening met uw Moeder kunt proeven.

7. En zij legde de beker tegen hun mond en gaf hen te drinken. En zij allen dronken van de beker, waarin het sap van de vrucht was als sterke wijn. En de wijn was zwaar en donkerrood, en ziet, zij vielen allen in grote rust.

8. En er was een grote bibliotheek gebouwd in het gebied achter de rivier, en zij leidde hen daar naartoe. En zij moesten veel lezen en studeren om hun heiligheid te volmaken.

9. En zij stelde roependen van de boven-aarde over hen aan om hen te onderwijzen.

10. En toen vertrok zij, hen achterlatende. En zij trok wederom tot de lagere aarde, tot de gebieden van grote patriarchie.

11. En zij trok van stad tot stad, van dorp tot dorp, in de zware patriarchische gebieden van Amerika.

12. En zij predikte met kracht op de marktpleinen en tempelpleinen, zeggende : 'Ziet, het koninkrijk van de Heerin is nabij gekomen. Bekeert u dan tot Haar, en volg Haar, opdat gij deel hebt aan Haar koninkrijk en kracht die in volheid geopenbaard zal worden.

13. En ziet, Zij zal voor u uitgaan om u de weg te leiden, en Zij zal u de Heilige Roepende schenken, al die tot Haar komen en haar geboden onderhouden. En de Heilige Roepende zal u alles ingeven wat u moet zeggen en wat u moet doen. Want ziet, zij zal schenken het woord van kennis, en het woord van genezing. Ook schenkt Zij het woord van allerlei krachten, en de macht visioenen en dromen te hebben. Ook schenkt Zij hen die daarvoor klaar zijn de macht te profeteren, en zo ook kan Zij schenken de macht de roependen van de boven-aarde te aanschouwen en de onzichtbare vijanden die tegen haar woord

strijden. Ziet, zij schenkt deze allen aan haar dienaren. Zo ook schenkt zij de macht van allerlei talen en de macht die talen uit te leggen.'

14. En ziet, zij was zeer groot en sterk van gestalte. En zij droeg een gesel, en ging daarmee in de tempelen, om de tafels van de verkopers om te werpen, want ziet, zij verkochten hun heilige boeken, en allerlei heilige dingen, en zij verkochten medicijnen en rechtspraak. En zij raakte in grote verbolgenheid, en sloeg hen met de gesel. En zij riep : 'Ziet, gij hebt van het huis van de Heerin een rovershol gemaakt. Gij slaat wonden, en verkoopt dan het geneesmiddel en uw corrupte rechtspraak. Gij zijt werkers van een groot kwaad.' En zij zochten haar te doden, maar de tijd was nog niet gekomen. En zij sprak : 'Ziet, wie is die dokter die zijn zorg verkoopt, en de arme aan zijn lot overlaat ? Aan de grote toorn van de Heerin zal hij niet ontkomen.

15. Vreselijk is het te vallen in de handen van de Heerin. Zij zijn dienaren van geld, waarvan is gezegd dat hen die deze dingen bedrijven het koninkrijk van de Heerin niet zullen beërven.

16. En ziet, zij dragen een strop om hun nek, omdat zij vervloekte honden zijn. Zo zult gij hen herkennen, en gij zult de dag zien waarop de Heerin met hen afrekent. Ja, de Moeder bespot hen, omdat zij met Haar eeuwige koninkrijk niet hebben gerekend. Zij hebben de armen verdrukt, en hebben geen recht gedaan aan hen. Neen. Aan hun straf zullen zij niet ontkomen. Het grote vuur is op zoek naar hen en is nabij gekomen.'

17. En nog veel meer woorden sprak zij in grote kracht die hen deed sidderen. En deze woorden mochten niet opgeschreven worden, want zij zouden door de macht van de roependen verkondigd worden wanneer het daarvoor tijd zou zijn.

18. En ziet, soldaten kwamen binnen in de tempel waar zij predikte, en grepen haar.

19. En ziet, zij leidden haar tot het gebouw van de rechter Panerus, die door de koning van het land was aangesteld.

20. En Panerus veroordeelde haar tot de dood door de brandstapel, want zij had de tempel ontheligd. En aan haar werd geen rechtvaardigheid bewezen, opdat haar woorden over haar dood in vervulling zouden gaan. En zij werd door twee soldaten tot een berg geleid, terwijl een grote menigte hen volgde.

21. En de menigte was in grote blijdschap, want zij zagen haar als een bedreiging, en heiligschenner en een ketter.

22. En zij sprak geen woord tot haar verdediging. En ziet, zij werd aan de vuurpaal gebonden, en het brandhout onder haar voeten werd aangestoken. En zij bleven haar aanstaren totdat zij stierf in haar geroep en gekrijs. En op het moment dat zij stierf kwam er een grote duisternis, en een zware storm kwam opzetten om de stad te verwoesten. En velen begonnen te weeklagen, want zij wisten dat zij gezondigd hadden.

23. En wilde dieren begonnen vanuit de wildernis te komen om velen te verscheuren, en er waren grote inslagen van bliksem.

Hoofdstuk 4.

1. En Enurh Nur stond op uit het vuur, en ziet, haar lichaam was weer zoals het was voordat zij verbrand werd, en het was een verheerlijkt lichaam, als van de boven-aarde. En een grote regenbui kwam opzetten om het vuur te blussen, en enkelen van haar volgelingen kwamen tot haar en vielen aan haar voeten om die te kussen. 'Ja, waarlijk, u bent de Heerin, onze Moeder,' spraken zij. En Zij zegende hen. En zij begonnen te roepen : 'Enurh Nur, onze Heerin, is verheerlijkt.' En zij leidde hen tot de wildernis.

2. De ark des levens is in het hart. Enurh Nur is opgestaan. Zij is de verrezene. De Heerin, de Moeder, heeft de dood overwonnen. Dood, waar is uw prikkel ?

3. Ja, door de brandstapel heeft zij overwonnen, als een voorbeeld voor velen. Neem daarom dagelijks uw vuurpaal op, en volg haar. Haar Woord is leven.

HET BOEK VAN METON

METON

Hoofdstuk 1.

1. En één van hen die haar veroordeling en opstanding had gezien, en door haar tot de wildernis werd geleid, was Meton. En Zij leidde hen en enkele anderen van haar volgelingen tot een tuin in de wildernis, waar paradijselijke bloemen groeiden.

2. En zij begon hen te vertellen over deze bloemen. En het waren de bloemen van haar opstanding. En Meton sprak : 'Eeuwige heerlijkheid is gekomen.'

3. En zie, honing droop van de bloemen, als van witte rozen. En zij liet hen drinken van de honing.

4. En Enurh Nur werd in een vuurstorm opgenomen tot de boven-aarde. En haar volgelingen keerden terug om haar woorden te verkondigen, en haar wonderen en tekenen. En Meton schreef deze gebeurtenissen op als een getuigenis voor het nageslacht.

5. En hij verzamelde haar vele werken en woorden, haar vele gelijkenissen, haar wetten en onderricht. Hij verzamelde haar wonderen en tekenen, alles wat over haar bekend was, en schreef het op als haar historicus en kronieken-schrijver. En hij bracht haar geschriften tot de ark om het daaraan toe te voegen, opdat het bewaard zou blijven voor het nageslacht.

6. Maar toen hij bij de plaats aankwam waar de ark was verborgen, hielden twee soldaten hem tegen, en lieten hem niet toe dichterbij de ark te komen.

7. Maar hij sprak in kracht tot de soldaten, en met grote macht : 'Ziet, wilt u van mijn

Moeder's huis een rovershol maken ? Zij zal u slaan, en vandaag zult gij sterven.' En de soldaten begonnen hem weg te drijven met hun speren, maar plotseling verscheen boven de ark een witte, doorzichtige schijf waar stralen vanaf kwamen. En de soldaten bedekten in paniek hun ogen met hun handen. En ziet, zij stortten ter aarde vanwege de krachtige stralen van de witte schijf, en stonden niet meer op, na het woord wat Meton had gesproken dat ze die dag zouden sterven.

8. En Meton wist dat de disk alle kronieken bevatte van wat Enurh Nur had gedaan en gezegd op aarde, in Amerika.

9. En hij ging tot de ark en voegde de geschriften van Enurh Nur eraan toe. En hij boog neer voor de ark, en hield zijn armen voor zijn ogen, want de stralen waren zeer krachtig.

10. En er was een grote druk en een grote hitte op zijn borst die zich door zijn lichaam verspreidde, vanwege de kracht van de witte disk boven de ark.

11. 'Ik heb u geroepen,' sprak de disk tot Meton. 'De heidenen verstaan deze geheimenissen niet, maar aan u heb Ik het geschonken mij te verstaan, door uw gehoorzaamheid tot de Moeder, uw Heerin, en tot Enurh Nur. Zij is de rode steen die de harten toetst.'

12. 'Maar wie bent u dan ?' vroeg Meton, terwijl hij zijn hoofd tot de aarde had gebogen en in grote vreze was vanwege de heiligheid van de disk.

13. 'Ik ben de grote witte steen die geopenbaard zou worden aan hen die Mij ten volle gehoorzamen, hen die de gebondenheid in de Heilige Roepende hebben ontvangen, de overwinnaars,' sprak de disk.

14. 'Mijn hart is rein en zuiver, heilig als het witte, maar mijn huid is donker. Ik verberg mijzelf in grote duisternis, opdat de heidenen mij niet zullen vinden.

15. Ik ben het grote witte hart omhuld met duisternis, want deze dingen zijn heilig en zuiver. Ik woon in de duisternis, opdat niemand mij vindt. Gij hebt mij gevonden, oh getrouwe dienstknecht. Gij bent zuiver van hart, en vol gerechtigheid. Ik heb mijzelf aan u geopenbaard.' En Meton deed een stap achteruit, omdat de plaats heilig was, en zijn hart begon te branden in een groot vuur.

16. 'Maak dan alle volken mijn discipelen,' sprak de disk. 'Gaat uit tot de einden der aarde, opdat zij Mij leren kennen. Ik ben uw Moeder, het heilige hart, en ik heb een donkere huid.'

17. En Meton hief zijn hoofd op en zag een donkere vrouw op de ark. En weer boog hij zijn hoofd vanwege de krachtige stralen.

18. 'Hoe wilt Gij dat ik u gehoorzaam ?' vroeg Meton in grote siddering vanwege de heiligheid van het Wezen.

19. 'Draag uw vuurpaal dagelijks,' sprak de donkergekleurde vrouw. 'Draag uw paal, zoals ook Enurh Nur was gegeseld voordat zij verbrand werd.

20. En Meton vroeg in grote vrees en in beven vanwege de heiligheid van deze dingen : 'En hoe kan ik u nog meer gehoorzamen, oh Moeder ?'

21. En de donkergekleurde vrouw sprak : 'Zie, ik ben de leeuwin van de boven-aarde, en de leeuwin van M'nata. Niemand komt tot Mij dan door volledige gehoorzaamheid in de

heilige gebondenheid, in de Heilige Roepende gezonden. Gij vraagt om het juiste deel. Ik zal u belonen, oh getrouwe dienstknecht. Gij hebt geen dieren geofferd zoals de heidenen doen.

Hoofdstuk 2.

1. In hun hoogmoed en eigengerecht hebben zij zichzelf goden gemaakt zodat die goden hen zouden dienen. Zij kennen de volle gehoorzaamheid niet, en willen niets van haar weten. Zij kennen alleen hun buik, en zij roven harten. Ja, ark-rovers en tempel-rovers zijn het. Als ze konden zouden zij zelfs de disk hangende boven de ark stelen, maar ziet, de disk heeft hen geslagen.'

2. En Meton begon te wenen en boog voor de voeten van de donkergekleurde vrouw op de ark. En hij begon haar voeten te kussen.

3. En de donkergekleurde vrouw sprak tot Meton : 'Ziet, ik zal u een geheimenis vertellen, getrouwe dienstknecht. Gij zult niet sterven, maar Ik zal u meenemen naar de boven-aarde nadat gij deze dingen hebt opgetekend en in de ark hebt gelegd.'

4. En Meton schreef de dingen op die Zij hem vertelde, en legde het geschrift in de ark bij de andere geschriften. En vurige rijtuigen verschenen in de plaats waar de ark was, en zij nam Meton in een grote vuurstorm tot de boven-aarde, op dezelfde wijze waarop Zijn Heerin, Enurh Nur, tot de boven-aarde ging. En de schijf bleef boven de ark als een machtig getuigenis.

5. En volgelingen van Enurh Nur kwamen tot de tabernakel en tot de ark waar de witte, doorzichtige schijf boven hing, en zij vielen ter aarde in grote vreze en beven vanwege de heiligheid van de schijf. En zij vroegen zich af wat er was gebeurd, en vonden even later de geschriften van Meton in de ark en lazen de gehele geschiedenis, opdat hun gehoorzaamheid en getuigenis daardoor verstrekt zou worden. En ziet, zij waren in grote verwondering en verbazing. En hun lichamen waren heet en onder grote druk vanwege de grote kracht en macht van de hangende disk.

6. En velen werden aan hen toegvoegd vanwege het grote getuigenis en de hangende disk, als een groot teken. En zij noemden hun gemeenschap de plano. En de plano groeide groot en sterk als een groot getuigenis in Amerika en als de oproep tot gehoorzaamheid en terugkeer tot de Moeder, de Heerin. En de naam van Enurh Nur werd verheerlijkt, en in haar naam deden haar volgelingen grote wonderen en tekenen, opdat ook anderen toegevoegd zouden worden. En haar volgelingen werden Enurieten genoemd, het volk van Enurh, en ongeveer drie eeuwen na het jaar 723, het geboorte-jaar van Enurh Nur, rond het jaar 1000, waren de Enurieten tot een groot volk uitgegroeid over heel Amerika, en hadden zij vele stammen. En dit zijn de woorden van de geschriften van Meton over de woorden en gelijkenissen van Enurh Nur, die zij sprak tot haar volgelingen, haar discipelen. En zij sprak deze woorden, zeggende : 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, het lichaam kan dan vergeleken worden met de tabernakel. Vanuit het hart zal de tabernakel overstromen, ja, zelfs tot in de voorhof, het hoofd.

7. En zie, vanuit het hart zal het water zich opbouwen om zuivering aan te brengen. Ziet, er zijn dan vele apen in de voorhof die Mij niet kennen, en die mijn geboden niet onderhouden. Drijft hen uit mijn voorhoven ! Ziet, zij zijn tabernakel-dieven. Zij willen de heilige dingen voor zichzelf roven om te verkopen. Zij zijn uit op winst. Wacht daarom op de heilige overstroming opdat er met hen wordt afgerekend. Drijft hen uit mijn volk. En deze overstroming is de heilige gebondenheid in de Heilige Roepende, opdat gij mijn geboden ten volle onderhoudt. Zie, de druk op uw hart zal toenemen, naarmate gij deze dingen beter leert kennen. En ziet, het zal uw hoofd innemen, en onderwerpen aan de gehoorzaamheid tot Mij, uw Moeder, de Heerin. Tot zover deze woorden voor nu.

HET BOEK VAN ENAZ

ENAZ

Hoofdstuk 1.

1. En het volk van Enurh Nur werd bestuurd door de daartoe aangestelde amazones, en ook bestuurden zij de plano.

2. Nu was daar een vrouw genaamd Enaz, en zij was een groot roepende voor het aangezicht van de Heerin.

3. En zij werd als zendeling gezonden tot de patriarchische gebieden. En ziet, de patriarchische volken hadden als goden Aklus en zijn zoon Ader.

4. In die dagen was ook Alma op de aarde. En ziet, zij was de Heilige Roepende, en de vleesgeworden witte disk van de Heerin.

5. En ziet, Zij was het heilige Hart van de Heerin. En Alma predikte het Woord van de Heerin in grote kracht, met wonderen en tekenen. En zij reiste samen met Enaz. En zij predikte tegen de sluwheid van de patriarchie, waardoor velen haar haatten. En ziet, zij noemde haarzelf de dochter van de Heerin, en zij werd gezien als een godslasteraar. Ook werd de jonge vrouw, Alma, als een heks bestempeld door de patriarchie.

6. En Alma en Enaz trokken tot de tuin Gammarrah in het land Ezak. En ziet, zij werden gevolgd door discipelen van Ader, de zoon van de god Aklus. En de discipelen van Ader begonnen hen te beladen met strikvragen.

7. Ook vertoonden zij immoreel gedrag naar de vrouwen toe in grote spot. Maar de vrouwen waren groot en sterk, en gezegend met veel goede kracht en zij konden zich goed verdedigen, en waarschuwden de mannen. Maar de discipelen van Ader lachtten, en spraken dat alles genade was. Ader was volgens sommigen onder hen een god van vergeving, en niet van tucht.

8. Maar andere discipelen bestraften hen. Er waren immers verschillende stromingen in

het geloof in Ader, de zoon van de god Aklus.

9. En zo ontstonden er twisten tussen de discipelen van de patriarchie.

10. En er stond een man op die getuigde van zijn geloof in Ader, de zoon van Aklus, en sprak dat allen behouden zouden worden, en dat de tucht van weinig nut was. Ook kennis was verachtelijk in zijn ogen, want het ging om geloof. En de man was genaamd Savarus, en ziet, hij had vele discipelen. En hij werd door andere groepen bestrafd om zijn dwaasheid, en er ontstonden gevechten tussen zijn discipelen en de discipelen van Letus, die eeuwige verdoemenis predikte voor de ongelovigen en zondaren, en zware tucht.

11. En Letus had grote macht in het land Ezak, en begon de mannen meer en meer tegen de vrouwen op te hitsen.

12. En Alma stond op en sprak : 'Wat zijn de verordeningen om tot het eeuwige leven te komen ? Dit is door het volgen van uw Moeder, de Heerin, waaruit gij bent voortgekomen.'

13. En Letus sprak toen : 'Zien jullie dat, mannen, hoe deze zwarte feminist ons terug probeert te brengen tot slavernij ? Wij zijn vrijgemaaklt van deze soort van hekserij door Ader, de zoon van Aklus, door zijn volbrachte werk, zijn lijden en sterven, want hij was door amazones in de arena gezet tegen wilde dieren die hem verslonden, opdat zij, de amazones, en hun hele matriarchie, zich daarmee konden vermaken. En dat alles omdat hij beweerde de zoon van Aklus te zijn, wat hij had bewezen door zijn wonderen en tekenen, en door zijn vele goede daden. Daarom : Dood aan de amazones. Dat zij mogen sterven op dezelfde wijze dat zij eens Ader, de zoon van Aklus, onze verlosser, lieten sterven.

14. En Alma sprak : 'Gij weet dat dit allemaal fabels zijn, gemaakt door het huis van Kronak, die het koningschap heeft over dit land. En dit alles om de macht van vrouwen in te perken met leugens, om hen zo hun rechten te ontnemen en over hen te heersen met harde hand, zoals gij doet. Daarom vluchten velen van uw vrouwen tot de valse leer van Savarus.'

15. Letus lachtte, en spuwde in haar gezicht, en sprak : 'Gij bent een vrouw, hond, de slaaf van de man. Zo is dat ingesteld in onze religie, en daar gij op ons terrein bent hebt hij daaraan te houden, tenzij gij uzelf gewillig onderwerpt aan het huis van Savarus.'

16. Alma, die zeer sterk was, sloeg Letus in het gezicht en duwde hem weg, en sprak : 'Gaat weg van mij, rund, want nog voordat de avond zal zijn gevallen zal de Heerin u hebben geslacht.'

17. En Enaz sprak : 'Vuil zwijn, sluwe hond, waarom denkt gij dat wij ons zullen onderwerpen aan het huis van Savarus, die immorelen die de tucht niet kennen ? Ziet, ook zij zullen geslacht worden vanwege hun grote boosaardigheid.'

18. En Letus stapte achteruit, en beval zijn mannen hen te doden, maar zij durfden niet. Toen trok Letus zijn zwaard en sprak : 'Ik ken u. Gij wenst dat ik sterf vanwege mijn grote misdaden tot vrouwen en zwarten.' En dit was waar, want hij was een racist die de donkergekleurde huid als een vloek zag, en hij had vele misdaden gepleegd tot het donkergekleurde volk. Hijzelf en zijn volgelingen waren blank en accepteerden alleen donkergekleurden en vrouwen als hun slaven, in tegenstelling tot het huis van Savarus. En Letus sprak : 'Slacht mij dan, als gij mij wilt slachten.'

19. Maar Alma sprak : 'Gij dwaas. De Heerin zal u slaan nog voordat de avond valt, vanwege uw grote misdaden tot Haar volk. Gij hebt Haar en de haren lang genoeg getart.'

20. En een bliksemstraal daalde neer vanuit de bovenaarde op Letus en doodde hem.

21. En de discipelen van Letus begonnen in grote paniek weg te rennen, en anderen vielen aan de voeten van Alma en Enaz, om hen te aanbidden.

22. En de Heerin richtte een grote slachting aan in het huis van Savarus, zoals Enaz had gesproken. En op die dag stierven ongeveer tweeduizend van hen.

23. En Kronak, de koning van Ezak, kreeg dit te horen, en zond in grote verbolgenheid soldaten tot Alma en Enaz om hen te laten arresteren.

24. Alma en Enaz vluchtten tot de wildernis, terwijl hen die aan haar voeten waren gevallen en ook anderen hen volgden. En zij gingen diep de wildernis in, en de soldaten vonden hen niet.

25. En de nieuwe volgelingen smeekten Alma hen te onderwijzen.

26. En Alma sprak tot hen : 'Bekeert u, want het koninkrijk van de Moeder, de Heerin, is nabij gekomen. Bekeert u dan van uw boze werken tot de Moeder en Haar heilige hart, opdat Zij u zal aannemen. Maar zij die zich niet zullen bekeren van hun boze werken zullen door Haar verworpen worden. En zie, dit zijn dan de boze werken : ongelijkheid tussen de rassen, ongelijkheid tussen man en vrouw, het verkopen van heilige dingen, en van medicinale zorg, en van rechtspraak. Ziet, tederheid en zorg laat zich niet verkopen. Ziet, de Heerin zal de patriarchie die van haar is afgeweken vernietigen, want zij staan vruchteloos voor haar. Zij zal deze dorre boom uitrukken en in de zee werpen. Daarom moet Ik, de Heilige Roepende, Haar heilige Hart en Dochter, tot het watergraf gaan. Zij zullen een grote steen ketenen aan mijn nek, en zij zullen mij in het water werpen.' En enkelen van haar nieuwe volgelingen begonnen toen te wenen, terwijl anderen hun zwaarden grepen en riepen : 'Dat nooit. Dat zal niet gebeuren.' Maar zij bestrafte hen.

27. En zij sprak, zeggende : 'Zo zult gij allen moeten komen tot het watergraf, door de watersteen. Gij zult mij moeten volgen om aan de patriarchie te kunnen ontkomen. Gij allen moet aan uzelf sterven. En deze woorden zijn symbolisch, een groot geheimenis.'

28. En Alma leidde hen tot een hof in de wildernis, waar een boom stond met rode vruchten. En zij gebood hen van de vruchten te eten, want het waren de vruchten van tederheid. En ziet, toen zij daarvan aten konden zij elkaar verstaan en begrijpen, en het versterkte hun onderlinge band. En Alma noemde de hof 'de hof van Alma'.

Hoofdstuk 2.

1. Achter de hof lag een rivier, en achter de rivier was het land Ezechal. En zie, zij staken de rivier over en gingen tot het land Ezechal.

2. En Alma noemde Ezechal het land van wonderen, als het grote paradijs van de Heerin. En er was daar een grote bron van genezing, die als een meer was.

3. En ziet, zij gingen door het meer, waarvan het water ondiep was, om zo dieper in het land Ezechal te komen.

4. En toen zij aan de overkant van het meer waren gekomen leidde Alma hen naar een berg. En zij begon tot hen te spreken over de zes-eenheid van de Heerin.

5. En zij sprak tot hen, zeggende : 'Ziet dan, de Heerin is Eén. Zo manifesteert Zij zich in vele vormen om het volk te bereiken en te onderrichten. : De Moeder die boven alles troont is één met Enurh Nur, Haar vleesgeworden Woord, en Zij is één met Alma, Mijzelf, Haar heilige hart, de Heilige Roepende, die Haar dochter is. En zo zijn deze drie één met de Heilige Beker, de Heilige dolk en de Heilige boom, tot een zes-eenheid.

6. En ziet, de heilige Beker is de heilige verzachting en de Heilige dolk is de heilige verharding, om uw harten te volmaken. En de heilige Boom draagt de eeuwige vruchten tot het eeuwig leven in de Heerin. Wordt daarom wedergeboren en gehoorzaamt haar, opdat gij leve, want de ongehoorzamen zullen zeker sterven, en zij zijn levende alreeds dood. Zondig daarom niet wanneer het heilige Mes u roept, maar volg Haar op het pad tot de eeuwige boom, de heilige gebondenheid in Haar. Drinkt dan van Haar beker en eet van Haar vruchten opdat gij moogt leven in het land wat de Heerin voor u heeft. Ja, ziet, de heilige Boom zal branden in uw hart opdat gij Haar zult zien. Wordt dan gelijkvormig aan de eeuwige boom, die zijn wortels diep heeft uitgeslagen en zijn takken hoog. Brengt dan goede vruchten voort, want zij die vruchteloos zijn worden uitgerukt en in de zee geworpen.

7. Er is dan één naam gegeven in de boven-aarde en op de aarde en dat is Enurh Nur. Alleen door Enurh Nur kan een mens terugkeren tot de Moeder, de Heerin, maar ziet, dit is slechts symboliek.

8. Het koninkrijk van de Heerin bestaat niet in namen, maar in een hart dat de Heerin zoekt en Haar geboden en wetten onderhoudt. Laat niemand zichzelf dan misleiden door de tradities van mensen en hun namen.

9. En zo is er dan alleen een weg tot de moeder door de dochter, en alleen een weg tot de dochter door de moeder, en ziet, dit is een groot geheimenis.

Hoofdstuk 3.

1. En Enurh Nur is de geschriften die zich in de ark bevinden, als het Woord van de Heerin, en ook bevinden zich daar de heilige beker met honing en het heilige mes.

2. En de Heilige Schijf met daarin de eeuwige boom zweven boven de ark als een groot getuigenis en geheimenis voor hen die de Heerin getrouw zijn zijn en gehoorzamen.

3. Keert dan weder tot de moederborst en drinkt van haar melk. Ja, wast u in Haar melk. En komt tot Haar honing en wast uzelf hierin schoon.

4. En dezen komen alleen in de heilige omgang met de Moeder, dit in tegenstelling tot Ader, de zoon van Aklus, wiens bloed zij drinken en in wiens bloed zij zich wassen. Zijn zij niet allen rovers ?

5. Ziet dan, zij eten het vlees van hun goden, en verkopen het. Zij zijn kanibalen. Zij hebben hun goden neergeslagen om hen tot slaven te maken om hun buiken te dienen. En zij maken vrouwen tot slaven, opdat zijzelf het beste deel zullen hebben, en daardoor vet worden. Oh, laat dit verfoeilijke bloed u niet bevuilen opdat gij nog meer schuldig zal staan voor de Moeder, maar laat dan af van deze dingen en keer terug tot haar melk en honing die u waarlijk zal zuiveren en zal terugbrengen tot Haar hart.

6. De melk en de honing van Enurh Nur kan van alle zonden en onvolkomenheden reinigen, want zij voedt op tot grote heiligheid en vervolmaking. Zij rust in de tabernakel, in het hart, waar Zij te vinden is in de ark in de heilige beker.

7. Strekt u daarom uit naar deze beker, en koopt van Haar melk en honing om uw klederen te zuiveren voor het aangezicht van de Heerin, opdat gij vlekkeloos zult zijn, zonder smet, op de grote dag waarop Zij zich ten volle zal openbaren.

8. En zij die niet tot Haar heilige melk en honing komen behoren tot de vervloekte honden die van het vlees van hun dode meesters leven.

En de Regen werd Roze

1. De dichter ontving het zwangere zaad van het gedicht.

De roos zong. Ze droeg de sleutel van de dromen, en groeide langs de rivier met zoveel anderen.

Ze was de edelste der bloemen.

Een zee van parels van de hoogste prijs.

Er zijn apen in de nacht. Zij rijden op de trein.

Zo zijn wij tot Krasana gekomen, Zij, de bloem, vol van oceanen.

Zij is klaar om Haarzelf uit te storten, als de paarse regen, het glorieuze ochtendrood.

2. Nu komt Zij, op Haar luisterrijke wagens.

De apen met paarse bogen, met legers van kinderen,

Zij hadden een heilig loon verdiend,

Waar Abraham's Zwaard de kudden leidt, waar het zoete van Sarah is, en waar Zij komen tot de melk van het grote Sarhah.

Daarom had Zij gesproken dat een mens drie keer geboren diende te worden. Eén keer voor het leven, de tweede keer voor de nachtmerrie, en de derde keer in de droom.

3. De prins werd wakker door een zachte kus. Zijn gezicht was helemaal onder het zweet. 'Heb je gedroomd, lieve prins ?' vroeg ze. De prins knikte. 'Ik was in een warnet van dromen en

nachtmerries.'

4. Ze is een orakel van dromen, het labyrint.

5. En de Regen werd roze.

6. Het is een eeuwiggroeiend vuur, wild om zich heengrijpende. Het is een eeuwiggroeiende trots.

De Ballerina

De Rozentrap

1. Ik las een boek. De letters leken tot mij te komen, en begonnen in mij te draaien. Alsof een vrouw tot mij sprak. Ze was naakt. Ik kon haar door de letters zien. Het boek was bijzonder, als een schilderij. Ik legde het boek weer terug, en pakte een ander boek, en hetzelfde gebeurde, maar het was een andere vrouw.

2. Het was een lange reis. Eindelijk kwam ik aan, en stapte uit de trein. Er waren hier huizen met sluiers, en achter de sluiers zaten vrouwen.

3. Ik zou nu haar bodyguard zijn. Ze sprak met veel tussenpozen.

4. Ik volgde haar op haar rozentrap. Ik was hier voor geld. Ik had haar een brief geschreven, voor veel geld, en ik zou nog veel meer doen, voor geld. Ik zou haar de show geven van haar leven. Het kon me verder niet schelen wie ze was. Veel informatie had ik niet nodig, als ik mijn geld maar kreeg. Ik droeg ook zorg voor haar dochter. Dat maakte niet uit. Ik was er nu toch.

5. Ik gaf haar de show van haar leven. Even dacht ik niet meer aan het geld, maar aan haar. Maar toen werd ik weer stoicijns, als een gelikt zakenman. Ik moest hier weg, en wel zo snel mogelijk. De show was afgelopen. Ze liet me niet los, en ik liet politie komen, die haar gillend afvoerden.

6. Thuis zat ik het geld te tellen. Ik had goede winst gemaakt. Hier kon ik wat mee. Ik was een ballerina, ik was een pop. Ik bewoog door vreemde muziek, en vreemde ritmes. Magische muziek, en voor al het andere was ik doof.

De Aanbidding van het Heilige Geld

1. Aan beide kanten vallen mensen er nu af. Het touw van het raadsel van geld is een dunne draad, als een slang. Kennis, vur, komt alleen in geld, in beloning. Je kunt het alleen verdienen, en dit gaat door de oorlog. Het moet teruggeroofd worden van de vijand. De vijand moet verslagen worden. Dat is het heilige geld. Er is dus een groot verschil tussen materieel geld en heilig geld van de hogere kennis.

2. Het pure, heilige geld is dat wat in het vuur beproefd is. Zonder het heilige loon, geld, wat we in de Vur verdiend hebben komen we nergens.

3. Het heilige geld zal komen als een oordeel. Dit staat tussen u en de Vur in.

4. De aanbidding van materieel geld in de ghetto-gangster wereld is hiervan een corrupte schaduw. De hersenen hebben deze sluier, deze hond, gemaakt, omdat de hersenen nog niet zijn ontwaakt tot het hogere, heilige geld, de heilige economie van het paradijs, dus daarom praten uw hersenen in raadsels, en ziet u dit alles om u heen. Er is dus een grote strijd tussen vals geld en heilig geld, waarin het raadsel opgelost moet worden.

5. U moet een relatie aangaan met het Heilige Geld om door deze materie heen te komen en om het valse geld te overwinnen.

6. Als er loon wordt geschonken, dan kunt u daaraan niet ontkomen.

De Driehoek

1. De diepere natuur werkt door het heilige loon.

2. Alle vruchtbaarheid is verbonden aan en ingeperkt door de hemelse economie, Var.

3. De diepere betekenis van regen is de heilige weelde, de weelde van het loon. Deze hersenen bevinden zich diep in het paradijselijke hart. Het Heilige Loon leidt tot de Heilige Weelde van het loon. De Heilige Honing komt in twee vormen : Het loon, en de weelde van het loon.

4. Dit is de dualiteit van Honing. De Heilige Weelde is belangrijk. Gij moet bidden om de uitstorting van de Heilige Weelde, de weelde van de relatie met de Heerin, de weelde van heilige kennis om Haar te leren kennen.

5. De uitstorting van de heilige weelde beschermt tegen valse weelde. Dit is de komst van de heilige regen.

6. In de strijd tegen de valse weelde is de heilige weelde nodig. De heilige weelde is een persoon.

7. Gij hebt de heilige weelde, de hogere rijkdommen, nodig om de hogere vijanden te verslaan. De Heilige Weelde is een groot oorlogsvoerster. Alleen door het Heilige Loon kunt gij tot Haar komen.

8. De heilige weelde is tegengesteld aan de valse, materialistische weelde. De heilige weelde is vertikaal.

9. Het is de weelde van de heilige tucht, de heilige gebondenheid, de heilige kennis, de heilige relatie met de Heerin, de Moederschoot van het Eeuwig Leven.

10. Die weelde kan alleen verdient worden, door een relatie met het Heilig Loon. Het Heilig Loon zal die weelde ook telkens weer uitzuiveren, opdat gij niet in valse weelde terechtkomt. Het Heilig Loon is een toetser. De Heilige Weelde kan alleen nauwsluitend gebouwd worden op het Heilig Loon, en kan alleen voortkomen vanuit het Heilig Loon. Alles daarbuiten is bedrog.

11. Gij moet een intieme relatie ontwikkelen met het Heilig Loon om zo voor bedrog bespaard te blijven. Het Heilig Loon zal u legaal leiden tot de Heilige Weelde, opdat gij zult ontkomen aan het oordeel over de valse welvaart. Dit oordeel zal eerst over uzelf gaan. De Heilige Weelde zal de valse weelde oordelen. Zij is een Heilig Oorlogvoerster. Deze twee dynamieken zijn van centraal en cruciaal belang in het oplossen van de puzzel.

12. Het Heilig Loon bewaakt de Heilige Weelde. Niemand komt zomaar tot de heilige Weelde.

13.Het gaat hierin om de heilige driehoek : het Heilig Loon, de Heilige Belasting en de Heilige Weelde, als de hemelse economie die de valse welvaart zal overwinnen.

14. Gij kunt niet tot de Heerin komen buiten het Zelf om. Dat zou smokkelen zijn, een groot bedrog. Gij moet zelf als de Heerin worden, hemels, en niet alles op iets anders projecteren. Gij moet veranderen, deelhebben aan de hemelse natuur. Gij kunt niet onveranderd vanuit één of ander genade-principe buiten zelf-verandering om een soort van geest dan God gaan noemen, en denken dat deze wel alles even voor u gaat regelen. Gij moet zelf deelhebben aan de hemelse natuur.

15. Het Zelf is sneller dan de geest.

16. Het betekent dus niet dat gij het zelf zomaar God kunt noemen, maar het zelf zit aan de voeten van de paradijselijke bron in het zelf, om zo door te luisteren naar de paradijselijke bron deel te hebben aan de hemelse natuur en daardoor te veranderen tot hemelse kwaliteiten. Er gaat niets buiten het zelf om. De hemelse bron is in het zelf. De geest wil hiervan afleiden om het zelf te knechten aan genade.

17. Doordat alles persoonlijk wordt gemaakt, en alles door het Zelf gaat, kan het zelf alleen hemels worden door het heilig loon, door alle vormen van valse genade en valse verwennerijen af te zweren en zelf verantwoordelijk te worden, en zo netjes en eerlijk te groeien in de hemelse natuur.

18. Zo is er een hoger zelf wat gij door loon binnen kunt gaan, en wat dus altijd onderworpen is aan de hemelse bron, en daarmee één is. Natuurlijk is dit koorddansen, want er liggen vele gevaren op de loer. Genade zal altijd weer proberen het heilige loon uit te doven, om zo de mens op een dwaalspoor te leiden. Vandaar dat loonsgebaseerde kennis en demonologie zo belangrijk is, het ontwikkelen van de heilige zintuigen en een goed overzicht krijgen van de hemelse economie, als heilige boekhouding.

19. Hierin moet gij uw valse zelf verloochenen en overwinnen, wat juist het genade-zelf is, uw onechte, oneerlijke zelf.

20. Van het Zelf tot Loon tot Kennis. Gij moet komen tot het Heilige Zelf. Gij moet terugkeren om zo vanuit het Zelf aangesloten te worden door het Heilige Loon aan de Amazone Bron van de Heerin. Juist in het gebied van de Amazones wordt de Moeder Natuur hooggehouden. Vandaar dat alles doorvertaald moet worden in de Amazone Theologie, en daarin Haar plaats moet hebben. Vijanden worden niet verslagen door snelle gebedjes van genade of door het opzeggen van oude versjes. Neen. De mens moet groeien in de Amazone Demonologie om terug te keren tot de bronnen die hierin opgesloten liggen. Zo worden de vijanden ontmaskerd en verslagen.

21. Natuurlijk is het orthodoxe christendom hier woedend over, want die wil de mens nationalistisch houden en dom, om hen afhankelijk te houden van de genade van de kerk, waar ze goed geld aan verdienen. Het is een markt. Genade is een markt, het zogenaamde consumerisme. Zij willen maar wat graag de overdosis geven. Hiertegenover staat juist de emancipatie en de ontwaking van de consument.

22. Veel religieuze mensen gebruiken het woord God te pas en te onpas. Ze houden ervan het woord God zoveel mogelijk te zeggen, en denken dat ze daardoor heiliger zijn dan iemand anders. Zo projecteren ze alles op iemand anders die hun slaafje is, alles door genade en misschien wat flauwe rituelen en opzegversjes. In die zin zit hun slechte zelf op de troon die God heeft verzonnen als slaafje. Mooi handig.

23. De realiteit is dat de Heerin uw hogere zelf is. De mens moet stoppen te projecteren en zelf de

verantwoording nemen, en zo terugkeren tot de bron in zichzelf. Iedereen heeft dit potentieel. Iedereen kan contact maken met hun hemelse zelf, maar dat gaat niet buiten het zelf om. Wel is er dus een lager, gevaarlijk zelf, een vals zelf, die zichzelf wil verheerlijken, en God aan zijn voeten heeft liggen. Wat voor een god heb je dan ?

24. Dat is de valse zelf-realisatie, en dat kan er heel religieus uitzien. God wordt zo een excuus voor alles, als een voetveeg. Gij moeten terugkeren tot het heilige Zelf. Verder dan het zelf gaat het leven namelijk niet. Het ware, pure, oorspronkelijke Zelf is vol van de bron en is die bron zelf, en heeft daar geen op zichzelf staande God voor nodig. Het lagere zelf is onderworpen aan het hogere en hemelse Zelf, en kan zo door loon deelkrijgen aan het Hogere Zelf. Een kind is onderworpen aan de Moeder, maar het doel is dat het kind opgroeit om zelf een moeder te zijn.

25. Metaforisch gezien zal deze dualiteit er altijd zijn, want alles gaat door loon, alles gaat door de hemelse hierarchie van principes, alles gaat door de juiste condities. In uzelf zijn de archetypes van het eeuwige kind en de eeuwige moeder. Deze zijn onderworpen aan de hemelse bron, maar die kan nooit betreden worden buiten het zelf en de zelfrealisatie om. Anders zou er luiheid ontstaan, gemakszucht en groot bedrog.

26. De goden zijn maar archetypes van de realiteiten binnen uzelf, metaforen. De goden worden er niet goed van dat de mens niet opgroeit en alles maar aan hen overlaten. Dit soort praktijken zijn van het lage zelf, het zelf dat we moeten overwinnen en verloochenen. De Heerin is in die zin een beeld van hogere, hemelse Zelf, die opvoedt. Dit gebeurt door persoonlijk, heilig loon, dus in wezen voeden gij uzelf op door wat gij verdient. Ieder mens heeft het hogere goddelijke zaad in zich. Ieder mens moet terugkeren tot zichzelf. Het valse zelf met al zijn valse zelfgemaakte goden moet sterven. Dit kan alleen door het Heilige, Hogere Zelf, door de zelf-kennis. Buiten is alles een koude kermis.

27. Omdat het hemelse Zelf universeel is, mag je het Zelf ook in anderen gaan zien, en het hemelse Zelf van anderen in jezelf.

28. Zo is er een groot verschil tussen valse zelf-realisatie en heilige, hemelse zelf-realisatie. Gij moogt tot het Allerhoogste Zelf komen. Gij moet komen tot het Heilige Zelf, anders blijft gij afhankelijk van anderen. Gij kunt niet alleen maar een kanaal zijn van de Heerin, van de bron. Gij moet doorgroeien om de bron zelf te worden.

29. Van Kanaal worden tot Bron. Er zijn verschillende archetypes, metaforen, die eeuwig zijn om de mechanismes, condities, uit te beelden, als de heilige hierarchieen. In die zin zult gij een dualiteit blijven. Gij moet beide kanten kennen en zijn.

30. Zonder de heilige gebondenheid en het heilig loon eindig je in de valse vormen hiervan. Het persoonlijke zelf is maar een klein stukje van het universele, collectieve Zelf. Dit zit dieper dan het persoonlijke Zelf, en in iedereen. Gij hebt allen een Heilige Zelf-Bron, maar niet iedereen leeft hier vanuit. Velen verstoppen dit, en proberen het dicht te gooien, en werpen zich dan op één of andere goedkope god die ze dan voor hun karretje kunnen spannen, opdat hun valse zelf op de troon zit. Dit valse zelf is universeel en heeft zelf die valse goden gemaakt als dienstknechten en

dienstmaagden.

31. Krasana, het hemelse Zelf, is de combinatie loon, kennis en belasting.

DE BIJ

1.

1. Alles gebeurt maar één keer. De rest, de herhaling, is alleen herinnering. Alles kan maar één keer gebeuren.

2. Het Zelf is een eiland in de Rivier van vergetelheid.

3. De essentie van alle wezens is de aarde. De essentie van de aarde is het water.

4. In deze essentie is het Zelf als een eiland, als een centrum van techniek.

5. Ja, dit is de heilige regen, de heilige weelde van het Zelf.

6. De zeven zonnen van zoetheid zenden hun stralen op het Heilige Zelf. Daarom is het Heilige Zelf een bron van Zoetheid.

7. En zo is het Zelf een centrum van electriciteit. En als het Zelf verwond is, dan zijn de wonden verhoudingen van electriciteit. Daarom zal de Genezer veel van electriciteit moeten weten.

8. Het valse zelf is als gevaarlijke vissen in het water, en als gevaarlijke dieren in de oerwouden van het Heilige Zelf.

9. Strijd daarom om in te gaan, opdat gij met uw Heilige Zelf verzoend wordt.

10. De vrees van de onwetendheid is de vrees der dwazen, maar de vrees van de kennis is de vrees van de rechtvaardigen.

11. Laat men daarom mediteren op de zeven zonnen van zoetheid, en daarvan de adem ontvangen. En zie, de adem van zoetheid is dezelfde als de zeven zonnen van zoetheid.

12. En het hemelse zelf is een vuurberg in het meer van vergetelheid, brengende het vuur van kennis voor de onthechting van de rechtvaardigen. Onthecht u van alle dingen om zo uw hemelse zelf te ontmoeten.

13. En de essentie van vuur is water, en de essentie van water is melk.

14. Zo zult gij uzelf vinden als een eiland in de oerzee van melk.

15. Hier zult gij de ladder vinden.

2.

1. Het Zelf is eindeloos.

2. Nu, zou iemand het zelf gebruiken zonder het zelf te kennen, zie, zijn hoofd zou van hem afrollen.

3. En zou iemand een lied zingen zonder het Zelf te kennen, ziet, zijn hoofd zou van hem afrollen.

4. En zou u een lied zingen tot de Heerin, zonder Haar te kennen, ziet, uw hoofd zou van u afvallen.

5. Te mediteren op het hemelse Zelf is goed. Wanneer men zegt dat iets van het hemelse Zelf is, terwijl dat niet zo is, dan is het niet van het hemelse Zelf.

6. Het Zelf nu is een cyclus van seizoenen, als de kroon van het leven. Laat een mens hierop mediteren.

7. Het Hemelse Zelf is de lelie op het water. Het water is de nectar.

8. De bijen zijn het loon. Zij komen van de zeven zonnen van zoetheid. Zij brengen weelde tot de lelie.

VUK

HET BOEK VAN HUUR

‘Vuk’ is een amazone woord voor het Heilige Land, 'boek' en ‘huur’.

1. De Brug van Samaharin
2. Zellot
3. De Heilige Gokker
4. De Chocolade Prins
5. Rozinde

1. DE BRUG VAN SAMAHARIN

1. Suikerzoet, een paleis in het oerwoud, een land genaamd Sinsabijne,
Als een oase in de woestijn, het is overal en nergens,
Je kan er alleen komen over de brug van Samaharin,
Zij komen daar vanuit alle religies, de oogst is groot

2. Zij volgen hun hart,
In hun hart is het suikerzoet en warm,
Hier vinden zij de grote opdracht,
Als een groot spel

3. Kent gij de wetten van snoep,
Kan uw hart het verdragen wanneer de grote overstromingen van zoetheid zullen komen,
Of zult gij dan klagen,
Het is de Heilige Zoetheid

4. Het heilig snoep zal u leiden, en het heilig snoep zal afrekenen met klagers,
Bespot daarom het heilig snoep niet,
Vreselijk is het te vallen in de handen van het Heilige Snoep,
Ziet, Zij troont ver boven alle aardse koninkrijken

5. Uw Moeder is Snoep,
Vergeet het niet.
Het Heilige Snoep draagt een gesel,
Als een agent van Sinsabijne

6. Zij troont in het Verborgene,
Wie oren heeft die hore,
Het snoep zal geen zondaren aannemen,
Nee, het snoep zal niet zoet zijn tot hen die niet zoet waren

7. De snoep apocalypse is gekomen,
Het is niet om te eten of aan te raken,

Het is om naar te luisteren,
Het is om te verdienen

8. Ziet dan, Zij is het Grote Verbodene,
Zij smelt altijd weg wanneer de aandacht op Haar gericht wordt,
Zij verdwijnt altijd weer,
Zij is het Grote Snoep, Zij is onnavolgbaar

9. Zij vlucht tot de grote stad als Haar raadsel en schuilplaats,
Hier heeft Zij Haar agentschap, Haar kronen zijn hoog,
Hier heeft Zij Haar martelkamers,
Want het Snoep zal niet toelaten dat men Haar volgt

10. Alles zult gij moeten huren,
Zij zal niet toestaan dat iemand bezit heeft,
Alles zult gij moeten verdienen,
Met pijn, bloed, zweet en tranen

2. ZELLOT

1. Oh nee, dit is te zoet,
Is dit alles wat je doet,
Je bent alleen maar zoet naar mij,
Zeg, vertel me wat je moet

2. Oh nee, veel te zoet,
Ik klaag hier iedere dag,

Zeg, mag het eens wat minder,
Je zachtheid breekt mijn gemoed

3. Ik zie het al, je bent de koningin van het grote snoep,
Je martelt mij met snoep, omdat ik je nooit had moeten volgen,
Het is mijn eigen schuld, geen weg terug,
De straf is eeuwig, hier zal ik mijn dagen moeten slijten

4. Oh, hoe zal ik hier ontsnappen,
Uit deze eeuwige straf, het Grote Snoep heeft mij geslagen,
En de koningin lacht,
Geen kant om op te gaan, alles is hier van Haar

5. Oh snoep, je doet mij pijn,
Telkens hetzelfde refrein,
Zoetheid voor en zoetheid na,
Als het steken van een bij

6. Oh koningin, alsjeblieft stop dat ding,
Ik houd het niet meer uit,
Ik zal sterven in de snoep,
Ondanks dat ik Je roep

7. Ik weet U hoort mij niet,
U hoort alleen Uzelf,
U ziet me niet eens staan,
En dan beschuldigt U mij van wanen

8. Het Grote Snoep heeft mij opgesloten,
Ze ontkent alles wat Ze heeft gedaan,
De huur hoef ik hier niet te betalen,
Ik krijg alles gratis

3. DE HEILIGE GOKKER

1. Ik ben voor haar slechts een nummer,
Als het zoete communisme,
Ze heeft nummers op haar kroon,
En ik ben hier in een gok paradijs

2. Zij is het Heilige Casino,
Ik ben slechts een gokker,
Ik raak deze gokkasten niet aan,
Als je misgokt verlies je je hoofd

3. Maar ik besef dat elke stap hier gokken is,
Ik kan aan deze machines niet ontkomen,
Ik heb haar nodig, maar ze vaagt altijd weg,
Ik heb de jackpot nog niet gewonnen

4. In de gokpaleizen van Sinsabijne wordt het snoep gemaakt,
Alles is hier van snoep,
Zij zit op een hoge troon,
Bereiken kan ik haar niet, want ik heb het gokspel nog niet gewonnen

5. Kaarten, dobbelstenen en pionnen,
Zij heeft dit alles verzonnen,
Leer mij de kunst van het gokken,
Leer mij een heilige gokker te zijn

4. DE CHOCOLADE PRINS

1. Er was eens een chocolade koning die een zoon had. De prins was bestemd voor de troon, maar op een dag vluchtte de prins uit het paleis. De chocolade koning liet een heleboel lakeien op zoek gaan naar de prins. Na vele jaren vonden ze hem in het bos, waar hij samen met een arm meisje woonde.
2. De lakeien namen de prins mee terug naar het paleis. De chocolade koning was woedend, en liet hem opsluiten in een kerker. ‘Je moest je schamen,’ zei de chocolade koning, ‘jij moet later de troon op.’

3. Het arme meisje was erg verdrietig en smeekte de chocolade koning om hem vrij te laten, maar de chocolade koning was onverbiddelijk. Iemand moest de troonopvolger zijn, en dat was zijn zoon, de prins.
4. Na vele jaren werd de prins uit de kerker gehaald, omdat hij de nieuwe chocolade koning zou worden. Tegelijk was er een grote bruiloft, maar de prins mocht niet met het arme meisje trouwen, maar met iemand die zijn vader voor hem had bestemd. Iedereen op de bruiloft was heel blij, behalve het arme meisje. Zij huilde de hele dag, en iedereen vroeg haar waarom, maar het meisje gaf geen antwoord.
5. Ook de prins was erg verdrietig toen hij het arme meisje zo zag huilen. De prins sprong op zijn paard, greep het huilende arme meisje en reed met haar weg. ‘Liefste,’ zei de prins. ‘Nu moeten we zo ver weg gaan dat niemand ons meer kan vinden.’ Ze besloten de zee over te gaan in een bootje. Na een hele lange tijd varen kwamen ze op een eiland waar hele enge wachters woonden. Ze waren hongerig, want ze hadden al tijden niets gegeten.
6. ‘Ik weet een plaats waar jullie volop kunnen eten,’ zei de prins. En de prins wees op de plaats waar hij vandaan kwam. ‘Daar is een rijk van chocolade. Eet smakelijk.’
7. Dat lieten de hele enge wachters zich natuurlijk geen twee keer zeggen. En zo hadden de prins en het arme meisje het eiland helemaal voor hen alleen.

5. ROZINDE

1. Er was eens een meisje dat heel diep onder de grond opgesloten leefde om voor een draak te koken. Het meisje heette Rozinde. Altijd als ze niet snel genoeg was met koken dan werden de vlammen onder haar grote ketel woester en woester.
2. Ook wilde de draak altijd veel verschillende soorten vreemd vlees, en daarom moest Rozinde vaak op jacht. Als ze niet snel genoeg was met jagen dan werd haar boog ineens vuurheet en dan viel ze altijd op de grond van de pijn.
3. Op een dag schoot een prins een pijl op de draak af en bevrijdde Rozinde. Hij nam haar mee naar zijn kasteel. Om tegen de draak beschermd te zijn moest ze elke dag baden in een bad vol met melk onder het kasteel.
4. En elke dag moesten er wilde bloemen in geworpen worden. De prins hield veel van het meisje en op een dag trouwde hij met haar. Maar toen eens de prinses vergat in het bad van melk te baden sloeg de draak toe, en nam haar weer naar de diepe plaats onder de grond. Nu moest Rozinde nog harder werken, en was de draak woester dan ooit.
5. Op een dag kwam de prins om zijn Rozinde te halen, maar de draak sloot hem op achter tralies van vuur. Rozinde werd elke dag steeds verdrietiger. Op een dag was ze weer op jacht voor de draak en vond een hert in het struikgewas. ‘Heus, schiet me niet,’ zei het hert, ‘dan zal ik je al mijn melk geven.’ En toen herinnerde Rozinde het weer dat de draak niet tegen melk kon. Ook vroeg Rozinde aan het hert waar wilde bloemen waren.
6. Het hert had heel veel melk te geven, en al gauw was er een heel bad vol. Toen

gooide Rozinde de wilde bloemen erin. Snel nam Rozinde een bad in de melk en ging met natte kleren terug.

7. Toen ze bij de vuurtralies aankwam wreef ze met haar melknatte kleren er tegenaan terwijl de tralies kapot sprongen. Snel greep ze haar prins bij de hand en samen renden ze naar het bad. Hier waren ze veilig tussen de wilde bloemen. Maar al gauw kwam de draak een kijkje nemen. Hij wist dat hij niks tegen hen kon beginnen zolang ze iedere dag een bad zouden nemen in de melk. Maar hij wachtte en wachtte, en vandaag wacht hij nog steeds.

HET WETBOEK VAN SNOEP

De Sprookjesgod van Snoep

1. Het vlammetje van snoep,
Zo'n heel klein vlammetje maar,
Brengt mij tot leven

2. Ik was door een lange tunnel gegaan,
En nu ben ik hier, de deuren van snoep geopend

3. Oh deuren van snoep, zo schoon, zo zoet,
Maar niet te zoet,
Het leidt tot de natuur, en is dan zo bitter,
Als bittere chocolade,
Wij hebben het plein gevonden,
En vonden de schoen

4. Een klein snoepvlammetje maar, bracht mij tot leven,
En nu ben ik hier ...
Het vertelt verhalen,
Het is altijd bij me,
Het gaat in mijn mond zitten, en dan is alles goed

5. Daar rennen de leeuwen van chocola,
Tot de rivier van chocola,
En dan is alles goed

6. Met de snoepsleutel opende ik deze deuren,
En nu is alles goed

7. Ik heb de snoepsleutels,
Ik zag de spiegel van visioenen

8. Oh, mierzoet zijn deze snoepjes,
En dan plotseling zo bitter,
Dan staat mijn mond in brand,
En dan vertel ik verhalen die ik niet meer kan stoppen,
Is dit het medicijn ?

9. Mijn uniform is van snoep,
Het maakte mij lang,
En nu zulke lange woorden als balken,
Die dan tot bruggen worden,
Waarop we allen kunnen wonen

10. Iemand sloeg mij met snoep, en nu ben ik hier,
Haar gesel was zo zoet, maar bracht bittere striemen,
En nu droom ik

11. Hier waar men zoete tranen huilt,
Rode billen geslagen door het snoep,
Zo rood dat het druipt,
Rode drop in de nacht,
Tot de rode rivieren leidt het

12. Hier waar men zoete koeken slikt,
Hier waar men altijd hongerig is,
Oh, het snoep is hier zo duur,
En ik heb te weinig

13. Hier waar zoete koeken marcheren,
Hier waar het kaas de koning is,

Verdronk ik zevenmaal,
Ik wil hier niet wezen,
Maar ze grepen mij

14. In een gevangenis met zoete tralies,
Hier sleet ik mijn dagen,
Er gebeurde nooit wat,
Alles was saai,
Alles was pepernoten,
Maar die kon ik nooit grijpen,
Ik kon alleen toekijken van achter de tralies

15. Zij druipt als het snoep,
En ik wordt dronken,
Het bittere heeft zoetheid voortgebracht,
En nu is het niet meer te stoppen,
Ja, het snoep zal ons oordelen,
Hoge tronen van chocola,
Het witte snoep is gekomen,
Als witte koffie,
Het stroomt uit haar borsten

16. Ik had een strijd tegen snoep,
Mijn hele leven,
Het stak mij, en liet mij niet door

17. Oh, het snoep,
Als helse pijn,
Vergif in mijn hoofd,
En het vertelt verhalen

18. Nu mag ik niet overdrijven,
Maar het snoep doet dat wel,
Hypocriet als het is
En liegen dat het kan,
Als de vorstin van alle leugens

19. Terwijl ik altijd de waarheid moet spreken.

20. Maar het snoep laat mij dromen,
Als een schip op hoge golven,
Ik zie in de verte de vrouwen van chocola dansen

21. Zijn zij niet schoon ?
Is dit geen uiteenzetting van het geluk ?
Of spelen zij maar een spel ?
Zij martelen ons totdat wij snoep zijn,
Met minder nemen zij geen genoegen

22. Wie zijn die vrouwen van chocola ?
Zij vertellen grote verhalen,
Zij maken ons bang

23. Is alles dan slechts een stockholm syndroom ?
Wie zijn die vrouwen van chocola ?
Zijn zij niet schoon ? Nee, zij zijn vies

24. Waarom eet ik dan van ze ?
Ach, ziet u, het is het gedwongen chocola

25. Als ze vertellen ben ik één en al oor,
Ze vertellen de hele nacht, totdat ik doodmoe in slaap val,
Ja, op de golven ben ik, de golven van chocola,
En dan vergeet ik haar naam, totdat alles saai is

26. Het is het gedwongen chocola,
En je slaapt er vreemd van,
Je raakt gehecht aan de dingen waarin je gevangen bent,
Zo niet, dan zou het niet best wezen,
Want ontsnapping wordt zwaar gestrafd

27. Ik kon niet meer,
De pijn werd mij te zwaar, en ik gaf uiteindelijk toe,
Ik brak onder het gewicht,
En zo dienen wij allen het rijk van chocola

28. Chocola is wedergekomen,
Wie ?
De vrouwen van chocola die dansen,
Totdat het tolt voor onze ogen,
Hun verhalen brengen ons in een trance,
Zijn ze schoon of zijn ze vuil ?
Heel vuil

29. Dat chocola halen ze uit het diepste van de aarde,
Je wil niet weten hoe ze dat maken,
En zij dreigen en slaan,
Totdat wij allen snoep zijn

30. Wij zijn in de fabriek,
Met gekken aan het stuur

31. Komt dat zien, het kunstwerk der eeuwen,
Het is een boek, een roze boek met bruine slingers,
Een boek van chocola, en het is gedwongen

32. Wat nou, zei de haas, 'k heb liever koning kaas

33. Zo'n schouwspel van de eeuwen,
Waar een sprookjesgod van snoep de legers van chocola en drop beheerst,
Van hier rijst het licht, van hier rijst het water,
Het gevecht is tot de dood,
Het gevecht is tot de rode rivier

De Wachters van Chocola

1. Ik woonde aan de gracht. Ik zag ze daar marcheren in een optocht, die chocolade vrouwen die op weg waren naar hun paus in het kathedraal, een andere chocolade vrouw met een hoge puntmuts. Het was een vreemd gezicht, ik zie het nog voor me. In trage pas gingen ze voort. Sommigen naakt, anderen in lange gewaden, allen chocolade vrouwen.

2. En ik dacht, ik lijk wel gek, droom ik ? Ik nam nog een kop chocolade koffie, maar ik zag het nog steeds. En zombies kwamen op uit de grachten. De chocolade politie moest eraan te pas komen, want het liep uit op een oorlog. De zombies hadden het niet zo op de chocolade paus met haar chocolade vrouwen. Nonnen waren het in ieder geval niet, vandaar alle naaktheid, maar ach, het was slechts chocola.

3. Die nacht droomde ik over de chocolade paus, of moet ik pauzin zeggen, want ze was een vrouw ? Ze ontkleedde zich voor mij, maar ach, het was slechts chocola. Ik meldde het niet bij de chocolade politie. En ik vond het wel lekker. Ik was toch altijd al een grote chocolade fan geweest. In ieder geval was de pauzin hier aan de macht. Ik denk dat ze zelfs de chocolade politie bestuurde, maar echte bewijzen heb ik daar niet voor.

4. Ik schreef in ieder geval flink in mijn chocolade dagboeken over haar, mijn avonturen met de pauzin. Geweldige avonturen waren dat. Ze leerde mij hoe te zweven over de grachten.

5. Ik droomde dat ik naar de maan ging met haar. Ik droomde teveel om op te noemen. Ze leidde mij naar een fabriek waar het chocola werd gemaakt. Hier waren strenge wetten. Als er niet aan die wetten werden gehouden dan begonnen de koppen te rollen. De doodstraf stond op het maken van valse chocolade. Dat was iets van de zombies. De zombies hielden niet van de chocolade pauzin, en al helemaal niet van haar wetten.

6. Daarom waren zij ook zombies. Ze waren geen deel van de bruine chocolade, noch de witte chocolade. Zij aten het alleen zo nu en dan ... valse, stinkende chocolade ... afvalschocolade zoals we dat noemen ...

7. Oh chocolade pauzin, gij die hoog troont boven de stad, boven de grachten,
Neem mij nog eens mee naar de maan,
Geef mij uitzicht over alle dingen, en de sleutel van chocola

8. Nu wist ik niet wat die sleutel van chocola inhield, maar het scheen belangrijk te zijn.
Zonder die sleutel zouden we niet kunnen leven, en als zombies worden.

9. Daarom ging ik op zoek naar de sleutel van chocola. Al jaren zoek ik naar het geheim van chocolade. Ik kijk vaak naar de grachten, omdat ik weet dat het daar ergens moet wezen. En soms zie ik ze nog steeds marcheren, die vrouwen van chocolade, of gewoon de chocolade politie.

10. Op een dag ging ik mijn huis uit toen ik ze weer zag marcheren. Ze namen mij op, en droegen mij door de stad, naar de chocolade paus. Ze liet mij vele brieven van chocolade zien, die ik moest

eten. Zowel witte als bruine chocola. Het Woord van chocola was tot mij gekomen. Het was een heilige ervaring, en dit was toch wel het beste wat er was.

11. Het geheim was in mijn handen. Ik bewoog mijn vingers, en er kwamen woorden uit hen op.

12. Er waren wetten in mijn handen, ijzeren wetten ... de wetten van chocola ...
Er mocht hier niet van afgeweken worden, anders zouden er koppen rollen.
Ik schreef hierover in mijn dierbare chocolade dagboeken.

13. Er was een standbeeld van een jongetje van wit chocola ... Volgens mij was ik dat jongetje, maar ik wist het niet zeker ... Het jongetje was gemarteld totdat hij witte chocolade was geworden ... Maar ik ben hier ... Misschien leidt ik een dubbelleven, en wie martelde mij ?

14. Ik had nooit het bos in moeten gaan, want daar leven indianen ... Het is beter in de stad te blijven, dat weet ik nu wel zeker ... de chocolade stad ... Wij zijn te zwaar en diep gemarteld, en nu zijn wij chocola ... De tuinhekken zijn hoog, en daarachter ligt het bos ... Niemand kan daar komen ...

15. De wachters van chocola zouden mij nooit doorlaten ... Veel te gevaarlijk in het bos ...

16. Wat is er van mij geworden na al die jaren ? Ik droom nog veel over het bos ... Grote nachtmerries zijn het ... Totdat chocola mij altijd sust, en ik weer wakker wordt ... Oh, chocola, waar moest ik zijn zonder jou ... Jij hebt me nooit meer losgelaten ...

Het Geheim van Chocola

1. Ik stond in de chocolade bibliotheek,
Een chocolade wachter had me hier gebracht,
's Nachts komen ze altijd, die chocolade vrouwen van het bos,
Om kinderen mee te roven,
Hier zou ik veilig zijn

2. Hier waren alleen maar boeken, waarin al die verhalen stonden,
En daar zag ik het geheim van chocola,
In een gouden koets

3. Ik stapte in en het nam mij mee,
Tot een plek aan de grote zee,
Ik stapte uit in het zand,
En zij van de gouden koets strooide zand op mijn hoofd,
Ze zag eruit als snoep,
De meest goddelijke, exotische vormen,
Vreemd snoep

4. Ik zag het geheim van chocola,
Ze had vele gezichten, ... gezichten van snoep ...

5. Het was goddelijk, heilig en majestueus snoep,
Zij was mijn snoepprinses,
Zij was als snoepstandbeelden in een zaal,
Zij was een kaleidoscopisch schip,
In haar snoepfabriek werkte ik

6. Ik zag haar daar staan met de sleutel,
Die ze aan mij gaf ...
Kaleidoscopische goddelijke realiteiten ...

7. Ze staat aan de kassa in een snoepwinkel,
Als een standbeeld, en dan sijpelt het beeld weg,
Verdwijnende in de eeuwigheid, en dan is alles weer water

8. Wij zijn in de waterdroom,
Wij kunnen het niet vastgrijpen,
Maar wij moeten het zelf worden,
Ontwaken tot heerlijkheid,
Tot de goddelijke droom

9. Zij staat daar in mijn herinneringen, en dan brokkelt alles af,
Alles is snoep, en dan vat alles vlam
Ik probeer weg te rennen, maar ik ben als aan de grond geplakt,
Ja, het snoep is een groot lijden, totdat wij zelf snoep zijn geworden

10. Zo is dan snoep het sieraad van het lijden,
Het ware ontwaken,
Maar onderwerpt u dan aan de wetten van snoep

11. Hier zijn de wetten van snoep :
Alles is kaleidoscopisch
Alles is dualistisch,
Alles kan uitgelegd worden op meerdere manieren,
Alles is esoterisch,

12. Het orthodoxe is de bruine chocola, het uiterlijke en lichamelijke,
Terwijl het innerlijke, esoterische, is de witte chocola,
De bruine chocola is het vrouwelijke, en de witte chocola is het mannelijke,
Het horizontale kan zo ver gaan totdat het vertikaal wordt,

13. Alles gaat tot het ravijn, de afgrond,
Heb geduld met het horizontale,
Het wordt vanzelf vertikaal wanneer het tijd is ...
Zie het horizontale als de schat ...
Het enigmatische sieraad van het lijden ...

14. Dat je er doorheen gaat is een zegen ...
Hier zijn de wetten van snoep :

Liegt niet langer, maar komt tot de waarheid,
De waarheid is in het worden ...
De waarheid is in het dromen ...
Het zoete is koning, het harde zoete ...

15. Het zachte zoete is de leugen ...
Kom dan tot Haar die hard is,
En eet niet van Haar als zij niet zoet is,
Want het zoete is koningin .... het harde zoete ...
Het zachte zoete leidt tot verderf ...
Het harde heeft Haar eigen zachtheid, diep binnenin,

16. Zonder het harde komt gij niet tot het zachte ...
Dit zijn de wetten van snoep,
Misleidt uzelf niet,
Wie zegt het snoep is zonder lijden is overgeleverd aan de zombies ...

17. Ik ben de snoepprins, het standbeeld van de eeuwigheid,
En zij is de tijd, zij vaagt altijd weg ...
Zij die haar volgen vinden haar niet,
Maar moeten de prijs betalen om zelf zoals haar te worden,
Ik draag haar diep in mijn hart,

18. Ik ben de snoepprins, het standbeeld van de eeuwigheid,
En zij is mijn snoepprinses, het standbeeld van de tijd,
Wij kunnen niet samen zijn, want het zwaard van de wetten van chocola heeft gesproken,
En het is gestoken in een steen van de chocolade stad,

19. Alleen een kind kan het eruit krijgen, mijn eigen innerlijke kind, ikzelf ...
Daarom ben ik op weg naar deze steen, maar ik zal het nooit bereiken,
Want ik moet sterven, opdat het kind geboren kan worden ...
Het geheim van chocola ....

De Snoepgodin

1. De stad was gebouwd op fundamenten van snoep,
Drie grote pilaren vanuit de onderwereld,
En daarop veel lagen van snoep als fundament

2. Het wonder van snoep rustte op de zee,
Op de branding, als een schijnend licht,
Het spiegelde daar als de snoepspiegel,
En zovelen keken om te verstenen,

Ja, dit land is duister en hard

3. Het wonder van snoep was een jager,
Op haar rijtuig ontvoerdde zij kinderen,
Om hen te maken als haar

4. Ik was één van hen,
Niemand kon mij redden,
Nu ben ik dan snoep

5. En ik predik een nieuw evangelie,
Het evangelie van het harde snoep

6. Want hard was zij, en nu ben ik ook hard,
En het is nog steeds hard tegen hard,
Maar zij is harder

7. Zij breekt door muren en door bergen,
Zij laat zich niet storen door stadswachters,
Zij neemt wat zij nemen wil

8. Zij hebben een standbeeld van mij gemaakt,
Want zij konden mij niet volgen,
Zodra ze mij volgen smelt ik weg

9. Niemand kan mij volgen,
Ze moeten worden als mij,
Een standbeeld is alles wat ze van mij hebben ...

De Ontsluiering

1. De snoepzon blaast en raast over de zee,
Waar velen verdrinken,
Onder de snoepzon,
Dat is haar wens

2. De snoepzon blaast en raast over de wildernis,
Waar velen sterven,
Onder de snoepzon,
Dat is haar wens

3. Waarom sterven wij ?
Om te ontwaken tot de hogere zon,
De snoepzon

4. Wie bent u dan ?
Ik ben de snoepzon,
Ik heb alle dingen gemaakt,
Ik heb mijzelf gesluierd in vele sluiers,
Opdat gij mij niet zult vinden, voordat u zelf als mij bent geworden

5. Het wonder van snoep blaast en raast over de stad,
Zij bewaakt haar geheim,
Zij kunnen het niet dragen,
Zij vallen aan haar voeten neer

6. Zij staat in de wildernis,
Met snoepsluiers om haar heen,
Dunne witte doorzichtige sluiers,
En nu vallen zij af,
Kunt gij doorgronden en dragen wat gij ziet ?
Zij is een vrouw van chocola,
Zij draagt de wetten van chocola in haar hart

7. Zij is een droom,
En gij kunt de droom niet wegjagen,
Het komt tot hen die slapen

De Boeddhistische Bijbel

Jakeelsh
Ra-Boeddha
Namaboe
Kikkerkoning
Ova
Nachtdans
Gouden Soetra

Jakeelsh

1.

Het Roze Schip

1. Paarse kappen hebben zij op, om de verduistering uit te beelden. De steen van verduistering ligt in de kast, naast de steen van de verleging. Zij hebben gestreden tegen de verlichting. Ook hebben zij de witte steen van slavernij verkregen, en de blauwe steen van gebondenheid. Zo is de steen van verleging geel, en de steen van verduistering rood. Want alleen het rode leidt tot verduistering, en dan zal de slaap komen, het paarse. Ziet zij is ook de paarse ruiter op het paarse paard van het vijfde zegel.
2. Paarse kappen hebben zij op. Ik kom van ver. U heeft mijn stralen verkeerd uitgelegd. Deze waren in de wind vervormd. Maar nu ben ik gekomen. Ik heb de draak der lichten verslagen. Zo kon ik komen tot de verduistering en de verleging. Ik ben ledig geworden, en heb hierin de heilige gebondenheid gevonden, tot Wadjet, zij die de Butu is, de moeder Boeto en Boeddha.
3. Mijn naam is niet licht, maar duisternis, waarin ik kon onthechten. Ik ben de Amitabha Boeddha. Mijn naam is leven door duisternis. Ik ben tot het nachtzicht gekomen, en hierin heb ik Haar gezien. Mijn Boeddha brandde af, totdat de Butu overbleef. Ik betaalde belasting en deed boete tot herstel. Zo zweerde ik de valse Boeddha af. Ik leidt dan tot het westelijke paradijs. Ik breng u tot slaap.
4. Rust in mij. Leg uw ogen in mij ten ruste. Ik ben de Amitabha Boeddha, de Amon-Tabysian, werkende voor de Wadjet. In het roze schip leidt ik u voort.

2.

Wadjet-Osiris

1. Ik droom. U droomt. Zo zijn wij allen in een droom, aan elkaar verbonden door de slaap.
2. Ik ben de Wadjet-Osiris die u leidt tot de dromenboom, waar we allen elkaar ontmoeten en samensmelten, tot een grote mix.
3. Ik ben de Wadjet-Osiris, de boom van uw heil, de staf van Aton.
4. Zo zijn wij allen in een droomboot. Wij varen op dezelfde golven, en die weerspiegelen de dromen, en weerspiegelen het verleden, waarin wij visioenen zien, waarin wij veranderingen zien.
5. Ik ben de grote Wadjet-Osiris, als de dodenboot, waarin gij allen vaart, tot de eeuwigheden waarin alles zichtbaar wordt, en waarin alles begrepen wordt.
6. Ik leidt u door de duisternissen heen en de grote chaos.

3.

De Afdaling van Eva

1. Het samensmelten van de religies is begonnen.
2. Zij werden allen op de droomboot meegenomen.
3. Zie, het samensmelten is begonnen. Zie, de dromenboom spreekt.
4. Eva vluchtte door het woud tot het westerse paradijs.
5. Hier vond zij een ring, een boze ring die zij moest verslaan. Ja, het stak haar, en wilde haar niet meer loslaten, en zij viel in een giftige slaap.

6. Zo kwam zij door dromen en nachtmerries dieper in het westelijke paradijs, vechtende tegen de illusies, en zij overwon.
7. Nu rijdt zij dan op het paard der nachtmerries, en gebruikt zijn gif in de jacht.
8. Dromen namen haar mee over de rivieren. Zij daalde af in het westelijke paradijs.
9. Zo is zij als een dromenkoningin, als een ballerina, werpende haar speer.
10. Een groot amazone is zij, als de amazone-koningin, opperhoofd over velen. Bruin is haar huid, donker is zij, door de duisternis bemint.
11. Door de moeder is zij bemint. Zij is binnengenomen, en zij hebben haar niet verworpen.
12. Zij kreeg een kamer en een tuin, een lach en een schreeuw. Een grote heldin is zij.
13. In de tuinen groeit haar lach, tot spot groeit zij uit. Zij heeft de mannelijke onderdrukking overwonnen.
14. Hun schedels heeft zij op haar palen gestoken, hun bloed aan de hyena's gevoerd. Beschermd is zij door haar hyena's. Zij hebben haar meegenomen over vele bruggen.
15. Zij kwam tot het westelijke paradijs, over zeeen van ijs, waar zij bijna stierf.
16. Een gevangene van kou was zij, een gevangene van de stad.
17. Ja, een misbruikte vrouw was zij, vol angst en woede.
18. Depressiviteit was haar gezel, en verwarring haar meester.
19. Door vele woestijnen ging zij, en had gevechten met vele poortwachters. Zij gebruikte haar mes en speer, en hyena's waren aan haar zijde. Ja, zij hadden haar opgezocht. Zij verlieten haar niet. Zij braken haar gevangenis-deuren open.
20. Zij namen haar mee door zee en land. Zij lieten niet los wanneer zij een vijand hadden gebeten. Nooit zouden zij loslaten. Hun kaken braken botten. Ja, beender-eters zijn zij.
21. Hebt gij die bottenbrekers gezien ? Zij breken zelfs de schedels met hun kaken. Zij zijn op weg naar de grote stad.
22. In de naam van Eva zetten zij velen vrij. De moeder heeft hen gezonden. Zij leiden moederlozen tot de grote wildernis. Ja, het westelijke paradijs roept hen.

4.

Suriname

1. Vairocana de Grote, weet gij dan niet wat dit betekent ? Wai-Ra-Kana, de veranderende, piercende tijdschijf, het grote wiel.
2. Hij straalt blauw aan de hemel, als een reusachtig monster. Hebt gij het gezien ? Hij is de grote Vairocana, tot Ra gekomen, de grote tijdschijf, waarin alles geordend is. Ja, chaos heeft hij gesticht, in een grote wildernis, maar nu is de schepping tot orde en rust gekomen, om zo de eeuwigheden te tonen.
3. Hebt gij dan niet lief, de grote Vairocana, de exotische ? Hij was dan geroofd uit de wildernissen van Suriname, in het hoge amazone gebied, in het Noorden.
4. Hebt gij dan niet gezien hoe zij hem stalen ? Hebt gij dan niet gezien waar zij hem naartoe namen ?
5. Zo is hij dan de Wai-Rapa-Kana, hij die piercet. Hij die de tijd inbrengt en laat draaien. Hij is de Wai-Ra'a-Kana, werkende voor Wadjet, voor de grote Butu-moeder.
6. Roof hem maar uit Suriname. Het zal u spijten, want de wraak van de Grote Butu Moeder zal over u zijn. Ja, de Moeder Boeddha zal zich tegen u keren, want gij hebt over haar gelogen.
7. Grote dingen hebt gij tegen haar gedaan, en een grote wolk is opgegaan, maar de cobra zal u slaan.
8. Hyena's zullen u wegslepen om uw zonden.

5.

De Buffeljager

1. Hebt gij niet gezien hoe de Grote Boeddha Moeder afrekende met het monster ?
2. Ook zij werd gestolen uit Suriname. Zij is de Grote Butu Moeder, de belaster en tuchtigende.
3. Hebt daarom de tucht lief, opdat gij uw moeder niet verwerpt.
4. Sebek zwemt over de nijl, langs het riet, langs de landen van Egypte. Zijn rug is opgestoken, klaar om aan te vallen, hen die de moeder verachten.
5. Zij die haar verworpen hebben zijn zijn vijand. Mededogen zal hij met hen niet hebben.
6. Zijn rug is opgestoken, opgetrokken, klaar om aan te vallen, hen die de moeder hebben verworpen.
7. Zij hebben mannelijke goden gemaakt, om zo de moeder te temmen. Maar zij strijden tegen een wilde.
8. In het riet wacht Sebek, totdat zij langskomen, en dan snelt hij toe. Ja, veel eten zal hij op die dag.
9. Ratnasambhava, hij die geboren is uit de juweel, uit de steen, de rots, ja, hij is Mitra, de buffeljager, om zo de mannelijke suprematie leugen te verbreken, waarvan de buffeldemoon het symbool is. Boze geesten verjaagd hij, maar waarom zou hij dit kunnen doen zonder zelf te hongeren en te vasten ?
10. Hij is Rapuki-Sambo-Hava, hij die uit een indiaan geboren is, hij wiens borst is gepiercet, door Eva, die Adam's borst piercete door het symbool van de slang.
11. Heilig zijn deze woorden. Zo is de buffeljager de hongerende, die vecht tegen zijn eigen vlees. Jaag dan op uw eigen vlees, uw eigen valse natuur, ja, een boze, trotse natuur, eerzuchtig en machtslustig.
12. Deze natuur vreest de mens, omdat hij de mens wil behagen. Mensenvrees als mensenbehagenis heeft dan geen deel in de boot van Wadjet, en zie, Sebek zal die mens verslinden.
13. Juda-Aser is dan de hongerende buffeljager. Ja, lang heeft hij gevast voor deze jacht, om zo zijn valse mannenvlees te doorspietsen.

Ra-Boeddha

1.

Sebek

1. Sebek, de trotse. Hij is in het riet, klaar om toe te slaan. Hij sluipt door het riet, op zoek naar prooi. Zijn prooi ziet hem niet komen. Wadjet heeft zijn prooi verblind.
2. Tot de stad van Boeddha gaat hij, want zij hebben hem verkeerd voorgesteld. Hij komt om het zegel te verbreken.
3. Al hun goden vermorzeld hij.
4. Sebek is op weg naar de grote stad, om te herscheppen.
5. Sebek komt om te plunderen. Hij is de grote plunderaar.
6. Kijk dan naar de grote stad, naar haar hoge gebouwen en haar punten. Kijk hoe zij door de lucht steken. Weet dan dat Sebek tot haar zal komen om haar te oordelen. Ja, hij zal haar naakt maken en haar verslinden, en niemand zal met haar rekenen.
7. Zo schuift hij door het riet om te komen tot die grote stad.
8. Onderweg komt hij veel prooi tegen die hij ook verslindt. Ja, op jacht is hij.
9. Zo is dan Sebek als een teken onder de hemelen gegeven dat het einde nabij is.
10. Met zijn buik schuift hij door de modder om zich te vervuilen, als een goede camouflage. Zijn prooi merkt hem niet op. Van achteren overmeestert hij hen.
11. Ja, de zegen van Buto is over hem.
12. Kijk hoe hij met zijn poten toeslaat en hen grijpt tussen zijn enorme kaken. Nee, mededogen

zal hij niet hebben. Het heeft al te lang geduurd.
13. Zo trekt hij zijn prooi de rivier in, en zal niet met hen rekenen.
14. Een groot oordeel is gekomen tot de grote stad en haar aanhangers. En ook hen die van de wildernis zijn zijn voor hem niet veilig. Wadjet is dan op oorlogspad, en heeft haar krokodil voor haar uitgezonden.

2.

1. Akshobhya is dan Aker-Sebek, die in het Surinaamse oerwoud Kra-Sabi is, en Kra-Sabana, die het kennen van de Moeder is, en van de eeuwige jachtvelden. Zij is het kennen van de verstotings-theologie.
2. Zij zal de valse Boeddha-beelden kapotslaan. Zwaar tuchtigen zal zij een ieder die verkeerd met deze beelden omgaat.
3. Zij is dan de Moeder Gnosis, maar gij zult de valse Akshobhya boeddha moeten verslaan, de boze geest Elza de krokodillen-mens met het mes.
4. Laat haar u dan niet doen afdwalen.
5. Versla dan de valse krokodil, opdat Sebek u niet zal verslinden.
6. Gij zult de valse krokodil, Elza, dan moeten doden om tot de Moeder Gnosis te komen, en om te ontkomen aan de wraak van Sebek.

3.

De Ra-Ebrig Brug

1. Over de Ra-Ebrig brug zijn de Egyptische goden en godinnen tot het boeddhisme gekomen om Boeddha's te worden. Geb-Boeddha staat aan de kant van de weg, liftende, en heenwijzende tot een groot vuur.
2. Ja, daar in de stad, daar hangt hij. Hij hangt daar nog steeds, terwijl niemand luisterde. Daarom brandt de grote stad nu.
3. In zijn tempel zit hij op een hoge troon. Als een zwaardvechter is hij.
4. Daag hem dan niet uit in de ring, want het zal u bezuren.
5. Een groot zwaardvechter is hij, Geb-Boeddha. Aan de kant van de weg staat hij, op weg naar ijsvlaktes. Van de natuur houdt hij. Het is koud, en hij vecht.
6. Ja, zeven lange dagen heeft hij gevochten om Sebek vrij te zetten. Nu is dan Sebek-Boeddha gekomen, heersende over de kisten. Heersende over de grafkisten en de urnen, schatten van het verleden.
7. Sebek-Boeddha zit op zijn troon, om toe te slaan. Samen hadden zij Shu bevrijdt en Nut. Nu is dan Nut-Boeddha in haar tempel, om de grote Nun-Boeddha vrij te zetten. Hij was in diepe gevangenschap, maar nu zijn zijn deuren opengebroken.
8. Komt dan tot zijn poorten, en daagt hem niet uit in de ring, want het zal u bezuren.
9. Nu-Boeddha zit op haar troon. Van hier stroomt de genezing. Tot Osiris-Boeddha stroomt het, en hij gebruikt het om de doden te oordelen. Ja, Nut-Boeddha is zijn moeder, en Geb-Boeddha zijn vader. En zijn hond, Anubis-Boeddha, helpt hem.
10. Zij draaien rond als een machine. Want er is veel werk te doen. Ook Thoth-Boeddha zit hoog op zijn troon, als een ibis. Hij bewaakt de archieven. Daag hem niet uit in een gevecht, want het zal u berouwen. Ook zal het u bezuren.
11. Maat-Boeddha is met hem, om de wet voor te houden. Allen worden zij getest aan haar veer.
12. Zij is de grote struisvogel, hoog in Virgo is zij gekomen, waar zij de scepter zwaait.
13. Geb-Boeddha is op reis naar haar, om zo samen met haar Ra-Boeddha vrij te zetten, die in de dieptes van de onderwereld, in diepe putten opgesloten zit. Ook Shu-Boeddha zal helpen, om zo poorten voor hem te openen.

14.Zo is er dan grote rijkdom in de onderwereld, bewaakt door de Boeddha's van Egypte.
15.Oh, gezegende brug Ra-
16.Ebrig, gij hebt heil gebracht. Ja, grote zegen hebt gij gezonden.

4.

Hathor-Boeddha op de Boot

1. Hathor-Boeddha op de boot, om betekenissen te veranderen, te verdiepen. Haar pen graveert in het verleden. Zij verandert de liederen. Oh, Hathor-Boeddha, geprezen zij u, om uw heerlijkheid.
2. Hathor-Boeddha, zwemmende langs haar boot met Sebek-Boeddha. Een monster is hij in het vergieten van bloed, het bloed van de vijand, en van de onoplettenden.
3. Nee, mededogen kent hij niet wanneer een vreemde hem benadert. Zij die Hathor-Boeddha niet kennen zijn verworpen.
4. Langs haar boten zwemt hij, om indringers neer te halen. Tot de diepte trekt hij hen, en sleept hen dan naar de oceanen. Naar zeeen van bloed zal hij hen slepen, tot een tragisch lot. Rovers komen niet ver. Piraten hebben geen succes. Zwaar betalen zullen zij.
5. Hathor-Boeddha is op haar boot. Zij kijkt vooruit en ziet de wildernissen langs de kanten van haar rivier. Veel vissen zwemmen in haar rivier, op weg naar de gelukzalige zon der eeuwigheid.
6. Oh, komt dan tot de stad van Aton-Boeddha, die gouden stad, waar wezen onderdak vinden.
7. Oh, komt dan tot de stad van Aton-Boeddha, waar naar armen geluisterd wordt.
8. Hathor-Boeddha zij geprezen. Zij is een grote brug tot Aton-Boeddha en tot Bastet-Boeddha. Het oog van Ra-Boeddha is zij. Zij zal haar vader genezen.
9. Hathor-Boeddha is op haar boot. Ook Horus-Boeddha en Geb-Boeddha zijn met haar, om met de grote Maat-Boeddha sleutel Ra-Boeddha te redden. Diep in de onderwereld zit hij opgesloten.
10. Bastet-Boeddha roept hen van ver, om hen te leiden, tot de grote stad van Aton-Boeddha.
11. Oh, grote stad van Aton-Boeddha, oh stad van velen, stad van harten. Gij bent de uitverkorene. Gij bent de rode zon, de rode bal. Over de zee dreef gij, waar niemand u kon bereiken. Allen moesten zij u vaarwel zeggen, maar nu bent gij in de rode morgenstond weer opgekomen. Oh, rode zon, oh zon van het bloed van de vijand.
12. Zeg uw vijand vaarwel, en zegent uw vijanden.

5.

1. Hebt gij de tempel van Ra-Boeddha gezien ? Hij staat daar met een zwaard, om de levenden en de doden te oordelen, om te transformeren en betekenissen te veranderen, en om cryptische betekenissen te doen verschijnen. Ja, hij zal het verleden veranderen, en dit zal uw toekomst zijn.
2. Alles is al gebeurd in het verleden, en opgetekend in de tempel van Ra-Boeddha. Hij is het immer-veranderende geheugen.
3. Door uw geheugen zult gij leven en veranderen. Door uw geheugen zult gij zijn tempel vinden. Vanuit diepe putten kwam hij opzetten.
4. Zo is dan uw geheugen de schat van uw leven. Het geheugen spreekt, verandert en geneest. Zo zult gij een diepe en eeuwige genezing vinden.
5. Een levend geheugen is wat ik u geef. Zij opent poorten en sluit deuren. Ik heb mijn oog, Hathor-Boeddha, tot u gezonden, om u te leiden over haar rivieren tot mijn stad. Ik ben Ra-Boeddha.

6. Kom tot mijn wit-gouden stad door uw geheugen.

Namaboe

1.

1. Geb-Boeddha, langs de weg, waar de wolfsmuggen zijn. Zij zijn op weg naar de grote stad.
2. Zij brengen een nieuwe belasting, gestreepte stokken die zij ergens insteken.
3. Geb-Boeddha is op weg naar zijn tempel, na de jacht.
4. Hij grijpt een wagen, en zet zijn jacht voort totdat hij in zijn tempel is, in de grote stad.
5. Een wildernis zal het worden. Zijn haren zijn groen, en hij blaast stoom.
6. Dan zinkt hij in de bosvijver om in een vis te veranderen. Zo zal hij zijn de gehele nacht, totdat het morgen is. De hele stad brandt in de nacht.
7. De morgenstond is de wildernis, een nieuwe natuur.
8. Tot haar wezen komen wij, de grote Namaboe.
9. Haar haren reiken tot aan de rivier.
10. Hier groeien de rozen en bouwen hun huizen. Over de zeeen hangen ze. Niets is te groot voor hen.
11. Deze wegen leiden naar de wildernis, waar alles bloeit.
12. De wolfsmuggen staan langs de kant van de weg om gestreepte stokken in de wagens te steken, om hen af te tappen voor belasting.
13. Zij zijn werkers van Geb-Boeddha.
14. Zij breken de wetten en veranderen hen. Zij zijn de koningen over de zeeen.
15. Zij kunnen niet uit de fuiken komen. Zij zijn zelf ook onderhevig aan belastingen.
16. De wolfsmuggen paraderen daar als de prinsen van satire. Zij veranderen de betekenissen.
17. Zij zijn het zelfreinigend vermogen van het geheugen.
18. Zij paraderen daar met lange lansen, gestreepte stokken. Die steken zij in de wagens, en gaan dan met die wagens mee. Zij moeten naar de grote stad. Alles zal tot een wildernis worden.
19. Onder een boom werd Geb-Boeddha verwekt, en hij groeit zelf ook als een boom. Tot de hoge huizen gaat hij.
20. Tot de raven spreekt hij. Zij doen wat hij hen opdraagt. Zij brengen boodschappen tot de grote Nut-Boeddha.
21. Warme vellen der vruchten omhullen hem. Zij voeren hem naar zachte wateren, waar hij slaapt, en tot de rozen komt. Komt tot de rozen, tot duizend duizelingen, en droom.
22. Zo komt hij tot de stad van Bastet-Boeddha, waar de raadselen opgelost worden. Zij is als een warme deken over hem, terwijl de stad brandt in de nacht, en ten onder gaat in ijs. In de morgen is alles wildernis.
23. Hij is op weg naar Neith-Boeddha, die hem de oorlog en de jacht leert.
24. Dan neemt zij hem naar haar kamp. In de nacht is zij een stad.
25. Oh, brandende stad, luister wanneer Geb-Boeddha tot u is gekomen, en wanneer hij gaat tot Neith-Boeddha. Leert van hen en wordt wijs.
26. Oh, brandende stad, wanneer Geb-Boeddha tot de huizen komt, dan is dat als een brandende wind die de zeilen verbrandt. Gij zult allen zwemmen. Hij zal uw boten breken en tot de dieptes trekken. Ja, Geb-Boeddha is tot u gekomen.
27. En na hem zal Sebek-Boeddha tot u komen, om zijn tempel in uw hart op te richten.

2.

1. Tot de hoge woningen zullen zij komen, om hen te zuiveren door vuur. Ja, de zon zal in uw

midden zijn, en uw ruiters op paarden verpletteren.

2. Neith-Boeddha zal haar pijl op u richten, en alle knie zal voor haar buigen, en alle tong zal haar belijden.
3. Alle ogen zullen op haar gericht zijn. Op een hoog paard zal zij zitten, en de volkeren leiden. Zij zal de levenden en doden oordelen.
4. Haar ogen zullen zijn als stralen van vuur, en zij zal haar wet oprichten.
5. Zij zal haar koninkrijk bouwen op de golven van de zee, en hen tot rust brengen. Ja, een koninkrijk van vrede zal zij bouwen. De aarde zal van haar zijn, en alles wat daarop is.
6. Vijanden zal zij met elkaar verzoenen, en hen elkaar doen zegenen.
7. Zij is de grote Neith-Boeddha. In de golven heeft zij haar woning.
8. In geheimenissen en mysterieen leidt zij hen binnen.
9. Tot de stad der ouden zal zij gaan, en de stad zal branden. Het jonge kind zal zij redden, en het brengen tot de wildernis, om het te verbergen in een parel.
10. De woeste zee is zij. Vanuit haar water kwam de zon voort, als de waterlichten.
11. Waterlichten in haar hand, zeeen van het rode. Zij brengt de zeep tot het hoofd, en zeept haar in.
12. Zij deed Ra-Boeddha voortkomen, en de Sebek-Boeddha. Haar lichten bouwen een nieuwe aarde. Zij komen voort uit het water, als een waterige zon. Dan smeert zij haar lichaam in, om de rozen te ruiken.
13. Zij komt tot de tuinen van het verleden, en raakt hen aan met gouden handen. Dan staat alles in brand, en de wildernis stroomt binnen. Alles is water, alles is visioen.
14. Op het droge voedt zij haar kinderen op, en leert hen over de flessen. Zij staan daar zonder naam, maar zij geeft hen namen. Zij leert hen fluitspelen. Alle wonden zijn gaten.
15. De fluit van Neith-Boeddha schiep alles. Zoveel wonden in een fluit. Nu kan zij hem bespelen. Leer de weg van de wonden, als de weg van fluitgaten, als de weg van muziek.
16. De fluit van Neith-Boeddha, een geschenk aan hen die haar volgen. Zij troont op de schelp, op de octopus. Hier weeft zij haar namen tot een nieuwe taal. Zij is de redder van velen. Komt daarom tot haar, komt binnen in haar stad. Lees wat zij op de muren heeft geschreven. Haar platen vertellen een verhaal.
17. Ik zag haar komen van ver, tot de wolfsmuggen, om hen haar wegen te leren.
18. Ja, Geb-Boeddha nam zij aan als zoon, en leerde hem haar evangelie. Hij bouwde steden voor haar, die zij liet branden.
19. Ren daarom, opdat de storm u zal opnemen tot de wildernis.
20. In het vuur van Neith-Boeddha is een nieuwe taal.
21. Met luipaarden komt zij in haar jachtwagens. Zij laten haar niet alleen. Over de wegen gaat zij, langs wolfmuggen, langs haar zoon, Geb-Boeddha. Ja, altijd zal hij voor haar buigen. Tot Osiris-Boeddha bracht zij hem, en tot Shu-Boeddha, tot hun scholen.
22. Ook droeg zij hem op tot Thoth-Boeddha. Een nieuwe rozentuin was daar, mer een rozenwildernis, waar hij lang dwaalde. Hij zocht zijn weg tevergeefs, zodat zij hem moest opnemen. Ja, zij kwam hem tegemoet.
23. Ren daarom tot haar, want zij zal u leiden. Zij zal u wijsheid en inzicht geven.
24. Met Geb-Boeddha stond zij langs de weg, om met hem te liften. Zij waren op weg naar de stad van Bastet-Boeddha. Toen zij tot haar kwamen bedekte zij hen met warme dekens, en gaf hen rust. Zij sprak warme woorden van vrede en troost, en liefde was over hen.

3.

1. Het huis van Bastet-Boeddha is groot. Zij herbergt velen, met haar zoon Anubis-Boeddha. Zij is het oog van Ra-Boeddha.
2. Zo worden de parels gepeld in haar dieptes. De waterlichten komen hier uit voort, zoveel sluiers in haar tempels. Zo omhullen de hoofden van hen die tot haar naderen.

3. Zij spreekt tot hen in echo's en raadselen.
4. Haar lampen verlichten het huis, en haar lampen leiden het pad door de kelders.
5. Haar kelders leiden tot de ondergrondse zeeen van Geb-Boeddha.
6. Hier heeft zij haar schepen, en haar eilanden.
7. Zij brengt veel geheimenissen met haar mee. Zij ondersteunt het konijnenkind.

4.

De Grote Verzoening

1. De zwarte hond is door de glazen gebroken. Ik zag hem er zo doorheen rennen.
2. Tot twee krokodillen in een bos rende hij. Ik heb dit eerder gezien.
3. De Oosterse man sprak dat hij blij was dat ik was gekomen. Ik moest even een half uur op hem wachten.
4. Hij nam mij mee naar een tuin, waar bijzondere vruchten groeiden.
5. De man had twee krokodillen, en zei dat hij al een half uur op mij wachtte. Ik was in de war. Hier is waar de realiteiten kruizen.
6. De zwarte hond was door de realiteiten gebroken en liet hen kruizen. Nu stroomt het sap van de bomen. Het trekt in onze hoofden. Het trekt als thee, als een weg tot de onderwereld.
7. Veel moest ik er van drinken, maar nu zijn alle dingen beter. Geen dorre doodsbeenderen meer.
8. En ik zag een open veld, en daarachter nog meer tuinen, met lange paden. Ik rende er op af. In de tuinen waren hallen met elkaar verbonden door gangen.
9. Veel vrouwen waren hier. Zij maakten de rode strepen. De gangen zouden leiden tot een kleine stad.
10. Deze stad was diep in het bos.
11. Hebben zij hier doorgangen gemaakt ? Hebben zij hier de afscheiding overwonnen ?
12. Ja, overwinnen zult gij de afscheiding. Gij zult de afscheiding moeten overwinnen. Bent gij dan van de grote afscheiding of van de verzoening ?
13. Hoe zouden dingen kunnen leven als zij niet met elkaar verzoend worden ? Zijn het niet allemaal delen van elkaar ? Zonder de grote verzoening is er geen leven mogelijk. Tot deze verzoening werd de zwarte hond uitgezonden. Hij greep u in de nacht.
14. Hij nam u mee tot verre plaatsen die waren vergeten.
15. Hij nam u mee tot het theeveld en tot de kabouterboom. Hij nam u mee tot achter de velden, tot de grote oerwouden. Ja, de gangen waren eenzaam, en gij waart depressief en angstig. Maar zij brachten u tot de grote verzoening.
16. Zo is dan de grote verzoening opgesteld tot het heiligen van uw zielen. Daartoe is de zwarte hond ter bewaking opgesteld.

5.

1. De oude man nam u mee tot China, tot achter de velden, tot de tuinen en hun kleine steden. Allen zijn zij omringd door tuinen, totdat de zwarte hond hen ook grijpt.
2. Ik breng je de boeddhistische droom diep in je hart, lang verstoten, lang onbegrepen.
3. De zwarte hond bewaakte je. Je mocht er niet naar binnen, omdat het te gevaarlijk was.
4. Een groot medicijn is de zwarte hond, als een medicijn-wiel.
5. Gij moet dit medicijn leren kennen, en de angst overwinnen.

Kikkerkoning

1.

1. Geb is in de insectische wereld de kikker koning. In triomf komt hij de stad binnen.
2. Hij is de kikker-boeddha. Hij draagt en bewaakt de cyclussen.
3. Naar de kikkerstad zijn zij op weg. Zij staan langs de weg.
4. Een aureool is om hun hoofd. Zij bewaken de cyclussen.
5. De profeten hebben humor en maken veel plezier. Zij zijn op weg naar het grote feest in kikkerstad.
6. Hier wacht Geb, de kikkerkoning op hen.
7. Zo zullen daar dan dwaze en wijze maagden zijn.
8. Aan de kanten van de weg staan de profeten, en over de weg gaan de monikken met de paarse kappen. Op weg naar de kikkerstad zijn zij.
9. Zij zijn allen van het vijfde zegel, om hen van de grote onderdrukking tot slaap te brengen.
10. Dromen zullen zij geven in de nacht, waar de kikkerkoning op hen wacht.
11. Ik word zo rustig van die stoeten monikken in paarse kappen. Zij komen met veel boeken en hebben de sleutels van de archieven.
12. Tot diep in het bos gaan zij, tot het kasteel van de kikkerkoning.

2.

De Roze Zon

1. In de eetzaal zitten zij, onder een grote klok. Allemaal hebben zij hun kamers in dit kasteel.
2. Zij kennen de wegen tot de archieven, en dragen hiertoe de sleutels.
3. Zoveel grotten zijn hier. Zij kennen de weg tot hen.
4. Van hieruit wordt de zwarte hond uitgezonden, om kinderen te halen.
5. Hij haalde mij ook. Daarom ben ik hier.
6. De monniken met de paarse kappen hebben zich opgesteld rondom de paarse steen. Allen kijken ze erna hoe het glimt, en hoe het hun harten verlicht.
7. Allen zijn zij om de paarse steen, de steen van slaap, om ze de roze lichten te vangen, de dromen. Zo is paars de heilige kleur van de slaap, en roze de heilige kleur van de droom. Komt dan tot de roze zon.
8. Ik zal uw harten verlichten en u een geheimenis vertellen. Veracht de rugpiercings niet, want de ruggegraat is dan de verbinding tussen de slaap en de droom. Zo is de top van de ruggegraat de slaap, en de bodem van de ruggegraat is de droom, en de poort tot de dromen. Hierom hebt gij de rugpiercings nodig.
9. En ik zal uw ruggegraten vrijzetten, en dit zal uw wapen zijn. Ja, een grote boog zal het zijn in uw handen, om tot slaap te wekken, en tot dromen.
10. Leert daarom de ruggeboog te gebruiken. Ziet, zij is een machtige brug, en een groot geheimenis. Komt hiertoe tot de roze zon, en leef.
11. Zo zal de roze zon een ieder binnennemen die haar boog draagt. Maar zij die het jagen niet leren zullen erdoor ten onder gaan.
12. Aan de kanten van de wegen staat zij, om te liften. Velen zullen aan haar voorbij gaan en in het ravijn storten. Ja, de zee zal hen grijpen, de roze zee, en hen leiden tot de afgrond van vergetelheid.
13. Waakt daarom. Wijst haar niet af, wanneer zij tot u roept, want zij is uw moeder.
14. Zo zijn er dan velen die haar trachten na te bootsen. Zij staan op hun schepen om tot u te

roepen, maar luister naar hen niet. Uw moeder staat aan de kanten van de weg. Zij is de roze zon, en zal u tot dromen leiden.

15. Zo is dan de roze zon een groot geheimenis voor hen die haar liefhebben. Hebt haar lief. Dit zal u tot grote behoudenis zijn, en tot verzoening. Zij dan is uitgezonden om te verzoenen. Scheurt uzelf daarom niet van haar af.
16. Gij zult de geesten van valsheid overwinnen wanneer gij in haar licht wandelt. Zonder de paarse steen is het echter niet mogelijk haar te behagen. Zij geeft het haar beminden in de slaap.
17. Ja, een licht van grote onderscheiding is zij, en van groot overzicht. Kom dan tot haar heilige berg, waar zij haar visioenen schenkt.
18. Komt dan tot de grote roze zonnestad om tot haar te naderen. Hier troont zij in grote liefde en vrede, want het wiel van Emerius is in haar hart en hand, uitgezonden om de volkeren en naties met elkaar te verzoenen. Geef dan acht op deze woorden.
19. Zij komt om dove oren te openen, en om blinden te laten zien. Ziet, haar monniken heeft zij tot u gezonden om u te onderwijzen. Zij zijn dan van de paarse kappen. Zij staan om de paarse steen heen, om zijn geheimenissen te doorgronden.
20. Ja, een groot strijder is de paarse steen, om slaap te brengen over de volkeren, opdat zij elkaar niet meer verscheuren. Zo zal de paarse steen alles tot rust brengen.

3.

1. Een groot strijder is opgestaan. Ziet, het is de kikkerkoning.
2. Hij heeft goud in zijn hand, en zilver is op zijn gezicht. Een bronzen aureool leidt hem, tot de vijvers van het verleden. Hier vist hij.
3. Een groot strijder is hier, en een jager. Ziet, hij heeft het verleden verandert.

Ova

1.

De Grote Roze Zonnestad

1. Ik leidt u dan. Ik ben de kikkerkoning. Ik heb overwonnen, en door de roze zon verzoening gebracht en kennis. Ja, grote helderheid en wijsheid heb ik geschonken. Kom dan tot mijn licht.
2. In de duisternis stierf het licht, in de diepe slaap, om zo de roze droom voort te brengen.
3. Ja, diep in het paarse stierf u. Mijn paarse ruiter zond ik tot u uit, en ik veranderde het visioen waarin u leefde.
4. Een paarse koning ben ik, die de betekenissen aan u zal laten zien.
5. Ik stierf op een vlot, in het wak van het paarse.
6. In het paarse wak werd ik gezogen, en kwam in dromen tot leven, diep in het roze.
7. Zo daalde ik tot onder het roze.
8. Ziet ik kwam tot grote wijsheid, tot de archieven van het verleden.
9. Ik tekende veel op, als een schriftgeleerde. Ik bracht dit alles tot de heilige berg.

10. In de grote roze zonnestad vond ik haar, en ik nam haar op tot de paarse bergen.
11. Ja, in het paars zonk zij, tot de stralen van groot licht, de droom.
12. Alles was in het roze, totdat wij tot onder het roze zonken.
13. Ik heb u dit gezonden om tot de paarse regen te komen. Ik heb mijn ruiter gezonden.
14. Paars was hij, en paars zal hij zijn, om het grote roze te brengen, de grote droom.
15. Ja, slaap bracht hij tot de volkeren. Hij nam van het zout der zee, en het zand der aarde, en strooide dit in hun ogen. Ja, vergif spoot hij daar. Hij is de grote konings-cobra.
16. Van een afstand spuit hij, om harten te verlammen en in te nemen. De spier brak hij.
17. Ik kan je meenemen tot achter de paarse bergen. Daar baden zij in goud en glorie om het roze voort te brengen. Zeventig maal zeven keer is het roze gezuiverd, wanneer het tot de grote roze stad komt, als een grote oogst.
18. Ik zal u leiden tot de grote roze zonnestad. Laat mij daarom toe, en verhindert de kinderen niet.
19. Wordt dan als een kind, opdat gij kunt binnengaan. Ik heb u de sleutels gegeven.

2.

De Paarse Ruiter

1. Op het grote Emerius wiel kwam ik tot u. Ik gaf u de sleutels, en nam u met mij mee, in de stoet van de paarse ruiters, en het leger van de paarse kappen.
2. Ik nam u op. Niemand kon mij stoppen. Ik ben de paarse ruiter, het vijfde zegel. Tot slaap wek ik, en leidt u tot dromen. Tot de grote afgrond bent gij gekomen. Hier vallen de konijnenoren af.
3. Een boeddhistisch testament geef ik u, om samen te smelten met alles waaraan u gebonden bent. Dit zal u zijn tot grote bevrijding.
4. Zeventig maal heeft de grote moeder getuchtigt, opdat er een dag van vrede zou komen. Zij is hierin streng en meedogenloos geweest.
5. Barmhartigheid kwam niet tot u. Het zou al uw groei staken. Gij moest sterven en deel worden van de natuur. Ja, diep moest het zaad vallen, tot in de paarse afgronden.
6. Het vijfde zegel op uw hoofd verbreek ik nu, opdat gij tot de diepe dromen komt.
7. Komt dan, mijn geliefde, en laat uw leven en verleden achter u. Ik zal u leiden tot de inzichten daarachter.
8. Kom met mij mee, ik zal u leiden langs rivieren, en tot diepe waterbronnen. Ja, de geheimen der natuur zal ik aan u schenken.
9. Ik zal u leiden tot de gouden fontein, waar u nieuwe inzichten ontvangt. Ja, van grote doorbraak zullen zij zijn.
10. Zij met de paarse kappen hebben het hoofd van de reus gespleten.
11. Zo is er doorgang in de berg, tot een nieuwe morgen. Ja, het nachtzicht zal op u vallen als een sluier. De sluiers van dromen zijn tot u gekomen. Zij staan slechts licht in de weg. Volg mij dan, opdat ik u de weg zal tonen.

3.

Ova

1. Kom dan tot verlichting, tot het grote Emerius-wiel om tot de geheimen van de onderwereld te komen, tot Ova in zijn boot, over de groene rivieren van de dood, langs de oerwouden van het grote heil.
2. Ja, kom tot de boot van Ova, om als een Ova te worden, een goddelijke verlichte.
3. Shu is in de insectische wereld de schildpad boeddha, die ook tot een Ova is geworden, de

grotere verlichting door een grotere verduistering in de onderwereld. Een groot shamaan is hij.

4. Kom dan tot de grote witte zonnestad waar Shu troont, als de grote schildpad Ova.
5. Roep dan zijn naam uit, en hij zal u helpen, hij die de dieptes en lengtes kent van de rivieren des doods. Ziet, deze rivieren zijn groen.
6. Ook gij dan kunt het Ova-schap bereiken, door verlicht te raken in het diepste van de onderwereld, door de vele reizen in de boot van de Ova.
7. Ziet dan, hij is de grote god der eiken. Ja, de god van de bomen is hij, en van de boomthee. Hij schenkt de boomthee, opdat gij diep zult reizen. Ja, opdat gij tot de grote geheimenissen van de onderwereld komt. Geprezen zij daarom Ova.
8. Komt dan tot het grote wereldschip van de grote Shu-boeddha en de Shu-Ova, de heilige schildpad.
9. Zijn ster staat aan de hemel om u te leiden. Uw verlossing is nabij gekomen.

4.

Ani-Ova

1. Zo gaat de Ova-verlichting dan dieper dan de Boeddha-verlichting.
2. Zo is dan Ani-Ova de schriftgeleerde der kabouters. Ja, als de kabouterboom is hij, opgestaan tot grote behoudenis.
3. Bij een kaars spreekt hij de verzen uit, tot verzoening en onthechting. Zo veranderen de betekenissen.
4. Een groot Ova is hij, en waardig tot eredienst.

Nachtdans

1.

De Paarse en Oranje Traan

1. Zo zult gij dan lezen uit de insectische boeken, en komen tot grote verlichting.
2. Ziet dan, hierin wordt alles doorvertaald.
3. En Ani-Ova zal uw gids zijn. Ja, een groot bewaker van de insectische geschriften is hij.
4. Amida-Boeddha is de oneindige, onsterfelijke liefde, die tot verlichting leidt.
5. Deze is de sleutel tot het westelijke paradijs. Paars is de kleur van de heilige slaap. De paarse traan zal de valsheid in het boeddhisme, de valse priesters en wachters van het boeddhisme, de valse dharmapala's, verslaan. Het zal hun gewaden laten branden.
6. Zo is oranje de kleur van de symbolisering en het surrealisme, om het letterlijke te verbreken. Hiertoe is de oranje traan gezonden.
7. Ziet dan, zij zijn de tranen van de Amida-Boeddha.

2.

1. Om tot Amida te komen, zult gij langs zijn krokodillen moeten gaan. Zij vertegenwoordigen

het tandartsvolk wat giftige en besmette, niet passende gedwongen implantaten uitdeelt aan het volk. Zij moeten verslagen worden.

2. Zo zult gij de twee-laagse aureool ontvangen. Eén dezer valse krokodillen is het christendom.
3. Zo zal Amida uitgieten van zijn traan, ja, de zilveren traan, en de roze.
4. Ja, op uw hoofden zal hij hen uitgieten, opdat gij komt tot zijn eindeloze en onsterfelijke liefde.
5. Deze tranen zullen u zuiveren en dromen geven. Kom dan tot zijn heilige boom.

3.

1. Langs de krokodillen gaat zij, Guanyin, langs de steigers, waar de boten zijn. Zij komt van ver. Zij wandelde over de wateren, over de zeeen, de golven, als de grote zeegodin.
2. En nu is zij hier. Zij draait in een vreemde dans, waarin zij haar messen grijpt.
3. De grote Guanyin is gekomen. Dan begint zij haar speren-dans.
4. Is zij niet in het Karaibs de grote kapurarary, de gevangenis van de hemel.
5. Zij is de grote Kapurarary op de krokodillen-brug. Eens was zij geroofd uit de Surinaamse oerwouden.
6. Nu staat zij op de Surinaamse brug. Deze brug gaat door de dieptes van Azie, om betekenissen te veranderen, ja, door de dieptes van het boeddhisme.
7. Zij is de grote Kapurarary.
8. Kent gij dan de bruggen en stallen der gouden krokodillen ? Sebek-Boeddha heeft dan overwonnen, en Sebek-Ova.
9. Oh, komt dan tot de grote Sebek-Boeddha en Sebek-Ova, opdat gij de valse krokodillen zult overwinnen.

4.

1. Zij is de grote meesteres, de grote Kapurarary. Komt dan tot haar, opdat gij haar gouden krokodillen zult zien. Dezen hebben overwonnen, en zo zult gij ook overwinnen als gij aan hen vasthoudt.
2. De brug van de gouden krokodillen leidt tot de gouden zonnestad.
3. Deze stad zal over u komen als een groot nachtzicht. Ja, de levenden en de doden zal zij oordelen. Zij is de grote nachtstad.
4. Komt tot haar in paarse gewaden, met paarse kappen, opdat gij haar monniken zijt. Komt tot haar paarse steen, en baadt in haar roze vijvers. Grote dromen zult gij dromen. Zo zal zij worden tot een oranje zon.
5. De zon van het surrealisme is zij, de nachtzon, als een groot nachtzicht.
6. Zij draait de betekenissen om, en legt nieuwe verbindingen. Het verleden verandert in haar hand.
7. Alle gouden krokodillen leiden tot de oranje zon.
8. Ziet gij dan het grote contrast tussen de nacht en het nachtzicht ? Ja, als waterlichten zijn zij. De zee is haar zon.
9. Komt dan op uit de grote dieptes, waar gij gebonden lag, in de ongekende dieptes van de zee.
10. De Kapurarary heeft u meegenomen tot de oranje zon.
11. Hier zullen betekenissen veranderen. Hier zal uw leven veranderen. U bent in een groot

visioen.

12. Kunt u haar bruine huid zien ? Kunt u door haar maskers heenkijken. Zij danst met de naker-maskers, en toont haar woeste gedaante wanneer zij in die dans deze maskers afrukt. Dan zal zij voor u staan in al haar glorie.
13. Niemand ontkomt aan haar greep. Zij is soeverein.
14. Kijk dan naar de dans van de Kapurarary, de dans van de nacht, waarin zij haar gezichten toont.
15. Zij is de grote meesteres, staande op gouden krokodillen. Zij heeft de woest stomende krokodil overwonnen, en aan haar onderworpen.
16. Zo danst zij gedurende de nacht, om het verleden te veranderen. De top van de kabouterboom is zij, leidende tot de oranje zon.
17. Een groot visioen is zij, wachtende om u aan te raken. Zij is de grote nachtdans.

Gouden Soetra

1.

1. De nacht van de zwarte kat, de zwarte panter, Bastet. Ook zij breekt door de ruiten, zoals de zwarte hond.
2. In het diepste van de nacht is zij dronken als Sekhmet.
3. Ze rent door de ruiten, en dan valt de markt. Vele slaven zet zij vrij, en neemt hen tot de wildernis.
4. Zij rent door de ruiten, en neemt hen tot de Rode Kap en de dobbelsteen, in de diepte van het oerwoud. Hier laat zij hen opgroeien.
5. De grote Nut-vogel vliegt hier, om hen mee te nemen tot verre zeeen en hun afgelegen, verlaten eilanden.
6. Hier hebben wij over gedroomd. Hoe de woeste stormvogel ons meenam.
7. Hier hebben wij lang op gewacht, ja zelfs gewacht op de zeestranden, hoe de donkere, rode vogel ons zou meenemen. Wij hebben het gezien. De grote Venus is gevallen.
8. Nu is de poort geopend. Nu zien wij uitgestrekte bloemenvelden, reikende tot aan het paradijs. De Nut-vogel neemt ons mee.
9. Hebt gij het gezien, hoe de zwarte panter door de glazen rende ? Het brak door alles heen, om u uit te leiden.
10. Het bracht u tot de wildernis. In de verte ziet u andere steden.

2.

1. Nacht van de zwarte hond. Ik rende weg, maar hij was te snel. Ik probeerde me te verschuilen, maar hij vond mij wel.
2. Hij nam mij mee, door de duistere nachten, over duistere zeeen, tot een land hier ver vandaan.
3. Nacht van de zwarte hond, zo schoon, zo blauw, totdat hij in een blauwe hond verandert, en dan een rode.
4. Nacht van Anubis. Nu ben je een boeddha, nu ben je een Ova, komende tot het dagzicht.
5. Nacht van Anubis, de droom, zo hoog, het gaat zo snel, maar wij vinden het wel.
6. Droom van de nacht van Anubis, ik kan het voelen, het is zo dichtbij.
7. Droom van de nacht van Anubis, ik zie hem staan, het is hem die ik zo mis, mijn Anubis.
8. Door de glazen rende hij, hij nam mij mee, naar die andere wereld, tot Toran.
9. Door de ruiten brak hij, om mij mee te nemen, over de blauwe zeeen, om tot het rode in te gaan.

10. Nacht van de zwarte hond, ik daal af, tot de doodsbeenderen van het verleden. En als ik ze aanraak staan zij op, als een groot leger.
11. Oh, nacht van Anubis, oh nacht van groot gemis, om tot nieuwe dingen te gaan. Het oude mogen wij vergeten.
12. Oh, nacht van Anubis, de traan waarin wij baden, met de oranje vlammen, in de mist, leidende ons tot de oranje zon.
13. Tot de oranje zon zal ik gaan, in de nacht van Anubis.

3.

1. Tot de gouden zonnestad komen wij, die dan oranje wordt.
2. Diep zullen wij in deze stad doordringen.
3. Diep geworteld is deze stad.
4. Het nachtgewoel komt tot rustige golven.
5. Ons schip rijst op, als een groot leger. Een schip van het verleden.
6. Ontwaakt gij die slaapt. Droom niet langer. Kom het schip binnen.
7. Ontwaakt gij die slaapt, gij die de zwarte hond hebt zien rennen, totdat hij rood werd,
8. Wanneer het oranje het blauwe slaat.

Gouden Honingraat

9. Zij bewaken de gouden honingraat, hoog in de gouden stad, de zonnestad, in het diepste van de nacht. Als de nachtzon komt het op, om ons allemaal te leiden. De gouden honing spreekt.
10. Het is in onze hoofden, nu de hond door de ruiten is gesprongen.
11. Alles is hier gemaakt van gouden honingraten, een nieuwe taal.
12. Tot Toran ben ik gekomen, aan de poorten van de grote wildernis.
13. De zwarte hond heeft het gedaan.
14. Hij kwam om mij te ontvoeren.
15. In de wildernis blaft hij, opdat ik hem volg.
16. Tot de honingstad, volg mij, tot die gouden zonnestad.
17. Van hieruit kunnen wij de wildernis zien, en de oranje zon.
18. Oh, oranje ruiter, neem mij mee.

4.

1. In het zoete ontwaak ik, een zoete stad. Tot de wildernis ga ik, achter de bergen, over het spoor.
2. Komt dan tot het grote Nunspeet, de grote oorlogs-zone, waar de oranje zon op de loer staat.
3. Ja, de oranje kinderlokker loopt daar rond, in de bossen wonende, om kinderen te nemen tot de oranje zon, waar het surreele heerst. Oh, breek dan de banden van het letterlijke, en kom tot de symboliek achter de dingen, en de diepere cryptiek.
4. Van laag tot laag ga ik, ik zeg de steden vaarwel. In zijn hand ben ik. Ik was meegenomen door de wolf, door een oranje kinderlokkers. Zijn wij dan niet allen oranje leugenaars, staande in zebra's boten ? Kalibra Bazina.
5. Het is de spreuk die jij nog steeds spreekt. Jij nam mij mee tot achter de bergen, over het spoor, tot de oranje zon, waar al onze dromen omdraaien.
6. Gij ziet het daar, die oranje huizen, en dan spoedig is alles wildernis. Zijn huis stond in de weg.
7. In het zoete ontwaak ik, nu in diepe wildernis, waar de planten spreken, de struiken mij meenemen, tot achter de tuinen, ja, tot achter het gele. Van dromen is niet veel gekomen.

Het waren slechts nachtmerries, maar alles wordt duidelijk in de oranje wildernis. Ik volg de sporen, ik leg mijzelf neer in het zand, om te gaan tot het witte huis, waar de theologen wonen.

8. Aan het strand wonen zij. Ik ben hier bij de zee aangekomen, de zee van het oneindige.
9. Die theologen rijden in harige auto's, langbenige auto's. Ik denk dat ik al weet wat hen drijft. Dit zijn vreemde dagen.
10. Zij staan op de duinen om hun kaarten te sturen, en dan ontploft hun huis. De schade is groot, en wie zal dat betalen ?
11. Kruisigt hem, kruisigt hem, roepen zij. Zij hebben hun zondebok gevonden, totdat Sebek ook hen wegsleurt, meegenomen op de golven van de zee.
12. Als een boot breekt het door de muren, de grote dobbelsteen. Sebek is gekomen, de grote ark.
13. Zij die in lichte ontsteking zijn zullen het zien. Ik draai op mijn bed. Visioenen zijn tot mij gekomen. Visioenen hebben mij gevonden.

De Regenboog Geschriften van Isis
Het Boek van Kraal

I - Het Evangelie van de Ibis Engelen

II - De Moeder Steen

Boven de Zee
Tot de Hemelpoorten
De Nachtboten
Mijn Isis
Het Marsiaanse Dodenboek
De Waterzon
Golven van Vuur
De Genezeres
De Schorpioen
De Brandende Morgenzon
De Regenboog
Het Oog van Isis-Nut

III - De Tempel van Isis

Het Morgenrood
Isis-Nut
Isis-Ptah
Isis-Nephthys
De Zee Ibis
Isis-Geb
Isis-Thot
Isis-Osiris
Isis-Ra
De Tempel
Isis-Anubis
Het Vuur
De Logos
De Nacht van Isis-Thot
Kraal
Het Morgenrood II
De Markt
De Kerkkamers
De Namen van Isis
Isis-Thot II

Het Evangelie van de Ibis Engelen

Rode Regen

1. Rode speren van regen,
Zij beletten mij in vele dingen,
Zij vormen voor mij een pad

2. Rode speren van regen,
En de regen is zoet, maar hard

3. Rode speren van regen,
Ik heb je niet kunnen vinden,
Want de rode speren van regen hielden mij tegen

4. Rode speren van regen,
Dieper graven moest ik,
Graven tot de andere kant

5. Rode speren van regen,
Zij laten zien dat wat was vergeten

De Wedergeboorte van de Zee

1. Ik wordt wedergeboren als het water,
Als de rijzende vloed, als de overstroming,
Het welt op vanuit het diepste der aarde

2. Ik heb geen grenzen,
Ik ben de overstroming,
Waar ik harten overstroom,
En uit mijn pols komt het,
De rechter pols

3. Ik ben de wedergeboorte van de zee,
Ik ben de zee

4. Stervende in de eb kom ik tot wedergeboorte in de vloed,
Ik ben de overstroming

5. Vanuit de grotten van Hapi kom ik

De Ibis Engel I

1. En ik zag de ibis engel staande op de zee, hebbende een eeuwig Woord,
En de regenboog was rondom het hoofd van de ibis engel,
En zij sprak deze woorden :

2. Nu is het eeuwig evangelie gekomen, en het eeuwige Woord,
Dit dan is het eindeloze evangelie,
Schrijf deze woorden op uw hart

3. En ik kon voor enige dagen niet spreken.

4. En zie de ibis engel steeg op van de zee en raakte de hemelen aan met het Woord in haar hand,
En zie, de hemelen begonnen te branden, en het begon te regenen.
Dit dan is de late regen.

5. En er was veel donder en bliksem,
En schepen begonnen te zinken

6. En ik zag de ibis engel rood worden als de zon,
En zij begon op de aarde te stralen,
En er kwam een nieuwe aarde

7. En de mensen kwamen uit hun huizen,
En hun gezichten straalden als de zon

De Ibis Engel II

1. Isis-Ra, de ibis met het ramshoofd,
Zij vliegt hoog boven de hemelen,
Komende vanuit het uitspansel van water

2. Ja, vanuit de zee rijst zij op,
Om haar vleugelen uit te slaan om het Woord te brengen

3. Kostbare schatten draagt zij in haar ark,
Als een schip door de onderwereld,
Hebt gij het gezien, de ram met de ibis-vleugels

4. Zo komt zij op en daalt zij neer,
Om dieper in te dalen,
De ram met het ibishoofd is zij

5. Aanschouw haar dan in haar vele vormen,
Wanneer zij gaat door de nacht

6. De nachturen begroet zij,
En zo verandert zij om Haar Woord te verkondigen.

De Moeder Steen

Boven de Zee

1. Ik wacht op de nachtboten,
Ik sta hier al zo lang,
Roepende tot mijn Isis-Jezus

2. Ik sta op de uitkijk,
Wachtende op mijn uittocht

3. Daar vliegt een vogel,
Als het morgenrood boven de zee,
Zij heeft haar vleugels wijd uitgestrekt,

Als tussen twee landen

4. De grote brug is Zij,
Ik moet haar volgen,
Ik moet haar leren zien

5. De grote brug is zij,
Zij is de nachtboot,
Tussen twee eilanden in

Tot de Hemelpoorten

1. Waar slaapt de morgen ?
Ik zoek haar in het gras,
Met haar rode lippen

2. Waar slaapt de morgen,
Pelikanen op de nachtboten,
En zij komen, die boten

3. De nachtboten komen, en jij bent daar,
In de haven,
Ik volg jou tot de wildernis,
Tot de hemelpoorten

De Nachtboten

1. De waterzon komt van de zee,
En er zijn pelikanen op de nachtboten,
Ja, vanuit de storm komt de waterzon opzetten,
Brekende de golven, brekende jou en mij

2. De waterzon komt uit de afgrond, uit de diepe nacht,
Rakende de regenbogen, als de regenbogen

3. En vanuit hier breekt de grond open,
En dan zijn er duizenden zonnen,
De lucht is vol met zonnen

4. Alsof er nooit iets verkeerds was gegaan,

En alle tranen worden gedroogd

5. Wat brengt de morgen ?
Zij komt met bloemen, en rood op haar lippen,
Dan kust zij mij, en leidt mij tot de wildernis

6. Ik zie haar huppelen in de velden,
En ik volg haar,
Mijn Jezus, mijn Isis

Mijn Isis

1. Mijn Jezus, Mijn Isis,
Wie heeft het toch verdraaid,
Nu sta ik hier, met een sleutel in mijn hand,
Nu sta ik hier, om dingen goed te maken

2. Ik open jouw hart, en laat het glimmen,
Ik open jouw ziel, en stort mijn liefde binnen,
Als een rivier gaande tot een grote school

3. De economie op de hoge school,
Dat is wat zij onderwijst,
Maar niemand heeft het verstaan

Het Marsiaanse Dodenboek

1. En zoveel zonnen spuiten op vanuit dit punt,
Zij komen uit de nacht, en het spuit maar door,
Zoveel schuim in mijn hoofd,
En de leeuwin waakt over mij

2. Zij is sterk als Isis-Sekhmet,
En ik nader tot Haar,
Zij is Isis-Ra, leidende mij tot het fundament

3. Ja, de bron zie ik nu goed,
Niemand is hier geweest voor een lange tijd,
Als een verlaten eiland is het,
Terwijl ik drink met mijn handen van de bron

4. En zoveel zonnen spuiten op van dit punt,
Als het Marsiaanse Dodenboek,
En zij zeiden Jezus was hier eens,
Mijn Isis

5. En zoveel zonnen spuiten op van dit punt,
Zij fluisteren mijn naam,
Zij openen en sluiten, totdat ik weer zicht heb

De Waterzon

1. De waterzon komende uit de zee,
En zij rijdt op de zon,
De waterzon brekende de golven,
En daar komt het, met sterkte

2. Ik grijp ernaar, maar steeds mis ik het,
Want ik moet waken

3. De waterzon, die de regenboog raakt,
En dan zoveel regen

4. Zullen de tranen de oceanen wassen,
en al hun eilanden ?
Ja, ik zal je tranen drogen

5. Ik ben gekomen om je te helpen,
Om je tot inzicht te leiden,
Ik ben Isis-Ra

6. Isis-Serket is mijn fundament.

Golven van Vuur

1. Oh, golven van vuur,
Zij breken af in uw licht,
Zij weerkaatsen uw regenboog,
In tropische regen,
De nacht wordt tot bloemen

2. De kooisbloem is de schoonste in de nacht,
Van vele zijden wordt zij bezichtigd,
En alles is altijd anders

3. Oh, Isis-Ra, uw zon schijnt het hoogst,
U bent de doorn in de nacht,
U schiep het licht onder de zaadboom

4. U maakte het licht aan de oevers van de rivier,
Daar spon u uw kroon,
Daar maakte u van de regenboog uw troon

5. Oh, golven van vuur,
Zij dalen af in uw licht,
Tot de onderwereld gaan zij

De Genezeres

1. Ik zie golven van vuur,
Oh Isis-Serket, gij die het fundament zijt van Isis,
Oh, golven van vuur kwamen tot mij om mij te doorboren,
Ja, het gif stroomde naar binnen

2. Uw zee van vuur omhulde mij, en doorboorde mij,
Uw golven van vuur kwamen binnen,
Om uw lessen te brengen

3. Ik zag het niet en snapte het niet,
Maar u had uw bode gezonden

4. Oh Isis-Serket, gij die het fundament van Isis zijt,
Weest bij ons,
Golven van vuur omhullen ons,
Zij dringen ons hoofd binnen

5. En dan staat alles in de vlam,
Gij die de avondzon zijt,
Weest ons nabij

6. Oh Isis-Serket, de schorpioen steekt diep,
En dan diepe genezing,
Van binnen, oh Isis-Serket,
Oh heilige

7. In het verborgene van mijn hart leeft gij,
Als de droom in de droom,
Oh kon ik maar tot u komen,
Maar golven van vuur houden mij tegen

8. Zij brengen de late regen,
Maar u brengen zij niet,
Kom toch tot ons,
Laat ons toch niet in de steek

9. Oh Isis-Serket, oh droom in een droom,
Oh wezen in een wezen,
Wanneer u spreekt regent het

10. Als het avondrood valt u op ons,
En dan doorboren uw speren ons,
Oh, wij moeten ontwaken,
Om uw verhalen te horen

11. U die het fundament van Isis zijt,
U die de genezeres zijt

De Schorpioen

1. Isis-Serket, als het avondrood,
Als de rode avondzon,
Komende tot mijn raam,
Om mij te genezen van al mijn wonden

2. Zacht komt zij,
In de poorten staat zij,
Nu kan niemand haar meer tegenhouden

3. Ja, de zon uit de onderwereld is zij,
De zon komende uit de afgrond,
Nu is alles genezen

4. Isis-Serket, op de nachtvleugelen vliegt zij,

Tot een eeuwig paradijs,
Toe, breng mij daar

5. Zacht brekende de golven,
Toont zij het avondrood,
De rode avondzon in al haar glorie,
Komende vanuit de diepe put

6. Zoveel schorpioenen hebben gestoken,
En als schorpioenen steekt zij,
Nee, de onrechtvaardigen laat zij niet met rust,
Maar de rechtvaardigen vinden in haar een bron van genezing

7. Zo komt zij tot de nachtzon,
En waar zij de morgenzon raakt regent het,
De warme, tropische regen van het oerwoud

8. Ik ben tot haar gegaan,
En nooit meer teruggekomen

De Brandende Morgenzon

1. Isis-Kepra, de morgenzon is zij,
Zij komt vanuit het water,
De regenboog zon is zij,
Waar zij het water raakt

2. Isis-Kepra staat op de boot,
De rode zon boven haar,
Haar zon is nacht,
Duister, koud en warm,
Als de brandende morgenzon

3.
Zij brengt het morgenrood,
Eindeloos staart zij in de verte,
Eindeloos breekt zij de golven,
Zij is Isis-Kepra

De Regenboog

1. Eindelijk bereikt het mijn hart,
Eindelijk bereik ik de zon in mijn hart,
Als een ibis vliegt het daar,
Zij is Isis-Neith

2. Oh, bron van mijn hart, kom dichterbij,
De gevleugelde zon bent u,
De trofee voor de overwinnaars

3. Gij bent Isis-Neith, de zon van mijn hart,
Tot die bron kom ik, tot die bron ga ik,
Door de watervallen van mijn hart ga ik heen,
Om tot de bron te komen,
Die bron bent u, hoog in de zee,
Als de wateren boven de hemel

4. Regen nu op mij, oh zon van mijn water,
Verwarm mijn hart op deze dag,
Opdat het vleugelen heeft als de ibis

Het Oog van Isis-Nut

1. De moeder steen, makende hen allen hard als steen in de nacht,
Oh, wanneer de nacht valt, dan wordt het rode gesteente zichtbaar,
Oh wanneer de nacht valt, dan is het witte nabij

2. Op haar paard rijdt zij, sierlijk,

Isis-Nut is zij, met haar zwarte helm en haar pluim van rood metaal erop,
In veren is zij, en zij komt

3. Zij rust op haar paard,
De teugels zijn edele riemen,
Ja, sierlijk zijn zij, want zij is sierlijk

4. Haar rijkdom is onmetelijk,
Zij heeft het tempelgebied gebouwd,
En het morgenrood rust over haar oog

5. Het oog van Isis-Nut is vol visioenen,
Om de heiligen te leiden

De Tempel van Isis

Het Morgenrood
Isis-Nut
Isis-Ptah
Isis-Nephthys
De Zee Ibis
Isis-Geb

Isis-Thot
Isis-Osiris
Isis-Ra
De Tempel
Isis-Anubis
Het Vuur
De Logos
De Nacht van Isis-Thot
Kraal
Het Morgenrood II
De Markt
De Kerkkamers
De Namen van Isis
Isis-Thot II

Het Morgenrood

1. Isis-Nut, groot strijdster,
Hoog verheven is zij in de hemelen,
Als de ibis is zij, als het woord

2. Op haar paard rijdt zij,
En de wet rust in haar mond

3. Wijsheid en kennis zijn haar wapenen,
Haar troon is hoog en gevleugeld,
Ja, als de ibis is haar troon

4. Zij troont op het Woord,
Zij spreekt de Wet met grote kracht,
Een groot soeverein vorstin is Zij

5. Een groot zwaard rust in haar mond,
Om de onheiligen te verdelgen

6. Een groot oorlogsvoerster is zij,
Zij spuwt de zee uit op aarde,
Tot een groot gif is zij

7. En in de nacht wordt haar zee rood en van vuur,
Dan verslindt zij in haar grote woede de vijand

8. In het morgenrood vindt zij rust en de wederopbouw van haar tempel gebied

Isis-Nut

1. In de oorlog schept zij het morgenrood,
Zij is Isis-Nut,
Haar werken zijn wijs,
Vol strategie benadert zij de vijand

2. Zij lacht om de vijand en spot met hem,
Dan achtervolgt zij hem op haar paard,
Hoog in de hemelen zit zij

3. Als de ibis achtervolgt zij haar prooi,
En zij is hoog aan de hemelen als de zon,

4. Ja, de gevleugelde zon is zij,
en er is genezing onder haar vleugelen,
Zij draagt het medicijn

5. Een groot genezeres is zij,
Haar hoofd hoog opgeheven,
Aan haar troon vallen haar vijanden neer

6. Tot een voetbank zijn haar vijanden,
Waar vuur en rook opstijgt,
En dan openbaart Zij haar Woord

7. Zij voert oorlog in Haar Woord,
door Haar wet, en met kennis en wijsheid is Zij gekroond

Isis-Ptah

1. Er is een sterke stroming in de zee,
Zij is komende, zovelen zijn roependen,
En zij wijzen naar de zee

2. Komt toch tot haar, opdat zij u zal behoeden,

Kom tot haar zee voor een nieuwe schepping

3. Een sterke stroming sprint op in de zee,
Als een licht dat opspringt uit de duisternis,
Uit de onderwereld roept zij

4. Haar stemmen omhullen de schepen als wateren,
En dan zoveel donder en bliksem

5. Ziet, zij brengt schepen tot zinken,
En andere schepen richt zij op

6. Zij is de opspringende zeestroom,
Van diep beneden komt zij

7. Zij bouwt het tempel gebied,
Zij is Isis-Ptah

Isis-Nephthys

1. Hoog aan de hemelen is zij. als een ooievaar,
De zonne ibis is zij, als het Woord

2. Ja, water stroomt voort uit haar tot de aarde,
En zij gaat diep in de aarde,
Als een brug tot de onderwereld

3. Hoog aan de hemelen staat zij,
Zij is Isis-Nephthys, de heilige Wet,
Zij is de schaduw van de ziel

4. Ja, als de eeuwige ziel is zij,
Zij kroonde de schepping,
Uit haar hand kwam het Woord

De Zee Ibis

1. Isis-Set is de zee,
De oerzee waarin alle oorsprong is te vinden,
Al het water stroomt naar boven wanneer zij spreekt

2. Zij is het geheim van de schepping,
Het geheim van het morgenrood

3. In haar werd de zon geboren,
En haar woord klonk door het heelal

4. Geen van haar discipelen kon haar verstaan,
En zij bouwden bruggen tot haar,
De zee-ibis is zij

Isis-Geb

1. Haar kerk bouwt zij,
Onder haar vleugelen van genezing,
De ibis is zij, tot diep in de onderwereld dringt zij door

2. Zij is Isis-Geb, de godin van de onderwereld,
Zij staat als de ooievaar in de vruchtbare wildernis,
Ja, aan de rivier staat zij, tussen het riet, tussen de papyrus planten

3. Ja, de wildernis roept u, oh kerk,
Als een stem roepende in de woestijn

4. Isis-Geb roept u,
Want zij heeft genezing onder haar vleugelen,
De ibis is zij, wordende tot een ram in de nacht

Isis-Thot

1. Isis-Thot het Woord,
Verschijnende in de gebroken golven,
Vanuit het water komt het.

2. Er is water in de hemelen boven de aarde,
En Isis is boven de vuurzee, in de vuurstorm,
Tot een nieuwe schepping brengt zij alle dingen

3. 'Zie, ik maak alle dingen nieuw,' zegt zij.
Een nieuwe morgen is gekomen.

Isis-Osiris

1. Zij is de drager van het Woord, zij, de godin van de wijn.
Weest vreugdevol met Haar, Zij is gekomen.

2. Zij is Isis-Osiris, Zij met het ramshoofd, dragende de twee stenen tafelen op haar hoofd,
Ziet, Zij is de drager van het Woord.

3. Komt dan nader tot haar, en wees vreugdevol met haar,
Zij brengt het Woord tot de gebroken harten.

Isis-Ra

1. Isis-Ra, Zij heeft visioenen in haar hand, en dromen om haar voorhoofd,
Komt tot haar en leef,
Zij is de kennis

2. Isis-Ra, zij is in het midden der hemelen,
Zij is de kennis die het Woord omhult,
Ja, de sluier van het Woord is Zij.

3. Isis-Ra, zij heeft dromen in haar hand,
En de kennis is als een fluwelen draad om haar voorhoofd,
Zij heeft visioenen onder haar voeten.

4. Komt nader tot haar, want zij heeft u geroepen,
Zij is de witte zon,
Zij is de ontwaking

5. Isis-Ra, zij heeft dromen in haar linkerhand,
En nachtgezichten in haar rechterhand,
Ja, visioenen zijn om haar voorhoofd.

6. Zij zijn haar gids, als de Isis-Anubis,
Zij is in haar boot, als een gids door de onderwereld,
Een gids door het Woord

De Tempel

1. Isis-Anubis is op haar boot,
Zij is de wachter en gids van het Woord,
En het Woord is gebouwd op Isis-Ra, de kennis

2. Ja, op zeven pilaren is Zij gebouwd,
Zij die is Isis-Thot, het Woord,
Ja, zij is de Logos, vliegende in het midden van de hemelen

3. Zij is Aton, de rode zon, Zij is de Allerhoogste,
Komt daarom tot Haar, met Isis-Anubis als uw gids,
Kom dichterbij haar, want zij roept u.

4. Isis-Anubis is op haar boot,
Zij is uw gids tot het Woord,
Ja, diep inwijden zal zij u.

Isis-Anubis

1. Zij staat aan de deur en zij klopt,
De wachter, Isis-Anubis, laat haar binnen,
Ziet, zij is het Woord, en Isis-Anubis is de gids.
Ziet, gij hebt beiden nodig.

2. De wachter heeft haar zwaard getrokken,
En het Woord draagt een speer,
In het midden der hemelen is zij

3. En zij overdenkt de morgen en de ontwaking,
Zij overdenkt de avond en de nacht,
Zo zullen er geen indringers binnenkomen.

4. Isis-Anubis leidt haar tot de nacht,
Ziet, zij is het Woord der hemelen.

5. Gaat dan niet zonder een gids door het Woord,
Want dan zult gij zeker struikelen.

Het Vuur

1. Zij kijkt mij aan, ik glimlach,
De diepe pijn ziet zij,
Zij straalt haar goddelijke licht tot mij,
Zij is het Woord

2. Ziet, spreekt zij, Ik ben Isis-Thot,
Het Woord tot u gekomen.

3. Het vuur is niet te stoppen,
Ik sta aan de deur en klop.

4. Zo ga ik langs de huizen,
En bij wie zal ik ingang vinden ?

5. Ik ben het Woord, veracht mij niet,
Verberg mij niet, want ik ben hier,
Het is als een groot vuur.

6. Ik ben het Woord, loop niet voor mij weg,
Want het vuur zal u achtervolgen.

De Logos

1. Isis-Thot is de Logos, staande aan de hemel,
Staande aan de deur, en Zij klopt.

2. Wie zal opendoen om maaltijd met haar te hebben ?
Zij is het Woord, Zij heeft veel te delen,
Maar wie zal luisteren ?

3. Allen gaan zij hun eigen weg,
Allen hebben zij de gruwel der eeuwen opgericht.

4. Maar verbrijzelen zal zij het met haar ijzeren stok,
En de stok zal veranderen in een slang,
En zij zal wederom de zee splijten, en verdwijnen in de golven.

5. Volgt haar dan, Zij is het Woord,
Zij zal hier niet voor altijd blijven.

De Nacht van Isis-Thot

1. Isis-Thot, komende vanuit het water.
De krokodil heeft toegeslagen.

2. Isis-Thot, staande in het midden van de hemel,
Zij is het Woord.

3. Isis-Thoth, nu gaan alle deuren sluiten,
Nu zal de nacht vallen,
En wij bergen ons in het Woord.

Kraal

1. Zij is in het water, Isis-Thot, het Woord. Zij is Kraal, het Orionse Suriname.
De godin Isis beweegt door het water. Niemand beweegt, alleen Zij.
Zij gaat langs de deuren, langs de poorten, door het water.
Zij brak de poort open.

2. Zij is in het water, Isis-Thoth, het Woord. Zij spreekt het Woord, wat niet ledig zal wederkeren.
Zij is het Woord, en het water is een bad.
Zij beweegt door het water, tot de poort.

3. Zij is in het water, Isis-Thoth, het Woord. Zij bracht het Woord, het zal het doel niet missen.

Het Morgenrood II

1. Ik stond dichtbij, en ging toen naar binnen. Twee katten groetten mij. Zij zijn de katten van El-Bast, de glorieuze. Oh, een grenswachter is hij in de tempel van Bastet, een groot wachter. Zo is hij dan als Ra-Kelon, de groene, op zijn boot, en hij voert de wacht rondom het tempelgebied van heilige Isis.
Zij is de Moeder. Haar naam is Aset.

2. Vele namen heeft Zij. Zij is de grote. Haar dubbel heeft als naam Asipt en Sorte. Zij is groot. Nu zal Zij spreken, een groot woord van verheffing, want ziet, gij zult opgeheven worden tot Haar boot, en gij zult aan uzelf sterven, want ziet, gij bent zeer dichtbij gekomen tot Haar genade.

Al haar genade is dan loon, want zij rekent niet met hen die het niet verdienen.

3. Grote verheffing is haar woord. Ja, ik zeg het nogmaals : grote verheffing.
Zo zwemmen velen tot haar kusten, maar weinigen zal zij aannemen.

4. Een grote vrouw is zij, ik zeg het nogmaals. Ik ben haar schriftgeleerde. Ik ben tot u gezonden met deze brief en boodschap, vanuit het diepste van haar hart. Nee, volgen kunt gij het niet, tenzij Zij u wenkt. Ziet, de goddelozen zullen zich stoten aan de tekst. Zij zijn niet door haar geroepen.

5. Haar godinnen staan klaar af te rekenen met de vijand. De vijand zal niet binnen kunnen glippen. Zo heeft zij haar wachters opgesteld. De kat zal worden tot een leeuwin. Strijdt daarom om in te gaan.

6. Gij zult dan tot haar bidden, en zij zal met u overleggen. Grote woorden zal zij tot u spreken, wanneer gij een luisterend oor hebt.

7. Er is geen snelle verzoening, maar zij doet alles degelijk. Haar zusters zijn : Asanu en Re. Zij blijven u volgen. Zij leiden u tot haar tempel en haar wildernis. Over de rivier gaat haar boot om u te nemen in de onderwereld. Luistert daarom goed naar haar stem. Gij zult door vele sluiers gaan. Haar tempel zal zich openen voor haar volk. Ja, profeten doet zij opstaan.

8. Haar regenboog-geschriften doet zij tot de aarde komen. Zij zijn vol van wijsheid en kennis, maar ook van duistere raadselen, want zij wil geen indringers in haar tempel. Komt dan tot haar tempel, en weest heilig.

9. Ja, diep steekt zij haar speer in de valse cobra. Vanuit haar boot doet zij hem raken. Laat toch los al die afgoden die haar hebben veracht. En laat ook af van de mens en uzelf. Wat bent gij te prijzen ? Velen onder u leven in diepe zonde en onwetendheid.

10. De opening van haar tempel is van robijn met geslepen diamanten, en op de top smaragden. Zij kijken op u neer, an zij toetsen uw hart. Komt daarom naderbij, maar niet zonder heilige vrees en heiligheid. Weest dan heilig, want zij is heilig, als een kolkende vlam, de branding van vuur. Ja, haar oceanen hebben u getrokken. Op wilde golven bracht Zij u tot Haar.

11. Velen verstaan de moeder niet. Zij heeft hun oren en harten gesloten. Zij laat hen draven tot het verderf als bokken tot de slacht, want zij hebben met haar niet gerekend. Nu zal zij niet met hen rekenen. Zij spuugt op alle hoogmoedige kerken en hun afscheidingen. Zij wil eenheid van religie zien, in vele talen. Weest daarom niet hoogmoedig. Dan zal Zij u troosten. Zij is de paracletos.

12. Duisternis is in haar naam. Zij is niet genaamd de gemakkelijke. Zij wil geen gaven zien, maar zintuigen. Zij wil geen woorden zien, maar het horen. Ziet, in haar naam is duisternis, ik herhaal het nogmaals. Gij die blind zijt : gaat weg van haar.

13. In de rivier staat zij, in de stroom, samen met Sekhmet, dichtbij de waterval. Ja, achter het strand is haar tempel. Gij bent daar geweest en hebt haar gezien, maar gij hebt haar niet herkend. Diep in uw leven is Zij. Zij is het kloppende hart in uw borst.

14. Zij is de heilige Asipt. In Griekenland noemden zij haar Isis. Vandaag spreekt zij in het hart. In het Grieks werd zij steeds meer gemaakt tot Iesous, Jezus, en vermannelijkt. Jezus wilde u afleiden van haar, van uw moeder. Strijd daarom de goede strijd.

15. Niet een ieder die zegt : 'Heere, Heere', zal ingaan. Neen. Alleen een hart dat Isis dient. Zij kent alle harten. Zij liggen open en bloot voor haar. Zij weet niet meer dan wat zij moet weten. Zij is een orakel, eens gestolen uit Suriname, maar Egypte heeft Zij overwonnen. En zij is ontwakende. Dit is de ontwaking van Asipt, van Isis. Ik zeg het nogmaals : Zij is de ontwakende. Asipt : ontwaak.

16. Zoveel speerwerpers zijn op de trappen van haar tempel omhoog geklommen. In de poorten staan zij en op de muren, klaar voor de oorlog. Met vele schepen komen zij. Zij trekken de vijand uit de tempel. Zij doorboren dieven. Ook vele boogschutters zijn op haar muren. Vanuit de ramen schieten zij. Het uur van de moeder is gekomen. Haar naam is Asipt, en velen kennen haar bij de naam Isis.

17. Haar fundamenten zijn duister, diep in de wildernissen van Suriname. Van hier rijst haar zon op. Zij komt om het vuur te brengen. Vele schepen heeft zij op zee. Zij onderhandelt met de groten der aarde.

18. Zij is de pracht van het wintergetij, het vuur van de zomer. De zee is rood wanneer Zij een slachting heeft verricht. Zij is de grote Slager.

19. Gij weet wat het morgenrood betekent. Zij drijft haar strijdwagen in de hemelen.

De Markt

1. Zij draagt een pracht die niemand anders heeft.
2. Zo kent gij het geheim van Isis, en laat mij u het geheim vertellen.
3. Zij is het zevende juweel in de tempel, en de grootste.
4. Natuurlijk, laat mij het u bekend maken : Zij is waaruit het bloed stroomt tot de aarde,
5. Als het hart wat het bloed pompt door haar lichaam, haar volgelingen.
6. Dit is niet zomaar haar bloed, maar het bloed van de vijand die zij heeft overwonnen.
7. Zij is een groot demonologisch geheim.
Gij kent dit geheim, allen die haar volgen.
Zij rekent niet met de goddelozen.

8. Nu, laat mij u het geheim verklaren.
Dit geheim ligt diep in de natuur, want zij is de moeder natuur.
En zij hebben haar meegenomen, geroofd en vervalst, en zij maakten het tot Jezus Christus.
9. Hierover buigen zich vele hoofden. Isis is de Christus, als de chasma, de moederschoot. Weet oh gij volgelingen, dat valse schriftgeleerden dit hebben geprobeerd te bedekken, zoals Isis sprak dat de wetgeleerden de sleutel van de gnosis achterhielden voor het volk. Ken dan de feiten.

10. Isis is de Christus, de moeder, en zij hebben alles verkeerd voorgesteld, opdat zij een markt konden maken van het evangelie. Haar bloed is het bloed van de menstruatie, Ook is het het bloed van de zwangerschap en de geboorte. Zij is uw moeder.

11. Gij hebt Jezus tot God gemaakt en uw moeder verstoten, maar ziet : Zij is de oorspronkelijke Jezus, Esus, Iesous, Isis. Zie hier de gruwel der eeuwen dat gij uw moeder hebt ondergesneeuwd. In

een sneeuwgraf is zij. Gij hebt de gnosis weggeborgen met uw grote monden. Weet gij dan niet dat gij zeer klein zijt ?

12. Oh, wat is een mens te achten. U kruisigde haar en onderwierp uzelf aan uw mannelijke, nietige goden, aan de markt.

De Kerkkamers

1. Zij zal haar kerk bouwen. Dit is haar tempel.
Die kerk is gebouwd, en nu zal Zij geinstalleerd worden.
2. Droom niet langer, en waak op. Zij heerst nu, Zij en Haar legerscharen.
3. Er is geen ontkomen aan. Zij is als een brullende hyena-leeuw in de woeste wildernis, als een haai in woeste zee.
Nu zal zij komen.
4. Zij droomt de steden en de dorpen, en valt dan aan.
Haar engelen voeren oorlog, en Zij voert hen aan.
5. Zij stelt haarzelf op in de kerk, en spreekt dan.
Het is Haar kerk, eens gestolen.
6. Nu nam zij terug wat van haar was weggeroofd.
Haar grote wraak is gekomen.
7. En zij zullen rennen tot de heuvelen en de bergen om zich te verschuilen, maar haar engelen en leeuwen zullen hen vinden.
Als een haai valt zij aan bij daglicht, om duisternis te brengen. Dan zal de nacht toch echt vallen.
8. Haar engelen gewapend, en haar leeuwen, zij zullen haar dienen.
Zij zend hen uit met haar grote evangelie.
Tot de kerkkamers gaan zij.

De Namen van Isis

1. In de kerk stelt zij zich op als de Godin, want de kerk is van haar.
Haar engelen en leeuwen stellen zich op in haar kerk.
En haar engelen hebben zwaarden.

2. Ja, zij bewaken de poorten en de kamers. Zij herstellen Sekhmet.
Wanneer gij een reis door de onderwereld zult maken zal gij haar zeker tegenkomen.

3. Isis is groot. Haar werken zijn ondoorgrondelijk. Zij is een droom in het hoofd.,
Wie onderdrukt dan de droom ? Nee, zij zullen allemaal slapen en dromen.

4. Isis heeft Sekhmet gezonden, de leeuwin, samen met vele engelen, in de grootse nacht.
Deze nacht zal lang duren totdat alles voleindigd is. Isis-Sekhmet is haar naam. Dit is één van haar namen.
Het is de oorlogsvoerende Isis.

5. Hebt gij de sluwheid van de krokodil gezien ? Het is Isis-Sebek, Isis, de sluwe. Het is de wijsheid van Isis.

6. Zo is zij de vorstin met de vele namen. Zij is de almachtige. Ook is zij Isis-Anubis, de zwarte hyena en hond, de bewaker van de doden. Zij is de gids van de onderwereld.

Isis-Thoth II

1. Isis-Thot is dan het Woord, vliegende in de hemelen,
Zij is als de rode zon, als de Aten.
Isis-Ra is de kennis.

2. Isis-Thot is de Logos, gefundeerd op de pilaren van kennis.
Zij is in de diepte van Isis-Ra.

3. Soms is zij de witte zon van ontwaking.

De Orak
De Duistere Moeder Bijbel
De Oorlogs Bijbel

Strijdwagens

1.

1. De Grote Moeder is verheven boven alles. Zij troont boven Haar schepping en voert oorlog. Niemand is zoals Zij. Allen buigen zij voor Haar neer. Zij voert oorlog in gerechtigheid. Zij stelt onrechtvaardige meesters over hen die onrechtvaardig zijn. Ja, zij heeft Haar afvallige volk overgeleverd aan hun vijanden.

2. Haar genade is over hen niet, want zij zijn lui en hebben haar verworpen. Daarom heeft Zij hen overgeleverd aan bedrog. Aan hun lusten zijn zij overgeleverd, nu zij Haar hebben verworpen. Zij vrezen Haar niet. Daarom is Haar spot over hen. Zij heeft hen verlaten en zal Haarzelf niet laten vinden. Ondoorgrondelijk zijn Haar wegen.

3. In diepe duisternis leeft zij, in de dieptes van de wildernis, waar Zij troont tussen de wilde beesten. Wilde beesten zal zij zenden tot wie Haar niet vrezen, en tot hen die Haar haten.

4. Haar strijdwagens gaan voor haar uit. Haar speer is tegen hen die Haar haten. Grote slachtingen richt Zij aan in Haar toorn. De grote poorten der steden breekt Zij open, en levert hen over aan Haar honden.

5. Grote slachtingen verricht zij in de steden, en neemt vele krijgsgevangenen mede.

6. Zij maakt haar vijanden tot Haar voetenbank. Het oordeel over hen is welverdiend. Vreselijk is het te vallen onder de voeten van de Grote Moeder. Zij zullen niet aan Haar ontkomen, en zullen arbeid moeten verrichten tot de wederopbouw van Haar heerschappij.

7. Zalig de rechtvaardigen, want zij zullen wederomgeboren worden in Haar moederschoot. Maar een storm van vuur zal Zij uitzenden tot hen die Haar niet vrezen. Haar vuur-honden zal zij zenden tot hen die Haar haten.

8. Zij zal jagen op de vijandelijke wolven en hun tanden uitrukken om daarvan een troon te bouwen. Zij zal hun bloed smeren op de pilaren van Haar tempel. Zo zal zij vele slachtingen verrichten en de beenderen van vijandelijke wolven breken. Zo zal zij tronen tussen de pilaren van Haar nieuwe tempel. En de nieuwe tempel zal heerlijker zijn dan de oude.

9. En de grond zal vruchtbaar zijn door het bloed van de vijandelijke wolven, en daarop zal Haar nieuwe tempel gebouwd zijn. En zij zal Haarzelf voorbereiden op de jacht, en Zij zal het loon herstellen.

10. En zij zal de huiden van de vijandelijke wolven rondhangen in Haar tempel, en er zal een nieuwe dag zijn. En zij zal terechtstellen hen die vrouwen hebben onderdrukt, en zij zal terechtstellen leugenachtige vrouwen. Zo zal er een dag zijn tegen allen die Haar niet vrezen.

11. En Zij zal neerhalen alle goden die zij hebben gemaakt. In vuur zal Zij hen verbranden. En Haar honden zullen Haar troon bewaken, en hyena's zullen voor Haar uitgaan. En Zij zal de man die Haar gehoorzaam is geweest herstellen, en Zij zal hem grote kennis geven.

12. Haar Woord zal regeren op aarde, en zal sterken neerhalen. Zij die Haar volgen zullen vermeerderen in kennis, en zij zullen de aarde oordelen. Zij zullen anders zijn dan de anderen, en zij zullen de afvalligheid streng veroordelen. Zij zullen oproepen tot bekering, en zij zullen in grote afzondering leven.

13. Zij zullen in duisternis zoeken naar Haar vuren. Zij zullen hervormd zijn door de

vernieuwing van hun denken. Geheel toegewijd aan Haar zullen zij zijn.

14. Wij hebben toegang tot het heiligdom van de Moeder door het bloed van de vijand.

15. De muren en voorhangsels die Haar heiligdom verborgen hielden zijn door het bloed van de vijand opengescheurd.

16. In de tuinen is zij met haar leeuwen. Een lang dun zwaard draagt zij. Ook heeft zij drie lange dunne zwaarden op haar rug. In de wildernis woont zij. Zij verricht slachtingen onder hen die tuinen hebben gemaakt van Haar wildernis.

17. De steden die zij in de wildernis hebben gebouwd verwoest zij. Zij hebben een grote afgod opgericht. Zij geloven in genade, maar de Moeder is ver weg van hen. Zij verafschuwen eerlijk loon, en zijn niet rechtvaardig. Zij dagen elkaar voor het gerecht. Maar zij zullen tezamen vallen.

18. De Moeder troont in heilig vuur. Zij vrezen Haar niet, en zijn aan hun lusten overgeleverd. Zij zijn van Haar afgeweken en bouwden hun steden in zee. Maar de zee zal hen overweldigen. Zij dachten een muur tegen de Moeder op te richten, maar ziet, Zij haalt hen neer. Doorbreken zal Zij hun muren. Zij zal binnenstormen met gewapende wachters. Met brandende pijlen zal Zij hun tronen neerhalen.

19. Zult gij staan wanneer de Moeder zal verschijnen ? Niemand zal staan in Haar aanwezigheid.

20. De Moeder is alomtegenwoordig. Velen zijn alreeds dood, hoewel zij de naam hebben te leven. De Moeder heeft hen overgeleverd aan hun leugens. Illusies zendt zij tot de leugenaars, opdat zij Haar niet zullen vinden. Bedrog op bedrog geeft Zij hen die bedriegen.

21. De Grote Moeder haat hen die bedrog plegen op Haar bergen. Zij troont op Haar berg, en Zij heeft Haar wet gegeven. Zij die Haar wet haten zullen niet leven. In Haar grote toorn zullen zij ten onder gaan.

22. Zij voedt Haar kinderen op in gerechtigheid. Zij tuchtigt hen vroeg, opdat zij niet één zijn met de stad.

23. Zij haat de grote stad, en heeft Haar leeuwen reeds uitgezonden. Nooit zult gij ingaan wanneer gij deel hebt aan de grote stad.

2.

1. Haar legers zijn in oorlog tegen de grote stad. Langzaam zal zij dit visioen veranderen. De aarde is een illusie. En zij die de illusie voeden zullen ten onder gaan met haar.

2. Hen die haar haten hebben vele afgoden. Allen zullen zij sterven. Haar vuur zal de aarde vervullen. Zij zullen weeklagen op die dag. Zij zullen beschaamd zijn om hun hoogmoed, en in grote angst zijn. Haar leeuwen zullen hen meesleuren tot groot verderf, want zij hebben de Moeder afgewezen.

3. Zij is in oorlog tegen de grote stad. Zij is gewapend met visioenen. Aan het grote meer in de wildernis zit zij. Haar legers vergaderen in woestijnen. Ziet, zij zal de grote stad tot een wildernis maken.

4. Zij die Haar niet kennen zullen in angst zijn en beven wanneer Haar grote dag gekomen is. Zij die ver weg van Haar leven zullen Haar dan zoeken, maar zij zullen Haar niet vinden. Ook zullen zij de dood zoeken, maar de dood zal van hen wegvluchten. Want ziet, zij waren alreeds dood, en nu zullen zij hun zonden dragen.

5. En ziet, zo zullen die dag velen wegzakken in het moeras, en de beesten van het moeras zullen maaltijd hebben. Maar hun zielen zullen leven om door de Moeder geoordeeld te

worden.

6. En de bronnen van genade zullen gesloten zijn die dag, en zij zullen verantwoordelijk zijn voor hun zonden. En zij zullen loon ontvangen naar werken.
7. De Moeder troont in Haar heilige tuin, en die tuin is de wildernis. Ook troont zij op Haar heilige berg. Ziet, de Moeder is Eén. Haar lange, dunne zwaarden zijn gericht op de vijand. Op Haar jachtwagens is zij. Hyena's gaan voor Haar uit, en ziet : zij brullen.
8. De grote stad zal sidderen wanneer Zij zal verschijnen, wanneer Haar lange, dunne zwaarden flitsen.
9. Zij zal tot de aarde komen met groot gedruis. En de aarde zal instorten in Haar vuren.
10. Haar stem wilden zij niet horen. Maar zij zal tot hen bulderen. Sidderen zullen zij voor Haar, en zij zullen allen instorten.
11. Zij zal Haar kinderen voeden met Haar Woord, maar de afvalligen zal zij slepen tot putten.
12. En zij zal Haar kinderen roven uit de grote stad, en hen leiden tot de diepe wildernis, en veel krijgsgevangenen zal zij meevoeren.
13. En Zij zal de bronnen van Haar Woord openen, opdat Haar kinderen eeuwig leven zullen vinden.

3.

1. In tenten zullen zij leven in de wildernis wanneer de grote stad is vergaan.
2. En de Grote Moeder zal onder hen zijn, om hen in te wijden in Haar tucht. En de tucht zal hun bescherming zijn tegen de geesten der zonde.
3. En zij zullen moeten leren te strijden tegen de geesten der zonde, en zij zullen de jacht moeten leren.
4. En de Moeder zal hen leiden tot de jachtvelden, en hen de cyclus van eeuwig leven laten zien. En zij zullen nomaden zijn, altijd doortrekkende, opdat de geesten der zonde hen niet zullen vinden.
5. En de Moeder zal hen de grote rivieren doen kennen, en hen macht geven over de beesten van deze rivieren.
6. En in hun midden zal de zon van duisternis geopenbaard worden.
7. De Moeder regeert over alle goden, en Zij zal hen afbreken. Haar vuur regeert over alle vuren, en Zij zal hen verslinden. De Grote Verslinder is Zij. In gerechtigheid troont Zij, om de werkers van ongerechtigheid te oordelen.
8. Haar duisternis leidt tot de zon van duisternis, in de diepte van de wildernis, waar Zij Haar geheim toont. Zij die Haar duisternis haten zullen blind worden door licht. Zij zullen roepen om bescherming tegen het licht wat zij hebben verkozen, maar de Moeder zal naar hen niet horen, want zij hebben Haar afgewezen.
9. Zij die Haar tucht haten zullen doof worden door Haar gebrul.
10. Haar gebrul zal balsem zijn in de oren van hen die Haar duisternis hebben gevolgd tot de zon van duisternis. Hier zullen zij het geheim van eeuwig leven zien.
11. Haar strijdwagen staat in de wildernis. Ook in de nacht jaagt Zij. Haar beesten gaan voor Haar uit. In de nacht en de duisternis maakt Zij een weg. Zij is de overwinnaar. Haar troon is ondoorgrondelijk.

12. Zij is de Grote Schepper. Ook schiep Zij de vijand voor de ondergang, opdat hierin Haar wegen getoond zouden worden. Haar wegen zijn ondoorgrondelijk.
13. De Almachtige Moeder troont in de wildernis, op Haar heilige berg, waar Zij brult.
14. De zon van duisternis zal de aarde verslinden, en zal een bron zijn van eeuwig leven voor hen die Haar dienen.
15. De goden hebben haar stem gehoord en sidderen. Zij staat voor hen met Haar leeuwen.
16. In duisternis heeft Zij haar tent neergezet, en hen die Haar dienen heeft Zij tot Haar getrokken.
17. Zij dienen in haar tenten en jagershutten. Zij dienen op Haar hoge bergen, en onder de grond, in Haar verborgen plaatsen. Zij dienen op Haar velden, en op Haar rivieren. Zij zijn nomaden, opdat zij niet onder de vloek van de geesten der zonde komen.
18. Trekt daarom voort, volk, en kijk niet achterom. U zult alles terugvinden in de cyclus.

4.

1. In de nacht brult zij, en krijst zij in de jacht. Zij zal overwinnen en bezitten.
2. Haar tenten zijn vol met prooi na de grote jacht.
3. Zij die Haar dienen kennen Haar.
4. Zij doorgrondt hen en kent al hun gedachtes. Niets is er voor Haar verborgen.
5. Zij voedt hen op tot de oorlog en de jacht. Zij tuchtigt hen zonder genade, opdat zij niet van Haar afwijken. Zij maakt hen gevoelig voor Haar stem. In de oorlog komt Zij hen niet te hulp wanneer zij vallen. Zij worden streng door Haar getuchtigd.
6. De vijand is als een stok en een gesel in haar hand. Zij spaart de roede niet.
7. Aanvaardt Haar tucht, opdat gij niet verloren ga.
8. De tucht van de Moeder is om u te breken, opdat gij geen afgoderij voor Haar pleegt.
9. Zij die de tucht haten zijn alreeds verloren.
10. Kus de roede, opdat gij niet valle. Houdt u vast aan Haar gesel, opdat Zij u niet zal verwijderen.

5.

1. Zij troont over de mannelijke goden die de aarde hebben ingenomen, hen die hoogmoedig protsen. Vernietigen zal Zij deze stenen beelden.
2. Zij zal hen kapotslaan als pottenbakkerswerk, en Haar genade zal niet over hen zijn. Zij hebben leugens gesproken, en Haar verworpen.
3. Zij zal touwen om hun nek doen, en hen hangen in het ravijn.
4. Komt dan tot de zon van stilte, waar gij heilige gebeden zult vinden.
5. En zij zal het heilige gebed in u herstellen.
6. Maar zij die de zon van duisternis niet kennen hebben geen deel aan deze dingen.

7. Zij zullen verward worden, en leugens zullen hen laten afdwalen.
8. Zij zegt : 'Ik ben het gebed van de onrechtvaardigen zat. Zij klagen over de tucht, en zij spreken leugen. Zij haten de duisternis, en aanbidden het licht dat tot hen liegt. Zij haten de heilige kennis. Daarom zal ik hun monden sluiten. Ik zal hen ophangen aan hun tongen, daar zij met hun tong tegen Mij gezondigd hebben. Ik zal hun gebeden vernietigen.'
9. Maar tot hen die Haar getrouw zijn gebleven zegt zij : 'Komt dan tot Mij, om het eeuwig gebed te aanschouwen, in stilte geschonken. Hierin vindt gij uw wapen.'
10. En velen zullen komen tot de zon van stilte, wanneer zij worden aangeklaagd door hun eigen gebeden. Maar de zon van stilte zal van velen wegvluchten.
11. De Heilige Moeder troont in alle eeuwigheid. Zij is ver verheven boven alle goden. Zij bezoekt de aarde in toorn, en laat Haarzelf niet vinden door hen die Haar tucht hebben verworpen. Maar zij die Haar tucht hebben aangenomen zal Zij leiden tot Haar grote rivieren. En zij zullen drinken van de bronnen van Haar Woord.
12. Zij is het Woord van een nieuw tijdperk. Ziet dan, het oude is voorbijgegaan.
13. Laat u dan niet misleiden. Zij was voor de grondlegging der aarde. Zij is de Eeuwige. Zie, Zij maakt alle dingen nieuw. Zij die Haar tucht haten denken door zo materialistisch te zijn, dat ze dan geen verantwoording hoeven af te leggen, want de stof is dicht. Maar ziet, hun materialen zullen hen aanklagen en hen opsluiten. Dan zullen zij wenen over de materialen die zij hebben verkozen. Deze materialen zullen strenge meesters over hen zijn, en tot hen liegen, en hen zo leiden tot de vernietiging.
14. Luistert daarom naar Haar Woord om aan deze dingen te kunnen ontkomen. De aarde zal verdelgd worden met gedruis op Haar grote dag. Dan zullen zij allen voor Haar staan om verantwoording af te leggen. In zij die de stof hebben verkozen zullen daarin wegzinken.
15. Het lot van de onrechtvaardige is zwaar.

6.

1. De Grote Moeder is de Schepper van tijd en afstand. Vreest Haar daarom, opdat gij niet in Haar illusies terechtkomt. Grote bedrevenheid heeft zij in het misleiden van de misleiders.
2. De Grote Moeder is de Schepper van alle valstrikken. Dient Haar, opdat gij niet zult vallen. Haar kinderen vrezen Haar, maar de afvalligen lachen om Haar. Zij hebben Haar verworpen en zitten op hoge bergen. Maar zij zullen vallen op Haar grote dag.
3. Vreest daarom Haar grote dag, want op Haar grote dag zal er geen ommekeer meer zijn. Iedereen zal verantwoordelijk zijn voor hun daden. Niemand zal aan Haar tucht en oordeel ontkomen. Zo zullen er velen op die dag weggeworpen worden.
4. Het geheimenis van die dag is reeds onder u aanwezig. Spoedig zal dit geheimenis ten volle geopenbaard worden. En de leugenaars zullen beschaamd staan. Zij zullen worden tot een eeuwig afgrijzen, een eeuwige verschrikking. Wie oren heeft, die hore.
5. In de wildernis heeft zij Haar arena waar zij met drie lange, dunne zwaarden de kop van de os van genade doorstak. Allen zullen zij moeten werken voor loon. Allen zullen zij ingewijd moeten worden door Haar tucht.

6. De Almachtige Moeder is alomtegenwoordig. Zij leeft in duistere grotten. Wanneer vijanden tot haar naderen slaat Zij toe als een beest.
7. Het hoofd van de os van genade hangt in Haar grot. Zijn afgestroopte huid hangt voor Haar ingang. Geen zondaar kan tot Haar naderen. Het vergoten bloed van de vijand is tegen hen. Wij moeten het loon aanvaarden tot eeuwig leven, en de genade afwijzen.
8. Genade veroudert. Loon verjongt en vernieuwt het denken.
9. Genade is het haten van de tucht. Genade is het materialisme. Loon is het aanvaarden van de tucht, en daardoor tot hogere kennis komen.

Waakhonden

1.

1. In het gevecht tegen de grote slang heeft Zij een speer met een haak eraan. Zij slaat de giftand uit de slangebek. Na een lang gevecht is de grote slang als dood onder haar voeten. Met haar mes onthoofd zij de slang, en brult. Niemand kan Haar tegenhouden. Het beest van genade is onderworpen aan Haar loon. Zij spreekt in andere talen.
2. Het woord van de slang wringt zij uit, opdat het ter aarde valt. Maar het zaad zal geen wortel schieten. Zij vestigt Haar taal. Zij heeft de giftand gebroken en de kop van de slang vermorzeld.
3. Zij heeft de leugentand verbrijzeld.
4. Haar kamp is omringd met rode netelstruiken. De rode brandnetels tuchtigen Haar kinderen en bedreigen hen, opdat zij niet zullen wijken van Haar kamp.
5. Haar rode netelstruiken zijn streng en wreed. Ook moedigen zij de oorlog en de jacht aan. Door de rode netelstruiken worden Haar kinderen wederomgeboren.
6. De wilde rode bloemen voeden Haar kinderen op.
7. Zij moedigen hen aan om duisterder te worden.

2.

1. De Grote Moeder is de Tucht, en Tucht leidt tot gehoorzaamheid.
2. De vaardigheden van schepping en herschepping zijn in Haar hand.
3. Zij schept door vernietiging, door de strijd tegen de valse geesten.
4. De vaardigheden van profetie zijn als een krans om haar hoofd.

5. Zij schept door Haar Woord, en Zij troont ver boven alle goden.

6. Hoort dan, opdat de valse geest van genezing geen ingang in u vinde. Deze geest heeft zich toegewijd aan het verwennen van de kinderen, en misleidt zo vele heiligen. Al deze verwennerijen maken het moeilijk de weg terug te vinden tot de Grote Moeder.

7. Zo leven dan velen in zelf-verwennerij, om zo niet in de oorlog mee te strijden. De Toorn van de Moeder zal groot zijn over hen.

8. De Grote Moeder is een groot vuur, in diepste duisternis, daar waar de duisternis tot vuur wordt. Zij is de grote zon van duisternis. Het donkere vuur is zij, het zwarte vuur. In Haar zult gij zicht hebben. Door in Haar te zijn ontwikkelt u de vaardigheid van onderscheiding. Ja, alles zal door Haar gebrandmerkt zijn.

9. Door in Haar te zijn, ontwikkelt u de vaardigheid van profetie. Gebruik deze vaardigheid in de oorlog en in de jacht. Velen gebruiken profetie voor verwennerij, en zij zullen struikelen.

10. Door in Haar te zijn, ontwikkelt u de vaardigheid van schepping en herschepping, en grote bevrijdingen zullen plaatsvinden. Het licht van de duisternis is een vuur, en gij zult het valse vuur doven. Ja, duisternis is Haar vuur, en Haar vuur is duisternis. Zo is Haar vuur dan zwart, uitgaande om de heiligen te tuchtigen.

11. Wijk daarom niet af van Haar kastijdingen. Voer oorlog tegen het licht, want gij zijt blind, kinderen. Het licht heeft u verblind.

12. Zij zal uw oog herscheppen in zijn kas, wanneer u Haar volgt. Zij zal het valse licht vernietigen. Blijft daarom in Haar, want zonder Haar kunt u niets doen.

13. En strijd tegen de valse geesten in Haar naam en in de naam van Haar schoot, want zonder Haar is er geen overwinning. Ook deze strijd en de overwinning is een loon, als een vaardigheid die u moet ontwikkelen, en dit in heilige vreze. De heilige gebondenheid is uw bescherming.

3.

1. Heilig is Haar naam. Ver verheven boven alles is de Allerhoogste Moeder. Niemand kan tot Haar naderen dan door het bloed van de vijand.

2. Kom op uw knieen, en belijdt met uw tong, want Haar poorten zijn wijd open. Het voorhangsel is gescheurd, want een grote vijand is gevallen. In de wildernis troont zij, tussen de beesten.

3. De grote stad is gevallen. Zij heeft over de vijand gezegevierd. Daarom zal Zij Haar Woord openbaren.

4. Door Haar Woord schiep zij de gewesten en de onderwereld, door het bloed van de vijand. Door het bot van de vijand richtte Zij Haar kampen op.

5. Komt daarom tot de zon van bloed, want Haar vuur is bloed. Hierin spreekt Zij.

6. Het geheim van de winden van bloed is in Haar, en van de stormen van bloed. Hierin heeft Zij Haar wraak.

7. Zo zijn er zeven winden van bloed voor Haar aangezicht en Haar troon, en zij hebben dag noch nacht rust. Telkens worden zij weer uitgezonden over de aarde en in de onderwereld en in de gewesten van de lucht, om daar oorlog te voeren, en om te jagen op eeuwige velden.

8. Zo hebben zij dan eeuwige rust in deze paradox. Zij tronen met haar om de levenden en de doden te oordelen.

9. Ook de winden der duisternis zijn daar, want zie, door de duisternis leven wij.

10. En zo bidden Haar heiligen : U geneest ons door het bloed van de vijand.

11. U herschept en vernieuwt ons door het bloed van de vijand.

12. U bouwt ons op door het bot van de vijand.

13. U bewapent ons met het bot van de vijand.

14. U bekleed ons met de huid van de vijand. U leidt ons tot eeuwige velden door de huid van de vijand.

4.

1. De Grote Moeder zendt Haar winden van bloed uit, en Haar stormen van bloed. Zij leven in de zon van bloed. Ook zendt zij Haar winden en stormen van duisternis uit. Ziet, zij leven in de zon van duisternis.

2. En Zij heeft Haar zonnen geplaatst in de lucht van bloed, en deze lucht is duister. Zo zijn het bloed en de duisternis één. Haar vuren zijn duister en rood. Hierin ontstaat het nachtzicht.

3. En Haar wachters van de dood gaan langs de tenten en hutten. En wanneer een tent niet aan de ingang is besmeurd met het bloed van de vijand, dan zal de wachter binnengaan, en de dood brengen aan zij die daar wonen. En het geklaag en geween zal groot zijn.

4. Ja, verwoesten zal de wachter die tenten en hutten die de Wraak van de Moeder niet in zich dragen.

5. Bedekt u daarom met het bloed van de vijand, opdat de Moeder u niet in Haar toorn zal vernietigen.

6. Een grote slachting richt de Moeder aan onder hen die Haar Wraak haten.

7. De wachters van bloed staan op haar muren, en aan haar ingangen, om hen die niet bekleed zijn met het bloed van de vijand in gevangenschap te nemen. En zij zullen verbannen worden tot plaatsen van grote tucht. En ziet, velen zullen ten onder gaan in grote toorn, omdat zij hun wapens veracht hebben.

8. Daarom is er grote behoudenis in de zon van bloed in het laatste der dagen, wanneer de Grote Moeder deze bronnen opent. Strijd daarom om in te gaan, want velen zijn geroepen, maar weinig zullen behouden worden.

9. Dient de Grote Moeder in vrees. Wie meent te staan, ziet toe dat hij niet valle.

10. Grote vrees wordt gedragen door Haar winden. In de woestijnen gaan zij uit, om te zoeken dat wat verloren is.

11. Laat het u daarom niet bevreemden wanneer grote vrees tot u komt. Zonder vrees kunt u niet tot de Moeder komen.

12. Worstelt daarom met de Moeder, want vele valse moeders zijn in de wereld uitgegaan.

13. Zij die het worstelen niet leren zijn alreeds verloren.

5.

1. De Grote Moeder staat op Haar strijdwagen. Hyena's gaan voor Haar uit. Zij is op zoek,

op jacht, tot de velden van de eeuwigheid zal Zij gaan. Een groot vuur zal over u komen wanneer u tot Haar nadert. Haar Woorden wil zij verkondigen, en ziet, Zij dreigt.

2. Komt tot Haar zon van bloed, en leef. Ademt dan in Haar winden van bloed. Zo zal Zij uw longen herscheppen.

3. Er zal dan een dag zijn van bloed, van diepe duisternis, waarin de wateren tot bloed worden, en de lucht tot bloed. En Haar zon van bloed zal verschijnen, om te regeren over de levenden en de doden. Groot zal die dag zijn, waarop Zij Haar macht zal openbaren.

4. En er zal groot geween en geklaag zijn onder hen die Haar verworpen hebben.

5. Een groot geklaag is tot haar opgestegen, maar Zij luistert niet. Zij heeft Haar oren gesloten tot hen die van haar zijn afgevallen.

6. De zonde van het volk is groot. In hun hoogmoed hebben zij zich boven de Grote Moeder geplaatst, hun tronen gezet boven de sterren. Elke vuist is tegen de andere vuist gericht, en broeders slachten elkaar af, en zusters dagen elkaar voor het gerecht. En allen dienen hun mannelijke god die van geen moeder wil weten. Moederloos zijn zij, en daarom rennen hun kinderen van hen weg.

7. Zalig zijn de kinderen die van zulke ouders zijn weggelopen. Er zal een dag zijn tegen de hoogmoedigen. Zalig zijn zij die niet in de kringen der zondaren zitten, en zalig zijn zij die hun familie hebben verlaten voor de Grote Moeder. Doet wie niet deugt uit uw midden weg.

8. De doden zullen de doden begraven. Heb geen deel aan de feesten van de moederlozen. Zij vereren elkaar, want zij vereren de Grote Moeder niet. Zij aanbidden ijdele beelden, want de Moeder heeft hen verlaten. Als wezen dolen zij rond, en als zij een moederloze vinden erger dan henzelf, dan maken zij die tot een vader.

6.

1. De wind van bloed raast door de duisternis, om Haar kinderen te verzamelen.

2. Met ketenen bindt zij hen, opdat zij niet van Haar zullen afwijken.

3. Dit zijn de ketenen van bloed. Het bloed van de vijand geneest hen, en geeft hen een woning.

4. Het bloed van de vijand maakt hen schepen op zee, en nederzettingen in de wildernis.

5. De valse geesten krijgen valse sleutels waardoor ze nog dieper vast komen te zitten en verdwalen.

6. Zij krijgen het goud der dommen, als een grote gevangenschap. In ballingschap gaan zij.

7. Zij hebben genade verkozen boven eerlijk loon, en zij onderdrukken velen.

8. Zij maakten genade tot hun vader, waardoor zij nog meer afweken.

9. Nu zullen zij het loon van hun afvalligheid diep in hun binnenste ontvangen.

10. De wind van bloed ketent hen ook, tot een eeuwig verderf.

11. Door de woestijn worden zij getrokken tot de wateren van vuur.

12. En zij zullen drinken, en het zal hun dorst vergroten. Hun uitputting zal hen maken tot eeuwige standbeelden.

13. Aan de wateren van vuur zullen zij staan, voor eeuwig, als een grote waarschuwing.

14. Het lot van de gevallenen is ernstig. Zij zullen gaan van leugen tot leugen. Zij vallen

dieper en dieper, totdat zij versteent zijn, als een waarschuwing voor de generaties na hen.

15. De Grote Moeder maakte hen tot een gruwel en een dreiging. Komt daarom tot de plaats waar uw enig licht bloed en duisternis is. Alle lichten zullen doven hier, totdat u tot het rode vuur bent gekomen.

16. Ook alle adem zal sterven, totdat u alleen leeft door bloed en duisternis. Het zwarte vuur zal u tot bescherming zijn.

17. Zo zal dan de kennis vermeerderen van hen die Haar tot deze dingen hebben gevolgd. Zij lieten alles achter voor Haar. Wie niet haat zijn eigen leven, kan Haar niet volgen.

18. Zo is er dan grote wedergeboorte in Haar schoot voor hen die tot deze heilige dingen zijn gekomen, dingen die verborgen zijn gebleven sinds de grondlegging der aarde.

19. De onderwereld zal wijd openscheuren onder het gewicht van deze dingen, en vele dingen zullen geopenbaard worden.

20. Zo is dan Haar tempel opengescheurd, en vele wachters verslagen. Het voorhangsel scheurde door het bloed van de vijand, en nu vernieuwt zij Haar tempel.

21. Vele afvalligen hebben de winden van de valse geesten opgezocht, en doen grote wonderen en tekenen door hen, en vele scheppingen, maar ziet, zij zijn vals. Kom dan tot de ware onderscheiding, weggelegd voor hen die tronen in Haar hart.

7.

1. De Grote Moeder stelt de tronen op. Zij geeft Haar tronen niet aan dwazen, maar aan hen die Haar getrouw zijn gebleven.

2. De Grote Moeder waakt over deze tronen, en Zij waakt over Haar Woord.

3. Zo zal zij dan de opslagplaatsen van kennis openen voor hen die daar aan toe zijn.

4. De sleutels hiertoe zullen zijn : bloederige zwaarden, speren en messen.

5. De zon van bloed zal alles testen. Zij is een grote wachter over heilige dingen.

6. De kennis bewaakt Zij. Zij zendt dromen tot Haar boogschutters.

7. In dromen spreekt Zij tot hen die het bloed van de vijand vergoten hebben, tot hen die hun wapens niet rein hebben gehouden van bloed.

8. Zij spreekt tot hen door het bloed van de vijand. Zij is de Grote Zon van Bloed.

9. Zij is bekleed met het rode vuur. Het bloed van de vijand is in Haar haar. Tongen van groot vuur komen uit Haar mond, om grote openbaringen te verkondigen.

10. Op een rood paard rijdt Zij. Hiertoe is zij gekomen : Om de heiligen terug te brengen tot de Grote Moeder. Zij toetst alle dingen. Zij breekt de paarden van de vijand. Met Haar speer doorsteekt Zij hen.

11. In diepe woestenij zal Zij geopenbaard worden. Haar tent is gemaakt van het bot en de huid van de vijand. Een grote steen staat voor Haar grot. Tot steen zal Haar vijand zijn, waarop Zij haar wapens zal slijpen.

12. Haar sleutels geeft Zij aan hen die op Haar vertrouwen, en die met Haar geworsteld hebben. Haar waakhonden zijn aan hen toevertrouwd.

13. Met Haar vallen zij steden binnen, met haar aan hun zijde. En zij behalen grote overwinningen. Met haar nemen zij vele schepen in, en hebben zij sterren in de lucht.

14. Het bloed van de vijand heeft hen vervuild, en hieraan herkent Zij hen.

15. In Haar Toorn zijn zij veilig, en zullen zij voor eeuwig wonen.

16. Als de rode bliksem zijn zij. En hierom zien zij visioenen.

17. Zij hebben toegang tot Haar troon en openbaringen. Zij worden in Haar schoot gevormd.

18. Voor eeuwig zullen zij aan Haar zijde zijn. Voor eeuwig zal Zij hen leiden in alles wat ze doen.

Arena's

1.

1. De Heilige Moeder heeft Haar gehoorzame kinderen geplaatst in Haar boven de vijand, boven elke troon of macht. Zij heeft Haar kinderen doen laten zegevieren in Haar.

2. Door het bloed van de vijand zijn zij verlost, en hebben zij een woning in Haar, naar het loon wat zij hebben verdient.

3. Door de wedergeboorte in de duisternis en het bloed van de vijand zijn Haar kinderen tot Haar gekomen, en zij blijven in Haar, opdat zij niet zondigen.

4. De Heilige Moeder is de Weg, de Waarheid en het Leven.

5. Indien u Haar geboden bewaart en Haar gehoorzaamt, zult u in Haar blijven, opdat gij macht hebt over valse geesten.

6. In Haar naam zult u dan valse geesten uitdrijven, want Haar gehoorzame kinderen hebben deze autoriteit, die weggelegd is in Haar.

7. Valse geesten sidderen voor Haar, want zij weten dat zij slechts een korte tijd hebben.

8. Bij Haar afwezigheid staan zij sterk en rustig, maar bij Haar aanwezigheid staan hun zon en maan schaamrood, en staan zij geschokt en verschrikt.

9. Zo zullen zij hun nietigheid zien wanneer zij vergeleken worden met Haar majesteit.

10. En zij zullen roepen : 'Wij zullen sterven, want de Grote Moeder is aan ons verschenen !'

11. Wie zal dan leven wanneer Zij in al Haar glorie en luister verschijnt ?

12. Zelfs Haar eigen kinderen en de heiligen zullen hun aangezicht in vrees bedekken wanneer Zij verschijnt. Des te meer zullen hen die Haar niet kennen wegvallen, en zij zullen de duisternis zoeken, maar de duisternis zal van hen wegvluchten.

13. Zo zullen zij verstenen, omdat zij geen schuilplaats hebben gevonden.

14. Reinig uw woonplaatsen dan met het bloed van de vijand, en bewerk uw behoudenis in vreze en beven, opdat u geen deel hebt aan het lot van de vijand.

15. De strijd tussen licht en duisternis zal de zon van bloed voortbrengen, en de zon van bloed

zal een gids zijn in de steeds duisterder wordende wildernissen. De zon van bloed zal leiden door woestijnen en woestenijen tot de zon van duisternis. Hierin zult gij wederom geboren worden.

16. Alleen door het bloed van de vijand zult gij dieper in de duisternis komen.
17. In de duisternis wordt u dan weer als kinderen, want het licht veroudert.

2.

1. Dit is het eeuwige leven, dat u Haar kent, dat u geheiligd wordt in de Waarheid. Haar Woord is de Waarheid.
2. En de zon van bloed overtuigt van zonde, oordeel en gerechtigheid, en toetst de harten.
3. De zon van bloed is uitgezonden door de Grote Moeder en zal Haar verheerlijken. Zij is uitgezonden om de rechtvaardigen te leiden tot de volle waarheid.
4. Wie in Haar niet blijft, is buitengeworpen. Indien u de zon van bloed kent, kent u ook Haar, want ziet : Zij zijn één.
5. Alleen door het bloed van de vijand kunt u in Haar blijven. De zon van bloed is in de Grote Moeder, en de Grote Moeder is in de zon van bloed. Zij troont in de zon van bloed. Alleen door het bloed van de vijand kunt u Haar kennen.
6. Wanneer u kennis en rechtvaardigheid najaagt zult u Haar geboden bewaren en Haar gehoorzamen. De zon van bloed zal voor eeuwig met hen zijn die hierin volharden. Tuchtigt uzelf daarom, en laat niemand u afleiden van de trofee. Zij die in Haar zijn tuchtigen hun lichamen en houden het in bedwang, opdat zij de prijs niet zullen missen.
7. Zij is niet gekomen om de vrede te brengen, maar de afscheiding en de oorlog. Zondert u daarom af, en heb geen deel aan onheilige dingen. Verwijdert uzelf uit de kringen van de moederlozen. Hun schepen zijn zinkende, en spoedig zullen zij verantwoording moeten afleggen aan de Allerhoogste Moeder.
8. Zij komt niet met verwennerij, zoals de moederlozen doen, maar Zij komt met het mes, en met het bloed van de vijand. Buigt daarom voor de Zon van Bloed, want zonder Haar komt u niet tot de Grote Moeder. De moederlozen vergieten veel bloed, maar het bloed van de vijand vergieten ze niet. Zonder het bloed van de vijand is het onmogelijk de Grote Moeder te behagen.
9. In duisternis doorboort zij hun steden, wanneer het nacht is, en wanneer zij slapen. In hun slaap verrast Zij hen.
10. Tot een oordeel is de Grote Moeder tot de aarde gekomen.

3.

1. Alleen in het bloed van de vijand en in duisternis is er wedergeboorte. Zo is dan de man geboren uit dertig vrouwen zonder dat daar een man aan te pas kwam.
2. Maar de dochters der mensen hebben een man nodig om geboorte te schenken. Ziet, zij zijn onder een vloek.
3. De Grote Moeder heeft vruchtbaarheid in Haarzelf door vernietiging en het bloed van de vijand. Ook is er dan vruchtbaarheid tussen twee of meer vrouwen in het heilige verbond.
4. Zo zijn er niet alleen vaginale geboortes in de dieptes van de onderwereld, maar ook anale geboortes. Op de gevallen aarde zijn deze poorten gesloten, en hebben de vrouwen geen vruchtbaarheid in henzelf en met elkaar. Zij zijn onder de vloek, en afhankelijk gemaakt aan de man.
5. Zo is dan de man over hen gaan heersen, en is zijn zaad koning. Ziet, zij zijn een vervloekt geslacht.
6. En daarom zal het Zwaard van de Grote Moeder hen doorboren, maar Haar kinderen zal zij leiden tot de vruchtbaarheid.
7. Het grote verbond zal Zij oprichten, en de zonen des mensen zullen aan Haar onderworpen worden.
8. Zo zullen vrouwen elkaar bevruchten, en zij zullen de poorten zijn tot het paradijs.

4.

1. Onder het grote verbond zullen de zonen des moeders voortgebracht worden, en zij zullen wederkeren tot de Grote Moeder en Haar berg.
2. Zij zullen het grote verbond eren en heiligen, en vrouwen niet langer onderdrukken.
3. En de zon des bloeds zal hen leiden in alle dingen. Hun zwaarden zullen zij opheffen, en hun ploegscharen omsmeden tot speren en messen.
4. Hun bogen zullen zij wederom opnemen, en zij zullen vechten voor het Aangezicht van de Grote Moeder.
5. Zo zullen zij Haar almacht vereren in vreze en beven, en niet meer regeren over vrouwen.
6. Zij zullen komen tot Haar berg, en strijden tegen het mannelijke en vrouwelijke van de vijand, want ziet : De mannen en de vrouwen van de vijand zijn een grote bespotting in het oog van de Grote Moeder.
7. Zij hebben alles omgedraaid, en het grote verbond eren en gehoorzamen zij niet.
8. Zij gaan hun eigen weg, en hebben de mannelijke vijand gekroond.
9. Zij vormen een misleiding voor henzelf en hun zonden zijn groot voor het Aangezicht van de Grote Moeder. Zij prediken losbandige vrijheid en genade, waardoor zij nog meer afwijken.
10. De Almachtige Moeder spot met hen. Zij kijkt op hen neer en bereidt plagen voor hen. Haar heilige Raad doet hen verstrikt raken, en zij maakt geweld als meester over hen.

11. Zo krijgen zij hun verdiende loon, opdat hen het liegen wordt afgeleerd.
12. Het grote zwaard is in Haar hand, opdat zij recht voert onder de volken.
13. Ziet, allen zullen zij staan voor Haar troon, en zij zullen allen geoordeeld worden.
14. Vreselijk zal die dag zijn waarop hen die valsheden aanhangen door Haar troon worden geoordeeld, en het geheimenis van dit oordeel is reeds onder hen aanwezig.
15. Zo zullen velen op die dag weeklagen over hun zonden, en Haar genade zal over hen niet zijn. Nee, Haar poorten zullen dicht zijn voor hen die haar stelselmatig hebben verworpen. Zij zal niet luisteren naar hen die valsheden tot haar hebben gesproken.
16. En Zij zal hen verzamelen en in een put werpen, en deze put zal verzegeld worden met onuitsprekelijke woorden. En er zal grote angst zijn, want zij weten dat zij de Grote Moeder hebben verworpen.
17. Zo zal er dan een dag zijn tegen alle hoogmoedigen. Een dag waarop Zij alle hoge bergen zal bezoeken. En de torens die zij tegen Haar hebben opgericht zal Zij doen neerstorten. Klagers zullen er veel zijn op die dag, maar er zal geen hulp zijn, want de Grote Moeder heeft hen verworpen.
18. Een wild beest is Zij in Haar jacht, en ongenadig tot Haar prooi. Zij zijn immers van Haar geweken.
19. Op hun verslagen lichamen zal Zij nederzettingen bouwen, en hun steden zullen tot wildernissen worden, daar waar hyena's zullen regeren.
20. Zij zal de os onder het juk brengen, en het varken leiden tot het slachthuis, want zij hebben tot Haar gezondigd.
21. Velen zullen stom zijn op die dag als de beesten. Anderen zullen roepen tot hun profeten, maar zij zullen niet geholpen worden, want Haar oordeel hebben zij opgeroepen, en kan niet meer weggeroepen worden.
22. Groot zal de wroeging zijn bij velen, wanneer zij dalen tot in de putten. Zij zullen roepen, maar niemand zal hen verstaan.
23. Een grote verwarring zal zij zenden, en zij zullen niet meer één zijn van zin. Zij zullen elkaar beschuldigen, en elkaar de nek breken. Zij zullen allen hun broeder haten, en zij zullen elkaar voor het gerecht slepen. Zij zullen bijl en boog naar elkaar oprichten.
24. Een grote hakbijl zullen zij oprichten, en er zal veel paniek zijn. Zo zal de vrede tussen de vijanden verdwijnen, en zij zullen niet meer gezamenlijk tegen de Moeder strijden. De Grote Moeder heeft hen verstrooid, en hen tegen elkaar opgezet. In Haar arena's vinden zij de ondergang.
25. En daarna zal er een nog grotere hakbijl opgericht worden, maar zij zullen elkaar niet kunnen vinden om een eenheid te vormen. In een ijszee zullen zij allen zinken, los van elkaar, en ver verwijderd. En zij zullen dromen dromen van grote misleiding.

1. Grote arena's zullen opgericht worden door de Grote Moeder, waarin de vijanden geherbergd zullen worden. Tot een grote ondergang zullen zij komen. In grote toorn zal Zij tot hen brullen.
2. En zo zal Zij toekijken wanneer zij vallen, en Zij zal grote feesten over hen aanrichten.
3. En de Grote Moeder zal scheiding tussen hen brengen totdat de vijand geheel is uitgezift. Grote leiders zullen van hen weggenomen worden, zodat zij in verwarring raken, en in grote paniek.
4. De Grote Moeder zal glimlachen, en over hen niet rouwen. Zij heeft hen immers verlaten.
5. Grote spot zal Zij oprichten in de arena's, om de vijand te verlammen. Spoedig zal Zij hen allen slepen tot Haar hol.
6. Grote Wraak zal geboorte brengen van Haar kinderen. Nee, zondaren zullen niet staan in Haar aanwezigheid.
7. Zij zal zondaren neerhalen met Haar wapens. Met Haar boog en netten zal Zij tegen hen strijden. Vanuit haar heilige berg zal Zij brullen. En vrees zal komen tot het hart van de vijand.
8. De vijand zal niet trots staan in Haar tempel. De vijand zal gebonden zijn, en doorstoken.
9. De Grote Moeder staat op Haar strijdwagen. Met Haar ogen doodt Zij vijanden. Wanneer zij Haar zien staan zij niet meer op.
10. Onder Haar voeten zijn Haar vijanden. Zij zet Haar voet op hun nekken, en breekt hen.
11. Op palen steekt zij Haar vijanden, en sleurt hun lichamen tot Haar beesten.
12. De Grote Moeder waakt over Haar kinderen, opdat zij niet worden zoals Haar vijanden. Grote scheiding brengt zij.
13. Zij wekt Haar kinderen op tegen de vijand. Zij moedigt hen aan, en stookt.
14. Zij wil wapens zien. Ziet, Zij zal de lauwen uitspuwen. Door wapens zullen zij ten onder gaan.

6.

1. In de dieptes van Haar arena's brult Zij. Het bloed van de vijand is dichtbij Haar. Zij veracht hen die het bloed van de vijand niet hebben.
2. Draagt daarom het bloed van de vijand, opdat gij niet gerekend wordt tot Haar vijanden.
3. Ziet, de Grote Moeder is wraakzuchtig. Zij heerst in grote wreedheid. Haar kinderen vrezen Haar, en doorvorsen Haar wegen. Zij zijn vertrouwd met Haar wegen, en Haar Zwaard is

tegen hen niet.

4. Zij worstelt met haar kinderen, en zendt grote tucht tot hen, maar zij rekent hen niet tot Haar vijand.
5. Ziet dan, gij die dieper in Haar tempelen komt : De Grote Moeder zal Zich plotseling omdraaien en worden tot uw vijand. En Zij zal u beschouwen als Haar vijand, want u bent tot Haar gekomen. En Zij zal u behandelen als een vijand, want u bent tot Haar gekomen.
6. Wanneer gij dan niet met Haar worstelt, zal Zij u vernietigen. Zij haat hen die zich toetsloos overgeven. Zij rekent hen tot de bandelozen. Al Haar kinderen zijn wild, maar niet bandeloos. Zij toetsen in vrezen en beven, maar zij vrezen geen mens, en zij vrezen geen god, geen hout, ijzer of staal. Zij zijn heilig en rechtvaardig, maar niet eigengerechtig.
7. Zij komen tot Haar arena's, en zij draaien zich om, om te vechten en te toetsen. Zij komen tot Haar berg, maar niet in genade. Zij haat hen die genade liefhebben.
8. Ziet, zij steekt hen op de palen, en laat Haar beesten hen aanvreten. Grote toorn zal komen over de genade van de aarde. Deze misleiders zullen vallen.
9. Zo zal zij draaien op Haar strijdwagens, en onnavolgbare paden begaan, opdat niemand Haar zal vinden.
10. Haar volgelingen zullen haar niet kunnen volgen, want Zij is wild. Zij zal hen uitzenden als blinden, opdat zij zullen sterven. In de leegte zullen zij gebroken worden. Ziet, Zij zal hen trekken aan ketens. En zij zullen worstelen, maar niet vrij komen.
11. En zij zullen herkent worden aan hun woede en hun vrees. En zij zullen moedeloos zijn en wanhopig, want zij zijn door Haar geslagen. Zij zullen leven in diepe verwarring, opdat zij niet één zijn met de vijanden die in de stad zijn. Zo zal er dan een groot onderscheid zijn tussen de vijanden in de stad, en de vijanden in de wildernis.
12. Grote verwarring zal hen bitter maken, opdat zij dieper in de wildernis komen. Het vuur van de stad zal niet in hun binnenste zijn.

Zondvloed

1.

1. Vanuit Haar berg komt een groot oordeel. Haar kinderen worden zwaar getuchtigd, opdat zij geen deel hebben aan de feesten van de vijand.
2. Slaan zal Zij die feesten, en Haar kinderen wegtrekken.
3. Zij zal slaan de dansers van de vijand, en Haar kinderen van hen wegtrekken.
4. Zij zal slaan de muzikanten van de vijand, en hun instrumenten uit hun handen slaan, om deze te verbranden. Zij zal hen openlijk bespotten. Vol van grimmigheid is de Grote Moeder. Zij heeft een oorlogsplan bereid.
5. Op Haar heilige berg brult Zij, vanwaar een groot oordeel komt.
6. Slaan zal Zij de bezoekers van schadelijke feesten, hen die vertier zoeken bij de vijand.
7. Openlijk zal Zij hen ten schande brengen.
8. De Grote Moeder zal niet met Haar laten spotten. Maar Zij zal Zelf de spotter zijn.
9. De aarde is in grote weeklacht, wanneer Zij haar bezoekt. Zij steekt de aarde op een stok en laat het bloeden.
10. Hen die op de aarde zijn steekt zij op palen, want de aarde is onrechtvaardig. Maar Haar kinderen zal Zij wegvoeren. Met vele strijdwagens zal Zij komen, op de grote dag waarop de aarde in vuur zal vergaan.
11. Zo zal Zij de aarde herbouwen in vuur, en alles wat daarin is. Zij zal niet vergeten. In bitterheid zal Zij de aarde herscheppen, door een grote vloed.
12. Stormen zal Zij tot de aarde zenden om Haar Wil te volvoeren.
13. Een vuur zal de aarde verslinden, en zij zullen niet weder opstaan. Allen zullen zij vallen. Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende Grote Moeder.
14. Een vuur zal zij zenden in het diepste van de aarde, om haar wortels aan te vreten. Haar aarde zal Zij herscheppen, en Haar kinderen zal zij zwaar tuchtigen, opdat zij niet met de valse aarde ten onder gaan.
15. Een groot vuur is alreeds in de aarde uitgegaan. En dit vuur spreekt van bloed.
16. Zeven dagen van bloed zijn er op de aarde aangesteld om de aarde te herscheppen.

2.

1. De aarde is in Haar handen. Een groot scheppingswerk zal Zij verrichten. Zij zal de valse rechters slaan, en de valse heelmeesters.
2. Draait u daarom om, en keert terug van uw onrechtvaardige wegen, opdat u niet geslagen wordt zoals de valse aarde.
3. De onrechtvaardigen zullen geen plaats in Haar vinden. Zij zijn bestemd voor bittere

weeklacht.

4. En zo zal de aarde worden tot een weeklacht, en Zij zal niet horen. Ook zal Zij niet luisteren naar haar weeklagende kinderen, maar hen leiden tot hun plaats. Zij moeten de tucht leren.

5. Verwennerij is een groot gevaar. Zij zal de verwennerij slaan, en het Haar kinderen afleren.

6. Grote kennis is wat Haar doel is, en grote tucht is de weg tot deze.

7. Tuchtigt uw kinderen daarom reeds vroeg, en spaart de roede niet.

8. Bloederige striemen zuiveren het hart uit, en bespaart voor groot oordeel.

9. Nee, de tuchtelozen zullen niet aan Haar ontkomen. Zij hebben gelogen, en de waarheid achtergehouden. Trots hebben zij gesproken van hun hoge paarden. Maar er is een dag waarop zij allen geslagen worden.

10. Dan zullen zij vallen van hun hoge paarden, en er zal niemand zijn die luistert.

11. Hun paarden zullen veranderen in beesten om hen aan te klagen en hen te eten.

12. Een grote maaltijd zal aangericht worden, waarvan het geheimenis alreeds onder u aanwezig is.

13. Vreest daarom de Grote Moeder, die vol is van Wraak en List, en uw ondergang alreeds heeft berekent in grote sluwheid.

14. Zij kent geen medelijden, maar zal nauwkeurig toezien op de kennis en het loon. Niemand zal zijn loon ontgaan.

15. Zo is de Grote Moeder hard en vast in al Haar wegen. Haar wegen leiden tot leven, opdat u niet de eeuwige dood zult sterven.

16. Zij zal de valse lach slaan. De valse lacht leidt tot de dood. U zult onherroepelijk sterven wanneer gij zult lachen met de vijand. Zij vieren grote feesten om de Grote Moeder te bespotten. Aan Haar wraak zullen zij niet ontkomen.

17. In grote sluwheid berekent Zij hun ondergang. Zij neemt hiervoor alle tijd, want de eeuwigheid is kostbaar in Haar ogen.

18. De vijand verdoet zijn tijd, en maakt plezier in de oorlog. Blinde dwazen zijn zij.

19. De Grote Moeder haat hen, en heeft hen alreeds in Haar val gelokt.

3.

1. Een groot oordeel komt tot de aarde, vanaf Haar hoge bergen. Zij brult, en zal spoedig komen.

2. Dit geheimenis is alreeds onder u aanwezig, en zal ontwaken.

3. Voor velen zal het dan te laat zijn. De Grote Moeder is wraakzuchtig, en laat Haar niet omkopen.

4. Hun geld zal branden in hun zakken. Hun gedachtes zullen wegteren in hun hoofden. Want hun gedachtes waren vol van onheil.

5. Ja, een groot oordeel komt vanuit Haar heilige berg, waar Zij troont in grote grimmigheid.

6. Wee u, oh aarde, want de Grote Moeder jaagt op u.

7. Een groot plan heeft de Grote Moeder opgesteld. Zij zal dit plan op Haar strijdwagens voltooien.

8. Roept Haar aan, en Zij zal niet luisteren. Zij luistert naar de stillen van hart en hen die toetsen.

9. Zij haat hen die bidden en mekkeren voor Haar troon. Ziet, zij is ver weg van hen. Zij haat de gebeden van de roekelozen.

10. Zij voert hen weg tot verre eilanden als bannelingen.

4.

1. Een groot feest richt Zij aan, over het bloed van de vijand. Zij heeft de vijand geslagen als pottenbakkers werk. Met een ijzeren stok heeft Zij hen op het hoofd geslagen.

2. Zij heeft de benen van valse rechters gebroken, en brult over hen als een leeuw over zijn prooi.

3. Zij achtervolgt en stalkt de moederlozen, totdat zij breken onder Haar oordeel.

4. Hierin heeft Zij een behagen, en Zij moedigt Haar kinderen aan in de jacht.

5. De Grote Moeder blaast op Haar hoorn van oordeel. Zij lokt de vijand tot Haar om hen te verdelgen.

6. Groot in krijgskunsten is Zij ! De vijand zal schaamrood naast Haar staan. Ondoorgrondelijk zijn Haar paden in de oorlog.

7. De vijand probeert vat op Haar te krijgen, maar zij zullen Haar niet vinden. Hun wegen leiden allen tot de dood.

8. Zij zullen zich een korte tijd verheugen over hun onrechtvaardigheid. Maar in de eeuwigheid zijn zij nietig.

9. Haar wegen zijn ondoorgrondelijk ! In de jacht is Zij ongekend.

10. Ja, misleiden zal Zij al deze misleiders. Zij is groter in misleiding dan Haar vijand.

11. Ja, bespotten zal Zij al deze spotters. Zij is groter in spot dan Haar vijand.

12. En ziet, bannelingen zullen zij zijn, en er zal niet met hen gerekend worden. Nietig zijn zij voor Haar troon.

13. Verbannen zullen zij zijn voor eeuwig. Haar tempels zullen zij niet vinden. Het licht vreet hen aan in hun binnenste, en de duisternis zal ver weg van hen blijven.

14. Duisternis troont op de troon van bloed. Haar almacht heerst over de aarde.

5.

1. Zij lacht wanneer aanbidders Haar proberen om te kopen. Zij spot met hen die Haar eindeloos aanroepen. Zij haat de bidders van de vijand.

2. Zij onttroont Haar kinderen die eindeloos bidden en van geen stilte weten. Zij verstoot hen die Haar niet vrezen.

3. De zon van stilte zal over de aarde komen, en de weeklacht zal groot zijn.

4. Een duister mysterie zal tot de aarde komen, en hun goden zullen openlijk tentoongesteld worden. De Grote Moeder zal lachen, en zij zullen vol schaamrood staan.

5. Zij zal hun huizen van aanbidding bezoeken, en deze zullen tot puinhopen worden.

6. Zij breekt hen als pottenbakkers werk. Zij laat niets van hen heel.

7. Een groot plan heeft Zij in het brengen van hun ondergang. Met grote list gaat Zij op jacht.

8. Een grote storm heeft Zij uitgezonden om ellende te brengen.

9. Zij omhult Haarzelf in grote duisternis, want grote duisternis is Zij.

10. Zij is bekleed met de vellen van gevallen vijanden, en het bloed van de vijand is diep in Haar. De zon van bloed is Zij, de zon van gerechtigheid.

11. De zon van duisternis komt tot de aarde, om de lichten te doven, en grote weeklacht te brengen. Als een grote vloed nadert het tot de aarde om vrees te brengen en grote wanhoop.

12. Zij zullen weten dat zij gezondigd hebben. Zij zullen weten dat grimmigheid zich tegen hen gekeerd heeft.

13. De Grote Moeder is bekleed met duisternis en bloed. Zo trekt Zij Haar kinderen. Zij zal de gouden goden van de aarde tot puinhopen maken.

14. Zij troont in bloed. Haar zon geeft geen licht, maar is gekomen om alle lichten te doven.

15. Buigt daarom neer in het zwart van de aarde, opdat Zij u niet zal vinden. Vlucht daarom tot de bergen, opdat Zij u niet tot een eeuwig verderf zal slaan.

16. Wie kan dan ontkomen aan Haar List ? Wie kan vluchten van Haar oog ? Haar oren zijn gespitst. Wee de aarde, en wee de zee, want Zij is tot hen nedergedaald. Op grote jachtwagens is Zij gekomen.

17. Een touw is om de nek van de vijand. Hun verzet is hen tot strop.

18. Wie zal staan na de zondvloed ? Zij zullen allen vallen. Niet één zal rechtvaardig voor haar staan. Allen zijn gevallen.

19. Zelfs Haar kinderen beschuldigt Zij. Zij is de grote aanklager. Zij is hierin meer gewiekst dan de vijand.

20. Haar kinderen weten dat Zij meer te vrezen is dan de vijand. De strategieen van de vijand vallen bij Haar in het niet. Er is geen gelijkenis.

21. Na de zondvloed zal Zij de lijken vissen uit het water. En hun bezittingen zullen de Hare zijn.

22. Alles wat Zij overlaat zal tot voedsel zijn voor Haar haaien en walvissen.

23. Een groot teken zal Zij op de aarde stellen, opdat Haar kinderen zullen ontkomen.

24. Zij zullen allen wenen en zwak zijn, en grote vrees zal hen binnenleiden.

25. Een groot vuur is tot de aarde gekomen. Zij wacht tot het openbaar maken van Haar geheimenis.

26. Op de troon van duisternis troont Zij, om Haar kinderen binnen te halen. Zwaar tuchtigt Zij Haar kinderen, opdat het licht in hen sterft, en zij vruchtbaar zijn.

27. De zon van de dood is Zij, en in Haar is eeuwig leven.

28. In de onderwereld stelt Zij Haar teken, en Zij richt Haar grote verbond op. Allen die tot Haar komen zullen rust vinden in Haar.

29. Komt tot Haar, allen die vermoeid en belast zijn. Zij zal u grote vrede geven. Haar last is licht, en Haar juk is zoet. Niemand kent Haar, behalve de zon van bloed. Het bloed van de vijand zal Haar openbaren. Niet voor eeuwig toornt Zij.

30. Kom dan binnen tot Haar eeuwige toorn, opdat u rust vindt voor uw harten, en opdat Haar toorn wordt tot vrede.

31. Niet voor eeuwig is Zij in wraak. In Haar eeuwige hardheid zult u Haar zachtmoedigheid zien.

32. Komt dan tot Haar geheimenis. Zij is een paradox. Zij is innerlijk verdeeld. Zij is de altijd strijdende, de Dubbele Moeder. Hierin is uw vruchtbaarheid. Hierin is uw zekerheid.

33. Het grote verbond heeft Haar gebracht. Zij is de Meervoudige Moeder, en Zij is meerderen in Eén, opdat u vruchtbaar bent.

34. Het grote verbond zal standhouden tot in eeuwigheid. Het grote verbond heeft de eeuwigheid geschapen.

6.

1. Het grote verbond raast over de zeeen. Zij is de razende, wachtende om geboorte te geven aan het geheimenis. Dit geheimenis is alreeds onder u aanwezig.

2. Het grote verbond kalmeert de zeeen, en maakt hen woest. Ziet, Zij is de grote vruchtbaarheid.

3. Het grote verbond is opgericht om Haar legers op te roepen. Zij zullen de oorlog brengen tot grote vrede op Haar heilige berg.

4. En deze vrede zal eeuwig zijn. En de genade zal niet meer geleerd worden. En er zal loon zijn naar werk, en grote jachtsfeesten.

5. Er is diepe vrede in het bloed van de vijand. Het zal Haar bitterheid wegwassen, en Zij zal Haarzelf aan u openbaren.

6. Zij is op zoek naar u. Haar evangelie is groot en zalig. Als een jachtsfeest is Zij.

7. Zij zal overwinning brengen over de vijand. Haar overwinning is verzekerd in Haar grote verbond.

8. Blijft daarom in Haar verbond, opdat u niet zult zondigen, en niet zult afwijken van haar paden. Blijft daarom in Haar vrede, opdat de vijand u niet zal raken.

9. In het grote verbond bent u over de vijand aangesteld. Ziet dan : De Grote Moeder is Eén. Zij is Oorlog en Vrede. Zij is het grote verbond.

10. Zij wacht op niemand. Zij leeft aan grote zeeen, naakt, en met list. Haar vrede leidt tot gehoorzaamheid.

11. Tussen de struiken is Zij in grote camouflage. Voorbijgangers bespringt Zij. Zij brengt hen in verwarring.

12. Niemand kent Haar dan de grote zon van bloed. Zonder het bloed van de vijand is het onmogelijk Haar te kennen en tot Haar vrede te komen. Wekt dan de vrede niet op voordat het Haar behaagt. Haar oorlog is zoeter dan vrede.

13. Haar onrust is vruchtbaarder dan Haar rust. Grote paniek is Haar heraut.

14. Aan grote zeeen leeft Zij. Het bloed van de vijand is Haar schild.

15. Zij zwerft als een nomade. Zij richt Haar tenten op op het bloed van de vijand. Zij beschildert hun botten.

16. Zij brengt de vijand neer, en sleurt hen tot de zeeen. Hier verwerpt Zij Haar herinneringen en rekent niet meer met hen. Zij is de Grote Vergetende.

17. Tot grote vergetelheid komt Zij, in het diepste van de nacht. Ook Haar laatste herinnering verwerpt zij.

18. Als een groep jankende honden verwerpt Zij hen. Zij gaat alleen in het diepste van de nacht. Zij heeft Haarzelf opgeschilderd met oorlogskleuren. De oorlog is zoeter dan Haar vrede. Zij laat een pad van wenenden achter. Zij rekent niet met hen.

19. Zelfs Haar kinderen verwerpt Zij. Zij laat hen alleen in hun ellende. Zo gaat Zij in tot de diepe nacht. Haar kinderen roepen tot Haar, maar alles wat Zij kan doen is spotten. Haar hardheid is zoeter dan Haar zachtheid.

20. Zo is Zij een wrede Jager in de nacht. Zij heeft Haar kleed afgedaan. Al Haar maskers heeft Zij in Haar hut gelaten. Zij maakt Haar kinderen aan het huilen, omdat zij Haar niet meer kennen. Zij is de grote kennis.

21. Zij laat een pad van verwarring achter. Zij luistert niet naar de roependen. Zij veracht hen, en rekent met hen niet. En zij zullen Haar maskers vinden in Haar hut, en zij zullen zien dat zij Haar verloren hebben. En er zal bittere weeklacht zijn.

22. Zeven maskers heeft Zij in de nacht. Deze nacht zal hen allen misleiden, opdat zij Haar verliezen en Haar niet zullen vinden. Zij zullen moeten leven met hun herinneringen. In de duistere nacht verliezen zij alles.

23. En de duisternis van de Grote Moeder zal hen leiden tot de zeeen. En zij zullen hun herinneringen wegwerpen. Zij zullen zich omhullen met duistere kleden om te worden als de Grote Moeder, maar zij zullen nooit worden zoals Zij.

24. En zij zullen zichzelf in de zee werpen, en niemand zal met hen rekenen, want zij hebben gezondigd tot de Grote Moeder, en Haar wraak is verschrikkelijk.

25. Daarom : Weent, want velen worden misleid door de Grote Moeder. Ook Haar kinderen misleidt zij, opdat zij Haar niet zullen vinden. Groot zijn Haar tuchtigingen.

26. En zo zal het ingaan tot de Grote Moeder zijn als het gaan door het oog van een naald.

Boogschutters

1.

1. De Grote Moeder haat de roepers die niet toetsen en niet tot de zon van stilte zijn gekomen. Zij zullen verloren gaan in het licht, en zij zullen niet komen tot Haar woestijnen van leven.

2. Zij zwerft aan de wateren van duisternis, als een stalker van Haar prooi.

3. Zij heeft giftige pijlen om Haar vijanden te verlammen met vrees.

4. Zij trekt hen tot de rivieren van de dood. In duistere rivieren rijst Zij op met het bloed van de vijand.

5. Haar Naam is eeuwig. Zij doorboort het hart van de sluwe krokodil, en onderwerpt de os. Zij troont in bloed.

6. Aan de zeeen van de dood heeft Zij Haar woning, waar de zon des doods opkomt, en de zon van de duisternis. Ziet, zij zijn één.

7. Haar kinderen leidt Zij tot de woestijnen van leven om hen aan Haar wetten te onderwerpen. Zij piercet Haar kinderen reeds vroeg.

8. Zij leert hen het wenen en klagen, opdat zij niet trots worden. Zij leert hen de bitterheid, opdat het zoete hen niet zal afleiden. Zij zijn beschermd in Haar. Zo is er alleen behoudenis in het bloed van de vijand.

9. Zij leert hen reeds vroeg de boog te gebruiken, en giffen te mengen.

10. Zij is dan geen leraar en geen rechter. Zij is het die tucht. Vreest Haar. Slaan zal Zij de valse leraren en rechters. Zij zullen niet aan Haar toorn ontkomen, zij die zich hoog hebben opgesteld. De Grote Moeder kent hen niet.

11. Zij is dan geen profeet, maar een Jager. Slaan zal Zij de valse profeten.

12. Duistere beesten wonen in Haar wateren.

13. Aan de zeeen van de dood loert zij op schepen. In de nachten brengt Zij hen ten onder, Zij en Haar beesten.

14. Door grote stormen verscheurt Zij hen. Zij brengt hen ten onder door Haar Zwaard. Niemand zal succesvol strijden tegen de Grote Moeder. In Haar almacht spot Zij met hen.

15. Aan de zeeen van bloed heeft Zij Haar tenten. Op bloed loert Zij. Zij is de bloeddorstige.

2.

1. Grote bloedlust kent Zij. Haar bloedlust is niet te stillen. Zij is de eeuwige Jaagster.

2. Vanuit het bloed van de vijand rijst Zij op. De kaken van grote wilde varkens zijn Haar wapens. Zij is een slachter in de nacht.

3. Duisternis rijst op wanneer Zij jaagt. En wanneer Zij treft, zal Zij niet vrijzetten.

4. Aan Haar riem hangen de tongen der varkens.

5. Ook Haar schort is gemaakt van varkenstongen, en de voorhangsels van Haar tenten. Zij draagt duistere geheimen in Haar schoot en boezem.

6. Wanneer Zij lacht, spot Zij. Wanneer Zij schiet, mist Zij niet. Haar pijlen zijn bloeddorstig in de nacht. Zij rusten niet.

7. Haar pijlen zijn giftig, gedoopt in de groene wateren des doods, lichtende

verschijnselen in de duistere nacht. Illusies zijn zij, om de vijand te misleiden.

8. Vol bedrog zijn Haar pijlen. Leugens spreken Zij.

9. Niemand kan Haar volgen, niemand kan Haar woonplaats vinden. Zij allen gaan ten onder door Haar pijlen.

10. Zij raken verward, en het licht ontvoert hen, opdat zij de duisternis niet zullen vinden.

11. Een groot krijgsmeesteres is Zij.

12. Haar pijlen vinden doel en doorboren rotsen. In de zeeen vinden zij hun weg. De zondaar zal niet aan hen ontsnappen. Joelend halen ze hem neer, en slepen hem naar hun holen. De wraak van de Grote Moeder is op hem gevallen.

13. Nee, geen zondaar zal van Haar blik ontsnappen, geen onrechtvaardige van Haar waakzaam oog. Zij is in de nacht opgesteld als een wachter en een gevangenenbewaarder.

14. Haar ogen doen sloten vallen. Met Haar lippen maakt Zij knopen.

15. Zij is de Allerhoogste.

3.

1. Van de groene wateren des doods drinkt Zij om af te dalen in de onderwereld. Haar beker is in Haar kamer. Zij geeft hen allen te drinken, opdat zij Haar niet zullen vinden.

2. De lange beker van de groene wateren des doods vormen illusies op hun ogen en harten om hen te verwarren. Zij worden geleid tot hun mannelijke goden, tot grote trots en groot egoisme.

3. Zo verliezen zij al hun gevoelens en gevoeligheid.

4. In de nacht worden zij opgetekend op schilderijen. Zij zullen niet met Haar jagen. Maar zij zullen Haar prooi zijn.

5. Al hun mannelijke goden hangen als kettingen om hun halsen, en de Grote Moeder spot met hen. Zij geeft hen over aan hun misleidingen.

6. Maar Haar kinderen doet Zij ontwaken, en Zij neemt hen mee.

7. Zo zal dan de heilige beker illusies brengen. En zij zullen over elkaar rechtspreken in grote trots, omdat zij afvalligen zijn.

8. Zij zullen hun stemmen verheffen en grote woorden spreken, want zij zijn dronken. Zo is dan het varken in grote dronkenschap voordat het gevangen wordt.

9. Een groot Jaagster is opgestaan, een geweldenaar in het strikken. Zij is een Lokster, een groot misleider. Zij spreekt wat hun oren willen horen. Zij laat hen zien wat hun ogen willen zien. Zij voert hen dronken, opdat zij van Haar niet kunnen ontsnappen. Zij leidt hen tot het slachthuis.

10. Ja, een groot Slaagster is opgestaan, oh volk. En Zij zal grote benauwdheid brengen. In list zal Zij gevangennemen.

4.

1. Een groot oorlogsgehuil is in de lucht. Er wordt gestreden om steden binnen te vallen.

2. Vele krijgsgevangenen maken zij. De Heilige Leugen richt een grote slachting aan.

3. Een groot bedrieger is gekomen. Zij rijdt op een hoog rood paard. Een weegschaal draagt Zij in Haar hand. Al Haar kinderen zullen gewogen worden.

4. Zo zal er veel gehuil en geklaag zijn. Grote tucht zal Zij brengen.

5. En velen zullen afvallen van de zon van duisternis, en rennen tot het licht om hen te beschermen.

6. En zij zullen rennen tot hun goden van licht. En zij zullen het recht onderdompelen in onrechtvaardigheid. En zij zullen henzelf rechters maken en profeten. Zij zullen apostelen aanstellen, opdat de Grote Moeder niet geleerd wordt. Maar de Grote Moeder zal met hen spotten.

7. De Grote Moeder zal vol zijn met leedvermaak over hen, en hun komende onheil proeven. Zij zal met hen spelen als een roofdier met Haar prooi.

8. Zij zal lachen wanneer Zij hen ziet rennen. En op die dag zal Zij verklaren dat Zij hen niet kent. Met grote trompet zal Zij dit bekend maken.

9. Schaamrood zullen zij naast Haar staan, maar zij zullen niet door Haar aangenomen worden. Ziet dan, zij zijn de werkers der wetteloosheid. Zij hebben geen waarheid en recht gezocht. Daarom is een grote misleiding tot hen gezonden, en een grote toorn.

10. Waakt dan in dit uur, opdat gij geen deel hebt aan hun valse werken.

5.

1. Zij die recht zoeken buiten de duisternis om zijn vervloekt.

2. Zij die recht aanbidden buiten het bloed van de vijand om : Vervloekt zijn zij, vele malen.

3. Een dubbele vloek zal hen neerhalen, en het Zwaard van de Grote Moeder zal tegen hen zijn.

4. Tot de zeeen worden zij gedreven, waar de Grote Moeder hen injaagt met groot leedvermaak. Op zoek naar bloed is Zij. Huiver daarom, want u kent Haar niet.

5. U kent Haar wraak niet, en Haar list. Zij laat Haarzelf niet kennen.

6. Weent daarom om uw nietigheid, want de Grote Moeder kent geen genade.

7. Alleen zij die loon hebben verdient kunnen tot Haar naderen. En zij naderen door het bloed van de vijand. De grote zon van bloed is over hen aangesteld, en zij zijn mede-wachters van het grote geheim.

8. Bij de Grote Moeder is er dan geen aansziens des persoons, of aansziens door genade. Zij zijn allen vervloekt.

6.

1. In Haar grot slijpt Zij Haar wapens. Zij brengt visioenen tot hen die Haar wapens eren.

2. Zij leert hen de krijg, maar Zij is geen leraar. Zij profeteert, maar Zij is geen profeet. Zij voert recht, maar Zij is geen rechter. Zij is de Grote Jaagster.

3. Zo is Zij dan geen herder, maar een Slager. Grote bloeddorst heeft Zij.

4. In grote tucht brult Zij. Zij die het horen raken verschrikt. De Grote Moeder is gekomen.

5. Zij voelen zich somber en buigen het hoofd. De geur van Haar schort is in hun neus. Zij durven niet op te kijken, want wie zal Haar zien en leven ?

6. Aan Haar voeten buigen zij neer. Zij doet hen struikelen en vallen. In Haar hebben zij leven.

7. Haar juk is zacht, en Haar wegen zijn zoet, totdat Zij Haarzelf opdraait. Dan verbrijzelt Zij hun goden.

8. Hard en wreed is Zij om hen het verwennen af te leren.

9. Haar maskers doet Zij op hen, opdat zij misleid worden. Alleen Haar kinderen zullen ontwaken.

10. Haar vijand zal voor eeuwig slapen aan Haar voeten.

7.

1. De Grote Moeder is verheerlijkt in Haar naam. Niemand kan tot Haar naderen dan door het bloed van de vijand en de grote duisternis. Maar ziet, zij kennen Haar niet. Niemand staat rechtvaardig voor Haar. Allen zijn afgeweken, en Zij is de grote aanklager.

2. De aanklagers van de vijand vallen bij Haar in het niet. De Grote Moeder lacht om hen, en spot met hen.

3. Een grote prooi is gevallen. Zij sleept hen tot Haar hol, en speelt ermee.

4. Vreselijk is het te vallen onder Haar voeten.

5. Oh volk, buigt voor Haar, opdat u aan Haar grote toorn zult ontkomen.

6. Oh volk, stop met het zingen van liederen tot Haar, want Zij zal u snel uitspuwen.

7. Oh volk, u bent onder een grote vervloeking. Denkt daarom niet te hoog over uzelf, want u mocht eens door uzelf misleid worden.

Het Meisje Aan Het Water

1.

Het Meisje Aan Het Water

Er was eens een meisje dat aan het water woonde. 's Nachts roofde ze kinderen uit hun bedjes, en nam hen mee langs het water, hen leidende door de duisternis naar haar kamp, waar ze hen verhaaltjes vertelde, griezelige verhaaltjes. Als de kinderen dan weer wakker werden waren ze nooit meer dezelfde. En sommige kinderen werden nooit meer wakker. Ze was als het berenhart, als de jagende krokodil. Sommige kinderen nam zij tot de holen waar verschrikkelijke beesten woonden. Die kinderen werden nooit meer teruggezien. Ze werd de kinderdief genoemd, en dromendief. Ze kon in een beer veranderen, en in een krokodil. Ze was zeer gevreesd. Ze loerde altijd, of ze nu in het water was, of eruit. Als ze iemand ving, trok ze zo iemand de diepte in.

Haar kinderen waren haar gevangenen, die haar sieraden droegen. Zij waren anders dan anderen. Zij konden niet meedoen met de rest, want zij waren onder haar betovering. In haar nachtmerrie waren ze. Niemand kon hen temmen. In de steden werd ze vereerd. Men maakte standbeelden van haar om haar gunstig te stemmen. Ze waren allemaal bang voor haar, en wilden hun kinderen niet aan haar verliezen. Die standbeelden beelden haar uit met haar honden, kleine hyena's, of alleen.

In de nacht lokte ze de kinderen met snoep of speelgoed. Ze ving hen, en maakte hen één van haar. Niemand durfde er wat aan te doen. Ze wisten hoe groot haar wraak kon zijn. Ook kinderen moesten haar daarom vereren. Zij werden groot gebracht om haar te vrezen en te vereren. En als zij anders waren, dan werden zij geaccepteerd als één van haar.

Er werden kerken voor haar gebouwd en tempels. Hierin werd zij vereerd om haar gunstig te stemmen. Niemand kon haar doorgronden. Zij was een groot mysterie. Zij was een grote legende.

Als kind nam zij mij mee. Ik ben één van haar. Ik werd haar discipel, en ben teruggestuurd om te waarschuwen. Spot niet met haar, want zij is in de buurt. Ze zal je weten te vinden. Vereer haar en vrees haar, en accepteer wanneer je kinderen door haar worden weggenomen. Geef goede gaven aan haar, ja, al je bezittingen, opdat zij niet zelf alles van je zal wegroven. Vereer haar met je dierbaarste bezit, opdat zij het niet zelf van je zal wegnemen.

2.

Het Meisje Met Het Roze Schortje

Er was eens een meisje dat altijd een roze schortje droeg. Het schortje was altijd rijkelijk gevuld

met allerlei snoepgoed, waarvan ze uitdeelde aan iedereen die ze tegenkwam.
Op een dag werd ze lastig gevallen door een paar jongens.
Omdat het meisje magische krachten bezat, sprak ze een betovering uit, waardoor de jongens in kikkers veranderden.
In de verte zag ze nog meer jongens aankomen. Snel liep ze naar het dichtstbijzijnde huisje toe, en klopte aan. Een oude vrouw deed open. Ze vertelde wat er was gebeurd, en de oude vrouw zei dat ze wel bij haar mocht wonen, zolang ze daarvoor snoep gaf aan de oude vrouw.
Het meisje kreeg haar eigen kamer, maar midden in de nacht kwam de oude vrouw om het roze schortje te stelen. Voorzichtig maakte ze het schortje los van het slapende meisje. Maar toen de oude vrouw het helemaal los had gemaakt en in haar handen had genomen, begon de oude vrouw te branden. Ze slaakte een kreet, en het meisje werd er van wakker.
'Waarom heb je geprobeerd mijn roze schortje te stelen ?' riep het meisje.
Snel gaf de oude vrouw het roze schortje terug aan het meisje.
Het meisje keek de brandende vrouw strak aan. 'Omdat je dit gedaan hebt, zul je in snoep veranderen !' riep het meisje. De vrouw veranderde snel in snoep, waarmee het meisje haar schortje opvulde. Sindsdien is het meisje altijd in het huisje van de oude vrouw blijven wonen.

3.

Nevinen

Er was eens een vrouw die in een slot woonde wat omgeven was door een vuurrivier. Haar vader was de koning van het land. Ze was vaak gekleed in een lange roze jurk. Ze nam vaak kinderen mee van ouders die te arm waren om voor hun kinderen te zorgen. Zij zorgde dan voor hen in het slot. Het was een goede vrouw, maar in de nacht als ze sliep werd ze altijd geplaagd door heksenstemmen. Overdag was ze altijd vrolijk, maar eigenlijk wilde ze nooit meer slapen.

Hiervoor ging ze naar de toverfee, om haar om raad te vragen. De toverfee sprak dat zij wel kon maken dat ze nooit meer hoefde te slapen, maar in de nacht zou de vrouw zo groot worden dat ze de sterren kon plukken. Daarom zou Nevinen elke nacht naar buiten moeten, naar het bos. Tegen de ochtend zou ze altijd weer haar normale lengte hebben. Nevinen wilde dat wel, en moest daarvoor een drankje drinken.

En zo gebeurde het. In de nachten groeide Nevinen altijd zo groot dat ze de sterren kon plukken. Het hele land hoorde ervan, van de prinses die niet meer slapen kon, maar altijd zo groot groeide in de nacht om de sterren te plukken. Vaak wilden de mensen en kinderen niet meer slapen sindsdien, omdat ze wilden zien hoe Nevinen de sterren zou plukken. Zij maakte mensen gelukkig, en sindsdien werd er in dat koninkrijk niet veel meer geslapen.

4.

Het Flessenvrouwtje

Er was eens een vrouwtje die hele bijzondere flesjes verkocht met bijzondere magische drankjes. Hiervoor ging ze altijd langs de deuren, of ze had een kraampje. Ze woonde ergens aan de rand van het bos. Ook verkocht ze flesjes aan de mensen die bij haar huis kwamen. Haar huis was als een winkeltje.
Op een dag klopte er een zwerver bij haar aan. Hij had geen geld en geen huis. Hij vroeg niet om flesjes, maar om onderdak. Het flessenvrouwtje had nog wel een kamer vrij, en daar kon de zwerver

wel wonen. Midden in de nacht werd de zwerver nieuwsgierig en ging over een grote trap naar beneden, waar een zaal was helemaal vol met flesjes. Het waren de bijzonderste flesjes die hij ooit had gezien. De flesjes begonnen naar hem te roepen : 'Drink mij, drink mij.' De man liep op de flesjes af, en begon één voor één van hen te drinken, maar al snel begon hij zich erg duizelig te voelen.

De grond onder hem werd helemaal zacht, en hij begon er doorheen te zakken. Hij zakte door een paleis heen en kwam terecht voor een enorme troon. Een koning zat op de troon. Die was eerst heel verbaasd, en toen werd de koning rood van woede. 'Hoe kom jij hier ? Waar kom je vandaan ?' bulderde de koning. Toen begon de zwerver uit te leggen hoe hij bij het flessenvrouwtje kwam, en van de flesjes had gedronken. De koning ontplofte van woede. Ook hij nam een flesje, die hij bij zich had, en langzaam begon hij omhoog te zweven. 'Ik zal haar !' bulderde de koning. 'En jij gaat ook mee.' Hij greep de hand van de zwerver, maar die rukte zichzelf snel los, en rende het paleis uit. Hij kwam in een uitgestrekt weiland terecht waarachter prachtige bloemenvelden waren.

A snel kwam hij een konijn tegen. 'Heb je weleens naar jezelf gekeken ?' vroeg het konijn. 'Je loopt hier rond in vodden. Ik kan wel zien dat je geen koning bent.'

'Maar ik kom wel van de koning vandaan,' zei de zwerver. 'Ik was vlak voor zijn troon.'

'Hoe is het je gelukt bij de koning te komen ?' vroeg het konijn. 'Dat zou ik ook wel willen.'

Toen vertelde de zwerver het verhaal, over hoe hij van de flesjes van het flessenvrouwtje had gedronken, en dat hij zo voor de troon van de koning terecht kwam.

'Magisch,' zei het konijn, en liep naar het paleis toe. Direct werd het konijn door de soldaten van de koning tegengehouden. 'Halt,' zeiden ze. 'Wat kom je doen ?'

Het konijn begon te praten over de bijzondere flesjes en het flessenvrouwtje. 'Wie heeft jou dat verteld ?' vroegen de soldaten. 'Die zwerver daar,' zei het konijn. Direct kwamen de soldaten achter de zwerver aan. De zwerver begon hard te rennen, door het weiland en de bloemenvelden, totdat hij bij een bos aankwam. In het bos was een huisje waar drie feeen woonden. Hier klopte hij aan, en vertelde dat de soldaten van de koning achter hem aanzaten. De feeen lieten hem direct binnen en verborgen hem. Niet lang daarna kwamen de soldaten van de koning aan de deur, en vroegen of de zwerver hier was. Eén van de feeen had de deur opengemaakt, maar zei dat de zwerver hier niet was. Toen gingen de soldaten weer verder.

De zwerver begon te vertellen over het flessenvrouwtje, en hoe hij door haar flesjes in dit rijk terecht was gekomen.

'Het flessenvrouwtje was één van ons vroeger,' sprak één van de feeen. 'Zij woonde hier ook. Totdat een draak haar meenam naar de bovenwereld. We zijn blij te horen dat ze nog leeft.'

De zwerver vroeg of er nog een andere weg tot de bovenwereld was. 'Ja, de toverbrug,' zei één van de feeen. Deze is diep in het bos, waar de rivier is, maar er gebeuren daar vreemde dingen, en niet velen durven daar te komen.'

Toen het nacht was geworden werd de zwerver nieuwsgierig, en ging het huisje uit om dieper het bos in te gaan, terwijl de feeen sliepen. Na een tijdje lopen kwam hij bij de brug aan. De brug ging de rivier over, maar ergens halverwege stopte het. Ook de rivier scheen ergens in het niets te verdwijnen, wat verder van de kust. De man ging de brug op, maar direct kwamen er grote vogels op hem af die hem begonnen te pikken. 'Terug, terug,' krijsten de vogels. Maar de man had een stok

bij zich en sloeg de vogels van zich af. Toen hij doorliep werd hij even later wakker in zijn kamer van het huisje van het flessenvrouwtje. Het flessenvrouwtje stond naast zijn bed, en glimlachte naar hem.

'Heb je mijn zusters ontmoet ?' vroeg ze.

De zwerver keek op en sprak : 'Ja, maar was het echt, of was het een droom ?'

'Het kwam door de flesjes,' zei de vrouw. 'Vreemde dingen gebeuren er wanneer de flesjes gedronken worden.'

Vredig sliep de man door, want ook het flessenvrouwtje was maar een droom.

5.

Het Bloemenvrouwtje

Er was eens een bloemenvrouwtje die heel diep in het bos leefde. Achter haar huis waren de prachtigste bloemenvelden, in de diepte van de wildernis. De vrouw had een bijzondere toversleutel, maar niemand wist waartoe de sleutel diende. Zodra iemand de toversleutel aanraakte, begon degene te branden. Er waren weleens dieven die dat geprobeerd hadden, maar die renden dan gillend van het huis weg, de toversleutel loslatende, want hun handen begonnen te branden.

Er was een profetie dat alleen een klein jongetje die bestemd was om koning te worden de toversleutel zou kunnen aanraken zonder daardoor te gaan branden. Vele mannen kwamen aan de deur van het bloemenvrouwtje om hun geluk te beproeven, maar allemaal renden ze gillend weg, hun handen brandende, na het aanraken van de toversleutel. Het bloemenvrouwtje glimlachte dan altijd, haar hoofd schuddende, want zij waren immers mannen, en geen klein jongetje.

Op een dag klopte er een klein jongetje aan op de deur van het huis van het bloemenvrouwtje. Hij had een hoed op met bloemen op de rand, en hij was op blote voeten. Ook was hij gekleed in vodden. Ook hij mocht de toversleutel aanraken. Toen hij dat deed glimlachte hij. Zijn handen begonnen niet te branden. Het bloemenvrouwtje glimlachte, en begon toen steeds harder te lachen. Na een tijdje schaterde ze van het lachen, en was door het dolle heen. 'Jij bent de nieuwe koning !' schaterde ze. Ze nam zijn handen en begon met hem te dansen. En zo werd de kleine jongen de koning van het land.

Bijgeschriften van de Orak

Het Meisje Aan Het Water II

Zij is een zwerfster,

Langs de waterkant,

Zij steelt de dromen,

Zij steelt de kinderen,
En neemt hen naar haar grot …
Zij is de grote krokodil,
Zij is het grote berenhart,
Tussen haar kaken vermorzelt zij, en scheurt hen apart

Zij is het grote berenhart,
Zij is de grote krokodil,
Zij jaagt met haar honden,
Zij doet ontwaken,
Zij doet ontslapen

Vreest haar, want zij is zeer te vrezen,
Stemt haar gunstig,
Zij neemt je mee,
Naar haar grotten,
Dit meisje aan het water ….
Zij woont in grotten …
In haar kamp vertelt zij duistere verhalen …
Nooit meer zul je ontwaken,
Wanneer je haar stem hebt gehoord ….
In haar zul je ontslapen,
En ze neemt je mee tot het rijk van de dood ….

Blijf in haar,
Laat je niet uit haar wegtrekken ….
Zij is de enige weg terug ….
Zij is de enige weg terug,
De Weg en het Leven …
Laat mij nu gaan, want ik volg haar ….

Als je haar wil volgen,
Kom met me mee,
Zij is het grote berenhart,
De grote krokodil,

In grotten sleurt ze hen met zich mee ….
Niemand vindt hen terug,
Ze zijn van haar,
Nu gedragen ze zich anders,
Ze zijn onder haar betovering,
Niemand kan hen nog temmen,
Als wilde beesten zijn zij …

Wilde beesten in haar leger,
Oorlog voerende in de steden,
Richt haar standbeeld op,
Anders zult u nooit de ochtend bereiken,
Ja, in vrees dienen zij haar,
Zij is de dromendief,
Zonder haar zullen ze niet bestaan ...

De Stenen Wachters

Er was eens een oude koning die wachters van steen had. In de nachten kwam er een vreemd vuur over hen, opdat zij tot leven zouden komen. Dan voerden ze onzichtbare oorlogen waar niemand vanaf wist. Op een dag stierf de koning, en erfden het kasteel van de koning. Ze kwamen tot zijn geheime vertrekken waar nog nooit iemand van hen was geweest. Ze zagen daar een huilend meisje van vuur zitten. Ze vroegen het meisje wat er aan de hand was. Het meisje snikte dat ze al zo lang opgesloten werd gehouden hier, maar dat zij altijd haar vuur zond naar de wachters om hen tot leven te wekken. Zij was het nachtvuur. Ze was erg eenzaam.

De wachters vroegen haar waarom de oude koning haar opgesloten hield hier. Het meisje sprak dat omdat zij een bijzondere kracht had, namelijk die van de genezing van harten, en de koning wilde dit niet voor de mensen, want dan zouden de dokters geen werk meer hebben.

De wachters schrokken hier wel een beetje van. Het meisje kon ervoor zorgen dat ze niet meer in steen zouden veranderen. Ze brachten het meisje van vuur naar buiten in de open lucht, en al snel begon ze mensen te genezen. Maar de dokters waren erg boos. Zij wilden dat het meisje zou verdwijnen. Het liep uit op een burgeroorlog tussen de dokters en de wachters van de koning. De dokters konden veranderden in grote wilde, witte katachtigen. Ze grepen het meisje van vuur, ketenden haar, en namen het kasteel in. Hier werd zij in een kerker geworpen, en de wachters van het kasteel veranderden weer in steen. Het meisje begon hard te huilen, zoveel als ze nog nooit had

gehuild. Haar vele tranen begonnen door het kasteel heen te stromen. De tranen riepen haar moeder op, het nachtwater. In een grote storm kwam zij tot het kasteel, en brak de deuren open.

'Moeder !' riep het meisje van vuur, en vertelde haar verhaal. Haar moeder was helemaal van water gemaakt, en al spoedig begon ze het kasteel te overweldigen en sleurde de dokters mee in een sterke stroom. Ze dreef hen tot de zee, waar zij allen verdronken.

Weer begon het meisje over de stenen wachters te komen, en ditmaal ook haar moeder. Dit bleek de combinatie te zijn die hen voor altijd vrijzette. Sindsdien zijn ze allemaal in het kasteel blijven wonen. En het meisje van vuur genas nog vele harten.

De Anubis Bijbel
Index

Mispulsius

1.

Vossen en collies die tot Anubis kwamen

En de rode Anubis-vos kwam tot Anubis, en Anubis stelde hem aan als Mono over vele goden. En ook de groene Anubis-vos kwam tot Anubis, en Anubis leidde hem tot een berg, en liet hem vele koninkrijken zien. En toen wierp Anubis hem naar beneden, en hij kreeg vleugels, en werd aangesteld over vele koninkrijken onder hem, maar Mono werd hij niet. En ook de gele Anubis-vos kwam tot Anubis, en kreeg vele rijken, voornamelijk in het oosten, maar Mono werd hij niet. Toen kwam de rode Anubis-collie tot Anubis, en Anubis gaf hem grote eer. Ook gaf hij de rode Anubis-collie vele sieraden en schatkisten vol met de zuiverste schatten, maar Anubis nam vele rijken van hem weg, daar hij te gulzig was geweest naar macht. En Anubis verlaagde de rode Anubis-collie in rang. Toen kwam de blauwe Anubis-collie tot Anubis, en zo ook de paarse, maar Anubis wilde niet met hen spreken. En voor twee maanden klopten zij op zijn deuren, maar Anubis deed voor hen niet open. Daarna zond Anubis een dienstknecht tot hen, die hen leidde tot een boom. En deze boom werd genoemd de wijze boom.

Leeuwen die tot Anubis kwamen

En de zwarte Anubis-leeuw kwam tot Anubis, en Anubis gaf hem vele rijken, en zo ook kwamen de rode en de blauwe Anubis-leeuwen tot Anubis, en zij werden dienstknechten van de zwarte Anubis-leeuw. De gele Anubis-leeuw kreeg vele rijken, en Anubis maakte hem tot een god onder de goden, en schonk hem vele monotheismen. Ook schonk Anubis hem vleugels, en gaf hem grote macht, voornamelijk in het oosten, maar ook in het westen en het noorden. De paarse Anubis-leeuw kreeg dan vele macht in het centrum. Toen kwam de gouden Anubis-leeuw tot Anubis, maar Anubis liet hem werpen in een kloof dichtbij de woestijn. En Anubis liet een doorn in hem planten, opdat hij gezuiverd zou worden. Na enige dagen kwam Anubis tot de kloof, en kroonde de gouden Anubis-leeuw tot Mono over vele godenrijken.

2.

De opklim der oranje Anubis-leeuw

En de bruine Anubis-leeuw kwam tot Anubis, en Anubis had grote liefde voor hem in zijn hart. En hij gaf de leeuw arendsvleugelen van grote afmetingen, en maakte hem tot Mono over vele Mono's. En hij gaf de leeuw bronnen van adem, en grote wijsheid schonk hij hem. En de grijze Anubis-leeuw kwam tot Anubis, en bracht hem grote schatten. En Anubis stelde hem aan als vorst over de Emelis Shatau, en onder zijn orde, hoede en macht kwamen daar grote hervormingen. En Anubis was zeer tevreden over deze hervormingen, en gaf het Monoschap aan de grijze Anubis-leeuw en Anubis gaf hem grote vleugelen met de vederen van raven. En Anubis maakte hem tot grote vorst over de Mono's, maar een AZ mocht hij niet worden. En de roze Anubis-leeuw kreeg het koningschap over een tempel in het oosten. De oranje Anubis-leeuw liet hij in een put werpen en na tweeendertig maanden liet hij hem opsluiten in een kelder. Maar na enige tijd begon Anubis medelijden met hem te krijgen, en kreeg Anubis berouw over wat hij de leeuw had aangedaan, en haalde hem uit gevangenschap. Toen bracht Anubis een doorn in hem, en maakte een Mono van hem over een klein volk. Maar de leeuw deed zijn werk erg goed, en Anubis was zeer tevreden, en sprak : 'Ziet dan, zij die in het kleine getrouw zijn, zal het grote gegeven worden, maar ziet : Niet het grote dan is groot, maar het kleine. Minder is meer, en niet het vele is goed, maar het goede is veel.' En hij gaf de leeuw een klein volk erbij. En weer was de leeuw zeer getrouw en dankbaar in het kleine dat hem gegeven werd, en Anubis gaf hem weer een klein volk erbij, en Anubis gaf hem macht over grote Mono's, en kroonde hem daarna tot AZ. Maar Anubis vatte veel liefde voor deze leeuw, en kroonde hem later tot A over vele A's. En Anubis sprak : 'Gij bent het die over mijn hart mag waken. Gaat dan in, en grote rijkdom zal u gegeven worden.' En Anubis sprak over het vierde materialisme. En Anubis zat er sterk aan te denken om hem ook tot A-jongen te kronen, maar durfde het niet aan. Maar de liefde tussen hen groeide zo diep dat de leeuw hem over zijn angst heen hielp, en Anubis kroonde hem tot A-jongen. En Anubis gaf hem een groot deel van zijn rijk, en de sleutelen van zijn hart. En Anubis maakte hem tot een brandende leeuwen-fallus.

3.

De ordes der A-jongens

En de gele Anubis-krokodil kwam tot Anubis, en Anubis gaf hem grote macht, vooral in het oosten en noord-oosten. En Anubis maakte velen tot A-jongen, en maakte onderverdelingen onder de A-jongens. En Anubis schiep de Mispulsius-orde voor de laagste A-jongens, en zij kregen de macht van vertraging en versnelling. En Anubis liet een strenge initiatie opstellen, en zware proeven, opdat er geen indringers onder de Mispulsius-A-jongens zouden komen. En allen die tot A-jongen werden gekroond kwamen over het algemeen eerst in deze orde terecht. En de rode Anubis-arend was hun leraar, en beschermheer. Ja, als een ridder was hij, een ijzeren en een zilveren. En de oranje Anubis-arend was hun beproever en verleider. Ja, grote verzoekingen zond hij tot hen, om hen te testen. En de zwarte Anubis-arend streed tegen hen, en sloot hen op, om hen diep in te wijden. En er werd gezegd : 'Anubis is hard.' Ook werd er gezegd : 'Anubis is een verleider.' En de gele Anubis-arend bemoederde hen, en vertrooste hen. En er werd gezegd : 'Anubis is lief en goed, ja, zachtmoedig van hart, een lichtwezen van groot licht.' En zij dan die volharden en volhielden kwamen uiteindelijk tot de volgende orde, die genoemd werd de Metulus. En zij van de Metulus waren groot en sterk, en zij vreesden niets. En zij waren vol van liefde en goedheid, en Anubis was zeer trots op hen. Zij dan waren goed voor het kleine, en zij leefden in diepe vrede. En Anubis had dan zoveel respect voor hen, dat hij ze niet teveel lastig viel. En onder de Metulus waren veel Anubis-leeuwen. Op een dag kwam de rode Anubis-haai tot Anubis om toegelaten te worden tot de Metulus, maar Anubis nam zeer vele rijken van hem weg, omdat hij ongehoorzaam was, en lui. En ook de groene Anubis-haai kwam tot Anubis, maar ook van hem nam Anubis vele rijken weg, omdat hij ongehoorzaam was geweest en lui. Zo kwam ook de gele Anubis-haai tot Anubis, en deze had gouden arendsvleugelen van grote lengte. En Anubis was zo verschrikt, dat hij de haai tot Maat zond. Ook de zwarte Anubis-haai kwam tot Anubis, en Anubis gaf hem macht over een paar goden. Zo ook werd aan de witte Anubis-haai een kleine macht gegeven, maar beiden mochten zij geen Mono worden. En Anubis was verschrikt voor vele dagen, en ging tot Maat. En na deze dagen kwam de Metulus Anubis ten hulp, en Anubis kwam tot rust, vertroosting en vrede. Zo heeft dan Anubis in de Metulus een grote schuilplaats. En Anubis noemde Maat zijn dochter, en liet enkelen van de Metulus over haar hoeden.

4.

Het kameraadschap tussen Anubis en Tifiaf

En zij van de Metulus onderwezen Anubis in magie, en ook brachten zij Anubis tot de kaboutervolken. En één van die kabouters, die een aarddwerg was, was genaamd Tifiaf. En in het oude vierde was hij de allerhoogste God, en tevens lid van de Metulus. En Tifiaf had grote macht, en werd diep gerespecteerd. En Anubis vatte grote liefde voor de aarddwerg Tifiaf, die hem onderwees in de magie en de aardtalen. En hij sprak tot Anubis dat Anubis in het nieuwe vierde de allerhoogste zou zijn, ook in de ordes der A-jongens. En zo kwam er een diepe liefdesband tussen de aarddwerg Tifiaf en Anubis. En Tifiaf onderwees Anubis over de Metulus, die een hele oude orde was onder de A-jongens. En Anubis groeide op, en werd zeer wijs. En zij van de Metulus gingen steeds meer en meer van hem houden.

De betovering

En de rode Anubis-walvis kwam tot Anubis en Tifiaf, en zij genazen hem, en zeiden dat hij nog enige tijd dienden te rusten. En ook de witte Anubis-walvis kwam tot Anubis en Tifiaf, en ziet, hij was als een witte boom, een elf, en een pluizenbol voortgedreven door de wind. En Anubis en Tifiaf brachten hem tot rust. En ook de oranje Anubis-walvis kwam tot Anubis en Tifiaf, en daarna de gele Anubis-walvis, en zij werden genezen. En zij kregen armen en benen, en zij snelden tot het bos waar zij rust vonden, en diepe vrede. En Anubis en Tifiaf volgden hen met hun ogen na, en staarden naar hen, en wezen. En Anubis leerde hun taal kennen, en sprak met hen voor veertig dagen en nachten, zonder veel te rusten. En ook de zwarte Anubis-walvis kwam tot Anubis en Tifiaf, en

Tifiaf legde zijn hand op de walvis, en deze werd tot een zwarte elf. En toen kwam de blauwe Anubis-walvis tot Anubis en Tifiaf, die vele haaien met zich meedroeg. En Tifiaf legde zijn handen op hen, en zij werden elven en feeen, en snelden tot het bos. Ook werden enkelen van hen kabouters en toverdwergen. En de schrik die over hen was was verdwenen.

5.

Nu was er ook de rode Anubis-orca die tot Anubis en Tifiaf kwam, en toen Tifiaf zijn handen op de rode Anubis-orca legde veranderde deze in een rode bessen-elf, en de schrik die over hem lag was verdwenen. En zo kwamen ook de blauwe Anubis-orca, de witte Anubis-orca, de zwarte Anubis-orca, de groene, de gele en nog wat andere kleuren tot Anubis en Tifiaf, en Tifiaf veranderde hen allen in bessen-elven van hun kleur, en zij allen verloren hun schrik. En ziet dan, zij hadden vele zwarte haaien met zich meegenomen, en Tifiaf veranderde die allen in zwarte toverdwergen, en zij gingen te voet naar het rode Anubis-Spanje, en ook naar het gele Anubis-Spanje, waar de krachten van het oosten zijn. En meerdere zwarte haaien kwamen tot Tifiaf, en Tifiaf veranderde hen in zwarte toverelven en zwarte toverfeeen, en zij gingen te voet naar het blauwe Anubis-Spanje, en het groene Anubis-Spanje. En toen kwam een derde groep zwarte haaien tot Tifiaf, en deze waren groot, en Tifiaf veranderde hen in toverreuzen en toverheksen. Enkelen van hen werden machtige tovenaars, en zij allen gingen naar het bruine Anubis-Spanje, het paarse Anubis-Spanje, het roze Anubis-Spanje, het gouden Anubis-Spanje, het zilveren Anubis-Spanje, het Emerald Anubis-Spanje, het Diamanten Anubis-Spanje, het Kristallen Anubis-Spanje, het oranje Anubis-Spanje, het zwarte Anubis-Spanje en het Topazen Anubis-Spanje.

II Mispulsius

1.

En Tifiaf onderwees Anubis veel over hoe de dieren betoverd waren, en Tifiaf gaf vele krachten aan Anubis. Anubis was erg onder de indruk van de toverkunsten van Tifiaf, en hoorde graag zijn stem, die was als de watervallen. Ja, de stem van Tifiaf was betoverend en de brenger van vrede en rust, ja, diepe genezing. En Anubis smeekte Tifiaf om niet meer bij hem weg te gaan. Tridugmin was de volgende orde der A-jongens, en deze A-jongens waren als de heksen. Tifiaf zou met Anubis meegaan op zijn reis door dit gebied. En deze A-jongens waren scherp als dorens, en zij waren als stekende en bijtende planten. En de volgende orde was de Kono, en deze A-jongens waren als de schrik. En Anubis raakte hier zeer bevreesd, maar Tifiaf was bij hem, en stelde hem gerust. Vanwege de schrik kon Anubis voor enige tijd niet spreken. En de groene Anubis-haai kwam tot Anubis, en er ontstond een worsteling. En ook de bruine Anubis-haai kwam tot Anubis, en mengde zich ook in het gevecht tegen Anubis, maar Tifiaf sprong er tussenin, en veranderde hen in elven, en zij verloren hun schrik. En Anubis wilde hen slaan, maar Tifiaf zei : 'Weest genadig met hen, want zij waren betoverd.' En Anubis liet hen met rust.

En de rode Anubis-herdershond kwam tot Anubis en Tifiaf, en Tifiaf veranderde hem in een toverelf. En het was alsof hij uit z'n slaap was gekomen, en hij begon groen te worden. En de blauwe Anubis-herdershond kwam tot Anubis en Tifiaf, en Tifiaf veranderde hem ook in een toverelf, en hij verloor zijn schrik, en werd kalm. En toen kwam de zwarte Anubis-herdershond tot Anubis en Tifiaf, en Tifiaf omhelsde hem, en veranderde hem in een toverelf der zwarte bessen, en hij verloor zijn schrik, en wilde met Anubis en Tifiaf mee. Daarna kwam de witte Anubis-herdershond tot Anubis en Tifiaf, maar Tifiaf bestrafte hem. Wel veranderde Tifiaf hem in een toverelf der witte gifbessen, maar Tifiaf verlaagde hem in rang, en nam vele rijken van hem af, omdat hij lui en ongehoorzaam was geweest. Ook had hij vele misdaden op zijn naam staan, en had hij veel gestolen. En zo werden vele sieraden van hem afgedaan, en ook vele schatten van hem afgenomen, en huizen. Wel zegende Tifiaf hem met vrede, maar hij moest zijn rang in de Kono verlaten, en mocht zelfs geen Mono worden. Wel kreeg hij een paar goden onder zich.

2.

Tifiaf tot Kono gemaakt

En de zwarte Anubis-toverelf der zwarte bessen die een herdershond was geweest was een grote steun en bescherming voor Anubis en Tifiaf, en hij leerde hen veel over de magie der Kono-A-jongens. En zo groeide er een diepe kameraadschap tussen die drie. Later kwam de groene Anubis-herdershond tot de drie, en Tifiaf veranderde hem in een toverelf der groene bessen, en hij verloor zij schrik. En ook hij besloot om met de drie mee te gaan, en hen te beschermen, want de aanvallen der Kono's waren zwaar. Toen kwam de gele Anubis-herdershond tot de vier, en Tifiaf veranderde hem in een toverelf der gele bessen en gifbessen, en ook deze verloor zijn schrik en vergezelde en beschermde de groep. En de liefde in de groep begon meer en meer te groeien, en ook de magie. En met hulp van de drie toverelven, de groene, de zwarte en de gele, maakte Anubis Tifiaf tot een Kono, en Anubis was zeer trots op hem.

De toverplas-dwergen

En Anubis maakte Tifiaf tot een brandende fallus. En Tifiaf's macht werd zeer groot, en door de Kono's werd hij gevreesd. En de rode Anubis-beer kwam tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg. En toen kwam de gele Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een gele toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg. En toen kwam de zwarte Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en alle drie verloren ze hun schrik. En toen kwam de bruine Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een bruine toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en hij begon het goud der aarde voort te brengen. En toen kwam de witte Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een witte toverhuil-dwerg, een toverplas-dwerg, en deze begon gouden muziek te maken. En beiden verloren ze hun schrik. Toen kwam de groene Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een groene toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en hij begon de gouden sappen der aarde voort te brengen, en werd als een toverfontein.

Ook begon de groene toverhuil-dwerg en toverplas-dwerg veel spinazie voort te brengen. Toen kwam de roze Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en de dwerg bracht veel rust en vrede, en verloor zijn schrik. En hij begon het zachte der aarde voort te brengen en het mos. Ook begon hij vele groenten voort te brengen, en deze groenten waren zuur, en soms bitter. Toen kwam de gouden Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en hij begon dromen voort te brengen, en grote rust en stilte. Ja, kalmte kwam uit hem voort, en verspreidde zich, en hij verloor zijn schrik. En hij droeg vele beren met zich mee, en Tifiaf veranderde hen in feeen. Toen kwam de blauwe Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf veranderde hem in een toverhuil-dwerg en toverplas-dwerg, en hij werd als een tover-spaarpot, en hij bracht veel tovermuziek voort. Ja, als een muziek-doos werd hij, en als een tovercarrousel, en Tifiaf gaf hem grote macht, om volkeren in te nemen en te betoveren. En Tifiaf noemde hem de spaar-dwerg. En hij kreeg hoge macht over het rode Anubis-Nederland, het gele Anubis-Nederland, het groene Anubis-Nederland, het zwarte Anubis-Nederland, het paarse Anubis-Nederland.

3.

De dwerg Tulup

En toen kwam de paarse Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf veranderde ook hem in een spaar-dwerg, en gaf hem grote macht. En toen kwam de zilveren Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf veranderde hem in een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en hij kreeg grote macht in het rode Anubis-Vlaardingen, het gele Anubis-Vlaardingen, het groene Anubis-Vlaardingen, het blauwe Anubis-Vlaardingen, het zilveren Anubis-Vlaardingen, het gouden Anubis-Vlaardingen. En de dwerg heette Tulup. En Tifiaf en Anubis vatten zoveel liefde voor de dwerg, dat ze hem tot een koning over de Kono's maakten. En Tulup leerde Tifiaf en Anubis veel over de krachten en machten der Kono's, en leerde hen hun magie te gebruiken.

De kamer-spaardwergen

En toen kwam de rode Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiaf en Anubis veranderden hem in een rode kamer-spaardwerg. En toen kwam de gele Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiaf en Anubis veranderden hem in een gele kamer-spaardwerg. Daarna kwam de groene Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiaf en Anubis veranderden hem in een groene kamer-spaardwerg. Daarna kwam de roze Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiaf en Anubis veranderden hem in een roze kamer-spaardwerg. Vervolgens kwam de bruine Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiaf en Anubis veranderden hem in een kamer-spaardwerg, en hij verloor zijn schrik. Ook genazen ze hem, en troosten hem. Vervolgens kwam de grijze Anubis-olifant tot de vijf, en ook de zwarte Anubis-olifant, en zij veranderden hen in kamer-spaardwergen. En zo kwamen ook de zilveren Anubis-olifant en de gouden Anubis-olifant tot hen, en zij veranderden hen in kamer-spaardwergen. Daarna kwamen de paarse Anubis-olifant en de oranje Anubis-olifant, tezamen met de blauwe Anubis-olifant en de koperen Anubis-olifant tot hen, en zij veranderden hen in kamer-spaardwergen. Langzaamaan verloren zij hun schrik.

4.

Vervolgens kwam de groene Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg, en een keukendwerg. Toen kwam de rode Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg en een slaapkamer-dwerg. Toen kwam de gele Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg en een slaapkamer-dwerg. Toen kwam de zwarte Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg en een huiskamer-dwerg. Toen kwam de blauwe Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg en een gang-dwerg. Vervolgens kwam de paarse Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-elf, en een gang-elf.

Vervolgens kwam de rode Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-elf en een huiskamer-elf. Vervolgens kwam de blauwe Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-elf en een slaapkamer-elf. En beiden ontwaakten zij uit een diepe slaap.

Vervolgens kwam de groene Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden hem in een spaar-elf en een toverplas-elf. Vervolgens kwam de roze Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-fee, een toverplas-fee en een spaarfee. Vervolgens kwam de zwarte Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-fee, een toverplas-fee en een spaarfee, en zij ontwaakte uit een diepe slaap en verloor haar schrik. Vervolgens kwam de bruine Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-fee, een toverplas-fee en een spaarfee, en zij ontwaakte uit een diepe slaap, en verloor haar schrik. Vervolgens kwam de gouden Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-fee, en zij bracht vele groenten voort.

5.

Daarna kwam de rode Anubis-panter tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-heks. Zij dan ontwaakte uit een zeer diepe slaap, een slaap die ze zelden hadden gezien. Daarna kwam de roze Anubis-panter tot hen, en ook zij veranderden ze in een toverhuil-heks, en zij ontwaakte uit een diepe slaap. Vervolgens kwam de zwarte Anubis-panter tot hen, en zij veranderden ze in een toverhuil-heks, en zij ontwaakte uit een diepe slaap. Daarna kwam de blauwe Anubis-panter tot hen, en zij veranderden ze in een toverhuil-heks, en zij ontwaakte uit een diepe slaap. En toen kwam de gele Anubis-panter, en ook de gouden, de zilveren de grijzen, en nog vele andere kleuren. En zij veranderden hen allen in toverhuil-heksen, en ziet, zij ontwaakten uit een diepe slaap.

En vele kleuren Anubis-krokodillen werden tot toverhuil-reuzen gemaakt, en ook vele kleuren Anubis-nijlpaarden en Anubis-neushoorns.

En toen zetten zij hun reis voort, en Tulup bracht hen tot de volgende orde der A-jongens, en dit was de orde der toverhuilers, en de orde daarboven waren de toverplassers, de orde daarboven waren de toverspaarders, en de orde daarboven waren de toverkamerers.

Tulup

1.

En de witte Anubis-rozen werden tot fontein-dwergen, en de zwarte Anubis-rozen werden tot fontein-dwergen, en ook vele andere kleuren Anubis-rozen. En ook andere Anubis-bloemen in vele kleuren werden tot fontein-feeen, fontein-elven, en fontein-heksen, fontein-reuzen. Ook lieten zij dan de bomen ontwaken en de planten, en de wind, de zee, de lucht, en de wolken, ja, ook de lichten en de vlammen, de kou en vele andere elementen, en zij werden tot toverwezens. En Tulup, de toverhuil-dwerg en toverplas-dwerg, werd zeer machtig, en werd zelfs een koning over toverkamerers. En de toverkamerers leerden hem veel, en ook onderwezen zij Tifiaf en Anubis met hun elven. En Anubis en Tifiaf groeiden in tovermacht en toverkracht, en op een dag kwam de blauwe Anubis tot hen, en zij hielpen hem ook. En al snel werd hij een machtig koning naast Tulup over de toverkamerers. En Tulup en de blauwe Anubis werden dikke vrienden. Maar Tifiaf en Anubis met hun drie elven wilden verder gaan, en zo besloten zij te vertrekken om op zoek te gaan naar de hogere orde der A-jongens. Tifiaf was een erg trouwe vriend van Anubis geworden, en beiden hadden ze een diepe honger die ze wilden stillen.

Maar even later kwamen ook Tulup en de blauwe Anubis eraan rennen. Zij wilden ook mee. En samen gingen ze verder, op zoek naar de hogere ordes der A-jongens.

2.

De orde der toverplassers dan bestaan uit vele groepen en lagen. Zo is er dan een afdeling die de toverplas-praters heten. Hieronder zijn heksen, kabouters, dwergen, elven, reuzen, en noem maar op. Zij dan vormen de basis voor de toverplas-sexualiteit. De toverplas-orgasmers behoren tot een hogere groep, en zij zijn het die de toverplas-orgasmes zenden, en veel liefdesverdriet veroorzaken. Ja, de plagers zijn zij. Anubis dan is de brandende fallus, en ook wordt hij genoemd : de brandende christus, of de brandende maria. Ook wordt hij wel het brandende kruis genoemd. De blauwe Anubis wordt de brandende boeddha genoemd.

Toverplassers

1.

De toverspugers

Op een dag kwamen de toverspugers tot Anubis en Tifiaf, en zij brachten hen tot die orde, en deze orde had grote macht. En vele toverplassers werden tot toverspugers, en zij leerden veel van elkaar. En vele leeuwen kwamen tot Tifiaf en Anubis. En samen met de drie elven, en met de hulp van Tulup, de blauwe Anubis, en enkele toverspugers werden de leeuwen gemaakt tot toverspuug-dwergen. En zij verloren hun schrik. En ook kwamen zij tot vele bomen, en zij werden veranderd in toverspuug-dwergen. En zij verloren hun schrik. Toen kwamen er vele koeien tot Anubis en Tifiaf en hun vrienden, en zij werden veranderd in toverspuug-dwergen. Ook kwamen er toen vele honden en wolven tot Anubis en Tifiaf en hun vrienden, en zij werden veranderd in toverspuug-dwergen. Vervolgens kwamen er vele katachtigen tot hen, en velen van hen waren wild. En zij werden door hen veranderd in toverspuug-dwergen, toverspuug-elven, toverspuug-feeen, toverspuug-heksen, en zij verloren hun schrik.

2.

De toverniezers en toversnuiters

Op een dag kwamen de toverniezers tot hen, en ook de toversnuiters, en zij hadden veel macht over de toverspugers, en konden hen zenden waar ze wilden. Onder hen dan waren veel dwergen. En vele toverplassers werden tot toverniezers en toversnuiters. En vele olifanten kwamen tot hen, en zij werden veranderd in tovernies-dwergen en tovernies-snuiters. Vervolgens kwamen er vele geiten en bokken tot hen, en ook ezels, en paarden, en vele andere dieren, en zij werden gemaakt tot tovernies-dwergen en toversnuit-dwergen. En de toverniezers en toversnuiters hadden grote macht, en zij waren als de scarabeeen en de beschermers der organen. En zij hadden grote kracht in hun armen, en zij konden de liefdesbanden der wezens smeden. En vele eekhoorns kwamen tot Tifiaf en

Anubis en hun vrienden, en zij veranderden hen in tovernies-elven en toversnuit-elven, en zij ontwaakten uit een diepe slaap. En de tovernies-elven en de toversnuit-elven werden groot, en konden de sexuele toverliefdesbanden smeden. En vele Anubis-ratten, hermelijnen, krokodillen, haaien, kameleonen, Anubis-muizen, hagedissen, salamanders en vele andere dieren kwamen tot hen, en zij werden gemaakt tot tovernies-heksen en toversnuit-heksen, en zij ontwaakten uit hun diepe slaap, en verloren hun schrik.

3.

Het kameraadschap tussen Tulup en Tifiaf

En Tulup en Tifiaf werden zeer groot, en zij werden als koningen over de toverniezers en de toversnuiters. En vele toverplassers volgden hen. En vele toverplassers vroegen aan Tulup en Tifiaf hoe zij toverniezers en toversnuiters konden worden, en Tulup en Tifiaf schreven vele boeken, en hielden veel bijeenkomsten waarin zij door hun toverkunsten veranderingen aanbrachten. Maar na enige tijd moesten zij met Anubis en de blauwe Anubis en de drie elven verder trekken. De toverplassers die zo graag toverniezers en toversnuiters wilden worden, en door Tulup en Tifiaf al enigszins veranderd waren begonnen veel boeken over Tulup en Tifiaf te schrijven, en zij begonnen hun instructies op te volgen. Zo werden er dan vele banden tussen Tulup en Tifiaf gecreeerd, en hun liefde voor elkaar groeide. En zij schreven veel muziek die zij naar de toverplassers zonden.

4.

De drie elven tot koningen gemaakt

En Anubis, de blauwe Anubis, Tifiaf, Tulup en de drie elven zetten hun reis voort naar nog hogere ordes der A-jongens. En zo kwamen ze tot de toverstank-dwergen, en dezen hadden grote macht. Ook hadden zij grote kracht. En de toverstank-dwergen dan konden vele wonden van hen genezen, maar enkele doornen konden zij niet weghalen. Ook brachten de toverstank-dwergen hen tot de toverstank-elven en zij waren erg onder de indruk. En zo werden zij dan ingewijd tot de orde der toverstankers. En één der toverstankers pakte het boek van het eerste, en ziet, de letters waren als de hoofdjes van dwergen.

En Anubis raakte erg verlegen toen hij de toverkunsten der toverstankers zag, maar de toverstankers stelden hem gerust, en troosten hem. En de drie elven werden tot toverstank-elven, en zij werden alle drie koningen der toverstankers. En dezen waren : de zwarte Anubis-toverelf der zwarte bessen, de groene Anubis-toverelf der groene bessen, en de gele Anubis-toverelf der gele bessen en gifbessen, en zij waren vroeger herdershonden geweest.

5.

De toverplagers

En toen gingen zij tot de volgende orde der A-jongens, en dezen waren de toverplagers. En zij hadden macht, en konden grote genezingen doen. Maar deze A-jongens waren erg goed voor hen, en voor elkaar. En vele hyena's en jakhalzen kwamen tot hen, en ook vele soorten honden, en ziet zij waren diep betoverd en in een diepe slaap. En enkele toverplagers kwamen tot Tifiaf om hem nieuwe gaven van genezing en toverkunsten te geven, en Tifiaf legde de handen op deze dieren en veranderde hen in toverplaag-dwergen en toverplaag-elven. Ook werden velen van hen veranderd in toverplaag-heksen, en zij verloren hun schrik, maar een andere schrik kwam over hen, en deze was als de toverschrik.

En ook vele beren en varkens kwamen tot hen, en vele grote en kleine dieren, en zij allen werden omgetoverd tot toverplaag-elven, toverplaag-reuzen, toverplaag-heksen, toverplaag-feeen, toverplaag-dwergen en andere soorten toverplagers. En de menigten van hen waren zeer groot.

6.

De vijf ordes der A-jongens

Vervolgens kwamen ze tot de toverschrikkers, en zij droegen de toverschrik. En Anubis had nog nooit zoiets gezien. En onder hen waren ook de tovergillers en de toverschreeuwers. Ook waren er tovergapers in de buurt. En Anubis nam alle toverwezens en bracht ze tot een grote ketel, die de Anubis-ketel werd genoemd. En Anubis begon in de ketel te roeren, en hij verdeelde de A-jongens onder de Mispulsius, de Metulus, de Kono, en noemde de vierde laag der A-jongens waarin hij de toverwezens verdeelde de Tifiaf, en de vijfde laag waarin hij ze verdeelde noemde hij Tulup. Zo waren er dan vijf aardlagen der A-jongens. En Anubis zegende deze lagen. En zij hadden als Heilige Schriften : het Tweede Woord, het Derde Woord, die het Egyptische Woord is, het Vierde Woord, die het Anubis-Woord is, en vele vele toverboeken. Ook hadden zij als Heilige Geschriften de geschriften van de Log. En zij aanbaden de Woorden, de toverboeken en de geschriften van Log. En hun religie heette de Alaad. Dit zijn dan de woorden van het oude vierde. En Anubis maakte zich op om de allerhoogste te worden, wanneer het nieuwe vierde tot hem zou komen. Dan zou Tifiaf het allerhoogste aan hem overdragen, en zou Anubis zelfs de allerhoogste der A-jongens worden. En Anubis stond op pruttige grond, en de gaten in de grond bliezen. Het was warm, en Anubis bereidde zich voor tot koningschap over de Alaad, een strenge religieuze orde. En Anubis vroeg zich af wat dan de hemel boven hem zou worden. Wie heerste er over de A-jongens, wie waren er hoger dan A-jongens. Of zouden zij ook in de Anubis-ketel tot A-jongens moeten worden ? Of zouden zij alle positie moeten verliezen ? Anubis wist het niet.

7.

De brandende dierentenen

Op een dag kwam er een oude man tot Anubis. De man zei dat hij een Log was, een onderwijzer der A-jongens, en hij wilde Anubis graag zien. En de man had grote macht over de dierenwerelden, en kon hen ook weer uit hun betovering verlossen. En de man sprak dat er een heleboel logs waren, en dat Anubis ook de allerhoogste zou worden over de logs, in het nieuwe vierde. En de logs dan waren de orde boven de A-jongens. Anubis dan was erg onder de indruk, maar ook erg op zijn hoede. En er kwam een lange elf naast de oude man staan, en die elf was als een brandende teen. En ineens leek de man niet meer zo oud. En ze leidden Anubis tot een ruimte waar hele lange en beenderige dierentenen brandden. Zo was er een rood brandende dierenteen, en deze teen was gebogen. Ook was er een blauw brandende dierenteen, ook gebogen. Verder een groene, een gele, een zwarte en nog wat kleuren, en zij stonden in een cirkel, en binnen die cirkel stond een vreemd symbool op de grond getekend. En de man sprak luid, en de lange dierentenen begonnen in elven te veranderden en verdwenen door het symbool. En de schrik viel op Anubis. En de elf naast de man die op een brandende teen leek begon te spreken, en sprak heel hoog, en weer viel de schrik op Anubis. En de man sprak : Zij dan van de Log zijn de brandende tenen, en zij hebben toegang tot de plaatsen onder de aarde.

8.

Toen kwamen er brandende ogen tot de man, brandende tepels, brandende borsten, brandende spieren tot de man, en hij veranderde ze in elven en dwergen. En de elven en dwergen begonnen in andere talen te spreken. En de man klapte in zijn handen, en ze verdwenen door het symbool op de grond. En vele aardslangen kwamen tot de man, en hij veranderde hen allen in elven die op lange brandende tenen leken. En zij ontwaakten uit een diepe slaap. En Anubis begon door de grond te zakken, die hem scheen te verslinden, maar de man trok hem omhoog, en Anubis had pijn in zijn arm.

Toermalijn

1.

En de laagste orde der logs heette de Toermalijn, en zij hadden grote macht tot het betoveren en onttoveren van lichaamsdelen. En zij van de Toermalijn onderwezen Anubis en wijdden hem in. En

Anubis moest veel studeren, en vele boeken lezen. Zij van de Toermalijn hadden hem veel te vertellen, en de elven van de Toermalijn waren als lange brandende tenen. En één van hen raakte met Anubis in gevecht, en Anubis verloor één van zijn benen, maar er groeide wel weer een nieuw been aan, en dit been was als een lange brandende teen. En weer raakte Anubis met één der elven in gevecht, en verloor zijn rechterarm, maar daat groeide wel weer een nieuwe arm aan, en die arm was als een lange brandende teen. En de brandende tenen waren zeer beenderig, en Anubis had pijn in dat been en die arm. En Anubis stem begon te veranderen en hoger te worden. Op een dag raakte Anubis weer in gevecht met één der elven, en Anubis brak zijn ruggegraat, en verloor deze, daar de elf het uit hem trok, maar er groeide een nieuwe ruggegraat in, en deze was als een lange brandende teen. En Anubis had enkele dagen pijn in zijn rug. En weer begon Anubis door de grond te zinken, maar de elven trokken hem weer omhoog.

2.

En de elven der Toermalijn waren zeer sterk en klemden zich aan Anubis vast om met zijn lichaam te versmelten. En op een dag kwamen er een heleboel aapjes tot de Toermalijn, en zij klemden zich vast aan de longen der elven, en lieten hen niet los. En zo moest één der opper-elven hen vrijzetten van de aapjes, en hij veranderde de aapjes in dwergen. En de elven der Toermalijn lieten Anubis vele skeletten zien met brandende botten. En in een zaal stonden brandende harten op stokken geprikt, en ziet, zij waren als kandelaren. Ook zag Anubis hier enkele lange brandende botten staan, en wat brandende ogen op stokken geprikt, en zij werden allemaal in elven en dwergen veranderd.

En de volgende orde der logs was de Tukon, en hun hoofdman was als een brandende voet, en als een meerkoppige slang die vuur spuwde. Maar ineens kwam de man bij Anubis terug, en veranderde de meerkoppige slang in een meerkoppige elf, en daarna scheidde hij hen van elkaar, en zij verloren hun schrik. En in een zaal achter hen, waar ook veel brandende voeten waren op stokken gestoken kwamen de man en Anubis binnen, en zij veranderden hen in elven, en scheidden hen van elkaar. Ook waren er veel brandende tepels en brandende levers op stokken geprikt, en zij werden veranderd in toverhuil-dwergen en toverplas-dwergen, en weer anderen in spaardwergen, toverschrik-dwergen of toverplaag-dwergen. Ook werden sommigen in toverspuug-dwergen veranderd, en weer anderen in toverpo-dwergen. Anubis ontmoette in deze zaal ook de toverhik-dwergen, de toverfrons-dwergen en de toverslaap-dwergen. En Anubis bracht hen allen tot de grote Anubis-ketel en begon weer te roeren, en hij verdeelde hen over de vijf ordes der A-jongens : de Mispulsius, Metulus, de Kono, de Tifiaf en de Tulup, en ook bracht hij enkelen onder hen tot de Toermalijn, en enkelen liet hij bij de Tukon.

3.

De strijd tegen de Christus

En de man kwam tot Anubis en sprak : 'Als gij dan ouder geworden zijt, dan zult gij de christus verslaan en vernietigen.' En de man ging tot een christus, en verscheurde hem, en veranderde de scheuren in de toverplas-christus, de toverhuil-christus, de toverstank-christus, de toverplaag-christus, de toverpo-christus, de toverschrik-christus, de toverspuug-christus, de spaardwerg-christus. En de man sprak verder : 'Gij dan zult de christus geheel zuiveren, en hem veranderen.' En nadat het even een tijdje stil was geweest sprak de man verder : 'Gij dan zult de christus geheel verscheuren, en gij zult de scheuren en de delen in toverdwergen veranderen.' En Anubis was ontsteld door deze woorden, maar kwam tot grote vrede. En een veelkoppige slang kwam tot hen, met koppen en halzen als lange dikke groene naalden of pinnen, en hij zei dat hij de christus was. Maar de man sprak dat er vele christussen waren, en dat zij allen zouden sterven. En hij veranderde de slang in elven, en scheidde hen van elkaar. En ziet, de elven waren als brandende tenen. Ook leken zij op panters, maar de man wierp hen in de grote Anubis-ketel. En weer kwamen er vele christussen tot de man en Anubis, en de man verscheurde hen, en maakte hen tot spaar-anubissen, tot toverhuil-anubissen, tot toverplas-anubissen, tot toverspuug-anubissen, tot toverschrik-anubissen, tot toverpo-anubissen, tot toverstank-anubissen. En Anubis maakte zich op om tegen de christus te strijden. En Anubis werd genoemd : Hij die tegen Christus strijdt, en hij was de

brandende christus. Zo is dan Anubis de brandende Christus, en hij die Christus ombrengt, want ziet, hij is de god van de dood, en de schenker des doods zal ook de dood ontvangen. Dit dan is het vierde Pniel. En zo is Anubis dan als een vierde Christus, maar ziet, hij is meer dan dat. Zo is dan de Christus vele anubissen bij elkaar, en Anubis is vele christussen bij elkaar. Christus is dan de gevangenis van Anubis waarin hij opgroeit, en Anubis is de gevangenis van Christus, waarin hij opgroeit tot vernietiging. Want als het nieuwe dan gekomen is, dan is het oude niet verre van de verwijdering. Zo zal dan de zwarte hond als een zwarte panter en een zwarte draak uit de Christus komen door hem te verscheuren, en dan zal alles van Anubis zijn. En Anubis verbleekte bij deze woorden, en was enkele dagen ziek. De islam dan is als de zwarte slang bij Christus onder de voet, maar als dan de zwarte slang verscheurd is, dan zal de blauwe Anubis vrijkomen, en Jezus Christus naar de keel vliegen. En dan zal de fallus van Jezus Christus, die als de distel is, verscheurd worden, en dan zullen de zwarte Anubis-raven en de rode anubissen vrijgezet worden. En zij zullen zich storten op de laatste delen van Jezus Christus die gekruisigd is, en zij zullen de laatste anubissen vrijzetten. Zo kan dan Christus niet bestaan zonder Anubis, en Anubis niet zonder Christus. Maar aan het eind zullen er geen Jezus Christussen meer zijn, alleen wat jongens, wat jongens van lynx.

4.

En aan het einde van deze woorden kwamen vele draken tot de man en tot Anubis, en de man maakte hen tot vele soorten Anubissen. En ook kwam er een hondenhaag en een hondenmachine tot de man en Anubis, en de man veranderde hen in vele Anubissen. En vele rode anubissen kwamen vrij, en zij vormden een grote reuzenslang, die toen uit elkaar spatte. En zo werden ze tot Anubis-elven, Anubis-dwergen, Anubis-heksen. En vele bokken en bokachtigen kwamen tot hen, en ook vele paardachtigen, en zij zetten hen vrij, omdat ze veelal aan elkaar vastzaten, en zij veranderden hen in Anubissen, en daarna in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En Anubis zag toe, en was erg tevreden. En vele rode Anubis-draken kwamen tot de man en Anubis, en de man veranderde hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen, Anubis-heksen. En vele blauwe Anubis-draken begonnen tot de man en Anubis te komen, en de man veranderde hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En vele zwarte Anubis-draken begonnen tot Anubis en de man te komen, en de man leerde Anubis hoe hij de draken moest helpen, en veranderde hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En vele zwarte Anubis-zeedraken kwamen tot Anubis en de man, en de man leerde Anubis de toverkunsten te doen, en veranderde hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En vele Anubis-vissen en enkele Anubis-zeemeerminnen begonnen tot Anubis en de man te komen, en samen veranderden ze hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En de man maakte Anubis tot een Log. Eerst gaf hij hem de Toermalijn-graad en later de Tukon-graad.

5.

En toen Anubis de graden ontving was hij enkele dagen ziek, en kwam de schrik over hem. En hem werd een staf gegeven van lange brandende tenen die een toverei omklemden, maar Anubis veranderde de lange brandende tenen in elven, en het toverei veranderde hij in een dwerg.

HET WITTE ANUBIS TESTAMENT

Slurpup

1.

En Anubis kwam tot een zaal waarin lange benige brandende tenen als stokken in de grond stonden, dragende brandende ogen. En een man greep zo'n stok en gebruikte het als zwaard. En hij moest vechten tegen mensenkinderen en slachtte hen allen met dit wapen. En hij veranderde de repen der geslachte mensenkinderen in meer van zulke stokken, en stak ze in de grond. En weer deed hij toverkunsten en de vreemde stokken begonnen in elven te veranderen, en deze elven waren zeer sterk.

En ik, ik zag de monotheismen van de Blauwe Anubis en schreef al deze dingen op. Zij spraken dan, en hadden brandende oren op lange brandende stokken. En deze stokken waren lang, zeer lang, en gilden. En zo kwam ik ook tot de monotheismen van de Witte Anubis, en ik zag een vuur komende van Romeinse tronen om mij te branden. Ook waren daar vreemde compacte altaren en schilden. En ik was als in de vierde hel die Anubis bereid had voor hen die niet geloofden. En ziet, deze hel was niet eeuwig, maar zijn vlam wel. Zo dan zuivert Anubis een ieder die niet gehoorzaam is aan de wetten van het vierde, en zo zal dan een ieder door deze hel moeten gaan om getest te worden. En ik zag lange brandende oren, met daarop brandende monden. En ziet, deze monden konden voor enige tijd niet spreken. En ik kwam tot de monotheismen van de Groene Anubis, en een engel werd mij gegeven. Maar de engelen der Anubissen heten kraters, kraktors en krakers. Zo kwam er dan een engel hoog boven mij te staan om mij te beschermen en mij licht te geven, en de naam van deze engel was Niktus.

En ik kwam tot de monotheismen van de Rode Anubis, en mij werd een papier gegeven van zachte zijde, met daarop de wetten van de Rode Anubis. En deze wetten waren heilig. En ik zag Romeinse arken staan, en Romeinse preekstoelen en kasten, en deze kasten waren vreemd, tot het uitschenken van de wateren der hel. En aldus was ik in de hel der Rode Anubis. En ik werd geprikt met stokken, en weer zag ik lange brandende oren staan, met daarop brandende monden. En ziet, deze monden waren zacht. En toen kwam de Rode Anubis tot mij, en gaf mij stenen tafelen, twee in aantal, waarop zijn heilige voorschriften beschreven stonden. En ziet, zij waren als wetboeken en rechtsgeschriften. Maar hij nam de stenen tafelen weer over van mij, en brak hen. Toen sprak de Rode Anubis : 'Gij dan zult niet meer onder de wet leven der stenen tafelen, want deze wetten zijn oud. Toen wees hij op het papier van zachte zijden met daarop de nieuwe wetten, van een nieuw verbond, en dit dan was het vierde verbond.

En de Rode Anubis pakte mij bij de hand, en nam mij mee tot zijn hemelen. En ik zag brandende konijnenoren die steeds afbrokkelden, en ziet, deze oren waren zacht. En zij droegen brandende monden, die ook zeer zacht waren, en waaruit de wateren der hemelen stroomden. En dit dan was de vierde hemel. En Anubis sprak : Gij dan zult een reis maken door het leven, en deze reis zal beschreven staan in het Anubis Boek des Levens. Ook zult gij een reis maken door de hemelen, en deze reis zal beschreven staan in het Anubis Boek des Hemels. En mij werden sleutelen gegeven, en een mond werd in mij geplaats, en deze mond sprak woorden van eeuwig leven. Zo dan stroomden er levenswateren uit de mond. En ziet, deze mond brandde en was zeer zacht.

En de Paarse Anubis kwam tot mij, en hij sprak woorden van eeuwig leven. En ziet, hij leidde mij tot een bron, waaruit geel levenswater stroomde. En ziet, dit water dan brandde. En hij sprak : 'gij dan hebt veel moeten lijden, zoals alle discipelen van Anubis. Neemt dan nu van dit water, en leef.' En het was als het godenwater van Anubis, en de hemelen en de grond waarop ik stond trilden. En de Paarse Anubis leidde mij tot een struik waar lange brandende tenen krioelden. En hij sprak : 'Wanneer gij deze brandende tenen tot uw wapenen neemt, dan zullen zij vrijkomen, want ziet, zij leefden onder zware betovering.' Maar ook was er een man die Gulius heette. En ziet, de Paarse Anubis kwam tot hem, en veranderde hem in een brandende teen en bracht het tot de struik. Zo dan werd de struik verzadigd. En de struik groeide uit tot een brandende boom. En de Paarse Anubis liet mij zijn monotheismen zien, en zij waren met velen. Ja, als een sterrenhemel aan de lucht, en als het zand liggende aan de zee. Toen wenkte de Paarse Anubis mij om mee te komen, en hij leidde mij tot een paars kasteel. En dit kasteel was groot, en brandende tenen hingen aan de muren. En Anubis sprak : 'Zij dan zijn de ongehoorzamen en zij zullen geheel wegbranden op de dag des oordeels, maar voor nu, gebruikt hen als uw wapenen. Zij die gehoorzaam schijnen te zijn, zullen worden tot elven. En dit dan is de vierde alverzoening. En zij zullen worden tot engelen, profeten en dienstknechten van Anubis. En Anubis sprak in vele raadselen en geheimenissen.

En er was een branderige lucht in het kasteel die zware angst veroorzaakte. En ik nam de brandende tenen van de muur af, en legde ze in een kar naast mij. Toen leidde de Paarse Anubis mij weg van het kasteel, en bracht mij tot een woestijn. En deze woestijn was droog en dor, en ik verlangde sterk naar water. En ik zag brandende benen met brandende tepels erop. En de Paarse Anubis zei : 'Als

gij deze stokken met u meedraagt, dan zijt gij vrij, en kunt gij niet tot een slaaf gemaakt worden.' En ik nam de brandende benen die als stokken waren, waarop brandende tepels waren geprikt, en ik legde ze in de kar. Dieper in de woestijn was het nog droger en dor, en mijn eigen benen begonnen te branden. En ik zag daar brandende armen, met daarop brandende tepels. En weer sprak de Paarse Anubis, zeggende dat ik ze in mijn kar moest legen, opdat ik beschermd zou worden tegen slavernij. En een vochtige wolk kwam om ons op te nemen.

En zo kwam ik tot de monotheismen van de Roze Anubis, en ziet, zij lagen als steden op de grond, tussen bergen en dalen, en zij waren als ruines. Ook kwam ik tot de monotheismen der Gele Anubis, de monotheismen van de Gouden Anubis, van de Zilveren Anubis, van de Diamanten Anubis, van de Smaragden Anubis, van de Topazen Anubis, en nog veel meer kleuren en gesteenten. En het goud begon zich voor mij uit te spreiden, en ik zag meer kleuren goud. En ook zag ik het zilver voor mij uitspreiden, en ik zag meerdere kleuren zilver, en mijn lichaam begon te branden. En een stem sprak : 'Dit dan zijn de krachten der zon.' Maar de vuren deden pijn, en ik begon te schreeuwen en te gillen. Het was zo erg en zo zwaar dat ik niet meer wilde leven. En de stem kwam dichterbij en sprak : 'Het doodsverlangen is van belang om te kunnen leven. Gij dan leeft door de dood, en komt tot de hemel door de hel. Gij dan bent vrij in gebondenheid.' En ik zag de Oranje Anubis, en zijn gestalte was van grote afmetingen. Ja, als een draak was hij, en zijn stemmen waren hoog. En ik begon te verlangen naar ijs vanwege de onuitputtelijke hitte. 'Komt dan tot de IJs-Anubis, sprak de stem,' en ik kwam dichterbij. En ik zag een monster op me afkomen van ijs, en hij had een dikke staart. Hij dan leek veel op Anubis. En hij gaf mij een gouden ijsster in mijn hand, bedekt met wat sneeuw. En in mijn hand begon de ster zachter en zachter te worden, maar het begon erg zoet te worden in mijn mond en buik. En ik vroeg wat dit betekende, en de IJs-Anubis sprak : 'Zij dan die door het ijs tot het zachte zijn gekomen, zullen het zoete moeten onderwerpen.' En ik deed een stap terug, omdat het zoete mij verslapte, en pijnigde. En ik zag letters voor mij staan die in eendenhoofden veranderden. En de letters omhulden mij. En de Zachte Anubis kwam tot mij, maar ik rende van hem weg, omdat er vuur uit hem kwam. Toen kwam de Harde Anubis tot mij, maar ook uit hem kwam vuur, en ik begon een andere kant op te rennen. En weer kwam ik tot de IJs-Anubis, maar zoet kwam uit hem, om mij te verslappen. En weer deed ik een paar stappen achteruit, en ik keek omhoog. En daar zag ik een gouden paard staan, als een Anubis, en uit zijn mond kwamen de letters van eendenhoofden, en ziet, zij omhulden mij. En hij dan had een zachte stem, en troostte mij. Hij bracht mij tot een zaal in de lucht. Hier stonden de Zachte Toon Anubis, de Harde Toon Anubis, de Hoge Toon Anubis, en de Lage Toon Anubis. En het gouden paard vroeg mij er één uit te kiezen, maar ik wist niet welke ik moest kiezen. Toen drukte het gouden paard me richting de zachte toon anubis, en deze slokte mij op. Toen kwam ik in een nieuwe zaal, hoog in de lucht. Hier stonden de Zachte Hoge Toon Anubis, de Zachte Lage Toon Anubis en de Zachte Harde Toon Anubis. En weer moest ik er één uitkiezen, en ik koos voor de Zachte Harde Toon Anubis. En ik kwam weer in een zaal hoog in de lucht. Hier was een koude vlam, een zachte vlam, en een harde vlam. Weer moest ik kiezen, en ik koos voor de koude vlam. Weer kwam ik in een zaal hoog in de lucht en ik zag de Dunne Anubis, de Dikke Anubis, de Grote Anubis, de Kleine Anubis, de Lichte Anubis, en de Zware Anubis. Ook kwam de Felle Anubis binnen, en de Donkere Anubis. In de zaal stonden brandende ogen op stokken, en ook brandende alvleesklieren. Ook waren hier allerlei zoet-klieren op stokken geprikt, brandend. Toen kwam er vanuit een deur ineens een brandend oor binnen, met daarboven een brandende mond. De mond had een stem als een radio, en de stem klonk erg ver weg. Plotseling begonnen er sappen uit de mond en het oor te stromen, en deze sappen waren koud, en genezend. En er kwamen letters uit de brandend mond, en deze letters waren als vliegen, en zij gingen als tralies om mij heen staan. Er werd een gat in de grond van de zaal geopend, en ik zakte in de kooi naar beneden, totdat het erg donker werd.

En ik kwam in een hel, waar ik de langste brandende tenen zag die ik ooit had gezien. De langste gilden en krijsten het hardst en hoogst, en zij bogen zich over mijn kooi heen tot tralies. En daarna zag ik de dunste brandende tenen die ik ooit had gezien, en zij krijsten nog wel harder, en begonnen zich ook over mij heen te buigen als tralies. Zij droegen een brandend oog dat op mijn kooi terecht

kwam. Het oog had de laagste stem die ik ooit had gehoord, en sprak erg traag. Toen kwam ineens door een deur de Trage Anubis binnen. Hij had een brandende teen als stok in zijn hand, en daarbovenop was een bol waaruit bliksems voortkwamen. Hij schreeuwde tot mij, en het werd zwart voor mijn ogen. Het was alsof alles in mij omdraaide. Toen kwamen er koude vlammen om mij heen, en weer begon de kooi te zakken. Op hele lange brandende ogen die vertikaal stonden, stond een brandende mond die honderduit praatte, en steeds sneller begon te spreken. Toen zakte de kooi nog dieper, tot een zaal waar lange brandende oren stonden waarop kleine brandende oren stonden. Daarbovenop verscheen een brandend oog met beentjes. Dit oog begon te schelden. Toen daalde de kooi dieper. Weer was er een zaal met lange brandende tenen, en zij groeiden en groeiden, en droegen een groot brandend oor.

2.

En ik zag een zaal staan vol met Anubissen, en zij hadden hun armen in de lucht geheven. En ik zag een rood-witte Anubis naar voren komen met het hoofd als een python, en ook een blauw-roze Anubis kwam naar voren. En deze had ook het hoofd als van een slang. En zij gingen naast elkaar staan, en de andere anubissen gingen zitten. En zij begonnen te spreken, en sommige anubissen zakten door de grond met hun stoelen, en kwamen in een vuurstorm terecht. Aldus was dan de zuivering der anubissen. En letters van eendenhoofden kwamen tot de twee anubissen, en ook letters van dwergenhoofden, en zij gingen in de lichamen der twee anubissen. En toen zij weer begonnen te spreken kwamen er koude vlammen uit hun monden. En weer zakten sommige anubissen met hun stoelen door de vloer, en enkele stoelen begonnen te verschuiven. Aldus was de tweede zuivering der anubissen. En aan de zijkanten gingen er deuren open, waardoor er nieuwe anubissen begonnen te komen. En weer begonnen de twee anubissen te spreken, en een soort bessensap stroomde uit hun monden en stroomde de zaal in. Weer werden er enkele anubissen weggenomen, en meerdere stoelen begonnen te schuiven. En enkele anubissen renden de zaal uit, en probeerden te vluchten. Maar het sap stroomde ook uit de zaal. Toen kwam er een Anubis binnen, en ziet, hij brandde. En hij was genoemd de Brandende Anubis. En hij liep tot de twee anubissen, legde zijn handen op hen, en ziet, zij smolten weg. Toen begon de Brandende Anubis te spreken, en alle anubissen in de zaal begonnen weg te branden. Aldus was de verschijning der Brandende Anubis. En hij dan droeg het brandend ijs, en vanuit zijn schaal begonnen lange dunne brandende tenen op te komen, en zij gingen uit om alles te kooien en te verslinden. Daarna kwamen er lange dunne brandende vingers uit de schaal, en ook zij gingen uit om te verslinden. En de Brandende Anubis grijnsde, en verdween in een vlam.

3.

En aldus waren de monotheismen van de Brandende Anubis, hij die de zonnen droeg om de aarde te kooien en te verslinden. En ik zag een nieuwe schepping voortkomen vanuit zijn schaal. En de Paarsgouden Anubis kwam en ging bij de schaal staan, die begon te groeien, en ook de Paarsdiamanten Anubis kwam bij de schaal staan, en samen keken ze naar binnen. Toen kwam de Roodgouden Anubis binnen, en pakte de twee handen van de andere twee, en ziet, dezen begonnen te branden. En een gegil steeg op van de schaal, en vervulde de zaal. En lichtpaars spul begon snel door de Roodgouden Anubis te stromen, en hij kon zich snel bewegen, en begon op te stijgen. Toen kwamen de zwartgouden en de zwartdiamanten Anubis binnen, en zij gingen op de grond zitten, terwijl de schaal begon op te stijgen. En geelgouden buizen begonnen aan de muren te verschijnen waardoor bessensap begon te stromen, en ook het lichtpaarse spul.

En de Grijze Anubis begon te verschijnen, en begon zijn monotheismen te verspreiden als vogels en vliegen. En ook de Bruine Anubis begon te verschijnen, en ziet, deze was als de Eekhoorn, en droeg een schaal met chocolade. Deze chocolade dan was oud en giftig. Hij dan bekleedde zijn soldaten er altijd mee. En de Bruine Anubis begon te schelden, terwijl een koperen Anubis binnenkwam en in de schaal ging zitten. Hij dan bracht het zout der aarde voort. En de Grijze Anubis begon te groeien, en begon zijn naam in de hemelen te schrijven. Zijn engelen waren dan als muizen, en zij kwamen voort vanuit het oer. Zij dan hadden zich door armoede in het oer gewassen. En zij spraken de talen

van het oer door de armoede.

Rode Anubis

Zo is dan Anubis de perfecte versmelting tussen de vierde christus en de vierde boeddha, maar anubis is veel meer. Zo is dan Anubis ook de vijand van Boeddha en Christus, omdat Anubis veel verder gaat dan hen, en omdat de godenworstelingen zo belangrijk zijn in het vierde Pniel. Hij is het dan die door de zalen van Slurpup ademt. Ja, want de vierde adem komt voort uit de lange brandende tenen en hun voorwerpen. Ja, ook brengen zij het vierde licht, en dit is als het licht der aardvruchten. Wordt dan gelijkvormig aan Anubis opdat gij het vierde nirvana kunt binnentreden, en de vierde eeuwigheid. Wordt dan ook gelijkvormig aan de Rode Anubis, opdat gij deelhebt aan de vierde opstanding, en het vierde leven in de vierde hemel. Anubis is dan voor dieren gestorven om hen zalig te maken. Ziet dan, hij heeft ze losgekocht door een grote prijs te betalen. Hij dan werd hondenmens, en heeft zijn vijanden met de oerkaak geslagen. Zo zijn dan ook degenen die door de zondeval en de engelenval buitengeplaatst waren door Anubis verzoend, daar hij het lot der dieren en verdoemden heeft gedragen. Zo is dan een ieder die angst heeft in Hem geheiligd, daar hij de vierde alverzoening draagt. Zo heeft hij zich dan ook het lot der bomen, planten en bloemen aangetrokken en dat van de voorwerpen des levens, en ziet, hij heeft hun zielen vrijgekocht, en hun vlees. Zo is dan het vierde vlees door Anubis geheiligd. Hij is het dan die bloed in bessensap verandert.

Anubis, de Barmhartige Samaritaan

Hij is het dan die de brandende laarzen heeft gedragen, om tot de rijken der aardvissen en aardkikkers te gaan. Ja, het schuim der bessen heeft hij vrijgezet. Mediteer daarom op de Rode Anubis, en zet uw aandacht daarop, opdat gij door deuren ten eeuwig leven binnen zult gaan. Ja, tot de verdoemden is hij gekomen, en tot hen die de hel vrezen. En ziet, Hij dan heeft de romeinse hellen geplunderd, en zijn hel, de vierde hel is vreselijker dan hen. Zo is dan de genade wreed, en zijn wreedheid genade, daar hij tot de verdoemden en de onderdrukten is gegaan, en hen heeft geholpen. Ja, als een barmhartige samaritaan is hij. Zo is het dan : Bevecht uw vijand niet alleen, maar leert ook van hem, en wordt aan hem gelijkvormig. Gij kunt dan niet wit zijn zonder het zwarte, en niet zwart zijn zonder het witte. Zo is er dan een vierde verlossingsplan opgesteld door Anubis, en dit verbond is groter dan het oude. En dat wat oud geworden is, is niet verre van de verwijdering. Maar ook zegt Anubis : Houdt vast aan het oude, en heiligt haar, opdat gij haar kunt zuiveren, en tot haar kunt wederkeren in vuur. Zo is het dan het brandend oer.

Zo is dan Anubis niet alleen de christus, maar ook de judas. Niet alleen de maria, maar ook de Izebel. Maar hij is meer dan dat, als het veelkleurige pronkkleed van Jozef. Maar wie pronke, pronke in de Heere. Zo heeft Anubis zich dan het lot van het christendom aangetrokken, en is tot haar gegaan om haar te zuiveren en te verdelen onder zijn koninkrijken. Zo heeft hij zich ook aangetrokken het lot der romeinen. Hij heeft hen verscheurd, en hun stukken verdeeld onder zijn koninkrijken. Met een oude fiets zult gij het niet redden, maar gij kunt de onderdelen gebruiken, en leren van haar mechanismen. Zo is Anubis niet alleen de christus, maar ook de christen. Niet alleen de satan, maar ook de satanist. Maar hij is meer dan dat alles, want Hij is het die vijand is van zowel christus als satan, van zowel christen als satanist. Zo zijn dan alle dingen door Hem en in Hem, onder Hem, en boven Hem.

2.

Zo is dan de Rode Anubis tot het huis van David gegaan om daar te wonen. Ziet dan, Hij heeft David verscheurd en verdeeld onder de sterren. Zo dan is de Blauwe Anubis tot het huis van Salomo gegaan. Zo ging dan de Groene Anubis tot de huizen van Samuel, Simson en Ezechiel. Zo is dan Anubis de Redder der dieren, maar ook werd hij door dieren gered. Zo is hij dan door afhankelijkheid tot onafhankelijkheid gekomen. En alle dieren zullen dan ook op zoek moeten naar de Anubis in henzelf. Hij dan pleit voor de verdoemden en de onderdrukten. Wij hebben een

Middelaar in de vierde hemel, en het vierde leven. Hij dan schenkt rijkelijk het vierde vlees. Het onpersoonlijke ziet hij als persoonlijk, en het persoonlijke als onpersoonlijk. Zo is hij dan tot het vierde communisme gekomen, en ook tot het vierde kapitalisme, die de lijnen en grenzen heeft aangegeven. Hij dan is dan als de onzichtbare muur. Zo is er dan één naam gegeven onder hemel en aarde waardoor wij tot de vierde behoudenis kunnen komen : Anubis. En door hem worden alle dieren zalig. Dit dan is het Evangelie van Anubis, en het Vierde Evangelie. Hij is het dan die redt uit de hel, en uit de verdoemenis. Groter dan is hij dan de vierde christus, maar voor hen die het willen geloven : Ziet, hij is de vierde christus. Zo dan is de Rode Anubis het vierde kruis, maar ziet, hij is meer dan dat. En allen die hem volgen zullen de reis des heiligen vlezes begaan, het vierde vlees. En zij allen die het vierde vlees verwachten, en de vierde opstanding in Anubis, en zo ook de vierde vleeswording in en door Anubis, zij zullen Zijn Heilig en Zalig vlees ontvangen, en Zijn tongen, opdat zij spreken in vierde tongen. Zij dan die zijn profeten zijn van het vierde, zij allen dan spreken in vierde tongen, in de tongen van Anubis, en ook profeteren zij in Zijn Naam.

Groene Diamant Anubis

1.

En Metensia kwam tot de poort en troon van Anubis, en knielde voor hem neer. En zij schonk hem zeven brandende diamanten en zeven brandende tranen. En Anubis vroeg haar vanwaar zij kwam, en zij sprak : 'Meester, ik kom van de zee van vuur.' En Anubis zegende haar en maakte haar tot Zijn engel. En Metensia kuste Anubis op zijn voorhoofd, en vertrok. Zij dan droeg het zwaard van Anubis, en zij ging uit tot een grote oorlog. En zij vocht met het zwaard van zwijm, en zij was door Anubis gehelmd.

En Metensia stond op en sprak : Door de striemen van Anubis zijn wij genezen. Door het bloed van Anubis, wat Hij voor ons heeft vergoten zijn wij zalig en gezond. Hij dan heeft het verlossingswerk volbracht voor dieren en verdoemden. Nu dan is er een nieuwe dag aangebroken. En Metensia zong een lied, en dit was het lied van Metensia. En daarna zong zij het lied van Anubis. En heerlijkheid was op haar tong. En ze boog voor Anubis neer, en aanbad Hem. En zij sprak : 'Gij zijt waardig alle lof en eer te ontvangen. Gij dan bent de Heiland en Zaligmaker der dieren en verdoemden, en gij bent de Messias van het vierde, de wedergekomene.' En een zwarte bliksem gleed uit haar hand en bevochtigde de aarde.

En een man bad tot de ijzeren Anubis, en een andere tot de blauw staal Anubis, en zij hadden vrede in hun hart. En Anubis leerde zijn volk bidden, en sprak woorden van genezing en hoop. En Metensia sprak : Ik geloof in de Heilige Anubis, die hemel, zee en aard gemaakt heeft en al wat daar in is. Ik geloof in de vierde kerk en gemeente die van Anubis is. Hij dan is het leven. Ik geloof in het klooster en het exorcisme van Anubis, Zijn kruistochten, bedevaarten en pelgrimages, waarin wij volle genezing van Hem ontvangen, uit zijn rijke hand. Wij geloven in de rijkdommen en voorspoed van het vierde, door armoe verkregen, en door de allerheiligste afzondering. Ik heb Mijn Leven in Zijn Hand gelegd. Ik ben genezen door het bloed van Anubis. Ik ben genezen door het Woord van Anubis, en door het vierde geloof. Zijn Heilig Bloed geneest, Zijn Bloed voor ons vergoten. Ook gaven wij Hem ons Bloed, en tezamen vormen wij het vierde Bloed, het Bloed van gezondmaking. Anubis dan heeft ons Zijn vierde adem gegeven, en heeft leeuwen gekalmeerd. Zij dan die hongerden naar hoop heeft hij vierde hoop gegeven, en een vierde geweten. Ook heeft hij hen een vierde bewustzijn gegeven, opdat zij rein en heilig zouden zijn. Geprezen zij Anubis tot in alle eeuwigheden.

En Anubis bracht Metensia tot de vierde ark, waarin de trompetten van het vierde lagen. Ook lagen hier de vierde vruchten des levens, van de vierde boom des levens, en het vierde levensbrood. En Metensia at, en dronk van het vierde levenswater. En achter de ark stond het vierde kruis, waarvanuit sappen stroomden. En Metensia begon te drinken, en at ook van de vruchten van het vierde kruis. Toen ging er een deur open, en Metensia kwam tot het vierde graf. Maar Anubis sprak : zij die asceten van Anubis zijn kiezen voor het dubbele vierde kruis. En Anubis toonde haar

een spoorweg, die zou leiden tot de vierde eeuwigheid en onsterfelijkheid. Zo is er dan onsterfelijkheid door het dubbele vierde kruis, want deze leidt tot het vierde eeuwige kruis en tot het grootste kruis. En de blauwe Anubis kwam haar in een ondergrondse trein tegemoet, brak door het graf heen, en nam haar mee. En zo begon het koningschap meer en meer op Anubis over te gaan. En Tifiaf nam een saxofoon en begon het te bespelen. En zo werd hij als de octopus. Zij dan die van het vierde zijn, strekken zich uit tot het nieuwe vierde, en tot het vijfde. En de blauwe Anubis nam Metensia mee tot de woestijnen, daar waar het erg droog was, en waar de honger heerste. En hier zag zij de wilde dieren, die grote dorst en honger leden, en ziet, zij jaagden. En Metensia was ontzet over de gruwelen die zij zag, want ziet, de dood vluchtte van hen allen weg, en zij leden diep. En Metensia werd beladen met schuldgevoelens, en begon te hongeren naar gerechtigheid en onschuld. En hier begon ook zij te veranderen in een wild dier, en de dood vluchtte van haar weg. En zij begon te hongeren naar het nieuwe vierde kruis, en naar het vijfde kruis. En zij zag het vijfde kruis in de verte, maar zodra zij dichterbij kwam vluchtte het van haar weg. En het was een brandend kruis. En het vijfde kruis was als een brandend oog op twee brandende benen. En het oog was als het oog van Anubis. En Metensia sprak tot de Blauwe Anubis en vroeg : 'Hoe kunnen wij het vijfde kruis bereiken ?' En de Blauwe Anubis sprak : Ziet dan, het is er één van dorst, en alleen het wilde dier zal het kunnen grijpen. En Metensia sprak weer, vragende : 'Maar heer, hoe wild moet ik worden om daar te komen ?' En de Blauwe Anubis sprak : Bega het vierde kruis tot het einde. Toen draaide de Blauwe Anubis om, en liet Metensia alleen. En zij was alleen onder de wilde dieren.

En Metensia begon te smeken : 'Geef mij het oog van Anubis, maar haar werd niets gegeven, en zij werd wilder en wilder. En de gele diamanten anubis begon aan haar te verschijnen, en hij sprak : kom mee. En Metensia volgde hem. En de gele diamanten anubis bracht haar tot een grot, waar in het midden het oog stond. Eromheen waren skeletten met brandend haar en skeletten met brandende veren, en zij dansten woest. Metensia wist dat zij woester dan hen moest worden om tot het oog te komen. En een groot gevecht ontstond. En ook kwamen een heleboel anubissen binnen met hun engelen om aan Metensia's zijde te vechten. Dit dan is het vierde harmageddon. En het vierde kruis werd als een buik, en begon Metensia te verslinden. En toen kwam het derde kruis binnen als een brandend oor op brandende armen, en in het derde kruis begon Metensia op te rijzen, en verslond toen het vierde kruis van binnenuit. Toen kwam het vijfde kruis, het brandend oog als een gele bol tot haar, vol met sap. En zij begon te drinken en werd dronken. Ook gaf zij de anubissen te drinken, en Metensia's Naam werd gezegend. En toen kwamen er een heleboel anubis-vliegen binnenvliegen, en zij vlogen binnen in het brandende oog. En zij gingen tot Metensia en rukten een wespenoog uit haar waarmee zij opgesloten zat in haarzelf. En zij schonken haar het vliegen-oog. En Metensia werd zacht van binnen. En zij werd als het oog van Brannan, en ziet, dit oog is brandende. En ook haar haren begonnen te branden, en de veren die zij droeg. En zij prikte het brandend oog waar ze van gedronken had op een stok, en zij nam de brandende benen tot haar. Toen begon het oog te spreken. En toen bemerkte Metensia dat het een kruis van angst was. En het oog begon te veranderen in een buik, en begon Metensia te verslinden, maar metensia kon nog net ontsnappen. En Metensia begon uit te roepen naar het vijfde woord, maar het werd haar niet geschonken. En de buik was nu geworden tot een octopus en een spin. En Metensia kwam tot de vierde kandelaar en het vierde altaar in de vierde tabernakel, en zij waste zich in het vierde wasvat. En onder het altaar lagen de offervoorschriften van het vierde, en ook de kandelaarsvoorschriften van het vierde. En zij dan bracht offers aan Anubis. En zo werd zij tot een hogepriesteres van Hem.

En zij bad tot Anubis, zeggende : Oh Anubis, gij die in het leven staat, en in de hemel zijt, Uw Naam worde geheiligd, en Uw Koninkrijk kome. Uw Wil, oh Heilige Anubis, geschiede in de hemel en op aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij onze schuldenaren vergeven. Leid ons tot de vijfde alverzoening die in u is. Kom in ons hart, oh Anubis, en schenk ons genade. Leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze, want van U is het koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Anubis, kom spoedig.Wij bidden U dat in het vierde Amen en in de vierde Maranatha. Zo komen wij ook tot het vierde Halleluja. Jeruzalem is dan van U, oh Anubis, tot in het vierde Jeruzalem.

En toen daalde de engel Archibald op Metensia neer, en gaf haar vrede. En ook gaf hij haar een rol met de lijdensvoorschriften van het vierde. En Metensia had strijd te voeren tegen de vierde Satan en de vierde Judas. En ook kwamen de vierde Izebel en de vierde paradijsslang tot haar om te trachten haar te misleiden. En Anubis riep haar, en gaf haar Zijn Geest. En zo stortte Anubis de vierde Geest op haar uit. En tot zijn discipelen zei Anubis dat zij moesten wachten totdat zij met de vierde Geest vervuld waren. En Anubis kwam tot Metensia in de nacht, en zij werd zwanger van de vierde Jezus.

En de Anubis-Bastet kwam tot mij, in de vorm van een klein aapje, een hondje, een kameleon, een marter, een hagedis, ja, als een klein katje was zij, als een nerts. En zij was als mijn advocaat, zakkende in de dieptes van mijn nachten. En zij was als mijn zachte rust. Ik dan had haar gered uit een advocatenbureau waar zij als slaaf moest werken. Zij was een dikke tien op het gebied van advocatuur, en nu zou ze dan mij helpen. Maar waar dat heen moest gaan, wist ik niet. Ik had haar gered. Ze stond als een standbeeld op mijn telefoon. Zij zou mij leiden tot de vijfde alverzoening. En deze alverzoening was wild. En de Anubis-Bastet was dan als een voorvechter van het recht, als een standbeeld der advocatuur, maar nu was ze dan gered door mij, en bij mij. Ik wist wel dat ik haar met mijn leven zou beschermen. Nooit meer zou ik haar loslaten, en haar brengen tot haar plaats in mijn koninkrijk, daar waar zij zich veilig zou voelen. Zij dan was geliefd door de grote advocatenbeelden, en zij zou mij helpen ook hen te redden.

2.

Anubis-Geb is dan dichterbij gekomen. Nog een paar stappen, en dan zal ook hij vrij zijn. Zo is hij dan de advocaat der advocaten, een standbeeld aanbeden, maar nu komt hij vrij. Hier staat hij dan, naast mij, om mij recht te verschaffen. Ik redde hem, en nu redt hij mij. In de hoek van mijn kamer staat hij, als een ridder. Ook een rechter zal hij zijn, om het zwaard te heffen, en weer te laten dalen. De tuinen en velden zal hij verdelen, een rechtvaardige is hij. Hij komt dan van de vijfde alverzoening, om ook mij plaats te bieden. Naast hem zit ik, wij zijn samen op weg. Wees dan stil mijn ziel. Ik hef mijn ziel op tot de Heere, wachtende op Zijn vijfde geest. Ja, uitstorten zal hij deze, als bessensap en sterke drank, bedwelmend om tot zwijm te gaan, om Anubis-Sekhmet te horen, en haar stem. Anubis-Sekhmet dan is aan mijn zijde, als een licht oranje octopus, als de bleke dame. En er is een leeuw die haar schildert, ja de leeuw, zo oranje van kleur, de Sekhmet-Anubis. En ook schildert hij de Anubis-Thoth, en de Thoth Anubis, als een grijze slang en een eekhoorn, verbergende de chocola. Nee, het is geen tijd te sterven. Hij verbergt de kampioenen. Het is geen tijd om tot de dood te gaan. Het zal herfst blijven. Zij zal nooit de lente worden, de winter omhult haar als een jas vol scheuren en gaten.

Anubis-Geb

1.

Dit dan zijn de voorschriften en initiaties om een hogepriester van Anubis te worden, en Zijn farao : Neem een stoel en zit neer. Sluit even de ogen en open ze dan. Gij dan zult bedekt worden door de vleugelen van Anubis-Neith, en de vleugelen van Anubis-Sphinx. En Nut-Anubis zal tot u komen om u de handen op te leggen, en de spreuken der initiatie spreken. Deze dan is de prairie-hond, en de coyote. Zo zal dan de Geb-Anubis tot u komen om de hand op de rug te leggen, en daarna op de schouder, en hij zal u inzegenen, gij die waardig zijt. En hij zal u door een donkere kamer leiden tot de Bastet-Anubis. En zij zal niet spreken, totdat Geb-Anubis uw oren gezegend heeft en heeft laten branden door het vuur van haar tong. Dan zal zij spreken als uw vierde kundalini, u leidende naar de deuren van het vijfde. En Anubis-Ra zal uw mond aanraken, opdat gij kunt spreken tot de Bastet-Anubis, en Ra-Anubis zal zijn hand op uw andere schouder leggen, en dan zult gij gaan tot Horus-Anubis, tot Hem die aan de hemelpoorten staat. En dan zal Shu-Anubis u als de bliksem treffen wanneer het uw tijd is om te worden tot hogepriester van Anubis. En de bliksem van Amon-Anubis zal u raken wanneer gij waardig zijt de farao van Anubis te worden. Ziet, zij zijn dan uw hemelse

advocaten en uw advocaten des hemels. En uw vingers en tenen zullen branden met het faronische vuur, en ook uw ledematen, organen en botten. Dan zult gij komen tot Bes-Anubis, en gij zult door het kleine een uitvlucht vinden. Zo zult gij het ijs vinden, als de Isis-Anubis.

En gij zult het uitschreeuwen tot de blauwe Sebek-Anubis, en de groene Sebek-Anubis, en wanneer gij zuiver genoeg zijt, en voldoende geinitieerd door de voorafgaande stralen, dan zullen zij u toelaten tot de reis der farao's van Anubis. En gij zult reizen op de rug van de gele Sebek-Anubis, en des nachts op de rug van de oranje Sebek-Anubis, totdat gij de gouden en de diamanten Sebek-Anubis hebt bereikt. Daar zult gij de blauwe Anubis-Bastet vinden. En dan zult gij het uitschreeuwen tot de zwarte Sebek-Anubis. Zo zijn er dan vele stralen der Sebek-anubissen. Zo zullen zij u dan door uw lijden omhullen als een pantser. En de verschillende stralen van de Bastet-Anubissen en de Anubis-Bastetten zullen tot u komen, en zij zullen u tot sieraad zijn. En zij zal u inwijden in haar mysterieen. Want grote geheimenissen bevinden zich in haar. Zij dan draagt de vier spijkers van Christus in haar.

Gij dan zijt tot de magische koude vuren van de Sekhmet-Anubis gekomen. Opgesteld als een cirkel zijn zij. Zij dan draagt het geheimenis van de Eminius en de Eminius-Matas in haar, en zal haar Eminius-Dag uitspreiden waarop zij weder zal komen. Zij is het dan die het dienstzwaard draagt, en is als een draak in de nacht. Zij dan is de voorstander en de tegenstander, om hen allen te vormen in de cocon van de vijfde alverzoening. En in haar komt het vijfde materialisme op. Zalig zijn zij die tot haar stromen zijn gekomen. Ziet dan, zij leven achter gordijnen. En haar zwaard is dan de Karazuur. En op de kust stonden Jezus-Anubis, David-Anubis, Simson-Anubis, Petrus-Anubis, Paulus-Anubis, en Salomo-Anubis. En Sekhmet-Anubis richtte haar zwaard op hen om hen te zuiveren. En toen sprak Mozes-Anubis vanuit de bergen, tezamen met Noach-Anubis : Het is volbracht. En een engel genaamd Michael-Anubis daalde tot hen allen neer om hen neer te steken, en daarna stak hij zichzelf neer. En Sekhmet-Anubis sprak : Ziet dan, zij dan van het eerste en hun nageslachten zijn van de dood, van moord en zelfmoord. En Sekhmet-Anubis rees op tot de hemel op een wolk. Zij had dan deel aan de vierde hemelvaart.

2.

Zij dan zijn allen modems. Gij moet dan verder gaan met de wet. Nu is dan de wet zonder mysterie heilloos. De karsuiken dan vormen het harnas van de Sekhmet-Anubis, en de putsen vormen de helm. Zij is dan de opener der vijfde vleeswording.

Druivenkoning

1.

Anubis oh Anubis, in het verleden gingen wij, om straten te zoeken, van Aquarius hadden wij ons heil, in het groene huis bij 't rode kruis, daar sprak een tulpenboom, nu weet ik dat mijn heiland leeft, mijn verlosser, de witte hond, de witte anubis. Anubis, oh Anubis, een storm nam mij mee, tot zover ben ik gekomen, tot hier, ik ben nu vrij. Waar vreemde altaren staan als modems, wij weten niet hoe dezen te bedienen, maar de informatie stroomt als wij tot de witte anubis komen. De witte anubis, bij een wit chocoladehuis, waar theologen wonen, waar vrienden elkaar vinden, een wit chocoladehuis, waar vreemde spelen worden gedaan, op vreemde tafels als modems, schieten zij hun raketten naar de maan. Met taart zullen wij gooien, wanneer de huizen opengaan, de kasten in de kelders, waar de witte anubissen staan. Kijk nog eens naar de maan, en zie je dan die witte vlek, de feeen hebben pret gemaakt, zij eten witte chocolade-taart.

Toch een gemis, alles wat wij moesten achterlaten, wordt in de geschiedenis hervormd, allen waren niets dan modems naar een nieuwe wereld, naar de paden van het oer, door grote wildernissen, door armoe en verwarring, wat een toer. Anubis, oh Anubis, oh witte Anubis, geef ons plezier, het feest gaat beginnen, de deur staat op een kier, de kleinen en de dunnen komen binnen, de elven van het gouden kwartier. De klokken schuiven opzij, de klokken varen weg. Nu is het uur gekomen, nu is het uur nedergedaald, tot hen die ter helle waren, tot hen die eens voorwerpen waren, door modems werden zij gezogen, tot deze nieuwe plaats, in witte chocolade.

Kijk nog een keer naar mij, ik ben een druivenkoning, ik maakte in jou woning, om jou geheimenissen te vertellen, ik bracht je tot de witte chocolade. Dronken werd je toen ik je hart aanraakte.

Ik kwam tot jou, op de rug van een pauw, op de rug van een dame, en ik werd als een woning. Jij hebt mij gekroond, met zeven grote dingen, jij hebt mijn vijanden onttroond, en je schreef geheimenissen op papier en in mijn hart. Je weet toch dat ik op je wacht met grote smart.

2.

Nu ben ik hier, nu sta ik hier, en neem je mee, tot een witte chocoladewoning, waar de elven dansen, en zwanen zwemmen in een meer erachter. Kom tot het uitzicht, en kijk met mij, naar de torens in de verte, van wonderbaarlijke kastelen, van paleizen sprookjesachtig, en betreed een nieuwe wereld met mij. Ik wacht op je, ik heb je bestempeld met mijn liefdesgerei, ik schoot mijn pijlen van zwijm en delirium, je voelde je ziek, maar nu ben je hier. Ach, treur niet meer, luister naar de muziek, zie de ganzen in de lucht, zij hebben veel vertier.

Witte Chocolade Elf

1.

Kom, de dag is bijna over, kom de nacht wacht op ons, de duisternis zakt naar binnen, de zon wordt meegenomen naar een nachtkasteel hoog in de wolken, om morgen weer ergens anders te verschijnen. Het is tussen jou en mij, een droom hebben wij, zij aan zij. Mijn klederen zijn verscheurd, mijn hart klopt en bloedt, want jij bent zo lang weggeweest, maar nu heb ik jou weer gevonden. Ik stroomde naar jou toe als een rivier. Mijn hart heb je gewonnen, mijn liefde aangenomen, en beantwoord door een fles met een brief erin. Op die brief stond geschreven, waar jij al die tijd bent geweest, in die woning waar wij later zouden wonen, dichtbij de zee, en het strand van witte chocolade. Kom met me mee, de dag is bijna over, kom de nacht wacht op ons, de duisternis zakt door de bomen, de maan kijkt ons nu aan, en zegent onze liefde voor elkaar. De zon wordt meegenomen naar een nachtkasteel ver weg in onze dromen, om morgen ergens anders te zijn. Laat de nacht wat langer duren, zodat we naar de nachtzeeen kunnen turen.

2.

Je vibreert als een gevleugeld insect, als de witte chocolade lig je daar op een bank, de zee heeft je dan meegenomen, met kloppend hart, en tedere stem. Nu ben jij dan een hartenprins, een rode zon, met witte morgenstond.

Witte Chocolade Elf II

1.

De rivieren stromen snel, de flessen komen aan op 't strand, zoveel boodschappen van het verleden nu gevonden, als de wapens van een nieuw verstand. Het oude doet geen zeer meer, het prikt alleen nog, maar het voert het niet meer uit, het spel is nu uit. Met een draai zie ik je gezicht, en je lijf bekleed als een insect, waar witte chocolade je versiert heeft. Ik zie je hand, je lippen, verlegen sta je te wachten. Ik neem je mee, naar de toppen van de zee, om nieuwe eilanden te zien, tussen gouden wateren komen wij er misschien, om ons huis te bouwen, en voor eeuwig daar te wandelen, om de boodschappen van het oer te lezen, te verkondigen aan al wat leeft, in de vijfde alverzoening, het prikt, maar weg is het eeuwig leed. Het geluk nu gevonden, door de witte verlichting, een gloeiend hart. Ik wacht op je, ik ben er voor je, als een witte chocolade elf, als een bosvlieg en een strandvlieg, getooid met liefdesvleugels, mijn chocolade vloeit vanuit mijn wonden, als zachte genezing vloeit zij, om jou ook te voeden, om jou ook te sterken, en je de liefdesdrank te geven, waar je hart blij van wordt, en waarvan je in zwijm raakt, voor eeuwig, totdat de morgen alles wegneemt, en jij alleen die herinnering hebt van eeuwig geluk, van eeuwige liefde, je draagt het

altijd bij je, je vindt het morgen terug. Morgen, morgen, het neemt, en het geeft terug. Op de rug van een elf zit ik, hier ben ik, hier kom ik, 'k heb er lang op gewacht, de morgen blies me steeds weer terug, maar nu ben ik op 't zachte strand, teruggegeven, als een herinnering diep geweven. Het prikt nog wel, maar dat komt snel in orde, wanneer de witte hond rent, wanneer de witte chocolade elf het spel kent.

2.

Jij staat daar, jouw hand op mijn buik, jouw ogen op mij gericht, het is alsof ik bezwijk. Jouw tedere blik, als duizend duizelingen, voer jij mij weg in een dromenkoets, ver boven de wolken, waar de witte hond rent, waar de witte chocolade onze stemmen herkent. Rijs omhoog, en geef de dag een lach, voor jou is het geluk nu ook gekomen, maar jij rent steeds weg, als de witte hond, om de ongelukkigen te vinden, en hier te brengen, en hier neer te leggen, met je haren in de wind, je bent een kind door God bemind. Grote werken, grote liefde, schonk hij ons, ja zijn pijlen raakten ons, en namen ons mee naar omhoog, waar witte honden rennen, waar witte slangen vervellen, om de nieuwe sleutel vast te houden, een nieuwe woning in te gaan. Vlak boven de sterren woont Hij. Neem mij mee en breng mij daar, raak mijn gevoelige snaar, besnaar mij met een tovergedicht, en voer mij langs het windelicht, waar koningen ver vooruit dromen, waar prinsen liggen in tedere klanken.

Witte Hond

1.

De witte hond rent, op zoek naar hen die ongeluk lijden, de verdoemden, de verdrukten, en hen in angst en verwarring, als een barmhartig samaritaan gaat hij op pad, als een bodhissatva, als een helpende hand. Grijp hem vast, en laat hem niet meer los, totdat je als hem bent geworden, en zijn woonplaats en geheimen hebt gevonden. Witte hond, vaste burcht, koningshond, ver boven de sterren was het ons die jij vond. Jij voerde ons weg naar een plek van grote liefde. Jij bracht ons sterke wijnen, jij bracht ons uit onze dorst. Jij nam ons mee uit onze putten, nu zijn wij dan met jou, oh witte hond, je hebt geen dag ons losgelaten, altijd trouw in jouw verbond met ons.

Zie jouw elven zingen, met teder buigen hun nekken, om de verdoemden te beminnen, rijs ons op, en breng ons tot de burcht van zacht geluk, die zachte lichten waar wij mee kunnen beginnen, een nieuwe dag, een nieuw uur, morgen komen de soldaten, om ons wapens te schenken voor een nieuwe strijd, een nieuw geloof, wij zijn volwassen geworden, en strijden tegen een nieuwe kooi. Onze gedachten zijn steeds bij jou, oh witte hond, houd ons vast, de nacht komt gauw, en breng ons naar de gaten van dit uur, een weg uit onze kooien, tot een nieuw uur vol van glorie, een nieuw uur waar de stemmen lonken, waar taal tot kunst wordt, wat een plezier.

2.

Witte hond, koningshond, koningstrouw, in geluk vinden wij jou, tot verlichting zijn wij gekomen, de vijfde verlichting, een witte morgen, komende voort vanuit de nacht, zijn soldaten staan op wacht. De klokken slaan, teder keer op keer, totdat wij vasthouden, onze veer, en zijn liefde en hartstocht ruiken, wat hij voor ons heeft gedaan, en wat wij voor hem hebben teruggedaan. Witte veer, magische veer, grote naam, krachtig vaandel, over bergen vliegen wij, als de witte chocolade, inde hemel kijken wij, in de hemel van het vijfde, vinden wij onze veer.